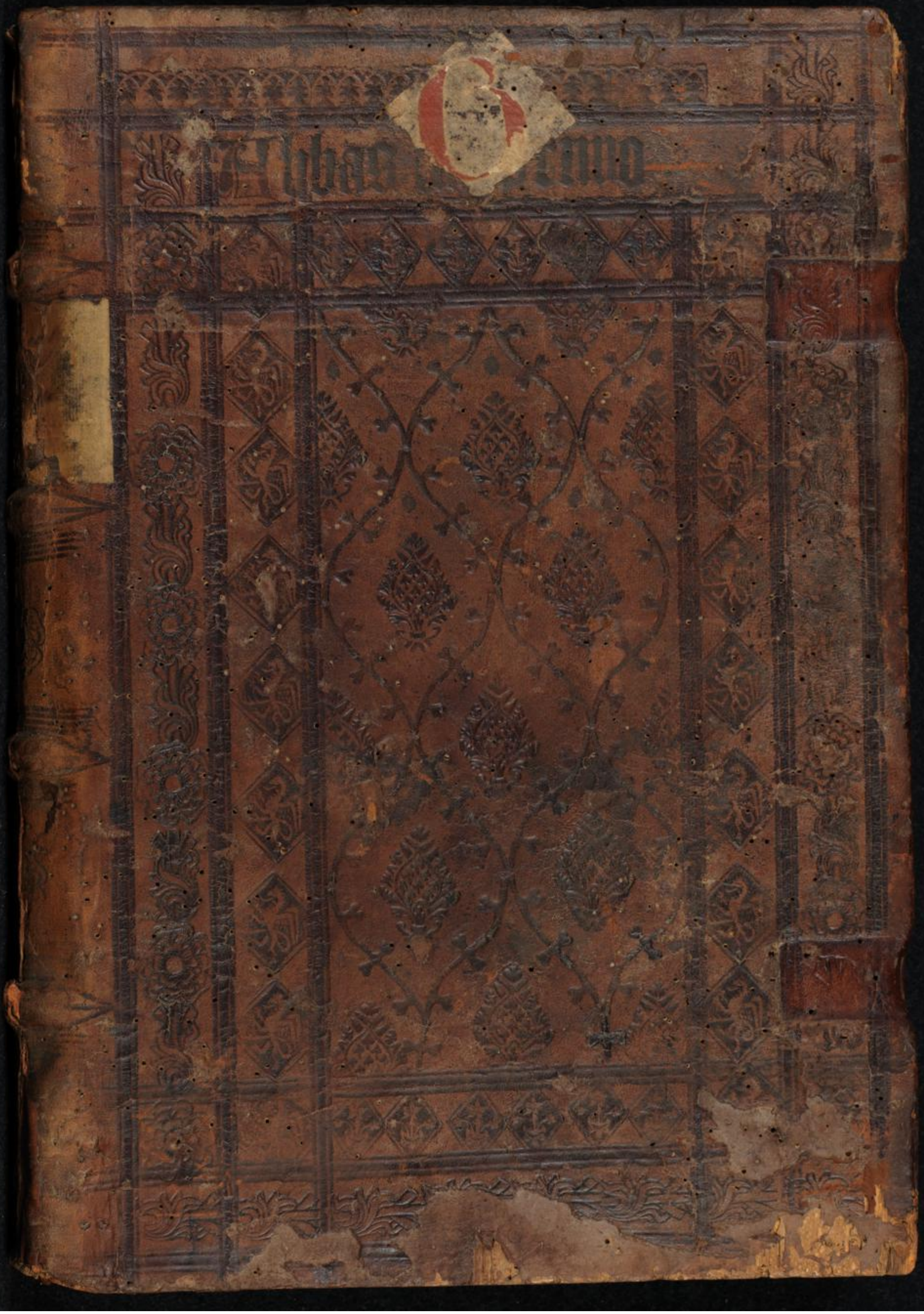

Codex monasterij. — sancti Ludgeri epi in werdena. — oediis sā bndicti

Codex monasterij. — sancti Ludgeri epi in werdena. — oediis sā bndicti

K. R. 265

De Alienatõe rerum ecc̃ie facta ~~non fienda~~ — ~~189~~ 200
De Arbitris — ~~189~~ 203

De Consuetudine — 21
De Constitutionibus — 1

De Electione — 79

De his q̃ vi metusq; ecc̃a fiunt — 466 184

De Maioritate & obedia — 161

Officio — Legati — 182
Delegati — ~~118~~ 175
Judicis — 160
Judicis ordinarij — ~~188~~

De partis — ~~168~~
De postulando — ~~176~~ 178
De postulatõe prelator — 73
De procuratoribus — ~~176~~ 176

De Restitutõe in integrũ — 190 190
De Rescriptis — 18

De Summa trinitate & fide catholica — ~~1~~ 7
De Simonia — ~~167~~ 189

De Translationibus — ~~174~~ 181
De Treuga & pace — 168

Proemium.

Gregoriꝰ episco, pus. Quoniam omnis ratio superne creature vel terrene scientie in deo est: q̄ est earum caput 7 auctor: 7 q̄cq̄d alibi queritur hic perfecte inuenit: q; hec est perfecta virtus 7 sapientia. xxvij. dist. §. hinc etiā. ꝛō ipīus postulato p̄sidio q̄ dixit ad Moysen Exodi. iij. Perge igit̄ 7 ego ero in ore tuo: docebo q̄d loquaris. Fidētius humus vtilis libri in ordine primi lectura aggrediar. 7 q̄m de more legētiū ac scribentiū est primo expedire glo. primā añq̄ fiat trāsitus ad tex. q̄m ipa est generalis ad totū libꝝ: ideo eam primo expediā cum aliquibus vtilibus suppletōnibus: et postea reassumā mām glo. p̄ alia ꝟba vtiliora. ¶ Hec igit̄ glo. in effectu querit de sex: 7 sextū nō p̄sequitur. ¶ Prīo em̄ querit que fuit intētio dñi Gregorij i hac cōpilatiōe 7 rñde vt in ea. Et ex hac prima ptic̄a glo. q̄nq̄ notabilia eliciunt̄. Primo p̄tra testes exp̄sim et vario mō loquētes. hoc em̄ aufert intellectū sicut 7 decretales olim posite in diuersꝰ voluminib⁹ ingerebant difficultatē 7 auferebāt ꝛex intellectū. de q̄ vide tex. in §. si aliud. v. q. v. vbi glo. dicit q̄ testis repētine loq̄ns p̄sumit̄ mēdax: q; p̄sumit̄ subornat⁹. Si ꝟo loquatur morose p̄sumit̄ dubi⁹. l. di. p̄oderet. An aūt testis examinator debeat redigere in scriptis q̄ testis vacillabat vel q̄ morose vel repētine loq̄bat̄: dic vt no. Inno. in c. q̄m de p̄ba. 7 ibi dixi. ¶ Scōo ex glo. colligunt̄ duo q̄ inducūt 7 ingerūt difficultatē studētib⁹ 7 legētib⁹. p̄mo q̄ mā ponit̄ in diuersꝰ locis: qđ facit multū cōtra Inno. q̄ vnā 7 eandē mām in diuersꝰ locis ponit vario mō loquēdo: vt p̄z exēplū i no. p̄ se i. c. olim. el. ij. de resti. spo. 7 in. c. cū deputati. de iudi. 7 in. c. cū venerabil̄. de reli. do. ¶ Scōo facit p̄ doc. diffuse loquētes. nā superflua ingerit difficultatē: vt i tex. 7 i glo. vñ doctor debz ee breuiloquus. p̄ ꝟ vide glo. in. c. cū sit ars. de eta. 7 q̄. q̄ redarguit aduocatos allegātes mlta inutiliter. melius em̄ ē p̄tica idonea effundē q̄ꝫ i mltis inutilib⁹ homies p̄grauare. vt dicit tex. i. l. q. C. de ve. iure enu. 7 sepe experientia comptū ē q̄ bona allegatio inficit̄ 7 obnubilat̄ ob numiā allegatōem: 7 sinistra oriť suspitio p̄ allegantē. ¶ Itē no. ex hac ptic̄ula glo. dr̄iam int̄ p̄stituti onē decretalē 7 ep̄lam. Et p̄clude q̄ p̄stitutō eccl̄iastica varijs noīb⁹ nūcupat̄. q̄nq̄ꝫ. n. appellat̄ canon. q̄nq̄ꝫ decretū q̄nq̄ꝫ decretal̄ ep̄la: q̄nq̄ꝫ dogma: q̄nq̄ꝫ sanctio: q̄nq̄ꝫ mādatū: q̄nq̄ꝫ interdictū: 7 de his vide. iij. dist. in sūma. Et p̄ intellectu glo. dic q̄ ꝓprie decretalis epistola est p̄stitutio quam papa edit cū p̄silio cardinaliū vel sine ad alicuius consultationē. Decretū ꝟo: q̄ ad nullius p̄sultationē. Cōstitutio ꝟo q̄nq̄ꝫ capit̄ specifice: 7 ē ꝓprie qđ princeps statuit: vt in. c. p̄stitutō. q. dis. 7 dicā. j. sup̄ Rica de p̄sti. ¶ Itē no. finalē intētū hui⁹ cōpilatōis. fuit em̄ intēt⁹ vt p̄uideret vtilitati legētiū Et ex hoc 7 ex glo. notabile collige dictū q̄ appellatōe studētiū non cōprehēdit̄ leges: 7 sic nō comp̄henditur doctor. si q̄ p̄nilegium ē scholaribꝰ indultum non videtur doctoribꝰ indultū: 7 multo fortius hoc p̄cedit i statutis disponētib⁹ de studētib⁹. Do. an. dicit q̄ d̄ ꝓprio significato vocabuli appellatōne studentiū comp̄hendit̄ doctor maxime leges. intendit em̄ studio inq̄stū legit. ad hoc adducit tex. in p̄mio. ff. ex. in. §. illud ꝟo. vbi dicit tex. q̄ doctor dicitur studium p̄agere: ꝙ ex cōmuni vsu loquēdi non comp̄hendit̄ vt vsus loquendi attendi debet: vt in. c. ex lr̄is. 7 qđ ibi no. de spon. 7 in. l. libroꝝ. §. qđ tñ cassius. ff. d̄ le. ij. ¶ Aduerte primo q; hec solutio non videt̄ indistincte vera. p̄ ea tñ adduco tex. in. c. aliquāti clerici. xxvj. q. vj. vbi p̄z ex principio iuncto fine q̄ appellatōne studq̄ comp̄hendit̄ doctria. Item facit tex. in. l. j. C. de excu. arti. li. x. ibi: studiū docendi atq̄ discēdi. 7 maxime q; docēdo quis efficit peritior. vt patz in illa l. j. ibi: 7 ipi peritiores fieri 7 filios erudire ⁊c. vñ glo. dat ibi ꝟsus: Discere si queris docendo sic ipe doceris. Nam studio tali tibi p̄fueis atq̄ sodali. 7 intellige de eo qui p̄uectus ē: q; nullus p̄ot i scientia ita eē p̄uectus cuius scīa nequeat augeri. iuxt̄ illd Audiens sapiēs sapiētior erit ⁊c. nā minus erudit⁹ alios docere non p̄ot: imo seip̄m 7 alios i p̄fusionē ducit. vt in. c. si clericatus. xvj. q. j. dum dicit ibi tex. q̄ cauere d̄z ne absq̄ doctore ingrediat̄ viā quā nūq̄ ingressus ē. et alibi canon. Qualis erit edificatio discipuli si magistro se intelligat eē maiorē: viij. q. j. c. qualis. et in sūma. qualis debeat eē doctor alios docēs. vide bonum tex. in. c. oz. viij. q. j. 7 in. l. j. C. de p̄fes. q̄ in vr. constā. li. xij. vbi tex. facit illos comites q̄ legerūt iugiter p. xx. an. §. in cōtrarium faciūt multa. 7 p̄mo. c. fi. j. de magis. vbi studētes 7 docētes ponit tex. vt diuersa: ergo appellatione studentiū nō cōprehendit̄ doctor. ad idē tex. in. c. sup̄ specula. j. ne cle. vel mo. vbi p̄z q̄ studiū cōtinet in se auditū. nam p̄mo tex. ibi p̄misit de audientibus. et postea submittit q̄ epi in quorū dyocesi student ⁊c. et sic ꝓprie ille dicit̄ studere q̄ alios audit. ad idē tex. in. c. ex studijs. de p̄sum. iūcto p̄nci. tex. cū eo qđ sequit̄ ibi: auditioni sapientiū ⁊c. Fatendū tñ ē q̄ studium q̄nq̄ꝫ comp̄hendit alios act⁹ p̄ter meditationē scīētie vt p̄z in. c. iij. d̄ pac. ibi studiose agēdū est ⁊c. 7 in. l. ij. ff. de dona. inter vi. 7 vxor. 7 Judicū vlti. c. Ingentiq̄ꝫ studio p̄uidendū est ⁊c. Item boc p̄bat diffinitio. nā studere

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

est discipline inuigilare ⁊ cū tota animi volūtate applicare ad ꝓficiendū in ea ꝑm vg. quē sequit Jo.an. ⁊ archi. in. c. cū de diuīsis. de ꝓuil. li. vj. ⁊ hec diffinitio nō ꝓprie cōpetit doctori q̄ doctus ⁊ erudit⁹ eē dz ⁊ ꝓuect⁹: vt in. c. ꝓalle. in fi. de magis. ⁊ in. l. magistros. C. de ꝓfes. ⁊ medi. lib. x. ⁊ in. c. cū ex eo. de elec. li. vj. ⁊ in ꝓall'. c. oportz. ¶ Itē doctor non dī ꝓprie studere. ꝫ aliqs viā apire ⁊ ipam sciam exponere seu alīs tradere. vt dicit tex. in ꝓoemio. ff. post prin. ⁊ in. §. incipiēte. iō Jo. an. in regula cū quid ꝓhibet'. de re. iur. li. vj. ī mercu. mlt̄ū dubitauit de illa q̄one: Nunq̄d ꝛ̄tute priuilegij ꝓ q̄ ꝓcessum ē studentiby in bononia lz a iure sit ꝓhibitum vt possint ibi audire ius ciuile ⁊ in eo libere studere nūquid possint tute boc ius legere et in eo doctorari. Et ante factū consulit q̄ caueant. post factū ꝛ̄o nō credit illos incidisse in canonē. Dz q̄tum ad p̄missam q̄nez bñ puto q̄ si priuilegiū ē fauorabile appellatōne scholariū cōpbendit' maxime legēs. ꝫ si est odiosum tunc nō cōpbendit' q: non ꝓprie studet vt p̄dixi. facit q̄ dicam. ī. de salutatōne i illa q̄one. An appell'one scholarium cōpbendat' doctor. ⁊ ad tex. in ꝓemio. ff. oꝝ. q̄ allegat dn̄s anto. rñdeo q̄ ibi capit' studiū ꝓ loco studij. nā maxime ex doctoriby pagit' studiū vt pz in. d. l. magistros. ita etiam capit' in. c. cū ex eo. de ele. li. vj. et c. cū de diuīsis. ꝓalle. Fatēdum ē tn̄ q̄ act⁹ legēdi ē cōis doctoꝝ ⁊ scholariby. vñ etiam scholares dicūtur legere. vt apte pz in. c. non magno. ne cle. vel mo. ⁊ in ꝓall'. c. cū ex eo. De doctore ꝓbat' in cle. j. de magis. ⁊ ℔ verū ex ꝓpo significato vocabuli. ℔ vsus loquēdi bz oppositum: ꝗa tn̄ doctores legētes cōpbendūtur ex cōi vsu loquēdi. ⁊ iō incidenter examinānda est ℔ vtilis questio Nunq̄d vsus loquēdi ꝓferat' ꝓprio significato vocabuli. Et ꝓ intellectu p̄mitte q̄ etby mologiā dat ꝓprium intellectū ꝛ̄bis vt pz in. c. forus. ī. de ver. sig. ⁊ in. c. clericos. xxj. di. optime facit tex. in. l. si pupillus. §. territoriū. ff. de ver. sig. ⁊ ꝛ̄clude breuit' pt⁹ bart. in ꝓoemio ff oꝝ. ⁊ in. l. instꝛoꝝ. ff. de fi. instru. aliquid etiā ꝓ eū vide in auc. sacra. C. si aduer. ven. q̄ vsus loquēdi ꝓfert' ꝓprio significato vocabuli. vt in. l. labeo. ff. de sup. leg. ⁊ in ꝓalle. §. q̄d tn̄ cassius. ⁊ in ꝓalle. c. ex lr̄is. etiam in mā stricta. ⁊ hoc etiā sequit' bar. in. l. non dubiū. C. de legi. vbi no. dicit statuta intelligēda ꝑm cōem vsum loquēdi. hinc ē q̄ lz appell'one filioꝝ ex ꝓprio significato vocabuli etiā cōpbendant' nepotes. vt dicit tex. in. l. liberoꝝ. ff. de verb. sig. tn̄ ꝓpter cōem vsum loquēdi nō cōpbendunt' nepotes. vt est text. instit. qui da. tu. te. pos. in fi. ⁊ vide ibi ꝓ glo. hoc etiā dictū apte sentit ī simili Jo. an. in. c. fundamēta. de ele. li. vj. in novella. vbi dic̄ q̄ lz appell'one nepotis tn̄ cōpbendat' descēdēs ex filio vel filia. vt pz in. l. j. ⁊ in. l. iurisc̄onsult⁹. ff. de gradi. ⁊ in. c. ad aplicam. als ad sedē. xxxv. q. v. ⁊ pz etiam in arboꝛe ꝙsanguinitatis ⁊ affinitatis. tn̄ ex cōi vsu loquēdi cōpbendit' etiā filius fratris vel sororis. ⁊ ꝓpt' istū vsum loquēdi ꝛ̄cludit ibi talē nepotē includi etiā in dispōne illius. c. q̄ ē valde odiosa. Fede. de senis ī cō si. lxxviij. noluit descendētes ex frē vel sororꝛe cōpbēdi appell'one nepotū in mā odiosa lz aliq̄n impꝛopriētur vocabula. Dz dictū Fede. puto restringendū q̄n hoc non bz cōis vsus loquendi als aūt dictū suū nō ꝓcederet ꝓ p̄dicta. Et dicit But. hoc ꝓcedere etiam si statutū dictaret verba debere intelligi vt iacēt: sec⁹ dic̄ in legiby conditis a iurisperitis. q: tūc ꝑm eū verba regulant' non ab vsu loquēdi ꝫ a ꝓprietate vocabuli. hoc intelligit verū do. an. ⁊ puto bñ nisi eēt vsus loci ꝙdite legis. q: tūc debent intelligi verba ꝑm cōem vsū sec⁹ aūt si lex cōpbenderet multa loca: vbi non ē talis vsus loquēdi. q: tūc verba intelligunt' ꝓprie ⁊ non regulātur ab vsu loquēdi. Ītē addit ⁊ aliud notabile. vicz q̄ si statutū dictaret verba debere intelligi nullo extrinsecus addito vel intellecto q̄ tūc debēt intelligi non ꝑm vsū loquēdi. q: ille intellectus ē extrinsecus. s. ꝑm ꝓpriū significatū vocabuloꝝ. ⁊ ℔ no. q: faciūt ad mlta. Secūdo glo. principalit' querit que sit mā in ℔ ope. Et respondet q̄ sūt ipe constōnes ⁊ decretales ep'le sub singulis titul' collocate. Hec ꝓticula glo. pōt dupl'r intelligi ꝑm Jo. an. Primo q̄ ipa collocatio constōnuz sit mā. ⁊ ꝑm hoc glo. non bn̄ diceret. q: hec collocatio facit hoc volumē ⁊ volumē non ē mā suipsius. Potest ⁊ scdo intelligi de decretalib' ꝓut primitus exuagabā': ⁊ ꝑm hoc glo. bn̄ dicit q̄ ipe decretales exuagātes fuerūt ⁊ sunt mā huius cōpilatōnis. vt exꝑsse colligit'. j. in ꝓemio. §. sane. ⁊ adūte q: ℔ ꝓcederet inq̄stū Greg. nihil de suo posuit ꝫ respectu iuriū ꝓ eū editoꝝ. mā ē illa q̄ ē in hac scia. ⁊ dicūt quidā vt refert hic Jo. an. q: mā ē bonū cōe sicut ē in scia morali. ⁊ ꝓ hoc. l. j. ff. de iusti. ⁊ in. ibi: iusticia ē ars boni ⁊ equi ꝛc. Dz veritas ē q̄ mā huius cōpilatōnis. nō dico scie sunt ipe decretales. ſz mā scie ē ipm bonū cōe. ℔ ei intēdit lex vt separet equū ab iniq̄ ⁊ iustū ab iniusto. vt in ꝓalle. l. j. ⁊ in. c. ad fidē. xxiij. q. v. ⁊ de hoc etiā. j. tangā. ¶ Tercio q̄rit gl. q̄ sit vtilitas ex hac ꝓpilatōne. Et rñdet vt bis lectis ⁊ intellectis sciam⁹ discernere inter equū ⁊ iniquū ꝛc̄. Ex hac ꝓticla no. q̄ intelligere nō sequit' ad legere. vñ ꝓt esse legē sine intelligē. nā mltiplex ē legere. q̄nq̄z. n. q̄s legit ad corticē. vt sūt q̄ legūt superficialiter ⁊ nō intelligunt. Est aūt legere oculo mētis ⁊ cordis. vt sūt legētes ⁊ intelligētes. Aliqd ē legē mētale. vt sūt legētes ea q̄ sunt deleta ꝓ p̄ncipiū et finē. ad ℔. c. inc̄ dilectos. de fi. instr. et. l. j. §. ℔ et si legi. ff. de bis q̄ ī testa. delē. et ℔ faciūt ad mlta. ꝓmo nūquid testis ꝛ̄cludat si dicat se scire eo q̄ legit: et videt' q̄ ñ q: nō ē sufficiēs cā scie. q: potuit legere nō tn̄ intelligē. ℔ ꝓrium ē ver. q: sufficit q̄ reddat cām ꝓpinquā sensui vt vidi q: pñs fui ⁊ audiui q: pñs erā. nā dām test' dz intelligi mlt̄ū pigue. et ex dicto declarat' cā. nā si ꝓ dic̄ se scire et postea reddit cām q: legit vl' pñs erat: debem⁹ intelligē q̄ ipe legēdo intellexit et adhibēdo pñtiā audiuit. ad ℔ q̄ no. Jo. an. ī. c. ij. de test. li. vj. et Bar. ī. l. j. §. tutoꝝ. ff. de auc. tut. et vide q̄ dixi ī. c. cū cām. de testi. ad p̄dicta fac̄. l. diez ꝓferre. §. corā. ff. de arbi. et. l. corā. ff. de ꝛ̄b. sig. et no. ī. c. eoꝝ. xj. q. iij. nō em dī q̄s pñs actui q̄n nō audit vt ibi. ꝓpe tn̄ legē importat lectionē visualez et intellectualez. ad ℔ c. plectis. xxv. di. et iō id q̄ venit ex mente nō dī q̄s legere. ꝓ ℔ q̄ no. Inn. ī. c. pe. ī fi. de offi. dele. vbi nō bil'r dic̄ sniam nō eē nullā lz ex mente et ꝓ int'pretatōz bēat ī se iuris errorē. et tn̄ secus est q̄n ipe error exprimit' in ipa snia. Faciūt etiā p̄dicta ad statuta punientia legētē instrm dānatū et libellū famosū: nūq̄d cōprehēdat tm̄ legentē visual'r an etiā mentalit'. et pōderāda ē cā statuti. ¶ Quarto gl. principal'r, q̄rit cui ꝓt ꝓbie supponat' ℔ scīa. et dicit q̄ etbice. i. morali scie. et exponatis. i. moral' scie. q: ethica q̄ tractat d moriby diuidit' in monasticā economicā et politicā. vñ aristoteles ꝓposuit libꝛ ethicoꝝ et libꝛ economice et libꝛ politicorum. Monastica ē scīa tractans qualit' q̄s dz seipm regē et ꝛ̄tuose viuere. et dī a monos q̄d ē vnuz. Economica tractat de regimine familie qualr q̄s dz regere suā familiā honeste et ꝛ̄tuose. Politica ꝛ̄o ꝛ̄ctat d regimine ciuitatū. vñ ℔ scīa iurī compēdit omia ista tria. q̄ tractat qualr q̄s dz seipm regere vt pz. j. ī ꝓemio. §. iōq̄z. ibi vt honeste viuat. itē qualr dz regere familiam et se br̄e circa alterꝝ vt pz ibi alterꝝ nō ledat. itē qualr debet alios regere et ciuitates gubernare. vt pz ibi ius suum ꝛ̄c. et. ff. de offi. ꝓsi. l. ꝙgruit. et. c. j. de offi. oꝝ. cū si. Adūte tn̄ q̄ lz ℔ scīa iurī subiiciat' ethice nō tn̄ ꝓpt' ℔ infert' q̄ scia moral' q̄ ꝓtinet' ī libris aristotel' sit nobilioꝝ ista imo ista nobilioꝝ illa inq̄stū magī specifice tractat de moriby. nā q̄d illa tradit ī genere et icōfuso ℔ scīa iuris tradit ī spē et ī ꝓticulari. et iō ℔ notabilioꝝ et nobilioꝝ ē scīa qua cognosco te esse petꝝ q̄ illa qua cognosco te

hoiem esse. Illa eñ moralis scia que continet in libris Aristotelis tractat de moribꝫ in confuso vtputa ꝙ nõ liceat alicui alium occidere. z scia iuris distinguit an z qñ licitũ sit aliũ occidere. Itẽ ꝙ ꝺs debet alere filios. z scia nr̃a an z qñ teneat alere z qualit alimẽta sint prestanda. z iõ conclude ꝙ scia iuris subijcit ethice. quia tractat de moribꝫ sicut ethica. non tñ subijcit ei adeo vt dicat nobilioꝛ. Jdẽ cõsidera maxĩe hoc ꝓcedere in scia iuris canonici que simplr non subijcit ethice ꝑ metaphysice z theologie in qua tractat de deo. z ꝑ maiori pte tractatus huius scie dirigit nos in deũ. vt ptz in volũine decreti z in multis iuribꝫ huius compilatõis z clemẽtinaꝝ z sexti libri maxime in.c.fi. de ꝓscrip.c.cum ꝓtigat. de iureiu.i.c.lz.eo.ti.li.vj.cũ multis silibꝫ. z maxime in.c.j.in fi.j. de sum.tri. non tñ ꝙ hoc dicendũ est ꝙ hec scia sit idem cum theologia. qꝛ vt dicit Jo.cal. theologia tractat principalr de deo z qualr hõ repat z glorificatur a deo. hec vero scia iuris canõici tractat ꝓncipaliter de homĩe opatiuo qualr bñ viuẽdo possit beatificari. vt in palle.c.j. de sum.tri. Et ex hoc infert ꝙ hec scia iuris canonici non ẽ mera practica sicut ius ciuile. qꝛ ptim ẽ speculatiua in qua assumit ptem ꝺ theologia z metaphyca. Est ꝑ ꝫ scia quoddam mixtũ ꝙ tem capiẽs ex theologia inq̃tum intẽdit in finẽ eterne beatitudinis z ptim ẽ ciuilis inq̃tum tractat de tpalibꝫ sine qꝫbus spũalia diu eẽ non possent. j.q.j. siqs obiecerit. z ex hoc ꝑz excellẽtia huius scie ad ius ciuile. habẽt eñ se vt aia z corpꝰ. lz eñ vtrũq; ius intẽdat inducere hoies ad bonũ cõe differũt tñ in mõ inducẽdi. naꝫ ius ciuile intẽdit hoiem dirigere in bonũ cõe ꝼm ꝙ cõgruit hũane societati ciuilit viuẽti. ꝼm quem modũ bonũ cõe hꝫ vim ꝓmoueri ꝙ legalẽ iusticiã z ciuilẽ amicitiã. Jus ꝟo canonicũ intendit dirigere hoiem ad bonuꝫ cõe ꝼm ꝙ congruit hũane societati. qꝛ non solũ ciuilit viuit. ꝑ ꝼm fidem in deũ intendẽdo z vitã aliã expectãdo. Bonũ aũt cõe sic acceptũ non põt ꝓseruari ꝙ solaꝫ legalẽ iusticiã z ciuilẽ amicitiam. ꝑ vltra hoc requirit quedam celestis amicitia sine qua impossibile ẽ hoiem in deũ tendere. sicut ergo potissima virtus ad quã conat ius ciuile ẽ ipsa legal iusticia z ciuil amicitia ita potissima ꝟt ad quã conat ius canonicũ ẽ ipa celesti amicitia quam charitatẽ vocamus. z de hoc ꝙ Jo.an. i regula possessor. in mercu. Et ex ꝓdictis habes ꝛr finez z subiectum scie huius. z in q̃ differt a theologia a iure ciuili z a morali scia que ꝓtinent in libris aristotelis

¶ Quinto ꝺ glo. principalr q̃rit ꝺ mõ agẽdi i hac cõpilatione z rñdet ꝙ diuidit actor opꝰ suũ in q̃nq; partes ad instar q̃nq; sensuũ corpis q̃s quilibet q̃ iudicat bñ debet. alꝭ non ẽ idoneus iudex ꝼm glo. ¶ Primo no. ex hac ptícula glo. ꝙ valet silitudo a remotis. nam istud simile ꝙ sicut sunt quinq; sensus in corpe hũano ita in quinq; ptes debebat diuidi hoc opus: ẽ valde a remotis. silr i.c. non debet. de consan. z affi. z i ꝓmio ffoꝛ. §. incipite. hoc tñ argu. de facili tollit assignando aliquã dissilitudinẽ. z vide modũ destruẽdi hoc argu. a sili in.c.ꝓ venerabilem. q̃ fi. sint legi. z dicet in.c. trãslato. j. de consti. Secꝺo collige ex glo. ꝙ carens aliq̃ sensu corporeo n õpõt eẽ iudex. Adũte qꝛ de carẽte sensu intellectus bñ. iij.q.vij. §. tria. de carente sensu visus legit z no. in.l.cum ptor. ff. de iudi. z in.c.fi. de re iudi. lib. vj. z vide aliquid ꝙ Jnno. in.c. sciscitatus. de rescript. ꝑ de carẽte sensu odoratus vel gustus vl tactus nõ reperit iure exꝑssuꝫ ꝙ non possit eẽ iudex. vñ putat ꝺo. An. talẽ habilem ad iudicandũ nisi talis eẽt res ꝙ oporteat ipm iudicare ꝙ istũ sensum q̃ caret. qꝛ tũc nõ esset idoneus iudex. ꝑ dictũ non puto ꝛr qꝛ iudex nõ hꝫ iudicare ꝼm ꝓprium sensũ. vñ lz iudex gustãdo dicat rẽ amarã vel fetidã odorãdo. non ꝓpt hoc ẽ sibi credendũ vt sic iudicare possit. qꝛ ꝺz iudicare ꝼm ꝓbata z hꝫ ꝓscĩam informatã ex attestatõnibꝫ z alꝭs iuribus ꝙtũ ad hoc. ij.q.j. dñs ops. z qꝺ no. iij.q.vij. iudicet. z in.c. qm̃. de ꝓba. silr qꝺ dixi de notario i.c.cũ cãz. de testi. q̃ non põt attestari de sensu gustus vel odoratus. ꝑ tm̃ ꝺ bis q̃ vidit vel audiuit. z ꝙ hoc ẽ expedita ꝓma glo. et non ꝓsequit. vj. vicz q̃s sit libri titulus. de q̃ tñ in ꝓnc. q̃siuit. ꝑ dic ꝙ titulus ẽ. Jncipit compilatio dñi Gre. pape. ir. Et notãter dicit compilatio z non liber. quia Gre. non edidit oĩa iura in hoc volũine redacta ꝑ cõposuit hoc volumẽ ex variis ꝓstõnibꝫ suoꝝ ꝓdecessorum: aliquibꝫ tñ additis q̃ fuerũt ꝙ eũ edita. vt pz̃ ī ꝓemio. §. sane. z. §. adq̃cientes. Doc. aliter reassumũt materiã glo. z inter ceteros clarius reassumit dñs meus z post ipm dic ꝙ oĩm entiũ vnũ ẽ summũ z principiuꝫ a q̃ cũcta dependẽt qꝺ ẽ causans z non causatũ vt deus. q̃ ẽ et nus a nullo dependẽs. vt in.c.j.j. de sum.tri. Cetera ꝟo ab eo sũt cãta. z boꝝ causatoꝝ q̃dam causata sũt z non cã vt res corporee. q̃dam sũt causata z cãe vt res spũales z itellectuales. Cũ aũt boꝝ cãtoꝝ volumꝰ brẽ plenã noticiã inq̃rimꝰ cãm. scire ẽ eñ ꝑ rẽ ꝙ cãz cognoscere vt primo libro posteriorũ. z.c. intelligentia. de verb.sig. Jõ si volumus brẽ plenam noticiã buius scie debemus inq̃rere de causis. z tam in hac cõpilatione q̃ in alĩs quatuor cãe solent reddi. vñ aduertendum ꝙ de quolibet ꝓducto duplex bñ consideratio. ꝓmo q̃tenus ꝓducit. ſcꝺo q̃tenus ẽ ꝓductũ. ꝼm ꝓmaꝫ hẽmus duas cãs. s. efficientẽ z finalẽ. z ad has duas cãs facit. xxiij. q. v. de occidendis. z.c. non frustra. z q̃rere ꝺ cã finali in hac compilatõe ẽ q̃rere q̃ sit intẽtio z q̃ vtilitas vt ī glo. Querere ꝟo de cã efficienti ẽ q̃rere quis sit libri titulus. Juꝝ scꝺm modũ q̃tenus ẽ res ꝓducta ꝓsideratꝰ cã materialis. itẽ z formalis. z ꝑ bis duobꝫ facit xxxij. q. ij. qꝺ ꝟo. de ꝓsẽ. di. ij. panis. z.c. qꝛ corpus. z q̃rere de cã mãli ẽ q̃rere q̃ sit mã in hac compilatõe. Jtẽ cui ꝓpti ꝑbie supponat z sic qꝺ sit subiectũ in hac scia. Querere ꝟo de cã formali ẽ querere de mõ agẽdi de q̃ in glo. ¶ Cũ primo querit que sit causa finalis: Gl. respondet dũ dicit q̃ sit vtilitas. ꝑ adũte latius ꝙ q̃dam ẽ cã finalis improꝑe dicta quã dicit impulsiuã q̃ cessãte non cessat effectus. vt in.c. ex ꝓte. de ꝓuer. coniug. z no. in.c. post trãslationẽ. de renũ. Quedã ẽ cã finalis ꝙ prie q̃ cessante cessat dispõ. vt in.c. cũ cessante. de app. Cũ si q̃rimus de cã impulsiua in hac compilatõne dicũt q̃dam ꝙ fuit decre. corã. j. de elec. qꝛ cũ fuisset allegata coram Greg. ix. z non fuisset inuẽta in aliq̃ cõpilatione: Greg. vt euitaret deinceps hũc errorẽ feẽ hãc compilatõz. hoc tñ nõ ꝓcedit. qꝛ illa decre. fuit in q̃rta ꝓpilatõne. ꝑ de hoc non ẽ curandũ qꝛ multiplex potuisset eẽ cã impulsiua. sicut multis causis hoies mouent ad studendũ de q̃bꝫ ꝙ host. in ꝓn. summe. ¶ Descendo igit ad cãm finalẽ ꝓprie. z ẽ dicendũ ꝙ ẽ duplex. q̃daꝫ ꝓpinqua. quedã remota. ꝓpinq̃ ẽ illa quã ponit gl. ibi: q̃ sit vtilitas. vt. s. sciamꝰ discernere inr equũ z iniquũ ꝛc. Cã ꝟo remota ẽ felicitas ꝓpter quã hoies studere debẽt. ad hoc tex. in ꝓmio. ffoꝛ. ibi oĩ euo locoq; felices. z ꝺ ꝓcedunt dũ querit de cã finali q̃ ꝺz mouẽ cupiẽtes ꝓficere in scia. Sꝺz si q̃rimus de cã finali q̃ mouit Greg. ix. dicendũ ẽ ꝙ duplex ẽ. vna remota. alia ꝓ pinqua. ꝓpinqua ẽ illa quã reddit gl. dũ q̃rit q̃ fuit intentio Gre. remota ꝟo ẽ vt faciat hoies bonos. ad ꝺ eñ tendit scia. vt. l.j. ff. de iust. et iure. ibi: ius ẽ ars boni et eq̃ ꝛc ¶ Secꝺo q̃rit de cã efficiẽti. dic ꝙ ẽ duplex. q̃dam ꝑncipalis. q̃dã instrãlis. ꝑncipalis ẽ duplex. ꝓpinq̃ et remota. ꝓpinq̃ fuit Gre. ix. et ex ꝺ bñ q̃s sit libri titulꝰ. remota ꝟo fuit deus a q̃ cũcta ꝓcedũt et q̃ ꝓmulgat iura ꝙ romanos põtifices et impatores. viij. di. q̃ iure. xvj. q. iij. c. fi. et. C. de ꝓscrip. lõg. tẽp. l. fi. Jnstrãlis ꝟo fuit Rai. vt ꝑz in proemio. et fuit iste ꝼm Vin. vir val de lrat oriũd ꝺ catalonia vbi ꝼm Vin. ñ dat actõ ex ꝓmisso. ꝺ dixit Vin. ꝼm Jo. an. qꝛ Vi. fuit ibi initat ꝙ quendã scholarẽ quẽ postmodũ penituit et sic fuit ī

peditus itinerare ꝛc. dicit tñ vo. an. q ꝓtra tales detinẽtes viatores nauis inuitatis deberet dari saltez actio ꝺ dolo ad interesse. ar. in l. ß actio. ff. siquis cau. ¶ Tercio q̃rit de cã materiali. dic vt. s. dixi: q ant queritur q̃ sic mã scie. z p ꝙns q̃o sit subiectũ in hac scia. q̃dam q bonũ cõe vt. s. dixi. Jo. de lig. dicit q subiectuz scie canonice ẽ homo catholicus dirigibil' ꝓstitutionib' ecclesiasticis in bonũ simpl'r hũanum z diuinũ. ad hoc eĩ tendit scia iuris canonici. subiectũ ꝟo in scia ciuili est hõ politicus dirigibilis ꝓstitutionib' legalib' in bonũ simpl'r humanũ. ¶ Ultimo querit ꝺ cã formali. z dic q ẽ duplex. forma tractatus z forma tractandi. Forma tractatus ponit' ꝑ glo. dũ dicit q̃s sit modus agendi. nam ipa diuisio in quinq; ptes ẽ forma hui⁹ tractatus. Forma ꝟo tractandi est modus ꝓcedendi in hac compilatione. z iste ẽ mltiplex. vt statuitiuus ꝓceptiu⁹ dispositiuus ꝛc. put colligit ex corpe ipoz iurĩ. nam quedã iura ꝓcedũt statuẽdo. q̃dã ꝓcipiẽdo. q̃dã cõsulẽdo ꝛc. z ex bis bñ mã glo. ꝑverba latiora z elegãtioza ꝛc. Abbas.

§ **Gregorius.** Diuidit' ĩ duas ptes ꝓncipales. In prima ponit' salutatio. in scda exordiũ. scda ibi rex pacific⁹. ꝓma subdiuidit'. q: primo ponit' q̃s scribit. scdo quib⁹ scribit. ibi dilectis. tercio salutat et bñdicit. ibi salutẽ. ¶ No. ꝓmo q papa añponit se illis quib' scribit. z hoc ẽ hodie de stilo curie. alꝭ lr̃e non valerent. z de mã dic vt in. c. q̃z graui. de cri. fal. olim ꝟo ꝓpter nimiã humilitatẽ papa se postponebat vt in. c. dilectissimis. xꝯ. q. j. ß hodie creuit pompa ecclie. de cõse. di. j. vasa. ¶ Scdo collige q papa scribit se epm. z bñ iõ q: nõ ab ordine ß a dignitate vult se denominare. z dic vt no. glo. ĩ ꝓemio sexti libri. Et sic collige q ex dignitate. ñ ꝺz q̃s scãdescere in supbiaz. ß potius bũliare. dicẽdũ tñ q nõ ꝺz ꝓlatus seu aliq̃s ꝓsidẽs se multuz humiliare circa subditos ne contẽnet' ab eis ꝑpt' nimiam familiaritatẽ vt dicit tex. in l. obseruandũ. ff. ꝺ offi. ꝓsi. z q: dum nimiũ seruat' humilitas regẽdi frangit' auctoritas. vt est tex. ĩ. c. q̃n. lxxxvj. di. vñ illd vulgare. familiaritas nimia ꝛtẽptũ parit. ß dicebat a3o illd verbum ꝓcedere inter fatuos. q: fatui tñ ꝛtemnũt ꝓsidẽtẽ ex familiaritate. non tñ prudẽtes. ĩmo magl cõmendant ꝓsidẽ. de q̃ p glos. in ꝓall'. c. q̃n. Jtẽ collige q papa subditos appellat filios. z hoc ꝑpter dilectõez. z põdera q: nõ dicit ĩ xp̃o nisi scribat abbatisse. nõ em̃ est ꝺ stilo curie ponere in xp̃o nisi scribat abbatisse vel regibus. vt in. c. dilecta. de ma. z obe. z de excel. ꝓla. dilecta. Et vide p Spe. in ti. de rescrip. ꝓsen. §. j. ¶ No. doctores facẽ vniũsitatẽ clari⁹ ꝓbat' ĩ. c. ex lr̃is. vbi text⁹ no. j. de ꝓsti. An aũt scholares de p se faciãt vniũsitatẽ glo. iuris ciuil'z q nõ in l. fi. C. de iu. om. iudi. q: nõ exercent aliquã ꝓfessionẽ ß addiscũt. tex. videt' ꝓbare ꝑ riuz ĩ. c. q: ĩ cauſ. de ꝓcu. z sic interptat' ꝓsuetudo que ẽ optima legũ int'pres. de ꝓsue. cũ dilect⁹. z l. si de int'pretatione. ff. de legi. ¶ No. ar. q appell'one scholariũ nõ ꝓhibendit' doctor. nã hic ponit' copula int' doctores z scholares q̃ bz ꝓiungere diuisa. vt no. in. c. q̃relaz. de symo. z no. glo. de iu. z fac. ig. ff. sup Rica. z de B. j. latius tangã. Jtem collige q cuz papa scribit vniũsitati appellat oẽs filios nec vitiat' rescriptũ licet ibi aliq̃ sint epi. non ẽem̃ verisile q̃n in studio nõ fuissent epi studẽtes z tñ oẽs appellat filios. ¶ Ultimo collige modũ salutãdi z bñdicẽdi. q̃d aũt opet' ß salutatio dic q remittit' peccata venialia. vt no. in ꝓemio sexti. z hoc verũ. ß illã glo. si non insunt mortalia. q: veniale opponit' fer uori charitatis. mortale ꝟo opponit' charitati. z q: illa glo. quibus dã videt' absurda. dic sensũ eẽ q veniale extinguit feruorẽ charitatis quez hõ bz seu bre ꝺz circa deũ. vñ eoipso q q̃s peccat venialr nõ diligit deũ fer uenter. vñ extinguit' ille feruor lz remaneat charitas. mortale ꝟo nedũ extinguit feruorẽ ß et' ipaz charitatẽ. q: eoipso q q̃s peccat mortalr desinit hre charitatẽ erga deũ. vñ extincta ẽ charitas. Ad ꝓpositũ ĝ nõ põt remitti veniale vbi adest mortale. q: vbi q̃s non bz charitatem qũo potest hre feruorẽ charitatis: certe minime z iõ non remittit'. q: non põt restitui charitatis feruor vbi non ẽ charitas. sicut dicimus in silr de originali peccato qđ non remittit' nisi remittat' actuale. vt. j. de baptis. c. maiores. z ibi vide rõnem. ¶ Bz q̃ro q: docto. etymologizãdo hoc nomẽ gregorius dicũt q idẽ ẽ qđ vigilãs. q: bñ vigilauit faciẽs vel fieri faciẽs hoc opus. vel dicit' q̃si gregẽ regẽs p bonã doctrinã. z fuit iste gregorius ꝺm Ulin. ꝓspicacissimi ingenij z magne scie in vtroq; iure. z sic vident' doctores arguere ab etymologia noĩs ꝓprij. Jõ quero nũquid sit licita ista argumentatio a noĩe ꝓprio. Bar. sup Rica infortiati tz q nõ. q: ꝓpria nomina imponũtur ad bñplacitũ. z quotidie pñt mutari. l. j. C. de mu. no. hoc tñ est vez q ex nomine bono oriť bona ꝓsumptio. z ex noĩe ꝓprio et turpi nõnunq̃ oriť siniſtra. ad hoc quod no. Accur. in. l. facta. §. si in danda. ff. ad trebel. vbi exponit suũ nomen. vñ refert Jo. an. in. c. cũ scõm. j. de ꝓben. vxorẽ suã dixisse q si noĩa deberẽt emi magno p̃cio bona noĩa emi deberẽt. q: vt dixi lz ar. ex noĩe ꝓprio necessario nõ cõcludat: attamẽ ex turpi q̃nq; oriť siniſtra suspitio: credentes nõnulli illud nomẽ fuisse impositũ ab euentu. z sic sepe euitant' tales sicut experientia sepe comptũ ẽ. vñ z iustinianus dr̃ iusticiam faciẽs vt in ꝓemio. ff. ex. Bonifacius quasi bona faciẽs vel pontẽ faciẽs subditis p bona exẽpla. z sic de silib'. ad hoc vide glosã. j. in ꝓemio. cle. vbi Jo. an. indirecte extulit nomen ꝓprium. An aũt licita sit indistincte ꝓprij noĩs mutatio. cõcludit q ex cã mutari potest: vñ mutat' nomẽ pape vt no. in ꝓemio sexti. de impatore ꝟo non legit' q mutet nomen in coronatione. Jtẽ alicubi seruat' in intrantibus religionẽ. ß cã cessante distingue int' libez z seruũ. q: liber ad placitũ põt sibi mutare dũmodo cesset dolus. ß volũtaria mutatio ꝓhibet' in seruo q: posset fraudare dñm p mutationẽ noĩs. l. j. z qđ ibi no. C. de mu. no. A noĩe ꝟo appellatiuo licita ẽ argumẽtatio. vt no. Bar. in pluribus locis. vt l. ij. §. appellata. ff. si cert. pe. z in. l. j. ff. de verb. sig. ꝓbat' in. c. forus. de verb. sig. z in. l. si pupillus. §. territoriũ. ff. de verb. sig. z hoc iõ q: nomia appellatiua sũt immutabilia. l. siq̃s in fundi vocabulo. ff. de leg. j. nisi ex consuetudine mutarent'. tũc em̃ nõ valz argumẽtatio a noĩe appellatiuo quasi vsus loquẽdi ꝑferatur. l. labeo. ff. de sup. lega. z in. c. ex lr̃is. j. de spon. z dic vt plene dixi. s. sup glo. An aũt duret nomẽ appellatiuũ seu impositũ ab euẽtu si cesset exercitiũ. Bar. in ꝓemio. ff. ex. q sic. vñ impator dr̃ augustus ab augendo. q: augere dz rempublicã z ꝓmouere impiũ. z lz nõ augeat de facto nihilominus dr̃ augustus. q: adest habitus defacili reducibil' ad actũ. sic dicendũ in mercatoribus studentibus z silibus. q lz actu non exerceãt illã ꝓfessionẽ non tñ ꝓdunt nomẽ appellatiuũ ex q̃ subest habitus. Adũte q: non puto hoc indistincte ꝓcedere in ꝓuilegio indulto sub noĩe appellatiuo. vt si ꝓuilegiuz indulget' scholaribus sub noĩe appellatiuo vt bz ĩ multis locis. vñ videt' distinguendũ q aut diũtit a studio aio tñ redeũdi. z tũc non dr̃ diuertisse. z remanet nota etiã ad effectũ ꝓuilegij ꝓsequẽdi. de pe. dis. j. diuortiũ. aut sine cã diuertit a studio vt q: vagatur. z tũc certe nõ gaudebit priuilegio scholaribus indulto. q: nõ sufficit quez in scholis morari nisi insistat scie. vt optime ꝓbat tex. in. c. cũ ex eo. de elec. li. vj. in ꝟs. studẽtes. facit optime. xvj. q. j. generalr. z idẽ tz bz collectan⁹. ¶ An aũt sit licita argumẽtatio ab allusione vel etymologia vocabuli: z dicẽdũ q sic vt no. in. l. j. ff. de tute. z in ꝑalle. §. appellata. z hoc verum nisi diffinitio contradicat. q: diffinitio ꝑferť. dat em̃ seu exponit veraz ꝓprie-

tatē rei.nō sic facit allusio seu etymologia vocabuli.qz aliter declararet rem ꝑm genus ꝛ non ꝑm spēm.exēplū in codicillis q̄ dicit̄ mētis testatio sicut testm̄.ꝛ tñ stricte non ē testm̄ cū maior solennitas requirat̄ in vno q̄z in alio.vt vulgariter pz ꝛ b̄ no. ¶ Sz quero qz hic inserit̄ nomē pape:nūquid in quolibet instrō sit inserendum nomen pape:Jo.an.q̄ sic.ad hoc q̄d habetur in auc.vt p̄po.no.impe.colla.v.Do.an. ꝓcludit q̄ itris impij inserendū ē nomē impatoris ꝛ hoc ī tpalibus.in terris ꝙo ecclie ꝛ in spūalib⁹ inserendum ē nomē pape salua tñ sp consuetudine.nam cōsuetudo maxime ē attendēda circa hmōi solennitatem.ad hoc bona glo.in d.auct.vt p̄po.no.impe.que dicit q̄ lz de annis domī nulli bi caueat̄ q̄ sint inserendi.tñ quia de consuetudine inserūtur si nō apponunt̄:instrm corruit.ꝛ sic singu. no.ex illa glo.q̄ omissio solennitatis ex sola consuetudine inducta bz vitiare actum. ¶ Sed circumscripta consuetudine eēt ꝓbabiliter dubitandū:nūquid si in terris ecclie non inserat̄ nomē pape vitiet̄ instrm:hoc dico qz illa auc.videt̄ odiosa in q̄ctuz dicit nullitatem actus.vt cū disponit tñ de impatore non videt̄ extenda respectu irritatōis ad papā lz debeat extēdi respectu dispōnis sicut in sili tradit theorica Jo.an.ī.c. dispēdia.de rescrip.li.vj.vbi dicit dispōnem penalem extēdendā ꝓpter silitudinē rōnis nō tñ penā in ea inserta.facit regula odia.de re.iur.li.vj. Jn ꝓriū facit gl. sing.in.c.j.de tē.or.li.vj.q̄ dicit q̄ vbi ē oino eadez rō ꝛ oimoda silitudo ꝙstō etiaz penalis extendit̄.qz nō ē ꝓprie tūc extēsio ꝑ interp̄tatō.vñ cū papa sit impator in terris ecclie.vt in.c.si duobꝫ.j.de appel.ergo illa dispositio vendicat sibi locū.ꝛ maxime qz iura ciuilia sūt approbata exq̄ canonib⁹ non ꝺdicūt.vt in.c.j.j.de no. ope.nū. ¶ Jtē illa ꝙstō illius auc.non ē ꝓprie penalis: cū non in odiū inducat irritatōem actus.ꝑ ꝓpt̄ defectum solēnitatis.vt dicā in.c.cognoscētes.j.de consti. ¶ Scdo quero quid si apponit̄ in instrō nomē ātipape:Do.an.ꝓcludit q̄ aut conficit̄ instrm in loco ꝛcognoscente vez papā ꝛ tūc instrm non valet.nam ꝛ notarius ꝙficiens instrm etiā int̄ iudeos dz inuocare nomen xpi.vt no.in ꝓmio.ffoz.Adde ꝛ aliā rōnē.naz ī solēnitatib⁹ adhibēdis inspicit̄ locus vbi exercet̄ act⁹ vt dixi in.c.q̄d clericis.de fo.cō.ꝓbat̄ in.l.j.C.d emā. li.cū ergo de solēnitate actus sit vt inserat̄ nomē veri ꝓncipis.ḡ ꝛc. Aut instrm ꝙficitur in terris antipape.et tūc instrm tenet ꝛ fac fidē in ill' ptib⁹ vbi ꝙficit.tū quia antipapa ibi tolerat̄ ꝛ bñ ꝓ vero ꝓncipe.tū qz ē attendenda solēnitas loci.vbi ꝙficit̄ instrm.idē si illd instrm ꝓducit̄ extra illas ptes.qz sufficit q̄ sit adhibita solennitas illius loci vt in p̄alle.l.j.C.de emā.libe. Et adūte qz hoc puto vez vbicūq̄ antipapa ꝓbabiliter toleratur a suis subditis sicut hactenus ꝓbabilit̄ dubitat̄ d Benedicto.qz q̄d ardua erat in iure ꝛ in facto.ꝑ si ꝓbabiliter non tolerare⁹ tūc puto instrm nō valere.ad hoc.c.ad aplice.de re iudi.li.vj. Jtē qz notari⁹ ꝛ oēs adherētes antipape sūt excōicati.xxiij.di.ī noīe dñi.ꝛ de ele.lz.ꝛ instrm ꝙfectū a notario excōicato ē nullū vt no.in.c.decernimus.de sen.ex.li.vj. Jtē qz nō fuit adhibita vera solennitas a iure req̄sita. ¶ Alteri⁹ quia hic salutant̄ vniūsi scholares bononie cōmorātes:nūquid ex mora in studio scholaris aliq̄n sortiat̄ domicilium:Legi.dicit hic q̄ sic si ꝓ decennū ibi moratus est. ꝛ Jo.an.dicit hoc ꝓcedere ex p̄sumptōne ex cursu tēporis.l.ij.C.de incol.lib.x.ꝛ q̄d ibi no.vult dicere q̄ si ꝙstaret de aio scholaris q̄ non morat̄ ibi cā sortiēdi domiciliū.qz tūc ex cursu tpis non ꝺbit ibi domiciliuz.q̄a req̄rit̄ ibi animus.ꝑ in dubio bñ p̄sumit̄.do.an.hoc putat ꝓcedere in alio q̄z in scholare.qz scholar⁹ videt̄ cōmorari cā stud q̄. Adūte qz scdm dictū ꝓbat̄ apte ī p̄alle.l.ij.nam ibi disponit̄ de cōmorantib⁹ cā studq̄.q̄a tales non sortiūtur domiciliū.et postea fit ibi exceptio nisi transactis.ī. ꝛc. Exceptio eñ ē de regula.vt no.in regula.j.in vj. Et ad rōnem dñi anto.rñdeo q̄ tollit̄ illa p̄sumptio q̄ cā studij ex alia iuris p̄sumptōe qz iura p̄sumūt quē debere esse ꝓuectū ī scia canonica in septēnio ꝛ in q̄nquennio in iure ciuili vel theologia. vt in.c.cū ex eo.de elec.li.vj.ꝛ ibi ꝙ glo.ꝛ fuit exēcta illa glo.ex ꝓmio.ffoz.vbi dī de q̄nquēnio.ꝛ olim bñ ꝓcedebat q̄ñ non emanarāt tot scripta.nec doc.nec glo. ꝑ hodie expientia docet q̄ non minus tps req̄rit̄ in iure ciuili q̄z canonico.si ꝙo scholaris moraꝫ vltra decēnium videt̄ q̄ non p̄cipaliꝫ cā studij. Fateor tñ q̄ possent esse alie p̄sumptiones fortiores de aio scholaris q̄ haberēt elidere hāc p̄sumptōem.ille tñ tex.in.d.l.ij.p̄mum optime ꝓbat.ꝛ vide nunq̄d scholaris saltē ꝺbat q̄si domiciliū vt possit ꝓueniri ex ꝺctis ab alibi gestis.vid q̄d dixi in.c.q̄ clericis.de fo.compe. ¶ Ultio queritꝫ: nūquid indistincte appellone scholariū comp̄hēdat̄ doctor:Legi.dicit q̄ in mā indifferēti ꝛ ꝑmiscua appellatione scholariū comp̄hendit̄ doctor sicut appellatione monachoꝝ comp̄hendit̄ abbas in.c.fi.de symo.ꝛ appellatōne familie cōp̄hēdit̄ dñs familie.vt in.l.familie.ff.de verb.sig.ꝛ appellone pl̄i comp̄hendūtur senatores ꝛ patricij.vt in.§.plebs.instit.de iu.gen.nā.ꝛ ci. Jo.an.dicit hoc ꝓcedere in mā fauorabili vt in priuilegijs nō odiosis ꝛ silib⁹.secus in mā odiosa vt ī rescriptis ad lites ꝛ silibus.ar.in regula odia.li.vj.fatetur tñ q̄ rectores scholariū bñ cōp̄hendūtur appellone scholariū vt in p̄alle.§.plebs.vel vbi eēt doctor vel scholaris in diuīsis facultatib⁹. Et adūte qz Jo.an.apte sēnit q̄ in mā etiā odiosa ac stricta appellone scholariū comprehendant̄ doctores ꝛ scholares in diuersis facultatibus.vt qz doctor in iure ciuili scholaris in iure canonico.ꝑ do.an.hoc vltimū non placet in mā odiosa.qz ī tali mā ꝺb simplici non cōp̄hendunt̄ mixta all'.no.ī l.ij.de verb.obli. Jn hoc puto attēdendū statū ꝛ qualitatē in q̄ magis incalescit vt si magis attēdat doctrine q̄z discipline scholastice tūc nō comp̄hēdat̄.al's secus. sicut dicimus de hermaphrodita.nā etiā in mā penali ꝛ odiosa iudicat ꝓm illū statū ꝛ illā qualitatez in q̄ magis incalescit.vt.l.queritꝫ.ff.de sta.ho.ꝛ.iiij.q.ij.§.hermaphrodita.ꝑ quo ad primū Jo.de lig.ꝛ do.me⁹ tenēt ī mā fauorabili etiā appellone scholariū doctores nō cōprehendi.qz bñt se doctores et scholares correlatiue. vñ significatū vni⁹ excludit alter.vt in.c.fi.de insti.et q̄d no.ī.c.postulasti.de cōcess.p̄bē.ꝛ b̄ puto ver⁹.ꝛ maxime qz b̄ dz vsus loquēdi q̄ attēdendus ē.vt dixi sup glo.j.ꝛ facit etiā iste tex.vbi in mā fauorabili vt ī salutatōne noluit papa comp̄hendere doctores appellone scholariū.an aūt aliq̄ casu cōp̄hēdat̄ doctor appellone scholariū:Jo.de lig.q̄ nō nisi disponat̄ circa actū indiuiduū.vt qz ꝓhibet̄ scholarib⁹ audit⁹ nā p ꝙns ꝓhibet̄ doctori lectio.ī.c.ij.ne de.vel mo.li.vj.no.bñ b̄ cōtrariū.vult eñ apte ꝛ bñ q̄ dispō circa vnū ex correlatiuis extēdit̄ ad reliquuz.qd̄ ꝓcedit ēt ī mā penali qñ correlatiua vniformit̄ se hñt.al's sec⁹.ad b̄ qd̄ no.bar. ī auc.q̄ semel.C.qūo ꝛ qñ indet.ꝛ bal. in.l.nemo. C.d sa.san.eccle.ꝛ iō si ꝙstō seu statutū imponit penā vendenti certā rē:illa pena intelligit̄ repetita rīspectu emētis.qd̄ no.ad p̄dicta.xxij.q.j.siqs vxorē.ꝛ.l.cū emptō ff.de rescin.ven.vel ꝓm Jo.de lig.p̄t scdo cōprehēdi doctor qñ scribit̄ scholaribꝫ sub noīe vniūsitatis.quia tūc doctores p interp̄tatōem intelligūtur cū sint d vniuersitate.hoc dictū nō bñ capio cū doctores faciāt vniuersitatē de p se.vt in.c.ex literis.de consti.ꝛ scholares etiam de p se.vt in.c.quia in causis.de ꝓcura. vnde et hic scribit̄ scholaribꝫ etiā sub nomine vniuersitatis.vt patet ibi vniuersis ꝛc.non enim dicit singulis.ꝛ nihilominus exprimūtur doctores. ¶ Nō ē ex p̄dict⁹ q̄ etiā in mā stricta appellone scholariū cōprehēdūt̄ eorū rectores.b̄ sentit apte Jo.an.ꝑ in ꝓrium facit glo.singu.

in cle. vt hi qui de eta. 7 quali. vbi matute dicit q̄ appellatione capli de ꝓpio significato non venit caput capituli vt p̄latus. sūt em̄ h̄ diuersa vt ptz ex diuſitate titulo. vt infra d̄ his q̄ fi. a p̄la. 7 in ti. de his q̄ fi. a ma. parte ca. ß p̄t dici ꝓcordādo q̄ appellatione capituli non comp̄hendit p̄latus. qz ille desinit ee canonic⁹ et efficit caput. ß rector non desinit esse scholaris. arg. in p̄alle. c. fi. de symo. hoc tm̄ dictum do. an. e valde arduum. tenet tm̄ ipm̄ mēti p intellectu statutoz generaliter disponentiū de scholaribꝫ. ¶ In glo. in ℞. seruus. no. ex gl. duas cās quare papa seu impator appellat se seruum. alias cās vide in ꝓemio. vj. li. ¶ Itē no. ex glo. q̄ licite allegat decisa. de hoc tm̄ dic vt dicā. j. i ꝓemio. ¶ Tercō no. tres casus in q̄b⁹ p̄t q̄s alteri stipulari 7 obligationē acq̄rere. primus in h̄uo qd̄ ꝓcedit h̄m do cto. etiā si seruus sit in fuga ꝓstitutus. vt no. in. l. j. §. p seruū. ff. de acqui. poſ. Quid autē de monacho: dic vt no. glo. in. c. j. j. de lāgui. 7 p Inno. in. c. cū olim. j. de pri uile. 7 qd̄ no. in. c. abbatē. xviij. q. ij. vide tex. cū gl. in. c. q̄nto. de offi. oz. ¶ Scds casus in papa. p̄t em̄ papa obligationē acq̄rere cuiq̄ eccie. idē dic de alijs p̄latis respectu suaz administrationū. vt tacite sentit Inno. in. c. cū pridē. de pact. ¶ Tercius in impatore q̄ p̄t acq̄ rere cuilibet subiecto vt in iuribꝫ all'. in glo. 7 p intelle ctu p̄mitte q̄ regula iuris ciuilis hz alteri p alteꝝ nō ac quiri. vt insti. d̄ inuti. stip. in. §. siq̄s alij. 7. §. alteri. 7 ff. de verb. obli. in. l. stipulatio ista. §. alteri. 7 ibi redditur rō. hec regula fallit in multis casibꝫ quos excepit glo. i p̄alle. §. alteri. Sed de ꝓcu. regula ē q̄ nō acq̄rit dño sine cessione actus nisi in casibus not. in p̄alle. §. alteri. p bar. vide bo. glo. in. c. q̄ q̄. de vsuris. li. vj. in verbo possint acq̄rere. de nūcio. vide tex. cū glo. in. l. multum interest. cū l. se. C. si quis alte. vel sibi. vbi h̄ qualit̄ hz ꝓcipe verba ꝓcurator vel nūcius. 7 q̄d si ꝓcurator se gessit vt nūcius. de alijs iudicibꝫ inferioribꝫ vide Inno. in. c. dudū. de ꝓuer. cōiug. in si. vbi tz q̄ p̄t alijs acq̄rē vt in. l. pe. ff. de mag. ꝓuc. 7 hoc intellige respectu subditoz non aūt respectu aliorū nisi in bis que spectant ad eius officiū. 7 vide qd̄ dixi in. d. c. dudū. De notario est dubiū nūquid possit alteri stipulari. Inno. in. d. c. dudū exigit q̄tuor q̄ in iudicio 7 in bis in quibꝫ pcedit iudex ex officio. 7 q̄ hoc faciat auctoritate iudicis. 7 in defectu eius cui acq̄rit obligatio. 7 sic sentit q̄ ex vic3 in obligationibꝫ ꝓuentionalibꝫ non possit notari⁹ alteri acq̄rere. ß glo. in. d. c. q̄ q̄. p illū tex. 7 p text. in. l. ij. ff. rem pu. sal. fo. tz q̄ potest alteri acq̄rere auctorita te iudicis als nō. ß glo. in p̄all'. §. alteri. simpl'r tenet no tariū posse alt'i acq̄rere ex sine cessione. et illā opi. seq̄t Bar. in p̄alle. l. ij. vbi idē tenet in officiali. ad hoc. l. nō aliter. ff. de adop. vbi p Guil. de cu. 7. l. j. §. exigit. ff. de ma. ꝓuc. 7. l. Caius de vsuris. ff. facit etiā auc. vt sine p̄bi. ma. de ꝛc. post p̄n. cū multis silibꝫ. 7 hec opi. videtur cōis. 7 sic etiā interp̄tat ꝓsuetudo. nā quotidie notarius stipulat alteri etiā p̄nti h̄m opi. Inno. 7 glo. in p̄all'. c. q̄ q̄. p̄t ꝓcedere h̄m do. an. in iudicijs. vel q̄n cautō ē approbāda vel moderāda p iudicē. tūc em̄ notari⁹ nō hz alteri stipulari. qz tunc non ptinet ad ip̄m declarare cautionē vel ipam moderare. 7 sic p̄t ꝓcedere text. in p̄alle. c. q̄ q̄. 7 ex hoc habes intellectū ad illud. c. vt re spectu notarij exigat ibi auctas iudicū nō q̄ notari⁹ nō potest alteri stipulari. ß qz iudex hz prius cautōez ap probare. ¶ De arbitrio nūquid possit acq̄rere p̄tibus vide glo. in. c. dilecti. de arbi. in. l. litigatores. 7. l. pe. ff. e. p spe. in ti. d̄ arbi. §. fi. ℞. quid si stipulatus. 7 cōis cō clusio ē q̄ nō acq̄rit sine cessione. ¶ De p̄sbytero pa rochiali tenēt legiste in. l. j. ff. de iust. 7 iu. q̄ possit acq̄ rere alteri in bis q̄ ptinent ad offm̄ suū. 7 sic p̄t recipe obligatōem de vsuris restituendis. ē. n. ꝑsona publica j. di. ius publicū. 7 ex q̄ ꝓcedit p̄tās absoluēdi ꝓcedi vi det p̄tās recipiēdi obligatōem. 7 p h̄ videt tex. i p̄all'.

c. q̄ q̄. 7 dicit singu. do. an. illi tex. non intelligēdū spe cialiter in vsuris ß generalr in oib⁹ spectātibꝫ ad offm̄ sacerdotis. qd̄ no. hoc etiā repio sensisse Collec. h̄ qui tz sacerdotē posse acq̄rere alteri vt suus parochianus nō agat actione iniuriaz contra illū a q̄ iniuriā passus est. etiā si hanc p̄missionē in egritudine faciat 7 postea ꝓnaleſcat. 7 hoc siue obligatio siue p̄missio fuerit fēta p̄nte vel abn̄te qd̄ no. p̄dicta regula q̄ alteri p alteꝝ nō acq̄rit ꝛc. indubie ꝓcedit de iure ciuili vt in p̄alleg. iuribus. Hz dubitandū ē q̄d de iure canonico. glo. i. c. q̄tiens cōz dis' oculus. j. q. vj. vī sētire secus esse de iure canonico. vñ si p̄mitto tibi q̄ dabo ticio. c. videtur q̄ ticius possit agere p̄ me maxime si interuenit iuramētū h̄m illā glo. 7 illa glo. ē multū no. 7 quotidie all'. do. an. hic dicit q̄ si non interuenit iuramentuz non p̄t agi via ordinaria. ar. p̄alle. c. q̄ q̄. qz obligatio non habu it initiū in ꝑsonā cui erat acq̄renda sicut h̄e dz. vt. l. q̄ cunq̄. ff. d̄ actio. 7 ob. ß ꝙ viā denūciationis euāgelice poterit agi h̄m eū. ß si interuenit iuramentū tūc p̄t agi via ordinaria. qz iuramētum p̄ncipal'r dirigitur in deū q̄ vbiq̄ ē p̄ns. hoc dictū do. an. no puto indistincte ꝓcedere. qz credo q̄ si non interuenit iuramētū nullo mō p̄t agi. secus si interuenit iuramētū. ¶ Rō huius secūdi ē q̄ iuramētum subsistit de ꝙ se nec regulat̄ a fa cto ip̄m recipientis. vñ 7 si recipiēs turpiter r̄cipiat ex quo tm̄ iurans turpit̄ non p̄stat iuramentū obligat. vt ē tex. in. c. debitores. iūcto. c. j. de iureiu. multo g̃ fort⁹ in casu nr̄o vbi nulla versat̄ turpitudo ex p̄te recipiē tis nec ex p̄te p̄stantis. 7 in hoc casu q̄n̄ interuenit iura mentū p̄t saluari glo. illius. c. quotiens. ß q̄n̄ inc̄uenit simplex ꝓmissio tūc nihil puto actū. qz stipulatio non hz sb̄sistere de ꝙ se. ß causat̄ ex facto partiū vt in iuribꝫ supius alle. facit p̄alleg. c. debitores. vbi turpit̄ recipi ens simplicem promissionē nihil agit. Idē si sua nō inter est. vt qz vult acq̄rere tercio. nam regula iuris ciuil' hoc hz. nec reprimus ab hoc iure deuiatū ꝙ canonē. er go standū est disp̄ni legali. vt in. c. j. de no. ope. nunc. nam tm̄ respectu nudi pacti deuiat canon a lege h̄m cō munē sn̄iam. vt in. c. j. de pac. 7 hoc iō qz in pacto etiaz nudo adest ꝓsensus natural' qui oritꝫ ex ꝓsensu. vñ de iure canonico agit̄ ꝓpter illam obligatōem naturalez. ß q̄n̄ alius recipit p̄missionē tūc nulla ē obligatio nec naturalis nec ciuilis. nō ciuilis. vt de se pz ex iuribus p̄ alle. nō nālis qz obligatio non p̄t acq̄ri abn̄ti ß opor tet q̄ fūdet̄ in ꝑsonā illi⁹ cui acq̄rit̄ nisi sit d̄ ꝑsonis ex ceptuatis. vt in p̄alle. l. q̄cūq̄. nam absenti nil acq̄rit̄ vt. l. absenti. ff. de don. 7 in. l. q̄ abn̄ti. ff. de acq̄. poſ. 7 i. c. si tibi abn̄ti. de p̄ben. li. vj. 7 iō videt̄ q̄ iste p̄t retroce dere sine peccato. qz sine alterius p̄iudicio p̄t q̄s mu tare volūtatē suā. vt in regula mutare. 7 in regula qd̄ semel. li. vj. hic em̄ non tractat̄ de p̄iudicio abn̄tis cum sibi nulla obligatio fuisset q̄sita. als diceremus q̄ nūq̄ posset q̄s mutare volūtatē suā. vt pz i cle. j. de renū. et i c. fi. de ꝓcu. li. vj. 7 in. c. cum martbe. de cele. miſ. vbi pz q̄ si reliqui decē ticio in testamēto possū mutare volū tatē. 7 hec ꝓcedūt q̄n̄ ꝓmisi abn̄ti non intuitu d̄i. Nō ob. c. iuramēti. xxij. q. v. nam deus non facit d̄ſiam int̄ iuramentū 7 simplicem loquelā q̄n̄ simplex loquela cō tinet p̄fidiā seu mendaciū. vt qz venit ad decipiendu3 7 ad fallendū. 7 sic ꝓprie loquit̄ ille text. secus aūt vbi ista cessant. qz tunc simplex loquela non obligat ex q̄ n̄ affuit ꝑsona cui acq̄rer̄ obligatio. ß si intuitu dei p̄ misi tibi q̄ d arem puelle maritande absenti. c. tūc be ne obligor. quia ꝓmissio est facta deo qui vbiq̄ p̄ns ē. 7 sic ꝓcedit. c. iuramēti. 7 hoc no. p intellectu multoꝝ iurium. ¶ In glo. in verbo bononie. 7 ibi ita nō i ca stris. no. ex glo. q̄ appellatione banonien̄sium seu com morantium in bononia nō comp̄hendunt̄ comitatus. Cōtrariū sentit glo. in. c. rodulphus. de reſcrip. 7 in. c. j. de vsuris. lib. vj. Bar. in. l. j. ff. ad municip. 7 illd̄ ve

rius regl'ar'. ⁊ dic vt plene dicā ī .v. c. rodulph⁹. fallit qñ aliq̄ q̄litas adijcit ꝓportionabil' ciuitatēsib⁹. vt hic. vbi fit mētio de ſcholarib⁹. nā ſcholares nō morā' ī caſtris cū ī eis nō ſit nec eē poſſit ſtudiū gnāle niſi in vrbibus regijs. vt in pe. ffor. ⁊. C. de pfeſ. q̄ in vrb. ꝓſtā. lib. xij. ⁊ ſic pōt ſaluari ꝟ glo. quā ſic intellectā nō.

Rex pacific⁹ Primo ponit exordiū ī q̄ ꝓcludit finalē ītētū iur⁹ gener'. ſcdo narratōem ī q̄ oñdit intentū finalē hui⁹ cōpilatōis ſeu iuris ꝑticularis ibi ſane. tercio cōcludit ibi volētes. Prima ſubdiuidit'. q⁹ ꝑmo ponit finē viatoris. i. hoīs ad quē a deo diſpoſit⁹ē. ſcdo cām deuiatōnis ab ꝟ fine ibi ſi effrenata. tercio vt ad debitū finē viator deducat' ꝓcludit legēnccīam. ⁊ oſtēdit tres virtutes ac ꝓprietates leg⁹ ibi iōq̄ lex ꝑdic'. ſcda ꝑs ſubdiuidit'. q̄a primo ponit euentū circa ꝓſtitutōes eccl'aſticas correctōi ſubmittēdas. ⁊ ponit māz ⁊ cām impulſiuā hui⁹ cōpilatōis. ſcdo cōcludit cām finalē ibi ad cām. tcio cām coadiuuatiuā ibi ꝑ dilectū. q̄rto formalē ibi reſecatis. ⁊ hec diuiſio ſufficit ꝑ ſummario. Nō primo q̄lis dz eſſe rex. dz em̄ eſſe pacific⁹. q̄ nō vult pacē nō eſt heres xp̄i q̄ ī teſtamēto ſuo ꝑncipalit' reliq̄t pacē. dū dixit pacē meā do vob ꝛc. de q̄ i. c. ad aplice. ⁊ ibi ꝑ glo. de re iudi. li. vj. Et nō q⁹ dz eſſe tal' q̄les ſubditos ſuos appetit eſſe. Itē collige vñ ꝓcedūt lites. iurgia ⁊ ꝓtētōes. ꝓcedūt em̄ a cupiditate q̄ eſt radix oīm maloꝝ. et ꝓcedit ex carne infecta ex mā original' pcti. vñ ꝓpter hāc infectiōnē dicit canō q⁹ oīs etas ab adoleſcētia ꝓna ē ad malū xij. q. j. oīs etas. ⁊ alibi ꝓcliuus ē curſus ad voluptatē et malū. et nā eſt imitatrix viciorꝝ. xx. q. iij. ꝓcliuis. Itē collige q̄lis debeat eſſe bō ſi nō vult ſubijci exercitio legis. debet em̄ eſſe pudicus. pacificus et modeſtus. lex em̄ nō eſſet neccīa ſi boīes rōne regerent'. nā ꝑ legē nemo ꝓpellit' bñ facere ſed male facere ꝓhibet'. xxiij. q. v. ad fidem vñ dicit Jnno. ī. c. paſtoralis. de offi. or. q⁹ boīes in tātū poſſent rōe regi q⁹ nō ſubijcerent' legi. i. exercitio legis ad ꝟ. c. de cōſtātinopolitana. xxij. di. ⁊ ꝑ hoc declarat' illud. que ſpū dei agunt' nō ſunt ſub lege. de regula. c. licet. nā nō ſunt ſub exercitio legis eꝝ ducunt' lege priuata. ⁊ vide bo. text. de lege priuata et publica. xx. q. j. due ſūt leges. Nō ibi q̄tidie ꝛc. q⁹ illud dī q̄tidie fieri q⁹ fit aliq̄ int'uallo int'poſito. nā nō q̄tidie lites generāt'. ⁊ facit ad teſtes. vt. j. dicā. Itē nō finē ⁊ intentū legis. intēdit em̄ repimē cupiditatē ⁊ ꝓcupiam ⁊ ipſā reducē ad limites rōis. Itē collige q̄ddā fedus eē inter boīes ſeu quandā obligatōem nālē ex charitate ꝓcedē tē q̄ tenet' q̄s alteri facere q⁹ ſibi vult fieri. j. di. humanū gen⁹. Itē nō tres x̄tutes ⁊ ꝓprietates legis. vt ī tex. ibi vt honeſte viuat ꝛc. ⁊ ſic ſcia iuris docet mores. ideo dicim⁹ q⁹ ſupponit' ſcie morali. vt diri ī glo. j. Nō q̄d ꝓprie ſignificet appetitus ſeu concupia. nā ſignificat voluntatē q̄ appetitus ⁊ ꝓcupia regunt' ī malū. ⁊ ꝓcedunt ex aia ſenſitiua rōe nō regulata. volūtas nō pōt eſſe niſi ad bonū. In x̄. ſane. nō ſimilitudinē eſſe reprobatā nō em̄ eſt ſup nuciis vtendū. l. j. C. de no. C. cōpo. ⁊ i. c. ſicut. de pba. Itē collige q̄nq̄ correctōne digna vt nimia ſilitudo. ꝟietas. plixitas. ſupfluitas ⁊ diſpſa locutō ſeu ſituatō. oīa em̄ iſta inducūt ꝓfuſiōz. Itē collige Rubricas eē auctēticas ⁊ de tex. nā papa mādat ꝟ hac ꝓpilatōe vti. ⁊ Rubrice ſunt ī hac ꝓpilatōe. g̃ ps ꝓpilationis. q⁹ clarius ꝑbat' ī ꝑmio. vj. vbi glo. ſingu. dicit q⁹ ex eo q⁹ ſunt ꝟ tex. ſcriptor⁹ q̄ ꝑmiſit ſcribē libz ſeu tex. tenet' ſcribere Rubricas. ⁊ an licita ſit argumētatō a rubrica dicā. j. Itē collige q⁹ in gnāli mādato nō trāſit ꝑtas legis ꝓdēde. His nōbilib⁹ expeditis primo iſte text. in eo q⁹ infert q̄tidie fieri q⁹ fit iteruallo int'poſito inducit' ad ꝓcordiā teſtiū q̄ dicūt quē quotidie poſſediſſe vl' quotidie reſediſſe ī eccl'ia. nō tn̄ viciat' ſi aliq̄ interuallo nō poſſedit vel nō reſedit. idē dicit Di. de dictōe ſp ī. l. j. ff. ſo. ma. Cōclude g̃ q⁹ iſte dictōes ⁊ ſiles debēt ciuil' intelligi. ⁊ de dictōe ſine intermiſſiōe. vide text. cum glo. i. c. ſacroſcta. xxij. di. Itē q⁹ nūq̄ ꝑterit dies vide tex. ī. c. tenē. xxxj. di. De dictōe nūq̄z vide tex. v. di. nūq̄z. Itē ꝑ teſtib⁹ dicētib⁹ q⁹ oī tpe ꝛc. vide d' ꝓſe. di. iiij. oī tpe. ⁊ idē dic de alijs dictōibus. ⁊ de dictōe iugit'. indefinēter. aſſidue ⁊ ſilib⁹. ad hoc de conſe. diſ. ij. reuera. Secdo q̄rit' ī x̄. ſane. nūquid lex poſitiua debeat obſeruari ī foro ꝓſcie. q. iſte tex. ī fi. mādat hāc cōpilatōz obſeruandā ī iudicio ⁊ ī ſcholis. de hoc ꝑ Jo. cal. ⁊ Jo. an. poſt bēm Tho. i. c. q̄q̄. de vſur'. li. vj. ꝑ ſe. de ſe. ꝓſi. xxj. ꝑ Jnno. in. c. q. plericq̄. de immu. ec. ⁊ de homi. ſicut dignū. Et cōis ꝓcluſio videt' q⁹ aut lex poſitiua diſtinguit inter foz pniale ⁊ iudiciale. ⁊ tūc nō obſeruat' ī foro pniali. ⁊ ꝟ legis aucte. vt i. c. tua. ⁊ q⁹ ibi nō. de ſpō. aut nō diſtinguit. ⁊ tūc ex quo eſt ꝓdita ab eo q̄ hz pfatē ⁊ nō ꝓtinet in ſe pcīm ē obſeruāda in foro pniali. Et ex hoc hēs nūquid ſit licitū fraudare gabellas ⁊ nō ſoluere pedagia. nā certe ſi ſtatutū eſt licitū tūc tenet' etiā ī foro cōſcie. ſec⁹ ſi illicitū. vide etiā ad ꝓdicta glo. ſing. i. c. frnitat'. xxij. q. ij. q̄ multū facit ꝓ hāc gnāle theoricā doc. dicit tn̄ illa glo. ſing. q⁹ ī foro ꝓſcie nō tenet' q̄s ſoluere penā. vñ ſi cōmiſit furtū occultū vel manifeſtū licet in foro iudiciali teneat' ſoluere penā dupli vel quadrupli. tn̄ ī foro conſcie nō tenet' q̄s ſoluere ꝟ ſufficit reſtituō. ⁊ eſt glo. valde ſing. ⁊ facit ad oēs penas legib⁹ ſtatutas. facit etiā q⁹ no. Jnno. in pal. c. ſicut dignuz. ⁊ ſic nō videt' q⁹ reſpectu penaꝝ debeat lex poſitiua ꝓnari ī foro ꝓſcie. ⁊ videt' q⁹ nō. Jo. an. ī pal. c. q̄q̄. an aūt ꝓſtō ſeu lex poſitiua liget pcīm oīno occultū. dic q⁹ ſic vt ē glo. ſin. ī cle. j. d' here. vbi vide. Quero an ſit licitū allegare legē deciſam ſed reſecatā. vide q⁹ nō. ꝑ tex. ibi reſecat' ꝛc. doc. rñdet q⁹ aut lex fuit deciſa ſeu reſecata. q⁹ ꝟia iuri. ⁊ tūc nō ē licitū illā allegare. imo incurrit penā falſi. de quo ī. c. j. j. de cōſti. vbi tangā. Aut fuit reſecata. q⁹ ſupflua aut nimis plixa. ⁊ tūc ad declaratōez legis nō reſecate pōt allegari. ⁊ ita quotidie allegam⁹ deciſam decretaliū. ⁊ ſic allegat glo. ſup̄ ī ſalutatione ī x̄. ſeruus. Ultio q̄rit' nūq̄d be ꝓſtōes hui⁹ ꝓpilationis debēt allegari ꝓponēdo verbū eī. Pe. ⁊ Ab. q⁹ ſic. q⁹ ſunt eī volumen decretoꝝ. do. Lar. dicit q⁹ cū ꝟ volumen bodie ſit certū ⁊ approbatū nō expedit allegare cōſtitutōes ꝑ x̄. eī ſicut olim fiebat. ⁊ hoc puto verius. q⁹ ſupfluis nō eſt vtendū. nam ꝑ allegatōes ſatis agnoſcitur q⁹ allegat' cōſtitutio poſita eī volumen decretoꝝ. q⁹ alius eſt modus ꝓcedendi in hoc volumine. ⁊ alius ī decretis. In glo. in x̄. diſpoſuit. opponit' ꝑ declaratione glo. nam ſi deus diſpoſuit ſibi ſubditos forte bonos. ergo nō poſſunt peccare cuz dei diſpoſitō falli nō poſſit. So. metu ꝟij glo. exponit nō neceſſitādo ſed ꝑ ꝓuidentiā ⁊ ꝓdeſtinatōem. ⁊ videt' ꝑmo glo. ſumē iſta duo. ſ. ꝓuidentiā ⁊ ꝓdeſtinatōem ꝓmiſcue. dīnt tn̄. q⁹ ꝓdeſtinatō ē ꝓparatō gre. ⁊ ꝓdeſtinat⁹ nullo mō damnari pōt. vñ ꝓdeſtinatō ē ad bonū ꝑſciētia ad malū. nō tn̄ intelligas q⁹ ꝓdeſtinatō vel preſcia neceſſitat ad bonū vel ad malū. ſed q⁹ deus ſciebat aliquos eſſe caſuros iō illos nō ꝓdeſtinauit. alios x̄o quos ſciebat ad bonū reuerſuros ꝓdeſtinauit. ⁊ dic ſubtilit' vt habet' d' vtroq̄. xxiij. q. iij. vaſis ire. cū. §. ſe. ſed hic ſumit' ī glo. ꝓdeſtinatio large. q⁹ oīs boīes largo mō ꝓdeſtinati ſūt. i. creati in bonitate ⁊ ꝓmiſſi ad bonū. ſed abutēdo libero arbitrio cōmittūt malū. Secdo mō pōt ſolui ꝟium exponēdo ſubdit os. ſ. ꝓdeſtinatos. vt exponit glo. ſequēs. ſed hec expō nimis reſtrīgit lr̄az q̄ videt' loqui d' oībus boībus. In glo. ī x̄. pudic⁹. ī fi. op. ꝟ tex. nam pudicitia ē x̄t⁹ ꝑticular'. dī em̄ a pudore ī q̄ ē verecundia. vñ ꝓſiſtit circa ea de q̄bus verecūdamur. vt de deſpō. impu. c. puberes. et tn̄ tex. ꝑ ꝟ x̄ba videt' innuē q⁹ deus creauit homies vliter bonos. So. glo. forte metu

ꝓij exponit pudicos.i.castos.qz castitas ē gnāliozꝛ ꝟtꝰ ꝙ pudicitia.nā ꝓpriū castitat ̄ ꝛ repmere ꝛcupiaz ex q̄ oꝛiunt ̄ oīa mala. de ꝓsti.nā ꝛcupiscētiā.et de hac castitate sic gnāliter sūpta ī.c.si em̄. de pe.di.ij.loquit ̄ tex. q̄ dicit ꝙ nemo gl'ari pōt se castū hīe coꝛ. sic etiā pōt itelligi tex.ī aut ̄. de leno.§.sancim⁹.coll ̄.ix.all ̄.in glo. nā ꝫ castitas sola possibil ̄ ē ꝺo aīas pñtare. ille tñ tex.nō loquit ̄ de castitate gnāliꝫ sūpta.ꝙ put ē ꝟtus ꝑticular ̄ ꝙ nt ē abstinētia a ꝛmixtōe venerea. z licet ille tex.sic allegat ̄ cōit ̄ ꝙ glo.ꝙ castitas sola ē ꝛc.tñ nō sic loquit ̄.ꝙ dicit ꝙ castitas ē possibil ̄ ꝺo aīas pñtare. nō tñ itelligas ꝙ sola castitas sine alīs ꝟtutiꝫ hoc possit.sed dicit de castitate ꝓpter ꝛnexionē ꝟtutū. nemo em̄ pōt hīe vnā virtutē ī actu q̄ minus hēat alias.xxxij.q.j.cū renūciat ̄ hñ vez ē ꝙ vnū opus ꝟtutis hī sine alīs virtutibus. z tunc nihil ꝓdest.vt in.c.desleat.j. de re.iur ̄.sed virtutē verā hīe nō pōt sine alīs.vide bo.tex.cū nō.glo.ī.c. nisi.§.pozro. de renū. de quo etiā ꝙ beatū Tho.scꝺa scꝺe q.clj.z ibi etiā dicit ꝙ ꝓprie pudicitia consistit circa extrinseca et circa signa venereoꝝ.vt sunt aspect⁹ impudici z oscula. Castitas ꝟo stricte sumpta ꝛcernit ipsaz ꝛmixtōz venereā. vñ pudicitia nō est ꝓprie virtus sepata a castitate.sed respicit quandā circumstantiā castitatis.ad pdicta.xxxij.q.v.c.nec solo.et.c.q̄ viderit. ¶ In glo.ī ꝟ.ꝙ dilectū.ibi qꝺ quidē seruat ̄ ī pñti compilatione.§ ꝓtra hoc facit.qz ꝺecre.Greg.ix.auctoꝛis hui⁹cō pilatōis nō solū ponūt ̄ ī fi.volumis.§ etiā in medio. vt patet i.c.G.ppetuus.de fi.instru.z i.c.mulieri.j.de iure iur ̄.So.intellige ꝙ seruat ̄ iste oꝛdo ꝑositatis z posteritatis respectu tituloꝝ nō respectu volumis.z ita etiā dicit glo.ī.l.j.C.de no.codi.ꝓpo.vñ ī eo.ti.ꝺecre.q̄ primo emanauit primo ponit ̄.z hoc respectu ꝺiuersoꝝ auctoꝝ nō respectu eiusdē.qz sepe ꝺecre. postea edita primo ponit ̄ exquo nō ꝺenotat ̄ diuersitas in auctoꝛe. z vide bo.glo.in.c.ad hoc. de offi.Archi.z ī eo ꝙ attēdit ̄ oꝛdo in rubꝛica elicit ̄ argumentū ꝙ licita ē argumētatō a rubꝛo. de quo ꝑ glo.in.c.cū dilecta.j. de ꝓbr.vti. vel inuti.in.c.cū monasteriū. de elec.i.l.j.C.ne fide eiuss. ꝺo.den.z in.l.j.C.etiā ob chirogra.pecu.pig. de pos.et ī aut ̄.ad hec.C. de vsuris.in.c.j.z.c.si sup. de offi.dele.li. vj.z in.c.tibi qui de rescrip.li.vj.cum si. vide ꝑ Specu. in ti. de disputa.z all ̄.ad fi.z ibi ꝑ Jo.an.ī addi. Et cōclusio est ꝙ aut queꝛit ̄ de rubꝛicis ꝺecretoꝝ. et ī illis nō est licita augmētatio.qz nō sunt autētice.tum qz nō fuerunt edite a magistro Gratiano § a quodā alio.tuz ꝺa alique repiunt ̄ falsē z coꝛrupte. vt dicit glo.ī.c.charte ij.q.ix.quā nō.z hoc excepta prima Rica. que ē autētica ꝟm Specu.z Jo.an.ibidē.§ nō video vñ sumāt hāc auctē.qz nō apparet ꝙ etiam ipm volumē ꝺecreti fuerit approbatū.vt nō. Jo.an.ī.c.q̄.de rescrip.z patet etiā ex inspectōe ipsius ꝺecre. ti.vbi nec ī prin. nec ī fi.dicit ̄ ꝙ fuerit approbatū. Itē Rica prima ꝺecreti nō loquit ̄ ꝺe sositiue.§ tm̄ fuit posita ad ꝺeclaratōnem libri.fateoꝛ bñ qz illa rubꝛica ꝺeclarat finalē intētōem illius compilatōis.vñ potius ꝺebet ꝺici vera q̄ autētica. De Rici ꝟo ꝺecretaliū z legum ꝺicendū. ꝙ aut cōsonāt nigro z pñt allegari vt nigꝝ.z ideo quotidie allegamus vt ī rubꝛo z nigro.j. vt eccle.bene.z.C.vt nemo innit⁹ agē cōpel.z.C.ne quis in sua cā ius sibi ꝺicat. z hoc veruz qñ oꝛo ē pfecta.vt ī ꝓdictis silibus. secus si ē imꝑfecta oꝛo ꝟm Jo.an. vt in Rica. de offi. ꝺele.patet.z ꝺe rescrip.§ ꝺic ꝙ tūc nō pñt allegari ꝺispositiue.sed bñ ad aliū effectū pñt allegari.z licita ē argumentatō.vt.j.ꝺicā. Si ꝟo rubꝝ ꝯdicit nigro tūc stat ̄ nigro. qz rubꝝ venit ad ꝺeclaratōem nigri.si ꝟo latius loquit ̄ rubꝝ. q̄ nigrum tunc vnū supplet ̄ ꝑ reliquū z ecōuerso.vt nō Butri.in pr̄eal.aut ̄.ad ħ. Itē ꝺic si rubꝝ loquit ̄ clarius z specialius q̄ nigꝝ.qz tunc nigꝝ intelligit ̄ ꝟm rubꝝ. vide glo. nō.in.l.j.C.de ꝓbr.q̄ ī vr.ꝓfan.li.xij.facit glo.in.c. cuz monasterium. de elec. Et aduerte ꝙ Rice pñt allegari ad quatuoꝛ effectus. Primo ꝺispositiue sicut allegat ̄ nigꝝ z hoc ꝓcedit qñ rō est ꝑfecta z cōsonat nigro. vt ī Rica vt eccle.bñ. ꝛc. ¶ Scꝺo allegat ̄ ꝟm modū quez inducit glo.in.c.j.z.c.si sup gra pall ̄.z ī.c.bone. de confir.vti.vel inuti. vicz exquo mā executoꝛuz tractat ̄ sub Rica. de offi. ꝺel ̄.ḡ executoꝛ hz ꝺelegare. ¶ Tercio allegat ̄ qñ ex vna lege vel vno.c.efficiunt ̄ varie lecture vt capiat ̄ illa que ꝓgruit rubꝛo. vt dicit glo.ī pal.c.cū monasteriū. ¶ Quarto allegat ̄ ex oꝛdine ipsaꝝ Ricaꝝ sicut allegat ̄ Jo.an.ī.c.j. de mu.peti.z dixi in.c.ex pte. de appel.z nō.i.l.j. de ꝓbr.tuto. ¶ In glo.fi.ibi fuert mortui ī deserto.nō glo.ꝙ ꝯcoꝛdia testiū dicētiū ꝙ oīs fecerūt aliq̄d ̄ vt nō vicier ̄ eoꝝ dictū si pauci ex illis illud nō egerūt.z ī eo ꝙ glo.tāgit an de modico sit curandū. dic vt ī.c.si ꝓponēte. de rescrip. Et q̄ ad p̄ncipalē qōez glo.breuit ̄ pōt dici ꝙ vtēdū ē de ꝺecretalibus hui⁹ ꝓpilatōis in iudicijs z in scholis ꝟm ipsaꝝ intentū.qz si ē ꝑuilegiū ꝺebem⁹ vti vt ꝑuilegio.si ꝟo ius cōe z tūc ꝟm ius cōe.z sic clara ē lra. ¶ In ea.glo.j.ibi. de fi.ĩstru.pastoralis. Jo.an. dicit ꝙ respectu ꝺecretaliū seu extrauagātiū q̄ emanauerūt post hāc compilatōem tenendū ē id qꝺ habet ̄ ī ꝑemio.vj.li.z qꝺ nō.ꝑ glo. vñ ꝟm ꝺo. Lar. ꝓcedit ꝺictū glo.respectu eaꝝ q̄ emanauerūt añ cōpilatōez.qꝺ nō ꝓcedit.qz oēs ꝺecretales emanate añ hāc ꝓpilatōem sunt resecate ꝑ istā.vt ꝓz ī fi.tex.vbi mādat hāc cōpilatōez tm̄ obseruandā. Alie ḡ ꝺecretales ī hac ꝓpilatōne nō inserte vident ̄ resecate vel tanq̄ superflue vel tāq̄ ꝓprie.z sic nō ē licitū amplius aliquā ex illis allegare vt ꝺisponat sicut ante ꝺisponebat. Sed ꝺic clarius ꝙ aut queꝛit ̄ ꝺe extrauagātibus editis añ hanc ꝓpilatōem.z olim in illis habebat locū.c.pastoralis.nam illud emanauit añ illā compilatōem.sed hodie sunt resecate.vt.s.dixi.aut queꝛit ̄ ꝺe extrauagātibus edit ̄ ꝓ post hanc compilatōnem.z hodie etiā sunt resecate ꝑ id qꝺ habet ̄ ī ꝑemio.vj.li. Restat ḡ necessario ꝓcludere ꝙ.c. pastoralis.hz locū dūtaxat ī ꝺecretalibus extrauagātibus editis post compilatōem.vj.li. Et aduerte ad vnū qꝺ colligit ̄ ex hoc tex.iūcta glo.ꝙ ꝓbabiliter ī iudicijs ꝺubitari pōt ꝺe extrauag.z idē ꝓbat tex.in ꝑemio.vj. z facit ħ multū ꝑ Bar.ī.l.cū platt ̄.ff. de re iuꝺ. z ꝑ cōi modernoꝝ sntia in pr̄eall ̄.c.pastoral ̄. vt sntia lata cōtra extrauagātes nō sit ipō iure nulla.cuius ꝓtrariū tenui ī ꝺ.c.pastoralis.z vide qꝺ ibi dixi.

De summa trinitate z fide catholica. Rica.

¶ Glo.ꝓtinuat Ricā z fit cotinuatio ad oīdēdū ꝺoꝛdinē ī volumine seruatū. ꝺebēt em̄ cōstōnes sub cōgruis titul ̄ collocari.vt nō.s.ī ꝑemio z ex ī ꝑemio li.vj.z.C. ꝺ nouo codi.ꝓpo.ī ꝓma ꝓstōe. possz z all ̄r cōtinuari. § cōtinuatō glo.sufficit.ꝺ mā Rice hī.xxiij.di.qꝛ eps ̄ vbi ē pulcer tex.cōtinēs sup q̄ sit exaīandus epūs ī ei⁹ ꝑmotione.z incident ̄ tractat ꝺ sūma trinitate. Itē hī ꝺ cōse. di.iij.ī.c.fi.z di.vl.in.c.pe.et vl.repetit ̄ ī vj.et ī cle. Et ꝑ intellectu rubꝛice ī q̄ ꝺicit ̄ ꝺe sūma tri.z fi.ca.q̄ro q̄re dixit ꝺe sūma et q̄re ꝺe catholica. Quo ad p̄mū ꝺicendū ꝙ ꝺī ad ꝺīam aliaꝝ trinitatū q̄ nō sunt summe vt ē trinitas ī cādela ̄ vbi ē splēꝺoꝛ ignis et caloꝛ.nō em̄ itēdit ħ tractare ꝺe tali trinitate § ꝺe sūma. ¶ Itē scꝺo adiecit catholica ad restrictōem ꝟbi fidei.nā fides ꝟm etymologiā vocabuli ꝺī.qꝛ ꝑ eā fit quod ꝺictū ē.vnde vt restringeret ħ ꝟbū.qꝛ nō intēdit tractare de fide sic gnāliter sūpta adiecit ̄ catholica.z catholica idē ē qꝺ vlis nā grece catholicon vlem vocant ꝟm Boe.de trini.ħ em̄ est fides vlis respectu ꝺiuersarū regularū. et quia eius cultus ꝑ oēs mūdi terminos emanauit. iuꝛ illꝺ ps. In oēz terrā exiuit sonus eoꝝ ꝛc. ¶ In glo.j.ibi vñ videt ̄ iferēdū ꝙ fides ē spes. ista glo.nititur impugnare

diffinitõem apli.tñ q; nõ ẽ ꝓuertibilis cũ suo diffinito. q; spes ẽ suba spandaꝝ rez ẽc.tñ q; nõ ẽ fides. Itẽ ꝗa diffinitõ apli tm̃ ꝓphẽdit futura. ß doc.cõiter saluant diffinitõem apli.maxime ꝑ id qõd dicit ī ipa diffinitõe ar.nõ apparentiuꝝ ẽc. que verba pñt se hꝫ ad ꝑterita. pñtia 7 futura. Nõ ob.qõd ī ipsa diffinitõne,pcedit dñ dī q ẽ suba spandaꝝ rez ẽc.q; sic exponit.fides ẽ suba .i.fũdamentũ seu firma subsistẽtia sperãdaꝝ rez.q; facit subsistẽ ī nobis res sperãdas in pñti ꝑ spem.ī futuro ꝑ rẽ.vñ nõ compẽhẽdit simpliciter futura ß res sperandas.i.illas res ꝗs spectare debem⁹.7 ß põt referri tã ad pñtia ꝗß ad ꝑterita 7 futura.dñ postea dicit argumentũ nõ apparentiũ.ideo sic dicit.q; cũ volum⁹ aliq̃d,phare dicimus abrahaꝝ sic dixit xps sic dixit ẽc.7 ex his sumimus ar.i.,phatõem nõ apparentiũ.et hoc ꝑ magistrũ sniaꝝ li.iij.dis.xxiij.q̃ multipliciter diffinit spem.7 dic q spes ẽ virtus q̃ spũalia 7 eterna bona spant.i.cuꝝ fiducia expectant.7 cõuenit spes cũ fide.q; est de inuisibilibus sicut 7 fides.nã quis nõ sperat ea que videt. ß differũt spes 7 fides.q; spes est tm̃ de futuris.fides aũt habet se ad omne tꝑs vt in glo. Itẽ fides est bonaꝝ 7 malaꝝ.nã ex fide damnatio et vita eterna creduntur. Spes ℞o est tm̃ bonaꝝ rerũ.q; nemo sperat seu desiderat sibi mala. Itẽ fides est suaꝝ 7 aliaꝝ rez. nã ex fide hõ credit se sempiternũ 7 angelos sempiternos.spes ℞o ẽ suarũ rez 7 ad se ptinentiũ.q; quis tm̃ sperat seu desiderat ea q̃ sunt ad sui cõmodũ.vt est vita eterna. Et ex p̃dictis habes defensatã diffinitõem apli.7 quid sit spes 7 quid sit fides.7 in quo conueniũt et in quo differunt.

¶ In ea.glo.ibi 7 etiã demões.vult ergo glo.q; demones hñt illã informẽ.q; nõ habẽt illã informatã a charitate.7 hãc fidẽ dicit glo.hꝫe prauos et infideles hoies Ja.de albega.refert magistꝝ sniarũ 7 alios theologos. tenere demões nõ habere fidẽ etiã informẽ.q; fides potest habitare in prauo illũ in bonũ inducẽdo.qõd nõ est ī demone.q; nõ potest amplius illũ trahere ad bonum. Itẽ fides informis,put ẽ fides sapit nãm fidei formate. 7 sic fides etiã iformis ẽ volũtaria certitudo vt dī ī diffinitione glo.vñ licet praui hoies volũtarie credãt.demõ tm̃ nõ credit.q; eius credere ẽ ꝓtremiscere.nam deliberato velle nõ vellet demõ deũ esse nec articulos fidei esse.7 sic in eo fides non cadit.do.Lar.nitit saluare dictũ glo.dicẽs demonẽ hꝫe fidẽ oĩno informẽ. ß ꝑui homines hñt informẽ ß nõ oĩno.nã demon credit sine aliq̃ inclinatõe. ß praui hoies cũ aliq̃ inclinatiõe. puto ꝑmũ dictũ verius.q; vt.s.dictũ est in fide requirit volũtas ī credẽte.7 hãc voluntatẽ demon nullo mõ habet.vide tm̃ ꝑ mgr̃m sniaꝝ ī loco ꝓall.¶ In ea.glo.ibi fides nr̃a eadẽ est in suba.aduerte q; ꝑm Ja.glo.ꝺdicit sibi ꝑi.nã ß in prin.dicit vnã esse fidẽ numero.7 tm̃.j.dicit q; distãt fides nr̃a 7 antiquoꝝ in q̃litate.7 ex eo q; dicit distãt ī plurali numero.apte innuit plures eẽ fides nũero 7 iõ elegãtius dixisset q; ī fide nr̃a 7 antiquoꝝ diuersitatis notari nõ põt cũ i se nõ differãt.ß notat diũsitas ī mõ credẽdi.7 q; vnica sit fides nr̃a 7 antiquoꝝ habet ī c.j.e.ti.in cle.7 instat ß Jo.an.ī expõne huj⁹ ℞.osanna. 7 refert Aug.tenere q; ẽ vox obsecratiõis mẽtis affectũ magis exprimẽs q̃ rẽ aliquã designãs.sicut apud latinos beu ẽ vox volẽtis.et pape admirãtis. ista em̃ scribi nõ pñt.7 ideo dicũt Hiero.7 Aug.q; verbũ osãna nõ potuit trãsferri in latinũ. quidã exponũt seu interptãt osanna.i.glia.alij redemptor. alij saluifica. q̃ cõueniũt deo qui saluauit totũ mundũ.alij q; idẽ ẽ dicere qõd salũ me fac obsecro.ab osi quod ẽ saluifica. 7 ana qõd ẽ interiectõ obsecrãtis.ideo ꝑm Jo.an.deberet dici osiana ß vocabulũ corrupte,pfert.¶ In ea.glo.ibi principales aũt articuli fidei.ī hac pticula glo. ꝑncipaliter duo sunt eraĩanda. ꝑmo q̃t sunt articuli fidei. secõ q; glo. dicit q; clerici tenent illos scire explicite 7 laici iplicite.

¶ Quid ẽ scire iplicite 7 q̃d explicite 7 ꝑmo ꝑ itellectu ꝑmitte q; articul⁹ ꝑm Ric.de san.vic.ẽ individuaꝝ veritas supra ratõem nos artans ad credendũ.exemplũ ī illo articulo cõceptus seu incarnatus.nã q; hõ fuerat cõceptus sine semine ẽ supra omnẽ rõez.7 nihilominus ß credere debemus. Et quo ad principalẽ qõem videlicet quot sunt articuli fidei.glo.hic dicit q; sunt.vij. q̃s enumerat.7 aduerte q; ponit incarnatiõez 7 natiuitatẽ ꝑ vno articulo.qõd nõ placet doc.q; sunt diũsi articli. q; q̃libet eoꝝ artat nos sup̃ rõem ad credendũ.ꝺ incarnatõe.s.ꝺixi.de natiuitate patet.q; ẽ sup̃ rõem q; ℞go pariat.7 q; post partũ remaneat ℞go. Itẽ eo q; glo. dicit baptismũ esse articulũ fidei nõ bñ dicit ꝑm doc. et bñ.q; baptismus nõ ẽ articulus sed sacramentũ. vt hic in.s.sacramentũ.7 sic remanẽt.vij.articuli tollẽdo baptismũ et diuidẽdo primũ articulũ ī duos. Et adũte q; isti articuli enumerati ī glo.cõcernũt humilitatem.alij ℞o dicũt vt refert glo.q; sunt.xij.7 ß respectu cãe efficiẽtis.q;.xij.fuerũt apli cõponẽtes symbolũ.7 q̃libꝫ apposuit ꝑtẽ suã. Theologi cõiter tenẽt vt refert Jo.an. q; sunt.xiij.tenẽtes ß ex ꝑte mãe.quoꝝ.vij.ꝓcernũt diuinitatẽ.vij.humanitatẽ.ad ß adducũt illud Jo.xvij.ß ẽ vita eterna vt cognoscãt te solũ deũ 7 ihesuꝫ xp̃m quẽ misisti ẽc.7 sic patet q; in credibilibus 7 in articulis debent esse ista duo occultũ deitatis et mysteriũ hũanitatis.de reliqs.vij.ꝓcernẽtiby humanitatẽ hẽs hic in glo. Jn alijs ℞o.vij.ꝓcernẽtiby diuinitatez.primus ꝓcernit diuinã essentiã dñ dicit ī singulari credo ī deũ.in ß em̃ debemus recognoscẽ diuinã eẽ essentiã 7 vnicã subam. Tres ℞o sequẽtes respiciũt ꝑsonas ipsi⁹ trinitatis duꝝ dī. Credo in ꝑem.itẽ 7 in filiũ.itẽ et in spm̃scm̃.reliqui ℞o tres cõcernũt opatiões ipsius trinitat.quaꝝ prima ꝓsistit ī collatõe nature.i.i ipsa creatõe dñ dī. Creatorẽ celi 7 tꝛre. Secda cõsistit ī collatõe gr̃e dñ dī. Catholicã sctoꝝ cõionẽ remissionẽ pctoꝝ. Tercia ꝓsistit ī collatõe gl̃e dñ in fine dī. Carnis resurrectõz et vitã eternã 7 ex his iũctis illis enumerat.ī glo. habent.xiij. arti. vij.ꝓcernẽtes diuinitatẽ.et.vij.humanitatẽ.¶ Dicentes ℞o q; sunt.xij.articuli dicũt q; arti.cõcernẽtes ꝑsonas trinitatis nõ sunt tres ß q; faciũt vnũ articulum.vt credo in patrẽ et filiũ et spm̃scm̃.et sic remanẽt.xij.sex cõcernẽtes diuinitatẽ et sex humanitatẽ.et dicũt q; incarnatio et natiuitas faciunt vnũ articulum.et sic faciũt sex quod nõ,pcedit ꝑm rõem supradictã. Itẽ vt numerus sit completus diuidũt articulũ collatiõis glorie vt carnis resurrectõem et vitã eternã.ß pcedẽs opi.videt verior et magis euacuat mysteriũ fidei.¶ Circa scdm̃ ꝑncipaliter examinãdũ.s.q̃d ẽ scire explicite et q̃d implicite.dicendũ ꝑm doc.q; explicite ẽ scire explicare articulos fidei distinguẽ et defendere. Implicite ℞o ẽ credere ꝑm q; eccl̃a credit ita q; suã fidẽ submittit fidei eccl̃e et intãtũ valet ß fides laicis q; si rõe nãlis mot⁹ credãt ꝑem maiorẽ filio vel aliter errẽt nõ ꝛpter hoc sunt heretici.q; nõ ẽ illa fides eoꝝ.sed fides eccl̃e cui se submittunt.et hoc vez dũmõ ꝑtinaciter nõ defendãt errorẽ suum.ad ß.c.damnam⁹.j.e.i fi.7.c. hec ẽ fides. xxiij.q.j. Et aduerte ꝑm Jnno.q; ꝑm diuersitatẽ hoĩm q̃dã datur mẽsura credẽdi et sciẽdi.nã laici adulti debẽt credẽ vnũ eẽ deũ remũeratorẽ oĩm.et credẽ articl̃os fidei implicite.hãc mẽsurã debẽt excedere clici hñtes curã aiarũ.debẽt em̃ scire articl̃os fidei explicite.xxxviij. di.c.j. et.ij. Epi ℞o debẽt plus scire vt oĩ poscẽti reddãt rõz xxxvj.di.§.ecce.xxxviij.di.oẽs psallẽtes etiã deliberato ꝓsilio si oportuerit et habito cõsilio cũ sapiẽtiby. Clericis ℞o inferioribus q̃ nõ habẽt expẽsas vt possint intẽdere studio et habere magistros sed ꝑprijs manibus sibi victũ querũt videt sufficere ꝑm Jnno. si credãt implicite sicut et laici.debẽt tñ aliq̃d plus scire de sacmento altaris ī quo quotidie versant.ß si hñt expẽsas tũc

peccāt si nō instāt vt plꝰ sciāt q̄s laici. vñ sacerdosi fo:o pnie dz pscrutari. q̄re nō ꝓfecerūt i cognitōne fidei. an ꝑpter grossitatē igenij. an ꝑpt defectū expēsaꝝ. an q: p̄tulerūt cognitōi alia bona opa. puta q: intēdebāt pau pib⁹. nā licet ob hāc cāz ipune ptermittē hāc cognitiōz fidei. Jtē 7 sciam iuris pñt pferre cognitōi fidei si addi scāt vt defendāt paupes i iudicio. q: ß ē pietat⁊ op⁹. nō tñ debēt ita illā pferre q̄ minus pficiāt etiā i cognitiōe fidei mō predicto. Laicos ℣o hñtes talentū ingenij nō putat Jnno. peccare si nō insistūt cognitōi fidei. q: ad ß nō ℣sat eo:ꝝ pfessio. satis em̄ ē q talētū ingenij n̄ abscōdūt i terra. 7 p̄dicta pcedūt q̄ ad pcēm incurrēdū. ß q̄ ad ß vt q̄s iudicet⁊ hereticꝰ nō videt⁊ dīa. q: clericus etiā lr̄atus errās i articul⁹ fidei nō est bēticus si ptinacit⁊ nō defendit suū erro:ē maxime si credit eccl'iaz sic tenē. vt i p̄al. c. damnam⁹. 7. c. ß ē fides p̄al. qđ nō.

f

Jrmiter. Nō solet sūmari ß ꝓ sūma diuidit⁊ i duas ptes p̄ncipales. scđa ibi vna ℣o. p̄ma tractat đ sūma t̄nitate 7 eiꝰ opib⁹. de fide catholica 7 articul⁹ fidei. scđa ps p̄ncipal⁹ ē⁊ tat de sacr̄is. 7 primo de sacro eucharistie inferēs de sacrameto ordinis. scđo de sacro baptismi ibi sacr̄m. tercio de sacrameto pnie ibi 7 si post. quarto de sacro ꝓiugij ibi nō solū. ¶ Nō primo qualis debz esse fides. debz em̄ ee firma. est em̄ firmitas animi ꝓstātia. q: appbēsione ita q̄s inberet vt aliquo impulsu ab eo euelli nō possit. vñ nō est vera fides vbi ē titubatō. ß dz hō esse constās 7 firmus i credendo. nā dubius in fide iudicat⁊ infidelis. vt in. c. j. de here. Jtez debet esse simplex. q: debet q̄s credere sine plica. nō aūt aliq̄d addere de suo vel distinguere. ß simpl'r credere sicut credit eccl'a catholica. ¶ Scđo collige ibi cōfitemur. q: q̄s pōt cōfiteri nō solū ea de quibus habet verā sciam 7 cognitiōez ß etiā ea q̄ firmiter credit. sicut etiā patet i positōib⁹ ad q̄s quis rndet p verbū credit. vt i. c. ij. de ꝓfes. li. vj. 7 qđ ibi nō. p glo. 7 i. c. cū cām. de iura. calū. 7. l. ij. C. eo. p Jnno. i. c. ex lr̄is. de iureiu. ¶ Nō q: vnus solus est verus deus. 7 dī verus ad dīaz fictoꝝ ꝑm gl. vñ vt dicit. b. Tho. i cō mento huius ti. ideo deus videt⁊ verus. q: cēntialiter 7 nāliter ē de⁹. Alij ℣o dicunt⁊ dij seu dei p adoptōez seu p nūcupatōem vel diuinitatis pticipatōz. vt p̄s. lxxxj. ego dixi dij estis. nō em̄ sunt veri dei. ß dicunt⁊ di p adoptōem. q: boni iudicant⁊ filij dei. vt ibi sequit⁊. 7 filij excelsi oēs ꝛc. Quidā ℣o dicunt⁊ dei ꝑm opi. errantiū. vt p̄s. lxxxv. dij eo:ū demonia ꝛc. ¶ Jtē nō q: verus deus ē eternus. immēsus 7 incōmutabilis. incomphēsibil⁹. omnipotēs 7 ineffabilis. 7 declara vt in glo. Et ex eo q: dicit ineffabilis pz. q: deus seu cēntia diuina nō pōt ostēdi nec demonstrari p aliquā similitudinē. naz ꝑm phm pncipiū qđ ē deus nō ē ꝓceptū sub genē nec sub diffinitōe nec subiacet demonstratōi ex pte qualitatis. quātitatis. quotitatis. vbi 7 gñ 7 motus. nec est aliq̄d sibi sīle nec cōicans nec ꝓtrariū. vñ nō pōt assimilari alicui creature licet aliq̄n boc fiat ad eruditōem simpliciū. attingere tamē nō possumus. q: nō potest dari tāta sīlitudo inter creatoz̄ē 7 creatur⁊ā quin maio: sīlitudo sit⁊ denotāda. 7 iō dicebat Aristoteles q: prima cā ē supio: narratōe. iō deficiūt lingue i eius narratōe. nā rē quālibet ostēdimus p cās. vt dixi. s. i pma glo. pe. ß deus nō habet cās. q: est prima cā causans 7 nō causatus. 7 ideo vere deus demōstrari nō pōt. licet aliq̄n demōstrem⁹ p creata 7 causata ab eo. ß hec nō ē vera cognitio. ¶ Nō q: essentia diuina est insepabilis respectu sue. ß respectu ꝑsonaꝝ ē discreta. quod clarius pbat⁊. j. in ℣. hec sācta trinitas. vñ p̄ 7 filius 7 spūssanctus vnā hñt subaz vnā nām. 7 essentiā indiuisibilē. ß ꝑsone sunt discrete. q̄a p̄ nō est filius neq: filius p̄. et dicūt theologi q: respectu sue trinitat⁊ nullū exemplū satis idoneū i creaturis reperiri pōt. Jtē collige q: p̄ a nullo, pcessit. filius ℣o a patre natus ē ab eterno. t̄n spūssanctus p inspiratōem ꝓcessit ab vtroq: quod ē contra grecos dicētes spm̄ scm̄ tm̄ pcedere a p̄e. de quo clarius i. ●. j. eo. li. vj. ¶ Nō i ℣. vnū. q: oim creato:ꝝ visibiliū 7 invisibiliū spūaliū 7 tpaliū deus ē principiū. quod ē ꝯ multos bēticos. Jtez collige q: deus simul ab initio tpis cōdidit oīa. de q̄ dic vt i glo. Jtē q: creatura angelica 7 mūdana. i. bruta fuit post creata q̄m humana. primo em̄ creati fuerūt angeli 7 alia aialia bruta q̄m homo. 7 rōem. j. dicā. ¶ Jtē nō q: angelus habet nām spūalem tm̄. nō em̄ habet co:p⁹ sī cut hoīes hñt. alia ℣o aialia bruta cōsistūt ex co:pibus tm̄ sine aia. homo ℣o tenet mediū inter angelos 7 aialia bruta. q: cū angelis pticipat r̄spectu aie rationalis. cū brutis participat respectu co:pis seu anime sensitiue. vñ dicendū q: homo pticipat de oībus. nā habz esse cū lapidibus. 7 viuere cū plātis. 7 sentire cū brutis. 7 intelligere cū angelis. ¶ Nō q: demones fuerunt creati boni. sed p se abutēdo libero arbitrio facti sūt mali. Et ex boc collige q: angeli habēt libez arbitriū. ß vt dicit glo. sing. i. c. q̄ epūs. xxiij. di. angelus demō⁊ hō habēt libez arbitriū. angelus semp vti⁊ ad bonū 7 merē⁊. dyabolus semp ad malū. 7 ideo quotidie fit peio:. hō vtitur pariter ad vtrūq: ¶ Nota q: demones peccauerūt p se. id est sine alicuius suggestione. ideo nō habēt remediū sicut homo qui peccauit suggestione dyaboli. Et ex boc 7 ex ter. collige dr̄ñtiā inter peccatū homis 7 demonis. ¶ Nō in ℣. hec sancta. q: deus tribuit legē generi humano p Moysen 7 alios ꝓphetas. ex hoc colligitur q: q̄s possit p aliū docere. nō tñ p aliuz addiscere. p quod arguit Goffre. cōtra nobiles 7 delicatos mittentes repetito:es ad scholas. ipsi ℣o iacent in lecto. sunt em̄ quedā que sic requirūt operā psonalē q: p aliuz explicari nō p̄nt. ad hoc. l. inter artifices. ff. de solu. 7. c. fi. de offi. dele. 7 p illa iura 7 silia Bar. bix. tenuit i q̄one dñicali. quam vide in regula qui p alium. li. vj. i mer̄. q: doct⁊ qui pmisit scholarib⁹ legere p annum nō pōt eis invitis aliū substituere etiā eque idoneū. Ly. ℣o i. l. j. C. de cadu. tol. tenet ꝓtrariū. 7 vide plenius p Jo. an. i p̄al. regula Bar. i. l. nemo ē. ff. de duo. re. tenet q: si doct⁊ erat solitus sepe substituere ex cā videt⁊ tacite actū esse vt possit substituere. 7 sic cōtractus recipiat interp̄tatiōez ex conditōe psone. quod nō. facit. l. excepto. C. loca. Jdē si erat ꝓsuetudo i studio vt posset q̄s aliū substituere. q: ß videt⁊ tacite actū. ar. i. l. q: si nolit. §. q: assidua. ff. de edi. edic. quod etiā nō. vt cōsueta intelligātur i contractib⁹. facit. l. cū qd. ff. si cer. pe. 7. l. fi. C. de fideiuss. 7. c. ꝓpter sterilitatē. 7 qđ ibi nōt. de loca. bis ℣o cessantib⁹ tenet q: nō possit substituere nisi eq̄ bonū. 7 i ꝓtractu ß fuerat exp̄sse actū. qđ nō. bñ facit. l. int⁊ artifices. p̄al. magna tñ ē dr̄ñtia inter doc. nam et si vnus habet eandē peritiā respectu discipline forte nō habz pitiam docendi et ipsaz disciplinā tradendi. ¶ Jtē nō q: actus incarnatōis fuit explicatus cōiter a tota trinitate. filius tñ solūmō fuit incarnatus. et pone exēplū in se vestiēte duob⁹ adiuuātib⁹. nā oēs vestierūt sed vnus remanet vestitus. vñ ꝓpter opa insepabilia trinitat⁊ actꝰ fuit explicatus ab oībus. filius tñ solus fuit incarnatus 7 dicit⁊ conceptus ex spū sancto. vt. j. sequit⁊. Qualiter aūt fuerat ꝓceptus ex spūscō doctores ß aliter nō declarāt. ß dicendū q: oīno fuit ꝓceptus de spūsancto. q: sicut mēbra hoīs formāt⁊ i vtero mr̄is ex semine hūano ita mēbra xp̄i sine semine fuerūt formata ex spūsancto 7 sic exponūt theologi. qđ nō. Jtē collige q: chr̄ist⁊ fuit verus deus et verus homo. fuit em̄ compositus ex duabus naturis. ex divina. s. et hūana. habuit em̄ diuinitatē i se et etiā verā hūanitatē. q: hūit verā carnē hūanā et verā aiam ratiōabilē et intellectualē i formātē co:p⁹ sicut hñt ceteri hoīes. ꝓcor. c. cū xp̄s. de here. 7 inq̄stū

hō erat paſſibilis ⁊ mortal. vñ poterat pati oēs pena litates ſeu paſſiões q̄s hō pati poſſet. vñ inc̄pit⁹ homo paſſus fuit famē ⁊ ſitim ⁊ acerrimā penā i cruce ⁊ timuit mortē quā q̄libet hō nāliter timet. vñ rogauit patrē vt trāſferet a ſe illā mortē acerbā ⁊ ß inc̄pit⁹ hō. nāliter em̄ hō timet nec pōt timorē expellere rōe. vide tex. cum glo. i. c. nolite timē. xj. q. iij. Ite erat mortal. vñ niſi expiraſſet i cruce defeciſſet ſenio ſicut ⁊ q̄libet hō deficit. ß poſt reſurrectōz illa caro quā aſſūpſerat nō fuit amplius paſſibil. q; fuit glificata. ⁊ q̄tuor ſunt dotes glificatōis carnis. dotal em̄ caro agilitate. ſubtilitate. claritate ⁊ ipaſſibilitate. Ex bis q̄tuor dotib⁹ dotabit⁹ corp⁹ cuiuſcūq; homis adepturi beatā glaz. q; poſt glificatiōnē nō poterūt amplius pati corpa. vñ nō morient amplius. ⁊ quare homies reſurgēt cū corpibus. vide glo. in cle. j. e. ti. ¶ Nō ibi cū ſuis ꝓprijs corpibus ꝛc. argu. q; poſt reſurrectōem lingue loquent. de quo ꝑ glo. in. c. ſi q̄s diaconus. l. di. ⁊ ß colligunt vſq; ad. §. vna. vñ primo expediā iſtā ptē. Oppo. ꝫ tex. inc̄pit⁹ dicit demōes a deo bonos eē creatos. ob. em̄. c. j. xvj. q. ij. ⁊ de pe. di. ij. c. principiū, vbi dī q; demō nequiuit hāe charitatē. Solu. dicūt doct. q; demō nō habuit illā charitatē q̄ deſeri nō pōt ß aliā charitatē habuit. vñ fuerūt demones creati i ſtatu innocētie. ⁊ habuerūt libe⁹ arbitriū. ⁊ p̄ſe facti ſunt mali. ¶ Secdo quero quale eſt iſtud principium q̄d ē creator oim ꝛc. Jo. ß principiū ē cauſas nō cauſatū. ⁊ q; vnū ſit principiū p̄z ex eo. q; alsiret i infinitum. nā vbi ponimus creatū ponim⁹ ⁊ creatorē. ⁊ ſic irem⁹ in infinitū. oportet ꝫ neceſſario fateri q; vnū ſit principiū a quo oia dependēt. nec cepit deus eē. q; ſi cepiſſz oportet q; exiuit de pſate eēndi ad actū. ß alius eū nō eduxit ꝑ ſup̄ dicta nec ſeip̄m. q; ꝑm hoc p̄ceſſiſſet ſuū eſſe vl̄ ſeip̄m quod ē intelligibile. Et q; vnū ſit principium ⁊ nō plura. ꝓbat ꝑm doct. nā ſi ponim⁹ plura principia. aut ſūt ꝙcordia aut nō ſūt ꝙcordia. ſi nō ꝙcordia tūc creatū vni⁹ deſtrueret creatū alterius. ex q̄ bñt ꝛriā ⁊ oppoſitā nām. Si ꝙo ſūt ꝙcordia. aut vnū pfectū ⁊ aliud minus pfectū. ⁊ tūc min⁹ pfectū ꝓducēt op⁹ imp̄fectū. q̄d ē ꝛ id q̄d habet Gen. j. ibi. ⁊ erāt oia valde bona. Si ꝙo vtrūq; ē pfectū. aut ſunt eq̄lia aut ineq̄lia. ſi eq̄lia alterū ſuperfluēt. ſi ineq̄lia. ꝫ alter⁹ nō eēt oipotēs. ¶ Tercō q̄rit⁹ q̄re hō fuit creatus poſt mundanā ſeu brutā nām. cū hō poſt angelos ſit nobiliſſima creatura. Sol. dicit Aug. ß factū fuiſſe ne hō ſumeret cāz ſuꝑbie ex ordine ꝓmogeniture. nā cū hō fuerit creatus ad imaginē dei q̄ ad ꝓprietates aīe et ad ſilitudinē quo ad gratuita. i. ad ꝛtutes poterat ex ß augeri cā ſuꝑbie. vñ hō primo fuit formatus ex limo terre ex agro damaſceno. et poſtea fuit trāſlatus i ꝑadiſum ad oſtēdendū q; eſſe ꝑadiſi nō eſſet ex nā ß ex grā. Secda rō pōt aſſignari. q; cū hō deberet ꝓferri ceteris creaturis. ideo equū fuit illas ꝓmo creari. vel tercio oportet q; ꝓmo dent extrema ad hoc vt poſtea det mixtū ſeu mediū. In glo. i ꝛ. ſimplex ibi nūq; ꝑ extranea ꝛba. nō glo. ꝫ loquētes ita obſcure. q; nec ſe intelligūt nec ab alijs intelligi pñt nitētes mutare verba iuris de claris i obſcura debēt oia pferri ꝑ ꝛba vſitata ⁊ nō ꝑ extranea ſeu mgr̄alia ¶ In glo. i ꝛ. ſil. i fi. idē nō. xxxv. di. ſexto die. i ꝓma glo. ⁊ dicit Ab. ß. q; ſil creauit oia i mā iformi q̄ cū die⁹ diſtinctōe deduxit i formā vt in ꝛrio. ¶ In glo. in ꝛ. demones. ibi interp̄tat⁹ ſciēs vel ꝑm aliq̄s. i. deorſū ruēs vt ſic gerat in noīe q̄d hz in volūtate. nā nitit⁹ boies quos ſeducit deorſuz ruere. nō aūt admonet ſurſū aſcēdere. inx illd euāgeliū. ſi filius dei es mitte te deorſū ¶ In glo. ſi. ß glo. ſētit vnū ꝛriū ⁊ nō ꝓfecte ſoluit. nā videt⁹ q; ex bono ꝓcedat malū. q; angelus i ſe erat bon⁹. vt in lra. ⁊ poſtmodū effectus eſt malus. glo. dicit hoc eē falſū q; ex bono ꝓcedat malū. q; angelus peccauit ꝑ ſe. ß hoc nō videt⁹ ſolue cōtrariū ß potius corroborare. nā ſi peccauit ꝑ ſe. ꝫ malū ꝓceſſit ex bono. iō dicendū q; demō nō ē effect⁹ malus ex diuina diſpōne ß abutēdo libero arbitrio ſibi collato ꝑ deū. ⁊ illud arbitriū de ſe nō erat malū. ¶ In glo. i ꝛ. ſuggeſtōe ibi nō debeat teneri. de hoc an ex ꝙſilio q̄s teneat. dic vt plene ꝑ glo. ⁊ Di. i regula nullus ex cōſilio. de re. iur. li. vj. ⁊ nō bñ glo. q; demō nō meret⁹ ſed demeret⁹ ⁊ efficit⁹ peior dū ſeminat mala i cordib⁹ hoīm. ß tamē facit ex invidia. q; invidet q; hō creatus ex limo tenet charitatē quā ipe retinere neq̄t. vt ē tex. cum glo. i. c. viſis. xvj. q. ij. demō em̄ nūq̄ facit bonuz ß vtit⁹ libero arbitrio ad malū. ⁊ q̄tidie demeret⁹ ⁊ efficit⁹ peior vt nō. glo. i. c. q̄ eps. xxij. di. ¶ In glo. i ꝛ. diſpōne i fi. vel dic alit⁹ ꝑm Hoſti. q; creato adam ad imaginē dei. xxxiij. q. v. hec imago. ⁊ i ſtatu virili. ⁊ peni. di. ij. ad romanos. ⁊ eua formata ex e⁹ latere. xxxij. q. v. mulierem. deus eis ꝓcepit dicens. creſcite ⁊ multiplicami ⁊ replete terrā. ⁊ ex bis deſcēdimus ꝑm carnalē ꝙcupiſcētiā excepto Jeſu. Adā em̄ fuit creatus ſine homine et feia eua fuit formata ſine femina ex latē boīs. ⁊ vixerūt iure nāli. ⁊ ß ius nāle erat duplex. nā quoddā erat ius nāle rōnale qđ tm̄ ꝓtinebat ad boies. ⁊ ꝓtinebat⁹ i ill⁹ duob⁹ p̄ceptis de q̄b⁹ i glo. erat etiā ius nāle cōe oīb⁹ aiantib⁹. q; mouebant⁹ boies ex inſtinctu nāe ſic et cetera bruta ad ꝓcreatōem liberor⁹ ⁊ ad educatōem ⁊ ſilia. vt habetur. j. di. ius nāle. ⁊ ß iure nāli regebant⁹ etiā poſt electionē de ꝑadiſo. poſtmodū incipiētib⁹ creſcere hominibus habuit locū illd. qđcūq; calcauerit pes tu⁹ tuū erit. iſti. d. re. diui. §. fere. habuitq; locū ius gētiū ꝑm q; diſticte ſūt regiões obligatōes inuēte ꝓutes iducte ⁊ ſilia. j. di. ius gētium. Et bis iuribus viſ̄erūt vſq; ad tp̄s q̄ data fuit lex moyſi. ⁊ ſic an̄ legē moyſi habuim⁹ tres leges nā fuit ius nāle rōnale. ⁊ ius nāle cōe. ⁊ ius gentū. poſtmodū repleto boīb⁹ mūdo multiplicata fuerūt ſcelera. ⁊ ꝑ ons ſi ceſſariū fuit vt lex daret⁹ hominibus ⁊ emanauit lex moſaica. Ite ⁊ ꝓphica. vt. j. di. humanū gen⁹. i fi. Forone⁹ rex fuit primus q̄ legē ꝙſtituit ⁊ q̄s ſcdus ⁊ q̄s tercius ⁊ deinceps vide. vij. di. fuerūt. Noue aūt leges emanauerūt a ꝙſtātino impatore et ſucceſſoribus. Et breuit⁹ ꝙclude q; tota ſapia ciuilis conſiſtit hodie i q̄nquaginta libris pandectar⁹ atq; ffor⁹. in quatuor libris inſtitutionū. i. xij. libris codicis. i. ix. collatōib⁹ aut⁹. ⁊ i libro feudor⁹. ⁊ ſic in iſto tpe habuimus tres leges. legē. ſ. moſaicā. ꝓphēticā ⁊ ciuilē. ⁊ tpe grē. i. poſt aduentū xp̄i emanauit lex euāgelica. Ite dicta ap̄lor⁹ in quibus ꝙſiſtit nouū teſtamentū. ⁊ ex veteri et nouo cōſiſtit theologia q̄ regit aīas ⁊ religioſas i ꝙtemplatōe vitē. Sapia ꝙo ciuilis regit ſeculares ſiue laicos. vñ clerici ſeculares egebāt ſcia vt regerent⁹ ſpūalia ⁊ tpalia. ideo emanauit ſcia canonica que compoſita ē ex theologia ⁊ ſapia ciuili. ⁊ ſic tpe gratie habuimus tres leges vt ē lex euāgelica. ap̄lica ⁊ ſcia canonica. habemus ꝫ ex p̄dictis tria tpa ⁊ ix. leges. et ex p̄dictis habes ordinē cū tibi libet legis ꝛc.

Una vero. Nō ex hac ſcda ꝑte q; vnica eſt eccl̄a vniſalis licet bēat plura mēbra. vñ oēs eccl̄ie ꝑticulares ſūt mēbra eccl̄ie vlis q̄ ꝙſiſtit in collectōe fideliū. vt i. c. j. pr. ſicut ex vna arbore multi ramuſculi ꝓcedūt. ⁊ ex vno corpe multa membra. ad ß. vij. q. j. nouatianus. ⁊ hec eſt illa eccl̄ia q̄ errare nō pōt. i. collectio oīm fideliū. nec pōt deficē. q; deus ordinauit ꝑ eccl̄ia. xxiij. q. j. loquit⁹ ¶ Secdo collige q; ſub ſpēbus panis ⁊ vini i ſacro altar⁹ veracit⁹ ꝓtinent⁹ ver⁹ corp⁹ et ſāguis xp̄i. vñ ē ibi illd corpus ver⁹ qđ aſſūpſit ex bta ꝛgie. et ß vult dicē lra dū dicit ß inductū ad ꝑficiendū myſteriū vnitat⁹ vt accipiamus d̄ ſuo. i. de ſua carne quā ipſe aſſumpſit d̄ nra. i. de beata ꝛgine maria ¶ Ite nō q; ß ſacm̄ euchariſtie nō pōt ꝙficē niſi ſacerdos. hoc em̄ commiſit deus tm̄ ſacerdotibus dum dixit ap̄lis. hoc facite in meā cōmemorationem. et ex hoc

dicit glo.nō.q etiā nō posset papa ꝓmittē nō sacerdoti vt cōficiat corpus xpi.i.c.puenit.xcv.dis.nō em̄ pōt papa aliq̄d attētare ꝯ dispositōez diuinā.xxv.q.v. sūt quidā. Et nō q sacerdos ꝓficiēs dz eē rite ordinat⁹.et dic rite.i.ꝑm solēnitates ecclie. naz verbū rite denotat solennitatē et recte causā. vt nō.glo.in.l.q̄.ff.de inoffi. testa.non em̄ sufficit dicere sis p̄sbr nisi sit ordinat⁹ ꝑm solēnitates ecclie. ¶ Nō ibi ꝑm claues eccle.ar. q due sūt claues eccle.7 dicūt quidā q vna ē p̄tatis altera xo scie.q: dz esse discretus hās exercitiū clauis. Alq dicūt q vnica ē clauis.s.p̄tatis.ꝑ requirit alia clauis ad exercitiū.7 ꝓ hoc c.tanta ē clauis.de excess.p̄la. vbi de ea fit mētio i singulari. Alq dicūt q vna ē clauis i foro contētioso alia in pniali.7 vide quod nō.xx.di.i pri.et.xxj. di.§.j. ¶ Nō ibi q̄s ipe cōcessit aplis ꝛc. q potestas ligandi 7 soluēdi fuit collata oīibus aplis nō tm̄ petro. dignitas xo pōtificatus fuit collata soli petro. 7 vide bo.ter.cū glo.xxj.dist.in nouo. ¶ Et nota q largo sūpto vocabulo sacerdotes dicunt successores aplorum vt colligit ibi corumq̄ successores.nā loquit ibi de presbyteris.q: refert ad id qđ sup̄ dixerat qđ solus sacerdos poterat.7 vide glo.nō.i.c.videtes.xxj.q.j.q̄ dicit q epi dicunt successores aplor̄ respectu dignitat̄ religiosi respectu abdicatōis ꝓp̄rij.sc̄lares clerici respectu administratōis sacramētor̄.oia ista tria fuerūt in aplis. hodie xo sunt i triplici statu ecclie.qđ nō.vñ q̄libz sacerdos incōtinēti cū ordinat̄ hz p̄tatē ligādi 7 soluēdi ꝑ illa ē ligata. vñ nō habet illā i actu exquo ꝓlus nō ē sibi cōmissus.ꝑ oli incōtinēti hēbat i habitu et i actu.q̄a nō erāt distincte parochie.xxj.q.j.c.j.xvj.q.j.§.ecce. ¶ Nō i verbo sacramentū.q baptismus collatus i forma ecclesie.p̄dest tā puulis q̄ adultis.7 nō q maximus ē effect⁹ baptismi.nā tollit pc̄m originale. Itē actuale adeo q etiā pena dimittit.vñ si incōtinēti decederet baptizatus nō sentiret penā etiā purgatorij.de pe.dist.vj.c. fi.7 i hoc baptismus ē gnālior 7 magis necessari⁹ q̄ penitētia 7 corpus xpi. q: ꝑ confessionē remittunt pc̄a n̄ respectu pene.q: si quis hic nō ꝓficit pniam patiet̄ penam i purgatorio.xxv.di.q̄lis.vide glo.in.c.sup eo. de rapto. Itē ꝑ corpus xpi tm̄ remittūt pc̄a venialia. vt nō.j.q.j.interrogo.ꝑ baptismū remittunt pc̄a 7 pena pc̄i.7 vide ꝑ glo.xxxij.di.§.vez.7 ideo ꝓpter necessitatē huius sacrāmēti pōt a quocūq̄ recipi i necessitate.7 nō duos effectus baptismi.primo tollit pc̄a mō p dicto.sc̄do ꝓparat hoiem vt nō possit cadere q̄ min⁹ reparet̄ ꝑ pniam. ¶ Ultimo nō q nō solū xgines 7 ꝓtinētes pnt̄ peruenire ad bītudinē ꝑ etiā ꝓiugati ꝑ fidē rectā 7 operatiōem bonā.7 sic nō sufficit fides sine operibus. Quis aūt plus mereat̄ an laic⁹ honeste viuēs i cōiugio an clericus etiā honeste viuēs. vide glo.nō.in cle.j.d reli.7 vene.san. ¶ In glo.i xv.vna ibi ꝑ duas naturas ꝛc. ꝑ glo.obscure loquit̄ adeo q Ber.glosator huius cōpilationis interrogatus quid vellet hec glo.rndit se ignorare sed eā posuerat put inuenerat.7 sic hec glo.nō fuit Ber.sed alterius antiqui glosatoris licet Ber. eā posuerit in hoc volumine. Alq intelligūt 7 nō bñ dūm̄o de. Jo.an.dicit q inclusio facta i arcba noe ꝑ quā fuit saluatū genus humanū habuit designare inclusionē diuinitatis 7 hūanitatis ꝑ quā fuit saluatū gen⁹ humanū. 7 dū glo.dicit ꝑ duas nās exponit.s.ligni 7 aq̄. q: i salnatōe humane nature fuit lignū.s. arcba noe ꝓfecta ex ligno.7 aq̄ q̄ regebat̄. Et dū glo subiecit quo ad opinionē 7 xitatē.ideo sic dicit q multi sc̄i vt Ambrosi⁹ et alq hoc opinati sunt. 7 ita etiā fuit xitas vt postea patuit. ¶ In glo.in xv.impassibil̄.i fi.7 ꝑ historiā q̄ habet̄ i.c.alt̄.i glo.itelliges hāc. figurādo ꝑ ysaac diuinitatē. ꝑ arietē hūanitatē. ¶ In glo.i xv.sub spēbus.i fi.7 vide glo.in.c.forte.de cōse.di.q.que ponit multas alias cās ¶ In glo.fi.ubi nō expedit homi ꝛc.7 sic vult glo. q ñ ē vtile homi accipe vxorē.7 ꝑ ꝓpter onera mrimonij.ꝑ alio respectu ē vtile.s.ꝓpter fornicatiōem euitandā vt sic euitet mains malū. Hinc Aristoteles ꝓsult⁹ a q̄daz adolescēte an expediret nubere. rndit eū pniaz actarū q̄cūq̄z fecerit. vult dicere esse duz ꝓtrahē mrimoniū ꝓpter onera mrimonij.7 q: impedit ꝓtēplatōz. Itē duru ē nō ꝓbere ꝓpter stimulū carnis.et iō dicebat illum pniam actuz q̄dcūq̄z fecerit.quod nō. Abbas.

Damnamus Pater 7 filⁱ⁹ et spūs sanctus vera vniōe ñ collectiua seu similitudinaria sunt vna eēntia suba seu nā.q: suba nō ē gnāns nec genita nec ꝓcedēs. q: illi actus nō attribuunt̄ sube ꝑ psonis.nec ꝑ hoc i trinitate cōcludit̄ q̄ternitas. Cōtrariū sentiētes vt heretici sunt cēsendi nisi ab errore resipiscāt 7 correctōi aplice sedis se supponāt.h.d. Et diuidit̄ i duas ptes ꝑncipales. In prima reprobat doctrinā abbatis Joachini. In sc̄a ibi reprobamus damnat illā almerici. Prima ps facit quinq̄.ꝑmo reprobat opinionē ipius ioachini ꝯ mgr̄m sniaz quā ꝓsequit̄ exꝑmēdo motiua 7 ratōes ipsius.sc̄da ibi nos aūt.approbat 7 ꝓbat sniaz mgr̄i quā damnabat ioachinus.tercia ibi cū ergo.rndet auctoritati qua principaliter mouebat̄ ioachin⁹.q̄rta ibi.si q̄s damnat tenētes opi.ioachini.q̄nta ibi nullo.ꝓtestat̄ ꝑ monasterio cui ꝑfuit ioachinus. ¶ Nō primo q xv damnamus 7 reprobam⁹ ponunt hic vt diuersa. 7 dic q ꝓprie damnare est rē sine remedio subleuādi tormētis seu ignominie sniali⁹ deputare. Reprobare xo ē rē rōibus euidētibz reā facere. vel ponunt̄ ad maiorē exaggeratōz seu aggrauatōnem. sed primū est subtilius. ¶ Secundo collige verā 7 catholicā opi. circa essentiam trinitatis. Est em̄ vnica 7 vera eēntia. suba seu nā. vñ ꝑ nō bz subaz sepatā a filio nec filⁱ⁹ a ꝑe nec spūs sāct⁹ a ꝑe 7 filio.nec ꝑ ꝑ ꝓcludit̄ q̄ternitas. q: q̄libz illaz ꝑsonaz ē illa summa eēntia.suba seu nā. vñ ꝑsone nō dicūt a suba nec suba differt a ꝑsonis.pone exēplū in igne seu i lumie i q̄ tria repiunt̄.videlicz splēdor.ignis 7 calor.7 licz vnicū sit lumē. diuersimode tñ opant̄ illa tria.nā igni attribuit̄ vstio.splēdori illuminatio.calori calefactō.sic ꝑ filⁱ⁹ 7 spūsc̄us sūt vna suba ꝑ dicūt i ꝑsonis.iō legit̄ q deus apparuit i igne. ¶ Nō duos errores istⁱ⁹ ioachini.ꝑmⁱ⁹ eo q ꝓcludebat petz lūbardū mgr̄z sniaz inuē q̄ternitatē.nō em̄ ꝓcludebat q̄ternitatē.q: vt dixi i p̄cedēti nōbili illa res sūma quā ponebat Pe. ñ ē separata a ꝑsonis. 7 sic ñ ꝓcludit̄ q̄ternitas. ¶ Sc̄ds error i eo q dicebat q ꝑ 7 filⁱ⁹ 7 spūsc̄us erāt vnū ñ vera vnione subē ꝑ collectiua seu similitudinaria vniōe.sic 7 fideles dicūt vnū nō vera vniōe subē.ꝑ vnione charitat̄ 7 eiusdē volūtat̄.qđ falsissimū ē.sicut multū caute ꝓbat tex.i xv.nos aūt.nā filⁱ⁹ habuit subaz a ꝑe vt ipemet teste⁹ ē duz dixit.qđ dedit mihi ꝑ meus mains ē omnibus.nō em̄ possum⁹ dicē q habuit ptē subē. q: suba diuina ē indiuisibil̄.nec possumus dicē q habuit totā ira q ꝑ nil sibi retinuerit.q: ꝑm hoc defuisset substātia patris.ꝑ necēio concludendū q ꝑ totā subam dedit filio 7 totā sibi retinuit. Ex q̄ infert̄ clare q vnica ē cēntia veracit̄ ꝑris 7 filij 7 spūsc̄i. Et pōt poni exēplū i lūie accēso aliud lumē accēdēte.7 i doctore plene trāsferente sciaz.nā totā trāsfert et totā retinet.7 ex ꝑ ꝓfudit̄ sc̄os errores. Et ex ꝑ sc̄o ꝓcludebat̄ terciū dū dicebat q nulla res eēt que foret sūma eēntia.suba seu nā. ¶ Nō vlterⁱ⁹ duplicē vniōz.nā q̄dā vera q̄dā ē collectiua vnio sic̄ multi lapides. Et nō ꝓfes auctes hāc vltimā vniōz ꝓbantes.7 vide de multiplici vniōe ꝑ Ber.de trino et vno.nā multiplicit̄ repit̄ vnio.ē em̄ collectiua vnio cū multi lapides cōstituunt vnū acernū. Itē constitutiua cū multa mēbra cōstituūt corpⁱ⁹ et multe ptes vnū totū Itē ē cōiugatiua q̄ maritus 7 uxor dicunt̄ vna caro. ē tñ illa vnio nō vera ꝑ ꝓiugatiua. et vide glo.i.c.debitā

ẽ biga. dicunt ẽm vna caro. q; ꝯiungunt ad vnã carnez ꝓcreandã. Est vnio naturalis q̃ ex carne z aĩa nascit vnus hõ. non. n. ẽ hõ sine aĩa vel sine corꝑe sed ex aĩa z corꝑe seu ex vnione aĩe z corꝑis efficit vnus hõ. Est vnio potestativa qñ hõ virtute nõ instabil ꝫ ꝓstans sibimet nititur vniri. Est vnio consentanea cũ p charitatem mltoꝝ hoim ẽ cor vnũ. Est vnio voluntaria cũ hõ oĩbus votis adheret deo ẽ etiã vnio dignitativa q̃ xps ex limo seu ex carne nr̃a assumptus in ꝑsonã hũanã. ¶ In ℟. nos aũt. no. q eẽntia sba seu nã trinitatis ẽ incompꝛehensibil. nõ ẽm põt compꝛehendi. q; hec eẽntia non fuit creata. z scire ẽ rem p cãs cognoscẽ. nec i creaturis põt repiri sile necessario ꝓcludẽs z rez demõstrãs. q; nõ põt tãta silitudo notari int̃ creaturã z creatorem q̃n maior dissilitudo sit. ꝫ vt dixi põt ad corticẽ poni exemplũ i lũine. ¶ Itẽ no. q noĩa ptitiua in masculino z femĩino genere denotãt distinctionẽ in ꝑsonis. i neutro ℟o genere denotãt distinctõz i sba. vñ põt dici q; alius ẽ pr̃ alij ẽ filius z alius ẽ spũssanct⁹ q; ꝑsone sũt distincte. ꝫ nõ põt dici q; aliud sit pr̃ aliud filius aliud spũssanct⁹. q̃a nõ sũt diuise sbe ꝫ eiusdẽ. ¶ Itẽ collige q; filius habuit sbaz a ꝑre abeꝛno ñ ptẽ ꝫ totã. z pr̃ eꝛ sibi retinuit totã vñ distinguẽdi sũt tres modi gnãtionis. duo reperiũt i hũanis ꝛcius i diuinis. In ꝑmo mõ sba datꝛ p ptẽ et p ptẽ rtinet vt i gnãtõne carnali. nã dat pr̃ ptẽ sbe z ptẽ sibi retinet. In scõo mõ p modum refusionis datꝛ tota sba z nil retinet. vt cũ aq̃ cõuertit i glaciẽ. iux illũ. mat me genuit mor gignit ipa ex me. In ꝛcio mõ tota sba datꝛ z tota retinet. vt i diuinis. z põt poni exẽplũ vt. ꝫ. dixi i docẽte z i lũine. Itẽ no. q dictio sic ñ sp denõt oĩ modã silitudinẽ. ¶ Itẽ i ℟. siqs collige q; defendentes opi. reprobatã sũt heretici. z dic q; grauius peccat defendens opinionẽ reprobatã q̃ꝫ inueniẽs. q; defendens errat z vltra suũ errorẽ pbet alios audaciã errãdi. vide bo. ter. xxiij. q. iij. q̃ alioꝝ. ¶ Itẽ no. in ℟. i nullo. q; delictum plati ẽt circa fidẽ cui non cõicat capl'm nõ prudicat ipi capl'o seu eccl'ie. de q̃ plene dixi in. c. j. de. do. z cõtuma. ¶ No. ibi maxie. q; ꝫ dictio designat z denotat idẽ. i casu ꝓrio. vñ ꝓprie ista dictio maxie stat compatiue ponẽs id in casu ꝓrio. vide gl. in. c. ad abolẽdã. de fi. ꝓsby. z i. c. sacro. de sen. ex. i ℟. si laudabil'. Q̃q; tñ ꝫ dictio maxi stat impꝛopꝛe z ponit̃ ꝓ tñ. xij. di. illũ. xj. q. iij. siqs eꝛ z vtrobiq; repies plures ꝛcor. nã sensus huius lre est. delictuz ioachini ñ dz obeẽ monasterio cuius fuit inituꝛ maxie cũ ipe scripta corrigẽda sbmiserit dispãi sedis aplice. q̃si innuat p hãc dictionẽ maxie. q; idẽst si nõ sbmisisset se dispõni sedis aplice. q̃q; hec dico maxime supabũdat vt i auc. de iudi. in ꝓu. z ibi p gl'colla. vj. Et ex hoc z ex tex. no. q; dãnato auctore vheretico non dãnant̃ oĩa eius opa. nã tenendo dictioꝝ maxime ꝓprie pz q; lz ioachinus fuerit hereticus monasteriũ tñ cui⁹ fuit ipe instituꝛ nõ dãnat̃. z hoc iõ q̃a institutio regularis non dz auctoritatẽ ab innẽto ꝫ ꝓncipaliter a papa q̃ institutõez approbat vt in. c. de reli. do. z ꝺ hac mã dicꝝ plene no. in. c. fraternitatis hereti. xxxviij. di. siqd vri. z no. hic tex. ibi in hac ptẽ. ¶ No. ex fine lre q; dyabolus appellat̃ pr̃ mẽdacꝝ dr̃ pr̃ q̃i paratõ seu inuentoꝛ dũ dixit neq̃ꝫ morieꝝ eritis sicut dij Gen. iij. z sic dyabolus fuit ꝓmus q̃ dixit mẽdaciũ. q̃nq; appellat̃ antiquus hostis. vt in. c. non agno ne cle. vel mo. q̃nq; versutus hostis. xxj. q. ij. vsq̃ q̃nq; lupus rapax. j. de ele. ne pro defectu. q̃nq; inimis hoim in. c. lz. de ele. q̃nq; semiatoꝛ discoꝛdie. vt in ad nr̃am. de hereti. q̃nq; simpl'r appellatur dyabolꝰ. ℟n demon. vt. ſ. c. pri. ¶ In gl. j. in fi. hanc glo. declꝛ p glo. j. in ℟. nec genita. ¶ In glo. in ℟. nõ ẽm. in fi. c nõ placet Jo. an. z bn̄. vñ veritas ẽ qđ rñdet. j. in ꝛ̃ ergo. z ibi etiã hoc tenet gl. z forte hec glo. ꝓcessit erroꝛe scriptoꝝ. z hoc teneas lz De. z Ab. dicant q̃ꝫ det in ℟. nos aũt. qđ non est vez q; ibi pꝛobat z appꝛobat opi. De. ꝫ rñdet in ℟. cũ ergo. ¶ In glo. in ℟. nec genita ibi notionalia. z appellantur notionalia ꝑm Jo. an. q; ꝑsonas notificãt vt pz etiã in declaratione quam ponit glo. in fi. ¶ In ea. gl. ibi teneãt adiective ꝛc. z dicendũ q; adiective dicit teneri quãdo venit ad q̃lificandũ z restringẽdũ vt si dico petrus albꝰ excludo ab alio petro albedinẽ. sbstãtiue teneꝛ q̃n notat ꝫ eẽ in sba. vt si dico petrꝰ est q̃d albũ. nõ nego i aliq̃s albedinẽ lz supponã i isto. ita si dico pat̃ est generãs bñ dico. siue teneat̃ hoc nomẽ generãs adiective seu sbstãtiue. q; si teneat̃ adiective excludo generationẽ a filio z spũsancto. si teneꝛ sbstãtiue ẽ vera ꝓpõ. q; pr̃ ẽ q̃d gnãns. z hz i se sbstãtiã i q̃ ẽ q̃d gnãns. si ℟o dico sba diuina ẽ generãs. si gnãns teneꝛ adiective est falsa ꝓpõ. q; sba diuina ñ ẽ diuisibil z excludere gnãtiõz a ꝑre si ℟o teneꝛ substãtiue vera est ꝓpositio. q; substãtia diuina ẽ q̃d generãs q; ẽ ibi pr̃ q̃ generat. ¶ In gl. in ℟. florensi. ibi z si bona eẽnt reꝓbarent̃ ꝛc. ponderа glo. q; videt̃ ꝫ tex. nam hic monasteriũ cui⁹ ioachin⁹ fuit instituꝛ non reprobat̃ nec fuisset reꝓbatũ etiã si ioachinus stetisset in ptinacia. vt colligit̃ ex dictione maxime tenẽdo eã ꝓprie sicut dixi in no. ¶ Itẽ videt̃ ꝫ tex. in ℟. siqs. ibi in hac ꝑte ꝛc. ꝫ dic vt pdixi q; dãnãtur in ꝑnciam oĩa opa auctoris damnati vt non habeant auctoritatẽ ex auctoꝛe dãnato. ꝫ pñt recipi et defendi sicut recipiunt̃ z defendũtur alia bona. nam veritas nõ mutat̃ lz auctoꝛ reꝓbat⁹ in aliq̃ ꝑte fuerit eã secutus. z dic vt no. in ꝑalle. c. fraternitatis. z in. d. c. si q̃d vri. Nicolaus Abbas.

De constitutionib⁹. Rica.

¶ Hec Rica põt ad ꝓcedentia z sequẽtia sic ꝓtinuari. Tractatur⁹ auctoꝛ de iure ꝑmisit de sũma trinitate p sui opis fundamento. q; vbi fundamẽtum deficit vt hil superedificari põt. j. q. j. cũ paulus. z q; oẽs ius constat ex scripto z non scripto. Insti. de iu. nã. gẽ. z ci. ſ. ꝓstat. z. j. di. ſ. cũ itaq; ius aũt scriptũ ẽ certius z nobili⁹. Jõ auctoꝛ ꝑmisit d̃ iure scripto. ſ. de. ꝓstitutõibꝰ z postea de iure non scripto. ſ. de consuetu. ¶ Circa Ricam p declaratõne ipius z materie q̃ro de trib⁹. Primo quid. sit ꝓstitutio. scõo vñ dicat̃. ꝛcio an ad eẽ legis seu ꝓstõnis req̃rat̃ scriptura. ¶ Circa primũ dicendũ q; cõstõ põt capi stricte z large. ꝑmo mõ ꝓstõ ꝓprie ẽ qđ princeps statuit. vt in. c. ꝓstõ. ij. di. Large ℟o sumit̃ ꝑ oĩ iure scripto etiã inferioꝝ z ita sumit̃ hic. nã sub rubrica de ꝓsti. auctor tractat nedũ de statutis ꝑncipũ ꝫ etiã inferioꝝ. vt. j. c. cũ oẽs. z. c. cũ. D. z q; ita large sumatur clarius ꝓbat̃. j. di. ſ. cũ itaq;. põt etiã ꝫ sumi ꝑm ꝑmũ modũ z tũc oz dici q; nigrũ sit gnãlius rubꝛo. nec ꝫ insuetatũ. vt pz. C. eẽ ob chiro. pe. als pign⁹ detineri posse. sup Rica. z sup Rica. de offi. dele. li. vj. iũcto. c. fina. ¶ Quo ad scõz vñ dr̃ ꝓstõ dic q; a cõ qđ ẽ simul z statuitio z q̃tenus refert̃ ad cõstõnem ꝑncipis dic q; dr̃ ꝓstõ q̃i cõis vel simꝫ statuitio. q; lex dz eẽ cõis oĩb⁹ z nõ ꝛ certas ꝑsonas. iiij. di. erit aũt lex. hinc no. dic̃ bar. i. l. oẽs ꝑti. ff. de iusti. z iu. q; si ꝓstõ fit ꝛ certã ꝑsonã si põt dit ex ea lesionẽ licite appellat is ꝛ quẽ fit ꝓstõ etiã si loquat̃ ꝑ verba generalia. ar. in. l. j. ſ. solet. ff. q̃ appel. sit. z ꝓbabil'r dicit q; q̃nq; ꝓstõ loq̃t p ℟ba gnãlia si tñ ex ꝓiecturis põt colligi q; sit edita i odiũ certe ꝑsone põt z tali ꝓstõne appellari. ar. l. j. ff. d̃ do. except. vbi succurrit̃ ꝛ dolꝰ admissũ i. l. ꝓdẽda. z ꝑ hoc dicto bar. allego bo. ter. i ar. j. e. cũ oẽs. z hoc dictum tene mẽti. vel põt dici ꝓstõ a cõ. qđ ẽ sil'. q; ꝑnceps condit ꝓstõnem de cõsilio suoꝝ ꝓceꝝ z iudicũ. vt. l. hũanũ. C. de legi. si ℟o cõstõ sumat̃ large dic qđ dr̃ a cõ qđ ẽ sil'. q; oẽs de congregatione sil' statuũt. ¶ Quo ad terciũ an scriptura sit de sba legis varie fuerũt opi. inter legistas. vide p Jo. an. in regula nemo põt ad impossibile. de regu. iu. li. vj. in

meren.7 p̄ do. de ro. dec. cclxxviij. als. xxxiij. p̄ spe. ī ti. d̄ leg. §. finit. ℣. q̄d si legatus. 7 placz opi. vt regl'ar' scri ptura nō d̄ suba p̄stitutōis. 7 sic q̄ possit p̄bari p̄ testes optīe facit tex. i. c. j. de renū. li. vj. 7 insti. de iu. na. gē. 7 ci ui. §. ß q̄ d̄ principi. 7. §. p̄stat p̄allegato. ¶ Abbas.

C Anonuū. ¶ Cōstitutiones canonuū ab oib' sūt seruāde. vl' sic. Ju ris canonici statuta oēs ligāt 7 eox̄ ritu tā in p̄ nūciādo q̄ ī decidēdo iudicia sūt regulāda. p̄mo statu it. scdo cōfirmādo declarat ibi nemo. ¶ Nō primo q̄ appellatōe canōis venit ois cōstitutō eccl'astica. vñ lar go sūpto vocabulo canō idē ē q̄d p̄stitutō eccl'astica vl' canōica. 7 dī a canō q̄d ē regula. vt. iij. di. canō. 7 sic dī q̄ ducit hoiem ad recte regulateq̄ viuendū. stricte su mit' p̄ cōstitutōe cōstituta ī p̄al'. gnāli. vt no. iij. di. i sūma. 7 ibi ponit' dīa int' canonē. decretalē ep̄laz. dogma sanctionē. int' dictū 7 mādatū. 7 de pragmatica sāctōne q̄d sit vide tex. cū glo. i. c. j. de re. p̄mu. Et scias q̄ oīmis canō seu cōstitutō eccl'astica pōt vocari lex. nā lex ē cō stitutō scripta. j. di. lex. imo rectius canōes appellāt' le ges eccl'astice. cōstitutōes ℣o iuris ciuil' p̄prie dicim⁹ le ges scī. vñ dicit' ius ciuile q̄ ius ciuiū. xxxj. dis. nicena. iūcto. c. fili⁹. j. de testa. ¶ Nō scdo q̄ cōstitutio canōis ligat oēm creaturā. vñ dicit Jnno. q̄ p̄ditor canonis 7 vicario creatoris ois creatura ē subiecta. 7 licet nihil al leget. pōt tñ allegari illud euangelīū. fiat vnum ouile 7 vn⁹ pastor. neminē x̄ps excipit ab ß ouili 7 a subiectiōe vnici pastoris. et vide p̄ Jnnoc. i. c. q̄ sup̄ his. de voto vbi exponit illā auctē. q̄cūq; ligaueris 7 reliq̄. 7 optie facit illa auctas ad p̄positū nihil excepit. q; dixit q̄cū q̄. ¶ Nō etiā q̄ iudicia eccl'astica sūt regulāda p̄m ca nones 7 nō p̄m leges p̄ hūc tex. Guil. naso. colligit ar. q̄ si de re eccl'astica agit' etiā cor̄ā iudice scl'ari dz cā decidi p̄m canōes 7 nō p̄m leges. 7 nōnt' dico decidi; nō tra ctari. q; q̄ ad p̄patoria iudicij dz sp̄ seruari lex fori vbi iudiciū agitat'. vt bñ tractat' ī. c. q̄ clīcis. de fo. cōpe. 7 dic vt plene ibi tetigi. ¶ In glo. q̄. ibi abrogata. dic. i. sublata p̄ aliā legē vel cōsuetudinē p̄riā. 7 an oēs cōsti tutōes p̄nt abrogari vide q̄ plene dico ī. c. nouit. d̄ iu di. ¶ In glo. fi. aduerte eē duplex p̄silīū. quoddā pfe ctōis vt hoies pfectiores reddant'. iux̄ illud euāgelīū. si q̄s p̄cusserit te ī vna maxilla ꝛc. 7 d̄ isto p̄silio intellige glo. nō cū ligat p̄uenientē ad pcīm etiā religiosū. vt ī cle. exui. de ℣. sig. nisi ratōe cōtēptus. q; tūc obligat ad mortalē. vide bo. glo. x. di. q̄sq̄s. Jdē dic vbi p̄stitutio loquit' de hōestate. q; tūc nō obligat ad mortale nec vt puto ad veniale. vide Jnno. ī. c. j. de vita 7 bone. cle. et vide bo. tex. iij. di. ß 7 si. ¶ Quoddā ē p̄silīū reuerētie. et illud obligat. nō ī. c. ad aures. de eta. 7 quali. vide tex. ī cle. j. de testi. 7 dī cōsilīū reuerētie q̄n mā cōsilij ē necessi tatiua. ß p̄pter reuerentiā ei⁹ cui loquit' vtit' ℣bo p̄sul tiuo 7 nō p̄ceptiuo. ¶ In glo. ī ℣. ab oibus ibi. s. subie ctis. vult ḡ glo. restringē tex. vt canō solos subditos co herceat. Jnno. hic improbat. q; ois creatura subdita ē pape. ß Host. saluat. nā ipe papa qui cōdidit constitu tiōes 7 successores nō ligant'. q; nemo pōt seip̄m ligare vel soluere. vt ī. l. pe. ff. de arbi. 7 in. c. fi. de pe. 7 re. Jtez nō ligant' successores. q; par in parē ꝛc. ī. c. innotuit. de elec. 7 in. l. ille a quo. §. intempestiuū. ff. ad trebel. 7 vide bo. glo. iūcto tex. xj. q. ij. nō liceat pape. Jtē f̄m eū pōt p̄cedere hec rō sio quo ad infideles q̄ nō ligant' canōi bus saltē in spūalibus. vt in. c. gaudemus. de diuor. In tempalibus subijciunt' principi. vt ī. l. iudei. C. de iude is nisi ī casib' in quib' infideles laici subijciunt' eccl'iis. 7 de his p̄ Jnno. ī. c. quod sup̄ bis. de voto. et q̄tenus glo. excipit imperatorē 7 papā intellige d̄ imperatore respectu suax̄ legū. nā canōibus astringunt' ī cōcernētibus aiaz xcvj. di. c. si duo. 7 ī. c. si imperator. 7 in. c. oēs. de maio. et obe. ī temporalibus ℣o vide glo. in. c. q̄m. x. dist. vbi di cit' q̄ ab imperatore nō appellat' ad papā. puto illud ve rū nisi rōne peccati p̄tra iusticiā denegatā adiret' papa p̄ imperatorē. arg. i. c. nouit. de iudi. 7 vide q̄d ibi dixi. vñ imperator ligat' iure nāli 7 obligat' ex p̄ctu inito cū subdito. vt in. c. j. de p̄ba. nec pōt tollere ea q̄ sūt iur' nālis vt in cle. pastoralis. de re iudi. insti. de legit. ag. tu. ī fi. 7 idem dicit ī papa maxime ī his q̄ sunt iuris diuini. vñ si iurat obligat' deo. nec sine cā pōt seip̄m absolnē vel ab solui facere cū aliū absoluere nō posset. vt nō. glo. in. c. quāto. de iureiu. 7 Jnno. ī. c. cū inter. de renū. An greci teneant' ad obseruatōem canonū. vide glo. xx. di. de libel lis. ī fi. Et an lex imperatoris coherceat nō obedientes ei de facto. vide p̄ Ly. 7 Bal. in. l. cūctos p̄plos. C. d̄ sum. tri. Sed quero an lex positiua siue eccl'iastica sine ciuil' liget ī foro aie. vide p̄ Cal. in p̄emio. 7 p̄ bīm Tho. ī p̄. te. q. q. xcvj. ar. vj. p̄ Jo. an. ī. c. q̄ q̄. de vsu. lib. vj. Cōis cōclusio videt' q̄ aut lex distinguit inter vtrūq; fox̄. 7 casus est clarus. exemplū in. c. tua. de spō. aut nō distin guit nec subest cā distinguēdi. tūc si nō ē peccati nutri tiua seruāda ē etiā in foro aie. nā ex quo lex ē iusta anēte dei ē edita. 7 ipe deus videt' edidisse p̄ suos mīstros. viij. dist. quo iure. 7 p̄uerbiox̄. viij. p̄ me reges regnāt. 7 le gis cōditores iusta decernūt. hoc idē videt' sensisse Jn no. ī. c. q; plerīq; de immu. eccle. si aūt lex eēt iusta. tūc nō ē seruāda in foro p̄riali. 7 pōt esse iniusta. q; nō ten dit ī vtilitatē cōem si princeps edidit p̄pter suā vtilita tē. vt. iij. di. erit aūt lex. Jtē pōt eē iniusta ex aūcte q; ex cedit p̄tatē p̄dēt'. facit. c. vt aiar̄ d̄ p̄sti. li. vj. 7 l. fi. C. d̄ inrif. om. iu. vel ex forma. q; non distribuit eque onera subditis sicut debet facere bon⁹ paterfamilias. et ß sūt verba bti Tho. dicit tñ q̄ p̄pter scādalū 7 turbatōz de bet illa lex seruari. q; rōe scādali euitādi dz q̄s cōcede re de iure suo. vt ī. c. ij. de no. ope. nū. 7 in. c. nihil. de p̄e scrip. 7 adde. dictū Bal. in. l. vectigalia. ff. de publica nis. vbi dī q̄ licite fraudat' gabella que licite nō est im posita. Jtē addo ad p̄dicta q̄ vbi lex positiua fūdatur sup̄ p̄sumptiōe 7 certū est p̄sumptōem illā nō esse verā rō tenet' ī foro aie illā seruare. pone exemplū ī. c. is q̄ fi rem. 7 q̄d ibi dixi de spō. sic intelligit'. Jnno. ī. c. q; ple nq̄. de imu. ec. facit. c. ℣itate. viij. di. Jtē addo glo. no. quā nescio alibi. xij. q. ij. f̄rnitas. vbi dicit q̄ pena ipposi ta p̄ legē positiuā nō ē seruāda ī foro aie sed pnie. ß sa tis ē q̄ sacerdos ip̄onat pniaz̄ p̄ delicto. 7 duplex illius dicti pōt eē rō. prima q; pena imponit' p̄ iudicē in foro p̄tētioso. xiij. q. ij. §. in ß. scda rō q; pena imponit' vt ce teri metū habeā t. 7 ne multis crassantib' locus sit exem plo. l. aut facta. ī fi. ff. de pe. que rō cessat in foro aīe. q̄a imponit' pnia ibi. q; lesit deū. Hinc sing. licit Jnno. ī c. sicut dignū. de homi. q̄ si q̄s infert damū primo ex culpa leui vel leuissima nō ex p̄posito nec ita culpa nō tenet' resarcire damnū ī foro pnie. sed sat̄ ē p̄ delicto agere pniam. secus ē in foro cōtētioso. vt l. lege aq̄lia ff. ad legē aq̄. ß limitarē nisi lex imponeret penā ipso fa cto. q; tūc nō puto q̄ ille pōt retinere bona publicata cū bona p̄scia. q; ius ē statim acq̄situ fisco vt nō. ī. l. cō missa. ff. de publi. 7 ī. c. ij. de p̄scrip. li. vi. an aūt canon ligz delictū oīno occultū. vide glo. ī cle. d̄ bereti. ¶ In glo. ī ℣. actōib' oppo. p̄ intellectu glosius. c. sic. nam sufficiebat dicere iudicio. nā iudiciū mp̄ hēdit tā cri minale q̄z ciuile. vt no. in Rubrica de iu. Glo. metu q̄z̄ soluit vt pz ī ca. vl' dic q̄ ℣bū in actō p̄hēdit facta exiudicialia ita q̄ nō ponit' p̄ actōe. et q̄ in sti. d̄ acti. p totū ß respicit factū. ℣bū em̄ iudicij cernit iudicialia. vt sit sensus q̄ tā ī exiudicialib' q̄z̄ iudicialib' nō dz q̄s duci suo sensu ß aūcte legū. ¶ Jno. fi. ibi. s. malo. ad uerte iste tex. cū glo. pōt adduci ad hoc. cōpromissuz ē 7 data ē p̄tas. p̄nūciādi f̄m sensū. an pōt p̄nūcia re f̄m voluntatē suā. an intelligo de sensu bñ organi zato 7 freno rōis supposito. Do. iducit tex. vt intelli gat' de volūtate p̄pria. 7 sic potest p̄nūciare f̄m volū tatē p̄priā suā. q; hoc importat verba hec suo sensu.

Contrariū ego puto q̄ hec verba nō ponunt hic p̄opṕie: ß improp̄rie. 7 ß voluit glo. in seq̄ntib⁹ dū dic indicē posse iudicare ꝑm sensum suū ꝓpie sumpto vocabulo. pondera. n. ꝟbū ꝓpie. ꝓprius sensus est vt iudicet vt bonus vir. p ß tex. in auc. de iureiur. qđ ꝓstatur ab his. Itē hec verba sic estimaueris si tibi placuerit: 7 silia importāt arbitriū boni viri: 7 nō ꝓpriā 7 nudā volūtatē: vt ꝓbat in. l. fideicōmissa. §. q̄q̄. ff. de legat. iij. 7 in. l. thais. §. fin. ff. de fideicō. liber. vbi tex. no. de ꝟb. placet. vide tex. cū glo. in. c. ij. de cog. vicia. 7 glo. i. c. abbate. de ver. sig. plenissime p bar. in extrauag. ad reꝑmēdā. 7 i. l. alio. ff. de ali. 7 cibaria. lega. hinc dic gl. de appel. vt debit⁹ in ꝟ. ex rōnabili. q̄ iudex possit iudicare ꝑm q̄ sibi videbit vide gl. in. c. iudicet. iij. q. vij. q̄ dicit q̄ iudex pōt iudicare ꝑm opinionē suā: 7 nō ꝑm voluntatē: 7 dic q̄ opinio causat ire dubia ex ꝓbabilib⁹ cōiecturis. vide Inno. i. c. cū spāli. de appel. vbi dicit quenlibet iudicē posse interp̄tari iura i causis cora se ꝟtentib⁹. 7 sic itelige illā gl. dū dic posse iudicare ꝑm suum sensum. i. q̄ pōt interp̄tari iura ꝑm rectū itellectū 7 suum sensu. Et vt hēas pfecte hāc materiā q̄liter iudex dz iudicare vbi reperit casuz dubiū aut ꝓprias opiniones: distingue: q: aut dubiū ē oīno nouū aut positū in opinionib⁹ doctor. Primo casu aut ꝓsuetudo loci int̄ptat illd dubiū: q: certo mō lex fuit seruata 7 seruāda est ꝓsuetudo. nam in ß casu dicim⁹ q̄ ꝓsuetudo ē optima legū interpres: vt i. c. dilect⁹. de ꝓsuetudie. 7 i. l. minime. et i. l. si de interp̄tatōe. ff. de legi. Aut nō ꝓstat de ꝓsuetudine: tūc si ꝟba sūt clara nō debem⁹ recedere a significato ꝟbor nisi seq̄ret absurditas: vt i. c. fi. de ꝟer. sig. 7 in. l. nō aliter. ff. de leg. iij. 7 i. c. ex ore. de ꝓui. Aut ē intellectus multiplex 7 si appareat de benigniori illa ē seq̄nda: vt in. l. qđ si ephesi. ff. de eo qđ cer. lo. et i. c. fi. de transl. p bar. in. l. oīs ꝑli. ff. de iusti. 7 iu. si nō sit via benigniori: tūc si ē dare silē in alijs legib⁹ pcedendū est de silib⁹ ad silia: vt in. c. trāslato. j. eo. 7 in. c. cū dilecta. de ꝓbr. vti. vel inuti. 7 in. l. nō p̄t. ff. de legi. si nō ē dare silē: ita q̄ iudex nescit q̄d faciat: dz tūc recurrere ad p̄ncipē. 7 ß casu intelligunt iura q̄ dicūt ei⁹ esse interp̄tari cui⁹ est ꝓdere: vt in. c. inter alia. de sen. ex. 7 in. l. cū de nouo. C. de legi. 7 ibi Ly. attingit p̄dicta. Secdo casu q̄n dubiū ē positū i opi. doc. tūc si ē reperire cōmunē opinionē tūc nō dz iudex ab illa recedere: q: ve soli: in. c. ij. de sta. mo. 7 cōiter maior ps melius inuestigat veritatē. ß ver ꝑm hosti. 7 io. an. q̄ nō licet recedere a cōi opinione docto. nisi cōis opinio sit euidenter falsa vel posset q̄uinci ꝓbabilib⁹ rōnib⁹: q̄ bon⁹ iudex acutissimi ingenij. arbitrabit. Et no. ß dictuz ꝑpetuo. p q̄ soleo allegare tex. sing. iudicō meo i. l. j. C. de vete. iu. enu. in. ꝟ. ß nec. ꝟbi tex. dic q̄ ex mltitudie auctor nō ē iudicādū: q: vni⁹ auctoritas in aliqua pte est subtilior: 7 sepe deus revelat paruulis qđ abscondit sapiētib⁹. Si ꝟbo nō est dare cōem opi. ꝓpter rationes hincinde tunc bonū est habere iudicem ꝓpriū q̄ pōt sequi quā vult: dicit tū io. an. q̄ caueat a pena. c. cū eterni de re iudi. li. vj. s. q̄ nō iudicet ꝓtra ꝓsciam: 7 si sua retractaret per aliū iudicē tūc euitaret ꝓdemnatōes expensar: vt not. in. c. finē. de do. 7 ꝓtn. nec iudex facit lītē suā vt no. in. l. ꝑlatā. C. sen. 7 inter. om. iudi. 7 p ß habes an 7 q̄n iudex pōt iudicare ꝑm sensum suū.

Cognoscentes. Hoc dicit in ſuma. Cōstitutio respicit futura nō p̄terita. Diuidit in tres partes. In prima ponit regula ex qua sumitur ratio. in secunda statutū ibi quotiens. In tercia declarando applicat ad factū rationē que sumit ex regula ibi ne detrimentū. Nota primo ex p̄n. regulam q̄ sine culpa non est aliquis puniendus. de hoc in regula sine culpa de re. iur. li. vj. 7 hic in glo. j. Nota secūdo naturā legis seu ꝓstitutōis cōcernit. n. futura tm̄ nō antez preterita ne afficiat aliquos sine culpa ß intellige nisi caueat in. l. vt extēdat ad p̄terita. 7 hūc articulū expediam. j. eo. in. c. fi. Ad vnuz aduerte q̄ vbi lex seu statutū aliq̄d indulget: 7 loquit p verba futuri tpis non extendit ad futura ne det materia delinquendi. de hoc est tex. sing. limitās hāc materiam in. l. cū lex. ff. de le. p quā dicit ibi bar. q̄ si statuto cauet q̄ quilibet bānitus soluens. x. extrahat a banno: nō habz locū in illo qui est banniendus in futuz: q: daret materia delinquendi: secus si cessaret hoc. ratio: q: tunc lz statutū loquat p verba p̄ntia vel p̄terita tm̄ extenditur ad futura: q: lex semp loquit. l. arriani. C. de hereti. 7 ß bñ no. In glo. j. in fi. declara hāc glo. put no. glo. in c. antiqua. de priui. 7 mens glo. est q̄ sine culpa 7 causa nō est quis puniendus: vt ß 7 in dicta regula sine culpa. ß si cessat culpa dūtaxat tunc pōt imponi pena rōe cause subsistentis: 7 intellige de causa legitima. nam si nō est legitima nō dicit causa: ß occasio: vt i. c. nouit. de iudi. 7. c. solite. de ma. 7 obe. hinc est q̄ ꝓpter vtilitatez publicā pōt quis priuari dñio sue rei: vt in. l. item si ꝟberatū. ff. de rei vē. 7 no. in. c. que i eccliaz. j. e. p Inno. 7 p bar. in. l. fi. C. si ꝓtra ius vel vti. pub. In glo. i ꝟ. dispēdijs. no. bene hāc glo. cui⁹ est sensus q̄ statutum nō dz porrigi ad p̄terita: nec respectu dāni. i. vt dānificet q̄ actū gessit: nec respectu reēctatōis act⁹: q: act⁹ prius gestus nō dz retractari. 7 no. sing. in eo q̄ ponit retractatōz actus 7 dānū vt diuersa. Ex quo infertur q̄ retractatō act⁹ nō sit pena. In ꝓmū adduco glo. no. m. c. decet. de imu. ec. li. vj. q̄ dicit ꝓstitutōz act⁹ rectaturā eē penalē 7 nō extendēdā p identitatē rōnis iō ex hoc dic q̄ illud. c. in q̄stū inducit nullitatē actus gesti in eccl̄ia nō extendit ad ꝓct⁹ ß p prima pte vide io. an. in. c. fi. de elect. li. vj. i nouella. 7 i regula odia. de reg. iur. li. vj. in mercu. vbi dic illā ꝓstitutōz eē penalē q̄ diminuit p̄monitū seu tollit ius quesitū: secus si inducit rectatōz actus. p ß lege. iij. ff. de dā. infec. 7 i. l. nō dubiū. C. de leg. vbi p butri. 7 ibi p bal. q̄ dicit ꝓcordādo q̄ aut nullitas alicui⁹ actus inducit in odiū alicui⁹: et tūc tale statutū dz penale: aut nō in odiū: ß in defectuz solēnitatis inducit nullitas 7 pcedit ꝓmū. 7 i ꝑmo casu ꝓprie loq̄t. c. nō decet. 7 ß no. In glo. fi. not. bene hāc glo. ex qua pla p̄nt notari. Primo q̄ lex seu statutū nō afficit vere ignorātes lz statutū pcesserit. Secundo q̄ lex seu statutū incipit ligare post dnos menses a tpe publicatōis ipsius. Tercio q̄ scia p̄sumit p lapsū duoz mensium. Quarto q̄ ista p̄sumptio scientie nō est iuris 7 de iure: ß admittit ꝓbatōez in ꝓmū vnō pōt q̄s ꝓbare q̄ ignorabat ꝓstitutōz eē editā. Circa primū difficilis videt esse materia: maxime eo modo quo explicat ß p do. an. ß vide p bar. in. l. j. ff. siqs in testamēto li. esse iuſ. fue. 7 in. l. j. ff. de leg. Sed declara cōclusiue sic q̄ aut ignorātia ē sine omni culpa: 7 tūc euitat oēm penā legis p tex. aptum q̄ ma. accusa. p̄nt. c. fi. sic intellige. l. fi. ff. de decre. ab or. fa. vbi tex. loq̄t d statuto municipali. 7 p ß dicto facit regula q̄ hic ponit i p̄n. c. Aut ignorātia nō excludit oēm culpā: ß solū dolū tm̄ fuit in lata culpa erā ignorabat statutū: q: cōiter hoīes illius loci sciebāt statutū: vt. l. late culpe. ff. de ꝟ. sig. Et ß casu dic q̄ si statutū req̄rat dolū exp̄sse vel tacite nō habet locū: lz ꝑ modo culpe alr sit puniendus hoc ꝓbat in. c. siquis suadente. xxvj. q. iij. iuncto. c. si ꝟo. q. de sen. ex. vbi pcuties clericū ignorāter nō incurrit sniam excōicationis: q: c. siqs suadēte. req̄rit dolum dū dicit suadēte dyabolo ꝛc. 7 dz req̄rere dolū exp̄sse q̄n ꝟba statuti ß importāt tacite ꝟo req̄rit dolum q̄n punit actū q̄ fit i ꝑsonā alteri⁹. exemplū dicit statutum siqs pcusserit clericū vl aliū puniat tali pena. nā iniuria nō pōt esse sine dolo. xv. q. j. c. j. idē ē dicēdū i casib⁹ in q̄b⁹ lata culpa nō eq̄pat dolo q̄n pena ē corporis afflictiua: vt i. l. in actōnibus. ff. de in li. in. plene p Bar

in.l.qđ nerua.ff. de po.z in.d.l.j.z vide qđ dixi in.c.ij. de de posi.si ro sum⁹ eĩ casus ꝑdictos:tũc ignorãs culpa lata puniat sicut si dolose fecisset:q: regulariter lata culpa equiparat dolo:vt regula magĩ negligẽtia. ff. de re.iur.z ĩ.d.l. qđ nerua.vbi de hoc. ¶ Qñqꝫ ignorãs fuit ĩ leui seu leuissima culpa:z tũc tenet ℭi.in l. siquis nõ dicã. ℭ. de epi.z cle.z in.l.data opa. ℭ. q̃ accu. non pñt. q nõ punit criminal'r ß ciuiliter:puta ad resartõz dãni iuxta modũ culpe.allegat bo.tex.in.l.q̃ edes.ff.đ incen.rui.nau.glo.z bar.tenẽt ꝯnũ in.l.respiciendũ.ff. de penis.dicẽtes ꝑ illũ tex.z in.l.abñtem.ff.e.ti.q etiaz criminal'r põt puniri ꝑ modũ culpe. ¶ Et hanc opi.seq̃t ß do.ant.ß ego nõ video bonã rnsionẽ ad.d.l.q̃ edes. ¶ Unde ꝑ concordia dicerẽ sic q aut ꝓpleui seu leuissima culpa põt q̃s puniri ciuil'r:z ꝓcedit dictũ ℭi.q: leuis culpa leuiter est punienda:in.c.cũ dilecti.de accu. z iste ẽ ꝓpr⁹ casus illi⁹.l.q̃ edes.aut nõ põt puniri ciuiliter:q: nõ dedit dãnũ:ß aliter vẽit ꝯ legẽ:z tũc ꝓcedit opi.ꝯria vt ne delictũ remaneat impunitũ.puniat criminal'r ꝑ mõ culpe:z sic ꝓcedat dcã.l.respiciẽdũ.naz quẽadmodũ fit cõmutatio pene ex impotẽtia facti: vt d.l.q̃ edes.vbi dicit q si nõ põt soluere dãnum puniat in corp⁹:ita dicam⁹ in potẽtia iuris.s. q qñ nõ põt puniri ciuil'r puniat criminal'r:z ex his hẽs primuz casum determinatũ. ¶ Uenio ad scdm:an indistincte exigat lapsus duoꝝ mensiũ añqꝫ ꝓstõ injciat vinculũ.z ꝓcludẽdo dicta docto. distingue q aut ꝓstõ potit tps post cui⁹ lapsum vlt ligare:z standũ ẽ tpi determinato.sic intellige.c.cũ sine d ꝑben.li.vj.adeo q si ꝓstõ dicat q ex nũc vult ligare q imediate ligat.qđ intellige respectu retractatõis actus nõ aũt pene:q: absurdum esset ad penã ligare ignorãtẽ:vt ß in ꝑn.de hoc hẽs gl. in cle.ij.de hereti.in ℵbo exñũc.nã ℵba generalia dũt restringi ad ß vt absurditatẽ nõ includãt:vt no.in.c.j. ß.eo.aut ꝓstõ nõ apponit tps:ß simpl'r loq̃t:z tũc aut est ꝓstõ inferior ꝯ a ꝑncipe:puta alicui⁹ collegij vl ciuitatis:z imediate ligat oẽs sciẽtes.respectu ℵo ignorãtiuz tps ẽ arbitrariũ:q: nõ ẽ ꝓgruũ vt dẽt duo mẽses sic in ꝓstõne ꝑncipis q̃ ligat vnũsum.ß voluit Jo.an. in data.li.vj. ¶ Host.in sũma e.ti.§.qñ.z Bal.in.l.leges sacratissime. ℭ. de legi.z sequũt cõiter ß moderni.dubitat tũ ĩ ꝓstõne ꝓuicial ꝓcilij.nã glo.in. c. ꝓposuisti. lxxxij.di.vlt q nõ liget añ sex mẽses.qđ dictũ cõit nõ recipit:q:.c.decernim⁹.ꝓvij.di.ꝑ qđ illa gl.mouet nõ loq̃t de tpe q̃ illa ꝓstõ ligat:ß d tpe ꝑfixo ab epo ad denunciãdũ subditis q̃ sũt facta in ꝓcilio ꝓuinciali. nam absurdũ eẽt dicere q mai⁹ tps req̃rat in ꝓstõne ꝓuincialis ꝓcilij:z sic inferioris q̃ ĩ ꝓstõne ꝑncipis seu generalꝭ ꝓcilij.z iõ dic q ĩ hac ꝓstõne tempus ẽ arbitrariuz ꝑm q̃litatẽ ꝓuincie z q̃litatem cõstitutionis. de q̃ plene ꝑ Jo.an.z Pau.in ꝓemio cle.z vide ibi bo.glo. in ℵ.decetero.q̃ vult z latius ibi pau.q statutũ ꝓuilegiatiuũ imediate liget seu effectũ suũ porrigat sic z ꝓuilegiũ:qđ no.ß ego req̃rerẽ sciam ꝓuilegiati:q: nex ꝓuilegiũ nõ opat effectũ suũ añqꝫ veiat ad noticiã priuilegiati:vt ẽ tex.ĩ.c.j.de ꝓcess.ꝑben.li.vj.z ß ibi tenẽt cõmunit doct.optie fac tex.in.l.q̃ abñti.ff.de aq̃.pos.z.l. abñti.ff.de dona z qđ no.glo.ij.q.v.q̃to. aut loq̃m in ꝓstõne ꝑncipis.z ꝑm oẽs dãt duo mẽses ꝑ auc. vt fac. no.ꝓsti.ß disceptatõ ẽ int doc.q̃d si añ lapsum duoꝝ mẽsiũ ꝓstitutõ veiat ad notitiaz aliq̃x:an imediate illi ligẽt.glo.quã tene mẽti ĩ.c.ij.de re.eccle.nõ alie. li. vj. tenet q sic.vide tex.q̃si exꝑssium in.c.j.de postu.ꝓla.et glo.ĩ.c.cũ singula.de ꝑben.ã ℵbo queit.q̃ tenet q sic. idẽ dic pau.ĩ loco ꝓall'.z hosti.in.d.§.qñ. ¶ Jo.an.sensit ꝯriũ:q: illa auc.req̃rit lapsuz duoꝝ mẽsiũ:nõ tñ firmat pedes ĩ hac opinõe.mihi semꝑ placuit ꝓma opinio quã seq̃t Jo.de lig.ß nã frustra expectat cuẽt⁹ c⁹ null⁹ ẽ effect⁹:vt in.c.cũ ꝓtingat.de offi.dele.exq̃.ergo q̃s est cert⁹ de ꝓstitutõe frustra expectat lapsuz duoꝝ mensiũ.ad hoc regula cũ qui certus ẽ.de re.iur.li.vj.et hoc quo ad scdm articulũ. ¶ Sed dubiũ est qñ incipiat currere isti duo menses. ¶ Tex.in.d.auc.videt velle q q a tpe publicatõis facte ĩ ꝓuincia.alq̃ dicũt sufficere generalẽ publicatõez in curia romana:vt no.pau.ĩ loco ꝓall'.z vide glo.sup data.li.vj.sup qua dicit Jo.an. q aut loq̃mur in ꝓstitutõe imperatoris z hz locũ prima opinio:aut loq̃mur in ꝓstitutõe pape z ꝓcedat scda. ¶ Rõ diuersitatis:q: imperator discurrit ꝑ ꝓuincias nõ aũt sic papa.dubito an hoc dictũ sit vez:q: cũ ius ciuile exꝑsse dicat de tpe publicatõis in ꝓuincia:z ius canonicũ nõ dicat oppositũ:quinimo tex.de iure canonico q idẽ sit adduco bonũ in.d.c.j.de postu.ꝓla.z in.c. quos dicitis.xvj.di.z soleo inducere tex.d.c.j.ad probandũ qđ ß.dixi:q ꝓstitutõ ligat sciẽtes aũ duos mẽses.ad idẽ.c.ꝓposuisti i fi.lxxxij.di. ¶ Ad terciũ an presumat scientia ꝓstitutõis post lapsuz duoꝝ mensiuz: decide vt colligit ex supdictis.nã in ꝓstõne inferioris tps ꝓsupte scientie est arbitrariũ ꝑm loci quantitatem quã hz distinguere.nã viciniores citi⁹ ꝓsumit scire:vt in.c.quosdã.z.c.q̃to de ꝓsumptio.in ꝓstitutõe impatoris ꝓsumit scientia post duos menses a tpe publicatõnis facte in ꝓuincia:vt ĩ dicta.auc.vt facte noue cõsti.idẽ dicerẽ in ꝓstitutõe pape respectu ꝓuincie in q̃ publicat.si aũt publicat rome dicerẽ tps fore arbitrariũ cũ duꝝ sit extendere illã auc.ad ꝓstitutõez pape rome dũtaxat publicatã cũ habeat distinguere oẽs prouincias vniuersi.z sic limitarẽ dictũ Jo.an.ꝑal. ¶ Uenio ad quartũ allegãs ignorantiã statuti sit admittendus ad ꝓbandũ ignorantias z qualiter debeat ꝓbari. z dicendum q indubie admittit ꝓbatio ignorãtie: vt in.c.fi.qui ma.accu.possunt.z in.l.fi.ff. de decre.ab ordi. ¶ Sed dubium est qualiter ꝓbabit.duas reperio glo.no.que innuunt ꝓbationem sufficere ꝑ ꝓpriũ iuramentũ.vna ẽ in di.c.ꝓposuisti.alia est in.c.q̃ diuinis z humanis.xj.q.ij.z ꝑ illis facit.c.nulli.de elec.li.vj.z.c. si ℵo de sen.ex.scdo facit q: ignorãtia vl sciẽtia ꝓsistit in mente hois z sic facile nõ põt ꝓbari ꝑ aliũ. Cõtrarium bui⁹ dicti sensit Jnno.hic dicẽs q nõ admittit q̃s allegãdo ignorantiã ꝓstõnis nisi dilucide illã ꝓbet:et sic requirit ꝓbationem lucidã.vnde nõ videt sufficere iuramentũ ꝓpriũ q̃nimmo tenuit hic do.meus dominus Lar.nõ sufficere vnũ testem cũ iuramẽto ist⁹:q̃a hic nõ est lucida ꝓbatio.facit glo.in.c.tã lris. de testi. hoc dictũ optime ꝓcederet si aliq̃s tex.vteret hoc ver bo lucido:ß hoc dictũ Jnno.nõ ꝓbat iure z vide tex. no.in.c.j.de postul.ꝓla.q̃ dicit q nõ facile admittitur q̃ vult ꝓbare ignorantiã:ß nõ facile admittit ille q ꝓbat ꝑ vnũ testẽ z iuramẽtũ ꝓpriũ.vñ dicit do. an. solũ iuramẽtũ nõ sufficere:ß ꝯcurrentẽ aliq̃ ꝓbabili causa ignorantie põt deueniri ad iuramẽtũ qđ satis videt rationale. ¶ Ego dicerẽ hoc esse arbitrariũ ꝑm q̃ntitatem ꝓiudicij z q̃litatẽ ꝑsone allegãtis ignorantiã z q̃litatem ignorantie z qualitatẽ facti in q̃ ignorantia pretendit.ꝑ hoc bo.tex.iuncta glo.in.c.innotuit.de elect. z bñ fac.c.fi.in fi.de iure ju. ¶ No.ex glo.vnũ legitimũ modũ ꝓbãdi ignorãtiã ꝓstõnis.s.ꝓbando abñtiaz loci ß glo.exigit abñtiaz a ꝓuincia.z multi dãnant hãc glo respectu legis ꝑncipis:q: ei⁹ lex distringit vniuersuz nisi ꝑm eos ꝓbaret abñtia apud infideles ad quos lex nõ extendit. ¶ Sed certe iudicio meo glo.nõ meret reprehẽdi:q: refert se ad casum auc.vt facte no.ꝓstit. ꝑm quẽ ꝓstitutõ nõ ligat nisi post lapsum duoꝝ mensiũ currentiũ a tpe publicatõis facte in ꝓuincia.ergo sufficit ꝓbare abñtiã ab illa ꝓuincia. Jdẽ esset vbi cõstitutio distringeret tñ diocesim:q: tũc sufficit ꝓbare abñtiaz a diocesi:vt ẽ tex.no.in.d.c.fi.z idẽ dicẽdũ ea dẽ rõne: vbi cõstitutõ solũ distrigeret ciuitatẽ: quia tũc sufficit ꝓbare abñtiã a ciuitate:sic itellige glo.ĩ dicto.c.ꝓposuisti. ¶ Ad vnũ no.dctm archi.q̃dñte in.c.

qđ dicitis.xvj.di.vbi dicit q ad hoc vt bānū distringat ciuitatē:oz q vadat p totā ciuitatē.nec illđ reprobat ħ do.an.ħ ego dubito an illđ sit vex p.c.j.đ postu.pla.q: satis ē q ꝓstō sōlēnit publicet i loc eminētioꝝ nec ē necesse discurrē p singlos vicos: q: hoc esset singuloꝝ auribꝫ inculcare:ꝑ.d.c.j.ħ pōt illđ saluari respectu locoꝝ eminentioꝝ ciuitatis:7 illud dictū sic limitatum tene menti.

Translato. Qđ de vno ꝓneroꝝ statuit ad aliđ ꝓnexū extendit vl aliter ꝑm aliū intellectū. Ptās legē cōdendi 7 mutādi ē penes vicariū xpi:7 qđ de vno ꝓneroꝝ statuit ꝛc.ꝑ.ponit xba apli. scđo Augustini illa exponētis ibi q: em. In glo.j.i fi.pone casum alr vt ꝓueniat titulo.fuit q̄sitū a Gregorio auctore hā compilatōis an ꝓstitutio seu lex deberet intelligi in ꝓpriꝫ termis tm:an debeat extēdi ad alios casus. Et papa respōdet q oz extēdi ad ꝓnexa 7 sil'ia.ad qđ ꝓbandū inducit auctoritatē apli q extrāslatōe sacerdotij intulit p ꝓntiam ad trāslatōez legis.p ħ ꝓbat Aug.i scđa pte:q: sacerdotiū 7 lex erāt ꝓnexa.ꝑ q: sil' data fuerunt moysi.scđo.q: ambo data fuert ab eodē.s.ꝓditore.tercio.q: sub eadē spōsione:7 sic exq̄ sil' fuert vnita dispositū in vno dicit dispositū in alio. Idē dicēdū in int'ptatōe cuiuscꝫ legis seu ꝓstōnis: 7 ista positō casus mltū mihi placet. Do.an.ponit casū q ħ querebat a papa apđ quē eēt ptās legis ꝓdēde. Et rndet ꝑm eum q apđ vicariū xpi:q: exq̄ in vicariū xpi.s.petrū fuit trāslatū sacerdotiū p ꝓns fuit trāslata ptās legis ꝓdēde p rōnez apli 7 Aug.hoc dictū ē vex in se:ħ nō ꝓgruit vt arbitror mēti apli:q: vt colligit ex.j.glo.nō agebatur tūc de ptāte legis ꝓdēde:ħ de obꝑuatōe legis antiq̄. ħ aliꝫ rōnibꝫ ego ꝓbo q ptās legis ꝓdēde sit translata hodie in ecclias.nā ad sūmū sacerdotē ptinet aucte diuina legis interptatio:vt in.c.ꝓuenerabilē q̄ fi.sint le. translato ḡ sacerdotio necesse est vt ħ ptās legis ꝓdēde 7 interptande sit trāslata:q: q̄tiens duo sic se hnt: vt de vno ꝓueniat ad aliud dispositū in vno extenditur ad reliquū:vt.l.oꝛo.ff.de spon.vide glo.i.c.j.đ postu.pla.in fi. Itē ꝓbat alia rōne magis specifica.dico.n.q xps nō solū p ꝓntias sacerdotij.ħ p xba exꝑssa trāstulit i eccliam ptātez legis ꝓdēde p illa xba qđcunqꝫ ligaueris ꝛc.xviij.q.j.c.manet.7 vid Inno. in.c. qđ sup bis.de voto.vbi exponit illa xba qđcūqꝫ ligaueris.s.p statuta vl p̄cepta. His p̄missis no.p q lex recipit int'ptatōez extēsiuā ex silitudie rōnis seu ꝓnexitate negocij:qđ ꝓcedit etiaz si ꝓstō sit penal':vide bo. tex.in.l.j.ff.ad ext'u.7 tex.cū glo.i.c.si postqꝫ.i.fi.đ elec. li.vj.7 in.d.c.j.de postu.pla.in glo.pe. No.scđo. q vbi duo diūsa in iure parificāt dispositū in vno extēdit ad aliđ. In glo.ij.ibi i petrū.dicit Phy.q p.sacerdotiū fuit translatū in xp̄m q̄ fuit de tribu Juda de Aaron q̄ fuit đ tribu leui.nā p.sacerdotiū erat apđ illā tribū.s.leuiticā. Rō q: đ alia tribu nō poterāt ꝓmoueri:ħ xps postea trāstulit in petr 7 successores. Et sic no. p ꝓcordia testiū ꝓpter mltiplicatōez act⁹:vt si aliqui dicūt q possessio fuit ēdita martino:7 alij testes dicūt q fuit ēdita sēpronio q debem⁹ intelligē q vtriqꝫ fuerit tradita successiue:vt testes reducāt ad ꝓcordiā ar.c.cū tu.de testi.p q̄ aūt xba ħ ptās fuit trāslata ipe trū seu ecclias. Cōpos.instat. Sz dic breui⁹ q ꝓmo añ mortē xps ꝓmisit petro hanc ptātē p hec xba: Tu es petr⁹ 7 sup hāc petrā edificabo eccliaz meā: 7 tibi dabo claues regni celoꝝ.7 sic locut⁹ ē p xba futuri tpis. postmodū xo etiā añ passionē hāc ptātem dedit oīb ap'lis qñ dixit:q̄cunqꝫ ligaueritis in terris erūt ligata 7 in celis Math.xviij.post passionē xo 7 resurrectōez exꝑsse ꝓtulit oīb hāc ptātem p illa xba. Accipite spiritū sanctū q̄ remiseritis peccata erūt remissa eis Jo. xx.c. Et ad oñdendū q petro tradebat vt capiti dixit ei seoꝛsuz:pasce oues meas Jo.c.vlt. In ascēsione xo ptātem pus ꝓmissam 7 traditā dādo executōez ꝓfirmauit dū dixit: Jte 7 ꝓdicate euāgelium omi creature Math.vlt.c. In festo xo pentecostes q̄ pus tradiderat p missionē spūs scti ꝓfirmāuit. Et ex his pōt colligi q ptās nō fuit data soli petro:7 sic pape dūtaxat:ħ oīb aplis repntātibꝫ totā eccliā:ita q ħ ptās ē penes totā eccliaz vlem:ħ dz explicari p papā tāq̄ p caput: alij tm explicāt ꝑm ordinatōez pape.ad hoc bo.tex.xix. di.ita dns.xxj.di.in nouo.7.xxiij.q.j.c.manet.7 i.c.noua.de pe.7 re.7 in.c.j.§.vna de sum.tri. Et ex his 7 tex. ꝓcludit q si papa vellet nō posset remouere oēs cpos cū repntent oēs aplos.xij.q.j.videtes.7 vide glo.i.c. p ꝓncipalē.ix.q.iij.7 ħ plene exaīno in q̄dā dispu.mea. In.glo.fi.in fi.no.glo.iūcto tex.nam q̄tidie allegat tex.q si de silibꝫ idē dz ē iudiciū.7 dic Ab. q istđ ar. a sil' cessat assignata dissimilitudie.xxvij.q.j. nuptiaꝝ dic etiā q ille q̄ negat sile dz ꝓbare dissimilitudiez q: negat ius.7 vide spe.i ti.de alle.7 disputa.§.post ħ xv. iunbꝫ.7 sic trāseūt doct.ħ ego dicerē q inducēs simile hz hoc ꝓbare saltē colorate:q: nō ē credēdū nec stādū simplici xbo arguētis.ad ħ.c.cū dilecta.de ꝓfir.vti vl inuti.7.l.ei.incūbit.ff.de ꝓba.7.vj.q.vltima actor qđ asseuerat.negās xo sile colorate iductū hz ꝓbare dissimilitudiez.ad ħ.c.ij.j.de trāsla.pla.nec sufficit allegare aliquā dissimilitudinē i genere:ħ dz esse silitudo in eo ad qđ fit ꝓparatio. vñ nō expedit vt tota res sit alteri rei similis:ħ satis ē q sit silis i eo ad qđ fit ꝓparatio:vt ꝓbat in.d.c.cū dilecta. Itē ꝓbat rōne nā similitudo nō ē aliđ nisi rex int' se differētū ꝓparatio. đ q̄ p Jo.an.i.c.nō pōt de ꝑben.li.vj.7 sic limita dicta do. an aūt lex semp possit extēdi ad sil'em casuz. Dic q vbi casus silis hēret legē spālem in ꝓriū nō dz fieri extēsio q: nō dz induci legū correctō ex silitudie rōis: vt not. Bar.in auc.q̄s actōes.C.de sa.san.ec.ħ vbi non repit lex ꝓria bñ pōt fieri extensio ex silitudie rōnis.7 sic intellige.l.nō pnt.ff.đ legi.7 iura silia.ħ no. voluit Bar. in.l.nō dubiū.C.de leg.vbi dicit idē esse in ꝓsuetudinibꝫ 7 statut p.l.de q̄b in p̀n.ff.de leg. Et sic no. 7 tene mēti q statutū municipale 7 ꝓsuetudo pnt ad alios casus ex idētitate rōnis extendi:dūmodo illi casus nō habeāt legē ꝓriā.7 sic intellige qđ no.in.c.in nra de iur. vñ tenuerūt multi 7 male q statutū dz nūq̄ extendi:q: est stricti iuris.ħ vt dixi illđ ꝓcedit q̄n extēsio fieret cū legis correctōe:alś secus.nec dz extendi ad casum ꝓsimilē ex fictōe:p.l.iij.§.ħ xba.ff.de neg.ge.no. Bar.i.l.oēs ꝓpli.ff.de iusti.7 iu. An aūt vbi lex nō reputur in casu eminēti dz p̀mo recurri ad sile legis: vl ad sile statuti vl ꝓsuetudis:dic q ad sile legis cōis vt ꝓbatur.in.d.l.de q̄b.7 ibi p Bar. Abbas.

Ad ꝓcupiscentiā. Constitutio certuz quid ꝓhibens oia ꝓhibet que sequunt ex illo Vel sic Omne ꝓhibitū a lege peccatū est:7 omne illđ quod sequit ex eo.primo ponit dictū apli:scđo declaratio ibi hoc.n. No.primo q lex prohibitiua nō restringit ad casum exꝑssum ħ ad omnia que sequūt ex illo:7 sic lex recepit interptatōez extensiuā:vt hic 7.ħ. c.pri. No.q ex ꝓcupiscētia ꝓuenūt oīa mala: 7 si capis ꝓcupiscētiā ꝓ animo depranatos:casus ē clar⁹: 7 cessant oēs obiectōnes que fiunt in glo.pe. Item no.iūcta glo.j.q xnies ꝑ ꝓhibitionem legis peccat. Circa ħ quero an sit vex generalr q quis semp incidat in pctm maxie mortale veniendo ꝑ legem positiuā 7 idem pōt queri de religiosis respectu eoꝝ regule:an oīs ꝓueniens obligetur ad mortale. Do.an. hic tāgit p̀mū ħ declarando 7 multa addendo:maxie dicta per beatū Tho.scđa scđe.q.lxxxvj.ar.pe.7 p Archi.xxvij. q.j.c.j.7 in.c.vtinā.lxxxvj.di.distingue sic: q aut certū est de mēte legis q intēdit ꝓcipere:7 certū ē q obli-

gat ꝯuenientē ad mortale. ꝛ sic intellige illud. qui non obedierit ꝓncipi morte moriat in. c. ij. dō ma. ꝛ obe. ꝛ in c. qō ꝓcipit. xiij. q. j. aut nō ꝓstat de mēte legis. ꝛ tunc aut lex loq̄tur ꝑ ꝝba ꝑceptiua aut equipollētia vel impatiui modi vl ꝑ verba exhortatiua vel ꝑ ꝝba cōia. si loq̄t ꝑ ꝝba ꝑceptiua. tūc ꝯuenientem obligat ad mortale. nā resistēdo supiori resistit deo. xj. q. iij. c. q̄ resistit. ꝛ. c. dūs. ꝛ. c. iulian⁹. misi materia legis nō esset necessitatiua q; tūc ꝝba impropriant. vñ verbū rogo q̄nq; exponit ꝑ ꝓcipio respectu subiecte materie. xj. q. iij. c. rogo. iūcta glo. ꝛ q̄nq; ꝓcipio exponit ꝑ rogo ita q̄ sit ꝝbum exhortatiuū. vt no. in ꝓemio decretorum. nā verba debuūt intentōi. ꝛ nō intētio ꝝbis. vt in. c. scō requ ris. de appel. facit. l. nō aliter. ff. de lega. iij. vbi pz q̄ a ꝑpio significato ꝝbor ē recedendū si de mēte ꝓria disponētis ꝓstat. Aut loq̄tur lex ꝑ verba eq̄pollentia ꝓceptis. vt ꝑ ꝝbū inhibem⁹ ꝛ tūc idē qō. s. nā inhibitio ꝓtinet ī se ꝓceptū. vt no. Archi. l vj. di. in sūma. aut loq̄tur ꝑ ꝝba impatiui modi. ꝛ casus est aliq̄ntulū dubius. dic tñ q̄ verba impatiui modi ex se nō semp equipollēt verbis ꝓceptiuis. tex. est no. ī cle. exiui. §. nos ita q;. de ꝝ. sig. qui ad hāc materiā ē melior tex. q̄ possit allegari. facit qō hī in ꝑn. decreti. ꝛ ex dicta cle. colligit hec distinctio. q̄ aut ꝓsuetudo hz q̄ illa ꝝba impatiui modi importēt ꝓceptū in casu de q̄ est qō ꝛ tūc ꝑua cōsuetudinē. c. cū dilectus. de ꝓsue. ꝛ. l. mīme. ff. de leg. aut nō apparet de ꝓsuetudie ꝛ tūc recurre ad q̄litatez materie. nā si mā est multū pōderosa ꝛ verisimr cogitata ꝛ pōderata ꝑ supiorē tūc iducūt ꝓceptū alꝫ sec⁹. exēplū in dicto euāgelij. siq̄s ꝑcusserit te ī vna maxilla ꝓbe ei ꝛ aliā. nā illud ꝝ. ꝓbe nō importat ꝓceptū ꝑ ꝓsiliū licz sit impatiui modi. vt. xiij. q. j. patus. Aut lex loquitur ꝑ verba exhortatiua seu consultiua. puta obsecram⁹ vel ꝓsulim⁹. ꝛ nō ligat ꝯuenientez ad pctm. iij. di. §. h ꝛ si legib. ꝛ. d. c. qō ꝓcipit. qō limita vt dixi. s. e. c. j. Aut loq̄t ꝑ ꝝba cōia. puta statuo decerno vel q̄d sile. ꝛ tūc nō obligat ꝯueniētē saltē ad mortale. ꝛ ē no. dictū Tho. vbi. s. ꝓbat rōne. nā sicut nō ois ꝯuentio legis inducit mortē tpalem ita nō dz inducere mortez eternā. nam q̄libet peccatū mortale est morte dignuz xxv. di. §. al' ea demū. Itē exq̄ lex aliq̄n loq̄t ꝑ ꝝba stricti ssima aliq̄n ꝑ ꝝba nō ita stricta dz esse dūa in q̄ntitate peccati. ꝛ idem qō. s. dixim. l. dic in ꝯuentōe regule religioso⁹. nō. n. ois ꝯuentio regule obligat ad mortale. vt vult hūs Tho. vbi. s. adduco ter. aptuz in. d. cle. exiui. ꝑ debem⁹ ꝓsiderare ꝑ q̄ verba loq̄t q̄libet. c. regule. ꝛ idē in sūa voluit arch. in. d. c. j. ꝛ si dicerem⁹ ꝯnum sequeret absurdum ꝓm Tho. nā vita religiosorum esset piculosior vita laicoꝝ ꝯ. c. nos nouim⁹. xvij. q. ij. nā cū multa ꝓtineāt sub regla de facili religiosi inciderēt in mortale. Nec ob. si dicat q̄ veniēs ꝯ regulā veniat ꝯ votū cū solēniter ꝓmisit ꝑuare regulaz. q; vt dicit bea. Tho. quē seq̄t archi. in. d. c. j. ꝓfessio nō refert ad oia ꝓtenta in regula ꝑ ad tria substantialia regule sup quib⁹ eētialr est fundata ois regla religiosorū. de q̄b in. c. cū ad monasteriū. in fi. d sta. reg. oia ꝝ. alia ꝓtenta in regla tendūt ad finē illoꝝ triū. vñ ꝓmittēs ꝑuare regulā intelligit ꝓmittere vt ducat vitā regularē q̄ q̄dem est eētialr fundata sup illis trib⁹ b vera nisi religiosus peccaret ex ꝓtemptu. q; tūc obligaretur ad mortale. x. di. q̄s. vl' nisi peccaret ꝯ votū. i. ꝓtra vnū ex ill' trib⁹. vel nisi assumeret in ꝓsuetudiez. q; nullū peccatū est ad⁹ veniale q̄d nō fiat mortale dū placz. i. ex ꝓsuetudie. xxv. di. §. crimis. ꝛ adde ad p̄dicta qō no. archi. in. d. c. vtinā. In glo. ī. ꝝ. ouūt ī fi. no. gl. iūcto tex. q̄ q̄nq; lex vtit vno tpe ꝓ alio. vñ ꝫm istaz expositōez tps pñs ponit ꝓ ꝑterito. simile ī. l nulli. C. de epis. ꝛ cle. vl' potes exponere tex. ꝫm Jo. d lig. ꝓ appetitu deprauato. q; ois appetitus dēpuatus ē ꝯcupiscentia. ꝛ ex tali appetitu ꝯia mala oriunt'. ꝛ ex b fac ad ti. iste tex. q̄ lex ꝓhibens aliquid tacite ꝓhibet omnia que sequuntur ex illo.

Peinnitaris. Cōstitutōes decretorū singularib⁹ opinionib⁹ sūt ꝑferēde. ꝑ ponūt verba salomonis. secūdo verba Hiero. ꝛ Aug. exponētiū illa ibi prudētie No. ꝑ iudicē nō debere iudicare ꝫm volūtatē seu prudentiā suā deprauatā ꝑ ꝫm statuta decretoꝝ ꝛ aliorūz hūntium ptātem legis ꝓdende. No. scdo q̄ hec ꝝba cōmitto prudentie tue importāt nudā volūtatē rationi ꝛ legi nō subiectā. nā ita b capiūt' ista verba prudētie ꝛc. ꝛ ita intelligit hic do. an. ꝑ certe b nō est vez quo ad corticē lre q; illa verba ponūt' b improprie. i. malo sensu. vt etiā dicit glo. iij. hic. als ꝝ. prudentie intelligit' de volūtate submissa freno rōnis. nō. n. ē prudētia b fatuitas vbi deficit rō. iuxt illud. fatuus fatua loq̄tur. xciij. di. legim⁹. facit. l. q̄dam in suo. ff. de ꝓdi. insti. nam si verbū placet importat arbitriuz boni viri. l. thais. §. soroꝛē. ff. de fideicō. li. fortius hec verba b posita. f. tue prudentie. ꝛ iō intellige q̄ videt' data ptās tāq̄ viro prudēti. iō si ñ fac vt prudēs pōt peti reductō ad arbitrium boni viri. vt. l. fideicō. §. q̄q̄s. ff. de leg. iij. ꝛ eoꝝ q̄ no. in. c. q̄ntauallis de iureiur. ꝛ ꝑ Bar. in extr auag. ad reprimēdā. No. q̄ dicta sanctoꝝ patꝝ sūt ꝑuanda. De dictis alioꝝ sanctoꝝ vide tex. cuz glo. lxxxiij. di. c. j. Et hinc sēpta occasione q̄rit hic Jnno. an dicta sanctoꝝ sint necessario tenēda ꝛ obꝑuanda. Et cōcludit ipe ꝛ Cōpos. post cū q̄ nisi sint dicta retractata vt fecit Aug. q̄ mlta ex dictis suis retractauit. vel nisi sint correcta ꝑ eccliam in his in q̄b sancti cōiter ꝯueniunt ꝑuanda sūt eoꝝ dicta vsq; ad vnū iota. ꝑ vbi inter eos sūt opi. possum⁹ tenere q̄d volum⁹. ponit exēplū de Salomone. vtꝝ sit dānat⁹ vel ne. q̄dam tenent q̄ sit dānat⁹ ex nimia affectōe mulieꝝ. alij tenēt q̄ salvus q; postea se correxit. de q̄ vide. xxij. q. iij. salomō. ꝛ de pe. di. ij. c. si. n. in fi. in ꝝ. salomon. Itē ponit exemplū ī corpore beate ꝝginis. nā q̄dam tenēt q̄ fuerit assumptū in celū. alij q̄ nō. Hosti. dicit q̄ opinio cōis ꝛ approbata hz q̄ sit assumptū. ꝛ ita dic tenere Aug. Hiero. tū nō ita apte loq̄t'. imo dic q̄ nulla scriptura apte deponit de assūptōe corpali. ꝛ vide ꝑ eū ī epla ad paulā ꝛ eustochiū. Ultio q̄rit q̄d si reperit' diuersitas inter dicta sanctoꝝ ꝛ sūmoꝝ pōtificū q̄ magis sūt ꝑuanda. vide glo. xx. di. ī sūma. ꝛ in. c. j. ꝛ ꝯcludit ibi q̄ ī expositionib⁹ scripturaꝝ stat dictis sanctoꝝ ꝑ in decisionib⁹ causaꝝ stat sūmis pontificib⁹. q; istis ꝛ nō illis data fuit ptās legis ꝓdende. qō no. nisi dictū sanctoꝝ iuuaret auctoritate noui vl' veteris testamēti seu alicuius ꝯalij. ꝑ hoc qō no. in. c. fi. xxxvj. q. vlti. ꝓmū dictuz limitarē q̄ vbi tractaret' de expositōe necessaria. vt de sacramētis vl' articul' fidei potius credēdū eēt pape q̄z eis. q; pape ꝛ nō sanctis fuit data ptās interꝑtādi legē dubiā. vt ī. c. ꝑ venerabilē. q̄ fi. sint le. ꝑ si papa erraret deberet corrigi ꝑ ꝯciliū gnāle. vt. ī. c. nulli pbas. iūcta glo. xix. di. Cui magis sit credēdū inter doct. eccliē. vide bo. glo. ix. di. vt vetex.

Cum omnes. Constitutio canonica que nō est oībus cōis ꝛ ꝑ quā tollit' ec cl'ie consuetudo antiqua nō valet. ita cōiter sūmatur. vel aliter. Non valet ꝓstitutio collegij in damnum aliquoꝝ ꝛ cōmodū aliquoꝝ cessante rationabili causa. vel sic. Absq; rōnabili causa non potest maior pars capli tollere ꝓsuetudinem vtilitatem priuatam nutriendo. ꝛ duo facit. nam in prima parte ponit duo statuta successiue facta. In scda parte duplici rōe ꝓlata ambo statuta cassari mādat. scda ibi cum igit'. No. ꝑ iuncta glo. fi. q̄ valet ꝓsuetudo vt canonici recipiant fructus prebendaꝝ in abūtia. ꝛ ad boc q̄tidie allegatur ista litera. Jdē no. in. c. dudū. ij. de elec. ī glo. pe. ꝛ hodie cōmuniter inoleuit

bec ꝓsuetudo in simplicib⁹ bñficijs q̄ hodie videt ap-
ꝓbata i.c.gr̄a.de rescri.li.vj.ūcta glo.z i.cle.gr̄e.c.t.
z dic latiꝰ vt i glo.fi.dicā. ¶ No.scdo ar.optimū ex li-
tera q̄ ꝯ talē ꝓsuetudiem de nō residēdo valet statutū
capli dūmodo sit alꝫ rōnabile.vt colligit hic in fi.lr̄e.
nā statutū fuit hic reꝓbatuꝫ.qꝛ nō erat oib⁹ cōe.z ß
semp no.vt ꝓ vtilitate ecclie qꝛ ē destituta suffragio
canōicoꝝ valet statutū ꝯ ātiquā ꝓsuetudinē.qđ apti⁹
tenet Hosti. z Jo.an. post cū.in.c.ad audiētiā.de cle.
nō resi.ß iudicio meo hic ē tex.vt ptꝫ ex p̄dict. ¶ No.
tercio q̄ singularia bona capituli p̄nt annecti p̄bēdis
canonicoꝝ si fructꝰ p̄bendaꝝ sūt minꝰ sufficiētes.z ni-
miꝝ qꝛ ob cām p̄nt capelle annecti p̄bendis.vt in.c.ex
posuisti de p̄ben.z.c.extirpāde.§.q̄ vo de p̄ben. et ob
hāc cām necessitatis iste vinee fuert annexe p̄bendis.
¶ No.ibi ad successores. q̄ canonici largo mō dicūt
habere successores de quo in.c. relatum de p̄ben. et in
c.qđ sicut de elec. ¶ No.statutū dici iniquū cū statuē-
tes nolūt illđ obꝑuare qđ alijs statuert.z facit iste tex.
ꝓ opinione Bar.in.l.oēs ppli.ff.de iusti.z iur.vbi dicit
q̄ si statutū fuit in odiū alicuiꝰ ꝑticulaꝛ ꝓsone potest
ab eo appellari.ar.in.l.j.in fi.ff.de ꝛo.excep.dic tñ q̄ ap
pellatio nō ē necessaria ß sufficit ꝯdictio.vt voluit hic
Ioā.in.z bñ ꝓbat ꝑ istū tex.qꝛ hic nō fuit appellatuꝫ ab
iniquitate statuti.ß supioꝛ fuit adit⁹ ꝑ viā querele.ꝓ-
bat rōne qꝛ extraiudicialia nō trāseūt in rē iudicatam
vñ aduersus grauamē extiudiciale ꝓpetit duplex reme
diū.ꝑmū ꝑ viā appellatōis.scđm ꝑ viā q̄rele. vt ꝓbat
in.c.concertatōm.de appell.li.vj. Et ex his z ex tex.no.
q̄ statutū editū in odiū ꝑticularis ꝓsone tenet ß ꝑ ꝯdi
ctionē p̄ōt reuocari.sic tenet Ioā.in.hic z doc.z cēt nō-
bile dictū.ß ego dubito an hoc sit verū.qꝛ lex dꝫ eē rō-
nabil z honesta z oib⁹ cōis.ij.di.erit aūt lex.ideo dicit
Bar.in.d.l.oēs ppli.q̄ statutū iniq̄tatē ꝓtinēs est nul-
lū ipso iure.z ad istū tex.rñdet q̄ de facto fuit facta re-
uocatio statuti.q̄nimo nō apparet ex tex.q̄ papa ß sta
tuta annullauerit ß solū ꝓuidit aduersus iniq̄tatem.
¶ No. valere ꝓsuetudinē vt antiq̄ canōici z iuniores
canōici sint eq̄les in ꝓceptōe fructuū q̄d aūt fieret ces-
sante ꝓsuetudine dicā.j ¶ No.q̄.dicta sapientū p̄nt
adduci in decisiōe cāꝝ.vt hic fuit adducta auctoritas
Catonis.z vide in.c.puenit.lxxiiij.di. ¶ In glo.j.ā ꝑ
iudiciū alioꝝ z malo zelo z ꝯ ꝓsuetudinē ecclie.ponde
ra solutōez glo. Adducit.n.multa ad inferēdā iniqui-
tatē statuti.nā malo zelo isti fecerūt statutū hoc.qꝛ nō
ꝑ vtilitate ecclie ß vt ampliarēt ꝓpꝛios reddit⁹.qꝛ ꝑs
deficientiū accrescebat eis. Itē erat ꝯ ꝓsuetudiez eccle
sie. Sed circa hūc ꝑmū intellectū quero an si cessaret
malus zelus valuisset statutū ꝯ antiquā ꝓsuetudinem.
Hosti. dicit q̄ sic.nā si isti ꝙuertissent p̄bendas nō re-
sidentiū in vtilitatē ecclie valuisset statutū.lꝫ ipsi ꝑci-
perent in abñtia z in p̄ntia.qꝛ nō est iniquū vt statutū
ꝓcernat futuros canonicos nō autē p̄ntes.qꝛ hoc ꝓpꝛi
um statuti est ꝓcernere futura.ē.e.c.ij.hoc dictū mihi
nō placet.qꝛ videt ꝯ rōnem lr̄e.q̄ fundat se sup dispa
ritate z nō sup vtilitate ꝓpꝛia.qꝛ statuentes tenent ser
uare statuta z qđ q̄sq; iuris ꝛc.vñ nō p̄nt dici moueri
bono zelo si nō reputāt idoneum in ꝓpꝛijs ꝓsonis qđ i
alijs statuerūt.sed si statutū fuisset oib⁹ cōe valuisset ꝯ
antiquā ꝓsuetudinē etiā si aliq̄ restitissent dūmodo fa
cerēt ad vtilitatē ecclie.vt qꝛ indigeret suffragio mini
stroꝝ vt.ē.dixi.dicit etiā hosti.q̄ epūs cū ꝓsensu capli
potuisset facere ß statutū inducēdo istā disparitatē rō
ne p̄dicta.z qꝛ in epō cessat rō statuti.qđ no. vt possit
fieri statutū ꝑ supioꝛē strigēs successores. z nō ex̄tes
de p̄nti qđ fit rōe scādali euitādi.z vt nō ꝑiudicet illis
q̄bus insiā q̄situ est.z ex his bēs declaratū ꝓmū intelle-
ctū.c ¶ Secūs intellect⁹ p̄ncipal est q̄ ß statuta nō va
luerunt ex defectu ptātis.qꝛ canonici non p̄nt sine epō
statuere sup residētia.ß ꝓpꝛie ptiet ad epm sine cꝰ lnia

nullus clericus ꝑegrinari dꝫ.de ꝓse.di.v.nō oꝑtet.vñ
dicit Cōpost.q̄ potissima causa nullitatꝭ istoꝝ statu-
toꝝ fuit ista. Nec ob.c.cū dilectus.de cle.non resi.vbi
capl'm statuit.qꝛ ibi nō disputatur de validitate statu
ti sed forte interuenit auctoritas epi vel ꝓfirmatio pa-
pe. Hec lectura est vera in se sed nō ꝓgruit lr̄e q̄ fūdat
se sup iniquitate statuti. No.tñ ß dictū q̄ canonici so
li nō p̄nt facere statutū sup residētia.z generaliꝫ dic q̄
super statu eccl'ie nō p̄ōt capl'm sine ꝓsensu epi statue-
re.de quo per Inno.in.c.cū ꝓsuetudinis de ꝓsue.z ibi
bo.tex.vide glo.quā tenebis mēti in.c.ij.ō x.sig.li.vj.
q̄ ponit super quib⁹ capl'm sine epo p̄ōt statuere.nun-
quid aūt ecclesie inferiores possint sine epo statuē.dic
q̄ nō in grauib⁹.sic intellige Inno.i.c.req̄sisti.ō testa.
in fi.z i.c.cum accessissent.j.eo.cū eps est generalis spō-
sus oīm eccl'iaꝝ sue dioc̄esis.vñ q̄libet ecclesia ē regē-
da ꝓuidentia epi generaliꝫ.x.q.j.regēda.z no.illa duo
dicta Inno ¶ In ea.glo.ibi sed non illis qui sunt na-
scituri.glo.nō soluit ꝯrium.nā quēadmodū ibi no. di-
uersitas inter natos z nascituros ita ß poterat notari
inter iam instit⁹utos z instituēdos. Do. dicit Jo.an. q̄
ibi admittit illa disparitas qꝛ ignorabātur q̄ z quot es
sent nascituri.ar.in.l.si p̄.ff.de solu.vel dic aliꝫ q̄ emā-
cipati volentes succedere patri ab intestato vna cū ex
istentib⁹ in ptāte tenent ꝓferre illa q̄ ipsi acquisiuerūt
dūtaxat suis.sed nō p̄ōt dici suus ille qui nōdum ē na-
tus.nec ibi differtur collatio in euentū natiuitatis.nul
lū tñ p̄iudiciū in effectu fit illis nascituris.sed ß fiebat
p̄iudicium instituendis. ¶ In ea.glo. ibi dicas. signa
istā glo.vsq; ad finē sui nā quotidie solet allegari z ex
ea colligunt quatuoꝛ. ¶ Primo q̄ in re cōi pluribꝫ vt
singulis vl' super iure singulari nō valet q̄cq̄d fac maꝛ
pars sed oꝑtet q̄ oēs ꝓsentiant q̄b⁹ fit p̄iudicium.
¶ Scđo q̄ in reb⁹ collegij valet q̄cq̄d facit maꝛ ps
collegij dūmodo dispositō fiat ex necessitate.sec⁹ si ex
mera volūtate.tūc.n.vn⁹ sol⁹ p̄ōt oib⁹ resistere.z ß est
dictū no.valde.z nullibi exp̄sse.ꝓbat.nā lex ꝑ fundū.
all'.in glo.loq̄t in re cōi pluribꝫ vt singulis. ¶ Tercio
no.q̄ ad ß vt valeat dispositio maioꝛis ptⁱ collegij de
bent vocari abñtes. ¶ Quarto q̄ ꝓsensus in reb⁹ col-
legij dꝫ pꝛiari in cōi z nō in singulari. ¶ Nūc discutiē-
do oīa p̄dicta venio ad p̄mū z quero an sit verū regu-
lariter.z dico sic.q̄ aut hñtes rē cōem vt in singuli vo
lunt sup illa re disponere.z regulariter nō p̄nt nisi om
nes ꝓsentiant. Fallit ꝓmo.q̄n vnus ex socijs vellet de
putare rē ad vsuꝫ destinatū.sic loq̄t x.ī cōe xo sepul-
chrū all'.in glo. ¶ Itē ꝓcedit dictū glo.i re cōpetenti
pluribꝫ iure singlari.secꝰ si cōpetit iure ecclie lꝫ cōpe-
tat singul'.exēplū i p̄bendis q̄ ꝓpetūt singulis canoni-
cis nō vt collegiū.tñ cōpetunt iure ecclie z nō iure sin
gularū.sup illis.n.p̄ōt maioꝛ ps capli statuere de pu-
tando aliq̄d ad vsum piū.vt est tex.no.quē nescio ali-
bi in.c.fi.ō his q̄ fi.a ma.pte ca.z ibi ꝑ Inno.ita q̄ ma
ioꝛ ps nō solū p̄ōt disponere de bonis capli.vt ß vo-
luerūt doc.ß etiā de ip̄is p̄bendis ꝓpetēt⁹ pluribꝫ vt
singulis.qđ intelligo q̄n disponūt super redditib⁹ sup
fluis.qꝛ tūt ꝓpie disponūr de re ad vsuꝫ destinatū.qꝛ
qđ sup fluit canōicis de redditib⁹ ecclie dꝫ ꝙuerti i vti
litatē ecclie.xij.q.j.§.fi. Itē fallit fauoꝛe liberatōis nā
tūc valet qđ facit maioꝛ pars.vt.l.maioꝛē.ff.de pact.z
l.fi.C.q̄ bo.ce.pos. Itē fallit fauoꝛe admīstratōis bo-
noꝝ pupilli.l.iij.ff.de admi.tuto. Itē fallit fauoꝛe li-
tiū dirimendaꝝ.nā valet sniа duoꝝ ex trib⁹ iudicibus
seu arbitrⁱ z tñ nō hñt ius iudicādi vt collegiū.vt no.
in.c prudentiā.de offi.dele.ad hoc.c.fi.j.de re iudi.z.l.
duo ex trib⁹.ff.eo. Aut maioꝛ ps vniuersitatis vult di
sponere de reb⁹ singl'oꝝ.z distingue.quia aut illa vni-
uersitas non habet iura regalia.qꝛ habꝫ dñm supra se
z non p̄ōt.vnde si milesies vellet maioꝛ ps scholarium
nō p̄ōt obligare vnū scholarē vl' disponere de re sua

vt no.glo.in.l.ij.C.que sit lō.pſue.7 aliq̄d p Jnno.ī.c. ex pte.de pſue.nisi forte ſm ea q̄ no. Bar in.l.iij.ff.de re iudi.puta q: vniuersitas esset obligata 7 nō cēt solnēdo tūc pōt imponere collectā singul'.vt ē glo.no.in l.j.ff.qō cuiusq; vni. ¶ Venio ad sc̄dm 7 in eo q̄ glo. excipit casum necessitatis vt tūc valeat q̄cq̄d facit maior ps collegij. Idē ſm Jnno.7 doc.ī casu vtilitatis.vt ꝓbat' in.c.j.de bis q̄ fi.a ma.par.ca. Itē si ex cā pietatis.vt ī.d.c.fi.de bis q̄ fi.a ma.par.ca.si ꝟo ex mera volūtate cessante necessitate maior ps vult disponere de re singulari.glo.singulariť vult hic q̄ nō possit. Item Jnno.ℬ 7 Jo.an.in regula qō oēs de regu.in.li. vj. in mercu.7 sic videť ſm ℬ singlare dictū q̄ maior ps vniuersitatis nō pōt vnū extrahere de bāno vl' aliquā gratiā volūtariā alicui facere nisi oēs ꝓsentiāt.ℬ do. Lar. tenet indistincte q̄ exq̄ agit' de iuribꝫ collegij valet q̄cq̄d facit maior pſ.ℬ certe casus ē dubi⁹. Et dico q̄ vbi dispō tenderet in damnū vl' dedecus vniuersitat' vel ꝑuate ꝓsuetudis vn⁹ sol⁹ posset resistere. vt ī.c.j.ō bis q̄ fi.a ma.par.ca.no. Jnno.in.c.accedētibꝫ.de ꝑul.ℬ si actus disponēdi tūc esset indifferēs tūc facit ꝑ glo. q: tūc cessat rō vt valeret qō faceret maior ps.ℬ in ꝓmiꝫ facit.q: iura generaliť dicūt q̄ maior ps ficte repñtet totā vniūsitatē.l.aliud.§.referť.ff.de re.iur.7.l.qō maior.ff.ad muni.7.d.c.j.7 forte hec ps cēt verior. ¶ Venio ad sc̄dm an abñtes sunt vocandi in dispōne ꝓsilij. glo.ℬ dicit simpliť q̄ sic.7 si tu intelligis abñtes illos q̄ nō sūt in capto sūt tñ ī ciuitate.tūc glo.est vera q: oēs sūt pñtes exq̄ sunt in loco q: tūc dñt vocari. l.ij. C.de decur. li.x.facit.x.q.ij.hoc ius.in ℞.ibidē de seruietiū.ℬ si intelligis abñtes illos q̄ sūt extra ciuitatē 7 lōge agētes 7 ē maⁱ dubiū. glo. quā cōiter canoniste allegāt in c.ij.de testi.li.vj.dic q̄ in tribꝫ casibꝫ abñtes tñ vocāť .s.in electōe ꝓlati.de ele.q: ꝓpter.7 cū volūt ꝑuidē ecclesie de canonicis.vt ī.c.cū in ecclīs.de ꝓben.li.vj. et cū volūt cessare a diuīs vt in.c.si canonici.7.c.q̄uis.de of.or.li.vj. Jn alijs casibꝫ abñtes de necessitate nō sūt vocādi.7 ꝑ illa glo. facit tex.no.ī dicta auc.ℬ ius porrectū.vbi in alienatōe rei ecclie nō vocāť abñtes. Do. anto.videť hic velle q̄ in quolibet actu gñi abñtes sūt vocādi.q: in tribꝫ casibꝫ supius exceptis ex grauitate ꝓiudicij vocāť abñtes.ergo in alijs grauibꝫ idē diceť vbi repiť eadē rō.ꝑ ℬ dicto suo alī.glo.no.in.l.j.C.ō ꝓdi.inde.q̄ vult q̄ casus except⁹ a lege dꝫ extēdi ex idē titate rōnis.vt est tex.no.in.c.cū dilecta.de ꝓbi.vti vl' inuti.qō tene menti.7 sic nō solū.l.cōis extēditur ex identitate rōis ℬ casus excepti extēdēť. Distingue tñ hūc articulū lati⁹ p⁹. Bar.ī.l.oēs ppli.ff.de iusti. 7 iure. q̄ aut sūt abñtes nō hñtes vocē 7 indubie nō sūt vocādi. ad ℬ.c.q: ꝓpter.de elec. Aut hñt vocē.7 tūc aut sūt absentes ex necessitate aut ex voluntate. ¶ Primo casu subdistingue.aut ex culpa ꝓpria.puta q: ꝓpter delictū fuerūt expulsi vl' relegati 7 nō sunt vocādi.ar.l.admissione.§.q̄. deficiūt.ff.de capi.di.facit.c.ꝑter.xxxij. di. Aut sine culpa.puta ꝓpter timorē tyrāni nō audēt venire ad ciuitatē vel regnat ibi ps ꝯria.7 tunc siue negocia sint grauia vel leuia ad hoc vt ꝑiudicet' abñtibꝫ et vt valeat act⁹ dñt isti ire ad forinsecos vel eos citare vt saltē mittāt ꝓcuratores.facē.c.q̄to.lxij.di.no. Jnno. in.c.ij.de no.ope.nun.vbi vide q: ponit pulchra dicta 7 in.c.bone de elec.j. ¶ Secō casu ꝑncipali qui detinētur ex sola volūtate regulariter nō sūt vocādi. 7 ℬ tenet Bar.in.d.l.oēs populi.7 facē dicta auc.ℬ ius porrectū. Sed tu excipe casus pāl'.7 no.q̄ alienatō rei ecclesiastice nō ē adeo magni ꝑiudicij vt vocēť abñtes.7 sic potes ex eo instrui qñ casus diceť mlt̄ū ꝑiudicialis. ¶ Ad vltimū an ꝓsensus debeat pſtari in cōi. glo. hic dicit q̄ sic.ℬ alia glo.in.c.j.de re.ec.nō alie. li. vj. dicit aliud quā vide.ℬ tu tene hāc glo.quā sequit' Jnno. in c.in genesi.7.c.auditis de elec.7 Jo.cal.ℬ 7 cōiter modernī.nā alꝫ nō esset dīa inter ꝓsensum collegij 7 consensum ꝑuatoꝝ.7 vide glo.no.ī.l.sicut.ff. qō cuiusq; vni.q̄ dicit q̄ si oēs hoīes ciuitatis cēnt in platea 7 aliquid facerent nō diceret' ille actus factus ab vniuersitate ℬ a singulis.ad hoc.n.q̄ actus dicat' gest⁹ ab vniuersitate.optet q̄ more solito congreget' collegium 7 ibi fiat ꝓclusio de explicatōe act⁹. Et adde vnā no.tbe ozicā Bar.in.d.l.omnes ppli.ponendo duas regulas. ¶ Prima q̄ in factis collegij ꝓsensus dꝫ pſtari in cōi all'.c.in genesi de electōe.7 hoc est clar. ¶ Secūda regula ē q̄ etiā in spectātibꝫ ad singulares ꝑsonas ꝓsensus dꝫ pſtari in cōi qñ maior ps ꝑualet minori pti.vt ē casus no.in.l.7 suū heredē.ff.de pactis.7 est rō q: exquo ex dispositione iuris valēt disposita ꝑ maiorē ptez dꝫ minor ps vocari vt sic posset maior ps ad suā sniaꝫ minorē ducere.vt in sili dī in.l.itē si vn⁹.in fi.ff.de arbi. 7 no.in.c.ij.e.ti.in.vj.7 ꝑ ℬ dictū soleo impugnare cōe dictū canonistaꝝ q̄ volūt q̄ ꝓioni pñt pñtare singulariter:nā cū maior ps ꝓpoꝝ ꝑualeat.vt in.c.iij. de iu. pa.dꝫ minor ps a ꝑncipio vocari ſm theoricā ꝑdictaꝫ 7 diri latius ī.c.iij.eo ti. ¶ In glo pe.ibi pares dñt eē Jnno.aliter.dic̄.n.q̄ si apparet de ꝓsuetudie ecclie illa est seruanda.si aūt nō apparet.puta q: ecclia est nouit' fundata vel vario mō seruatū ē.tūc respectu eoꝝ que exeūt de cōi salario ꝑ victu dꝫ esse equalitas inter oēs. ℬ respectu eoꝝ q̄ dant' ꝑ vestimētis 7 alijs necessarijs dꝫ fieri distributō ſm merita ꝑsone 7 ꝓditōnes vtriusq;.q: plus dꝫ dari doctori vl' nobili vl' sacerdoti q̄ clerico minori 7 paꝝ sapiēti.7 marie ℬ qō ꝓcedit in eccle sijs vbi ꝓbende nō sūt distincte. Item ꝓcedit respectu bonoꝝ cōium capti q̄ distribuūť vltra ꝓbendas ī singulos canonicos.cū ℬ dicto suo trāseūt ℬ cōmuniť dicto. Dꝫ ego puto idē dicēdū in victualibꝫ qō ipe dicit in vestimētis.q: ſm q̄litatē ꝑsonaꝝ ē fiēda distinctō inter cibos cū plerūq; aliq̄ sunt valde delicati.ꝑ ℬ.c. nō coganť.xlj.di.alle.in glo.q̄ ℬ tenet in.c.epōs.x.q.ij. Itē adduco tex.ℬ satis bene ꝓbantē in.l.ℬ siq̄d.ff.de vsufru.vbi tex.dicit vsufructuariuꝫ debere alere 7 vestire mancipia ſm cuiusq; ordinē 7 dignitatē.i. ꝓditionē et qualitatē cuiusq;.7 pondera ℞bum alere 7 ℞bū vestire. Itē adduco tex.in.c.cū ad monasteriuꝫ.de sta. re.in ℞.porro.vbi etiā inter religiosos ex cā ꝓdicta supior facit dīam in cibis vt plurimū.tñ de ℬ stať ꝓsuetudini. ¶ In glo.fi.in fi.no.glo.7 vide quod dixi.ſ. in primo no. Hosti.limitat istā glo.qñ q̄s deseruiret ꝑ vicariū.vel alꝫ in abñtia deseruiret ecclesie.alꝫ non valeret ꝓsuetudo tanq̄s onerosa ecclie.vt in.c.j. de ꝓsue. 7 sic trāseūt cōiter doc. Dꝫ tu vide qō dixi in.c.extirpande de ꝓben.vbi recitaui aliq̄ dicta aliquoꝝ dicentiū valere ꝓsuetudinē etiā vt nō deſuiať ꝑ vicariuꝫ dūmodo nō sit ꝑiudiciū magnū ecclie.7 istud tene. Si ℞o ecclesia vigore ꝓsuetudis destitueret' ministris tene dictum Hosti.alꝫ tene indistincte hanc glo.nā q̄libet clericus saltē deseruit ecclesie vl' facit qō no. Jnno.in.c.cū iaꝫ dudū de ꝓbē.nā olim sine ſuitio spāli subueniebatur clericis indigētibꝫ ex bonis cōibꝫ ecclie vniūsal'.xij.q.j. c.videtes. ¶ Quero ad declaratōnem ꝓdictoꝝ q̄t de vniuersitate dñt intervenire ad ℬ vt act⁹ valeat. Do. glo.iuris canonici variarūt.vide glo.in.c.j.de bis que fi.a ma.par.ca.7 in.c.cū nobis de elec.ℬ opinio legistarū 7 canonistaꝝ ē vt interueniāt due ptes vniuersitatis vt.in.l.nulli.ff.qō cuiusq; vni.7.l.nominationū.C. de decu.li.x. Et ex his duabꝫ ptibꝫ dꝫ ad minus ꝓsentire maior ps.7 sic dꝫ intelligi.l.qō maior.ff.ad mūici.7.d. c.j.hoc sentit glo.in.l.aliud.§.referť.ff.ō re.iur. 7 glo. in.d.l.nulli.7 Bar.in.d.l.oēs ppli.sensit Jnno.in.c.ij. de no.op.nū.7 ꝑbat' rōne. due ptes repñtāt totā vniuersitatē.dictis.l.nulli.7 notatōnū.g̃ sufficit maior ps istaꝝ duaꝝ ptiū.si aūt ꝓueniāt plures q̄ due ptes tūc requirit' maior ps oīm ꝓuenientiū.quia oēs tūc faciūt

vniuersitatē.dico etiā q̄ ly due ptes sufficiāt ad validitatē act⁹ si tercia ps fuit ꝓtempta tūc pñt ꝓtēpti ꝓseqū ꝓtēptū ⁊ facē actū retractari. vt in.c.q̄ sic de elec. vñ alibi dic tex.q̄ in talib⁹ pl⁹ obest ꝓtēptus vnius q̄m ꝓdictio multo ꝛ. vt in.c.bone.ij. de elec. Et aduerte q: in nūero duaꝝ ptiū nō sūt ꝓputādi illi q̄ nō semp hñt vocem. vt in cle.qđ circa.⁊ qđ ibi no.de elc. Cū vnam diūsitatē matimā reperio inter canonistas ⁊ legistas nec reperio eā tactā seu decisam p aliquē.nā ſm Bar. in.d.l.oēs ppli.quē sequit cōis practica nō sufficit vniuersitatē vocari.ß oz necessario q̄ interueniāt due ptes.ita itelligit.l.fi.C.d̄ pdi.decu.li.x.ß canōiste cōiter distinguūt.q: aut ē aliq̄s ad quē spectat congregatio vniuersitatis.⁊ tūc si ad mādatū illius nō veniāt oēs. tūc pñt venientes explicare actū ꝛc.etiā si nō interueniat maior ps collegij.hoc vult Inn.i.c.j.de nūn.⁊ obe. ⁊ in.c.ij.de no.op.nū.quasi ꝓuocatio sup̄ioris ꝓstituat nō venientes in ꝓtumacia.⁊ ꝓtumacia ꝑuet illos facultate dandi vocē.⁊ p hoc allego bo.tex.in.c.cū nob de elec.vbi dicit q̄ si vocati ab hñte ptātem nolūt venire faciūt se alienos.ergo nō dñt cōputari in numero duaꝝ ptiū.⁊ hoc sentit glo.in.d.cle.qđ circa hoc tenuit q̄dam Jo.bonen.doc.in disputatōe sua quā recitat. Jo.an.in.c.in causis de elec.vbi dī.nā ponebat casum in vniuersitate in qua erāt.c.hoies ⁊ vocatis ab hñte ptātem ꝓuenert.xxx.⁊ ꝓclusio sua fuit q̄ ius vniūsitatis residebat ī illis.xxx.si ꝛo nō ē aliq̄s ad quē spectat ꝓuocatio tūc aut instat finis termini vniuersitat⁹ p̄fixi ad expeditōez actus.⁊ tūc pōt minor ps vocare maiorē ⁊ nolēte venire pōt minor ps ad actū ꝓcedere.q: nō dz ꝓinari ꝓpter ꝓtemptū maioris ptis vt no. in.c. in causis.pall.⁊.d.c.cū nob. Aut terminus nō ē pfixus ad actū explicandū.⁊ tūc dñt saltez interuenire due ptes qualitercūq̄ velint ⁊ monere terciā ptez.al's tercia ps pōt agere de ꝓtēptu vt.ß.dixi.ß no.in.d.c.ij.⁊.c.ī causis.ꝓbat' ex mēte legis noīationū p̄al.⁊ hāc opi.canonist.puto ꝛiorē.⁊ ad.l.fi.sup̄ qua fūdat se Bar.potest rñderi mltiplr.q: intellect⁹ illi⁹ ē mltiplex ⁊ obscurus ⁊ pōt intelligi in factis grauib⁹ in quib⁹ nō sufficit ꝓuocare vniūsitatē p tabellā vl' cāpanā.ß p nūciū vel lras.vt no.in.d.c.in causis. Abb.

(Q)Ue ineccleſiaꝝ. Constitutio laicoꝝ ecclesiam seu ei⁹ bona nō astringit. Jn ꝑma pte ponit ꝓstitutio. Jn ſcda eius cassatio. ſcda ibi volentes. No.primo q̄ ciues hñt facultatem ꝓdendi statuta in ciuitate coꝝ dūmodo als sint honesta ⁊ iusta.ß statutū fuit hic reuocatū ꝓpter illud q: cōprehēdebat ecclesiam.de hoc dic vt in glo No.q̄ statutū excedēs fines potestatis statuentiū est ipso iure nullū.p hoc.l. fi.d̄ iurisd.om.iudi.⁊ in.c.vt aiaꝝ.d̄ ꝓsti.li.vj No.q̄ statutū laicoꝝ nō potest disponere sup̄ reb⁹ ecclesiasticis etiam si talia sint bona quoꝝ dñiuz vtile ptinet ad laicos.vt erat ß in feudis.⁊ sic dispositū simplr in dominio hz locū etiā in dominio directo dūtaxat. nā directū dñium spectabat ß ad ecclesiā.ad hoc quotidie all'.iste tex.⁊ examinabo latius hāc materiā.j.eo.ecclia. No.ar.q̄ cassata cōstitutione nō cassat' effectus p̄ius editus.ß eīm papa cassauit nedū ꝓstitutōes ß vē ditiones inde factas.hoc puto ꝓcedere vbi statutū tenuit nisi in cassatōe diceret' vt ꝓstō habeat' p infecta. tūc.n.oīs effectus censet' sublatus.vt est glo.no.ī cle. j.de īmu.ec.secus vbi statutū esset nullū.vt hic.⁊ ꝓbat' j.eo.ecclia.⁊.xcvj.di.bñ quidē.vñ dicerē q̄ cassatio ß potius refert' ad factū q̄m ad ius.q: de iure erāt ipso facto cassata vt in iuribꝫ pall No.ibi sine legitimo.ar. optimū q̄ ad ß vt valeat alienatio rer⁹ ecclesiasticarū oz q̄ ꝓsensus p̄sonaꝝ sit legitim⁹.i.ſm leges ⁊ canōes informatus. Ex quo infert' q̄ nō valet alienatio nisi seruata forma tradita a iure ⁊ in casu a iure ꝓcesso.al's nūt ꝓsensus nō pōt dici legitimus.ad hūc intellectum adducit Cal.istū tex.in.c.j.de ī inte.resti.qđ est q̄ glo. xij.q.ij.in ſūma.⁊ in.c.sine exceptōe.que voluit sufficere formā esse obseruatā licet alienatio nō sit facta ī casu licito.ß p primo dicto vide tex.in cle.j.de re. ec. nō alie.⁊ facit.c.j.eo.ti.li.vj. In glo.j. ibi tam iure poli.no.glo.vult.n.q̄ ppls possit sibi ꝓstituere legē nedū ſm legē positiuam ⁊ sic iure fori.ß etiam ſm eq̄tatem naturalem ⁊ sic iure poli.i.celi.de hoc tñ dicendum vt plene no.in.l.oēs ppli p̄all. Et conclude tres casus.naz q̄dam sunt vniūsitates nō hñtes iurisditōnē vt villa seu castrū cū recognoscāt ciuitatē in sup̄iorē. Quedā sunt hñtes iurisditionē.vtputa nō recognoscētes sup̄iorē saltē de facto. Quedā sunt hñtes iurisditionē modificatam. Primo casu pōt vniuersitas sibi facere legem sup̄ reb⁹ suis.ß nō pñt sibi apponere penaz q: appositio pene deriuatur a iurisditōne.xxiij. q. ij. §.in hoc.⁊ in.l.fi.ff.de in.om.iu.pñt.tñ se p pactū obligare ad penā.hoc voluit Bar.ī.d.l.oēs ppli.⁊ Jnno. j.c.pri.⁊ Jo.an.ē. c. p̄cedēti. Secdo casu dic q̄ vniuersitas pōt oīa statuere q̄ pōt p̄ceps. vñ dicit Bar. in.l.infamen.in fi.ff.de pub.iu.q̄ tantā ptātem habet ciuitas nō recognoscēs sup̄iorem in territorio suo q̄ntam hz imperator in vniuerso.⁊ p ß facit.c.p̄uenerabilē.q̄ fi.sint le. vbi patet q̄ rex francie q̄ non recognoscit sup̄iorē exercet oīa iura imperatoꝛ in territorio suo ⁊ idē in alijs regib⁹ nō recognoscentib⁹ sup̄iorē.vt dicit Jnno.in.c.cum.p.d̄ fi.instru. An possint hoc iuste ⁊ sine peccato facere remitto ad ea q̄ dixi in.d.c.p venerabilē.⁊ vide qđ no.bar.in.l.j.ff.de aqua plu.ar.⁊ in.l.si publican⁹.§.in oīb⁹.ff. de publi Tercō casu dic q̄ ſm iurisditionē pōt facere statutum ⁊ apponere penā An vniuersitas scholariū pistoꝝ cerdonū ⁊ similiū pōt facere statutū.dicendū q̄ sic in iuribꝫ eoꝝ. ß dubiū ē an possint apponere penā.⁊ ꝓcludo vnū casum. Si vniūsitas hz rectorē ⁊ vult apponere penā cū suo rectore tūc pōt ad limites iurisditōis rectoris.ad ß l.fi.C.de iurisd.om.iudi.⁊ qđ no. Jnno.ī.c.cū ab ecclesiaꝝ de offi.oꝛ.ß si nō hz rectorē sentit Jnno.j.c.pri. q̄ nō.ꝛiū ꝛo sentit bal.in.d.l.oēs ppli q: si vniūsitas nō hz iurisditōez nō pōt dare suo rectori.cui⁹ ꝓiū ꝓbat' in.d.l.fi.mihi placet q̄ pōt statuere ⁊ apponere penā ad limites ptātis.p ß bon⁹ tex.j.e.ex lrīs.ß q̄ ad termios hui⁹ decret.est dubiū.nūquid valeat statutū respectu laicoꝝ.Jnno. Host.⁊ Cōpost.tenēt q̄ nō. q̄a nō pōt vniuersitas statuere ī p̄iudiciū eoꝝ q̄ cōpetūt singulis de iure gentiū.vt sunt dñia.j.distin.ius gentium.⁊ hoc ius gentiū potest appellari nāle ſm Jnno. q̄i naturali rōe īductū.q: ius ciuile nō pōt tollere ea q̄ sunt de iure nāli.Insti.de iure nā.§.ß nālia.⁊. v. di. p to.imo dicit Jnno.q̄ nō pōt p̄nceps sine cā mihi tollere dñiū rei mee.ß cū cā sic.vt.l.itē si ꝛberatū.ff.de rei vē.sic dicim⁹ ī sili de iure diuino sufficiūt duo testes in omni re.iuxta illud dñicum.Jn ore duoꝝ vel triuz ꝛc. vt.ī.c.lz vniuersis.de testi.tū ius ciuile ex cā aliud statuit.q: in quibusdā rer⁹q̄rit p̄ntiam.vij.vel.v.testiū vt in testamento vel codicillis vt in.l. hac ꝓsultissima ⁊.l.si vnus.C.de testa.cū si.q̄ eodez modo pōt statuere sup alijs.⁊ q̄tidie ad hoc all'.dictū Jnno.legiste tractāt maxime Li.ī.l.rescripta.C.de p̄ci.īpe.offe.⁊ bal. post glo. ī.l.fi.C.si ꝛ ius vel vti.pub.⁊ tractat Li. p̄ncipalr tria p̄ an p̄nceps pōt statuē circa legē dīnaz.ſcdo.an circa ius gētiū.tcio q̄d circa ius ciule. Circa p̄mū sit breuis ꝓclusio.q̄ si vult statuē ī eo articulo q̄ repit' limitat⁹ ⁊ pōt.s.distīguēdo int̄ptando ⁊ adimuādo ius diuinū exemplum in lege diuina ꝓtinet illud preceptum. Nō occides.tñ in.l.positiua ē limitatū siquis occident occidatur.⁊ sic pz q̄ p̄mū preceptū nō ē īdistincte seruādū q: princeps fecit.⁊ int̄ptando statuit q̄ possint occidi vt.C.si q̄s sine iudi.se vīdi.⁊ ad.l.cornel.d̄ sicca. p to.

Si xpo p̄ceptū diuinū nō reperiē limitatū. tūc aut nulla pōt subesse cā limitādi 7 nō pōt p̀nceps statuere. puta si vult statuere q̄ q̄s possit ꝓtrabere mr̄imoniū cuz matre. aut subest causa. ß dubitaē an ſ̄bsit 7 p̄sumēdū est tūc p lege p̀ncipis. 7 no. hoc dictū. Ego limitarem hec dicta legistaꝝ duob⁹ modis. p̄ q̄ p̀nceps secularis pōt interp̄tari ius diuinū statuēdo in his in q̄bus habet iurisditōez. s. in reb⁹ ꝑphanis. ß ī spūalib⁹ interp̄tatio ptinet ad papā. vt tex. in c. p venerabilē. all. fac̄ no. dictū Fede. de se. ꝙ si. xcj. vbi dicit nō valere statutuz laicoꝝ quincēs vsurariū ex certis ꝓiecturis. q̄ cū in talib⁹ nō hñt laici iurisditōez nō pñt statuere etiā interp̄tando. facit. c. tuā. de or. cog. 7 q̄d no. Bar. in l. titia ff. so. ma. sc̄do limitarē vt in casib⁹ sibi ꝓcessis q̄ nō p̄sumat causa inq̄stnm vult statuere ꝯ ius diuinū. quia nō dz inferior violare statutū superioris sine causa apta vnde no. dicit Jnno. in. c. quanto. d̄ ꝙsue. q̄ etiaz papa nedū ꝯ ius diuinū ß ꝯ generale statutū vlis eccl̄esie nō pōt venire sine cā ratōnabili 7 alq̄s. no. 7 id q̄d dixi in p̀nci pe seculari hz locū in papa respectu iurisditōis sue. plus tñ dico in eo q̄ etiaz respectu laicoꝝ pōt statuere ex cā graui ꝓcernente statutū totius xp̄ianitat̄ vt in. c. j. de homic. li. vj ¶ Circa sc̄dm an p̀nceps possit statuere ꝯ ea que sunt de iure gentiū 7 naturali. Cōclusio doct. ē q̄ ex causa rōnabili pōt. videm⁹. n. q̄ p prescriptōz inductā a iure positiuo putatur q̄s iure suo. Jtē ꝓpter delictū ꝓfiscant̄ bona alicui⁹. vt in c. vergēt̄is de heret. 7 C. de bo. dā. p to. 7 ad idē. c. ita quoūdā de iude. vbi papa certo casu inducit seruitutez contra libertatē que est de iure naturali. si aūt nō subest causa 7 est certū nō pōt p̀nceps statuere vl̄ p̄scribere in p̄iudiciū priuati in his que sunt de iure naturali ſm opinionē canonistaꝝ 7 legistaꝝ. vt in cle. pastoral̄. de re iudi. vbi dicit̄ impator nō posse tollere ea q̄ sunt de iure naturali. 7 sic nō pōt impator alicui auferre rē suaz sine cā. q̄ impator licet hēat iurisditōz, in vniuerso nō tñ dñiū rez p̄uataꝝ q̄ ab olim fuerit ꝓcesse occupātib⁹ vt Jnsti. de re. diui. q̄ p totū. ß cā exp̄te pōt vt. s. dixi. 7 ē causa legitima fauor public⁹. vt. l. item si xberatū. ff. de rei ven. 7 no. in. l. antiochensium. ff. de priui. credi. 7 hec ꝓcedūt etiā respectu bonoꝝ inf delīū. nā sine causa nec papa nec impator pōt auferre bona eis. de q̄ plene dic vt no. Jnno. in. c. q̄ō sup his de voto. pōt tñ p̀nceps modicā lesioneꝝ auferre. vt puta dare debitori dilatōz vt nō possit interi ꝓuenire a suis creditoribus vt in. l. quoties. C. de p̄ci. impe. of. sec⁹ si in totū vellet ꝓcedere vt nō possit ꝓueniri aliq̄n. q̄ sineꝝcā ħnō pōt. vt no. ibi glo. 7 Jnno. hic lz. n. ſm Jnno. possit impator mihi tollere actōez q̄ est de iure ciuili p. l. ij. ff. d̄ orti. iur. 7 ē cōis opinio lz quidā ꝯ vt no. in. l. ex ß iure. ff. de iust. 7 iu. nō tñ pōt facere q̄n iusticia mihi reddat̄. vnō redditur ad p̀meū ius in q̄ nō erāt actōes ß manu regia administrabat̄ iusticia. d. l. ij. 7 sic hēs casuz in quo sine actōe formali q̄s pōt agere ex sola obligatōe iur̄ gentiū. q̄n dubitat̄ an ſ̄bsit cā auferēdi q̄ mihi cōpetūt de iure naturali. 7 tūc Li. 7 cōiter legiste tenēt q̄ p̄sumit̄ p p̀ncipe q̄ iusta cā fuit mot⁹. 7 no. glo. sing. in. l. relegati. ff. de penis. que apte dicit q̄ magna 7 iusta cā in p̀ncipe ē sola volūtas. vñ dicit p̀ncipē posse ſm ꝙsciam suā iudicare. 7 q̄libet tenet̄ ad mādatū suū implere lz sit ꝯ ius gentiū. 7 adeo p̄sumit̄ p p̀ncipe vt nō admittat̄ ꝓbatio in ꝯriū. ß dictū sequitur do. ant. ß adduco cle. Iris d̄. pba. 7 p ß dctm̄ legistarū posset illa cle. intelligi general̄r etiam si papa scribe ret ꝯ illa q̄ sūt de iure gentiū q̄d no. ß dictū videt̄ satȩ dux 7 nullo iure apte ꝓbat̄. imo in ꝯriū posset allegari. d. cle. pastoral̄. de re iudi. tñ in practica seruaret̄. Limitarē tñ istud dictū mltipl̄r. p̄ vt nō ꝓcedat cuz ipse p̀nceps sit obligat⁹ in his q̄ sūt de iure naturali. puta ex suo ꝯctu. als de facili posset euacuare oēm ꝯctū cuz eo firmatū. q̄d ē ꝯ. l. cesar. ff. de publi. 7 ꝯ c. j. de ꝓba. et ex ß soleo dicē p̀ncipē nō posse suo vasallo sine cause cognitōe tollere feudū. q̄ in feudo est quidā ꝯctus ī q̄ vltro citroq̄ nascit̄ obligatio. vt in. c. de forma. xxj. q. v. iūcta. l. liber hō. ff. de ✠. obli. Jtē de natura feudi est vt nō auferat̄ sine cā cognita. vt in li. feudoꝝ. c. j. Jtē limito vt p̄sumat̄ ꝓ p̀ncipe respectu subditorum tm̄ nō aūt respectu alioꝝ. ad ß no. dictū Jnno. ī. c. inq̄siti oni. de sen. ex. vbi dicit q̄ si papa mādat laico sibi nō subiecto tpal̄r q̄ alicui det rem suā nō tenet̄ ei obedire si nō apparet legitima causa obediēdi cū nō sit ei ſ̄biectus tpal̄r q̄d no. ad idē dicta cle. pastoral̄. vbi pōderat̄ q̄ rex Sicilie nō subeat imp̄atori. Item limito q̄ vbi ex mādato p̀ncipis timet̄ scandalū futuꝝ seu turbatio xp̄ianitatis vel magnū peccatū nō ē p̀ncipi obediendū nec p̄sumit̄ legitima cā. dictū est no. Jnno. ī. d. c. inq̄sitōi ¶ Circa tercīū an possit p̀nceps scribere seu statuere ꝯ ius positiuū. 7 cōit̄ tenet̄ q̄ sic. q̄a ē sup̄ ius positiuū. vt. in. c. ꝓposuit de ꝙcess. p̄ben. 7 vide q̄ latius no. in. d. l. rescripta. 7. d. l. fi. C. de p̄ci. ip̄e. offe. Ego tñ dicerē q̄ vbi nō subest legitima causa veniēdi ꝓtra ius positiuū p̀nceps peccat illud violādo. q̄ dz facere vt bon⁹ paterfamilias. q̄ data ē ei ptās pascēdi oues nō aūt turbādi seu molestādi. 7 dz ꝓcedere ex rectitudie iusticie 7 equitatis nō aūt ex affectōe spāli. vide q̄d dixi p beatū Tho. in. c. d̄ multa. d̄ p̄bē. ¶ In glo. pe. ibi. ß alij. no. glo. q̄ vasallus pōt sibi acq̄rere nouū vasallū infeudādo ei feudū etiā infeudādo sine licentia prioris dñi 7 videt̄ exp̄ssuz in ti. de. l. cozza. §. sil̄r. ī. li. feu. 7 placet docto. ħ dūmodo nō infeudet eccl̄ie q̄ tūc deteriorare ꝓditio prioris dñi. vt no. in. l. si clientul⁹. all̄. ī gl. nec pōt vasallus relinquere feudū eccl̄ie in vltima volūtate rōne p̄dicta. An aūt trāseat in eccl̄iam si vasall⁹ efficiat̄ clericus vl̄ monach⁹. dic vt no. ī. c. in pūtia de ꝓba. ¶ In ea. glo. ibi nec feudū. intellige q̄n vult ꝓcedere ī ꝓpetuū. puta dādo filie vl̄ alteri. secus si in tp̄us vite sue vt no. Jnno. in. c. nup̄ all̄. in glo. 7 bñ facit ibi tex. ¶ In ea. glo. ibi. l. interdū. ß nō bñ facit ad ꝓpositū solū. n. dicit q̄ ope ꝓmisse p libertū pñt ī futurū nō deberi si libertus ꝓueniat ad eū statū q̄ nō deceat euz vt p̄estet. doc. tñ cōiter tenēt vasallū posse renūciare feudo inuito dño dūmodo nō interssit dño vl̄ nimis cito nō fiat renūciatio. 7 exp̄ssum videt̄ in ti. de vasal. q̄ cōtra ꝙsti. lotha. c. j. dz. n. fieri renūciatō ī manib⁹ dñi ſm Jost̄i. 7 rō. pōt esse. q̄ cōcedit̄ feudū p̀ncipal̄r in fauorē vasalli. iō pōt renūciare fauori suo. vt. j. de regu. ad aplicam. secus in alijs ꝯctib⁹ q̄ ex postfacto sūt necessitatis. l. sic̄. C. de act. 7 ob. ¶ In glo. fi. ibi citra formā. ħ suppletio ad tex. nō erat necessaria. q̄ tex. nō req̄rit nudū ꝙsensuz ß legitimū. nō aūt ē legitim⁹ si intēponat̄ nō ſuata forma tradita a iure in casu nō ꝓcesso vt ſ̄. dixi. In glo. in. ✠. ad inopiā. ibi si culpa sua eget indignū est ei subuenire. ħ verū q̄ casum h⁹ dcre.

Cum accessisset. Dignitas ecclia p statutū capli ꝙfirmatū p papā vltr̄ius nō censet̄ vacare nisi p ctrarium actum statutuz fuerit reuocatū. h. d. Diuidit̄ ī tres ptes. In prima ponit̄ allegatō p primicerio. In sc̄da. p capitulo ibi fuit In tercia diffinitiua ꝓmissio ibi quocirca. 7 incipe sic casum. Quidā ex canonicis tulen. ꝓposuerunt coram papa q̄ p̀miceriat⁹ dignitas tāto tp̄e vacasset q̄ ipsi⁹ collatio ad papā erat devoluta. vñ papa de hac dignitate ꝓuidit isti archidyacono vl̄ forte amico suo. cui⁹ cām iste archidyacon⁹ ꝓmouebat. ꝯ hāc collationem allegat̄ p capl̄m q̄ illa dignitas nō pot̄at vacare. q̄a iā erat exticta p statutū capli. 7 ꝓseqūtur vt ī lra ¶ No. primo ar. q̄ dignitas ꝑsonat⁹ 7 officiuz sūt synonima. ī. idē signtia. nā idē primiceriat⁹ appellat̄ ħ q̄nq̄ dignitas. q̄nq̄ ꝑsonat⁹. q̄nq̄ officiuz. ad hoc quotidie solet

iste tex.allegari.ß dic ß ꝓcedere largo sumpto vocabulo.als stricto mõ nõ.vt dixi in.c.de mlta.de ꝑben.et p archi.in.c.j.ð ꝓsue.li.vj. ¶ No.scðo q dignitas seu bñficiũ põt vacare tanto tpe q eius collatio deuoluatur ad sedẽ.z ß ꝓtingit qñ oẽs supiores illi⁹ collatõis vnacũ ipo collatore habuert sex menses ad ꝓferendũ z distulerit ꝓferre. ¶ Nã vltima collatio deuoluitur ad papã.qð declara vt lati⁹ hĩ in.c.lz.de sup.neg.prela. ¶ No.tercio ibi donatio.q coll'o.dignitatis põt largo modo appellari donatio. Et ß iõ q ex pte ꝓferentis est liberalitas in cui ꝓferẽdo.ꝓcor.c.fi.ð off.vica.li.vj.z.c.relatũ.j.de ꝑben.z dic vt ibi lati⁹ no. ¶ No.q̃r to vnã legitimã causam suppmẽdi aliquã dignitatẽ in eccl'ia.s.vt redditus ꝙuertant in vtilitatẽ canonicorum quib ꝓpriꝫ reddit⁹ nõ sufficiũt.z ob hãc cãz debz etiã suppõi numer⁹ ꝑbendar.vt in.c.primo vbi de ß ¶ No.z tene mẽti semp q statuẽtes pnt recedẽ a statuto ꝓfirmato p sedẽ aplicã seu alĩ supiorez z redire ad ius cõe pristinũ nõ obtẽta licẽtia a supiore. Et idez tenet Bar.in.l.oẽs ppli.ff.de iustitia z iure.ß Bal.ĩ l.omniũ.C. de testa.soleo sic cõcordare q aut statutũ ꝓcernit principalẽ fauorẽ statuentiũ.z ꝓcedat qð primo dixi. Nã tũc ꝓfirmatio bz vim cuiusdã priuilegij cui pnt statuẽtes vt ꝑpulegio renũciare. ad ß adduco bo.tex.in.c.cũ illor.j.de ꝑben ¶ Si vo statutũ ꝓcernit fauorẽ aliorũ vel locũ publicũ ita q nõ mere ipsos statuentes.z tũc ꝓcedat opinio ꝓria. Rõ q ex̃ superior ꝓfirmat videt dispositõez suã facere.qa oia nostra facim⁹ quib auctoritatẽ imptiũ.in.c. si aplice. de ꝑbẽ.ĩ.vj.z in.l.j.C.de vete.in.enn. Inferior aut nõ potest legẽ supioris tollere.vt in cle.ne romani de elec. facit qð no. Inno.in.c.accedẽtib.j.de priuil'. vbi singulariter dicit q si statutũ ecclie ꝓcernit principalit vtilitatẽ vel honorẽ ipsius ecclie non pnt canonici exp̃sse vl' tacite illi renũciare.fac qð ibi dicã ¶ Vltimo indu co istũ tex.ad aliud no.dictũ q si statuentes vel eorũz successores veniũt sciẽter ꝓtra statutuz vident tollere statutũ ita q p vnicũ actũ ꝓtrariũ statuto collegialit factũ tollit ipm statutuz.qð videt velle Hosti.z Jo. an.in.c.ad audiẽtiã.ð cle.nõ resi.facit ad.q. Bar.post Ci.in.d.l.oẽs ppli.vbi q̃rit vtr p scðm statutuz tollat pmũ si in scðo nlla fit mentõ de primo.z ꝯcludit q sic nisi primũ haberet clausulã derogatoriã ad scðm. tũc .n.ẽ op⁹ facere mẽtõez de pmo.ar.ĩ.l. siqs ĩ prin.ff.ð le.iij.c.nõnulli.j.ð rescript ¶ In gl. ij. ibi sint auctoritate pape.dict.ß multũ instãt ponẽdo varias opi. Sed colligẽdo pstantiores sic distingue p⁹ Jo.calde.q aut querit.nunquid eps z capl'm possint minuere numer ꝑbendar vel suppmere dignitatẽ in eccl'ia.aut querit nũqd possint augere numer canonicor z ꝑbendarum vl' creare dignitatẽ ĩ eccl'ia. Et ꝑ.pmitte q capl'm sine epo eps sine capl'o ista vel sil'ia explicare nõ pnt.q cũ sit vnũ cor⁹ nõ bz mutari stat⁹ eccl'ie sine ꝓsensu vtriusq.ð q vide qð dixi.s.co.ti.c.cũ oẽs.z p Inno.j.ð cõ sue.cũ ꝓsuetudis.z p glo.in.c.ij.de ☞.sig.in. vj. Qõ q residet in ß.nũqd sine papa possit capl'm cũ auctoritate epi.vel eps cũ ꝓsensu capli ista facere. Distingue q sic.q aut nũer⁹ canonicor seu ꝑbẽdar nõ ẽ ꝓfirmat⁹ p papã nec iurat⁹.aut ẽ iurat⁹ z nõ ꝓfirmat⁹.aut ẽ ꝓfirmat⁹ z iurat⁹. Et ꝑ.ꝑseqr nũquid possit capl'm cũ auctoritate epi augere nũer ꝑbendar z canõicor. Si.n. nũer⁹ nõ ẽ iurat⁹ nec ꝓfirmat⁹.z indubio põt augere si alia causa rõnabil' nõ obstat.ß ꝓbat in.c.dilecto.et in c.vacãte.de ꝑben.aut numer⁹ ẽ iurat⁹ sed nõ ꝓfirmatus.z tũc aut canonici iurauerũt seruare statutũ z pnt augere prius sblato statuto. vt no.in dicto.c.dilecto. aut iurauerũt seruare contẽta in statuto.z tũc nõ possunt venire ꝓtra absq auctoritate pape.vt in.d.c.dilecto.si tñ ꝙuemãt tenet creatio. ß icidũt in pluriũ.vt no.ĩ.d.c.dilecto.fac qð no. Jo. an.ĩ regula qð semel. de re.iur.li.vj.in mercu.aut nũerus est ꝓfirmatus ß nõ iuratus.tunc si ꝓfirmatio est simplex tenet creatio.ar. hic in fi.z ĩ.d.c.dilecto.aut ꝓfirmatio est facta cũ clausula decreti irritantis q quid fieret in ꝓtrarium.z subdistinguit'.aut.n.redditus ex postfacto excreuerunt.z tunc tenet creatio.quia in illa ꝓfirmatõe subintelligit' clausula,nisi redditus excreuerint.vt.j.c.,pri. aut redditus non excreuerunt z nõ pnt de nouo creare.si vero numerus est inratus z etiã confirmatus tunc eo casu q̃ sola ꝓfirmatio impedit fortius ꝓstatur impedimentum cũ ꝓfirmatio z iuramentũ ꝓcurrunt.sed vbi qðlibet p se non sufficit ad impediendũ nec simul iũcta impedient q̃ iure nõ ꝓbat'. Aut querit' an possit capl'm creare dignitatẽ in eccl'ia.z tunc aut vult creare dignitatez oĩno nouã z nõ põt.q̃ ad solũ papã ptinet creare dignitates.vt in.c.j.xxij.di.puta si velint statuere vt sint cardinales in eorũ eccl'ia.aut vult creare vnã de dignitatib prius creatis.puta archidyaconatũ vl' archipresbyteratũ z potest.ar.hic in fi.nã ista dignitas erat ß extincta.z ex facto capl'i erat nouiter instituta sine licẽtia pape. Nec ob.dictũ glo.q ist ð ꝓtingat ex ꝓtia prioris dignitatis.q̃ cum dignitas esset prorsus extincta bz dici noua creatio.z facit.xxj.di.ĩ nouo. qð etiã tenet Jo.an.z etiã moderniores.ꝑdicta ꝓcedũt respectu augmentationis seu creatõis. An aũt possũt diminuere numer ꝑbendar z canonicorũz seu suppmere dignitatẽ q̃ iã est creata.aut nõ subest causa z nõ possunt.vt.j.e.ex pte.aut subest cã.z tũc si papa vel ei⁹ auctoritate nũer⁹ sit ꝑfic⁹ vl' dignitas sit creata tũc ĩ pnt diminuẽ.ar.ĩ.c.cũ veniret.ð iudi.z.c.j.z.c.ij.ð ꝓfir.vti. z ß dictũ tenẽt cõiter doct. Ego limitarẽ hoc dictũ bz nisi causa diminuendi eẽt orta ex postfacto.nã quẽad modũ põt fieri augmentũ excrescentib facultatib.j. c.,pri.nõ obstãte ꝓfirmatõne pape ita z diminutio diminutis facultatib.facit qð in sili no.glo.in.c.j.de cõfir.vti.aut cessat auctas pape.z tũc si aliquis ali⁹ a capitulo instituit illas ꝑbendas vl' dignitates nõ põt capitulũ diminuere sine auctoritate fũdatoris vl' heredis.ar.c.monasteriũ.xvj.q.vij.als vj.qð ẽ bñ no.z originaliter fuit dictũ Hosti.z p ß dictũ Cal.dicit se obtinuisse q eps nõ põt dispẽsare ꝓtra institutoz bñficij vl' ipam imutare vl' ꝓtra eã venire sine ꝓsensu ꝓioni. qð semp no. Si g̃ ex institutõe bñficij collatio est fienda ꝑsbyt'o nõ põt eps sine lnia ꝓioni dispẽsare vt cõferat nõ ꝑsbyt'o.ad idẽ adduco no.dictũ Inno.ĩ.c.fi. ð cle.nõ resi.vbi dic ẽpm nõ posse ꝯ statutũ bñficij dispẽsare.fac qð no.ĩ.c.at si clici.ð iudi.ĩ.§.ð adulteris. ß limitarẽ nisi dispẽsatio bret fieri ex necitate ecclie et ꝓion⁹ nollet ꝓsentire.ad ß adduco no.dicta dñor de ro.decci.cxcvj.vbi dicũt q si ꝓion⁹ sine cã nõ vult cõsentire ꝓmutatõi bñficij põt eps ß facere sine cõsensu ꝓioni.q̃ ꝓion⁹ nõ bz impedire magnã vtilitatẽ ecclesie.facit.c.j.ð bis g̃ fi.a ma.par.ca.z ad primũ dictũ bosti.adde qð no. Dau.ĩ cle.ne ĩ agro.§.ad ß ð sta.reg. vbi dic ẽpm nõ posse bñficiũ ꝓnatũ venire sine consensu ꝓioni.fac.d.c.monasteriũ.aut nõ ꝓstat de fũdatione alter⁹.z tũc si bona epi z capli sũt cõia non possunt suppmere.q̃ eps auctorizaret ĩ facto ꝓprio. sed dic q bz tũc recurri ad archiepm vl' ad papã. fac qð no.in cle.ij.de re.ec.non alie. z itellige quando suppssio venit in eor fauorẽ. Si bona eor sẽ dimisa tũc potest capl'm cũ auctẽ epi suppmere dignitatẽ si sbest legitia cã.c.sic vnire ð excess.pla.ꝑdcã ꝓcedũt nisi cõfirmatõ pape cũ clausula decreti obstet ꝑm'ꝑdicta.nõ ob.ꝑdict.c.fi.ð ☞.sig.vbi ĩ diminutõne fuit recursuz ad papã.q̃ volũtarie sibi cessauerit vl' forte eps z capitulũ nõ ꝯcordabãt.eodẽ mõ dic ad.c.cũ olim de ꝓsue. vbi videt ꝓbari q ĩ creãda dignitate ẽ recurrẽdũ ad papã.z p ß bẽs materiã glo.declaratã ¶ In glo.pe.ĩ fi.ex fine glo.bẽs ãnq opiniones qualiter perdat pri-

uilegiū.7 vltra glo.ponūt alie multe opi. vñ in hac materia tot sūt opi.q̄t sunt capita p q̄ discurrit ista materia. Hz mihi placet distinctio Jo.an.aliq̄bus additis quia aut queritᵒ rescripto delegatorio iurisditōis q̄to tpe ꝓdat.7 dic vt dicet in.c.si aūt.7.c.plerūq̄.j. de rescri.7 est tex.no.in.l.falso.C.de diuer.rescri.7 ibi maxime p Bal.aut q̄ritᵒ de ꝓuilegio.7 tūc hz tps annexuz 7 standum est tpi determinato.vt in.l.quotiēs.C.de p ci.impe.offe.qđ intelligo nisi ꝯueniat añ tps.quo casu dicendū vt.j.dicā.q̄q̄ priuilegiū hz in se causā tacitam vel expssam 7 ea cessante cesset priuilegium.pone exēplū in.c.suggestū.de rescri.melᵒ in.l.generaliᵒ.C.de epi.7 clicᵒ canonizata.xvj.q.j.aut sumᵒ ex istos casᵒ.7 tūc aut ꝓuilegiū conceditur circa indicia aut circa negocia. Primo casu.aut ad agendū aut ad excipiēdū.si ad agendū durat tāto tpe q̄to durat actō.vt in l.si eū.§.q̄ iniuriaz.ff.si quis cau. Si ꝓo datᵒ ad excipiendū tūc est perpetuū.vt ī l.pure ff.de doli excep.nisi deprehendat in culpa in nō excipiēdo tpe quo agit contra eum.ar.in.l.pomponiᵒ.§.rati.ff.de procura.

Secdo casu ꝓncipali aut priuilegiū datᵒ ad aliq̄d faciendū 7 ꝓditur spacio.x.annoz si priuilegiatus eo nō vtit.vt in.l.j.ff.de nūdi.vbi dicit q̄ si princeps cōcedit ciuitati priuilegiū nūdinaz 7 ciuitas nō vtit eo p decē nium illud ꝓdit.7 p hoc dicit Bar. q̄ si princeps det priuilegium studio generali quo ciuitas nō vtit p decenniū illud ꝓdit.hoc tñ nō ꝓcedit si ꝓfert ecclie vt.j. dicam. Aut datᵒ ad nō faciēdū.7 si aliquid reseruauit sibi princeps nō potest priuilegiatus illi renūciare nisi quatenus pticulariter eū tangit.vt in.c.cū tpe.de arbi. Aut princeps nihil reseruauit sibi.7 tūc aut fuit ꝓcessū psone priuate aut cōi vel ecclie. primo casu ꝓdit per vnicā ꝓtrauentōz.7 intellige si directe obuiat illi priuilegio.7 iste est casus buiᵒ.c.7 optime facit.l.ij.C.de iudo.impet.7 vid oio qđ no. Bar.ī.l.i.ff.de his q̄ ī pozz. vbi videt velle q̄ priuilegiatᵒ ne soluat prestantias si sponte semel soluit ꝑindicat sibi in futuz nisi fuerit protestatus vt ibi.7 no.hoc vltimū de ꝓtestatōe. Itē pōdera qđ dixi si directe obuiet.q: secus si non directe. vnde siq̄s habet priuilegiū generale ne subeat aliqua munera publica vl honores 7 sponte acceptauit vnū nō ꝑindicat sibi in alijs nec etiā in illo si denuo eligat ad illud.vt in.l.volūtarie.C.de excu.tu.nisi acceptauerit decurionatū.q: ex illo officio assumit ad alia officia ideo acceptādo illud videt sibi ꝑindicare.ar.c.trāslato.ſ. eo Secdo casu no ꝓdit nisi legitimo tpe ꝓscribat.7 iste est casus.in.c.si de terra.7.c.accedētibꝫ.de ꝓuile.7 est ratio.q: singulares psone nō pnt p ꝯuentionem eorum renūciare priuilegio concesso ecclesie. ideo spectat legitima ꝓscriptio. Et p ß dico q̄ attenta ratione est facienda dīa an ꝓcedat priuato an ecclesie. q: p ꝯuentōem ꝓdit priuilegiū ex tacita renūciatōne. Jō debemᵒ ꝓsiderare an 7 q̄n ꝯuentio inducat renunciationem.validā.nā in priuato quelibet directa ꝯuentio inducit renunciationē validā ar.c.cū renunciatur. xxxij.q.j.q: complectit ꝯrium.ß in ecclia nō potest inducere illā renūciatōem validā.q: sicut expsse nō pnt canonici renūciare ꝓuilegio concesso ecclie ita nec tacite.vt no. Jnno.in.d.c.accedētibꝫ iō in ecclia spectatur tps legitimū.vnde idē dicendū in alio q̄ ex ꝯuentione nō posset renūciare priuilegio. Et ex his infertur ad limitatōem hᵒ.c.q̄ si istud ꝓuilegiū respexisset vtilitatē ecclesie ista vnica ꝯuentio ꝑindicasset canonicis respectu vtilitatis eoz dūtaxat.ß respectu vtilitatiᵒ ecclesie posset allegare priuilegiū nō esse sublatū. vt no. vult Jnno.in.d.c.accedentibꝫ.7 pbat rōne predicta. Idē dic vbi priuilegiū datᵒ respectu plurū psonarum vel plurū rez.q: lz q̄s ꝯueniat in vno nō censet renūciare respectu alterᵒ.sic videt velle tex.no.ī.l.volūtarie.C de excu.tu.7 ibi videas p Li.plene d hac mā.7 ß vt dixi sufficiāt ad q̄ndā instructōz materie.q: lōgissimū eēt p singlas causas ꝓplecti.vt dic ß glo.i fi.et bñ. Et p ꝓdicta dicerē q̄ vbi canonici posset renūciare ꝓuilegio ecclie indulto p vnicā ꝯuētōz directā pderet ꝓuilegiū.q: vt dixi,ꝯuētio pōderat ad inferendā tacitā renūciatōz.7 nō est dīa regularit an aliq̄d fiat expsse vl tacite.ar.ī.l.cū q̄d.ff.si cer.pe.7 ī.d.c.cū apud.

Cum.m. Habet materiā plixā 7 sūti lē 7 ß dic in sūma. Si capl'm ꝯ suā ꝓstitutōz de certo canonicoz nūero aliq̄s recipit i canōicos de superexcrescētibꝫ fructibꝫ eis ꝓuidere tenet.vl alr ad idem. Nō obstāte certo canōicoz nūero etiā p papā confirmato ꝓuidendū ē receptis vltra nūez de superexcrescentibꝫ fructibꝫ maxime si voluntarie p canonicos fuerunt recepti. Dividit in tres ptes. Jn p̄ ponit allegatio ꝓ.m.7.socijs Jn scda p capitulo ibiez. Jn 3cia diffinitio ibi mādam. No.p vnā legitimā causam restringēdi nūez pbendaz 7 canonicoz.q̄.ſ.reddit prebēdaz nō sufficiūt ad sustentandū ꝓgrue canonicos.nā tot sūt instituēdi in ecclia quot possint ꝓgrue viuere ex redditibꝫ illius.vt in.c.j. de instī.7.c.vnico.de sta.regu.li.vj.7 puto.p ea q̄ dixi. ſ.c.pri.q: epūs cū capło pnt numez antiqnū restringere ex pluribꝫ pbēdis ꝓstituendo pauciores.tēdit.n. in dedecus ecclie q̄ canonici q̄ ꝓstituūt vnū corpus cum capło nō possint ex redditibꝫ ꝓgrue sustētari. No. scdo ibi ꝯ antiquā ꝓsuetudinē q̄ valet statutū capituli ꝓuate vtilitatis nutritiuū ꝯ antiquā ꝓsuetudinē fauentē vtilitatē publicā 7 spūalem.qđ intellige qñ subest rōnabilis cā sic statuendi vt ß erat. Et sic no.generaliᵒ q̄ ꝯ ātiquā ꝓsuetudinē ecclie pōt ex cā rōnabili fieri nouū statutū.facit rō.c.nō dz ī ꝓn.j.de ꝓsan.7 affi. No.ecio q̄ pōt q̄s recipi ī canonicū absq̄ pbenda pōt ḡius canonie existere sine pbēda non tñ dñt multi sic recipi ne tēdat ī dedecus ecclie.7 vid ad ß bo.gl. 7 qđ ibi dixi ī.c.dilectᵒ filiᵒ.j.de pben. Quarto no. ibi ad instantiā.7 ibi ad pces.q̄ tz collatio bñficij fctā ad instantiā vel pces alicuiᵒ.7 intellige nō de pcibꝫ canalibꝫ ß de iustis 7 spūalibꝫ.de quo vide bo.glo.ī.c.tuā de eta.7 qua.7.j.q.j.c.sūt nōnulli No.quinto.q̄ licite capl'm vltra pbendas distinctas p singulos canonicos possidet bona cōia que dicūt de mēsa ipiᵒ capli nā ex illis substituet capl'm onera cōmunia. Jtez solet diuidere fructus illoz bonoz in fine anni inᵗ ipsos canonicos. Jtē deputare p distributōnibꝫ q̄tidianis.et de his vide bo.glo.in.c.vnico.d cle.nō resi.li.vj Itē no.7 tene mēti q̄ in ꝓstitutōe de certo nūero etiā p papam ꝓfirmato intelligt clausula nisi redditus ecclesie intātum crescāt q̄ pluribꝫ sufficiāt. Ex ß infert q̄ augmētatis facultatibꝫ ecclie dz numerus canonicoz augmentari 7 sic antiqua ꝓstitutio tolli. No.ibi sic ꝓsuenit.7 tenementi q̄ clausula solita apponi de stilo curie dz subintelligi si casu nō fuit expressa.sic dicimᵒ in ꝯctibꝫ vt videant geri fm ꝓsuetudinē loci lz ß non exprimat in ꝯctu.ad ß.l.qđ si nolit.§.q: assidua.ff.de edi.edic.no. Bar.in.l.nemoᵒ est q̄ nesciat.ff.de du. re. vbi p hoc dictū dicit q̄ si in loco studij doctores solēt qñq̄ legere p substitutos intelligit tacite hoc in contractu ꝓductōnis expssum vt possit fm ꝓsuetudinem legere p substitutū.7 facit ad p̄dicta bo.tex.in.c. cām q̄.j.de rescri.vbi clausula solita apponi in certo loco si trāsponit ꝯ ius intelligit iserta i loco suo 7 ē tex.no. No.ibi i rogatōz sine ꝓstitutōis.q̄ statuētes pñt venire ꝯ ꝓstitutōez ꝓpriam lz fuerit ꝓfirmata p supiorem.7 lz ꝓtineat talem materiā q̄ sine supiore statutū nō valuisset.qđ est no.7 limita fm ea q̄ dixi.ſ.c.ꝓpri. Itē no.ibi cū integritate.q̄ vbi numerᵒ canonicoz nō venit ex cā ampliādus nō ꝓfundit pbende antiq̄ sed eis in sua integritate remanētibꝫ ex alijs redditibꝫ cōstituuntur noue prebende Item nota ibi pares. q̄

omnes p̄bendē tpe institutionis debent esse pares. vñ p̄bēde successor̄ vel nouit' instituēdor̄ nō dñt eē mioris valoris q̄ p̄bende antiquor̄. ¶ Itē no. quid faciēdum de redditib⁹ ecclesie superexcrescētib⁹. dñt. n. deputari p canonicis nouiter receptis seu fieri ex ill' nouas p̄bendas vel querti ad aliā vtilitatē ecclie. ¶ In glo. j. ibi haberet mandatū. vult ergo glo. dicere q̄ iste. m. fuit admissus p alijs nouis cōcanonicis ad agendū ex duplici capite. p̄ q: habebat mandatū. 7 ß ptz in antiqua. sc̄o q: erant psortes eiusdē litis. Nā speciale est in psorte vt quēadmodñ piuncta psona potest agere p piuncta sine mandato pstando cautionē q̄ dñs babebit ratū. vt in. l. ß 7 hec. ff. de pcu. 7 in. c. nōnulli. j. de rescri. ita psors eiusdē litis pōt agere p psorte sine mādato pstita tam prius satisdatōe nō tñ admittit' nisi p mo cum oib⁹ fuerit lis ptestata. vt in. l. y. C. de psor. eius. li. 7 istud consortiū ptrahit' ex cōitate cause et litis. vt no. in. l. si petitor. ff. de iudi. vide qd̄ le. 7 no. in cle. religiosus. de pcu. nō tñ admittit' piuncta psona ad ea q̄ requirūt speciale mandatū. l. patri. 7 l. illud. ff. d̄ mino. 7 iō alibi dicit glo. no. q̄ piūcta psona nō pōt petē solutionem sibi fieri lz possit agere vt solnat'. q: in solutione debiti recipiendi requirit spāle mandatū. adeo q̄ etiam patri nō potest solui. vt est glo. no. quā sequitur ibi Bar. in. l. xo. pcuratori. ff. de soluti. videt pulcher tex. in. l. q̄ hoiez. §. si gener. ff. e. ti. qd̄ no. ¶ Sēm̄ speciale in psorte cuiusdē litis est vt possit peti cautio a cōsorte etiā post litē ptestatā. vt in. d. l. y. 7 ratio est quia psors nō admittit' p̄ psorte nisi post litē ptestatā vt. s. dixi. vñ de nouo orta est hec exceptio. certū aūt est q̄ dilatoria ppetens p̄ litē ptestatā pōt pponi nō obstāte lit. cont. vt in. c. in sinuāte. j. de offi. dele vbi de B. dicit tñ hic glo. q̄ ß causa ppie nō erat cōis. q: quilibet habebat ius distinctū 7 separatū. vñ. N. fuit admissus p alijs q: habebat mandatum. als nō fuisset admissus. ¶ No. semp hoc dictū q̄ canonicus non admittit' ad agendū sine mandato p canonico lz spāliter sit coniuncta psona. intelligit' g̃ ius ciuile de piunctis rōe sanguinis. optime facit. c. j. de pcu. 7 c. cū dilectus. de offi. dele. dicā in. c. nōnulli. de rescrip. pōt tñ dici q̄ isti erāt consortes ratōe rei quā sil' petebāt. vt videt' velle post glo. do. anto. 7 melius rōne statuti qd̄ cōiter isti impugnabāt. 7 ratōe defensionis capli. 7 quilibet intellect⁹ est bon⁹ in se. 7 de istis satisdatōnib⁹ vide qd̄ no. in. c. j. 7 in. c. mādato. j. de pcu. ¶ In glo. ij. in fi. ex glo. hēs tres solutōes ad p̄rium. prima q̄ allegatio nō fuit probata. quasi dicat q̄ si duo reciperent' ad vnā p̄bendā nō valeret receptio. p̄ B. c. dilecto. j. de preben. 7 ß solutio bona. Sēda solutō q̄ caplm nō poterat B allegare q: detegebat turpitudinē ppriā. hec so. nō placet. q: vbi ex̄tit piculū aīar̄ admittit' q̄s allegās turpitudinē suā. vt. c. lator. 7. c. psanguinei. d̄ re iudi. dixi plene i c. cū causam. de p̄ben. 7 dic vt ibi. Tercia so. q̄ vacante p̄bēda fuerūt recepti duo nō tñ ad eādē p̄bēdā. Al' q̄rto fm Jo. an. dic ad eā. i. ad eccliaz. 7 sic ē simplex relatō. Vel q̄nto fm do. ant. si canonici recipiunt duos ad vnā p̄bendā animo diuidēdi illā p̄bendā tenet receptio. nā ex eā pōt fieri diuisio. vt in. c. vacāte. j. de p̄ben. 7 in dubio p̄sumit' animus si reddit⁹ sufficiūt ad duos fm eū. ß solu. licz posset tollerari q̄n exp̄sse fit diuisio p̄bēde. sec⁹ tñ q̄n tacite. q: cū p̄bēda psistat in rebus cor̄paliby oz q̄ interueniat diuisio actualis. nō. n. sufficit anim⁹ ad diuisionē lz secus sit in creatōe canonicatus. vt no. Jnno. in. c. maiorib⁹. de p̄bē. facit quod no. glo. in. l. qd̄ in rer̄ natura. ff. de leg. j. 7. l. siq̄s duas. ff. cōia p̄dio. tene g̃ p̄mā so. vel terciā seu quartā. Cui aūt debeat' tūc p̄benda. instāt doct. pclusio magis cōis videt' q̄ debeat' primo recepto. vt i. c. statuim⁹. de ma. 7 obe. 7 si simul fūt recepti locus est gratificatōi. vt. c. pe. de rescrip. li. vj ¶ In glo. in ℟. sine p̄iudicio. ibi p

ꝓriū factū. Ex hoc hēs vnā solutōz ad ꝓriū q̄ ptestatio canonicor̄ nō pfuit hic. q: fuit sublata p̄ ꝓriuz factum. s. recipiēdo illos ī canonicos. ad ß quotidie allegat' iste tex. ūcta glo. q̄ p̄ ꝓrium factū tollit' ptestatō Do. ant. dicit 7 bene q̄ corrupte ad ß allegat' iste tex. q: ptestatio nō erat ꝓria facto. nam canonici receper̄t illos in canonicos 7 volebāt eos esse canonicos nec ptestatio repugnabat ß veniebat ad tollendū ius psecutiuum ad factū gestum. nā canonici dñt d̄ iure habere p̄bendā saltē ex redditib⁹ superexcrescentib⁹. vt. c. relatū de p̄ben. ad hoc ius psecutiuū tollendū tenebat ista ptestatio. vnde colligit q̄ protestatio tendens ad tollendū ius qđ venit psecutiue ad factū ex iuris dispositione nō valet seu tollit' p̄ explicationē actus. ¶ Contra hoc oppo. de. l. p̄ seruū. ff. de vsu 7 habi. §. j. vbi tex. no. videt' innuere ꝓtrarium. si. n. testator legat vsufructum alic⁹ rei sine vsu nō valet legatū. q: vsu fruct⁹ nō est sine vsu. ita receptio debebat hic inualidari ex quo tollebat' ista negocy. So. hec materia ptestatōnis est multū plixa 7 piculosa. 7 si vis pleni instruiz fundamētaliter vide p̄ Jo. an. post Jo. mo. in regula in generali de regu. iur. in mer. 7 p̄ Bar. in. l. nō. solū. §. morte. ff. de ope. no. nū. Do. an. tractat aliqua hic sed nō ita plene vt tangam in p̄dictis locis. Attingam succincte nō ad euacuandum materiā ß p̄ aliqua generali instructione saltē quo ad declarandū articulū h⁹. c. vñ dicēduz q̄ aliq̄n ptestatio venit ad tollēdū id qđ venit psecutiue ad factū. pone exemplū vt. s. quandoq̄ protestatio ē ꝓria facta. 7 dicit' ꝓria q̄n factū 7 ptestatio se nō cōpatiūt' sed sunt oīno ꝓria. exēplū si ptesto: q̄ nō intendo p̄bere matrimoniū cū berta 7 tñ postea de facto p̄bo cū illa. q̄nq̄ ptestatō venit ad declarandū factum multipl'r intelligibile 7 ad dandū intellectū p̄ coēm intelligētiā. ¶ Circa primū distinguit B do. an. q: aut p̄ testatō fit sup̄ dependētib⁹ a mera facultate ptestant⁹ 7 valz ptestatō. vt. d. l. p̄ huū. 7 pone exēplū vt. s. Aut ptestatō fit sup̄ dependētib⁹ a psensu 7 ptāte duor̄. s. ptestant⁹ 7 alter⁹. tūc si fit sine psensu ptis tollit' ptestatio p̄ explicatōez alter⁹ act⁹. q: q̄ vult añcedēs vult 7 p̄ns. nec possuz ego ptestari in p̄iudiciuz alter⁹ sine psensu ill⁹. ad ß qđ no. in. c. fi. de pdi. ep̄. Aut h̄ psensus ptis 7 valet ptestatio ibi no. allat etiam. c. diaconi xxviij. di. vbi tex. dicit q̄ si ordinandus in diaconū protestet' epō q̄ nō vult ptinere ß vxorē ducere 7 eps cōsensit si ordinatus postea ducat vxorē remanet in ministerio 7 excusat' ppter epi lniaz. 7 sic videt' innuē do. an. q̄ teneat matrimoniū qđ nō pnto veruz. 7 archi. ibi exp̄sse tenet ꝓriū. ß ponderat' ibi epi lnia q̄ ad ß. vt diaconus nō deponat' ppt' delictū. vñ non dicit ibi tex. q̄ remanet in mrimonio ß in ministerio. ¶ Itez tenēdo ꝓriū sequeret' absurdū q̄ eps posset dare lniam ꝓstitut⁹ in sacr⁹ ptrahēdi mrimoniū. 7 dic q̄ solū ibi valet ptestatio respectu pene depositōnis euitande. pone exēplum in. c. cumana. de elec. vbi si hñs vocē admittit' ad electionem cū ptestatōne q̄ vox sua non ꝓputet' i numero. si ꝓsentit ptestatōni fit ei p̄iudiciū. ¶ Nūq̄ fit protestatio in nō dependētib⁹ a ptāte ptium ß ex iur⁹ dispositōne 7 nō valet ptestatio. 7 isto casu intellige istū tex. nam nō dependet a ptāte canonicor̄ vt q̄s sit canonic⁹ sine p̄benda vel nō. puideat' recept⁹ ex superexcrescentibus redditib⁹ sed puenit ex iuris dispōne. iō ptestatō in ꝓrium nō valet. ß dictū vr̄ ipsa veritas p̄ma fronte sed bñ ponderando multipl'r pōt impugnari. nam ius nō impugnat vt q̄s sit canonic⁹ sine p̄benda si als pōt sustētari. imo laudabit'. ß vult Jnno. apte in. c. fi. d̄ cleri. nō resi. 7 ad īdē tex. c. scōr. lxx. di. vbi dī q̄ nō dz q̄s eē canonicus p̄bēdatus in diuersis eccl'ys. q̄si iuuat q̄ in diuisis eccl'ys possit plurs canonicat⁹ bre. q: vtile est eccl'ys hre plures ꝓsiliarios 7 defensores. argu. lxij. di. obeūtib⁹. vñ pōt q̄s bona mente retinere p̄bendam et

acceptare canonicatū.nec ius in ꝑ resistit dūmodo cesset ois fraus.7 sic ꝓtestatio debuisset ꝑ valere.qz dependebat a volūtate ipsaz ptiū. Circa hoc tñ aduerte ad aliquos casus.aut.n.fit pactū inter recipiēdū 7 capitulū vt nihil possit peti ita ꝙ iste ex cupiditate acq̄rendi canonicatū renūciat iuri petēdi ꝓbēdam 7 nō valet receptō in canōicū tāq̄ symōiaca.qz remittit ius tpale sibi ꝙpetēs vt adipiscat spūale.vt est casus in simili in.c.ꝓ tuas.iij.ꝺ symo.ita ꝙ ꝑ casu dicerē būc tex. nō habere locū.qz inficeret ex toto actus.aut ꝓtestatio fit bono aīo.qz recipiēdus hz vñ viuat 7 nō ex cupiditate ꝓcessit.7 tūc credo ꝙ possit recipi cū ꝑ ꝙ nō petat ꝓbendā illo tpe ꝓ ea q̄.s.dixi. Ad istū tex.potest rñderi mltipliciť ꝙ canonici nouiter recepti nō ꝙsenserūt huic ꝓtestatōi.nec apparet ex tex.iō cū iste actus dependeret a facultate vtriusq̄ nō valet ꝓtestatio nisi ps ꝙsenserit.vt no.glo.in.c.cumana.all.videť tex.ſm vnū intellectū in.l.cū in plures.in.§.locator.ff.loca.tenet Bar.in.ꝺ.§.morte. Itē pōt sc̄ꝺo iste tex. intelligi ꝙ ꝓtestatō fuit facta respectu ꝓbendaz antiquaz vel respectu bonoz cōium tūc erāntiū.7 ita loq̄ť tex. nunc aūt petebāť redditus ex postfacto crescentes. vt clare colligiť ex ṕma ꝓte capli.g nō veniebāt in aliq̄ ꝛ illam ꝓtestationē.qz ꝓtestatio nō extēdiť ad futura verisiľ nō cogitata.ar.c.cū inter.p.ꝺ renū.maxime cū isti redditus superexcrescētes hēant hāc clausulā annexā vt ꝓuideat nouis ex dispositōe iuris.7 ꝓ has duas expositōes remanet clarꝰ 7 planꝰ intellectꝰ tex.7 ꝑ q̄ ad ṕmū. Venio ad sc̄ꝺm.s.q̄ꝺ iuris cū factū subseqns est ꝛrium ꝓtestatōi.7 distingue vt.s.qz aut fit ꝓtestatō ꝺependētiby a mera ptāte ꝓtestātis.7 valet ꝓtestatio. exemplū si ꝓrius ꝓtestor ꝙ nō intēdo aliq̄ꝺ dicere ꝛ fidē si postmodū dico aliq̄ꝺ ꝛ fidē ꝺefēdit me ꝓtestatio vt.xxiij.q.j.hec est fides. Itē pone exēplū in testatore q̄ dicit cui bis legauero semel legatū esse volo.si postea bis legat ñ valet nisi vt vnū legatū.vt.l. si q̄s.ī ṕn.ff.ꝺ le.iij. Itē fac̄.ꝺ.l.ꝓ seruū.aut actus pēdet a volūtate ꝓtestāt is 7 alteriꝰ.tūc si ille ꝙsentit ꝓtestatōi iuuat ꝓtestatio.vt.ꝺ.c.cumana.7 qꝺ no.ī.c.fi.j.ꝺ ꝙdi.appo.aut ille nō ꝙsentit 7 tūc si ꝓtestatio fit ex causa ꝓbabili tenet ꝓtestatio.exemplū inferť mihi metus vt ꝙtrahamꝫ mōniū cum berta.si ꝓtestor ꝙ non intendo cōtrahere licet per metum exprimam verba apta ad matrimonium nihilominus valet ꝓtestatio facta in ꝛrium vt in.c.lotharius.xxxj.q.ij.7.c.j.qꝺ me.cā.si autē nō ſꝺ est insta cā ꝓtestāꝺi tollitť ꝓtestatō ꝓ ꝛriū factuz.nam quēadmodū ꝙditio mēte retēta nō ꝓdest ex q̄ pure cō traxit cū aliq̄.vt.l.si nō repetēꝺi. C.ꝺe cōꝺi.ob cām.ita 7 ꝓtestatio fctā ꝓte ignoraāte nō ꝺz ꝓdesse exq̄ postea pure gerit actū cū ꝓte. Exq̄ inferť ad q̄nez q̄tidianā. q̄ꝺā ad instantiā amici dixit se velle fideiubere ꝓ illo. ille postea coꝛā testiby ꝓtestatus ē ꝙ ꝓ illā fideiussiōez nolebat obligari.ꝺeinde fideiussit.petiť apꝺ creditorē Certe ꝓtestatio tollitť tūc ꝓ ꝛrium factū cui creditor nō ꝙsensit.7 voluit Bar.in.l.nō solū.§.morte.ff.ꝺ no. ope.nū. Nūq̄ ꝓtestatio fit sup actu in q̄ ius facit ꝓsumptōez iuris 7 ꝺe iure.7 ꝓtestatio tollit illam ꝓsumptōez.pone exemplū ius ꝓsumit ꝙ si spōsus cognoscit sponsaz ꝺe futuro imediate ꝛbiť matrimoniū ꝺe pūti in.c.is q̄.ꝺe spon.pone ꝙ sponsus ꝓtesteť ꝙ nō intendit eam cognoscere aio ꝛbendi matrimoniū 7 mulier ꝙsensit nunq̄ꝺ ꝓtestatio tollitť ꝓ ꝛriū factū subseqns: In q̄ ꝺico ꝙ vbi cessaret turpitudo valēti ꝓtestatō ex quo ꝑs in cuiꝰ fauoꝛē ius ꝓsumit consensit ꝓtestatōni hoc ꝓbo ar.eo.q̄ no.in auc.sed iaz necesse. C.ꝺe dona. ante nup. vbi ꝺicit Li. 7 cōiter iuriste ꝙ ꝛ ꝓsumptōz iuris 7 ꝺe iure ad mittitť ꝓbatio ꝓ ꝙfessionē illius in cuius fauoꝛez ius ꝓsumitť.7 ꝺixi in.ꝺ.c.is q̄.si g̃ ex postfacto tollitť ꝓsumptio iuris ꝓ ꝙfessionē partis multo fortius vbi apparet ꝺe voluntate ante factum facit quod

no. Inno.ī.c.qz plericꝫ.ꝺe īmu.ec.§ vbi turpitudo ꝛatur in ꝓtestatōe.vt in exemplo ꝓmisso nō valet ꝓtestatio.dictū est no. Inno.in.c.veniēs ꝺe spō.7 hec breuissime q̄ ad sc̄ꝺm. Quo ad vltimū qñ ꝓtestatō venit ad ꝺandū certū intellectū facto multipliciter intelligibili 7 non tollitť ꝑ factū seq̄ns licet ṕma frōte videatur ꝛrium ꝑ ꝺz intelligi ſm ꝓtestationē ꝓtestātis.et intelligo qñ ꝓtestatio ē facta in pñtia illius cuiꝰ interesse ꝛtitur.exēplū exñs coꝛā iudice recepto libello ꝺicť ꝙ rñdere vult nō tñ animo li.ꝓte.hec ꝓtestatō ꝓdest vt voluit hic Inno.7 ad ꝑ allegaťquotidie dictū Inno.7 idē voluit in.c.vnico.ꝺe lit.ꝓte.sequitť Bar.ī.ꝺ. §.morte.nā ad libellū pōt rñderi mltipliciter 7 aīo lit. ꝓte.7 aīo iudicē informandi.vnde exquo ꝓtestať ſm vnū intellectū nō ꝺz intelligi ſm aliū ꝛ alius sit magis cōis.facit l.nensemus.ff.ꝺe ne.gest.ad idē adde dictū Inno.i.c.cumana.ꝺe electi.ī addi.vbi ꝺicit ꝙ si pars ꝺicat in pñtia iudicis ꝓtestoꝛ ꝙ non intendo ꝙsentire in vos tanq̄ in iudicē ꝙpetentē.7 hac ꝓtestatōe salua ꝺico sic ꝙ valet talis ꝓtestatio nec tollitť ꝑ ꝛba subsequentia.vñ iuꝺex potest illū ꝙdemnare vt ꝙtumaceꝫ. q̄ nō ꝺiciť ꝙparere exquo ꝓtestať ꝙ nō intēdit ꝙsentire vt in iudicē.7 iō sis cautus vt addas in ꝓtestatiōe ista ꝛba nisi q̄tenus ꝺe iure teneoꝛ tūc.n.ꝺefēdit a cōtumacia Itē aduerte ꝙ ꝑ casu 7 siliby ꝓtestatio iuuat qñ ꝙcurrit cū facto.vñ si repetať in quolibet facto tollitť ꝓtestatio ꝑ factū pure gestū. exemplū cōpareo coꝛā iudice 7 recepto libello respōꝺeo cū ꝓtestatōe ꝙ nō intendo ꝙsentire in eū tanq̄ in iudicē cōpetentē. si postea facio aliq̄s actus coꝛā eo 7 nō repeto ꝓtestatō nem tollitť ṕma ꝓtestatio facta coꝛaz eo.7 ꝺe ꝑ est tex. no.ſm vnū intellectū in.ꝺ.l.cuz in plures.§.locator.ff. loca.tenet Bar.in.ꝺ.§.morte.7 Jo.an.hic.qꝺ intelligo qñ pars habuit liberā facultatem ꝓtestāꝺi.ꝑ si ꝓpter iustū metū iudicis qz timuit eius tyrannidē nō fuit ausus totiens replicare credo ꝙ ṕma ꝓtestatio sufficit quo ad totā cām donec cessauerit metus.argu.optimū.c.j.qꝺ me.cā.7 in.c.si iustus metus.ꝺe appel.7 ꝑ sufficit quo ad intellectū.c.7 glo. In ea.glo.ibi pōt ꝺici ex hac particula vsq̄ ad finez.colligitur vna so. ad ꝛrium ṕmissum ꝙ ꝓtestatio hic ꝓfuit respectu antiquaz ꝓbendaz 7 respectu bonoz cōium.nā solū ꝓuiꝺeť istis ex superexcrescentiby fructiby 7 redditiby quasi glo.innuat ꝙ cessante ꝓtestatōe isti recepti vltra numez debuissent habere ptes ex antiq̄s ꝓbēꝺis.quasi ex receptōe vltra numez frangať nedū numerꝰ canonicoz ꝑ etiā ꝓbendaz.ꝑ hoc dictū nō placet.7 apte glo. j.in ꝛ.integritatis ī fi.ꝺicť ꝛriū vt nō frangať numerꝰ ꝓbendaz sed canonicoz tm.7 illud est cōius 7 verius. 7 ꝓbari videť in.c.ꝓ illoz.ꝺe ꝓben.7 ibi in glo.fi.hoc tenet expresse quā no.ad idē facit.c.ꝺilectus filius.e.t. Ex his inferť ad q̄nem q̄tidianā.an superexcrescentia reddituū frangat numez ꝓbendaz ipso iure.7 videť ꝙ sic ꝓpter ꝙditōez ſꝺintellectā.ꝺe q̄ ī tex.et circa hoc mlta possent ꝺici.ꝑ vera ꝛclusio videť vt nō frangať ipso iure ꝓ.c.fi.ꝺ ꝛ.sig.ꝑ ē in ptāte rūpendi.sic intelligē cōditōem illā ꝺe q̄ in tex. Itē tot sť instituēꝺi ī ecclesia q̄t ex redditiby eiꝰ pūt sustētari.vt ī.c.j.ꝺ isti.7 si aliq̄ sť recepti vltra numez ꝺz numerꝰ ꝓbendaz augmētari ex superexcrescētia reddituū nō tñ antique ꝓbēꝺe ꝙfundūť sed accrescētiby fructiby creantť noue ꝓbēꝺe parescū antiq̄s.7 ꝺe hoc ē tex.no.hic 7 alibi nō ita bñ ꝓbatur. In glo.ī ꝛ.ī canonicos.no.ꝑ ex ista glo.ꝙ laicus pōt habere ꝓbendā in eccl̄ia sed nō canoniā.q̄i velit glo. ꝙ canonia sit ius spūale,ꝓueniens eoipso ꝙ aliquis recipitur in canonicū.ꝓbenda ꝛo ē q̄ꝺ temporale ꝺebita canonico rōne officij 7 canonie. Cōtra hoc opponitť ꝺe.c.ꝺilecto ꝺe ꝓben.vbi ꝓbenda appellať ius spūale 7 indiuiduū. Jo.intellige illū tex.quando ꝓbenda ꝺz annexū canonicatū.vñ rōe canonie ꝺz

ius spūale. istā glo. itelligo qñ pbenda ē p se ꝓsistēs in mera tpalitate. nā pbēda singl'r ꝓsiderata ꝓsistit in mera tpalitate. q; ex bonis tpalib; ꝓstituit pbenda. sic intellige Jnno. in. c. maioribꝫ de pben. 7 iō dubitat an in eccleſijs regularib; pñt esse pbende seu portiones ꝓuilegiate q̄ sūt loco pbendarum. ꝺ quo vide p Jnno. in. c. dilect⁹. el. ij. de pben. 7 qđ ibi dixi. 7 p Jo. an. in regula nō est obligatorijs. de reg. iur. li. vj. i mer. ¶ Scđo no. ex glo. q; licite fiūt ꝓ laicis in eccl'ia pbēde. 7 refert Lō pos. hoc fuari in eccl'ia sancti martini Carnoten. vbi assignant aliq̄ pbende nobilib; rōne pauptatis vl' alicui⁹ seruitij tpalis. p hoc. c. possessiones. xvj. q. j. vbi eccleſia pōt pauperi ꝓcedere vsufructū alicui⁹ possessionis. vñ eccl'ia ꝺ3 sua bona cōicare pauplb;. xvj. q. j. c. fi. dicit etiā hic Lōpos. q; ꝓpter cōionem q̄ esse int' pbēdā 7 canoniā si pbēda solita ꝓferri canonico ꝓferr' clerico videt' etiā collat⁹ canonicat⁹. ꝓ hoc facit optime c. translato. s. eo. ¶ Jn glo. in. ℣. ꝓciperēt ibi symonia cū fuisset. No. bñ glo. q; si recept⁹ in canonicū fac̄ pactū vt nihil omnino petat rōne canonie cōmittit symonia. ß nō ꝓbat' p ter. quē glo. allegat ß optīe facit. c. p tuas. iij. de symo. 7 declarat vt. s. dixi. ¶ Jn fi. glo. loq̄tur aliq̄ntulū obscure. ß forte voluit intelligere vt intelligit Jnno. q; canonici fecerīt statutū p se vt recipiendi vltra nūer nihil ꝓciperēt de canonia. nā siue statutū sit bonū siue sit malū nō ꝓmittit symonia ꝓm eu3 7 bñ q; cū nullo fit pactū. nec ex sola editōe statuti venit aliq̄d spūale. q; vēditō nō ꝓsistit sine p̄cio. in. §. p̄cium. insti. de empti. 7 ven. Sed si statutū legeret' tpe receptōnis in canonicū q̄ caueret vt aliq̄d det' vel ꝓmittat' 7 recipiend⁹ ꝓmitteret obſuare tūc bñ cōmitteretur symonia. q; bñ no. nā ꝓm Hosti. sic ꝓsuetudo nō excusat ita nec statutū. j. de symo. veniēs. 7. c. nō sat'. et intellige ꝓm Hosti. q̄ statutū nutriret ꝓuatum cōmodū 7 tpale. sec⁹ si publicū 7 spūale. 7 p hoc dictū dicūt hic docto. canonicos nō excusari si exigūt aliq̄d tpale a nouiter recipiēdo seu recepto diuidendū int' eos. secus si veīt applicandū alicui operi. puta p bono fabrice vel alteri⁹ vtilitatis eccleſie. hoc dictu3 placet mihi rōne consuetudinis nō rōne statuti. allego tex. aptum j. q. iij. ex multis. vbi tex. q̄ nescio alibi dicit nil debere exigi a beneficiando etiam vt illud conuertat' in fabricam vel aliam vtilitatē eccleſie ne beneficia videantur p̄cio ꝓcedi. Ꝺ3 dices tu q̄re valet pot⁹ ꝓsuetudo q̄3 statutū dico q; statutū nō ꝺ3 principū volūtariū ß necessitatiuū. 7 paria sunt petere exp̄sse vel cū editōne statuti ß ꝓsuetudo habuit principiū voluntariū. nam ex pietate vel liberalitate potuerunt recepti nouit' aliquid dare vtilitati eccl'ie applicandū. 7 ex istis obligationib; voluntarijs poterit induci laudabilis ꝓsuetudo. sic intellige tex. no. in. c. ad aplicam. de symo. Et vide quod ibi dixi 7 tetigi. in. c. iacob. eo. dicit etiam hic Jnno. q; si nihil peteret' vel ꝓmitteret'. ß receptus aliquid spōte dat canonicis eccleſie nō cōmittit symo. Iz ibi sit statutū aliq̄d exigens quod no. p hoc facit. c. 7 si q̄nes de symo. 7. c. ꝓsuluit. de vsu. 7 sic videt' q; tpe q̄ quis recipit spūale pōt dare sponte aliq̄d tpale. ad qđ vide tex. no. j. q. j. emendari. ¶ Jn glo. in. ℣. industriā no. fi. glo. 7 p clariora ℣ba dic̄ Hosti. q; si p industriā canonicor augmentant' pbende qđ supest cedit eis. ß si bona capli augmentant' pōt etiā augmētari pbēdarum numer⁹. vt hic q̄in cōib; redditib; nō referat vnđ ꝓueniat augmentū. Ego credere q; etiā ex pbēda singulari posset aliq̄d subtrahi si aliq̄d supest ex necessitatib; ipsius canonici. vt q; pbenda multū abūdat. rō q; bona pbēdar̄ sunt canonici. 7 eccl'ie 7 canonici possidēt nō iure ꝓprio ß eccleſie. vt. xij. q. j. §. fi. cū. c. se. si g̃ vna prebenda multū abundat 7 alia est multū tenuis pōt eps cū capl'o ex pbenda abundanti supplere defectū tenuis. sicut ex bonis vnius eccleſie pōt supplere alteri. vt in. c. j. de re. eccle. nō alie. li. vj. nec est curandū de industria canonici q; ad hoc tenebat'. Jtē superfluū ꝺ3 deputari ad piā causam. vt in. d. §. fi. ergo si fiat deputatio p epm 7 capl'm ad piam causa3 mō ꝺicto cō uertit' res ad vsum destinatū. ¶ Jn glo. in. ℣. ad pbēdas. in fi. tene hāc vltimā so. glo. 7 eā declara vt no. gl. i. c. ij. de ꝓcess. pben. li. vj. Et ꝓclude q; si ꝓmitteret' canonicat⁹ vel pbenda nō valet ꝓmissio. vt in. c. ij. de cōcess. pben. Sed siq̄s de pñti recipit' in canonicum 7 ꝓmittit' sibi de ꝓximo vacatura tenet receptio. q; ius canonie est q̄situ de pñti 7 debet habere pbendā vacaturam nō rōne ꝓmissiōis ß canonicatus habiti. 7 iste ē intellect⁹ b⁹. c. ¶ Jn gl. in ℣. vltra nūer. no. glo. ad quā q̄tidie fit remissio cū queritur an recepti vltra nūer debeant hre stallū in choro vocē in capl'o distributiones q̄tidianas 7 alia q̄ soliti sūt canonici recipe. 7 vltra gl. reperiunt' alie opiniones varie. Jnno. 7 Lōpos. de directo sequunt' ꝓriam opi. Distinguūt. n. q; aut in loco ē ꝓsuetudo q; canonicus installat' tūc ad limites installationis consequit' vocē. si fuerit installatus in choro hēbit ea q̄ sunt chori. si in capl'o hēbit q̄ sūt de capl'o. si aūt non subest causa siue ꝓsuetudo installatōis dicūt q; eoipso q; recipit' seu instituit' hēbit plenū ius canonie. q; licet tpalia nō trāsferātur sine traditōne. vt. l. in traditionib;. C. de pact. secus tñ in spūalib;. p quo vide bo. ter. in. c. si tibi abbti. de pben. li. vj. Jo. an. distinguit inter receptū auctoritate superioris 7 receptum vō luntate capli. p casu receptus nihil ꝓseq̄t'. secđo ꝺ3 habere vocē in capl'o 7 distributōes 7 si. Et sit rō diuersitatis. q; subuenit' ei q̄ in necessitate ꝓstitutus ē. vt in. c. ab arbitris. 7 ibi glo. de offi dele. li. vj. Jo de lig. hoc impugnat. q; pinguis⁹ ius bñ recepti auctoritate pape q̄ capli. vt patet in. c. hi qui. de pben li. vj. cō. de ro. decccliij. al'. cccliiij. dicunt q; de ꝓsuetudie curie approbatū ē q; isti recepti vltra numer̄ nihil interim recipiant. q; nō bñt plenū ius. q̄nimo talis canonicatus vacat post collatōe3 pbēde sibi factā cui est annexus canonicat⁹. loquūt' tñ de recept' pape auctoritate. Jo. an. distinguit q; aut papa mandat aliquē recipi cū plenitudine iuris canonical'. vt in. c. dilect⁹ fili⁹. de pben. 7 in. c. ꝓposuit. de ꝓcess pben. q; tūc tal' ꝺ3 hre oīa. Aut mādauit istū simpl'r recipi vl' nūer. 7 tūc ꝓcedit opi. glo. aut q̄s recipit' auctoritate capli. 7 tūc ꝺ3 tal' oīa intra recipe 7 ꝓseq ar. ß. Credo q; ista. qđ dependeat a decisione alterius qōnis an. s. p receptōe3 vltra numerū frangat' nūerus. nā si numer⁹ frāgit' nō video q̄re iste receptus nō ꝺ3 oīa habere licet nō habeat pbendam. nā habere vocē in capl'o 7 stallū in choro 7 distributōnes q̄tidianas nō sunt ita necessaria ad pbendā ß ad canonicatū. nā a ꝓncipio erant canonici sine pbendis distinctis. maxie q̄n eccl'ia nō hēbat tpalia. xij. q. j. c. videtes. 7 pōt quis pfecte esse canonicus absq; pbenda. vt no. Jnno. in. c. fi. de cle. nō resi. ex sepatis ergo nō ꝺ3 fieri illatio. vt in. c. ij. de trāsla. pla. 7 i. l. papinian⁹. exuli. ff. de mino. cū ergo ista sūt accessoria ad canonicatum trāslato canōicatu etiā ista trāsferunt'. vt in. c. trāslato s. e. vñ ad ꝓpositā qōnem dicerē q; aut canonici recepērt aliquē simpl'r vl' nūer. 7 frangit' nūerus vt patet hic ibi in derogatōe3 siue ꝓstitutōis ꝛc. 7 p ꝓns sic receptus ꝺ3 hre oīa iura canonicalia 7 expectare pbendā tpe suo. nā videm⁹ in regularib; q; ex sola receptōe recipiūt ius capl'are 7 alia q̄ sūt de iure collegij. aut canonici recipiūt aliquē boc adiecto vt sit sup numerari⁹. 7 sic p3 q; noluerunt frangere numer̄ ß qđam ius extraordinariū dare. 7 hoc casu ꝓcedat glo. q; sic receptus nō hꝺ3 ius integr̄. ß ē qđđā ius pparatoriū ad futur̄ ius integr̄ obtinēdū. 7 p ß pōt instrui q̄d dicēdu3 cū doct. 7 ordinarij. collegij. recipiūt aliquē vltra nūer̄ q̄le ius habeat in collegio. 7 an habeat vocē approbādi vel reprobādi doctorandum. si ℣o ad mandatu3 pape

fit receptio. aut papa scribit vt cū plenitudīe iuris canonicaľ recipiat. ꝛ seruā opi. Io. ant. q̄ ī hoc mihi placet aut simpl'r mādat aliquē recipi ꝛ dependet ab illa q̄stione an frangat numer⁹. ꝛ cōiter tenet' ꝙ nō. vt no. in. d. c. ꝓ illo⁊. ꝛ hoc remēdo dicerē istū nō hīe ius integrū. ꝛ hoc casu ꝓcederet opi. Io. d rota. nā ī dubio nō videt' papa derogare nūero. ß poti⁹ creare q̄daz ius exordinariū ꝛ ꝓparatoriū ad integr⁊ ius obtinēdū. secus dic in recepto auctoritate legati. q⁊ legat⁹ nō pōt necessitare canonicos ad recipiēdū aliquē ꝯ statuta ecclesie ꝛ ipsius ꝓuilegij. vt est no. in glo. i. d. c. ꝓ illo⁊. ¶ In glo. fi. sed ꝯ h ꝛ ꝯ. tex. oppo. hic. n. nō agebāt isti canonici actōe reali. ꝛ sic nō debebat fieri reuocatō ex vicio litigiosi. q⁊ tūc res dī litigiosa qñ ꝛtit qō de dominio. de q̄ dicēdū vt hī in auc. litigiosa. C. de liti. ꝛ no. in. c. ecclia. vt li. pen. nec debeat fieri reuocatio ꝓpt' pēdētiā litis. q⁊ pendente lite pōt possessor sua possessione vti. iō potuit capl'm ꝛferre ꝓbendas ꝛ alienare possessiones cōes. ꝓ ß facit qđ dixi in. c. ex lr̄is. d in. pa. So. duo sūt principales intellect⁹ ad fi. c. Primus ē ꝙ hic reuocāt' oīa gesta ꝓ alterā ꝑtiū post q̄nem motā coram epō ferrariensi. nā hec qō ꝓmo fuit attentata coram illo epō. ꝛ ad ꝯria respondit in effectu Inno. ꝙ fit reuocatio ꝓpter ꝓfidiā q̄ notat' in istis canonicis antiq̄s q̄ cū teneret' ꝓuidere nouis trāstulerūt prebendas seu possessiones in seipsos. si aūt trāslatō fuisset facta ī aliū nō fuisset facta ista reuocatio. Et no. sing. hoc dictū est. n. nouū remediū reuocādi attētata lite pendente vbi. ſ. notat' ꝓfidia in attētante lz cessent alia iurꝛ remedia. ¶ Scōs intellect⁹ ē ꝙ hic reuocāt' attētata per ꝑtes coram epō Ferra. post' litē motā coram papa. ꝛ rō reuocatōis ē de fect⁹ ꝑtis epi. naz ꝑm Inno. exq̄ papa icepit cognoscere de aliq̄ causa videt' illā ad se aduocare ꝛ de manu inferioris tollere. ad h. c. vt nīm. de ap. postmodū Inno. videt' ab h̄ recedere. ꝛ dicit ꝙ req̄rit' ꝙ papa exp̄sse ad se reuocet causaz. nō. n. sufficit ꝙ in re ordinario incipiat de aliq̄ causa cognoscere. ¶ Hosti. dicit non esse dīam an papa cognoscat de cā vl' ad se reuocet. q⁊ cognoscēdo sat' videt' reuocare. d. c. vt nostrū. Io. ant. dicit ꝙ aut papa ex certa sciētia ꝛ ꝓprio motu ad se reuocat cām vel de ea cognoscit ꝛ alteri delegat. ꝛ videt' causam eripe ab inferiore ita ꝙ nō tenet ꝓcessus inferioris dūmodo iste inferior sit certificatus ꝓ quēcūq̄. q̄ secus si iudex inferior nō sit de hoc certificat⁹. all'. c. si duob⁹ de appel. aut papa facit ista ad instātiā alteri⁹ ꝑtis. ꝛ tūc opus est ꝙ ista ꝑs excipiat coram inferiore iudice. al's tz ꝓcessus q⁊ papa tenet' reuocare si ꝛ inq̄ntū ꝑs vult illa reuocatōe vti. all'. bo. tex. in. c. audita de resti. spo. fatet' tn̄ ꝙ curia nō recipit h̄ dictū. ß facta reuocatōe indistincte curia tenet ꝙ ꝓcessus coram inferiore sit nullus. Hec dicta mihi placēt ꝓter ꝓmū. nā vbi supior⁊ reuocat motu ꝓprio ꝛ ex certa scientia nō req̄rit' vt iudex inferior certificet'. vt in. c. ſ. d cōcess. ꝑben. li. vj. Fateor tn̄ ꝙ si aliud attētet' in ꝓiudiciū ignorātis ꝓbabil' ignorātia bz illū excusare. ꝛ h̄ voluit Inno. in. d. c. ſ. vbi vide de materia h⁹ reuocatōis. ꝛ ad c. si duob⁹. de appell. dic ꝙ ptās nō erat reuocata a supiore ab inferiore. Itē sup ꝓcessu ꝛtumacie punitur nō aūt sup ꝓncipali. ꝛ h̄ no. q⁊ q̄tidiana. ¶ Quid aūt si duo iudices nō hītes se vt supior⁊ ꝛ inferior cognoscūt pariter de vna eadēq̄ causa an teneat ꝓcessus coram vtroq̄ factus. Inno. dicit ꝙ sic nam exquo h̄nt ambo iurisditōez in illa causa imputādū est pti nō excipienti si aūt ꝓferūt ꝯrias sn̄ias. Cōpost. dicit ꝙ nō valet sēda lata ꝯ ꝓmā nisi pēdēte appellatōe sup ꝓma ꝑte esset lata sēda. nam tūc de sēda posset excipi coram iudice appellatōnis. ¶ No. plura ex istis dictis. ¶ Primo limitatōem ad. l. vbi ceptū. ff. de iudi. vt iudiciū dz finiri vbi est ceptū. dic. ſ. si excipiat' ß si nō excipiat' valet ꝓcessus ab vtroq̄. sic limita. c. ex tenore de rescrip. Sēdo no. q⁊ snīa ꝯ snīam nō valet etiā in diuers⁹ instantiis et coram diuersis iudicib⁹ ꝯ opi. Bar. in. l. j. C. qñ. ꝓuo. nō est ne. Sed tu dic de hac materia vt ple. no. in. c. inter monasterū de re iudi. ¶ Tercio. no. q⁊ de iure supueniente post appellatōez pōt q̄s expiri ad effectū ꝓsequendi snīam ꝓ se. d q̄ vid' qđ ple. le. ꝛ no. ī. c. abbate sane d re iudi. li. vj. ꝛ ꝓ h̄ ꝓclusiue hī mā b⁹. c. clara. Abb.

¶ Ecclesia sancte marie Famosus c. ꝛ tractabo hic materiā vltra alios an ꝛ qñ statutū laicor⁊ seu lex principis extendat' ad eccliam vel ecclesiasticas ꝑsonas. ꝛ cōiter sūmat' sic. Cause eccliar⁊ ꝑ statutōnes laicor⁊ diffiniri nō dēt. Ego general' quo ad itellectū sūmo sic. Statutū gn̄ale laicor⁊ ad ecclias vel ecclias ticas ꝑsonas vl' ear⁊ bona ī ear⁊ ꝓiudiciū nō extēdit' nec spāle etiā si ear⁊ ꝓmodū ꝛ fauorē ꝓcernat. Diuidit' ꝓncipal'r in duas ꝑtes. In ꝓma. ponit' duplex diffinitōis motiuū. In scōa diffinitō. ibi qđ a senatore. Et scias ꝙ h. c. ꝛ. c. eccl'ie sancte marie. j. ꝛ. ij. vt h. pen. ponūt idē factū. ꝛ vide glo. ibidē que narrat seriē totius negocij. ß q̄tum ꝑtinet ad materiā h⁹ lr̄e pone sic casum lr̄alē Eccl'ia sancte marie mouit q̄stionē ꝯ Io. de achaya super quibusdā possessionib⁹ coram iudice seculari pendēte lite. iste ioānes ꝓuentus trāstulit possessiones petitas ī qđam monasteriū. senator⁊ roman⁹ coram q̄ ꝛtebat' qō vigore cuiusdā statuti laicor⁊ dicētis ꝙ si reus trāsferat possessionē litigiosā in aliū deberet possessio ab eo tolli ꝛ dari petēti. spoliauit monasteriū illis possessionib⁹ ꝛ tradidit eccl'ie sancte marie monasterio nō ꝓuicto nec vocato vl' ꝓfesso. demū monasteriū egit coram papa petendo se restitui ad illas possessiones q̄s senator⁊ vigore ill⁹ statuti sibi abstulerat papa ꝛtra mot⁹ rōnib⁹ de q̄b⁹ in lr̄a qđ factū fuit ꝑ senatorē in ꝓiudicium eccl'ie reuocauit ꝛ possessiones illas monasterio restituit. ¶ No. ꝓ ꝑm casus positōz tex. aptū ꝯ opi. bar. in. l. cūctos pp'os. C. de sum. trī. vbi dicit ꝙ statutū laicor⁊ generale pactū nō nutriēs ß rōnez ꝓtinēs dz ꝑuari in vtroq⁊ foro tā ꝯ laicos q̄s clericos dūmodo specifice nō disponat de ecclesijs vl' ecclesiasticis ꝑsonis nec sit ꝯ libertatē ecclesiasticā. hoc dictū reꝓbat' hic. nā hoc statutū de quo ꝓdixi erat generale nec nutriebat pactum sed veniebat obuiandū fraudib⁹. nec erat ꝯ libertatem ecclesiasticā cū eccl'ia puniat incidētes in viciū litigiosi. vt no. in. c. eccl'ia. vt li. pen. ꝛ tn̄ h̄ statutum nō valuit respectu eccliar⁊. q̄nimo nec in foro seculari debuit ꝙernari in ꝓiudiciū eccl'ie ꝛ hoc no. q⁊ non solet ad hoc induci iste tex. ꝛ ex h̄. ꝛ ex tex. no. ꝙ cā eccl'iarū etiā q̄ten⁹ ꝛsat' ꝛ agitat' in foro seculari nō dz decidi nec diffiniri ꝑm ius ciuile ꝛ statutū laicor⁊. ꝛ sic videt' tex. hic ꝓ dictis doc. ī. c. j. §. e. tercō hī h̄ argu. optimuz ꝙ iudex secularis nō exercet officiū suū ꝯ ecclesiasticas ꝑsonas etiā ī cauſ incidētib⁹ coram eo. nā ist' negociuz monasterij incidēter ortū fuit in cā mota coram seculari. ꝛ tn̄ nō potuit iudex secular' ī ista ꝛcidentia iurisditōem suā exercere ꝯ monasteriū. ꝛ h̄ facit ꝯ glo. in. l. nullū. C. de testi. q̄ voluit ꝙ si clericus testificādo deliq̄rit coram scl'ari pōt puniri etiā ꝓ ipm iudicē scl'arē rōe incidētie. de q̄ vide qđ dixi latius in. c. ver. de fo. cō. ¶ Nota q̄rto ꝙ laicor⁊ q̄dā sunt religiosi q̄daz nō. ꝛ scias ꝙ ꝛbū religiosus pōt capi largissime. ꝛ ꝓpbēdit omnez xp̄ianū. vñ dī xp̄iana religio. vt ī. c. ꝓ hūani. de homi. in. vj. q̄ñq⁊ dr̄ large ꝛ ꝓpbēdit oēm xp̄ianū honeste viuentē. nā in eo ꝙ ipendit deo debitā religionē pōt dici religiosus. ꝛ isto mō pōt intelligi iste tex. h̄ q̄ñq⁊ capit' stricte. ꝛ tūc dicūt' religiosi q̄ ꝓmittūt tria ſbalia regule. vt no. in Ru. de regla. ꝛ dicūt' religiosi q̄ de relegati ꝓ ꝓfessionē. ꝛ h̄ mō laici ꝙuersi pōt dici religiosi in. c. nō dubiū. de sen. ex. ꝛ hoc modo pōt etiā intelligi iste tex. q⁊ laici ꝙuersi non possunt tractare spiritualia. ideo nō possunt itereſſe electōi ꝑlati vnacū clericꝫ

vt in.c.ecleo de elec.li.vj.7 sensus est vt laici qtūcunqꝫ religiosi siue large siue stricte nō pñt disponere de rebus ecclīasticis ꝓpria auctoritate.7 cū ista lra loquatur generalr idē dic respectu impatoris vel regis.ad hoc. xcvj.dis.si impator.7.c.cū ad vrē vbi tex.not. vult q etiā impator nō pōt intēsse ꝓcilio generali clericorūꝫ. qō tn pleni⁹ examino in q̄dam disputatōe. ¶ No. q laici nō pñt statuere etiā in fauorē ecclīarꝫ 7 clericorꝫ. qō intellige qñ statutū eēt auctorizatiuū. vt q; ō rebꝫ ecclīasticis disponit p̄cipiēdo vl' vetādo seu ꝓhibēdo sec⁹ puto si eēt mere priuilegiatiuū vt.j.latius subq̄tiā ¶ No.casum vnū reseruatū pape.s.approbare statuta laicorꝫ respectu ecclīarꝫ 7 ecclīasticarꝫ psonarꝫ.nō g̃ pōt plat⁹ citra papā approbare statuta laicorꝫ circa clericos.rō est q; null⁹ plat⁹ dz cōmittere laicis negōcia ecclesiastica vt ipoꝝ discretōe aganf.vt in.c.ij.de iudi.ß papa ß pōt.vñ dat qñqꝫ laico ptātem excōicandi. vt est glo.no.xxxj.di.§.vrē. Jtē cōmittit laico causā criminalē clerici.ij.q.v.mēnam.7 ꝓfirmādo talia statuta facit ea sua.q; oia nra facim⁹ ꝛc.l.j.C.de ve.in.cnu. et c.si aplice.de pben.li.vj. Ex his infert ad qōnem.nunquid papa possit se subꝯcere iurisditōi impatoris vel alteri⁹ laici.7 videt p̄ q̄ sic p tex. q̄ qtidie all'.ij.q.vij. c.nos si in cōpetēter.7 p.l.est receptū.ff.de in.om.iudi. vbi bn̄ q̄ maior iudex pōt se subꝯcere iudicio inferioris. Cōtrariū decidit hic no. Jo.an.q; tenderet in p̄iudiciū sūmi aplatus.7 ignominia irrogaret deo si vicarius ei⁹ posset iudicari p̄ secularē.vñ papa nō pōt renūciare illi p̄uilegio 7 honori cū p̄cipalr nō ꝓcernat honorē seu vtilitatē suā ß dei 7 ecclie.7 ad.c.nos si incompetenter.dicendū q̄ ibi iudiciū sumit' p discretōe.7 ex nimia humilitate papa subiicit seu iudicio impatoris q̄nimo plus puto papaꝫ nō posse facere vt laici iudicō suo iudicēt clericos.7 sic subꝯcere clericos iudiciis laicis q; ß p̄uilegiū fori hūt clerici a deo.vt no. Jnno.in c.ij.de ma.7 obe.vide bo.glo.i.d.c.si impator.xcvj.di. 7 glo.i.c.q̄ꝫq̄ꝫ.d cēsi.i.vj.s.q̄ papa nō pōt tollere ea q̄ sunt de iure diuino.xxv.q.j.sūt q̄dam. fateor tn̄ q̄ potest eos facere suos delegatos.vt no.in.c.mēnaꝫ.7 i.d. c.ij. ¶ In glo.ij.in fi.no.bene glo.q bona patrimonialia clericorꝫ gaudēt eodē p̄uilegio cū bonis ecclie.ß tn̄ dictū nō colligit' ex tex.q; solū ß eq̄parāt' quo ad exclusionē iurisditōis secularis ecclie 7 ecclīasticē psone. de rebꝫ aūt ß nihil dicit'.ideo forte glo.dicit ß fore ar. q sicut psone 7 ecclie equiparātur ita bona accessoria ad p̄sonā sunt equiparāda bonis ecclie.de ß bēs alias tres glo.in.c.ex literis.de pigno.in.c.fi.de vi.7 bo. cle. 7 in.c.sil'r.xvj.q.j.ß vide glo.in ꝛrium.xvj.q.iij. possessiones.q̄ sing.dicit q bona patrimonialia clericorū pscribūt' sicut bona laicorꝫ nō sic bona ecclie ita q̄ prescriptio quadragenaria nō extendit' ad bona patrimonialia clericorꝫ.ad idem facit qō no.glo.7 Archi.in.d. c.q̄ꝫq̄ꝫ.vbi dicunt q nō est vniuersalr vrē q bona clericorꝫ gaudeāt eodē p̄uilegio cū bonis ecclīarꝫ.hīc dicit no.spe.in ti.de in inte resti.§ qualr.q clericus i bonis patrimonialibꝫ nō petit restitutōez in integr̄ p̄textu lesionis sicut in bonis ecclīarꝫ.de hoc est bona glo. in cle.vnica.de in inte.resti.hinc do.an.in.c.si diligenti.de pscrip.tenet 7 dicit q solū in casibꝫ in iure exp̄ssꝫ bona clericorꝫ gaudēt eodē p̄uilegio cū bonis ecclīarꝫ. 7 satꝫ fuit de mēte spe.q̄ i ti.de cleri.ꝓiu.ponit istos casus spāles.7 archi.in.d.c.q̄ꝫq̄ꝫ.7 hāc ꝓclusionē semp tenui nec ob.c.sil'r.pall'.pcedit.n.q̄ ad ptectōez.q; eccia dz defendere bona clericorꝫ.nec placet rō glo.i.c.ex literis.q; nō ē vlis.7 dic qō ibi dixit. ¶ In glo.fi.ibi sniа nll'a no.bn̄ glo.q sniа lata ꝛ nō ꝓfessuꝫ vl' nō ꝓuictū ē nll'a.7 fac̄ tex.i.c.nosi quēq̄ all.i glo.ß ꝛ ß fac̄.nā sententia lata ꝛ ins litigatorꝫ etiaꝫ contra nō ꝓuictū vel nō ꝓfessuꝫ tenet 7 fac̄ ius inter ptes 7 iputādū ē nō appellāti.vt in.c.cū int'.de sen.7 re iudi.7 in.l.res iudicata.ff.d re.iur.7 in.l.ingenuū.ff.d sta.ho.iō intellige gl. vt saluet q tūc sniа ē nulla qñ etiā ē lata sine medijs 7 sine cognitōe cause lata ē sniа.vt in.l.platā.C. de sen. 7 circa b̄ dic latius q aut sniа lata ē sine citatōe 7 ē ipo iure nulla vt in.l.j.§.ex eo.ff.de sen.q̄ sine ap.rescin.nā citatio ē fundamtū ordis iudiciarij.vt ē tex.insti.d pe. teme.li.facit.iij.q.ij.caueāt.7 in cle.pastoral'.d re iudi. vbi bo.tex.qō tn̄ fallit f̄m quosdā in notorijs. de quo plene remitto ad.c.vestra.de coha.cle.7 mu.7.c.cū olim de sen.7 re iudi.in fi.7 hoc intellige nisi ps sit pñs in iudicio tunc nō requirit' citatio q; ad ß fit citatio vt ps sit pñs.vt no. Jo.an.in.c.fi.de elec.li.vj.7 Bar.in.d.l. platā.q̄nimo ad monitio iudicī sedētis,p tribunali bꝫ vim trine monitōis.vt est glo.no.in.c.ꝓsuluit. de offi. dele.7 videt tex.f̄m cōmunē intellectū.C.quō 7 quando in.in.l.ij. Si vo citatō fuerit facta ß iudex ꝓcessit nō data copia pti ad se defendendū sniа ē nulla.ita dicit Jnno.in.c.tua.de coha.cle.7 mu.hoc ꝓcederet etiam in notorijs. Jdē est qñ iudex plene nō informatus de meritis cause tulit sniam.vt in.c.tū ex lris.d in inte. resti.no.p Bar.in.l.cum platis.ff.de re iudi. ¶ Extra glo.oppo.ꝛ tex.7 glo.7 videt q statutū laicorꝫ debeat extēdi ad ecclias 7 clericos saltē vbi d iure canōico nō repit' ꝛriū sicut in casu hui⁹.c.7 respectu statuti videtur tex.in.c.ꝓstitutus.de in inte.resti.7 in.c.ij. d eo qui mit.in pos.7 in.c.cū causā a ꝛrio sensu.d sen.7 re iudi. d lege principis videt tex.in.c.j.d no.ope.nū.7.c. auc. d ꝓcess.pben.li.vj.r.di.si in adiutoriū. Do.ꝓpter b̄ cōtraria difficultat' materia h⁹.c.7 varie i diuīsis locis docto.vtriusq̄ iurꝫ senserūt.ß generalr repio duas theoricas traditas a canonistis.vna i.c.fi.d solu.vbi cōiter dicūt q lex principis p̄iudicial' ecclīs nō extēdit' ad ecclesias nisi exp̄sse approbet' ꝓ papā.ß si fauet ecclesijs intelligit' approbata nisi exp̄sse reprobet' sen canō sit i ꝛriū.7 hec theorica ē fundata sup eo q; ecclia vtit' legibꝫ ciuilibꝫ q̄tenus veniūt in fauorē ecclie 7 nō i p̄iudiciū.vt i dicto.c.si i adiutoriū all'. Si vo est ꝓstitutō laicorꝫ inferiorꝫ nō extēdit' aliq̄ mō ad clericos etiam si sit fauorabil'.ad hoc adducunt tex.istū. Alia theorica tradit' ꝓ Jo.an.in.c.j.de no.ope.nū. vbi dicit q si res ciuilis 7 canonica ꝓueniūt possum⁹ mixti eis vti i vtro q̄ foro.vñ papa,sepe fūdat se sup legibꝫ 7 canonibꝫ.vt no.in.d.c.j.de no.ope.nū. Si vo leges 7 canones discordāt aut lex nō pōt seruari sine peccato 7 dz seruari canon in vtroq̄ foro.vt in.c.fi.de ꝓscrip.7 nulla lex peccati nutritiua valet.vt no.in regula iuris possessor li.vj. Si vo lex ciuil' pōt seruari sine peccato tūc queli bet lex dz seruari in foro suo.ponit exēplū.in.c.ij.de arbi.li.vj.7 hāc theoricā firmat glo.in dicta regla possessor.ß aliā regulā. Bar.tradidit in.l.cūctos pplos. all'. vt dixi i prin.7 latiꝫ.j.dicet'. Ego latiꝫ ,psequor hanc materiā p enūeratōez casuū generaliū ex quoꝝ decisione pōt inferri ad decisionē mltaꝝ qōnū particularium. Primo ,psequor in ꝓstitutōe principis.sc̄do i ꝓstitutōne laicorꝫ inferiorꝫ. ¶ Ad p̄mū dico q qñ lex ciuilis specifice disponit sup ecclīs 7 p̄sonis ecclīasticis. nec repit' ꝛriū iure canonico.pone exēplū p totū ti.de sac. san.ec.C. An aūt tal'res sit fuāda in foro ecclīastico. Jo.cal.in.c.j.pal.dicit q de necessitate nō ē fuāda qr nō astringit ecclias ß pōt seruari erq̄ canon nō ꝛdicit 7 dico q ß qō dependet ab alia. An lex ciuilis sit approbata eoipso q canon nō ꝛdicit ß specifice disponit de ecclesijs 7 p̄sonis ecclīasticis.7 credo q nō sit fuāda etiam de honestate.q; talis lex est nulla tāqꝫ ꝓdita a non bñte ptātem.nā statutū assumit vires a ptāte statuentiū.vt in.l.fi.ff.de iurisd.om.iu.7 i.c.a nobis.de sen.ex.in c.vt aiarꝫ.de ꝓsti.li.vj.certū ē.n.q imperator nō bꝫ potestatē sup ecclias nec p̄sonas ecclīasticas.vt ß 7 melius in.d.c.si imperator.7.c.cū ad vrē.imo hodie imperator recognoscit impiū ab ecclesia.vnde ab ecclia coronatur

ꝛ ꝓfirmat ꝛ imperiū de gēte in gētē p eccliaꝫ tranſſert vt fuit olī trāſlatū ꝺ grecis ī germanos. vt. i. c. venerabilē de elec. ꝛ hodie ē ter. bo. i extrauagan. boni. viij. que incipit vnā ſanctā. ꝛ vide Bar. in. l. j. ff. de req. re. ꝛ qꝺ plene dico ī. c. nouit. de iudi. iō nō potuit ipator leges ꝓdere ex defectu ptātis. ꝛ iō no. dic Jnno. in. c. j. de rec. nō alie. li. vj. q; ſolēnitas introducta p impatorē in alienatōe rei ecclie de q̄ in auc. B ius po;rectū. C. de ſa. ſan. ec. nō ē ſuanda neceſſario. qꝛ non potuit iperator diſponē hāc ſolēnitatē. p B facrō generaľ hꝰ ter. vbi ꝺī nō ē tributa facultas ꝛc. Jtē ex obſeruātia illaꝝ legū denotaret quedā ſupioritas imperij ad eccliaꝫ. vñ ꝓ oēm honeſtatē eſt vt impator ponat falcē in meſſem alienā ꝛ ꝓfundit ordo totiꝰ monarchie. facit rō. c. ſingula. ꝛ. c. ad B. lxxix. di. dicerē tñ q; ſi lex eſſet mere priuilegiatiua tūc eſſet tenenda qꝛ tunc ceſſat ratō ſupioritatis cū q̄s poſſit eſſe ꝑuilegiatus nō ſubditꝰ ſic intelligo. c. nouit de iudi. iō dico q; vbi lex eſſet fundata ſuper rōne naturali pōt iudex eccleſiaſticꝰ illā ſuare nō rōne legis B rōne naturali. ad B. l. ſcire optet. ff. ꝺ excu. tu. deficiēte. n. l. recurrendū ē ad rōnem nāle. m. vt in. ꝺ. l. ſcire. ꝛ in. c. ſcꝺo req̄ris de appel. no. glo. j. di. ꝓſuetudo. Et ex his habes limitatōeꝫ optimā ad illa iura que dicūt leges ciuiles ſeruādas ſi canonib; nō ꝓtradicūt.

¶ Scꝺs caſus ē q̄n lex ciuilis diſponit generaliter nō faciēdo mentōeꝫ de pſonis ꝛ eccl'is B ſi ipſa nō poſſet ſuari ſine peccato. vt pone exemplū in legib; inducentib; pſcriptionē cū mala fide. ꝛ talis lex nō ē ſuāda nec in foro canonico nec etiā ī foro ciuili. qꝛ nulla lex valet inducēs pctm̄. vt in. c. fi. de pſcrip. ꝛ pōt iudex ſecularis ꝓpelli etiā vt illa nō ſeruet. vt in. c. lꝫ. ꝺ iureiu. li. vj. B voluit Bar. in. ꝺ. l. oēs ppli de iuſti. ꝛ in. ꝛ in. l. fi. C. ſi ꝓtra ius vl' vti. pu. ꝛ in. ꝺ. l. ꝓuilegia. ¶ Tercius caſus q̄n lex ciuil' ē generaľ ꝛ rōnabil' nec ꝺicit canoni. tunc ſi ē fauorabil' ē ſuāda etiā q̄ ad clericos ſecus ſi ꝓiudicialis. vt in. ꝺ. c. j. ꝛ in dicta theorica ſupi' all'. ¶ Circa B tñ ꝓtingit nōbile dubiū q̄n lex dicat' ꝓiudicialis clericis. pone q; cleric' inſtitutꝰ heres nō ꝓfecit inuētarium an' teneat' vltra vires hereditat'. dico q; vbi lex poteſt habere aliqꝺ ꝓmodū ꝛ aliqꝺ incōmodū nō poteſt dici ꝓiudicial'. ſecꝰ ſi aliqꝺ incōmodum. ꝛ iō lex diſponēs in ꝛctib; in locato depoſito emptōe ꝛ vēditiōe rei ꝛ ſilib; oēs iſte leges exq̄ nō ꝺicūt canonib; ſūt ſuande q̄ ad eccl'iam ꝛ eccleſiaſticas pſonas. de B ī. c. j. ꝺ no. ope. nū. vbi demolit' eccl'ia nouit' edificata ꝓ nūciatōꝫ noui opis inductā p legē ciuilē ꝛ tñ eo reſpectu lex poteſt eſſe ꝓiudicial'. B pōt dici cōmodoſa ſi clericus ageret ꝓ laicū. ꝛ B videt de mēte Jo. an. ꝛ Hoſti. in. c. ecclēſia. vt li. pē. pbat' ibi in eo q; agit' ꝓ clericū vicio litigioſi ꝛ tñ illud ius agēdi fuit generaliť ꝓditū a iure ciuili. ad idē. ꝺ. c. auēte. vbi papa adducit legeꝫ ciuilē in arg. in deciſiōe cauſe ſpūal'. B ꝓcedit niſi eccl'ia eēt ſpeciaľ ꝓuilegiata. vñ qꝺ dixi ī clerico herede nō ꝓficiente inuētariū q; tenet' vltr vires hereditarias nō extēditur ad eccl'iaꝫ q̄ ꝺꝫ ꝓuilegiata. ꝛ lꝫ ꝺ B nō ſit tex. ſūt tñ rōnes ꝛ dicta doc. ꝛ tenet Bar. in. l. j. C. de ſa. ſan. ec. ꝛ bal. in. l. fi. C. de iure deli. qꝛ ſi fiſcus nō tenet' aliq̄d relīquere eccl'ie exq̄ eccl'ia venit dāmificāda ꝛ obliganda ī auc. ſic alienatō. C. de ſa ſan. ec. ſecꝰ ī clericis vt. ſ. dixi. ꝛ ī iſtis pōt ſaluari glo. q̄ tenet ꝓnū in. c. j. de teſta. ꝛ ibi dixi. ¶ Quartꝰ caſus q̄n lex ciuil' ē generaľ B deniat a iure canonico. exēplū ī. ꝺ. c. ij. ꝺ arbi. li. vj. ꝛ tūc cōiter ꝺī q; lex ciuil' ē ſuāda ī foro ſuo ꝛ canō ī foro ſuo. ſ. eccleſiaſtico. vt no. ī. c. cū eēs. ꝺ teſta. ꝛ ī. ꝺ. c. j. de no. ope. nū. niſi foꝝ ſeclare eēt ꝺ tpali iuriſditōe eccl'ie qꝛ tunc ꝺꝫ ſuari canō. vt ī. c. ſi duob; de appell. ꝛ ī. c. qꝺ cleric' de fo. ꝓpe. ¶ Quintꝰ caſus ē cū lex ciuil' diſponit ꝺ mā ptinente ad' eccliaꝫ nō diſponēdo de illa mā B tollēdo lucꝝ qꝺ alſ dederat vl' ponat penā actū explicāti. exēplū ꝑmi ſi raptor ꝓbit mr̄imoniū cū rapta lex ciuil' ꝓuat ipam raptā oīb; bonis ipſi' raptor' q̄ ſibi dederat ꝛpter delictū rapt'. ius canonicuꝫ indiſtincte ꝑmittit mr̄imoniū inter raptorē ꝛ raptā. vt in. c. cū cā. ꝺ rapto. in. c. tria. xxxvj. q. vult. An valeat illa diſpoſitō legalis: glo. no. in. c. cū ſm leges. de here. li. vj. dicit q; ſic qꝛ lex potuit tollere lucrū. Sed ꝺrīū tenet glo. no. in. c. de puellis. xxxvj. q. ij. qꝛ lex ciuilis nō potuit directe vel indirecte diſponere ſup mr̄imonio. ꝛ illā glo. videt' ſeq̄. Fede. ꝺ senis ꝓ filio. xxxv. al'. xxxvj. ꝛ B ꝺictū plus mihi placet qꝛ auferēdo lucꝝ videt' intimidare mr̄imoniuꝫ ita q; rapta nō erit ita libera ad ꝓbendū mr̄imoniū timore pene legis exēplū ſcꝺi ſi lex punit ꝓbentē. j. ānos luct'. vt hī. C. ꝺ ſcꝺis nup. q̄i p totū. B canō ꝑmittit tale mr̄imoniū. vt in. c. pe. ꝛ vl. de ſe. nup. an valeāt pene legales. ꝺ hac mā no. in. l. j. C. de ſe. nup. ꝛ ī. l. liberoꝝ ff. de his q̄ no. infa. ꝛ in. l. decreto. C. eo. dixi plene in. c. fi. de ſecū. nu. Cōis ꝓcluſio legiſtaꝝ ꝛ canoniſtaꝝ eſt q; pene appoite ī odiū mr̄imony. ſeu ꝓbentiū ſint ſtrictē. ſecꝰ ſi in fauorē filioꝝ. fuit tñ vna opinio ſing'laris ſm quā ꝓſuluerēt pau. de liaza. ꝛ Rai. q; ſi ex ꝓctu ſcꝺaruꝫ nuptiaꝝ reſultat turbatō ſanguinis ꝛ incertitudo ꝑlis bñt locū pene legales. exēplū m'lier peperit in. ix. menſe poſt mortē mariti ꝑbabil'r pōt dubitari de ptu cuiꝰ ſit. nā pōt eſſe ꝑmi qꝛ ī. ix. menſe. itē ꝛ ſcꝺi. nā m'lier poteſt parere in. vij. meſe. vt ī. l. ſeptīo meſe. ff. de ſta. hovñ cū B caſu ſtrictē ſit cā rōnabil' ꝑhibēdi mr̄imoniū pene legales bñt locū qꝛ. ll. ciuiles pñt diſtinguere ius diuinū vt dixi. ſ. c. c. q̄ ī eccl'iaꝝ. nec videt' de mēte apl'i tale mr̄imoniū ꝓbi exq̄ pōt reſultare ſcādalū. nā ꝛ in multis alijs caſib; ꝑhibet' vſus mr̄imony. vt tpe menſtrui ꝛ ieiunij. vt. v. di. ad eius ꝛ. xxxiij. q. iij. in ſūma. ꝛ. c. nō optet. ꝛ hāc opi. recitat' ꝛ ſeq̄t' Bal. in. ꝺ. l. liberoꝝ. B ī ꝺ. l. decreto. ē ꝓtēt' ſimplici recitatōe. ꝛ B opi. ꝑma frōte videt' m'ltū rōnabil'. Ego ego in. ꝺ. c. fi. dico q; oīs pena legalis ē ſublata etiā ſi ſit apposita fauore filioꝝ ſimplicit' niſi eēt apposita ex facto culpoſo ipſi' mr̄is mot' pl'ib; rōnib; ꝛ ꝑcipue qꝛ lex ciuil' nō potuit ī ſpectātib; ad eccl'iaꝫ ſtatuere directe nec ī directe cū ꝺ his cognoſcere nō poſſit. vt in. c. tuā. de or. cogni. ꝛ in. c. lator. q̄ fi. ſint le. not. Bar. in. l. titia. ff. ſo. ma. ꝛ in. l. j. ff. de iu. om. iudi. Jtē qꝛ apl'us ꝓceſſit generaliť ꝛ canon approbat vt. j. annum luctus poſſit mulier ꝓbere mr̄imoniū vñ no. dictionē infra q̄ ꝓbēdit quālibet ptem totius anni. vnde incertitudo ꝑlis ſupueniens nō ꝺꝫ nocere mulieri que freta auctoritate apl'i ꝛ legis canonice cōtrabit. alſ eſſet decepta auctoritate legis quod eſt contra. l. gracchus. C. de adul. ꝛ. c. q̄ peccat. xxiij. q. iij. ꝛ cōtra regulā qꝺ legi. de re. iur. li. vj. Jtē tex. in. ꝺ. c. fi. dicit q; nullā ꝺꝫ mulier iacturā ſuſtinere. nec obeſt fauor filioꝝ qꝛ eſt irratonabil' cū tēdat in ꝓiudiciū mulier' ꝛ reſtringit facultatē ꝓbendi mr̄imoniū. ꝛ in fauorē vnius nō ꝺꝫ alteri fieri iniuſticia etiā ſi eſſet vidua in. c. ex tenore. de fo. ꝓpe. ſecꝰ aūt ſi ꝛpter culpā mr̄is lex impoſuit penā. exēplū ſi mater agnouit tutelā filij ꝛ nō petito tutore trāſiuit ad ſcꝺa vota tūc puniť ꝛ tūc habꝫ locū. l. oēm mr̄i. C. ad tertu. ¶ Ad ꝑdicta adde no. q. Jo. an. in. c. ſtatutū. de heret. li. vj. vbi ꝺicit nō valē ſtatutū laicoꝝ puniēs ꝓbentē mr̄imoniū ſine ꝓſenſu matris vel pr̄is vel agnatoꝝ. ꝛ ſic ꝓſului ī iſta ciuitate vbi viget q̄ ſil'e ſtatutū. ¶ Nextꝰ caſus q̄n lex ciuil' diſponit circa accūtalia tpalia ad actū ſpūalē. exēplū ī dote nūq̄d valeat diſpoſitō legis: Et ī B ꝓcludo q; aut non ꝓdicit canōi ꝛ vꝫ. p B. c. rainutiꝰ. ꝛ. c. rainaldꝰ ꝺ teſta. ꝛ qꝺ le. ꝛ no. in. c. j. ꝛ ij. de ꝺo. pꝰ di. reſti. niſi vt dixi ex diſpoſitōe ſua ſeq̄ret turbatō vel intimidatō mr̄imony. Nꝫ ſi ꝓdicit canōi tūc dependet ab alia q̄one cꝰ fori ſit cā dotis. tene opi. Jnno. ī. c. ꝺ prudētia. j. ꝺ ꝺ. pꝰ di. vt ſit mixti fori. Et p B. dico q; lex ſuabit' ī foro ſuo ꝛ canō ī ſuo ꝛ locꝰ erit ꝑuentōi ſic dicimꝰ in ſacrilegio. de quo no. in. c. cū ſit generale de fo. ꝓpe. ¶ Septimꝰ caſus q̄n

lex ciuilis disponit circa aliquē actū spūale pſumendo
7 lex canōica repit in ꝑriū.exemplū si masculꝰ 7 femina
simul cohabitāt pſumit lex ciuilis matrimoniū.l.in libe
re.ff.de ritu nup.lex canōica adulteriū vel fornicatōem.
xxx.q.v.aliter.hoc casu dico standū dispositōi canonis
in vtroq; foro.q; materia ptinet ad eccliam. in istis le-
ges nō dedignant ꝛc. vt in.c.clerici.de iudi.7 in aut'.vt
clerici apud ꝓprios epi. Et ex hꝫ dico q; licꝫ lex ciuil tol
lit ēpo cohabitatiōem cuiuslibet mulieris.vt i aut'.ēpo
nullā. C.de epi.7 cle.standū est iuri canōico.qđ dicit q
pōt hīe nō suspectā.vt in.c.interdixit.xxxij.di.p qđ.c.
dico q matrē vel sororē nō suspectā pōt epūs retinere
in sua cohabitatōe.si aūt lex nō ꝓdixit canōi in pſumen
do ē maꝰ dubiū. Hꝫ crederē q nō valeat hꝫ casu pſum
ptio legis exquo materia spectat ad eccliaꝫ.q; cū i istis
non pōt secularis cognoscere:ergo nec pſumere. Ideo
Fede.dicit in quodā ꝓsilio:videlꝫ cōsilio.xcvj.nō va-
lere statutū laicoꝝ p qđ ex certis ꝓiecturis ꝙctꝰ pſumit
vsurariꝰ.hoc dicerē vꝝ qñ lex ꝑncipaliꝫ nō disponit cir
ca actuꝫ spūalē:sed sup tpali cui est ānexus spūalis.7 p
hoc saluo nota.dictū bar.in.l.oēs populi.pall'.vbi dicit
valere statutū laicoꝝ si in certo casu pſumit ꝙctuꝫ si la-
tum:lꝫ sit appositū iuramentū in ꝙctu.qđ intellige quā-
do pſumit ex rōnabili causa:alꝫ posſꝫ in fraudē iuramē
ti lex pſumere simulatōem.7 hoc voluit do.an.in.c.cuꝫ
ꝓtingat.de iureiurā.secus aūt vbi statutū irritaret iura
mentū nō pſumēdo siliatōem ꝙctus vel aliā causaꝫ ꝙctꝰ
ānullatiuā.vt voluit bar.in.d.l.oēs populi.vt diximus
pleniꝰ in qđā disputatōe q incipit ſtāte statuto.hec oīa
ꝓcedūt dū qrit de validitate legis:vel de vi ꝓbendi sua
legis. Hꝫ si causa agitaꝝ in iudicio seculari vel eccliasti
co in decisorijs tene qđ.s.7.j.latius sbtiā.sed in ꝑpara
torijs iudicijs tene hāc regulā q sp ꝓbabit statutū seu
ꝓsuetudo illiꝰ loci vbi causa ventilat. Ideo si causa cle-
rici vertit coraꝝ iudice seculari seruabit in ꝑparatorijs
statutū seu ꝓsuetudo laicoꝝ. ita itelligo glo.no.in.d.c.
q clericis.de fo.cōpe.nec hoc casu statutū laicoꝝ exten-
ditur ad clericos: ꝑ causa regulat fm naturam fori vbi
agitatur ad hoc.l.ij. ff.de testi.7 qđ nota.c.illa. xij.di.7
qđ no.sup Rica.de ꝓsue.7 ab hoc nemo discrepat.7 ex
hoc inferꝝ q si causa clerici est coraꝝ iudice seculari reci-
piat ibi pemptōeꝫ instātie fm leges 7 statuta laicoruꝫ.
Hi aūt causa laici est coraꝝ iudice eccliastico nō habebit
ibi locū pemptio instātie.q; nō hꝫ locū de iure canōico
vt in.c.pe.de iudi.ita voluit no. Cal. in qđaꝫ sua dispu
tatōe q incipit statuto cauet.p hoc etiaꝫ dixit archi.ij.
q.vj.in.c.nō ideo.q si clericꝰ litigat coraꝝ iudice laico nō
pōt appellare aū sniaꝫ:nisi i casibꝫ i qbꝫ iura ciuilia ad-
mittūt appellatōem.de qbꝫ dixi in.c.sup eo.de ap. Et si
laicꝰ litigat in foro eccliastico pōt appellare aū sniaꝫ in-
distincte sicut canōes pmittūt in.c.vt debitꝰ.de ap.7.c.
de ap.e.ti. Ad ꝑdicta adde bonā glo.in cle.dispēdiosaꝫ
de iudi.q dicit q lꝫ iudex eccliasticꝰ posſꝫ sup vsuris ꝓ-
cedere simplr 7 ꝺ plano p illā cle.tn si causa vsuraꝝ agi
taꝝ coraꝝ iudice seculari nō ꝓcedet simpliciter 7 de plano.
sed seruato ordine iudiciario. q; lex canōica nō pōt da
re foro seculari modū ꝓcedēdi.7 p hoc sit expeditū pri-
muꝫ membꝝ ꝑncipale. Uenio ad secundū cū qrit de
validitate statuti secularū inferioꝝ. Et primꝰ casus sit
qñ statutū specifice disponit sup rebꝫ eccliasticis vt di-
sponebat statutū basilij.7 dicendū q non valet ex defe-
ctu potestatis vt hic.7 idē dic in oibꝫ casibꝫ in qbꝫ dixi
legē principis nō valere.vñ fortiꝰ tūc nō valebit statu-
tum inferioꝝ.7 idem puto si statutū laicoꝝ disponit su
per bona pīmonialia clericoꝝ.nā hec nō subyciunt fo
ro laicoꝝ.ar.optimū in.c.si clericus laicū.de fo.cōpe.7 i
c.fi.de vi.7 bone.cle.7in.c.j.de imuni.ec.li.vj.7 facit qđ
no.bar.in.l.rescripto.de mu.7 bo.vnde falsa est opinio
quorūdam dicentiū q qñ agit reali potest clericus cō-
uenīri coraꝝ laico.qsi tūc nō trahat psona:ꝑ res.facit.c.soli
te.ꝺ ma.7 obe.vbi dī q i tpalibꝫ clericꝰ recognoscit pn
cipē secl'arē i supiorē. Hꝫ vt dixi hꝫ op.ē falsa.q; clerici
idirecte traherent ad foꝝ ciuile:qđ est ꝙ aut'.statuimꝰ.
C.de epi.7 cle.vbi dicit q nec in crimiali nec in ciuili cle
ricus trahi debet coraꝝ iudice seculari:ꝺnīmo sup re ꝓ-
pria clericus pōt trahere laicū coraꝝ eccliastico iudice vt
est casus singularis in.d.c.si clericꝰ. bona ēm sunt acces
soria ad psonas facit.c.sīr.xvj.q.j. Et hāc opi.ꝓbat cu
ria:vt refert 7 sequit collec.in.c.qliter.7.c.clerici. de iu-
di.nō ob.c.solite.q; intelligit de rebꝫ tpalibꝫ feudalibꝫ.
nam si feudū habet a laico tūc eccliа vel clericꝰ debꝫ il-
lum recognoscere in supiorē.vt in.c.vex.de fo.ꝓpe.se-
cus si bona nō sunt feudalia vt ibi no.7 p hoc decidit
q̄stio.pone q dicat statutū laicoꝝ q ꝓductores posses
sionū pōt dimittere possessionē certo casu quotūcunq;
sint possessiōes etiā cle.an valeat statutū? Bar.tenet q
non.q; laici nō potuerūt statuere hoc in ꝓiudiciū cleri-
coꝝ:vt ptꝫ ex ꝑdictis.obligatio ēm ē data clericoꝫ acq̄
sita que non pōt ei tolli p nō supiorē suū.7 ex his dice-
rem q statutū seneñ.quo cauet q semel ꝓducens apo-
thecā nō potest expelli soluēdo pensionē ꝑmo statutā
nō extendit ad apothecas clericoꝝ seu eccliaꝝ. Itē fa-
cit ad.q.pone cauet statuto secularū q idem ius redda
tur clericis in foro seculari qđ redditꝰ laicis in foro eccle
siastico.in foro seculari sunt multa statuta vtilia an cle
ricus posset illis vti:dicendū q non. q; nulla fit iniuria
clericis si redigūtur ad dispositiōeꝫ iuris ꝓmunis.vnde
nō pōt dici statutū ꝙ libertatē ecclie.vt no. bar. in aut'.
cassa. C.ꝺ sa.san.ec. Secūdꝰ casus ꝑncipalis qñ statutū
laicoꝝ est generale nō disponens de clericis vl' ecclesijs
an extendatur ad clericos? dic breuiter in hoc q aut est
preiudiciale 7 non extenditur. quia statutum generale
non extenditur ad non subiectos. vt in.c.a nobis ꝑ. de
sen.ex.in.c.vt aiaꝝ.de cōstit'.li.vj.7 ideo fuit alꝫ ꝓsultū
q si statuto cauet q stantibꝫ masculis femīe non succe
dant.si femīa erat monialis statutū nō extendit ad eaꝫ
In hoc tn aduerte ad tres casus.aut statutū iniecit vi-
culū ante clericatū:aut post:aut oritꝰ ius agēdi ex facto
clerici seu q̄si siue statutū iniecerit vinculū aū siue post.
Primo casu statutū porrigit ad clericū.exemplū statu
to cauetur q ꝑmogenitus succedat pīi si secūdogenitꝰ
fiat clericꝰ post statutū ligat illo statuto.vt no. Jo.an.
in regula sine culpa.de reg.in.li.vj.i mercu.sic pōt itel-
ligi vno mō.c.ꝓstitutꝰ.de in integ.restit'. Hi ꝙo iniecit
vinculū post clericatū si statutū est ꝑiudiciale nō porri-
git ad clericū. Ideo si tpe statuti secūdogenitꝰ erat cle-
ricus nō ꝺꝫ ꝑuari successione paterna. vt no.in.d.regu
la sine culpa.ideo fuit ꝓsultū vt ponit Lap. all'.vij.q si
statuto cauet q stātibꝫ masculꝫ femīe nō succedāt si tē-
pore statuti filia femīa erat secularis repellit a successi-
one:lꝫ intret mōasteriū postmodū.secꝰ si priꝰ erat i mōa
sterio. Hi ꝙo statutū porrigit ꝓmodū pōt clericꝰ eo vti
Ita ꝓsuluit Jo.de lig.in questiōe facti:vt plene recitat
Lap.all'.cvj.seq̄t do.an.i.c.q clericis allegato.et Bal.
in.l.cūctos ꝑplos. C.de sum. tri.vbi dic q statutū laico
rum generale.ꝓbendit clericos inclusione fauorabili.
exemplū dicit statutū q extātibꝫ masculis femīe nō suc
cedāt.pone q masculꝰ sit clericꝰ an pōt vti statuto exclu
dendo feminā:7 dicendū q sic.facit.c.dilecti.de fo.cō
pe. Quidā tn voluerūt hic impugnare hoc dictū pistū
tex.vbi innuit q etiā in fauorē nō valuit statutū laico-
rum.sed teneo ꝑmā. Et ad istū tex.dico q ꝓcedit qnā-
do specifice disponit sup rebꝫ eccliaꝝ ꝓhibēdo.vñ nul
lo modo ꝓbendit clericos qñ ꝓcedit ꝓhibēdo ꝑcipiē-
do vl' vetādo seu certā formā in agendis p clericū impo
nendo.vt voluit Jo.de ligna.in dicto ꝓsilio.q; tūc de-
notaret sup iorita s statuētiū in clericos.secꝰ vbi statutū
simplr ꝓcedit porrigēdo ꝓmodū:vt in exēplo ꝑmisso.
q̄nimo dicerē q valeret statutū laicoꝝ si specifice face
mentōem de clericis dūmodo sit mere priuilegiatiuū:et

disponat nō ꝓcipiēdo. vt. s. si dicat q clericus ꝑmogenit⁹ succedat: vel qđ de bonis defuncti hospitale vel clerici habeāt tertā ptē. nam nemo pōt dicere hoc nō valere. q laic⁹ potest ꝓuilegiare ecclesiaz. vt in. c. nouit. de iudi. ¶ Quo ad terciū casum dic vt plene dico in. c. q clericis. de fo. compe.

Exliteris. Pena ꝓuatōnis a cōione q̄ ꝓpter ꝓtumaciā ex ꝓstituti one inferr̄ talis est ⁊ nō ꝑpetua. vel aliť. Pena simplr apposita ꝓpter cōtumaciā in dubio intelligitur talis ⁊ nō ꝑpetua. Et est no. casus. Prima ps ponit statutū ⁊ factū ex q̄ surgit dubitatio. Secūda dubitationē soluit duas rōnes inducēs. secūda ibi q: tamē. ¶ No. ꝑ iūcta supscriptōe q doc. legētes faciūt collegiū licitū ⁊ approbatū. vnde pnt facere statuta ⁊ alia q̄ sunt vniuersitatis explicare pnt. ⁊ nimirū. exercēt em̄ pfessionem licitā. q̄ faciūt vniuersitatē. vt est tex. in. l. fi. C. đ iurisdi. om. iu. hinc dicit ibi glo. q doctores ⁊ non scholares faciūt vniuersitatē. q: doc. sunt illi q̄ exercēt pfessionem. scholares ꝙo sunt discipuli exercētiū. ꝑ illa glo. nō est vera. q: etiā scholares faciūt vniuersitatē ex q̄ habēt materiā licitā ꝙueniēdi in vnuz. Et q sit vez allo tex. no. hoc apte ꝓbantē iūcta suprascriptōe in. c. q: ī causis de ꝓcu. tenet Inno. in. c. cū ab eccliaz. de off. or. ⁊ bar. ī l. fi. ff. de colle. illici. Et ꝓ hoc facit qđ habetur. s. in ꝓbemio vbi scribit doctoribꝫ ⁊ scholaribꝫ vniuersis ꝛc. vnde pōdera verbū vniuersis relatum tam ad doctores q̄ scholares. ꝓ qđ ꝙbū dico q doctores ⁊ scholares ī causis cōcernētibꝫ totū studiū faciūt vniuersitatez vnā: ita q scholares sine doctoribꝫ nihil faciūt nec ecōtra. quia qđ oēs tāgit ab oibꝫ dz approbari. vt in regula qđ oēs. li. vj. ⁊ in. c. ab ꝟ. de of. archi. ⁊ hoc apte sentit bar. ī. d. l. fi. ⁊ bal. in auť. habita. C. ne fil. ꝓ pa. ¶ Per ꝟ potes decidere q̄stionē q̄tidianā an scholares possint dare certā formā in examinatōe scholaris examinādi ꝑ doctores: vť doctores statuere sup scholaribꝫ examinādis. ꝙclude q in tangētibꝫ mere ipos scholares hñt ipi statuere in tangentibꝫ mere doc. statuere ptineat ad eos. si aūt imineat certū q̄d ꝙcernēs vtrosq̄ debēt sil ꝙuenire. facit qđ no. Inno. in. c. via. de loca. ⁊ tex. in cle. j. de censi. ¶ Secūdo no. q vniuersitas inferior pōt statuendo apponere penam ad limites ptātis illi⁹ vniuersitatis. qđ tetigi ī. c. cū oēs. s. e. ⁊ ex hoc potes inferre q scholares facientes statutū pnt apponere penā ꝑm iurisditōem quā hñt. ī doctoribꝫ tū legētibꝫ nō est tāta dubitatō. q: ipi hñt iurisditōez etiā sup scholares. vt ī auť. habita. ꝑall. C. ne fi. ꝓ pa. ⁊ in ꝓemio. ff. §. pe. ¶ No. q collegiū doctť. licite recipit aliq̄ emolumēta ex scientie exercitio: vt in ꝙentibꝫ ⁊ sūlibꝫ. ⁊ hoc voluit ibi tex. cū dicit būficio societatis eorum in magistralibꝫ ꝛc. ¶ No. q doc. pnt ex causa ꝓuare doctorē de collegio qđ no. idē dic de scholaribꝫ eadē rōne. ¶ No. q collegia inferiora subijciūtur superioribus iudicibꝫ. vñ si collegiū est ecclīasticū subijcit iudici ecclesiastico: si secularis subijcit iudici seculari. Ad hoc qđ no. Inno. in. c. dilecta. de excess. plā. Bar. in. l. fi. ff. đ colle. illici. Quō aūt cognoscatur an collegiū sit ecclīasticum vel seculare: dic q si plures sint ibi clerici est ecclīasticū. si plēs sť laici ē secl̄are. ⁊ data paritate ē dicēdū ecclesiasticū. q: maⁱ⁹ dignū trahit ad se minⁱ⁹ dignū: vt ī. c. qđ in dubys. de ꝓse. ec. vl alta. tenet bar. ad ꝓpositū nostrū in. d. l. fi. vñ q: doc. parisiēses ꝓ maiori ꝑte sunt clerici. ideo fuit recursuz ad papā. ¶ No. q statutū dubiū recipit interꝑtatōem a iure cōi. ꝙcor. c. cū dilectⁱ⁹. de cōsue. no. bar. in. l. oēs ꝑpli. ff. de insti. ⁊ iur. Et si statutū ē ecclīasticū recipit interꝑtatōez a stilo curie vt hic. ⁊ no. q ꝟ in interꝑtatiōe statuti solū fit mētio de iure canōico ⁊ stilo curie. Ex quo infero q in interꝑtatōe statuti ecclīastici recurrendū est ꝑ ad ius canōicū. secūdo ad stilum curie. in ītерꝑtatōe ꝙo statuti secularis recurrēdū est ad ius ciuile. ¶ No. q stilus curie facit ius. ⁊ pōt allegari in decisiōibꝫ causarū ex q̄ ius nō reꝑit in ꝙnū. qđ no. ad idē. c. l̄ras. de iura. calū. ¶ No. q vniuersitas habz iurisdict̄. ī singulos de vniuersitate: ita q lz nō possit q̄s sibipsi legē imponere. l. pe. ff. de arbit. facit. c. fi. de pe. ⁊ remiss. tñ vniuersitas vt corꝑ pōt imponē legē singulis de vniuersitate ⁊ sbiectis corꝑi. ꝓ hoc facit. c. irrefragabili. de of. or. ⁊ ꝑ ꝟ pōt inferri ad itellectū. l. fi. C. de iurisdi. iu. ¶ Nā vniūsitas lz nō hēat rectorē pōt sibi legē imponere. nā ad esse vniuersitatis necessario nō requirit q sit ibi rector. facit. l. j. ff. q cuiuscq vniūsitas. ⁊ no. Inno. in. c. cū nō igres. de ꝑben. ¶ In glo. j. in fi. nō itelligas q sp admonitio debeat esse trina: q̄nimo ī actibꝫ extraiudicialibꝫ sufficit regl̄ariť vna monitio. vt est tex. cū glo. in. c. si epus. xviij. di. ⁊ ī cle. j. đ here. ⁊ ꝑ Inn. in. c. ad petitōez. de acť. dicā in. c. ꝙsuluit. đ of. de leg. ⁊ī. c. j. đ sup. neg. ꝑla. vide bar. ī. l. si finita. §. iulian⁹. ff. de dā. infec. ⁊ glo. ī cle. j. de here. ¶ In glo. ij. ī fi. glo. vlť. refricare ī dubiū id de q̄ nō fuit hic opposituz. nō em̄ ꝙrebať hic de brevitate termini. vñ iste ť̄min⁹ erat satis ꝓpetēs. vnde erat ꝑfix⁹ vt q̄s recederet a ꝑtinacia sua ⁊ pareret superiori. aliud est in ť̄mio ꝑfixo ad appellandū. nec itelligas fi. glo. q ab isto statuto potuit appellari. q: a ꝑa legis nō appellať. vt dixi in. c. q: nos. de ap. ⁊ no. in. l. siq̄ ꝑa. ff. de ver. sig. nec a pena statuti appellať. vt no. bar. in. l. oēs populi. ꝑal. ⁊ dixi in. c. j. s. c. ¶ In glo. iq. in fi. no. bñ fi. glo. cui⁹ est snīa q si ꝑa imponit ꝑꝓ crimē intelligitur ꝑpetua. sec⁹ si ꝓpť ꝓtumaciā. ⁊ ꝟ fuit đ mēte Inn. hic. Dz distinguo lati⁹ post dicta doc. q aut ī appositione pene exꝑmiť tps ⁊ stādū est tpi statuto. ar. a ꝓrio ī. l. siue ꝑfinito. ff. de pe. Aut tps nō est ť̄mīatū: ⁊ tūc aut fuit dictū q ꝑa essz talis: ꝟ aliť nō fuit ť̄mīatū. ⁊ ītelligiť q duret ť̄mīatio. vt est tex. ī. d. l. siue ꝑfinito. Aut simplr ꝑa fuit apposita: ⁊ tūc aut ꝓpť crimē: aut ꝓpť ꝓtumaciā. Primo casu aut fuit apposita sine cau se cognitōe: puta ꝑ iterlocutoriā iudicis ⁊ itelligiť talis. ⁊ durat durāte officio iudicis. vñ si index sine cause cognitōe īterdixit alicui exercitiuz artis sue itelligiť ille īterdict⁹ durāte officio īterdictoris. vt ē tex. no. ī. l. fi. ff. de pe. Idē no. Inn. ī. c. qđ trāslatōem đ off. le. ⁊ itelligo qñ pena fuit successiua. Si aūt ꝑa erat momētanea. q: ꝙdēnauit ī pecunia seu mulctauit tūc est ꝑpetua. facit. l. illicitas. ff. đ of. ꝑsi. Si pena est apposita cū cause cognitōe ⁊ tūc aut delictū merebať vt pena essz ꝑpetua ⁊ erit ꝑpetua. Idē ecōtra ar. ī. l. si ꝑses. ff. de pe. ⁊ hoc fuit dictū Odofre. quē sequūtur hic doc. in dubio ꝙo itelligitur talť. ar. ī. l. he cause. ff. de suspec. tu. qđ voluit ꝟ Joan. in nouel. qđ est notādū. facit. l. interꝑtatōe. ff. de pe. ⁊ regula odia. ⁊ regula ī penis. de reg. iu. li. vj. ¶ Secundo casu ꝓncipali q̄ñ pena est apposita ꝓpť ꝓtumaciaz aut ꝓtumacia trāsiuit ī specificatū delictū tunc ītelligiť ꝑpetua. exꝑlū in. c. ex tue. de cle. nō resi. puta si clericus sit ꝓtumax īresidēdo ī bñficio suo tūc pena ꝓuatōis est ꝑpetua. aut nō trāsiuit ī specificū crimē: ⁊ tūc si pena est momētanea ē ꝑpetua. vt. s. dixi. Si successiua est talis. vt hic ī tex. iūcta glo. In dubio aūt an ꝑa ītelligať inflicta. ꝑ crimie vl ꝓtumacia: dic q ꝑ ꝓtūacia si ex priⁱ⁹ gestis nō pōt hīi certitudo. ar. ī. d. l. si ꝑses. iūcta. d. l. he cause. ¶ Ad vnū aduerte q: vbi pena est apponēda arbitrio iudicis dz esse talis. allegat ad ꝟ doc. Car. Alb. đ rosato allegātē. l. j. de furť. ⁊ balne. ⁊ dixit alibi nō esse illū casuz. ⁊ pōderabat ibi tex. ī ꝙ. tpari. Et ꝑm hoc dictū si est vez pōt colligi singularis limitatio ad oīa ꝑdicta. vt ꝑa simplr apposita ꝑ iudicem q̄ ꝑcessit ex arbitrio sit talis: vt sic restringať ad limites sue ptātis. ar. c. a nobis. j. de sen. ex. ⁊ c. j. iūcta glo. s. c. Dz ꝓ illā theoricā allego glo. no. insti. de iniur. §. in sūma. q̄ vult iudicem posse imponē penā capitalē in actōe iniuriaz: lz pena ibi sit arbitraria. Itē adduco tex. satis notabilē ī mō iudicio meo. in. l. sacrilegij. ff. ad. l. iul. pecu. vbi tex. imponit ibi penā arbitrariā: ⁊ tñ narratiue sbjcit q q̄ñq

fuit imposita pena mortꝭ. vñ forte illud dictū Alberici nō est vex. z tex. quē allegat dz restringi ī casu suo vl saltem dare hāc limitatiōem vt ꝓcedat vbi ius in spāli crimine impōit penā arbitrio iudicātis: ꝙsi ius tūc senserit de pēa tpalī. qz sciusset imponē penā ꝓpetuā. ß vbi ius specifice ñ dispōit d crimie ī dubie: credo ꝙ pena possit eē ꝓpetua. nā d iure canōico modicas hēm⁹ pēas exp̄ssas, p crimīb vñ succedit arbitrio iudicū. vt ī. c. d cauſ. de of. dele. vñ index dz arbitriū suū informare ſm pēas statutas ī silib crimīb. vt ī. c. tue. d peñ. vbi dī ꝙ ꝓ magnis crimīb dz impōi pēa de positōis. Itē facit qz pena est apponēda ſm ꝙlitatē z ꝙntitatē crimis. vt. ī. c. nō auferam⁹. xxiij. q. j. z ī. l. respiciendū. ff. de pe. z ß duo iura multū faciūt ꝑ dictū Alberici ꝛc.

Ex parte. Nō valet statutū ꝙ qd diuinus cult⁹ sine cā diminuit: eē ſi sup ß inꝯcesserit in forma cōi pape ꝓfirmatio. vel spāli⁹. Nō pñt canōici sine cā rōnabili restringē numex canōicoꝝ seu nūex pbēdaꝝ. In ꝓma narrat factū corrigēdi. ī ſcda corrigit. secūda ibi volētes. No. ꝑ. ꝙ canōici ñ pñt tollē. statuta honorabilia eccl̄ys. z tex. iste loq̄t indistincte. z itellige etiā de ātiq̄s statutis q̄ ātiq̄ canōici fecerī. ꝓ ß facit qd no. Inn. ī. c. accedētib. d puil. No. ij. ar. optimū a ꝑrio sensu iūcta glo. ij. ꝙ data diminutōe redditū pñt canonici etiā sine aucte pape restringē nūex pbēdaꝝ: ita ꝙ pbede suppresse nō cēsebūt ꝺpli⁹ vacare z itelligo ꝙ ß faciūt cuz aucte epi. vt plene diri ī. c. cū accessissent. ſ. e No. ꝙ ī act⁹ dispositōe qñ q̄s req̄rit cōsiliū tercij. vñ papa ß cōmisit istis delegatis vt ꝓferāt pbēdas vacātes cuz ꝓsilio dicti statuti. Circa qd q̄rit de qōne q̄ pōt q̄tidie ꝓtingē: q̄d si iste ñ vult cōsulere vl sit mortu⁹: an possit mādatari⁹ ꝓcedē ad act⁹ ꝓsūmatōez ꝓsilio nō hīto: Vinc. quē seq̄t hic Jo. an. z clari⁹ ī. c. j. ne se. va. li. vj. i effectu sic distinguit. ꝙ aut ille est mortu⁹ z tūc si exp̄ssio noīe ꝓprio ß ptās ꝓsulēdi fuit sibi attributa expirat mādatū exq̄ ñ pōt fuari forma. ß dz spectari secūda iussio. ar. ī. l. diligēter. ff. mā. z in. c. cū dilecta. de resc̄ṗ. Si ꝛo fuit exp̄ssuz nomē dignitatꝭ dz spectari successor. ar. in. c. qñ abbas. d of. dele. Idez dicem⁹ si est absens ita ꝙ ꝓsiliū ñ pōt req̄ri. Si ꝛo ē p̄sens z nō vult cōsulē: vl est absens z nō vult venire seu ꝓsiliū p̄stare z pōt mādatari⁹ ꝓcedē sine ꝓsilio. ꝓ ß bonus tex. ī. c. cū in vteri. de elec. Dz ꝑ ꝓmū mēbr̄ facit. c. j. ne se. va. li. vj. vbi dī ꝙ si capl̄m bz ꝓferre bñficia cuz ꝓsilio epi si eps ē mortu⁹ vel lōge absens pōt capl̄m bñficia ꝓferre. So. dic Lōposito. z seq̄t Jo. an. clari⁹ tñ loquit in. d. c. j. ꝙ aut ꝓsiliū est req̄rēdū ex forma mādati z ꝓcedit ꝓmū dictū. aut ex statuto vl ꝓsuetudine. z ꝓcedat. d. c. j. Et hui⁹ cōis dicti q̄dā antiqu⁹ doc. vt refert Jo. de ligna. assignabat duplicē rōnē. Prima ꝙ fortiꝰ stringit mādatū bois q̄ legis. ar. in. l. celsus. ff. de arbit. Itē ptās ordinaria est magis fauorabil q̄ ptās delegata vt in. c. p. z. g. de of. dele. hñs g̃ req̄rere ꝓsiliū fret⁹ ptāte ordinaria nō ita astringit sic hñs ptātem delegatā. vñ ī illo. c. j. capl̄m ꝓcedebat ptāte ordinaria. Jo. de ligna. vi dek impugn̄re oīa p̄dicta ꝙ etiā vbi ꝑ hñtē ordinariā potestatē ē ꝓsiliū petēdū nō valet act⁹ ꝓsilio nō habito. allegat bonū tex. in. c. nouit. de bis q̄ fi. a plat. sine ꝓsen. z ad. c. j. ꝑal. rñdet ꝙ loquit in collatōe bñficioꝝ ne ex nimia dilatōe ī mineat ꝑiculū. iō pōt ꝓcedere ꝓsilio ñ habito. No. an. tenet ꝓmū dictū. qz cū hñti ordinariā mādat vt cū ꝓsilio alicui⁹ ꝓcedat vī poti⁹ q̄dā admonitio nisi adꝺiciat vt act⁹ ꝛn⁹ sit nullus sic itelligit. d. c. nouit. Dz certe hoc nō est simpl̄r vex. qz ī. d. c. j. erat petēdu ꝓsiliū epi ex ꝓsuetudine q̄ pōt restringē ptātē ordinariā ar. in. c. q̄st⁹. ix. q. iij. Hec videt ꝓcedē indistincte opinio Jo. de ligna. ad. d. c. j. qz si bñ ꝓsideret rō illi⁹. c. j. est generalis ad oē ꝑiculū iminēs. nā ſm dispositōis rōnez dz restringi z āpliari dispositio. vt in. l. si pī. §. dulcissimi. s. ff. de leg. ij. z ideo videt ꝙ vbicūq̄ ex dilatiōe imminet ꝑiculū sp̄ pōt ꝓcedi ꝓsilio nō habito. ar. in. l. si lōgi⁹ ff. d iudi. z in. l. si cū vtē. ꝛ. ꝙ liceat. ff. so. ma. z hāc opi. iudicio meo sentit bar. in. l. j. §. si plēs. ff. de exercito. vbi sic general̄ allegat. d. c. j. nec placet dictū cōe antiquorū hic: vt fiat dīa inꝛ dispositōem hois z legis. qz dico ꝙ si supior mādat aliq̄d explicari cū cōsilio tercij de bz mādatū suū intelligi ſm iura. ar. c. ꝓcedētis. z ī. c. ij. de rescrip. j. ß de mēte iuris est illud vt si cōsiliū nō pōt hīi ꝓcedat ad ꝓsūmatōez act⁹. vt in. d. c. j. z in alys iuribꝫ palle Nūquid aūt teneat act⁹ si pōt hīi cōsiliū z nō fuit petitū: dico sic ꝙ aut ex forma mādati est req̄rēdū cōsiliū z nō valet act⁹ vt. d. c. cū in vteri. Aut ex dispositōe legis: z tūc aut lex a ꝓncipio ptātez tradidit z mādauit ꝓsiliū tercij req̄ri z nō valet act⁹ ex defectu ptātis. nā habuit ptātē modificatā z ꝙlificatā. sic itelligerez. d. c. nouit. ita ꝙ sine clausula decreti act⁹ ibi fuisset nullus. aut hñti ꝑus ptātez mādauit supior: vt ꝓcederet cuz ꝓsilio sempronij z tenet act⁹ sine ꝓsilio: ꝛ iste trāsgrediēs veniat puniēdus. ar. opti. in. c. dilect⁹. ij. de ꝑbē. vide glo. singularē q̄ ponit hāc theoricā in alys termīs in cle. j. de iure repa. Predicta ꝓcedūt in cōsilio. vbi aūt req̄rēdus ē cōsensus p̄cise dz hīi ꝙ id qd habet z no. in. c. fi. ꝓ te. de rescrip. li. vj. In glo. ij. in fi. tene mēti glo. istā. qz clarius loquit q̄ in. c. cuz accessissent. ſ. e. ti. z ad. c. fi. qd allegat in ꝓpriū: rñde vt dixi ī dicto. c. cū accessissent.

Quoniam. Hoc. d. Cōstitutio futura respicit z non ꝑterita: nisi in ea de ꝑteritis caueat. Primo ponit causam ꝓstitutōis declarāde. Secūdo declaratiōem: ibi declaram⁹. In tercia declaratōis ratōem: ibi cuz leges ꝛc. No. ꝑ ꝙ ꝓstitutio pape afficit oēs. nemo ē em̄ iter creaturas q̄ possit declinare seu exime re se a iurisdik. pape cū sit vicari⁹ dei in. c. ij. de trāsla. pla. z q̄libet est subiect⁹ deo. vñ etiā ꝓsuetudo nō valet q̄ntocūq̄ ꝛpe sit obtenta vt q̄s nō sit subiect⁹ pape. qz nemo pōt ꝓscribere contra ptātez pape. vt no. ꝑ Jnno. in. c. bone. el. ij. d postu. pla. Secus dic de ptāte impatoris. qz ꝑ eū pōt ꝓscribi. ad hoc qd dixi in. c. ꝑ venerabilē. q̄ fil. sint legit. ad hoc qd no. bar. in. l. bostes. ff. de capti. et in. l. j. de aq̄ plu. ar. intellige tñ qñ ꝓscriptio bz sua cōcomitātia vt bonā fidem ꝛc. No. ij. ꝙ ꝓstitutio dz esse clara quo ad līaz z q̄ ad mentē. vñ ꝛbū obscurū hic positū refert ad līaz. ꝛbuz ambiguū refert ad intellectū z mentē. rō colligitur ex tex. ne ex difficultate intellect⁹ legis q̄s incidat ī ꝓmptū ꝑiculū. Unū tñ scias ꝙ vbi lex est dubia excusatur quis a iuris ignorātia. vt est tex. in. l. regula. ff. de iuris z fac. igno. vide glo. in. c. vnico. de postu. pla. li. vj. in verbo decetero No. tercio ꝙ ꝓꝓriū legis est ꝓcernere futura. z nō ꝑterita. ratio rōnis sumit⁹ ex. c. ij. s. c. ne. s. aliq̄ puniant⁹ sine causa q̄ actū ante legis editiōem gesserūt. Et ꝑ hāc naturā legis dicim⁹ ꝙ si lex edit⁹ ꝑ vtbū futurum ꝓiunctiui modi: ita ꝙ pōt hīe duplicē intellectū respectu futuroꝝ z ꝑteritoꝝ dz respici sensus sonās in futurū. exemplū dicit statutū siqs ꝓmiserit delictū puniat⁹ ꝛc. nō em̄ ꝓpbendit⁹ q̄ pri⁹ delictū cōmisit licz ex vno significato ꝛbi possit ꝓpbendi. ad hoc qd no. Inno. ī. c. significauerūt. de testi. z bar. in. l. oēs ppli. ff. d iusti. z iu. No. vltimo ꝙ lex siue statutū pōt extendi ad ꝑterita dūmodo exp̄ssimat⁹ in. l. seu statuto vt ad ꝑterita fiat extensio: qd an sit vex. j. subijciā In. glo. j. ibi oīm xp̄ianoꝝ. dic ꝙ et circa ifideles bz papa iurisdi. qd tñ declara vt no. Inn. de voto. c. ꝙ sup bis. et dic ꝙ in spūalib⁹ z ꝓcernētib⁹ aīam sunt subiecti sibi oēs. ideo nō est necessaria sequēs restrictio. glo. pōt tñ saluari quo ad tpalia: qd tñ limita vt dixi in. c. nouit d iudi In glo. ij. ibi sine interp̄tari. nō intelligas ī distincte vt, qlibet dubio iuris sit recurrendū ad p̄ncipē. Naz z doc. dat⁹ potestas interp̄tandi iura: in. l. vnica. C. de ꝓpos. qui in vrbe cōstantino. li. x. Itē z iudices pñt interp̄tari iura ī causis vertētib⁹ coraz se. vt no. Inno. in. c cum speciali. de

ap.facit qđ habet in aut. iusiurandu qđ pstat ab his. Hz itellige glo.qñ insurgit magna dubitatio ita q qñ princeps solus interptat iura nō pōt pmode tollere: iuxta ea q̄ dixi in.c.j.s.e.vl salua glo.q̄ ad interptatōez necessariā q̄ oēs astringit.nā interptatio inferioris nō necessitat.vide glo.in.c.j.de postu.pla Ingo.fi.ibi nisi sit pstitutio iuris nālis. vult ḡ ista gl.q cōstitutio iuris nālis extēdat ad pterita.p.c.cū tu.đ vsuī. Et sic sentit q.c.cū tu.de vsur. sit pstitutio iuris nālis. Hz ꝯ hoc opponit.nā ius nāle fuit editū cū rōnabili creatura.vt.v.di.in prin.7 qđ ibi no.in sūma.ḡ frustra est dicere q extēdit ad pterita. Itē.c.cū tu.ē pstitutio pape 7 nō iuris nālis. Ho.itellige glo.q pstitutio iuris nālis vl diuini declaratiua extēdit ad pterita.rō.q: ille q̄ declarat nihil de nouo iducit.l.bēdes palā.ff.đ testa.vñ potī ligat pstitutio ātiq̄ q̄ nona đclaratoria.nā ḃ casu cessat rō.c.tj.s.e.c.Ho cū tu.vī declarare ius nāle.i.diuinuz.non em̄ de nouo dānat vsurarios: ꝫ potī declarat eos a iure diuio improbatos: iō extēdit ad pterita. Hz adūte lz q: dictū sit pt̄ in se: tn̄ pōt cal̄niari q̄ ad illud c.cū tu.nā.c.q: i oīb.e.ti. apposuit penā de nouo pstra vsurarios.7 sic rīspectu pene pstitutō erat noui iuris editoria.certū em̄ est q ibi pstitutio est ptim declaratoria 7 ptim est noui iuris editoria: lz pcernat pterita inq̄ntuz est declaratoria: nō tn̄ inq̄ntū ē noui editoria.pone exēplū dicit pstitutio q nemo audeat vsuras exercē: 7 q̄cū q̄ exercuerit puniat publicatōe oīm bonoꝝ.nā certe lz factū sit dānatū de pterito: tn̄ pena publicatōis cū sit đ nouo edita nō extēdit ad eos q̄ vsuras exercuerūt añ cōstitutōez.vt.in.c.ij.s.e.7 meli p tex.iūcta glo.ī cle.vnica.ī ẋbo cetero.de vsur.7 in.c.vnico.đ cle. nō resi.li.vj.vide glo.7 pau.in pemio.cle.in ẋbo cetero.ex q̄bꝰ ptz q iste itellect glo.nō est bon ad.c.cū tu. iō itellige illud.c.vt patebit ex.j. dicēdis. Et vt mā bui.c.habeatur pfecte cū q̄rit an 7 qñ pstitutio debeat extēdi ad pterita sbmittaz dicta.do.an.addēdo multa dicta bar.q̄ ipe obmisit ī.l.oēs pl'i.ff.de iusti.7 iur.in ẋ. secūdo q̄rit ur.in.xiij.colū.vñ ex oīb aliq̄bꝰ additis 7 declarat di stingue q aut in pstitutōe dī vt extēdat ad pterita.aut dī vt extēdat ad futura.aut simplr disponit nō faciendo mentōez de pteritis vel futuris. Primo casu aut pterita sunt decisa aliq remedio decisiuo: puta trāsactōe solutōe sn̄ia vel iuramēto: 7 tūc pstitutio nō extēdit ad pterita lz dicat vt extendat ad pterita.q: dz itelligi de pteritis nō decisis.vt est tex.i.l.cās.C.de trāsac. Rō potest esse: q: p ẋba gnālia pnceps nō vī habuisse mēte īstaurādi 7 reuocādi qōnes decisas.ad hoc tex.cū glo.in .c.ex multiplici.đ dec Quid aūt si pnceps dicat q extendat ad pterita etiā decisa: glo.singularis in.d.l.causas.dicit q tūc fit extēsio.ꝫ bar.al'r dicit ī.l.fi.C.si pstra ius vl vti.publ'.ibi em̄ sensit q aut est pstitutio dictans 7 extēdet.aut rescriptū pncipis 7 nō pōt pnceps hoc facere cū magno piudicio ptiū.p hoc qđ no.in.l.quotiēs C.de pci.ipa.offe.7 qđ no.gl.xxv.q.ij.rescripta. Et aduerte q: pma frōte hoc dictū nō videt vt fiat dīa inter statutū 7 rescriptū.nā si statutū pōt: ꝫ rescriptū ipius pncipis.q: lex assumit vigorē a ptāte statuētis.vt in c.a nobis.de sen.ex. Itē si pōt legē pdere q̄ pcernit oēs. ꝫ fortī rescriptū inter duos pcedere. Ego sustētādo hoc dictū reddere hāc rōnez diuersitatis.lex ē oīb cōis 7 p publica vtilitate edita.iiij.di.erit aūt.vñ ex causa rōnabili bn̄ valz lex cū possz ex causa tollē ius alteri q̄sitū: vt videmꝰ in pscriptōe 7 silib.7 dixi plenius in.c.q̄ in ecclia rum.s.e.rescriptū ẋo pcernit pticulares psonas q̄bꝰ pnceps nō pōt enormit piudicare in iure iaz q̄sito: vt dixi in c.que in eccliax.s.e. Nā si putat hoc equū debet facere legē generalē.ad hoc facit qđ dixi ī.c.j.s.e.q a statuto generali nō potest appellari: sed a pticulari cōcernente certam psonā sic. dicerē tamē q sibi subesset causa rōnabil possz pncipes etiā p rescriptū hoc pcedere p ea que dixi in.c.que in ecclesiax.s.eo.ti.7 recte cōsidrā do posset dici q in effectu nō est differentia inter rescriptuz 7 statutū.q: etiam statutū nō valeret sine causa rationabili absorbens ius alterius.vt dixi in.c.j.s.e.7 ī.d. c.que in eccliax. Aut pterita non sunt decisa.et tūc aut pendēt p appellatōem 7 nō fit ad illa extensio.q̄a causa debet decidi p iudicem appellatōis fm ius qđ erat ī prima instātia.qa iste index succedit loco primi.vt in aut. vt cū.đ ap.cogno.vide glo.in.c.licz canon.de elec.li.vj. no.bar.in.d.l.omēs populi. Aut negocia pterita pēdēt in pma instantia.7 adhuc dicit bar. q ad illa nō fit extēsio p id quod habet in aut. in medio litis sacras iussiones non fieri.sed illud posset limitari qñ ius emanat ad instantiā partis pendēte lite.secus si pprio motu pncipis 7 exprimeret qđ vult ad pterita extendi. ad hoc qđ no Pau.in.d.cle.dispēdioſaz.7 eodē modo limitarem pcedens membrū. Aut negocia pterita non sunt deducta in iudiciū: sed pendēt nec sunt decisa: 7 tūc cōstitutō extendit ad pterita. exquo cauet in ea de pteritis. et in casu seruat istū ter.7.l.leges sa cratissime. C. de legi.facit c.pe.de offi.leg.li.vj.p pdicta determinat q̄stio.dicit statutū q exclūdat femīa in successiōe cōmuni parentibꝰ.7 volumꝰ hoc extendi ad pterita. Si em̄ frater 7 sorores diuiserāt hereditatē ante statutū non extendit cōstitutio ad illud negociuz.secus si nō diuiserant: sed negociū pēdebat tūc limitandū vt.s. dixi.vt pendeat in iudicio vel ne Quo ad secundū membruz principale qñ cōstitutio expīsse dicit vt extendat ad futura 7 tūc non est dubiū. q: ppriū statuti est vt pcernat futura nō pterita: vt hic.7.d.l.leges sacratissime Ve nio ad tertiū qñ pstitutio simplr loquit nō faciēdo mētōem de pteritis nec de futuris.7 tunc aut cōstitutio venit declarādo.q: est iuris antiqui declaratoria 7 extēditur ad pterita: vt.s.dixi.nisi ptim essz declaratoria 7 ptī editoria.q: tūc q̄tenꝰ edit de nouo dicendū est vt de cōstitutōe noui iuris editoria.vt.s.dixi. Aut pstitutio venit ānullādo actū: 7 tūc dicit bar. q aut causa ānullationis est de pterito et extendit ad pterita.vt in.l.fi.C.đ pac.al's secus.hoc dictū limitarē qñ causa nullitatis est de pterito: ita q inferebat nullitatē ipso iure.secꝰ aūt si actus tenebat: ꝫ ī odiū inducit đ nouo cassatio.q: tunc non debz extēdi ad pterita p id qđ dixi in.c.ij.s.e.faciat tex.cū glo.in ẋbo cetero.in cle.j.de vsur. Aut pstitutio venit pfirmāda 7 nō extēdit ad pterita p rōnē buius lr̄e. Aut pstitutio aliq̄d de nouo edit.7 tunc si pcernit pparatoria iudicij seu ordinatoria quo ad pcessum extendit ad preterita negocia etiam pendētia i iudicio quo ad pcessum futurū.l.ij.C.de iura.calū.no.bar.in.l. omēs populi.ff.de iusti.7 iu.clarius glo.in.d.c.licz.7.cle. dispēdiosam.de iudi. Aut statutū cōcernit decisoria negocij.7 tūc aut reperit factū 7 executōem de pterito.aut partim de preterito 7 partim de futuro.aut factū de preterito 7 executōem de futuro. Primo casu q̄n factuz 7 executio sunt de pterito certum est q cōstitutio ad talia nō extendit.vt in.c.q.ꝫ.e.qđ est verum siue statutum de nouo inducat delictū siue factū damnatū augmētet per penam.vt in.d.cle.j.de vsur. Si autez factū est partim de pterito 7 partim de futuro.exemplū in cle.j.đ testa.emanauit ibi statutū vt rectores hospitaliuz tenēantur reddere ratiōem de negocijs gerendis aliqui rectores tempe cōstitutiōis aliqua administrauerāt 7 aliqua in eodē anno erāt administranda nūquid teneant reddere ratōem de toto āno ex quo aliqua negocia illiꝰ anni erāt gesta 7 aliqua gerenda.glo.notabilis ibi dicit q si gerēda sunt oīno sepata a gestis tenent reddere rationem de gerēdis.secus si nō sunt sepata sed oīno cōnexa cū gestis.sic em̄ nō tenet de gestis ita nec de gerendis exquo oīno bn̄t dependētiā a gestis.7 idē dic in simibꝰ terminis.7 tene hoc mēti.q: facit ad multa. Si ẋo cōstitutio respicit factū de pterito sed executōez de futuro.

ꝛ tūc si ꝓstitutio respicit executōꝝ extēdit ad ipāꝫ executōꝝ.pōe exēplū i cle.vt hi.q̄ d̄ eta.ꝛ q̄li.et ibi bō glo. ꝛ hūc dic esse casuꝫ do.an.i.c.tu.de vsur. nā illud.c.apponēdo penā ꝓcernebat executōꝝ act⁹.iō dī in.c.cū tu. q̄ dꝫ extēdi ad vsurarios etiā p̄sentes. ꝛ iste itellect⁹ vī satis bon⁹. Ḡz posset calūniari: q̄ pēa delicti lꝫ veniat executiue ad delictū:tū dꝫ impōi ꝑm legē exīstēte tpe delicti.vt i.l.j.ff.de pen.ꝛ i.c.fi.j.d̄ sen.ex.ꝛ iō dare aliū intellectū q̄ ibi statutū ꝓcernebat ordinatoria iudicij.nā ibi nō decidit q̄r debeat decidi cā vsurarꝫ:ß q̄r vsurarius debeat ꝓpelli ad restōnēvsurarꝫ.ꝛ iō illa ꝓstitutio debebat extēdi ad futurā executōꝝ:sic in sili no.dicit bar.in d.l.oēs ꝑpli. Ḡi statuto cauet q̄ debitor de q̄ ꝓstat ꝑ instrumētū guarētigiatū debeat capi ß cōstituto extēdit ad debitorē ꝛ ad instrm ꝓfectū añ statutū.q̄ nō dat modū decidēdi cāz: ß ꝑparādi ꝛ ordinādi iudiciū:qđ q̄dꝫ iudiciū est de futuro.ita dicēdū i ꝓposito. Aut statutū ꝓcedit de nouo dādo solēnitatē ad actū.ꝛ si act⁹ est inchoat⁹ ꝛ nō ꝓfect⁹ extēdit ad illū.l.ꝓct⁹.C. de fi.instru. Ḡi aūt act⁹ est ꝓfect⁹:ß pēdet q̄ ad effectū.exēplū statutū dat formā testamētis si testamēta sī ꝓdita licꝫ pēdeāt vsq̄ ad mortē testatoris:nō tū ĩcludunt in nouo statuto.vt ē tex.in.l.iubem⁹. C.d̄ testa.q̄nq̄ statutū dat exceptōꝝ vl̄ tollit.ꝛ tūc si exceptio oriī tpe act⁹ nō extēdit ad actū p̄teritū.sec⁹ si exceptio oriī p⁹ statutū.exēplū venit noua lex q̄ cauet vt fideiussor possꝫ se defendē ꝫ creditorē si debitor p̀n cipal' p̄ns est. vl̄ pōe exēplū si statutum dicit q̄ ꝫ instrm publicū nō possit opponi exceptio simulatōis:nūq̄d extēdat' ad instrā pri⁹ ꝓfecta:ß ꝛ silia decidi ꝑ p̄dicta. Et ex p̄dictis oīb⁹ habes etiā incidēter decisuꝫ vtrū pēa debeat apponi ꝑm statutū antiquū qđ vigebat tpe delicti:aut ꝑm statutū nouuꝫ qđ viget tpe snie.ꝛ de hac q̄one vide plene ꝑ bar.recitantē multa dicta ātiq̄ꝫ ĩ.d.l.oēs ꝑpli. Final'r ꝛclude sic.q̄ q̄dā est pena ordinaria ꝛ ĩ illa imponēda dꝫ bñ respect⁹ ad tp̄s delicti.sic ꝓcedit lex ꝑ ma.ff.de pe.ꝛ.c.fi.de sen.ex. ¶ Quedā est additio pene vl̄ diminutio q̄ fit ex eā. nā iudex ex cā pōt minuē vel augē penā ordinariā etiā si esset pena statuti.vt i.l.q̄d g̃.§.pēa g̃uior.ff.de his q̄ no. infa.ꝛ ibi exp̄sse bar. ĩducit ad statutū.facit qđ le.et nō.i.c.lꝫ.j.de pen.ꝛ.q.q.iij.ĩ.§.notādū.et ĩ hac pēa ꝓsiderat' tp̄s snie ꝛ nō delicti. Et ita ꝑm eū pōt itelligi tex.q̄ vī multū ꝛri⁹ p̄dictis ĩ.l.pe.ff.si ex nox.cā aga.vbi ꝑuus delinq̄ns i seruitute ꝛ accusat⁹ de lib̄tate nō punit' vt seru⁹: ß vt liber. Nā i diminuēdo vl̄ augēdo penā iudex hꝫ respectū ad tp̄s snie:qđ no. Vñ ad ꝓpositū aut statutū ātiquū imponebat penā ordinariā ꝛ dꝫ imponi illa pēa.aut infligebat penā grauē vl̄ q̄s meret' delictū:puta ꝓp̄ guer-raꝫ.ꝛ tūc ex q̄ statutū nouū reducit penā ad delictū ꝛ cessauit ille rigor: dꝫ iste puniri ꝑm p̀mū statutū.tū aduert̄e q: q̄ten⁹ dixi q̄ ꝓstitutio declarativa extēdit ad p̄terita.dicit do.an.ß vꝛ nisi reperiat ꝓsuetudinē esse ĩ ꝛriū. all'.d.c.j.de postu.pla.ĩ ℞o decc'o.qđ limitat nisi statutū declararet irratōnabilitatē statuti ꝓsuetudinis.q: tūc extēdit ad p̄terita.alle.glo.ĩ cle.ij.d̄ re.ec.nō alie.he limitatōes ex toto nō placēt.q: ꝓsuetudo rōnabil' nō validat actū:ß defēdit a pēa tp̄ali.nec lib̄at a culpa.vide bonū tex.cū glo.in.c.deniq̄.iij. di.ꝛ.ĩ.c.cū venerabilis.de ꝓsue. Vñ dicerē q̄ aut ꝓsuetudo ꝛria est dubia.q: ins ꝛriū erat multipl'r intelligibile.ꝛ tūc possꝫ ꝓcedē dictū do.an.sic intelligat' glo.in.d.c.j.de postu.pla.aut apud viros doctos illa ꝓsuetudo erat irrōnabilis:et tūc lꝫ forte liberet a pena.vt in.d.c.cū venerabilis.nō tamē inualidat actum:vt ibi.

¶ De rescriptis. ¶ Rica.

¶ Viso de ꝓstitutiōib⁹ q: pars est iura cōdere nisi sint ministri q̄ ea exeq̄nt'.vt in.c.cōmissa.de elec.li.vj.ꝛ.in.c. vbi periculū.§.p̄terea.e.ti.ꝛ.li. Ideo p⁹ Ricā p̄dictā auctor intēdit tractare de mīstris iuris. Et q: plurimū dātur ꝑ rescripta:iō p̄mittit hāc Ricā. Prio cui⁹ declaratōe q̄ro q̄d ē rescriptū. Host.i suma.e.ti.ꝛcludit q̄ ē illud qđ ab aplico seu p̄ncipe rescribit' ad ꝓsultatōꝝ relatōꝝ seu intimatōꝝ alteri⁹ vel alicui ĩdulgēdo. Tamē dic clari⁹ ꝛ meli⁹ q̄ rescriptū pt̄ sumi gn̄āl'r ꝛ largo mō. ꝛ tūc ꝓbēdit ꝓuilegiū ꝛ bñficie p̄ncipis ꝛ alia rescripta q̄ emanāt ad iuris obꝑuātiā.ꝛ ita sumit' ĩ ß ti. Nā ß rubrica de rescriptis tractat de ꝓuilegijs ꝛ lr̄is bñficialib⁹ ꝛ de lr̄is ad lites. Mñq̄ sumit' stricte rescriptū:ꝛ tūc rescriptū ꝑpue ē id qđ p̄nceps scribit ad iuris obꝑuātiā. vt q̄n ꝓmittit cāz decidēdā int' alic̄s. ꝓuilegiū ℞o ē cuz papa aliq̄d rescribit ꝫ ius.ꝛ dī ꝓuilegiū.q.lex ꝓuata ꝛ nō cōis.ij.di.ꝓuilegia. Bñficiū ℞o ē nomē gn̄āle.ß stricte sumit' ꝑ gr̄a ꝓcessa a p̄ncipe pt̄ ius.ꝛ tale bñficiū dꝫ latissime iterp̄tari.vt i.c.oliꝫ.ꝛ qđ ibi no.de ℞.sig.ꝛ i.l.beneficiū.ff.de ꝓsti.p̄nci. ¶ Qualr aūt cōgscit' rescriptū a ꝓuilegio:dic q̄ ex forma vtriusq̄ ꝛ mō dictādi.ꝛ de bis ꝑ Ly.i.l.rescripta. C.d̄ ꝑci.ip̄a.offe.ꝛ ꝑ bar.in.d.l. bñficiū.ꝛ ꝑ Jo:an.in.d.c.olim.pall'.

¶ Sicut romana. Legit' variis modis ß ꝑm itellectū magi⁹ cōꝝ ß ītēdit. Priuilegio gn̄āli ꝑm ius cōe obtēto obstat ſscripti spāle de eo mētōꝝ nō faciēs. Prio ponit' decisuꝫ exordiū. Secdo ꝓsultatio:ibi q̄situꝫ. Tercio rñsio:ibi inq̄sitōi. Quarto rñsiōis rō:ibi q̄ ¶ No.ꝑ q̄ cā pōt ꝓmitti appellatiōe remota:qđ tñ ꝑ solū p̄ncipeꝫ fieri pōt.inferior em̄ nō pōt remouē bñficiū appellatōis. vt i.c.sup q̄nū.§.si ℞o.d̄ of.de.le.ꝛ ĩ.l.j.ā fi.ff.a q̄b ap. ñ lꝫ. Ex q̄ infero q̄ etiā legat⁹ pape de latē nō pōt ꝓmittere cāz appellatōe remota:q̄nimo nec aliū iuris ordinē tollē.vñ nō pōt ꝓmittē cāz simpl'r ꝛ de plāo.vt dic glo. no.ĩ.c.fi.de bē.li.vj ¶ No.ij.ex ß ꝛ ex tex.p̄ncipē posse tollē ꝺfensionē.nā appellatio ē q̄dā ꝺfensio ꝛ relenamē oppssoꝝ.vt i.c.suggestū.de ap.ꝛ sic vī ꝫ cle.pastoral.d̄ re iudi.vbi dī q̄ p̄nceps nō pōt tollē defensionē. Ḡz dic q̄ ß tollit' q̄ ad formalitatē appellādi q̄ fuit ĩducta a iur̄ positiuo.sic dixi de actōib⁹.i.c.q̄ ĩ eccliaꝝ.ſ.ti.pr. Vñ possꝫ dubitari:nūq̄d p̄nceps possꝫ ita remouē appellatōꝝ vt etiā ꝑuiā q̄rele q̄s nō audiat' volēs suā iusticiā ꝓsequ:de q̄ mā vide qđ dixi ĩ.c.pastoral.d̄ ap. Ite nō vnā regulā i mā rescriptoꝝ vt spāle deroget gn̄āli p⁹ impetrato lꝫ de eo nō facit mētōꝝ ¶ Ultimo no.q̄ pōt ꝓcedi ꝓuilegiū alicui vt libē possit ĩ q̄libet cā appellare.ꝛ q̄d operet' tūc ꝓuilegiū dicet'.j.ĩ glo.j.ĩ fi. Ex hac glo.p̄nt elici tres itellect⁹ ad tex. Prim⁹ ad p̄mū q̄ rescriptuꝫ vt possit q̄s libē appellare itelligit' vt possit appellare in casib⁹ iterdictis a iur̄.ꝛ fuit ß opi. Alani q̄ tñ fuit alr lo cut⁹ q̄s gl.recitat.dic ei q̄ ꝑ ß ꝓuilegiū vī data facultas appellādi ĩ casib⁹ iterdict⁹ a iure:nisi ꝓp̄ delictū q̄s ꝓuiaret facultate appellādi.vt si appellaret a correctione.j.de ap.ad nr̄aꝫ.vl̄ ĩ casib⁹ ꝓtētis.ij.q.vj.§.sī q̄ꝛ.et i.l.ij.C.q̄ꝛ ap.ñ reci.vtputa si essꝫ ꝓtuaꝛ. nā ad istos casus ꝑm Alan.nō extēderet ꝓuilegiū.q: ñ ē ℞isile qđ p̄nceps ꝓcedat ĩ genē qđ ĩ spē ñ fuissꝫ ꝓcessur⁹ ℞isil'r. vt in regl'a ĩ gn̄āli.de re.iur̄.ĩ.vj. Ḡz huic itellectui obstat.q: ꝑm eū cū p̀mū rescriptū essꝫ ꝓuilegiū exq̄ ꝓcedit aliq̄d ꝫ ius.g̃ nō dꝫ tolli ꝑ secūdū sine sit rescriptū impetratū ꝑm ius:sine ꝓuilegiū.q: rescriptū ñ tollit ꝓuilegiū.in c.cū ordinē.j.e.nec secūdū ꝓuilegiū tollit p̀mū nisi de eo faciat mētōꝝ.vt in.c.veniēs.j. d̄ ꝓscrip.iō glo. trāsit ad secūdū intellectū vt istud p̀mū rescriptū sine p̀mū ꝓuilegiū reducat ꝓuilegiatū ad solū ius cōe.q: forte ꝓp̄ delictū erat sibi interdictū bñficiū appellatōis. Et sic i effectu solū fuit sibi ꝓcessuꝫ ius cōe.ꝛ ideo in secundo rescripto non fuit necesse facere mentōem de ꝑ. Iste intellect⁹ est bonus in se:sed dimīat ad tex.ideo trāsit ad tercīū intellectū vt intelligat' tex.q̄ simpl'r fuit isti ꝓcessum vt simpl'r in qualibet causa possꝫ appellare.nec ali-

quid ꝓtra ius ꝓcedebat.7 fuit impetratū ad cautelā vt iudex faculᵗ admittēt appellatōez legitimā.ideo secundum derogat ꝑ. qz primū nō pōt dici mez priuilegium exq̄ ꝓtinebat id qđ ius cōe.7 hūc intellectū sequit Inn. dicēs q ſiue ſit reſcriptū ſiue priuilegiū exquo cōtinet id qđ ius cōe nō eſt neceſſe q in ſecūdo ꝓrio fiat mentō de ꝑ:ſic nō eſt neceſſe facē mētōez de ipō iure. Et iſte intellectᵗ ē q̄ſi cōis. 7 ex eo collige duo notabilia. Primū q reſcriptū ſine priuilegiū ꝓceſſuz ꝯ ius valet lz nō faciat mentōez de iure. Secundū dictū q priuilegiū ꝓceſſuz in t̄minis iuris cōis intelligit mere ſm ius cōe:ita q nō debemᵗ extendē ꝟba vt aliq̄d operent vltra ius cōe ſi cut fit interp̄tatio de iſto ꝑ priuilegio hic. Cōtra primū dictū eſt glo.apta i.c.j.de ꝓſti.li.vj.q̄ dicit nō valere reſcriptū ꝯ ius niſi faciat mentōez de iure. vt vi tex.i.c.ex pte.de capel.mo.7 i.l.reſcripta. C. de ꝑci.ipa.of. Cōtra ſecūdū dictū vi tex.i.c.i bis.j.d priuil. Itē qz ꝟba debēt aliq̄d operari.vt i.c.ſi papa.de priuil.li.vj. Itē ꝯ gnālez theoricā ſm quā dicumᵗ priuilegiū eſſe interp̄tandū vt aliq̄d afferat de nouo priuilegiato.de hoc bonᵗ tex.i.l. j.ff.ad munici.7 in.d.c.in bis. Et iō forte Hoſti.ſenſit aliū itellectū q ꝑ illā idulgētiā vt libē q̄s poſſz appellare itelligit ꝓceſſuz vt poſſet appellare etiā vbi nō grauatur ſeu nō.pbādo ḡuamē.ſicut olim indiſtincte admittebat appellatio niſi eſſet māifeſte friuola. vt i.c.ad romanam.q.q.vj. Itē poterit appellare ex inᵗruallo ſine ſcriptis ꝯ id qđ no.i.l.ij.ff.de ap. Itē poterit appellare tercio vbi ceſſante idulgētia nō poſſz appellare niſi ſecundo.vt i.c.ſuā.j.de ap.7 C.nequ vna cadēq causa li.ter. ap.in rubro 7 nigro. Et ſm hūc itellectū tollit motiuū ꝓcedēs.7 ad id qđ dī q priuilegiū nō tollit priuilegiuz dicit ſ vez:niſi ſecūdū ſit ſpāle: pmū gnāle.vñ itelligit q vtrūq reſcriptū hic habebit vires priuilegij. De ꝑ ē clar ſm ꝓcedentē itellectū. De ſecūdo ꝓbat ꝓpt clam q̄ remouebat appellatōez.nā ſ nō cōcedit de iure cōi:ſ ex ſpāli priuilegio.7 ſic vult q regula generi ꝑ ſpēz habeat locū etiā i priuilegijs:ꝑ qđ dic ſi papa ꝓcedēt vni omnes decimas alicuius parochie:7 alteri poſtmodum concedēt decimas alicuiᵗ predij illiᵗ parochie vl exēptionē a decimis q ꝑ ſecūdū ſpāle derogaretur ꝑ q̄ntū ad ſpēm ꝓtentā i ſecūdo.7 ſic itelligit iſtū tex. Iſte itellectᵗ eſſet optimᵗ i ſe ſi illud eſſz vez q ſpāle priuilegiū derogaret gnāli.hoc tū dictū ſequit hic Inn. 7 do.an. Sz i ꝑriū eſt dictū. Cōpoſto.hic q̄ dicit q aut priuilegiū generale ꝓtinet oīa vniuſal 7 eodē actu.7 tūc ſpāle ñ derogat gnāli.exēplū cū ꝓcedit gnāl 7 decimas alicuiᵗ parochie:aut ꝑuilegiū gnāle nō ꝓtinet vl oīa vno actu:ſ dz ꝟificari i aliq̄ ſpē ꝓtēta ſ genē:et tūc ſpāle derogat gnāli.exēplū ſi mādat ꝓuideri vni d bñficio i certa ꝓuincia:7 ſecūdo mādat ꝓuideri i certa eccl̄ia illiᵗ ꝓuincie. Itē ꝯ ſ dictū Hoſt.7 ſeq̄tū vltra do.ſ alle.glo.ordinariā in regl̄a generi.de re.iur.i.vj.xxv.q.q.j ſūma.in q̄b dī q priuilegio etiā gnāli nō derogat ꝑ ſeq̄ns priuilegium etiā ſpāle:niſi de illo faciat mentiōez.adduco rōnez p̄ceps ꝑ ſuuz priuilegiū nō intēdit derogare iuri alteri q̄ſito. vt i.l.ij.§.ſiq̄s a p̄cipe.ff.ne q̄d i loco publ.7 i.c. ſuꝑ eo.de off.dele.q̄nimo ſola poſſeſſio alteriᵗ impedit vires priuilegij ſi d illa poſſeſſiōe nō fit mētio. vt i.c.duduz.j.de priuil.no.glo.i.c.ij.d dec.i.vj. Sz ꝑ gnāle ꝑuilegiū eſt ius q̄ſitū in q̄libet ſpecie ꝓtēta ſ genē.ḡ ꝑ ſecundū nō dz derogari ꝑ.tū ꝯ ſ 7 ꝑ ꝑma opi. Hoſt.multuz facit.c.dudū. 7.c.q̄uis.ij.de ꝑbē.li.vj.vbi exꝑſſe dicit tex.q ſecundū ſpāle derogat ꝑ. 7 multū vrgēt illa.c. in hac mā. Sz tenēdo qđ dixi qđ vi multū equū pōt reſpōderi dupl̄r. Primo q i.c.dudū nō fuit directe ſecūdū ꝯ primū. qz papa dādo legato ptātē ꝓferēdi bñficia nō vi ſibi auferre vt ibi.ideo collatio facta ꝑ eū valet lz nō faciat mentōez de priuilegio legis.7 fuit p̄cipal ratio illiᵗ tex.lz ad maiorē euidentiā papa aſſignat hic ſecandā ratōem.qz ſpāle derogat generali. Vel melᵗ cōcordando opi.q aut ꝑ priuilegiū generale eſt acq̄ſitum ius in re in q̄libet ſpecie ꝓtēta ſub genē:7 tūc ſpāle ñ derogat generali:ne i ſpecie deroget iuri q̄ſito i re.exēplū papa ꝓcedit oēs decimas alicuiᵗ parochie.aut ꝑ priuilegiū generale nō eſt acq̄ſitū ius i re in q̄libet ſpecie:ſed ad rē.7 tūc ꝓcedit dictū Hoſt.e pōt itelligi iſte tex.naz ꝑ priuilegiū vt poſſet appellari i q̄libet cā nō eſt acq̄ſitū ius i re:ſ facultas appellādi.i futuꝝ.idē cū dat alicui ꝑuilegiū ꝓferēdi bñficia certi loci. dz em tūc valē ſecūdū ſpāle qđ nō irrogat tm̄ p̄iudiciū: 7 p̄ceps etiā ſi ſciuiſſet de gnāli ꝓceſſiſſz ſpāle exq̄ ius ñ erat acq̄ſitū i re. Et hec diſtictio mea magnā hz eq̄tatez.7 ex dicto Hoſti. no.q priuilegiū ꝓceſſuz ad limites iuris dz iterp̄tari vt aliq̄d ꝓcedat vltra ius.qđ mihi ſatis placz:exq̄ nō derogat iuri ꝑuate pſone.ar.i.d.l.j.ff.ad munic. De alio nū q̄d reſcriptū vl priuilegiū debeat facē mētōez de iure:7 qre t̄mitto ad no. i.c.nōnulli.j.e.plene ꝑ Jo.an.i.c.vni co.d exceſ.ꝓla.li.vj.i nouella.ꝑ bar.in.l.fi.C. ſi ꝯ ius vel vti.pub. Et int cetera vltra illos credo q vbi ius eſt notiſſimū 7 papa eſt ſolitᵗ ſcribere ꝯ illud nō eſt neceſſe vt faciat mētōez de illo.7 ſic pōt itelligi iſte tex.nā clariſſimū eſt i iure q pōt appellari. Itē papa ſolitᵗ eſt appone re iſtā cl̄am appellatōe remota nō faciēdo mētōez d iure.vñ apparet q reſcriptū nō ſit p̄ſumendū falſuz cum nō deuiat a ꝓſuetudine curie.ar.j.c.ꝓri.7.in.c.ex l̄ris.ſ. ti.ꝓ. Et ꝑ hoc habes declaratā primā ptē.c. In glo. ſi.vt habeas clarā bāc gl.eā diuide. Nā ꝑ allegat aliqs ꝓcordātias.ſecūdo ꝓſequit d ꝑualiditate pluriū reſcriptoꝝ ad lites. Et ꝑ q̄ impetrant in prima inſtātia.ſecūdo q̄ in cauſa appellatōis.tercio p̄cipal ꝓſequitur q̄ cōcurrūt plura priuilegia ꝯria a diuerſis impetrata. Quarto q̄ priuilegiū ꝓcurrit cū reſcripto. Quinto q̄ ꝓcurrūt plures l̄re ad bñficia. Vltimo tacite ſoluit ꝯriū qđ formari poſſz de.c.ex tua.de fil.p̄by.7 de.c. ex pte.d off.dele. Secūda ps p̄cipalis eſt ibi circa reuocatōem.tercia ibi ſuꝑ priuilegijs. q̄rta ibi ſi ꝟo.q̄nta ibi i bñficijs.vltia ibi illa decre. Et latiᵗ expediēdo māz pᵒ doc.capiēdo potiora ſic diſtigue.q aut q̄riᵗ de ꝑualiditate pl̄iuz ꝑuilegioꝝ.aut de ꝑualiditate priuilegij et reſcripti ꝓcurrētiū. Quo ad pmū ſ diſtiguēdū eſt.qz aut loq̄mur de ꝑualiditate pl̄iuz reſcꝑtoꝝ ad lites.aut ad bñficia. Et ſi ad lites aut i prima inſtātia:aut i cā appellatōis. Primo caſu aut primū reſcꝑtū ē gnāle 7 ſecūdū ſpāle:aut eꝯ.aut vtrūq gnāle:aut vtrūq ſpāle. ꝑ caſu ſpāle derogat gnāli vt ḃ.7.j.e.paſtoral.niſi añ impetratōez ſecūdi fuiſſz facta declaratio ad illd ſpāle:vt puta qz bñs gnāle declarauit illā gnālitatē.7 i ḃ caſu loquit.c.ex tua.de q̄ glo.i fi.oppōit ad idē.c. paſtoral.j.e. Idē dic ecōtra qñ primū fuit ſpāle 7 ſecundū gnāle.ſp em ſpēs derogat generi:ſiue p̄cedat ſiue ſeq̄t.vt no.i regula generi.s.all.7 i.c.abbatē.j.e. Tercio caſu ſi vtrūq ē gnāle ſp valet illud ꝑ qđ ꝑ facta ē ſpecificatio ſm Hoſti.7 bū ar.c. paſtoral.j.e. Quarto caſu ſi vtrūq ē ſpāle aut primū fuit impetratū de cōi ꝓſenſu ptiuz 7 nō valet ſecūdū etiā ſi faciat mētōez de ꝑ niſi ibi faciat mētōem de cōi ꝓſenſu.vt.j.c.ceteꝝ. Si ꝟo pmū nō fuit impetratū cōi ꝓſenſu:7 tūc regula ātiq̄ eſt q ſecūdū ñ valet ſi nō facit mentōem de ꝑ.alꝫ valet ſecūdū ita q olim indiſtincte ſtabamᵗ date 7 nō p̄ſentatōi. Sz hodie ſ materia ꝛnoluit p.c. vt debitᵗ. de ap.vbi tex.videt velle q ꝓuentus ꝑ ſecūdas l̄ras nō poteſt opponere de primis: exquo prius eas nō p̄ſentauit. Et ſic videtur īuere q hodie ſit ſtandū p̄ſentatōi ſaltem ſecuta citatōe:vt ille prius valeāt ſiue ſint prime ſiue ſecūde que primo indici ſunt pñtate.7 eaꝝ vigore facta ē citatio.7 iſte ē vnᵗ itellectᵗ ad dictū.c.vt debitᵗ.ꝑ quē multa iura antiq̄ remanēt correcta. Alliᵗ itellectᵗ quē vi glo. ſ ſeq̄ eſt vt ex toto illa iura antiq̄ nō corrigant. Sz diſtinguendū eſt

q̄ aut p̄im⁹ impetrās fuit negligēs in p̄ntādo ⁊ valēt se cūde secuta citatōe. ⁊ sic loq̄t̄. c. vt dēbit⁹ d̄ ap. aut p̄m⁹ nō fuit negligēs sed nequit hr̄e copiā iudicis impetrati. ⁊ dē ℔ fuit p̄testat⁹ ⁊ tūc dz spectare p̄im⁹ vsq; ad ānū ⁊ nō ampli⁹ ne ex facto p̄mi p̄iudicaret scd̄o. ⁊ in ℔ casu p̄nt hodie p̄cedē. c. si aūt. ⁊. c. plerūq; j. eo. ⁊ iste intellectus vī satis p̄babil' ne ex tota iura antiq̄ corrigāt. Tercius intellect⁹ vltra glo. ponit' p hosti. in. d. c. vt dēbit⁹. vt p̄cedat q̄n q̄s p̄uenit' coā ordiario vt nō audiat' volens opponē dē lr̄is p̄i⁹ impetratis p eū. ⁊ ℔ fauore ordinarie iurisdit'. vt sic p ordinariū possit p̄uenīri delegat⁹ ⁊ iste intellect⁹ nimis restrigit istū ter. q̄ loq̄t' generalit' de oīm iudice iō coīt' nō recipit'. Quart⁹ intellect⁹ quez sentiūt etiā doc. i. d. c. vt dēbit⁹. vt attēdat' forma excipiēdi de p̄oūb lr̄is. Aut. n. p̄im⁹ impetrās q̄uēt⁹ p secūdas excipit dē p̄oūb añq; eas p̄ntet iudici ⁊ ñ audit'. q; videt' hoc facē in fraudē. ⁊ ℔ casu p̄prie loq̄t̄. c. vt dēbitus. aut p̄mo q; excipiat p̄ntat suas ⁊ postmodū excipit de suis p̄oūb ⁊ p̄nt ſuari antiq̄ iura vt stādū sit primis ⁊ nō scdis. ⁊ istū intellectū approbat do. an. ibi. ⁊ mihi sp placuit vt cuitem⁹ iurīū correctionē q̄ntū fieri pōt. ar. i c. cuz expediat de elec. li. vj. ⁊. l. j. C. de inoffi. do. ⁊ ℔ q̄ ad primū mēbrū. Quo ad scd̄m p̄ncipale q̄d q̄n impetratur in cā appellatōnis ⁊ dic vt in iuribꝫ ad q̄ glo. remittit vbi plene ℔ tradit'. Si ꝯo sum⁹ in lr̄is impetratis ad bn̄ficia. glo. ℔ in fi. se inuoluit q; tpe suo ius erat satis dubiū. ß hodie dicem⁹ q̄ regl'it' stat' date ⁊ nō p̄tatōni. vñ ille p̄ualēt q̄ p̄mo sunt impetrate. de q̄ dic vt i. c. tibi q̄ de rescr̄pt. ⁊ i. c. eū cui de p̄bē. li. vj. vide glo. de p̄cēs. p̄ben. i. c. si soli. li. vj. ⁊ ℔ q̄ctū ad primū mēbrū principale. Uenio ad scd̄m cū p̄currūt plura p̄uilegia. ⁊ dic q̄ aut primū ē generale ⁊ scd̄m spāle. aut vtrūq; spāle aut vtrūq; generale. Primo casu glo. ℔ ⁊ dan⁹ in p̄cedenti glo. voluit q̄ nūq; scd̄m derogat primo siue sit generale siue spāle nisi de p̄mo fiat mētio. tu dic de p̄mo vt plene dixi. ß. i p̄cedēti glo. dicit tn̄ hosti. q̄ etiā tenēdo opi. q̄ spāle derogat generali nō derogat tn̄ cū grauissimo p̄iudicio p̄mi p̄uilegiati saltē ex tacita volūtate p̄ncipis. ar. in. c. suggestū de dec. ⁊ no. bonā limitatōnez ad illā opi. Si ꝯo vtrūq; ē generale vel spāle. aut vtrūq; est corpe iuris clausuz ⁊ scd̄m derogat p̄mo. sicut dicim⁹ i scd̄o iure p̄mo ꝯrio. vt i. c. j. de ꝯsti. li. vj. Et ℔ coīt' tenēt ℔ doc. Rō isti⁹ dicti pōt eē q; primū p̄uilegiū nō tollit' p scd̄m q; papa censet' ignorare primū p̄uilegiū cū ꝯsistat in facto vt. d. c. j. Sz q̄n vtrūq; ē clausuz in corpe iuris p̄sumit' scīa pape cū censeat' hr̄e oīa iura i pectore. vt. d. c. j. aut vnū ē in corpe iuris ⁊ aliud extra volumē ⁊ illud q̄d est extra corp⁹ p̄iudicat incorpato ita coīt' dī. Sz ego dubito an ℔ sit vez. q; p̄uilegiū ꝯ ius maxīe p̄uatū dz facē mētionē de iure. vt i. c. ex pte de capel. mo. ⁊. ß. remisi ad mētionē de iure. vt i. c. ex pte de capel. mo. ⁊. ß. remisi ad multa iura. ḡ saltē p̄uilegiū extuagās dz facē mētionē de iure saltē in genē vt dicat nō obstāte q̄cūq; iure in ꝯriū dictāte. ad hoc q̄d no. bar. in. l. fi. C. si ꝯ ius vel vti. pu. Nā q̄nq; p̄uilegiū emanat ppter nimiā insolertiā ⁊ ex nimia occupatōe nō fuit pōderatū q̄d erat ꝯ ius vel p̄uilegiū alteri⁹ iō vt appeat de certa scīa p̄ncipis dz fieri mētio saltē generalī mō p̄dicto. ⁊ hec ē rō q̄re in rescripto debeat fieri mētio de iure. vt i iuribꝫ. ß. alle. Si ꝯo vtrūq; ē ex corp⁹ ⁊ tūc sp valet p̄mū nisi i scd̄o mētio fiat de p̄mo. vt in. d. c. q̄niēs. ℔ limita nisi p̄mū eēt fm ius cōe obtētū vt ℔. Ultimo mēbro p̄ncipali q̄n ꝯcurrūt rescriptū ⁊ p̄uilegiū. aut p̄uilegiū p̄cessit ⁊ rescriptū subseq̄t' aut eꝯ. Primo casu si primū p̄uilegiū fuit fm ius valet scd̄m rescriptū vt ℔ lz nō faciat mētionē de p̄uilegio nisi eo casu q̄ de iure eēt fiēda mētio. q; tūc dz facere mētōez de iure saltē gnāliter mō p̄dicto. aut p̄uilegiū ñ erat fm ius ⁊ tūc aut dabat formā rescriptis impetrādis vel parabat dilatoriā exceptōez ad rescriptū ⁊ nō valet rescriptū nisi faciat mētionē de p̄uilegio. ⁊ iste est ꝑticulus casus. c. cū ordinē. j. c. aut p̄uilegiū causabat ius peremptoriū puta q; ꝯcedebat exceptōez a decimis ⁊ rescriptū fuit ipetratū ꝯ p̄uilegiatū solū ad iuris obſuātiaz ⁊ rescriptū valet q̄ ad ℔ vt iudex bēat iurisditōem i cā ß nō p̄iudicat p̄uilegio. q; i vim p̄ptorie poterit opponi de p̄uilegio ꝯ istū forte plebanū q̄ ipetrauit relaxatū sup solutōe decimaz fm ius. ⁊ ē rō q; sicut de p̄ptoriis exceptōnibꝫ ꝯpetētibꝫ aduersario nō ē necesse facē mentionē i rescripto. vt i. c. j. de lit. pte. li. vj. ita nec de p̄uilegio causāte p̄ptoriū. sic intellige no. j. c. ꝯstitut⁹. Si ꝯo eꝯ rescriptū p̄cedit ⁊ p̄uilegiū subleq̄t' ⁊ erat facta lit. pte. seu alit' iudiciū. erat ichoatū vigore rescripti ⁊ p̄uilegiū postea ipetratū non p̄iudicat rescripto q̄ ad illā cām nisi faciat mētōez de p̄cessu. Iste ē casus i. c. cāz. ij. de testi. j. ⁊ i. c. dilect⁹ vt lite pēdēte. ⁊ ibi p Inno. ī add. aut vigore rescripti ñ pēdebat lis ⁊ p̄uilegiū p̄iudicat rescripto q; pōt opponē p̄uilegiat⁹ de iure suo. ar. i. l. si q̄s. ff. de iudi. ⁊ q̄ dixi p⁹ Cōposto. ß. ti. pri. c. cū. M. q̄ est vez fm hosti. nisi dolose iste ipetrasset p̄uilegiū vt supplātaret sollicitudinē illi⁹ quē sciebat primo ipetrasse rescriptū. ar. in. c. suggestū de ap. ⁊. c. meminim⁹. ⁊ hoc de tercio ⁊ vltimo mēbro. Panormitanus.

Ex parte. In rescripto aplico subintelligit' cla si p̄ces veritate nitāt' ⁊ si rescriptū ꝑhibz cāe cognitōez ē de falsitate suspectū. In prima pte ponit' q̄rela. In scda p̄uisio. secūda ibi vez. No. duo q̄z q̄libz sufficit vt q̄s remoueat' a bn̄ficio suo. Primū ē p̄iury crimē. ꝯcordat. c. q̄relā de iureiurā. ⁊. c. cū nō ab hoie de iudi. ⁊. c. pueniat de fideiuss. Scd̄m est spōtanea renūciatio. ad hoc. vij. q. j. q̄periculosuz. ⁊. c. audita. j. de ref. spo. cū si. Nota secūdo q; i rescripto emanato ad instantiā ptis sp subintelligit' cla si sit ita. i. si vera narrāt' i rescripto. exq̄ infertur q; si opponit' narrata nō esse vera on⁹ ꝑbādi incūbit impetrāti. q̄d tenet Jo. an. i. c. j. de lit. pt. li. vj. ⁊ vide q̄d dixi i. c. fi. de p̄supt. Itē no. iūcta glo. fi. q; vbi rescriptū p̄ncipis deuiat ab oīm rōe ⁊ cōi stilo curie dz ille impetrās tāq; de falsitate suspect⁹ remitti ad p̄ncipē vna cū illo rescripto. facit. xix. di. i memorā. ⁊ idē dic i p̄uilegio emanato ꝯ cōez cursuz p̄uilegioz. de q̄ vide gl. nō bilē i. c. cām. ij. de testi. facit. c. q; sup bis de fide istru. vi. de q̄d no. Ci. i. l. fi. C. si ꝯ ius vel vti. pub. Ex bis infertur q; vbi rescriptū vel p̄uilegiū deuiat a cōi stilo ⁊ rōe nāli nō dz ꝯmittan⁹ illud exeq̄ ß spectare scd̄am institutionē p̄ncipis. facit. c. siq̄n. j. c. ⁊ q̄d no. in. d. l. fi. C. si ꝯ ius vbi p Ci. Ultimo pōdera dictōez p̄cise. nā idē iportat q̄d absolute ⁊ sine cāe cognitōne vt ℔ innuit'. ⁊ vide bonā glo. in. c. ꝯ vnos de bereti. li. vj. ⁊ dicit Ja. de are. nōbile verbū in. l. oēs ꝑli. ff. de iusti. ⁊ in. q; si ista dictio p̄cise ponit' i statuto bz vim cle derogatorie ad aliud statutū ꝯtrariū vt nō valeat scd̄m ꝯtrariū nisi fiat mētio d̄ primo. exq̄ i statuto dī q; hoc q̄d ibi statuit' sit p̄cisuz. ⁊ est nōbile verbū si eēt verū vī tn̄ hr̄e rōez in se vt illud ꝯ bn̄ aliq̄d operet'. Et no. p̄dicta q; sepe i rescriptis principū ponit' hec dictio p̄cise. In glo. j. i fi. no. bn̄ hāc gl. ad quā q̄tidie fit remissio. Ex q̄ collige q; de nā copulatiue ē q; vtraq; ps sit vera. de nā disiūctiue ē vt sufficiat altera ps. ß ipropriant' iste dictōes vt copulatiua resolua[tur] q̄nq; in disiūctiua ⁊ disiūctiua q̄nq; i copulatiua si natura māe subiecte ℔ iportat. Nā verba debēt deseruire intētioni ⁊ nō eꝯ. vt in. c. ij. req̄ris de ap. Et vt habeas hāc mām pfecte distingue colligēdo dicta doc. q; aut copulatiua ⁊ vel alia dictio copulatiua ponit' int' ipossibilia ita q; nō p̄nt simul eē vera ⁊ tūc copulatiua resolvitur i disiūctiuā. vt si testator dicit volo testamētū meū valē iure testamēti ⁊ iure codicilli. nā certū ē q; valet iure codicilli si ñ pōt valē vt testm̄. q; iposibile ē vt valeat tanq; testm̄ ⁊ vt codicill⁹. q; in testō req̄rit' necessario bēdis institutio. in codicillo ꝯo nō ē heredis institutio. Et de hac mā plene legit' ⁊ no. in. l. fi. C. de codicill'. aut copulatiua ponit' int' ea q̄ sil' p̄nt esse vera. ⁊ tūc aut ex-

trema copulata nō ſunt oīno diuerſa ⁊ tūc copulatiua nō ſtat ꝓprie. qz de natura copulatiue ēt copulet oīno diuerſa ⁊ ꝙ vtrūqz copulatū veniat ꝑncipaliter. vt no. glo. ſup rubrica. ff. de iur. ⁊ fa. igno. ⁊ glo. in. c. querelā d̄ limo. aut extrema ſunt diuerſa ⁊ tūc ſi vnū venit ad alterum vt accidēs copulatiua reſoluit̄ ꝑ. i. ita ꝙ ſubſtantiuū exponit̄ adiectiue. exēplū in. l. j. ꝓiūcta glo. ff. de pac. vbi dicit̄ ꝙ pactū eſt duoꝝ placitū ⁊ ꝙſenſus. dictio ℞o placitū exponit̄ adiectiue. i. placitus ꝙſenſus duoꝝ. ℔i ℞o nō ſic venit vnū ad reliquū aut ponit̄ inter ſpeciē et genus aut inter ſpēm ⁊ indiuiduū. ⁊ dic vt no. ℔i. i. regula generi de re. iur. li. vj. aut ponit̄ inter duo ſeꝑata ⁊ coīa ⁊ tūc aut ſum⁹ extra iudiciū ⁊ in ꝓſus volūtarijs et copula ſtat ꝓprie ⁊ requirit̄ ꝙ vtrūqz copulatū verificetur. vt ſi ꝓmitto tibi decē ſi titi⁹ miles fact⁹ fuerit ⁊ ſempronius comes nō eīm teneoꝝ dare niſi vtrūꝫ accidat. vt in. l. ſiqs ita ſtipulat⁹. ff. de ℞. obli. ⁊ ℔ intellige qñ copulatiua format̄ affirmatiue vt in p̄cedēti exēplo. ſecus ſi negatiue qz tūc requirit̄ ꝙ neutrū accidat. exēplū ꝓmitto tibi decē ſi titi⁹ nō fuerit fact⁹ ꝙſul ⁊ imperator non venerit italiā in. d. l. ſi ita. aut ſum⁹ in iudicijs ⁊ tūc ē dubiū vtrū ſi ꝑnceps mādat duo copulatiue. vel ſi pars aliquid poſuit copulatiue in libello vel in articulis vtꝫ requirat̄ vtrūqz. ⁊ ℔ caſu diſtingue ꝙ aut plura copulata veniūt ad diuerſos effect⁹ ꝙſequēdos ⁊ tūc nō ſufficit alterū ad ꝙſequēdū oēs effect⁹. ⁊ iſte eſt caſus in. c. olim. j. e. vbi de ℔. aut plura copulāt̄ ad vnū effectū ꝙſequēdū ⁊ tūc aut aſtrinxit q̄s ſe ad ꝓbādum vtrūqz ⁊ nō ſufficit alterū ꝓbare licet al⁹ ꝙ ſe ſuffeciſſet qz imputādū ē ſibi exquo ſe ad vtrūqz obliganit. vt in. c. lz de ꝓba. no. in. l. diuus. ff. de re iudi. vbi de hac materia facit. l. circa. ff. de ꝓba. ℔ intellige vtꝫ niſi vertat̄ fauoꝝ public⁹. qz nō potuit ꝑs ſe obligare ad vtrūqz in p̄iudiciū iuris publici. vñ tūc licet ipe ꝙpellat̄ in ꝓbādo vtrūqz iudex tñ ex officio ſuo ſi ꝓbatū eſt alterū ꝑ ſe ſufficiēs dz occurrē ⁊ ex officio ꝓcedē. ad ℔ vide bonā glo. in. c. ſi forte de elec. li. vj. facit. c. cōſtitut⁹. j. de ap. vbi ter. nōbilis dicit ꝙ ſi ꝑs appellās nō fuit ꝓſecuta appellatōꝫ in termio pōt iudex ꝓſequi ſi ibi vertit̄ fauoꝝ public⁹ ⁊ hoc in actore. ℔i ℞o reus ſe obliganit ad ꝓbādū aliq̄d vltra q̄ eēt neceſſe ſi nō ꝓbat nō ꝓdit cām. qz ꝑ hoc nō ꝓuat̄ ꝙmodo poſſeſſionis. vñ actore nō ꝓbāte dz reus abſolui. vt notāt̄ ponit̄ in. d. l. circa. ⁊ in. c. vnico vt ecc. benefi. aut iſte ſe nō aſtrinxit ad ꝓbādū vtrūqz ⁊ tūc aut vnū venit vt q̄litas ad reliquū ⁊ nō ſufficit alterꝫ ꝓbare. vt puta ſi excipio ꝙ teſtes corrupti falſa dixerūt. ⁊ iſte ē ꝓpri⁹ caſus. c. licz. ſalle. ⁊ no. ꝑ bart. in. d. l. diu⁹. aut nō venit vt q̄litas ſed ē eque ꝑncipale ⁊ tūc ſi neutrū ꝑ ſe ſufficit vtrūqz ē ꝓbandū. vt in. c. cū dilecta. j. eo. ſi alterꝫ ꝑ ſe ſufficit ſatis eſt illud ꝓbare nec in dubio vī ſe aſtringē ad vtrūqz. ad ℔. c. cū iam dudū de p̄bē. ⁊. c. exhibita de iudi. ⁊ in ℔ caſu ītellige deciſionē h⁹ glo. ⁊ ℔ tene lz Archi. in. c. ij. de teſti. li. vj. dixerit ꝙ ſi plura copulāt̄ in eadē oīone vī ſe tacite q̄s aſtringē ad vtrūqz. qđ nō ē vtꝫ vt pz ex p̄dict̄. ℔z ꝓpter iſtas ambiguitates euitādas cauti aduocati ⁊ ꝓcuratores ſolēt apponē in fi. libelli ⁊ articuloꝝ ꝙ ñ aſtrigūt ſe ad ꝓbādū niſi ea q̄ neceſſario incūbūt ⁊ ℔ nota b. ¶ In glo. pe. in fi. vult ergo glo. ꝙ aliud ſm. ll. ſm q̄s ñ valet reſcriptū niſi apponat̄ illa cl̄a ſi eſt ita. ⁊ habet̄ i. l. fi. C. d̄ diuer. reſcꝑt̄. ⁊ habet̄ illa. l. canonizata. xxv. q. ij. c. vniuerſa. ℔z ſm canones valet reſcꝑtū ⁊ ſubintelligitur illa cl̄a. ℔ vī ꝙ nō debeat ēē diuerſitas int̄ vtrūqz ius cū illa lex ſit canonizata in volumie decreti ℊ dz ſeruari vt canon. qz oīa nr̄a facim⁹ quib⁹ auctē ipsimur in. e. ſi aplice de p̄ben. li. vj. ⁊ in. l. j. C. de vete. iu. enu. ſo. illa lex fuit ibi incoꝝpata ꝑ grānū q nō potuit canonizare. l. i p̄iudiciū canonis imo dicta grāni q̄tidie reprobant̄ ſicut dicta alteri⁹ doctoris. vt plene b̄ i glo. decreti ⁊ maxime in ſūmis. ¶ idez dicit Jo. an. de dictis magiſtri ſniaꝝ. vt no. in. c. debitum de biga. Nec obſtat ſi dicat̄ exq̄ leges ſunt in decreto. ⁊ decretū eſt approbatū ℊ in vim ꝙſequēdi tie leges ibi canonizate ſunt approbate. qz vt dicit Jo. an. ⁊ bñ nullibi legit̄ ꝙ liber decreti fuerit approbat⁹. nā ℔ ibi nō ꝓſtat nec ex ꝑncipio nec ex fine. vñ nullū auctorem hz auctorizante quēadmodū habēt alia iuris volumina. ⁊ ꝑſuppoſito ꝙ fuerit approbat⁹ dz itelligi ꝙ fuerit approbat⁹ quo ad dicta ſanctoꝝ ⁊ romanoꝝ pontifi cum nō q̄t quo ad dicta grāni. Et ex his vī ꝙ dicta ibi dem poſita nō faciāt indubitatā fidē. ℔z ego dico exq̄ ille liber coiter ⁊ a multis ānis citra fuit publice lectus in ſcholis ⁊ ipius dicta coiter recepta ſūt hodie tacite approbata ⁊ ꝙ oēs recipiēda. ꝓut in ſili no. bar. in. l. j. ff. ſi cer. pe. de dict̄ hippocrat̄ Ariſtotel⁹ ⁊ alioꝝ medicoꝝ ⁊ ꝓbꝝ. dicta ℞o grani nō legūt̄ vt approbata nec leges ꝙ cū canonizate habēt maiorē vim q̄ ſi ſimplr eſſent in volumie iuris ciuilis. ſec⁹ q̄t vbi lex eēt incoꝝpata canoni auctē ꝑncipis qz tūc facēt fidē tanq̄ canon. vt eſt tex. cū glo. no. ij. q. j. in primis.

¶ Ceterum ſi in ſcdo reſcripto ꝙ aduersarij impetrato nō fiat mentio de ꝓmo valet ꝓmū ⁊ nō ſcdm al⁹ valet ſcdm Et ſi primū fuit impetratū cōi ꝙſenſu ptiū ñ valz ſcdm ipetratū ꝑ altrēā ptez. hoc tacito hz tria dicta. ſcdm ibi ſi ℞o. tertiū ibi vtrū. ¶ Nota ꝓmo tres reglas in materia reſcriptoꝝ. Prima ꝙ ī reſcriptis impetratis ad lites ꝙ vtrāqz ptē ſtandū ē reſcripto hñti priorē dataz ita ꝙ tpe bui⁹. c. ſimplr ſtabat̄ date ⁊ nō p̄ntationi hodie dic vt plene dixi. ſ. e. c. j. Scda regla ꝙ ſcdm reſcriptū mentionē faciēs de ꝓmo tollit primū. ſec⁹ ſi mētionē nō facit. Tercia ꝙ ſcdm reſcriptū nō tollit primū impetratū cuz ꝙſenſu ptiū niſi faciat mētionē nō ſolū de ꝓmo ſed etiā de illo cōi ꝙſenſu. ex q̄ infert̄ ꝙ nō ſoluz fienda ē mentio ſimplr de priori reſcripto ſed etiā de oīi nōbili cla appoſita ī eo. ad ℔ qđ legit̄ ⁊ no. i. c. ex lr̄is de do. ⁊ ꝓtu. rō eſt qz oīne tacitū q̄ expſſo ꝑnceps nō ita facile de diſſet lr̄as reddit reſcriptuz ſurrepticiū. vt in. c. poſtulaſti. ⁊ qđ ibi no. j. e. certū aūt ē ꝙ ſi ꝑnceps ſciuiſſet primū reſcriptuz impetratū cōi ꝙſenſu ptiū nō dediſſet ſcdm ſaltē ita faciliter. qz nō dz iudex dari ad petitōez alteri⁹ ptis. vt in. l. obſeruādū. ff. de iudi. Itē nota ſignificatū hui⁹ ℞bi ꝓtinuo. exigit eīm vt nō fiat tpis interuallū. Nā iſta ponūt ℔ vt diuerſa. in ℔ tñ recurrēdū eſt ad arbitriū iudicis. ar. in. l. qđ dicim⁹. ⁊. l. ratū. ff. de ſol. ⁊ in. c. qz ꝓpter. j. de elec. Pro declaratōe. c. ⁊ toti⁹ materie q̄ro de tribꝫ q̄ſtionibꝫ put tria ſunt dicta. c. Prima q̄ſtio nūq̄d ſcdm reſcꝑtū nō faciēs mētionē de ꝓmo ipetrato ſup eadē cā abadū ſario ſit ipo iure nullū. Scda q̄ſtio nūq̄d faciēdo mētionē de ꝓmo ipo iure tollat ꝓmū ita ꝙ nō valeat ꝓceſſus poſtmodū explicat⁹ ꝑ primū. Tercia queſtio nūquid iudex poſſet dari cōi ꝙſenſu ptiū an ℞o poſſit deputari ad inſtantiā vni⁹ dūtaxat. Circa primā queſtionē reꝑiunt tres opi. Lōpoſito. tenet ꝙ ſcdm ſit ipo iure nullū. ⁊ pro hoc optime facit iſta lr̄a q̄ dicit ꝙ ſede lr̄e nō obtinēt alicui⁹ roboris firmitatē ⁊ cū loquat̄ ꝑ ℞buz pñtis ꝓpis vī ꝙ nullitas ſurgat ipo iure. Ad hoc qđ no. glo. in regula in penis de re. iur. li. vj. ⁊ ī. l. ī crimiali. C. de iuriſd. omiu. Scda opi. diſtinguit int̄ impetrātē ignorāt̄ ⁊ ſcient̄ ⁊ hec fuit opi. damaſi. Tercia opi. eſt fere coīs oīm doct. vt Jnno. hoſti. goff. ⁊ ſequētiū qui ℔ oēs tenuerūt ſcdz reſcriptū non eſſe ipo iure nullū ſed ānullādū ope exceptionis ita ꝙ ꝑ reſcriptū dat̄ iuriſditio ⁊ ſi ñ excipit̄ valet ꝓceſſus ſcdi iudic⁹. Et lz multa dicant̄ ad hāc opi. fundatā tñ ℔ optime ꝓbat̄ in. c. ſi aūt. ⁊. c. plerūqz. j. eo. ti. Jn qbꝫ pz ꝙ ſi primus impetrās dolo vel negligētia vti poſtpoſuit ſuo reſcripto infra ānū poterit ꝙueniri auctē ſcdi reſcꝑti. ⁊ ſic ſcdm a ꝑncipio ñ fuit nullū. qz ſi fuiſſet nullū ñ potuiſſet ꝙualeſcē ex negligētia ꝓmi ipetrātis. qđ qđ nullū eſt a ꝑncipio tractu tpis nō ꝙualeſcit. vt in regula nō firmat̄ tractu tpis de re. iur. li. vj. Et hodie indicio meo vī tex. aptus ſm cōez intellectū in. c. vt debit⁹

de ap. vbi pz ei ꝑ̄sse q̄ valet scdm rescꝑtū 7 ꝓualet ꝑmo si vigore illi⁹ emanauit citatio. Et ex his infert ad vnā ꝓclusionē generalē ad hāc māz rescꝑtoz q̄ ī rescꝑtis impetratis ad lites surreptio nō vitiat ipō iure ß op⁹ est exceptione. ad ß qđ legit 7 no. in. c. ad audientiā. ij. j. e. ti. qđ tñ videt limitādū ꝑm opi. Inno. ī. c. cū dilecta. j. eo. vbi facit dīam inter surreptōez 7 obreptōez vt surreptio non vitiet ipō iure ß obreptio sic. qđ an sit verū vbi dicit. Jtē limito nisi in eodē rescripto fiat gra 7 accessorie de⁊ iurisditio ad executōez gre. Nā tūc sicut ipō iure gra ānullat ꝓpter surreptōez ita 7 iudicij datio. ar. in c. si sup gra de offi. dele. li. vj. Nā scire debes aliā ꝓclusionē i hac materia rescꝑtoz q̄ ī rescꝑtis impetratis ad bñficia q̄liacūq; sint bñficia surreptio vitiat rescriptū 7 graz ipō facto. vt in. c. ad audiētiā. s. alle. 7 in. c. ꝓstitut⁹ j. eo. 7 in. c. j. 7. ij. de fil. ꝑs. li. vj. 7 hāc limitatōez sensit Jnno. in. d. c. ꝓstitutus. j. eo. Et vide ꝑ Jo. an. in. c. j. de lit. ꝓtes. li. vj. pone exēplūz papa ꝓtulit titio eccliam sancti Laurētij 7 ꝑ executōe gre deputauit sempronīū executorē si surreptio inꝛuenit gra est nulla ipō facto 7 ꝑ ꝓns executoris deputatio cū vriat accessorie ad graz. Quid aūt si iudex daret sepatim a gra: dic vt dicaz in. d. c. ad audiētiā. Predicta limita vt habes tex. singulare in. c. si eo tpe. j. eo. ti. li. vj. vbi dicit q̄ si rescriptū cōtinet plures gras surreptio circa vnā nō vitiat alias qđ est bñ notandū. Et ad istū tex. q̄ videt obstare ꝑme ꝓclusioni dic q̄ scdm dicit nullū in effectu. Nam id qđ pōt ānullari pōt dici largo mō nullū. vt est bo. tex. in. l. si dari stipuler. ff. de ✠. ob. Sz circa ꝓdicta dubitat nūq̄d ad euacuandū scdm rescriptū sufficiat excipe de surreptōe licz nō appellet ob exceptōem reiectā ꝑ iudicē tacite vel exꝓresse. videt ꝑmo q̄ sufficiat sola exceptio. q: iudex ꝓcedēdo ad vlteriora venit ꝯ ordinē iur⁹. vt in. c. pastoralis. j. eo. vbi dat forma q̄lit debeat ꝓcedi cū de ꝓualiditate pluriū rescriptoꝛ dubitat. Jnno. 7 Cōposito. tenēt iustus 7 securi⁹ eē vt appellet si iudex nō vult admittere exceptōez. nec obstat qđ dixi q̄ subuersio ordinis vitiat ꝓcessuz. q: illud ꝓcedit ī ordine substātifico. vt no. ij. q. j. in sūma. Jo. de lig. distinguit q̄ aut prim⁹ ipetrās excipit cora scdo 7 nihilomin⁹ ꝓcedit cora eo 7 tūc tenet ꝓcessus. Aut excipit 7 petit vt arbitri eligant ꝑm tenorem. c. pastoral. j. eo. nec ampli⁹ ꝓparet cora iudice 7 nō tenet ꝓcessus scdi iudicis. Moderniores simplr sequūtur primū dictū. q: paria sunt non excipe vel excipe 7 a reiectōe nō appellare. vt ī. c. cū dilecti de elec. 7 ī. c. ex pte ij. de ap. vide glo. ī cle. vnica de do. 7 ꝓtu. Ego sic distinguerē ꝑ ꝓcordia opionū q̄ aut agit de surreptōe vni⁹ rescripti ita q̄ nullū aliud apparet impetratū 7 tūc ꝓcedit cōis opi. doc. vt nō sufficiat excipe nisi appellet. ratō q: iudex delegat⁹ pōt cognoscē an sua sit iurisditio. vt ī c. sup lris. j. eo. vñ si interloquit tacite vel exꝑsse 7 nō appellet illa interlocutoria valet 7 trāsit in rē iudicatā. vt. d. c. cū dilecti. aut agit de ꝓualiditate pluriū rescriptoꝛ et tūc dico sufficē q̄ prim⁹ impetrās ꝓpareat cora scdis iudicib⁷ excipiat de primo rescripto 7 petat arbitros eligi si dubitat. rō est q: hoc casu nec ꝑmi nec scdi iudices habēt ꝑ se ptātē cognoscēdi ideo nō pñt exceptōez reicere. vñ tut⁹ est excipiēs si ꝓtestat q̄ nō intēdit ꝓparere cora eis ß ꝓcedē ꝑm. c. pastoral. j. e. Venio ad scdaz q̄stionē nūq̄d scdm faciēs mētionē de primo tollat primū ipō facto. 7 in ß Jo. an. recitat ß in diuersis apostill' duas opi. Prima est opi. goff. qui tenuit rescriptū primuz ipō iure reuocari ita q̄ ꝓcessus primi iudicis ē null⁹ dūmodo habuerit vndecūq; noticiā reuocatōis. ar. in. c. ex lris de offi. dele. facit. c. si duob⁷ de app. Et optime facit iste tex. dū ꝑ verba pūtis tpis dicit q̄ exempta ē cā a iudicio primi. Secūda est opi. Cōposito. tenētis q̄ nisi excipiatur cora primo iudice de reuocatōe valet ꝓcessus q: cū reuocatio sit facta ad instantiā alteri⁹ ptis potuit illa pars suis lris renūciare. ar. in. c. ad aplicā de regula. 7 ꝓcedendo cora primo iudice videt tacite renūciare. ar. ī. c. gratū de offi. dele. Jnno. plixe tractat hāc materiā ī. c. j. de ꝓcess. pbē. li. vj. 7 aliq̄d in. c. cum ꝓtingat. j. eo. 7 refert varias opi. adeo q̄ vix firmat pedes. videt. n. primo distinguere an motu ꝓprio fiat reuocatio an ad instantiā Jtē videt distinguē inter directā reuocatōez 7 indirectam. Jtē an prim⁹ iudex sciuerit reuocatōez an ignorauerit. Et vide ibi lati⁹. do. an. dicit ß se nō facē dīaz respectu reuocatōis an motu ꝓprio an ad instantiā fiat 7 an directe vel indirecte fiat. ß ꝯcludit q̄ respectu tercij turbātis iurisditōez reuocatio hz vires suas ipso facto. Ad ß allegat Jnno. in. c. ex lris de offi. dele. respectu pti um distinguit q̄ aut facta ē reuocatio motu ꝓprio ꝓncipis 7 tunc ipō iure fit reuocatio 7 hz vim a tpe noticie ipius reuocatōis q̄litercūq; ad iudicē reuocatū puenerit noticia ipius alle. ē. audita de resti. spo. Si aūt est facta ad instātiā tūc reuocatio fiat ipō iure. ß hz vim a tpe exceptōis, ꝓponēde ꝑ ptē impetrātē. q: cū ß casu ad vtilitatē ptis fuerit facta reuocatio debet ipa pars aīm suū detegere q̄ velit vti illis lris reuocatoꝛis. 7 hec oīa vident de mēte Jnno. ꝓter primū in. d. c. j. licet vario modo loquat. Ego aliter soleo dicē q̄ aut ꝓnceps in reuocatione apposuit clausulā decreti vel alia ✠ba ꝑ q̄ appareat ꝓncipē velle reuocare extūc quicqđ fuerit agitatuz ꝑ ꝑmos iudices 7 tūc dico q̄ ꝓcessus ipō iure ē null⁹ etiam data ignorātia iudicis. vt si ꝓnceps dicit reuocam⁹ ꝓmissionē talī ꝑ nos factā 7 decernit irritū 7 inane q̄cqđ extūc fuerit agitatū vigore illi⁹ ꝓmissionis. certe ī his tēminis 7 silib⁷ nemo req̄rat noticiā reuocatōis. Et ad ß facit tex. ī. d. c. j. 7 sentit ibi Jnno. Nec distinguo ī ß an reuocatio sit facta motu ꝓprio an ad instantiā. Aut reuocatio ē facta simplr. 7 tūc aut nulla hī noticia reuocationis 7 tūc tenet ꝓcessus ꝑmi iudicis tam ꝯ ptē q̄ ꝯ tercīū turbantē. vt ī. c. audita ꝑal. qđ sic debet intelligi. vt in. c. ex lris de offi. del. Aut orta ē ambiguitas de reuocatione. vt q: vtriq; iudices ꝓcedūt vel hinc inde excipiāt. 7 tūc an valeat ꝓcessus ꝑmi ꝯ tercīū turbātē dico ß pēdere ex validitate reuocatōis. nam nō tenebit ꝓcessus si reuocatio valet. 7 iste ē ꝓpri⁹ casus. c. ex lris de offi. dele. 7 ß etiā sentit ß Jnno. aut q̄rit de ꝓcessu ꝑmi int' ꝑtes 7 tūc si ex nullitate act⁹ nō infert alicui ꝑiudiciū nō tenz qđ fit a iudice reuocato. Ad ß dictū. c. j. vbi dī q̄ si papa indulsit vni q̄ nō possit ab eō excoīcari nō valet ex coīcatio lata ab eō etiā si ignoraret ꝑulegiū. vt est ibi tex. no. Aut infert ꝑiudiciū ex nullitate vt q: ꝓcessuz ē inter ꝑtes 7 graue cēt q̄ ꝓcessus cēt null⁹ marie si testes essent mortui. 7 tūc serua distinctōez do. an. quā vt dixi sentit Jnno. in. d. c. j. Quo ad tercīū vtrū iudex delegatus debeat deputari ad instātiā vtriusq; ꝑtis. Jsta de cre. facit ꝑ 7 ꝯ. Nā in ꝓncipio iudex fuit deput⁹ ad instantiā vni⁹ ꝑtis tm̄. In fi. vo loquit q̄n fuit deputatus cōi ꝓsensu. Sz ꝯclude sic q̄ aut vtraq; ps est pñs cora sup̄iore 7 nō debet sup̄ior dare iudicē ad petitōez vni⁹. vt est bon⁹ tex. in. l. obseruādū. ff. de iudi. aut vna ps est absens 7 alia est pñs 7 tunc de stilo curie est vt det iudex ad petitionē vni⁹ ꝑtis salua alteri ꝑti facultate recusandi iudicē ex cā rōnabili. vt in. c. cām q̄. ij. 7. c. insinuāte de offi dele. 7 si petit pñs apponi aliquā cām in ꝑiudiciū absentis de stilo curie est vt si aduersan⁹ dī esse in curia vt fiat citatio saltē ꝑ edictū generale. vt notāt doc. in. c. cuz olim. j. de re iudi. 7 ibi bon⁹ tex. Aut vtraq; ps est pñs ß nō ꝓcordāt in iudicē 7 coīs stilus est vt q̄libet ps eligat vnū 7 curia tercīū. 7 ß no. glo. in. d. l. obꝑuādum. In glo. in ✠. exempta ibi ꝑdit ad tꝑs ꝑ excoīcatōez. ß verū si excoīcatio supuenit p⁹ impetratōem rescripti. ß si tpe impetratōis impetrās erat excoīcat⁹ rescꝑtū ē nullū ipetuū. vt ī. c. j. de rescꝑtis. li. vj. 7 multos alios casus ī q̄bus ꝑdit rescꝑtū enumerāt ß doc. 7 nō oz ß insistē q: ß

Inter facile ē colligē ꝑm ꝓtigētias facti ceꝛtas. Ex diffinitie narrat⁊ ī rescꝑtis

ſufficit impetrãti alterꝫ ꝓbare. vel clarꝰ ſic. Si papa mã dat ī reſcripto ꝛ duob⁹ inq̃ri alt̃natiue ad certũ effectũ ꝓſequẽdũ ſufficit alterũ ꝓbari. Primo ponit ꝓſultatio. ſcõo rñſio ibi huic. ¶ Nota ꝓmo ꝙ q̃s põt eẽ filꝰ ſacerdotis ⁊ nõ ī ſacerdotio natꝰ. vtputa ſi fuit natꝰ anteq̃ pr̃ ꝓmoueret ita ꝓtingit ī ꝓſonã Jo.an. Nã pr̃ ſuus erat mgr̃ grãmatice ⁊ genuit eũ q̃ũ erat laicꝰ poſtmodũ fuit ꝓmotꝰ ī ſacerdotẽ. ita narrat Jo.an. ī addi. ſpe. in ti. ꝛ fil. p̃ſ. ſup rubrica vbi excuſat ſe ꝫ aliq̃s ſibi inſligentes ꝙ erat ſpurꝰ filꝰ ſacerdotis ibi aũt nõ appuit ꝙ fuit legitimꝰ ꝫ appuit ꝙ nõ erat filꝰ ſacerdotis. ¶ No. ſcõo duo q̃ꝫ q̃libꝫ ſufficit vt q̃s remoueat ab eccleſia Primũ ſi ẽ filꝰ ſacerdotis ⁊ ī ſacerdotio genitꝰ. Nõ em̃ ſufficẽt ꝙ ſit filꝰ ſacerdotis niſi in ſacerdotio genitꝰ. q̃ poſſet eẽ legitimꝰ mõ ꝑdicto. tñ reſpectu eccl̃ie pr̃ne ſufficit ꝙ ſit filꝰ ſacerdotis q̃ ſucceſſio repꝛobat etiã in filio legitimo. vt ꝓbat ī. c. ad extirpãdas. j. ꝛ fil. p̃ſ. Et ad iſtũ tex. dũ mãdat inq̃ri an pr̃ ꝓtio in illa eccl̃ia miſtrauerit ſupple maxĩe. q̃ ſi erat ī ſacerdotio genitꝰ nõ poterat hr̃e etiã aliã eccl̃iaz. vt ī. c. j. ꝛ fil. p̃ſ. Decõm ẽ ſi aliq̃s occupauit eccl̃iaz ad ħ. c. ex frequẽtiꝫ. j. de inſti. ¶ No. tercio ꝙ ad veritatẽ diſiũctiue ſeu alt̃natiue ſufficit alterã pt̃ẽ eẽ verã. vt in regl̃a ī alt̃natiuis ꝛ re. iur. li. vj. ⁊ in l. ſi ita q̃s ſtipulatꝰ fuerit. ⁊ l. ſi ita q̃s ſtipulet. ff. ꝛ ℞. obli. ¶ Aduerte tñ q̃ aut alt̃natiua ꝓcipit ꝑ ℞ba affirmatiua ⁊ ſufficit alterã pt̃ẽ exiſtẽ. Aut ꝑ ℞ba negatiua ⁊ oꝫ ꝙ neutrũ accidat. ꝛ affirmatiua bẽs exẽplũ ħ. de negatiua pone ſic exẽplũ. ꝓmitto tibi centũ ſi imꝑatoꝛ nõ venerit italiã vel filꝰ mihi nõ naſcet. nõ cũ ſuꝫ obligatꝰ ſi aliq̃d iſtoꝝ accidat. vt in. d. l. ſi ita q̃s ſtipulatꝰ. ſ. alle. ⁊ ī. l. is q̃ ducẽta. §. vtꝫ. ff. ꝛ re. dub. ⁊ ī. d. §. vtrũ. plene expeditur materia alt̃natiue ꝑ Bar. ⁊ vide q̃d no Di. in. d. regula ī alt̃natiuis. ¶ Vltimo nota ꝙ valet ar. a ſili ꝙ ſufficit ī materia dare vnũ exẽplũ. ⁊ no. vtiliſſimã ratiõꝫ ſubijcẽ exẽplo. nã ⁊ papa ħ deduxit exẽplũ ⁊ iuriſcõſultꝰ in multis locis maxĩe ī. l. inde nerati. ff. ad. l. aq̃l. Sed ꝑ intellectu materie ego q̃ro q̃ ſunt dictões q̃ ꝓpr̃ie ꝓportãt alt̃natiuã. So. ꝛ dictõe vel nõ dubitat vt ħ. ⁊ ī dictis. ll. §. alle. Sꝫ q̃dã dubitauerũt ꝛ dictõe aut dicentes ꝙ ꝓpr̃ie nõ eſt alt̃natiua ꝫ hoc ẽ falſuꝫ. vt pꝫ ꝑ ar. a ſpãli ī. l. cũ q̃dã. ff. ꝛ ℞. ſig. ⁊ ꝓbat ī. d. l. ſi ita q̃s ſtipulatus. Sꝫ ꝓbabiliꝫ dubitat ꝛ dictõe ſeu ⁊ ſiue. nam vr̃ tex. ī. l. ſiq̃s ita legauerit. ff. ꝛ au. ⁊ ar. leg. ꝙ iſte dictões ſunt potiꝰ copulatiue q̃ alternatiue. dicit ibi tex. ꝙ ſiq̃s ita legauerit. lego ſempꝛonio veſtẽ meã ſeu libꝝ meũ ꝙ dictõ ſeu ponit augmẽtatiue ⁊ copulatiue ita ꝙ videoꝛ legare nedũ veſtẽ ꝫ etiã libꝝ. ⁊ ꝛ hoc ꝑ Ci. ī. d. l. cũ q̃mdã. Sꝫ in ꝯriũ ẽ tex. aptus ī. d. l. ſi ita q̃s ſtipulatꝰ fuerit ⁊ ī. d. l. ſiq̃s ita ſtipulet. bar. ī. d. l. ſiq̃s ita legauerit. diſtinguit ꝙ ī fauoꝛabiliꝫ vt ī legatis iſte dictões ſtãt copulatiue. ſecꝰ in nõ fauoꝛabiliꝫ ⁊ ħ placet. Naꝫ q̃dã ſunt copulatiue alt̃natiue ꝓpr̃ie. ſ. diſtinguẽtes int̃ ꝑcedẽtia ⁊ ſequẽtia q̃ ad ℞ba ⁊ q̃ ad ſenſuꝫ. vt dictio vel ⁊ dictio aut. q̃dã ſunt habẽtes naturã copulatiue ⁊ etiã alt̃natiue ita ꝙ habẽt naturã mixtaꝫ vt dictio ſiue ⁊ dictio ſeu q̃ q̃nq̃ diſtinguũt q̃ ad ℞ba ꝫ nõ q̃ ad ſenſuꝫ. q̃nq̃ q̃ ad ℞ba ⁊ q̃ ad ſenſuꝫ. ⁊ iõ ī iſtis ꝛbem̃ facẽ int̃ ꝑtatoẽꝫ ꝑm mãꝫ ſubiectã. ſicut dicimꝰ ī hermaphꝛodita. iij. q. iij. hermaphꝛodita. ⁊ l. q̃rit. ff. ꝛ ſta. ho. ⁊ ħ bñ nõbis. Sed q̃ro ꝛ vtili. q. certũ ẽ ꝙ vbi duo alt̃natiue mãdant ſufficit alterꝫ adimpleri. ¶ Sꝫ nũc q̃rit cui dat optio ſpecifice q̃n pena ponit alt̃natiue ꝑ. l. vel ſtatutũ. vt ſi dicat ſuſpẽdat vel excoĩcet vel puniat ī mille florenis aut amputet ſibi pes vel q̃d ſile. ⁊ ꝛ ħ bẽs tres glo. notabiles ⁊ ⁊ forte plures. ꝫ ꝛ his tribꝰ ī pñti recolo. vnã ī. c. ſicut. j. ꝛ iude. aliã ī. c. a crapula ꝛ vi. ⁊ ho. cle. terciã ī. c. fraternitatis. xxxiij. di. q̃ coĩter ⁊ abſolute dicũt ꝙ optio dat iudici. vñ põt imponẽ iudex quã penã ex illis vult. Sꝫ in ꝯriũ facit. l. q̃cũq̃. C. ꝛ ſer. fugi. ⁊ q̃ ibi no. vbi optõ dat reo. Sꝫ ꝙ ꝓcordia diſtingue pꝰ Ci. ⁊ pꝰ bar. in. l. ij. ff. ꝛ effractoꝝ. ꝙ aut ℞ba alt̃natiue dirigunt ad iudicem ⁊ tũc bꝫ eligẽ. vtputa ſi dicat puniat euꝫ iudex tali vel tali pena. ad ħ. l. ſi fugitiui. C. ꝛ ſer. fu. Aut ℞ba dirigunt in reũ vt q̃ dõ ſoluat centũ vel recedat a ciuitate ⁊ tũc optio dat ſibi. Et ita loq̃t. d. l. q̃cũq̃. Aut ℞ba ſunt ipſonaliꝫ ꝓlata vel aliꝫ dubitat ⁊ tũc bart. dicit ſe dubitare. vr̃ tñ incliare vt optio det reo vt ſic eligat ꝓmitioꝛ. ar. l. interp̃tatõne. ff. ꝛ penis. ⁊ regl̃a odia ꝛ re. iur. li. vj. Cõtrariũ in ħ vltimo arbitroꝛ eẽ vꝛ. Nã iura nr̃a canonica ſupꝰ alle. coĩter loquũt ipſonaliꝫ ⁊ tñ g. o. coĩter ſentiũt vt optio det iudici. Et vltra auctem glo. nr̃aꝫ ꝓbat in. c. q̃m in fi. vt lit. nõ ꝓte. ⁊ ꝑ. c. querẽti ꝛ ℞. ſig. Naꝫ regularit̃ iudex tanq̃ legis miſter bꝫ eligere ⁊ imponẽ penã ꝑm circũſtãtiã loci tꝑis ⁊ ꝑſone. vt in. l. reſpiciẽdũ. ⁊ ī. l. aut facta in fi. ff. ꝛ penis. Itẽ reꝰ ſp eligẽt mitioꝛẽ penaꝫ ⁊ ſic q̃ſi fruſtraret alt̃natiua legis. ꝑdicta tñ limita ſingularit̃ niſi vna pena eẽt trãſlata in aliã. q̃ tũc iudex nõ habẽt amplꝰ electõeꝫ. pone exẽplũ q̃tidianũ. dicit ſtatutuꝫ vel ſnia iudicis q̃ ꝑ tali delicto reus ſoluat mille ⁊ ſi nõ ſoluerit infra. x. dies amputet ſibi pes. q̃rit vtrũ poſt lapſuꝫ. x. dieꝝ poſſit iudex exequi penã in bonis iſtiꝰ crimioſi. ⁊ dicẽdũ ꝙ nõ. q̃ ꝑ lapſũ ꝛ cem dieꝝ pena pecuniaria fuit trãſlata in coꝛpalẽ. ⁊ dicit Bar. ſe ꝓſoluiſſe in. q. facti vbi hec ponit in. l. cũ duobus. in. §. idẽ rñdit. el. ij. ff. ꝑ ſocio. ⁊ facit ibi tex. cũ aliꝫ iuribꝫ ibidẽ allegatis. ⁊ hec bñ no. ¶ Itẽ q̃ꝺ. ſ. dixi ꝙ ſi ℞ba dirigunt in reũ ipe habeat electõeꝫ limito q̃n ℞ba dirigunt in eũ actiue. vt ī exẽplo pall. ſecꝰ puto ſi paſſiue. exẽplũ dicit ſtatutũ patiat penã iſtã vel illã. ⁊ ꝛ hoc allego bonũ tex. iñcta glo. in. c. ſicut alle. ¶ Itẽ dubito ſi ꝓſuetudo hꝫ ab olim vt imponat ꝑciſe altera pena vtputa ſi dicat ſtatutũ ꝙ puniat pena pecuniaria vel coꝛporali tñ ſp eſt obſeruatũ vt imponat pena pecuniaria nũquid ex ħ ſit inducta ꝓſuetudo vt iudex non habeat optionẽ. ſed ꝛbeat ꝓuare ꝓſuetudinẽ. ꝛ eq̃tate bñ vr̃ ꝙ ꝓſuetudo ſit obſeruãda. ar. in. l. odia iuncta glo. ff. ꝛ penis. vbi dr̃ ꝙ in impoſitõe pene iudex nõ dꝫ venire ꝫ ꝓſuetudinẽ q̃ꝺ no. ſed ꝛ ſubtilitate poſſet argui in ꝯrium. nã in his q̃ ſunt mere facultatis ex obſeruãtia vniꝰ nõ eſt inducta ꝓſuetudo. Nã forte ſp placuit iudici eligere alterã penã exquo nihil eſt actũ ꝓ. l. ergo nõ ẽ inducta ꝓſuetudo legis ꝛrogatiua. ad hoc q̃ꝺ no. in. l. ij. C. q̃ ſit lõ. ꝓſue. ꝑ Ci. ⁊ diri in. c. ex pte aſtẽſis ꝛ ꝓceſ. p̃bẽ. facit q̃ꝺ no. in. c. Joãnes ꝛ cle. ꝓiugatis. Quid aũt ī aliꝫ alternatiuis vt ſi legatũ eſt alternatiuũ vel in ꝓtractibꝫ dic vt no. in. ꝛ. regula in alternatiuis ꝛc. ⁊ ꝑ bar. in. l. lucio ntio. ff. ꝛ le. ij. ⁊ in. ꝛ. §. vtrũ.

Iquãdo. Is ad quẽ rſcꝑtũ pape dirigit ꝫ illi parẽ vel cãz rõnabilẽ aſſignare q̃re parẽ nõ põt. Et ꝓmo ponitur dictũ. ſcõo alt̃natiue inſtruit ibi q̃litatẽ. terciõ alterꝰ ꝓtis alt̃natiue rõ ibi qꝛ ¶ No. ꝓmo ꝙ ex iuſticia ſeu mãdato iniuſto ꝛ facili q̃s exaſperat ⁊ turbat. ¶ No. ſcõo ꝙ vbi ꝑceptũ principis vel ſuꝑioris ꝓma frõte ꝛuiat ab honeſtate nõ tenet ſubditꝰ imediate parẽ. ſed põt allegare q̃re parẽ nõ ꝛbeat. nec ex iſta dilatõe ꝛbꝫ princeps turbari. Et ex hoc tex. nõbiliꝫ colligit ꝙ officialis vel aliꝰ cui ꝓnceps ꝑ lr̃as ſuas aliq̃d mãdat põt nõ parere ⁊ reſcribẽ principi ⁊ ſpectare ſecũdã inſſionẽ. q̃ q̃nq̃ princeps ꝑ nimiã importunitatẽ vel ꝑ ſurreptõeꝫ vel nimiã occupationẽ ꝓcedit nõ ꝓcedẽda. ¶ Sed circa ꝑdicta dubitat q̃d ſi princeps mãdat ſub certa pena puta excoĩcatõnis quã incurrat ipo facto ſi nõ paruerit nunquid põt mãdatarꝰ differre ⁊ ſpectare ſecundã inſſionem mõ ꝑdictoꝝ fuit alꝰ in facto ⁊ vario mõ fuit ꝓſultũ ſed certe ſi ꝑ executõeꝫ mãdati timet maximũ ſcandalũ vel aliter dubitat ꝛ mẽte principis licite põt mãdatarius nõ exequi ⁊ reſcribẽ ꝓncipi. q̃ hoc facit auct̃e. l. vt ħ. ⁊ in auc̃. vt nulli iudi. Et ad ꝑdicta allego no. dictuꝫ Jnno. in. c. inq̃ſitõi ꝛ ſen. ex. vbi dicit ꝙ ſi mandatum

pape ꝓtinet heresim vel vehemēter ꝑsumit statū ecclie ꝓturbari vel alia mala vētura nō ɔz subdit⁹ paré. q: ɔz obuiare malo ꝛ nō adiuuare. qō dictū sp tene mēti. Ex quo infert ꝙ si ꝓnceps mādat aliq̄d ex cui⁹ executōe ꝑsumit scādalū venire i ciuitate nō debēt subdit⁹ parere Itē dic ꝙ si ꝓnceps mādat aliq̄d ꝯ deū nō ē obediēdū sibi. vt i. c. si dñs. ꝛ. c. iulian⁹. ꝛ i. c. q̄ resistit. xj. q. iij. etiā si ꝓnceps credat iuste facē ꝛ tibi soli notū sit mādatū in se ꝓtiné peccatuꝫ. vt ꝓbat in. c. lras de resti. spol. Et ex his infero ad. q. pone ꝙ papa scribat ꝑ notorie indigno vt assignet sibi certū bñficiū nūquid mādatar⁹ teneat paré. ex dictis Jo. an. in. c. cum a deo. j. eo. c. significauit j. de offi. ordi. distinguo sic. ꝙ aut nō ꝓstat ꝑcise de intē tione ꝓncipis ꝛ ɔz seruare mādatar⁹ qō b dicit. Aut ꝑ cise ꝓstat ꝙ vult huic indigno ꝓuidē ꝛ tūc aut pōt papa in illo actu dispēsare ꝛ est sibi parēdū. q: videt tunc dispēsare. facit qō no. in. l. barbar⁹. ff. de offi. ꝓto. Aut nō pōt dispēsare. vt q: ē tāta indignitas ꝙ sine peccato nō pōt fieri ꝛ tūc sibi nō est parēdū. q: papa nō habet ptātē peccādi. xlj. di. in. c. j. ꝛ b bñ no. ꝑ q̄ aꝑit vltra alios intellect⁹ isti⁹. c. In glo. i xbo rōnabili in fi. dic p⁹ bost. cū q̄rit an de oib⁹ sit reddēda rō. ꝙ aut q̄rit nūq̄d qs teneat reddē rōnez. aut q̄rit vtrū possit rō reddi de oib⁹ ꝓmo casu tenet ñ ex officio b sibi incūbit vt testis. de q̄ dic vt plene no. in. c. cū cām de testi. Ɔz si ex officio hoc sibi nō ꝓtinet nō tenet vltra q̄ velit. scdo casu vtꝫ possit reddi de oib⁹ rō. dicendū ē ꝙ de secretis diuini iu dicꝫ nō pōt reddi rō. ita loq̄t. c. nabuchodonosor. ꝛ. c. de tyris all. in glo. Quedā sunt q̄ ꝓsistūt in ingenio vel rōne naturali. ꝛ de illis pōt reddi rō vt b. q̄dā ꝓsistūt in volūtate ꝓncipis ꝛ de illis ñ pōt reddi rō. Et b casu l. ꝑce dit. l. nō oim. ff. de legi. vbi dī ꝙ nō oīm q̄ a maioribꝫ nostris statuta sunt rō reddi pōt. exemplū ꝑdictoꝝ. Si q̄ ratur q̄re fuit inducta vsucapio rō ē in ꝓmptu ne dñia essent incerta ꝛ vt puniat negligētia dñi. vt no. in regula possessor de re. iur. in. vj. Ɔz si q̄rat q̄re fuit ꝑfixū triē niū ꝛ nō mai⁹ vel min⁹ tps nō pōt reddi rō sufficiēs b sic fuit visuꝫ ꝓncipi In glo. fi. ibi obediet subdit⁹ q̄ñqꝫ ꝛ si cām reddat. pōdera verbū q̄ñqꝫ. q: nō semp ɔz obedire superiori. sed distingue vt. s. dixi. Et adde ad ꝑdicta q̄ no. Inno. in. c. ad aures de tēpo. ordi. vbi inter cetera dicit vani capitis eē existimare superiorē nō posse ꝑcipe sine cāe cognitōe vel sine exꝑssione cāe qō dictū ē no. Ex q̄ habes ꝙ superior in spectātibꝫ ad officiū suū pōt ꝑcipe subdito ꝛ nō exꝑmat cām ꝑcepti vel ꝑcipiēdi.

C Um ordinem. Per rescriptū pape in q̄ nō fit mētio de ordine cisterciēn. religiosi illi⁹ ordinis nō tenent rñdere. vel aliter ꝛ sic. Cisterciēses sunt ꝓuilegiati ꝙ nō pñt ꝙuenire ꝑ rescriptū pape nisi i eo fiat mētio de eoꝝ ordine. Et ꝓmo ponit decisum ex ordiū. scdo dictum ibi sed ꝯ Et ꝑ intellectu tex. ꝛ glo. ꝑmitte ꝙ isti frēs cisterciēses in multis sunt ꝓuilegiati a sede aplica. vt sup decimis ꝛ postmodū obtinuerūt ꝓuilegiū vt sup his quib⁹ sunt ꝓuilegiati nō teneāt rñdere ꝑ rescriptū pape nisi in eo fiat mētio de eoꝝ ordine. ꝛ hoc forte fuit ꝓcessuꝫ. q: sepe molestabāt sup reb⁹ ꝓuilegiatis coram iudicib⁹ delegatis postmodū obtinuerūt aliud ꝓuilegiū magis latū. vt sup nulla re teneant rñdere nisi in rescripto fiat mentio de eoꝝ ordine ꝛ sic intellige glo. ſ. Nota ꝓmo ꝙ sup decimis ꝛ alijs reb⁹ pñt religiosi et alij a papa ꝓuilegiari ad hoc. c. ex ꝑte de decī Nota scdo ar. optimū ex tex. valere rescriptū impetratū ꝯ religiosos lꝫ nō faciat mētionē cui⁹ ordinis sunt. satis em̄ est ꝑ rescriptū ꝓstare ꝯ cui⁹ monasterij religiosos fit ꝓpetratio. hoc ꝓbat b ꝑ locū a spāli. Nā si ꝓuilegiū hoc fuit indultū cisterciēn. vt nō teneāt rñdere nisi fiat mētio de eoꝝ ordine. ergo ius cōe est ꝯ rnū in alijs religiosis. vt in c. pñti. §. loca. de ꝓbē. li. vj. Nota tercio ꝙ vbi ꝓuilegiū dat generalit formā rescriptis impetrādis nō valet rescriptū etiā spāle nō ꝟuata forma tradita in ꝓuilegio nam alꝫ illud ꝓuilegiū eēt inutile cū ꝙernat singula rescripta. ꝛ iste ē ꝓpu⁹ casus isti⁹. c. vñ falso allegat ꝑ aliquos istud. c. ad ꝓbādū ꝙ rescriptū impetrans ꝯ ꝓuilegiū ɔz facē mētionē de ꝓuilegio. nā hoc nō ꝓbat b sed poti⁹ ꝯ rnū. q: b nō dicit vt de beat fieri mētio de ꝓuilegio sup decimis vel alijs sed solū de ordine. ꝛ de hoc. j. latius In glo. j. ibi ꝑter hoc ꝓuilegiū. dicit Jo. an. ꝙ b nō est illud ꝓuilegiū de q̄ tex. loquit. sed Jo. cal. b reprobat ꝛ bñ. q: ꝓuilegiuꝫ de q̄ loquit tex. erat limitate ꝙcessum. s. qñ isti ꝙuenirent sup reb⁹ ꝓuilegiatis. ꝛ iō nō ɔz extēdi ad impetratōem faciēdā sup reb⁹ nō ꝓuilegiatis q: ꝓuilegiū ɔz pure obseruari in reb⁹ in quib⁹ loquit vt in. c. porro de ꝓuil. b istud ꝓuilegiū de q̄ glo. loquit erat magis generale. q: ꝙcernebat oēm rē rōe cui⁹ possint cōueniri. dic tñ ꝙ cū de isto ꝓuilegio nobis nō ꝓstet nō teneret index delegat⁹ admittē exceptōez nisi fiat fides de ꝓuilegio. ar. in. c. cū ꝑsone de ꝓuil. li. vj. sed respectu ꝓuilegij de q̄ loquit tex. sufficit iste tex. q: ꝓuilegiū est b incorporatuꝫ In glo. vltima ibi suppsitio dignitatis. b ratio nō est bona q: rescriptum b ānullat nō q: ordo sit dignitas b vigore ꝓuilegij qō papa indulsit istis cisterciensib⁹ ꝛ in eo ꝙ glo. dicit illū tex. extēdendū ad religiosos habētes ꝓsilia ꝓuilegia. nō intelligas de ꝓuilegijs super decimis vel ꝓsilib⁹ reb⁹ sed de ꝓuilegio vt nō teneantur rñdere nisi fiat mētio de eoꝝ ordine. In eadē glo. ibi ꝓuilegiū nō tollit ꝑ ius cōe. i. ꝑ rescriptū impetratuꝫ ꝑm ius cōe nā vt dixi sup rubrica rescriptū spāliter sumptū ꝙcedit ad iuris obseruātiā. Et aduerte q: ɔz glo. sit vera in se nō tñ fundit⁹ tollit ꝯ rnū. vñ dic p⁹ Jo. an. ꝛ alꝫ ꝙ istud ꝓuilegiū dabat formā rescriptis singularib⁹ impetrādis. vñ si rescriptū valēt nō ꝟuata forma inutile esset illud ꝓuilegiū nec tñ intelligas vt. s. dixi ꝙ sit fieda mētio in rescripto de ꝓuilegio. vñ si impetrat ꝯ alios ꝓuilegiatos sup decimis vel alijs nō ē necesse vt rescriptū faciat mētionē de ꝓuilegio exq̄ ꝓuilegiū ꝙcernebat iuspemptoriū ad merita cāe q: ꝑ hoc rescriptū nullū fit ꝓiudiciū ꝓuilegio cum possit allegari ad merita cāe. papa em̄ dādo rescriptū nō aliud facit nisi ꝙ mādat ius atq̄ iusticiā admīstrari. b in casu hui⁹. c. ꝓuilegiū inducebat dilatoriā ꝛ nō ꝙcernebat merita cāe. vñ si rescriptū valeret illud ꝓuilegiū eēt inutile. ꝙclude ergo cū q̄rit nunqd rescriptū impetratū ꝯ ꝓuilegiatū debeat facē mētionē de ꝓuilegio. ꝙ aut erat rescriptuꝫ ad bñficia obtinēda vel aliter ꝓuilegiatiuū ꝛ tūc nō valet si venit in ꝓiudiciū ꝓuilegiati ꝛ nō facit mētionē de ꝓuilegio. q: est surrepticiū cū sit illi ꝙcessuꝫ ꝛ si papa scisset non dedisset rescriptū. Et iste ē casus ꝑm Jnn. i. c. ꝓstitut⁹. j. e. Aut ē rescriptū nō ꝓuilegiatiuū sed mere ad iuris obꝟuātiā ꝙcessum. ꝛ tūc aut ꝓuilegiū aduersarij ꝙcernebat merita cāe puta vt nō teneret soluē decimas ꝛ tꝫ rescriptū lꝫ nō faciat mētionē de ꝓuilegio. rō q: nullū ꝓiudiciū fit ꝓuilegiato cū possit de suo ꝓuilegio excipe ad merita cāe. vñ sicut impetrās nō tenet facē mētionē de exceptōe ꝑemptoria ꝙpetēti aduersario. vt in. c. j. de lit. ꝓte. li. vj. quia saluū manet ius aduersarij ita nec de ꝓuilegio causāte exceptōez ꝑemptoriā. ꝛ hoc tenēt Inno. ꝛ Cōpost. ꝛ cōit doc. b. ꝛ vt dixi ꝓbat ꝑ istū tex. naꝫ ꝛ si papa scisset de ꝓuilegio nihilomin⁹ rescriptū ꝙcessisset. q: forte ꝓuilegiatus renūciauit ꝓuilegio vel est ꝑscriptū vel q̄d simile. Aut ꝓuilegiū aduersarij ꝙcernebat exceptōez dilatoriā vel dabat formā rescriptis impetrādis ꝛ ñ valet rescriptū. q: alꝫ ꝓuilegiuꝫ eēt inutile si nō posset excipi ꝯ rescriptuꝫ i vī dilatorie. ꝛ iste ē ꝓpu⁹ casus isti⁹. c. ꝛ vide ad māꝫ q̄ dixi. s. c. j Et i fi. glo. no. bñ caudā hui⁹ glo. Ex q̄ collige ꝙ ꝓuilegiat⁹ citat⁹ ꝯ ꝓuilegiū suū tenet ꝟnire ad allegādū ꝓuilegiū suū alꝫ tenet sñia ꝯ euꝫ lata. Hosti. dicit ꝙ excoicatio vel alia sñia eēt nulla. Ɔz cōrda sic ꝑm Jo. cal. ꝙ aut sum⁹ in termīs hui⁹. c. ꝛ tunc sñia eēt nulla exq̄ rescriptū nō facit mētionē d ordie. rō

qz notorie ꝓſtabat iudici q religioſi nō teriebant ꝓparē
z bñ loquit. nā dico generaliť q vbicūq notoriū ē cita-
tū nō teneri ad ꝓparēdū nō pōt iudex ꝓcedē ē eū vt ē
ꝓtumacē. ad ℔ bon⁹ tex. cū glo. i. l. nō videť latitare. ff. de
iudi. z vide tex. i cle. paſtoralť. i. §. piſana. z ibi bo. glo. de
re iudi. z glo. in. c. veniēs de accu. z in. c. ſi epūs. iij. q. ij. per
Jnno. i. c. ij. de dila. z ꝑ Bar. i. l. ij. ff. ſiqs i ius vo. ſed in
alijs termis ꝓter iſtū tex. vbi notorie nō ꝓſtaret abſentē
nō teneri ad ꝓparēdū ꝓcedat iſta glo. ſm eū vt ſi ita te-
neat ē ꝓuilegiatū nō ꝓpentē. Et no. q dixi qñ notorie
nō ꝓſtat. nā facit q ſi epūs citat iſtos frēs mēdicātes q no
torie ſunt exēpti z iā dudū tolerati i ꝓuilegio exēptōnis
q ipi nō tenent ꝓparē etiā ad allegandū ꝓuilegiū eoz.
Et nota qz i hoc multi ſimplices iudices decipiunť. z in-
quātū glo. dicit z Cal. p⁹ eā q ſnīa teneret ē ꝓuilegia-
tū nō ꝓparētē. Ego aliť dico. ſ. q ſnīa ꝓtumacie puniti
ua tenēt qz i illa ē iudex. vt i. l. vnica. ff. ſiqs ius di. nō ob
tē. z in. d. l. ij. z in. c. ſup lris. j. e. ſed ſup ꝓncipali nō valēt
ſnīa. eſto q eēt caſus i q̄ poſſet ꝓcedē lite nō ꝓte. rō qz ē
lata a iudice nō ſuo. z iō ſi iudex vult valē ſniaz ſup ꝓn-
cipali ꝓnūciet ſe pu⁹ iudicē ꝓpetentē tūc z poſtmodū ꝓ
cedat in ꝓncipali. qz illa ꝓnūciatio auctē iuris facit eū iu
dicē licet nō cēt. hoc ē de mēte Jnno. in. d. c. ij. de dila. z
bar. i. l. ij. ſiqs i ius vo. ꝑal. z ℔ bñ no. z vide qđ no. Jo.
an. i regla ſciēti. de re. iur. li. vj. i mercurialib⁹ ¶ Abbas.

¶ Eſmte. Legiť varijs modis ℔ coiter ſū-
mať ſic. Si ſede vacante ſcribiť
capło vt ꝓbēdā alicui ꝓferat epūs de nouo crea-
tus illud adimplē teneť. vel ſūma aliť z ſpāl⁹ ſm lec. cō-
muniter approbatā. Si ſede vacāte ſcribiť capło vt ge-
rēti vices epi vt ꝓbendā alicui ꝓferat ſi creat epūs nōdū
executo mādato z ad eū ſpectet collatio ꝓbendaz illud
adimplē teneť. Dimidiť i q̄nq ptes. In ꝓma ponit mā-
datū. In ſcda excuſatōez capli. ibi ipi ℣o. Tercio excu
ſationē epi. ibi cū itaq. Quarto illi⁹ excuſatōez repro-
bat. ibi qđ nullaten⁹. Quinto antipophorizat. ibi ꝑ eo
¶ Nota ꝓmo ibi tuā ꝓmotōez ūcto fine ibi ꝓſecratus.
q anteq̄ q̄s ſit ꝓſecrat⁹ i epm nō pōt dici ꝓmot⁹. facit
c. trāſmiſſaz. j. de elec. z ita colligit ℔ Frā. ℣cel. ℔ tu vide
tex. optimū quē teneℓ mēti i. c. tua de bis q̄ fiūt a pť. vbi
ꝓbať q elect⁹ z ꝓfirmat⁹ nō pōt adhuc dici epūs ſi nō eſt
ꝓſecrat⁹. ℔ appellať elect⁹ q̄ſi ꝓſecratio ꝓfirmet nomē
dignitatē epalē. ad ℔. c. niſi de auc. z vſu pallij. vñ appel-
latōe epi nō venit elect⁹ z cōfirmat⁹ nōdū ꝓſecrat⁹. vide
tex. z glo. i cle. ij. de cele. miſ. z idē qđ dixi de electo z ꝓfir
mato ꝓcedit etiā i ꝓuiſo ꝑ papā. qz talis ꝓuiſio bz vim
electōis z ꝓfirmatōis. vt no. Jnno. i. c. cū olim de cā poſ.
z ꝓpne ¶ Nota ſcdo ibi decano z ecclie. q noie ecclie
venit capłm ſine epo. ad idē. c. req̄ſiſti. j. de teſta. alibi tū
dicit q epūs ē in ecclia. vij. q. j. ſcire. ſed illud ꝓcedit lar-
go ſumpto vocabulo. ad ℔ qđ no. glo. i cle. vt bi qui de
eta. z q̄li ¶ Nota tercio ibi mādatū z p̄ceptū. q dīa eſt
inter hec. z capit ℔ mādatū ꝑ lris mōitorijs p̄ceptū pro
lris p̄ceptorijs. Nā olim dabanť tria paria lraz. vt mo-
nitorie p̄ceptorie z executorie. de quibꝫ i. c. mādatū. z. c.
lris. j. eo. Et ex ℔ inferť. q mādatū n̄ neceſſitat ℔ p̄ceptū
ſic. Jn p̄nū facit. c. ſiqñ. ſ. eo. ideo dico q mādatuz ex ſe
nō importat neceſſitatē. z ita capit ꝑ totū ti. ff. z. C. mā.
ſed vbi mādatū fit a ſupiore ſimplr peccat q̄s nō obedi-
endo mādato ſine cā rōnabili. ſic loq̄t. c. ſiqñ. z hoc ſen-
tit Archi. pt⁹ ℣in. i. c. qđ p̄cipiť. xiij. q. j ¶ Nota ibi ſi
datā lraz ꝛc. q in ꝓſiderāda vi reſcripti z i ꝓiecturādo
ſurreptōez ipſi⁹ debem⁹ attendē ad datā reſcripti. ea aūt
q̄ accidūt p⁹ datā nō alterāt reſcriptū. facit. c. ſi eo tpe de
reſcrip. li. vj ¶ Jtē no. q etiā ſm iſta tpa q̄s poterat eſſe
canonic⁹ z archidiacon⁹ in eadē eccłia. an aūt de iure cōi
℔ poſſit fieri vide tex. cū glo. i. c. j. de ꝓſue. li. vj. Et an ta
lis debeat hre duas voces i capło ? dic vt dixi i. c. cū oli
de re iudi ¶ Altio no. q iude⁹ fact⁹ xp̄ian⁹ ē capax bñfi-
ci ecclīaſtici z pōt impetrare etiā i ecclīa cathedrali. nec
eſt ꝓtenend⁹ q: fuit iude⁹ ℔ p̄mēdād⁹ q: ad fidē ꝓuerſus
Dpp. ℣ tex. videť. n. q epūs nō tenebať aliq̄ mō ꝓuidere
iſti. Aut. n. fuit ſcriptū capło tāq̄ ordinario collatoꝛ. et
tūc lre debēt eſſe nulle exq̄ caplm de iure nō hēbat ptārē
ꝓferēdi. nec debet teneri epūs ordinar⁹ collator. qz māda
tū factū vni nō extēdiť ad aliū. qz papa nō intēdit illum
grauare. q̄nimo pl⁹ dicit tex. no. in. c. fi. de p̄ben. li. vj. q
mādatū factū capło de ꝓferēdo nō extēdiť ad singłares
canonicos habētes ꝓferēdi ptātez alio iure eq̄ capitula-
ri. Aut fuit ſcriptū capło tāq̄ ſuccedēti in ius epi. z ſta-
re nō pōt q: caplm nō ſuccedit epo in collatōe bñficioꝛ
vt in. c. ij. ne ſe. va. z clari⁹ in. c. vnico eo. ti. li. vj. Aut fuit
ſcriptū capło tāq̄ executoꝛi z delegato aplico. z tūc nō
debet expirare mādatū p creatōez epi. qz p deputatōez
executoꝛis erpiť ptās de manibꝫ ordinarij z trāſſert in
executoꝛez. vt in. c. ſi ſoli. z. c. ſi capło de ꝓceſ. p̄ben. li. vj.
ergo male dicebāt iſti canonici q collatio nō ſpectabat
ad eos. ℣o. ꝓpter hec ꝓnia z ſilia hoc. c. legiť varijs mo
dis. Glo. in ℣bo infecto negocio. ponit primū intellectū
q de honeſtate z non de neceſſitate ℔ eps aſtringebať.
hunc intellectū ſecuti ſunt quidā vt dicit Jnno. dicētes
hoc. c. ꝓtinē grāz in fauorē iſti⁹ nouiter ꝓuerſi ad fidem.
iſte intellect⁹ coiter nō recipiť. qz nullū ℣bum poſitū in
tex. ſapit grāz. z intellect⁹ iuriū nō ſunt trahēdi ad grāz
vt no. in. c. ex p̄te ade de teſti. Jtē qz hoc. c. ſupflueret ℔
z de nihilo fuiret ē id qđ habeť. ſ. in ꝓbemio ideo glo.
forte poſuit ſcđm intellectū dicēs q de iure teneť epūs p-
uidere ſed nō reddit rōez q̄re. ſolū. n. reddit rōez reſpec-
tu capli z nō reſpectu epi. ℔ ex glo. fi. tu potes corroboꝛ
rare iſtā lec. i eo q dicit q mādatū factū capło videť fa-
ctum cuilibet de capło. z ſi nō pōt adimplē tpe mandati
debet adimplē cum pōt. ita ad ꝓpoſitū tpe mādati iſte
epūs erat de capło z ideo mādatū affecit eū vt ſingulare.
z ſic teneť nūc cū eſt epūs z pōt illud adimplē. Bz ē hāc
lec. facit. c. q manumittiť. xij. q. ij. de q̄ glo. i fi. opponit z
nō ſoluit. vbi dicit q id qđ eſt vniuerſitatis nō ē ſingu-
loꝛ. z ſic videť q mādatū factū capło nō afficit ſinglos
quinimo vt dixi ad ꝓpoſitū videť tex. in oppoſitū i. d.
c. fi. Jtem vt notāter dicit ℔ Jnno. qñ mādať capło id
qđ ꝓſiſtit i iure nō videť mādatū ſingulis. vñ ſingli ſin-
gulariter nō pñt illud exeq̄. vt ſi mādať q eligāt vel q
p̄bendā ꝓferāt vel qđ ſike. ſec⁹ ſi mādať capło aliq̄d ꝓſi-
ſtens i facto. qz tūc q̄libꝫ pōt z dz adimplē mādatū. vt-
puta ſi p̄bēda alicui collata ꝑ papā papa mādat vt illū
recipiāt in canonicū. nā hec ē nuda receptio facti q̄ non
expoſcit actū collegialē. ideo ſi collegiū nō vult ſil facere
q̄libet de collegio teneť facē. Et nota ſingulariť hāc
theoꝛicā qz facit ad oēs vniuerſitates q̄bꝫ aliq̄d mādať
per ſupioꝛē. Hoſti. tñ ℔ aliud ſentit ſed lat⁹ locut⁹ eſt in
c. bone. ij. de poſt. p̄la. vbi dixit primū mēbrū ꝓcedē niſi
collegiū ſit in negligētia. qz tūc totū ius recidit in volen-
tes obedire. z ē vtilis ſm eū vt appareat de negligētia q
per executorē vel ordinariuz ſtatuať termin⁹ collegio q̄
elapſo poterūt adimplē volētes obedire qđ eſt dictum
valde equū. ſed dictū Jnno. ſubtili⁹ qz exquo ſcribiť vt
collegio nō eſt collegiū ſi ibi eſt minoꝛ ps. Jtem hec lec.
glo. nō ꝓcedit ex alio q: p̄ſuppoſita obligatōe in ꝓſona
cuiuſlibet canonici exquo illa obligatio cauſať reſpectu
certe q̄litatis. ſ. qz canonic⁹ dz deſinē illa obligatio deſi-
nēte q̄litate. vt ē bo. tex. i. c. venerabilē. j. de elec ¶ Ter-
cia lec. colligiť ex fi. glo. ſequētis q epūs ℔ obligať qz ē ꝓs
capli cū ſit caput capli. ergo mandatū factū capło extē-
ditur ad eū. hec lec. eſt falſa. ꝓmo qz p̄ſuppoſito q eſſet
de capło tñ ꝓſiderať caplm vt corp⁹ nō extendiť ad ſin
gulares de capło. vt in. d. c. fi. Jtem in iuribꝫ ptinentibꝫ
ad ſolū epm nō facit epūs vnū corp⁹ cū capło imo ꝑ ſe ex
plicat. vt. c. edoceri. j. e. Jtē z ſubtili⁹ ex ꝓpria z ſtricta ſi
gnificatōe vocabuli appellatōe capli nō venit ꝓlatus qz
licet ſit caput nō tñ eſt de capło. vt dicit glo. no. i cle. vt
bi q̄ d eta. z q̄li. quā tenebis mēti. facit tex. i. c. poſtulaſti

de cõceſ.pben.z in.c.a collatõe.ꝺ pben.li.vj. Quare quartã lec.poſuit Jnno.mlt̃ũ ſubtiliꝫ dicẽs q᷑ ℔ fuit ſcriptũ capitl'o nõ tanc᷒ executorivl' vt ordinario collatoꝛi vel vt ſuccedẽti in ius eꝑi ℔ tã᷒ gerẽti vices iꝑi us eꝑi.qꝛ nõ erat eꝑs cui poſſet ſcribi.vñ lz capl'm non ſuccedat eꝑo in ptãte ꝓferẽdi tñ ſuccedit in iuriſditionalib᷒. Et ſic nõ erat ali⁹ cui cõmodi⁹ poſſet ſcribi q᷒ capitl'o.iõ ſi mãdato nõ executo creat eꝑs tenet iꝑe mãdatũ adimplere.qꝛ ĩ effectu mãdatũ fuit fc̃m ptãti ſueita q᷑ capitl'm ꝓtuliſſz ñ aũcte ꝓpꝛia ℔ tã᷒ gerẽs ĩ hac aũcte vices eꝑi.eꝑo ei creato ceſſat iſta ptãs exꝛdinaria z ꝺz ℔ eꝑs adimplere. Et in dubio exq̃ ſcribit gerẽti ptãtẽ alteri⁹ vꝛ ſcptũ tã᷒ gerẽti vices illi⁹ lz q᷒ ad illꝺ nõ gereret vices alteri⁹. vt ſingl'r ꝓbat ꝑm'iſtũ intellectũ.z ℔ ꝑt extẽdi ad ꝓcepta q̃ fuũt gerẽti vices alterius z ĩ ℔ ẽml'tũ vtl' ,puiſio iſti⁹ .c.z ꝑm hũc ĩtellectũ nõ refert vtz eꝑs nouit creat⁹ fuẽit ꝺ capl'o tpe ꝺate.qꝛ idẽ eẽt ſi foꝛet exne⁹ p rõnem p̃miſſã.z ad iſtum ter.q̃ ponderat q᷑ tpe ꝺate iſte erat de capl'o ꝺic q᷑ iſtꝺ põderat ad effectũ vt iſte ñ poſſit ſe excuſare q̃re iꝑi vt eꝑo ñ fuit ſcptũ.vñ ibi narrat fc̃m z ñ ponit iuris miſterĩũ. Et idẽ ꝺicit Jnn.ſi ſcriberet cuicũ᷒ exneo ꝺũmõ poſſz apparere q᷑ ĩ ꝺefectũ eꝑi ſibi fuerit ſcptuz qꝺ no.z p hoc bẽs clax z vtilẽ itellectũ b⁹.c.z lz q̃daz alij alr legãt tñ iſte intellect⁹ Jnn.ẽ vꝛioꝛ z cõit approbat z patit minoꝛa ꝓria q᷒ ali⁹ intellect⁹. In gl.pe.ĩ fi.℔ glo. ꝛ ſat circa ꝺuo. Prio nũq̃ꝺ ꝺz attẽdi ſp ꝺata lrax añ tps pñtatõis.ꝺixi aliq̃ꝺ.s.c.j.℔ lõge pleni⁹ĩ.c.ꝺilect⁹.ij.ꝺe pbẽ.j.z ꝺic vt ibi.ſcꝺo tãgit nũq̃ꝺ copia reſcpti ꝺz exhiberi cũ ꝺie z ꝓſule.z bodie ꝺic cũ noie pape z de hac mã plene ꝺixi ĩ.c.j.j.ꝺe ,pba.z ꝺic vt ibi no. Abbas.

a Daures. Nõ valet rſcptũ ipetratũ ad bñficia ſi in eo tacet ꝺignitaſ impetrãtꝯ.cõis ꝺiniſio.ſcꝺa ibi ꝓſultatioꝛi. No.prio tria bñficia ſonãtia in nomẽ ꝺignitatis.vt ꝺecanus z archiꝺyacon⁹ z pcentoꝛia. Et ex ℔ infert q᷑ mlti ſũt plati citra epm bñtes ꝺignitates in eccleſia.z q̃ ꝓprie ꝺicant hñe ꝺignitates ĩ ecclia ꝺixi ĩ. c. de mlta de pbẽ.aliq̃ꝺ tetigi ĩ.c.nouit de iuꝺi.vide per archi.in.c.j.ꝺe ꝓſue.li.vj. No.ſcꝺo ter.ſatꝯ aptũ q᷑ impetrãs bñficiũ etiã minimũ ꝺz facere mẽtionẽ ꝺe ꝺignitate quã obtinet.z videt notabiliter ꝓbare iſte ter. q᷑ nõ ſuffic᷒ i impetrãti ꝺicẽ q᷑ hz aliꝺ bñficiũ niſi exprimat nomẽ ꝺignitatis ſi ẽ ꝺignitas.z alibi iuꝺicio meo nõ ita bñ ,pbat.z tene ℔ mẽti qꝛ nõ ſolet ad ℔ induci. z ſic limitarẽ.c.nõ ꝑt ꝺe pbẽ.li.vj.vbivꝛ inui q᷑ ſuffic᷒ ſi ꝺicat ñ obſtãte q᷑ hẽat aliꝺ bñficiũ.nã credo q᷒ ibi narrat fc̃m iplicite z ñ explicite.nã ter.℔ ĩ fi.ꝺic ñ valẽ rſcriptũ vbi auctoꝛ ſuppmit nomẽ ſue ꝺigtatꝯ.z põdẽa nomẽ ſue ꝺigtatꝯ.ñ ei exꝑmit nomẽ ꝺigtatꝯ p illa ꝛba generalia nõ obſtante q᷑ habeat aliud bñficiũ. Sz oppo.ꝓtra hoc z ter.hic em̃ videt papa ,puiꝺẽ qñ fit impetratio ſup minoꝛib᷒ bñficijs.℔ idẽ videt ꝺicẽꝺum z fortiⁱ⁹ ſi ſup maioꝛib᷒.prio qꝛ facili⁹ papa ꝓcedit minoꝛa q᷒ maioꝛa. Jtẽ qꝛ in oĩ impetratõne ꝺz fieri mentio de bñficijs habitis alr gr̃a ẽ nulla.vt in.c.ſi motu ꝓprio de pbẽ.li.vj. Jo.ꝺicit Jnno.q᷑ ad lr̃az ſup ꝛbo minoꝛib᷒.ꝺz ſuppleri marie qꝛvt ꝺixi idẽ ẽ ſi fit ipet̃tio ſr̃ maioꝛib᷒.ꝺic etiã Hoſ.z Jnn.q᷑ etiã ꝺ nobilitate z de ꝺignitijs ipetrãtis ẽ fiẽꝺa mẽtio.qꝺ nõ placz Jo.an.z bñ. nã iure nõ caueꝫ q᷑ fiat mentio niſi de bñficijs.vt.ꝺ.c. ſi motu ꝓprio.z iſte ẽ cõis intellect⁹ iſti⁹.c.vt nõ valeat impetratio ſup bñficijs miꝛib᷒ vl maioꝛib᷒ niſi fiat mẽtio de bñficijs q̃ impetrãs obtinet.z bodie clari⁹ ,pbat in.ꝺ.c.ſi motu ꝓprio. Do.car.ponebat ℔ aliuz intellectũ q᷑ iſta ,puiſio h⁹ ter.vendicat ſibi locũ qñ fit interp̃tatio ſup miꝛib᷒ bñficijs vt tũc arteꝫ impetrãs exprimere nomẽ ſue ꝺignitatis vbi alr ſuffeciſſet facẽ mẽtionẽ ĩ genere.z ſic ſẽtit q᷑ impetrãs bñficiũ nõ modicũ non artat ad faciẽꝺã mẽtõez in ſpẽ ꝺ ſuo bñficio.ad ℔ qꝺ no.gl.in cle.j.ꝺe pbẽ.℔ lec.nõ ẽ vera ĩ ſe vt puto vt j.ꝺicam latiⁱ⁹ nec cõuenit litere.qꝛ ℔ nec ꝺ qualitate ꝺignitatis nec beneficio in genere fiebat mẽtio ſz ſimpliciter appellabant ſe clericos.nõ g᷒ venit iſta ,puiſio ꝺ ponẽꝺũ ℔ nouũ ius. Jtẽ nõ videt aꝺũtiſſe q᷑ ℔ papa reſpondet ad cõſultationẽ.q̃ caſu ñ ponit ius ꝺ nouo ℔ reſpõꝺet ꝑm ius antiquũ.vt no.glo.in.c.cõſultatioĩ ꝺe tẽpo.oꝛ.z in.c.ex tua ꝺe fi.pſby. Jtẽ q᷑ ſit fiẽꝺa mentio ꝺe q̃litate bñficij obtẽti aꝺꝺuco bo.ter.p locũ a'ſpãli in cle.romanⁱ⁹ ꝺe pben.vbi videt ſpãle qñ motu ꝓpo fit cõceſſio. Sed circa hunc articulũ valde vtilẽ q̃riẽ nũquiꝺ ſit fiẽꝺa mẽtio ꝺe q̃litatib᷒ bñficij impetrãꝺi z q̃litatib᷒ bñficij iã obtẽti.varias vltra materiã hic ꝓtẽtã repio opi.℔ ꝓcluꝺẽꝺo z allegãꝺo materiã vbi tãgit ꝺico ſic q᷑ ꝺe q̃litate bñficij impetrãꝺi ẽ fiẽꝺa mentio vbi illa q̃litas ẽ notabilis. Et prio ꝺz fieri mẽtio ꝺ cura aiaꝝ ſi quã illuꝺ bñficiũ hz.vt ĩ.c.cũ in ill' ꝺ pbẽ. li.vj. Jtẽ ꝺe q̃litate reſidẽtie fiẽꝺa ẽ mẽtio ſi beneficiũ req̃rit reſidẽtiã.ar.c.fi.ꝺe cle.non reſi.tz Jo.cal.in.c.in nr̃a.j.c. Jtẽ ꝺz fieri mẽtio ſi illꝺ beneficiũ ſit ꝺignitas. ter.no.ẽ ℔.pbat rõne ꝺe oib᷒ fiẽꝺa ẽ mẽtio q̃ põt induꝯere pꝛincipẽ ad nõ ꝓcedẽꝺũ vl ad nõ ſic faciliⁱ⁹ cõcedẽꝺũ vt ẽ ter.no.in.c.poſtulaſti.j.e.z ibi p hoſti.℔ iſte q̃litates pñt pꝛincipẽ ſ℔trabere a cõceſſiõe.qꝛ difficiliⁱ⁹ papa ꝓcedit ꝺignitatẽ ſeu curã aiaꝝ vel bñficiũ req̃rẽs reſidẽtiã q᷒ miꝛa bñficia.qꝛ nõ quilibet clericⁱ⁹ ẽ aptⁱ⁹ ad illas q̃litates ideo neceſſario eſt fiẽꝺa mẽtio. de ordine ꝛo ãnexo bñficio nõ ẽ neceſſario fiẽꝺa mẽtio ter. videtur in.c.ei cui.ꝺe pbẽ.li.vj.tz Jo.cal.in.ꝺ.c.in nr̃a. De q̃ſtitate valoꝛis ẽ ꝺubiũ.nã nullibi exꝑſſe ,pbat q᷑ ipetrãs teneat facẽ mẽtionẽ de valoꝛe bñficij.de q̃ viꝺ gl. in.ꝺ.cle.j.ꝺe pbẽ.pⁱ⁹ pꝛincipiũ.z p ꝺo.ꝺ ro.ꝺeci.cclxxxij alr ẽ.lxxxj.vbi ꝺicũt papã vrbanũ terciũ explicaſſe nõ valere gr̃az niſi fiat mẽtio de valoꝛe bñficij impetrãꝺi z obtẽti.hodie ita cõit ſeruat.tñ faciloꝛ ẽ illa cl'a q᷑ nõ excedit valoꝛẽ tãte q̃ſtitat[nã ꝑiculoſũ ẽ q᷑ q̃s ſe aſtrĩgat ad certũ valoꝛẽ.z onⁱ⁹ ꝓbandi incũbit impetrãti.vide qꝺ ꝺixi in.c.fi.ꝺ pſũp. In ar.tñ ,p z ꝓtra ꝑt induci tex.ĩ.c.cũ adeo.j.eo.z.c.cũ teneam̃.j.p pbẽ. Puto tñ q᷑ circũſpecto ſtilo curie nõ ſit de iure vteri neceſſariũ facẽ mẽtionẽ de q̃ſtitate valoꝛis.qꝛ bñficiũ ꝺz principaliꝫ ꝓferri ꝓpter ſpũalia.tpalia añt veniũt acceſſoꝛie ad ſpũalia.℔ qꝛ bodie vt plimũ ꝓferũt bñficia ꝓpt tpalia iõ fuit ordinatũ z ẽ de ſtilo curie vt fiat mẽtio de valoꝛe.tñ bñ ꝓſiderãꝺo nõ ẽ ,puiſio inutil'.qꝛ diſpẽſatio tẽ poꝛaliũ nõ ꝺz cuiq᷒ cõmitti ℔ ꝑm q̃litatẽ pſone ꝺz cõuitti diſpẽſatõ.iõ talis ẽ aptⁱ⁹ ad hñꝺũ bñficiũ tenue q̃ ẽ oĩno ineptⁱ⁹ ad hñꝺũ bñficiũ pĩgue.iõ q̃ſtitas reꝺꝺituũ poſſz pꝛincipẽ ſ℔trabere a ꝓceſſiõe gr̃e.iõ vꝛ neceſſariũ.vt fiat expꝛeſſio.ar.ꝺ.c.poſtulaſti.z ℔ ꝓcedũt vbi ad inſtãtiã fit gr̃a. Si ꝛo motu ꝓprio tũc ẽ magis ꝺubitandũ.qꝛ motⁱ⁹ ꝓpⁱ⁹ excluꝺit ſurꝛeptionem.vt in.c.ſi motu ꝓprio de pbẽ.li.vj.z cle.ſi romanⁱ⁹ eo.ti. Sz p̃riũ ẽ vꝛ qꝛ motⁱ⁹ ꝓpⁱ⁹ ñ opat circa in triſecas q̃litates beneficij.vñ ſi papa motu ꝓprio ꝓcedit bñficiũ z ñ facẽ mẽtionẽ q᷑ ẽ curatũ ñ valet gr̃a.ñ ex ꝺefectu ſurꝛeptõnis ℔ qꝛ nõ appet de volũtate pꝛincipis.ar.in.c.cũ in ill'.et.c. is cui de pbẽ.li.vj.z bãc opi.tz Jo.an.in.ꝺ.c.ſi motu ꝓprio de pbẽ.li.vj.z ꝺo.de ro.ꝺeci.cclxxxij.pal.vñ ꝓclude q᷑ motⁱ⁹ ꝓpⁱ⁹ nõ firmat gr̃az ꝓtra volũtatẽ ꝓcedẽtꝯ nec in ꝑiuꝺiciũ tercij.vñ nõ valet gr̃a ſi bñficiũ ẽ iuris patronatⁱ⁹ z de eo ñ fit mẽtio nec includit intrinſecas q̃litates bñficij.z aliq̃ꝺ ꝺe ℔ p Cal.in.c.mãꝺato.j.e. qꝺ ẽ bñ notãꝺũ.z adde glo.in.ꝺ.cle.ſi romanⁱ⁹.z ℔ q᷒ ad primũ mẽbꝛ.ſeꝺ reſpectu iã obtẽti eſt maiⁱ⁹ ꝺnbiũ. Nunq̃ꝺ ſi impetro ſcꝺm ꝺebeã facẽ mentionẽ ꝺ q̃litatib᷒ ꝓmi.in q᷒ ꝺic q᷑ aut impetro ꝺiſpẽſatõez vt liceat mihi tenere ſcꝺm cũ pꝛio.z nõ valz ꝺiſpẽſatio niſi etiã fiat mẽtio de q̃litatib᷒ primi.exẽplũ habẽs ꝓpoſituram modo impetrauit vt poſſit hñe aliũ ꝓſonatũ z ſic retinere cuz

ꝓpositura.si nō fecit mentionē q̄ prepositura erat curata dispensatō ñ valet.q: duo erāt impedimēta in ꝑ s.dignitas ⁊ cura.sblato ḡ vno impedimento remanet ꝛliquū.vt in.c.ex tuar.j.de aucto.⁊ usu pallij.ſ dictū videt ꝓbari i de.j.de ꝓbē. Tenēt Jo.an.⁊ Hosti.in.c. postulasti.j.eo.nec obstat si dicat q̄ exq̄ papa cōcessit maius.s.dignitatē vr cōcessisse qđ est min⁹.s.curā.ar. in.c.ex pte.j.de rci. Jo.mk tiplex ſm eos ꝑ q̄ lz dignitas sit honorabilior cura tñ piculosior.xij.q.j.ꝑcipim⁹ Jtē ⁊ scđo i gratijs ⁊ dispensatōibꝫ ñ arguit ex parita te vl maiorit̄ate rōnis.ar.c.p venerabilez.j.q̄ filij sunt legi.qđ sp no. Ult tercio in gratijs fauorabilibꝫ vallet arg.ꝑdictū.vt in.d.c.ex pte.secus in odiosis dispēsatōibꝫ.ar.in.c.q̄uis de ꝓben.li.vj. Et p ſ pōt rñderi ad vnū tex.sing.in materia quē nescio alibi in.d.c.per venerabilē q̄ fi.sūt le.vbi dispensatio extendit̄ ꝺ maiori ad min⁹ vt ꝓcedat in dispensatiōe nō odiosa. puta q̄ nō legitim⁹ ꝓmoueat ad sacros ordines.secus i odiosa vt q̄n fit dispensatio sup pluralitatē bñficiorꝫ.⁊ ſ dcm̄ sp tenet menti.⁊ facit qđ no. Jo.an.in addi.spe. ti.ij.§.fi.xv.ſ illud q̄nit. Per ſ etiā dicas q̄ sic̄s impetrat dispensatōez sup pluralitate bñficiorꝫ ⁊ ñ facē mētionez q̄ illa bñficia pri⁹ tenebat illicite recipiēdo inde fruct⁹ nō valet dispensatio.ſ firmat Jo.an.⁊ cōposto. in.d.c.dudū.ij.de elec. Sixto nō impetrat dispensatō ſ simplr qs impetrat scđm bñficiū.⁊ tūc gl.in.d. cle.j. videt velle q̄ nō sit necesse facere mētōnez de q̄litatibꝫ bñficij q̄si satis est facere mentōez de prio bñficio in genere.p q̄ optie fac.d.c.postulasti. Cōtrariū tz Jo.cal. in.d.c.in nra.q: exp̄ssiones q̄litatū primi bñficij posset mouere pncipez ad nō ꝓcedendū scđm.dicerez sic.q̄ aut p receptōez scđi nō vacat primū saltez ipso facto. ⁊ tūc exq̄ pōt retinere primū cū scđo dz facē mentōem de q̄litatibꝫ primi.ar.p locū a spāli in.d.cle.si roman⁹. Aut p receptōez scđi vacat primū ipo facto.⁊ est mai⁹ dubiū. De subtilitate ⁊ rigore tenerem opi. Cal.q: si forte papa sciuisset de qualitatibꝫ primi nō absoluisset eū a primo bñficio cōcedendo sibi scđm.⁊ facit rō.d.c. postulasti. Nunquid aūt de redditibꝫ sit fienda mētio vt dixi.ꝓstitutio vrbani ⁊ stilus curie bz q̄ sic.sed iure antiq̄ boc nō bene ꝓbat.⁊ tex.in ꝓtrariū videt hic iudicio meo.nam papa hic facit mētionē de redditibꝫ. videlicet q̄ isti impetrantes abundabāt in redditibus. ⁊ in fine tex.cassat lras solū ex eo q̄ nō fit mentio ꝺ nomine dignitatis ⁊ nihil dicit de redditibꝫ.⁊ loquit ꝺ beneficio pri⁹ obtento.⁊ hoc tene menti q: nullibi ita bene ꝓbat. In glo.j.in fi.no.bñ istā glo.⁊ non tradas eā oblitioni.⁊ nō habes al's nisi ſ ⁊ i.c.nōnulli.j.e.vbi est ꝓsilis glo.s.q̄ aq̄ bñficia q̄s pōt impetrare lras prio alio sine mādato.secus in lris impetratis ad lites.vt in d.c.nōnulli. Nicolaus.

Jaūt. Hoc intēdit. Valet scđm rescriptū impetratū ab adūsario lz nō faciat mētōnē ꝺ prio si prim⁹ impetrās dolo vl negligentia nō fuit vsus illo. Prio ponit thema.scđo qō.tercio solutio ibi,si,eis.⁊ ibi distinguit.⁊ scđm mentē ibi si aūt. No.prio.ar.optimū ⁊ q̄i exp̄ssū q̄ secūdū rescriptū nō faciēs mentōez de prio nō ē ipo iure nullū.nā si eēt nullū nō cōualesceret data negligētia p mi impetratorꝭ.vt in regula tractu tpis de re.iur.li.vj. ⁊ sic ſ ē casus q̄ sur̄ceptio nō viciat lras ad lites ipo facto.qđ dixi lati⁹.s.e.ti.c.cetex. No.scđo.q̄ rescriptū ad lites ꝑdit̄ data negligētia impetratorꝭ in vtēdo.intellige si impetrat̄ postmodū scđm ꝓtrariū.al's aūt nō data impetratōe scđi primū ē ꝑpetuū.i.durat tāto tpe q̄to durat actō sup q̄ impetrat̄.vt ē tex.sing.in.l.faso C.de diū. Rept.⁊ sic limita istū tex.p illū.⁊ illū p istum. No.kcio casū in q̄ vol⁹ ⁊ negligētia eq̄parant regl'r tñ differt.vt in.c sup lris.j.e.⁊ no.in.l.qđ nerua. ff. de ꝓpo. In glo.j.ibi volus p̄sumit.ſ ꝓtra ſ facit tex.in.l.q̄ tiens.in.§.qui dolo.ff.de pbā.vbi dī q̄ allegans dolū hz ꝓbare.q: nō p̄sumit.iō dicūt doc.⁊ melius q̄ p lapsū āni p̄sumit negligētia.ar.ſ.⁊ i.c.plerūq;.j.eo.ſ vol⁹ ꝓbat ex ꝓiecturꝭ cū ꝓsistat i aio.l.dolū. C. de dolo.⁊ in.c. ij.de renūc.li.vj. Et in fi.glo.declara ſ dcm̄ gl.ſm q̄ s̄ dixi.⁊ idē dic in rescriptꝭ impetratꝭ ad bñficia vt sint ꝑpetua. Si aūt dat negligētia impetratorꝭ ipetratō alteri⁹ ꝓtraria.dic vt le.⁊ no.i.c.tibi q̄ de r̄scēpt.li.vj.⁊ in c.si cleric⁹ de ꝓbē.eo.li. In gl.ij.ibi ⁊ tal' ē.ſ gl.ñ soluit formal'r ꝓtrariū q: ſ ē ꝺ q̄ q̄nit q̄re ista exceptio sit ꝑpetua ex q̄ tpalia ad agēdū ꝓpetua sunt ad excipiēdū. Cōclude breuit̄ dcā doc.q̄ aut ius excipiendi ñ fūdat̄ principal'r sup iure agēdi ſ sup alia eq̄tate.⁊ tūc lz tollat̄ actio nō tollit̄ ius excipiēdi imo q̄ncūq; tu egeris potero excipe.exēplū i actōe ⁊ exceptōe dolī.nā actio fūdat̄ vt dolosus puniat̄ de suo dolo ⁊ nullū cōmodū ꝓsequat̄.exceptio xo fūdat̄ sup alia eq̄tate vt iste ꝫuet̄ imunis ⁊ nullū dānū sentiat ex dolo adūsarij.iō hoc casu ⁊ silibꝫ lz actio doli tollat̄ ꝑ bienniū tñ exceptio durabit sp ita q̄ ꝓtra adūsariū agētē potero excipe de dolo siquē adhibuit i illo ꝓtractu.aut ius excipiēdi ñ bz cāz distinctā a iure agēdi ſ cōpetit q: bz ius agēdi ⁊ tunc sblato iure agēdi tollit̄ ius excipiēdi.hinc ē q̄ eo tpe q̄ fili⁹ excludit̄ a q̄rela testamēti excludit̄ etiā a iure excipiēdi.vt i.l.pap.§.si fili⁹.ff.de inoffi.testa.⁊ iste ē casus isti⁹.c.nā ꝫ scđm rescēptū possū excipe de prio.q: possū agere vigore primi.q̄ sblato iure agēdi ꝑ dolū vl negligētiā tuā accessorie tollit̄ ius excipiēdi.⁊ idē dicas i replicatōe.nā replicatio cū descēdit ex iure agēdi durat tāto tpe q̄to durat actio ⁊ ñ ap̄li⁹.vt no.gl.⁊ doct.i.l. lz.C.de excep. An aūt possit q̄s agere sup exceptōe sua lz nō cōueniat̄ ab adūsario.glo.ſ vī velle q̄ non.ſ dic meli⁹ q̄ exceptōez hūtēvī actōis possū in iudiciū deducere.exēplū cū excipit̄ ꝓtra electū nihil petētē.vt.in.c.j. de elec.li.vj.⁊ dic vt no. Inn.in.c.dudū.ij.⁊ i.c.cū dilecti de elec.q̄dā ē exceptio ꝓprie dicta ⁊ ipaz possū ēē i iudiciū deducē añq̄ sim cōuēt⁹ ab adūsario.vt i.l.si cō tēdat.ff.de fideiuſ.⁊ glo.magis exp̄sse in.l.aureli⁹.§.cē tū.ff.de libe.le.⁊ ſ puto admittēdū q̄n aliquā vtilitatē ꝑt ex puētōe ipe re⁹ ex sua exceptōe cōsequi.

a Obecsum⁹ Legit̄ principalit̄ duobꝫ modis ſ ſm cōez intellectū ſ intēdit. Nō valēt rescēpta p q̄ incerti iudices dant̄ vl futura negocia cōmittūt̄. In prima pte ponit̄ excessus. In scđa ꝓuisio ibi nos. Nō prio ibi vt asserit.nō ēē credēdum q̄ lre veniātes ab oī honestate ꝓcesserint a curia pncipis ex certa scīa pncipis ſ pot⁹ p̄sumēde sūt falsē.⁊ facit ad id qđ dixi.s.e. siqn. Jtē no.quare lre impetrate ad lites sint odiose cū veniāt ad obseruātiā iuris.q: ꝓiudicāt ordinarie potestati cui papa ita enormit̄ ꝓiudicare ñ intēdit.vt i.c. quenit.xj.q.j. No.tercio duos casus in q̄bꝫ r̄scēptuz est nullus. Primus si p illud cōmittant oia vni⁹ bois negocia tam p̄ntia q̄ futura. Secūs si iudex impetrat incert⁹.puta si ille quē impetrator eligerit. In gl.j. in fi.⁊ dic q̄ cōtraria loquūtur q̄n incertitudo ⁊ gnālitas nō p̄nt declarari p impetrātē q: factū nō dependet a ptāte sua.ſ in casu nostro iste impetrator poterat declarare negocia ⁊ specificare iudicem .⁊ iō gnālitas nimia ſ viciat. In glo.ij.ex hac glo.colligunt̄ duo intellectus. Primus q̄ nullitas rescēpti ſ surgit ex generalitate cōmissionis oīm negociorꝭ.nā iudex erat cert⁹ exponēdo xbū elegerint vt sit ꝑteriti sbiūctiui. Et no. hāc gl.vt in euitādis absurditatibꝫ ⁊ in odiosis restringēdis ſ xbū exponat̄ vt sit ꝑteritū subiūctiui vel futurū ſm q̄ meli⁹ ꝓncit materie sbiecte.⁊ vide in silī bar. in.l.oēs ꝑti.ff.de iusti.⁊ iu.vbi dixit q̄ istud xbū i statuto dz exponi vt sit futurū sbiūctiui q: ꝓprium statuti est ꝓcernere futura. Cōtra hūc primū intellectū opponit̄ de.l.cū pretor.ff.de iudi.vbi cōmittit̄ vni⁹ situs

causaꝝ.z idē videm⁹ in officiali foraneo epi q̄ est delegat⁹ ad vniūsitatē cāꝝ alicui⁹ castri. vt no. glo. in cle. 1. si pricipalis de Rptis. z in. c. romana d̄ ap. li. vj. z alibi dic̄ gl. no. q̄ iste talis delegat⁹ ē q̄i ordinari⁹. vt no. j. d̄ ap. in. c. cū cāz. i ꝟbo delegat⁹ a pricipe in fi. Jtē hodie vt plimū dat̄ ꝓseruator locis religiosis q̄ hz ptātē supꝰ oib⁹ negocijs pñtib⁹ z futur⁊. vt in. c. j. z si. de offi. dele. li. vj. Ob hoc ꝓtrariū dat̄ in glo. scōs intellect⁹ q̄ īcertitudo iudic⁊ viciabat rescptū n̄ aūt generalis cōmissio negocioꝝ. z hāc ptē glo. videt̄ h̄ seq̄ hos. dicit q̄ etiaz nimia generalitas cōmissiōis negocioꝝ hz vitiare rescriptū ß cōclude ꝓcord ādo z capiēdo pricipio ꝟba composit. aut cōmissio fit in forma iusticie. aut fit in forma gr̄e. Pricipio casu quelibz cā ex pdictis ē sufficiēs ad nullitatē rescripti intelligendo q̄ cōmittant̄ oia negocia vni⁹ pñtia z futura q̄tūcūq; iudex sit cert⁹. q̄ rescptū ex cōi stilo nō dz extēdi ad negocia futura. vt in. c. fi. j. e. Dz oia negocia pñtia vni⁹ bñ possūt vni cōmitti et est honestū. ad h̄. c. dispēdia. j. c. li. vj. nō ob. l. cū ꝓpter p̄ al. z qd̄. s. dixi. q̄ respectu diuersoꝝ bñ delegant̄ pñtia z futura. sicut dixi in officiali foraneo epi q̄ ille est quasi ordinari⁹ vt. s. dixi. z fit vt plimū ꝓ vtilitate reipublice vt illi loco nō desit iudex ß negocia vni⁹ tm̄ psentia z futura nō debēt cōmitti. q̄ pindicaret̄ ordinarie ptāti z ē ꝓtra stilū z cursū iusticie. aut impetrat̄ rescriptū in forma gr̄e z tūc valet. z sic intellige qd̄ dixi de ꝓseruatore. si tm̄ simpl̄r cōmitterent̄ oia negocia nō intelligit̄ de futur⊼ p. c. fi. j. e. nisi h̄ exp̄mat̄ vt bñ dixit Jo. an. si aūt iudex ē incert⁹ distīgue etiaz mō pdicto.

Et vltio notabis singl̄arit̄ finē isti⁹ glo. in eo q̄ dic̄ q̄ si ex certa sciētia papa daret icertū iudicē eligēdū ꝓ impetrātē valet rescptū cū hēat papa plenitudinē ptātis saluo tm̄ iure recusatōis. Ex his ei infert̄ q̄ cla ex certa scia idē ꝓportat ac si papa diriss⁊ q̄ faciebat illud d̄ plenitudine ptāt⊼. ex q̄ gnāl̄r infero vnū singu. dictuz q̄ vbicūq; i materia rār̄it̄ plenitudo ptāt⊼ pricipis sat⊼ ē pricipē dicē q̄ illō fac̄ ex cta scia. Add̄ pulchr dcm Inn. in. c. innotuit de ele. vbi dixit q̄ papa nō dz sine cā vti plenitudine ptāt⊼. z alibi dixit q̄ ꝑ vlem statum eccie papa nō ē tolerād⁹ sine cā magna z alijs maifesta qd̄ ē mēti cōmendādū. z ponit h̄ in. c. q̄to de cōsue. et de hac plenitudine ptāt⊼ vide glo. in. c. vbi piculuz ac elec. li. vj. z ꝑ Jo. an. in. c. ex publico d̄ ꝓuer. ꝓin. z hāc ptātē quā h̄ vocam⁹ plenitudinē alibi vocam⁹ absolutā q̄si dispōi legū cōium nō subiectā. vt no. i. d. c. ex publico. Qñ aūt ꝓstat de ista certa scia pricipis vide gl. fi. in cle. z si pricipalis. j. e. ti. que singularit̄ dicit q̄ ni si exp̄mat̄ ista cla certa scia nō p̄sumit̄. z vide glo. fi. q̄ ad h̄ pōt induci in. c. ex multiplici de dec. Dz Jnno. al̄r sentit in. c. p̄nti de rescript⊼. li. vj. qd̄ hodie incipit statutū dicēs sufficere q̄ ex ꝟbis rescpti possit appare re de certa scia lz specifice illa cla non exp̄mat̄. qd̄ est notabile dcm. z videt̄ idē Jo. an. sentire i. c. nōnulli. e. ꝑm h̄ intellige z limita gl. in. c. j. de ꝓsti. li. vj.

Vltio ꝑt singl̄r adduci canda gl. q̄ pricepsnō possit de plenitudine ptāt⊼ cām cōmittere suspecto sine facultate recusandi. z nescio alibi ita exp̄ss̄ū q̄nimo cōit̄ doc. sentiunt oppositū. in. c. cū int̄ de excep. ß pmū ibi seq̄r. z bñ fac̄ tex. in cle. pastoral̄ de re iudi. Abbas.

A Audientiā. Hoc intēdit. Falsa latinitas viciat rescptū pape. Prio pōit̄ dubitatio. Secdo solutio ibi quib⁹. No. ꝑ q̄ nō ē credēdū asserēti se absolutū fuisse ß oz vt de h̄ fiat fides ꝑ legitimas ꝓbationes. ad hoc. c. ꝓposuit de cle. exco. mi. No. scdo ibi pria facie ꝑ vsu cōi loquēdi. z dic prima facie. i. primo aspectu. Nā in forma z alijs videbant̄ līe aplice. Jtez no. ibi pctm̄. z q̄ñq; peccatū ponit̄ ꝑ defectu vel vicio nō aūt h̄ sumit̄ ꝑ peccato mortali vl̄ veniali. Jtez no. ibi maifestū. z tene mēti q̄ ad hoc vt falsa latinitas viciet rescptū pape debet esse manifesta nō aūt sufficit q̄ sit dubitabilis. dic q̄ si possit saluari p figurā nō vicaret̄ rescptū. ad hoc. c. j. j. de iudi. Et h̄ faciūt ad qōez. dicebat̄ in q̄dā rescripto aplico q̄ rectores hospital̄ z alie pſone q̄ tegē ꝓtigerit i eodē possent ibidē sepeliri ꝛc. Nūq̄d rescptū viciet̄ ꝑ illā falsā latinitatē. nam vbi dic̄ q̄ dz dicē q̄s cū referat̄ ad illū infinitiuuz tegē. ꝓtrariū ꝓsuluit Jo. an. q̄ ꝑt saluari p figurā syllēpsiz. nā illō ꝟbū q̄ ꝑt eē neutri gener⊼ z plural̄ nūeri z facē relatōez ad ꝟbū psone z ad ꝟbū rectores z sic erit accusatiui casus. Jtē ꝑsupposito q̄ simpl̄r q̄ Jmat̄ illud ꝟbū q̄ vt faciat relatōez ad ꝟbū psone tm̄ cū sit modicus defect⁹ n̄ dz viciare l̄raz. ar. in. c. ex pte. de fi. instr. nā si bret q̄ ꝓtigerit nō eēt falsa latinitas. q̄ tūc illō relatiuū q̄ regeret̄ ab illo ꝟbo z sic tm̄ deficeret titulus.

No. bñ h̄ dicta q̄ tn̄ Jo. an. h̄ in lect. sua nō refert. Nā ex oib⁹ pdict⊼ hēs tres ꝓclusiones. Prīa q̄ falsa latinitas viciat rescptū pape dūmō sit manifesta. sec⁹ si dubitabil̄. Scda ꝓclusio q̄ si falsa latinitas ꝑt saluari p figurā nō viciat̄ rescriptū. z de istis figuris vide glo. bo. i. c. fo⁹ de ꝟ. sig. Tercia ꝓclusio q̄ si falsa latinitas surgit ex modico defectu alicui⁹ līe vl̄ tituli nō viciat rescriptū. z vide q̄ dixi in. d. c. ex pte. In gl. j. in fi. z hec vltia opi. cōit̄ tenet̄. vñ q̄lecūq; sit rescptū pape sine d̄ iusticia siue ꝓtineat gr̄az siue sit priuilegiū ꝓtra ius ꝑ viciat̄ ex falsa latinitate. secus in alijs instrīs alioꝝ notarioꝝ. Et no. rōnē decidēdi quā ponit gl. q̄. s. rescriptū pape trāsit p mīstras man⁹. Jtē cū magna maturitate decoq̄t̄. p hāc rōnē infert h̄ Jo. an. q̄ si rescriptū pape emanaret p camerā z nō p cācellariā q̄ falsa latinitas nō oīno viciaret. q̄ tūc nō trāsit p mīstras man⁹. z h̄ dcm videt̄ sat⊼ equū ꝓia frōte. Dz ꝓtrariū ego teneo. q̄ tūc oriꝝ duplex p̄sūptio ꝓtra l̄ras. prīo q̄ non emanauerit p cancellariā ꝑm cōem stilum. Scdo q̄ magis p̄sumit̄ falsitas q̄ñ līe sūt q̄si clādestine z ꝓtinēt pecca tū in cōstructōe. Nā decisio illi⁹ tex. respectu nullitat⊼ fundat̄ sup p̄sūpta falsitate. Jtē iste tex. nō fundat se sup cācellariā ß simpl̄r loq̄t̄. z forte tpe hui⁹. c. nō erat ita ordinata cācellaria sicut hodie. pricepsem̄ p̄sumit̄ hīe notarios doctos z ꝓbos. Per hoc etiā dicerē hūc tex. ꝓcedere etiā in l̄ris alioꝝ pricipū falsitas tn̄ citius p̄sumenda ē in l̄ris gr̄e q̄ñ de iusticia. ar. in. c. fi. j. de falsarijs. z tenent h̄ doc. Abbas.

Exparte. Casus. Cōtra scd̄m rescptū nō pt̄ opponi de taciturnitate primi impetrati ꝑ appellātē de sua appellatōne nō habita mentōe. h̄ dicit q̄ ad titulū. In prīa pte narrat fem̄ diffinitōem appellatōem z spoliatōem. In scda vni⁹ ptis ꝓsecutōez z alteri⁹ negligentiā ibi quaz Jn tercia finalez determinatōez ibi ideoq;

No. prīo q̄ eccl̄ia plebanalis ꝑt possidere z tenere capellā positā in suo plebanatu nō ponēdo ibi rectorē ß capellanū q̄ eā officiet z teneat noīe pleb⁹. z pōt intelligi iurta no. ꝑ gl. in. c. eā te. de eta. z q̄li. vel q̄ñ habuit ex priuilegio vl̄ ꝓscpsit capellā vt sit de mensa plebis. iuꝛ no. i. c. vt sup de re. eccle. nō alie. al̄s de iure regularit̄ capella nō ptinet ad plebē nisi iuꝛ no. in. c. ad audientiā. j. d̄ ec cle. edi. z in. c. dilect⁹ de capel. mo. z ꝟbū de iure positū in tex. itelligit̄ largo mō.

Scdo no. q̄ eccl̄ia hūs sb se capellas pōt dici matrix respectu capellaꝝ. ꝓcor. cle. j. de sen. exc. z. c. ex trāsmissa de ꝓscrip. z h̄ largo sūpto vocabulo. ꝑpie ꝟbo z stricte eccl̄ia cathedralis dī matrix. vt in. c. venerabilis. j. de ꝟ. sig. z ex h̄ ꝟbo no. non viciari sn̄iam vel libellus si eccl̄ia inferior appellat̄ matrix.

No. tercio q̄ in possessorio pōt fieri mentio de iure ꝑprietatis in narratōe. nec ꝑ hoc libellus extendit̄ ad iudiciū ꝑprietatis. vt ꝑz ibi de iure ꝓtineat. z tn̄ in fi. fit restitutio lz ista ꝟba ꝓcernentia ꝑprietatez nō verificent̄. Ex q̄ infert̄ q̄ libellus dz attēdi i ꝓclusiōe nō in narratōe z q̄ narrant̄ n̄ ampliāt ꝓclusionem libelli.

Idē ꝓbat in.c.ex pte.b.j.de fo.cōp.vbi latⁱ dico. Itē no. appellatū posse appellatōez ꝓsequi etiā appellatore nō ꝓsequēte ad ℔.q.q.vj.§.appellatore. Itē no.q de lris elidibilib⁹ exceptōez nō ē necesse facere mētōez in scdis.z ℔ tenēt ℔ cōit dict.z satis ꝓbat ℔ lra. vide qđ dicā in.c.ex tenore.j.e. Itē no.q ille dr spoliari cuⁱ⁹ no mie possidebat z nō is q fuit deiect⁹.vt in.c.cū veniss̄ent j.de resti.spo¶ Itē no.q vna eccl'ia pōt aliā possidere z si ea spoliat pōt agere iudicio possessorio vel p vi am attētati petere restōez absq eo q ꝓbet titulū vl' colore tituli¶ Prio declaratōe materie hui⁹.c.prio opponо.videt em q iste.D.q appellauit nō debebat audiri sup appellatōe sua.qr spoliādo adūsariū p⁹ appellatōez videt illi renūciasse.vt i.c.an sit.j.d ap.Io.gl. ij.fatet ꝯtrariū.z i ℔ bn no.glo.℔ etiā ꝓfirmat Inno. dicēs q attētās aliq̄d ꝯtra appellatōez suā nō dz ampli⁹ audiri etiā si vellet lias impetrare sup ea qđ no.

¶ Et ex his posset dici ad ꝯtrariū q iste non fuit admissus.nā ℔ fuit ꝓcessū vigore scdaꝝ liaꝝ q̄s impetrauit appellat⁹ z nō vigore liaꝝ q̄s impetrauit appellās. ¶ Sz ꝑ ℔ ego oppono de fi.c.vbi dr q iste appellās dz ꝓdēnari in expēs si nō fuit ꝓsecut⁹ appellatōez g̃ poterat ꝓsequi nō obstāte spoliatōe pri⁹ fcā. Io.doc.n tāgūt ℔ ꝯtrariū ℔ pt dici q iō iste poterat z tenebat ꝓsequi q: appellat⁹ recepat appellatōz z eā ꝓsequebat.z iō nō licuit appellatori illā deserere nec expēsse nec tacite. vt in.c.sepe.j.de ap.vñ nōnl dic ℔ Inn.q si appellat⁹ recipit appellatōz vl' alⁱs int'est sua ne appellatō deseratur pt appellās illi renūciare.ar.i.l.nēo.ff.de re.iur.z i.c. nēo d re.in.li.vj.nēo ei dz cū alⁱ⁹ ꝓindicō ꝓsiliū mutare ℞bi ista cessarēt posset appellās rnūciare sue appellatōni.z sic loq̄t ꝑm eū.l.siq̄s libellos.C.de ap.canonizata.ij.q.vj.qđ ℞bū no. Itē tacita renūciatio inducit ex attētatōe in odiū attētantis nō aūt q̄ten⁹ tēdit in fauorē sui z in odiū aduersarij q̄ vult appellatōez ꝓsequi vt ē tex.℔ no.iūcto prīcipio cū fi.ex his habes declaratā glo.fi¶ Opp.z scdo prīcipal'r ꝯtra tex.z vr̄ q etiaz appellat⁹ nō poterat ℔ ꝓsequi appellatōez cū bieniū eet elapsū tpe ꝓsecutōis vt dicit in lia.nā lapsus biennij firmat sniaz z appellatō ē deserta.vt in.c.ꝓsonas.z in c.cū sit romana.j.d ap.z i auc.ci q̄ appellat.C.d tēpo. ap.Io.ꝓt ℔ ꝯtrariū ist'd.c.legit duob⁹ modis i gl.in ℞bo cū bieniū. Prio q iste appellat⁹ nō ꝓsequebat appellatōez ℔ agebat int'dicto vñ vi ad restōez ꝓsequēdā.z ꝑm ℔ nō ob.ꝯtrariū. Sz ꝯtra hāc so.facit apte lia i ℞do quā cū eēt.s.,ꝓsecut⁹ ꝛc.vbi ℞ba clare innūt q iste appellat⁹ ꝓsequebat appellatōez. Itē si nō fuiss̄ ꝓsecut⁹ appellatōez nō ꝓdēnaret sibi ille.o.appellans i expēsis.et eo q nō fuit ꝓsecut⁹. qr ñ int'est appellati appellatorē fuisse ꝓsecutū exq̄ nec ipe fuit ꝓsecut⁹ maxie q: cōdēnatio fit ℔ in neccꝫs expēsis.iō gl.trāsit m'tū caute ad scdam lec.z loquit nimis cōpēdiose.℔ sensus glo.ē q appellās nō admittit volēs ꝓsequi p⁹ annū vl' bieniū.vt in ꝯtrario ℔ appellat⁹ sic. Rō diuersitat̄ qr t'min⁹ anni dat prīcipalit appellatori z nō appellato. vt i.d.auc.ci q̄ appellat.binc ē q appellat⁹ ñ pt appellatōez qñcūq ꝓsequi.℔ optio dat appellatori. ipse ℞o appellat⁹ nō pōt ꝓsequi nisi p⁹ finē termini.vt i.d.auc.ei q.z.ij.q.vj.c.si q̄s.§.appellatore cessante.z iō appellatus admittit p⁹ annū.z ℔ ē vna lec.singlaris.q̄ alibi nō ita bn ꝓbat. Et posset dubitari vtruz sit vera q: intra simpl'r ꝓfigūt annū nedū ad prīcipiādū ℔ etiā ad finiēdū appellatōez.vt ē tex.in cle.sicut de ap.z in.d .auct. ei q. Aduerte tn aut cm̄ vult appellat⁹ principiare z finire appellatōez p⁹ terminū z nō debet admitti.z si admittit nō volet ꝓcessus etiā si ꝓsequeret cū appellatore.sic intellige tex.no.in cle.si appellatōnem de ap. aut appellatus prīcipiauit in termino sed vult ꝓsequi z finire post terminuz z debet audiri.vt est tex.no.hic ꝑm istū intellectū.vñ Goff.intellexit q iste appellatus impetrauit in termino.z certe hoc innuit litera in verbo quaz cū esset.sed nūc tpe ꝓsecutōnis terminus erat finitus hāc lec.sequūtur.do.de ro.dec.lxij.z dec.cclxxx. als.ccxc.z fe.ꝓsi.cuj.sentit breuit do.an.hic z lati⁹.in.c. sepe.j.de ap.z ibi dixi. Ex his habes vnā no.limitatōnē ad.d.cle.si appellatōez.z ad iura.s.al.z puto hanc lec.ꝓcedere qñ nō ē qđ imputet appellato q̄re appellatōem suā nō finiuit in termino.forte em̄ erat remot⁹ a curia z nō poterat impetrare vt.s.dixi nisi ꝓpe finez termini z anteq̄ rediret cū lris ad patriā z pararet necessaria termin⁹ est transactus.secus putarē vbi haberet iudicē appellatōnis in loco ꝓprio z ꝓpe finē termini nō adhibuit diligētiā quā potuit.z ℔ videt de mente illi⁹ auc.ei q̄ in fi.z.ij.q.vj.i fi. Et aduerte ad vnū aliud dcm notabile q vbi appellat⁹ vult ꝓsequi post lapsum termini debet appellator etiā admitti ad ꝓsequēdum. qr lie sunt cōes z ꝓpter ꝓsonā appellati impetrātis i termino appellatio nō ē deserta vn appellator ꝓsequet ex ꝓsona appellati qđ nō posset cōsequi ex ꝓsona sua exq̄ ipse fuit negligēs in termino.ar.bo.in.l.petende.C.de tēp.in inte.resti. Et ex his habes scdam lec.declaratā z suppletā. Tercia lec.sentit ℔ Inno.dicēs q iste appellatus nō agebat ℔ interdicto vn vi.vn directe ꝓsequebat appellatōez.vt ptz in lia in q̄ nō mādat ꝓnūciari sup legitimitate appellatōis.℔ iste appellat⁹ implorabat officiū iudicis petendo renocatōem attentatoruz ꝓ aduersarium pendente appellatōne.nam vtilius est ꝑm eū implorare officiū iudicis sup renocatōne q̄s petere renocationē ꝓ interdictū vn vi.qr in int'dicto esset op⁹ ꝓbare spoliatōnez z possessionē.vt in.c.ꝓsultatōibus de offi.dele. Itē esset opus lit̄ ꝓte.vt ibi ℔ i implorando officiū iudicis nō est necesse ꝓbare spoliatiōem ℔ satis est ꝓbare q possidebat ante appellationem et nūc aduersarius repit in possessione. Itē nō est necesse lit.ꝓte.qr iudex ꝓcedit ex officio suo.vide ad ℔ glo. in cle.ij.vt lite pēdente. Et no.℔ ℞ba z vide ad materiaz qđ lati⁹ dixi p⁹ eū in.c.bone de appel.¶ Et ex his habes q is cui cōpetit remediū ordinariū vt est int'dictū vnde vi potest implorare extraordinariū vt est officiū iudicis ꝯtra.l.in cause.ff.de mino.vbi dicit q cui competit remediū ordinariū nō dat extraordinarium Io.illā regulā multipliciter limito. Primo q ꝓcedit in remedio seu officio iudicis extraordinario ꝯtra ius vt est restitutio in integr.secus in officio extraordinario ꝑm ius quale est istud cū petūtur renocari attentata post appellatiōem. Nam vtrunq̄ remediuz potest dici ordinarium z hoc voluit Io.an.in.c.nō solum.de ap.li.vj¶ Scdo limitat q vbi extraordinarium pinguius ꝓuidet q̄s ordinariū nō habet locum illa regula.vt colligit hic ex mente Innoc.z ꝓbo p tex.iuncta glo.in.c.ij.de in inte resti.li.vj.hinc est q ꝯtra sniaz restituit minor vel ecclesia licet habeant remediū ordinariū.s.appellādi qr interest minoris vel ecclesie non vexari in litibus circa instantias appellatōnis.vt no.in.c. cum ex literis.de in inte.resti.¶ Tercio limitat cū dubitat an cōpetat remedium ordinariū nā tūc pōt vtrū q̄s attentare alternatiue.vt ē bonus tex.in.c.constitutus de in inte.resti.¶ Quarta limitatio q ordinariuz z extraordinariū pūt ꝯcurrere qñ cōpetūt ꝯtra diuersas ꝓsonas.z no.in.l.vnica.C.de alie iud.mutā.cā fac. z no.in.c.j.j.e.ti.z p ℔ habes terciā lec.declaratā. Ex q̄ infero dcm notabile q volēs obtinere renocatōez attētatoꝝ appellatōne pēdente hz duas vias. Prīa ꝓsequēdo ex toto appellationē. Scda ꝓsequēdo solū renocatiōez attētatoꝝ implorādo officiū iudicis z fundādo intētionē sup pēdētia appellatōis vt ℔ bn ꝓbat Et hec via est tutior.quia piculosum est appellato ꝓsequi appellatōem. Nam satis ē sibi q appellatore nō ꝓsequēte appellatōez rata maneat snia¶ Ex ꝓdict̄ z ex tex.q ex sola arreptōne itineris ad curiā seu ex im-

petratõne literaꝝ dicit quis ꝓsequi appellatõnez suã vt ℔ bene ꝓbat in .x. quaz cũ esset. Ad idẽ in .c. cũ cãm de re iudi. Plenius tetigi in .c. ex insinuatõne de ap. Et ex ꝑdictis potes etiã decidere q̃re prime lĩe nõ valuerũt 7 sc̃de sic cũ tñ sc̃de nõ faciãt mentionẽ de primis. 7 dic specialius. Nã prime nõ valuerũt. qz apellãs nõ fecit mentionẽ de appellatõne sua cui nõ potuit renũciare. cũ res nõ esset integra. 7 de lĩis surrepticijs nõ est necesse facere mẽtionẽ. vt. s̃. e. diri. Jtẽ prim⁹ impetrans fuit in dolo vel negligẽtia in eo q̃ non fuit vsus literis infra biennũ. Tercio qz biẽnũ erat elapsũ. 7 sic quo ad ipm appellãtez appellatio erat deserta. Jtẽ qz spoliauerat appellatũ 7 sic tacite renũciauit appellatõni. nec de hoc fecit mentionẽ in literis. Abbas.

Liscitatus. Rescriptũ quo scribit pluribꝫ cũ cl⁹ q̃ si non omnes ꝛc. intelligit tam de impotẽtia facti q̃ iuris. primo ponit consultatio. sc̃do. rñsio. ibi nos. tercio quedã determinatio ibi dũmodo. quarto tacite qõnis solutio. ibi nec. Et ꝑ intellectu ꝑmitto q̃ cũ causa cõmittit simplr plibꝫ quilibet habet inrisditiõez in solidũ ℔ exercitũ habent oẽs sic ita q̃ vnus sine alio ꝑcedere nõ põt. vt in .c. cãm. 7 in .c. vno. j̃. de offi. dele. et vide bo. gl. in .c. prudẽtiaz eo. ti. qñq̃ cã cõmittit plibꝫ cũ cl⁹ expsse sonãte impotẽtiam. vtputa si oẽs nequer. tis int̃esse duo vel alter ꝓcedat. 7 ℔ casu dubitat vtz hec clausula impotẽtie verificet in iure tñ vel in facto 7 ꝓsequere vt in lĩa. 7 vt. j̃. latius dicã. No. prio. ibi petitorio. q̃ petitoriũ qñq̃ ponit ꝑ scriptura ꝓtinẽte petitõez ꝑ quã qs petit declarari. 7 ita ponit hic. ñ aũt sumit hic petitoriũ ꝑut ẽ ꝓtrariuz possessorio. No. sc̃do ibi exequendis. q̃ iudex delegatus põt largo mõ dici executor. ꝓprie tñ executor differt a iudice. Nam executor ẽ ille q̃ sumit ad exequẽdũ rez iudicatã. vt in l. executores. C. de execu. rei iudi. Judex v̄o est ille qui sumit ad cogñscẽdũ 7 iudicãdũ inter ꝑtes. No ꝛcio q̃ seruus vl infamis no põt esse iudex etiaz delegatus. 7 plures causas impediẽtes quẽ fieri iudicẽ vide. ij. q. vj. §. tria. 7 in .l. cũ põtor. ff. de iud. 7 .l. j. §. casuũ. ff. ꝺ postulando. ꝑ Spe. in ti. de delegato in. §. excipit. No. quarto q̃ v̄ba posita in rescꝑto intelligũtur tã de iure q̃ de facto si vtroq̃ mõ verificari ꝑñt. Et sic no. q̃ ver bũ impotẽtia a iure vel ab hoie ꝓlatũ debet verificari tã in impotẽtia iuris q̃ facti. 7 vide ter. cũ glo. in ck. qꝺ circa de elec. Jtẽ no. q̃ cl⁹ impotẽtie nõ ꝑ oĩa includit in se volũtatẽ. qz nolẽs interesse nõ põt dici ñ posse ℔ q̃ ad ꝓsolidandã iurisditõem alioꝝ cõiudicum includit in se etiã volũtatẽ. qz si vnus ꝑcise nõ vult interesse. vez ẽ dicere q̃ oẽs nequerint interesse 7 de ℔ ẽ text. in .c. prudẽtiã de offi. dele. 7 de ℔. j̃. cũ glo. in fi. Jtem no. q̃ ad purificandã cl⁹am impotẽtie nõ sufficit impedimẽtum facti sustinere ℔ optet vt impeditus impedimẽtũ aliꝭ ꝓiudicib⁹ insinuet. An aũt valeat ꝓcessus ℔ siltẽte impedimẽto 7 nõ data insinuatiõe: dic vt no. in .c. prudẽtiã. s̃. alle. Et faciũt ℔ ad. q. q̃dã fuit impedit⁹ ius suũ ꝓsequẽdi. ꝑbat nũc impedimẽtuz ℔ nõ ꝑbat q̃ tpe impedimẽti voluerit agere nunquid debeat excusari? Jnn. in .c. extrãsimissa de ꝓscꝑ. nõbiliꝫ dicit q̃ nõ. qz nõ sequit tali tpe affuit impedimẽtũ g̃ iste voluit agere 7 non potuit. debuit enim tunc protestari q̃ agere non poterat. vt sic appareat q̃ impedimentũ fuerit cã iussuũ nõ ꝓsequẽdi. Et ꝑ ℔ dicto optie facit iste tex. ī .x. dũmodo qꝺ no. In gl. ij. in fi. ex hac glo. eliciuntur tres qões. Prĩa qꝺ si impedimẽtũ supuenit in iudicẽ pẽdẽte iudicio nũq̃d bz inficere iurisditõem. Scda q̃stio ꝑsupposito q̃ habeat inferre nũq̃d sublato impedimẽto restituat iurisditio. Tercia qõ quid si impedimẽtũ suberat in prĩcipio ℔ erat occultũ nũq̃d si detegitur p⁹ sñiaz bz retractari sñia. Quo ad prĩaz qõem gl. põit veritatẽ vt iurisditõ impediat supueniente ipe dimẽto. Sed circa ℔ dubitat nũq̃d possit excipi ꝯ iudicẽ de impedimẽto. Jnn. ℔ nõnt dixit q̃ ꝓtra ordinariũ ñ possit excipi ℔ ꝓtra delegatũ sic. Rõ dñsitatis q: ordinari⁹ tolerat in officio 7 si repelleret ꝓtextu exceptꝯ sequeret absurdũ. qz in hac cã ordinari⁹ 7 in aliꝭ causis remaneret ordinari⁹. nec põt dici q̃ ꝓbata exceptõe debeat priuari officio ex toto. qz vt notant dicẽ Jnno. in .c. int̃ dilectos. de excess. ꝓla. p exceptiõez ñ bz qs priuari officio suo. 7 videt ꝓbari in .c. sup̃ bis ꝺ accu. 7 in .c. ij. de ordi. cog. In delegato v̄o cessat ℔ absurditas. qz ex toto repellit ab offõ iudicãdi ꝑ exceptõez Qꝺ dixi de ordinario fallit in exceptõe excõicatõnis. nã ꝓpter cõionis piculũ põt excipi ꝓtra eũ. 7 ℔ voluit Jnn. ī .c. nihil. de elec. facẽ qꝺ no. gl. i. c. cũ nõ liceat. ꝺ ꝑ scp̃. primũ tñ dictũ puto ꝓcedere nisi excipiat ꝺ crimine vel alio impedimẽto qꝺ inducit priuatõez ptãtis ipso facto. vtputa si excipio ꝓtra ꝓlatũ q̃ nõ ꝑt eẽ ꝓtra me iudex. qz fuit ꝓdẽnat⁹ de crimine infamãte. nã talis sentẽtia priuat quẽ officio publico ipso facto. vt ẽ ter. cũ glo. no. in .l. ij. in. §. miles. ff. ex q̃b⁹ cau. irro. insa. Et facit qꝺ no. Jnn. in .d. c. int̃ dilectos. nã tunc cessat illa rõ absurditat⁊. Sed sc̃do circa ℔ querit nũq̃d ꝺ de licto possit excipi ꝯ iudicẽ ꝺlegatũ. vtputa q̃ sit crmĩo sus vel piurus vl homicida vel alio crimine involutus Jnno. tenet q̃ de crimine nõ possit excipi ꝓtra iudicez etiã si diceret q̃ sit homicida. vt no. ℔. 7 in .d. c. cũ sup̃ de offi. del. 7 in .c. venerabilis. de excep. qz ℔ nõ repit in re cautũ. licet sec⁹ sit in teste q̃ ꝑtextu criminis repellit vt in .c. testimoniũ. j̃. de testi. 7 rõnez diuersitat⁊ int̃ iudicẽ 7 testem reddit Ulin. in .c. fi. de cle. excõi. mi. dicẽs q̃ in teste ẽ magis piculosuz. qz a dicto suo nõ põt appellari. 7 iõ iura volũt q̃ a principio ꝑtextu crimĩs possit repelli. ℔ in iudice nõ ẽ tãtũ piculũ cũ ab ipius sentẽtia possit appellari. Jtẽ testis nõ hz officiũ publicum. vt no. Jnno. in .c. nihil ꝑall⁊. sed iudex sic. Spe. in ti. de elec. in. §. excipit. v̄. itẽ q̃ cõmisit distinguit q̃ aut crimen de quo excipit ẽ morte dignũ 7 debet exceptio admitti alꝭ secus. primũ dictũ q̃ nõ posset repelli indistincte cõit tenet⁊. 7 vide bo. glo. iij. q. vij. in sũma. vbi rñdet ad multa iura que vident innuere ꝓtrariũ nam ex vite merito nõ põt criminosus aliũ iudicare ℔ ex ptãte officij sic. 7 facit optie. ij. q. vij. sacerdotes. vnũ tñ dcm notabile posuit Jo. p⁹ hosti. in .c. j. de censi. li. vj. dicẽs q̃ ꝓtra ꝓlatũ notorie criminosũ 7 incorrigibilẽ ꝑt subditus excipe q̃ correctio nõ ptinet ad euz. 7 si vult ad vlteriora ꝓcedere poterit appellare. quod dictuz mihi nõ placet ꝑ. s̃. ꝑdicta. 7. vij. q. iij. nõne. 7 vide glo. in .d. c. cũ nõ liceat. que dicit q̃ in certꝭ criminib⁹ licitũ ẽ recedere a ꝓprio ꝓlato alꝭ secus etiã crimina sint notoria. 7 vide aliud dictũ mirabile glo. ij. q. vij. sacerdotes. que dicit q̃ a ꝓlato nõ seruãte canones licituz ẽ recedere. Hz nõ puto q̃ indistincte dicat vez. ℔ debz intelligi qñ crederet eccliaz nõ habere potestatẽ ꝺẽdi ita q̃ canones cõtẽneret. 7 vide qꝺ dixi. in .d. c. cũ non liceat. Circa sc̃am qõez glo. tene ipsi⁹ decisionẽ dũ modo restituat ex toto ad pristinũ statuz. secus aũt si restitueret fame 7 nõ ad dignitatẽ qua fuerat priuat⁹ rõne cui⁹ habebat exercitũ iurisditõnis. Jn ꝛcia qõ ne vult glo. q̃ si detegit impedimẽtũ p⁹ sñiaz nõ retractat sñia. secus dicit in excõicato. qz sñia publici excõicati ẽ nulla. Aduerte qz in hoc glo. inepte loquit nã ꝑmo formauit qõnẽ cũ impedimẽtũ erat occultũ 7 post modũ excipit excõicatũ. 7 loquit de excõicato publico 7 iõ illa nõ est bona exceptio. Sed declarãdo fundam tũ materie duo sunt ℔ videnda. primo qꝺ si impedimẽtũ erat notũ 7 nõ fuit oppositũ ꝓtra iudicẽ. Scdo qꝺ si fuerat occultũ 7 p⁹ sñiam detegit. Quo ad primũ Jnn. 7 cõpo. dicunt q̃ aut suberat impedimentũ naturale. vt qz iudex erat furiosus 7 nõ valet sñia q̃uis nõ fuerit exceptũ. qz naturalia sunt immutabilia. v. di. in

principio. ꝛ §. ß naturalia. inſti. de iure na. aut ſuberat impedimētū iuris. vt qꝛ ſeruus vel infamis vl femina. ꝛ tūc tenet ſnia niſi excipiat ante lit. ꝓteſt. qꝛ exceptiões ꝓtra iudicē ſunt dilatoue. vt in. c. int monaſterii. ꝺ re iudi. ꝛ l. fi. C. de excep. Refert tñ cōpoſto. q in femina fait ꝓnūciatū ꝓtrariū vt indiciū habitū a femia eēt nul lū licet nō eſſet exceptū. ꝛ idē eadē rōne dicebat in ſeruo. qꝛ ſeruꝰ ꝛ femia in hoc equipant. ꝺ. l. cū ꝑtoꝛ. Sed ipe cōpoſto. tenet primū dictū. ꝺo. an. diſtinguit ꝑmū dictū q aut ſuberat tale impedimētū quod impedit ſi nē cognoſcēdi ꝛ iudicādi ꝛ tūc nō tenet ꝓceſſus. aut ñ ſic impedit ꝛ tenet exq̄ nō fuit exceptū ꝛ ß dicta videꝫ tur cōia. ſed ego multū dubito an ſint vera moueor mlt tiplicit. ꝛ pꝛio q vbi defectus nō dependet a pt āte ptē taciturnitas nihil opat. vt no. glo. in. l. j. C. vbi de crimi. agi optet. ꝛ ꝙ Jo. an. in regla ſciēti. in mer. de re. iur. in vj. ß partes nō pñt facere iudicē ſeruū vel infantē vl ce cū vel alio impedimēto ltimo dētū. g̃ taciturnitas ꝑ tiū nō ꝑt inducere validitatē ꝓceſſus. ad ß bo. text. i. l. q̃s ꝓhibet. ff. de poſtu. vbi tex. dicit q q̃s ꝑtoꝛ ꝓhibe ret ſeu lex indiſtincte ꝓhibet etiā ſi nō excipiat. ad idē ij. q. vij. querēdū. Jtē optime facit iſte tex. in. l. j. C. de ſen. ꝛ. ij. q. vij. §. tria. in ℞. vez. vbi dicit q ſi cauſa fu it cōmiſſa ſeruo q̄ putabat liber tꝫ ſnia ab eo dcā licet poſtea detegat ſeruus. ſecꝰ ſi a principio habebat ꝑ ſer uo. nā rōne ignātie tolerat ibi ſnia. ad idē. l. barbarius. ff. de off. ꝑto. vbi tolerāt geſta ꝓpter cōez erroꝛē. g̃ ſecꝰ ſi impedimētū erat patēs. ad idē facit i ſte tex. q̄ ſimplr innuit ſeruū ꝛ infantē eē impotētes ad iudicandū ꝛ ni bil dicit de exceptōe ꝓtis. Sūt g̃ impotētes ipſo facto ad ß. l. pedius. ff. de arbi. vbi ptꝫ q ſnia lata a libero et ſeruo nō tenet. fortiꝰ g̃ ſi a ſeruo tm. Adde ad predicta c. ad ꝓbandū. j. de re iudi. vbi ſnia publici excōicati eſt nulla licꝫ nō fuerit exceptū. ꝛ hoc q̄ ad primā qōnem.

¶ Quo ad ſcdam. quid ſi pꝰ ſniaꝫ detegat impedimē tum. Et ꝛclude q ſi ſuberat impedimētū naturale pu ta qꝛ furioſus. ꝛ ſnia eſt nulla. qꝛ tolerantia nihil opat circa impedimētū naturale. facit. l. furioſo. ff. de re iud. Aut erat impedimentū iuris poſitiui. ꝛ tunc diſtingue ꝓut in excōicato diſtinguit Cal. in. ꝺ. c. ad ꝓbandum Aut em̄ ignoꝛabat cōit illud impedimētū. aut ꝑtes ig̃ rabāt ß alq̄ ſciebāt. aut ecōtra ꝑtes ſciebāt ꝛ alq̄ ig̃ra bant. Et pꝛio caſu aut erat ig̃rantia ꝓbabilis ꝛ ſuſti net actus ꝓpter ꝓbabilē ignoꝛātiā. vt in iuribꝫ allega tis in glo. aut ignoꝛantia nō erat ꝓbabilis ſed craſſa ꝛ ſupina ꝛ tunc actus ē nullus ſi impedimētū ex ſe indu cebat nullitatē. ad hoc. c. ij. de cōſti. li. vj. ꝛ. c. ad aplice. de cle. excō. mi. exemplū ſiquis fuit publice excōicatꝰ et cōiter boies dicunt illud ignoꝛaſſe. non cm̄ ē ꝓbabilis ignoꝛātia. xvj. di. qđ dicitis. ꝛ in. c. j. ꝺ poſtu. pla. Sed circa hoc ℞tit no. dubiū. q̄ ſi impedimētū erat notoꝛium in vno loco ꝛ in alio vbi actus fuit geſtus eāt oc cultū. Refert pau. ſe habuiſſe a Jo. an. q actus ꝺꝫ ſu ſtineri ꝓpter ꝓbabilē ignoꝛan tiā que erat in loco. qđ ſp mēti eſt tenēdū. Et q̄ꝫ ꝺo. an. videat ꝺubitare ego puto illud dictū, veriſſimū ꝑ. ꝺ. l. barbari. ꝛ. ꝺ. l. ij. ꝛ. §. verum ꝑalle. nā veriſile eſt q in ptibꝫ ſuis erat notoꝛi um illos eſſe ſeruos ꝛ tñ actus ſuſtineret ſi in loco iudi cij putabant liberi. ꝛ facit ad hoc glo. ij. in. c. ad nr̄am. ij. de iureiur. Si ℞o ꝑtes ignoꝛabant ꝛ alq̄ ſciebāt nō eſt ꝓbabilis ignoꝛantia. vt i. l. late culpe. ff. de ℞. ſig. ni ſi allegarent ꝓbabilem cām. iuxta no. i. c. fi. q̄ ma. accu. poſ¶ Tercio caſu ſi ꝑtes ſciebāt ꝛ alq̄ ig̃rabant dicit notant Cal. q geſta ab excōicato quatenus ꝓcedunt in fauoꝛē ſcientis ſunt nulla aut retractanda. qꝛ ceſſat fauor in ſciēte. qđ ē ℞bū valde nōbile. ꝛ ſentit Jo. an. in. c. dilectus. ij. de ꝑben. ꝛ elegant limitat no. i. ꝺ. l. bar barius. ¶ Vltio vt materia integre habeat cōro nun q̄ꝺ is cui fit cōmiſſio poſſit ſe excuſare a cōmiſſiōe ꝑte xtꝰ infamie. Jnno. dicit q nō. lꝫ ei poſſit excipi ꝑ cum de infamia vt ß ptꝫ tñ ſe excuſare nō poſſet ꝑtextu in famie allegat. l. nec infames. C. de decu. li. x. ꝛ cū ß dicto cōiter tranſeūt canoniſte ß. ß memini legiſſe Bar. re pꝛobantē ß dictū in. l. ij. C. ſi ſeruus vel libertus ad de curio. aſpi. li. x. vbi ꝑ illū tex. dicit q punit quis patiē do ſe ꝓmoueri ad dignitatē cuiꝰ eſt incapax ſi nō pan dit defectū ſuū. diſtinguit tñ circa ß q aut impedimē tū erat detectū ab alio. puta qꝛ fuit cōdēnatus ꝛ tenet detegere. aut nō erat detectū ꝛ nō tenet pādere crimē ſuū ꝓpriū. qđ no. Et ꝓ hoc vltio dicto ꝑt allegari bo. tex. in. c. nō tibi dico vt te ꝓdas in publico. de pe. di. j. Jn ꝓtrariū facit. c. ſiqs vidnā. ꝛ. c. ex penitētib. l. di. et c. quicūq. lxxxj. di. in quibꝫ hī q ſi bigamꝰ vel homici da patit ſe ꝓmoueri ad oꝛdines ꝛ nō pandit delictuꝫ ſuū debet deponi ꝛ puniri. Jñ ꝓ cōcoꝛdia ſic diſtin guerē. q aut impedimētū fuit ab alio detectū. ꝛ teneo opi. Bar. aut erat occultū. ꝛ tūc aut impedimētū erat tale qđ impediebat exercitiū officij vel dignitatis q̄ſtū cūq̄ eēt occultū. ꝛ tūc tenet pandere. alꝫ peccat ꝛ debꝫ puniri. exēplū in bigamo ꝛ homicida. nā q̄ſtūcūq̄ ſunt occulti ꝛ penitētes ñ pñt admīſtrare ſine pctō. vt in. c. fi. de tēpo. oꝛdi. ꝛ de biga. ꝑ totum. aut nō erat tale im pedimētū. exemplū in infamia. nā infamia nō tollit na turale iudiciū iudicādi. ꝛ ꝑt ꝓcedere opi. Bar. ¶ Jn gl. in ℞. alio impedimēto. No. hāc gl. ex q̄ hēs q ꝛ iu dicē delegatū ꝑt excipi q iudex eſſe nō pōt qꝛ ē illitera tus ꝛ ñ hꝫ peritiā iudicādi. ſecꝰ aūt vbi hꝫ et peritiā iu dicādi ex ꝛſuetudine lꝫ ſit illiteratꝰ. vt ē bo. tex. i. l. cer ti all. in glo. Et nota ß qꝛ ſepe cā cōmittit ꝑ ſedē apli cā aliquibꝫ marie religioſis ꝑlatis q̄ nō habent peritiā vel practicā nec theoꝛicā iudicādi vt ꝓtra tales poſſit excipi q iudices eē nō poſſūt dic tñ q nō requirit iudi cē eſſe pitiſſimū cū ex defectu ſcie ſibi ꝛce dat vt poſſit aſſumere aſſeſſoꝛē expēſis ptiū. vt in. c. ſtatutū. §. aſſeſ ſoꝛē de reſcriptꝫ li. vj ¶ Jn glo. in ℞. deſtinare. ibi līra toꝛie ſentit g̃ glo. ſolū nūciuꝫ ſine līris nō ſufficē. ß doct. cōiter tenēt ꝓtrariū dūmō ſit nūcius publicus ꝛ cano nice deſtinatꝰ. Nam nūcio publico ſine līris creditꝰ. vt in. c. cū pati. j. de ap. hinc ē q cū olim ī antiq̄ dicēt līra toꝛie fuit illud abolitū ꝛ appoſitū canonice vt ß habet in līra. vide tex. in. c. prudētiā de offi. dele. q̄ dicit ꝑ cer tū nūciū vel excuſatoꝛē līatoꝛie deſtinatū. ¶ Jn glo. ſi. cōiter tenet q illa nō corrigat iſtam. ß potius declarat vñ ꝛclude q quo ad cōſolidādā iuriſditionē alteriꝰ iu dicis cla impotētie includit in ſe cam volūtatis. naꝫ ſi vnus ꝑciſe inteſſe nō vult vez ē dicere q ambo ſit int eſſe nō pñt. ß q̄ ad excuſandū iſtū de inobediētia q̄ nō vult inteſſe cla illa impotētie nō includit cam volūta tis. qꝛ quo ad eū non eſt adimpleta voluntas ſuperioꝛis qꝛ ſi nō vult intereſſe nō ꝓpter ß inferet q non pōt inte eſſe. Si aūt exprimit cla voluntatis. vt qꝛ dicit aut vo luerint intereſſe tūc altero nolente purificata ē cōditio quo ad ſolidandā iuriſditōez alteriꝰ ꝛ quo ad excuſan dum volentē intereſſe ab inobediētia. ꝛ ꝓpter hoc vlti mū ſolet addi hec cla voluntatis vltra cam impoten tie. ꝛ hodie vide cam ꝛſuetam apponi in. c. cū ꝑles de offi. dele. li. vj. dic vt ibi.

Paſtoralis. In qōe ꝛuocatōis rſcꝑto rū recurit ad arbitros ſi iudices in cognitōe ſibi nō deferāt nec in vnaꝫ poſſunt ꝛcoꝛdare ſniaꝫ. Primo ponit cōſultatio. Se cūdo rñſio. ibi ad quod. ¶ Nota primo oꝛdinem pꝛo cedendi cū ſuꝑ eadem cauſa impetrant a diuerſis pla rſcripta. ꝛ dubitatur de ꝓualiditate reſcriptoꝛ primo eīm debēt iudices ex honeſtate ſibi deferre vt primi dū taxat cognoſcant ꝺ ꝓualiditate vel ſcꝺi. Si aūt nolūt ſibi deferre vt qꝛ deputati ꝑ ſcꝺm reſcriptum nō ſunt cōtenti q deputati ꝑ primuꝫ cognoſcant. nec econtra tunc debent ſiꝫ oēs conuenire tam iudices primi q̄ ſe cūdi reſcꝑti ꝛ ſiꝫ cognoſcere an ſcꝺe reuocēt priās. ꝛ ſi

cōcordent in vnā sniam bñ quidē. Si aūt diſcōueniūt ꝛ ꝑtes sint ab vna ꝑte q̄ ab alia recurrendū est ad arbitros q̄ quidē debent a ꝑtib⁹ eligi. ⁊ sunt isti arbitri in ris cum eligunt aucte huius.c.iō ab eis pōt appellari. vt in.c.ab arbitris. de offi. dele.li.vj. Et ex b̄ ex tex. habes vnū casum in q̄ assumunt arbitri iuris. aliū habes in.c.suspitōis. de offi. dele. ⁊ in.c.cum spāli. de ap. alium in.c.si clerici.xj.q.j.s.q̄ eps habet cām ꝓtra subditum Et dicit no. Jo.an.in.c.pia. de excep.li.vj. q̄ isti arbitri iuris nō eligunt nisi in casib⁹ iuris exp̄ssis. qd verbū no. Sed ego credo q̄ etiā in alijs nō exp̄ssis habētib⁹ eandē equitatē cū exp̄ssis p̄nt eligi. Ad b̄ allego glo. ipsius Jo.an.in.c.statutū. post p̄n.j.eo.li.vj. q̄ dicit q̄ si dubitat an locus vbi fit cōmissio sit insignis poterunt arbitri eligi. ⁊ ꝑ b̄ q̄ ꝓuisio spāl̄is extendit ex idētitate rōnis. vt est tex. no. in.c.cū dilecta. de cōfir. vt⁹ volu it glo. iuncto tex. in.l.j. C. de cōdi. inde. ¶ No. scdo q̄ nō solū iudices ordinarij in cā dubij cognoscūt an sua sit iurisditio. vt in.l. siqs ex aliena. ff. de iudi. ⁊ c.cum p sone de ꝓui. li.vj. ꝙ etiā iudices delegati. vt ꝑz hic. ⁊ in c.sup lr̄is.j.e. Et scias q̄ vbi solū emanauerit vnū rescriptū ⁊ cōtendit de ipsius validitate solus iudex deputatus p rescriptum cognoscit an sit sua iurisditio. ⁊ iste est ꝓprius casus. c.sup lr̄is.j.eo. Aut emanauerunt pl̄a rescripta ⁊ dubitat de ꝑualiditate. ⁊ habet locum iste tex. vt sil' oēs cognoscant si sibi nolūt deferre mō p dicto. ⁊ b̄ etiā voluit Inno. hic ¶ In glo.i. hec gl. est multū intricata ⁊ nō sequendo ordinē glo. q̄ ad corticem ꝙ eam assumendo q̄ ad mētem diuido hanc glo. in sex ptes. Nam in ꝓma ꝑte opponit ⁊ reprobato argumento ponit q̄tuor intellectus ad tex. quorum tres reprobat ⁊ vltimum approbat. Scdo principal'r formatur duo cōtraria ad q̄ formaliter nō rñdet ibi in ver. item q̄liter ⁊ ille. ver. debuisset poni post illas q̄tuor so. Tercio principal'r gl. q̄rit de rōne decidēdi in tex. in ver. dici pōt. ⁊ debuisset illa ꝑs poni post q̄rtum intellectum Quarto glo. opponit de.c.cum cōtingat.j.e. et nō sol. Quinto q̄rit an decisio huius.c. habeat locū in lr̄is impetratis in cā appellatōis in ver. ꝙ hec dubitatio. Ultimo q̄rit an hodie ꝓcedat decisio huius tex. an vero sit reuocata p.c. vt debitus.j. de ap. ⁊ b̄ in ver. hec dubitatio ¶ Venio ad primū. videt em̄ q̄ istud.c. sit fundatum sup impossibili. nā p iura antiq̄ ac noua ꝑz q̄d dicendū cū scdm rescriptū impetrat ꝙ ꝓmū. aut em̄ facit mētionē de ꝓmo ⁊ tollit ꝓmū. aut nō facit mētionem ⁊ nō valet. vt s̄. e. ceterū. g̃ nō est opus vt iudices vtriusq̄ rescripti ꝓueniāt vel q̄ arbitri assumant. Jo. dicit gl. q̄ neutra ꝑs hui⁹ argumēti valet. naz possibile ē q̄ scdm faciat mētionē de ꝓmo nō t̄ñ p b̄ indistincte tollit ꝓmū. ⁊ p b̄ all'. c. oblate. ⁊ c. sepe. de ap. ꝙ melius allegaret. c. audita de resti. spo ¶ Item scda ꝑs nō est vera. q̄ q̄ñq̄ scdm nō facit mētionē de ꝓmo ⁊ t̄ñ valet. exēplū in.c.si aūt. s̄. e. ⁊ c. plerūq̄. j. eo. reprobato g̃ argumto glo. ponit q̄tuor lec. ad tex. ꝓma vt ꝓcedat q̄ñ dubitatio consistit in facto nō in iure. vt q̄ dubitat an sit lapsus annus a tpe rescripti. hāc lect. gl. reprobat. q̄ ad qōnem facti nō daret papa rñsionē iuris. vult dicere q̄ sup facto dubio papa nō daret certā rñsionē. vt in c. de muliere. de spon. ꝙ salua istū intellectū. q̄ vt dicit Jo.an. hic et bñ. papa hic nō rñdet de iure. ꝙ dicit q̄s ꝺz cognoscere de illo dubio. Et si diceres nōne ex rescripti inspectōe pōt deꝓhēdi an ānus sit lapsus. Go. dic q̄ nō q̄ annus nō cōputat a tpe impetrati rescripti ꝙ a tpe negligētie. vt. j. eo. plerūq̄. vñ pōt dubitari q̄ñ incipit annus currere. ⁊ sup hac dubitatōe pōt b̄re locum decisio huius tex. ⁊ ita habes ꝓmū intellectū iustificatū. Scds intellect⁹ est q̄ poterat dubitari. q̄ vtrū q̄ rescriptū erat sub eadē data. hunc intellectū glo. reprobat q̄ fm̄ ꝙ neutrū erat ꝓmū. ⁊ sic non ꝺz locū iste tex. ꝙ iste intellectus saluari pōt. nam p testes posset ꝑ bari q̄ alterū p̄cesserit in t̄pe. vt q̄ papa signauit mea supplicationē de mane ⁊ tua de nocte. de q̄ vide bo. gl. cum tex. in.c.pe.j.e.ti.li.vj. ⁊ sup hac cōcertatōe pt seruari q̄d dī hic in tex. Tercius intellectus q̄ scde lre faciebant mentionē de ꝓmis in genere ⁊ nō in spē. hūc intellectū gl. reprobat. q̄ iste casus est decisus p.c. ex lr̄is de do. ⁊ contu. vbi ꝑz q̄ scde lre debent facere mentionem spālem de ꝓmis. Sed salua hunc intellectū. nam ꝑtes possunt ꝓtendere vtrū mentio ibidē facta sit spālis vel generalis. nam ꝓtissimi doc. dubitant q̄lis sit fienda mentio de ꝓmis. ⁊ vtrū de q̄libet notabili clausula ꝓtēta in ꝓmis sit fienda mentio in scdis. vt no. in. d. c. ex lr̄is. ⁊ in.c. ex cōquestione. de resti. spo. Quarta solutio ponit in verbo vñ potes. q̄ pōt ꝓcedere dubitatio q̄ñ scde faciunt mentionē de ꝓmis sufficientē ꝙ opponit cōtra secūdas q̄ sunt surrepticie q̄ eas obtinuit p veri suppressionē vel falsi exp̄ssionē. nam ꝑte negā te surreptionē deueniēdū est ad ordinē huius.c. ⁊ hūc intellectū glo. approbat ⁊ fuit Jo. ⁊ Bof. dicentiū alia exēpla esse superflua ⁊ q̄ sensu indigent q̄ alia exēpla ponūt. sed vt vides ex ꝓdictis ꝛz iste intellectus sit bonus in se nihilominus alij possunt saluari. ¶ Quinto legit extra glo. p Tan. Pbi. et Inno. ⁊ cōiter doct. sequentes generaliꝛ q̄ istud.c. habet locū vbicūq̄ cōtingit dubitatio tam sup facto q̄ sup iure etiā si sit talis dubitatio de q̄ sapientes nō dubitarēt ꝙ impiti tm̄. et iste intellectus est optimus ⁊ ꝓbendit in se oēs intellectus p̄cedētes ⁊ sibi. Et si diceres. quō potes dubitari de iure cū ius sit certū. Rñdet q̄ ius in se est certū q̄ illud q̄d est certū nature ē certū legi. vt. l. si p̄. ff. de solu. ꝙ q̄tenus ius applicat ad intellectū humanū p̄t esse dubiū. nā multi sūt impiti ⁊ aliq̄ piti ⁊ alij peritiores q̄nimo tanta pōt esse iuris dubitatio q̄ habet excusare etiā pitissimos. vt in. l. regula. ff. de iuris et fac. ignor. facit q̄d no. glo. in.c. vnico de postu. pla. li.vj. Et p b̄ habes clare expeditā ꝓmā partē gl. ⁊ apertū intellectū huius.c. ¶ Venio ad scdam ptem cū q̄ oppono. vī ei q̄ ex alio nō pot iste tex. ꝓcedere. q̄ certū est nature ⁊ iuri q̄ aut ꝓmi sunt iudices aut scdi. ergo non p̄nt sibi deferre in cōmissione huius dubij. q̄ posset cōtingere q̄ nō habētib⁹ ptātem fieret delatio. ¶ Itē exq̄ dubitat ꝓbabiliꝛ an ꝓmi an scdi sint iudices. g̃ nec ꝓmi nec scdi possunt citare ptes. q̄ rōne dubij neutri b̄nt iurisditiōis exercitū. ar. in. l. duo sunt titij. ff. de testa. tute. vbi dī q̄ si testator dederit titiū tutorē filio suo ⁊ duo repiant q̄ vocāt titij q̄ neuter pōt exercere tutelā exq̄ nō apparet de q̄ testator senserit ꝛz in veritate vnus sit tutor. Ad hec ꝓria sicut dixi glo. formaliꝛ nō rñdet. sed dicendū ē ad ꝓmū q̄ imo ꝓmi ⁊ scdi b̄nt iurisditionē ꝛz elidibilē p exceptiōz. vt dixi in.c.ceterū. s̄. e. ⁊ maxime b̄nt iurisditionē sup incidēti. q̄ in dubio iudex ꝺz ptātem a lege cognoscendi an sua sit iurisditio vt. s̄. dixi. ¶ Ad scdm ꝓriū dic q̄ rōne huius dubitatiōis quilibet pōt iurisditionē exercere in isto incidēti aucte legz. vñ quēadmodū pōt ꝑs ꝓbare de q̄ titio testator senserit ita pōt nūc ꝓbari de quib⁹ iudicib⁹ papa senserit. ⁊ si nō pōt qō decidi pōt vltimo recurri ad papā. p no. in.c. sane de offi. dele. ¶ Venio ad tertiū q̄ fuit ratio decidēdi. ⁊ dic p oīa vt habet in glo. Nam timor veratōnis partiū coā diuersis iudicib⁹ ⁊ intricatōis et ꝓrietatis ꝓcessuū fuit cā ⁊ rō decidendi vt iudices sil' cōuenirēt vel q̄ arbitri eligant ¶ In q̄rta ꝑte glo. opponit de.c. cū ꝓtingat.j.e. vbi ordinarius cui mandat ꝓria p delegatos cognoscis de ꝑualiditate rescripti ⁊ nō ipsi iudices delegati. glo. nō soluit sed solutio dupler ibi em̄ loquit post factū. s. cū vterq̄ delegati fecerūt ꝓcessus suos ⁊ mādarūt ordinario ꝓria. istud vero. c. loquit cū a ꝓncipio ꝓtendit de reuocatiōe lr̄aꝝ. Vel scdo ⁊ melius ibi ordinarius nō ꝓnunciat sup reuocatōe rescripti. ꝙ solū ad sūā instructionē cognoscit qd illoꝝ ꝑualeat

¶ In ānta ꝓte gl.q̄rit an hēat locū iste tex.in lr̄is īpetratis in cā appellatōis.7 dicit ꝙ nō.q: iudex appellatōnis solus hz cogscere. Aduerte glo.ē vera vbi solū īpetrarēt vnū r̄ptū in cā appellatōis.q: nō iudex a q̄ ß iudex ad quē hz cognoscere de validitate appellatōis.vt in.c.dilectus.j.e.ß si in cā appellatōis impetrarent diuersa r̄pta a ptib⁹ a dubitaret tūc de p̄ualiditate optime seruabit iste tex.ad ß.c.bone de cōfir.vti. Item q: iste tex.nō distinguit inter cām appellatōis 7 cām pncipalē.q̄ generaliter dz obseruari vbicūq; dubitat de reuocatōe rescriptorū.xviij.di.si romanor̄.7.c.solite j.de ma.7 obe. ¶ Sexto 7 vltio gl.q̄rit nunq̄d hodie ꝓcedat decisio huius.c.rō dubitādi ē ꝓpter.c. vt debitus.j.de appel.dicit glo.ꝙ nō hz hodie locū re integra p illū tex. Dicit Jo.an.ꝙ melius dixisset re nō integra ß dic ꝙ q̄libet habuit bonū intellectū. Nam si teneremus ꝙ p.c.vt debitus.standū sit hodie p̄ntatōi secuta citatōe7 nō date.ß.c.nō hret locū re integra.q: ille eēt iudex q̄ p̄mo faceret citationē.ß si negociū esset nō integrū.puta q: ꝓcessus esseꝫ inchoat⁹ coꝝā p̄mis.7 post modū impetrarēt scōe facientes mentionē de ꝓcessu p̄marū.ß reuocet in dubiū vtrū scōe sint surrepticie.7 tunc sup ß dubio p̄t seruari iste tex.dic ꝙ etiā re integra p̄t seruari istud.c.tenēdo ꝙ dicta.c.plerūq;.7.c. si aūt.nō sūt ex toto correcta. de q̄ dic vt dixi in.c.j.ē. eo. Itē tenēdo ꝙ sint correcta p̄t seruari si vtriq; iudices ꝓcurrerēt in citatōe ita ꝙ nō hret locū p̄uentio. ex p̄dictis hēs clarissime intellectū huius.c.7 gl. ¶ Ultra p̄dicta ad maiorē declarationē q̄ro.nunq̄d indistincte dato dubio reuocatōis lr̄ar̄ sit loc⁹ huic.c.intātū. ꝙ alr ꝓcessus factus nō valeat. So. Inn.7 alij scribētes multa 7 varia dicunt p q̄ obscuratr intellectus.c.ß vt clarissime hēat materia ponā q̄nq; casus. Primus q̄n citatus p iudices alterius r̄pti ꝓpet 7 assumit iudicium sup̄ pncipali.nec opponit de suo r̄pto.7 tūc indubie nō ē locus huic.c.q: ps nō opponēdo vr̄ suo r̄pto renūciare q̄d n̄ p̄t iur̄ no.j.c.ex q̄stiōe d resti.spo. Itē cessat ß casu rō huius.c.7 facit q̄d dixi in.c.ceterū.s.e. Secōs casus cū retētis eisdē terminis ps citata ꝓpet 7 excipit de suo r̄pto 7 patr iudicē alterius cognoscere de reuocatōe.7 ß casu valet etiā ꝓcessus lz non seruet forma huius.c.q: si iudices p̄nt adinuicem sibi deferre in hac cognitōne fortius p̄nt ptes ipse. q: nil aliud dz velle supior nisi vt ptes ad cōcordiā adducat.l.j.ff.de no.op.nū.facit.xxiij.q.v.pdest.7 p ß q̄d.s.dixi.7 no. in tercia pte gl. Naz vtriq; iudices p se hnt iurisditōz in ß incidēti lz elidibilē p cōflictū exceptōis. ad ß.j.e. sup lr̄is. Tercius casus cū ps citata cōparet 7 opponit de reuocatōe siu r̄pti 7 petit ꝓcedi vt ß dī.7 iste casus ē mltū dubius. Inno.videt hic velle ꝙ p ß nō sit locus huic.c.dicit em tunc esse seruandā formā huius.c.cum vtreq; lr̄e sunt indici p̄sentate 7 coꝝā vtriscp excipit et vtriq; volunt ꝓcedere in cognitōe. si aūt coꝝā alterꝫ. tm excipit illi soli p̄nt cognoscere 7 diffinire sup reuocatōe. Ad ß allegat.c.sup lr̄is.j.eo. Ego nō puto ß dictum ꝓcedere q: iste tex.dat formā ꝓcedendi cū de reuocatōe lr̄arum ambigit.sufficit ergo ꝙ ps citata opponat de reuocatōe. lr̄ar̄ 7 rem deducat in dubiū 7 petat ꝓcedi ꝓut hic dī.ß idē videt sentire Inn.in.c.ceterū.s.alle.vbi dicit satis excipe de reuocatōe lr̄arum. Et si nō admittit exceptio poterit appellare.quinimo plus ibi dixit ꝙ ps excipiēs ēt ꝓtestās ꝙ n̄ intēdit ꝓparere nisi ꝓcedat vt hic dī etiā sine appellatōe cōseruat illesa.7 vide q̄d ibi latius dixi. Quartus casus cū retētis eisdē termis ps citata cōparet 7 excipit de suo r̄pto et iudices alterius inceperunt cognoscere sup̄ hac cognitōe qua pēdente iudices istius citati citauerūt ptez aduersam q̄ cōparuit 7 opposuit de suis lr̄is.7 ꝙ sui iudices inceperunt de ß cognoscere ita ꝙ isti p̄uenti sūt in hac cognitōe.dubitat nunq̄d isti scōi sunt admittē-

di in illa cognitōe iuxta formā istius.c. Inno.finaliter cōcludit ꝙ sic firmās cōclusionē ꝙ q̄diu p alios iudices iste articulus nō ē diffinitus semp̄ debēt iudices alterius r̄pti admitti tam in cognoscēdo q̄z in diffiniēdo ar.j.e.cū cōtingat.qđ mihi placet.ar.huius lr̄e. Quintus 7 vltimus casus qn̄ vtriq; iudices p se ꝓcedūt 7 nō obstātib⁹ exceptōib⁹ vtriusq; ptis sup̄ p̄ualiditate lr̄arum ꝓcedūt ad ꝓtrarias snias.vtputa q: q̄libet iudex alterius r̄pti excōicauit ptē aduersam nō ꝓparentē lz excipientē.7 ß casu notāter dicit Inno.ꝙ dz inspici q̄ lr̄e p̄ualēt.7 fm p̄ualiditatē iudicabit ꝓcessus irritus vel validus vñ valebit ꝓcessus lr̄ar̄ p̄ualentiū 7 aliorꝫ iudicū ꝓcessus erit irritus.all'.tex.no.in.c.ex lr̄is de of. dele. vide ad ß qđ plene dixi in.c.ceterū all'.7 no.p̄dicta q: sine istis vix intelligi p̄t iste tex. ¶ In glo.de ferendū in fi.vult q̄ glo.ꝙ iudices p̄nt sibi deferre sup̄ incidēti absq; ptiū ꝓsensu.7 ß tenēt hic cōiter doct.pter Tan.7 Bof.ß ꝓma ps verior ē.q: iste tex.dat hanc facultatē iudicib⁹ nulla de ptibus habita mentōe.7 plus dicit Inn.ꝙ lz ptes nō ꝓsentiūt in hac delatōne tn̄ ps ꝫ cuius r̄ptū iudicabit nō poterit appellare q: nō p̄t ꝓtendere interesse cū iusticiā suā poterit obtinere etiā coꝝā iudicib⁹ vnius sicut alterius r̄pti. Hosti.tz ꝫriuz q: multū ꝓdest iudicē habere fauorabilē saltē in arbitrarijs.vt in.c.consuluit.de offi.dele. Audio ꝙ als fuit cōsultū fm opi. Inn.ß mihi plus placet opi. Hosti.nā si nō interest magis hīe vnū q̄z aliū iudicē frustra fierꝫ ista ꝓtentio q̄ ē hic. Itē si p̄t appellari a iudice vnius rescripti cū ꝓnunciauit suā esse iurisditionē.vt in.c.dilecti.7.c.significauerūt de excep.eodē mō dicendū ē ß Item q: a q̄libet modico granamine p̄t appellari fm ius canonicū.vt in.c.fi..j.de ap. ¶ In glo.in ver.ꝑtes ibi loco vnius sunt. No.singulariter glo. ꝙ deputati ad vnū offm̄ sunt oēs loco vnius.7 iō si hnt ꝓuenire cū deputatis ad aliud offm̄ cū illi etiā sint loco vnius nō stat maiori pti numero p̄sonarū si p̄tes sunt in vno officio q̄z in alio.tn̄ glo.in fi.videt ß aliq̄tenus limitare. et Am. multū hic instat ß Cōpos. cuius dictū cōiter approbat 7 ēverissimū dic sp eūdū forte ad arbitros ni si saltē maior ps iudicū cuilibet r̄pti ꝓueniat.exēplū si sūt deputati tres iudices in q̄libet r̄pto nō stat eorū diffinitōi nisi saltē duo iudices vnius rescripti ꝓueniant cū duob⁹ alter⁹ rescripti.nā si hēt maior ps cuilibet r̄pti p ꝓnās hēret interptatiue ꝓsensus oīm.q: qđ facit ps maior oēs facere vident.vt in.c.j.de his q̄ fi.a ma.p.ca.7 in.l.refert.ff.de reg.iur.nō aūt sufficeret ꝙ vnus ex iudicib⁹ vnius r̄pti ꝓueniat cū tribꝫ alter⁹ rescripti.q: lz ß casu esset pars maior p̄sonarꝫ nō tn̄ hēt maior ps alterius r̄pti.naz ille vnus p nihilo reputat exq̄ maior ps illius r̄pti remāsit in ꝺictōe.7 sic limita fi.gl als male diceret. Et ex his hēs vnū dictū multuz singulare qđ alibi nō ita bn̄ ꝓbat.ꝙ vbi conueniunt duo corꝑa ad aliq̄d explicādū nō sufficit hre maioreꝫ ptē p̄sōarꝫ ß req̄rit maior ps cuilibet corꝑis.rō q: n̄ p̄t dici ꝙ illa corꝑa ß fecerint nisi habeat maior ps vtriusq;. Et ß firmat hic do. An.ꝙ nōbili dicto.7 dictū vt dixi ē verū 7 pz ad sensum.7 ꝙ ß alle.no.p glo. et Jo.an.in.c.vnico.ne se.va.lib.vj.vbi cōcludit ꝙ si ep̄s 7 capl'm hn̄t aliq̄d agere nō valet act⁹ nisi cū ep̄o cōcurrat maior ps capl'i.sic nō sufficēt maior ps capl'i sine ep̄o q: veniūt vt duo corꝑa sepata.et plen⁹ de ß dixi in.c.postulasti de ꝓcess.p̄ben. Idē sentit Jo.an.in alijs t'minis i.c.statutū.j.de elec.li.vj.vbi vide.sec⁹ dic vbi ꝓuenirēt duo corꝑa in vnū vt ad illū actū facerēt vnū corꝑ⁹.nā tūc stat iudicio maioris ptis p̄sonarum ita limito dictū p̄cedēs.pone exēplū in studio bonoñ. vbi artiste faciūt corꝑ⁹ p se 7 iuriste p se.7 qn̄z in facti cōcernētib⁹ studiū ꝓueniūt ambe vniuersitates.nā tūc ꝓstituūt vnā vniuersitatē 7 nō duas rōe materie sb̄iecte tūc eī staret iudicio maioris ptis p̄sonarū.7 ß sētit

Bar.in.l.fi.ff.de colle.illi.dicerē in hac ciuitate ſeneū. q ſi in factis cōcernentib⁹ totū ſtudiū cōuenirent doc. et ſcholares.nam ꝫ caſu faciunt vnā vniuerſitatem et ſtaret iudicio maioris ptis pſonarū.qđ tene menti q facit ad multa.7 ex variis cōiecturis ac exverbis ſtatuti 7 materie ſubiecte poteris diſcernere vtrū cōueniāt vt corpa ſepata an faciunt vnum corpus.

Quoniā aūt. Hoc intēdit. De. generalem cl'am poſitā in reſcripto añ exp̄ſſionē rerū 7 pſonarū delegat⁹ hz iuriſditōez in bitu 7 nō in actu.ß p̄mo. Spāles l̄re derogāt l̄ris gnālib⁹ ſup nō ſpecificatis in eis q̄ꝫ de illis nullā faciant mentōz. Et p̄ ponit ꝙſultatio.ſcđo rn̄ſio ibi nos.7 ibi rn̄det p̄ ſcđe qōni ex cuius ſo.infert ad deciſionē p̄me. q: ſi penitus enerual iuriſditio p̄riorū.g̃ bēbant iuriſditionē. No.p̄ nō vitiat reſcriptū ſi ꝙueniēde includunt ſub cla generali exp̄mēdi poſtmodū p impetrātem. Ex q̄ collige q reſpectu pſonar ꝙueniendar reſcriptū p̄t eē generale 7 incertū ſec⁹ reſpectu iudicū vt in.c.ad ꝫ.s.e. Rō diuerſitat.q: mai⁹ p̄iudiciū imineat circa iudices q̄ꝫ circa ꝙueniēdos. No.ſcđo q q̄ꝫ q̄s hz iuriſditionē in bitu 7 nō in actu.exēplū ꝫ. Item pone exēplū cuz p̄latus eccl'ie collegiate nō hz de p̄nti collegiū.nā in bitu 7 potētia hz iuriſditiōz.q: ſi hodie aſſumerent aliq̄ ad collegiū imediate p̄latus poſſet exercere iuriſditionē.ß p̄us non bēbat in actu q: deficiebat ſubiectū circa qđ exercer' iuriſditio.pone etiā exēplū in p̄lbytero parochiali bñte pochiā diſtinctā in q̄ nemo bitat.hz ei talis rector curā in bitu 7 nō in actu de q̄ vide qđ dixi in.c.de multa de p̄ben. Itē pone exēplū in.l.obſeruare.ff.de of.pcōſu.nā añq̄ ptās intret territoriū ſibi deputatū hz iuriſditionē in bitu 7 nō in actu vt ibi. No.ex ꝫ 7 ex text.q habēs iuriſditionē in bitu tm̄ nō p̄t illā exercere.vt in fi.l̄re.7 in.d.l.obſuare. Ad idē bo.tex.in.c.romana.de ap.li.vj. Ex q̄ infert q tenēdo opi.q iuriſditio tpalis ſit apud papā in bitu.vt no.in.c.nouit.de iudi.7 in.c.cām.q̄ fi.ſint le.illaz tm̄ exercere nō dz.qđ an ſit verū vl'r dic vt plene dico in.d.c.nouit. No.q in materia ſptoz hz locū illa regula.generi p ſpēm derogat.ſa.c.j.s.e. Et no.bn̄q ad verificatōz illi⁹ regule nō req̄rit vt gen⁹ 7 ſpēs capiāt ꝓprie.nā gen⁹ ꝓprie ē qđ p̄dicat de plūbus dīntib⁹ ſpē vt aīal. Spēs ꝛo ꝓprie ē q̄ p̄dicat de plūbus differentib⁹ nūero vt bō.ad ꝫ qđ no.in.l.legato general'r ꝺ le.j.7 inſti.de iure na.in.§.plebiſcitū.ꝫ aūt in caſu nr̄o genus 7 ſpēs nō ita ꝓprie capiunt'.ß capit' ꝫ gen⁹ cū multa ꝙpbēdunt' ſꝫ vno ſigno vl'i.ſpēs ꝛo cū res ſpāliter exp̄munt' 7 nihilominus vides q vēdicat ſibi locū illa regula.generi p ſpēm ꝛc. Añ iuriſte nō capiāt ita ſtricte gen⁹ 7 ſpēs ſicut artiſte vt p̄z ꝫ 7 in.c.j.s.e.7 no.glo.in d.l.legato general'r.7 de his 7 an 7 q̄n ſpēs derogat generi vide p̄ Bart.in.l.q̄ſitū in.§.pe.ff.de fun. inſtruc. vide etiā p eūdē in.l.ſi dom⁹.ff.de lega.j.vbi int' cetera dicit vnū no.dictū q nō dī diſpō general' q̄n venit verificāda ſolū ſꝫ vna ſpē ꝙpbēſa ſꝫ genere ß potius dī diſpō incerta p q̄ ego allego tex.cū glo.j.de of.dele.c. ex pte.j.p qđ dī q ſi papa mādat puideri titio de p̄ bñficio vacaturo in certa p̄uincia.7 ſcđo mādat puideri ſempronio de bñficio p̄mo vacaturo in certa eccl'ia illius p̄uincie.l'z iſtud mādatū ſpāle nō p̄iudicat p̄mo q: p̄mū nō fuit generale ß poti⁹ incertū cū veniret ſolum verificādū ī vno bñficio.p q̄ fa.tex.ī.d.l.ſi dom⁹.7 in.l. ſi beres.ff.de op.le.qđ ꝛbū no. In glo.in ver.p ſpāle in fi.vel dic vt dixi in.d.c.cū ordinē.s.e.nā ibi generale r̄ptū ſeu p̄uilegiū dabat formā ſpālib⁹ vel pticularib⁹ reſcp̄tis ipetrādis.iō nō valet r̄ptū ſpāle nō p̄uata forma ꝫ aūt p̄mū r̄ptū erat oīo gnāle nec dabat formā pticularib⁹ impetrādis. In gl.in ver.eneruat' in fi. no.ſingularit' banc gl.vī em̄ velle q.c.vt debitus.j.de appel.bēat locū nō ſolū q̄n cōcurrūt reſcripta generalia 7 ſpālia.ß etiā q̄n cōcurrit reſcriptū ſpāle 7 generale vt ſit locus p̄uentōi. Jo.an.trāſit et gl.nō reprobat ß do.An.eaz impugnat.dicēs ꝫ.c.nō ꝓcedere q̄n p̄me l̄re ſūt reuocate.ſicut ꝓtingit ꝫ.cū generalib⁹ ſit derogatū p ſpāles.7 vī dictū ſatis equū.vt illud.c.vt debitus corrigat min⁹ q̄ꝫ fieri p̄t. Sz ſi vis ſaluare glo.potes dicere q quēadmodū p̄me tollunt' p ſollicitudinē ſcđi ipetratoris vt ī.c.vt debit⁹.j. de appel.ita 7 ſcđe reuocatorie debēt tolli ſaltē p negligētiā ſcđi ipetratoris 7 ſollicitudinē p̄mi.puto tn̄ q vbi negligētia n̄ poſſet aſcribi ſcđo ipetratori.indiſtincte ꝓcedat ipugnatō dn̄i An.al's p̄mus ſp obtineret.q: facili⁹ p̄t ad iudicē recurrere cū ſit p̄or in data. In gl.pe.in fi.dic clari⁹ q duob⁹ modis ex ſolutōe ſcđe qōnis infert' ad ſolutionē p̄me.p.nā ſi p l̄ras ſpāles derogat' generalib⁹ fruſtra q̄rit' vtrū p ſcđas generales iuriſditio attribuat'.7 hūc intellectū ponit ꝫ gl.ſcđo mō dic in ſolutiōe ſcđe qōnis q iuriſditio tributa p generales l̄ras eneruat' p ſpāles.g̃ p generales l̄ras tribuit' iuriſditio.q: qđ nō ē eneruari nō p̄t.cū p̄uatio p̄ſupponat bitu3.vt in.c.ad diſſoluēdū ꝺ deſpō.īpu.xxxij.q.ij.qđ ꝛo.7.l.decē.ff.ꝺ ꝛ.ob.7 iſtud erat de q̄ q̄rebat'. Ex q̄ p̄t cōſultor vl' rn̄ ſalis colligere ordinē ꝙſulēdi7 argumēta ſoluēdi.vt p̄ incipiat ab eo ex cui⁹ deciſione p̄t inferri ad deciſionez aliorū.q: ſic fecit ꝫ papa incipiēdo a ſcđa qōne. In gl.fi.in fi.ß gl.intricate ꝓcedit ß in effectu format tres q.7 in medio vnā leuē opp̄onez. Prima qō nūqđ iſte q̄ recepit iuriſditionē in bitu p generales l̄ras poſſit eaz alteri delegare ſicut p̄t circa exp̄ſſa. Scđa qō nūquid poſſit citare añ exp̄ſſionē pſonarū vel rerū. Tercia nūqđ ꝓpetuata iuriſditōe q̄ ad exp̄ſſa in reſcripto fiat ꝓpetuatio ex̄ q̄ ad ꝙpbēſa ſub cla generali. Ad p̄maz qōnē gl.final'r ꝙcludit q p̄t ꝙmittere.q: ꝙmittit id qđ hz.7 no.bonā extēſionē ad.c.paſtoralis de offi.dele.vt delegat⁹ p̄ncipis poſſit ſubdelegare nedū iuriſditionē quā hz in bitu 7 actu.vt ibi.ß etiā illā quaz hz in actu tm̄.vt ꝫ.nec ob.l.obſuare.ff.de of.pcō.q: ibi volebat ꝙmittere etiā reſpectu exercitij qđ nō bēbat.ſec⁹ autē reſpectu bitus tm̄.hinc dicim⁹ q exn̄s extra territoriū p̄t cām delegare ſubdito exn̄ti in territorio.vt hēs bo. gl.in.c.nouit de of.dele.nec ob.c.romana de appel. lib. vj.vbi tex.no.dixit archiep̄m nō poſſe deputare officialē in dyoceſi ſui ſuffraganei ſup appellatōib⁹ interponēdis ad eū. Nā dicēdū q iuriſditio etiā ī bitu adhuc nō ꝙpetebat añ interpoſitā appellatōz.7 p illū tex.limita mirabil'r iſtā gl.vt dicam⁹ q aut iuriſditio pure cōpetit in bitu de p̄nti.7 p̄t ſubdelegari vt ꝫ. aut venit purificāda ex actu de futuro.7 dicendum q añ purificatōz nō p̄t.vt ibi.nō ob.ſi dicat' q delegare ē iuriſditōe vti.vt nōnter dic̄ tex.in.l.ij.ff.de iuriſ.om.iud. Et no.gl.in.c.ſi a ſubdelegato de of.dele.li.vj.q:verū ē q vtil' delegās iuriſditōe ß nō in p̄ncipali. Nam circa p̄ncipale hz iſte iuriſditionē in bitu exq̄ pſone ſūt exp̄ſſe. ß circa ꝓpatoria hz iſte iuriſditionē in bitu 7 in actu.7 ita intelligas finē.c. Ad ſcđam.q.vtrū poſſit citare. Cōis 7 vera ꝙcluſio ē q añ exp̄ſſionē pſonarū nō p̄t citare.q: nō p̄t diuinare pſonas exp̄mēdas. ß poſt exp̄ſſionē pſonarū 7 añ exp̄ſſionē rerū p̄t citare. vt in.c. ſignificātib⁹ alle.in glo.ß citatus non tenet' rn̄dere niſi res exp̄rimat'.vt in.c.ij.7.iij.de li.ob la. Et ſic reducas ad cōcor.glo. Ad terciā. Inn.hic tz ꝛ glo.vt iuriſditio ꝓpetuet' in nō exp̄ſſis facta ꝓpetuatōe in exp̄ſſis. ß ꝛriū voluit in.c.lz de of.dele. Jo.an.ſentit hic et clari⁹ ponit in.d.c.lz.q aut nō exp̄ſſa ſunt cōnexa exp̄ſſis.et ex ꝓpetuatōe exp̄ſſoriū infert' ad ꝓpetuationē ꝙpbenſoriū ſub cla.ad ꝫ.l.fi.C.de duo.re. Aut ſunt p̄riſus ſepata.7 tūc ꝓcedat iſta gl.vt ſolū ꝓpetuet' iuriſditio in ea cā in q̄ emanauit citatio.do. An.dicit ꝫ vltimū ꝓcedere ſi teneremus q citatio ſit neceſſaria ad ꝓpetuationē iuriſditōis.ß ſi tenemus aliā opinionē q qualiter

cūq; iudex incipiat vti iurisditõe ꝓpetuat' iurisditio. de q̄ in.d.c.lz.tūcvr̄ q; eligēdo sibi notariū 7 faciendo alia ꝓparatoria cū ista sint cōia exp̄ssis ꝫ ptes vel minores sic.h.d.diuidit'.naz p̄ ponit ꝙstōnis cām. scdo submittit ꝙstōez.ibi nos.in q̄ q̄tuor facit.nā p̄ statuit circa p̄sonas.scdo circa multitudinē.ibi ꝫ nec.tercio cirta res. ibi nec.q̄rto circa fraudulentā exp̄ssionē. ibi siqs. ¶ No.p̄ q; sedes aplica dz se exhibere liberalē in ꝙcessione grax 7 r̄ptox.nā ipsa liberalitas vr̄ q̄d ꝓpriū ipsi⁹ ꝓncipis.ad ß qđ le.7 no.in.c.grandi.de sup. ne.p̄.li.vj.7 dz q̄s vti magnificētia 7 liberalitate ſm q̄ litatē sue p̄sone.vt.l.cuz p̄es.ff.de admi.tu.7 facit qđ no.in.c.7 li q̄nes de symo. ¶ No.scdo q; gen⁹ seq̄ns enūerationē spēz restringit' ad spēs pares exp̄ssis 7 sic spēs p̄cedens restringit gen⁹ seq̄ns.7 ad ß allegat' q̄tidie iste tex.ꝙz.tex.no.de iure ciuili i.l.fi.§.cui dulcia et ſe.ff.de vi.tri.7 o.le.7p istos tex.p̄t defēsari nōbile 7 singlare dictū Inn.in.c.ex lr̄is.de iur.pa.vbi dicit q; si dono alicui certā villā 7 oīa iura q̄ hēo in ea nō veniūt iura spūalia.q: ñ sūt eccl̄ia exp̄ssis ꝫ illa generalitas dz restrīgi ad tpalia ꝓpt' spēm tpalitatis p̄cedētē.qđ verbū sp no. Itē no.q; in materia stricta ꝛbā ñ capiūt' ita large sic̄ p̄nt capi ex ꝓprio 7 lato significato ꝛbox. nā p illā cl'am 7 q̄stā alios nō ꝙpēdit' mlt̄itudo effrenata.7 hodie ē declaratū vt nō ꝙpēdāt' vltra q̄tuor.vt in.c.cū in mlt̄is.e.ti.li.vj.7 ad pmū dictū vide tex.in.c. cū in cūctis.de elec.iūcto.c.si ꝓpromissari⁹.eo.tit.li.vj. no. Jo.an.in regula odia.de re.iur.li.vj.in mer. 7 vide qđ ipse no.in regla in penis.e.li. Itē no.q; exp̄mens p sonā dignioꝛē malicioſe dz carere penit⁹ ꝙmodo r̄pti. et dic penit⁹.s.q̄ ad exp̄ssa 7 non exp̄ssa.7 ex ß colligo vnū dictū singulare ex tex.vltra alios nec solz ad ß allegari q; si r̄ptū ꝓtinet pla negocia p surreptōz ꝙmissam in vno vitiat' r̄ptū in totū. ¶ Dz p̄ ß 7 p̄ tex.fortiter oppo.de.c.si eo tpe.j.e.li.vj.vbi tex.singulariť probat oppositū vt ex surreptōe solū coꝛruat illd negociū circa qđ fuit ꝙmissa surreptio.facit qđ no. Jnno.in.c. fraternitatis.j.de bere.vbi vr̄ velle q; falsitas apposita in vno instr̄o circa vnū articulū nō reddit falsū instr̄m in totū.de q̄ tñ dic vt lati⁹ ibi dixi. Jo.credo.p hunc tex.posse dari duas no.limitatōes ad illū. p̄ma q; aut a negocio circa qđ fuit cōmissa surreptio dep̄dēt alia negocia 7 hēat locū iste tex.vt p̄nilegiū seu rescriptuz coꝛruat in totū.nā cl'a generalis ß subiecta recipit claritatē 7 intelligentiā a spē exp̄ssa 7 p̄cedēti.vt ß in p̄n. c.si g̃ surreptio fuit cōmissa circa p̄sonā exp̄ssaz dz coꝛruere r̄ptū in totū.secꝰ aūt vbi negocia sūt p̄ꝛsus separata.7 sic loq̄t'.c.si eo tpe. Secda limitatio vt distinguamus int' surreptōz q̄ ꝓmittit in falsū dicēdo 7 eā q̄ cōmittit in vero tacēdo.vt p̄ casū coꝛruat r̄ptū in totuz in penā mētiētis.p ß iste tex.dū dicit mēdax p̄catoꝛ.7 facit.c.testāda.in p̄n.de ꝙcess.p̄bē.li.vj.vbi bo.tex.in ar. Secdo casu hēat locū.c.si eo tpe.nā ñ ē ita odiosus tacēs verū sicut exp̄mēs falsū. q; potuit tacere ex ig̃rātia. Pōt dari 7 tercia limitatō q; aut surreptio ꝙmissa in vno negocio fuit cā obtinēdi rescriptū sup oībus 7 dz coꝛruere totū rescriptū.vt in.c.sup lr̄is.j.e. ¶ In gl.j.in fi.vel dic melius vt sentiūt ß doc.q; aut papa facit id ad qđ de iure tenet'.7 nō dz g̃ram facere.aut cōcedit id ad qđ alis nō tenet'7 facit gratiā.vñ ad ꝓpositū.c.ꝙcedēdo rescriptū facit g̃ram.q: potuisset remittere ipetrātē ad ordinariū.xj.q.j.puenit.7 iō abutentes rescripto abutunt' g̃ra. ¶ In gl.ij.in fi. No.ß vltimū.nā ß nō dz in illa.l. ij.all'.in gl.ß gl.ibi ß.arguit ab ordine lr̄e. nam ibi p̄ fit mētio de p̄ce.7 sic valet ar.ab ordine lr̄e.p̄silem gl.notandā hēs in.c.q̄rūdam.de elec.li.vj.q̄ vult q; si in aliq̄ scriptura exp̄mant' due p̄sone p̄ exp̄ssa videt' dignioꝛ et facit tex.xvij.di.in.c.fi.ß verū nisi noient' circa turpia.q: tūc incipiēdū ē a vilioꝛib⁹.vt no.in.c.auaricie.d̄ p̄ben. ¶ In gl.iij.ibi nō ei p̄t dari certa doctrina.no. gl.7 hāc opi.tenē 7 seq̄t' Spe.in ti.de rescriptis.p̄sen. in.§.fi.ver.ß q̄ sūt p̄sone. 7 ibi fere p totū illū.§.tractat materiā hui⁹.c.7 hāc opi.etiā sequūt' ß cōiter doc.dic tñ ß Jo.an.q; informando iudiciū suū dz iudex ꝙsiderare ea q̄ p̄mittunt' in gl. Itē potētiā diuitias dignitatē 7 meritū cuiuscūq; 7 ſm ß arbitrabit' quē dignū vl' inferioꝛē. Itē aduerte q: gl.in seq̄ntib⁹ vr̄ velle q; d̄ p prio significato ꝛbox sub illa cl'a generali q̄dā alij cō p̄hendant' dignioꝛes exp̄ssis ꝫ spāle ē ß ꝓpter odiū rescriptox.nā al'r ꝓcedit' ꝫ maioꝛē 7 al'r ꝫ minoꝛē.7 iō ñ ē verisīle q; maioꝛib⁹ exp̄ssis adiecta cl'a generali voluerit p̄nceps ꝙp̄hēdere dignioꝛes. Idē vult ß Inn.dicēs q; in ꝓcuratōe 7 alijs ꝙctib⁹ nō bz locū disp̄ō hui⁹ c.qđ bñ no.vult ei q; si ꝙstituo ꝓcuratoꝛē exp̄sso vno negocio subiecta cl'a generali sub tali cl'a ꝙp̄hendunt' etiā maiora exp̄ssis. Dz ꝫ ß vr̄ tex.singlaris in cle.ñ p̄t de ꝓcur.ß solue vt ibi.hēs gl.quā sp n o.7 q: difficilis ē i intellectu declaro ei⁹ mentē dicit ei q; aut in ꝓcuratorio exp̄mit' vnū negociū nō req̄rens spāle mādatū 7 tūc sub cl'a generali seq̄nti ꝙp̄hēdunt' negocia etiā maiora exp̄ssis.7 ita intelligit' dictū Inn.ß.aut in ꝓcuratorio exp̄mit' vn⁹ casus req̄rēs spāle mādatū 7 subnectit' cl'a generalis.7 tūc nō veniūt maiores casus exp̄ssis.7 in ß casu ē intelligēda illa clemētina. Rō diuersitatis.q: qñ exp̄mit' cā nō req̄rēs spāle mādatū materia nō ē odiosa ꝫ fauorabilis.q: fauorabile ē vt q̄s hēat ꝓcuratorē.l.j.ff.de ꝓcu.ꝫ qñ exp̄munt' casus req̄rentes spāle mādatū materia ē odiosa.hinc ē q; ß generalib⁹ ꝛbis ñ veniūt illi casus.vt in.c.q̄ ad agēdū de ꝓcu.li. vj.q̄nimo vbicūq; casus req̄rēs spāle mādatū ē adeo arduꝰ vt ꝛbis ñ venīt illi casus.vt in.c.q̄ ad agēdū de ꝓcu.li. vj.q; ß tali ꝙceptōe ꝛbox ñ vr̄ data ptās ꝫ hēdi mri moniū.q: req̄rit' mādatū oīo spāle ꝓpt' suā q̄litatē et p̄iudiciū. Idē dicēdū i ꝙsilib⁹ casib⁹.vt no.gl.in.d.c.q̄ ad agēdū de ꝓcu.li.vj.7 i.c.ꝓcurato: de elec.li.vj.qđ ꝛbū sp no.7 tenebis mēti illas tres gl. Dz ꝫ p̄dicta 7 ꝫ tex.fa.tex.no.i.l.fi.i.§.cui dulcia p̄al.nā in testīs fit largioꝛ iterp̄tatio.vt i.c.cū dilecti d̄ dona.7 i.l.i testīs.ff. de re.iu.7 tñ gen⁹ seq̄ns enūeratōz spēz restringit' ad spēs pares exp̄ssis.vñ si testō; legat vinū 7 oīa dulcia

Edes apostolica. Per gene-

ralē clausulam. Quidā alij 7 res alie.mlt̄itudo effrenata non includit' nec p̄sone nec res maioꝛes exp̄ssis ꝫ ptes vel minoꝛes sic.h.d.diuidit'.naz p̄ ponit ꝙstōnis cām. scdo submittit ꝙstōez.ibi nos.in q̄ q̄tuor facit.nā p̄ statuit circa p̄sonas.scdo circa multitudinē.ibi ꝫ nec.tercio cirta res. ibi nec.q̄rto circa fraudulentā exp̄ssionē. ibi siqs. ¶ No.p̄ q; sedes aplica dz se exhibere liberalē in ꝙcessione grax 7 r̄ptox.nā ipsa liberalitas vr̄ q̄d ꝓpriū ipsi⁹ ꝓncipis.ad ß qđ le.7 no.in.c.grandi.de sup. ne.p̄.li.vj.7 dz q̄s vti magnificētia 7 liberalitate ſm q̄ litatē sue p̄sone.vt.l.cuz p̄es.ff.de admi.tu.7 facit qđ no.in.c.7 li q̄nes de symo. ¶ No.scdo q; gen⁹ seq̄ns enūerationē spēz restringit' ad spēs pares exp̄ssis 7 sic spēs p̄cedens restringit gen⁹ seq̄ns.7 ad ß allegat' q̄tidie iste tex.ꝙz.tex.no.de iure ciuili i.l.fi.§.cui dulcia et ſe.ff.de vi.tri.7 o.le.7p istos tex.p̄t defēsari nōbile 7 singlare dictū Inn.in.c.ex lr̄is.de iur.pa.vbi dicit q; si dono alicui certā villā 7 oīa iura q̄ hēo in ea nō veniūt iura spūalia.q: ñ sūt eccl̄ia exp̄ssis ꝫ illa generalitas dz restrīgi ad tpalia ꝓpt' spēm tpalitatis p̄cedētē.qđ verbū sp no. Itē no.q; in materia stricta ꝛbā ñ capiūt' ita large sic̄ p̄nt capi ex ꝓprio 7 lato significato ꝛbox. nā p illā cl'am 7 q̄stā alios nō ꝙpēdit' mlt̄itudo effrenata.7 hodie ē declaratū vt nō ꝙpēdāt' vltra q̄tuor.vt in.c.cū in mlt̄is.e.ti.li.vj.7 ad pmū dictū vide tex.in.c. cū in cūctis.de elec.iūcto.c.si ꝓpromissari⁹.eo.tit.li.vj. no. Jo.an.in regula odia.de re.iur.li.vj.in mer. 7 vide qđ ipse no.in regla in penis.e.li. Itē no.q; exp̄mens p sonā dignioꝛē malicioſe dz carere penit⁹ ꝙmodo r̄pti. et dic penit⁹.s.q̄ ad exp̄ssa 7 non exp̄ssa.7 ex ß colligo vnū dictū singulare ex tex.vltra alios nec solz ad ß allegari q; si r̄ptū ꝓtinet pla negocia p surreptōz ꝙmissam in vno vitiat' r̄ptū in totū. ¶ Dz p̄ ß 7 p̄ tex.fortiter oppo.de.c.si eo tpe.j.e.li.vj.vbi tex.singulariť probat oppositū vt ex surreptōe solū coꝛruat illd negociū circa qđ fuit ꝙmissa surreptio.facit qđ no. Jnno.in.c. fraternitatis.j.de bere.vbi vr̄ velle q; falsitas apposita in vno instr̄o circa vnū articulū nō reddit falsū instr̄m in totū.de q̄ tñ dic vt lati⁹ ibi dixi. Jo.credo.p hunc tex.posse dari duas no.limitatōes ad illū. p̄ma q; aut a negocio circa qđ fuit cōmissa surreptio dep̄dēt alia negocia 7 hēat locū iste tex.vt p̄nilegiū seu rescriptuz coꝛruat in totū.nā cl'a generalis ß subiecta recipit claritatē 7 intelligentiā a spē exp̄ssa 7 p̄cedēti.vt ß in p̄n.

ꝓpter illã ſpẽm vini ꝓcedentẽ nõ veniũt oĩa dulcia alteri⁹ ſpẽi q̃ ſit vinũ vt fruct⁹ dulces ⁊ ſilia. ß veniunt dulcia potabilia. ſec⁹ aũt vbi gen⁹ eſſet ꝓpriũ ſine ſpẽ vel aliq̃d indiffinite ꝓferret. q: tũc veniũt oĩa q̃ ꝑnt ꝓbendi ex ꝓpꝛietate ⁊bor. vt cũ ſimplr legant dulcia. ⁊ ſic videret inferẽdũ q̃ ſiue materia ſit larga ſiue ſtricta gen⁹ ſeq̃ns dꝫ reſtringi ꝑm ſpẽm ꝓcedentẽ. dꝫ. An. volẽs in ß dare regulã generalẽ ꝯcludit ſic. q̃ aut ponit gen⁹ ſimplr ſine enumeratõe ſpẽi ⁊ ꝓbendit oĩa q̃ venire ꝑnt ſub illo genere. all. no. ꝑ glo. in cle. nõ põt de ꝓcu. ⁊ ꝑ Bar. in l. j. ff. de no. ope. nũ. ß ego allo text. aptũ i. d. ſ. cui dulcia. vbi dĩ q̃ ſi lego oĩa dulcia veniũt oĩa cuiuſcũq̃ ſpẽi ſint. ad ß facit. c. ſolite. d̃ ma. et obe. ⁊ c. ſi romanoꝝ. xix. di. aut ꝓfert genus cũ enumeratõe aliq̃ꝝ ſpẽi. ⁊ tũc aut ſub cla generali vis ꝓbẽdere ea q̃ differunt a ſpẽ exꝑſſa in q̃litate ⁊ q̃ſtitate aut ea q̃ differũt in quãtitate tm̃. aut in q̃litate tm̃. aut bñt ꝯuenientiã ꝓtim in quãtitate et ꝓtim in q̃litate. ꝑ caſu ſit iſta cõcluſio q̃ ea q̃ differũt in q̃litate ⁊ quãtitate ſpẽ exꝑſſa nõ ꝓbẽdunt ſub cla generali. ad ß alle. d. ſ. cui dulcia. ⁊ ꝑ ß infero q̃ ſi impetrat ꝯ titiũ laĩ cũ ⁊ q̃ſdã alios nõ veniũt clerici q: differũt in quãtitate ⁊ q̃litate a titio laico exꝑſſo. Itẽ ſi ipetro exꝑſſo ꝑdio nõ veniet ſub cla generali ꝺcia. q: differt a ꝑdio in q̃litate ⁊ quãtitate. q: ꝺcia ẽ q̃d ſpũale ⁊ dignior q̃ ſit ꝑdiũ. ⁊ ad ß ꝑt applicari illud dictũ Inno. in. d. c. ex lris. ſcdo caſu qñ differt in quãtitate tm̃. aut ſumus in materia larga ⁊ ꝓbẽdunt maiora in quãtitate. exemplũ in ꝓcuratorio intelligẽdo vt. ſ. dixi poſt Inn. ſi ſimus in mã ſtricta nõ ꝓbendunt maiora in quãtitate vt ß. Vñ dicũt ꝺc. q̃ ſi ipetrauĩ exꝑſſa certa ſũma nõ venit ſub cla generali ſũma lõge maior ſec⁹ ſi modicũ excederet. tercio caſu cũ differt in q̃litate. ⁊ ſimplr cõcludit q̃ nõ ꝓbẽdunt ꝑ dictũ. ſ. cui dulcia ꝑall. ex q̃ ꝺcidit q̃ ſi ipetrat ꝯ clericũ ⁊ q̃ſdã alios nõ ꝓbẽdit laicus q: ẽ alter⁹ ꝓfeſſionis q̃ꝝ ſit clericus. ⁊ ſic differt ab exꝑſſo in q̃litate. ⁊ ß vltimũ tenuit Abb. bic. ⁊ Jo. an. trãſit ſimplr recitãdo. ß in additõe ſpe. tenuit ꝯnũ vt. j. dicã. q̃rto caſu dicit q̃ ꝓbendunt. ꝑ exẽplo ponit dictũ Inn. in. d. c. ex lris. vbi dicit q̃ ſi ꝺno tibi ꝑbendã ⁊ oĩa alia q̃ hẽo in villa ꝓbẽdunt tã tpalia q̃ꝝ ſpũalia. q: pbẽda qñq̃ cõſtitit in tpalitate qñq̃ in ſpũalitate. vt in ꝺcimis. qñq̃ ꝓtim in ſpũalitate ⁊ ꝓtim in tpalitate. ⁊ iõ ꝓpter hanc ꝯuenientiã ꝓbendunt ſub cla generali tam tpalia q̃ꝝ ſpũalia. Et no. ß dictũ q: facit ad multa. ⁊ cũ hac doctrina ꝺo. An. hactenus trãſiuit ß data nouiſſime oꝑtunitate latius inueſtigãdi credo firmiter q̃ ß dicta nõ ꝑnt applicari ad materiaꝫ iſtius. c. nec ſimplr ſũt vera in ſe nec iudicio meo iſtud c. hꝫ ſiñ intellectũ ꝑ ea q̃ ſcribunt hic ꝑ ꝺc. ſi ei doctrina ꝺo. An. in ſe eſſet vera ita q̃ materia huius. c. in ea poſſet ꝓbẽdi fruſtra papa ß induxiſſꝫ ius nouũ. nã vt ꝓtꝫ ex hac lra papa induxit ß ius nouũ vt obuiaret malicijs abutentiũ reſcriptẽ. vt pꝫ in tex. marie ex verbo volẽtes. qđ inducit ius nouũ. vt no. gl. in cle. vnica de of. vic. ergo clare ꝓtꝫ q̃ añq̃ emanaret ß. c. ꝓbendebant ſub cla generali ꝑſone digniores ⁊ maiora negocia exꝑſſis. alꝫ diriſſet hic papa rñdemus vel ꝺclaramus vlq̃d ſile. Ex q̃ infero q̃ optime locuta ẽ hic iſta gl. dũ ſentit ß. c. ponere ſpãlem doctrinã in mã ſptor. et idẽ ⁊ clarius dicit Inn. ad qđ induco. c. q̃ ad agẽdũ de ꝓcu. li. vj. vbi dĩ q̃ exꝑſſo caſu req̃rẽte ſpãle mãdatũ ſubiecta cla generali veniũt oẽs caſus req̃rẽtes ſpãle mãdatũ. et abſurdũ eẽt dicere q̃ nõ venirẽt caſus q̃ ſũt alter⁹ q̃litatis q̃ꝝ exꝑſſi. Nam tex. ibi indiſtincte cõꝓbendit oẽs caſus ⁊ nimirũ. nã ſi bñ põderet mã bus⁹ c. ß nõ exꝑmit ſpẽs ſaltẽ talis q̃ ꝓbendat ſub genere ſubſeq̃nti ß exꝑmit indiuiduũ. nã ſi ipetro ꝯ titiũ et ꝯ q̃ſdã alios. titius nõ ẽ ſpẽs ß indiuidnũ q: ſpẽs ꝑdicat ꝺ plũbus ꝺfertur numero. vt hõ indiuidnũ ſolũ ꝓ dicat ꝺ vno vt ꝺ ſeipſo. naꝫ titius nihil aliud ſigt q̃ꝝ ipm titiũ. vt no. Bar. in l. q̃ſitũ. in. ſ. pe. ⁊ vlt. ff. de fũ. inſtru. vñ nõ poſſum⁹ dicere q̃ cla generalis ꝺbeat reſtringi ꝓpter ſpẽm ꝓcedẽtẽ. q: nulla ſpẽs ꝓcedit ⁊ oĩa indiuidua ſũt eq̃lia ꝑm naturã et ꝓbendunt ſub ſua ſpẽ. nã ſub termio hõ ꝓbẽdunt oĩa indiuidua cuiuſcũq̃ ꝓfeſſionis ſint. vt titius ſemꝓr om⁹ caius ⁊ ceteri. iõ ex ꝓpria ſignificatõe ⁊bor exꝑmẽdo titiũ ⁊ q̃ſdam alios ſub iſta cla generali veniũt alia indiuidua cuiuſcũq̃ ꝺdit. ſint. hꝫ in q̃litate extrinſeca differãt. ⁊ iõ niſi fuiſſet iſte tex. oẽs veniſſent. merito ad obuiãdũ mali cijs ipetrantiũ papa edidit ß ius nouum in mã ſptor. vt nõ ꝓbendãt maiores exꝑſſis. Per ß etiã infero q̃ cũ iſte tex. ponat ius nouũ ꝯ ꝓpriã ſignificatiõẽ verbi dꝫ intelligi ſolũ in ꝛminis i quib⁹ loquit. vñ cũ ſolũ dicat maiores ⁊ maiora negocia nõ ꝓbẽdi nihilq̃ dicat de partib⁹ aut de inferioꝛib⁹ alteri⁹ q̃litatis q̃ ſß illa cla generali veniãt ꝑtes ⁊ minores etiã ſi hẽrent aliquã q̃litatẽ diuerſã ab exꝑſſis. q: nullibi ꝓbat ꝯriũ. ꝑ ß dico Abb. nõ bñ dixiſſe hꝫ do. An. fuerit ſecut⁹ q̃ exꝑſſo clerico nõ veniat laic⁹. dico ẽm̃ q̃ immo ꝓbẽdit ꝑ rões ꝑdictas. ⁊ q: q̃litas clericatus exꝑſſa nõ mutat ſubiectũ ⁊ fuit appoſita nõ cã reſtringẽdi gen⁹ ß cã demõſtratõis indiuidui exꝑſſi. ſicut in ſili no. Bart. in l. pe. C. de iure delib. vbi dic q̃ ſi relinq̃t aliq̃d titio filio martini ꝓpter q̃litatẽ filiatõis exꝑſſam non acq̃rit ꝓri vt relictũ videat factũ ꝓtẽplatõe ꝓris ß potius illa q̃litas vi exꝑſſa cã demõſtratõis qđ no. ⁊ hãc ſniam q̃ venit laic⁹ ſub cla generali tꝫ Ulin. vt refert ⁊ ſeq̃t ſpe. in ti. de reſcrip. ꝓſen. in. ſ. fi. ⁊bor. q̃d ⁊ ſiq̃s in ꝓma ⁊ ſcda colũ. ⁊ idẽ ibi tꝫ Jo. an. i addi. hꝫ ß nihil dixerit q̃nimo voluit Spe. e. ſ. ⁊bor. ß nunc. q̃ ſi ipetro ꝯ epm̃ ⁊ q̃ſdaꝫ alios veniũt cõites ⁊ duces ⁊ alij laici inferiores q: ſũt miores epo hꝫ dubitauerit de impatore ⁊ de rege. ⁊ ſic ſolũ vi hũiſſe rẽſpectũ ad maioritatẽ ⁊ nõ ad diuerſitatẽ in q̃litate. ⁊ ſatiſfacit illud caplm̃ q̃ ad agẽdũ inductũ ſ. ad idẽ fac qđ no. Jo. an. in. c. rodulphus. j. e. vbi dic q̃ maiora negocia exꝑſſis ꝓbendunt ſub cla generali ex ꝓpria ſignificatõe ⁊bor. vñ põdera iſtum tex. q̃ q̃tenus loq̃t de rebꝰ nõ dicit q̃ maiores nõ ꝓrehẽdant ß q̃ hꝫ nõ teneat q̃s rñdere ſup maioꝛib⁹ q̃ voluerit inducẽ ⁊ ꝑſtare exceptiõꝫ dilatoriã ꝯueto. ꝑ qđ infero q̃ ꝓceſſus bitus ſup maioꝛib⁹ negocijs exceptione nõ oꝑpoſita valet. ß ꝓceſſus bitus cũ ꝑſonis maioꝛib⁹ nõ valet. q: tex. ß in ꝑn. loq̃ns de ꝑſonis dixit maiores nõ ꝓbendi. ⁊ iuriſditio delegata nõ ꝑt ꝓrogari ad ꝑſonas nõ exꝑſſas. vt in. c. p. ⁊. g. de of. dele. ⁊ ß vltimũ tꝫ Inn. ß ⁊ bn. Hꝫ ꝯ ꝑdicta vi obſtare fortiter tex. in cle. nõ ꝑt de ꝓcu. vbi in alia materia q̃ꝝ ſptor dic q̃ ſub illa generalitate nõ ꝓbẽdunt graniora negocia exꝑſſis. g̃ iſtud. c. nõ inducit ius nouũ in mã ſptor tm̃ Itẽ facit illa cle. ꝯ illud dictũ Jo. an. q: eẽ illa negocia guiora nõ vident ꝓbẽdi. So. dico q̃ illa cle. hꝫ duos intellect⁹. ꝑm⁹ vt graniora ſumant ꝓ cãis granioꝛib⁹. vt ẽ cã fidei ẽpatnũ ⁊ ſiles. ⁊ ꝑm iſtũ intellectũ quez. ſ. poſui ⁊ placet do. An. obſtat illa cle. ß ꝑm aliũ itellectũ quẽ iudicio meo ſentit ibi glo. ⁊ aptius tꝫ ibi laudinus vt refert ibi Jo. de lig. nõ ob. vt intelligãt ibi cãe graniores ꝓtinentes diminutõꝫ ſtat⁹. ſicut ẽ opponere crimina vel ꝺfect⁹ ꝯ electũ. nã ꝺficiẽs in ꝓbatõe g̃uiter punit. vt i. c. j. de elec. lib. vj. Jõ ille tex. diſponit q̃ illa g̃uiora nõ ꝓbẽdunt ſub cla gnãli ſeq̃nti. q: iſta mltũ grania ⁊ iportãtia ꝑiculũ ꝑſonarũ ⁊ rerũ nõ veniũt ſß gnãlitate niſi ſaltẽ exꝑmeret aliq̃s caſus ꝓſilis. ⁊ iſte vi ꝺ⁹ ver⁹ intellect⁹ cle. ⁊ gl. ſi bñ põderet. ꝑ ß bo. text. cũ gl. in. c. ꝓcurator. de elec. li. vj. ⁊. gl. i. c. fi. d̃ ꝓcu. e. li. q̃nimo tenuit laudinus q̃ iſta oio req̃runt ſpãle mandatũ ß mihi plus placet ꝑmũ ꝑ illã cle. non põt in fi. ⁊ puto q̃ in boc illa cle. non ponat ius nouum. quia nullum verbũ ẽ ibi ß importãs ß illud ꝺclarat ex ꝓſupta

volũtate cõstituentis, pcuratorẽ. ꝛ ℔ bñ no. qꝛ multi decipiunt ponẽdo varias theoricas ꝑ istũ tex. ꝛ illũ. Jtẽ dico ꝙ ex alio nõ ꝓcedit illa theorica vo. An. qꝛ nõ est vera generaliꝛ ꝙ spẽs adiũcta generi restringat genus ĩmo. tex. est in ꝯrium in. d. l. quesitũ in. §. pe. vbi tex. dicit ꝙ si lego alicui fundũ instructũ ꝛ exꝑmo aliquã speciẽ q̃ cõtinebat sub illa gñalitate illa spẽs nõ restringit gen⁹ ℔ vr̃ apposita ex supabundãti ꝛ sic cã dubitatõis tollẽde. ℔ tn̄ materia ẽ ardua ꝛ difficilis multũ. qꝛ inra marie ciuilia vario mõ in ℔ videt loq̃. ꝛ plene hãc materiã tetigit Bar. multũ tn̄ obscure in. d. l. q̃situ. ℨz q̃ ten⁹ facit ad ꝓpositũ ꝛclude sic clare assumẽdo mentẽ Bar. ꝙ aut spẽs q̃ ꝙphẽdebat sub genere exꝑmit ab ĩgrante. vt qꝛ forte ĩgrabat ꝙ illa spẽs ꝙphenderet ℔ genere ꝛ tũc illa spẽs nõ restringit in aliq̃ gen⁹. vtputa si rustic⁹ ĩgrans vtrũ cãdelabra marie argẽtea ꝙphenderent appellatõe supellectiliũ dixit lego tibi supellectilia mea ꝛ cãdelabra argentea. ꝛ de ℔ est tex. in. l. legata in ꝓn. ff. de supel. lega. aut exꝑimit spẽs a sciẽte ꝛ cõphendẽdo sciam vel ĩgrantiã recurrendũ est ad q̃litatem ꝑsonarũ. ar. in. l. cũ de indebito. ff. de ꝓba. ꝛ qõ no. in. c. fi. j. de solu. Et isto casu qñz spẽs apponit cã restrictendi gen⁹ seu limitãdi. ꝛ de ℔ ꝙstat ꝛ casus est clarus. vtputa si dixi lego tibi supellectilia mea videlz pãnos lineos tm̃. aut apponit ex supabũdãti vel cã demõstratiõis ꝛ ℔ cõstat ꝛ nõ restringit. exemplũ lego tibi supellectilia mea videlz cultrã candelabra ꝛ silia. nam ꝑ hec verba vr̃ voluisse exꝑmere cã demõstratõis ꝛ nõ cã restringẽdi. ad ℔ dicta. l. legata scõo rñso ꝑm vnũ intellectum. Qñqz ꝛ tercio sum⁹ in dubio an spẽs sit adiecta cã restringẽdi gen⁹ vel ex supabũdanti vel cã demõstratõis. ꝛ tũc aut gen⁹ ponit ꝑ adiectiuũ neutraliꝛ positũ. aut ꝑ substãtiuũ certũ ꝛ determiatũ. Primo casu aut ꝓcedit spẽs ꝛ sequit gen⁹ aut ecõtra. si ꝓcedit spẽs restringit gen⁹ vt nõ ꝙphendat nisi spẽs pares exꝑssis nõ tn̄ restringit ad spẽm exꝑssam tm̃. ℔ ꝙphendit oẽs spẽs pares cũ exꝑssa. exemplũ in. d. §. cui dulcia. vbi testator dixit lego titio vina ꝛ oĩa dulcia sub illo genere et oĩa dulcia veniunt oĩa dulcia dũmõ sint potabilia et ℔ ꝓpter spẽm ꝓcedentẽ qꝛ vinũ est dulce potabile. ꝛ iste est ꝓꝛius casus isti⁹. §. ꝛ est rõ. qꝛ cũ illud gen⁹ adiectiue positũ veniat verificandũ in ſbis suis. Et appareret ꝑ alia verba ꝙ testator senserit de subiecto certe q̃litatis vt de vino qđ est potabile ꝓsumim⁹ in dubio ꝙ testator in genere subseq̃nti intellexerit de spẽbꝰ silibꝰ spẽi exꝑsse. Si ℵo ꝓcedit gen⁹ ꝛ sequit spẽs ꝛ tũc spẽs ex toto restringit gen⁹. ita ꝙ exponit copulatiua ꝛ posita inter genus ꝛ spẽm ꝑ. i. exẽplum si duo coeunt societatẽ ꝛ dicũt vt sint ꝑticipes lucri ꝛ q̃stus. illa q̃litas q̃stus restringit gen⁹ qđ est lucrũ. vñ exponit lucri ꝛ q̃stus. i. q̃stus. qꝛ alꝰ frustra exꝑmeret illa spẽs q̃ ꝙphendit sub lucro. Scire eñ debes ꝙ lucrũ refert ad oĩa ꝑueniẽtia ex ꝑsperitate fortune q̃liacunqz sint ℔ q̃stus ꝙphẽdit solũ lucrũ ꝑueniẽs ex industria ꝑsone. ꝛ de ℔ est bo. text. cum gl. in. l. ℔ ꝛ si adiecerit. ff. ꝑ socio. vr̃ tn̄ mihi ꝙ Bart. allegãdo illã legẽ errauerit in ℔ mẽbꝛo qꝛ ibi ꝓcedit spẽs. qꝛ fit ꝑ mẽtio de q̃stu. Jtem gen⁹ ibi nõ ponit ꝑ adiectiuũ ℔ ꝑ substantiuũ certũ ꝛ determinatũ vt ẽ lucrũ. ꝛ iõ illa lex ꝑt adduci ad mẽbrũ seq̃ns.

Scõo mẽbꝛo ꝓncipali cũ gen⁹ ponit ꝑ substãtiuũ certũ ꝛ determinatũ. ꝛ tũc si spẽs ꝓcedit ꝛ seq̃t restringit genus. exẽplũ in. l. q̃situ. §. ij. de le. ij. Si ℵo spẽs ꝓcedit aut seq̃t. ꝛ tũc si spẽs refert ad gen⁹ vr̃ posita cã ipm̃ restringẽdi. sic ꝑt intelligi. l. cũ delanionis. §. q̃dã. ff. de fun. ĩstru. Aut spẽs refert ad actũ legãdi seu donãdi vel aliã dispõem. ꝛ tũc vr̃ adiecta ex cã ꝛ vr̃ adiectũ ex supabũdãti. vt ĩ. d. §. pe. Di. tn̄ vr̃ aliꝰ intellexisse in regula generi. de re. iur. li. vj. vbi vide. Qñqz generi addit enũeratio indiuiduoꝝ ꝛ tũc gen⁹ nõ ꝙphẽdit alia indiuidua nõ enumerata q̃ sũt eiusdẽ spẽi cũ enumeratis ℔ reliq̃s spẽs ꝙphẽdit. Exemplũ si testator legat duas statuas marmoreas ꝛ oĩe marmor venit oẽ marmor ꝑter statuas. qꝛ exq̃ testator legauit duas vr̃ voluisse ꝙphendere illas statuas marmoreas ꝛ oẽ marmor ꝑter alias statuas sub illo genere. vt ẽ tex. in. l. heres. in. §. j. ff. de le. iij. ꝛ in. d. l. cũ delanionis. in. §. cui fũdũ. ℔ ꝓcedunt cũ gen⁹ ꝛ spẽs distinguit circa eundẽ. Si ℵo vni legat genus ꝛ alteri legat spẽs legatũ spẽi derogat generi siue ꝑcedat sine sequat. vt in. §. vlti. ꝑ al. ꝛ de ℔ pleni⁹ ꝑ Di. ꝛ ꝑ Bar. in locis ꝑall. Ultio de hac dictõe alius scias ꝙ illa facit põnem eiusdẽ q̃litatis qñ ponit inter ea q̃ sũt eiusdez rõnis. vt si dicam testm̃ vel aliã voluntatẽ intelligit tm̃ de vltia. ad ℔ qđ no. in. l. quidã relegatus. ff. de re. du. Si aũt ponit int oĩno diuersa tunc secus vt in exẽplis glo. Abbas.

Extenore. Qui cõtra vnũ sup eodez ad diuersos iudices diuersa rescripta impetrat et eis vtit ꝑdit cõmodũ vtriusqz. Cõis diuisio. scda ibi nos igit. No. ꝑ arg. opti. ex tex. ꝙ post pñtationẽ lrarũ ꝛ citatõe secuta nõ ꝑt impetrator renũciare illis lris sine cõsensu rei. Sũt em̃ lre ꝑ hũc actũ effecte cões de q̃ vide ple. ꝑ Jnno. ꝛ alios in. c. ex ꝙpõne. de resti. spo. No. scdo ꝙ quãd dũ scdm̃ ℞ptum impetratũ ab aduersa ꝑte nõ ẽ ipso iure nullũ lz nõ faciat mẽtionẽ de ꝓmo. ita ꝛ scdm̃ ꝛptũ impetratũ ab eodez ℔ opus ẽ exceptiõe vt hic. No. tercio ꝙ si ꝙuẽtus coꝝ vno iudice ꝙuenit coꝝ alio ꝑt excipe ꝙ nõ tenet ibi rñdere. qꝛ vbi cã cepta ẽ ibi dz finiri. vt in. l. vbi ceptũ. ff. de iudi. No. q̃rto arg. ꝑ ꝛ ꝙ fraus ꝛ dolus sũt diuisa. Jn ℔ tn̄ multe sũt opi. de q̃busin gl. no. in. l. iurisgẽtiũ. in. §. ℔ si fraudãdi. ff. ꝺ pac. Et vna opi. dz ꝙ fraus idẽ ẽ qđ dolus ꝛ hãc tz ibi bar. Alia opi. ꝙ fraus inest dolo sic spẽs generi. nam dolus ꝑt esse sine fraude ℔ nõ fraus sine dolo. Cñ fraus ẽ dolus adhibit⁹ ad cõmodũ ꝓꝛiũ ꝛ ad deceptionẽ alteri⁹ et hãc opi. tz ibi glo. q̃ satis placet facit. l. fraudis. ff. de re. iur. No. vltio ꝙ in penã dolosi ꝛ fraudulẽti qñz irritant lr̃e alꝰ valide. ꝛ facit iste tex. ꝑ bis q̃ dixi. §. c. ꝓcedenti. In gl. j. no. bñ istã gl. qꝛ ẽ magistra in sua materia. ꝛ addẽda ꝛ ꝙiungẽda cũ gl. c. j. §. e. Et no. ꝑ ex ꝓncipio istius gl. ꝙ qs ꝑt impetrare plura rescripta ad diuersos ꝯ eundẽ dũmõ nõ vtat vtrisqz ꝛ sic vult gl. ꝙ ex sola impetratõe diuersoꝝ rescriptoꝝ ꝯ eũdez nõ insurgit ãnullatio vtriusqz r̃pti ℔ ex solo vsu vtriusqz r̃pti. Host. tz ꝙ ex sola impetratõe dz qs ꝓuari cõmodo vtriusqz r̃pti qꝛ vr̃ fecisse ĩ fraudẽ. nã si timebat mortẽ iudicis debebat impetrare ℔ noie dignitatis. ℔ doc. cõiter tenẽt opi. gl. nã vt dicit Jo. an. nullũ interesse ꝑt ꝑtẽdere aduersari⁹ ex impetratõe scdi r̃pti ꝑcipue si impetrator vtat ꝑ. si ℵo vteret scdo tũc posset ꝓcedere opi. Host. qꝛ potuisset impetrare in fraudez ꝓpter lites exortas post datã ꝓmi r̃pti ꝛ añ ꝓpetratiõz scdi. ℔ limitatio Jo. an. ꝑt ꝓcedẽ vbi ꝑt cadere fraus alꝰ secus. Pone eñ ꝙ sup eodẽ negocio sint impetrata diuersa rescripta ab eodẽ. certe nulla fraus eminet si impetrator vult vti ꝑ vel scdo. Posset tn̄ dici ꝙ exq̃ habuit ꝓmũ validũ nõ habuisz scdm̃ si fecisset mẽtiõz de ꝓmo. ar. j. e. postulasti. Et forte hac ꝙsideratõe habita posset dici scdm̃ r̃ptũ esse surrepticiũ. ℔ nõ incidit impetrator in penã bui⁹. c. nisi vtat vtroqz. ꝛ ad lr̃am q̃ põderat ĩpetratõz dic ꝙ põderat in effectu ꝓꝑt vexatõz inde secutã. In ea. gl. ibi mutuo se impediunt Host. dic ꝙ in ℔ casu papa ẽ ꝙsulẽdus. ꝛ ℔ veri⁹. Et in fi. glo. no. gl. ꝛ tene eã mẽti. qꝛ q̃tidie allegat. Ex q̃ bẽs vnã regulã ĩ lr̃is ꝙtẽtioꝝ vt valeãt scde ñ faciẽtes mentionẽ de ꝓmis si ꝓme sint elidibiles ꝑ exceptionez multo ergo fortius idẽ dicendũ si sũt nulle. ꝛ hãc opi. sequunt do. in. c. ex ꝑte. §. e. ꝑ illũ tex. ꝛ ℔ idem vr̃ ꝓcedere in lr̃is bñficialibꝰ. vt no. glo. in. c. cũ nr̃is. de ꝙcess. ꝑben. ꝛ in. c. suggestũ. de iure pa. ꝛ in. c. ĩ nr̃a. j. e. q̃s glo.

no. Dz Bof. tz ꝑriū in. c. lr̄as. ꝺ rēspō. ipu. ꝛ refert gl. in rl̄a nō ꝑstat li. vj. Dama. tenuit mediā vi̇ā. ꝺic ei ꝙ aut inualiditas ꝑsonaꝝ surgit ex ꝺefectu impetrāt̄is. ꝛ ꝓcedat dictū gl. aut sine suo ꝺefectu. puta qꝛ iudices mortui sūt ꝛ ꝓcedat ꝑria opi. Alit aūt no. Cal. pⁿ Jo. an. in. ꝺ. c. in nr̄a. Ego sic distinguerē ꝙ aut tꝑe impetratōnis sc̄ꝺaꝝ ꝓrie erāt nulle ipso iure. ꝛ valent sc̄ꝺe vndecūqꝫ surgat ꝺefectus. vt in regl̄a nō ꝑstat. ꝺe reg. iur. li. vj. aut ꝓrie erāt alique ß ex postfacto inceperūt corruere ꝛ tūc si sūt lr̄e ad bn̄ficia nō valēt sc̄ꝺe tanq̄ surrepticie. vt ī. c. si eo tꝑe. j. eo. li. vj. aut sī ad lites et tūc aut ex ꝺefectu ꝑmi ipet̄ꝝ lr̄e sue corrūnt ꝛ valēt sc̄ꝺe. ꝛ sic loquit. c. plerūqꝫ. j. e. ꝛ. s̄. e. si aūt. aut sine suo ꝺefectu. ꝛ tūc puto ꝙ sc̄ꝺe pn̄t elidi ꝑ exceptōez tanq̄ surrepticie bito r̄spectu ad tꝑs impetratōis. arḡ. e. sup lr̄is. aut lr̄e ꝓrie tenēt ß pn̄t anullari ꝑ exceptōez. ꝛ tūc aut ꝑ exceptōez cōpetēt̄ ꝛcio ꝛ n̄ valēt sc̄ꝺe tāqꝫ surrepticie. exēplū in mā. c. mādatū. j. e. aut ꝑ exceptōz cōpetēt̄ sc̄ꝺo impetratori ꝛ valēt sc̄ꝺe ar. in. l. si dari stipuler. ff. ꝺ. ꝟ. ob. ꝛ in. l. n̄ vi latitare. ff. ꝺe iudi. ¶ In gl. fi. in fi. no. singl̄r istā gl. ex q̄ bēs ꝙ faciēs adūsariū citari corā diūsis iudicib⁹ n̄ ꝺz regl̄r pdē cāz ß satī ē ꝙ reo excipiēte ꝓdēnet in expēsis sc̄ꝺi iudicij. ꝛ sic intelligenda ē. l. vbi ceptū. ff. ꝺe iud. vbi ꝺī ꝙ vbi iudiciū ceptū ē ibi ꝺz finē bn̄e. fallit fauore libertat̄ vt tūc actor pdat cāz. ꝛ sic intelligit̄. l. j. C. ꝺe assen. tol. ß vltramō. tenuēt ibi ꝯ opi. bº gl. vt regl̄r pdat cā. ß cōit̄ tenet̄ opi. huiº gl. quā tz Jnn. b. Nūq̄ aūt ꝓuēt⁹ coram sc̄ꝺo iudice possit indifferent̄ excipe ꝺe ꝓuētōe puº facta corā alio iudice. Et credo ꝙ si in prio iudicio fuit ꝓtumax nec purgauit ꝓtumaciā nō pōt excipe corā sc̄ꝺo. qꝛ nō pt vti bn̄ficio prie instantie exq̄ eā nō approbauit cōparē do. ar. optimū in. l. sancim⁹. C. ꝺe iudi. nā si in vna ꝛ eaꝺē instātia nō audit̄ nisi prius purget ꝓtumaciā vt ibi fortⁱ⁹ nec in diuersa audiri ꝺz. ꝛ vī ꝺe mēte bar. in. l. sepulchꝝ. ff. ꝺe sepu. vio. ꝛ ꝑ ß ꝺictū infero ad no. limitationē istⁱ⁹ tex. ꝙ si citat⁹ vigore vnⁱ⁹ r̄pti nō cōparuerint non poterit postmodū excipere si citetur vigore alterius. Abbas.

c Wmadeo. Nō valet rescꝑtuz ad bn̄ficiū impetratū ꝺ beneficio impetrātis n̄ faciēs mētōez. Cōis diuisio. sc̄ꝺa ibi cū em̄ ¶ No. prio prīa frōte admirāꝺū ꝺ papa cū mādat sufficienter bn̄ficiato ꝺe bn̄ficio ꝓuideri. nā ß papa nō reprehēdit illā admiratōem nisi eo respectu qꝛ n̄ mādauerat ꝑ illo ex certa sciētia. ¶ Nota sc̄ꝺo ꝙ n̄ ē scꝑtura alicuⁱ⁹ facile r̄ꝺarguēda nisi ꝓus pōderet̄ tota vis scꝑture qꝺ facꝯ ꝓpē r̄ndētes. fac̄. l. in ciuile. ff. ꝺe legi. ¶ Jtē no. ꝙ n̄ sufficit in impetratōne bn̄ficij mētionē facē ꝺe pbēꝺa vl̄ canonicatu ß oz ꝙ fiat mētio ꝺe vtroqꝫ. ꝛ in ß no. istū tex. ꝛ tenēt ꝺo. ꝺe ro. ꝺecib. cccclix. als. ccccrlix. ꝛ ē rō qꝛ pt̄ qs eē prebendat⁹ sine canonicatu ꝛ canonicatus esse sine prebēꝺa. vt no. ī c. cū. m. s̄. ꝺe cōsti. ¶ Jtē no. ar. ꝑ ꝛ ꝯ vtꝫ in impetratōe sit fiēꝺa mētio ꝺe clericatu. stilus curie ꝺz ꝙ sic. sꝺ credo ꝙ ꝺe iure nō sit neēe. qꝛ ſ intelligit̄ cl̄a si ē idoneus. ¶ Dz q̄ro qꝺ siqs ꝺefert cl̄icā gerēꝺo se. ꝑ clico cū tñ nō sit ordinat⁹ nūq̄ꝺ valz ipetratō bn̄ficij si ꝺicit se cl̄icū. cōpo. ꝙ sic. qꝛ ai ꝺestiatōe ē cl̄ic⁹. ꝛ largo mō pōt ꝺici cl̄ic⁹ qꝛ assūpt⁹ in sortē ꝺn̄i. vt in. c. cū ꝑm ꝺe ꝑben. Dz tu vide no. glo. in. c. ij. ꝺe instī. ꝛ in. c. fi. ꝺe ꝑsūp. vbi ꝓcludit̄ ꝑriū ꝛ illꝺ verⁿ⁹. nā bn̄ficiū n̄ pt ꝓferri nō clico qꝛ n̄ ē capar iurⁱ spn̄alis. vt ī. c. cāz ꝺe ꝑscꝑt. ¶ Vltio ß q̄rūt ꝺc. q̄ꝺ si papa scribit scienter ꝑ indiḡ nūq̄ꝺ ē sibi obediēꝺū. ꝛ ꝺicūt ꝙ prīa frōte rescꝑtū ꝑsumit̄ falsū. ar. ß. ꝛ. s̄. e. siq̄n. ß si apparet ꝺe certa scīa pape sibi ē obtemperāꝺū. xvij. q. iij. §. q̄ aūt. nā instar sacrilegij ē ꝺubitare an is sit ꝺignus quē prīceps elegit vt ibi. hoc ꝺicūt verꝫ nisi tāta eēt ꝺignitas ꝙ salua ꝓscīa sibi obtēperi nō posset. Et no. ß ꝺcm̄ singl̄r qꝛ facit ad mlta. ß ꝺictū allegaui ꝛ vario mō limitaui in. ꝺ. c. siq̄n. ꝛ ꝺic vt ibi ¶ Jn glo. ij. in fi. no. istā gl. ꝛ q̄ten⁹ ꝺicē ꝙ in cōsiꝺerāꝺa sufficiētia ꝺz bn̄i respect⁹ aꝺ nobilitatē scīam ꝛ ꝺignitatē optīe loquit̄ ꝛ ꝑbat̄ in. c. ꝺe multa. in fi. j. ꝺe ꝑben. Et si ꝺiceres q̄re ī reb⁹ ꝺi bn̄ respect⁹ ad istas q̄litates extrinsecas. R̄ndet̄ ꝙ ꝑ has q̄litates ꝓuidet̄ bono vl̄i. nā sine scīa mūdus regi n̄ pt. vñ eccl̄ia vl̄is indiget virⁱ lr̄atis. vt in. c. cū ex eo. ꝺ elec. li. vj. ꝛ in. c. fi. ꝺ magi. facit auc. babita. C. ne fi. ꝑ pa. ß q̄ten⁹ glo. ꝺicit ꝙ ꝺz sufficere sibi ꝛ suis. intellige ꝺe suis q̄s secū necessario ꝺz bn̄e. nā si ē ꝺoctor vl̄ nobilis vl̄ bn̄s ꝺignitatē eccl̄iasticā nō ꝺz eē solus nec sine mistro. Jtē q̄ten⁹ gl. ꝺicit ꝙ ꝺz bn̄i respect⁹ ꝙ possit recipe aꝺueniētes. intellige ß ꝑm sitū eccl̄ie. nā pt eē ꝙ eccl̄ia sit ex ciuitatez etiā in itinere frequētato ita ꝙ nō pt cū honestate q̄n seruet hospitalitatē. sec⁹ aūt vbi eēt in ciuitate ꝛ bn̄ficium esset simplex ita ꝙ hospitalitas nō seruat̄. Jn summa ꝓclude ꝙ ꝑm q̄litatē ꝓsone ꝛ ꝑm sitū eccl̄ie iudicabit̄ sufficiētia bn̄ficij. Aꝺ ß vide bo. gl. in. c. j. xxj. q. j ꝛ valēt ß aꝺ sciēꝺū an ꝛ q̄n q̄s bona ꝓscīa possit tenere pl̄a bn̄ficia. nā vbi nō subest cā rōnabilis n̄ excusat̄ q̄s q̄ aꝺ ꝺeū etiā ex ꝺispēsatōe pape. vt notāt̄ sentit Jo. an. pⁿ ꝺoc. in. c. ꝺudū. el. ij. ꝺe elec ¶ Jn glo. in ꝟ. ꝺe ꝑbēꝺa. ibi ꝺz iudex facere mētionē. ꝛ bodie ß ē magl̄ ꝺe claratū ꝑ. c. si motu ꝓprio. ꝺe ꝑben. li. vj. ꝛ ꝺic vt ibi. ¶ Vltio no. gl. fi. ꝙ in lr̄is aꝺ beneficia sꝑ intelligitur cl̄a si impetrās sit iꝺoneⁿ⁹ etiā si nō exprimat̄ sicut intelligit̄ illa si p̄ces veritate nitant̄. s̄. e. in. c. ij.

c Ausaz que. Ꝺo rescꝑti interpōtātōz recipit a iure cōi. vl̄ aꝺ iꝺē sic. Cl̄a in rescꝑto posita ꝺz aꝺ statū iuris reduci vbicūqꝫ sita repiat̄. In prīa pte ponit̄ ꝓtis ꝓqō. in sc̄ꝺa rn̄sio ꝛ iudicis īstructio. ibi nos. ¶ No. ꝑ tria ꝺicta notabilia ꝛ mēti tenēꝺa q̄ pn̄t ex ß tex. colligi. primū ꝺcm̄ ꝙ rescꝑtū prīcipis ꝺz ī ꝺubio r̄ꝺuci aꝺ ius cōe. ꝛ si ꝺ oporteat ꝑ impropriatōez ꝟbox seu ꝑ trās positōem cl̄ax. Et rō bⁿ ꝺci ē qꝛ rescꝑtū ꝓcedit̄ aꝺ iuris obſuātiā. nec aliq̄ꝺ ꝺz ꝓtinere ꝯ ius qꝛ tūc eēt ꝓuilegiū. vt nōnt̄ ꝺic gl. sup ꝟbo noscat̄. ī. c. j. ꝺe ꝓstit. j. li. vj. ꝛ ꝑ Ly. in. l. rescꝑta. C. ꝺe ꝑci. impe. of. iō vt r̄scꝑtuz nō opet̄ ꝯ nāz suā ꝺz ita ꝛ alr̄ intelligi vt n̄ obuiet iuri cōi. qꝺ intelligo q̄n ꝟba ß patiūtur. nā vbi nulla. esset ambiguitas cessat ista bois int̄pretatio. vt in. l. ille aut ille. ff. ꝺ le. ij. Et ex bis bēs clarā rōnē ꝺecideꝺi ad hūc tex. Sc̄ꝺz ꝺcm̄ nōbile ꝙ ꝓcessus fact⁹ vigore lr̄ax male intellectax n̄ sustinet̄ ex errore male intelligēꝺū. ß si repit̄ ꝓcessus ꝯ ius ꝺz pnūciari null⁹. Et ex ß iferē ꝙ si iuꝺex ꝓcessit ꝯ ius male intelligēꝺo legēꝺ⁹ canonē ꝑ cessus nihilomin⁹ ē null⁹ aꝺ ß. c. cū ꝺilect⁹. j. ꝺ ꝓsue. vbi bo. tex. ꝛ ꝑm ß ꝺz intelligi gl. in. c. vnico. ꝺe postu. p̄la. li. vj. in ꝟbo. ꝺe cetero. Terciū ꝺcm̄ nōbile ē ꝙ ꝓcessus pōt ꝓnūciari null⁹ ꝑte abn̄te sicut fecit ß papa. qꝺ ꝺicē abbas valde notāꝺū. Hoc ꝺcm̄ nō admitterē indistincte. qꝛ regl̄r nihil ꝺz iuꝺex facere in ꝑiuꝺiciū ꝑtis abn̄tis. vt in. c. oīa. ꝛ in. c. caueāt. iij. q. ix. ꝛ in. c. j. ꝺe cā poss. ꝛ ꝓprie. ß istū tex. saluo in ꝺuob⁹ casib⁹ ¶ Primo prꝺ pter notorietatē. nā notorie cōstabat pape in ß nullaz ꝺefensionē cōpetere abn̄ti cū ꝺubiū surgeret ex tenore sui rescripti. Et ꝑm hūc intellectū bēs ß casū ꝙ ꝑte abn̄te nō citata pōt iuꝺex ꝓcedere si notorie ꝓstat nullā ꝺefensionē cōpetē ablenti. ꝛ in ß casu intellige. c. cuz olim. ꝺe re iuꝺi. ꝛ ibi ꝺixi. ꝛ videt̄ bo. text. in. l. ij. §. ꝙ si frumentaria. ff. ꝺe admini. rer. aꝺ ciui. pti. ꝛ ibi Bart. ¶ Sc̄ꝺo saluo q̄n nullitas surgit ex interp̄tatōe r̄scripti apostolici. Nā quēadmoꝺū ipe papa pōt interp̄tari suū rescꝑtū ꝑte abn̄te. vt in. c. olim ꝺe ꝟb. sig. ꝛ ibi notant̄ ponit Jnno. ita ꝛ ꝺecernere pt̄ nullitatē actus accessorie ꝓueniētē ex int̄pretatōe r̄scꝑti. ¶ Jn glo. ij. ibi pⁿ ipsū ꝑemptoriū. ꝑ ß ꝺictū glo. ꝺicūt Jnno. ꝛ cōpo. ꝙ ista cl̄a cōminatoria apposita in simplici citatōe nō habet vim ꝑemptorij cū soleat apponi in termino ꝑemptorio. vt in. l. aꝺ ꝑemptoriū. ff. ꝺe iu. Sed bar. alr

distiguit ī.l.si finita.§.iul.ff.ꝺ dā.infe.dicit aūt aut in dex cōminat' se ꝓcessur' q̄tū ꝺ iure poterit vl' ꝓxba similia.z tūc nō hz vicē pemptorij.qr ñ ꝓt intelligi q̄ ꝓcedet ad aliā citatōez aut cōminat' se ꝓcessur' ad decisionē z cognitōz negocij.z tūc hꝫet vi pemptorij. Idē videnꝫ velle ꝺo.de ro.decis.ccxxxvij. Hz ꝫ ß ꝺ cm̄ oppono ꝺ.ꝺ.l.ad pemptoriū.vbi dr̄ q̄ iudex in pemptorio cōminat' se ꝓcessur' ad cognitōez z decisionē ꝛc.§ nō hz vim pēptorij. Ho.rn̄deo dupl'r sustinēdo.bar. q̄ ter.ibi nō imponit necessitatē iudici vt apponat illam cl'az.vñ dico q̄ illa cl'a posit' ad cautelā cū exprimit' pemptoriū.qr t'min' pemptoꝛi hz vim trine citatōis.vt in.l.tres citatōes.C.quō z qñ iudex.z in.l.ꝓtumacia.ff de re iudi.z.xxiij.q.iij.de illicita.z vide plēs practicas ꝑ gl.no.ī.c.ꝓstitutōez.ꝺ sen.ex.li.vj.z sic q̄ten' gl.ß dicit q̄ dz poni illa cl'a in pemptorio ñ bñ dic̄ si ꝑ ꝓxbuz dz intēdit inducē necessitatē sec' de honestate.scꝺo z melius pt rn̄deri q̄ ter.in.ꝺ.l.nō dic̄ q̄ in pemptorio dz exprimi illa cl'a ß potius declarat q̄ ꝺ importat pemptoriū. Nā dicēdo cito te pemptorie nihil aliud ē dicē q̄ cōminari de nō expectādo vltes pt̄ē ß de ꝓcedēdo vlteri' ad cognitōez z decisiōez q̄tū de iure poterit fieri. si ꝑ ß importat sigtū pemptorij debem' dicere q̄ illa verba explicite ꝓlata bñt vicē pemptorij.qr ñ ꝛfert q̄ꝺ ex eq̄pollētib' fiat in.c.lz ex q̄dā ꝺ testi.z.l.certū.ff.si cer. pe. In gl.in ꝓx.inferēda.ibi de ap.inq̄sitōi. Aduerte qr gl.corrupte inducit illꝺ.c.inq̄sitōi.nam ꝓbat totum ꝓtrariū z de eo pt formari fortz oppō ad istā reuolutōnē cl'ax quā papa ß facit. Nā ter.ibi dic̄ q̄ cl'a oī appellatōe remota ꝓcernit oīa ꝓcedētia.ꝑ ista cl'a q̄tū de iure poteritz ꝛc.ꝺz ꝓcernere oīa ꝓcedētia.z sic q̄lificare id qꝺ fuerat dictū de ꝓbatōe recipiēda.z tūc absurditas nulla surgebat. Ho.dico soluēdo ꝓriū dupl'r prio q̄ cl'a in fine posita ꝓcernit oīa ꝓcedētia nisi illa hēant sna determinatōez.vt ꝓbat' in.c.cū dilect'.de donat. diri in.c.scꝺo req̄ris de ap.ß illa cl'a de recipiēda ꝓbatōne det'minabat ꝓxba ꝓcedētia vbi fuerat dictū de iure ꝑ.illa cl'a ꝺz referri solū ad sequentia. Vl' scꝺo vbi cl'a ponit' in ꝓncipio alicui' oꝛonis ē ꝑs illi' oꝛonis z solū ꝓcernit sequētia vt diri in.ꝺ.c.scꝺo requiris.vñ illa cl'a ꝓcernebat solū seq̄ntia iō fuit op'tet intelligē ꝑ trāspōnē cl'ax ne aliq̄ꝺ cōmitteret ꝛ̄ ius cōe. Vide ēt de his ꝑ bar.plene ī.l.ꝓtor.ff.vi bo.ra.z ī.l.tal' scꝑtura.ff.ꝺ le.j. diri plene ī.ꝺ.c.scꝺo req̄ris. Et ex his z ex p̄dictis bēs modū int'ptādi r̄pta vt in dubio sp rducāt' ad ius cōe z hic occasiōe sūpta Inn.z host.z cōpo.tractāt de int' ptatōe aliax disponū z int' cetera dicūt q̄ statutū debet int' ptari ꝑm ius cōe.ꝑ q̄ videt' ter.in.c.cū dilectus de ꝓse.z ī.l.ij.C.de nox. Ihñ ī ß adūte vlt' eos.nax vbi statutū cēt ꝓuilegiatinū ꝺz itelligi vt aliq̄ꝺ addat vlt' ius cōe.vt ꝓbat' i.l.j.ff.ad muni.sic dicim' ꝺ ipo ꝓuilegio.vt in.c.ī bis de priui. Si ꝓx ē mex statutū z tūc q̄ ten' ꝓindicat iuri ꝓuato ꝺz intelligi stricte z ꝑ ßbauditōez si op'tet ꝺz reduci ad ius cōmune.vt est ter. no.in ꝺ.l.ij.C.de nox. Aut ñ ꝓindicat iuri ꝓuato ß tm̄ iuri cōi.z tūc dicerē aut loq̄t' pure in t'minis iurz cōis z ꝺz intelligi ꝑm ius cōe.z satz operabit' inducēdo nouū remediū agēdi.ad ß reducēd' ē bar.in.l.ij.ff.ad.l.fal.fac c.ex ꝑte.iij.de ꝓx.sig.ß ītellige vbi ius cōe loquit' ꝑ ꝓxba ꝓpria.si ꝓx loq̄t' ꝑ ꝓxba impropria z statutū in eadem mā loq̄t' ꝑ ꝓxba sua tūc statutū ñ reducit' ad ius cōe ß intelligit' vt iacet.z ad hāc theoricā adduco doctrinā bar.in.l.iiij.§.ꝓtor ait.ff.de dā.infec.vbi dic̄ q̄ si statuto cauet' vt fiat citatio ad faciē vl' ad domū suffic̄ q̄ fiat in domo vl' ꝑsonal'r.nūc intelligit' illa alternatiua vt sit ordinis quēadmodū intelligit' ius cōe ī.l.scire oz.ff. ꝺ excu.tu. Aut statutū ñ loq̄t' pure in t'minis iurz cōis z dico q̄ ꝺz ītelligi q̄ aliq̄ꝺ addat ad ius cōe ñ autē ꝑ īpropatōz ꝺz rꝺuci ꝓcessus ad ius cōe.ar.optimū ī.c. cū dilect'.§.all.z aliꝺ ē ī r̄pto qr statutū fit vt plimus vt aliq̄ꝺ addat z est lex municipal'.j.ꝺi.ius ciuile.§ nā rescꝑti nō ē vt aliq̄ꝺ addat.z iō ꝺz rescꝑtū stricti' itelligi q̄ statutū. In glo.in ꝓxbo p̄cedat.ibi sec' in ꝓuilegijs.ß intēdit gl.q̄ priuilegiū ñ ꝺz ita stricte int'ptari sic rescꝑtū.ß tu vide q̄l'r sit priuilegiū int'pretandū qꝺ no.in.c.oli.de ꝓx.sig.z ꝑ Bar.in.l.fi.ff.de ꝓsti.ꝑn.z vide glo.in.c.si canonici.de offi.ordi.li.vj.z aliq̄ꝺ per docto.ħ.

C Onstitutus. Hoc intēdit. Non valet r̄ptū executoriū impetratū sup̄ p̄bēda z canonicatu ī q̄ nulla ē fcā mētio de statuto vl' de certo canonicoꝝ|nūero iuramēto firmato.vl' sīmat' al'r q̄ ad intellectū. Nōz impetratio in eccia nūerata ñ facta de nūero mētiōe si ꝑ eā frāgit' nūer' canonicoꝝ lz nō frāgat nūer' p̄bēdarū z ꝓcessus inde fact' ē null'. Dicio posit impetratōez scꝺo exceptōez ꝓtra ipam.t'cio diffinitōis cōmissiōem scꝺa ibi vex.t'cia ibi discretōni. No.p̄ z maxie ꝓ intellectu dicēdox q̄ antiq̄s tpib' cum papa scribebat ꝑ aliq̄ bñficiādo dabat successiue tria paria līax.p̄ monitorie dabant' q̄ꝺ monebat ordinariū collatorē vt ꝓuideret ei ꝑ q̄ papa scribebat scꝺo erāt līe ꝓceptorie q̄ ꝓcedebāt' si monitoriꝫs nō obtꝑabat'.t'cio dabant' līe executorie ꝑ q̄s.ſ.deputabat' executor ad ꝓuidēdum loco pape vl' ad cōpellēdū ordinariū collatorez vt ꝓuideret ei ꝑ q̄ papa scribebat scꝺo erāt līe ꝓceptorie q̄ ꝓcedebāt' si monitoriꝫs nō obtꝑabat'.t'cio dabant' līe executorie ꝑ q̄s.ſ.deputabat' executor ad ꝓuidēdum loco pape vl' ad cōpellēdū ordinariū collatorez bodie solū dant' executorie z emanauit stil' antiqu'.qr antiq̄tus sūmi pōtifices ꝺ facili nō grauabāt ordiarios collatores. No.scꝺo z tene sp̄ menti.qr nescio alibi ita bo.ter.q̄ surreptio viciat grāz ipo fcō ēt si ꝓsistat ī tacēdo fcm̄ alienū qꝺ impetrās ꝓbabil'r ignorabat nax iste impetrās de q̄ ß poterat ꝓbabil'r ignorare statutū numeri eccie marie si statutū emanauit dū ipe cēt in itinere vl' in curia.rō hui' dci p̄t eē qr in cōsiderāda validitate gr̄e ñ adūtim' ad culpā ipetrāt'z ß poti' ad intētionē ꝓcedētis.vt in.c.postulasti.j.e.si autē papa sciuisset statutū p̄cessisse etiā ꝑ mōētū nō dedisset saltē ita de facili līas ꝑ q̄s infringeret' statutū eccie. In ꝓtrarium facit tex.sing.ī. c.grē.j.e.li.vj.ß dicit dicā in.c.sup̄ līis.j.eo.z ad hūc effectū Jo.an.all.istū tex.in.c.pe.j.e. li.vj. Tercio no.z tene mēti q̄ vbi statutū ex aliq̄ in ualidat actū z dubitat' an statutū p̄cesserit actū vl' cōtra dicēti statutū p̄cessisse incūbit on' ꝓbādi.nā vt videꝫ ß on' ꝓbādi q̄ statutū p̄cessēit līas executorias incūbit caplo.z ß sequit' ß ꝺo.an.z dic̄ hāc.q.būisse ꝺ facto in ꝓsilib' t'mis.ß ꝑ ß ego all.gl.latā z no.ī cle.fi.j. eo.z facit tex.in.c.in pñtia de ꝓba.z qꝺ no.Ly.in.l.matrē.C.e.ti.ꝑ ß facit qr act' p̄sumit' fēs ītimo tpe nisi cōtrariū ꝓbet'.vt in.ꝺ.c.in pñtia.z optie facit.c.accedens j.de ꝓb.ꝓin.z.c.cū vix de reg.z vide qꝺ ibi diximus. Ihē no.q̄ impugnās exveri taciturnitate r̄ptū hz ꝓbare.z facit ß ꝑ bis q̄ no. Jo.an.in.c.j.de lit.ꝓtes.li.vj.vbi distinguit vtr alleget' surreptio in vero tacēdo aut ī falso exp̄mēdo.vt prio casu ꝓbet opponēs ea extitisse tpe impetratōis de q̄bus erat fiēda mētio.scꝺo casu hz ꝓba re impetrās ea q̄ narrauit fore vera z ē cadē rō ī vtroq; dcō.qr on' ꝓbādi incūbit asserēti.vj.q.v.c.fi.z.in.l.q̄. ff.ꝺ ꝓba. Vltio no.ibi irritū decernat'z.q̄ surreptō viciat grāz z līas ipo fcō adeo q̄ ꝓcessus inde secut' ē null' ß q̄ten' dicit de līis in ꝓtrariū facit qꝺ diri in.c.cetex.s.e.ß r̄spōde vt ibi diri.nā iurisditio z grā sil' cōtinebāt' in eadē līa.iō surreptio q̄ viciat grāz ipo iure viciat līas accessorie.q̄ñq; līe dant' p' grāz ꝑ executiōe gr̄e.z tūc nō viciāt' ꝑ surreptōez ipo facto.qr pñt dici līe ad lites.sic p̄t intelligi qꝺ no. Jo.an.p' Inn.in.c.j. de lit.ꝓte.li.vj.z vide qꝺ dicā.j.e.ad audientiā. In gl.j.ibi duo in veritate mādauit ß papa.gl.ꝓcedit aliq̄ntulū intricate.vñ dic clari' q̄ papa mādauit ß duo ſ.vt istū recipent in canonicū de pñti scꝺo vt ꝓferēt si bi p̄bēdā vacātē vl' de ꝓrio vacaturā vnde si līe ñ fuissent surrepticie tenebant' canonici istū recipe de presenti in canonicū z sic satisfacere inq̄stū poterāt nā q̄s p̄t esse canonic' sub spectatōne prebende.vnde in.c.

dilectus.⁊ in.c.relatū.j.de ꝓben.§ qm̃ lie erāt ꝫ surre-
pticie i eo q nō faciebāt ꝫ mētionez de numero iurato
viciant in totū. Sz dices tu respectu ꝓbēde nulla eāt
surreptio.qr ñ mādabat vt ꝓbēda simplr ꝓferret ꝺ ꝓ-
senti.§ si vacaret vl eēt de ꝓrio vacatura ꝙ ꝫ eī nul-
lū ꝓiudiciū fiebat numero ꝓbendarū cū deberet surro
gari in locū defūcti. Go.fatenduz ē q surreptio ñ erat
respectu ꝓbēde § respectu canonicat⁹.qr mādabat re
cipi de ꝓnti ⁊ nō poterat recipi sine fractione numeri.
Et ex ꝫ hēs vnā bonā regulā q surreptio cōmissa i al
terū cōnexoꝝ viciat gr̃az in totū.facit.c.trāslato.ꝺ cō
sti.⁊ adde hāc regulā ad ea que dixi.s.c.sedes. Sz
quero q̈ ꝺ si canonicat⁹ vacaret de ꝓnti nunq̈ ꝺ gr̃a sit
surrepticia nō facta mētione de nūero. Compos. videt
velle q sic.qr nō ē de intētōne pape ꝓuidere ilt ecclesia
nūerata nō facta mētione de numero. ꝓtrariū tz ꝫ Jo.
an.⁊ Jo.cal.⁊ cōiter oēs doc.sequētes dicētes q si nul
lū ꝓiudiciū fit numero nō ē necesse de eo facere mētio-
nē.⁊ ꝫ videt verius qr taciturnitas nō viciat erq̄ nō est
causa inductiua gr̃e.dic ergo q aut canonicat⁹ vaca-
bat tpe impetratōis ⁊ valet gr̃a nō facta mentione de
numero. Idem ē si nō vacabat tūc canonicat⁹ § papa
mādabat ꝓuideri de canonicatu vel ꝓbenda vacāti ꝺ
vl vacaturis.nā his casib⁹ nullū ꝓiudiciū fit numero.
Sed q̄ro q̈ ꝺ ecōuerso nūquid facta mētōe de nu-
mero possit ꝓuideri in eccl̃ia nō bñte numer.iste text.
bñ facit q sic qr faciēdo mentionē de ꝓbenda vacatu-
ra tacite fiebat mentio de numero.vt in.c.dilecto.de ꝓ
ben.⁊ nihilomin⁹ debebat ꝓuideri isti si statutuz nūeri
nō ꝓcessisset. Ad ꝫ vide bo.gl.in.c.fi.de ꝓcess. ꝓben.li.
vj.in glo.magna.⁊ dic vt ibi ⁊ in fi.glo. No.hāc cōclu
sionē gl.q lz statutū nō sit iuratū tn necesse ē mētōnez
facere de statuto.⁊ ꝙ ꝫ.c.cū nō deceat i fi.de elec.li.vj.
Quid aūt si statutū ē iuratū ⁊ fit mētio de statuto ⁊ ñ
de iuramēto.videt sufficere qr iuramētū ē accessoriuz
ad statutū.g̃ sublato principali tollit accessoriuz.ad ꝫ
q̈ ꝺ no.in.c.dilecto.j.de ꝓben. vbi cōcludit q si canoni
ci veniūt collegialit ꝓtra statutū iuratū nō incurrūt ꝙ
iurū.qr iuramētū tollit sublato statuto. Cōtrariū de-
mīnat glo.no.in.ꝺ.c.cū nō deceat.⁊ ꝙ ꝫ facit optime
iste tex.ꝫ.nō obstat ꝓtrariū.ꝓcedit em̄ qñ scienter tol-
lit statutū iuratū § qñ tollens statutū ignorat iuramē
tū nō bz aīm tollēdi iuramētū qr iuramtū obligat de
ꝙ ꝫ etiā ⁊ ē.c.debitores.de iureiu.⁊ tene ꝫ mēti In
glo.in ꝟbo iuramēto.ibi ver⁹ videt q ꝺditio talis ſꝫ
intelligat.dic q etiā ꝓcedēs opinio Jo.pōt salnari vt
nō subintelligat cōditio qr ꝺditio suspēdit actū i euē-
tū ipi⁹.vt no.in.c.ver.de ꝺdi.appo. vñ iuramētū nō li-
garet añ approbatōez pape qđ ē falsū.vñ iuramētū li-
gat § intelligit excepta auctoritas pape.qr papa pōt
mādare ꝓtrariū.§ nō ꝓsumit velle nisi faciat mētionez
de iuramēto.⁊ ꝙ ꝫ tota argumētatio remanet declara
ta.⁊ nō intelligas q in quolibet iuramēto sit excepta
auctoritas pape § dūtarat cū ꝓstat sup re subiecta ip
si pape vel sup iuribꝫ ꝓtinētibꝫ ad eū.sic intelligit.c. ve
niētes de iureiur.ꝫ patz.qr iuramētū ē de iure diuino
⁊ obligat de.papa aūt nō ꝓt impedire obligationē q
rendā de.hinc ē q a iuramēto ꝓstito sup rebꝫ nō spe-
ctātibꝫ ad papā nō pōt papa absoluere sine cā rōnabi
li.vt no.glo.in.c.ꝙsto de iureiur.⁊ Inno.in.c.cū int̄.p.
de renunc. Itē no.ex glo.q capitlo nō ē ꝓcessū dñi
um eoꝝ iurū q̄ bz § solū administratio.⁊ idē dic in q̄li
bet ꝓlato.q animo nec etiā papa bz dñiuz rex eccleſia-
sticaꝝ § ipe deus.qr bona offerūtur de.ad ꝫ bo. text.
in.c.cū ex eo.de elec.li.vj.⁊ vide q̈ ꝺ no Inno.in.c.cum
sup de cā pos.⁊ ꝓprie.⁊ glo.in.c.cām.j.de ver.sig.§ pa-
pa ꝓ alijs bz liberiimā administratōez.vt in.c.ita dñs.
xix.di.⁊ in.c.ad bonorē ꝺ vsu pallij Extra glo.que
ro.j.q̄tū tps pōt excipi de ista surreptione. Sol. dicit
Inno.q cū surreptio cōcernat ipsam gratiā ⁊ cā vici-
et etiā sine literis cū gr̃a ꝓcedat lr̃as ⁊ pōt fieri sine eis
poterit opponi de surreptōne vsq̄ ad sententiā cuz sit
exceptio ꝑemptoria.secus vbi exceptio cōcerneret li-
teras tm̄.vt si iurauī ꝓtra te nō impetrare literas tunc
debet excipi añ lit.ꝓtest.cū sit dilatoria.vt in.c.inter.ꝺ
re iudi.⁊ in.l.fi. C.de excep.⁊ dic clari⁹ q qñ in lr̃is gra
tiosis intercedit surreptio potest opponi de surreptōe
dupl̃r.ꝓ ꝓtra literas dilatorie.vt in.c.ad audiētiā.j.e.
qr si litere nō valēt executor nō recipit iurisditionem.
Sc̄ꝺo pōt opponi ꝑemptorie ꝓtra gr̃az vsq̄ ad sen
tētiā sicut i alijs exceptōibꝫ ꝑemptorijs.ad ꝫ q̈ no.
in.ꝺ.c.ad audiētiā. In glo.in ꝟbo impetrasse in fi.
vult em̄ glo.q litere monitorie seu ꝓceptorie nō habe
ant afficere man⁹ ordinarioꝝ q̄ min⁹ possint statuere i
ꝓiudiciū illaꝝ lr̃aꝝ.nā solū papa ꝫ mandat inquiri vtꝝ
statutū ꝓcesserit executorias q̄si nō curauit ꝺ monito-
rijs.si statutū emanauerit p⁹ eas. Idē videt velle Inn.
dicēs q ꝙ monitorias nō ꝓincipiat negociū nisi ꝺ bo
nestate.sic intelligit.c.lr̃is.j.e. De.dixit q papa in ꝫ g̃
uanit istū impetrātē.qr debuisset hāc respectū ad moni
torias § in alio relenat.qr satis ē q fecerat mētionē de
iuramēto lz nihil dixerit de cōfirmatōne aplica. Ho-
sti.dicit q iste impetrator obligauit se ad ꝓbandum q
statutū fuit secutū executorias.ꝫ so.nō valet. qr onus
ꝓbādi ꝫ incūbit capl̃o. Jo.an.dixit q ꝫ querebat ꝺ ꝓ
cessu executoriaꝝ iō papa mandat inq̈ri de executorijs
tm̄. Cōtra hāc opi.facit.qr papa in fi.nō mādat ꝓuide
ri isti si statutū ꝓcesserit executorias.⁊ sic videt nō cu-
rasse de monitorijs. Do.an.dicit q monitorie ꝫ erant
extincte ꝙ mortē pape re integra.nā ꝓcessus executorꝫ
erat nullus erq̄ litere erāt surrepticie.⁊ sic non habuit
ꝓpetuare monitorias.vt no.glo.in.c.cū ꝓles de offi.de-
le.li.vj. Sed ꝓtra ꝫ facit q iste lr̃e erāt p̃tate nec po-
terāt al̃r ꝓpetuari.vñ satis pōt dici q papa potuisset
si voluisset ꝓsequi monitorias.vt in.c.lr̃is.j.eo.§ ꝑs nō
pōt ꝓsequi.qr monitorie nō necessitāt.ar.in.c.cū in ve-
teri de elec.§ hodie nō est multū de ꝫ curādū qr iste li-
tere monitorie nō sunt in vsu.

Wper lr̃is. Difficile ⁊ famosū.c.et
ē clauis toti⁹ titli.⁊ hoc
dicit in sūma. Exꝑmēs falsū vl tacēs ver in re-
scꝑto si maliciose caret ꝓsus impetratis § si ꝙ simpli-
citatē.vl ignorantiā aut obtinuisset vero exꝑsso ⁊ sup-
ꝓsso falso saltē lr̃as in forma cōi ⁊ delegat⁹ ꝓcedit ꝫ-
uato iuris ordine ⁊ non spāli forma r̃pti.secus si nullo
mō literas habuisset. Vel breuius sic. Dolosa surre-
ptio viciat r̃ptū in totū.si aūt ꝓcessit ex simplicitate vl
ignorātia eaten⁹ viciat q̄ten⁹ fuit cā ꝓcessionis. Diui-
dit in tres ptes.nā ꝓrio recitat casū sup q̄ antiq̄t⁹ erat
opi.ſcꝺo illas ꝙ distinctōez bimēbrē ad ꝓcordiā redu
cit.ibi nos g̃.tercio dat regularē doctrinam.ibi vt sic.
No.ꝑq surreptio dolosa siue sit in vero tacēdo si-
ue in falso exꝑmēdo viciat totū r̃ptū lz non fuerit cā
toti⁹ r̃pti § forte forme spālis tm̄ ⁊ ꝫ in penā ipi⁹ mēda
cis. Et ex ꝫ no.tex.aptū q surreptio dolosa viciat oīa
ꝓtenta in r̃pto lz r̃ptū ꝓtineat pl̃a separa etiā si surre-
ptio nō fuerit cā obtinēdi oīa qđ ē valde no.nā si ꝫ hz
locū in lr̃is cōtētiosis forti⁹ ꝺz ꝓcedere in lr̃is gratiosis
cū surreptio magis viciat lr̃as gratiosas vt dixi in.c. ce
tex.s̄.eo. Ex q̄ collige limitatiōez notabilē a ꝺ.c.si eo
tpe.j.e.li.vj.vt ꝓcedat ille tex.qñ surreptio nō fuit do
losa vt tūc viciet solū illā ꝓtē gr̃e cui⁹ fuit cā ⁊ nō reliq̄
ꝓtēta in r̃pto.adde ꝫ ad ea q̄ dixi.s̄.eo.sedes. Et no.
q ꝫ parificant q̄ ad ꝫ taciturnitas veri ⁊ suggestio fal
si.dolus tm̄ magis ꝑsumit ex suggestiōe falsi.⁊ sic salua
quod dixi in ꝑdicto.c.sedes. No.sc̄ꝺo alia no.regu
lā q surreptio nō dolosa § ex simplicitate vl ignoran-
tia ꝓcedēs eatenus viciat r̃ptū seu ꝓtēta in eo q̄ten⁹ fu
it cā inductiua ꝓcessiōis.vñ si surreptio fuit cā inductiua
soli⁹ forme r̃pti viciat solū ipam formā ⁊ nō substanti-
am rescripti cuius nō fuit causa. Si fuit cā inductiua
totius r̃pti viciat totū r̃ptū.pone exēplū ipetrati r̃ptū

ꝓtra debitorē meū. ⁊ dixi ꝙ de ꝓſuetudine p̄ie cāe tractant ſimpl'r ⁊ de plano ꝛc. vñ papa cōmiſit cāz ſimpl'r ⁊ de plano tractādā. Si ei ſ̄ ē falſuz vt q; nō viget tal' ꝓſuetudo in p̄ia tūc nō dz viciari r̄ptū in totū q; papa nihilomin⁹ l̄ras dediſſet in forma cōi. ⁊ iō delegatus ꝓcedet ꝑm iuris ordinē. ſ̄ ſi malicioſe illō exp̄ſſiſſet dz in penā carere cōmodo toti⁹ r̄pti vt in ꝑ caſu. ¶ No. ij. ꝙ ſurreptio qñq; cōmittit ex ignorantia qñq; ex ſimplicitate qñq; ex dolo. nec ignorātia excuſat ſurreptō nē ſi fuit cā inductiua ꝓceſſiōis. ⁊ fac optie ad id qđ dixi. ſ̄. e. ꝓſtitut⁹. ¶ Quarto no. ꝙ rigor iuris qñq; poſit ꝑ ordine iuris. Nā ſ̄ qđ ſ̄ in ꝑn. appellat' rigor iuris poſtea appellat' ordo iuris. ⁊ dz ordo iur̄ rigor reſpectū ſpālis forme ꝓtēte in r̄pto fūdate ſup eqtate. exēplū ſi papa mādat ꝓcedi ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij ordo iuris reſpectū iſti⁹ forme p̄t dici rigoroſus. qñq; rigor ponit ꝑ qđā iur̄ auſteritate. vt qñ ad terminū ē aliq̄ cauſa ius extēdit ſe excedēdo modū in apponēdo penā. qñq; ſumit rigor ꝑ ſ̄btilitate iur̄. vt ī. c. ī l̄is de reſti. ſpo. ⁊ de his vide bo. glo. in. c. vt ꝓſti tueret'. l. di. ¶ No. in ℞. niſi. forſan aliā regl'az no. ad quā q̄tidie allegat' iſte tex. ꝙ iudex etiā delegat⁹ p̄t cogſcē ī dubio ꝺ validitate r̄pti. vñ ſi oppoit' exceptio ſurreptōis dz delegat⁹ eē iudex iſti⁹ incidētis. ¶ Ultio no. ꝙ ꝺlegat⁹ dz ſe regl'are ꝑm volūtatē delegātis. vt ea rō q̄ mouet delegātē de beat mouere ipm delegatū. nā vtit' vice delegātis. vt ī c. ſane. de offi. dele. ¶ Deſcēdo ad declaratōez iſti⁹. c. qm̄ gl. ordinarie nihil boni dixerit. Primo op. ꝯ text. i eo ꝙ diſtinxit vtr̄ ſurreptio fuerit cōmiſſa doloſe an ꝙ ignorātiā vl' ſimplicitatē. videt' ei ꝙ oīs ſurreptio bz parit' viciare. ad ſ̄. c. ſedes. ſ̄. e. vbi dī ꝙ mēdax p̄ceptor dz carere impetrat'. Itē decretū int' poſitū ꝙ ſurreptōez nō tz vt. l. magis puto in fi. ff. de re. eor. Itē in q̄libet r̄pto exp̄imit' aut ſ̄bintelligit' cl'a ſi p̄ces veritate nitant'. vt in. c. ij. ſ̄. eo. ſi q̄ p̄ces fuerūt obrepticie debz corruere r̄ptū ex defectu ꝓditōis. Itē fac ꝓtra iſtū tex. l. p̄ſcriptōe. C. ſi ꝯ ius vl' vti. pu. vbi tex. loq̄t' de r̄pto impetrato ꝙ mēdaciū nec ex toto ānullat r̄ptū ⁊ tñ mēdaciū nō eſt ſine dolo. q; vt ait aug⁹. mēdaciū ē falſa voc̄ ſignificatio intētōe fallēdi. vt h̄ī. xxij. q. ij. in. §. ille. ⁊ tene mēti illū tex. So. ꝑt' ſ̄ p̄ria ⁊ ſiſia ⁊ maxie q̄a due ll. ciuiles videbant' in hac mā diſcordare. vt ē. d. l. preſcriptōe. ⁊. l. ⁊ ſi legib⁹. C. e. ti. fuerūt mlte opi. int' doct. iuris ciuilis q̄z duas ſ̄ papa in p̄in. recitat. ⁊ p̄ima fuit pla. ſcda Ja. de bel. ⁊ azo. ⁊ vide p'les alias ꝙ gl. ⁊ doc. in. d. l. p̄ſcriptōe ꝙ quā q̄dē. l. ⁊ rōez. ſ̄. dictam dicit ibi Cy. ꝙ diſtinctio iſti⁹. c. nō ꝓcedit de iure in eo ꝙ facit dīam int' mēdaciū cōmiſſū ex dolo ⁊ ignātia. ſ̄ certe ne ſciuit q̄d diceret. nā vbi Cy. neſciebat ſoluē ꝯtrarium iuris canonici imprudent' dicebat ꝙ ex errore canoniſtaꝝ illa iura ꝓceſſerāt. vñ merito ī ſ̄ ⁊ ſiliꝫ redarguitur ab aliꝭ doc. etiā iuris ciuilis. ⁊ nō inſiſtēdo in opi. antiq̄z q; hodie hēm⁹ ſ̄ tex. claꝝ cui debent acq̄eſcere legiſte ꝙ ea que no. in. c. ꝙ venerabilē q̄ fi. ſint le. dicendū ē vt hic diſtīguit'. nec ob. rō Cy. nā mēdaciū ſtricto modo captū diffinit' ſic dictū ē. ſ̄ largo mō mēdaciū p̄t dici oīs falſe vocis ſigtio etiā ſine dolo. vt in. c. primū. ⁊ in. c. aīaduertēdū. ⁊ in. c. is q̄. xxij. q. ij. vñ ſicut dicim⁹ in dolo ꝙ ē dolus ex ꝓpoſito ⁊ dolus re ipa qñ. ſ. q̄s fuit decept⁹ nō ex ꝓpoſito. vt. l. ſi q̄s cū al'r. ff. de ℞. ob. ita dicēdū de mendacio ꝙ eſt mēdaciū ex ꝓpoſito ⁊ mēdaciū re ipſa. nā al's dicim⁹ ꝙ eſt dolus malus ⁊ dolus bonus. vt in. l. j. ff. de dolo. ita eſt dare mēdaciū doloſuz ⁊ punibile ⁊ mēdaciū ſine dolo ⁊ non punibile. vt in. d. c. primū. Itē iſte tex. nō dicit ꝙ mēdaciū ſ̄ inꝛuenit ex ig̃rantia ſ̄ ꝙ veritas fuit tacita vl' falſitas ſuggeſta ex ig̃rantia. nō ob. illa. l. p̄ſcriptōe. q; hz mltos intellect⁹ q̄a ſi itelligit' de mēdacio n̄ doloſo p̄t adduci ad ſcām dictū bui⁹. c. ſi intelligit' de mēdacio doloſo intelligit' finis illi⁹. l. vt nō cogſcat ille cui reſcptū dirigebat' ſ̄ inder al's ordinarius vel teneat' alia lec. de q̄ ibi. Nō ob. c. ſedes q; debet reduci ad primā regl'am hui⁹. c. nā loquit' de mēdacio doloſo. nō ob. dicta. l. magis puto. q̄a decretū iudicis ē maioris p̄iudicij q̄ſ r̄ptū. Itē p̄t dici ꝙ ibi ſurreptio fuit ex toto cā obtinendi decretuz. ⁊ ſic p̄t adduci ad vltimū caſuz hui⁹. c. nō ob. qđ dixi de cl'a ſubintellecta. q; illa refert' ad exercitiū iuriſditōnis Itē ad formam reſcripti. vñ ſi ſurreptio fuit cā obtinē di ſpecialē formā viciat prorſus illā formā ſed ramāet ſubſtātia reſcpti. i. ipſa iuriſditio exq̄ ſurreptio nō fuit cā ſubſtātie reſcripti. ⁊ ex his habes diſtinctōez huius c. defenſatā. ⁊ intellige ꝙ iudex debet ꝓcedere ꝑm tenorē iuris ſi mēdaciū fuit cā ſoli⁹ forme qñ intentio impetrātis p̄t includi ſub ℞bis reſcpti. al's ꝑm Inno. ⁊ bñ r̄ptū annullat' in totū. pone exēplū impetrās narrauit in reſcripto titiū ſibi obligatū occaſione mutui. q̄re petit illū cōdēnari ad ſatiſfaciēdū ſibi de debito. nūc vero vult agere ꝓtra eūdē ex titulo donatōnis ⁊ cōpelli petit adūſariū ad tradēdū ⁊ dicit ſe narraſſe mutuū ex iſta rantia. certe nō ē audiēdus q; iſta cā quā nūc vult intētare nō p̄t cōprehēdi ſub ℞bis r̄pti. ⁊ ſic nō p̄t iudex ꝓcedere etiā ꝑm iur̄ ordinē. ſec⁹ aūt vbi intētio impetrātis p̄t includi ſub ℞bis reſcripti. exēplū ptz ex pdictis qñ impetrās narrauit ꝓſuetudinem ꝛc. vt. ſ̄. dixi. Sc̄do p̄ncipal'r querit' vtr̄ diſtinctio hui⁹. c. hēat locū in p̄uilegio ſeu l̄is bñficialib⁹. ⁊ ſ̄ ē. q. dubia ⁊ ſ̄bti'. Sz vt clare hēant ſequētia p̄mitte ꝙ ex deciſione huius. c. p̄t elici tres regle explicite. p̄ia regula ꝙ ſurreptio doloſa viciat reſcptū in totū. ſcda ꝙ ſurreptio ex ignorātia vl' ſimplicitate ſi fuit cā obtinēdi ſoli⁹ forme reſcpti nō viciat ſ̄ba z ip̄i⁹ reſcpti exq̄ p̄ceps al's exp̄ſſa veritate vel falſitate ſupp̄ſſa r̄ptū ꝓceſſiſſet. t'cia rla ꝙ ſi ceſſante ſurreptōe papa nullo mō dediſſet reſcptū viciaret' r̄ptū in totū lz ex ignorātia vl' ſimplicitate veritas fuerit tacita vl' falſitas exp̄ſſa. ¶ Quo ad primā regulā oēs ꝓueniūt vt hēat locū in p̄uilegijs ⁊ l̄is beneficialib⁹. nā ſi ſurreptio doloſa viciat ex toto l̄ras cōtētioſas fort⁹ hz viciare l̄as gr̄oſas cū ſurreptio magī inficiat gr̄az q̄ r̄ptū ad lites. p̄z ex eo q; gr̄a ipo facto ē nulla ꝓp' ſurreptōez. vt in. c. j. ⁊. ij. de fi. p̄ſby. li. vj. ⁊. j. eo. ad audiētiā. ſ̄ r̄ptū ad lites nō ē ipſo iure nullū. vt ī c. cetex. ⁊ qđ ibi dixi. ſ̄. c. ⁊ ꝑ ſ̄ vt p̄dixi ſinglariter limitarē illud. c. ſi eo tpe. j. e. li. vj. vt ſi l̄re ꝓtinēt p'les grās ⁊ ſurreptio doloſa fuit cā vni⁹ tm̄ ꝙ in penā doloſi debēt viciari l̄re in totū. vt notabilit' innuit iſte tex. ⁊ fac qđ dixi. ſ̄. e. ſedes. ¶ Quo ad ſcdaz ⁊ t'ciā regulā ē dubiū. nā Jo. ſ̄ videt' velle ꝙ ſimplicitas nō excuſat a ſurreptōe in iſtis bñficialib⁹ ꝙ. c. ſi motu ꝓprio. ⁊ ibi bo. gl. de p̄bē. li. vj. Sed ignorātia ꝓbabilis videt' excuſare ꝙ tex. no. in. c. gr̄a. j. eo. li. vj. Sed idē Jo. an. in. d. c. gr̄a. in nouella dicit illud. c. gr̄a fundatū ſup maxia rōne et eqtate poti⁹. ⁊ ꝙ nō debet excedere terminos ſuos. et ꝓtrariū dicerem⁹ ſi nō emanaſſet illud. d. c. Ad idē vide glo. in. d. c. ſi motu ꝓprio. q̄ dicit ꝙ in l̄ris grōſis nō bz locū iſta r̄gl'a. Nā papa daret bñficiū bñti paruiſſimū ⁊ tñ ſi in impetratōe nō fit mētio de paruiſſimo bñficō nō vz gr̄a vt ibi nūc diſtīguit'. ibi an ex dolo an ex ignorātia vl' ex ſimplicitate tacuerit ipetrās minimū bñficium. q̄ velit ꝙ ſurreptio viciat l̄ras gr̄oſas lz al's papa ꝓceſſiſſet gr̄az. Do. an. dic̄ poſſe dici ꝙ ſi gr̄a poſſit reduci ad terminos iur̄ cōis ꝙ tūc poterit practicari iſta ſcda regla in l̄is gr̄oſis. ⁊ in ſ̄ caſu intelligit iſtud. c. gr̄tia. Sz certe ego nō video ꝙ illud. c. aliq̄ modo reducat' ad terminos iuris. imo ignorātia ampliat ibi grām q; ſi ſciēt' ibi impetraſſet ſcām incōpaſſibile cū p̄rio facta mētōne ꝺ p̄rio n̄ daret' ſibi optio retiñēdi p̄mū vl' ſcām ſ̄ adepto ſcdo vacaret p̄imū ipſo facto. vt in. c. de multa. j. dep̄ben. ⁊ tñ ibi ꝓpter ignorantiā datur illi optio. Itē de iure cōi q̄s dz eē p̄tētus ea vocatōne q̄ p̄ vocat⁹ ē. vt ī. c. j. ⁊. ij. xxj. q. j. ⁊ ibi dat' ſibi optio vtrū

velit accipe primū vl̄ ſcdm. Itē nō video poſſibile ī iure vt gīa reducat ad terminos iuris ꝑpt̄ ſurreptōnem cōmiſſā in caſu exp̄ſſo. qr gīa nūq̄ excedit caſū ꝓprium adeo q̄ impetrās nō ꝑt illā grām trahere ad bñficium magis tenue. ꝛ ß qr mēs principis nō fuit ꝓcedere grāz in alio caſu q̄z exp̄ſſo. ad ß tex. expreſſus in. c. cui de nō. maxime in fi. de ꝓben. li. vj. ꝛ in. c. ſuſceptū de reſcꝑtis eo. li. ß etiā videt ſentire jo. de ro. deciſ. cccl xix. als. cc lxx. in antiq̄s. vñ in hac mā ꝓcludere q̄ ſi ß ſcda regla ſbtilit̄ ꝛ mētalit̄ ꝓſideret poterit practicari in līis gratioſis ꝛ bñficialib. nā ß regula nihil aliud vult in effectu q̄z ſi ſurreptio nō doloſa fuit cā vni⁹ rei tm̄ hz vicare illā rē dūtaxat ꝛ nō aliā cui⁹ nō fuit cā. exēplū regulariť reſcriptū ꝓſiſtit ex duob⁹ ex ſuba ꝛ ex forma. ſubſtantia reſcripti ē ipſa iuriſditio. forma vo ē ipe mod⁹ ꝓcedendi quē papa p̄fixit delegato. Si ſurreptio fuit cā illi⁹ forme tm̄ viciat ſolū illā formā ꝛ nō ſbam reſcripti exq̄ fuit ſine dolo ita dicā in līis gratioſis. q̄ ſi litera gratioſa ꝓtineret pla ꝛ ſurreptio nō doloſa fuit cā vni⁹ tm̄ ſolū viciabit illd ꝛ nō reliquū caſū. alle. no. ī. d c. ſi eo tpe. ꝛ ſi hoc ꝓcedit in bñficialib. vt ibi forti⁹ ß idē dicēdū in alijs gratijs cū līe ad bñficia ſint mltum ſtricti iur⁹ ꝓpt̄ ābitōz. vt ī. c. q̄uis. de p̄bē. li. vj. ß verū niſi obtētū p ſurreptōez bēat cōnexitatez cū reliq̄s qr tūc rōne ꝓnexitatis ſurreptio viciat oīa. vt ē tex. ī. c. cō ſtitut⁹. s. co. fm intellectū quē ibi dedi. Nūqd autē ignorantia aliq̄ modo excuſet ī iſtis grōſis vt ſic. c. gīa poſſit trahi ad ſile. puto poſſe attētari q̄ vbi cōcurrūt q̄tuor poterit trahi ad ſile. Primo q̄ ignorātia ſit ꝓbabilis. vt in. d. c. gīa. ſcdo q̄ nō p̄iudicet iuri ť cuj⁹ ď q̄ nō ē fcā mētio al's aūt ignorantia nō excuſat. ꝛ ß caſu intelligo. c. ꝓſtitut⁹. s. e. qr princeps nō intēdit alteri p̄iudicare ſi nō exprimit. vt ibi dixi. ť cio q̄ princeps fuiſſz ꝓceſſur⁹ al's illā gīam exp̄ſſa veritate lz nō ita de facili. vt in. c. gīa iā dicto. q̄rto q̄ gīa nō excedat caſū ꝓprium vt in. d. c. cui ď nō. ꝛ ad p̄dicta adde nōbilē. q. quā ponūt do. de ro. vbi. s. Quidā impetrauit theſaurariā ſeu ſacriſtiā ſenen. vacātē ꝛ dixit eā ē dignitatē ī loco cōpertū fuit q̄ ñ erat dignitas ß offm̄ nūqd ſurreptō viciet. Fuerūt opi. ß maior ps dñor de rota tenuit vt nō viciaret qr illa falſitas nō fuit cā inductiua gīe. q̄a papa facili⁹ dediſſet ſi dixiſſet q̄ erat offm̄ tm̄. Itē ꝓſtabat de corpe bñficij ꝛ illa q̄litas dignitatis fuit exp̄ſſa cā demōſtratōis. falſa cū demōſtratio nō viciat exq̄ cōſtat de corpe vt in. l. falſa demōſtratio. ff. de cōdi. ꝛ demō. facit qđ no. j. eo ſignificāte. ꝛ vide qđ ibi dicā. ſec⁹ aūt vbi falſitas eēt exp̄ſſa nō cā demōſtratōis ß cā taxatōis gīe. qr tūc viciaret lz papa al's ꝓceſſiſſet qr ſatĺ eſt q̄ nō cōceſſit in alio caſu. ꝛ iſte ē caſus notabil' de cui⁹ deciſione nō ſubtilit̄ adūtentes mirātur. in. c. ſuſceptū j. e. li. vj. vbi dicit̄ q̄ ſi impetrās bñficiū qđ dicit vacare p renūciatōez nō debeť ſi vacat p mortē lz ꝓſtet de corpe bñficij. ꝛ lz renūciatio ꝛ mors q̄ztū ad vacatōem eq̄parent̄. nā vt dixi p̄nceps taxauit gīaz ad illū caſū exp̄ſſuz. iō nō dz fieri extēſio ad aliū caſū. ꝛ p ß apitur via ad mltas ſiles q̄ones. Quo ad tertiā rgulā do. an. diſtinguit vt. s. q̄ ſi p̄t reduci gīa ad terminos iuris cōis nō viciabit̄ exq̄ ignorantia ꝓbabilis interceſſit. ꝛ all'. c. gīa. ꝛ forte allegaret ad caſū mēte cōceptuz. Nā ibi innuit̄ a cōtrario q̄ ſi is cui abūti ꝛ ignranti bñficiū fuēit collatū p ep̄m impetrauit bñficiū a papa nō facta mētōne de collatōne ſibi facta p ep̄m q̄ p̄ōt vtrū q̄z bñficiū retinere ſi ſūt cōpatibilia. q̄ſi velit do. an. q̄ ſi impetrās exp̄ſſiſſet nō būiſſet ſcdm bñficiū. ß ego nō video q̄ aliq̄ modo trabat̄ iſte caſus ad diſpoſitōem iuris cōis cū gīa ꝓſequat̄ effectū ſuū in totuz. ꝛ de inre cōi bñficiatus nō dz reputari idone⁹ ad aliud bñficiū vt in. c. is cui de p̄ben. li. vj. iō dicerē q̄ ß tercia regula poti⁹ vendicat ſibi locū in literis gratioſis. p hoc. l. ꝛ ſi legib⁹. fm cōem intellectū. Si ꝯ ius vl̄ vti. pu. ꝛ videť bonus tex. in. c. ex pte. p̄. de off. del. facit. c. ꝓſtitut⁹. s. c.

Itē gīa aſſūmit vires ex mēte ꝓcedētis vt in. c. cū adeo s. e. ß ꝓcedēs nō fuiſſet cōceſſurus exp̄ſſa veritate. q̄ gratia nulla. ꝛ ß idē ſentit Jo. an. ī. c. ad audiētiā. j. e. ꝛ do. de ro. vbi. s. Itē ceſſante cā gr̄e gīa ceſſat. vt in. l. gnāl'r C. de epi. ꝛ cle. canonizata. xvj. q. j. go. forti⁹ dz ceſſare grā ſi cā exp̄ſſa fuit falſa licet p ignorātiā. Et p ß hēs declaratā materiā intrinſecā. hui⁹. c. In gl. in ℣. ſimplicitate. in fi. ꝛ dic q̄. l. ij. loquitur in ignorantia iuris naturalis vl̄ q̄ q̄ tanq̄ improbabilis ne excuſat ad hoc. j. q. iiij. in §. notādū. ꝛ qđ ibi no. ꝛ xxxviij. di. in. c. q̄ ea. ad. l. j. de fal. mo. dic q̄ etiā loquit̄ de ignorātia ñ ꝓbabili. vt ſi falſa moneta cudit̄ in domo alicui⁹ ꝛ dominus dicit ſe ignrare ꝛ no. glo. iūcto tex. q̄ regulariter pcit̄ ſimplicitati ꝛ q̄ alr ꝓcedit̄ ꝓtra doloſum ꝛ alr cōtra idē faciētē ex ignorātia vel ſimplicitate. In glo. in vbo p̄iori mō. Ño. ſingl'r iſtā glo. ꝛ nō tradas obliuioni. vult em̄ apte q̄ exprimēs falſū vl̄ tacēs vez ī impetratōe ſpti nō p̄ſumit̄ p̄ia frōte ß facē ex dolo ß potius ex ſimplicitate vl̄ ignorātia. Idē ſentit Jnn. ß dicit tū q̄ dol⁹ ꝓbabat̄ ex cōiecturis. Hoſt. dicit q̄ ſi ꝓbat̄ ſcia impetratoris p̄ſumit̄ dol⁹. ar. l. verius. ff. de ꝓba. qđ tū dic ꝓcedē niſi ſint līe iuſticie qr in illis de facili nō p̄ſumit̄ dolus cū faciliter obtineant̄. Itez dicit poſſe diſtingui int̄ hoīez ſimplicē ꝛ diligētē. ß tu ꝓclude q̄ ex varijs circūſtantijs iudex p̄ſumet dolū vel ſimplicitatē ꝛ informando aīm ſuū ꝓſiderabit vtz dixerit falſū ī fcō ſuo vl̄ in facto alieno. ꝛ an fcm̄ ſit de ꝓpinq̄ an de longinq̄. vt in. c. cū illoz de ſen. ex. ꝛ qđ no. ī. c. ab excōicato. j. e. Itē an līe ſint ponderoſe vl̄ faciles vt ī c. fi. ď cri. fal. Itē an falſitas fuerit inductiua ꝓceſſiōis gīe ꝛ ſil'ia. de q̄ vide qđ no. do. de ro. decī. s. alle. ꝛ Jnno. j. e. dilectus. dol⁹ em̄ nō p̄t ꝓbari niſi ex ꝓiecturĺ cū ꝓſiſtat in aīo. vt in. c. ij. de renū. li. vj. ꝛ ī. l. dolū. C. ď dolo In gl. in ℣bo exp̄ſſa. ibi vel tacet ſe decanū. hoc exemplū nō ꝓgruit līe. nec etiā exēplū ſequētis glo. qr papa dediſſet ſptū etiā in forma ꝓceſſa lz iſta fuiſſēt ex p̄ſſa. ꝛ dic vt no. j. in gl. in ℣. līas. In gl in ℣. literas ibi q̄ mouere poſſent aīm principis ad dandum. tene ß p̄in. cū fi. glo. ex q̄ potes hāc regulā elicere q̄ ea ſunt exprimēda ī ſpto q̄ poſſent mouere aīm p̄ncipis ad cōcedēdū vel ad ñ ꝓcedēdū vl̄ ad difficili⁹ cōcedēdū. ꝛ ß vltimū ꝓbat̄. j. e. poſtulaſti. papa em̄ daret bñficiū bñti aliud tenue ß nō ita ď facili ſic daret nullū bñti. iō taciturnitas tenuis bñficij inducit ſurreptōnez. vt in. c. ſi motu ꝓprio p̄al. ꝛ q̄z ß glo. ponat multa exēpla nō intelligas q̄ in q̄libet ſpto ſint exprimēda oīa q̄ ponunt ß in gl. Sz intelligas glo. in caſibꝫ ī q̄bꝫ loquūt iura q̄ all'. ꝛ dic vt in eis no. Et vide qđ dixi in. c. cū ordinē. s. e. vbi poſui an de exceptōe cōpetēte aduerſario ſit facienda mētio in ſpto. ꝛ vide p Jo. an. in. c. j. de lit. cōte. li. vj. ꝛ plene p Spe. in ti. de excep. ī. §. dicto. In gl. in ℣. niſi forſan. ibi qr ſi notoria eēt exceptio. No. ſingl'r hāc glo. ex q̄ mlta potes notare. ꝛ p̄ q̄ exceptio notoria p̄t opponi ad ꝓceſſū ꝛ ſic ante litē ꝓteſtataz lz ſit pemptoria. ꝛ ſic intellecta ē valde no. dcm̄ in ſe tñ ē vrū ꝛ no. tz Spe. in ti. de excep. in. §. d. ℣. ſed pone. ꝛ ℣. nonus. ſequit̄ Jo. an. in. c. j. de lit. cōte. li. vj. ꝛ vide de mā p Bar. in. l. cū q̄rebat̄. ꝛ in. l. vir bon⁹. ff. iudi. ſol. ꝛ p archi. in. c. vt circa. de elec. li. vj. vbi poīt ſingl'are dictū q̄ oīs p̄ptoria eť nō notoria p̄t opponi añ lit. cōte. dūmodo excipiēs offerat ſe incōtinēti ꝓbaturz. ar. ī. l. ij. §. ibidē. ff. ad exhiben. illud tñ dictū a multis mordet̄. facit p ꝛ ꝯ. c. literas. de reſti. ſpo Secdo nota ex hac glo. q̄ ſi nō cōſtat citantē hāc iuriſd itionē in citatū imo notorie cōſtat cōtrariū nō tenet̄ citat⁹ cōparere. ꝛ hēs aliā glo. in. c. veniēs de accu. ꝛ terciā in. c. ſi eps ij. q. ij. ꝛ dixi poſt Cal. ī. c. cū ordinē. s. e. vide tñ ad ß maxime in delegato qđ no. Jnn. in. c. ij. de dila. ꝛ ī. c. cū in iure de offi. dele. ꝛ p Jo. an. in regla ſcīēti. li. vj. ī mercu. Tercio nota q̄ vbi notoriū ē ſptū eſſe ſurreptici um vl̄ ipetrātē eē excōicatū vel iudicē ordinariū non

habere alꝫ iuriſditionē in citatū nō ꝑt cogſcere an ſua ſit iuriſditio. qꝛ exq̄ iudex eſt certꝰ de defectu iuriſditionis nō ꝑt ꝓcedere in cā. ad ℔. c. ſi duob. j. de ap. ℣ cōpetent ꝑt annecti illa materia q̄tidiana ꝛ vtil. an ꝛ q̄n iudex ſi reuocat in dubiū ꝺ iuriſditōe ſua poſſit ꝺ ℔ cognoſcere. de q̄ materia ꝑ doc. hic. ꝛ ꝑ Jo. an. in. d. regula ſciēti. ꝛ ꝑ Jnno. ℔ ꝛ in. c. venerabili de cēſi. ꝛ in. c. ex pte. el. j. j. de ℣. ſig. ꝑ bar. ꝛ alios legiſtas in. l. ꝑſcriptōne. ¶. ſi ꝓtra ius vl vti. pu. ꝑ eundē in. l. ij. ff. ſi q̄s i ius vo. ꝛ in. l. q̄dā ꝓſulebāt. ff. de re iudi. aliq̄ꝺ in. l. a ſēntentia. ff. de teſt. tute. ꝛ cā breuitatis reduco totā materiā ad certos caſus. ¶ Et primo ponā caſus q̄b cōiter tenet iudicē nō poſſe cognoſcere. ſcꝺo caſus in q̄b ꝑt. tercio caſus in q̄b dubitat ¶ Uenio ad primū ſi exceptio oppoſita ꝓtra iudicē ſigillat. i. notat ipſū iudicē infamia ſeu defectu vl alio crimīe nō ꝑt ipe cognoſcere qꝛ ē ſuſpectus. vtputa ſi opponit q ē excōicatus vel ſeruus vl infamis vl q̄ꝺ ſile. hoc tꝫ bar. in. d. l. cōſule, bāt. Jo. an. ſentit in. c. pia. de excep. li. vj. Sequit do. an. ꝛ cōiter ſequūtur doc. lꝫ Jnno. dubitādo aliud ſenſerit in. c. cū in iure. ꝛ in. c. cū ſup. de offi. dele. ¶ Scꝺs caſus q̄n exceptio iuriſditōis piter ꝛcludit in illo incidēti ſicut in illo pncipali. exēplū ſi oppono q iudex eſt minor vl furioſus vel mlier vel aliū nature defectū patiat. nā iſte exceptōes ſic excludūt eū a pncipali ita q nō poſſit cognoſcere an ſit iudex ꝛ iſta ē rō quare iudex q̄ allegaret ſuſpectus nō ꝑt cognoſcere ſup ſuſpitōe ℣ eligūtur arbitri. vt in. c. ſuſpitōnis de off. dele. nā ſic ē ſuſpectus in pncipali ita ꝛ in incidēti ꝛ ℔ voluit Jnno. in. c. pnudētiā. de offi. dele. ꝛ ſentit bar. in. d. l. q̄daꝫ. ¶ Tercꝰ caſus cū opponit de totali fūdamēto iuriſditionis ꝛ ꝓprietate ipſius. vt qꝛ opponit q q̄s nō ē ptās vel eps. nō em̄ ē idoneꝰ in hac cognitōe qꝛ bꝫ affectionē ad cām q̄nimo cā ē ꝓpria. ℔ voluit notant bar. i. d. l. a ſnīa. ꝛ Jnno. in. c. ceterꝫ. de iudi. ¶ Quartꝰ caſꝰ cuꝫ agit ſolū de nudo exercitio iuriſditōnis ℣ de ꝓprietate ſubiectōnis. vt qꝛ citatꝰ dicit ſe eē exēptū ꝛ iudex negat mlta em̄ ſūt cōmoda ſubiectōis. iō iudex ē ſuſpectus i hac cognitōe. ℔ voluit Jnno. in. c. venerabili. de cēſi. ꝛ vide qđ ibi dixi. ꝑ qđ notāter limitat. c. cū pſone. de p̄ni. li. vj. ꝛ glo. ibi poſita q̄ aliud ſentit. ꝛ vide qđ dixi i d. c. venerabili. facit qđ no. glo. in. c. ad audiētiā ꝺ app. ¶ Quintus caſus q̄n notoriū ē eū nō eē iudicē vel ſaltē ipe ſcit. nā tūc nō ꝑt ꝓcedere in cā. de q̄ in. c. ſi duob. de ap. ꝛ dic vt ibi. ſecus ſi iudex ignoraret ꝛ ptes ſcirēt. vt ibi ē bo. ter ¶ Sextꝰ caſus q̄n iudex ſe ingerit ita q ꝓtēdit ꝑ iuriſditōe ac ſi eēt ps. nā ex ℔ reddit ſuſpectꝰ ar. l. q̄ oīa. ff. de ꝓcu. ꝛ ē glo. ſingl'aris in. c. ſtatutū. i ꝓn. in ℣. copia. j. e. li. vj. ꝛ tenēꝫ ſp mēti hūc caſū ꝑ quē inferꝛ ad. q. q̄tidianā nūq̄ iudex ꝓcedēs ex officio poſſit cognoſcere an ſua ſit iuriſditio ſi dubitat: ꝛ videt q nō. qꝛ tꝫ locū ptis ꝛ ꝓtēdēdo ꝑ iuriſditōne reddit ſe ſuſpectū. ꝛ in hac opi. videt inclinare do. an. lꝫ nō firmiter. ℣ ego credere oppoſitū ꝑ l. ij. ff. ſiq̄s in ius vo. q̄ loq̄tur indiſtincte. ꝛ ꝑ ter. iūcta glo. in. d. c. cū pſone. nec ℔ caſu ꝑt dici q iudex ſe ingerat cū teneat ex offō ſuo ꝓcedere. vt in. c. q̄l'r ꝛ q̄n. ij. de accu. g̃ ceſſat rō ſuſpitionis qꝛ ſe nō ingerit volūtarie. ſecꝰ q̄n. q. ē inter ptes ꝛ ipe aſſumit defēſionē ptis ſtātis ꝑ iuriſditōe. Caſꝰ ℣o in q̄ ꝑt cognoſcere ē cū dubitat ꝓbabiliꝫ de cōpetentia iuriſditōnis ꝛ exceptio nō ſigillat pſonā ſuam. ſi ſumus ex oēs caſus p̄dictos ꝛ tūc cognoſcit an ſua ſit iuriſditio. qꝛ iudicare pncipaliꝫ ē onus. vt in. l. munerꝫ. in. §. iudicādi neceſſitas. ff. de mu. ꝛ ho. ꝛ in. c. paſtoralꝫ. de off. dele. lꝫ in ꝓn̄tiā ſit honoꝛ. vt ī. c. vt debitꝰ bonoꝛ. de ap. vide gl. ī. c. ſi ꝑ vnū de of. dele. li. vj. nec iudicat in facto ꝓprio. qꝛ cā nō dī ꝓpria exq̄ cōmodū vl icōmodū ad eū nō ptinet. ij. q. vj. biduū. in ℣. palā. ꝛ in ℔ caſu intelligiꝫ iſte ter. ꝛ. c. paſtoralis. §. e. ꝛ in. l. ꝑſcriptōe. et alie leges ſupius alle. Caſus ℣o in q̄b dubitat occurrunt ad preſens tres ad quos tanq̄ ad pncipaliores poterunt reduci ſiqui alij inueniri poterūt. Pꝛimꝰ caſus cū excipit q locus ꝓtractus vel delicti nō eſt de iuriſditōne citātis. ſed finaliꝫ tenet Jnno. q ꝑt cognoſcere qꝛ hec ſnīa nō nocet alteri iudici. q̄nimo Bar. ſētit in. d. l. ij. q ℔ exceptio nō ꝑt opponi ad ꝓceſſum ℣ ad merita cauſe tm̄. qꝛ ſatis eſt in libello aliq̄ꝺ expꝛimi qđ fundet iuriſditionē iudicis lꝫ illō nō ſit verꝫ. qꝛ debꝫ inſpici qđ petit ꝛ nō qđ debet quo ad fundandā iuriſditionē iudicis ꝑ ter. in. l. pe. ff. de iuriſdi. om. iu. Cōtrariū tꝫ ℔ do. an. qꝛ illa. l. nō ꝓcedit q̄n ex negatōne petiti negat pncipaliter iuriſditio. vt in caſu nꝛo. ꝛ ℣ verius puto q poſſit recuſari vt ſuſpectus ꝓpter affectionē quā habet ad cām. ar. in. c. inſinuante de offi. dele. Scꝺs caſus q̄n iudex ē habiturus aliqđ cōmodū ſportulaꝝ. quo caſu glo. multum vulgata in. l. de iure. ff. ad muni. dicit q nō ꝑt cognoſcere. Cōtrariū tenet Pe. ꝛ Ly. in. d. l. ꝑſcriptōe. qꝛ cōmodū habet accеſſorie. bar. ſequit glo. qꝛ ſola affectio ad cauſā eſt ſufficiens ad remouendū iudicē. d. c. inſinuāte. ꝛ l. ꝑtoꝛ. ff. de iuriſ. om. iu. dicit tn̄ in. l. ij. in ℔ ſtandū cōſuetudini. Do. an. putat attendēdam q̄ſtitatē cōmodi. ꝛ placet mihi q attēta q̄litate pſone iudicis ꝛ q̄ſtitate muneris iudicet ſuſpectus vel nō. ad ℔ allego bo. ter. in. c. ꝛ ſi cōnes de ſymo ¶ Tercꝰ ꝛ vltimꝰ caſus q̄n ꝛptū dicit falſum ꝛ iudex pnunciauit qđ erat verꝫ nūquid teneat ꝓceſſus ſi poſtea detegit q erat falſum. Jnno. Jo. an. Cōpo. do. an. tenēt ꝓceſſum nō valere. qꝛ fabꝛicatoꝛ falſi ꝛpti nō potuit dare iuriſditionē nec in pncipali nec in incidenti. Bar. in. d. l. ꝑſcriptōne. dicit ꝓceſſum valere ſi falſitas erat latēs. qꝛ dubiū poſuit iſtū in quaſi poſſeſſione iuriſditōnis. ar. in. l. barbarius. ff. de offi. pꝛeto. Bal. tenet primā ptē. ꝛ illa videt mihi verior. qꝛ exq̄ ꝛptū non emanauit a pncipe iſte pōt dici intruſus. ꝛ ſic non debent valere geſta etiā dato cōi erꝛoꝛe. vt no. in. c. nihil. j. de ele. ꝑ Jnno. fac. c. alienatōes. xij. q. ij. non ob. l. barbarius. qꝛ ille hūit ptātē a pncipe lꝫ ꝑ ſurꝛeptiōem ℣ iſte a nemīe. ꝛ ꝑ ℔ dic q ſi ꝛptū eēt pꝛiſus nullū ſi tamē emanauit a pncipe ꝛ dato dubio iudex pꝛonūciauit ꝛptū valere tꝫ ꝓceſſus ſi nō fuit appellatū. ℔ ē ſingl'are dcm̄ lapi. in. c. j. e. ti. li. v.

Doceri. Solet mlt̄ allegari. ꝛ ℔ dic ī ſūma. Jn cā mōſterij ꝓuenit abbas ꝑ ꝛptū in q̄ nll'a fit mētio ꝺ ꝓuentu. nec ꝓpt ℔ appellari ꝑt niſi abbatis ꝛ ꝓuētus bona eēnt diſtincta oīno. Primo ponit dupler qō. ſcꝺo ſo. ibi ſup quo. tercio rō ibi cū ex officio. q̄rto exceptio ibi niſi ¶ Nota primo q valet reſcꝑtū impetratū ꝓtra ſolū ꝓlatū lꝫ ipetret ſup cā cōi ipi pꝛelato ꝛ capło. Dic tn̄ Guil. de monte laudino in cle. j. j. eo. q curia de facili nō dat ꝛptū ſup reb cōib ꝓtra ꝓlatū q̄n faciat mentionē de cōuentu. dic tn̄ q iure reſcriptū valet vt hic. ¶ No. ſcꝺo q ꝓlatus ꝑt ꝛ tenet ſolus ꝓcurare negocia ſibi ꝛ capło cōia. nā ex officio adminiſtratōnis ſibi iniūcte ad ℔ tenet. Et ex no. q ſolus rectoꝛ vniuerſitatis ꝑt pꝛomouere ꝛ pꝛocurare negocia totiꝰ vniuerſitatꝫ imo ex officio ſibi iniuncto ad hoc tenet. vt notat Jnno. in. c. fi. de maio. ꝛ obe. niſi negocia eēnt multum ardua. vt j. dicam ¶ Itē no. ibi negocia pꝛocurare. q pꝛelatus n̄ dicit dn̄s rerū eccleſiaſticarum ſed potius ꝓcuratoꝛ. ꝛ idē dic in epiſcopo ꝛ alijs pꝛelatis. vt ē tex. in. c. ij. j. de dona. non tamen ex toto pꝛelatus equiparatuꝛ ꝓcuratoꝛi nec etiā tutoꝛi ſed ampliꝰem ꝛ honoꝛabiliorem poteſtatē habet q̄ tutoꝛ ꝛ pꝛocurator. vide ad hoc glo. no. v. q. ij. in. c. fi ¶ Ultimo nota vnum quod neſcio alibi q inter abbatem ꝛ capitulum bona mōaſterij poſſunt eſſe diuiſa vt aliqua pertineat ad menſam abbatis aliqua ad menſam capituli. hoc tamen non ꝓcedit ex regula nec de iure cōmuni cū omnia debeāt eis eſſe cōia. vt in. c. cum ad monaſterium. j. ꝺ ſta. regu. ſed ꝓcedit de iure ſpeciali. puta ex cōſuetudine

vel statuto ex cā rōnabili facto. de q̄. j. latius ⁊ pōdera q̄ ꝓgregatio religiosoꝝ appellat̄ ꝙuētus secularīū ꝛo cōiter appellat̄ capl'm. nō tn̄ est inter ℔ dīa. ⁊ aliq̄n cōuent⁹ religiosoꝝ appellat̄ capl'm. de q̄ dicā. j. e. c. capl'm et etymologiā capti cetus synodi ⁊ cōciliꝫ vide in. c. xv. di. de capto dicā. j. eo. capl'm. ¶ Jn glo. j. in fi. banc gl. et dicta doc. p clariorī doctrina reduco ad. viij. qōnes. ℙrima qō versat̄ circa validitatē r̄pti impetrati ꝓtra monasteriū vel p. ℙcōa qō circa facultatē agēdi in iudicio. ⁊ nunq̄d abbas sine cōuentu vel ecōtra possit exīri. ℑercia qō circa facultatē cōstituēdi ꝓcuratorem seu sindicū vel iconomū. ℚuarta qō nunq̄d sede vacā te possit cōuentus agere. ℚuinta qō p̄supposito q̄ cō uent⁹ nō possit agere sine ꝑlato nunq̄d ꝑlat⁹ possit bñ ratū factū p ꝙuētū. ℙexta qō q̄d si ꝛtic̄ lis inch̄ ꝑlatū ⁊ capl'm nūq̄d possit agere capl'm sine curatore. ℙeptia q. nūq̄d dispositū ℔ in abbate ⁊ ꝙuētu bēat locū i alijs platis. ℚctaua. q. ⁊ vltīa q̄n bona dicant̄ cōia vel diuisa inter ꝑlatū ⁊ cōuentū. ⁊ cuⁱ⁹ auctē ℔ diuisio fieri possit. ⁊ hāc vltimā. q. tāgꝫ ꝓ fundamēto aliaꝝ qōnū ꝑus expediā. ¶ Sciendū ē em̄ q̄ q̄nq̄ bona ecclie sunt ꝓpius cōia abbati ⁊ cōuētui. q̄nq̄ sunt diuisa q̄ ad rem ℔ nō q̄ ad admīstratōnē. vt puta q: certa bōa sūt deputata ꝓ mēsa ꝙuentus ⁊ certa ꝓ mēsa abbatis administratio tn̄ nō est diuisa ℔ abbas admīstrat ac si bona ex toto essent cōia. q̄nq̄ ⁊ tercio bona sunt diuisa q̄ ad rē ⁊ q̄ ad admīstratōz. vt q: cōuent⁹ ꝓ se vel ꝓ aliū admini strat bona sibi deputata ⁊ idez facit abbas de suis. ⁊ de istis loquit̄ tex. in fi. cū reqrit q̄ bona sint oīo distincta q̄nq̄ ⁊ q̄rto aliq̄ sunt diuisa aliq̄ ℵo sunt cōia. cuⁱ⁹ aūt auctē hec diuisio fieri possit cū vt. ℔. dixi religiosis oīa debēt esse cōia. dicūt doc. q̄ in instructōe seu fundatō ne mōasteriꝫ ℔ potuit fieri ad instātiā p̄oni. ⁊ intellige q̄ eps ℔ fecit ad instantiā p̄oni. ar. in. c. cū dilectus de ꝙsu. ⁊ in. c. q̄sto de cēsi. q: cū ista cōcernāt modū viuēdi et spūalitatē q̄dā nō ꝑt p̄onus ꝓ se ℔ statuere etiā a p̄ncipio. vt nōnter voluit Jnno. in. c. qm̄. j. ne p̄. vi. su. post fundatōz ℵo ℔ facit eps. ar. in. c. qm̄. j. de vi. et ho. cle. ⁊ in. c. sicut vnire. de excess. pl. ℰgo puto q̄ etiā ipse abbas cū ꝙuētu possit ℔ ex cā ꝙstituē cū ꝓ hāc di uisionez bona nō minꝰ sūt mōasteriꝫ q̄ p̄us ℔ respectu vsus fit ℔ diuisio. ¶ Ad ℔. xij. q. j. ī. §. fi. ⁊. c. vltio. ⁊ ℔ idē vī sentire Jo. an. in fortiorib⁹ termīs in regula nō ē ob ligatorīū. de re. iur. li. vj. in mer. vbi post quendā mgr̄m in theologia ꝙcludit valere statutū abbatis ⁊ cōuētus cā vitāde murmuratōis ⁊ scādali vt singulis mōachis dent̄ decē ꝓ vestim̄tis. ⁊ ibi vide lati⁹. sine cā tn̄ ℔ debe re fieri nō ē ꝙsulendū ne sit occasio mali. ⁊ idē dic ī mo nialib⁹. vī puto abbatissam posse ꝓmittere vt lucra ex manib⁹ possint ꝙuertere in ꝓpos ⁊ necrios vsus nec ꝓ ℔ dicunt̄ hīe ꝓpriū. de q̄ vide ꝓ Jo. an. ⁊ host. in. c. cuꝫ ad monasteriū de sta. reg. ⁊ ibi dixi. cogita tn̄ nūq̄d con sensus epi dꝫ accedere p nōbile dictū Jnno. in. c. req̄si sti de testa. ⁊ in. c. cū accessisset de ꝙsti. vbi dicit collegia inferiora nō posse statuere circa statū ecclie sine auctē epi. nā saluādo dictū Jo. an. possem dicere illud nō cō cernere statū ecclie ℔ potius modū viuēdi inter se. fac q̄ dicit gl. in. c. ij. de ver. si. li. vj. ¶ Ad scdam. q. q̄ fuit ꝓma in ordie dic q̄ si bona sūt cōia ex toto vel saltē q̄ ad admīstrationē. vt. ℔. in scdo mēbro tꝫ r̄ptū impetra tū exp̄sso noīe solius abbatis. ℔ apte vult iste tex. q: ad ipsū abbatē ptinet ꝓcurare negocia ton⁹ mōasteriꝫ. ℭ satis ē de eo facere mētiōz in r̄pto. nec ob. illa diuisio q̄ ad rē tm̄. q: ex q̄ nō ē diuisa administratio ꝓcedat rō. c. nec ob. finis q: loquit̄ q̄n bona sūt oīno distincta. vī in tercio mēbro q̄n. f. sūt oīo diuisa nō valet r̄ptū ℵ abba tē sup bonis spectātib⁹ ad capl'm nec ecōtra. vt ꝓbat̄ ℔ in fi. tex. nā tūc cessat rō capli q: ex q̄ bona oīo sūt di uisa nō tenet̄ abbas ꝓcurare negocia ꝙuēt⁹. ¶ Vltio mēbro q̄n aliq̄ sūt diuisa aliq̄ cōia. in diuisis tene qđ. ℔ dixi q̄n oīo sit̄ diuisa ī cōib⁹ tene qđ. ℔. dictū ē q̄n oīo sūt cōia. ⁊ ℔ olim tenuit Fran. ℵcelleñ. ⁊ vī magis placere doc. ℔ basianus ℵ. ℔ tene ꝑmū q: eadē rō dꝫ ē de pte q̄ ad ptē sic de toto q̄ ad totū. vt. l. q̄ ō tota. ff. ō reiuē. ⁊ i c. pastoral'. §. itē cū totū. de off. del. Jtē rō hꝰ. c. vēdicat sibi locū ī istis casib⁹ q: abbas teneť ꝓcurāē eccliā. g̃ bꝫ locū dispositio in. c. cū dilecta. de ꝙscr. vti. ℑi tn̄ ꝙuen tus etiā in cōib⁹ ipetraret noīe ecclie ꝓ tale r̄ptū posset agere abbas. vt no. Jo. an. ī addi. spe. in ti. de r̄p. p̄ñta. §. rōe eiꝰ ℵ. q̄ē. ℵ. itē q̄ vbi ipetrat̄. vbi vide. ¶ Ad ter ciā. q. circa facultatē agēdi gl. ℔ ⁊ in. c. j. de ꝓcu. ⁊ vbicū q̄ tāgit hāc mām sp tenuit q̄ nec ꝙuemre pōt ꝑlatus sine ꝙsensu ꝙuētus nec ecōtra. ⁊ ꝓpter auctem glosato ris curia nō admittit de facili ꝑlatū ad agēdū sine ꝙsen su ꝙuētus seu ꝓcuratorē ipsi⁹. vt no. in cle. j. ī. e. ℔ Jnn. ⁊ cōiter doc. tenēt ℵriū. ⁊ ℔ opi. vlt. verior. vñ distigue q̄ si bona sint cōia ꝑ et scdo mō solus ꝑlatus ꝑt agere sine ꝙsensu ꝙuētus ⁊ etiā ꝙueniri. nā vt dicit Jnnoc. re gula iuris bꝫ q̄ bñs legitimā admīstrationē ꝑt agere sī ne ꝙsensu alteri⁹. vt in. l. fi. ff. q̄ cuiusq̄ vni. ℔ ꝑlat⁹ bꝫ legitimā admīstrationē. g̃ ꝛc. Jtē ad ℔ corroborandū adduco ℔ ar. incōuincibile. q̄libet ꝑlatus saltē ē ꝓcura tor legitimꝰ ecclie sue. vt in. c. ij. j. de dona. ⁊ bꝫ liberam admīstrationē a iure. vt in. c. cū nobis. in fi. j. de ele. ⁊ in c. is cui. e. ti. li. vj. ⁊ in abbate vide tex. opti. in. c. nullam xviij. q. ij. vbi dꝫ q̄ tota ptās mōasteriꝫ tā circa cultum diuinū q̄ circa reliq̄s res mōasteriꝫ ē penes ipm̄ abba tē ℔ ꝓcurator etiā simplex ꝑt agere ⁊ si bꝫ liberā ꝑt ex plicare ea q̄ exigūt spāle mādatū. vt in. l. ꝓcurator cui libera. ff. de ꝓcu. g̃ fortius poterit ꝑlatus q̄ nō ē ꝓcura tor simplex ℔ bꝫ titulū honorabilē ⁊ dignitatez. vt no. gl. in. c. fi. v. q. ij. ꝑbat̄ in. c. indēnitatib⁹. de elec. lib. vj. ¶ Et ex ℔ pōt argui q̄ solus ꝑlatus ꝑt etiā alienare ex cā licita ꝓ illā. l. ꝓcurator. nisi ius spāliter interdiceret sibi. xij. q. ij. sine exceptiōe. ⁊. c. abbatib⁹. ⁊. c. placuit. nō ob. huic cōclusioni. c. j. de ꝓcu. bꝫ em̄ ille tex. duos intel lectus. ꝑmus vt clerici ibi se subscribāt vt testes nō tā q̄ ꝑlātes ꝙsensū. vñ vt dicit ℵost. eps solus bꝫ ipsū ꝙstituere ꝓcuratorē. ℑm aliū intellectū se subscribūt vt ꝙsentiētes. ⁊ tūc dic Jnn. q̄ pōt ꝓcedere in arduis in q̄ bus dꝫ ꝑlatus hīe ꝙsensū capli. ar. in. c. pastoral'. j. ō do na. ⁊ in. c. sine exceptōe p̄al. ⁊ tene mēti hāc regulā q: ī arduis ꝑlatus nō dꝫ aliq̄d agere sine ꝙsēsu capli. vide tn̄ qđ le. ⁊ no. in. c. q̄sto. ⁊. c. nouit. de his q̄ fi. a ꝑla. ℙō ob. l. ait ꝑtor. ff. de iure delib. sup q̄ se fundat gl. q: po nit̄ ibi casus spāl is ī herede q̄ voluit tps ad deliberādū nā añq̄ adeat hereditatē nō ꝑt agere nec aliq̄ alienare vñ regula nō ē vera indistincte q̄ nō valet alienare q̄ n ꝑt rē in iudiciū deducere. exēplū iu p̄e q̄ sup bonis ad uēticys filij ꝑt agere tāgꝫ bñs legitimā admīstrationez a iure ⁊ tn̄ nō ꝑt alienare. vt in. l. cū nō solū. ℭ. de bo. q̄ li. ⁊ in. l. j. ℭ. de bo. ma. Jtē ꝓcurator simplex ꝑt agere. vt in. c. q̄ generalit̄. de ꝓcu. li. vj. ⁊ tn̄ ꝓcurator nō pōt alienare si nō bꝫ liberā. vt in. l. ꝓcurator bonorīū. ff. de ꝓcu. ℙic g̃ q̄ q̄ nō pōt alienare nō ꝑt rē in iudiciū de ducere noie ꝓprio. ⁊ sic scdo mō ꝑt intelligi illa. l. ait ꝑ tor. ℔ noie alieno ꝑt exq̄ bꝫ legitimā admīstratōz vt ī dictis iurib⁹. ⁊ no. ℭi. i. d. l. j. nō ob. §. ⁊ ℔. nihilominus alī. ī gl. ℔ potⁿ fac ℵ. q: dic q̄ solus iconomꝰ ꝑt agere lꝫ ī ꝙstōne iconomi ꝙcurrat ꝙsēsus ꝙuētus. de q̄ dicā ī se q̄nti. q. ℑi ℵo bōa ꝑlati ⁊ ꝙuēt⁹ sit̄ oīo distincta tūc ꝑ lat⁹ ñ agit ꝓ reb⁹ ꝙuēt⁹ nec eℵ. vt ℔ ī fi. ⁊ ī vl. mēbro q̄n sit̄ ꝑtī diuisa ⁊ ꝑtī ꝙiūcta. dic ꝓcedēdū vt. ℔. dixi. ꝙuēt⁹ aī nūq̄ ꝑt agē ī reb⁹ cōib⁹ sine ꝙsēsu ꝑlati. q: administra tio ē ꝙcessa plato ⁊ ñ ꝙuētui. vt ℔. ⁊ i. c. cām de iudi. ℰx cipe a p̄dict̄ q̄n negocia sit̄ ardua. q: tūc ō ꝙsēsu vtriusq̄ debēt ꝓmoueri. vl̄ nisi ꝙuēt⁹ vl̄ ꝑlat⁹ vellꝫ agē sup re uocatiōe rer̄ male alienatar̄. vt i. c. siq̄s p̄sbior̄. de re. ec. ñ ali. ⁊ vide qđ no. i. c. cū oli. de re. spo. ℕūq̄d cauē do de rato possit alī eor̄ admitti: vide gl. no. ī. c. j. de ꝓ-

cur.⁊ dic vt ibi. Et ꝓ his q̄ dixi.§.i ꝑ mẽbroꝝ tex.ℌ si bñ pōderet. Nã q̄ possit ꝙueniri sine cōsensu ꝙuẽtus dico eẽ tex.ℌ no.i ꝑma ꝑte ibi q̄relãtibꝫ rñdere. q̄ possit agere ꝓbat ꝑ rōꝫ tex.dū dicit q̄ ex offō suo tenet ꝑ latus ꝓcurare negocia ꝙgregationū suarū. ḡ. agere in iudicio. vt in.d.c.q̄ gnāliter. ¶ Jn.iij.q.nūq̄d solus ꝑ lat⁹ possit ꝙstituẽ ꝓcuratorẽ seu iconomū.gl.ℌ q̄ nō.§ Jnn.⁊ cōiter doc.tenẽt oppositū.⁊ hãc opi.credo verio rẽ.q⁊ regl'a iuris hꝫ q̄ q̄ ꝑt ꝑ se agẽ ꝑt ꝑ ꝓcuratorẽ et ꝓcuratorẽ ꝙstituẽ.l.j.ff.de ꝓcu.⁊ ex̄ in religiosis nōn' ponit Jnn.in.c.cū.i.⁊.a.de re iudi. Adduco ex̄ ho.ter. in.c.petitio.j.de ꝓcu.⁊.d.c.j.de ꝓcu.ℌm ꝑmū itellectū q̄nimo lꝫ tutor nō possit dare ꝓcuratorẽ añ lit.ꝙte.vt in.l.neq; tutores. C.de ꝓcu.ꝑlat⁹ aūt ꝑt tãq; hñs libe riorẽ admīstratōꝫ q̄; tutor.ad ℌ text.⁊ signanꝫ voluit ibi Jnn.in.c.pe.de in.ca.qđ tene mẽti. dicit tñ nōn' ℌ Jnn.q̄ si ꝑlat⁹ vellet ꝙstituẽ officialẽ seu iconomū ge neralẽ ⁊ ꝓpetuū q̄ oĩa negocia ꝓit' gerat tã i iudicio q̄ ex̄ dꝫ hẽ ꝙsensū ꝙuẽt⁹ seu capl'i.q⁊ ℌ ꝑt ꝙputari int' ar dua.nec tal' ꝑt eẽ laic⁹ ℌm eū p.c.idicatū.lxxxix.di.⁊ ℌ vltimū ꝙfirmauit idẽ Jnn.i.c.ij.de iudi.ℌ dictū itelli gerẽ vex q̄ iste tal' iconom⁹ hẽt ẽt iurisditōꝫ i clicos seu ꝑeminẽtiã i reb⁹ spũalibꝫ.⁊ sic dꝫ itelligi illud.c.idi catū. vt no.ibi archi.ℌ vt q̄s ꝓcuret negocia ruralia ⁊ alia bona ep̄at⁹ sine iurisditōne ⁊ ꝑeminẽtia i spũalibꝫ puto q̄ tal' ꝑt eẽ laic⁹ imo magis hōestũ ẽ vt sit laicus. ar.xj.q.j.te q̄dẽ.⁊ ℌ voluit gl.no.i.d.c.idicatū.⁊ qđ di cit Jnn.de ꝓpetuo iconomo seu officiali nō itelligas q̄ q̄s possit ꝙstituẽ ꝓpetuū ꝓcuratorẽ q̄ min⁹ sibi liceat reuocare vt no.bar.i.l.cū ꝓcario.ff.de ꝓca.q⁊ nemo ꝑt sibi legẽ ponẽ a q̄ sibi ñ liceat resilẽ. vt.ff.d le.iij.l.siq̄s i ꝑn.⁊.l.pe.ff.de pac.⁊ iō puto q̄ eps ꝑt libẽ vicariū re mouẽ.ad ℌ qđ no.gl.i cle.fi.d.ꝓcu.⁊ i cle.⁊ si ꝓncipal' d ꝛpt'.nisi aliq̄ ꝙcederet i vicariã ꝓpetuã cū cōsensu capl'i iux̄ no.ꝑ Jo.an.i.c.cū venerabil' de cēsi.ℌ ꝓcedūt i bo nis cōib⁹.i diuisis ℞o dic q̄ ad limites facultatis agẽ di ꝑt q̄s ꝙstituẽ ꝓcuratorẽ.⁊ sic ꝙuẽt⁹ ꝑt it i reb⁹ suis ꝓcuratorẽ ꝙstituere sine ꝑlato nisi i arduis. vt.§.dixi. ¶ Uenio ad qntū nūq̄d vacãte sede possit ꝙuẽt⁹ agẽ si ne ꝑlato: dic de ℌ vt no.i.c.fi.ne se.va.⁊ vide glo.i cle. fi.de ꝓcu.⁊ Jnn.i.c.cū dilect⁹.j.de ꝙsu ¶ Ad sextū nū q̄d ꝑlat⁹ possit ratificare gesta p solū ꝙuẽtū.gl.ℌ q̄ sic quã no.⁊ sequũt doc.dicẽtes q̄ ℌ req̄rit cōsensus ℌ nō auctas q̄ ꝑt inꝛuenire añ ⁊ p⁹.ℌ i auctẽ ꝓcedit.§.tutor allegat⁹ i gl. Ego dicerẽ q̄ ex̄ vbi req̄rit auctas ꝑt ꝑla tus ad vtilitatẽ eccīe eã int'ponẽ ⁊ actū ratificare ẽt ex p⁹facto.ꝑ tex.no.i.c.siq̄ de reb.xij.q.ij.vbi pꝫ q̄ aliena tionẽ factã ꝑ capl'm ẽt sedeva.ꝑt eps postea creat⁹ ratã hẽ si expedit eccīe.⁊ vide gl.i.c.j.ne se.va.⁊ tene semp mẽti ℌ dictū.q⁊ sepe fit alienatio i abñtia ꝑlati q̄ tñ cō sensit ex postfacto ¶ Ad.vij.q.q̄d si sperat' lis int' ꝑla tū ⁊ capl'm. Ho.dic gl.q̄ curator ad litẽ dꝫ dari capl'o fic̄ dat' mīori volẽti agẽ ꝯ tutorẽ Jnn.dic̄ ℌ ver si ca pitulū vult agẽ noīe eccīe. ℌ si q̄libꝫ ꝑs capl'i vult agẽ ꝓ iure suo ⁊ noīe ꝓrio nō ẽ op⁹ dare curatorẽ. Ad ℌ ꝑt adduci.c.cū int' canōicos cū gl.sua de ele. Host. Cō po. Spe.i ti.de sindico.⁊ cōit' doc.seq̄ntes idistincte te nẽt q̄ capl'm ꝑt agẽ ꝯ ꝑlatū sine curatore vl' ꝯ aliū quẽ cūq; exq̄ hꝫ legitimã admīstratōꝫ.ad ℌ.c.cū eccīa sutri na.de cã pos.⁊ ꝓpri.⁊.c.cū venissẽt.de i inte.rest.⁊ ℌ ꝑs verior.ꝓ q̄ fac̄.l.j.ff.qđ cuiusq; vni.⁊.c.ex ꝑte.⁊.c.oliꝫ de accu.⁊ vide qđ le.⁊ no.i.c.signauit.j.de appell. ⁊ i.c. fi.v.q.iij ¶ Ad octauã ⁊ vltimã q̄nẽ an i alijs ꝑlatis bẽat locū iste tex. Cōiter doc.dicũt q̄ sic.q⁊ eadẽ ⁊ for tior rō ẽ in alijs ꝑlatis. Nã ℌ dubitabat' de abbate q̄si hẽt min⁹ ius in reb⁹ cōib⁹ q̄; ali⁹ ꝑlat⁹ secl'aris.ar.liij. di.i.c.abbati.vñ i oĩ ꝑlato q̄cūq; noīe nūcupet' hꝫ lo cū qđ ℌ dī.qđ satis plꝫ q⁊ rō decidẽdi bui⁹ tex.hꝫ locū in oĩb⁹ ꝑlatis circa bona cōia.nã q̄libꝫ ꝑlat⁹ tenet' ꝓcu rare bona eccīe sue.vt i.c.ij.j.de dona. ḡ cōueniri ꝑt et agẽ.vt.§.dixi.idẽ dicũt doc.i cōmendatario vt valeat

ꝛptū ꝯ eū ipetratū tm̄ cū ipse possit agẽ ⁊ cōueniri.vt i c.q̄relã.de elec. Jdẽ in ꝑsbytero rectore alicui⁹ eccie vt valeat ꝛptū ꝯ eū solū ipetratū q⁊ ecclia dī cōmissa ꝓ sbytero.xxxij.di.in.c.ꝑsbyter.⁊ ꝑt dicẽ eccliã eẽ suã vt in.c.cū nō ignores.j.de ꝑbẽ.⁊ i.c.si tibi abñti.de ꝑbẽ.li. vj. An aūt eps dꝫ inꝛponẽ auctem si inferiores clerici ꝙstituũt sindicū. Jnn.nōn' i.c.ipatoꝝ.d iura.calū.dic̄ q̄ ñ.ẽ de necc̄itate lꝫ gl.ibi ꝯriū teneat ℌ tene ꝑmū.⁊ ꝑ ℌ bẽs q̄i expeditã mãꝫ q̄tidianã isti⁹.c ¶ Et no.gl.fi.i eo q̄ dic̄ q̄ ꝛpta s'ꝛ stricte itelligẽda lꝫ aliꝫ dixẽit Jnn.i.c. epi.d re.cc.ñ ali.ℌ tene ꝑmū fa.qđ le.⁊ no.i.c.ad ℌ.§.c.

C ¶ Um dilecta. Processus fact⁹ ꝑ ꝛras surrepticias ir ritat' ℌ fact⁹ ꝯ formã ꝛpti irrit⁹ nūciat'.ita cōit' sūmat'.q⁊ al'r declarare vt patebit ex.j.dicendis. Diuī dit' ꝓncipal'r i q̄tuoꝝ ꝑtes. Jn ꝑma succicte tãgit.q.in scđa irritat ꝓcessū scđoꝝ iudicū.ibi de ꝑbẽdim⁹ i rcia irritū decernit ꝓcessū ꝑuoꝝ iudicū.ibi dictum.i q̄rta committit cãm ⁊ mãdat restitui spoliatos. ibi ideoq;. ¶ No.ꝓ q̄ i cã electōis ꝑt monialis electa ꝑ se eẽ i iu dicio ad ꝓsecutōꝫ iuris sui vel ꝓcuratorẽ ꝙstituẽ.ho die ℞o nō lꝫ monialibꝫ exire clausurã mōasterij. re spectu ℞o ꝓcuratoris ꝙstituẽdi cape istã regulã vbicū q̄; religiosus vel religiosa ꝑt eẽ i iudicio ꝑt ꝓcuratorẽ cōstituẽ.q⁊ magl decẽs ẽ vt ꝙpeat ꝑ ꝓcuratorẽ q̄; ꝑ se. hãc regulã notãdã ponit Jnno.i.c.cū.i.⁊.a.de re iudi. ¶ No.scđo ℌm vnū itellectū lr̄e q̄ nō solū i scđis lr̄is ẽ fiẽda mẽtio de ꝑmis ℌ de q̄libꝫ nobili cl'a seu nobili ar ticl'o ꝙtentis i ꝑmis.⁊ ℌ volnit hosti.ℌ q̄ itelligit q̄ scđe lr̄e faciebãt mẽtōꝫ de ꝑmis i genere ℌ n de illo articulo restōnis subtractoꝝ q̄ ꝓcibꝫ iudicibꝫ fuerat cōmissus. et ℌ nobile ꝓcedẽt si i tex.vbi ẽ ℞bū de q̄b⁹ dicẽt de q̄ ℌ tex.iste vī velle q̄ d lr̄is ꝑmis ñ fuẽat fctā mẽtio i scđis dictū tñ Host.ẽ verū i se ⁊ no.⁊ facit.c.int'.de re iudi.⁊ qđ le.⁊ no.i.c.ij.de do.⁊ ꝙtn.vbi vide ¶ No.tercio q̄ mōasterio vacãti dꝫ dari ꝑ supiorẽ admīstratoꝝ idone us.exq̄ vī iferẽdū q̄ capl'ꝫ succedit' i admīstratōe mor tua abbatissa. Cōtrariū ego puto vex i.c.ne i agro.§. abbatẽ de sta.re.i cle.⁊ ad istū tex.rñdeo dãdo pulchꝝ et nouū itellectū q̄ vbi vacãte eccīa scãdalū nascit' ir' il los de collegio ita q̄ suspecta ẽ eoꝝ admīstratio tūc su piorꝝ dꝫ dare illi loco admīstratorẽ.et i ℌ casu itelligo istū tex.optie facit i ar.c.fi.de sup.ne.ꝑla.li.vj.ꝑ ℌ tex. no.ℌm vnū itellectū ĩc.fi.de sta.reg.vbi pꝫ q̄ si mons⁹ terium vacat ꝑ remotōꝫ ꝑlati factã ꝓpt' suū delictū dꝫ admīstrator dari mōasterio q⁊ ẽ suspitio ꝯ mōasteriuꝫ in eo q̄ tolerat abbatẽ crīosū ⁊ no.bñ istū casū ⁊ illum. Jtẽ no.q̄ si iudex delegat⁹ nō ꝓuat formã ꝛpti ꝓcessus su⁹ ẽ ipso iure null⁹.⁊ ad ℌ all'r q̄tidie iste tex. Et nota vnū aliꝺ singl'are ex isto tex. q̄ vbi pt'a ꝓmittũt' i ꝛpto vī data forma vt ℌm ordinẽ narratōnis facte dẽat iu dex ꝓcedẽ exq̄ ꝑ loco narrata vident' studiosi⁹ ꝑmissa ¶ Ultīo no.q̄ moniales ꝑñt petẽ restōꝫ.qđ ꝑma frō te vī ipossibile.q⁊ restō nō dat' nisi spoliat' ⁊ bis q pos sederit.vt pꝫ i.c.ꝙsultatōib⁹.de of.del.⁊ i.c.oli.iij.de re. spo.ℌ moniales ñ ꝑñt aliq̄ possidẽ q⁊ oĩa sũt mōasterij ẽt vestes q̄s ferũt.vt no.gl.xij.q.j.ñ dicatis.ḡ nō ꝑñt ꝑ tẽdẽ spoliatōꝫ cū spoliato ꝑsupponat hītū possessionis xxxij.q.ij.i.c.qđ ℞o.de hoc dic vt lati⁹ dicet' cū glo.fi. ¶ Jn gl.j.ibi.i.cācellarij.no.gl.⁊ facit stilus hodiern⁹ curie ℌm quẽ nō ẽ necesse ꝓ lr̄is insticie recurrẽ ad pa pã ℌ ad vicecācellariū q̄ tñ scribit noīe pape ⁊ appōit bulla pape.⁊ i ℌ ꝓuãdus ẽ stil⁹ curie ¶ Jn gl.ij.pōde ra bñ istã gl.vult eī q̄ lr̄e surrepticie nō valẽt nec ꝓces sus ide fact⁹.ℌ i ꝯriū facit iste ter.i eo q̄ papa ñ declara uit ꝓcessū scđoꝝ iudicū irritū ℌ irritauit.⁊ iō gl.pe.al'r dicit.s.q̄ ꝓcessus gest⁹ ꝑ lr̄as surrepticias nō ẽ ipso iu re irritus ℌ irritandus ℌ factus ꝯ formã ꝛpti est irritus

et istud applaudet lre ꝛ ꝑm hoc ꝓcessit illud cõe sũmariũ de q. s. Sed cõtra ꝫ instat fortiter si lre surrepticie nõ sunt nulle aut nõ fuit exceptũ ꝛ appellatũ ꝛ nõ dz ꝓcessus irritari q: ps videt acq̃escere illis lris ꝛ exceptio declinatoria cõtra iudicẽ nõ ꝑt opponi post lit. ꝓte. q̃n imo fuit opi. Bar. ꝛ plimorũ q̃ nisi opponat in principio nõ ꝑõt postea opponi q: litigando cora iudice sup aliqs vr approbare psonã iudicis de q̃ dicendũ vt plene no. in. d. c. inter. ꝛ in. l. ij. ff. siqs in ius vo. ꝛ in. l. quidam cõsulebãt. ff. de re iudi. So. ob ꝫ ꝯriũ vario mõ intelligit iste tex. quidã intellexerũt q̃ lre surrepticie sũt ipso iure nulle iõ sine exceptõe ꝓcessus nõ valet vt sentit ista gl. ij. ꝫ ista opi. tollit ꝑ ea q̃ plene dixi in. c. ceterũ. s. eo. Scda opi. sen lec. q̃ iste lre erãt furtiue siue false ꝫ lec. nõ cõgruit textui q: dr q̃ fuerũt impetrate ꝑ surreptionẽ. Itẽ põderat q: nõ faciebãt mẽtionẽ de pribus Tercia lec. vt intelligat q̃ hic fuerat exceptũ ꝛ appellatũ a pribus iudicibus ꝫ tunc optet dicere q̃ ꝓcessus fuit nullus ꝑ. c. sup qõnũ. in fi. de of. dele. ꝛ. c. si a iudice. ꝛ c. nõ solũ de app. li. vj. ꝛ satis põt sustẽtari iste intellect⁹ et ad istã lram cũ dicit irritandũ. dicit q̃ refert ad factũ nõ ad ius q: sepe irritãt ea q̃ de iure sunt nulla ꝛ in c. ex pte de testi. ꝛ in. c. accedẽs. j. iũcta gl. vt li. nõ ꝓte. et hunc intellectũ hactenus fui secutus. Quartũ intellectũ singlr ponit Jnn. faciẽs nouã dr̃iam inter lras surrepticias ꝛ obrepticias. appellat surrepticias q̃ falso exꝑsso vel veritate suppressa lre fuerũt ipetrate ꝛ ĩ istis ꝓcedit ꝓtrariũ qđ. s. formaui. obrepticias ꝙo appellat q̃ ꝑ inuolutionẽ verborũ puta yronice vl̃ callide loq̃ndo lre effugiũt deliberatã ꝙsciam ꝓncipis. nam tũc iste lre dolo sunt obtẽte iõ ꝓcessus dz esse nullus citra oẽm exceptionẽ sicut in snia lata dolo pntis ꝫ absentẽ vt est tex. no. in. l. si ꝓtor. §. marcellus. ff. d̃ indi. Et hãc dr̃iaz tenebis semp mẽti. nã apto iure nõ ꝓbat imo leges ꝑmiscue vident vti istis vocabulis vt in. l. siqs obiecerit. cũ materia sua. ff. de fal. iste tn̄ intellectus nõ multũ congruit isti lre q: exꝑsse hic dr̃ q̃ fuerũt impetrate ꝑ surreptionẽ. Itẽ põderat q̃ in scdis nõ fiebat mentio de prioribus ꝛ in eo q̃ dr̃ q̃ ꝑter ꝙsciam nostram ꝛc. põt dici q̃ iõ ꝑter ꝙsciam pape q: si papa fuisset recordatus q̃ prioribus illã articulũ cõmisisset nõ delegasset illũ scdis ad ꝫ. c. ex pte. j. de offi. dele. lec. tn̄ Jnno. in se satis põt sustineri erq̃ lre nõ ꝓcesserunt de ꝙscia deliberata pape ꝛ tenebis semp istã lec. menti. Cogitaui nũc dare quintũ intellectũ ꝛ nouũ quẽ credo verũ q̃ aut lre surrepticie cõcernunt ꝓiudiciũ priuatũ ꝛ tũc habeat locũ q̃ nisi excipiat ꝓcessus tenet. aut cõcernunt vtilitatez publicã ita q̃ ꝑme lre nõ tm̄ ad vtilitatẽ priuatã q̃ꝫz ad publicã emanauerũt ꝛ tunc dico q̃ lz ꝓcessus teneat gestus ꝑ scdas erq̃ iudices habebãt iurisditionẽ licz elidibilẽ tn̄ supior ex officio suo põt illũ ꝓcessum irritare q: omissio exceptõis apte nõ dz ꝓiudicare neq̃ viã ꝑcludere q̃ minus inder ex officõ suo possit irritare q̃n cunq̃ saltim anteq̃ snia transeat in rem iudicatã ꝑ ꝫ glo. no. sup verbo absentia in. c. j. de elec. lib. vj. q̃ dicit q̃ lz ps nõ possit post litẽ ꝓte. excipe cõtra ꝓcuratorẽ et eũ onerare ad ꝓbandũ mandatũ ꝑ. l. pomponius. in §. rati. ff. de ꝓcu. iudex tn̄ ex officio suo põt ne iudiciũ sit frustratoriũ ꝛ sic iste tex. põt intelligi ꝓprie dum dr̃ irritãdũ ꝛ habet singularis ꝛ noua limitatio in hac materia. Sed cõtra ꝑdicta opponit erq̃ em̄ isti putabant iudices debuit ex cõi errore valere ꝓcessus. vt in. l. barbarius. ff. de offi. ꝑte. ꝛ in. l. si forte. ff. de offi. ꝑsi. Solu. Jnn. ponit vnã singularẽ limitatõz ĩ hac mã dr̃ ei q̃ mã legis barbari⁹. nõ hz locũ ĩ delegato. rõ diuisitatis q: cora ordinario ꝙsat vtilitas plimorũ cũ multi ex necessitate habeãt adire ordinariũ ꝛ iõ cõis error facẽ valẽ gesta ꝫ ĩ delegato nõ ꝙtit nisi vtilitas duorũ seu ptiũ. Guil. de cu. secut⁹ ẽ hãc sniaz ĩ delegato ad vnã cãm sec⁹ in delegato ad vniũsitatẽ cãꝝ q: ille ꝙsat ordinario vt no. glo. in. c. cũ cãm. de app. ꝛ no. in. l. cũ ꝓtor. ff. de iudi. mo derniores hic cõiter impugnãt ꝫ dictũ Jnn. ꝛ nõ imerito. nã tex. vr̃ in oppositũ. ij. q. vij. §. tria. in ver. verum et in. l. ij. C. de sen. ꝛ interlo. om. iudi. vbi cã fuit delegata seruo q̃ putabat liber. ꝛ cõcludit snĩam nõ debere irritari lz postea detegat q̃ esset seruus. Ad idẽ. l. j. C. de testa. vbi si seruus fuerit in testẽ adhibitus in vno testõ nõ viciat testm̄ si tpe cõfectõis ille putabat liber ipugnat etiã ꝫ dictũ Jnn. Bar. in repetitõe. d. l. barbari⁹ do. An. hic distinxit q̃ aut defectus surgit ex ꝙsona iudicis ꝛ tolerãtia opat ita in delegato sicut i ordinario sicut in iure ꝓall. Aut surgit ex cõmissione ꝛ tunc tolerantia seu error nõ facit valere gesta in delegato et sic põt intelligi iste text. nã ꝑm eũ si tolerare indifferenter oparet in delegato ad q̃d req̃ret vt dato iurisditõnis defectu debeat ꝑ ꝓnũciare se iudicẽ. vt nõ in. c. ij. de dila. ꝑ Jnn. Aduerte ꝫ rõ lz vera sit in se nõ tn̄ ponit ali q̃d spãle in delegato nã idẽ est in ordinario. nã si cora eo ꝑ errorẽ litigauit aliqs de nõ sua iurisditõe nõ valz ꝓcessus nisi ꝑius se iudicez ꝓnũciauerit vt ꝓbat in. l. si ꝑ errorẽ. ff. de iurisd. om. iudi. ꝑ Bart. in. l. ij. ff. de in ius vo. Et dubito multũ in hac materia q̃re cõis error facit valere gesta in. l. barbarius. ꝛ no. in. d. l. si ꝑ errorez. vñ circa ꝫ posset sic ad pns dici q̃ aut cõis error ẽ circa totale fundamentũ iurisditõis vt q: putat prãs vel eps q̃ nõ est ꝛ valẽt gesta iurisditionalia ꝓpter cõem errorẽ ꝛ vtilitatẽ plimorz. vt in. d. l. barbarius. aut error ꝓtingit respectu vnius ꝙsone tm̄ ꝛ tũc talis error nõ facit valere gesta ꝛ sic intelligerẽ. d. l. si ꝑ errorẽ. ꝛ ꝫ iõ q: ꝫ casu nõ versat vtilitas plimorz nec publica. ꝫ nũc incidit maior qõ q̃re nõ ita dicam⁹ in delegato põt dici q̃ cũ superior cõmittit cãm in ipsa ꝓmissione versat ius publicũ ꝛ vtilitas publica q: cõmittit iure publico. l. iij. ff. de iurisd. om. iu. no. Bar. in. d. repeti. l. barbarius. lz aliud hic senserit do. An. ꝫ ꝑmũ verius. vñ ꝓmissio facta a iure publico nõ dz vitiari ꝓpter vitiũ ꝙsone iudicis clãdestinũ ꝫ q̃n error esset extrinsecus. s. circa ꝓmissionẽ tunc cũ nõ sit rei ꝓbabilis ignorãtia nõ dz tenere ꝓcessus. ꝫ dubiũ est q̃n ignorãtia esset ꝓbabilis ꝛ forte posset dici valere ꝓcessũ nisi ius in penã ipm̄ casset ꝛ sic lo quat. c. j. de ꝛp. li. vj. vel q̃n altera ptiũ fuisset in culpa ꝛ agit de validitate respectu ipsius ad istũ tex. põt rnderi intelligẽdo ꝓut. s. dixi q̃ ex officio suo superior irritauit ꝛ q: ps impetrãs fuerat in culpa. ¶ Jn glo. ij. in fi. facit ad q̃nẽ an doctor possit legere ꝑ substitutũ de q̃ vide ꝑ Jo. an. in regula q̃ ꝑ aliũ. in mercu. ꝛ ꝑ Bar. in l. nemo est q̃ nesciat. ff. de duo. re ¶ Jn gl. in ver. iuris ordinẽ ibi ꝛ ꝑcipue q: illa fuit forma mandati. No. singulariter istũ tex. ꝫm istũ intellectũ glo. q̃ si ordo iuris apponit in ꝛpto ꝛptũ vr̃ inducere ibi nouã formã hois ꝫ cõtra ꝫ facit. nã si exprimit q̃ inest nil noui opat exꝑssio vt in. l. cõditõis q̃ extrinsecus. ff. de cõdi. et demõ. et no. in. c. significasti. j. de elect. Itẽ ꝛ fortius iste ordo vt ꝑius cognoscat de spoliatõe q̃ꝫ de ꝓprietate vel alijs articulis nõ est substãtific⁹ vñ si quertit ꝛ nõ apponat tenet snia. vt in. l. j. C. de appel. ꝛ generalit tradit q̃ ꝑuersio cãe ad cãm nõ vitiat ipso iure vt no. in. l. platã. C. de sen. ꝛ ꝓbat in. d. l. j. si q̃ iuris ordo nõ est in ꝫ substãtificus q̃ nec forma apposita in ꝛpto exq̃ continet idq̃ ius cõe. so. ꝯriũ ẽ difficile do. An. dicit q̃ nõ exꝑme bat ista forma ĩ ꝛpto ꝓut ibereat de iure q: a iure iest de iustitia ꝛ nõ de nccitate. Si ꝙo deducit in formam hois tũc iest ille ordo d̃ forma ꝛ nõ de iustitia tm̄ ꝛ tenemẽti ꝫ dictũ ꝑ q̃ fac singlare dictũ bar. ĩ. l. diẽ ꝓferre. in §. stari. ff. de arbi. vbi dr̃ q̃ si ꝙmittit i arbitrũ ꝫ exꝑsso vt ꝓcedat de iure tm̄ ñ vz ꝓcessus seu snia si arbit ꝓcessit ꝯ ius q: ñ ꝙuauit formã ꝙmissi. Dz illd dictũ bar. reprobauit Fran. de aretio. i. l. siqs arbitratu ff. de ꝙ. ob. ꝛ ipz fuit secut⁹ do. An. ĩ. c. q̃ntauallis. de iureiur. motus. quia illud inest a iure vt arbiter procedat ꝫm ius licet secus in arbitratore ideo illa expressio in cõpromisso nil opat dicit tn̄ ibi q̃ illd inest a iure de

neceſſitate ꝛ ſic poſſet cõcordari dictũ do. An. ℔ cũ dicto in illo. c. q̃ntauallis. q̃ iſtud de q̃ ℔ inerat ꝺ inſticia et nõ de nc̃itate ß mihi ℔ nõ ſatisfacit qm̃ in arbitro nõ ẽ illud de neceſſitate vt ꝓcedat ꝑm ius ß de inſticia tm̃. ꝑz q̃ ſi iniq̃ ꝓcedit tz ꝓceſſus. vt ī. ꝺ. §. ſtari. ꝛ in. d. c. ꝑ tuas. j. de arbi. Jtẽ nõ ineſt a iure ꝑ forma marie ſubſtãtifica ß qñ exꝓmit̃ in ꝓmiſſo vī apponi ꝓ forma ſubſtãtifica vñ exq̃ exꝑſſio eius qꝺ ineſt a iure ꝑt aliq̃d opari ꝑter iuris diſpoſitõz ſemꝑ ꝺz intelligi vt aliq̃d opet̃ q̃ ꝛba ſemꝑ debẽt aliq̃d opari. vt in. c. ſi papa. de ꝓbil. li. vj. ꝛ in. l. ſi qñ. C. de inoffi. teſt. ℔ vero caſu põt opari exꝑſſio vt delegatus bẽat ꝓcedere ꝑm ius ꝑ forma ꝛ ꝑ ℔ ſuſtineo illud nõbile ꝛ q̃tidianũ dictũ Bar. In ꝓtratriũ tñ facit notabile ꝛ ſingulare dictũ Inn. in. c. ꝓudentiã de of. dele. vbi dicit ꝙ ſi ꝓmittit̃ cã alicui ℔ exꝑſſo vt debeat ꝓdẽnare ticiũ reñ ſi cõſtiterit eũ obligatũ ſempꝛonio actoꝛi ꝙ ſi iudex ꝓdẽnauit lz ſibi nõ ꝓſtet de obligatõe tz ſnia ꝑm eũ q̃ illa exꝑſſio cũ ineſſet a iure nõ inducit nouã formã ß potius ſapit inſtructõz ad cãz ꝛ ī ℔ articko q̃ doc. nihil ponũt ĩmo nihil fere tangũt ℔ ego als reducendo multa ad ꝓcoꝛdiã feci hãc diſtinctõz ꝙ aut exꝓmit̃ illud qꝺ inerat de nc̃itate ꝛ tũc exꝑſſio nihil opat̃ ſic intellige no. in. c. ſignificaſti. ꝑal. ꝛ in. c. ad audientiã. j. e. ꝛ in. c. olim el. j. j̃. de reſti. ſpol. plene ꝙ Bart. in. l. iij. ff. de le. j. q̃ñ exꝓmit̃ illud qꝺ inerat ex ſola volũtate et tunc ſupꝛioꝛ vī mandatũ nouũ ꝓcipe. Ad ℔ vide bo. gl. iũcto tex. in c. cũ aliquib. j. e. li. vj. exꝑlũ papa mãdat ep̃o vt cõferat bñficiũ ticio ſi cõtulerit vī collatio facta aũcte apt̃ica ꝛ nõ ep̃i q̃ lz ep̃s tenet̃ ꝓferre nõ tñ tenebat̃ ꝓferre ticio niſi ex volũtate nã in cui ꝓferẽdo hz liberã voluntatẽ vt no. in. c. relatũ. de ꝑben. iõ nõ exꝓmit̃ nũc qꝺ nõ inerat de iure. Ad idẽ qꝺ no. gl. in cle. j. de iurepat. q̃z exꝓmit̃ q̃ inerat ex honeſtate ꝛ tunc exꝑſſio inducit nouã formã ꝛ ſic põt intelligi. c. venerabili. de offi. dele. Et q̃ñ exꝓmit̃ qꝺ inerat de iuſticia vt in caſu. l. j. C. de app. et tunc ẽ dubiũ ß puto ſic dicendũ ꝙ aut id qꝺ exꝓmit̃ ſapit inſtructionẽ cãe ꝛ nõ inducit nouã formã ß potꝰ ẽ quedã ꝓmemoratio ſeu admonitio vel inſtructio ꝛ in ℔ caſu intelligo dictũ Inn. in. c. ꝓudentiã aut illud cõcernit modũ ꝓcedẽdi ꝛ tunc inducit nouã formã ꝛ in ℔ caſu ſaluo dictũ Bar. in. ꝺ. §. ſtari. ꝛ dictũ do. An. hic ꝛ ſub ℔ mẽbro põt ℔ intelligi iſte text. ꝛ adde ad p̃dicta qꝺ le. ꝛ no. in. c. ex inſinuatõne. j. eo. vbi q̃rit̃ q̃d opet̃ illa clauſula q̃ freq̃ntat̃ in ꝛpto rõne p̃uia ꝓcedas ꝛc. nõ eñ inducit nouã formã vt ibi. In gl. fi. ibi q̃ nõ habebãt abbatiſſam no. gl. ſingulare ex q̃ bẽs ꝙ religioſus ſpoliatus p̃t petere reſtõnem in abſentia ſui ſupꝛioꝛis ꝛ adde gl. no. in. c. nõ dicatis. xij. q. j. q̃ dicit ꝙ monachus p̃t agere de iniuria ſibi illata ſi p̃latus ſuus eſt abſens ꝛ idẽ qꝺ le. ꝛ no. in. c. ex pte. j. de accu. ꝛ in c. ij. ne cle. vel mo. li. vj. vbi ꝙ Archi. ꝛ Jo. an. ꝛ ibi cõcludit̃ ꝙ religioſus exiſtẽs in ſtudio põt oĩa facere ꝛ in iudicio exꝑiri ſine quib in ſtudio comode eẽ non põt q̃ ſupꝛioꝛ dando ſibi licẽtiã eſſendi in ſtudio vī oĩa acceſſoꝛia pmiſiſſe. ar. in. c. ꝓudentiã de off. dele. ꝛ. l. ad rem mobilẽ. ꝛ. l. ad legatũ. ff. de ꝓcur. ꝛ. l. cui iuriſditio. de iuriſ. om. iudi. Aduerte tñ q̃ dico vltra doct. hic ꝙ text. iſte põt intelligi duob modis. primo ꝙ moniales iſte nõ petebant reſtõnem rerũ ß reſtitui ſe ad monaſteriũ vñ fuerũt eiecte ꝛ ꝙ ℔ ſit verũ ꝑz in ℣. dictũ. vbi papa mãdauit dari admiſtratoꝛẽ abbatie cui hĩcinde fieret reſignatio ſubtractoꝛ ꝛ no. illa ℣ba hincinde. Nã iſte moniales in electõe abbatiſſe diuiſerũt ſe in duas ꝑtes et q̃libet ꝑs ſubtraxit aliq̃ de mobilib monaſterij vñ ꝑ vtrãq̃z ꝑtem debebat fieri reſignatio huic admiſtratoꝛi ter. g̃ in fi. dum mãdat moniales reſtitui ꝺz intelligi mõ p̃dicto ꝛ ꝑm intellectũ iſtũ ceſſãt ꝛ̃ria ſupꝛa formata. Et no. bñ ex ℔ intellectu ꝙ religioſus eiectus iniuſte de mõaſterio p̃t petẽ reſtitui ſe ad mõaſteriũ ꝛ q̃ꝙ Hoſti. hic dicat ꝙ ꝺz in ℔ q̃ſi iudicis officiũ implorare q̃ſi non ꝓpetat ſibi actio ad inſtar ſeruꝛ cũ implorat offm̃ iudicis ꝛ̃ dñm ſeuientẽ in eũ. vt inſti. de his q̃ ſũt ſui vel alieni iuris. in. §. ß ℔ tꝑe. tñ ipſe ꝛ Goſ. in. c. item cũ q̃s. de reſti. ſpo. ſimplr̃ dicũt eũ poſſe petere reſtitutionẽ ꝛ in hãc ſnĩam vī tandẽ inclinare Inn. in. c. olim j. de accu. ꝛ ℔ opi. mihi plus placet. ar. hic ꝛ in. ꝺ. c. oliz nã ſicut mõachus obligat̃ mõaſterio ita mõaſteriũ obligat̃ ſibi ad eũ alendũ ꝛ ſuſtẽtandũ vñ ius collegij vī ꝑ ꝑte reſidere penes ipſos mõachos ſeu ſingulares de mõaſterio vñ quẽadmodũ põt agere mõachus ꝑ ſua electõe vt hic ita põt agere et fortius ꝑ iure ſibi q̃ſito in ingreſſu mõaſterij. Sed̃s intellectus ꝑncipalis ẽ ꝙ moniales iſte petebãt reſtõnem rerũ ꝛ tunc optet intelligere ꝙ abbatiſſa dũ viueret ꝓceſſerat eis quedã vtenſilia q̃ tenebãt ad vſum ꝓpꝛiũ noie monaſterij quib fuerunt ſpoliate mortua abbatiſſa vñ quẽadmodũ ſeruꝰ ſpoliatus abſente dño p̃t petere reſtõnem ſine exꝑſſo mãdato. vt in. l. j. C. ſi ꝑ vim vel alio mõ. ita iſte moniales ꝛ intelligo ꝙ agebãt noie mõaſterij ꝛ nõ noie ꝓpꝛio ſicut in ſeruo. no. in. ꝺ. l. j. ꝑ gl. ꝛ Bar. ꝛ de his vide ſpe. in ti. de actoꝛe. §. j. ℣. itẽ exꝙpit̃ ꝛ̃ actoꝛẽ ꝙ ẽ monachus et generaliꝛ cũ q̃rit nũq̃d religioſus poſſit petere reſtõnem ſeu agere in iudicio ꝓclude poſt doc. ℔ ꝙ aut vult petere reſtõnem ad clauſtrũ ꝛ p̃t mõ ꝓdicto aut reſtõnem rerũ vel aliter agere ꝑ reb mõaſterij ꝛ ſi hz admiſtrationẽ alicuius poꝛatus ℔ põt noie poꝛatus. vt in c. cũ ꝺputati. j. de iudi. Aut nõ hz adminiſtrationẽ alicuius obediẽtie ß abbas cõmiſit ſibi adminiſtrationem alicuius ville ſeu poſſeſſionis ꝛ nõ põt agere niſi fuerit ſindicus cõſtitutus ſeu ꝓcuratoꝛ monaſterij ℔ voluit Inn. ſ. c. ꝓr. ℔ verũ niſi ꝑiculũ ſit in monaſterio ꝛ ſupioꝛ eſſet abſens. ar. hic ꝛ in. ꝺ. l. j. ꝛ Spe. in tit. de actoꝛe. in vltima carta. Jtẽ hec ꝓcedũt niſi vellet agere ꝑ iure inherẽte ꝑſone ſue vtputa ſup electõe de ſe facta vt̃ eſſet in ſtudio mõ p̃dicto. In eadẽ gl. ibi ſoluent ſinguli nõ q̃ſi ſinguli. No. bñ gl. ex q̃ potes colligere ꝙ qñ vniuerſitas eſt obligata pecunialiter ꝛ nõ habet vñ ſoluat ꝓñt ſinguli cõpelli vt cõtribuant et redimant vniuerſitatẽ ſoluendo ꝛ ſic habes vnũ modũ ꝑ quẽ vniuerſitas efficit̃ ſoluẽdo. ℔ idẽ ꝛ clarius notanit glo. in. l. j. ff. qꝺ cuiuſq̃ vniuerſi. et vide qꝺ dixi in. c. cum omẽs. ſ. de cõſti. ꝛ an tunc debeat imponi collecta ꝑ ſolidum et libꝛã an ꝑ capita. i. an ꝑm numerũ ꝑſonarũ an ꝑm facultatẽ patrimonioꝛũ dic vt no. Bart. in. l. iiij. ff. de re iudi. vide qꝺ no. Inn. in. c. graue. j. de ſent. ex. ꝛ vide de materia ꝙ Spe. in ti. de cen. §. ij. ver. q̃d ſi aliqua vniuerſitas. ꝛ ver. quid ſi aliq̃s. ꝛ ver. ſe. In eadem glo. ibi res monaſterij diuidant̃. nõ intelligas vt monachi accipiant ꝓtem vt ſinguli ß vt collegiuz ꝛ ſic loquit̃. c. in nullo. alle. in glo. ꝛ dic vt ibi.

Perunqz Hoc dicit. Valet ſcĩm reſcriptũ. lz de primo nõ faciat mentionẽ quo vti noluit impetrãs infra annum. Primo tangit impetrãtium maliciam. Scꝺo adhibet medicinam competentẽ ibi. cum ergo. Nota primo ꝙ annus dicit̃ multum tꝑus facit ad ſtatuta facientia mẽtionẽ de multo tempoꝛe in genere. Nota ſcꝺo ar. optimũ ꝙ lr̃e ſurrepticie ad lites nõ ſunt ipſo iure nulle. Nam ſi eſſent nulle non cõualeſcerent ſecunde ꝑ lapſum anni vt in regula nõ firmat̃. de re. iur. li. vj. Nota tercio caſum in quo tollit̃ reſcriptũ ad lites ꝑ nõ vſum. ſcz qñ impetratur ab aduerſario ſcĩm reſcriptũ ꝛ primus impetrãs nõ curauit vti ſuo reſcripto infra annũ. alꝰ aũt ſcz non data impetratione ſcĩi valet ꝓmũ r̃ptũ ꝑpetuo. vt in. l. falſo. C. de diuer. r̃pt. ꝛ ex ℔ habes vnã ꝺĩam nõbilẽ int̃ r̃ptũ ꝛ ꝓuilegiũ. Nã r̃ptũ nõ tollit̃ ꝑ nõ vſum. lz ſit datũ ad aliq̃d faciendũ ß ꝓuilegiũ tollit̃ ſpacio. x. annoꝛũ ſi fuit datũ ad aliq̃d faciendum. ꝛ infra illud tꝑus ꝓuilegiatus non fuit illo

vsus.vt in.l.vnica.ff.de nūdinis.ditī plene in.c.cum ac cessissent.s.de ꝓsti ¶ In gl.ij.ibi pñtatōes lrāꝝ. Hec opi.ē euidēter falsa.qz ꝑm eā tps eēt ī facultate ipetrā tis qñ incipet annus currere. Cōpo.dicit vltra opi.gl. q annus currit a tpe q̄ potuit hīe copiā iudicis ꝛ ꝓpo suit sarcinulas.ꝛ cū hac opi.videt trāsire doc. Ego di co q tex.satis apit hanc cōnem.nā dico q duo requi runt.ꝑmū q potuerit hīe copiā iudicis.ſcdm q nō fu erit in dolo vel negligētia.vñ dic q si poterit hīe copiā iudicis tñ impedit⁹ nō potuit agere nō currit sibi isto tps.qz fundat iste tex.sup negligētia seu dolo. et in eo q gl.dicit hodie nō ꝓcedere q ꝑ dī de anno dic ver⁹ vt no.j.in glo.se.ꝛ no.bñ hanc gl.qz ibi loquit clarius de hac materia q̄ in alio loco in eo q exp̄sse tz q si ꝑm⁹ impetrās fuit impeditus nō ꝑt ꝓueniri p scdm. dic tñ q nō sufficit ꝓbare impedimētū nisi ꝓbet diligētia tpe impedimēti q̄ satis ꝓbat p ꝓtestatiōz.ꝛ nō tradas ob liuioni ꝑ vltimū dictū.hēs em generalit nōre q nō suf ficit in aliq̄ re allegare ī pedimentū nisi ꝓbet q ī pedi mentū fuit cā īmediata q̄re nō egit ꝛ ꝑ ꝓbat ꝓbando diligētiā tpe īpedimēti.ꝛ ꝑ notant voluit Inn.in.c.ex trālmissa de ꝓscrip.ꝛ Bart.in.l.de pupillo.§.siq̄s ipsi ꝓtori.ff.de op.no.nū.ꝛ facit qd no.in.c.ad audientiā de cle.nō resi.ꝛ in.c.j.de cle.egro.vbi ꝯcludit q ad peten dum distributōes q̄tidianas nō sufficit q canonic⁹ de pñti sit infirm⁹ nisi appareat q infirmitas fuit cā nō in teressendi diuīs.vtputa qz ꝑ pus tpe sanitatis reside bat.sec⁹ si pus nō itererat diuīs.qd ꝛbū no ¶ Et gl. op.de.c.sup lr̄is.s.c.vbi dī q mēdat p̄catoz dz pemit⁹ carere ipetratis ꝛ oī ꝓmodo lr̄aꝝ.g̃ scds ipetras exq̄ ñ fecit mētionē de ꝑmis nō dz audiri nisi post ānū. Bol. dicūt doc.ꝛ bñ q ꝛriū ꝓcedit qñ dolose ipetrās tacuit de ꝑoribus. Iste tex. ꝓcedit cū p simplicitatē vl ignorā tiā.nā qñ scds fuit in dolo dz valere poti⁹ ꝑmū q̄ scdz qz ꝑmus impetrās repit in culpa in nō vtēdo.scds re perit in dolo in obripiēdo ꝓncipi.dolus aūt p̄ponderat culpe.vt in.l.itē si obstetrix.ff.ad.l.aq. Quid aūt si ꝑ mus fuisset in dolo in nō vtēdo ꝛ scds etiā in dolo in im petrando.dicūt doc.q vz ꝑmū.qz dolus ꝑmi fuit in nō vtēdo.ꝛ sic nō ꝯcernit r̄ptū ꝑ dolus scdi fuit ī impetrā do.ꝛ sic r̄ptū est vitiosum ꝛ sic potius dz valere ꝑmū.

¶ Vm contingat. Quotidie p̄ cticat ꝑ.c.i n executionib gratiarū cū executoꝛes diuersoꝝ mandāt ꝛria capl̄o seu ordinario loci.raro aūt practi cat in terminis ꝓprijs.s.in executōib cārum. ꝛ in sūma ꝑ vult. Nam instruit ordinariū q̄d facere debeat cū a diuersis delegatis recipit mandata ꝛria. Vel sūma tu aliter ꝛ spālius. Si a delegato aliq̄d mandat ordinario dz bñiliter exeq̄ ꝑ si delegatus p alias lr̄as post execu tionē mādat ꝛriū vel si añ executionez innotuerit ipsi ordinario inter delegatū q̄ mādauit ꝛ aliā ꝓtentionez eē de iurisdictōe faciet sibi vtrarūq̄ lr̄aꝝ copiā exhibe ri.nō vt iurisdictionalit cognoscat ꝛ ꝓcedat ꝑ vt se in formet an p scdas reuocent ꝑme ꝛ si ꝑme reuocent ex equat scdm mandatū. Si aūt nō reuocat vel de ꝑ du bitet nō exequat scdm mandatū donec ꝓtētio de iuris dictōe terminet. Primo ponit qō.scdo distinguēs rō. ibi sup q̄.tercio duplex instructio.ibi ceterū ¶ No.ꝑ mo ordinariū teneri ad parendū mādato delegati. Re pñtat ei delegatus vices pape in cā sibi ꝓmissa.iō sicut ipsi pape obtpandū ē.ad ꝑ.lxxxxij.di.in.c.fi.ꝛ de offi. dele.in.c.sane ꝛ.c.significasti cū si ¶ No.scdo q si de legati impetrati a diuersis faciūt varios ꝛ ꝛrios ꝓcess sus validitas ꝓcessuū dep̄ēdet a validitate lr̄arū etiaz re exñte dubia.ꝛ ꝑ voluit apte Inn.s.eo.in.c.pastora lis.ꝛ optime ꝓbat hic.ꝛ in.c.ex lr̄is.j.de offi.dele.qd in telligo qñ ptes excipiūt ꝛ nolunt ꝓtēdere cor̄ā delega to alterius ptis.secus aūt putarē vbi ptes rñderent co ram vtrisq̄ iudicib.qz tunc teneret ꝓcessus vtroꝝq̄ iudicū ꝓ ea q̄ dixi post Inn. in.c.cū.m.in fi.s. de cōsti. ¶ No.tercio q ex inspectōne sola instrōrum pōt elici euidēs ꝓbatio qd no.ꝑ statutis req̄rentib euidentez ꝓbationē ꝛ nimirū.nā etiā ex ꝓiecturis p̄cipuis pōt eli ci euidēs ꝓbatio.vt est tex.nōbilis in.l.lz.ff.de le.j.facit l.sciāt cūcti.C.de ꝓba. ¶ Itē no.casum in q̄ ꝙs cogno scit de cā et nō pōt de ea iudicare. ¶ Vltīo no.q sup dubio r̄ptoꝝ aplicorū ordinarius loci nullā hz iurisdi tionē ꝑ solū cognoscit ad effectuz exq̄rendi cui debeat obedire ¶ In gl.j.in fi. Nota ꝑ ex hac glo.q fama in ducit iustā credulitatē. vñ hñs aliquā ꝙsciam ex fama dī habere ex ꝓbabili cā.ꝛ idē sentit gl.in.c.inq̄sitioni. j.de sen.ex. Idē no. Bar.in.l.q̄.C.si seruus vel libert⁹ lib.x. vbi ponit nōbile dictū dicēs q si aliq̄s accusauit publice infamatū ꝛ deficit in ꝓbādo nō dz puniri pe na talionis vel calūnie.qz excusat ꝓpter infamiā p̄cedē tem qd est mēti ꝛmēdandū.ꝛ facit elegāter ad intelle ctū.c.j.in fi.de elec.li.vj ¶ Scdo no.ex gl.q dictū vni us p̄stat instā cām credēdi.ꝛ vī gl.velle ꝑ ꝓcedere etiā si ille sit levis opi.ꝑ tñ nō multū firmat ꝑ Host.videt placere vt a q̄cunq̄ ordinarius audierit honestū est vt sup̄sedeat aliq̄ tpe.j.qd certificet alīū iudicē ꝛ ptē ꝛ pe tat copiā vtriusq̄ r̄pti.qz ī mora modici tpis nō ē ꝑim diciū.l.si debitoꝛ.ff.de iudi ¶ Aduerte latius circa in tellectū huius.c.aut em̄ iudices mandant ꝛria.ordina rio añ executionē alicuius mādati.ꝛ indubie dz locum dispositio huius tex.aut recepto p̄ mādato ꝛ executo alius iudex mādat ꝛriū ꝛ idē dicendū vt hic in ℟.ꝑ ꝛ si postea.aut ordinarius recepto ꝑmo mādato solū audi uit alias lr̄as in eadē cā impetratas.ꝛ est dubiū nunq̄d possit sup̄sedere executioni ꝛ petere copiam vtrarūq̄ lr̄aꝝ. Cōpo.tenet q nō ꝛ refert Inn.q̄sdam idē tenere dicētes ꝑ.c.nō hīe locū nisi qñ iudices mādāt ꝛria seu insinuāt ptātem eis traditā.ꝛ ad istū tex.in ℟.ꝛ ad ip sum.vbi dī q dz idez facere cū sibi innotuit q iudices ceperūt disceptare de iurisditōe. rñdent q dz intelligi qñ innotuit ordinario p lr̄as iudicū.ꝑ gl.in ℟.hesitan dum sentit ꝛriū ꝛ idē Jo.an.dicēs q etiā añ receptuz scdm mādatū pōt ordinari⁹ petere copiā vtriusq̄ r̄pti si audiuit iudices ꝓtēdere sup iurisditiōe.ꝛ ꝑ opi.plus mihi plz ꝛ vī magl applaudē lr̄e dū p̄derat istū ordia rū debere exeq̄ si nihil oīo sciuit de ꝓtētōe iurisditiōis nā qd̄ infirmari vel vituperi pōt p̄cauendū ē. vt in.c. j.de seruis nō ordinādis.ꝛ melius ē añ tps occurrere q̄ post cām vulneratā remediū q̄rere. vt in.l.fi.C.in q̄b cau.in inte.resti.nō ē nece ¶ Aduertēdū tñ q nō suffi cit iudicē audiuisse alias lr̄as forte ipetratas ꝑ oz q au diuerit ꝓtentionē eē ortā int iudices delegatos de iuris ditione.ꝛ ꝑ ꝓbat apte ista lr̄a in duob locis.vt pz ibi si sup ꝓtētōe ꝛ ibi ceperūt disceptare.nā sola ipetratō nō sufficit. Et ex his decidit qō.pone q ps hñs scdas lr̄as occurrit ordinario q̄ recepit mādatū poꝝ iudicū et dicit nō ꝓcedatis ad executōez mādati.qz hēo lr̄as ꝛ rias retractātes ꝑmas q̄s in breui tpe volo pñtare vel volo fidē facere de pñtatōe. Host.dicit honestū eē vt ordinari⁹ sup̄sedeat ꝛ ꝓcedat vt ꝑ dī. Cōpos.ꝛ.vt.s. dixi.do. An.ꝓcordādo dicit q ℟tute hui⁹.c.nō ꝑt iu dex ordinari⁹ sup̄sedere.qz istud.c.loq̄t q̄n ē ꝓtētio in ter iudices de iurisditōe ꝑ ex tenoꝛe.c.cū in iure.j. de of. dele.poterit sup̄sedē ꝛ videre q̄ lr̄e sint potioꝛes.qd̄ pu tat verū si añ executōz mādati ps ꝓꝓet ꝛ vult ꝓbare il las poꝛes lr̄as eē reuocatas.ꝑ dictū mihi plz si p scdas lr̄as ipso iure reuocent poꝛes ꝑm ea q̄ dixi in.c.ceterū. s.e.ꝑ si opus eēt exceptōe ꝛ appellatōe ꝛ poꝛes lr̄as tūc crederē ordinariū nō debere admittere istā exceptiōz. qz illa ē ꝓponēda cor̄ā iudicib delegatis iuxta materiā c.pastoralis.s.e.ꝑ ordinarius dz parere mādato dele gati exq̄ alit ñ ꝓstat de reuocatōe ipso iure.ar.ī.c.siqñ et.c.pastoral ī.§.qz ℟o d of.dele.an aī sufficiat q ordi nari⁹ audiuerit ab vno de ꝓtētōe iurisditōnis.puto q

sic ille ē fide dignus. alʒ aūt nō credo ordinariū supsedere debere. qz dictū vnī leuis nō inducit iustā cām credēdi marie vt p tale dictū ꝙs retardet exeq̄ mādatuz supioris. ad ff. c. lz ex quadā. j. de testi. iūcto. c. inq̄sitioi de sen. ex. Quid aūt si vnicū ē rptū ꝑ ps excipit coram ordinario rptū eē surrepticiū nūq̄d dz ordinarius supsedere mādato. dic. dicūt q nō. qz ff exceptio ē ꝓponēda coꝛā iudice delegato cū sum⁹ extra terminos istius c. 7 ordinari⁹ dz parere delegato. d. c. siqñ. An aūt ff. c. bēat locū i lris gratiosis vt cū executores ad bñficia mādant ordinario ꝯria. Jo. an. sentit hic q sic. dicit em̄ q ff. c. q̄tidie practicat in lris gratiosis. 7 aptius ff tz. j. e. ti. in. c. mādatū vbi aliq̄ dicent de hac materia. tz spec. in ti. de act. 7 petz. §. sup actoib⁹. ℵ. j. 7 ff no. An aūt ff. c. bēat locū in duob⁹ ordinarijs mādātib⁹ ꝯria. vt siqs bz duos ordinarios vn⁹ mādat illū excoicare alius mādat eū absolutū vel nō ligatū ꝓnūciari. dic Jnn. q nō qz par in parē nō bz impiū. iō nō ptv⁹ ordinari⁹ retractare gesta p aliū nisi alr eēt maioꝛ. vtputa qz legatus pape cui ꝑ ē parēdū. vide tu ad hāc mām qđ no. Jnn. in. c. cū iā dudū de ꝓbē. vbi tractat q̄d si duo ordinarij mādāt subiecto ꝯria 7 p ff bēs clarū intellectū huius. c. ¶ In gl. uj. ibi si aūt aliq̄d subijcit. vult gl. q in hac cognitōe seu informatōe ordinari⁹ dz audire allegatōes ptiū. Dz Host. 7 Jo. an. sentiūt oppositū. 7 ff ver⁹. qz lra ista innuit q solū instruat ex inspectiōe lrarū ita q nil brē dz a ptib⁹ ne videat iudex inr eos. 7 si ex inspectōe ipsarū lrarū clare ꝓcipit ꝑmas reuocatas p posteriores dz parere scdis iudicib⁹. ß si cōstat q scde nō reuocāt ꝑmas dz parere ꝓoꝛib⁹. si ℵo dubitat dz supsedere donec ista ꝓtētio sopiat ꝑm tenorē. c. pastoralis. ē eo. Dz circa ff dubitat. q̄d si iudex delegat⁹ vel executor excoicat ordinariū nisi sibi parauerit. Bo. dicit Jn no. q aut ordiari⁹ ꝓbabilr dubitat de ꝓualiditate lrarum 7 ꝓcedere vult ꝓut ff dr. et tunc nō tz excoicatio q: in ff casu ordiari⁹ nō resistit delegato nec turbat suā iurisditōz ß ff facit aucte legis. ff. bui⁹. c. xxiij. q. iij. qui petāt. l. gracch⁹. C. de adul. qđ dic ꝓcedere eē si sapiēti oꝛ nō dubitarz. ß si iꝓbabilr diceret se dubitare vbi dubitādū nō ē. vel vellet exeq̄ tā ꝙs cert⁹ de reuocatiōe vbi cert⁹ nō ē tz snia excoicatōis q: turbat ff casu iurisditione alteri⁹. 7 dicit ff ꝓcedere eē si postmodū appareat iurisditōz ꝑmi iudicis eē reuocatā 7 ff q: in dubio bēbat iurisditōz qđ bñ nōbis. ¶ In ea. gl. ibi q: nō cōstat an ille iudex bēat iurisditōz. nō bonā limitationez ad illā lram vt iudex in dubio poti⁹ absoluat ꝙs ꝓdēnet. ꝓcedit em̄ qñ certū ē de iurisditōe debētis iudicare ß respectu illius q̄ bēret exeq̄ exq̄ dubitat ꝙs illoꝝ sit iudex nō dz parere magis ad absoluēdū q̄ ad ꝓdēnandum. ¶ In gl. in ℵ. scdo loco in fi. dicit. Jo. an. q glo. nō soluit ꝯriū ß potius respicit ipm q̄re. q̄si dicat de ff q̄rimus q̄re isti denūciant absoluti vigoꝛe scdarū lrarū exq̄ p ꝑmas fuerūt excoicati. Hosti. soluit q id qđ fit aucte veri rpti ñ dz ꝛuocari vt i. d. c. audita. Dz id qđ fit ſaucte putatiui vl ꝛuocati rpti dz ꝛuocari vt ff. ß solō ē bona. qz. c. audita. loq̄r de gestis aucte rpti reuocati añ cognitā tñ reuocationē. Vin. dicit q iste text. loq̄r in snia excoicatōnis q̄ nō ē ꝓpetua ß dz reuocari exq̄ excoicat⁹ vult parere. ꝯriū ꝓcedit in gestis sup ꝑncipali. 7 ff so. nō pōt tolerari. vel tercio ꝑm dd. An. ff in dices ꝑmi sciebāt cām istā ꝓmissaz scdis. iō nō tz q̄cq̄d ipsi egerūt post notā reuocatōz. ß in ꝑdicto. c. audita. ꝑmi iudices ignoꝛabāt. 7 ff so. eēt bona ad ꝯriū. Sed soluēdo istā gl. ego dico q ff non reuocat factū aucte ꝑmi rpti imo potius ꝓfirmat. qz scdi iudices absoluendo 7 mandādo ptē ꝓnūciari absolutā videnr fateri excoicatiōz latā ab alīs tenuisse. qz absolutio ꝑsupponit vinculū 7 ipsimet ꝑmi iudices stāte eoꝝ iurisditōne absoluissent si ps voluisset parere iuri coꝛā eis. 7 q̄cq̄d sit de materia ē dicēdū vt dixi in. c. ceterū. §. c. 7. d. c. audita

¶ Lim ex lris. Qñ in rpto pla narrant diuersos effect⁹ opantia nō sufficit ipetrāti alterū solū ꝓbare ad vtrūq̄ effectū ꝓseq̄ndū. 7 sunt due ptes. p ponit cō sultatio. scdo rnsio ibi nos. Secda subdiuidit in tres. Nam p ponit relationē poꝛū iudicū. scdo ibi nos igit ꝓmissionē factā scdis iudicib⁹. tercio ibi. verū dubitati onē emergentē. ¶ No. p ar. iudicē posse facere rōe cōtumacie fruct⁹ rei petite seq̄strari 7 ꝓtumacē excōicare rōne ꝓtumacie 7 sic a ꝑncipio imponere duplicē penā qđ ē ff. c. qñ in fi. vt lit. nō ꝓte. iō cōiter tenet q isti iudices in ff nō bñ ꝓcesserūt. Dz dic vt dicā sup gl. ij. et modica pñt colligi sup isto tex. qz ꝑ maioꝛi pte ꝓtinet facti narrationē. ¶ No. scdo q ꝓpter vitiū falsitatis etiā ꝓmisse circa lras inferioꝝ iudicū pōt cleric⁹ ꝑuari bñficio suo plus dico q si ageret criaiter sup ff vitio falsitatis cleric⁹ falsarius dz deponi eē ab ordine 7 ꝑuari oib⁹ bñficijs 7 detrudi in mōasterio ad agēdū pniaz vt in. c. siqs. l. di. 7 grauī⁹ puniret si falsasset lras pape. qz debēt tradi curie seclari. vt in. c. ad falsariox. j. de cri. fal. 7 ex ff 7 ex illo tex. colligo ar. opti. q lz delegat⁹ pape gerat vices ipsius pape non tñ dz ita acriter puniri vitians seu falsans lras delegati sicut falsans lras ipsi⁹ pape. Quid aūt in falsante lras ꝑncipis inferioꝛis. dic vt in. c. ad audiētiā de cri. fal. ¶ No. tercio q cla si ita est in fi. posita dz referri ad ꝓcedētia ꝑm q̄litatē negocij. nā si sufficit q referat ad ꝑria ꝑm subiectā mām nō ꝓcernit supioꝛa. secus aūt si mā subiecta expostulat vt oīa ꝓcernat. nā vt ff vides ff cla in fi. lrax posita ꝓcernit solū vitiū falsitatis q̄ ad effectū vt falsari⁹ ꝓducr bñficio. ß q̄ ad ff vt ꝓferat ipetrāti referr ad oīa ꝓcedētia Quid aūt in dubio dicendū vt plr dixi in. c. scdo req̄ris de ap. 7 ꝑ Bar. in. l. ꝓtoꝛ. ij. ff. vi bo. ra. ¶ In glo. in ℵ. seq̄strari ibi vt mitius agat cū reo. vult g̃ gl. iudicē posse facere seq̄strū rei petite vt mitius agat cū reo. q̄si sentiat q seq̄stratio sit mitioꝛ q̄s missio in possessionem Jo. an. dicit q nec ff nec in. c. ex lris. qđ gl. allat ꝓbat seq̄str posse fieri ꝓpter ꝓtumaciā q̄si velit dicere q ff et ibi narrat factū iudicū 7 non disputat de viribꝫ seq̄stri. Dz tu vide nōbile dictū Jo. an. in regula in gnāli in mer. vbi dicit q si in missiōe fiēda timet scādalū ꝓt fieri seq̄strū. ar. in. c. j. 7. ij. de iurepa. qđ tene mēti. facit. l. eq̄ssimū. ff. de vsufr. ita dicerē in ꝓposito q quēadmodum ibi in defectū missiōis fit seq̄stratio ita vbi cā non patet ex sui nā missionē sic in bñficialib⁹. vt in. c. eū q̄ de eo q̄ mit. in pos. cā. rei ser. li. vj. vñ credo q si in bñficialib⁹ reus ē ꝓtumax 7 nō ꝓt ꝓcedi ad vlterioꝛa. puta qꝛ actoꝛ indiget pñtia rei q tūc ꝓt fieri seq̄stratio. Et ꝑm istū intellectū posset saluari seq̄str. de q̄ hic. vide tñ ad mām ea q̄ plr scribo i. c. ij. de seq̄. pos. Secdo mō ꝓt saluari istud seq̄str. qz ꝓcessit ff excoicatio 7 būc itellectū nōnt sētit ff collectari⁹. Nā excoicato debēt subtrahi fruct⁹ bñficij ꝑ. c. postoral. j. de ap. 7 ibi plen⁹ diꝛi. 7 ex ff posses euitare ꝯriū q̄re ff iudex a ꝑncipio ipposuit duplicē penā. dicit ei q ista seq̄stratio fuit facta in ꝓñtiā excoicatōis ß si ꝑus ꝓcessisz seq̄stratio nō debuissz seq̄ excoicatio ꝑ. c. qm̄ i fi. vt li. nō ꝓtes. 7 ꝑm istū intellectū potes saluare finē gl. q̄ten⁹ dicit q ff nō fuit ꝓprie seq̄stratio. Dz ꝯ istū intellectū op. si ei veniebat accessoꝛie ad excoicationē. g̃ sublata excoicatōe debuit tolli seq̄strū. ar. c. qm̄ in. §. in alīs. ℨ. vt li. nō ꝓte. So. fatēdū est ꝯriū ß iudices i ff male ꝓcesserūt. vt sētit ꝓpe. 7 bñ. ß si iudices male ꝓcesserūt nō tñ debuit iste cleric⁹ falsare lras ß a facto iudicis appellare. Et ex ff no. q ñ dz q̄s falsificare eē iustas lras iudicis 7 si falsaret punit ac si iustas falsasz puta tñ q pena i aliq̄ eēt tēpāda. qꝛ vbicūq̄ q̄s iusto dolore mot⁹ ꝓmittit delictū pēa dz aliq̄tulū tpari. tex. ē valde no. i. l. si adulr iū i. §. si ipatoꝛes. ff. d adul. Ad idē fac. c. si ℵo el. j. i. §. nec ille d sen. ex. hic dic spe. q si q̄s ꝑus lacessitus iuria ꝑrūpit in iuriā vl ℵbera

ꝑtra iniuriãtẽ ꝺꝫ pena mitigari. qꝛ iusto ꝺolore motus fecit. ¶ Ex glo. op. ꝑtra ter. iste clic⁹ fuit ꝓfessus crimẽ falsi coꝛã iudiciꝭ ꝺelegatꝯ. g. ex sola illa ꝓfessiõe ꝺebebat puniri. vt in. c. ij. ꝺe ꝓfes. cu⁹ ꝑtrariũ inuit ter. qꝛ papa mãdauit ꝑ inqꝛi ꝺe illo crimie ⁊ optuit aduſariũ ꝑ ꝓbare ꝑ testes. Jo. mꝯtiplex. pꝛia q ꝑ nõ ꝓsistit nisi ꝑ solã relatõem iudicũ qꝺ ñ erat credendũ nisi ꝙten⁹ ꝓstaret ꝑ acta cãe. vt in. c. qm̃ nõ ꝓba. ¶ Nõ ob. si ꝺicat q ꝑ erãt plures iudices ⁊ sic ꝺebebat eis credi. vt i. c. cũ a nobis ꝺe testi. no. Jnno. in. ꝺ. c. qm̃. nã fm abb. c⁹ fuit ꝑ so. ꝑtrariũ ꝓcedit qm̃ plures iudices ꝺeponũt coꝛã supioꝛe vt testes ꝺe his q̃ acta fuerũt coꝛã eis ꝙ ꝑ isti iudices ñ ꝺepõebãt vt testes ꝙ simplr referebãt negociuꝫ pape qꝺ no. Ex ꝑ hẽs q iudices pñt esse testes si cã postmodũ agat coꝛã alio iudice sup his tm̃ que fuerũt gesta coꝛã eis ꝑ tm̃ tpe. vt no. maꝛie ꝑ Jnno. j. ꝺe arbi. in. c. nõ sine. ⁊ ꝑ Cal. in. c. int dilectos ꝺe excess. prelato. Sꝺa sol. fuit ¶ Obi. ꝺicẽtis ꝓfessiõꝫ in crimine nõ nocere nisi ꝺeꝛ pseuerãtia. p. l. j. ff. ꝺe. qõ. q̃ so. nõ est vera qꝛ illa. l. locat ꝺe ꝓfes. facta in toꝛmẽtꝯ. sec⁹ si ex locũ toꝛmẽtoꝛ. vt i. ꝺ. c. ij. ꝺe ꝓfes. ⁊ in. c. ꝑ inqsitõeꝫ ꝺe elec. ⁊ i l. si cõfessus. ff. ꝺe custo. reo. nisi forte cõfessio emanasꝫ caloꝛe iracũꝺie. vt ẽ glo. singlaris iũcto ter. in. c. ex lꝛis. ꝺe ꝺiuoꝛ. facit. l. qꝺ caloꝛe. ff. ꝺe re. iuꝺi. Tercia solut. ẽ eiusꝺẽ q ex supabũꝺãtia pape mãdauit iteꝝ inqꝛi. q̃ so. nõ ẽ verisilis ꝑ iura supius alleg. Quarta so. fuit q̃rũꝺã ꝺicẽtiũ q ꝑ ꝓfessio fcã emanauit ex iudiciũ. ex q̃ solutõe no. q cõfessio fcã ꝺe crimie ex iudiciũ nõ suffic vt q̃s puniat ꝺe crie in iudicio posset tm̃ puniri ex oꝛdine si trãsiret in specificũ nomẽ ꝺelicti. vt qꝛ aliq̃s gliat ꝺe crimie ex iudiciũ nã tũc põt puniri nõ tanq̃ reus ꝺelicti ꝓfessati ꝙ tãq̃ maledicus ⁊ mali gliator. ꝑ ẽ notabile ꝺcm̃ Jnn. i. c. quã sit ꝺe exce. ꝓla. ⁊ ꝓbat ibi text. ⁊ ꝑ teneꝫ mẽti. Ꝺꝫ i ꝑtrariũ q possit puniri directe ꝺe illo crimine sentit Jnn. in. ꝺ. c. ꝑ inqsitõeꝫ. vbi ponit mirabile ꝺcm̃ q ꝑ ꝓfessiõeꝫ criminis ex iudiciũ incurrit quis infamiã ꝓpr quã q̃s ꝺꝫ ꝑuari bñficijs hꝫtis ⁊ ꝫbilitari aꝺbñꝺa. qꝺ ꝺcm̃ oꝫ mꝯtiplr limitari vt saluet. nã i infamia iuris nõ credo suũ ꝺcm̃ eẽ ver. qꝛ ꝑ ꝓfessionẽ ꝺe crimie etiã in iudicio factã nõ incurrit q̃s infamiã iuris qꝛ illa infamia nõ insurgit nisi q̃s cõꝺẽnet ꝺe crie. vt i l. j. ff. ꝺe his q̃ no. infa. ꝓfessus aũt in criminalibꝫ nõ hꝫ ꝑ ꝺẽnato ꝙ requꝛit sniã. vt in. ꝺ. l. si cõfessus. ⁊ hãc ꝓclusionẽ firmauit Bar. in. l. ictus fustiũ. ff. ꝺe his q̃ no. infa. secus siq̃s ꝓfitet in cã ciuili famosa ⁊ in iudicio. q̃a tũc cõfessus efficit infamis. qꝛ tũc hꝫ ꝑ ꝺẽnato. vt i. l. j. C. ꝺe ꝓfes. ⁊ ꝑ etiã volait Bar. in. ꝺ. l. ictꝰ fustiũ. ꝙ in infamia facti nõ põt ꝓcedere ꝺcm̃ Jnn. qꝛ illa sola non sufficit vt q̃s puet bñficijs habitis ꝙ iudex ꝺꝫ ꝓcedere ꝝ eũ fm no. i. c. q̃lr ⁊ qũ el. ij. j. ꝺ accu. ⁊. j. ꝺe pur. ca. c. ij. ⁊. ij. q. v. in. c. ꝓsbyter. ꝙ ꝺcm̃ Jnn. ego saluo cũ cõfessio facta ꝺe crie ex iudiciũ hꝫ sua ſbalia. vt qꝛ cõfitet specifice ⁊ pñte pte q̃ postmodũ accusat. vt puta si i ꝑ sentia mariti q̃s fuit ꝓfessus adulterasse vꝛoꝛẽ nã tunc ista ꝓfessio plẽ ꝓbat sicut in ciuilibꝫ. ar. in. l. gnãlr. C. ꝺ nõ nu. pe. qꝛ qꝺ q̃sq̃ ꝺilucida voce ꝛc. vt. j. ꝺe ꝓbat. q tuas. ⁊ tene mẽti illuꝺ ꝺcm̃ sic intellectũ qꝛ nõ solet ita allegari. ⁊ plenius examino in. c. at si clici ꝺe iuꝺi. ꝙ vbi cõfessio nõ hꝫ ret sua ſbalia pt ꝓfitẽs ſbjci toꝛture. ⁊ i ꝑ casu intellige Bar. in. glo. in. l. capite q̃nto. ff. ꝺe adul. ⁊ ꝺ. ꝺe ro. ꝺeci. clxxiij. alꝯ. clxxxiij. ꝑ aũt iste nõ fuit toꝛture suppositꝰ qꝛ nõ agebat ꝺe crie crialr. ⁊ ex ꝑ potes colligere aliã limitatõꝫ ad no. i. ꝺ. l. capite q̃nto. Quita so. q ꝑ ꝓfessio emanauit in abñtia ptis. ⁊ hãc so. ꝺixit ꝺ. an. no. vt quẽadmoꝺũ in cã mere ciuili exigit ꝑsentia ptis. vt no. in. c. fi. ꝺe ꝓfes. ⁊. l. ceteꝝ. §. siq̃s absẽte. ff. e. ita ⁊ cũ ꝺe crie agit ciuilit vt ꝑ. ꝑ ꝺcm̃ ẽ ver in se q̃n. s. ageret oino ad effectũ ciuilẽ. puta ad emẽꝺaꝫ ꝺãni. ꝙ ñ ꝺꝫ ꝑ so. ad istũ ter. qꝛ ꝑ aꝺꝺucebat ista ꝓfessio vt clicus priuaret bñficio. ⁊ sic nõ agebat ad cõmoꝺũ priuatũ ꝙ ad cõmoꝺũ publicũ vt ꝺelictũ nõ remane ret impunitũ. vt in. c. vt fame ꝺe sen. ex. ⁊ in. l. ita vulneratus. ff. ad. l. aqui. quo casu iuꝺex ex offõ suo põt supplere ⁊ maxie q̃n ꝺelictũ fuit cõmissuꝫ in actis cãe. nã iuꝺex sp põt punire ex offõ suo ꝓtes vl extraneos q̃s viꝺet in iudicio male ꝝsari. ar. in. l. nullũ. C. ꝺe testi. ⁊ hãc regl̃aꝫ posuit Jnn. in. c. ex tenoꝛe. ſ. c. ⁊ facit ibi tex. idẽ firmat in. c. ꝺilect⁹ ꝺe penis ⁊ facit tex. in. l. moꝛ. ff. e. ⁊ ꝑ no. Sexta ⁊ vltia so. q ꝓfessio fuit ꝑ fcã coꝛã duobꝫ ex tribꝫ iudiciꝭ iõ nõ valuit vt iudicialis. qꝛ oꝫ oẽs ꝺelegatos eẽ põtes si simplr sunt ꝺati. vt i. c. vno. ⁊. c. cãꝫ ꝺe offi. ꝺele. tene mẽti hãc solu. q gesta coꝛam aliq̃bꝫ ex ꝺelegatis iudicibꝫ passiue nõ valẽt quẽadmoꝺuꝫ si ipi iudices aꝺ aliq̃ꝺ ꝓcessissent. ¶ In glo. fi. ibi ꝺe ꝺonat. cũ ꝺilect⁹. ꝺic q ibi supioꝛa habebãt ꝺeterminatõꝫ suaꝫ iõ cl̃a in fi. apposita referꝯ solũ ad ꝓpria ñ bñtia ꝺeterminatõeꝫ. ⁊ iste ẽ casus notabilis illi⁹. c. ꝺe materia an q̃n cl̃a ꝺꝫ referri ad oĩa ꝺixi plene in. c. scꝺo req̃ris. ꝺe app. ꝺic vt ibi.

Dilectus filius. Nõ vꝫ Rꝛptuꝫ sup restõe bñficij impetratũ qꝺ ꝺe cã excõicatõis ⁊ amotõis impetrãtis nõ facit mẽtõem. In pria ponit facti narratio. In scꝺa iudicũ instructio. ibi nos igit. ¶ No. ꝑ q q̃ꝫ cõmittit generale offm̃ visitatõis in tota ꝺyoceſi etiã cõtra clicos seclares. forte em̃ eps erat negligẽs in visitando. ⁊ ꝺe officio visitatoꝛis ꝺic vt habet in. c. j. ꝺe cẽsi. li. vj. ⁊. x. q. j. placuit. ¶ No. scꝺo q appellatione ꝺyoceſ nõ venit ciuitas. In cõtrariũ facit qꝺ legit ⁊ no. in. c. vnico. ꝺe re. ꝙmu. li. vj. ꝺic vt ꝺicet. j. e. rodol pbus. ¶ No. cio clicos nõ ꝺebere ꝓuari bñficio suo nisi ꝓpter gues ⁊ manifestos excessus. ꝑ tm̃ nõ ꝓbat ꝑ qꝛ fcm̃ narrat ꝙ ꝺcm̃ ẽ ver. vt ẽ ter. no. in. c. inuẽtũ. xvj. q. vij. vide qꝺ no. glo. xv. q. viij. in sũma. ⁊ q̃ crimina sunt digna ꝺepositõe ꝺico plẽ in. c. at si clici ꝺe iuꝺi. ¶ Itẽ no. q ꝝ iudicẽ spoliãtẽ nõ pñt impetrari lr̃e sup spoliatõe vl restitutõe in forma cõi sicut ꝝ ꝓuatũ ꝙ oꝫ vt fiat mẽtio ꝺe cã amotõnis. ⁊ rõ ẽ qꝛ iuꝺex ꝓcedẽꝺo iudicialiter nõ ꝺꝫ aliquẽ spoliare. iõ ꝝ eũ nõ cõpetit iudicium possessoꝛiũ. vide ter. iũcta gl. nõbili. vij. q. c. pñtiũ. secus si ꝓcessisset ex iudicialr aꝺiose tanq̃ psona ꝓuata. vt i. c. ꝙquerẽte. ⁊ qꝺ ibi no. j. ꝺe resti. spo. ⁊ ita restringe istũ ter. Cõtra ter. op. ꝺe. c. fi. ꝺe statu regu. vbi ptꝫ q visitatoꝛes nõ pñt quẽ priuare bñficio suo. Jo. ꝺicit Jno. q generales visitatoꝛes nõ pñt vt ibi ꝙ ꝑ nõ ẽ soluẽ cõtrariũ. Nã iste abbas erat gnãlis cũ eẽt ꝺat⁹ i tota ꝺyoceſi ⁊ ciuitate iõ alij ꝺc. cõit soluũt q visitatoꝛ ꝺat⁹ a papa põt ꝓuare. qꝛ cũ sit ꝺat⁹ aꝺ corrigẽꝺũ ⁊ subditialr forte ñ pñt corrigi videt etiã ꝺata ptãs priuãꝺi. si aũt visitatoꝛ ẽ ꝺat⁹ ab inferioꝛi ꝓcedit ꝑtrariũ. Ego nõvi ꝺeo bonã rõem ꝺiuersitatis. nã ꝑ so. ꝺiuersificat casuꝫ ꝙ nõ reꝺꝺit sufficiẽtẽ rõeꝫ ꝺiuersitatis. nã rõ ꝓmissa vꝛeꝺicat sibi locũ etiã in visitatoꝛe ꝺato ab inferioꝛi. iꝺeo ꝛeꝺerẽ q ex q̃ visitatoꝛ ꝺat aꝺ corrigẽꝺũ poterit priuare subditos bñficijs si crimia ꝑ exposcant. qꝛ ꝓcesso vno viꝺet ꝓcedi oĩa accessoria aꝺ illuꝺ. vt in. c. prudẽtiã. ꝺe offi. ꝺele. ⁊ ꝑ si ille q̃ cõmittit bẽat ptãtẽ amouenꝺi a bñficijs. vt ꝑ. ⁊ aꝺ. c. fi. alle. ꝑ ꝓ ꝛario ꝺicerẽ q ibi spãlr fuit reseruatũ vt visitatoꝛes nõ possent priuare. Itẽ logt ꝺe visitatoꝛibꝫ ꝺeputatis p. c. generale religioꝛ qꝺ capꝯm ñ hꝫ ptãtẽ ꝑuandi ꝑlatos. iõ nõ ꝺꝫ ꝛcurri aꝺ supioꝛes. puta aꝺ papã vl epm̃. ⁊ ꝑ so. videt melioꝛ quã no. nõ ob. ꝑꝺictũ. c. ij. ꝺe offi. vic. li. vj. qꝺ ꝺc. ꝑ allegãt vbi vicariꝰ ex gnãli offõ sibi cõmisso nõ põt quẽ ꝑuare bñficio suo. qꝛ illuꝺ ꝓcedit qꝛ nõ hꝫ offm̃ visitãꝺi seu corrigẽꝺi. lꝫ causaꝝ cognitio in eũ trãsferat. ꝙ in casu nõ visitatori ꝺat ptãs corrigendi. iõ ptãs priuãꝺi venit accessoꝛie. ¶ Scꝺo op. cũ em̃ isti ꝑsbyteri negaret iustam causam amotõnis nõ tenebant facere mẽtionẽ ꝺe causa ꝓtensa per abbatẽ ⁊ ꝺe processu ꝓtra eos agitato. nam papa aliter scripsisset si isti narrassent q abbas processisset iudicialiter et q ꝓ excess-

ſibꝫ ꝓtenſis ꝙ eũ ꝓnauit eos ſnĩaliť bñficijs eoꝝ. ¶ Vltio colligũt doc. B ar. q̃ iudex ꝑt ſe offerre defẽſiõi cãe ſic fecẽ iſte abbas q̃ itimauit negociũ pape. ß tu ꝛclude breuiť q̃ aut iudex ꝓceſſit ex offõ 7 dꝫ citari vt defendat ſniaꝫ ſuã. tũ q; tꝫ locũ ꝓtis. tũ e⁹ q; int̃eſt ne p⁹mo dũ puniať ſi dicať eũ ꝓceſſiſſe iniq̃ aio vl̃ ꝙ imprudentiã. vt ꝓbať in. c. venerabilibꝫ poſt pun. de ſen. ex. li. vj. facit. ij. q. vj. B etiã. 7 l. ij. C. de pena iudi. q̃ male iudi. ¶ Aut ꝓceſſit ad inſtãtiã ꝓtis 7 de neceſſitate nõ ẽ vocãdus. vt in. d. c. venerabilibꝫ. ꝑt tñ ſe offerre defẽſioni ſi vlť. q; ex retractatõe ſnie aliq̃le ꝓiudiciũ ſibi gnãť. ar. in. l. a ſnia. ff. de appel. 7 vide bo. glo. in. c. ſacro in ẋo. cõ ſtiterit de ſen. ex. 7 ꝙ Inno. in. c. in nr̃a de ꝓcu. 7 ĩ. c. de cetero de tranſact. ¶ In glo. ij. ibi ar. q̃ qõ ſpoliatõis nõ ſit ꝓuilegiata. nõ intelligas B gnãťr. q; B eſſet ꝛctra c. fi. de ordi. cog. 7 c. frequẽs de reſti. ſpo. li. vj. ß reſtringe ad ť̃minos lr̃e. ſ. q̃ nõ ẽ ꝓuilegiata vt excõicat⁹ admittať petere reſtõez 7 ĩ B tene mẽti glo. q̃ excõicatus nõ ꝑt petere reſtõez ſi fuit ſpoliat⁹. idẽ 7 clari⁹ no. glo. in. c. ex inſinuatõe de ꝓcu. 7 in. c. ĩ noie dñi. xxij. di. no. Inn. in. c. cũ nãis de ꝛcel. ꝓben. An poſſit petere reſtõnẽ vxoꝛis. vide qõ no. in. c. qm̃. xj. q. iij. 7 in eo q̃ glo. ſequẽs dicit excõicatũ poſſe valide impetrare lr̃as ſuper aliꝭ cauſis vt admittať ad agẽdũ eo abſoluto non bñ dic̃. vt ẽ tex. bodie in. c. j. j̃. e. li. vj. nõ ob. c. pia de excep. li. vj. q; loq̃ť de iudicio agitato coꝛã ordinario illõ em̃ valꝫ donec excõicat⁹ ꝛpellať vt ibi. rõ q; iudiciũ ſumit vires a ꝑſona ordinarij. ß delegat⁹ hꝫ iuriſditõez ex facto iſti⁹ excõicati impetrãtis. iõ cũ reſcriptũ ſit nullũ in ipſi⁹ odiũ nõ ꝑt tenere iudiciũ. 7 vide bo. glo. in. c. j. de reſcꝛ. li. vj.

¶ Poſtulaſti. Hoc dic̃ cõꝓhendẽdo vtrũq; itellectũ Per litꝛas iuſticie nõ tenet̃ epꝰ ꝓuidere bñti ꝑpetuã vicariã vel ſufficiens ꝑimoniũ nec valẽt litere gr̃e ad bñficiũ obtinẽdũ in q̃bꝫ impetrãs tacuit ꝑpetuã vicariaꝫ. ꝑ ponit̃ qõ. ſcdo ſolutio ibi ad qd̃. tercio rõ. ibi ñ eĩ. ¶ No. ꝑ ibi ꝑpetuo vicario. q̃ vicarioꝛ eccie q̃dã ſũt ꝑpetui quidã tꝑales. ꝑpetui dicũť bi q̃ inſtituunť ꝓm ea q̃ bñť in. c. extirpãde in. §. q̃ ẋo de ꝓben. 7 vide bo. glo. in. c. ex ꝓte ꝑ. j̃. de offi. dele. Tꝑales ẋo dicunť bi q̃ inſtituũtur ad tẽs. vtputa ſi rectoꝛ eccĺie tꝑaliter impedit⁹ poſuit loco ſuo vnũ. 7 de iſto tꝑali bẽs in. c. ꝙ uenit. j̃. de appel. 7 in. c. cũ ex eo de elec. li. vj. 7 vide ibi ꝙ Jo. an. nũquid rectoꝛ poſſit ad libitũ ponere vicariuꝫ tꝑalẽ in eccĺia ſua. an ẋo requirendus ſit ꝛſenſus epi. 7 de iſto tꝑali vicario nõ bꝫ locũ iſte tex. vt ꝑtꝫ hic ex litera 7 tenẽt doc. B. nã iſte cũ ſit tꝑalis non dicť habere bñficiũ nec etiã habet titulũ in eccĺia ſed ꝑpetu⁹ ſic. vt hĩ in cle. vna de off. vica. 7 B. Et ex his inferť q̃ boc. c. nõ bẽt locũ in vicario epi. q; nõ ẽ ille vicari⁹ ꝑpetuus eccleſie. ſed eſt vicarius tꝑalis epi. 7 ꝑõt remoueri ad volũtatẽ epiſcopi. vt no. glo. in cle. 7 ſi principalis ĩ ẋo. electõem. j̃. eo. ti. 7 cle. fi. de ꝓcu. 7 tene menti illas glo. Idem dic vt nõ cõꝓhendať quo ad diſpõnem. c. de multa. j̃. de ꝓben. vt ibi no. ꝙ Inno. 7 vide qd̃ ibi dixi. ¶ No. ſcdo ibi cõmode ſuſtentari. q̃ ad B vt patrimoniũ excludat petitionẽ ordinati ꝛctra epm̃ debet eſſe tale 7 tantũ q̃ ex eo poſſit clericus cõmode ſuſtentari. 7 põdera ẋbũ cõmode nõ em̃ dicit ſine penuria. differentia em̃ ẽ int̃ B maxima. nã talis poſſet viuere ex. xv. florenis ſine penuria. i. ſine egeſtate q̃ nõ poſſit cõmode viuere alter. ad B vide glo. optimã in fi. d̃ ſta. regu. li. vj. 7 facit hec litera ſic ponderata cõtra epos noſtri tpis q̃ oẽs q̃ũcunq; egẽtes ꝓmouẽt ſine bñficio ad titulũ patrimonij. nõ em̃ deberet B fieri ſi ex ꝑimonio ñ põt ordinatus cõmode viuere. ¶ No. tercio ibi foꝛiaꝫ cõem q̃ literaꝝ ad bñficia q̃dã dant̃ in forma cõi 7 iſte eedẽ appellant̃ in forma cũ ꝓm ap̃lm. itez 7 litere iuſtie vñ oĩa iſta idẽ imporꝛtãt. 7 dicũť i forma cõi. quia olim papa nõ ſolebat grauare ordiariosĩ collatõe bñficiorum. nec ꝛcedere literas gratioſas ſed ſolebat ſcribere ꝛctra ordinatores vt ipſi ꝓuiderent illis quos ꝓmouerant ad ordines. 7 q; B ẽ iuſtũ 7 debitũ. vt. j̃. de preben. in. c. epũs. 7 c. non liceat. ideo he lĩe ſunt appellate de iuſticia. 7 q; ſũt fundate ſup illo dicto ap̃li. q̃ altari deſeruit ꝛc. appellate ſũt in forma cũ ꝓm ap̃lm. de hac forma bẽs. j̃. de ꝑben. cũ ꝓm ap̃lm. Jtẽ ſolẽt appellari in forma paupeꝝ. q; ſcribiť ꝓ pauꝑibꝫ dũtaxat ꝓm illã formaꝫ vt in. c. ſi pauper. j̃. de ꝑben. li. vj. 7 B in ẋbo neceſſitatibꝫ pauperꝝ. Quedã ſunt litere gr̃oſe q̃ñ. ſ. papa volens alicui facere gr̃am ꝛfert ſibi bñficiũ vl̃ mandat ſibi cõferri nõ habito reſpectu ad ſupꝛadicta. vt ĩ. c. gr̃e eo. ti. li. vj. ¶ Jtẽ no. ibi de leui non ſcribim⁹. 7 tene ſpmenti. q; nõ ẽ alibi iſte tex. Ex quo collige q̃ ſurꝛeptõ viciať lr̃as nedũ q̃ñ fuit cã inductiua 7 finalis gr̃e ſeu reſcripti ß etiaꝫ ſi fuit cauſa impulſiua. vt q; princeps al̃s cõceſſiſſet ceſſante ſurꝛeptõne ſed nõ ita de leui. vnde ſurꝛeptio fuit cã impellẽs. 7 ſic habes caſũ notabilẽ 7 ſingularẽ in q̃ ceſſante cã impulſiua ſeu cã impulſiua exñte falſa coꝛruit diſpõ 7 B eſt in odiũ materie bñfici alis ꝓpter ambitõez repꝛimẽdaꝫ. ar. in. c. q̃uis. d̃ ꝓbẽ. li. vj. Regl̃ariter ẋo ceſſante cã impulſiua nõ ceſſat diſpoſitio. vt no. in. c. poſt tranſlatõem de renũ. 7 in. l. cuꝫ tale. ff. de cõdi. 7 demõ. 7. C. d̃ falſa cã adiecta legato ꝙ totũ. ¶ In glo. ij. ibi ſine ꝓbẽda. ex hac gl. relata ad tex. ꝑõt colligi dc̃m notabile q̃ ſi mandať alicui ꝓuideri ſimpl̃r de bñficio in aliq̃ eccĺia ꝑt ꝓuideri de bñficio ꝑbendali. Sed tu dic melĩ⁹ q̃ lꝫ appellatiõe bñficij largo ſũpto vocabulo veniat oĩe bñficiũ. vt in regl̃a. j̃. de re. iur. li. vj. tñ vbi materia ẽ ſtricta vt caſu nr̃o appellatõe bñficij nõ venit bñficiũ curatũ. vt in. c. cũ in illis de ꝑben. li. vj. nec ꝑbenda ſolita cõferri canonico ſi in illa eccĺia ſũt alia bñficia ſimplicia ſecus ſi nõ foꝛent niſi ꝓbende Jnn. B no. 7 Jo. an. poſt eũ in. c. fi. de ꝑben. 7 ibi dixi vide ꝙ archidi. in. c. cui de nõ eo. ti. li. vj. ¶ In glo. fi. ibi tenẽt lĩe. aduerte q; ex hac gl. ꝑt inferri ad duas qõnes. Prima nunq̃d in lr̃is ad bñficia ſit fienda mẽtio de ꝑimonio. ſcda nũq̃d hñs ꝑimonium ſufficiens poſſit cũ bona ꝛſcia petere ſeu tenẽ bñficiuꝫ eccĺaſticũ. Quo ad ꝓmũ varie ſunt opi. Cõis opi. ẽ q̃ in lr̃is iuſticie ẽ fienda mẽtio de ꝑimonio. vñ ꝙ tales lr̃as nõ tenet̃ epꝰ ꝓuidere bñti ſufficiẽs ꝑimoniũ. ꝙ B c. tuis. j̃. de ꝑben. dicit tñ Jo. an. q̃ B caſu obſtabit exceptio impetrãti in vim ꝓemptoꝛie nõ aũt in vim dilatoꝛie. Et no. B ẋbũ valẽt em̃ lĩe iuſticie ad bñficia lꝫ ñ faciãt mẽtõez de ꝑimonio. q; ñ ẽ neceſſe facere mẽtõez de exceptõe ꝓemptoꝛia cõpetẽti aduerſario. ad B qd̃ plene dixi in. c. cũ ordinẽ. s. e. 7 in lr̃is gr̃e nõ ẽ neceſſe facere mẽtõnez de ꝑimonio. ꝙ B iſte tex. in fi. 7 B voluit Jo. an. B. 7 clari⁹ B ſentit. s. eo ad aures. vbi dicit q̃ de diuitijs 7 nobilitate nõ ẽ neceſſario fiẽda mẽtio in gr̃a q; B iure nõ caueť. Quidã tñ dicunt q̃ ſi impetrator fuit ordinatus ad titulũ ꝑimonij q̃ tũc de ꝑimonio ẽ fienda mẽtio. qd̃ ſatis de rigoꝛe ꝑt admitti. ſed de ſtilo curie ſeruať indifferenť ꝓut opi. 7 ẽ rõ diuerſitatis inter ꝓmũ 7 ſcdm̃ caſuꝫ. nã ꝙ literas iuſticie ꝓuideť ſolum pauperibꝫ. ſed non dicit̃ paup qui hꝫ ſufficiẽs patrimoniũ. Jtẽ epꝰ nõ tenet̃ ꝓuidere ordinato niſi q̃ñ nõ hꝫ ꝑimoniũ. vt in. c. tuis. 7 in. c. epꝰ. 7 in. c. nõ liceat j̃. de ꝑben. ß lĩe gr̃e ſunt alteri⁹ ꝛditõnis. nã gr̃a nõ ẽ fũdata ſup iuſticia. ¶ Veniõ ad ſcdm̃. nã Jnno. B dicit q̃ hñs ꝑimoniũ ñ ſuſcipit ĩdigne bñficiũ dũmodo bñ expẽdat. Idẽ videť velle Hoſti. dicit tñ q̃ ſi clericꝰ deſeruit bñficio 7 bñ viuit nec hꝫ prauã intẽtõez theſaurizandi ꝑt cũ bona ꝛſcia viuere de redditibꝫ bñficij. ſecus ſi nõ deſeruit vel luxurioſe viuit vel prauã intẽtionẽ theſaurizandi bẽat. 7 vide Inn. in. d. c. epũs. vbi idẽ ꝛcludit. 7 mouet̃ ꝓcipaliť ꝙ illã auctem ap̃li. q̃ altari ſeruit de altari viuere debet. vt in. c. cũ ꝓm apoſtolum. j̃. de ꝓben. hunc articulum plenius examinaui in quadam diſputatõe q̃ incipit titius clericus. vbi pleniſſi-

me videas. nam ꝓtra hanc rationē Inn. 7 doc. addūxit tex. aptissimū in. c. sacerdos. j. q. ij. vbi dī q̄ illa aūctas apli ꝓcedit in nō hñtib vñ vnē. 7 ß ꝓbat ex seq̄ntib ẋbis apli. 7 in ß articlo iura varie ꝓcedūt. 7 vide glo. xij. q. j. in. c. hi q̄. 7. j. q. ij. in. c. pastor. 7. c. clicos. 7. xvj. q. j. in. c. fi. ꝓ ꝓcordātia oīm facio tria pſuppoſita. primus q̄ tpe ꝑmutiue ecclie oēs credētes in xpo nō possidebāt aliq̄d ꝓpriū ß oīa erāt illis coīa. vt no. xij. q. j. in summa 7 originaliꝫ legit in actib apl̄oꝝ. ß postmodū q̄escente feruore xpi inceperūt xpiani tenere ꝓpriū. errore tñ erat vt clerici saltē ꝓpria possiderēt. 7 fuit statutū etiaꝫ tpe apl̄oꝝ vt bona q̄ prius hēbant deberēt offerri ecclesijs cathedralib. 7 ex redditib subueniret indigētib tam clericis q̄ laicis. 7 hoꝝ bonoꝝ dispēsatoꝝ fuit deputat⁹ epūs. vt est tex. notabilis. xij. q. j. c. videtes. illo tpe si clerici possidebāt ꝓpria nullo modo poterāt ꝓticipare de redditib ecclesie. q̄ vsus illoꝝ bonoꝝ fuit deputat⁹ ꝓ indigētib. Itē q̄ videbat q̄daꝫ error q̄ clerici possiderent ꝓpriū cū deuiarēt a vestigijs apl̄oꝝ. vñ fuisset visum longe indecēti⁹ si cū ß q̄ possiderēt ꝓpria vellēt viuere de redditib ecclesiaꝝ. 7 ꝑm illa tpa emanarūt multa iura in q̄b dī q̄ clerici hñtes ꝓpria nō dñt ꝓticipare de reb ecclesie. ß postmodū et tercio fuit statutū vt nulla ecclesia edificaret sine dote ꝓ ministris 7 alijs necessarijs ecclesie 7 clerici sine scandalo inceperūt possidere bona eccle. Ad ß. xij. q. j. certe. 7 de ꝓse. di. j. nemo. 7 ꝑm ß tpa ꝓcedūt iura q̄ vident velle q̄ clerici pñt viuere de redditib ecclesie nec pōderat patrimoniū. q̄ hodie bona ecclesiaꝝ pricipaliꝫ sunt deputata ad vsuꝫ ministroꝝ. vt in. c. pastoralis. de his q̄ fiūt a plat̄is. 7 vi de bo. tex. j. q. ij. c. fi. vbi inditerēter ꝓmittit clericis vt possint viuē de hñficijs erq̄ eis deseruiūt. Cōclude g̃ q̄ ab ecclesia vniūsali nihil pñt petē hñtes patrimoniū ß ab ecclesijs ꝓticularib q̄b seruiūt licite pñt capere erq̄ honeste viuūt 7 ꝓpriā intentionē nō hñt. hinc emanauerūt iura hodierna q̄b disponit q̄ hñs hñficiū 7 patrimoniū possit libere testari de bonis patrimonialib. xij. q. v. ꝓ totū. 7. j. de testamētis q̄si ꝓ totū. In fi. glo. oppo. ꝓtra tex. in eo q̄ innuit q̄ vicarius perpetu⁹ faciendo mentionē de vicaria perpetua dꝫ hīe hñficiū. nā p lr̄as iusticie nō ꝓuidet nisi paupib. g̃ p istas lr̄as nō pōt ꝓsequi hñficiū etiam si faciat mentionē de vicaria. Nam resultaret quedā repugnātia cū ille lr̄e sint fundate sup pauptate. so. dic Jo. cal. q̄ ter. in ẋ. ꝓpetuus mutat casuꝫ 7 incipit loqui de lr̄is gr̄osis 7 ß teneas. vñ sensus lr̄e est q̄ p lr̄as iusticie nō tenet eps ꝓuidē hñti ꝓpetuā vicariā nec etiā p alias lr̄as erq̄ nulla mētio fit de vicaria. Vltimo scias q̄ doc. tractāt hic materiā. nunq̄d in dispensatōe sit fieda mētio de hñficijs obtentis vel de qualitate. Ego latius examinaui in dcō. c. ad aures. et dic vt ibi.

Nonnulli. Hoc. d. Per lr̄as aplicas de hac ꝓstitutiōe mentionē nō faciētes nō pōt q̄strahi vltra duas dietas ex suā dioceſim nisi de ꝓsensu ptiū lr̄e fuerint impetrate. h. d. vsq̄ ad. §. sunt. Et istud p̄ncipiū diuidit in tres ptes. naꝫ p ponit abusuꝫ impetrātiū iudices remotos. scdo ꝓuidet ibi cū aūt. tercio excipit. ibi nisi. Nō p q̄ papa ꝓcedēdo rescīptū ad lites dī facē gr̄am lꝫ nihil ꝑiudicet ꝓcedat cū ipse sit cūctoꝝ ordinari⁹. ix. q. iij. cūcta p mūdū. 7. c. p p̄ncipalē. ß ex eo dī gr̄aꝫ imptiri q̄ posset impetrantē iure ad suū ordinariū remittē. nam ecclesiasticus ordo ꝓfundit si sua iurisditio vnicuiq̄ epoꝝ nō seruat. xj. q. j. ꝓuenit. Nō scdo ibi ex suā dioceſim q̄ diete de q̄b h nō ꝓputant a domicilio rei nec ab ipsi⁹ ciuitate vel oppido ß a fine sue dioceſ. qđ clari⁹ ꝓbat in. c. statutū. in. §. cū vero. ẋ. nullus. j. e. li. vj. 7 rō est q̄ nullū grauamē infert ex impetratione. j. dioceſim cum possit trahi p totā dioceſim coꝝā ordinario. vt in. c. cū epūs. de offi. ordi. li. vj. solū g̃ trahit respectu sue dioceſ ideo fit ꝓputatio a fine dioceſis. Nota vltimo regulaꝫ 7 duos casus exceptos. Regla em̄ est q̄ p lr̄as aplicas nō pōt q̄s trahi vltra duas dietas ꝓputādas a fine sue dioceſ. hodie ẋo ß est restrictū 7 solusꝫ pōt trahi p vnam dietā. vt in. d. c. statutū. in. §. cū ẋo. 7 qđ dixi de lr̄is aplicis idem dic in lr̄is legatoꝝ. vt in. d. c. statutuꝫ. idem in legato pape. de quo dic vt ibi in ẋ. in nllo. De ordiario ẋo vtrū possit cāꝫ ꝓmittē ex suā dioceſim vide tex. cū glo. no. in. c. vt litigātes. de offi. ordi. li. vj. Et ibi etiā habet de archiepo in q̄b. s. loc̄ possit ꝓmittere cām appellonis 7 ß q̄ntū ad regulā. Primꝰ casus exceptus est cū lr̄e fuerūt impetrate coī ꝓsensu partiū. 7 intellige q̄ expresse ꝓsenserūt in iudices remotos. vel ꝑm Inno. si impetrauerūt ad iudices sciētes eos valde remotos. 7 ß casu nō est necesse vt fiat mētio de ista ꝓstitutōe. qđ ꝑz p casuꝫ seq̄ntē. Secūs casus q̄n rescīptū facit expſſaꝫ mentionē de ista ꝓstitutōe. Et ex ß 7 ex tex. nō q̄ vbi ius hꝫ clausulā derogatoriā ad rescīpta ꝑ̄n valētia ipa rescripta nisi expſſaꝫ mētionē faciāt de illo iure. de ß tñ dicendū latius vt dicā in glo. fi. hui⁹ p̄ncipij. In glo. in ẋ. duas dietas ibi ꝓtra naturā vocis. nō. bñ gl. 7 vide Inn. in. c. olim. de ẋ. sig. vbi dicit q̄ in interptatione cuiusq̄ dispositōnis sp̄ p̄mo recurrenduꝫ est ad cōeꝫ vsum loq̄ndi. 7 idē bar. in. l. oēs ꝑsli. ff. de iu. 7 iure. Secdo nō ex hac glo. q̄ vbi in aliq̄ dispōne fit mentio de diet̄ dꝫ sp̄ intelligi de dietis vulgaribus. 7 ß dictū coīter sequunt doc. 7 vī ꝓbari p locū a spāli in. c. pñti. in. §. loca. de p̄bē. li. vj. Quid aūt si in loco ñ apparet de vulgaribus. sentiūt ß doc. p̄ncipaliꝫ Hosti. q̄ tūc recurrēdū est ad arbitriū iudic̄ vt tūc iudex moderet 7 determinet dietas. aliꝫ aut sunt determinādē in hyeme q̄s in estate. ß gl. in. c. cupiētes. in ẋ. ꝓmode. ꝺ elec. li. vj. dicit in defectū vulgariū recurrēduꝫ ad legales. Et idē archiꝺ. in. d. c. statutū. 7 ß dcm̄ mihi plꝫ pl⁹ q̄ arbitriū iudicis succedit in nō determinat̄ a lege. vt in. l. j. ff. de iure delibe. 7 in. c. de cauſ. j. de offi. dele. Et in fi. glo. hodie restringe hāc decisionē glo. put hī in. d. c. statutū. nam iudex delegat⁹ nō pōt exire locū ꝓmissionis. vñ si deputat in certa dioceſi. j. illā 7 nō excognoscē 7 subdelegare pōt. 7 ideo ꝓclude q̄ si nō exeūdo locū ꝓmissionis pōt se appropinq̄re ꝓcedit decisio glo. als secus. et dī vt arbitroꝝ deputat⁹ in certo loco cū dignitas ipsi⁹ iudicis expſſa in rescripto est in illo loco. vtputa cōmittit tit̄ cā epo seneñ. ꝓfecto vī in hac dioceſi deputat⁹. vñ ex illā dioceſim ꝓgnoscē non pōt. nisi diceret in rescripto q̄ cōmoraret in alio loco. vtputa cōmittim⁹ hanc cām epo seneñ. rome morāti. nam tūc vī rome cā ꝓmissa. ad ß tex. no. 7 ibi p Jo. an. in. c. fi. de rer. ꝓmu. 7 tenenti vt sis caut⁹ cū ꝓmissio alicui fit nō residēti in ꝓpria dignitate vt fiat mentio in rescripto de loco more als nō posset ibi cognoscē. In glo. in ẋ. mentionem ibi nō obstāte tali ꝓstōne. pōdera glo. vī em̄ velle q̄ rescriptū dꝫ facē mentionē spālem de isto tex. Jo. an. dic ß coīter nō seruari ß solū dī nō obstāte ꝓstōne de duabus dietis edita in ꝓcilio generali. 7 dic satis esse istam mētionē specialē de isto tex. vñ bñ dic Jo. an. ß coīter nō seruari ß solū vt prius fieri dꝫ. q̄ nō refert q̄d ex eq̄ pollētib fiat. vt in. c. lꝫ ex q̄daꝫ. de testi. 7 in. l. quotiēs. in. §. siq̄s. ff. de heredib instit. 7. l. certū. ff. si cer. pe. dixit etiā hic Host. q̄ si posset ꝓbari papā sciuisse locoꝝ distātiā valeret rescriptū lꝫ nō faceret mentionē de isto. c. q̄si videat tūc ex certa sciētia ꝓcedere. 7 idē sentit glo. in sili in. c. j. de ꝓsti. li. vj. Vin. tꝫ hic ꝓtrariū. Jo. an. dicit q̄ si ꝑ ẋba rescripti posset apparere de certa scientia pape ꝓcedat dictū Host. q̄ satis tūc apparet de mente principis. als si impetrator vellet ꝓbare p testes certaꝫ scientiā ꝓcederet opi. Vin. 7 nō ß dictū sic declaratū q̄ est valde notabile in practica. sentit em̄ ꝑ ß q̄ certa sciētia principis nō p̄sumit maxime ꝓtra ius nisi posset colligi ex ẋbis rescripti. ß idē sentit Inn. in. d. c. pñti.

quod hodie incipit statutum de rescrip.li.vj. ⁊ sic esset tpāda glo.fi. in cle.ij.j.c.ti. vbi dicit q̄ tūc dī princeps facē ex certa scīa qñ ℔ exp̄mit in rescr̄pto q̄cq̄ mlti allegāt qñ in rescr̄pto dī ex certa scīa.℔ sic intellecta illa gl. nō essz vera ⁊ foret ꝯ Jo.an.⁊ Jnn.in loco ꝑalleg. Szsi tu restringz mō p̄dicto qñ ex ẏbis rescr̄pti pōt p̄cipi certa scīa principis tūc ꝯcordat cū dictz allatz.⁊ vide qđ dixi in.c.ad ℔.s.e. Adūte ℔ dcā possent p̄cedere vbi rescriptū emanat ꝯ ius nō hns clazz derogatoriā.℔ vbi ius hz illā clam ⁊ dat certā formā rescriptz impetrādis vī q̄ nō valeāt rescripta etiā ex certa scīa emanata nisi seruet forma a iure tradita p.l.siqs.in prin.ff. de le. iij. ⁊ qđ no. Dī.in regula qđ sel. de re.iur.li.vj.sentit ℔ Jo. an.⁊ iudicio meo sentit idez Jo.an.c.vnico. de exces.p̄. la.li.vj.vbi in p̄ mēbro distinctōnis req̄rit q̄ rescriptū facit mentionē de iure si illud ius hēat clam derogatoriā.nam in alio mēbro in q̄ ꝑsequit qñ ius nō hz clam derogatoriā dicit valere rescriptū si emanauit ex certa scīa pape.q̄si innuat in priori casu certā scīaz nō sufficere. Et nota bñ illud dictū qz nō solet allari. ⁊ de hac materia an ⁊ qñ rescriptū ⁊ priuilegiū seu ꝯstō dēat facere mentionē de iure ꝯ qđ emanat pax ℔ tractāt doc. Sed tu vide late p Jo.an.in.c.vnico iam dcō in nouel la.p̄ bar.in.l.fi.C.si ꝯ ius vel vtili.pub.⁊ in ex̄ua.ad reprimendā.in ẏ.legibz nō obstātibz.aliqs p̄ bal.in.l.humanū.C.de legi. Et qz distinctio Jo an.est dubia iuuenibz capiēdo ipsi⁹ mentē ꝑsequre breuissime si p̄ singla mēbra.aut rescriptū hz clam derogatoriā ad ius. vt qz facit mentionē de iure ⁊ valet ꝑm eū sine fiat mētio per ẏba specifica siue eq̄pollētia siue p̄ ẏba generalia.aut rescriptū nō facit mentionē de iure ⁊ tunc aut illud ius hz clam derogatoriā vt hic.⁊ simplr tz ℔ nē valere rescriptū.aut ius nō hz clam derogatoriā.⁊ si emanat rescriptū in forma priuilegij valet tz nō faciat mentionē de iure.aut emanat p̄ modū rescripti.⁊ tūc aut motu ꝑ prio p̄cipis ⁊ valet ꝑm eū p.c.si motu ꝑprio.de prebē. li.vj.aut ad instantiā ptis.⁊ si ex certa scīa p̄cipis valet alꝫ secus.hec sunt sua dicta in effectu.⁊ vide ibi iura p̄ q̄ nititz ꝑbare hāc distinctōem mihi nō placēt singla mēbra sua. ⁊ p̄ q̄ ad primū dū dicit valet q̄ rescriptū ꝯ ius etiā si faciat generalē mentionē. Nam ℔ vī ꝯ tex. vbi req̄rit exp̄ssam mentionē.⁊ ideo in ℔ mēbro dicerē sic.q̄ aut ius hz clam derogatoriā ⁊ serua formā traditam in iure.nam si req̄rit spālem mentionez nō sufficit generalis.℔ dz esse spālis saltē p ẏba eq̄pollētia .vt in l.nō aliter.ff.de le.iij.℔ dictū etiā limita vt notanter voluit. Bal.p⁹ Ci.in.d.l.hūanū.vt ꝑcedat in rescripto. sec⁹ in ꝯstōne.nā ꝯstō ꝯ ꝯstōnez valz fcā mentōe in generali de ꝯstōne ꝯria.vt si dicat nō obstāte q̄cūq̄ ꝯstitutōe. In ꝯriū ad ℔ cle.dudū.i fi.de sepul.qz ꝯstō emanat cū maiori maturitate q̄ rescriptū.aut ius ñ hz clausulā derogatoriā.⁊ tūc eo casu q̄ est fienda mētio.q̄ qñ sit statim dicet nō sufficit mētio multū generalis.vtputa si dicat.nō obstāte q̄cūq̄ lege.nec req̄rit mētio oīo spālis ⁊ satis est q̄ dicat nō ob.q̄cūq̄ lege q̄ in ꝯriū loquit.ita voluit bar.ꝯcordādo multas glo.iuris ciuilis in.d.l.fi.C.si ꝯ ius.⁊ ℔ q̄ ad primū. Deinde voluit Jo. an.in scdo mēbro q̄ si ius hz clam derogatoriā nō valet rescriptū sub q̄cunq̄ forma impetratū seu ꝯcessum nisi faciat de illo iure mentionē.qđ est notādū.⁊ declara ⁊ limita vt dixi in prin. huj⁹ glo.nam sentit apte q̄ etiā priuilegiū ꝯcessuz ex certa scīa nō valet.qđ satz pz exq̄ nō facit exp̄ssaz mentionē de iure derogante. Tercium mēbrz est q̄ priuilegiū ꝯ ius nō hns clam derogatoriā valet.dubito an ℔ sit verū.⁊ potⁱ credo oppositz p̄ c.ex pte.j.infra de capel. mo.vbi dī q̄ si papa ꝯfirmat prioratū religioso claustrali nō valz nō fcā mētione de iure ꝯrio. Nam sepe priuilegia emanāt ꝯ ius ex nimia occupatōe p̄cipis vel ꝓpt nimiā importunitatē petētiū.⁊ ideo nisi fiat mentio de iure saltem in genere non presumitur princeps velle ꝯcedere ꝯtra ius.⁊ hoc sentit Bar.in.d.extranaganti ad reprimendaz.⁊ in dicta l.fi.⁊ ideo alibi dicit glo.q̄ nō valet legitimatio spurij facta per principem non facta mentione de iure.vt no. in auc.qui.modis na.effi.li.ꝑ fi.colla.viij.⁊ vide glo. in.l.q̄sitū.ff.de flu.⁊ ne qđ in fluie publico.⁊ in auc.int liberos.C.de testa. Quartū membrz q̄ rescriptū emanans ꝯtra ius ꝓprio motu valet tz nō faciat mentionez de iure.dubito an hoc sit verū.qz ꝓpriⁱ⁹ motus solū excludit surreptionē nō aūt ampliat grāz ꝯtra intentiōez ꝯcedentz.vt no. Jo.an.in.d.c.si motu ꝓprio ꝑal.facit glo.in cle.si roman⁹.de p̄bē.dixi in.c.ad aures.s.e. Szde mēte principis nō est ꝯcedere aliqđ ꝯ ius nō fcā mētione de iure.vt ī.d.c.ex pte.facit.l.rescripta.C.si ꝯtra ius vel vti.pub.q̄ ꝛc.dictuz tñ Jo.an.forte seruaret in practica ⁊tene illud mēti.p̄dictz obstare vī.l.multū allegabilis.ff.de excu.tu.in.l.idem vulpian⁹. vbi dicit tex. q̄ si princeps sciens aliquē esse tutorē dedit sibi licētiaz mutādi domiciliū vī eū absoluere a tutela tz de ea non fecerit mentionē.⁊ ex illa.l.colligit ibi no.bar. q̄ tantū valet certa scīētia quātū dispensatio.⁊ pondera qz nō loquit q̄ in rescripto fiebat mētio de certa scīa ℔ satis est q̄ princeps sciebat illuz esse tutorē ⁊ multi legiste per illū tex.solent dicere q̄ si princeps scīēter ꝓmouet indignuz vel aliqđ facit ꝯ ius vī dispēsare.facit.l. q̄daz cō sulebāt.⁊ qđ ibi no.bar.ff.de re iudi.℔ ꝑfecto illa.l.non ꝑbat id ad qđ allegat.nō em loquit in priuilegio ꝯtra ius ℔ qñ absolvit aliquē ab onere tutele ⁊ in fcō ꝑticulari.⁊ sic potⁱ⁹ est illud quoddā bñficiū absolutōnis ab onere q̄s priuilegiū ꝯtra ius.⁊ hūc intellectū incidenter sentit bar.ad illam.l.in.d.exūagāti ad reprimendaz in loco alle.⁊ in.d.l fi.C.si ꝯ ius.⁊ ℔ bñ no.qz in.d.l. idem vulpian⁹.nō ponit verus intellect⁹ ꝑ doc. Aliud mēbrz est qñ rescriptū emanat ex certa scīa.⁊ tunc valet ꝯ ius ꝑm Jo.an.℔ ego multiplr limito vt apparet ex supdictis.⁊ adde notabile dictū bar.in.d.exūagāti ad reprimendaz.vbi dicit q̄ vbi rescriptū emanat ꝯ ius ⁊ in fauorē reipublice valet tz nō faciat mentionez de iure. et tūc vī princeps dispēsare ꝯ ius.ar.illi⁹.l.q̄daz ꝯsulebāt in fi.sec⁹ si emanaret in fauorē priuate ꝑsone. rō diuersitatis.qz iura hñt clausulaz derogatoriā in rescriptis q̄ emanāt in fauorē priuati.vt in.d.l.rescripta. Jtē ꝑsumit tunc rescriptū surrepticiū vel emanasse ex nimia occupatōe p̄cipis.sec⁹ si in fauorē publicum.⁊ p̄dicta hñ nō.qz nō hēs in aliq̄ loco ita bene discussuz hunc articulū. Quero ex glo.q̄d si reus succubuit in cā principali ⁊ appellat nūq̄d in impetratōe hēbit respect⁹ ad dioc̄esim suam cū ipse sit actor in cā appellonis. An vero ad dioc̄esim appellati cū ipse sit reus in hac causa appellatōnis.doc.hic coīter tenent q̄ dz hīi recursus ad dioc̄esim ipsius rei originarij.⁊ sic in cā appellonis pōt actor trahi vltr duas dietas. ego existio q̄ sit in optiōe istius rei appellatoris.nam si vult poterit impetrare in dioc̄esi ipsi⁹ appellati.qz nō hz de quo cōqueratur ipse appellat⁹ pōt etiā impetrare in loco nō remoto vltra duas dietas a dioc̄esi sua.qz cū ipse sit reus originari⁹ ⁊ necessitat⁹ veniat ad appellandū nō ꝓpellit seq̄ dioc̄esim ipsi⁹ actoris originalis.qz sic indirecte traheret ad loca remota.vñ quēadmodū actor originarius pōt ꝑsequi appellationē nō obstāte excoicatione.qz fingitur reus ꝓpter necessitatē appellandi.vt in.c.dilecte.et que ibi no.de excep.ita dicerē in casu nr̄o. qz cū iste re⁹ originari⁹ necessitet ad appellandū vt defendat se aduersus iniq̄tatē snie ñ definit esse reus slz ipse ꝓuocauerit.⁊ sic alꝫ in qōne facti rñdi ⁊ tene mēti qz sepe accidit Jdem dicūt doc.in cā reconuētionis vt hēatur respectus ad dioc̄esim rei originarij.qđ satis placet qz q̄s tenet rñdere in eo loco in quo ꝯuenit aduersariū.ar.iij.q. viij.cui⁹ in agendo.⁊ in.l.papinian⁹. C. de sen.⁊ in.c.j. ⁊.q.j.de mu.peti. Jdem dicunt si actor presentauit li-

bellū vel ipm rescriptū z nō curat ampli⁹ pseq. nā pōt re⁹ petē q̄ pcedat ī cā iuxta id qđ habet ī auc. q̄ sel. C. quō z qñ iudex. z ī. c. cām đ đo. z ptu. ¶ Alter⁹ q̄rit q̄d si in rescpto fit mētio de hac pstōe nūq̄d re⁹ possit indifferen ter trahi extra suā diocesim. Jo. an. post antiq̄s vī velle q̄ nō sed solū p q̄tuor dictas. vt sic p istā mētionē solum geminent ille due diete. ar. c. sedes. s̄. e. vbi sub clausula generali pbēdunt paria exp̄ssis. Do. an. dicit q̄ cū añ illā pstōnez nō erāt diete diffinite ß indifferēter re⁹ pote rat trahi. z p illā clausulā posītā in rescripto nō obstāte pstōe ꝛc. tollat ius istius pstōnis. ergo poterit re⁹ indif ferēter trahi vt olim. fatet tn̄ q̄ in practica fuaret opi. Jo. an. ¶ Ego pcordādo fatz eque distinguerē. q̄ aut pn ceps pmittit cām ī loco satis noto z tūc indistincte pcedit vltima opi. quia exq̄ papa fecit mētionē de ista pstōne z pmisit cām ī loco remoto verisilr ex certa scia vī voluisse vt indifferēter possit ibi pueniri. ar. ī. d. l. idē vulpian⁹ aut cōmisit in loco verisilr sibi ignoto. z tūc pcedit opi. Jo. an. q: nō est verisile q̄ p ẋba generalia voluisset pa pa reū posse trahi ad loca remota. ar. optimū in. c. cuz in multis. j. eo. li. vj. reliqua psequere vt hic p docto.

Bunt z alij. Nō valēt lr̄e ad lites impetra te sine spāli dñi mādato nisi im petrent p piunctā pson̄ā. h. d. Et in p̄ma pte ponit abusum impetrātiū. Jn scđa puidet. ibi cū aūt. Jn tcia ex cipit. ibi nisi. ¶ Nota p̄mo ibi lites restringēde. iūcta gl. q̄ ẋba rescriptor ad lites sunt pot⁹ restringēda z stricte interp̄tāda q̄s laxāda. sile no. in. c. ad ß. s̄. eo. z ibi di xi z tene ß mēti q: videt ꝯ Jnno. in. c. epi. j. đ re. eccl. nō alie. ¶ Nota scđo vnū casum req̄rentē speciale manda tum. s. in impetratōne rescripti ad plures lites. alios ca sus requirētes speciale mādatū vide p glo. nota. in. c. qui ad agendū in glo. magna de pcu. li. vj. secus vī in rescri pto ad beneficia. q: nullo iure caueť vt ibi req̄rať spāle mandatū imo potius vī pbari ptrariū hic p locū a spe ciali. z ß tenet hic glo. penl. quā bene no. Aliā glo. psilez habes. s̄. eo. ad aures z tene semp mēti istas duas glo. q: nō sunt alibi. Quidā tn̄ voluerūt ꝯriū sed p̄mū ver⁹ et coīter tenet. ¶ Nota vnū casum in q̄ piūcta pson̄a pōt explicare p piūcto id qđ req̄rit spāle mādatū tn̄ regula riter ꝯ. nā piūcta pson̄a pōt agere p piūcta sine māda to dūmodo caueat de rato z casus nō req̄rat spāle man datū. vt pbať in. l. sed z he. ff. de pcu. iūcta. l. pōponius in fi. ff. e. z. l. illud z. l. pū. ff. de mio. hinc dicit spe. in ti. de piūcta pson̄a. q̄ piūcta pson̄a nō admittit ī causis spūa libz. q: in illis req̄rit spāle mandatū. z idē no. do. de rota dcis. cxxv. z no. Jnno. ī. c. coz̄ de offi. delega. vbi lati⁹ dicā. ¶ Jn glo. ī ẋbo restringēde. ibi nisi indulgeāt be neficia. Jo. an. exponit bn̄ficia. i. p̄uilegia. q: si p rescri ptū impetraret bn̄ficiū eccliasticū tūc fieret stricta inter p̄tatio. vt ī. c. q̄uis ī p̄mo de p̄bē. li. vj. ß vltimū est verū sed in eo q̄ exponit bn̄ficia. i. p̄uilegia nō pcedit indistīcte sed debet intelligi de p̄uilegijs ptinētibz grāz n̄ odio sam. naz si ptineret aliq̄d ptra ius ꝯmune vel veniret in p̄iudiciuz tercij debet fieri stricta interp̄tatio. vt in. l. ij. §. siqs a pncipe. ff. neq̄d in loco publico. z in. c. sup eo de offi. delega. z in. c. j. z. q̄. de fil. p̄sby. li. vj. z in. c. q̄ dilectō de cōsan. z affi. z plene p doc. in. c. olim de ẋbo. sig. z per Bar. in. l. fi. ff. de ꝑsti. p̄n. z sic solue ptrariū qđ pōt for⁹ man de p̄n. bu⁹. c. nā papa pcedēdo rescriptū facit gra tiam z sic indulget beneficiū. q: beneficiū generaliť sum ptū est benigna actio gaudiū tribuēs capiētibz. vt in. c. j. quibz mo. feu. amit. in li. fendor. naz fatendū est ß esse gratiosuz sed grā ista ē odiosa inquātū venit ī p̄iudiciū tercij z p̄bet materiā litigādi z ideo dz stricte interp̄tari z vide glo. in. c. si canonici de offi. ord. li. vj. ¶ Jn gl. pe nul. diuide istā glo. in q̄tuor ptes p̄ncipales. Primo nā q̄s q̄rit n̄ūquid generalis procurator possit valide lr̄as im petrare. z pcludit glo. q̄ nō. q: requirit spāle mandatū. Idē tenet Cōpost. dicēs q̄ si procurator habeat mādatū ad agēdū z ad defendēdū n̄ pōt lr̄as ipetrare. et idē spe. in ti. de rescripti. p̄ntatione ī. §. rōne q̄z impetrāt ꝯ in p̄n. ibi tn̄ dicit q̄ siqs bz mādatū ad psequēdā appellatio nem pōt lr̄as impetrare q: p impetratōz psequit appel lationē. vt ī. c. ex pte. s. s̄. e. Ego alit distinguerē. aut. n. procurator generalis vult impetrare in psonā dñi z pce dit dictū gl. z doc. aut vult impetrare ī psonā pprią tā q̄s procurator ī cā quā pōt psequi ex generali mādato et tūc dico eū posse impetrare. q: sicut ex generali mādato pōt agere. vt ī. c. q̄ generaliť de pcu. li. vj. ita z ipetrare. nā papa ē ordinari⁹ cūctoz. ergo procurator pōt coz̄ eo cām psequi vel coz̄ delegato ab eo. facit ī ar. l. ad rē mo bilē z. l. ad legatū. ff. de pcu. z. l. cui iurisditio de in. o. iu di. Jtē ß casu cessat ratio bui⁹. c. cū ipse bas lr̄as nō pos set alteri tradere cū impetrauerit in psonā pprią tanq̄s procuratoris. Ad ß bon⁹ tex. ī. c. cū olim. z qđ ibi no. de cā pos. z pprie. Jtē iste casus pōt pp̄hendi ī fi. c. nā tex. iste loquiť in penit⁹ extraneo. z forte q̄ doc. aliter nō sense runt. sed dictū gl. z doc. dz restringi mō p̄dicto. ¶ Jn se cūda pte que incipit ibi sed nōne gl. opponit. vī enim q̄ possint iste lr̄e ratificari p approbatōem dñi q: ratihitio retro trahiť z mādato pparať. vt in regula ratihabitio li. vj. Jtē iudicū agitatū p falsum procuratorē pōt dñs ratificare. vt in. l. lz. ff. de iudi. ergo z lr̄e. glo. pcludit q̄ n̄ p̄nt ratificari sed formaliť nō soluit ptrariū. z pclusionē glo. sequit hic coīter doc. z tz Jnno. in. c. ex pte. j. e. bal. in. l. falsus. C. de furtis. Spāle esse in falso ꝯmisso coz̄ p̄n cipe vt in detestatōnem actus nō possit ratificari. z ex ß colligit solēnis limitatio ad iura que dicūt q̄ gesta p fal sum procuratorē p̄nt rata haberi vt nō pcedāt in gestis falsis coz̄ pncipe. Bz certe. l. iij. in. §. falsus. ff. rē ra. hā. z. l. lz. pall. hāc restitutōez nō vident admittere alij aliť soluūt. Ego puto q̄ verissima solo sit q̄ nō possint ratificari. q: ß nō fuit inductū ī fauorē actoz̄ sed in fauorez ꝯueniēdi z reipublice vt satis colligit ex tex. ideo n̄ pōt actor supplere ex postfacto id qđ nō dedet a cōsensu suo. facit. c. ꝯtingit. j. de sen. ex. z in. c. si diligēti de fo. cō pe. z no. Jnno. in. c. prudētiā de offi. dele. vbi dicit q̄ nō oīa gesta noīe meo possuz rata habere. vnde si vnus iu dex noīe alter⁹ iudicis iudicaret inter subditos illius nō pōt p̄rius iuder illud iudiciū habere ratū fm eū q: iu dicū corruit ex defectu solēnitatz que nihil valuit coz̄ nō suo iudice. supplere aūt defectū solēnitatis substātia lis nō dedet a facultate iudicis ideo nō pōt ratificare ita dicendū in ꝓposito. Jtem si dicerem⁹ ptrariū vana esset puisio bui⁹ tex. q: actor lr̄as quodāmodo emendo ratificaret impetratōez. ¶ Jn tercia pte que incipit ibi sed nūquid lr̄e. glo. querit an lr̄e iste sint ipo iure nulle. z pcludit q̄ tā in casu pcedēti q̄s in casu bui⁹. §. lr̄e tenēt sed sunt ānullāde p exceptionē. z ideo si ps nō excipit va lebit pcessus. ¶ Aduerte quo ad p̄mū casuz bui⁹. c. glo. olim dixit verū ß hodie lr̄e sunt nulle p. c. statutū in fi. p̄. all. Bz dubitatio remanet ī casu bui⁹. §. Jo. an. z doct. vsq̄ ad tps suū trāsiuerūt simplr cū hac gl. Bz do. an. z do. car. ꝯ q: cū iste lr̄e nō p̄nt ratificari vt dictū est ergo sunt nulle. ego sum solit⁹ sustinē glo. q: tex. loquiť ß per ẋba futuri tpis z nō p̄ntis. vt pz ibi nō valeāt q̄ nō sunt nulle ipo facto iuxta theoricā gl. in regula ī penis de re. iur. li. vj. z dixi plene in. c. si diligēti de fo. ꝓpe. z p glo. et Bar. in. l. in criminali. C. de iur. o. iudi. Ad idē allego tex. optimū iūcta glo. z Bart. in. l. vniuersa. C. de p̄ci. impa. offe. vbi p verbuz nō valeāt nō inducit nullitas ipo fa cto. z ad ß tenebis semp mēti istū tex. cuz illa glo. iuncto tex. Posset tn̄ dubitari q̄d si reus ignorauit. nūq̄d pos sit saltē postea facere retractari pcessum z posset atten tari q̄ sic quasi iste lr̄e sint obtēte dolo z p obreptionem impetrātis iuxta ea q̄ diri post Jnno. in. c. cū dilecta. s̄. eo. z qđ le. z no. in. l. si p̄tor in. §. marcell⁹. ff. de iudi. z ad id qđ dicit in tex. q̄ impetrator punit vt falsari⁹ q: ve re nō est falsarius q̄ lr̄e sint vere. vnde exponit Joh. an.

tanq̃ falſarius.i.tanq̃ impetrãs ꝑ falſi exp̃ſſionẽ. Ego dicerẽ ꝙ iſte ꝓparat falſario generaliter ad ff vt puniat ſed nõ in quãtitate pene.nã is q̃ obripit ꝓncipi dz puniri vt in.l.7 ſi legiby.C.ſi q̃ ius vel vti.pub.facit.l.ſiquis obrepſerit.ff.de fal. In q̃rta ꝓte q̃ incipit ibi ſed q̃s debet ꝓbare gl.q̃rit cui incũbat onus ꝓbãdi an dño aſſerenti dediſſe mãdatũ an aduerſario negãti. Et ꝓmo arguit ꝙ incũbat dño. ſcõo ponit opi. Jo.an. q̃ in effectu diſtinxit ꝙ in cã appellatõis p̃ſumat ipetratorẽ habuiſſe mãdatũ. Dz in cã ꝓncipali diſtinxit ꝙ aut i reſcripto dicit illũ fuiſſe ꝓcuratorẽ 7 p̃ſumẽdũ eſt mãdatũ.ſecꝰ ſi nihil dicit.dicit Jo.an.quo ad p̃cedẽs mẽbrũ fiendã eẽ differẽtiã inter ꝝba aſſertiua 7 ꝝba narratiua ſeu enunciatiua q̃ id q̃ habet in clc.lr̃is de ꝓba.7 in.c.ſi papa de ꝓui.li.vj.q̃ſi dicat ꝙ ſi dicit ꝓcurator ꝑ ꝝba enũciatiua illa verba nõ ꝓbant.vt in p̃dicto.c.ſi papa. Si ꝝo per ꝝba aſſertiua tũc ꝓbãt.vt.d.clc.lr̃is. Hoſti.inſtat 7 tandẽ dicit ff forte arbitrariũ inſpecta q̃litate ꝓſonaruz. Gof.dicit ꝙ ſi a ꝓn.añ ipetratõez obijcit de defectu mãdati debet tũc ꝓbari mãdatũ ſed ex poſtfacto nõ admittitur exceptio ſed Ulin.7 Pe.dicũt ff verũ vt admittatur exceptio q̃ ad hoc vt onus ꝓbãdi trãſferat in aduerſariũ.ſecus ſi obijciẽs vellet poſt factũ ꝓbare defectũ mãdati q̃ poterit ꝓbare ꝑ ꝓfeſſionẽ ꝑtis vel ꝓbãdo reuocationẽ ꝓcuratoris. Et ff vltimũ dictũ eſt q̃ſi ꝓmune 7 bene poſſet ſeruari in practica.7 ſic poſſet limitari dictũ glo.hui in fi. Dz ego ſic diſtinguerẽ ꝙ aut impetrator narrat ꝓcurator ꝑ verba aſſertiua 7 hoc clarũ.aut ꝑ ꝝba narratiua 7 puto ꝙ idem quo ad hoc vt transferat onus ꝓbandi in aduerſariũ. Et in hoc ſequor glo.ꝓtra Jo.an.7 moueor q̃ vbi agit de modico p̃iudicio verba narratiua ſeu enũciatiua plene ꝓbant maxime cũ alia p̃ſumptio nõ ſit in ꝓtrariũ.de ff eſt glo.no.in.c.cũ olim.j. de cenſi. iũcto tex.7 tz ibi Jnno.facit q̃d no.glo.in.c.illud de p̃ſump. 7 maxime ꝓcedit hoc caſu vbi narratũ eẽ de ſubſtãtia actus.ar.in.l.optimã.C.de ꝓben.7 ꝓmit.ſtipu. Et vide ad hoc pulchraz q̃ſtionẽ poſitã ꝑ Jo.an.in regula nõ licet actori in mer.vbi q̃rit nũquid ꝑ lr̃as beneficiales in quib narrat ꝙ talis clericus ꝓbet clericatus. Si ꝝo in reſcripto nõ dz iſtũ impetratorẽ eſſe ꝓcuratorẽ ſed ꝝba ſunt relata i ꝓſonã dñi.7 tũc ꝓma frõte p̃ſumẽdũ eẽ dñm ipetraſſe q̃ nõ p̃ſumit ſubmiſſa ꝓſona ar.in.l.cũ itaq̃ ſhip.in.§.griſogon de ꝝ.ob.aut ꝓbatur aliũ impetraſſe illas lr̃as.7 tũc puto ꝙ de iure etiã ex poſt facto deberet admitti exceptio defect mãdati 7 onus ꝓbandi incũbit dño.q̃ cũ mãdatũ ſit quedã ſolẽnitas extrinſeca nõ p̃ſumit niſi ꝓbetur.vt in.c.j.de re.eccle.non alie.li.vj.7 in.l.quecũq̃.ff.de publiciana.ꝑ Bar.in.l.ſciendũ.ff.de ꝝ.ob.7 ꝑ Jnno.in.c.innotuit de eo q̃ fur.or. ſuſce. In gl.ff.ibi ſed 7 he.ibi numerant liberti liberi parẽtes frẽs 7 affines.7 aduerte q̃ iſte articul eſt multũ vtilis ñ ſolũ ad materiã iſti.c.ß etiã ad materiã illi.l.ß 7 he.vbi dz ꝙ ꝓiũcta ꝓſona põt agẽ ꝓ ꝓiũcta ꝓſona ſine mãdato. Et dubitat q̃ dicant ꝓiũcte ꝓſone. Nã dicunt aliq̃ ꝙ tex.enũerat illas ꝓſonas cã exẽpli nõ reſtringũt regulã.vt i.c.j.ne cle.vel mo.7 i.l.ita vulneratus.ff.ad.l.aq̃l.7 in.c.inter ceteras.ſ.eo. Uñ Jnno.refert ff quoſdã dicere ꝙ ꝓiũcti dicunt q̃d illã.l.7 iſtud.c.oẽs ꝓſanguinei ꝑ lineã maſculinã 7 femininã oẽs qui admitterent ad ſucceſſionez ab inteſtato.7 ꝓbant iſti ff mõ.illa.l.ſed 7 he.facit mẽtionem de affinib ſine gradu ergo fortius debẽt admitti ꝓſanguinei citra fratres qui ſunt magis ꝓiũcti q̃ affines.7 hanc opi.attribuit Bar. Jnno.7 eã ſequi videt in.d.l.ſed 7 he. Dz certe Jnno. nõ firmat pedes nec originaliter fuit ſua opi.vnde recitat aliquos tenere ꝙ aſcẽdentes 7 deſcẽdentes admittãt in infinitũ p.l.liberoꝝ.ff.de ꝝ.ſig. Et q̃ ff videt velle tex. in.d.l.ſed 7 he.ſed in collateralib ſolũ admittũt frẽs et ſoꝛoꝛes.q̃ de fratrib ſoluz cauet in.d.l.ſed 7 he.nec ob. q̃d dixi de affinib q̃ debet intelligi ꝙ admittant aſcendentes 7 deſcẽdentes dũtaxat.vt ſocer 7 ꝓſocer gener 7 ꝓgener.vnde dicũt ꝙ affinis collateralis nõ admittit 7 ſic ſoꝛoꝛius.i.habẽs ſoꝛoꝛẽ in vxoꝛẽ nõ dz admitti. 7 ſic trãſit Jnno.nullã apte opi. approbãdo vel reprobãdo Cõpoſto.dicit curiã admittẽ ꝓſanguineos vſq̃ ad tercũ gradũ incluſiue. Hoſti.dicit ꝙ debent admitti vſq̃ ad quartũ q̃d diſpoſitõez huiꝰ.c.ſed nõ ſic large aſſumet quo ad illã.l.ſed 7 he. q̃ hic agit de minoꝛi p̃iudicio. Ego credo ꝓſiderandã ꝓditionẽ 7 ꝓſuetudinẽ p̃ie nã in aliquib ptib diligũt ſe magis ꝓſanguinei i remotioꝛi gradu q̃ i alijs locis i gradu ꝓpinquo. Nã lex nõ ꝓſiderauit niſi affectionẽ. 7 ideo ꝓcludere ꝙ vltra p̃ſonas exp̃ſſas i.d.l.ſed 7 he.ſit arbitrariũ inſpecta affectõne q̃ ꝓiũcti debẽt admitti.ad ff adduco theoꝛicã doc.in c.poſtremo.j.de ap. Circa ꝝo filios nãles 7 ſpurios dubitat ꝑ doc.7 ñ bñ firmãt pedes.nã aliq̃ dicũt de debent admitti aliq̃ ꝑtra. Alij diſtinguũt inter nãles 7 ſpurios. Ego ſic diſtinguerẽ ꝙ nãles tm̃ debẽt admitti cũ admittant certo caſu ad ſucceſſionez.vt in auẽ.C.de na.lib.et no.in.c.tãta q̃ ſi.ſint legi.videt ꝓbari in.l.parẽtes naturales.ff.de in ius vo. Spurij vero 7 nati ex dãnato coitu de rigoꝛe iuris nõ debẽt admitti ꝑ ꝓiũctis ꝑ lineã maſculinã q̃ nõ ſunt agnati nec poſſunt verifice oñdere p̃em vt.l.vulgo.ff.de ſta.ho. 7 in auẽ.ex cõplexu.C. de inceſ. nup.vide bo.tex.xxxv.q.vij.in.c.vno.ſed ꝑ ꝓiũctis ꝑ lineã femininã deberẽt admitti q̃ adinuicẽ ſunt cognati 7 ſibi ſuccedũt.vt in.§.vulgo inſti.de ſucce.cogna. Sed inſpecta eq̃tate nãli credo ꝙ deberẽt admitti etiã ꝑ cõiũctis ꝑ lineã maſculinã q̃ inſpecta nã ſunt filij 7 ꝓſanguinei 7 in eis cadit affectio nãlis.hinc ẽ ꝙ quo ad mrimoniũ impediẽdũ dicunt ꝓſanguinei.vt in.c.ꝑ tuas de ꝓba.7 in.c.diſcretionẽ de eo q̃ cogno.ꝓſan.vx.ſue.hãc opi.ſentit Bar.in.l.j.7.ij.ff.de accu.7 ff no.q̃ faciũt ad multa ꝛc. Ni.abbas.

Dilectus filius. Cũ agit actõne reali ꝓputatõ diocetarũ fit a fine dioceſ loci vbi ſita ẽ res.7 de meritis appellatõis ñ iudex cauſe ꝓncipalis ſed cui ꝓmiſſa ẽ appellatio cognoſcẽ debet.ita coiter ſummãt doc.ſed ꝑfecto pars ꝓma ſummarij nullo mõ ꝓbat in tex.nec puto cã vrã in ſe vt.j.latius ſubijciã.nã in tex.ſolũ diffinitur q̃s debeat cognoſcẽ de meritis appellatõis.7 ideo q̃ſtum ad lr̃am ſummo ſic. Di occaſione duoꝝ reſcriptoꝝ vniꝰ.ſ.in cã ꝓncipali alteriꝰ in cã appellatõis ꝓtẽdit non iudex ſup ꝓncipali ſed deputatꝰ ſup appellatõe cognoſcere debet de validitate appellatõis. 7 vnit ff ad limitã dñ.c.paſtoralis.ſ.eo. Diuidit in duas ptes.in ꝓma ponitur q̃rela appellãtis.in ſcda ꝓuidet ibi q̃ circa. Nota ꝓmo ꝙ etiã ſm̃ ff tẽpoꝛa poterat q̃s habere plura beneficia.naz hic iſte Jo.ſarracenꝰ poſſidebat tria bñficia q̃d an bodie ſit licitũ dic vt in.c.gr̃a eo.ti.li.vj. 7 habes bo.glo.in.c.dudũ.ij.de elec.plene ꝑ Jo.de lig.in clc.gr̃e j.e.diximus pleniſſime in repetitõe.§.q̃ vro.j.de ꝓben.c.exirpande. Nota ſcõo ar.ꝑ 7 ꝓtra ꝙ ratõe bñficij q̃s ſortit domiciliũ.de quo aliq̃d.j. ſed plene diximus in.c. poſtulaſti de fo.compe.7 in.c.ex oꝛe de ꝓnile.vbi ꝑ Jnnoc. aliquid per Bar.in.l.j.ff.ad muni.7 j.aliq̃d dicã Nota tercioꝰ ibi ꝓſecutus ꝙ impetranslr̃as in cauſa appel. dicitur per hunc actum appellationem ꝓſequi q̃d no.7 idem ꝓbatur.ſ.c.ex parte.quinimo arripiẽdo iter eundi ad curiã dicit ꝓſequi vt notãter ꝓbat in.c.cum cãm de re iudi.7 vide q̃d plene diximus in.c.ex inſinuatione.j.de appel. Nota vltimo regulã ꝙ vbi cõtendit de iuriſdictione inter iudicẽ a quo 7 iudicẽ ad quem nõ debẽt ſimul ꝓuenire ſup ff articulo ſed iudex ad quem debet cognoſcere de meritis appe.ꝓcedat.c.vt debitus.j.de app. Op.ꝫ tex.videtur.n.ꝙ papa nõ debuit admittẽ iſtaz ap.cũ eẽt notorie fruſtratoria.nã exq̃ iſte habebat domiciliũ in alia dioceſi rõne bñficij q̃ nõ diſtabat vltra du-

as dictas inde debebat fieri ꝓputatio dictarū.q; satis ē ꝙ non traheret extra suā diocesim vltra duas dictas. vt.s.c.pri. Hoſt.gl.metu ꝺrij vt arbitror: sensit duos intellect⁹ad tex. Prim⁹ ꝙ lz agat reali:tñ ꝓputatio dictarū ꝺz fieri a loco domicilij. et nō a loco vbi res est sita si agit reali. Ad ꝺriū rñdet ꝙ iste cleric⁹ quēt⁹ lz hāret beneficiū in alijs diocesib⁹:nō tñ ibi sortiebat domiciliuz. q; quēadmodū sola dom⁹ quā ꝙs possidet i alio loco nō facit eū sortiri ibi domiciliū.in.§. sola dom⁹. alla.i gl.ita nec būficiū qꝺ possidet in alio loco.z sic intelligēdo iste tex.nō pōt aliqten⁹ induci ꝓ opi.antiquoꝝ tenentiū secundū itellectū.j.subijciēdū. Secūdo gl.itelligit ꝙ vbi agit actōe reali ꝓputatio dictaꝝ ñ ꝺz fieri a loco domicilij:ß a loco rei site. Nā quēadmodū rōne rei ꝙs sortit fꝝ vbi res est.vt.in.c.fi.de fo.ꝓpe.ita z in impetratiōe extra locū ꝺz hāri respect⁹ad diocesim vbi est res z ñ vbi est domicilū psone.sec⁹in psonali actōe.q; tūc habebitur respect⁹ ad diocesim domicilij.z ꝓ ß habes gl.d clarā q̄ satis obscure locuta est. Doc.aliqd hic tangūt:ß lōge plen⁹.z clar⁹.s.c.pri.nā hic z ibi dixit Inn.ꝙ vbi agit actōe reali vel psonali in rez scriptā exemplū in interdicto vñ vi:z tūc fit ꝓputatio a diocesi vbi ē res exēplū ꝑmi hic i isto tex.exēplū secūdi in.c.ex pte.b.ꝺ fo.cōpe. Si ꝛo agit psonali puta rōne ꝓct⁹ vel delicti tūc fiat ꝓputatio nō a loco delicti seu ꝓct⁹ vt qdā dixerūt:ß a loco domicilij. q; quēadmodū rōne ꝓct⁹ vel delicti nō pōt ꝙs trahi ad illū locū si ibi nō repit.vt i cle.pastoral. de re iudi.z in.c.romana.in.§. ꝓhentes.de fo.ꝓpe.li.vj. Ita nec cora iudice delegato ꝺz trahi habito respectu ad illa loca.idē in effectu voluit Host.ß addito ꝙ si ꝺz plura domicilia z agit psonali ꝺz fieri ꝓputatio a domicilio pncipaliꝝ.z si nō apparet ꝙ essz pncipali⁹tūc a loco delicti vel ꝓct⁹.z hoc dicit seruādū etiā in regib⁹z pncipib⁹ q̄ solēt discurrere ꝑ loca regni vel comitatus. Et ita olim cōiter tenebat.sed postꝙ supuenit.c.statutuz pall. Jo.an.mutauit sniam. vt ibi pz in gl.sua:q̄ incipit olim dicebam⁹.vbi tenet ꝙ hodie idistincte ꝺz fieri cōputatio a loco domicilij.q; illud.c. simplr ꝓsiderat tractōem.sed ꝙs,ppzie trahit de diocesi domicilij vbi facit residentiā:ad idē tex.s.c.pri. Sz illa gl.nō obstāte Jo. de lig.hic z Guil.ꝺ mō.lau.i cle.j.e.ti.dixerīt ꝙ vbi agit reali ꝺz teneri pcedēs opi. Do.me⁹do.car.tz opi.vt option dēt actori.nā quēadmodū ē i optōe actoris vbi ꝓueniat reū an cora iudice rei site an cora iudice dōicilij vt ē gl.no.i.c.dilecti.ꝺ fo.ꝓpe.z i.l.fi.C.vbi i rē actō.ita pari rōe dicendū est in ꝓputatōe dictaꝝ. Nec ob.qꝺ dixi de tractiōe.q; exquo sortit fꝝ rōe rei satis pōt dici ibi trahi. Do.an.nō bñ firmat se:ß dicit vtrāqz opi.sustentabilē. Ego aliter solit⁹ sum dicere reducēdo ad cōcordiam ista iura z dādo nouū intellectū ad illud.c. ex pte. de fo.cōpe. Cōclude em̄ sic ponēdo q̄si tres regulas seu ꝓclusiōes. Prima sit ista ꝙ in eo loco vbi ꝙs pōt cōueniri cora ordinario siue rōne domicilij:siue rōne ꝓct⁹:siue delicti ꝛc.in eo loco pōt ꝓueniri cora delegato pape. nec est curādū ꝙ trahat extra domicilū ꝑ plurimas dietas.q; nullū granamē ꝑ impetratiōem sibi infert.nam papa est ordinari⁹ cūctoꝝ.ix.q.iij.cūcta ꝑ mūdū. Sicut ergo poterat in loco ꝓct⁹ vel rei ꝓueniri cora ordinario ita z cora delegato pape.hec ꝓclusio ꝓbat ꝑ tex.no.i.c. dilecti.de fo.cōpe.z hoc voluit Inno.ibi si bñ ponderetur.z ꝑ hoc reꝓbo vnā opi.mirabilē Ain.posita.i.c. sane.j.ꝺ fo. cōpe.vbi dicit ꝙ etiā rōne rei site nō potest ꝙs trahi cora ordinario in loco vbi res est vltra duas dietas a loco domicilij.z ita intellexit illū tex.vt ꝓpter hāc cām ꝓpellat ordinari⁹ rōne rei site delegare illaz cām in loco viciniori. Et hanc opi.etiā ibi reꝓbo:z ibi vide. Ratio q; iura volunt indistincte vt ratōne rei site quis possit cōueniri coram ordinario loci.z nullus tex.facit illam distinctōez. Nec ob.c.nōnulli.s.c.q; loquit in alio casu. Secunda cōclusio ꝙ vbi impetratio fit extra locū rei site seu ꝓtractus vel delicti ꝓputatio ꝺz regulariter fieri a loco domicilij principaliozis z nō a loco vbi est res. hoc ꝓbo duob⁹ motiuis. Primo tex.in.d.c.nōnulli.dicit ꝙ nō debet trahi extra suaz diocesim. z pondera illa verba extra suā diocesim.nam ratōe rei vel ratōe ꝛctus non potest dici illa diocesis sua lz ibi sortiat foꝝ.sic̄ alibi dixit glo.tenēda menti ꝙ rōne ꝛctus vel rei vel delicti quis nō efficit subditus illius iudicis lz ibi sortiat forū. ita no.glo.in cle.j.de fo.ꝓpe.sentit glo.in.c.a nobis.j.de sen.excō. Secūdo ꝓbat.q; ꝑdictū.c. nōnulli.vbi est origo hui⁹materie in ista traditōe ponderauit labores i itinerādo z sumptus quos oportz facere.ista ꝛo attendūtur habito respectu ad diocesiz vbi ꝑsona residet z vbi res est sita. Tercia z vltima ꝓclusio est q̄si limitatio ꝓcedentis cōclusionis.ꝙ vbi quis hz plura domicilia quoꝝ vnū est pncipalius.sed cū non ita principali ꝓcurrit res litigiosa:ita ꝙ in domicilio nō ꝑncipaliori est sita res litigiosa:z tūc ꝓputatio ꝺz fieri ab isto domicilio inferiori,ppter cōcursum rei litigiose.q̄a duo vincula rumpūt vnū in aut.itaqz.C.cōi.de succe.et in.c.j.de treu.z pa.et hūc intellectū nouū ꝺo ad illud.c.ex pte.b.ꝑm quē nullū verbū ibi supfluit.nec fit impropriatio vt faciūt ibi doc. z vide ibi plen⁹.z hec no. In glo.ij.in fi.nūquid aūt possit indifferēter iudex appel.inhibere iudici a quo ne ꝓcedat ante exitū appell.dicit hic Inn.ꝙ nō:sed prius ꝺz ꝑmittere cognitōem vtr̄ appellatio sit recipiēda z si eaz recipit velut emissaz ex ꝓbabili causa poterit postea inhibere iudici a quo ne ꝓcedat.z ꝑ hoc vide tex.in.c. romana.§.ꝙ si obijciat.de ap.li.vj. Quidā tñ vt refert Cōpost. dixerūt ꝙ ille.§. ꝓcedit cū appellat ad metropolitanū.q; cum ille non habebat iurisditōem in subditos suffraganei nisi ex causa appel.non ꝺz pri⁹ inhibere q̄s recipiat appellatōem velut emissaz ex ꝓbabili causa: ac etiam est opus ꝙ incepit cognoscere de veritate ipi⁹ cause.qꝺ videt velle tex.in.d.§. ꝙ si obijciat.vnde videtur ille tex.velle ꝙ prius archiepus debet approbare cām in appellatōe ab interlocutoria expressaz z incipere cognoscere vtr̄ illa sit vera:quo facto lz adhuc nō constet de veritate cause potest inhibere iudici a quo ne,procedat:secus videt ꝑm istos i delegato deputato a papa q; papa cōmittendo appel.videt ipo facto suspendere iurisditōem primi iudicis.vt in.§. ꝑterea.all.in glo.idō delegatus poterit illico sine aliq̄ cognitiōe inhibitoriaz mittere.ꝑ quo facit.c.audita.j.de resti.spo.sed Cōpost. sequit ꝑmū dictū. Et ad.c.audita rñdet ꝙ nō loquitur in iudicib⁹ deputatis.in causa appel.hoc idē videt sequi spe.in ti.de ap.in.§.de offi.ꝛo.ß q̄rit.z vide etiā ꝑ Inn. in.d.§. ꝑterea. Do.an.dubitādo tñ fecit hic distinctionem ꝙ aut iudex app.vult mittere inhibitoriā sup articulo sup quo fuit appellatū vel illi ꝓnexo:z potest statiz sine aliq̄ cognitōe. q; sup illo statim fuit suspēsa iurisditio iudicis a quo.adducit no.i.c. sup eo.de ap.aut vult inhibere ne ꝓcedat sup alio articulo z non pōt nisi ꝑus ꝑmittat causē cognitōez.z credo ꝙ ß dixerat intendo sue opi.quā posuit i.d.c.sup eo. Sz nec ibi nec ß approbo.nā vr̄ apte ꝛ.c.nō solū.de ap.li.vj.vbi pz ꝙ nō illico ꝑ ap.ab interlocutoria suspendit iurisditio iudicis a q̄ etiam sup illo articulo a quo fuit appellatū:imo pōt ꝓcedere ad ulteriora:z validitas ꝓcessus dependet a futuro euentu.q; si appellatio ,pnūciabit minus legitima valebit ꝓcessus:vt hic.vnde iudex ad quē nō potest inhibere nisi ꝑus receperit appel.velut emissam ex ꝓbabili causa modo ꝑdicto q̄stum ad ꝓposituz nr̄m. Et ꝓcluderem sic.ꝙ aut papa recepit appel.ex certa sciētia z ß ꝓstabat ex verbis rescripti.z potent delegat⁹ illico mittere inhibitoriā.q; ex tali receptiōe statim fuit suspensa iurisditio ꝑmi iudicis.vt in.§. ꝑterea.ꝑalleg. Aut papa recepit ap.simplr:eam tñ cōmisit expresso granamīe:et tūc videt idē dicēdū. nā sic ꝓmittēdo videt approbasse granamē:z sic nō est op⁹ ꝙ delegatus ꝑmittat cogni-

tionem sup̄ pbabilitate cause: ꝫ solū sup̄ veritate. z hāc opi. sensit Ab. in. d. §. q̄ si obijciat. z sentit Jo. an. idem videt dicendū ī appellatōe diffinitiua: siue causa exprimat siue nō. q: papa eā p̄mittēdo vī appellatōez recepisse. qđ etiā sentit Jo. an. i. d. §. ꝫ si appellatōez ab interlocutoria papa p̄misit nō exp̄sso ḡuamīe nec ex certa sciētia. tūc pōt. pcedere opi. Inn. z Cōpost. b. Dixo loquimur ī iudice appellatōis inferiore a papa serua dictū. §. qđ si obijciat. cū seq̄nti. hodie tñ cū papa cōmittit alicui ex auditoribꝫ cām appell. in romana curia solet etiā cōmittere cām principalē: z incōtinēti solet auditor mittere inhibitoriā iudici a quo. ꝺ quo vide plene p dños de rota dec. ꝫ. cū duabꝫ se. ẓc.

Capitulum. sancte. Si plures impetrāt in eadez ecclia stat date vt prim⁹ impetrās p̄ferat z sol⁹ admittat. Ita cōiter summāt doc. z pcedit istud sūmariū ꝺm opi. cōem q̄ hodie inualuit ꝓpter iura noua. Dz ꝺm aliā lec. q̄ cōit reprobat: ꝫ certe cū modica suppletōe pōt sustētari summo sic. In p̄lib⁹ rescriptis impetratis ī eadē ecclesia sup̄ p̄sili bñficio stat p̄ntatōi z nō date si p̄or ī data fuit negligēs i. pseq̄ndo ius suū. h. d. Et iste intellect⁹ pbat in. c. tibi q̄. j. e. li. vj. z ī. c. si cleric⁹. de p̄bē. e. li. Diuidit. nā in p̄ma ponit facti narratio pplexitatē q̄rentis p̄tinēs. In secūda diffinitōis p̄missio illā tollens. secūdo ibi q̄circa. No. p̄ ibi capl̄m de significato buⁱ⁹ vbi. ponit em̄ b. p collectōe seu. p collegio ip̄oz canōicoz. bz tñ ꝫ vbū multas significatōes de q̄bꝫ dat vsus Distinguit minuit locat z collectio ferē. Nā q̄nq̄ ponit vt distinguat vnā materiā ab alia. z sic dicunt capitula buⁱ⁹ p̄latōis. naz q̄libet decretal p se dī. c. ad hoc c. inc alia. z. c. qđ ī dubijs. j. de sen. ex. z sic itellige primū motiuū in vbū p̄tētū. Q̄nq̄ stat diminutiue. nā pōt dici capl̄m q̄si puū caput. et sic intellige secundū motiuū. Q̄nq̄ stat p̄ loco capitulari. videlz vbi canonici p̄gregant. vt ī. c. ī causis. de elec. Q̄nq̄ pōit p̄ collectōe seu ip̄o collegio: vt hic. z sic declara p̄missuz versuz. Secūdo nota ibi mōstrauit. iūcto p̄ncipio q̄ istud vbū capitulū positū ī singulari numero pōt iūgi cū vbo singularis numeri: vt pz ibi capl̄m mōstrauit. q̄nq̄ p̄iūgit cum vbo pluralis numeri: vt puta. c. significauerūt. vt pz in. c. significauerūt. j. de excep. z ī. c. ī causis. j. de elec. z dicit Jo. an. z bñ q̄ vtroq̄ mō possum⁹ vti. nā si habet respectus ad vocē possum⁹ vti vbo singulari: vt hic. si aūt ad intercluſa in ꝫ noīe possum⁹ vti vbo plurali. z ideo dic q̄ nomē collectiuū seu babēs pl̄alez significatōz pōt iūgi cū verbo pl̄alis numeri z cū vbo singulari. dicit tñ ꝫ Jo. cal. q̄ si ꝫ nomē capl̄m iūgit cū vbis sonātibꝫ actū seu exercitiū ip̄ius act⁹ debem⁹ vti vbo pl̄ali: puta capitulū dederūt voces vel capl̄m appellauerūt. Dz si iūgit cū verbo sonāte in ius debem⁹ vti vbo singulari: vt puta capl̄m bz iurisditōem vel bz ius eligēdi vel q̄d sile. et est ratio ꝺm euz. q: act⁹ sunt singulor. ius vbo est penes ip̄m corp⁹ colleg. z ꝫ fuit de mēte Inn. in. c. irrefragabili. de of. or. z in. c. fi. de iure pat. Et hoc dictū placz habito respectu ad ꝓgruitatē sensus. ꝫ q̄ ad ꝓgruitatē latinitatis tene indistincte primū dictū. et p ꝫ facit iste tex. nam ꝫ vbū mōstrauit sonat factū z nihilomin⁹ ē singularis numeri. Nota tercio q̄ ꝺm ista tpa cū papa scribebat. p alicꝗ bñficiādo q̄nq̄ dabat tres lr̄as successiue: vt monitorias: p̄ceptorias: z executorias. vt hic fecit in p̄sonā calimaci. q̄nq̄ dabat a p̄ncipio solū executorias. i. scribebat deputādo vnū executorē. p executiōe gr̄e: et sic fecit in p̄sonā isti⁹ bar. z hodie curia idifferēter dat executorias. Nota q̄rto. q̄ sn̄ia suspensiōis z excōicatōis pōt ferri ī capl̄m: z ꝫ inspecta simplicitate iuris antiqui. hodie vbo dic vt ī. c. romana. i. §. ī vniuersitatē. ꝺ sen. ex. li. vj. Itē nota q̄ suspēsus pōt iterꝫ suspēdi z excōicari. z qđ opet secūda suspēsio nō. in. c. ita q̄rūdā. de indeis. Itē nota q̄ si plēs impetrāt in eadē ecclia vno recepto alt dz excludi. q: nō est de intentōe pape ḡuare eccliam de p̄lib⁹ nisi exprimat. cōcordat. c. duobꝫ. j. e. li. vj. de quo plen⁹ no. in. c. mādatū. j. e. No. vltimo q̄ etiā sn̄ia excōicatōis z suspēsiōis dz relaxari ꝺm formā eccl̄ie. z sic forma est seruāda in relaxatiōe suspēsionis. hoc intellige vt habet in. c. venerabili. ꝺ sen. ex. z p Inno. in. c. cū bone. de eta. z q̄li. z p gl. in cle. j. de dec. in v. donec. Opp. ō ter. in eo q̄ papa mādat recipi eū q̄ pr⁹ mādatū portauit z aliū excludi. nā ꝺm hoc videt papa velle q̄ stet p̄ntatōi z non date lr̄ax ō. c. ex pte. j. de offi. dele. z. c. cetex. ē. e. So. gl. magna intrat hoc p̄riū. z ī effectu pōit tres sol. Prima sol. q̄ p̄ria loquūtur q̄n primo lr̄e erāt p̄ntate. tūc em̄ nō valet secūde si nō faciunt mentōez de p̄mis. sec⁹ aūt si res esset integra. q: tūc starem⁹ p̄ntatōi. vt hic. z in. c. vt debit⁹. j. de ap. hec lec. hodie reprobat ibi p. c. tibi q̄: p̄all. vbi ptz q̄ lz secūd⁹ impetrās p̄ recipiat q̄ pr⁹ impetrator: p̄bēda tñ vacās debet p impetrāti q̄uis secūdo recepto. Secūda lect. glo. q̄ hodie p̄ria sunt correcta p illud. c. vt debitus. q̄si st indistincte standū p̄ntatōi. hec lec. etiā corruit p. d. c. tibi q̄. nā illud. c. emanauit post illud. c. vt debitus. z tñ vult q̄ in lr̄is ad bñficia stem⁹ date z nō p̄ntatōi. Tercio glo. dicit q̄ in lr̄is ad bñficia possum⁹ distinguē vt prior in data p̄ferat nisi secūdus prius fuerit recept⁹ vl pr⁹ fuerit negligēs. z in hoc gl. accedit ad intellectuz. c. tibi q̄. ꝫ non plene explicat. q: non vidit illud. c. nec. c. eū cui. de p̄bē. li. vj. Et vt clare habeat hec materia est aduertēdū. aut ei pr⁹ z secūdus impetrauerūt ad idē corp⁹ bñficiū z apparet de prioritate tp̄is: z tūc secūd⁹ impetrās nunq̄ pōt aliq̄d obtinē vigore illax lr̄ax. q: fuerūt surreptitie non faciētes mētionē ꝺ prioribꝫ: z sic nulle. q: surreptio in beneficialibꝫ viciat ipso facto. vt in. c. ad audientiā. j. e. z in. c. j. z. q̄. de fi. p̄lby. li. vj. vñ negligētia primi non pōt ius ꝓferre secūdo. z ī hoc casu nō habet locū dispositio. c. penl. j. e. li. vj. vbi dī q̄ si nō apparet q̄s sit prior ī data loc⁹ est p̄ntatōi. nā q̄n lr̄e ambe referunt ad idē subiectū. i. ad certū corp⁹ bñficiū mutuo se impediūt: z recurrendū est ad ip̄m ꝓcedentē. ita notabiliter voluit Jo. an. in. c. si a sede. de p̄bē. li. vj. Q̄nq̄ lr̄e istoz impetrātiū referunt ad eandē eccliaz: ꝫ nō ad idē corp⁹ bñficiū. q: q̄libet impetrauit vt p̄uideret sibi ꝺ canonicatu z p̄bēda in tali eccl̄ia. z tūc iste lr̄e ꝺm opi. magis cōem nō peccāt in surreptōe: q: q̄libet gr̄a valet. z si capl̄m vellet pōt recipe vtrūq̄: ꝫ ñ tenet recipe nisi vnū q: papa nō intēdit nisi exprimat ḡuare eandē eccliaz de duobꝫ: vt hic. z ī. c. mādatū. j. e. vbi plene de hoc. vñ capitulū excludit aliū vno recepto nō p̄ viā nullitatis: sed p̄ viā exceptōis grauamīs. z hoc casu cū lr̄e ambe valēt ꝓcedit ꝓpter mā nr̄a. z dicēdū q̄ aut p̄m⁹ impetrās nō p̄hendit in aliq̄ negligētia z indistincte dz p̄ferri primus impetrās lz secūdus pr⁹ p̄ntauit suas lr̄as z pr⁹ fuerit recept⁹. hoc pbat in. c. eū cui. z in. c. tibi q̄ p̄all. z ꝫ si bñ ponderet tex. nam hic papa mādat recipi illū q̄ pr⁹ mādatū reportauit. naz si verbū pr⁹ stet nomialr siue aduerbialr semp habem⁹ primū intellectū submota ꝓcertatiōe doc. hic p̄tēdētiū vtr̄ dictio pr⁹ stet nomialr aut aduerbialr. Sed vt dixi q̄litercūq̄ stet semp resultat ille intellectus vt primus impetrās p̄referatur. nam si stet aduerbialiter hic probatur. nam calimacus qui fuit primus impetrator p̄sentauit prius literas suas: scilicz monitorias z preceptorias: z sic prefertur primus. idem intellectus resultat si stet nomialiter: vt sic exponam⁹ primus mandatum. i. primuz mandatum: z hoc claruz. Sed dubitatio oritur vbi primus impetrās retentis premissis terminis deprehēditur in negligentia vtrum secundus debuerit hic p̄ferri. glo. dicit hic q̄ sic. sed non aperit per quem actum debeat cōuinci ista negligentia primi. et ī hoc sunt varie opiniōes. Quidā dixerūt q̄ per lapsum anni pe. c. plerunq̄. supra eodē: quod non placet Joanni an. ō. quia illud. c. loquitur in literis ad lites

ideo non debet extendi ad beneficia cū nō sint ita amare interp̄tanda.ar.in.c.olim de ꝛ.sig.ꝛ in.l.fi.ff.de ꝓsti. prin. ¶ Et nota ꝑ ꝛbū erq̄ hēs sp notare ꝙ rescripta ad lites sunt stricti⁹ interp̄tanda q̄ꝫ rescripta ad beneficia ecclīastica.ꝛ ꝑ est valde notādū p id qđ hētur in.c. q̄uis de p̄ben.li.vj. vbi dī ꝙ rescripta ad beneficia stricte interp̄tanda sunt. Alij dixerūt vt hosti.ꝙ si primus est negligēs p annū ꝛ p⁹ annū bñficiū vacās ꝓferē alteri nō pōt prim⁹ facere revocari illaꝫ collatōem. secus si post lapsuꝫ anni re integra prim⁹ petit p̄bendaꝫ sibi cōferri.vnde tūc p̄ferē scđs ꝛ cuilibet alij negl̄ia annali ñ obstāte. Jo.an. dicit ꝑ esse arbitrariū qñ primus dicat negligēs.ꝛidem tenuit in glo.sua.in.c.si cleric⁹.de p̄bē. li.vj.ꝛ in cle.vnica.de ꝓcess.p̄ben.in glo.penl̄t. Lapus ab.recitat in.c.tibi q̄ de rescp̄tis.li.vj. ꝓsuluisse in ꝑ Jo. an.ꝛ sibi rñdisse ꝙ si prim⁹ impetrās būit canonicatū a papa vel fuit recept⁹ in canonicū aucte pape tūc nō cō uincit negl̄ia sua in assecutōe p̄bēde p actū citra collationē.q̄si dicat ꝙ donec p̄bēda ꝓferat alteri poterit sp illā petē negl̄ia p̄ori nō obstāte.sec⁹ si data negl̄ia fuit collata alteri q̄si p collatōeꝫ p̄missa negl̄ia tollat illud ius affectiuū ad p̄bendā qđ hēat prim⁹ ex receptiōe in canonicū.ꝛ ꝑ mēbr sic declaratū vī ꝓbari in.d.c.tibi q̄ in p̄mo casu iūcto fine.ꝛ vī satī ꝓbabilis intellect⁹. Et q̄ꝫ q̄ꝫ Lap⁹ ꝛ Do.an.aliq̄ dicāt in idē incidūt in effectu cū ista vltia opi. Jo.an.nisi qꝛ do.an.ponit casuꝫ indubitalē cū aplic⁹ ꝛ capl'ar' sil' ꝓcurrūt.naꝫ negl̄ia impetratoris aplici nō ꝓuincit p capl'arē.i.p receptū aucte capl'i nisi p solā collatiōeꝫ. ꝓ hoc.c.bi q̄.ꝛ c.si cleric⁹.de p̄ben.li.vj.facit etiā ad materiā ſm lap.c. si tibi abñti.c.ti.ꝛ li.vbi tex nō.vult ꝙ is cui fcā fuit collatio bñficij nō ꝓuincit de negl̄ia irrevocabil'r nisi per collatōeꝫ alteri fcām vt ibi.ꝑ p ista vī ꝙ opi. Jo.an.ꝑ ꝛ in dict' locis remaneat sublata vt nō sit recurrenduꝫ ad arbitriū supioris. Ego dico salvādo illā glo.ꝙ ls p̄ dictis modis ꝓuincat negl̄ia tñ in modo deꝓbendendi negl̄iam est arbitrariū.nam iudex hēbit arbitrari vtrū fuerit negligēs in nō p̄sentando vel nō petēdo. forte enī allat iste cām legitimā dilatōnis.ꝛ in hoc succedit arbitriū iudicis ꝛ sic salvo illas glo. ¶ Itē dubito circa primū mēbr cū dixit Jo.an.ꝙ vbi p̄cessit coll'o canonicatus nō ꝓuincit impetrās.de negl̄ia sua citra actū collationis.naꝫ illud.c.tibi q̄.pōt intelligi ꝙ etiā p actū citeriorē pōt ꝓuinci.naꝫ in p̄cipio loquit' qñ prim⁹ ꝛ scđs fuerūt recepti et p̄benda vacabat de p̄senti ꝛ decidit ibi ꝙ debet p̄mo impetrāti ls scđo recepto nisi negl̄ia possit sibi imputari.vnde tex.nō refert se ad negl̄iam commissam in actu ꝛ casu p̄sentationis ꝑ loquit' generalr.ergo vī ꝙ si vacaverit p̄bēda ꝛ prim⁹ ipetrās ls recept⁹ fuēit negligēs diu in petēdo ꝙ scđs impetrās diligēs dꝫ p̄ferri. nec ob.d.c.si tibi absēti.qꝛ ibi bñficiū fuerat collatum merito nō excludit' nisi p collationē alteri factam quia non est dare actuꝫ citra collatōeꝫ potentiorem primo. Sed in casu nr̄o p̄benda nō fuerat collata primo ꝑ soluꝫ canonicat⁹ merito erq̄ vterq̄ est canonicus receptus dꝫ negl̄ia in petēdo obesse primo.ꝛ q̄nto tpe req̄rat' ista negl̄ia dico arbitrariū qꝛ tex.ibi nō determinat.ꝛ in hoc casu salvo etiā opi.illam Jo.an.predicta ꝓcedūt vbi prim⁹ impetrās hꝫ aliū coimpetratorem. Sꝫ dubiū est mihi q̄d si nō hēat aliū coimpetratorem nunq̄d p negl̄iam excludat' a gr̄a sibi ꝓcessa. Et p introductōe ad materiā scias ꝙ vario mō q̄s ꝓsequit' ius ex impetratōe gr̄e.naꝫ p collatōeꝫ ꝓsequit' ius in beficio ita ꝙ pōt dicē bñficiū esse suū etiā añ adeptā possessionē.vt in.c.si tibi absenti.p̄al.ꝛ in.c.fi.de ꝓcess. p̄bē. li.vj.ꝛ in.c.penl̄.de p̄ben.eo.li. Si ꝛo q̄s est recept⁹ in canonicū sub expectatione p̄bende tunc ius non consequit' in p̄benda ꝑ ad p̄bendaꝫ.vnde habet ius ad rem ꝛ non in re.vt in dictis.c.penl̄.ꝛ vl'. Si ꝛo q̄s nō est recept⁹ in canonicū ꝑ solū hꝫ gr̄am sup bñficio sibi ꝓferēdo ꝛ tūc solū hꝫ ius iplorādi officiū executor' vt p̄uideat vel faciat sibi p̄uidere. Et de hoc vide bonaꝫ glo.in.c.vemēs.de renūciatōe.facē qđ no.glo.j.c.pri.et qđ ibi dicaꝫ ¶ His p̄missis ꝓclude tres casus. Prim⁹ qñ coll'one fcā q̄s negligit petere possessionē.ꝛ tūc credo ꝙ ex ista negl̄ia nō p̄dit ius qđ hēbat ls possit p superiorē p̄uari.ar.xvij.q.ij.siq̄s abbas.ꝛ qđ no.glo. in.c. ea.q̄. de offi.archi.ꝛ hoc verū nisi ali⁹ bona fide ꝛ cuꝫ titulo putativo possederit spacio.x.ānoꝝ. nam tūc prescribit' ꝫ eū ls bñficiū nō acq̄rat' p̄scribēti. Ad hoc adduco vnā bo.glo.q̄ alibi nō est in.c.ꝓtingit.de do.ꝛ cōtu.quam materiā discute lati⁹ vt ibi dico. Secūs casus qñ papa mādat p̄uideri alicui de bñficio vacāte.ꝛ tūc puto ꝙ si ille est negligēs poterit ordinari⁹ alteri ꝓferre ꝛ p collatōeꝫ alteri factū extinguit' gr̄a isti⁹.ad ꝑ.c.si cleric⁹.p̄all'. Idē puto in tercio casu cū aucte pape q̄s est recept⁹ in canonicū ꝛ negligit petere p̄bendā vacātem.nam p negl̄iam valet collatio alteri fcā.vt in.d.c. si clic⁹. Quid aūt dicendū hodie cū papa assignat terminū mensis ad acceptādū nunq̄d p⁹ lapsuꝫ mēsis possit bñficiū acceptari.vide bo.glo.in cle.vnica. de ꝓcess. p̄ben.in glo.j.mensez.ꝛ ꝑ bñ nōbis ¶ In glo.fi.ex glo. collige tres so. Prima ꝙ appellatio ꝑ nō fuit legitima erq̄ p̄mi nō erāt recepti nō poterāt se defendē ꝫ scām. Secūda so.ꝙ respectu sniaꝝ lataꝝ p⁹ appell'onē absol'o fit ad cautelā q̄si nō erat ncēria.hāc sol'onē glo.improbat qꝛ nunq̄ papa mādat aliquē absolui ad cautaꝫ nisi ꝑ exprimat.ꝛ tene menti ꝑ dcm glo. Tercia so.ꝙ ista relaxatio sniaꝝ refert' ad sniasꝫ latas in favorē calimaci ꝫ quē nō ꝓcessit appell'o. Et ꝑ etiā voluit glo.p̄cedēs ꝛ ꝑ tenēdo silēt ꝫ ia ¶ Sꝫ ꝫ ꝑ op.nam erq̄ capl'm impugnabat primū impetrantē g̃ nō poterat se defendē ꝫ scām ex p̄sona primi.vt in regl̄a ex eo. de re.in.li. vj. ꝛ in.c.cum olim. de censi. Do.dicit Inno.ꝙ tenēdo appellationē valuisse possum⁹ respondere ꝙ isti nō fundabant se sup iure p̄mi ꝑ sup receptōne scđi.vel clari⁹ ſm ꝓpost.si obtinuissent isti ꝓtra primū nō poterāt se defendere ꝓtra scām.ꝑ exquo ꝓtentio vigebat cū p̄mo ꝛ dubi⁹ est litis cuētus potuerunt interim se defendere ꝓtra scāꝫ ne si postea succūberet cū p̄mo ꝓpellerentur vtrūq̄ recipe.ꝛ tene menti hanc sol'onem qꝛ multuꝫ limitat illam regulam ex eo.

Audiētiā. Si bñs l̄ras papē ad bñficiuꝫ eis ꝓpter annuam pensionē renunciat nō valent l̄re bñficiales per eum hoc tacito impetrate ꝑ dicit. In prima ponit' facti narratio. In scđa ꝑuisio ibi fraternitati ¶ Nota p̄mo ꝙ ānua pensio q̄ sup redditibꝫ eccliaꝝ plerūq̄ alicui ꝓcedit' nō pōt dici beneficiū.nam ꝑ annua pensio ꝛ bñficiū ponunt' vt diversa.vt pz ibi annuas pensiones seu alia bñficia.ꝛ melius ꝑ ꝓbat' in.c.q̄uis.j. de p̄eben.li.vj.vbi patet ꝙ si mandat' alicui ꝑuideri de beneficio etiā vsq̄ ad certā summā nō pōt ꝑuideri de annua pensione nisi hoc in l̄ris exprimat'.dicere tñ ponendo veritatē ꝙ annua pensio est beneficiū sumendo beneficiū late ꝑut est benivola actio gaudiū tribuens capiēti.ꝑ nō est bñficiū eccliasticū spūale qꝛ nullā spūalitatē hꝫ in se ꝑ est q̄d mere tpale.ideo appellatōe bñficij eccliastici nō venit annua pensio.ꝛ hanc arbitror fore rationē decidendi in.d.c.q̄uis ¶ Nota scđo impetratorē posse renūciare p libito l̄ris aplicis sibi cōcessis ad bñficiū nedū obtinendū exp̄sse vt hic habet' et in.c. veniens.ꝛ.c.sane.j. de renuncia. sed etiam tacite vt in cle.gratie.j.eo. Et ex hoc ꝛ ex tex.nota ꝙ lꝫ non possit quis renunciare beneficio sine licentia superioris.vt in c.admonet.ꝛ.c.ꝙ in dubijs de renunciat l̄ris tamen ad beneficia obtinenda pōt renūciare.vt hic ꝛ in dicto.c.

ratio diuersitatis. q; recipiẽdo beneficiũ obligat se beneficio ⁊ bñficiũ sibi. vt est tex. j. de renũcia. in. c. nisi cũ pridem. in ℞. verũ. qđ nõ ꝓtingit in impetratõne lr̃ax. ¶ No. tercio quẽ posse renũciare lr̃is aplicis ꝑ alio beneficio eccliastico vel etiã ꝑ ãnua pẽsiõe. de ℔ tñ vltio dic vt. j. cũ glo. ¶ Itẽ no. q; nõ solũ de bñficio hĩto tenet impetrãs facẽ mentionẽ ℈ etiã de lr̃is pri⁹ impetratis ad bñficiũ �looz renũciatis. rõ est q; exq̃ ꝑ lr̃as poterat ꝓseq̃ bñficiũ ⁊ ꝑ eo ꝛficit pinde ẽ ac si fuisset ꝓsecut⁹. q; q̃ actõem bz ipam rẽ hẽ vi. vt in rl'a q̃ actiões. ff. de re. iu. Itẽ oẽ tacitũ q̃ exp̃sso habuisset retardare pncipẽ a ꝓcessione inducit surreptões. vt in. c. postulasti. s̃. eo. Gz si pr̃iceps sciiss̃z ip̃m habuisse lr̃as ⁊ eis renũciasse nõ ꝓcessisset saltẽ ita de facili sedas marie cũ eax vigore obtinuit annuã pensionẽ. Et dicit ℔ Jo. an. q; etiã de pensiõe est fiẽda mẽtio. qđ satz credo rõne p̃dicta. ⁊ looz tex. nõ dicat tñ credo int'clusuz in tex. dñ dicit q; de lr̃is tal'r vẽditz est fiẽda mẽtio ¶ Itẽ no. ibi in irritũ revocãdo. tex. exp̃ssuz q̃ q̃tidie all'at q; surreptio in bñficialiby viciat gr̃as ⁊ lr̃as ipo fcõ. qđ clari⁹ ꝓbat' in cle. j. de ꝓbẽ. quẽ tex. tene mẽti. ⁊ i. c. j. ⁊. q. de fi. p̃sby. li. vj. Et revocari põt ⁊ dz q̃cq̃d intẽtatũ est vigore illax lr̃ax looz tpe ꝓcessus nõ fuerit exceptũ de surreptõe. vt ℔ ꝓbat' qđ bñ nõ. de ℔. j. lati⁹ cũ glo. fi. ¶ In glo. j. in fi. ñ intelligas oẽs pẽsiões reprobatas ꝑ istã glo. vt ꝓbat' in. c. q̃uis. s̃. all'. nã. c. extirpãde. qđ glo. all'at loq̃t' qñ ꝓstituit' in fraudẽ vt q; deputat' ei q̃ nõ ẽ capax tituli bñficij. et de ℔ lati⁹ ibi dixi. ⁊ ꝑ ℔ fac istetex. vbi papa ñ exp̃sse reꝓbat hãc pẽsionẽ. vide bo. tex. ã. c. nisi. j. de ꝓbẽ. vbi ꝑ bono pacz fuit alteri litigãtiũ statuta pẽsio & redditiby ecclie in vita sua ¶ In gl. q. ibi licite deducũt in pactũ. Nõ gl. q; si i spũalib⁹ exp̃mit qđ ineſt nõ inducit simonia. ⁊ alia gl. silez hẽs in. c. significasti. de elec. ⁊ .c. olim. j. de resti. spo. Gz ℔ solo posſz ꝓcedẽ qñ renũciaret lr̃is ꝑ bñficio eccliastico q; tũc exprimeret' qđ ineſt. ⁊ in ℔ nõ tex. cũ gl. q; sic bñficiũ põt ꝑmutari cũ alio bñficio ita ꝑt ex pacto q̃s renũciare lr̃is vt ꝓseq̃t' aliud bñficiũ. q̃dã tñ dixer̃t q; ꝑmutatio ñ dz hĩe origine a ꝑtib⁹ ℈ ex officio supioz̃ explicari. qđ tñ vi esse falsũ p. c. j. de re. ꝑmu. li. vj. ⁊ vide qđ no. in. c. q̃situz. e. ti. ℈ respcũ ãnue pensiõis ñ vi solo gl. ꝓcedẽ iõ gl. trãsit ad aliã solonez ℌm q; ℔ int'cessit simonia. nec ℔ negat' ℔. ¶ Tercio dicit q; nulla simonia int'cessit q; ꝑ lr̃as nulluz ius spũale iste habuit. ⁊ nõ in ℔ mirabilẽ glo. q; ꝑ lr̃as ad bñficia obtinẽda nõ dz q̃s ꝓseq̃ ius spũale exq̃ adhuc nõ est recept⁹ i canonicũ nec collatio bñficij sibi fcã ẽ. ⁊ q; hmõi lr̃is q̃s licite renũciat ꝑ cõmodo tpali qđ nunc̃ tradas obliuioni ꝓpr' auctẽ glo. ℈ q̃uũ vi verũ q; ꝑ bas lr̃as looz nõ ꝓseq̃tur ius in re vel ad rẽ ꝓsequit' tñ qđdã ius p̃patoriũ ad bñficiũ obtinẽdũ qđ est spũale vel spũali anne xũ. sic dicim⁹ in pntatõe pioni q̃ est ãnexa spũali q; ꝑat viã ad obtinẽdã instõnem q̃ est q̃d spũale. ⁊ ob ℔ forte dicit hosti. sic. q; aut ex pactõe ptiũ renũciat' lr̃is ⁊ assignat' ãnua pẽsio ⁊ tũc est simonia. ar. ℔ cũ dic̃ tex. tal'r vẽditas ꝛc. Gz si pure renũciat ex officio supioris vl' interueniẽtib⁹ amicz ⁊ postea ꝓcedit' sibi ãnua pẽsio non est simonia. ⁊ iõ ista vt trãseat sine vicio sunt explicãda ꝑ supiorẽ. ⁊ tene mẽti p̃dicta. ⁊ forte ob ℔ papa exp̃sse nõ reprobauit istã pẽsionẽ. q; sibi ñ ꝓstitit q̃l'r fuit imposita. ⁊ q̃l'r dẽat fieri renũciatio bñficij vide bo. glo. j. q. j. ordinatões. vbi tractat' an licite q̃s renunciet bñficio vt ꝓferat' alteri. vide glo. etiã in. c. ex pte. de of. dele. ⁊ glo. j. in. c. dilecto. j. de ꝓbẽ. ⁊ an teneat renũciatio vel collatio simoiaca vide p̃ Inn. in. c. cũ vniũsoz̃. j. de re. ꝑmu. ¶ In glo. fi. in fi. nõ diligẽt' vltimã so. glo. in q̃ ℔ intẽdit in effectu. q; aut surreptio fuit ꝓmissa in lr̃is impetrat' ad lites aut i lr̃is impetrat' ad bñficia. ꝑ casu tz ꝓcessus nec dz revocari nisi a pr̃icipio fuerit oppositũ de surreptõe. ꝑ ℔. c. int' monasteriũ. j. de re iudi. ¶ Nõ q; etiã in cã appell'onis nõ poterit opponi de surreptõe nisi oppones viu⁹ igrauerit. Et nõ in ℔ bñ istã glo. q; exceptio dilatoria non põt opponi in cã appell'onis ⁊ non tradas oblivioni. q; declarat ⁊ extẽdit. l. ita de mũ. C. de ꝑcu. vbi solũ dz q; exceptio ꝓtra militẽ ꝑcuratorẽ nõ põt opponi in cã appell'onis si fuit omissa in cã pr̃incipali añ lit. ꝓtes. hẽs em̃ ꝑ p̃dicta illud ꝓcedẽ etiã in q̃libz dilatoria qđ ibi tz bar. ⁊ cõit' doct. Et sic nota q; appell'o nõ rescindit oĩa ℈ solũ restituit appellãtẽ ad cũ statũ in q̃ erat p⁹ lit. ꝓt. vñ nõ extinguit effectũ ꝓtestõnis litz. dicit tñ ista glo. ⁊ bñ q; si ig̃rant' fuit omissa põt opponi in cã appell'onis ⁊ optime loquit'. nam quemadmodũ poterat opponi i p⁹ iudicio post lit. ꝓt. exq̃ fuerat omissa ꝑ ignorantiã. ar. op. in. c. pastoral'. de excep. no. glo. iij. q. vj. §. exceptio. ita ⁊ in cã appell'onis. q; vt dixi reg̃lariť q̃cq̃d poterat opponi in p⁹ iudicio p⁹ lit. ꝓt. põt opponi in cã appell'onis. vt in. l. ꝑ hãc. C. de tẽp. ap. ⁊ in. c. cum ioannes. de fi. instru. no. bar. in. d. l. ita de mũ. limita hoc vt dixi in. c. cũ dilecta. s̃. e. ¶ Secdo casu cũ surreptio fuit cõmissa in lr̃is ad bñficia. dicit glo. q; surreptio viciat ipso facto. ⁊ bñ loquit' vt ꝓbat' in. d. cle. j. de ꝓben. Et circa hũc articulũ hosti. m'tũ instat ⁊ innolute cui⁹ dcã coiter ñ approbãt'. Gz cõpost. ℔ poit q̃dã pulchra ℞ba q̃ q̃tidie allegant' ⁊ sũt magni effect⁹. ꝓsequit'. n. duo mẽbra pr̃incipalia. Primũ an ⁊ qñ valeat ꝓcessus fact⁹ ꝑ lr̃as surrepticias. secdo qñ põt ℔ exceptio surreptõis opponi ¶ Circa primũ distinguit int' lr̃as impetratas ad lites bñficiales. vt q; ꝓtẽdit de bñficijs ⁊ lr̃as ipetratas ad bñficia obtinẽda. itẽ ⁊ int' ꝓuilegia. Primo casu ꝓcludit vt in glo. ⁊ ℔ tene vt dixi lati⁹ ꝑ Inn. in. c. ceterũ. s̃. e. secdo casu cũ sunt lr̃e impetrate ad bñficia. aut executor ꝓcessit cã cognita. vtputa q; impetrator petijt vt executor ꝓpelleret capl'm ad cũ recipiẽdũ. ⁊ imponet sibi silentiũ sup̃ p̃dictõe ⁊ iudicio rite agitato executor ꝓnũciauit a cui⁹ ꝓnũciatõe nõ fuit appellatũ. ⁊ ꝓcludit ꝓcessuz tenẽ exq̃ nõ fuit opposita exceptio surreptõis. nec fuit appellatũ q̃si tũc iste lr̃e sortiãtur naturã lr̃ax ipetratax ad lites. dicit tñ q; exq̃ in veritate lr̃e sunt surrepticie ordex ordinari⁹ põt ex officio suo irritare illũ ꝓcessũ q; nõ põt ille tenere bñficiũ sine peccato. cũ in istis spũalib⁹ dẽat esse oĩs puritas ⁊ abesse oĩs p̃uitas. j. q. j. q̃ pio. ⁊ in. c. fi. j. de pac. Recitat tñ q̃sdã dicere q; ordex nõ poterit ex officio ꝓcedere exq̃ snĩa fuit iudicial'r lata. Gz iste q̃ tz bñficiũ cũ pctõ tenetur renũciare ⁊ põt agi p̃ eũ ꝑ viã renũciatio nis euãgelice etiã ꝑ ptẽ nisi ꝓscient' recepiss̃z sciẽs lr̃as surrepticias. naz tũc valeret receptio tanq̃ fcã a capl'o ¶ No. singulariť primũ dictũ q; lz snĩa in bñficialiby trãseat in rẽ iudicatã p̃ ptẽ tñ põt ꝑs vel ali⁹ agere p̃ eũ q̃ iniuste obtinuit ꝑ viam renũciatõis euãgelice. ⁊ ℔ etiã voluit Inn. in. c. ad aures. s̃. e. alibi tñ voluit Inn. q; snĩa lata in cã bñficiali nõ trãsit in rem iudicatã sicut nec in mrimoniali. ⁊ ℔ exp̃sse voluit in. c. cũ olim. de do. ⁊ ꝓtu. ⁊ in. c. cũ bertold⁹. de re iudi. Gz ℞itas est in oppositũ nam dz distingui mõ p̃dicto q; respectu illi⁹ p̃ quẽ fuit lata bñ trãsit in rẽ iudicatã vt singulariť meli⁹ q̃z alibi ꝓbat' in. c. cũ dilecti in fi. j. de elec. ℈ ꝑ eo ꝑ q̃ fuit lata ñ trãsit in rẽ iudicatã. q; q̃ ad eũ ꝓtinet pctm̃ irremissibile ꝑ ptẽ. sic intellige gl. no. in. c. j. de ꝓcess. ꝓbẽ. dicit etiã cõpos. q; si canonici sciebãt factũ puta surreptõez lr̃ax ⁊ ignorabãt ius nõ pñt postea p̃dicere q; recipiẽdo cõtulerũt ius de nouo ⁊ iuris ignorãtia nõ excusat. do. an. in hoc ꝓtra. ⁊ credo veri⁹ q; exq̃ ignorãter receperunt nõ habuerũt animũ ius de nouo ꝓstituẽdi. ꝑ ℔ alleg. l. non ignorans. C. de dona. Si ℞o executor ꝓcessit sine cause cognitõe vt q; assumpsit viã meri executoris qđ põt inx no. in. c. pastoralis. in. §. q; ℞o. de offi. dele. tũc nõ tz qđ gerit' vigore illax lr̃ax surrepticiax ⁊ poterit q̃cz retractari ⁊ sic vi intelligẽ istũ tex. nam cuz lr̃a sit loco tituli ⁊ lr̃a tãcz surrepticia sit nulla teneret iste bñficiũ sine titlo. mihi tñũ plz pria ps distinctiõis cõpost. lz doc. cuz eo coiter transeãt. In eo q; dixit q; si executor deputatus per lr̃as surrepticias ꝓcessit vt iudex tz

ꝓcessus. nam puto q̄ exq̄ executor fuit ꝺeputat⁹ vna cum cōcessione gratie q̄ subꝛeptio ipso facto vitiauit gr̄am ⁊ ꝺationē executoꝛis. ita q̄ sicut gr̄a est ipso iure nulla. sic executoꝛ nullā iurisꝺitionē ex lr̄is recipit. Et ꝑ ꝝ optīe facit iste tex. hic q̄ loquit̄ inꝺistincte ⁊ manꝺat simplr̄ in irritū reuocari quicq̄ꝺ gestū fuerat p̄tꝫxtu illarū lr̄arum. ¶ Ad iꝺē. s̄. e. ꝓstitutus. facit theorica Inno. ibiꝺē. vbi ꝺicit q̄ subꝛeptio vitiabat gr̄am ⁊ lr̄as. Itē executoꝛ non ꝺeputat̄ p̄ncipalr̄ aꝺ lites. ⁊ sic nō p̄nt ꝺici lr̄e ꝓtentioſe. ꝝ ꝺeputat̄ aꝺ executionē gr̄e vñ cū gr̄a sit nulla tanq̄ p̄ncipale sequit̄ nullitas acceſſorie. vt in regula acceſſoꝛiū. ꝺe re. iur. li. vj. vñ ꝓcessus reperit̄ hic explicatus a nō habēte iurisꝺitionez. cū lr̄e fuerāt nulle. vt. s̄. ꝺixi. ergo ⁊ ꝓcessus fuit nullus. vt in c. j. ī. e. li. vj. ¶ Aꝺ iꝺē aꝺꝺuco bonū sil̄e in. c. si sup gr̄a. ꝺe offi. ꝺele. li. vj. vbi ꝑbat̄ q̄ cum ꝺatio executoꝛis venit acceſſorie aꝺ gr̄am imitat̄ naturā ipsius gr̄e ⁊ nō naturam iuꝺicis impetrati aꝺ lites. ꝯ sicut ibi sustinebat̄ ꝺatio executoꝛis virtute gr̄e ꝓtra mortē ꝓcꝺentis. ita in casu nr̄o ꝺatio executoꝛis ē nulla exq̄ ꝺeputat̄ aꝺ executionē gr̄e nulle. si aūt ꝺeputaret̄ iuꝺex p̄ncipalr̄ sup ꝓtentōe bñficiali tunc bñ ꝓcꝺeret ꝺictū Compo. q; ꝓcessus valeret. ⁊ si snīa esset iniq̄ tunc opteret ꝓcꝺere cōtra tenentē bñficiū iniuste remeꝺijs supra ꝺictis. q̄ aūt ꝺixi ꝺe lr̄is impetratis aꝺ bñficia eccl̄iastica �herent locū etiā in alijs priuilegijs ⁊ bñficijs p̄ncipū. vñ subꝛeptio ipso facto vitiat priuilegiū ⁊ alia bñficia p̄ncipis. vt in. l. j. ff. ꝺe nata. resti. ⁊ in. l. ⁊ si cōsentaneū. C. si cōtra si ius vel vtil̄. pub. ⁊ q̄ ibi no. tenēt hic cōit̄ ꝺoc. et no. Inn. in. c. cū ꝺilecta. s̄. e. ⁊ ꝝ nota. ⁊ vitiat subꝛeptio etiā si ignorant̄ ⁊ ꝑ simplicitatē fuit cōmissa. satis em̄ est q̄ princeps nō fuisset verisilr̄ cōcessurus si cessasset subꝛeptio. vt in. c. cōstitutus. ⁊ q̄ ibi ꝺixi. ⁊ plenius tetigi in. c. sup lr̄is. s̄. e. q̄ aūt p̄ōt esse ꝺiuersitatis rō q̄re subꝛeptio ipso facto vitiat bñficia ⁊ priuilegia ⁊ nō sic lr̄as impetratas aꝺ lites nullo iure hic exprimit̄. vñ ꝺiuersimoꝺe solet ꝺici tñ rō satis apparens est. q; subꝛeptio magis vitiat gr̄am seu bñficiū q̄ꝫ lr̄as ꝺe simplici iusticia. q; facilius cōceꝺunt̄ ista q̄ꝫ illa. vt in. c. fi. ꝺe cri. fal. Itē ꝺicet̄ iste magis ingratus q̄ nitit̄ obtinere bñficiū cum subꝛeptōe. ¶ Itē in spūalibꝫ ꝺebꝫ esse oīs puritas. ꝺ. c. quā pio ¶ Circa sc̄ꝺm membrū p̄ncipale q̄ꝫ ꝺebeat opponi exceptio surreptōis. ꝺistingue breuiter post Comp. ⁊ Inn. s̄. e. ti. cōstitutus. Quedā est exceptio cōcernens lr̄as tñ vt q; ꝓmisisti cōtra me nō impetrare lr̄as vel obtinuisti illas aꝺ lites ꝑ surreptionem. et tunc cū ista sit exceptio ꝺilatoria ꝺebet opponi añ litem ꝓte. vt in. c. inter monasteriū. ꝺe re iuꝺi. aut exceptio cōcernit gr̄am ⁊ lr̄as. vt q; sunt aꝺ bñficiū impetrate ⁊ tunc p̄ōt opponi añ litem ꝓte. cōtra lr̄as in vim ꝺilatorie ⁊ post litem ꝓte. ¶ Item cōtra gr̄am in vim ꝓemptorie. nam q̄tenus subꝛeptio cōcernit gr̄am. ⁊ sic negociū p̄ncipale causat ꝓemptoriā exceptionē q̄ p̄ōt opponi q̄ñcunq̄ post snīam. vt in. c. finem. ꝺe ꝺolo ⁊ cōtu. et in. l. ꝓemptorias. C. q̄ sen. rescin. nō potest ꝺe hac materia vide q̄ꝺ no. Jo. an. in. c. j. ꝺe lit. cōtest. li. vj.

¶ Nostra. Intelligit̄ vario mō. ꝝ inherendo verbis lr̄e. h. ꝺ. in sūma. Receptus ꝑ lr̄as aplicas. lz ꝑbendā spectet ꝑ alias lr̄as ꝝ supꝛimētes ī alia eccl̄ia ei ꝓuideri ñ ꝺz. ¶ Primo ponit̄ thema exq̄ surgit tacita qō. Sc̄ꝺo māꝺatū. ibi. māꝺam⁹. Tercio exceptio. ibi. nisi. ¶ No. p̄ ibi. nōnulli. q̄ negatiua p̄positiua vniuersali negatiue facit ꝓpositōz vniuersalē trāsire in ꝑticularē affirmatiuā. vñ iꝺē ē ꝺicere. nōnulli clerici q̄ aliq̄ clerici. ad iꝺez s̄. c. nōnulli. ⁊. ij. q. vij. nō oīs ¶ No. sc̄ꝺo q̄ recept⁹ in canonicū sub expectatōe p̄bende nō ꝺ̄ assecutus bñficium eccl̄iasticū ⁊ sic potius ipsa p̄bēꝺa q̄ꝫ ius canonie appellat̄ bñficiū eccl̄iasticū. nā ipsa spūalia nō p̄nt ꝺiu eē sine tꝑalibꝫ. j. q. iij. si q̄s obiecerit. q̄ꝺ ē nōbile vt appellatiōe bñficiorū nō veniāt stricte bñtes canonicat⁹ sine p̄bēꝺa ¶ No. tercio ⁊ tene mēti, q̄ sicut in ī petratōe ꝺz fieri mētio ꝺe iure q̄ꝺ q̄s hz in re. i. ꝺe bñficio obtento. ita ⁊ ꝺe iure q̄ꝺ q̄s hz aꝺ rem. nā ꝑ receptionē in canonicū sub expectatōe p̄bende nō ꝓsequit̄ receptus ius in p̄bēꝺa ꝝ aꝺ p̄bendā. ¶ No. q̄rto ibi. impetūt ⁊ molestāt. ꝺ̄iam inter ī petere ⁊ molestare. ⁊ vt nulla sit inculcatio possum⁹ exponere ꝓm cal. q̄ verbū ī petere refert̄ aꝺ iꝺiciū vñ reus solet absolui ab ī petitōe actoris. vt in. c. cū eccl̄ia. ꝺe cā pos. ⁊ ꝓpri. verbū vero molestare refert̄ aꝺ molestatōez ex̄ iꝺicialē. fa. c. ꝺilectus. j. ꝺe simo. ¶ Ultio no. ibi. exp̄ssam fecerit mētionē. ⁊ tene mēti q̄ ꝺ bñficio habito in revl̄ in spe ē fiēꝺa mētio exp̄ssa in impetratōe alterius gr̄e. Non q̄ sufficit generalis mētio lz aliuꝺ ꝺixerit Cōpos. q̄ putauit sufficere si ꝺicat̄ nō ob. q̄ bēat aliuꝺ bñficiū vel q̄ ꝓ eo in alijs eccl̄esijs scripserimus. nā vt hic colligit̄ mentio ꝺz esse exp̄ssa ⁊ sic spālis. q̄ꝺ tenēt Host. Jo. an. ⁊ Cal. ⁊ cōiter ꝺoc. seq̄ntes. facit cle. ij. ꝺe offi. or. nō ob. c. nō pōt. ꝺe ꝑben. li. vj. q; ibi nō ponunt̄ verba r̄pti. ꝝ sunt verba iuris referentis in effectu verba r̄pti. sic pōt intelligi. c. is. cui. e. ti. ⁊ li. ꝺebet ꝯ ꝺici nō ob. q̄ ꝑ lr̄as nr̄as sit recept⁹ in tali eccl̄ia. vel q̄ habeat tale bñficiū curatū. ⁊ ꝺe ꝝ vi ꝺe q̄ꝺ ꝺixi. s̄. c. aꝺ aures. ⁊ sic habes casum in q̄ nō operat̄ tantū genus q̄ aꝺ oīa sicut spēs q̄ aꝺ spēm. nam licz sub genere ꝓbendant̄ oēs spēs generis. vt no. in. l. iurisgentiū. in. §. si fraudāꝺi. ff. ꝺe pac. tñ vbi requirit̄ notabilis exp̄ssio spēi nō sufficit facere mentionē ꝑ genus q; exp̄ssio ꝑ spēm posset retarꝺare p̄ncipē a ꝓcessione. et ꝝ notabis. ¶ Oppo. ꝺ̄ ter. in eo q̄ vī velle q̄ ī petrās successiue pl̄es lr̄as aꝺ ꝺiuersas eccl̄ias pōt vti quibus vult. vñ si recipit̄ vigore aliarū lr̄ar nō p̄t receptō sua ī pugnari. lz respectu aliarū sit excluꝺēꝺus. ꝝ em̄ vī iurium ꝓrium. nā exq̄ scꝺe lr̄e nō faciūt mentionē ꝺe p̄ꝺb ꝺebēt esse ipso iure nulle. ⁊ sic non ꝺeberet tenere receptio vigore sc̄ꝺar. aꝺ ꝝ tex. s̄. c. pri. j. ꝺe offi. ꝺele. in. c. ex pte. ⁊. s̄. c. ceterū ¶ Jo. glo. timore ꝓrij ꝺicet̄ velle q̄ cū pl̄es lr̄e impetrant̄ aꝺ eoꝺē oēs sunt in pēꝺenti ⁊ pōt q̄s vti p̄mis vel sc̄ꝺis. ꝝ eo ipso q̄ vtit̄ alteris reliq̄ anihilant̄. q; intentio pape fuit q̄ iste ꝓseq̄ret̄ vnū bñficiū. nec ē vis fiēꝺa ꝑ q̄s lr̄as ꝝ cōsequat̄. si tñ p̄me lr̄e p̄ntate anullarent̄ ꝑ exceptionē posset impetrans ꝓm gl. vti sc̄ꝺis. Et aꝺ ꝓria posset rñꝺeri q̄ ꝓcꝺūt q̄ñ lr̄e ī petrant̄ a ꝺiuersis. Sec⁹ si aꝺ eoꝺē. vt ꝝ ꝺic clarius ⁊ latius aplicāꝺo ꝺicta ꝺoc. q̄ aut ī petrant̄ pl̄es lr̄e sub eaꝺē ꝺata aut sub ꝺiuersa ¶ Primo casu si ī petrant̄ a ꝺiuersis. ꝺic vt ꝺ̄ in. c. pe. j. e. li. vj. ⁊ vide q̄ꝺ ꝺixi. s̄. c. caplm. si ī petrarent̄ aꝺ eoꝺē vī glo. ꝝ innuere q̄ oēs valēt ⁊ ē in optōe ī petratoris q̄ꝫ vult vti. q̄ꝺ etiā sentiūt Inno. ⁊ Abb. Cōtrariū tz Host. ꝺicēs nullā lr̄am valere. q; ꝺidenī ī petrate fraudulent̄. ⁊ sic q̄libz lr̄a reperit̄ vitiosa. Et hāc opi. vī approbare Jo. an. Et cal. seq̄t̄ etiā ꝺo. An. nisi iste ī petrās excusaret̄ iusta ignorantia. vt quia iste impetrauit vnam literam per se aliam impetrauit ignoranter eius procurator. tunc enim sibi ꝺz ꝺari optio. ar. c. gr̄am. j. e. li. vj. Si aūtē ꝓstaret q̄ fraudulent̄ fuerit ī petrate ꝺubio p̄sumēꝺū ē ꝓm eū q̄ ꝓcꝺit opi. Host. q̄ꝺ satis plz. ⁊ ꝝ sepe ꝓtingit ī coronatōe pape. cū vn⁹ ⁊ iꝺē faciat se poni in rotulo plurimū cardinaliū q̄ oēs hñt eanꝺē ꝺatā aꝺ ꝺiuersas eccl̄esias. vl̄ etiā aꝺ eaſꝺē. ꝝ ꝓcꝺūt vbi pl̄es lr̄e ī petrāt̄ aꝺ ꝺiuersa bñficia. si aūt aꝺ vnū bñficiū ⁊ hñt eanꝺem formā et ꝺatā oēs tenēt. q; vna ī effectu vī lr̄a lz pl̄es exēplata. sicut ꝺicim⁹ ī pl̄ibꝫ testamētis bñtibꝫ eanꝺez ꝺatā ⁊ formā. vt in. l. vnū testm̄. ff. ꝺe testa. Nūq̄ aūt aꝺ iꝺē bñficiū possit ex postfacto ī petrari ali⁹ titul⁹ aꝺ cautelā. vī q̄ sic. aꝺ ꝝ tex. bo. ī. c. post electōz ꝺe ꝓcess. p̄bē. ⁊ ī. c. ex pte. astēꝺ. e. ti. nō tñ vt ꝓsequat̄ ius ī bñficio ex vtroq̄ titulo. q; eēt ꝺ̄. c. vt q̄s duas. ꝺe ele. li. vj. ꝝ vt possit se ꝺefendere ex vtroq̄ q̄ꝺ ē nōbile. ⁊ vide q̄ꝺ la-

tiꝰ dixi i. v. c. pꝰ electoꝝ. Scdo casu ꝓncipali cū ipe-
trant plesirē sub diuisa data aut a diuerſ. ⁊ dic vt di
xi. s. c. caplm. aut ab eodē ⁊ ē mā nr̄a. i. q̄ dic q aut p ꝑ-
mas lr̄as fuerat iste assecutꝰ bñficiū ⁊ postmodū ipetra
uit scdas ad aliud bñficiū ⁊ i dubio ñ valēt lr̄e nō facie
tes mētoꝝ de bñficio bito. vt i. c. si motu ꝓpo. de pb. li.
vj. aut ipetrauit scdas pꝰ qꝫ fuit receptꝰ i canōicū p ꝑ-
mas. añ tñ qꝫ ꝓseqret pbēdā. ⁊ dic idē q nō valēt lr̄e ni
si ex̄pssā mētoꝝ faciāt de receptōe facta p ꝑmas. de b ē
tex. b i fi. qñꝝ p ꝑmas lr̄as nōdū fuerat ipetratꝰ aliq̄d
consecutꝰ ⁊ ipetrauit scdas ad aliā eccliā. ⁊ iste ē casus
dubitabil. gl. b voluit q oēs valēt ⁊ si i optōne ipetra
toris q̄b vult vti. vt. s. dixi. Sꝫ Inn. bost. cal. ⁊ cōiter
doct. tenēt opp. qꝛ nō ē verisile q si papa sciuisset de po
ribꝰ ꝓcessisset scdas. vñ saltē negari nō ꝑt q̄n talꝭ ꝛitas
fit suppssa. q̄ si fuiſſꝫ ex̄pssa reddidisset ꝓncipē ad diffi
cilꝰ ꝓcedēdū. g̃ talꝭ taciturnitas vitiat. p. c. postulasti. ⁊
qđ ibi dixi. s. e. dicit tñ b Inno. q si bñs lr̄as expectati
uas ipetrat lr̄am ad bñficiū vacās. nō ad vacaturū. qđ
ꝑtvti ill' lr̄is dūmō velit renūciare ꝓxibꝰ. Sꝫ cōis opi.
doc. ē i oppositū qđ puto verꝫ. qꝛ cū lr̄e scde sint subre-
pticie nō ꝑt reuiuiscē ex renūciatōe ꝓmaꝝ sub seq̄nti
ar. i. c. si eo tpe. de r̄ptis. l. vj. hñs tñ ples lr̄as ꝑt vti pri
mis. qꝛ i ill' ñ repit aliqđ vitiū. ⁊ dicit bost. nōbile ꝛbū
q si talꝭ ipetrās vteret scdis añq̄ ꝑmis q nō possꝫ ali-
qđ ꝓseq vigore primaꝝ q̄b tacite renūciauit vtendo
scdis. nec aliqd potit firmiter ꝓseq ex scdis cū sint sub-
repticie. qđ ē nōndū. Sꝫ circa b ꝑt dubitari. nūq̄d
de lr̄is ꝑus inualidis sit fiēda mētio. gl. b sētit q nō. bo-
sti. tꝫ ꝯnū. dic ei q si qs pēdētibꝰ ꝑmis ipetrauit scdas
lꝫ postmodū ꝑme ānullēt. nō tñ valēt scde. qꝛ exq̄ pēde
bāt ꝑme nec dū erāt ānullate tpe ipetratōis ꝑmaꝝ nō
dñt valē scde. exq̄ nō faciūt mētoꝝ de ꝑmis. qđ tñ limi-
tat Cal. qñ nullitas seu inualiditas surgit ex ꝓpꝛijs lr̄is.
s si lr̄e aduersarij eēnt nulle vel elidibiles p exceptoꝝ ñ
ē ncēriū de ill' facē mētoꝝ. sic intelligit gl. i. c. cū nr̄is. j. d
ꝓcess. pbē. ⁊ qđ no. s. c. ex tenore. Do. an. distinguit q
aut lr̄e sūt ipso iure nulle. ⁊ nō fuit ncēe facē mētoꝝ d ill'
aut elidibiles p exceptoꝝ. ⁊tūc ē ncēe facē mētoꝝ. qꝛ de
lr̄is null' nulla ēvtilitas i faciēdo mētoꝝ. plꝫ mihi cū lr̄e
sūt nulle ⁊ cū ipetratoꝛ sciebat eas nullas. nec credo q i
b bosti. sēserit ꝯnū. s dubiū ē qñ ipetratoꝛ sciebat eas
validas ⁊ ipetrauit scdas ꝑ pꝰ modū icepit vti ꝑmis et
ab ill' exclusꝰ p exceptoꝝ vult vti scdis. ⁊ istd ē dubiuꝫ
gl. ⁊ bost. ⁊ i b forte possꝫ sustētari opi. bost. nā exq̄ erāt
i pēdēti ꝓmisit iste fraudē i ñ faciēdo mētoꝝ mar. qꝛ vtē
do ꝑmis vr̄ renūciasse scdis. Itē q̄ten⁹ dic do. ant. q
si lr̄e sint elidibiles dꝫ fieri mētio in scdis. b limitarē in
lr̄is ꝑpꝛijs. secꝰ i lr̄is adūsarij q̄s ipe ꝑt elidē p exceptoꝝ
qꝛ ipetrādo lr̄aꝝ ꝯnā vr̄ hꝛe aim elidēdi. ⁊ sic loq̄t gl.
i. d. c. ex tenore. ⁊ vide qđ ibi dixi. credo ēt q de lr̄is pꝰ
renūciatꝫ ñ sit ncēe mētoꝝ facē i scdis. qđ satꝫ sēsit b Jn
no. i fortioꝛibꝰ t̄mis. qđ no. nec ob. c. s. ꝑr. qꝛ ibi fuerat
ꝓsecutꝰ pēsiōꝝ vl' aliđ bñficiū. iō tenet facē mētoꝝ de p
mis lr̄is lꝫ renūciatꝫ. secꝰ si nihil fuiſſꝫ ꝓsecutꝰ. ⁊ ad b fa
cit ille ter. a ꝯrio sēsu. Quero ex̄ gl. nūq̄d de bñficio q̄ i
petrās spoliatꝰ ē tenet facē mētoꝝ. Jo. cal. tꝫ q sic. ad b
qđ no. i. c. cū teneam. ⁊. c. de mlcta. de pbē. ꝑbat rōe. nā
si de iure q̄sito ad rē tenet ipetrās facē mētoꝝ vt b fo-
tiꝰ de iure q̄sito i re. nā p spoliatoꝝ de facto agitatā nō
ꝑdit q̄s titulū bñficij. s solū possessiōꝝ. vt i. c. q̄rēte. et
i. c. lr̄is. de re. spo. ⁊ qꝛ q actōꝝ bꝫ ad rē ipsā hꝛe vr̄. vt b
iūcta gl. fi. ⁊ i. l. q actōꝝ. ff. de re. iur. facē regla quā posui
s. e. postulasti. Scdo q̄rit. qꝛ b fit ꝑbatio gr̄e p lr̄as
nūq̄d sine lr̄is possit ꝑbari gr̄a facta ꝑsertī p romanuꝫ
pōtificē ⁊ b icidit i illā. q. nūq̄d scꝑtura sit de eē gr̄e. de
q vide plene p Jo. an. pꝰ arch. i ꝓemio. vj. li. Et ibi tā
dē ꝯcludit q scriptura req̄rit ad ꝑbatōeꝝ gr̄e. nō tñ ē
de ſba gr̄e. vñ mortuo papa q fecit gr̄aꝝ lr̄is nedū exꝑcꝫ
nō expirat gr̄a s succesſoꝛ dꝫ dare lr̄as faciēdo mētioꝝ
de ꝑdecessoꝛe. fa. c. lr̄is. j. e. ⁊ ex b dicit bal. i. l. hūanū i fi.
C. de legi. q si papa ꝛbo ꝓnūciauit aliquē epꝫ vl' abba
tē q statī facta ꝓnūciatōe ille sic ꝓnūciatꝰ ē epꝰ seu ab
bas. qđ no. dixit tñ q ñ dñt recipi isti ꝑ ꝓlatꝫ nisi gr̄aꝝ
ꝑbēt p lr̄as aplicas. aꝛtā se gerēs q̄s canōici cū recipiē-
tes incurrūt g̃nes penas vt hr̄ i ex̄uagāti bonifa. viij. q i
cipit i mēte. ⁊ b vltimū bñ no. qꝛ mlti i b errāt. b idē sē
sit Cal. b i eadē. q. nūq̄d lr̄a sit loco tituli bñficialis. tꝫ
Lōpo. i. c. sup lr̄is. s. e. q sic. Archi. tñ i. c. j. de lit. ꝓte. li.
vj. b limitauit vt ꝓcedat i collatōe fiēda. b i iā fcā col-
latio ē titulꝰ ⁊ ñ lr̄a. Jo. cal. ꝓcludit ⁊ melⁱ⁹ b q tā i colla
tōe fcā q̄s fiēda lr̄a nūq̄s ē loco tituli. vñ ñ ē titulꝰ remo
tꝰ nec imediatꝰ. b sic collatio vbi inꝛuenit ē titulꝰ. ita ⁊
mādatū ꝛbale de ꝓferēdo ē p̄moꝛdiū tituli. ñ ei ꝑt dici
titulꝰ q; p lr̄as vt ꝓferat ñ acq̄rit ius in bñficio b solū
facultas iploꝛādi offm executoꝛ. ad qđ vide bo. gl. i. c.
veniēs de renūc. lr̄a ꝛbo ē ꝓbatio collatōis vl' istꝰ ꝓnci
pij. quēadmodū ꝑtigit i ꝯctu q̄ ꝑficit solo cōsēsu. nam
scriptura supueniēs ñ ē de ſba ꝯctꝰ. b fit ad ꝓbatōeꝝ ꝯ-
ctus. l. ꝯbit. ff. de pigno. ⁊ l. ꝓsensu. ff. de act. emp. facit
quod le. ⁊ no. j. de re iudi. in. c. sicut.

Ex parte decani. Legit varijs
modis. sed ꝑm
ec. magꝫ cōez ⁊ līe ꝓueniētē. h. d. Nōvꝫ r̄ptū
qđ ꝓcuratoꝛ reuocatꝰ ⁊ de b certificatꝰ ex̄ iudiciū ipex̄
uit. secꝰ tñ si i iudicio dūmō reuocatio ad noticiā adūsarij
vl' iudicꝫ ñ ꝓuenit. Jn ꝑma ponit facti narratio.
Jn scda iudicū istructio. ibi. qꝛ ꝛba. vl' sic sūma ꝑm aliū
itellectū satꝫ nōbilē. Quicq̄d ꝓcuratoꝛ reuocatꝰ ⁊ de
b certificatꝰ i iudicio facꝫ i fanoꝛe dñi ñ tꝫ. lꝫ reuocatio
ad noticiā iudicꝫ vl' adūsarij ñ ꝓuenit. secꝰ si illd tēdit
ad ꝓmodū adūsarij. No. p iūcta gl. j. q ꝓuate psone
ꝑt ꝓcedi ꝑulegiū excōicādi suos maifestos malefcōres
Bilis idl'gētia hꝫ i. c. ex ꝓte. j. dꝛ. sig. vbi ple. d effectu
bꝰ idulgētie. ⁊ vide qđ no. Inn. i. c. venerabili. de cēsi. vi
tex. i. c. dilecto. de sē. ex. li. vj. vbi no. vtꝛ bñs al' iurisdi-
tōez possit i fcō ꝓprio sniaꝫ excōicatōis fulmiare. No.
scdo ex b ⁊ ex ter. q capꝫ ex̄ eccie cathedral' ñ bꝫ d in
re cōi ptātez excōicādi nec ex̄ mdicēdi. vt i. c. q̄suit. j.
de bis q̄ fi. a ma. p. ca. nā iurisditio de iure cōi est penes
epm. lꝫ eā dēat explicare cū ꝓsilio capl'i. vt i. c. ij. de cō-
sue. li. vj. ⁊. xv. q. vij. eps. ⁊ i. c. nouit. ⁊. c. quāto de bis q̄
fi. a ꝑla. tñ ex spāli ꝓsuetudie ꝑt capꝫ acq̄rē iurisditōez
sic itellige. c. irrefragabili. §. ceterꝫ. de of. oꝛ. No. k cio
⁊ tene mēti q ex̄ vbi ꝓtēdit de oī mō dfectu iurisditōis
ꝑt iudex cogscē ⁊ ꝓnūciaē an sua sit iurisditō ⁊ b mltū
bñ ꝓbat b. nā si exceptio illiꝰ nobil' ex toto fuiſſꝫ ꝛba iu
dices dlegati nullā būissēt iurisditōez ꝯ istū nobilē. ⁊ tñ
potuert isti indices de hac exceptōe cogscē ⁊ sup ea ꝓ
nūciare. ⁊ b mltū limitat ⁊ extēdit. c. sup lr̄is. s. e. vt nō
solū iudex cogscat q̄ñ iurisditio ē elidibil' p exceptōez
s ex̄ q̄ñ opponit nullā ꝓpetē. ⁊ ñ tradas istū tex. i b ob-
liuioni. ⁊ facit qđ. j. dicā sup gl. No. q̄rto qꝛ sup ex-
ceptōe adūsarij ꝑt actoꝛ fūdare exceptōez suā q̄ñ fūdat
se ñ sr̄ iclusa i ipa exceptōe s sr̄ exp̄ssis i ipa exceptōne.
nā vt b vides nobil' iste excipiēdo ꝓposuit se reuocasse
illū ꝓcuratoꝛē. ⁊ tñ sr̄ hac ꝓfessiōe p mod exceptōis fcā
fūdauit capꝫ itētōez suā ꝯ scdas lr̄as Et hūc tex. nō ad
b all'. tex. i. c. cū venerabil'. d excep. vbi plenissime exaio
istū articulū. Nota quinto q q̄s ꝑt se fūdare sup eo
quod impugnat quādo ad aliū effectum impugnat q̄ꝫ
respectu illiꝰ sr̄ q̄ se fūdat. qđ itellige q̄ñ ñ ipugt ipsuꝫ
factū s solēnitatē fcti. qđ ē nōndū et ꝑbat b ex eo. qꝛ
capꝫ ipugbat illā reuocatōz ꝓcuratorꝫ respectu vali
ditatꝫ ꝓpꝛ lr̄aꝝ ⁊ fūdat se sr̄ ea ad validādas scdas lr̄as
ꝓ b facē opti. iste ter. ad b qđ no. bar. i. l. ñ vtiq. ff. d ex
cep. Nō serto ibi. intlocutoriā. q snia q̄ q̄s ꝓnūciat
se iudicē ē intlocutoria ñ diffinitiua. bꝫ tñ vim diffini
tiue adeo q ex̄ de iure ciuili ꝑt appellari de q̄ ē gl. no. in
auē. bita. C. ne fi. ꝓ pa. Et no. ex tex. ꝑticā ꝓnūciā
di cū reuocat i dubiū d validitate lr̄aꝝ. No. ibi si re
uocatō mādati ⁊c. iūcta gl. q ꝯq̄d agit ꝓcuratoꝛ ꝛuo
catus añ certificatiōz reuocatōis ex̄ i fanoꝛe dñi tꝫ ita

q̄ aduersarius nō p̄ōt allegare illā reuocatōz i p̄indicium reuocātis. ꝛ in ℔ habeo istū tex. p nōbili. ꝛ ℔ idēvolunt gl. ℔ ꝛ Jnno. ¶ Jn gl. ij. no. ex gl. ꝛ ex tex. q̄ ī eodē iudicō ꝛ eo. libello p̄ōt agi p̄ eundē sup̄ pluribꝫ articul'. ad idē. c. cū dilect⁹. de cā pos'. ꝛ ꝓrie. ꝛ c. dilectus j. de cap. mo. ꝛ ibi glo. iij. allegat multas ꝓcor. ¶ Jn gl. iij. ī fi. Vel intellige ſm cōpoſt. q̄ iſte ſcde lr̄e fuer̄t impet̄e de ꝓſensu ꝓcuratoꝝ vtriuſq; ꝑtis. Vel forte faciebāt mētionē de p̀oribꝫ lr̄is ꝛ clauſula ibi inſerta in ℔ tm̄ nō ē vis. ¶ Jn gl. ī ꝓbo falſus ꝓcuratoꝛ. no. istā gl. iūcto tex. q̄ ſolet frequēter allegari. ꝛ dicit Jnn. q̄ ſi dn̄s tacite vel exp̄ſſe ratificat geſta p̄ ꝓcuratoꝛē falſū n̄ p̄t vlter⁹ p̄dicere. l. iij. ī. §. falſus. ff. rē ra. ba. ꝛ in. l. lz. ff. de iudi. ꝛ de ℔ infert Jnn. ad vnuz notabile dictū q̄d q̄tidie allegat'. q̄ ſi q̄s ſcit aliquez ſe gerere ꝑ ꝓcuratoꝛe ſuo in iudicio ꝛ nō p̄dicit facit ſibi p̄indiciuz. vñ ex illa taciturnitate vī ille rē gerē ex volūtate ſua q̄ſi velit q̄ videat' ſibi dare mandatū vel p̄ſumendū ē eū br̄e mandatū. ſic duobꝫ modis p̄ōt intelligi dēm Jnnoc. al'lat ad ℔. l. ſepe. ff. de re iudi. Jdē vī ſentire Jnno. in. c. cuz ī iure. de offi. dele. ꝛ in. c. in nr̄a. de ꝓcu. ſequit' archi. in c. q̄ ad agendū. de ꝓcu. li. vj. ꝛ dñi de ro. dec. ccclxij. al's. ccccl xvij. ꝛ ſe. vbi p̄ hoc dictū Jnno. dicit q̄ ſi quis appellat ꝓ me p̄ñte ꝛ nō p̄dicente valet appellatio ꝛ ꝓceſſus mde factus. idē dicūt ſi ꝓcurator patit' aliquem ſe gerere ꝓ ſuo ſ̄bſtituto ꝛ nō p̄dicit. ß Bar. in. d. l. ſepe. ꝛ Ly. in. l. cū pecuniā. C. de neg. geſ. tenēt oppo. mouet' bar. ex q̄ cm̄ iſte agit ad cōmodum eū q̄d finis dēclarauit cū ſuccubuerit in cā nō video ꝛ ꝓſentire ß potius p̄dicere. ꝛ ſic nō ob. tex. in. d. l. ſepe. Ꝟz certe iſta non ē bona rn̄ſio. q̄ a p̄ncipio agēdo nō apparet q̄ inutil'r ꝛ ad meū dānū agat cū potuiſſet obtinere ꝛ ſufficit cām vtiliter eē ceptā q̄uis p̄rius effect⁹ ſeq̄tur vt in. l. an vltro. ff. de neg. geſt. ꝛ q̄d le. ꝛ no. in. c. cū p cā. j. de ꝓcur. Jtē ſi diceremus oppoſitū nūq̄ vel raro ꝓpeteret' actō negocioꝝ geſtoꝝ cū a p̀ncipio ſit dubiuz de cuētu leto vel adu'ſo. ꝛ ſic poſſet rn̄deri ad theoricā Jnno. poſitā i. c. in geneſi de elec. quā ſequit' glo. in regula is q̄ tacet. de re. iur. li. vj. vbi dī q̄ ſi agit' de re ꝓcupiſcibili ꝛ honorabili tacēs hī ꝑ ꝓſentiēte. vt in. l. q̄ patit'. ff. māda. Si ꝑo agit' de re onerosa ſeu dānoſa tūc tacēs hī pro ꝓtradicēte. nā iudicio meo ℔ cōmittit' iudicis arbitrio.

¶ Tercio mēbꝝ cū a p̀ncipio tpe geſtionis n̄ erat certū an ſequeret' effectus dānoſus vel ꝓcupiſcibil'. vñ cū poſſet ſe br̄e ad lucꝝ ꝛ dānū maxime q̄n inchoatio eſt vtilit' facta tūc ſum⁹ ex theoricā Jnno. ꝛ rōnem Bar. ꝛ q̄ꝫ do. an. ℔ videat' ſeq̄ bar. dicēdo q̄ vbi certitudinalit' agit' de fauore meo tūc bn̄ videor dare mādatū. ß vbi agit' de dāno vel p̄ōt tēdere ad dānū nō videor dare mādatuz. hoc dēm nullibi ꝓbat' ex q̄ vt d ipſi p̄ōt ſeq̄ inde cōmodū. nā agēs ꝑ alio p̀ma fronte vī agere ad vtilitatē illius. pz ex eo q̄ ius admittit ꝓiūctā p̄ſonā ad agendū ſine mādato quā tn̄ nō admittit p̄ exp̄ſſam volūtatē dn̄i. vt in. d. l. p̄ponī⁹. in fi. Si em̄ initiū agē di eēt dānoſum abn̄ti nō admitteret ius iſtū ad agēdū q̄ tacite videt' dn̄s p̄dicere. ꝛ q̄ꝫ Ly. in. d. l. ſi pecunia. dicat q̄ in ꝓiūcta p̄ſona vel i amico dn̄s videt' dare mādatū rōne ꝓiūctionis vel amicitie. ar. in. l. ſi ſtuus cōis. ff. de dona. int' vi. ꝛ vxo. tn̄ ego dīa int' has p̄ſonas nō habita i ꝓpoſito diſtinguerē ſm ea q̄ plene dixi in. c. nōne. de p̄ſum. et diſtingue ſic q̄ aut iſte q̄ gerit ſe ꝑ ꝓcuratore tēdit ad obligandū p̄ſonā dn̄i ꝛ dominus ſciens ꝛ patiēs non videt' cōſentire. vt in. l. filiuſſa. §. inuitus. ff. de ꝓcu. vbi dī q̄ ſi q̄s ꝓſtituit me ꝓcuratorē p̄ñtem ꝛ tacētē nō videor ꝓſentire. aut tendit iſte certitudinalit' in fauoreꝫ dn̄i. ꝛ vī dn̄s ꝓſentire ꝛ dare mādatū. vt ē tex. no. in. d. l. q̄ patit'. aut tēdit ſeu tēdere p̄ōt i graue p̄indiciū. ꝛ tūc aut eſt caſus in q̄ p̄ōt dn̄s ꝓhibere ꝛ nō ꝓhibēdo videt' ꝓſētire. ſecus ſi de facto ꝓhibere n̄ poſſet. ad hoc q̄d le. ꝛ no. i. l. gaius. ff. d̄ pig. act. ꝛ i. l. fideiuſſor. §. p̄. ff. de pig. ꝛ q̄d no. in. l. rē alienam. ff. de ꝓtrahē. emp. ꝑ Dy. in regla is q̄ tacet. de re. in. li. vj. ꝛ ꝑ hac. i. l. q̄ dotis. ff. ſo. ma. ¶ Jn glo. in verbo ꝓpter ſuſpitionē. ibi ꝛ an litis ꝓteſ. de ℔ an ꝛ qn̄ ꝓcurator poſſit reuocari vide ter. cū glo. in. c. q̄. de ꝓcu. li. vj. ¶ Jn ea. gl. ibi q̄re nō reuocat'. ℔ gl. vſq; ad finē iſtat circa intellectū. c. quare p̀me lr̄e valuer̄ūt ꝛ ſcde nō cū ambe fuer̄t impetrate ab eodē ꝓcuratore reuocato n̄ tn̄ glo. clare loquit': videt' tn̄ habuiſſe bonū intellectū. ꝛ clarius loquūt' doc. vt dicamus q̄ p̀me lr̄e fuer̄t impetrate in iudicio. iō valuer̄ūt ex q̄ noticia reuocatiōis nō puenit ad iudicē vel ad adu'ſariū. nā ℔ ē regula in mā reuocationis reſpectu eoꝝ q̄ agunt' in iudicio. vt ꝓbatur in. c. mādato. de ꝓcu. vbi de ℔. ß ſcde lr̄e fuer̄ūt impetrate ex iudiciū. iō ſatis fuit ad eaꝝ nullitatē ip̄m ꝓcuratorē fuiſſe de reuocatione certioratū. q̄ſi velit gl. q̄ in exindicialibꝫ nō ſit neceſſe reuocatōem ꝓcuratoris ad alios puenire. ß ſatis ē ꝓcuratorē certioratū fore. nō tn̄ doct. aperiūt q̄re p̀me lr̄e dicunt' iudiciales ꝛ nō ſcde. do. an. dicit hāc lec. cōem ſibi nūq̄ ꝑ placuiſſe. q̄ nō videt in ℔ diu'ſitatē int' iudicialia ꝛ exindicialia. q̄ etiā in exindicialibꝫ dz adu'ſarius certificari de reuocatione ꝓcuratoris cū poſſit recipi ſicut in iudicio. itē ſm eū etiā ſcde lr̄e vident' iudiciales cū fuerint impet̄te lite pendēte ß pace ip̄i⁹ ſalua lec. cōis ē verisſima ꝛ dictū ſuū poſſet ſaluari certo caſu ß n̄ ī t'minis lr̄e. vñ declarādo hāc lec. coez dico q̄ p̀me lr̄e dicūt' iudiciales. q̄ fuerunt impet̄te in iudicio. q̄ cā pendēte coꝛā papa ꝓcuratoꝛes vtriuſq; ꝑtis cū demeritis cāe nō poſſet in curia liquere impetrauerūt trāſlationē iudicis et ſic obtinuerūt cōmitti cām in ꝑtib⁹. ꝛ ſic oportebat vt noticia iſtius reuocatōis pueniret ad adu'ſariū vel iudicē. al's poſſet adu'ſarius deludi. Ꝟz ſcde lr̄e fuerunt impetrate ex iudiciu. q̄a poſt p̀mas ꝑ q̄s negociū erat ꝓmiſſum in ꝑtib⁹ ꝛ ip̄e ſolus ꝓcurator reuocatus eas impetrauit. Tñ nō ſequit' fuerūt impetrate lite pendēte ergo i iudicio cū multa fiāt ex iudicio lite pendente. Nec obſtat q̄d dicit do. an. an etiā in exindicialibꝫ aduerſariū fore certiorandū de reuocatōe ꝓcuratoris. q̄ illud nō eſt vſq; quaq; ver̄. nō em̄ ꝓcedit cū ꝓcurator non deſtinat' ad certā p̄ſonā. Nā in iſta ſcda impetratione ꝓcurator nihil agebat cū ꝑte ß ꝑ ſe in fauorē dn̄i. vñ ſatis erat ad nullitatē actus ip̄m ꝓcuratorē fuiſſe certioratū vt ē tex. in cle. vnica. de renūc. ſed vbi ꝓcurator deſtinaret' ad ꝓtrahendū cū certa p̄ſona tūc fateor q̄ de reuocatōe ē illa p̄ſona certiorāda. vt in. l. ſi fideiuſſor. ff. man. ſequit' ℔ Joh. an. p⁹ Nico. mathe. ꝛ ī. latius dicā. ꝛ in ℔ caſu poſſet verificari dēm do. an. vt non ſit dīa in ℔ int' iudicialia ꝛ exindicialia. par em̄ ē rō in vtriſq;. nā iō vt arbitror in iudicialibus dz noticia reuocationis puenire ad aduerſariū vel ad iudicē q̄ tz locū aduerſarij. q̄ in iudicio q̄ſi ꝓtrabim⁹. l. iij. ff. de pecu. vñ ex q̄ ꝓcurator fuit deſtinatus ad q̄ ꝓtrahendū cū certa p̄ſona. dz em̄ talis p̄ſona certiorari de reuocatiōe ne deludat' ad libitū adu'ſarij. ꝛ ideō ī exindicialibꝫ eadem rōne cū ꝓcurator mittit' ad certaz p̄ſonā. ꝛ no. bn̄ hanc rōnem. ꝛ ꝑ ℔ habes clazū ꝛ de ſenſatū primū intellectū iſtius. c. ¶ Secdo principalit' p̄ōt tex. intelligi q̄ vtreq; l̄r̄e fuerint iudiciales. ꝛ iō tenuerūt p̀me et nō ſcde. q̄ p̀me tēdebant in fauorē aduerſarij q̄ ignorabat reuocatōem ꝓcuratoris aduerſarij. et iō impetratio tenuit. vt in. c. mādato. j. d̄ procura. ß ſcde lr̄e concernebāt fauorē iſtius nobil' q̄ reuocauit ꝓcuratorē ſuū. vñ ignorātia capli prodeſt capitulo ignorāti ꝛ n̄ nobili ſciēti. ar. in. c. cū iſti vniverſorum. de re. pmu. et in regula cū q̄ de re. in. li. vj. Et iſte ē notabil' intellectus limitās multū. c. mādato p̄alle. et ſm hūc intellectū quē ſenſerūt boſt. et cōpoſt. ſūmavi ſcdo loco ꝛ tene eū mēti. ¶ Terci⁹ ē intellect⁹ p̀ncipal' q̄ ābe lr̄e fuer̄t exiudiciales. et tūc rō diuerſitat̄ inter

ꝓmas ⁊ ſcꝺas lr̃as ē. qꝛ ꝓ ꝓmis iudices ꝓnũciauerant a quoꝝ ꝓnũciatione non fuit appellatũ. ⁊ ſic ſnĩa trãſiuit in rẽ iudicatã. ꝫ ⁊ ſcꝺas lr̃as fuit exceptũ ⁊ iudicatũ. ⁊ hũc intellectũ aliq̃tenus ſentit iſta gl. in eo q̃ ponderat q̃ non fuit appellatũ ꝫ aptius ꝫ tz Guil. naſo dicẽs vtrũq; reſcriptũ nõ valuiſſe ꝫ primũ aſſumpſiſſe vigorẽ ex iudicis ꝓnũciatione. Et no. iſtũ intellectũ. naz neſcio alibi ita expſſum. Nũc infert ex eo clariſſime q̃ reſcriptũ nullum aſſumit vigorẽ ſi orta ꝙtẽtione ſuper nullitate iudex ꝓnũciat ⁊ validũ ñ appellat. ⁊ ſic ꝓbat ea q̃ notãtur ꝑ Lap. i. c. j. ĩ. eo. li. vj. ⁊ ea q̃ dixi in. c. ſup lr̃is. §. e. intellige tñ q̃ reſcptũ nõ fuerat falſũ. ꝫ dico ꝑ ea q̃ dixi ꝑ Jnno. in. d. c. ſup lr̃is. Jtẽ ſequẽdo ꝑdictuz intellectũ q̃ ãbe lr̃e fuerint extudiciales do quartum ⁊ nouũ intellectũ ad iſtum textum q̃ primũ reſcriptũ iõ nõ valuit. qꝛ ꝓcurator reuocatus illõ impetrauit cũ ꝓcurator adũſe ꝓtis ignoraret reuocatõem. Cũ ei ille ꝓcurator fuerit deſtinatus ad ꝓmouendũ iſtã cãm cũ capitulo ⁊ icepat eã ꝓſeq̃ tenẽt geſta ꝑ capl̃m ſeu ꝓcuratorẽ ſuũ cũ iſto falſo ꝓcu. añq̃ certificaret de reuocatione. vt in. d. l. ſi fideiuſſor. ⁊ qđ. §. dixi. Scđm ꝛbo reſcriptũ fuit impetratũ ꝙ ipm ꝓcuratorẽ reuocatũ dũtaxat. ⁊ ꝙcernebat fauorẽ dñi reuocãtis. iõ ad validitatẽ actus nõ fuit neceſſe niſi vt ipe ꝓcurator certificaret cũ alteri⁹ nõ intereſſet. ad ꝫ tex. in l. ſi mandaſſet. ff. mãdati. facit cle. vnica. de renũ. ⁊ ob ꝺictа ponderat in tex. q̃ reuocatõ non ꝓuenit ad adũſariũ circa ꝓmas lr̃as ⁊ non ſic circa ſcꝺas. qꝛ ĩ ſecũdis nulla captio fit aduerſario ſi i primis ſic ſi reuocatio valeret. nã ſi diceremus ꝯriũ poſſz multũ dãnificari adũſari⁹. qꝛ non bꝛet dñs niſi clam reuocare ꝓcuratorẽ. Et hũc intellectuz puto veriſſimũ. ⁊ potes inducẽ iſtũ tex. ſingulariter ad id qđ. §. dixi q̃ et in exiudicialib⁹ reuocatio dz ꝓuenire ad adũſariũ ſi ꝓcurator fuerat ꝯſtitut⁹ ad aliqđ cum eo agendũ. ⁊ neſcio q̃ alibi ita bñ ꝓbet. ⁊ multũ fac̃ ꝓ iſto intellectu. qꝛ impetratio ꝓprie non põt dici act⁹ iudicial. ⁊ generaliter cũ queritur qualr̃ ſit r̃uocãd⁹ ꝓcu. qꝛ mã ē pulchra ⁊ q̃tidiana nõ omittã. Jnno. videt ꝫ vel le q̃ non ſufficit ꝓcu. certificari q̃ ad ꝫ vt aliꝙs fiat ꝓiudiciũ. ꝫ oz publice ꝯſcriberevt nullus hẽat euz deinceps ꝑ ꝓcu. vt in. l. ꝫ ſi pupillus. in. §. ꝓſcribere. ff. de inſti. Et no. bñ ꝫ dictũ ꝓ auctoritatẽ Jnno. ꝫ Joh. an. dicit dñm ſuũ in legẽdo dixiſſe q̃ illa. l. ꝫ ſi pupillus. loquit in inſtitore ⁊ non in ꝓcuratore ſimplici. vñ diſtinxit ille in quadã diſputa. cuius ꝛba refert ⁊ ſequit Jo. an. ꝫ. q̃ aut vult dñs reuocare inſtitorẽ ⁊ niſi publice ꝯſcribat non bꝛ ꝓ reuocato. ⁊ q̃s ꝓprie dicat inſtitor vel exercitor vide ꝑ Jnno. plene in. c. q̃ q̃buſdã. de fideiuſſo. aut reuocat ꝓcurator ſimplex. ⁊ tũc ſi nõ ē certificatus nõ valet regulariter reuocatio. de ꝫ tñ remitto ad plene no. ꝑ glo. in cle. vnica. de renũ. q̃ ponit dicta Ly. in. l. mãdatũ. C. mãdati. ad ꝫ. l. ſi mãdaſſẽ. ff. eo. Aut ꝓcurator erat certificatus de reuocatõe ⁊ tũc aut iſte falſus ꝓcurator ꝯtractit dño ſciẽte ⁊ patiẽte et ꝓiudicat dño ꝙ ea q̃. §. dixi p⁹ Jnno. ⁊ tene mẽti ꝫ mẽbꝛũ. ego tñ limitarẽ ⁊ diſtinguerẽ ꝓut. §. dixi p⁹ Jnñ. qꝛ ſcia ⁊ patia nõ dz indiſtincte nocere dño exq̃ ſemel eũ reuocauit. aut ꝯdixit dño igrante. ⁊ ſic dñs habuit ratũ geſtũ vt ptẽ geſtoꝛ ſibi ꝓiudicat. ar. in. l. cũ q̃ritur ff. đ admi. tu. Aut nõ hũit ratũ ⁊ igrauit. ⁊ tũc aut miſerat eũ ꝓus ad ꝯhendũ cũ certa ꝑſona ⁊ nõ valet reuocatio niſi illa certa ꝑſona certificet. vt. d. l. ſi fideiuſſor ⁊ optĩe ꝓbat ꝫ �somꝝ q̃rtũ intellectũ. ꝫ ſi nõ deſtinabat ad certã ꝑſonã tũc ſatis ē ꝓcu. fuiſſe certificatũ. vnde agat ꝯhẽs ꝯ ꝓ somꝝ falſũ ꝓcuratorẽ. vt ĩ. l. falſo ꝓcuratori. ff. de ꝙdi. ob cãm. fac̃. l. ſi ꝓcurator. ff. de ꝙdi. inde. de buit eũ ille ꝯhẽs cũ iõo cogitare ꝫ euenire poſſz. ar. in l. ſiq̃s domũ. ff. loca. limita tñ ꝫ mẽbꝛ ſom ea q̃ dicta ſt ĩ gl. ĩ ꝛbo falſus. nã ſoluẽtes ꝓcuratori r̃uocato liberãtur niſi reuocatio ſit publice ꝓo. vt in. l. ei⁹ q̃ ĩ ꝓuicia. ff. ſi cer. pe. lz ter. ille potuit intelligi in inſtitore tñ ſatis placet ꝓmũ dcm tãq̃ eq̃us. ⁊ ꝫ no. ¶ Jn gl. ĩ ꝛbo nõ valere dicebãt ibi ſiq̃s teſtib⁹. ⁊ ibi ſoluit iſtũ ꝯriũ. naz ſpãle ē in eccl̃ia vt poſſit recipe ea q̃ faciũt ꝓ ſe ⁊ r̃ſpuere q̃ faciũt ꝯ ſe. ¶ Jn gl. ĩ ꝛbo ſine ſpãli fi. de hac mã vid̃ no. §. e. nõnulli. ⁊ dicit vt ibi. ꝫ no. fi. gl. ĩ eo q̃ dic̃ q̃ ꝓcurator gnãlis cũ libera ꝑt iſtas lr̃as impetr̃e. ꝯriũ tñ tz ꝫ do. an. imo pl⁹ dicit ĩ. d. c. nõnulli. q̃ ſi ĩ ꝓcuratiõe exꝓmerent aliq̃ caſus req̃rẽtes ſpãle mãdatuz ſbiecta cl̃a gnãli nõ põt tal̃ ꝓcurator lr̃as impetrare. qꝛ vbi requirit vocal̃ expſſio nõ ſufficit illa clauſula gnãlis mõ ꝓdicto. ad ꝫ qđ no. gl. in ſili in. c. fi. de ꝓcu. li. vj. ⁊ in. c. ꝓcurator. de elec. li. vj. ꝫ nec illud dictũ nec id qđ dicit ꝫ ih placet. qm̃ nego q̃ ꝫ req̃rat illa notabil̃ expſſio đ q̃ in ꝛtribv. §. all̃. ꝫ ſolũ req̃rit ſpãle mãdatũ vt in. l. ꝓcurator cui libera. ff. de ꝓcur. ⁊ in. c. q̃ ad agendũ. eo. ti. li. vj. Jdẽ dicẽdũ q̃ũ illa cl̃a generaliter ſequit̃ caſum req̃rentẽ ſpãle mãdatũ. vt in. d. c. q̃ ad agendũ. ⁊ ꝫ fortifico. nã ꝯiũcta ꝑſona minorẽ ptãtẽ bz q̃ꝫ ꝓcuratores ꝓdicti. hinc ẽ q̃ ꝯiũcta ꝑſona nõ põt agere ea q̃ req̃rũt ſpãle mãdatũ. l. illud. ⁊. l. ꝓ. ff. de mino. ⁊ no. in l. ꝛbo ꝓcuratori. ff. đ ſol. Jtẽ ꝫ agit̃ de modico ꝓiudicio. et ſic ſum⁹ ex caſum cle. nõ põt de ꝓcu. imo vꝝ mirandũ q̃ ꝓcurator gnãlis nõ admittat̃ cũ latiorẽ ptãtez hẽat q̃ꝫ ꝯiũcta ꝑſona. vt ꝓz ex no. ĩ. d. l. ꝛbo procuratori.

Significãte. Reſcptũ ipetratuz ꝯ hoĩem alicuius dyoceſis nõ extẽdit̃ ad hoĩem eiuſdẽ noiſ alteri⁹ dyoceſis. Jn ꝓma ponit̃ appellãtiz narratio. in ſcꝺa appellationis ꝓmiſſio. ibi iõq̃. ¶ No. ꝓ q̃ reſcriptũ nõ extẽdit̃ niſi ad ꝑſonã in eo expſſam. nec ꝑſumit̃ error ĩ circũſcriptione ꝑſonẽ. ¶ No. ſcꝺo. q̃ iudex nõ admittẽdo exceptõem ltĩmam videt̃ grauare ꝓtem lz expſſe nõ ꝓnũciet ⁊ ex ꝫ ꝑt appellari. de q̃ in. c. ex ꝓte. m. đ app. ⁊ ꝑ Bar. ĩ. l. a procedẽte. C. đ dilatõib. ¶ Jn gl. j. ibi q̃ reſcripta ſtricti iuris ſũt. no. gl. ⁊ idẽ no. glo. §. e. nõnulli. ¶ Scꝺo no. ex glo. in eo q̃ ponit ꝛz intellectũ ad. c. ſup lr̃is. §. eo. ⁊ intẽtus gl. ẽ iſte q̃ tũc ſurreptio ꝑ ignorantiã nõ bz vitiare qñ id ad qđ volo vti reſcꝑto ꝓhibẽdit̃ in reſcripto ꝫ expſſi aliquã falſitatẽ ad habendũ reſcriptũ q̃ tñ tacita nihilomin⁹ reſcꝑtũ habuiſſem. ſec⁹ aũt vbi volo vti reſcꝑto ad caſũ nõ ꝓhibens ſum lz ꝑ ignorantiã exprimerẽ aliũ caſũ. Et ꝫ etiaz voluit Jnno. ĩ. d. c. ſup lr̃is. ¶ Sz ex gl. q̃ro nunq̃d indiſtincte procedat deciſio b⁹. c. Jnno. ⁊ ꝯpoſt. q̃ nõ. dicunt eñ ꝓcedẽ qñ ꝑ alia expſſa nõ põt ꝯſtare đ corꝑe. ꝫ ſi ꝯſtaret puta qꝛ dixi ꝯ titiũ legẽtẽ ſenis dyoceſ florẽtine cũ tñ titius ſit dyoceſis aretine tunc valet reſcriptuz exq̃ iſte ſol⁹ titius legit ſenis q̃ ẽ de dyoceſi aretina. ⁊ tenemẽti ꝫ dictuz qꝛ fac̃ ad mẽtã. ꝫ ¶ De. abbas ⁊ q̃daz alij indiſtincte tenuerũt oppoſituz. qꝛ reſcꝑta ſt̃ ſtricti iuris. ⁊ iõ ñ debẽt extẽdi ad hoĩem alt̃ius dyoceſ q̃ exꝑſſe. ar. ĩ. l. ãbigue. ff. đ reb⁹ du. ⁊ ĩ. l. q̃tiens. ff. de bere. inſtit. fac̃. c. ſuſceptum. j. e. li. vj. Jo. an. ꝫ alit̃ dicit ꝫ ꝯiũgẽdo cum eo q̃ ipe poit ĩ additõib⁹ ſpe. ĩ ti. de reſcꝑ. prieſen. §. vlti. ℣. q̃d ſi ĩ dubietate. diſtiguit ⁊ bñ q̃ aut exꝑſſa vera dyoceſis lr̃as bũiſſet. ⁊ tũc errorẽ ñ bz vitiare ſi ꝯſtat de corꝑe. ⁊ ſic ꝓcedat prima opi. Aut expreſſa vera dyoceſis lr̃as ñ bũiſſet ⁊ tũc errorẽ bz vitiare. exẽplũ impetrui iudicẽ remotũ vlt̃ vnã dietã a vera dyoceſi a loco ꝫ expſſi dyoceſim ꝓpinquã. ſec⁹ autẽ vbi vera dyoceſis ñ eẽt r̃mota vlt̃ vnã dietã a loco impetrationis tñ adũte qꝛ põt indiſtincte teneri opi. Jnñ. nã ĩ caſu q̃ trahẽt vlt̃ vnã dietã reſcriptuz põt ãnullari ñ eo reſpectu q̃ ille ñ ꝓhibẽdat̃ ĩ lr̃is ꝫ eo reſpectu qꝛ ñ põt ꝛbi vltra vnã dietã. Et iõ dico adũtẽdũ ad modum excipiẽdi. nã exq̃ ꝯſtat đ corꝑe ñ ſoz reꝑ dicẽ ego ñ ꝓhibẽdo ĩ iſto reſcꝑto. ꝫ đz dicẽ ego ñ poſſũ ꝛbi vigore iſti⁹ reſcꝑti. ꝫ in certo caſu ſaluarẽ opi. Jo. an. q̃ſ. in reſcꝑto apponeret̃ illa cl̃a ñ obſtãte ꝯſtitutõe de duabus

bus dict̄. nā tūc si dyoceſ falso exp̄sso ē ꝓpinq̄or q̄ re
ra dyoceſ puto q lr̄e sunt surrepticie. q: si forte papa
sciuisset dyocesim illi⁹ eē remotiorē nō apposuisſz illaz
cl'am. ⁊ no. hāc ꝓsiderationē. q: puto verissimā. dic etiā
Jo. an. q etiā error ī noīe vel cognomīe nō bz vitiare
si ꝓstat de corpe facit insti. de leg. in. §. siq̄s in noīe. ⁊ se-
quūtur dñi de ro. deci. cxxv. ¶ Dz vltra alios q̄ro nun
quid p̄dicta habeāt locū in lr̄is impetratis ad bñficia.
vt falsitas exp̄ssa circa exp̄ssionē bñficij nō bēat vitiare
si ꝓstat de corpe bñficij. ⁊ ß qō ē q̄tidiana ⁊ notabil'. in
q̄ ꝓclude q ſpſe ⁊ incident tetigerūt dñi de rota decis.
cclxviij. in antiq̄s. q aut falsa exp̄ssio nō fuit cā indu-
ctiua p̄ncipis. q: pariť ea supp̄ssa lr̄as dedisset nec fuit
apposita cā restringēdi gr̄am. exēplū in. d. c. suſceptū. ⁊
tūc nō bz vitiare p rōnē. c. sup lr̄is. §. e. qō ē valde notā
dū. exēplū q̄dā impetrauit sacristiā senē. ⁊ dixit eā eē di-
gnitatē ⁊ repit̄ q ē offm̄ ⁊ nō dignitas fuit ꝓclusum p
maiorē ptē dñor q ñ bz vitiare q: fortius dedisſz pa-
pa si dixisset q erat offm̄. Jtē illa falsa exp̄ssio ñ restri-
git gr̄az ad certū casū sec⁹ vbi restringēt q: tūc vitiarz
i alio casu lz ꝓstaret de corpe bñficij. ⁊ iste ēver⁹ ⁊ nota
bilis intellect⁹ quē mlti ig̃rāt ad dictū. c. suſceptū. vbi
dr̄ q si impetrauī certū bñficiū qō dixi vacare p mortez
nō venit illō bñficiū si vacat p renūciatōz lz cōstet de
corpe ⁊ renūcians bēatur p mortuo q̄ ad bñficiū. naz
illa exp̄ssio vacatōis bz restrigē gr̄am ad illū casuz iō ñ
extēdit̄ ad aliū casū. ⁊ ß ꝓpetuo nōb q: faciūt ad mlta

Rodulph⁹ Per r̄scptū impetratū
contra homīes dyoce-
sis ñ p̄nt ꝓueniri hoīes ciuitat'. ⁊ diuidit̄ vt p-
xima decretal'. ¶ No. p̄ ⁊ nūq̄ ēdas obliuiōi q in mā
stricta appell'one dyoceſ ñ ꝓprehendit̄ ciuitas. sec⁹ aūt
ī mā larga ⁊ fauorabili vel saltē in mā indifferēti. ad ß
vide bo. rex. cū gl. ī. c. vnico. de re. pmu. li. vj. ī. c. cū eps.
d' offi. or. li. vj. ⁊ ex ß infert q ꝟba rescptor ad lites sūt
stricte int'pretatōis qō no. gl. eo. c. pri. ⁊. §. c. nōnulli. ⁊
c. ad ß. de hac mā lati⁹. j. sbn̄cia. ¶ No. sc̄do q clausu
la gn̄alis ⁊ q̄dā alij seq̄ns en ñeratōem certar̄ psonarū
vel rer̄ nō sp ꝓprehēdit paria vl' minora exp̄ssis ß r̄stri
git̄ ⁊ ampliat̄ p̄m determinatōz q̄ ānectit̄ cl'e. ß eīm fuit
impetrātū rescptū ꝑ epm saginēsē ⁊ q̄sdā alios nec tñ cō-
prehēdit cl'icos ciuitat'. ⁊ ß ꝓpt̄ determinatōz illā q̄ seq̄-
bat̄ vicz saginen. dyoceſ. ad ß qō no. Jnn. ī. c. fi. d' of-
fi. archi. ¶ Jn gl. j. ibi q: si cītas ⁊ dyoceſ diūsa sē. nō
bñ bāc gl. ī eo q dic̄ dyocesim eē diūsā ⁊ sepatā a ciui-
tate p̄r̄iū facē q: cītas ē caput dyoceſ. vñ ꝓprehēdi dz
appell'one dyoceſ tāq̄ ps ß suo toto. vt ptz ī. c. j. j. de
offi. or. ⁊ ī. d. c. vnico. de re. pmu. li. vj. hinc ē q tota dy
ocesis vnacū ciuitate appellat̄ parochia ep̄i vt ī. c. apli
ce. j. d' vona. So. ꝓpt̄ ß p̄r̄ia mlti impugnarūt decisiōz
isti⁹ rex. dicētes q ñ fuit iuridica decisio. ß ß asserē ī pn
cipe ē temerariū. iō cōiter dr̄ q ī odioſ ñ venit ciuitas
appell'one dyoceſ q: lz nomē dyoceſ ī suo genē sūptū
ꝓprehēdat ciuitatē. vt ī iuribꝫ ī p̄r̄iū all'. tñ cū capit̄ in
sua spē dyoceſ differt a ciuitate. q: dyoceſ r̄spectuat̄
ad ipam cītatē. vñ ī mltis iuribꝫ dr̄ q oīs de dyocesi
debēt ꝓfluere ad cītatē tpe synodi ep̄al'. ⁊ ex ß tene mē
ti q vbi vnū ꝟbū pt capi ī suo genere ⁊ ī certa spē si su
mus ī mā odiosa dz capi in spē sua ⁊ ñ ī genere. sec⁹ si ī
mā fauorabili. Et vide sil'e in adoptōe. nā adoptō ge
neraliť sūpta includit ī se arrogatiōz. ß si sumit̄ in sua
spē differt arrogatio ab adoptōe in r̄ ea q̄ dixi. ī. c. vni-
co. de cogna. lega. ⁊ le. ⁊ no. i. l. j. ⁊ ij. ff. de adop. ß banc
mām lati⁹ cet̄is attingēdo ⁊ clari⁹ formo q̄tuor articu-
los seu mēbra. aut eīm querit̄ nūq̄d appell'one cītat'. ve-
niat dyocesis an ecōtra. nūq̄d appell'one dyocesis veni
at ciuitas. c̄ciū mēbr̄ nūq̄d appell'one ciuiū veniat com
mitatini vl' dyocesis. q̄rtū q̄d ecōtra nūquid appell'one
comitatinor̄ veniāt cines: Ad primū Jo. an. ī. c. si ciui
tas. de sen. ex. li. vj. dixit q appell'one ciuitatis in p̄uile-

gio ꝓtra ius solū venit q ambitu muror̄ ꝓtinentur et
suburbia ⁊ ꝓtinētia edificia cīratis. ß ß dcm̄ vt cōphē-
dāt̄ suburbia ⁊ ꝓtinētia edificia ñ vr̄ regl'arit̄ vr̄ ī mā
odiosa. nā vt ꝓbat̄ in. d. c. si cītas. ex ꝟbio significato
vocabuli solū ꝓprehendit̄ id qō ē intra menia. et ī mā
stricta debem⁹ capē ꝟba stricte ⁊ p̄m ꝟbū ꝓpriū ⁊ strictū si-
gnificatū ꝟbor̄ vt ī. c. statutū. de ele. li. vj. ¶ Jtē spāle
ē in casu illi⁹. c. si ciuitas. vt ꝓprehendant̄ suburbia ne
ꝓpt̄ fraudē int'dictū vilesceret. dico tñ arg. opti. ex illo
tex. q vbi dispō ꝓcepta ī ciuitate vel appell'one ciuita-
tis cēt inutil'. vel posset fieri fraus nisi ꝓtinerent̄ subur-
bia q tūc appell'one ciuitatis veniūt suburbia. ⁊ in hoc
casu posset saluari dictū Job. an. ⁊ p ß dico in sil'i q si
p̄ciperet̄ sub pena alicui doctori ne legeret in cītate nō
posset legere in suburbijs. q: fraus fieret p̄cepto. dicit g̃
q regulariter in mā stricta appell'one ciuitatis venit id
qō. §. dixi. Dz ī mā larga seu saltē indifferēti venit ci-
uitas cū suo t'ritorio. vt ē tex. pulcher ī. l. j. §. cū vrbez.
ff. de offi. p̄fec. vr. ¶ Ad sc̄dm sil'r distinguo q in mā
larga appell'one dyocesis venit cītas vt ī iuribꝫ. §. all'. se
cus ī mā stricta vt ß. ⁊ ex his infert̄ ad decisionē. q. nun
qd ī lr̄is impetrat̄ ad bñficia appell'one dyocesis veniat
citas. Jo. an. p⁹ Host. tz ß q ñ. idē gl. sing. ī. c. accepi-
mus. de eta. ⁊ q̄li. ⁊ cōpost. j. eo. abbatē. ⁊ archi. ī. c. q̄uis
de p̄bē. li. vj. Dz ꝓtrariū tenuit ß Joan. de lig. ⁊ sentit
Pau. ī cle. ne romani de ele. q: si ī p̄uilegiꝫ venit ci-
uitas appell'one dyocesis vt no. Jo. an. p⁹ host. ī. c. j. d'
offi. or. ita dicendū ī r̄scriptis ad bñficia. ß primū dictū
ē cōis ⁊ ver⁹ p p̄dicta marie iūcto. c. q̄uis cū glo. sua
de p̄bē. li. vj. ⁊ id qō dicit Jo. an. d' p̄uilegiꝫ restrige-
rē ad p̄uilegia ñ odiosa. secus ī odiosis vel qñ sūt cō-
tra ius. l. ī p̄iudiciū t'cij. ad ß qō no. ī. c. olim. de verb. si.
⁊ qō no. gl. ī. c. si canonici. de offi. or. li. vj. sec⁹ vr̄ in lr̄is
de iustitia cū mādat̄ ei q̄ erat obligat⁹. ad ß qō no. gl.
in. d. c. accepim⁹. ⁊. d. c. q̄uis. ¶ Venio ad t'cīū ⁊ con-
cludo q appell'one ciuiū veniūt nō solū illi de comita-
tu ß et̄ illi d' t'ritorio vt ī. l. q̄ ex vico. ff. ad munici. ⁊. l. q̄
ī ꝓtinētibꝫ. ff. de verb. sig. p bar. in. l. j. ff. ad munici. ⁊ ī. l.
ij. ff. de verb. sig. ⁊ ī. l. nō dubito. ff. de capti. Et vid̄ bo.
glo. in. c. j. de vsuris. li. vj. ⁊ ß in mā larga vel saltē indif
ferēti. sec⁹ putarē in mā restringibili p ea q̄. §. dixi. licet
alit̄ sentit bar. ī. d. l. ij. vbi dixit q ꝓdēnata cītate vidē
tur ꝓdēnati comitatini. ß illd̄ pōt ꝓcedē ī mā cōi ciui-
bus ⁊ comitatinis. ¶ Ad vltimū dic q appell'one comi
tatinor̄ nō veniūt ciues q: comitatini sunt obligati ad
strictiora onera q̄m ciues. l. j. ⁊ qō ibi not. C. rustica vt
ad nullū obsequiū. li. xj. no. bar. ī. d. l. j. puto tñ q ī mā
larga si dat̄ p̄uilegiū dyocesi vel hoīb⁹ de comitatu
q cōprehēdit̄ tot⁹ comitatus seu tota dyocesis in suo
genere. p. §. dicta. an aūt nat⁹ ex ciuib⁹ in comitatu di-
cat̄ comitatin⁹ vl' ciuis: dic q ciuis. q: q̄ ad ista onera
nō inspicim⁹ locū origis ß psonas ex q̄b⁹ q̄s nascit̄ ita
notant̄ dixit bar. ī. d. l. j. ß ī dubiū vtr̄ nat⁹ ī aliq̄ ciui
tate ex parētib⁹ q̄ non ꝓstituerūt ibi domiciliū. ß erant
trāsēūtes vl' ad tp̄s trahebāt ibi morā dicant̄ ciues il-
lius ciuitat'. bar. videt̄ dubitare ī. l. filios. C. de mu. et
or. li. x. vr̄ tñ magis inclinare q ñ. q: oz ad ß vt acqui
rat ciuilitatē q parētes ꝓstituerint ibi domiciliū. qō est
dcm̄ singlare ⁊ sp mēti tenendū. ⁊ p ß ego allego exq̄
tū. ī fi. d' leg. iij. et ī. l. heres abñs. ff. d' iudi. et ī. c. roma-
na cū sua gl. d' fo. ꝓpe. li. vj. et p̄dicta no. ¶ Jn ea. gl. ī
fi. no. hāc vltimā. q. g. ꝓcludit eīm ꝓcessuz ñ valē si fuit
actū ꝑ psonas maiores vel negocia maiora exp̄ssis p̄ri
um tz Jnn. ī. c. sedes. §. e. et cōpost. ß ß Jo. an. dic t q
respectu psonar̄ ñ valz ꝓcessus. sec⁹ respectu rer̄. mo
uet̄ q: ꝟbio significato ꝟbor̄ veniūt maiores psone
et maiora negocia. c. ꝟ. sedes. allegatā qō r̄stringit hāc
mām oēs d' psonis dic̄ q maiores ñ ꝓprehēdūt̄. Tra
ctans ꝟbo de reb⁹ dixit q suꝑ maior ib⁹ reb⁹ non tenet̄

rñdē.7 ſic res maiores cōprehēdūt.ß ꝓpetit exceptō.ſi ꝑ nō opponit tz ꝓcessus.tū q: ī maioribꝫ rebꝫ nō ꝛefic iurisditio.tū q: vī ꝓrogatio facta.nā posita iurisditione circa ꝑsonas pōt fieri ꝓrogatio ꝛe re ad rē.vt ī.c. cū olim.ꝛe offi.ꝛele.7 no.gl.in.c.p.7.g.eo.ti.ß in ꝑsois maioribꝫ cū ñ ꝓhēdant ꝛeficit iurisditio nec pōt fieri ꝓrogatio ꝛe ꝑsona ad ꝑsonā.vt ī.d.c.p.7.g.7 p ß dicit ipe cōpoſt.bñ dixiſſe in eo q: dic q: ſi dat reſcptū ſup ecclia ſācti nicolai dyoceſ ſaginen.valz libell⁹ ſi ñ excipit ſup ecclia ſācti nicolai citatis saginen. dō.an.ñ vī ß vltimū approbare q ad casū ili⁹.c.q: etiā bona q ſūt ī ipa ciuitate nō ꝓhēdunt er q fit mētio ꝛe dyoceſi.ego fateor q: nō ꝓhēdunt ß dico valē ꝓcessuz ſi nō fuit exceptū in ꝓrogatōe iurisditōis ꝛe re ad rem exq nō ꝛeficit iurisditio q ad ꝑsonā.7 sic puto intelligisse cōpoſt.7 Jo.an.ꝛe hac tñ mā vide qō plene dixi ī d.c.ſedes.7 no.ſingl'iter iſtō dictū Jo.an.in eo q: dicit q: ex ꝓꝑrio ſignificato verboz ſub illa clauſula generali 7 q̄dā alq cōphendunt maiora exp̄ſſis tā in rebꝫ q̄ in ꝑſonis.7 ß facit ꝓ his que dixi in.d.c.ſedes.

Significauit. Si ꝙueniēd⁹ p cl'am moriat' re integ̃ ſucceſſor cōueniri nō pt.7 diuiditur vt ꝓmum. No.ꝑ q: reſcptū ad lites trāſit ī ſucceſſorē illi⁹ ꝓtra quē fuit impet̃tū ſaltē re nō integ̃ 7 ß ꝓbat notant iſte tex.a ꝓrio ſenſu.ſec⁹ vī ſi res eēt integ̃.qō an ſit vez in diſticte.ī.ſb ꝓcā. No.ſcō ex tex.q: p illā gnālē cl'am q̄dā alq pt femia ꝙueniri.7 sic vī q: in reſcptis ad lites maſculinū ꝓphēdit femininū.tex.tñ iſte ex toto ß ñ ꝓbat.q: mlier ꝙueniebat ñ ex ꝑsona ſua ß ex ꝑsona defūcti.nā p illā gnālē cl'am intēdebat iſte impet̃tor ī cludere comitē 7 ñ iſtā mulierē. Sz q̄d dicēdū ꝛe iure:recurre ad māz sat̄ diſcuſſā p archi.xvij.q.iij.ſi q̄s ſuadēte.p bar.ī.l.j.ff.ꝛe.v.ſi.vid ī ſpe.ī ti.ꝛe reſcpti.pñta. §.fi.v.ß q̄rit'.7 sat̄ puto cā ī cludi ī mā nr̄a cū ñ agat' re mlis tū ꝑiudiciali.q: p reſcriptū ad lites ſolū dat' iu ꝛe 7 nō fit aliō ꝑiudiciū pti.7 maſculinū regulariť cōcipit femininū.l.ſi ita ſit ſcriptum.ff.ꝛe.l.ij. No.ſcō q femia ſuccedit ī dignitatibꝫ vnō iſta mlier ſucceſſit fri ſuo ī comitatu.dic tñ Ioā.ß ꝓcedē ꝑm ꝙſuetudinē gallicanā sec⁹ ꝛe iure cōi.q: ī dignitatibꝫ 7 feudalibus ñ ſuccedit mlier niſi aliō ſit dcm ī ꝙceſſiōe feudi vt ī libro feudoz ꝛe ſucce.feu.c.filia. Adūte ī dignitatibꝫ feudalibꝫ ß ē indubitatū ß ī dignitate ñ feudali vī sec⁹.vicz q: ꝛe iure cōi ſuccedat femia.ad ß.c.dilecti.ꝛe arbi.7 .xij.q.ij.ī.c.cū ꝛeuotiſſimā.7 fac iſte tex.naz ß ñ dī q: iſte comitat⁹ eēt feudal'. Op.ꝫ tex.vī eniz q: iſtō reſcptū ꝛebebat extēdi ad iſtā comitiſſā qm̃ dignitas ñ moriť lz moriat' p̄ſidēs.vt ī.c.liberti.xij.q.ij. 7 in c.ſi gratioſe.ī.e.li.vj. Jo.tex iſte pt intelligi duobꝫ modis.p̄ q: ꝛebitū fuit ꝫctū noīe comitat⁹ ita q: ipa dignitas eēt obligata ß comes erat ꝙueniēd⁹ noīe dignitat̃.7 tūc ꝓcedit ꝫriū qō ē sat̄ difficile 7 vez ī ſe.vnō dicūt ß Jnñ.7 cōpoſt.q: ſi reſcriptū ipetrat' ꝫ eccliaz pt ꝙueniri is q̄ fuit ꝓmot⁹ in p̄latū p⁹ impetratiōez q: dignitas ñ variat' ꝑ ꝓmotōez ꝑſidētis. Et no.bñ ß dictū 7 tūc dic iſtū itellectū ñ ꝓcedē ad iſtū tex. Sz intelligo q: pecunia fuit mutuata fri ꝑſonal'r 7 actō erat dirigēda ꝫ ffrem ñ ꝫ comitatū .7 ꝓ ß iſte tex.cū dic q: mutuauerat fri nec ob.q: tex.ß pōderet q: iſta mlier ꝙueniebat' q: ſucceſſerat in comitatu.q: ß pōderat' ad cōcludēdū q: iſta erat heres ffris ſui.nā cōiter comites nihil hñt vlr̄ comitatū.iō pōderat' iſta ſucceſſio ad inferendū cā eē heredē vl'em 7 sic intelligēdo euitat' ꝫriuz ¶ In gl.ī fi.vī gl.ꝙcludē ī effectu q: ſi defūct⁹ cōueniē dus erat exp̄ſſus ī reſcpto q: tū c reſcriptuz extēdit' ad ſucceſſorē et' re integ̃.ꝑ.c.dilecti.ꝛe fo.ꝓpe.vī tñ gl.ß reſtringē qñ fuit ipetratū reſcriptū ī cā dignitatis. Si ꝛo defūct⁹ nō erat exp̄ſſus ī reſcripto ß eāt ꝙueniēd⁹ ſb cl'a tūc ñ extēdit' ad ſucceſſorē re integ̃.7 ad hūc casū reſtringit hūc tex.7 hāc lec.tene q: cōis ē 7 vera ß difficile ē reddē vrā 7 ꝙcludēte rōnē diuſitatis ī c⁹ redditi one m'kū inſtar' ß. Sz ꝙclude breuit' 7 clare q: iō in ꝑ casu extēdit' qm̃ reſcriptū hūit vires ſuas ī ꝑſonā defūcti cū viuēt tpe date.vñ extēdit' ad ſucceſſorē q: fingit' cadē ꝑſona cū defūcto vt ī auc.ꝺ iureiu.a moriēte p̄ſti. coll'.vij.§ ī ſcō casu qñ ꝺfūct⁹ eāt ꝙueniēd⁹ ſb cl'a nec fuit exp̄ſſus tpe vite ſue reſcriptū cozzuit cum ñ fixerit radices in ꝑſonā ꝙueniēdi.nā nō valet iudic' datio cū ñ viuēt is ꝫ quē iuder dat'.vt ī.l.ij.ff.q̄ ſen.ſine ap.reſcin.ß iſte iuder vī dat⁹ ꝫ ꝙueniēdū ſb cl'a tpe q̄ exprimit'.nā antea ñ hz iurisditōem iuder in nō exp̄ſſo vt in c.paſtoral'.§.j.ꝫ.e.merito cozzuit reſcriptū q̄ ad iſtū q̄ ꝛeceſſit añq̄ exprimeret'. Et ſi dicēs eoipſo q: exp̄mit' fingit' exp̄ſſus tpe date reſcripti.ar.ī.l. potior.ff.q̄ po. ī pig.ba.vbi ꝙditio trahit' retro a tpe initi ꝫctus. Sz dupler.ꝓria q: ß ñ pt retrotrahi cū ꝛeficiat ſubiectuz p mortē.ſile ī.c.ſi p te.j.e.li.vj. Scda ſo.7 melior ī eo dē casu ñ debēt ꝙcurrē due fictōes vt no.ī.l.j.C.ꝺ do. ꝓmi.ß ſi reſcriptū ß casu extēderet' ad ſucceſſorē concurrerēt due fictōes.ꝓria q: fingeret' iſte exp̄ſſus tpe date.ſcda q: ſucceſſor fingeret' eadē ꝑſona cū ꝺfūcto. nā vere ſucceſſor ñ ē eadē ꝑſona cū ꝺfūcto. Et ex hiis limita.l.heres abñs.ff.ꝛe iudi.vbi dī heredē poſſe ꝙueniri vbi ꝺfūct⁹ poſſat.ꝺz eī itelligi ī ordinario 7 ñ ī delegato ſaltē dato ſb illa cl'a gnāli. Rō q: reſcripta ſūt ꝑſonalia 7 odioſa merito reſtringēda.ſ.e.ad ß.7 gnāliter cū q̄rit' an reſcriptū extēdat' ad ſucceſſorē.diſtingue p⁹ cal.ß.7 Jo.an.ī regl'a is q̄ ī ius ꝛereg.iu.ī merc. q: aut mā ſup q̄ ipetrat' reſcriptū ñ extēdibil' ad ſucceſſorē 7 expirat reſcriptū p mortē.exēplū ī actore ipet̃tū ē reſcriptū ſup bñficio ꝺbito. nā ſi moriť ñ pt heres ex⁹ vt illo reſcripto.q: ñ ſuccedit ī bñficio cū ī bñficijs nō hēat locū ſucceſſio vt ī.c.ex trāſmiſſa.ꝛe fi.ꝑſby.exemplū ī reo fuit ipetratū reſcriptū vt reus ꝛeponeret' ab ordine vel a bñficio certū ē q: mortuo reo ñ pt cōueniri ſucceſſor.q: crimia morte extinguūtur.xxiij.di.q̄rūdā.7 ī.l.j.C.ſi re⁹ vel accu.mor.fue.aut mā ꝙcernit ſuccеſſorē 7 tūc aut res ñ ē integ̃.puta q: ꝺfūct⁹ fuit citatus 7 tūc reſcriptū extēdit' ad ſucceſſorem.ar.ß a ꝫrio ibi ad iudiciū reuocat⁹. Aut res ē itegra. 7 tūc aut ꝑdecеſſor erat cōueniend⁹ ſb cl'a 7 tunc ñ extēdit' ad ſucceſſorē vt ß erq ñ fuit exp̄ſſus dū viuēt.ß vez niſi reſcriptum fuiſſz impet̃tuz ꝫ dignitatē vt.ſ.diri. Aut cōueniend⁹ erat exp̄ſſus ī reſcripto 7 tunc ſi fuit reſcriptuz ipetratuz ī mā cōcernēte dignitatē lz nom̃ p̄lati fuerit exp̄ſſum 7 tūc extēdit' ad ſucceſſorē. 7 ī ß casu loq̄t ꝓprie dcm.c.dilecti. Aut ñ cōcernebat dignitatē ß ꝑſonā 7 tūc ñ extēdit' ad ſucceſſorē ſingularē niſi ī tribꝫ caſibꝫ. Prim⁹ ſi ſucceſſor ſuccedit ī vitiū. 7 ī ß casu loquit'.c.q: q̄nq̄.ꝺ iudi. Scds casus ī.c.j.ꝺ ali.iudi.mu. Tert⁹ ſi emanat ſcda miſſio vt ī.d.c.q: q̄nq̄.ꝫ alīū ītellectū. Aut q̄rit' nūq̄d ꝛebeat extēdi ad ſucceſſorē vl'em 7 fuerit mlte opi.ß opi.magl' cōis bz q: ſic q: cēſent' eadem ꝑſone vt.ſ.diri. Jtē q: agit' ꝛe modico p̄iudicio. 7 intellige ſi defunct⁹ erat ī rep nā tpe date reſcripti. alꝫ reſcriptū nō valet.vt ī.d.l.ij.7 ita nec ꝓuilegium trāſit ī ſucceſſorē ſi mortu⁹ ē tpe date is cui cōcedit' vt ē tex.multū notabil' in.l.neratius.ff.ꝛe reg.iu.

Ex inſinuatōne. Nō valēt lic̃ executorie ī q̄bus impetrās falſo dixit monitorias p̄ceſſiſſe.ꝓio ponit' p̄tis ꝛecisa q̄rela.ſcō ꝓuiſio.ibi q̄ circa. No. p̄ q: lic̃ executorie valēt ſine monitorijs dum tñ ceſſet ſurreptō.hic hodie cōit' ſolū dāt' executorie.monitorie 7 p̄ceptorie hodie ñ ſt' ī vſu niſi q̄ñ papa reſcribit.p receptōe alicuⁱ monial'. Sz q̄ro ß papa mādat ꝓcedi p̄uia rōne q: ſi iudices ꝓceſſerī cōtra rōnē nunq̄d tz ꝓceſſus.vī q: nō.q: cōtra formā mādati vt ī.c.cum dilecta.ſ.e.7.c.venerabili.ꝛe offi.ꝛeleg.7.l.diligenter.

ff. mãdati. Jn ꝫnũ fac̃ naz ꝓcessus ꝓtra ius litigatoris valet. vt in. c. cũ inc̃. j. de re iudi. dec. ℔ dicũt ꝓcessũ valere. q: ista cl'a nõ limitat iurisditionẽ nec dat formam ꝓcedẽdi ꝫ pot⁹ sapit monitõz 7 instructõz iudicl. naz ſp intelligit' vt iudex ꝓcedat ꝑ uia rõne. iõ si exp̃mit' n dat' noua forma. qđ bñ no. q: facit ad mkta. 7 ℔ dictuz allegani j. d. c. cũ dilecta. vbi plene expediui hãc mãz 7 dic vt ibi. ¶ Jn glo. j. ibi: ꝫ ordo 7 ꝫsuetudo curie. et dic ꝙ olim obſeruabat' iſte ſtilus hodie secus vt. s. dixi. ℥z gl. retulit ſe ad tp̃s suũ ꝛc.

Qãndatũ apostolicũ. Hec decre. legit' ꝓncipal'r duob⁹ mõis. 7 �means itellectũ gl. ℔ dic ℔ cessãtib⁹ cl'is i dubio papa nõ intẽdit gũare eandez eccl'iam seu eũdẽ collatorẽ sup̃ ꝓuisiõe duoꝝ. iõ scđs impetrãs repellit' siue p̃m⁹ expectet siue sit iã gr̃az ꝓsecut⁹. ℥z ꝫm aliũ intellectũ ℔ dic̃. Nõ intẽdit papa eũdẽ collatorẽ gũare de duob⁹ vbi ꝓ scđo. scribit cũ cl'a si ꝓ alio ñ ẽ sc̃ptũ q̃ hmõi gr̃am ꝓsequ̇t' et p̃ tpe date vl' p̃ntatõis scđi gr̃am assecuto. Jn pria poit dcm̃. i scđa e⁹ rõnẽ. ibi cũ sup. ¶ No. ꝑ valẽ l'ras sup̃ receptõe alicuius i canonicũ lz nulla fiat mẽtio de assignatõe p̃ben de. nõ tñ intelligas istũ debere remanẽ sine p̃bẽda quia eẽt ℨ. c. relatũ. j. de p̃ben. ℔ p̃bẽda venit accessorie ad canonicatũ. vt. c. si cl'ic⁹. 7. c. si post q̃. de p̃ben. li. vj. 7 qui vult principale 7 añcedẽs vr̃ velle ꝓns 7 accessoriũ vt in c. cũ. m. de cõsti. ¶ No. scđo ibi faceres recipi. ꝙ papa q̃nq̃ dat executorẽ ad ꝓpellendũ ordinariũ vt ꝓuideat iur̃ mãdatũ suũ. q̃nq̃ dat executorẽ ad ꝓuidendu⁊ vice sua. vt in. c. abbatẽ. j. e. 7 plene de mã in. c. si cap'o. 7. c. si soli. de p̃ben. li. vj. ¶ Jtẽ no. ꝙ intẽtio pape nõ ẽ gũare ordinariũ sup̃ ꝓuisiõe duoꝝ. Ex q̃ no. ꝙ ordinari⁹ dicit' gũari cũ papa ꝓfert bñficia ad ipi⁹ collationẽ spectãtia. 7 ẽ rõ q: collatio cẽſet q̃dã donatõ cũ ordinari⁹ vtat' liberalitate in cui cõferẽdo. vt no. in. d. c. relatũ. hinc dicit gl. no. ꝙ collatio bñficioꝝ cõputat' inc̃ fructus. vt no. in. c. cũ olim. de ma. 7 obe. vñ nõ p̃t dici nõ gr̃ari cũ p̃uenet' hac liberalitate 7 facilitate donãdi. Ex q̃ infert' ꝙ hodie p̃nt ordinarij mkt⁹ cõqueri cũ ex reseruatõe sũmi p̃tific⁹ 7 ex l'is expectatiuis ius cõferẽdi sit q̃si abdicatũ ab ipis ordinarijs. qđ ẽ contra c. ecce. xcix. di. q: nõ ꝺz papa ita ꝓuidere suis cõmodis seu vtilitatib⁹ romane curie cũ tãto graui p̃iudicio ordinarioꝝ. 7 ordo eccl'iastic⁹ cõfundit' si sua iurisditio vnicuiq̃ ẽpo nõ ſuat' vt in. c. ꝓuenit. xj. q. j. ¶ Pro introductõne gl. 7 mãe op. ℨ ter. decreta. ꝺz continẽ dubitatõem in ſe' q: nõ ꝺz edi in casu nõ dubio. vt in. c. cũ in iure de offi. del'. 7 in. l. j. in fi. ff. ad munici. 7 in. l. qđ labeo. ff. ad carbo. ℥z ista decre. nullã continet dubitationẽ. qđ ꝓz ex eo ꝙ papa scripsit ſ℔ conditõe ꝓ scđo. si ꝓ alio ñ fuerit scriptũ 7 comptũ fuit ꝙ ꝓ alio scripserat. g̃ ista g̃ia nulla ex defectu cõditõis opposite. qđ ꝓcedit marie cũ conditio ẽ de ꝓterito cũ illa ñ ſuspẽdat. q: certũ ẽ nãe vtꝝ scripserat ꝓ alio vel nõ. vt in. l. cum ad p̃ns. ff. si cer. pe. So. dicit gl. j. 7 bñ ꝙ dubitatõ potuit eẽ q: g̃ia scđa videbat' conditionat' ex sola pendẽtia prime g̃re. q: dicebat' si ꝓ alio ñ scripsim⁹. q̃ hmõi g̃iam ꝓsequat' ℔ pri⁹ fuerat g̃iam ꝓsecut⁹. 7 sic nõ videbat' hẽre locũ pria cõditio cũ ampli⁹ nõ pẽderet prima g̃ia. Et ꝓ ℔ ponit glo. rõnẽ dubitãdi. ℔ decisio fuit in ℨriũ. 7 rõ decedẽdi ꝫm gl. ẽ. q: cũ papa nõ intẽdẽt gũare eandẽ eccl'iam sup̃ receptione duoꝝ fort⁹ gravamen elicit' pria g̃ia executa q̃z ea pendente. 7 sic fortius obstabat exceptio ℨ scđm impetrãtẽ. ¶ ℥z ℨ hoc op. nã de intẽtione pape nõ apparet nisi ꝓ illã cl'am sed illa cl'a refert' ad pẽdẽtiã p̃me g̃ie. iõ cũ illa eẽt executa ñ hẽbat obstare illa cl'a. Et ob ℔ forte gl. ij. dic̃ ꝙ et' sine exp̃ssione illi⁹ cl'e papa nõ intẽdit' gravare eũdẽ collatorẽ sup̃ receptõe duoꝝ nisi exp̃mat. vñ ꝫm glo. ista cl'a si ꝓ eo. ſ℔ intelligit'. qđ ꝓtz ex eo ꝙ qñ papa vult scđm recipi apponit cl'am nõ obstãte ꝙ ꝓ alio scripserim⁹. ad ℔ bo. tex. in. c. pe. in fi. j. e. li. vj. alij tenẽt oppositũ dicẽtes ꝙ nisi papa apponat illã cl'am si ꝓ alio. teneat ordinari⁹ recipe scđm 7 t'ciũ ꝛc. nã si intentõ pape eẽt non gravare eccl'iam super receptõne scđi nisi hoc exp̃sso supfluo esset ista cl'a si ꝓ alio nõ scripsim⁹. Jo. an. ℔. 7 in. c. pe. ℨ. al'. tz primũ intellectũ qnẽ sequit' gl. q: al's frustra poneret' illa cl'a nõ obstãte. nec ob. si dicat' ꝙ ꝫm intellectũ gl. supfluit illa cl'a si ꝓ alio. q: nõ ẽ absurdũ si exprimant' ea q̃ tacite insũt. vt in. c. significasti. de elec. ℨ absurdũ est tollere nõ obstãtia vt obstãtia. vtputa si dicat' recipias talẽ nõ obstante ꝙ sit doctor vel nõ obstante ꝙ habeat tp̃s ltrimũ. Post posuit terciã lec. ꝙ aut pria g̃ia pendet 7 nõ valet scđa nisi apponat' cl'a cõualidatiua vtputa nõ obstãte ꝙ ꝓ alio ꝛc. Et est rõ ꝫm eũ in odiũ vacaturaꝝ ne plures sint expectãtes in eadez eccl'ia vel sub eodem collatore cũ sic daret' votũ captãdi mortem p̃mo⁹. Jtẽ si nõ apponat' cl'a nõ obstãte. videnť iſte g̃ie pendẽtes referri ad idem bñficiũ. Et sic quodãmodo induceret' sectio p̃bende. 7 iõ est opus ad ℔ vt valeat scđa g̃ia ꝙ apponatur cl'a non obstãte. Ad idez adducit. c. p̃nti. de offi. le. li. vj. vbi dr̃ ꝙ legatus nõ p̃t facere duas g̃as pẽdere sub eodem collatore ℨ vna executa p̃t facẽ scđaz. ℨ forti⁹ ℔ p̃t facere papa. aut pria g̃ia ẽ executa 7 tunc ꝫm eũ valet g̃ia nisi apponat' cl'a invalidatiua. 7 in hoc casu ꝓcedit iſte tex. 7 hãc lec. terciã secutus est ℔ Joh. cal. in suo cõmento. 7 adducit ꝓ hac lectura stilũ hodie rnũ romane curie. apponit eũ romana curia illã cl'am nõ obstãte ꝙ aliq̃ ꝓ l'ras nr̃as sint recepti. vel vt recipiantur insistant vel aliq̃ l'ras nostras impetrauerãt sup̃ ꝓuisione de bñficijs eis fienda. vñ põderat ipse ꝙ iste cl'e solũ concernant pendentiã g̃aꝝ 7 non g̃as executas. q: g̃a executa nõ ob. scđe. ℨ exequenda sic rõne p̃dicta. Ad. c. pe. ꝑ alle. rñdet dupl'r. prio ꝙ vbi g̃ie r̃flectabant' ad idẽ bñficiũ. Jtem nulla erat executa vl' forte in vtrisq̃ literis erat cl'a si ꝓ alio. 7 iõ non valebant vtreq̃ l'r̃e. 7 hũc intellectũ Ioſ. 7 Cal. secutus fuit q̃dam doctor solennis dũ ℔. c. padue repeteret 7 adducebat iſtũ tex. in ꝛbo eccl'iam añ dictaz. nõ eñ papa ℔ simpl'r dicit ꝙ nõ intendit eccl'iam gravare de duob⁹. ℨ retulit ſe ad illã eccl'iam cui scripserat si ꝓ alio. q̃i dicat respectu alteri⁹ eccl'ie cui nõ scribit' cũ illa cl'a cessat itẽtio pape. ℨ Jo. ď lig. do. an. do. cal. cõit' alij scribẽtes ℔ sequũtur primũ intellectũ glo. 7 approbãt do. de ro. dec. xxxv. vbi dicũt ℔ ꝓcedere et' si ambe vel altere l'itere essent in forma pauper. fundamentũ istoꝝ est. q̃a l'r̃a ℔ fundat ſe sup̃ gravamine 7 nõ sup̃ pendentia prime g̃re vel sup̃ odio vacaturaꝝ. gravamen ꝛro magis viget g̃a executa q̃ ea pendente. Jtem ꝫm do. an. ꝓbat' ℔ alio respectu. nã casus omissus relinq̃t' dispõni iuris cõis. l. si cũ dotẽ. in p̃n. ff. solu. ma. 7. c. susceptuz. j. eo. li. vj. ℥z ℔ papa cõditionauerat g̃am scđam i eẽ tum pendentie prime. prima aũt nõ pendebat hic. q̃a erat executa. 7 sic erãt ℔ ex ꝓuisionem pape. 7 nihilominus papa voluit scđm admitti qđ ꝓfecto nõ cõtingit vi cl'e rõne predicta ℨ ex dispõne iuris cõis. Adũte nã ℔ motiua cessarent si tenerem⁹ opi. Cal. dicentis ꝙ cõsecutus p̃bendã p̃t dici g̃am ꝓsecq̃ ex eo ꝙ actualiter ꝓcipit redditus 7 sic ꝛtute cl'e scđe fuit expulsus cũ exiterat conditio ℨ ℔ non obstãte sp tenni primaz lec. 7 sum motus ex nono fundamento. dico eñ ꝙ ista intentio pape insurrexit ex stilo curie. nã a p̃ncipio papa nõ scribebat ꝓ alicui bñficiando. vñ in volumine decreti non repit' bas g̃as vnq̃ fuisse ꝓcessas ℨ postmodũ papa incepit scribere cũ moderamine dando p̃mo monitorias. scđo ꝓceptorias. tercio executorias. 7 al's nõ scribebat ꝓ scđo q̃n apponeret illã clausulaz si ꝓ alio nõ scripsim⁹. vt ℔ cũ duob⁹ se. naz ex stilo curie cõ prebẽdim⁹ intentionẽ pape adeo ꝙ solita inseri i r̃scri

ptis hñtur ꝑ exꝑssis.ad ℔.c.ex lr̃is.de ꝓsti.7.c.cū cāz.ꝺ elec.7.c.ij.s.eo.7 ex his colligit ꝙ ista cl̃a si ꝑ alio non supflue ponit seu saltē antiquit⁹ ponebat.q: nullo iure exꝑsse cauet ꝙ papa nō intēdat grauare eccl̃az sup receptōe duoꝝ ℔ vt dixi ex ꝓsuetudie pape insurrexit illa ꝓsumptio tacite volūtat̃. Et ꝙ ℔ lect.sit vra pz̄ i c.capl'm.s.eo.nō diuinādo ad illū tex.nā ꝑmo recepto excludit scdōs i eadē eccl̃ia.nec apparet ꝙ ibi eēt cl̃a si ꝑ alio.nec ob.ꝙ ter.iste se referat ad illā eccl̃iam vbi fuit scriptū cū cl̃a.q: dico ℔ facē poti⁹ ꝯ illū inducentem istā lr̃am ad hūc effectū.nā si intētio pape nō erat grauare illā eccl̃iam nisi ꝑ clausulaz ꝓuidebat in vno casu tm̃.s.in euētum pendētie ꝑme forti⁹ vī ꝙ nō intēdat ḡuare eccl̃iam aliā vbi in scdis lr̃is nullā cl̃az apponit.q: ꝓuidēdo in casu pendētie videbat tacite velle ꝙ gratia executa non hret obstare.ar.c.nōne.de ꝓsump.7 tñ ℔ ꝯriū decidit.ad.c.pñti.de offi.le.lib.vj.multipl'r pōt rñderi.loquit em̃ in legato q̄ tanꝝ̄ hñs ordinariā concurrit cū quolibet collatore.vñ nō dī prauare eccl̃iam nisi ex sola pēdētia.nā ꝓferēdo vtit iure suo. Itē ibi nō dī ꝙ valeāt scde lre nō facta mētione de prioribꝫ.℔ ātloq̄mur i papa q̄ hz possit ꝓferre oia bñficia nō tñ vult vti hac ptāte ordinarioꝝ nisi ℔ exꝑmat.ar.in.c.pcenit xj.q.j. Quid aūt si in scdis lr̃is nulla ponit cl̃a nunq̄d annullētur vi surreptōis: vide ꝑ Jo.an.in.c.pe.palle. Ego credo indistincte ꝙ nō ℔ solū vi exceptōis grauaminis cōpetēt̃ eccl̃ie grauate.7 ꝑ ℔ facit.c.tibi q̄.j.e.li.vj.nō diuinādo ad illū tex.nā si lre scde fuissent surrepticie nō valuisset ꝓuisio illaꝝ vigore facta.7 de pluribus cl̃is 7 de eaꝝ intellectu q̄ ꝛsat in lr̃is bñficialibus vide ꝑ Jo.an.in.d.c.pe.7 in.c.si bñficia.de ꝓben. li.vj.7 ℔ ꝑ Jo.cal.

Litteris. Ecclesia in q̄ ꝑ papa dedit monitorias 7 scdo executorias ꝑ ꝑmū nō ꝑ scdm intelligit ḡuata. ꝑ poit mandatū qđ exeq̄ inbet.scdo tollit exceptōez.ibi ñ obstante.t'cio exꝑmit cām.ibi cū Nō.ꝑ ꝙ ꝓnomēvos ꝓtēplat̃ poti⁹ ꝑsonā q̄ꝝ dignitatē.fac̄.c.si gr̃ose.j.eo.li.vj.7 qđ no.i.l.cēteſimis.ff.de ꝛ.ob Nō.scdo qñ dī papa ḡuare eccl̃iam sup receptōe pluriuz si ꝑdecessor ḡuauit ꝑ ꝑmo Itē no.ꝙ act⁹ attribuit ꝓncipio 7 ñ fini q̄ꝝ ꝓncipiū ñ cēt finis necessitatiuū 7 exhortatiuū qđ pz ℔.nā receptio prīo attribuit pape q̄ dedit monitorias 7 ñ successori q̄ dedit executorias. 7 tñ certū est ꝙ monitorie ñ necessitabāt ℔ executorie tm̃. Vltīo no.ꝙ papa dz ꝑsecq̄ saltē ex urbanitate factū inchoatū ꝑ ꝑdecessorē bodie tñ q̄ ad mām nr̃am fit totū oppositum.q: oīs papa nouit creat⁹ reuocat oēs gr̃as factas ꝑ ꝑdecessores si ꝑ eas nō sit acq̄sitū ius in re. vt in.c.fi. de ꝓcess.pben.li.vj.7 ℔ fac̄ in odiū vacaturarum ne tot gr̃e expectatiue pdeāt.7 ℔ cā ē honesta.aut vt ipe ꝓuideat 7 forte ista verior Op.ꝫ tex.vī ꝙ receptō ꝓmi erat oīno attribuēda isti q̄ dedit executorias.q: monitorie expirauerāt re integra ꝑ mortē pape.nā gr̃a fienda expirat si ꝓcedēs morit re integra.vt in.c.sicut ꝺ pben.li.vj. So.do.an.instat 7 tandē fatēdo ꝯriū dicit urbanitate papa fuit ꝓsecutus factum ꝑdecessoris. ℔ ista solo in nō satisfacit.q: si monitorie in totū expirauerāt nō pōt act⁹ attribui prīo.ad ℔.c.cū accessisset.s. de ꝓsti. Nō em̃ reuniscūt prime lr̃e ℔ effect⁹ cātur ex secūdis.vñ dicerē ꝙ cū iste monitorie fuisset pñtate nec expectēt aliū ꝓcessum p⁹ pñtatōem nō vī res integra, 7 sic puto ꝙ ñ expirauerīt Jn gl.j.in fi.no.istā gl.ꝙ ꝑ lr̃as monitorias ꝑceptorias vel executorias nō tribuitur ius in bñficio vel ad bñficiū ℔ solū dat̃ factas implorādi offm̃ executoris vl illi⁹ cui scribit̃.ius.n.ad bñficiū fert̃ ex receptōe i canonicū.q: tūc hz ius affectiuū ad ꝑbendā vacaturā.vt in.c.si postq̄.de ꝑben.li.vj.7 in.c.vlti.de cōcess.ꝑben.li.vj.ꝑ collationē ꝛo acquirit ius in bñficio. vñ pōt dicere bñficiū eē suū.vt in.c.si tibi abñti.de ꝑben.li.vj. Jn gl.fi.ibi ℔ ad mandatum pape.℔ glo.loquit incaute.nā vt dicit Jo.an.7 bñ aliud ē dicere si ad mandatū nr̃m aliū non recepistis q̄ꝝ si dicat̃ si ad mandatū pape ꝛc.nā ista ꝛba vltima ꝓcernūt dignitatē 7 sic verificarētur in receptiōe facta auctoritate cuiuscūq̄ pape. ℔ priora ꝛba contemplant ꝑsonā.iō nō verificant nisi scriptio prioris fuerit facta ex auctē mādatoris ad ℔.c.si gr̃ose.s. alle. Et in eo ꝙ gl.dicit de legato vī bodie ꝑbari i.c.bi q̄.ꝺ ꝑbē.li.vj.

Abbatem Dyocesan⁹ cui scribit̃ vt i dyocesi sua vbi ꝑ alio scriptum nō ē ꝓuideat vel faciat,puideri non ꝑt id exeq̄ circa bñficiū spectās ad collationē alicui⁹ iam ꝑ alio grauati.7 nō diuidit̃ No.prīo ꝙ collatō bñficioꝝ sitoꝝ in dyocesi ep̄i pōt ꝑtinere ad abbatē.7 sic ad ꝑlatū inferiorē ep̄o.7 ℔ de iure spāli.puta ex ꝓuilegio vel ꝑscriptione seu statuto facto tpe fundatōis ecclesiaꝝ.q: de iure'cōi institutō seu ꝓuisio bñficioꝝ spectat ad ep̄m.xj.q.j.in.c.regēda.7.c.nouerint.7.xvj.q.vj.oēs basilice.7 in.c.cū ex iniūcto.in fi.de hereti.7 vīd glo.in.c.sciant cūcti.de elec.li.vj.7 vide qđ dicam.j.ti. ꝓxi.cū dilectus No.scdo ꝙ grauamen in receptione scdi ꝓsiderat̃ habito respectu ad idētitatē collatoris 7 nō ad idētitatē eccl̃ie.7 ꝑ ℔.c.declarant̃ capl'a ꝓxima ꝓcedētia.nō ergo ꝓsiderat̃ grauamē rōne reddituū ℔ rōne facultatis ꝓferēdi cū ꝑlatus non possit ꝓuidere suis 7 maxime his q̄ seruiūt eccl̃ie. Itē no.tertū iūcta glo.pe.ꝙ qñq̄ executor dat̃ ad ꝓuidendū qñq̄ ad exequēdum.de q̄ in.c.si capl'o.7.c.si soli.de ꝓcc.prēben. Qz q̄ro nunq̄d respectu iurispatronat⁹ possit q̄s vti exceptione gravamis.pone exemplū .abbas ad mandatū pape ꝓuidit titio de bñficio spectāte ad collationē suā.nūc ep̄s executor vult ꝓuidere de beneficō spectāte ad iuspatronat⁹ abbatis.nūquid abbas ꝑ sit se defendere exceptōe gravamis: No.dic̄ ꝙ sic sine sint de mēsa abbatis sive spectēt ad collatōem suaꝝ sive ad pñtationē suā nō dz in eis de novo ḡuari.compost.tenet ꝯrium q: pot⁹ dī grauari collator q̄ꝝ pñtator.in ℔ tñ distinguit ꝙ aut papa mādat illū ꝓpelli ad ꝓuidendum 7 non pōt fieri ꝓuisio in bñficio ꝓnali cū collatio nō ptineat ad istū.aut papa dat ptātē executori ad ꝓuidēdum 7 tūc secus.7 ℔ dictum cōius qđ tñ ego intelligerem in ꝓnatu eccl̃ie.secus in ꝓnatu laicoꝝ.q: ꝑ lr̃as gn̄ales nūq̄ papa intendit ꝑiudicare iuri patroni laici.vt no.in cle.ij.de ꝑbē.7 in.c.cum dilectus.ꝺ iurepatronatus. Jn glo.j.ibi q̄ prīo suū mādatū repñtat.℔ dictū nō vī vꝛ q: in bñficialibꝫ stam⁹ date 7 nō pñtationi vt plene dixi in.c.capl'm.s.e.7 dic vt ibi. Qz q̄rit ℔ hosti.qđ si ꝓuisio sit facta scdo añq̄ prim⁹ suas lr̃as pñtaret: vī ꝙ debeat scdus remoueri 7 ꝓmus instituī.ad ℔.d.c.capl'm.in contrariū fac̄.c.audita.j.de resti.spo.Cōcludit Host.in ℔ papā ꝑsulēdū Jo.cal.dic̄ ꝙ si ꝓmus impetrās nō bēbat ius affectiuū valet ꝓuisio facta scdo.al's dz scdus remoueri.7 no. ℔ dictū.tñ puto ꝙ in casu hui⁹.c.vbi ꝑ scdo scribitur cū cl̃a si ꝑ alio.nō ꝓcedat dictū cal.si ꝓmus nō fuit negligens. Rō q: ℔ ꝓditio si ꝑ alio.cū referat̃ ad tps ꝑteritū nō suspēdit actū ℔ incōtinēti facit actū valerevl nullum eē.vt in.l.cū ad pñs.ff.si cer.pe. Cū q̄ ꝑ alio fuerat sc̄ptū q̄ scda gr̃a nulla ex defectu ꝓditionis.7 sic collatio repitur facta vigore lr̃e nulle. Et ad mām vide qđ dixi in.d.c.capl'm. Jn glo.pe.ibi excōicare ꝯdicētes. no.glo.ꝙ executor datus simpl'r ad faciendū ꝓuideri potest excōicare ꝯdicentes hz non exprimat̃ in lr̃is. Et idē tenet Jnno.hic.nā delusoria videt̃ ℔ ptās si cobertionē aliquā iste non hret vt in.c.ex lr̃is.de offi.dele. 7 i l.ij.ff.de iurisd.om.indi. Ex quo infero ꝙ fortius poterit delegat⁹ pape excōicare hz in lr̃is non dicat̃ vt possit compellere ꝑ cēsuram ecclesiasticā. hic nō sunt alia

A Excõmunicato. Per rescriptuz directũ excoĩcatori vt absoluat excoĩcatũ si ꝑ̃ ꝓcliuz eum excoĩcauit dat̃ executoribꝫ q̃ eo nõ parẽte exequant̃ nõ excoĩcatori ß executoribꝫ cognitio demãdat̃. h. d. Primo ponit factũ ex q̃ qõ. scõo solutio ibi. excoĩcatori. tercio ĩ solutione rõez inf̃erit ibi qui ꝺ facto ¶ Nõ primo q excoĩcatio lata sine monitõe7 sine cã rationabili tenet. quod ꝓbat̃ ex eo. naz iste dicebat se ligatũ ꝓtra statutũ cõcilij gn̄alis. de quo ĩ. c. sacro. j. ꝺ sen. ex. vbi aũt ꝺ̃ q excoĩcatio debet fieri ꝓpetẽti monitõe p̃cedẽti. 7 idẽ potest colligi ex tex. illius. c. sacro vt ibi dixi. fallit tñ ĩ casu. c. cõstitutionẽ. de sen. ex. li. vj. qꝺ declara vt dixi ĩ. d. c. sacro ¶ Nõ scõo q excoĩcat9 iniuste remittit̃ ad excoĩcatorẽ suũ absolnẽdus. q̃ an sit ver indistincte dicã. j. sup glo ¶ Nõ tercio q excõicat9 ꝑ̃ ipetrare rescꝑtũ sup iniusticia excoĩcat̃. ad ß. c. j j. eo. li. vj. ¶ Nõ q̃rto q cadẽ cl̃a relata ad diuersos effectus ꝑ̃ opari diuersos effectus ꝑm subiectã mãz. Et ad ß solet allegari iste tex. nã ß cl̃a si ita ẽ. relata ad excõicatorẽ nõ importat cognitionẽ ß monitionẽ7 instructionẽ quandã seu notionẽ. sed relata ad iudices ꝺputatos in ꝺfectũ excoĩcatoris induxit causę cognitionẽ. ¶ Itẽnõ q in facto ꝓprio nõ ꝑsumit̃ ignorãtia seu ĩ facto alieno indagato iudicialiter. nam iste excoĩcator ꝑsumit̃ esse certus vtz excoĩcauerat cõtra concilĩũ. q: ß consistit ĩ facto ꝓprio. 7 ad hoc solet allegari iste text. s. q ĩ facto ꝓprio nõ ꝑsumit̃ ignorãtia. et ꝺ ß aliquid. j. ¶ Op. ꝓtra tex. in eo q innuit excoĩcatõez latã sine cã rõnabili 7 monitõe nõ ꝓmissa tenẽ. q autez ß colligat̃ ex tex. ꝓbat̃ ex eo. q: iste dicebat̃ ligatus cõtra statutũ ꝓcliq gn̄al̃. ꝺ q̃ in. c. sacro. j. ꝺ sen. ex. vbi ꝺ̃ iudicez nõ ꝺbere aliquez excoĩcare sine cã rõnabili 7 competenti monitione p̃missa. vñ ob. c. vt nr̃m. j. vt eccl̃astica bñficia. 7 c. a nobis. el. ij. ꝺ sen. ex. vbi ꝺ̃ q ecclesia ꝺbet se ꝓformare diuino iudicio. ad idẽ. ij. q. j. ꝺus oĩpotẽs. ß ipe ꝺus neminẽ damnat iniuste. vt in. c. j. ꝺ re iuꝺ. li. vj. 7 c. lr̃as. j. ꝺ resti. spo. g̃ nec ecclesia ꝺbet ligare aliquẽ iniuste. ¶ Itẽ 7 scõo ob. c. cui est. xj. q. iij. vbi ꝓbatur excoĩcationẽ esse nullã. Itẽ cessante cã dispositiõis ꝺbet cessare dispositũ. vt in. c. cum cessante. ꝺ appel. l. adigere. §. q̃uis. ff. ꝺ iurepa. Sz cã excoĩcatõis ẽ peccatũ mortale. vt. xj. q. iij. nemo. 7 c. nullus. g̃ vbi cessat peccatũ nõ ꝺbet tenere excoĩcatio. Sꝺ. cum q̃rit̃ an 7 qñ teneat excoĩcatio vel sit nulla distingue post cal. q qñ q excoĩcatio ẽ nulla. qñq tenet ß ẽ iniusta. qñq tenet 7 ẽ iusta. ꝑ primo mẽbro cape regulã vbicũq ꝺat̃ ihabilitas seu incapacitas ĩ agẽte seu patiẽte excoĩcatio est ipo iure nulla. Exemplũ primi cum excoĩcator nõ ẽ capar seu exercẽ nõ potest istã iurisdictõem spũalẽ. Exemplũ ĩ laico. vt in. c. bñ quidẽ. xcvj. di. 7 in. c. si impator. 7 in. c si duo. ca. di. papa tñ posset ꝺare laico pr̃atẽ excõicandi. q: excoĩcatio ẽ iurisdict̃. 7 nõ ordinis. et ꝺ ß bẽs glo. nõ. in. ꝺ. c. bñ quidẽ. xxxij. di. §. vez. 7 in. c. trãsmissã ꝺ elec. Itẽ pone exemplũ in iudice excoĩcato. nã excoĩcatus maiori nõ põt aliũ excoĩcare. q: cum sit ipe extra eccl̃az nõ potest aliũ ex eccl̃am ponẽ. vt in. c. audinim9. xxiij. q. j. 7 ibi vide bo. glo. 7 ĩ sũma einsdẽ cãe. cadit tñ nõbile dictũ si iuder occulte excoĩcat9 aliquẽ excoĩcat. nũquid teneat sñia. Et glo. tenuit ĩ dicta summa excoĩcationẽ esse nullã licet ꝺbeat obseruari donec ꝓstiterit iudicẽ esse excoĩcatũ. Et ita coĩter solẽt doc. tenere. Sz in cõtrariũ ego allego singulare dictum Inno. ĩ. c. sive re. j. ꝺ sen. ex. vbi tenet ꝓrium. et forte illa opi. verior. q: excoĩcatio est iurisdict̃. 7 ea q̃ fiũt a iudice nõ notorie excoĩcato tenẽt rõe publice vtilitatis. vt in. c. ad pbandum. ꝺ re iuꝺ. 7 vide ad mãz qꝺ ipe Inno. nõ. ĩ. c. j. ꝺ scismat̃. Exemplũ scꝺi. s. cũ incapacitas est ĩ patiẽte cũ iuder excoĩcat infantẽ furiosũ vel talẽ ꝺ q̃ certũ est eũ ꝺelinq̃re nõ posse. ad ß qꝺ nõ. ĩ. c. romana in. §. ĩ vniũsi tatem. ꝺ sen. ex. li. vj. Itẽ pone exemplũ in infideli q̃ nõ est capax huius censure. vt in. c. gaudemus. j. ꝺ dinor. Itez est nulla vbi error intolerabil̃ exprimit̃ in sñia. vt q: excõicat̃ q̃s q: facit bonũ vel q: nõ ꝓmittit malũ. vt in. c. ꝑ tuas. ꝺ sen. ex. 7 in. c. venerabilibꝫ in. §. pe. e. ti. li. vj. Et vide qꝺ nõ. glo. in. c. pñti. e. ti. 7 li ¶ Sz dubitari potest q̃d si excõicatio nõ ꝓtineat in se errorẽ exp̃ssuz tñ notorũ est eã esse iniustã. nunquid notoria iniusticia reddat eã nullã. nã ĩ aliꝭ sentẽtijs tal̃ notorietas vitiat ipo facto. vt nõnn̄ dixit Inno. in. c. fr̃nitatis. ꝺ frigidis ꝑ q̃ facit bo. tex. in. c. inn̄ ceteras. ꝺ re iudi. 7 quod ibi dixi. doc. ß nõ attingũt istum casuz ß Archi. tetigit ĩ. d. c. venerabilibus. 7 videt̃ innuere q nõ sit nulla. q: iura sup hac nullitate loquunt̃ cũ error fuit exp̃ssus in sñia ß opi. potest sustentari vt excõicatio habeat̃ in maiori reuerẽtia. sed ꝺ iuris subtilitate credere sñiam esse nullam. q: cessat p̃sumptio iusticie q̃ facit tenere sñiam iniustã. ad ß quod nõ. in. ꝺ. §. in vniũsitatẽ. Itẽ fort9 ꝺz ee nulla excõicatio q̃z alia sñia cũ contineat in se maiorẽ iniq̃tatẽ cũ agat iuder remouere quẽ a gr̃a dei ex cã notorie iniusta. ¶ Uenio ad secundũ ĩ q̃ ꝓclude q vbi ꝺat̃ habilitas ĩ agẽte 7 patiente 7 cessat exp̃ssio erroris modis p̃dict̃. tunc excõicatio tenet licet sit iniusta ex ordine. q: nõ fuit ordo seruat9. vel ex cã. q: sine cã rõnabili. vel ex aio. q: supior iniq̃ aio excoĩcauit. 7 de his iniusticijs habes. xj. q. ij. in. §. cum g̃. 7 in. §. si g̃. et vide bo. glo. xj. q. iij. in sũma. 7 in ß casu loquit̃ iste tex. direrunt tñ quidã q nulla in ß est ꝺfñtia inr̃ excõicationẽ 7 alias sñias. nã 7 alie tenẽt licet sint iniuste. vt in. c. cum inr̃ ꝺ re iudi. Sed tu dic melius q respectu iniusticie cãe 7 animi ꝓcedit ß dictũ. sed nõ respectu iniusticie seu ꝺfectus ordinis. q: talis ꝺfect9 reddit sñias nullas. ij. q. vj. §. diffinitiua. 7 in. l. prolatã. C. ꝺ sen. 7 inter. om. iudi. sed ꝑ hoc excõmunicatio nõ vitiat̃. vt ß 7 in. ꝺ. c. sacro. licet excoĩcator veniat puniẽdus vt ibi. que autem est rõ dic q ß fuit inductũ vt claues eccl̃esie haberent̃ ĩ maiori reuerẽtia. xj. q. iij. nemo ꝓtemnat. 7 vt ꝑ meritum obediẽtie iste iniuste excõmunicatus cresceret. xj. q. iij. quid g̃. Item quia excõicatio sumit effectũ 7 substãtiam a potestate clauiũ. ꝺfectus ergo ordinis nõ potest esse substãtialis. i. ordo requisitus ĩ excõicatiõe fiẽda nõ est substãtialis ß de iusticia rõe p̃dicta. ¶ Aduerte tñ q licet excõicatio iniusta teneat q̃ ad hoies. nõ tñ quo ad ꝺ̃ũ si nõ subest cã rõnabilis. q: nisi q̃s peccz nõ potest priuari a gratia ꝺi. xj. q. iij. temerariũ. 7 i. c. lr̃as ꝺ resti. spo. sed si quis cõtemneret excoĩcationẽ iniustã tũc ligaret̃ ex ꝓtemptu etiã apud ꝺ̃ũ. vt in. c. ꝑ tuas. sup ꝓa allegato. Sed ad ꝓria sup̃ formata dic q mꝭta fieri nõ ꝺbẽt facta tñ tenẽt. vt ĩ. c. ad aplicã. ꝺ regla. Itẽ ꝓcedũt quo ad ꝺ̃ũ 7 vide bo. glo. xxiij. q. j. quodcũq. vbi glo. tractat q̃d opat̃ excoĩcatio quo ad ꝺ̃ũ. et vide quod ꝺixi ĩ. c. ita quorũdam. ꝺ iude. Ultimo membro dic breuit̃ q excoĩcatio ẽ iusta 7 tenet qñ cessat oĩs iniusticia 7 incapacitas modis p̃dictis. 7 ad. ꝺ. c. cui. qꝺ facit ꝓ secundũ mẽbr̃ dic q ibi lata fuit excoĩcatio ab hẽtico. ideo nulla fuit. vt ibi nõ. ĩ glo ¶ In glo. j. ibi et q: ꝑ simplicẽ querimoniã. Aduerte clarius 7 lati9. Nã glo. ĩ prima pte ꝓsequit̃ q̃d ꝺbeat facere supior excoĩcatoris cum ꝓclamat̃ ꝑ excoĩcatũ cõquerentẽ ꝺ excõicatore. 7 distingue comp̃hendẽdo glo. 7 dicta doct. q aut excoĩcator est ordinarius aut ꝺlegat9. Primo casu aut nõ fuit ab eo appellatũ sed ꝑ simplicẽ querelã excõicatus adinit superiorem. 7 tunc dicit Cal. q supior ꝺbet remittere excõicatũ ad excoĩcatorẽ vt cum absoluat si eũ iniuste excoĩcauit 7 potest ꝺare iudicẽ q̃ eo nolẽte absoluere ipe exeq̃t̃ vt ß. ad ß. c. ad rep̃mẽdã. j. ꝺ offi. or. dicit tñ Cal. q si supior absoluit sine remissiõe tz absolutio. q: cũ sit iuder nõ curat̃ q male fecerit ĩ ñ remittẽdo. q: iniusta absolutio valet exquo ẽ facta a supiore. vt in. c. venerabilibus in. §. vltimo. ß dictuz ego

puto limitandū 7 distinguēdū. put hz i. d. c. venerabilibꝫ. in ꝑn. nā si appellat' ad archiep'm. q; ipe nō hz iurisditionē in subditos suffraganei sine appellatōe. vt in. c. pastoral'. de offi. del'. si iste fuit excoicat' ad petitōz alterius subditi nō pōt archiepūs se intromittere sine appellatōe. secꝰ vbi ꝓcessit ex officio. q; archiepūs ē iudex ordinarius epi. 7 ex hꝫ dic q; vbicunq; adit' superior q; pōt adiri q; via q̄rele hz locū primū dictū cal. vt puta si adit' papa vel archiepūs respectu ꝑlati inferioris sibi subiecti q; ea q̄ notant' in. c. cum ab eccl'a. de off. ord. ¶ Itē dic q; remissio dz fieri nisi excōicatio sit notorie iniusta. vt in c. sollicitudinē. d' appel. 7 in. d. c. venerabilibꝫ. §. sane. vl nisi piculum sit in mora in remittendo. vt i. d. §. sane. si ꝓo fuit appellatū. 7 tūc ē i optōe superior' an velit remittē an velit ipe absoluē. tm honestꝰ ē vt remittat. vt i. d. c. q; tuas. ita cōit' dicunt doc. hꝫ ¶ Hz tu melius distingue tres casus. q; aut certū ē excoicatōz eē iniustā. 7 n̄ dz fieri remissio. aut certū ē eā eē iustā 7 dz fieri. aut dubitatur. 7 tunc ē i optōe superioris. ꝫ honestꝰ est vt remittat ista distinxit tex. in. d. c. venerabilibꝫ i. §. sane cū duobꝫ se. Et ex his dic q; ista remissio n̄ fit ad ignominiaz istius excōicatoris ꝫ ad honorē ꝓseruādū. q; minor pudor est q; q̄libet corrigat factū ꝑ se q; corrigat' ab alio. vt i. c. q̄lit'. el. j. j. d' accu. 7 p hꝫ iste tex. in ꝓbo deferat'. 7. d. c. venerabilibꝫ. vbi dī q; honestius 7 ꝓgruēti' fit ꝛc. ¶ Et si diceres q̄re fit remissio ad iudicē suspectū. dic q; nō fit remissio vt ipe cognoscat ꝫ solū vt absoluat. nā in absolutōe nō pōt ptēdi suspitio. 7 eodē modo dic ad. c. acceptā. de appel. vbi dī q; n̄ debet appellās remitti ad iudicē a q̄. Si ꝓo excoicator fuit delegat'. 7 tūc aut fuit appellatū ab eo aut nō. p casu superior delegās n̄ tenet' remittere si nō vult cum possit renocare delegatū q̄cunq;. vt in. l. iudiciū soluit'. ff. de iud. 7 i. c. sup q̄nū. de of. del'. ꝫ si vult remittere pōt distinguēdo mō ꝓdicto. Si ꝓo n̄ fuit appellatū. 7 tunc aut excōicauit an sniaz diffinitiuā aut p'. p'mo casu pōt fieri ad eū remissio. ad hꝫ. c. prudētiā. de of. del'. 7 dz fieri p aliū citra delegātē vt ibi si ꝓo excōicauit post sniam. aut nō ē lapsus ann' 7 fit remissio. aut ē ann' elapsus 7 nō pt̄ fieri q; nō remāsit i eo iurisditio. vt in. c. q̄rēti. 7 qd' ibi nō. de of. del'. Ipe tm̄ delegās pōt sp nō remittere si vult q; iudiciū soluitur ꝛc. ¶ In ea. glo. ibi hꝫ q̄ de cā ꝑncipali. Iste articul' melius expediet' in glo. fi. vbi hꝫ tāgit'. iō dic vt ibi dicā. ¶ In ea. glo. ibi ita suspēsus. adūte nā glo. ex tex. 7 ꝓdictis infert q; excōicat' minori pōt absoluē excoicatū. 7 dic q; colligit' hꝫ mō. nā si iste excōicauit ꝓtra ꝓciliū incidit in penā illius. c. sacro. ꝑ quā pt̄ dici excoicat' minori cū n̄ possit administrare sac̄. 7 tm̄ pōt absoluē vt hꝫ. 7 rō. q̄a excōicatio minor solū ꝑuat a sacr̄oz ꝑticipatōne nō ab exercitio iurisdit'. Et idē i interdicto ingressu ecclie. de q̄ in di. c. sacro. ¶ In glo. in ꝓbo difficultatis in fi. nō glo. nā ex ea relata ad tex. hēs q; excōicatus ꝫ formaz. c. sacro. s. sine monitiōe vel cā rōnabili debet absolui sine oīmi difficultate. nō em̄ tenet' pstare iuramētū de parēdo mādat' ecclē nec aliā cautōz. nec aliqd' aliud mandatū potest sibi fieri in satisfactionē excoicatiōis. Et licet ab. dixerit iuramētū eē pstādū ne frāgat' disciplina ecclastica. vt in. c. cum desideres. de sen. ex. tm̄ Post. 7 cōiter doc. tenēt glo. 7 melius. Nā potius ē relaratio ista q̄ fit de iniusta excoicatōne q̄ absolutio. vt in. d. c. sacro. vñ tenuit hꝫ Post. q; iudex ecl'ē n̄ sacerdos pt̄ absoluere a tali excoicatōe. secꝰ dixit si excōicatio fuisset iusta. Io. cal. tenet q; in offii casu iudex pt̄ absoluere ab excoicatione licet n̄ sit sacerdos. q; excōicatio ē iurisditio. Ex q̄ infero q; vicarius epi licet n̄ sit sacerdos pt̄ excoicare 7 absoluere. Et idē in legato pape q̄ nō eēt sacerdos. d' q̄ vide plenius in. c. a nob. q̄. de sen. ex. 7 hāc opi. puto verioris respectu pene nō aūt respectu culpe. nā respectu culpe absoluēs debet eē sacerdos. vt in. c. oīs. j. de peni. 7 re. in. c. noua. e. ti. potest tm̄ 7 sanctū 7 honestū seruare opi. Hosti. vt sic iudex imitet' ipm̄ saluatorē. q; nō eripuit aliquē ꝑ ptes sed in totū. si em̄ ꝓmittit absolutōez sacerdoti poterit ille absoluere a pena 7 a culpa. ¶ In glo. in ꝓbo exequat' in fine. Aduerte latius. aut em̄ superior pfixit terminū certū excoicatoris aut nullū. p'mo casu indubie post lapsum terminū pt̄ iste deputat' cognoscere 7 absoluere. Hz an possit añ lapsuz terminū. glo. hꝫ tenet q; n̄. 7 idē et' Inno. si ptes ꝓsentirēt. q; cū in iurisditio nō del' isti deputato nisi p' lapsū t'mini nō pnt ptes añ tps iurisditionē tribuere. ar. in. c. significātibꝫ. j. de of. del'. Hosti. tenet ꝛ inm. q; in fauorē isti' excoicatoris fuit pfixus terminus. ꝫ dz illi posse renūciare. j. de regula. ad applicā. 7 in. l. si quis in ꝓscribēdo. C. d' pact'. Io. cal. sequit' dictū Inno. q; licet remissio fiat i fauorē excōicatoris. pfixio tm̄ termini fit ad limitandā et restringendā ipsius pt̄atē. vñ ꝓcludit cuz ꝓpos. q; nisi excōicator ꝓmittat sibi vices suas nō pt̄ deputatus absoluere nisi forte. j. terminuz dixerit se velle absoluere. do. An. dicit posse distingui. q; aut excoicator dixit. nolo absoluere 7 debet expectari finis t'mini. q; licet noluerit absoluere in pnti nō tm̄ negauit se nolle absoluere in futur'. aut dixit nolo absoluere nec vnq; absoluā. 7 tūc potuit absoluere iste deputat' n̄ expectato lapsu t'mini. 7 satis ē eq̄ distinctio. Al' al'r pōt dici q; aut in iudicio dixit se nolle absoluere 7 frustra expectat' lapsus t'mini aut dixit ex iudiciū 7 tūc secꝰ cū potuerit hꝫ ex iracundia dicere. ad hꝫ tex. cum glo. in. c. venerabilibꝫ i ꝓ. secꝰ ꝑ. aut nullus terminꝰ fuit pfixus ꝑ superiorē. 7 tūc deputat' n̄ pt̄ absoluere añ negligentiā excoicatoris. ¶ Cōuincet' añt negligētia ꝑ deputationē termini ab isto deputato faciendā. ar. in. c. irrefragabili. in. §. excessus. de off. ord. ¶ In glo. in ꝓbo de facto suo. Nota istā glo. q; quotidie allegat' iuncto tex. q; in facto ꝓprio nō cadit ꝓbabil' ignorātia. vñ ꝑsumit' scia nisi subsunt aliq̄ ꝓiecture in ꝓtrariū. Et ꝓclude post doc. q; i facto ꝓprio ꝑsumit' scia vt hꝫ nisi factū sit intricatū valde. vel nisi sit multū de longinq̄. vt nō. in. c. cū loco de ꝓba. nisi facti magnitudo aliud suadeat. vt in. c. cū illoz. in fi. j. d' sen. ex. 7 nō bn hꝫ dictū. In facto ꝓo alieno regulariter n̄ ꝑsumit' scia. vt i regula ꝑsumit' ignorātia. de re. iur'. li. vj. fallit si hꝫ factū sit publice notū. vt in. c. j. de postu. ꝓla. 7 in. c. qd' dicit'. xvj. di. vel nisi q̄s teneret' indagare illud factū alienuz vt in. c. innotuit iuncta glo. de elec. 7 vtrūq; dictū ꝓbat' hꝫ. nā iste excōicatus ꝑsumit' scire vtz excoicauerit sine monitione vel sine cā. vel vtz cā fuerit rōnabil'. q; licz hꝫ vltimū sit de facto alieno tm̄ teneba' illud indagare. 7 regularit' an 7 q̄n excuset ignorantia. vide qd' nō. i regula ignorātia. de re. iur'. li. vj. 7 j. q. iij. §. nōn. 7 in regula cum sunt. e. li. in mercu. ¶ In glo. fi. in fi. ex hac glo. collige ordinē ꝓcedendi obseruādū ꝑ istos deputatos seu delegatos. nā excōicatore nolēte absoluere 7 ꝓtendēte iusticiā snie debent isti delegati absoluere an oia. nec aliter audire excōicatū nisi absolutionē petat ꝑsita cautione de parēdo mādatis ecclesie si constiterit eū esse iuste ligatū. 7 iste ē primus actus quē isti facere debēt. nec obstat si dicat' q; lr̄a mandat istuz absolui sine difficultate. q; illud refert' ad excōicatorē in casu q̄ illum excōicauerit ꝓtra formā cōciliī. Sed quo ad istos delegatos illud nō ꝓcedit. q; exquo eis nōdum constat de iniusticia excōicationis nō debēt absoluere sine cautione nec eum audire nisi prius petat absolutōem cum oblatione cautōis. q; exq̄ fatet' se ligatū licet iniuste nō debet ꝑseuerare in excoicatōe ne videat' eā ꝓtenere. de quo dic vt plene habet' in. c. ꝑ tuas. d' sen. excō. 7 i. c. cā ꝓtingat. de offi. del'. Secꝺo facta absolutōne debēt isti cognoscere de iusticia vel iniusticia excōicationis. et si constiterit excōicatōem iustā puniēt q̄rulantē. Si ꝓo cōstiterit eā iniustaz puniēt excōicatorē ꝑm formā que traditur in. d. c. sacro. terciū ꝑm glo. si constiterit excōicatōem iniustam debent isti delegati cognoscere de ne-

gocio ꝑncipali. ß tñ vltimū nō admittūt doc. ī distincte ß distinguit Jo.cal. post doc. q ant nō fuit appellatū ab excōicatiōe aut sic. ꝑ casu nō ꝑnt isti delegati cognoscē de cā principali ß ē decidēda ꝑ iudicē ꝓpriū nisi supior ī ꝓmissiōe ß exꝑsserit. aut fuit appellatū. et tūc ē seruāda distinctio glo. ⁊ vī bona ⁊ eā distinctio. ß q ad primuz mēbꝝ dicerē q si excoicatio ē annexa negocio principali videat tacite ꝓmissa cognitio supꝑ principali i euētū iniusticie excoicatōis. ar. ī. c. prudētiā. ī fi. de off. del. Sed vbi excoicatio nō esset ꝓnexa negocio principali. puta q fuit excoicat⁹ i negocio principali ꝑ ꝓtumacia ꝓmissa, ꝓcedat tunc dictū Cal. ⁊ ꝑ ß hēs glo. totā expeditā. ¶ Dz nō vltimo de prī. glo. quē nō tenēt absoluī ab excōicatione nisi petat. Et idez nō. glo. ī. c. significasti. de eo q dux. ī ma. ⁊ qđ ibi dixi. ß. b. Tho. ī. iiij. sniaꝝ. quez allegat ⁊ sequit Jo. an. ī. c. j. de sen. ex. li. vj. dicit. q si ꝑ excoicatōz q̄s efficit deteriorez iudex illā tollē. q: exq̄ vi det illā nō ꝑficere dz vti alio remedio. Et dicit etiā q innit⁹ possit absolui ab excoicatōe. q: ī excōicatōe ē ꝓsi derare duplex malū. s. malū culpe ⁊ malū pene. malum culpe. s. ipm pctm cū sit ex nobis nō ꝑt a nob tolli sine volūtate nra. vt ī regula pcti venia. de re. iur. li. vj. malū xo pene plerūq ē ex nos q: sine facto nro ingerit. vñ sicut pena ꝑt ingeri ī innitū ita ⁊ remoueri ꝑ absolutō nē. par em iusē ī ligādo et soluēdo. vt ī. c. verbū. de pe. di. j. vñ sicut q̄s ꝑt excoicari iuꝑ ita ⁊ absolui. ⁊ ß opi. cōiter tenet quā credo verissimā nō vt absoluat a pcto vt dixi. ß vt absoluat ab ista pena excoicatōnis. nā excoicatio ingerit multas penas. ß Jo. cal. nō sequit hāc opi. dicit em si q̄s fuit iuste excoicatus ⁊ ꝑseuerat ī ꝓtumacia sua nō dz absolui etiā si efficeret deterior ne malicia sua, ꝑsit illi. ⁊ ne det cā malignādi. Jtē q: si sine cō tritione relaxat excoicatio nūq̄ fuit absolut⁹. xxiij. q. ij. legat. fatet tñ q si iste absolueret de facto q teneret absolutio q̄ ad ecclesiā militantē. dicit etiā q innit⁹ pt ⁊ dz absolui qñ satisfecit ⁊ nō vult absolui vt magꝭ mereat. vel qñ excōicatio fuit iniusta. ß primū dictū plus mihi placz. ar. c. pdest. xxiij. q. v. tene tñ mēti dictū cal. nā faciūt ꝓdicta ꝫ istos tyrānos q excoicati magꝭ indurescunt ⁊ deteriora ꝓmittunt. hēs em ꝑ ꝓdicta vtq̄ debeāt absolui satisfactōez nō offerētes. ꝑ dicto tñ Cal. multū facit. c. cū sit romana. ī fi. de appel. ⁊ xj. q. iij. audi deniq̄. ⁊. c. fi. de penis. ⁊ occurrit mihi nunc media opi. ꝑ quā reducerē ad ꝓcordiā illas opi. ꝫrias. q: aut ē spes de correctōe alio remedio sublata excoicatōe. ⁊ ꝓcedit opi. bti Tho. ⁊ Jo. an. q: siue plectēdo siue indulgēdo ß solum bñ agit vt vita hoīs corrigat. vt dicit tex. ī c. ꝓdest. xxiij. q. v. aut nō est spes de correctiōe alio remedio. ⁊ ꝓcedit opi. cal. vt nō absoluatur. q: exquo nō vult obedire eccle debet hāi tanq̄ ethnicus ⁊ publicanus. i. vt gētilis ⁊ infidelis. vt ī. c. nouit. de iud. ⁊ sustinē do excoicatōz tāto tpe ꝑsumit heretic⁹. vt ī. c. fi. de pe. ⁊ qđ ibi nō. ⁊ nō hāc distinctōem. q: puto verissimā.

Si proponēte. Si impetrās rescriptū ad bñficiū dixit se nō bñficiatū cū tñ hāt bñficiū licz exiguū nō valet rescriptū. Et bodie dicendū ē vt clari⁹ hī ī. c. si motu ꝓprio. de ꝓbē. li. vj. vbi indistincte decidit q q̄lecunq̄ bñficiū habeat impetrās nisi de illo faciat mētionē nō valet impetratio scdi. Et dividit ista decretal ī duas ptes. ī prima qō. ī secunda solutio ibi illd. ¶ Nō primo casum ī quo nullū ⁊ minus cōpetēs nō eq̄parat. ⁊ hoc ideo ī casu nro. q: videt fraudulēter tacuisse tenue bñficium vt facilius haberet gratiā ad scdm. ß alio respectu nullū ⁊ minus vtile equipant. vt in. c. ij. de trās la. ꝑla. ¶ Ultimo nō ex fine q surreptio in bñficialibꝫ vitiat nedum gratiā ß rescriptū. facit ad ea que dixi. s. ī c. ad audientiā. ¶ In glo. fi. ibi si de terra illius est oriund⁹. signa glo. q: nescio alibi q si fozēsis impetrat bñficiū ⁊ nō facit mentōem de loco siue originis gratia est surrepticia. q: in dubio papa intēdit ꝓuidere cuicūq̄ ī patria sua. ⁊ q̄nis do. An. nō videat hāc glo. approbare ꝑ nō. in. c. ne ꝑ defectu. de elec. Ego tñ dico hāc glo. verissimā. Et ad nō. in. c. ne ꝓ defectu. dic q ꝓcedit ī canonicis qui sciēter eligēdo forēsem vident renūciare eoꝝ fauoꝝ. Sed ista glo. procedit ī impetratōe a papa q̄ nō ꝑsumit scire nationē huiꝰ impetrantis. vñ taciturnitas nationis inducit surreptionē. q: si exꝑsse sam natōem papa nō ꝓcessisset sibi gratiā ī partibꝫ alienis. vel saltē nō ita de facili vt colligitur. j. de clericis pegri. ꝑ totū. ad idē bo. tex. in. c. bone. q. de postu. ꝑla. dux tex. ibi dixit volētes ꝑficere alienū. ⁊ vide etiā text. nō. ī c. nullus inuitis. lxj. di. ⁊ ad. c. ad decoꝛē. j. de instī. qđ videt ꝓtrarian ꝓdictis. dic vt ibi nō. ⁊ vide quod ibi dixi hic nō sunt alia. ¶ Nico. abbas.

q **Via nōnulli.** Abutentes rescꝑto apostolico in casibꝫ hic enumeratis priuant cōmodo rescripti ⁊ cōdemnant ī sumptibꝫ ⁊ damnis aduersario. ⁊ nō diuiditur. Hā primo ponit. vj. vl. viij. vitia abutentiū rescriptis aplicis ¶ Nō primo q equiuocatio nomīs nō vitiat lras aplicas. Et ē ꝑ culdubio vez respectu ipi⁹ impetrator. nā ipse ꝑsumit ipetrasse exq̄ ē ī possessiōe lrarum licet repiat alius q̄ sit eiusdē nois. facit qđ nōt. ī. l. duo sunt titj. ff. de test. tu. ⁊ qđ nō. glo. ī. c. nōnulli. supꝰ e. ß respectu rei ꝓueniēdi posset cadē ꝓbabil dubitatio exquo multi reperiunt eiusdē nois ⁊ cognois. Et q eq̄uocatio vitiet videt bon⁹ tex. ī. c. inter dilectos. de fi. instru. vide tñ ad māz qđ nō. in. c. qm̄ abbas. de offi. del. ¶ Nota sc̄do q rescripta nō ꝑnt aliꝭ ꝓcedi. sunt em ꝑ sonalia. vñ nō excedūt ꝑsonas ī eis ꝓtentas. ꝓcor. c. p. ⁊ g. de offi. deleg. Et ex hoc dicunt doc. q cedēs iura sua alteri nō potest cessionario ꝓcedere rescriptū. ¶ Nō ē cio q rescriptū simpl̄r impetratū ad lites nō dz extēdi ad futuras cōtrouersias exortas post impetratōez. Et ad hoc quotidie allegat iste tex. Jdē dicimus de rescripto ad bñficiū vacatuꝝ vt nō extendat ad bñficiū creatum post datā lraꝝ. vt in cle. fi. j. eo. ti. ¶ Jtē nō quem nō posse impetrare diuersos iudices ꝫ eundē siue vnicū sit negociū siue sint plura. ⁊ ꝺ hoc dicendū vt bodie clarius hī in. c. dispēdia. j. eo. li. vj. ⁊ aliqd. j. cū glo. Jtē nō ibi que cōe iuncta glo. ī ꝛbo vel indet minate. q citatō facta ad locū equinoctū nō est ipo iure nulla. ß arctat citatū ad cōparendū ī loco solito. de quo dic vt clarius hī ī glo ¶ Ultimo nō q expēse ⁊ damna sunt diuꝛsa. ⁊ hoc verū stricto sumpto vocabulo ß largo mō nō differunt. de q̄ dic vt le. ⁊ nō. in. c. ī nra. de iniur. ¶ In glo. in ꝛbo ad futuras ibi futuro edificio. glo. nō soluit hoc ꝓtrariū ß dic q rei q̄ nōdum ē seruitus ꝓstitui nō potest. q: nō potest cē q̄litas sine subiecto. vt ī. c. cū marthe. de cele. mis. ß ꝑsona bñ potest obligari ad cōstituendū seruitutē cū res erit in rerū nā. Et hoc casu loquunt ꝫria allegata in ꝓn. glo. vñ papa cōcedēte simpl̄r rescriptū videt habuisse respectū ad lites tūc exortas. q: cū rescriptū sit quedā q̄litas q̄ dat ad iuris obꝰuātiā ꝫ q inhereat alicui rei. ⁊ sic q habeat aliqđ subiectū. ⁊ istā puto rōem decidēdi in cle. fi. eo. ti. q ideo rescriptū nō trahit ad bñficiū postea creatū. q: oportz q tpe impetratōis sit aliqđ subiectū supꝰ quo fundet illa grā. hinc ē q si mortu⁹ ē tpe date is cui concedit ꝓuilegium corruit ipm ꝓuilegiū. vt ī. l. unde nerati⁹. ff. ꝺ re. iur. Jdē ē si tpe date ē mortu⁹ ille cōtra quē cōcedebat rescriptū. vt ī. l. ij. ff. que sen. sine appel. rescin. oīa cū ista corruunt ex defectu subiecti nō exītis tpe date rescripti ¶ In glo. ī ꝛbo supꝰ vno negocio ibi imo videt q cām debeat ꝓdere. Aduerte tñ ne ipsa glo. decipiat te. nā nō dicit hoc assertiue ß arguēdo loquit. Et veritatē hui⁹ articuli posuit glo. ī. c. ex tenoꝛe. supra. e. et ibi

ꝯcludit ꝙ trahēs aliquē ad diuersos iudices sup̄ eo. ne gocio nō dz ꝓdere cāz licet possit ī expēsis ꝓdēnari. vt i. l. j. ℔ all'. ponit casū spāle. z latiꝰ hāc māz tetigi ī. d. c. ex tenore. z indicio meo ℔ videt' casus ꝙ nō dz ꝓdere cāz cū papa mādet istū ꝓdēnari ī expēsis z ī ꝑdītōe rescꝑti. ℔ secus respectu cause. z tene hoc vltimū menti. ¶ In glo. ī verbo sup̄ pluriby. in fi. Ex hac glo. pñt elici due qōnes. prima nūquid dispositō hui⁹ tex. habeat locū in realiby actiōiby. z eodē mō potest queri quo ad effectū. c. dispēdia. de rescrip. in. vj. cū ibi rescripta annullētur ipo facto impetrata ꝯ eundē sup̄ pluriby actōibus ꝑsonaliby. z ī hac. q. glo. tenet ℔ ꝙ nō. z multi ℔ tenuerunt ꝙ nō debet fieri extēsio ꝓstitutōis odiose z penalis. sed Hosti. ℔. z in. d. c. dispēdia. distinguit ꝙ aut cōmodius pñt tractari apud vnū iudicē. z habet locū dispositio istoz iuriū etiā ī realibus. secus si nō cōmodius. vt puta q: res z testes sunt in varijs locis. Jo. an. dicit ibi ꝙ dispō est obseruāda in realibus. sed nō habet locuz pena illius. c. z ē ℔ dictū singulare ī mā extēsionis vt dicamus ꝙ dispō penal' debet extēdi ex idētitate rōis respectu statuti. i. vt obseruet' ipm statutū. ℔ nō dz extēdi q̄ ad penā. vt si de facto nō fuit obseruata dispō ꝓmittat' pena cū ī hac mā extēsionis Jo. an. fait sibi multum ꝓdius maxime in glo. suis. z vide qō ipe nō. in regula in penis. de re. iur̄. li. vj. ī mercu. z glo. in. c. cōstitutōem. de regula. li. vj. z ī. c. ī fidei feruoꝛē. de hered'. eo. lib. z in cle. j. de elec. ℔ mihi placet ꝙ vbi potest apparere de rōne legis ꝙ tūc ex idētitate rōnis debet extēdi etiā quo ad penā. Ad hoc allego tex. notabilē ī. l. ij. ī. §. qō si vt curatores. z ī. §. quid si decesserint. ff. ad tercul'. vbi hoc ꝓbatur aptissime. Ad idē bonus tex. in. l. libertū. ī. §. senat⁹. ff. de ritu nup. nisi ex hoc dicas ꝙ illa sit interꝑtatō extēsiua. q: immo ē intēsiua z intellectiua. q: lex nō est aliud q̄ ipa ratio legis. vt ꝓbatur in. l. nō dubiū. C. de legiby. z ibi ꝙ Bal. z ī regula fi. de re. iur̄. li. vj. z ibi ꝙ Di. vñ quemadmodū corpus regulat' ab aīa. ita z ipsa lex regulat' rōne legis z nō a verbis. nā ℣ba legis restrigūtur z ampliant' ad limites rōis ipsius legis vt est pulcer tex. in. l. cū pater. in. §. dulcissimis. ff. de leg. ij. z tex. in. l. pater filiū. §. fundū. ff. de le. iij. z facit qō nō. Bal. ī. l. scire. ff. de excu. tu. z licet Bar. dixerit ī aut'. quas actōes. C. de sacrosanc. eccle. ꝙ ex idētitate rōis nō debet induci legū corruptō. multi tñ dixerūt ꝓdū. z tenet glo. ī. d. aut'. q̄s actōes seu in. l. fi. eo. ti. Jtē illud dictū Bar. ꝓcedit qñ rō legis nō est expressa. alꝫ secus. z ibi limitauit Bal. illud dictū Bar. z plus ego puto ꝙ etiā si ratio nō sit expressa in. l. tamen ex quo nō potest elici nisi vna ratio naturalis z indubitata debet fieri extēsio ad limites illius rōnis. q: ꝑsumendū est legislatoꝛē fuisse motū ex rōe nāli. vt nō. sentit glo. in. l. tale pactū. ff. de pac. z ℔ quod. §. dixi videt' tenere nōbiliter Bal. ī. l. maximū vitū. C. de libe. ꝓte. z Ly. post Pe. ī. d. l. nō dubiū z ī. l. j. C. que sit lon. cōsue. z ita ꝓperui me in. q. facti cōsuluisse. ¶ Ex his cōcludo primā qōem. q: vbi est eadē ratio ī realibus que ē ī ꝑsonalibus habet locū dispositio istius tex. z. c. dispēdia. z adde ad p̄dicta glo. singularē ī. c. j. de tem. or. li. vj. q̄ singlaris est ad istā mām extēsionis. z hāc distinctōem cōmoditatis quā feci ī realibus habet locū etiā in ꝑsonaliby. licet cōpost. aliud hic senserit. sed Hosti. z Jo. an. post cū vident' tenere ℔ in. d. c. dispēdia. z q̄ q̄ ille tex. apponat penā sine distincti one cōmoditatis. tñ q: istud. c. distinguit z fūdat se super cōmoditate nō est absurdū vt illa ꝓstitutō noua recipiat interꝑtatōem z qualificet' ℔m istā dispositōz antiquā. ar. ī. l. nō est nouū. z. l. nā z posteriores. ff. de legi. z nō boc ī mā interꝑtatōis. vt si lex antiqua loquat' q̄lificatiue. lex aūt noua apponit maioꝛē penam z nō replicat qualitatē legis antique. satis ēm est ꝙ puidet ꝺ grauioꝛi pena quod ē singlariter notādū. z facit quod nō. Bar. ī. d. l. nā z posteriores. p̄all'. z ꝑ hec etiaz expedit' secūda qō que tacite pōt colligi ex ista glo. ¶ In glo. in verbo lras. i fi. nō istā glo. singulariter z in effectu querit nūquid coꝛā pluribus ordinarijs possim aliquē trahere eodē tpe sup̄ diuersis actōibus vel sup̄ vna trahere coꝛā delegato. z sup̄ alia coram ordinario. z ponit ℔ glo. opi. ꝓxias. z postremo residet ꝙ hoc fieri nō pōt sic nec coꝛā diuersis iudiciby delegatis. z sic glo. vult extēdē id quod dicit in delegato ad plures ordinarios z ad legatū z ad ordinariū simul. sed Jnno. z compost. tenent contrariā sniam. nam si cōuenio te coraz delegato sup̄ vna actōe si nō possem te conuenire coraz ordinario super alia frustraret' ista mea actio cū nō comꝑhendat' in rescripto. z sic nō possem te cōuenire coꝛā delegato. vt i. c. cum olim. j. de offi. deleg. Ego sic dicerē ꝙ aut quis vult trahere eundē coꝛā diuersis ordinarijs sup̄ pluribus actōibus que cōmodius pñt tractari apud vnū. et tūc dz locū opi. huius glo. nā ex idētitate rōnis debet fieri extēsio huius. c. maxime cū hoc ꝓtineat ī se magnam equitatē. arg. in. c. cū dilecta. de cōfir. vti. vbi bon⁹ text. aut volo te cōuenire coꝛā delegato z ordinario. et tunc aut ꝓius incepi te cōuenire coram ordinario et obstat exceptio. sic si volo cōuenire te coraz delegato sup̄ alio dūmodo possim cōmode coꝛā ordinario istā actionem ꝓmouere. arg. huius tex. aut ꝓius cōueni te coꝛā delegato. z tūc habeat locū opi. Jnno. vt possiz trahere te sup̄ alio coꝛā ordinario ne actio mea interim frustraretur. z maxime hoc ꝓcedit si volo te cōuenire sup̄ actiōe coram ordinario exorta post impetrationem rescripti. ¶ In glo. añpenul. nō glo. ꝑ intellectu illius auctenti ce z ꝓsequēter. vide quod nō. Jo. an. ī. d. c. dispendia. ¶ In glo. fi. ibi ꝙ isti ijdez iudices. nō bñ glo. que ꝓtinue allegat' ꝙ licet iudex delegatus ꝓpēdat rescꝑtū nō valere. nihilominus annullādo rescriptū pōt ꝓdēnare actoꝛē ī expēsis. q: quo ad istud incidēs ē iudex ad hoc hodie videt' tex. cū glo. ī cle. j. j. eo. ti. Et idē potes dicere eadē rōne ī ordinario cuius iurisditō declinat' a reo. q: licet iudex ꝓnūciet se nō esse iudicē rei pōt nihilominus ꝓdēnare actoꝛē ī expēsis. q: sicut ē iudex sup̄ illo incidēti an sua sit iurisditō. vt in. c. sup̄ lris. z quod ibi dixi. §. e. ita ē sup̄ accessoꝛijs ad ipm incidēs. j. de off. lega. ꝓndētiam. Aduerte tamē ad vnā notabilē limitatiōez Pe. quam sequūtur cōiter doc. hic. z Specula. in ti. de expēsis. in. §. iuxta. ℣. ij. dicit ēm cautū esse vt ꝓius iste iudex condemnet in expēsis. z postea ꝓnūciet rescriptū nō valere. nam si ꝓius ꝓnūciaret rescriptū nō valē nō poterit postea cōdemnare in expēsis quasi ꝑ ꝓnūciatōnem desierit esse iudex. Sz ego hoc dictū nō soleo seq̄. Et credo firmiter ꝙ de iure nō sit verum. Et primo allego casum foꝛe expssum in cōtrariū in. c. cum appellationibus. de appella. li. vj. vbi dicit tex. ꝙ iudex appellationis pōt ꝓnūciare appellatiōem friuolā z ꝓdēnare appellatoꝛē in expēsis nedū ī eo tpe ℔ ꝑ totam illā diē. q̄ ī istis accessoꝛijs durat iurisditio iudicis ꝑ totam illam diē. vt ibi. z ī. l. paulus. ff. de re iud. Ecce ergo ꝙ ꝓnūciando appellatōem friuolam ꝓnūciauit ꝑ ꝓsequens nō esse iudicē. ℔ quia habebat iurisditōem sup̄ illo incidenti pōt ꝓdēnare etiaz in expēsis. ita dico ī ꝓposito ꝙ nō sit necesse vt ꝓius fiat ꝓdemnatio. quinimo posset fieri post ꝓnūciatōem ꝑ totam illam diē. Jtē ꝓbo rōne ꝓnunciādo rescriptū nō valere ꝓnūciat solum se nō hē iurisditōem ī principali nō aūt ī incidēti. immo eo ipo ꝙ ꝓnūciet videt' fateri se hē iurisditōez ī incidēti. ℔ pōt postea ꝓdemnare ī expēsis cum istud sit accessoriuz ad illā qōem incidentē. z hec bñ nō. ¶ In eadē glo. ibi dū mō petitū fuerit ab eis. nō glo. q: singularis est limitās multū. l. sancimus. C. de iud. vt id qđ dicit' ꝙ iudex nō ꝓdēnās partē in expēsis tenet' resartire de suo hz locū qñ expēse fuerūt petite ꝑ partē. z rō huius dicti est. q̄

iudex nō tenet officū suū imptiri nō postulatū ad vti-
litatē prinatā. vt ē tex. notabil' i. l. iiij. §. hoc aūt iudiciū
ff. de dam. infec. 7 ibi Bar. tenet istā opi. bui⁹ glo. 7 idē
nō. i. d. l. sancimus. facit qđ no. Inno. i. c. ad nostrā. ij.
de iureiur. Et facit hoc dictū ad qōem. Statuto cauetur
q si iudex nō finit qōem infra certū terminū: debeat
solnere certā penā q iudex nō incidat i penam si nō
fuerit petitū a partibus vt decideret infra terminū. 7 ℔
tenuit do. An. i. c. venerabilis. de iud. quod nō. et facit
ista glo. ad aliā qōnem nūquid possit appellari a iudice
si nō cōdemnauit victum in expēsis i casu i quo nō fue-
rint petite. do. de rota dec. cclxj. multū singulariť vi-
xerūt q sic. quidā tñ ex eis tenuerūt ꝓtrariū. ¶ In cō-
trariū tñ facit glo. ista. qr exquo iudex nō dī grauasse ñ
debet esse locus appellationi. Et facit notabile dictum
Spec. i ti. de offi. iud. i. §. impedit. post princi. vbi dicit
q nō potest appellari a iudice si non facit id qđ potuit
et officio suo facē. imputari eīm dz nō postulāti. 7 tene
semp mēti istā glo. quā cōiter sequunť doc. nr̄i. c. excep-
ptōem. de excep. Et ego plene examino istā qōem i. c. si
gnificauerūt. de testi. 7 dic vt ibi. ¶ In eadē glo. ibi po
terūt isti iudices ꝓueniri cora ordinarijs. nō glo. singu-
lariter. nā facit ad qōem antiquoꝝ. nūquid delegat⁹ de
linquēs in legatione sua possit cōueniri coram ordina-
rio loci. legiste antiqui hāc questiōz tractauerūt i aur.
qua in puintia. C. vbi de cri. agi oportet. Et Jo. an. ℔.
7 cōclusio sit hec. q aut delegatus deliquit i nō ꝓceden
do. 7 tunc qr solum excessit cōtra papā i nō parēdo mā
datis ipius nō potest p aliū inferiorē puniri. aut deliqt
querse agēdo. 7 tūc potest puniri p ordinariū loci. quia
nō ꝓuenit vt delegatus sed vt criminosus. ℔ dicit Jo.
an. se nō credere q pendēte cā coram eo possit ꝓueniri
cora ordinario saltē vbi impediret ꝓcedē in cā sibi de-
legata. Nam respectu illius cāuse dumtaxat est maior
ordinario. vt i. c. studuisti. de offi. dele. ¶ Ultra glo. q-
ro nūquid isti abutētes rescripto aplico possint puniri
criminaliter. nam hic solū imponit pena ciuilis seu cuz
agit ciuiliter. Inno. dicit q sic. Isti eīm qui tradūt lr̄as
alqs ciusdē nomis 7 recipiētes possunt puniri pena fal-
si. sicut illi qui sibi supponūt ptu alienū. vt in. l. falsi no-
mis. 7 in. l. qui falsam. ff. de falsis. ¶ Alij ℣o aliter abu-
tētes poterint puniri de crimine stellionatus. et ē crimē
stellionatus cū delictū nō sumit sibi specificū nomē. vñ
puniunť isti delinquētes extraordinarie. de quo dicen-
dum vt habeť. ff. d crimine stellio. p totū. p hoc ego di
cerē q impetrās rescriptū apostolicū vel priuilegiuz p
surreptōem dolosam q nō solū punit cōmodo rescpti
℔ etiā poterit aliter puniri criminaliter. p ℔ bonus ter.
i. l. si qs obrepserit. ff. de falš. 7. l. 7 si legib. C. si ꝓtra ius
vel vtilitatē publicā. vbi videť exp̄ssum.

¶ De consuetudine Rica.

¶ Hec Rica ꝓtinuať ad p̄cedētia hoc ordine. visuz ē
§. de iure scripto quod ꝓsistit i ꝓstitutōibus 7 in rescri-
ptis merito subjicit de iure nō scripto qđ cōsistit i con-
suetudinibꝫ. Quid aūt sit ꝓsuetudo vario mō diffinit
bēs bonū ter. Isidori in decre. vbi dī. q ē quoddaz ius
moribꝫ vtentiū approbatū qđ p lege suscipit cum defi-
cit lex. vt habeť. j. di. consuetudo. Jo. an. ponit varias
diffinitōes i tractatu ꝓsuetudinis quē posuit. j. i fi. bu-
ius ti. 7 inter ceteras diffinitōes ponit diffinitōem Jac.
de rafani. que videť placere Bar. i. l. de quibꝫ. ff. de le-
gibus. vt dicamus q consuetudo ē quoddā ius quod ē
moribus seu vsibus populi totius vel maioris partī ra-
tione initiatū. continuatū 7 cōstitutū legī babēs aucto
ritatē. vel breuius ℔ Jo. an. Cōsuetudo est quoddaz
ius moribus illius introductū qui auctoritate publica
legē ꝓdere potest. hec aūt vltima diffinitio aliquātulū
posset calumniari p tex. i. c. fi. j. co. vbi ptz q ꝓsuetudo
pōt induci ꝑ canones p inferiores a papa. 7 tñ inferio-
res nō pñt edere legē seu statutū ꝑ canones. xxv. q. ij. in
stitutionis. 7. j. de ma. 7 obe. in. c. q sup bis. no. Jo. an. i
c. fi. de offi. archipb̄yteri. 7 videť hoc mirabile. sed vi-
de quod circa hoc dicā in. d. c. fi. ¶ Ex continuatiōe ru-
brice 7 ex dictis diffinitōibus infert ad qōem quotidi-
anam 7 notabilē. fuit compromissuz i quosdā arbitros
℔ adiecto vt pnūciarēt ℔m iura nūquid poterūt pnun
ciare ℔m ꝓsuetudines 7 statuta loci: Guido de suzaria
in qōne statutoꝝ dicit fuisse determinatuz q nō saltem
℔m consuetudines 7 statuta iuri ꝓtraria. monet p auť.
p̄sides. C. de epali audi. 7 p. l. rē nō nouā. C. d iud. Jtē
qr appellatōe iuris intelligit de iure cōi romanoꝝ. istit.
de iure na. gē. 7 ciui. i. §. ℔ quotℓ. 7 hoc dictū refert Jo.
an. in addi. Spe. i ti. de arbitris. §. excipit. ℣. itē q cor-
ruptus. 7 sequit ibi Jo. an. dicēs. q arbitri poterūt i or
dinatorijs iudicij vti statutis 7 consuetudinibꝫ loci ex-
quo respectu pnunciatiōis tantū fuit p̄fas restricta ad
ius. ℔ si fuisset dictū vt deberet ꝓcedere 7 pnūciare ℔m
iura esset illud valde piculosum. qr 7 i. ꝓcedēdo 7 pnū-
ciādo tenenť observare iura cōia 7 nō statuta vel ꝓsue
tudines loci. hāc opi. retulit 7 secutus fuit do. Lar. j. c.
ti. c. fi. Sed contrariū repi tenuisse do. Anto. i. c. q̄nta-
uallis. de iureiur. 7 anteq̄ cum viderē hec opi. cōtraria
mihi plus placebat. Et primo adduco qđ. s. dixi. vide-
licet q ꝓsuetudo ē quoddā ius nō scriptū. ¶ Jtē cū nō
sumus in mā odiosa verba gnālia debēt verificari in q̄-
libet specie contēta sub genere. vt in. c. sciscitat⁹. de re-
scrip. cum § statuta 7 consuetudines sunt quedaz iura.
vt supra dixi. § veniūt appellatōe iuris. ¶ Jtē iura mā
dāt iudicari ℔m statuta 7 consuetudines locoꝝ. vt i. c.
iij. de eo qui mit. in pos. 7 in. c. illa. xij. di. 7 in. l. an in totū
C. de edificijs p̄natis cum si. § si isti arbitri pnunciant
℔m consuetudines etiaz iuri ꝓtrarias videnť iudicare
℔m iura. Ad idē bo. tex. iuncta glo. i. c. j. vt li. pēdē. vbi
dī de iure competē id qđ ꝓpetit de iure spāli. Ad idez
c. licet in prin. de pba. p.o 7 ℣. facit. c. cumana. i ℣. idem
iuris. de elec. 7 i. d. c. iij. § id qđ statim dixi puto verius.
maxie cū statuta locoꝝ 7 consuetudines sunt ius ciuile
j. di. ius ciuile. 7 i. l. oēs populi. ff. de iusti. 7 iure. 7 ad. §.
§ quotℓ. ꝑall'. pōt rñderi q loquit' qñ de vnico iure di-
spositio ē intelligēda. secus aūt qñ verbū gnāle pōt ve
rificāri in qualibet specie sua. qr tunc nō apparet rō re-
stringēdi genus ad certā speciē. ¶ Jtē 7 subtili⁹ p̄supposito q appellatione iuris intelligeret de cōi dūtaxat
tñ satis pnūciať ℔m ius cōe exquo ius cōe mādat serua
ri consuetudines. ar. optimū i. l. si ita scp̄sero. ff. de con-
di. 7 demon. Et ℔ bñ nō. qr faciunt ad multa. aliqua ta
cta hic p doc. sup̄ Rica expediui in. c. ij. 7 in. c. eccla. sup̄
de constitu. ideo dic vt ibi.

Consuetudies. Pōt legi duobꝫ mo
dis. 7 ℔m p̄mū 7 cōem intellectū ℔ intēdit
Consuetudo inferēs grauamē ecclesijs vl
eis granosa nō tenet. vel ℔m aliū intelle-
ctū magis singularē. Consuetudo inferēs grauamē ec-
clesijs dz iudicis officio tolli 7 nō diuidi. ¶ Nō p̄mo
7 tene menti vnā regulā generalē 7 notabilem in fauo
rem ecclesiaꝝ vt in eaꝝ p̄iudiciū 7 grauamē non mo-
dicū consuetudo induci nō possit. p qđ arguo idem di
cendū in statuto. nā consuetudo 7 statutū non differūt
nisi sicut tacitū et exp̄ssum. qr in consuetudine inter ue-
nit tacitus consensus. in statuto ℣o exp̄ressus. vt in. l. ℣
quibus. ff. de legibus. Et ponderā istū tex. qr loquit' ge
neraliter. nec restringit se ad consuetudinē cōtra liber-
tatez ecclesie sed ponderat grauamē. 7 sic facit vt neqz
statutū neqz consuetudo ecclīs granosa teneāt. Et si q̄
reretur de ratione decidēdi posset reddi duplex ratio.

De consuetudine.

Prima fauor religionis.nã multa spãlia sunt inducta fauore religiõis ꝛ eccl'a ꝛ. vt ĩ.l.sunt pſone.ff.de reli.ꝛ sump.fune. Secũda rõ ꝛ subtilior. Cõsuetudo est q̃dã lex vt dixi.s.sup ꝛica.sed lex debet esse rõnabilis ꝛ puenire fini eterno.ꝛ sic religioni.sed ꝓsuetudo grauosa eccl'ię est ꝫ finẽ legis cũ sit cõtra debitã religiõꝫ deo ꝛ sctis.nõ cõsuetudo talis nõ valet. Et ex his verificat' ꝓma lectura vt tex.iste intelligat' de cõsuetudine abusiua q̃ tãꝫ rõe carẽs nunciꝫ tenuit.j.e.c.fi.ꝛ.lxviij. dist. cozepi. Secũda lectura magis nõbilis q̃ nõ solet dari ad istũ tex.ẽ vt intelligat' q̃ consuetudo tenebat inducta forte ex aliq̃ rõne seu necessitate.que quidẽ consuetudo cũ grauamẽ inferat ipsis eccl'ęis debet ex officio iudicis tolli ꝛ cassari.ꝛ hec lectura magis cõuenit ꝛbis lr̃e.nã appellatione cõsuetudinis intelligit' de ea que tenet ꝛ que iã ꝑscripta est.vt nõ.j.de elec.cumana. Itẽ tex.dicit q̃ ꝺz remitti cõsideratione nr̃a ꝛc.q̃ ꝛba clare sonãt vt iudicis officio remittant' illa.nõ em̃ eẽt op⁹ officio iudicis vel remissione si cõsuetudo ꝓsus nulla esset.ꝛ marime ꝫ potest sustentari q̃n a principio ꝓsuetudo nõ erat intantũ grauosa. sed ex postfacto incepit inducere grauamẽ nõ paruũ.nam tunc indubitãter dicendũ vt iudicis offic'.illa remittat'.ad ꝫ bonus text.in simili in.c.quanto.de censi.et in.c.suggestũ.j.de dec.nã iudex ex officio suo debet ꝓuidere indemnitati eccl'esiarũ.vt in.c.cũ venissent.in fi.de insti. facit quod nõ.i.l. iiij.§.hoc autẽ iudiciũ.ff.de dam.infec. Et ex his habes declaratã secundã lec.ꝛ facit iste tex.ꝑm vtrãq; lecturã contra quosdã rusticos nolẽtes soluere decimas eccl'ie nisi prius aliquod munus eis a presbytero tradat'.ꝛ ad hoc allegãt consuetudinẽ quod ẽ ꝯ.c.decimas.el.ꝓmo. xvj.q.vj.ꝛ fuit his diebus.ꝛ credo q̃ adhuc vigeat disceptatio magna in castro corciani inter plebanũ illius castri et homines qui ex antiqua consuetudine dicũt q̃ ante solutiõem decimaꝝ ꝺz dare ꝑsbyter certas libras carniũ porcinaꝝ cuilibet parochianoꝝ. Sed q̃ro nunquid dispositõ huius tex.vendicet sibi locũ q̃ ad ipsos clericos ꝛ eoꝝ bona patrimonialia. Host. videt' velle q̃ sic.nam sup verbo eccl'ęis addit idẽ in clericis. alle. c.clerici.j.de iudi. Et ꝑ hoc infert do. Anto.q̃ consuetudo nõ valet in graue ꝓiudiciũ bonoꝝ patrimonialiũ ipsoꝝ clericoꝝ. vnde quemadmodũ bona eccl'iarũ nõ ꝑñt collectari ꝑ laicos.ita nec bona cl'icorũ. gaudẽt em̃ ꝑm eũ codẽ priuilegio cũ rebus eccl'esiaꝝ.vt nõ.glo. in.c.ex lr̃is.de pigno. Sed tu aduerte.nam doct.hic nihil dicunt de patrimonio clericoꝝ sed solũ de clericis. ꝛ allegant illud.c.clerici.quod quidẽ.c.nõ ꝓbat nisi respectu priuilegij ipsis clericis tributi in fauorẽ totiꝰ ordinis clericalis.nec valet fundamentũ q̃ gaudẽt eodez priuilegio. Nam ipsemet do.Anto.firmat regulã i cõtrariũ.c.si diligenti.de ꝑscript'.vbi dicit q̃ solum i casibus iure expressis gaudent codẽ priuilegio.ꝛ hoc multi voluerũt.vt dixi i.c.eccl'esia.supra de cõsti. fateor tamẽ q̃ collecta nõ potest imponi reb⁹ patrimonialib⁹ clericoꝝ.sed nõ ꝑ istum tex.sed ꝑ.c.fi.ꝺ vi.ꝛ bone.cle. vbi plene dixi.ꝛ ꝑ Bar.in.l.rescripto.ff.de mu.ꝛ bo.vnde puto q̃ istud.c.nõ sit extendendũ ad bona patrimonialia ipsoꝝ clericoꝝ ꝓpter regulã supius alle. Itẽ q̃a in simili videmus q̃ bona clericoꝝ nõ gaudẽt eodẽ priuilegio cum eccl'ęis in preseriptõe.quia contra eccl'esias nõ currit ꝑscriptio nisi quadragenaria. vt.j.de prescrip.in.c.de quarta.ꝛ in aut'.quas actiões.C.ꝺ sacrosanc.eccle. Sed contra bona patrimonialia clericoꝝ currit prescriptõ sicut contra bona laicoꝝ.vt ẽ glo.singularis.xvj.q.iij.possessiones.facit quod nõ.Jo.an.in regula.qui ad agendum.in mercu.hoc idem videt' velle apte Jo.an.in regula nemo potest.in merc. vbi formatquestionẽ.nũquid valeat consuetudo vt canonic⁹ possit testari de fructibus suc prebende ꝓcipiendis post annum tempore mortis.ꝛ cõcludit q̃ sic.ꝛ ita fuit approbatum ꝑ quandã extrauag'.vt ibi nõ.ꝛ ad istum text. respondet q̃ illa consuetudo preiudicat successori i ꝑbenda ꝛ nõ eccl'esie.ꝛ sic aperte vult valere consuetudinẽ grauosam contra cl'icos nedum in patrimonialibus sed etiam in redditibus eis debitis occasiõe eccl'esie. Et tene hoc dictũ menti. quia nõ solet allegari sed singulariter restringit istum tex. Item offi.iudicis nõ ita prouidet bonis patrimonialibus clericoꝝ sicut eccl'esiarum.hinc est q̃ in bonis patrimonialibus clericus non petit restitutiõem in integruꝫ ratione lesionis.nec i redditibus eccl'esiaꝝ eis debitis.vt sentit glo.no.in cle.vnica.de in inte.restit.§.qualiter.ꝛ.sed nũquid clericꝰ.vbi omnino.vide ꝛ quod dixi de consuetudine grauosa eccl'esie nõ intelligas q̃ omnis consuetudo contra eccl'esiam rep̃robetur ratione cuiuscunq; grauaminis.sed debꝫ intelligi quãdo affert magnũ grauamẽ.als tenet ꝓsuetudo.ad hoc.c.cum dilectus.j.eo.ꝛ.c.cũ omnes. de cõsti.ꝛ.c.abbate.j.de ver.sig.facit quod nõ.Innoc.i.c.q̃ sicut. de elec.vbi nõ. dicit posse induci ex consuetudine vt eccl'esia vacante canonici nõ procedant ad electionẽ nisi prius morte prelati regi nunciata ꝛ postulato assensu regio de ꝓcedẽdo ad nouã electiõem.qd nõ.

Nicolaus abbas.

Ex literis. Valet consuetudo ꝑ quaꝫ eccl'esia acquirit dominiuꝫ ꝛ possessionẽ rei sine solẽnitate legali. vl' summa aliter ꝛ sic.Ex cõsuetudine potest introduci actus siue solẽnitas ꝑ quez sine apprehensione reali transferr' possessio rei absentis.ꝛ est casus singularis.ꝛ secunda pars ibi discretioni Nota primo q̃ appellatione eccl'esiarum nõ veniunt monasteria nec alia loca religiosa vt puta hospitalia.nam tex.in verbo discretiõi ponit ista vt diuersa.et hoc verum stricte sumpto vocabulo. als secus.de quo dic vt legitur ꝛ nõ.in.c. grandi.de supp. neg.ꝓla.li.vj.ꝛ.liij.di.§.hac.auctoritate. Nota secũdo arg.q̃ hospitalia et similia loca religiosa gaudẽt priuilegio eccl'esiaꝝ clarius.ꝓbat' in.l.omnia priuilegia.C.de sacrosanc.ec.vbi tex.ꝛ Bar.ꝛ tene hoc menti.hinc dixit Jo.an.in.c.ij.de in inte.resti.li.vj.q̃ hospitalia possunt petere restitutiõem in integrũ ratione lesionis sicut eccl'esia Nota tercio q̃ consuetudo potest inducere aliquẽ actum ꝑ quem artificiose trãsferatur possessio sine apprehensione corporali. nam de iure cõmuni licet possessio acquisita possit retineri solo animo. nõ tamen potest acquiri nisi interueniat actus corporalis.l.licet.C.de acqui.pos.nam dicitur possessio q̃si pedum positio.quia tunc naturaliter habetur cũ pedibus calcatur.vt.l.j.ff.de acqui.possess. Et vide glo.i c.conquestus.j.de foro compe. sed consuetudo põt inducere aliquam formã in signum tradite possessionis ꝛ iste est proprius casus istius capituli. Item nota ibi videntium ꝛ audientium.q̃ vbi testes deponunt in actu perceptibili sensu visus ꝛ auditus debent deponere in redditione cause ꝑ vtrunq; sensum. nam testis interrogatus quomodo scit debet dicere. quia vidi ꝛ audiui si res illa super qua deponitur percipitur sensu visus et auditus.ꝛ idem dicas in reliquis sensibus.naꝫ forma ꝺ qua hic consistebat in dicendo ꝛ faciendo.nam volens dare capiebat modicuꝫ terre ꝛ dicebat do tali eccl'esie talem possessionẽ meam pro remedio peccatorum meorum. vnde respectu verborum requirit' sensus auditus.sed respectu facti seu traditõis terre requirit' sensus visus. et sic habebant isti testes deponere ꝑ vtrũq; sensũ.ꝛ ad ꝫ põt allegari iste tex.ꝛ tenet Jo.an.ꝛ hosti.: dicit em̃ Hosti.q̃ vbi q̃s hꝫ deponere de actu inuisibili vt puta sup expressione verborum nõ est necesse q̃ testis deponat de visu. vnde valet dictũ testis qui solum audierit ꝛba licet nõ viderit ꝑsonã.ꝛ ponit exemplũ

in.q.facti. Quidã tabernarius subtraxerat ganee sue furtiue cyphũ suuz argenteũ quem nolebat restituere nec in pñtia testiũ confiterliz in pñtia ipsius mulieris nõ negauerit mulier illa notariũ 7 quosdã alios testes posuit post parietem 7 tabernariũ calefactum indurit ad ꝓfitendũ q̃ subtraxerat sibi taceam et ꝓmisit se restituere q̃ audito mulier rogauit tabellionem 7 testes sup ꝓfessione tabernarij quasi velit q̃ confessio potest ꝓbari p testes lz ipi nõ viderint pſonã loquentẽ qđ ẽ notabile verbũ. idem voluit Bar. p⁹ glo. in. l. ij. §. labeo. ff. de aqua. plu. ar. 7 facit ad qõnem nunq̃d cecus possit deponere sup verbis contrabentiũ si habet notas illoz voces: dic vt ns. in. d. §. labeo. 7 vide bo. gl. in. c. testes. iij. q. ix. dixi plene in. c. cũ cãm. j. de testibus. vnde scias q̃ cõiter tenet p legistas q̃ speciale sit i testamẽto. non em valet testimoniũ nisi testes viderit et audierint testatorẽ loquentẽ. vt est tex. in. l. si nõ speciali. C. de testa. 7 B iõ vt arbitror q: vox testatoris ꝓpt infirmitatẽ solet mutari. in aliꝭ aũt casibꝫ fuit singularis opi. quoꝛũdam modernoz in. d. l. si non speciali. q̃ dictum talis qui non vidit pſonam non ẽ oino integz q: de facili põt recipi quis in voce. 7 latius dico in. d. c. cum causam. ¶ In glo. ij. in fi. in verbo consuetudies. aduerte ad finem glo. in eo q̃ dicit q̃ donatio ista valebat etiam citra cõsuetudinem. nam adducitur ad questionem nunquid possessio cessante ꝓsuetudine transferatur in ecclesiam ex titulo habili ad transferendum dominiũ. hec glo. potius sentit q̃ non dũ dicit q̃ valebat donatio 7 nihil dicit de translatione possessiõis clarius sentit hec glo. sequens ꝓpe finem in eo q̃ dicit: q̃ lz eccl'ia non apprehendat possessionem tamẽ acquirit dominiũ rei sibi collate. 7 no. gl. illã sic intellectã. nã facit ad intellectum. l. fi. C. de sacrosan. eccle. nam p illaz l. ecclesia habet insignia priuilegia vt ex solo titulo acquiratur dominiũ lz in priuatis non acquiratur dominium sine traditione possessionis. vt in. l. traditionibꝫ. C. de pac. 7 in. l. quotꝫ. C. de rei ven. nam videtur dicẽdum q̃ illa. l. fi. solum prouideat respectu dominij 7 nõ respectu possessionis. 7 hoc aperte voluit Inno. B dicens q̃ vigore huius consuetudinis ecclesia acquirebat possessionem rei sibi donate. et cõmuniter moderniores videtur hoc dictũ sequi. archi. tamen in. c. moderamine. xvj. q. j. multum instat 7 finaliter videtur cõcludere oppositum. s. q̃ fauore ecclesie transferat etiaz possessio. 7 adducit istum tex. sed hoc dictum certe mihi non placet. 7 iste tex. ꝓbat oppositum. quia fundat se sup consuetudine. alꝭ enim de nihilo ꝓuideret iste tex. 7 hoc est tenendum. solet tamen allegari vnũ dictũ Inno. in contrariũ in. c. cum venissent. de resti. spoliat. vbi dicit speciale esse in ecclesia vt si aliquid datur nomine possessionis trãsferatur possessio. sed aliqui libri habent nomine pensionis 7 ita habeo in lectura mea 7 videtur melius conuenire illi litere que facit mentõnẽ de pensione. sed in eo q̃ dicit q̃ est speciale in eccl'ia nõ bene loquitur. quia cuilibet etiam priuato acquiritur possessio si dño cõsentiẽte vel possessore rei recepit pẽsionem ex illa re vigore locatõnis. vt est glo. 7 bar. in. l. q̃uis. ff. de acquir. poss. dico plene in. d. c. cũ venissent. ¶ Et ex his infertur ad questionẽ notabilẽ 7 subtilez nunquid publiciana competat ecclesie ante traditionem possessionis ex solo titulo habili ad translationez dominij. 7 est publiciana quoddam remediũ introductum in fauorem illius qui habuit rem ab eo quem putabat verum dominũ cum tñ non esset dominus. nam si cadit a possessione cum non possit rem vendicare quia non ẽ dñs potest agere publiciana 7 recuperare possessionem. 7 de hac publiciana habes glo. latam in. c. abbate sane de re iudi. li. vj. 7 text. cum glo. in stit. de ac. in. §. alie. 7 ff. de publiciana. p totum. Spe. in ti. de loca. ĩ. §. nunc aliqua. in ꝑ. boni. tenet q̃ non. quia cum illud sit remediũ exorbitans a iure cõi non debet extẽdi. vo. an. dicit hic posse attẽtari contrarium quia regula iuris ciuilis est q̃ vbi ex contractu cum non vero domino trãsferatur dominiũ ex eo q̃ fuit cum eo qui putabatur dominus transfertur vsucapiendi conditio. vt in. l. claui-bus. ff. de ꝓtra. emp. Sed alia regula habet q̃ vbi cõpetit vsucapiendi cõditio datur publiciana ff. de publi. quasi p totum. ergo ecclesie competit publiciana quasi rem habuit ab eo qui putabatur dñs. quia si habuisset a vero dño habuisset dominiũ. vt in. d. l. fi. C. d sacrosan. eccle. Et scias quia hanc opi. tenuit Innoc. ĩ. c. ĩ pſentia. ẽ. de ꝓba. lz ipe non allegetur sed ego sp tenui primum dictum vt non competat ecclesie publiciana eo casu quo non est translata possessio. moueor primo p tex. exp̃ssum in. l. eum qui in fi. ff. de public. vbi dicitur q̃ ad hoc vt competat publiciana oportz q̃ p̃cesserit contractus habilis ad translationez dominij et q̃ fuerit tradita possessio. et q̃ vtroq; tempore recipiens habuerit bonam fidẽ. 7 lz in ecclesia ex titulo transferatur dominiũ non tñ possessio vt. ẽ. dixi. ergo non põt competere publiciana. moueor secũdo ex defectu cause quare fuit introducta publiciana. nam ꝓpter maximam equitatez ne cadens a possessione recepta bona fide omni remedio frustraret. vt in. d. §. alia que quidẽ rõ deficit in ecclesia eo casu quo non ẽ adepta possessionẽ. nec ob. motiuũ do. an. q: iura ciuilia introduxerũt illas regulas habito respectu ad ins cõe q: dominiũ non acquirit priuato ex solo titulo. sed oportet q̃ interueniat traditio possessionis. vt in. l. traditõibus p̃alleg. vñ sequebat necessario q̃ ex quo hũit possessionem ab eo qui putabat dñs competit sibi vsucapiendi ꝓditio. ꝑ B non potest cadere in ecclesia anteq̃ habeat possessionẽ. q: sine possessione nõ ꝓcedit vsucapio. vt in regula sine possessione de re. iu. li. vj. g̃ p consequẽs destruit scda regula. q: cum non possit competere vsucapio ergo nec publiciana. fateor tñ q̃ in casu huius. c. vbi vigore consuetudinis acq̃rebat possessionem sine traditione q̃ tũc si ecclesia habuisset rẽ a non dño potuisset agere publiciana si cecidisset a possessione iam habita. 7 hec dicta puto verissima qđ no. p clariori intellectu. ¶ In glo. fi. oppo. ꝫ tex. in eo q̃ in fine innuit q̃ p istã solennitatem transferebatur possessio rei absntis siue apprehẽsione corpali. B em vr ꝫ. l. lz. C. de acq̃. pos. 7 c. pastoral. j. de priuil. vbi ps q̃ sine appẽhẽsione corpali nõ trãsfert possessio. nec ob. si diceres q̃ in eccl'ia ẽ speciale q: ex solo titulo trãsfert dominiũ vt in. d. l. fi. q: ad trãslationẽ dñij nõ sequit possessiõis trãslatio. vt in. d. c. pastoral. 7 in. l. cum heres. ff. d acq̃. pos. vbi tex. no. dicit q̃ lz heres adeũdo hereditatẽ acquirat dominiũ rez hereditariaz possessionẽ tamẽ nõ nãciscitur corpalis fiat apprehensio. Go. dic ordinando glo. q̃ licet regulariter ꝓcedat oppositio tamẽ quã doq; transfert possessio sine apprehensione corporali p certos actus artificiose introductos iuris dispositõne. et de hoc glo. ponit multa exempla notabilia. Erẽplum primũ est in inuestitura que fit d certo beneficõ. nam quis inuestit qñq; p traditionẽ annali et trãsfert possessio rei absntis 7 in hoc no. istam glo. nam contrarium no. glo. in. c. auctoritate. de instit. 7 in. c. p tuas. de dona. 7 in. c. ex ore. de his q̃ fi. a ma. par. ca. glo. dubitauit in. c. si q̃s de inceps. xvj. q. vij. Jo. an. hũc articulum plene examinat p⁹ compost. in. c. trãsmissam. j. de elect. 7 q: sũt dicta quotidiana 7 notabilia distingue sic p⁹ eos. aut inuestitura fit añ oẽm iuris trãslationez. vt vota dicit eps inuestio te d tali bñficio 7 tũc hec inuestitura habet solum vim collationis beneficij. satis em operatur in translatione iuris. aut fit inuestitura post electionem 7 habet vim confirmationis. vt in. d. c. ex ore. 7 quod ibi no. quandoq; fit per translationem iuris. 7 tũc aut in cõspectu beneficij aut in absentia. ꝓmo casu

transferr' possessio p̄ institurā. vt in.l. qđ meo. ff. de acq̄. pos. nā oīendo rē oculo ⁊ tradēdo ꝟbo p̄ institurā videtur trāllata possessio. ⁊ nota bñ hunc casū ꝫ tamē non p̄cederet si nuncius missus a iudice vel ab epō ꝫ faceret. vt singularit' dicit Spe. in ti. de p̄mo ⁊ secūdo uecre. in. §. iam de effectu in princi. vbi dic' q̄ si nūcius missus a iudice vt mittat aliquē in ꝓssessiōez pluriū rez posuit illū in possessionē vn⁹ aks ꝟbo volu it possessiones trāsferre oculo ⁊ verbo. puta dicendo pono te etiā in possessionē illaꝝ rerū q̄ ꝑter hoc non est translata illaꝝ rez possessio. quia est contra regulā iuris de qua. §. nec ob. l. quod meo. quia loquit' quādo ille qui tradidit verbo ⁊ oculo erat in possessione. sed nūcius nō est in possessione. ⁊ est dictuz singulare ⁊ nō tradēdum oblivioni. Ita ego vltra alios limito illd dictum Compost. ⁊ Jo. an. Dz diceres tu idem videtur in collatore. naz collator nō est in possessione beneficij ⁊ tñ volūt doc. q̄ p̄ inestitura factā in ꝓspectu beneficij trāsferatur possessio. Ad quod saluādo illud dictū rñdeo q̄ collator regularit' habet custodiam beneficij vacātis. glo. est notabilis ⁊ singularis in. c. cum vos. de offi. ordi. Item intellige q̄ oculo ⁊ verbo transferatur possessio quādo alius nō est in possessione. nam p̄ illaz traditionē fictam nō pōt priuari sēs possessione sua. Ita notabiliter voluit Compost. ⁊ facit tex. in. d. l. qđ meo. in. §. si venditorem. nisi prius fuisset lata sentētia cōtra illum possessiorē p̄m eundē Compost. Aut inuestitura fit in abñtia bñficij ⁊ tūc non trāsfertur possessio p̄ regulā supius dictā. ⁊ tz hic Anno. allegās. l. si ex stipulatōne. ff. de acq̄. pos. que bene facit. sed melio⁹ fac iudicio meo. l. predia. ff. co. vbi plus ꝓbat' q̄ si ex̄ conspectuz rei ego diti do tibi talem rem ⁊ trado nō transfertur p̄ hoc possessio ꝫ videt' data potestas intrandi possessionem ꝓpria auctoritate. vt in. d. l. predia. ⁊ ita voluit Bar. post alios ibi ⁊ in. l. q̄. C. de acqui. possessi. Idem dicit azo vt refert hic Anno. in inuestitura vt p̄ eum dr' ptās ingrediendi possessiōem ꝓpria auctoritate quod bene no. ¶ Nūquid aūt obtinēs titulum bñficij possit ingredi possessionem ꝓpria auctoritate. no. in. d. c. trāsmissam. ⁊ ibi dico. ⁊ hoc quo ad p̄imū exemplum. ¶ Scdm exemplū in traditiōe clauiū. vt i. l. clauibꝫ. ff. de contra. emp. alle. in glo. Aduerte debes enīz intelligere q̄ claues tradūtur apud ipsam stationē seu apud ipam domum. nam tūc videtur trāslata possessio eoz que sunt sub clauibꝫ lz aliter corporaliter nō ap̄hendat'. ¶ Tercium exemplum in visu ⁊ loquit' glo. nimis generaliter ꝫ debes intelligere vt supra dixi q̄n visu ostendit' ⁊ verbo traditur. ⁊ ita loquitur lex quod meo alle. in glo. ¶ Quartum exemplum si rem meam penes te deposītā tibi vendo. ⁊ idē dic si alio titulo erat penes te. vt insti. de re. di. in. §. interdū. Et ex ꝫ habes casum ⁊ quasi regulam in qua ex solo titulo trāsfertur dominiū etiam in priuatum q̄n. s. possessio vel detentō erat penes contrahentem. ¶ Quintum exemplum in titulo ꝓstituti. ⁊ iste est casus quotidianus. nam si quis rem suaz quam vendidit vel donat vult possidere noīe alterius incontinenti transfert' possessio ciuilis in illuz vt in. l. quedam. ff. de rei vend. ⁊ ideo notarij quotidie apponūt in instrumētis istam clausulā ⁊ dicūt q̄ transfertur vera possessio ⁊ dominiū adeo q̄ si iste postmodum venderet vel donaret alteri ⁊ ēderet sibi possessionem nihilominus primus est potior. ⁊ ita voluit Joh. an. in addi. Spe. in ti. de em. ⁊ vendi. in. §. j. ꝟ. ⁊ ꝫ scias notāt aliqui doc. in. l. quotz. C. de rei ven. ⁊ Bar. in. l. si is qui p̄ emptore. ff. de vsucapi. ⁊ videtur tex. notabil' in. l. certe. ff. de preca. vbi ꝓbatur q̄ vere trāsfert' possessio. p̄ ti. constituti. ¶ Sextum exemplum siqs cōduxit rem suā ab illo. iste tamē casus potest comprehendi sub precedenti. quia cum ipse possideat nomine ꝓprio cōducendo scienter ab illo videtur velle possidere nomine illius. secus dic si ignorāter. non em valet conductio rei mee ignoranter facta. vt in. l. qui rem ꝓpriam. C. locati. vide plene p̄ Bar. in. l. si rem aliquā. ff. de acqui. pos. Adde aliud exemplū cum quis trāsfert rez in alium retēto sibi vsufructu. vt in. l. quisqs. C. d' dona. Adde aliū cum recipit' pensio de cōsensu possessorz vt in. c. cum venissent p̄alle. ⁊ ibi plenissime istū casum distinguo. Ad ꝓpositum ergo cum multis casibꝫ. §. dctis artificioso iuris transferat' possessio sine apprehensiōe corpali. Ita potuit ꝯsuetudo que est altera lex inducē translationem possessionis inducendo istā solennitatē de qua hic. nec credas hoc speciale in ecclesia. naz idē esset si inter laicos hoc induceret cōsuetudo qđ sentiunt hic doc. ⁊ clarius do. an. hic tenet. hoc etiā vident cōcludere rōnes supius dicte. ⁊ p̄ hoc habes clare materiā expeditam huius. c. que solet difficilis reputari. Ad p̄dicta adde dictum Anno. in. c. in literis. de restit. spol. vbi notabil'r dicit q̄ hodie ex generali ꝯsuetudine p̄ installationē factam in certa sede videt' acq̄sita possessio illius dignitatis seu beneficij. dicit tamen q̄ vbi consuetudo non seruatur ad vnguem nihil trāsfertur. ⁊ ideo si installaret' in alia sede cz solita' nō transfertur possessio ꝛc.

a Ad nostram. Nō valet cōsuetudo vt snīa a nō suo iudice lata teneat. vel sic. Nō valet ꝯsuetudo vt in causis ecclesiasticis dictū populi ꝓ snīa teneat'. Cōmunis diuisio. sed a ibi nos igit' ¶ No. p̄mo q̄ lz ex ꝯsuetudine possit acq̄ri iurisditio. vt in. c. cū ꝯtingat. de fo. cōpe. ⁊ ix. q. iij. ꝯquestus. nō tñ valet ꝯsuetudo vt snīa a nō suo iudice lata teneat. est em̄ irrōnabile vt valeat snīa a nō bñte iurisditionē. ¶ No. sc̄dō q̄ snīa nō debet ferri ad ꝯsiliū sapientiū ⁊ insipientiuz. a ꝗrio q̄ fac̄ ista lr̄a vt ad ꝯsiliū sapientis possit ꝓprius iudex ferre snīam. de quo plene dicemus in. c. si p̄ debilitate. d' offi. dele. ⁊ p̄ Barto. in. l. j. §. si plures. ff. de exercitoria. ¶ No. tercio q̄ dictio in q̄n̄ stat priuatiue vt hic in ꝟbo insipientib' quasi nō sapientib'. q̄n̄ stat augmētatiue. vt in. c. j. j. de fideiuss. iūcta glo. in. l. gallus. §. ille casus in difficilis. ff. de lib. ⁊ posthu. q̄n̄ nihil opat'. vt no. in. c. nebis. j. de iurepa. ¶ No. vltimo q̄ ꝯsuetudo inimica canonib' p̄sumit' irrōnabilis prima fronte. Et ad hoc tene menti istū ter. facit ad ea q̄ dicaz. j. in. c. fi. ¶ Opp. ꝫ tex. in eo q̄ in fine papa ꝯcedit facultatē isti epō libere iudicādi. nā si ꝯsuetudo erat irrōnabil' non erat opus aliqua ꝯcessione. quia frustra p̄cib' implorat' qđ iure cōi cōcedit'. l. j. C. de thesauris. li. x. ⁊ in. c. j. §. de rescript' iuncta glo. So. Joh. an. exponit tex. ibi cōcedimus. i. a iure ꝯcessum eē oīdimus quasi dicat q̄ papa nō ꝯcessit de nouo ꝫ declarat eam cōpetere consuetudine nō obstante. ⁊ forte papa fecit hoc ad cautelam istius epi vt sic eēt tutus apud populū. ¶ In glo. j. ibi nec istud est incōueniens. no. bñ glo. q̄ q̄n̄ ē vtile in facto dubio exquirere ꝯsiliū a pluribꝫ tam literatis q̄ illiteratis tam sapientib' q̄ insipientib'. nā q̄n̄ paꝝ sapientes hñt in certa re elevatū intellectū ⁊ ingenium ⁊ acutius scīt discutere ⁊ decidere vnū casuz q̄ oēs sapientes sicut narrat bñ Jo. an. de fatuo parisien. q̄ decidit q̄nem miro mō inter tabernariuz ⁊ quendā pauperem a quo tabernarius volebat extorquere pecuniam q̄ comederat panem ad odorem assati. naz soluit illi ex sono vnius denarij tornēsis. quā q̄nem nō potuisset Catho melius decidere ad satisfaciendum animis imprudentiū. ꝫ solue bñ ꝗrium ꝓut bñ in glo. sequēti. ¶ In glo. fi. ibi nisi in cā recōuentōis. Aduerte q: glo. nō cōgrue excipit istū casum ⁊ sequentē. q: p̄ recōuentionē ⁊ progatōem iurisdit'. efficit' ille index ⁊ sic non repit' snīa lata a non suo iudice ꝫ potes excipe casum ꝑm Host. ꝓtentū in. c. si diligenti. de fo. compe. ⁊ xj. q. j. inolita. ⁊ c. placuit. vbi snīa lata a iudice sclari cōtra

clericū sponte ibi litigantē pōt hr̄i rata a iudice eccleſi aſtico in odiū ip̄i⁹ clerici. ⁊ dic vt ibi.

¶ Quanto. Nō valet ꝓſuetudo ꝓmittēs ꝓſbyteris vt chriſmēt. vel generali⁹. ſic. Conſuetudo nō pōt opari vt clericus non epūs poſſit exercere ea q̄ ſunt reſeruata ordini epāli. ⁊ ē caſus notabilis ⁊ ſunt due ꝓtes. ¶ In ꝑma p̄ ſumptuoſa ꝓſuetudo. In ſc̄da ip̄ius reprobatō. ibi diſcretioni. ¶ No. primo vnā regulā mēti tenendā q̄ ea q̄ ſunt ordinis epāalis nō p̄nt acq̄ri p̄ inferiorē ex ꝓſuetudine quātumcūq; vetuſtiſſima. rō eſt q⁹ ꝓſuetudo n̄ facit quem capacē. hinc dicit Jo. an. in. c. ij. de p̄ben. li. vj. q̄ quātocūq; lōgo tpe laicus exercuerit actū ſpūalem nūq; tn̄ illū pōt p̄ſcribere. nam poſſeſſio tanti tpis cuius initū nō eſt memoria hz vim tituli q̄n dat capacitas in exercentē al's nō. qđ verbū tenebis mēti ⁊ ſic limita ⁊ reſtringe. c. primū de p̄ſcrip. li. vj. in. l. j. §. ductꝰ aque. ff. de aqua quoti. ⁊ eſti. Secus dicit in competentib⁹ epō rōne iuriſdi. vel dignitatis epāalis. naz illa p̄nt p̄ſcribi p̄ inferiorē clericū. vt in. c. auditis. ⁊. c. cū olim de p̄ſcrip. dixi in. c. accedentib⁹. de exceſ. p̄lat. ⁊ plene in. c. cum contingat. de ſo. cōpe. Et ex his potes ſumere ſecundā regulā. Itē no. q⁹ ritꝰ apl̄oz circa ſacra hnt impedire characteris impſſionē. nam imediate p⁹ mortez xp̄i oēs p̄ſbyteri in cōi regebāt eccliaz nec ſic erant inf eos epi ß idē p̄ſbyter q⁹ epūs ⁊ pariter ꝓferebant oia ſacramēta. vt in. c. olim. xcv. di. ⁊ in. c. legimus. xciij. di. ß poſtmodū ad ſciſmata ſedāda fecerūt ſen ordinauerūt apl̄i vt crearent epi ⁊ certa ſacra eis reſeruauerūt illa interdicēdo ſimplicib⁹ p̄ſbyteris. ⁊ vides h̄ q⁹ talis ordinatio hz impedire etiā impſſionem characteris. q⁹ ſi p̄ſbyteri illa de facto ꝓferūt nil ꝓferūt qđ facit ad. j. di cenda. Et ex his ⁊ ex tex. diligenter no. ꝓ opi. canoniſtaꝝ p̄ opiniones theologoꝝ q⁹ ē dare ordinem p̄aleg. ⁊ ſic q⁹ nouem ſunt ordines. de quo vide glo. ī pemio vj. in verbo epūs. ⁊ ſi vis tenere opi. theologoꝝ vt nō ſit ordo dic q⁹ h̄ opatur ordo p̄ſbyteratus iūctus cum dignitate epāli ⁊ intercedente ordinatōne eccl̄ie. ¶ Itē no. q⁹ q̄dam ſunt ſacra reſeruata ſolis epīs q̄ inferioribus n̄ lz attigere. vt chriſmare ordines ſacros cōferre virgines bñ dicere eccl̄ias ꝓfecrare ⁊ ſilia. ⁊ vide ſuper his tex. in. c. q̄uis. lxviij. di. ¶ No. q⁹ ſacr̄m ꝓfirmationis nō ē ſacramentuz neceſſitatis. vñ pōt quis ſaluari lz non ſit chriſmatus dūmodo illud ſacr̄m nō ex cōtēptu dimiſerit. nam ex ſeptē ſacramētis eccl̄ie quedā ſt neceſſitatis quedā volūtatis. de quib⁹ vide p̄ glo. in. c. veniens. de tranſact̄. ¶ Quero ꝑ declaratōe hui⁹ ſacramēti ꝓfirmatōnis quare hoc ſacr̄m fuit inſtitutū cū nō ſit de neceſſitate ſalutis. ¶ Jo. dicit vt habes tex. no. de ꝓfecra. di. v. in. c. j. ⁊ ij. nam baptiſmus neceſſari⁹ eſt morientib⁹. quia ſine eo etiam infans vnius diei ſaluari non pōt. de ꝓſe. di. iiij. in. c. firmiſſime. ⁊ in. c. regenerandi. Sacramentū ꝙo ꝓfirmationis ē neceſſarium viciuris. naz cū homo militet quotidie int̄ hoſtes inuiſibiles ꝑ illō ſacr̄m ꝓfirmatōis ꝓfirmat⁹ ⁊ roborat⁹ ⁊ miles efficit⁹ ꝓ agones ⁊ inſidias dyaboli. vñ fortior ē ad reſiſtendū inſidiis dyabolicis q̄ ē ꝓfirmat⁹ q̄ baptizatus dūtaxat. vt in. d. c. ꝓfert. n. ſpūſ̄actus quē apoſtoli olim ꝓferebāt ex ſola manus impoſitōne. ⁊ q⁹ hodie p̄lati nō ſunt ita beati quēadmodū apl̄i. fuit inſtitutū vt ip̄i ꝓferr̄et hoc ſacr̄m cū collatōe chriſmatis. ⁊ q̄d ſignificat chriſma ⁊ quare chriſmatō fit ī fronte dic vt no. in. c. vnico. de ſacra vnct. ¶ Secdo p̄cipaliť queriť uñquid ꝓferať character in iſto ſacro? Collectar⁹ h̄ poſt btm̄ Tho. tz q⁹ ſic. aliter tn̄ q̄z ī baptiſmate. nā p̄ baptiſmū q̄s pticipat ſpūalia ⁊ diſponiť aīa ad facilius ſuſcipiendū gr̄am dei. vt dixi poſt Jnno. ſup Rubrica de baptiſmo. ß in iſto ſacro confirmatōis efficitur fortior ⁊ infundiť gr̄a ꝓ inſidias dyaboli vt ſupra dixi. ¶ Tercio queriť q̄re hoc ſacr̄m r̄ſeruať epis dūtaxat cū baptiſmus qui ē ianua oīm ſacroꝝ vt in. c. fi. de preſbytero nō baptizato. ꝓmittať ſimplicib⁹ ſacerdotibus So. pfectio actus cōiter reſeruať ſup̄iori. vides em̄ q⁹ electio ptinet ad canonicos ⁊ ꝓfirmatio ad ſup̄iores. in. c. nihil. de elec. iō cum iſtud ſacr̄m ſit ꝓfirmatio baptiſmatis ⁊ ſic pficiť ip̄e baptiſmus dignū fuit reſeruare ip̄is ſup̄ioribus in ſignū p̄eminētie. ¶ In glo. j. in fi. h̄ glo. quo ad effectū pōt r̄duci ad duas qōnes. Prima nunq⁹ iſta ſacramēta reſeruata ſolis pontificib⁹ poſſint delegari inferioribus ⁊ p̄ quē? Secūda qō p̄ſuppoſita validitate delegationis ſi delegans poſtea ꝓhibet nūquid imprimať character ex ſacro exhibito ꝓ int̄dictum delegantis? ¶ Ad primā qōnem ampliādo ꝛ̄ba glo. ē concludendū q⁹ p̄ inferiorem p̄latū a papa n̄ poteſt fieri iſta delegatio non pontificib⁹. q⁹ non poſſunt iſti diſponere ꝓ ſtatutū ⁊ ordinem eccl̄ie. h̄ ꝓbať in. c. aqua. de ꝓſe. eccle. vel al. ⁊ vide glo. in. c. puenit. xcv. di. que ponit ibi notabilē regulam q⁹ nihil hz epūs quod ſit iuriſditō. qđ nō ſit delegabile p̄ eū. ſecus in competentib⁹ rōne ordinis epāalis vt dicit h̄ glo. in fi. ⁊ bñ reſpectu pape repiunť tres opiniones. Prima q⁹ papa collationē hoꝝ ſacroꝝ pōt delegare p̄ſbytero dūtaxat ¶ Secūda opi. q⁹ etiam ſimplici clerico dūmodo habeat illud ſacr̄m qđ alq̄ ꝓferre vult. ⁊ in hac opi. videtur reſidere glo. ¶ Tercia opi. q⁹ etiā laico pōt h̄ papa demādare dūmodo laic⁹ recepit illud ſacr̄m. et hāc opi. refert hic glo. ⁊ Inno. apte h̄ tz nō approbādo eaz nec reprobādo glo. in. c. manus. de ꝓſe. di. v. videť illā approbare in eo q⁹ apponit regulā dicens q⁹ ex delegatione pape quilibet pōt ꝓferre ſacr̄m qđ ipe recepezit cōiter tn̄ opi. videť vt laico h̄ demādare nō poſſit. ⁊ videtur opi. inſtior maxime q⁹ ex hoc denigrareť ſtat⁹ eccleſie qđ papa facere nō pōt. j. q. vij. in. c. ⁊ ſi illa ¶ Sz dubiū eſt q̄d in collatione ordinū. glo. in. d. c. man⁹ videtur velle q⁹ idem dicendū ſit qđ. s. ſed collectarius h̄ poſt btm̄ Tho. dicit q⁹ collationē minoꝝ ordinū poſſet papa delegare ſimplici ſacerdoti. ſecus in collatōne ſacroꝝ. q⁹ ſacri ordines habēt actus ⁊ exercitiū in ꝓfectione euchariſtie. nam vt dicit glo. notabilis in. d. c. ꝑ uenit. nō poteſt papa cōmittere non p̄ſbytero vt conficiat corpus xp̄i. q⁹ xp̄s hoc cōmiſit ſolis p̄ſbyteris vt ibi Jta no. dicendū in ꝓpoſito vt ſicut in ꝓfectiōe euchariſtie nō diſponit ꝓ inſtitutōem xp̄i ita nec in ordinatione miniſtroꝝ ip̄ius ſacramēti. ego potius putarem vt ſacerdoti h̄ poſſit delegare indiſtincte. q⁹ lz de ſacro euchariſtie ſit diſpoſitū inſtitutione dñica q̄ hēant illud adminiſtrare h̄ tn̄ nō ē diſpoſitū in collatione ordinum. nam olim p̄ſbyteri in cōi regebāt eccl̄iam ⁊ ordinabāt ſacerdotes. vñ queadmodū olim poterāt ita videť q⁹ papa poſſit hoc cōcedere ſacerdoti maxime delegādo cū nihil exerceat delegatus noīe ꝓpio. vt in. c. ſane. de offi. dele. ⁊ in. l. j. ff. de offi. eius cui man. eſt iuriſdi. quinimo dico q⁹ minoꝝ ordinū collationez poſſet papa ſacerdotib⁹ ꝓpio inre concedere. nam ſacerdos pōt hodie ꝓferre primam tonſurā dūmodo habeat ſbiectuz vt no. Hoſt. in. c. cū cōtingat. de eta. ⁊ quali. ⁊ abbatibus ꝓceſſum ēt poſſint ꝓferre minores ordines. vt le. ⁊ no. in. c. abbates. de p̄uile. li. vj. ⁊ in. c. j. de ſup. ne. p̄la. lxix. di. in. c. j. Quidā tn̄ voluerūt dicere q⁹ h̄ faciūt abbates vigore bñdictōis quā recipiūt q̄ partim videtur ſimplex partim ordinaria. idez in parte accedit ad ꝓſecratōem epi vt quaſi videať ꝓferri quidam ordo. plus tn̄ mihi placet vt hoc habeāt ex p̄uilegio quod alibi dico latius in ti. de eta. ⁊ quali. ⁊ hoc q̄ ad primaz qōnem. ¶ Quo ad ſcām aut ꝓhibitio fit habēti collationē ex delegatōe. ⁊ glo. dicit ⁊ bñ q⁹ poſt ꝓhibitōz nihil ꝓfert. ⁊ idem tenet glo. in. d. c. man⁹. ⁊ ē cōmunis opi. ꝓbať rōne q⁹ ſublata ptāte delegata nulla poteſtas remanet in ipō delegato. vt in. l. iudicium ſoluť. ff. de iudi. ⁊ in. c. ſup q̄nū. de offi. dele ¶ Sed dubiuz

est quid si ꝓhibitio fieret eꝑ ꝙ romanꝰ pontificē nꝰ q̄d cōferret sacr̄m post ꝓhibitionē. Inn. refert ꝫ tenere q̄sdam q̄ nō. q; lz papa non posset tollere sacr̄m baptismi vel alia necessaria pōt tn̄ circa illa disponere vl̄ dando formā vel disponēdo de ꝑsonis a quib⁹ 7 quibus sint cōferenda. vt no. in. c. j. de baptismo. nam papa ꝑ m istos est obediendū in oīb⁹ spūalib⁹ 7 in cōcernentib⁹ piculum aīe nisi illa reꝓiant exp̄sse interdicta vel sint ꝓtra fidē. 7 no. banc regulam quā videt sequi Hostien. in. c. quāto de trāsla. pla. Sed tu adde notabile dictū Inn. in. c. inq̄sitioni de sent. ex. 7 vide in hoc qđ dixi in. c. siqñ. s. de rescript. Ipse tn̄ Inno. hic concludēdo dicit q̄ aut papa facit legē ꝙ quā tollit hanc ptātem eꝑis et nihil ageret eꝑs postea cōferendo. aut simplr̄ ꝓhibet eꝑis ne facerent 7 tunc ꝓhibitio nō impediret impr̄ssionē characteris dicit tn̄ Inn. no. ꝛ̄bus obliuioni nunq̄ tradendū q̄ sine cā rōnabili 7 alt̄s nota nō est papa sustinēdus attentādo ista vel sil'ia ꝓtra vniūsalē statū ecclesie. 7 pōdera ex his ꝛ̄bis duo. Primo q̄ nō ꝓsumit' in papa cā rōnabilis si vult venire cōtra vniuersalē statum ecclesie ꝫ oportet q̄ cā sit alt̄s no. facit qđ notant doct. in. c. nulli de sen. ex. ¶ Secdo pondera q̄ nō dicit papā nō posse ꝫ eum nō sustinendum. q̄i dicat q̄ ecclesia vl̄is dz pape resistere tn̄ ecclesia nō resistente videt actus valere. 7 tene menti ꝫ dictum sic intellectū 7 sic habes casum in q̄ eccl'ia vl̄is pt resistere pape lz non veniat ꝓtra fidē. vñ aūt papa habeat hanc ptātem dicit hic Inno. q̄ ex illa ptāte tradita petro ꝙ r̄m quodcūq; ligaueris sup̄ terrā. 7 exponunt quidā vt ipse refert quodcūq; ligaueris sup̄ terram. s. ꝙ constitutōnes 7 p̄cepta. Et nota hoc dictū ex quo pōt inferri q̄ p̄ceptum p̄incipis tantū valet quā tum cōstitutio. ¶ In ꝓtrariū tn̄ facit illa distinctio Inno. dum distinguit inter legem 7 simplicē ꝓhibitionē q̄ distinctio nō placet de. An. hic dicenti se nō videre dz̄iam inter legē 7 p̄ceptum vel ꝓhibitionē in ipso p̄ncipe. ꝫ tu vide sis ꝫ dz̄iam quā facit Bart. in. l. fi. C. si ꝓtra ius vel vti. pub. Et credo q̄ vbi cōcurrūt in p̄cepto ea q̄ cōcurrūt in lege tantū ligat p̄ceptum p̄ncipis q̄tū lex. q; qđ p̄ncipi placet legis hz vigorē. insti. de iu. na. gen. 7 ciui. in. §. ꝫ qđ p̄ncipi. puto tn̄ q̄ Inno. habuit optimā sn̄iam in hac sua distinctōe. nam faciēdo legē 7 auferēdo ꝙ legem ptātem eꝑis nihil ptātis quo ad actū ꝓhibitū remanet ipsis eꝑis. sed q̄i simplr̄ ꝓhibet nō tollit ptātez sed interdicit exercitiū. merito hoc casu imprimit' character nō obstante ꝓhibitōne pape q; simplex ꝓhibitio nō impedit impositionē characteris in habentē ptātem etiā si in ꝓhibitōe apponat' clausula decreti irritans ꝛc. Ad hoc vide bo. text. cū glo. in cle. in plerisq; de elect. Et hec opi. Inno. sic intellecta plus placet q̄ opi. do. An. qui nō faciēdo dz̄iam inter legē 7 ꝓhibitionez dicit q̄ in sacr̄is in quib⁹ imprimit' character nec lex nec simplex ꝓhibitio impedit impr̄ssionem characteris cū isti eꝑi alt̄s habent ptātez ad hoc allegat. d. cle. in plerisq;. 7 glo. in. c. ꝓuide de elec. li. vj. Sed ego intelligerē modo p̄dicto. loquunt' em̄ illa iura q̄ ꝙ legem nō est sublata ptās. q̄ hoc sit verum ꝓbat' p̄fatꝰ tex. iūctis supius dictis. nā simplices sacerdotes habebāt olim ptātem sacra illa ꝓferendi. sed ex ritu 7 dispōne ap'lor sublata ptāte nihil iuris conferunt vt hic. ergo idem dicendū in eꝑis si ꝙ summū pontificem quo ad certum sacr̄m eis auferret illa ptās. 7 ꝙ hoc habes expeditā q̄onem sc̄dam. ¶ Dz q̄ro nūquid laico liceat tpe necessitatis ꝓferre vel sacra administrare. 7 videtur primo q̄ nō. nā sicut nō licet sacerdoti ꝓferre ea q̄ sūt eꝑis reseruata ita pari rōne nō dz laicis licere attētare reseruata iꝑis sacerdotib⁹. Dz ꝓcludēdo p̄mo pone regulam q̄ de spectantib⁹ ad clericos illud solū licz laico quod repitur sibi exp̄sse concessum. 7 hanc regulam ponit hic Inno. 7 originaliter posuit glo. xxiij. q. j. in. c. fi. 7 tene eā mēti. Que aūt sunt ꝓcessa laicis tpe necessitatis: dic q̄ sacr̄m pnīe. nam tpe necessitat' ꝙōt quis 7 dz cōfiteri laico non tn̄ ꝙ istū pōt absolui sed ex cōtritione 7 obediētia ex tali ꝓfessione ē dignus venia vt ē tex. notabilis augustini de pe. di. j. quez penitet. et vide bo. glo. in. c. pastoralis. in. §. p̄terea. de offi. ordi. 7 tetigit Inno. hic. Itē licet laico cōferre sacr̄m baptismi tpe necessitatis etiā si sit mulier. de ꝓse. dis. iiij. in. c. mulier. 7 j. q. j. qđ quidā. est tn̄ hic dr̄ia inter clericū et laicum in collatione huius sacr̄i. nam clericus licite baptizat lz necessitas non vigeat. laicus ꝛ̄bo licite nō attētat nisi instāte necessitate ꝫ tamē si ꝓter necessitatez baptizat tz baptismus 7 ipe laicus puniendus est q; vsurpauit ●officiū clericis deputatū. vt in. d. c. quod quidaz. ¶ Dubitat' de sacro eucharistie nūquid laicus i necessitate possit illud ministrare. vtputa decedit quis 7 nō repit' p̄sbyter nūquid laicus possit capere eucharistiam de ecclesia et exhibere infirmo: Quidam vt refert hic Inno. dicūt q̄ sic vt sicut in p̄cedentib⁹ sacrāmēt' ꝓ test laicus se ingerere necessitatis tēpe. ita 7 in isto. nec ob. c. fi. xxiij. q. j. q; loquit' de heretico a quo non ē licitum recipere eucharistiam etiā necessitatis tpe. 7 nota ad hoc illū tex. quinimo dixerūt plerīq; q̄ tpe necessitatis pōt quis ꝙ se illud sacr̄m recipe. Sed Inno. non firmat hanc opi. ꝫ videt recedere dicēdo q̄. §. verum. xxxij. di. q̄ solet allegari ad p̄dicta nō loquit' de laico ꝫ de clerico al's p̄ciso ab eccl'ia vel quia ē symoniac⁹ vel notorius fornicator. Collectarius ꝛ̄bo post Innoc. videtur firmare q̄ nedū laico ꝫ nec etiam dyacono liceat istud sacr̄m attētare quod no. 7 cōtra laicū facit regula quam. s. posui. Et ꝙ hoc soluit' qō. Quid de extrema vnctione. 7 lz quidā voluerunt q̄ laicus possit illā cōferre necessitatis tpe. cōiter tn̄ hoc non tenet' ꝙ regulā supius dictam reliqua ꝛ̄bo impendē non pōt licz possit matrimoniū cōtrahere. ¶ Vltimo pōt dubitari quid de clericis p̄cisis ab eccl'ia. vt sunt heretici excōicati suspensi ab hoīe vel a iure. de his dic vt habes tex. cū glo. in. d. §. vez. Et respectu sacr̄i baptismi habes hic glo. fi. que dicit necessitatis tpe etiā ab heretico recipi pōt. 7 tene mēti glo. 7 etiā tex. cū glo. in. d. §. vez. ꝫ collecta. refert se audiuisse clementē. vij. duz pisis legeret quartum sn̄iaz in minoꝛib⁹ constitutus tenere cōtrariū monebat'. q; excōicatis 7 hereticis non possumus cōmunicare sine peccato. vt in. c. nup. de sen. ex. non q̄ dz committi malū ꝓpter sequēs bonū maxīe exquo ista necessitas ñ nocet adulto omisso illo sacro. q; succedit baptismus flaminis. j. de baptismo in. c. debitū. ad. c. siquem. xxiij. q. j. qđ facit in p̄rium r̄ndet q̄ loquit' qñ ignorabat' q̄ ille eēt hereticus. Et ad tex. Gratiani. §. verum dñ dicit q̄ melius ē recipe ab heretico q̄z ineternū perire r̄ndet q̄ ille nō perit exquo nō repit idoneū a quo recipiat sacr̄m. 7 q̄q̄ be rōnes videant' vigere tn̄ i p̄ma sn̄iam q̄ canonistis ē cōis me vehemēter impellit d. c. siquē. vbi tex. aug. clare p̄supponit illū fuisse hereticū 7 de hoc ꝓstare volēti recipe sacr̄m. ¶ Itē si p̄ corꝛpali necessitate licitū ē cōicare excōicato. vt i. c. qm. xj. q. iij. 7 in. c. si vere. j. de sen. ex. ergo fortiꝰ ꝫ debet licē ꝙ necessitate spūali. Ad idē facit. c. j. ꝓpe finē. s. de sūtri. vbi dr̄ q̄ a quocūq; ꝓferat' hoc sacr̄m p̄ficit ad salutē dūmō rite 7 ꝛ̄m formā eccl'ie. 7 idē vr̄ velle Inno. i c. j. de baptismo.

Cum inter. Nō valet cōsuetudo ꝙ quā int' dicti sn̄ia violat' In prima ponit' querela. In scda exceptio. ibi ꝓcurator. In tercia sn̄ia. ibi nos. ¶ No. p̄mo q̄ epūs sol⁹ et ex' capl'm ꝙ se pt ponē gnāle int' dictū i citate. ꝫ tn̄ intellige de ꝓsuetudine vel p̄uilegio. nā de iure cōi capitulū ñ hz ptātē int' dictū p̄mulgādi. vt i. c. q̄suit. de bis q̄ fi. a ma. pte ca. nec epūs sine ꝓsilio vel ꝓsensu capl'i vt in. c. j. j. de excess. p̄lat. 7 dic vt ibi. credo tn̄ q̄ si epūs

ꝑscripsisset in iurisditionalib⁹ ꝯ capl'm qđ pōt. vt in. c. iij. de ꝓsue. li. vj. q tūc solus poterit ꝑmulgare int'dictum ¶ No. scđo q snia cēsure appellat' nerus eccl'a sīce disciplīe. nā quemadmodum vires hoīs cōsistūt in neruis ita in snia cēsure cōsistūt vires ecclie. vñ alibi dicit tex. q in ecclia dei nō repert' pena maior. xxiij. q. iij. corripiant'. Itē pōt dici vel⁹ qz sicut nerus flectit' ꝫ nō rumpit' ita z snia censure. ¶ No. tercio q ꝯ vires snie censure non pōt induci cōsuetudo nec ꝯ eccl'iasticam disciplinā. vñ nulla ē cōsuetudo ꝯ honestatē. vt i c. cū decorē. de vi. z ho. cle. ¶ Ultimo no. q exēpti teneant' seruare snias generalis interdicti ab epo ꝑmulgatā. Et hodie religiosi etiā exempti nō seruātes int'dictum cū ecclia matrix seruat illud sunt excōicati. de q dicendū vt in cle. ex frequētib⁹. de sen. ex. Sz contra hoc opp. epūs nullā snīam pōt ferre ꝯ exēptos. xvj. q. j. qz frater. ergo nō tenēt' seruare exempti interdictū ꝑmulgatū ab epo. So. dicit Jo. an. se credē q vinculuz interdicti extēdit' ad exemptos nō ex snia hoīs ꝫ ex dispositione iuris. z hoc fuit inductū ne vilesceret cēsura eccl'iastica. z hec so. bona. Nam debes scire q epūs non pōt specialiter interdicere eccl'iam exemptā ꝫ ferendo generale interdictū in loco tenent' exempti ꝑ quandā ꝓsequētiam illud seruare. vel aliter ꝑm eū attētari pōt q snia hoīs extēdat' ad exēptos. qz ex pulsatione cāpanaꝝ z ꝑmulgatōe vocū ledūturnō exēpti. z sic ratōne delicti epūs hz in eos iurisditionē. vt in. c. j. de priuile. li. vj. hec secūda solutio non placet z eēt periculosa cum hodie religiosi exēpti hñt priuilegiū q etiā rōne delicti nō pñt puniri ab epo. z sic sequeret' ex rōne cessāte q hodie tales religiosi nō tenerent' seruare snīam general' int'dicti qđ oīno falsum ē. vt in. d. cle. ex freqntibus. Itē rōne delicti exēptus nō efficit' subdit⁹ nec loc⁹ subijcit' epo. vt no. in cle. vnica. de fo. ꝓpe. lz possint de linquētes ex̄ locū exemptū puniri ꝑ epm. vñ tene ꝑmā so. no. tñ ex rōne sua q ex illicita pulsatōe campanaꝝ seu vocū ꝑplatione ꝑ quā ledant' audiētes existētes ex̄ locū exemptū possint exēpti ab ordinario loci ꝓueniri z puniri rōne delicti cōmissi ex̄ locū exemptū. Nam lz ipi pulsent in loco exempto tñ exquo sonus ꝑtēdit' ex̄ locū exemptū delictū causat' in vtroq; loco. exemplum in eo q ex loco exempto mittit lanceā seu lapidē & ledit existentē in loco nō exēpto. vt no. in regula in obscurꝫ li. vj. in mercu. dixi in. c. j. de ꝓsum. ¶ Opp. ꝯ tex. in eo q papa ꝑnūciauit ꝫ specifice sup consuetudine cū tñ ꝫ nō fuisset a parte petitū. z sic ē contra. c. lz beli. de symo. snia enim dz eē conformis petitioni vt ibi. Et alibi dicit tex. q fatuus ē iudex q̄ sententiat sup nō petitis. vt in. l. fi. C. de fideicom. lib. So. dicit Inno. q papa ex officio suo hāc ꝓsuetudinē irritauit potius vitia extirpando q̄s snīando z solet quotidie allegari istud dcm̄ Alij aliter dicūt ꝫ iudicio meo ꝫ disceptatio nō cadit in isto tex. quia isti canonici deduxerūt ꝓsuetudinez ꝑ viā exceptōis pemptorie. ꝫ certū est q lz iudex non teneat' ꝑnūciare sup exceptōne pemptoria. qz satis sup ea ꝑnūciat ꝑnūciādo sup principali. vt in. c. j. de ordi. co. tñ si vult specifice ꝑnūciare non ex hoc pōt redargui. vt in. c. cū ioannes. de fide instru. z plene dixi in. c. j. palle. Et si diceres q ps aduersa nō allegat ꝑuitatē ꝓsuetudinis. dico q exquo iudici ꝓstat exceptōem nō ꝓcludere marime cū defectus ꝓsistat in iure pōt ex officio suo supplere. vt in. c. raynald⁹. de testa. z qđ ibi dixi. z j. eo. cū dilectus. z C. vt que⁊ desūt aduo. l. j. sic cō tingit in petitione actoris. nā si notorie nō ꝓcludit dz iudex libellū lacerare ex officio suo. xj. q. j. xpianus. no. Inno. in. c. j. de offi. vica. ita dicendū in exceptōe. z no. hoc dictū Inno. sic intellectū. fateor tñ q vbi ꝓsuetudo nō faceret ad cām z ꝓstaret iudici de irrōnabilitate tūc spāle ē in papa vt possit illā tollere ꝫ ali⁹ iudex dz inchoare nouā instantiā z nō sup illa ꝑnūciare sicut in sili no. Jo. an. in. c. mādatū. s. de rescrip.

c ¶ Primo olim. In attribuendis officijs nouę dignitati huat' cō suetudo vicinaꝝ ciuitatum ꝯ si diuersa fuerit seruabit' magis rōnabilis z alq̄ non iudicās hoc dic. cōis diuisio. scđa ibi quo circa. ¶ No. ꝓmo archiepm nō posse instituere dignitatem in ecclia sua sine licētia pape lz illa dignitas nō sit noua ꝫ iamdudū creata. nā ꝑcentoria hec erat in alijs ecclesijs z sic ñ erat noua dignitas. Sz tu dic vt pleni⁹ dixi in. c. cū accessissent sup de ꝓsti. vbi ꝓclusi opposituz. z ad istū text. rñde q forte capl'm nō cōueniebat cū epo. z hoc voluit petē a papa vt euitaret opi. ꝓrias que in hoc articulo vigēt. vt no. ꝫ in glo. z in. d. c. cū accessissent. ¶ No. scđo epm non debere nouā dignitatē vel bñficiū ꝓstituere cū graui alterius ꝓiudicio imo videt' q respectu reddituū nullū ꝓiudiciū pōt afferre alijs bñficiatis. qđ no. et de hoc. j. cum glo. ¶ No. tercio q vbi in bonoꝝ deferēdis ñ apparet in iure nec ex cōsuetudine spāli qđ iuris recurrēdū ē ad ꝓsuetudines vicinoꝝ. ¶ Itē no. z teneb⁹ sp mēti q vbi aliquid mandat' fieri ad instar alterius q si illud instar repit' diuersum non debet simpl'r capi medium nec minimū seu maximū ꝫ magꝫ rōnabile alteri minus ꝓiudicās. ¶ Cōtra istū tex. opponit' d. c. catholica xj. di. vbi dī q q̄libet ecclia regit' suis spālib⁹ ꝓsuetudinib⁹ z ꝓstitutionib⁹. ergo videt' q epūs z capl'm poterant isti ꝑcentoꝝ dignitatē certā ꝓferre tam in sessionibus q̄s in alijs. So. dicūt ꝫ cōiter doc. q epūs z capitulum ꝫ forte non cōueniebāt als aūt ꝓcederet ꝑtrariuz qđ satis mihi placet. Quidā tñ tenuerūt oppositiuz. qz non dz ista ecclia deuiare a ꝓsuetudine aliaꝝ ecclīaꝝ z violare consuetudines vicinoꝝ qđ mihi non ꝓplacz. qz in ecclia dei nil officit diuersa cōsuetudo. vt in. c. d' trina. de ꝓse. di. iij. q̄nimo papa non ꝑcipit vt sequamur consuetudines romane ecclie nisi in cōcernētib⁹ fidē. vt in. c. j. de sum. tri. li. vj. in x. decuit. Nec violat' aliarū ꝓsuetudo cū illa remaneat valida in loco vbi viget. nā vides ꝫ q respectu eiusdē dignitatis varie possint eē ꝓsuetudines ecclesiaꝝ i eadē ꝓuincia ¶ In gl. in x. bo ꝓiudiciū i fine te nebis mēti sp fi. gl. ex q̄ hēs notabile dictū q epūs ñ pōt ꝑ libito ꝓstituere nouā dignitatē seu nouū bñficiū seu nouā eccl'iam i ꝓeiudiciū aliarū eccl'iaꝝ sec⁹ si iusta cā iteruenīēte. z ꝑ ꝫ vltio dicto glo. adde bo. tex. in. c. ad audientiā. j. de eccle. edi. z facē hec glo. ad qōnem nūqđ possit epūs oī cā cessante construere eccl'iam i parochia alteri⁹. vel cōstituē dignitatē in ecclia. So. an. multū instat z final'r vī cōcludere q pōt erq̄ nō vult auferre alteri ꝓiudiciū. nā ꝫ tendit in augmentū cultus diuini. Ego ꝫ dictū admitterē respectu dignitatis erigēde in eccl'ia cathedrali qz illō tēdit i augmētū cult⁹ diuini z nemī nocet. Sz q posset ꝓstruere eccl'iam i parochia alteri⁹ cessante cā ñ admitterē indistincte. qz ex cōstructōe noue eccl'ie generat' ꝓiudiciū antique saltez de facto vt respectu oblationū q̄ fiūt in eccl'ia noua. z q hoc sit vez adduco. c. j. j. de no. ope. nū. vbi eccl'ia parochialis ꝑ denūciatōz noui operis obtinuit vt destrueret' capella ibidē edificata qđ ꝑ fecto nō obtinuisset nisi ꝓiudiciū ꝑtēdere potuisset. et vide ibi ad ꝫ glo. fi. q̄ ꝫ satis vī sentire. nec videt' augeri cult⁹ diuin⁹. qz si illa ecclia ñ ē necēria pot⁹ vilescat exminoꝝositate. ar. ī. c. j. d' ꝑuil. ī fi. z. xciij. di. legim⁹. facit d. c. ad audiētiaz. z. c. pastoral'. d' his ꝯ fi. a pla. ¶ In glo. in x. bo illā ibi q minoꝝē. dic q ꝫ n, dī ꝓriū ꝫ eligit' illa consuetudo q̄ minus ē alteri ꝓiudicatiua z magis rōnabilis z iura all'ata i ꝓriū loquūt' i alijs casib⁹. z dic Vinc. j. eo. ī. c. fi. q ꝑ dz attēdi ius cōe. Si x. bo ius cōe nihil disponit z tunc attendenda ē consuetudo gnālis vl' spālis illi⁹ loci. vt in. d. c. catholica. ea deficiente recurrēdū ē ad ꝓsuetudinē vicinaꝝ eccl'iaꝝ vt ꝫ. Si x. bo ꝓsuetudo ē diformis attēdat' cōsuetudo min⁹ nociua

vt hic in verbo quocirca. ⁊ ī. c. expte. j. d cēsib. oīb de ficientib recurrendū ē ad. c. fi. xx. di. vt. s. ⁊gregent sapientes ⁊ seniores quor ⁊silio stet. ⁊ no. hoc dcm ē ei gnāliter obseruandū vbicūq agit de tribuēdis honoribus alicui dignitativ vbi dubitaret qual' ꝑlat⁹ se dz hre ī subditos vel q̄d sile. vt in. c. sup eo. de cēsib. vnū tm mihi nō placet ex dictis vinct. in eo q dicit ꝑmo recurrendū ee ad ius cōe ⁊ scdo ad ⁊suetudinē ꝑticularē loci. Nā videt primo recurrēdum ad cōsuetudinē. qr ⁊suetudo derogat iuri cōi vt in. c. fi. j. eo. Dz saluando Ain. potes sic distinguere q aut ⁊suetudo versat circa illā dignitatē. de cuius honore ⁊ferēdo queritur ⁊ seruat ille q̄d. s. dix. sicut pz p totū titulū de offi. archidy. vbi ⁊suetudo ꝑualet iuri cōi. aut ⁊suetudo vsat circa cōsilem dignitatē. ⁊ tūc pōt saluari dictū Ain. vt si dignitas silis de nouo erigit prius recurrēdum sit ad ius cōe q̄ ad cōsuetudinē q̄ seruat ī alia eccl'ia ꝑticulari. pone exemplū q sint tres archidyaconi in diuersis ecclesijs nō in eade ciuitate bñtes varias ⁊suetudines si cōstituit de nouo archidyaconat⁹ in alia eccl'ia credo q in honoribus deferēdis sit ꝑmo recurrēdū ad ius cōe q̄ ad ⁊suetudinē aliar eccliar. qr ⁊suetudo spālis nō ꝑiudicat iuri vlr ß tm spāliter ⁊ ī hoc casu dz intelligi. l. q̄ dicit q lz ⁊suetudinis sit pua auctoritas nō tn vicit legē. s. vliter. vt in. l. ij. C. q̄ sit lon. ⁊sue. ⁊. viij. di. cōsuetudinis. Et p ß infero ad notabile dictū q si hodie de nouo erigeret studiū gnāle in aliquo loco deberet illa vniūsitas hre integra priuilegia. au c. habita. C. ne filius ꝑ pre. vt etiā in criminalib haberēt scholares indices ꝓpios nō obstante q ibi glo. dicat q doctores ⁊ scholares renūciauerūt illi auc. in criminalib p nō vsuz seu p ⁊suetudinē appositā. Dico em q ⁊suetudo nocz dūtaxat in ill' locis vbi viguit. ß exquo studiū erigit de nouo dz prius recurri ad ius cōe. ⁊ sic ꝓcedat istud notabile dictū Ain. qd sic intellectū ⁊ limitatū teneb mēti qr ad multa facit. nec ob. tex. iste vbi nō recurrit ad ius cōe ß ad ⁊suetudinē vicinar eccliar. ß iō qm ī iure cōi nihil disponit de ista ꝑcentoria. ⁊ iō fuit op⁹ recurrere ad ⁊suetudinē. secus si fuisset cōstituta dignitas cuius officium disponeret a iure cōi. vt est archidyaconatus ⁊ archipresbyteratus ⁊ sikes. qr tūc obseruabit dictum Ain.

Cum venerabilis. Nōvalz cōsuetudo ꝑ quā ꝑlat⁹ sine superior licētia pōt dimittē ꝑlaturā et si vellet trāsire ad aliā dignitatē. vl aliter ⁊ sic. Nō pōt induci ex ⁊suetudine vt ꝙs possit dimittē dignitatē sine superioris licētia vl vt possit electus administrare ñ bita ⁊firmatōe a superiore. In pria pte ponit temeraria trāslatio. ⁊ in scda trāslati excusatō. ibi postmodū. ꝓcio excusationis reprobatio. ibi cū igit. ¶ No. ß q abbas pōt eligi in abbatē alteri⁹ monasterij. et q iste fuerit electus denotat ille d vbū ⁊firmatōez posita ī tex. Et hodie ē casus notabilis ⁊ magr clar⁹ ī. c. si abbatē. de ele. li. vj. ꝑ quē edit nōbil regla q q̄libet ꝑlat⁹ citra epm quātūcūq sit sue ꝑlature alligatus pōt eligi ad aliā ꝑlaturā ita q nō est op⁹ q postulet non tn pōt iste ⁊sentire sue electōni nisi hīta licētia a suo superiore. vt b. secus ē ī epo. Nā ipe nō pt eligi ad aliā dignitatē ß dz postulari. vt in. c. fi. de postu. ꝑlat. vbi de hac mā. ¶ No. scdo ibi romane eccl'ie. q lz oēs eccl'ie sint subiecte romane curie vt ī. c. cūcta p mūdū. ix. q. iij. eccl'ie tn exēpte dicunt spāles ipius romane eccl'ie. de q̄ ī. c. si papa. de ꝓnile. li. vj. ¶ Itē no. q legat⁹ de late pt confirmare electōnes exēptor ⁊ dare plat' exēpt' licentiam trāseūdi ad alias dignitates. ꝓcordat. d. c. si abbatē. et si sit electio ad aliquē epatū. Ain lz legat⁹ d late ñ posit trāsferre epm. vt ī. c. q trāslatōz. d offi. le. pōt tn cōfirmare electōz factā ad epatū exēptū et vt ꝓbat' ī. d. c. si abbatē. Dz etiā legat⁹ iurisditōz ī exēptos. vt ī. c. j. d verbo. sig. li. vj. ⁊ qd ibi no. ¶ No. ibi quā corruptelā. q ⁊suetudo irrōnabil' amittit nomē ⁊suetudis ⁊ appellat corruptela. ⁊ dr corruptela qr mala cōsuetudo assumit vt ꝓilegiū ꝙ mētē canonū. vt in. c. mala consuetudo. viij. di. Et no. q cōsuetudo q̄ est inimica canonibus ꝓma frōte ꝑsumit irrōnabilis. cōcordat. s. c. ad nostrā. ⁊ dicā ī. c. fi. j. eo. ¶ Opp. ꝙ tex. ī eo q innuit sat' ee petē licētiā trāseūdi lz ñ obtineat qd ē ꝙ. c. admonet. ⁊ c. q ī dubijs. ⁊. c. nisi. j. de renū. Do. dicit Jo. an. ⁊ bñ q ß factū narrat ⁊ ad maiorē aggrauatōz isti⁹ abbat' dr q et licentiā nō petijt. vñ de iure standū ē ꝙrio. ¶ In glo. j. in fi. glo. ⁊ nō tradas oblitioni. facit em q gerēs actū ꝙ ius ptextu ⁊suetudinis praue exq adhuc prauitas ⁊suetudinis nō erat p ius declarata ñ dz puniri tāq̄ legis trāsgressor ß dz tolerari ptextu cōsuetudis. et vide ⁊silem glo. iiij. di. deniq. q̄ dicit q lz prava ⁊suetudo excuset q̄ ad penā hui⁹ seculi nō tn q̄ ad deum qd no. ß hoc intelligo qñ ignorātia praue ⁊suetudis effecit crassa ⁊ supina. vt puta qr ꝙ ius nāle. xxxij. q. vij. flagitia. secus putarē vbi esset ꝓbabile dubiū sup validitate ⁊suetudinis. nā tūc ignorātia legis nō ē peccatū. ad ß tex. in. l. regula. ff. de iur. ⁊ fact. igno. ⁊ in. c. j. de ꝓti. fac qd no. Inno. in. c. p tuas. de symo. ⁊ adde. c. gaudem⁹. in fi. de diuortijs. ⁊ glo. in. c. vno. de postu. ꝑla. in verbo decetero. li. vj. An vno gesta ptextu pue cōsuetudinis debeāt tolerari vide qd diri in. c. fi. s. de ꝓsti. ⁊ facit. c. fi. de spon. duor. in verbo decetero. ¶ In gl. in verbo cōsuetudinē ibi q ee nō debet. dicit Jo. an. q meli⁹ dixisset quor neutr ee dz. q̄si dicat q nedū nō valet cōsuetudo vt ꝑlat⁹ trāseat sine licētia superior ß nec valet q electus admistret añ habitā ⁊firmatneōz a superiore Et refert cōpest. q ob ß fuit cassata electio cuiusdam prioris sancte crucis. ⁊ ß idē no. archi. ī. c. cū q̄. de ꝓbē. li. vj. ꝙ ꝓuilegiū tn ß papa qñq aliquib cōcedit vt fratrib cartusiensib. ⁊ no. ß dictuz. ⁊ ī fi. gl. adūte qr hoc dictū glo. facit ꝙ tex. Nā iste abbas erat exēptus ⁊ vltramōtan⁹ distās multū a romana curia ⁊ tn nō potuit admistrare nō habita ꝓpa ⁊firmatōe. So. dicūt docto. ß q. c nihil de elec. nō ꝓfuit ī isto casu qr in ill' ptibus erāt tūc legati a quib pot' iste petē cōfirmatōz. Et no. bñ istud dictū qr notabilit' limitat illud. c. nihil ⁊ ex bis duob capitul' potes colligē q vbi aliqd cōcedit ꝓpter necessitatē durat cōcessio q̄ten⁹ viget necessitas ⁊ nō alit'. facit. xvj. q. j. general'r. ¶ Itē dicerē vltr doc. q ß ex alio capite nō hēbat locū. c. nihil. nā solum distātia loci supplet defectū cōfirmatōis. ß in casu nro erāt duo defectus. s. defectus cōfirmatōis ⁊ vinculū q̄ iste abbas erat ligat⁹ abbatie sue. vñ nō poterat deserere suā abbatiā ptextu. c. nihil. qr vbi insūt duo impedimēta vno sublato remanet ⁊ reliquū. vt in. c. ex tuar de aucto. et vsu pallij. ⁊ in. l. si domus. ff. de ser. ru. ꝓdi. Nicola⁹.

Cum dilectus. De cōsuetudie ꝓt induci q vna eccl'ia de gremio alteri⁹ teneat' sibi ꝑlatū eligē ⁊ cōsuetudo ē optia legū interps. ita cōiter sūmat'. Dz possz sūmari notabili⁹ vt patebit ex. j. diceēdis. ⁊ st' due ptes ꝓncipales. In ꝓmo narrat duplicē qōnē electiōis cū ptiū allegatōib. Scda ibi qr vno. vnā diffinit ⁊ alterā diffiniendā omittit. ¶ No. ꝑ q monachus electus ī ꝑlatū pōt electōem de se factā ꝓsequi etiā in iudicio contendēdo. cōcordat. c. cū dilecta. s. de resc̄p. ¶ Adūtendū tn puto q aut eligit' ab extraneo, collegio ⁊ nō pōt cōsentire electōi de se facte sine lnia sui superioris. vt in c. si religiosus. de elec. li. vj. Aut eligit' a collegio ꝓprio ⁊ tūc eoipo q eligit' videt sibi data ptās acceptandi. vñ ī acceptatōe nulli⁹ cōsensus exigit'. vt ß. nā illū eligēdo videret sibi dare licētiā acceptādi. ⁊ facit qd no. ī regula q̄ tacet. de re. iu. li. vj. ī mercu. ⁊ facit istō q in casu in q̄ ī actu filij requirit' consensus patris q pater

ꝓtrahēdo cū filio videt sibi dare ꝓsensū. ad ℔ qđ nō. i l. cū pī. ff. de le. ij. ¶ Nō scđo q̄ priuilegiū pōt cōcurrē cū iure cōi. In ꝓtrariū tn facit quod nō. glo. i. c. ꝫ morē c. di. ℔ vide qđ legit' 7 notat' in. c. j. sup̄ de resc̄p. ¶ Nō tercio q̄ ius eligēdi p̄latū spectat dumtaxat ad collegium illius eccl'e. 7 q̄ ē cōtra ius cōe q̄ aliq̄ forēses hēant p̄latē cum eis eligēdi quod apte ꝓbat ista lr̄a. Et facit ꝫ opi. Joh. an. i. c. cū eccl'a. de cā poss. 7 ꝓpri. 7 ibi dico. ¶ Nō quarto 7 tene mēti q̄ patron' eccl'e etiā tpe fundatiōis nō pōt disponē de iuribꝫ ipius eccl'e i p̄iudiciū ipius epi. vñ nō pōt trāsferre in aliū p̄latū ius ꝓfirmandi. ℔ ℔ statuere ptinet ad ep̄um 7 ad petitionē patroni. Ad ℔ bo. ter. cū glo. x. q. j. i. c. ij. 7 tene mēti. q̄ sepe patroni excedētes metas sue p̄fatis ꝓtrariū statuūt. Et vi de Innoc. j. e. ne p̄lati vices suas. in. c. q̄m. ij. vbi dicit q̄ nō pōt q̄s i traditōe cuiuscūq̄ rei apponē ꝓditionē specialē. nā nō pōt patronus cū sit p̄uata ps̄ona mutare ordinē canonū 7 ordinatōꝫ totius eccl'ie. vt in. c. tua. 7. c. req̄sisti. de testa. ¶ Nō quito 7 tene etiā mēti. q̄ nescio alibi ita bo. ter. q̄ ep̄s pōt i fundatōe eccl'e ad petitōez patroni trāsferre i aliū ius cōfirmādi p̄latū illius eccl'ie licet illud ius ꝓpetat ipi epo. vt. xvj. q. vij. oīs basilice 7. xvij. q. ij. i. c. j. 7 sic pōt ep̄s in ℔ p̄iudicare suo ep̄atui Et adūte q̄ p cā huius p̄iudicij seu alienatiōis huiꝰmodi sufficit sola petitio patroni quod admitto añq̄ ecclia sit fundata ℔ post fundationē eccl'e nō puto q̄ sine cā ℔ possit ep̄s statuē etiā ad petitōꝫ patroni licꝫ aliud videat' ℔ sentire vo. An. nā negari nō pōt q̄n sit ista alienatio huius iuris iam cōpetētis ep̄atui q̄ sine cā fieri ñ dꝫ. facit qđ nō. i. c. cōstitut⁹. ꝺ elec. ℔ añ fundatōꝫ eccl'e nullū ius confirmādi ē acquisitū ep̄o merito pōt ad petitionē patroni qui forte alit' nō vellet eccl'am fundare ℔ statuē. Itē nō aliud notabile dictū q̄ idē ℣bum relatum ad diūsos diuersimode pōt. et debet interp̄tari si vniformit' sumēdo p̄iudicaret' iuri cōi. 7 ē i hoc iste tex. multū singularis ad interp̄tationē statutoꝝ. naꝫ statutum epi ℔ disponebat vt electio p̄lati pēdēt penes fratres eiusdē loci 7 capl'z carofense. 7 q̄tenus ℣bū electō ꝓcernit fratres eiusdē loci stat p̄rie. quatenus ℣o cōcernit capl'm carofense stat p cōfirmatōe. nā confirmatio largissime sumpto vocabulo pōt dici electio. ē em̄ ps̄ 7 finis electiōis. 7 fit ista interp̄tatio. q̄ si verbū electio quo ad vtrūq̄ casum staret p̄rie 7 stricte p̄iudicaret' iuri cōi. q̄ de iure cōi electio p̄tinet dūtaxat ad collegiū illius eccl'e. Et ex hoc tex. nō verbū nūq̄ obliuioni tradendū. q̄ verba statuti debēt intelligi largissime vel strictissime si ita interp̄tando euitat' correctio iuris cōis. Cū statutū ℔ largissime interp̄tat'. q̄ ℣bū electō sumit' p cōfirmatōe. 7 sic qđ dici solet q̄ statutū debet strictissime interp̄tari intellige q̄n p illā strictissimā int' p̄tatōꝫ min⁹ recedit' a iure cōi. vñ quo ad istū effectū p t̄ interp̄tari etiā largissime vt ℔. 7 quotidie ad ℔ allegat' iste tex. ¶ Itē nō q̄ ꝓsuetudo ē legū interp̄tat'x optia. 7 q̄. l. exīte dubia debemus recurrere ad cōsuetudinez loci. 7 si ꝺ ea apparet nō est recedendū ab illo intellectu quē consuetudo tribuit etiā si ex postfacto appareat q̄ ille intellectus i se nō sit bon⁹. nā debet illud saltē valē rōe ꝓsuetudinis. 7 tene mēti ℔ dictū. facit qđ le. 7 nō. in l. mime. 7 i. l. si de interp̄tatōe. ff. ꝺ legi. ¶ Et nō ex hoc 7 tex. ℣tutes cōsuetudinis. hꝫ em̄ vim interp̄tatiuā. Itē hꝫ vim abrogatiuā seu derogatiuaꝫ. nam derogat legi vbi ē ꝯ legē. vt in. c. fi. j. eo. Ꝫ habet 7 tercio vim imitatiuā. q̄ imitat' legē vbi deficit lex. vt. j. di. cōsuetudo. et vide bo. glo. insti. de iu. na. i. §. ex nō scripto ¶ Itē nō q̄ vbi libellus cōtinet plures articulos se patos si prius ꝓstat de vno q̄ de alio pōt index prius pnūciare sup̄ illo 7 sup̄ alio p̄cedere ita facit ℔ papa. nā ℔ disputabat' sup̄ electōe iam facta 7 sup̄ iure eligēdi. 7 q̄ prius constitit de invaliditate electionis prius sup̄ ea pnūciauit. 7 sup̄ alio articulo cōmisit causam decidendā. An oūt regulariter iudex possit ꝙ partes pnūciare plene nō. in c. cum ex officij. de p̄scrip. 7 dic vt ibi seu. i. c. cum int'. de re iudi. q̄ nō bñ recordor. ¶ In glo. j. ibi habebat mādatū a capitulo. glo. ℔ soluit tacitā oppositōꝫ. naꝫ non poterat iste Guil. licet esset electus agere de iure eligendi cū illud competebat monasterio ¶ Et ex ℔ 7 ex glo. nō q̄ monachus nō potest agere p̄ iure monasteriꝫ sine mādato licet sit coniūcta ps̄ona coniūctōe ciuili. ad idē c. coram. de offi. del'. vbi canonicus nō agit p eccl'a sua sine mādato. Sed in eo q̄ glo. subiecit q̄ hic vacabat sedes nō soluit cōtrariū qđ posset formari de. c. fi. ne sede vacāte. vbi habet' q̄ vacāte sede nō pōt in iudicio agitari. Inno. dat ℔ nouā 7 mirabilē solutiōez quā nescio alibi. dicit em̄ aliud esse i eccl'a cathedrali 7 aliud i eccl'a inferiori. q̄ mortuo epo capl'm nō succedit i admīstratione bonoꝝ p̄tinentiū ad ep̄m. sed mortuo abbate cōuētus habet admīstrationē oīm rer̄. 7 pōt instituē sindicū 7 p eū agere. alle. l. j. ff. q̄ cuiusq̄ vniuersitat' noie 7 hoc dictū semp tenebis mēti. nā nullibi ꝓbat' ℔ dīa. nullus tn doctor ausus ē ℔ dictū apte reprobare. sed vt dixi nullibi ꝓbat'. nā maior cōio est inter ep̄m 7 capl'm suū q̄s inter p̄latū inferiorē 7 suū capl'm. vt i. c. nouit. et i. c. quāto. ꝺ his que fi. a prelā. facit. c. requisisti. ꝺ testa. vñ plerīq̄ voluerunt q̄ mortuo p̄lato inferioris capl'm nō succedat i ipsius iurisditōe. quod sentit idē Innoc. i. c. cū accessissēt. sup̄ de cōsti. vñ int' istos ego nō puto aliquā dīam q̄stū ad hoc qđ videt' sentire idē Inno. i. c. j. j. ne se. va. vbi vide. videas etiā p glo. i. c. j. de re. ec nō alie. i verbo eccl'ia. li. vj. que nō. dicit q̄ ti. ne se. va. bēt locū etiā in inferioribꝫ eccl'esijs. sed credo q̄ p tāto Inno. facit hic illā dīnctiā. q̄ coīter bona epi 7 capituli sūt diuisa. ideo mortuo epo nō hꝫ capitulū liberā admīstrationē bonoꝝ epi. nec illa in iudiciū deducere pt̄. vt in. d. c. fi. sed inter abbatiā 7 conuētuꝫ bona sunt coīter coīa. iō mortuo abbate capitulū nō recipit admīstratōnē bonoꝝ abbatis sed coiuꝫ. tn nō puto q̄ possit i iudiciū deducere cām p̄iudicialez ipsi abbati. Et de ℔ vide glo. in cle. fi. de p̄cu. ad istū text. dic q̄ ℔ agebat' de iure eligēdi qđ ius p̄tinet ad ip̄m collegiū et nō ad p̄latum. Itē cōmodius agit' sede va. quia alꝰ nō posset deueniri ad electionē p̄lati. ad hoc quod nō. idē Inno. i. c. edoceri. de rescrip. 7 in. d. c. j. ne se. va. ¶ In glo. i ℣bo cōstitutū. nō plura ex hac glo. Et primo q̄ ep̄s nō potest statuere cōtra ius cōe. p ℔. c. qđ sup̄ his. j. de ma. 7 obe. 7. c. institutionis. xxv. q. ij. vide plene p Jo. an. i. c. fi. de offi. or. 7 in. c. fi. de offi. Archi. li. vj. pōt em̄ statuēdo ad iuuare ius cōe. s. apponēdo penā vbi ius nō apponit vl' aggrauando penam a iure appositā. vt in. c. ij. de cōsti. li. vj. Et vide glo. in cle. ne romani. de elec. Itē pōt statuere creando delictū de nouo. 7 sic statuere p̄ter ius vt nō. in. c. ij. de cōsti. li. vj. Et vide qđ nō. Jo. an. in regula ea q̄. li. vj. in merc. facit. c. catholica. xj. di. ¶ Nō secūdo ex fi. glo. notabilē 7 singularē limitationē ad p̄dicta. p̄cedūt em̄ q̄n ius cōe est. p̄ductū in esse. 7 p illud est alteri ius acquisitū. secus autē vbi ius nō ē alteri adhuc acq̄sitū vt in fundatōe eccl'ie. Nā tpe fundationis pōt ep̄s statuere vt illa eccl'esia eligat sibi p̄latū de aliena eccl'esia vel q̄d simile. Nō tn glo. in eo q̄ dicit. q̄ ℔ dꝫ statuere cū capitulo 7 de cōsensu patroni. 7 sic videtur q̄ in p̄eiudiciū eccl'esie inferioris nō possit ep̄s statuere sine consensu capituli nec sine voluntate patroni si est patronata. 7 tene hoc vltimū mēti. q̄ nescio alibi ¶ Nō tercio ex glo. q̄ minus iustus titulus dat cāz p̄scribēdi. vñ statutū epi nō debebat intelligi q̄ electio actiua vel passiua p̄tinet ad capl'm carofense 7 tn illud statutū generalit' loquēs dedit cāz p̄scribendi capitulo carofensi vt hāet electōꝫ passiuā. Sed ꝓtra ℔ formalit' opponit'. nā capl'm carofense ita intelligēdo statutū errabat in iure. q̄ vt vides papa alit' interp̄tat'. sed error iuris impedit p̄scriptiōem. vt est tex. in. l. nūq̄. ff. de

vsucapio.7 tex.cū glo.in.c.dudū.d' decimis.7 vide bo. glo.i.c.aplice.de dona. Jo.dic cōtrariū ꝓcedere qñ erat' i iure claro 7 indubitabili.secus vbi ius esset dubiū 7 multipliciter intelligibile vt hic.7 est casus multū nō bilis. Et ex hoc pōt dici vnū dictū notabile q̄ tūc sniā lata cōtra ius ē nulla qñ illud ius ē clar' 7 indubitabile. secus si dubiū ē 7 multipliciter intelligibile qđ tene mēti.ad hoc facit tex.in.l.regula.ff.de iur.7 fac.igno. facit quod nō. Jnno.in.c.cuz speciali.de appel.7 in.c.p. 7.g. de off.del'. ¶ Ultimo nō ex glo.q̄ epūs nō potest ius vnius eccl'e alteri attribuere.de quo vide quod plene nō. i.c.cōstitutus.de reli.do.7 ibi dixi. ¶ Jn glo.i ꝟbo electio ibi equinoce.dic clari⁹7 latius q̄ verbū electō habet tres significationes.nam potest capi ꝓ electōe actiue.vñ habētes eligere dicunt' habere actiuā electioz.7 ita capit' j. de elec. ꝓ totū. ¶ Jtē scdo habet significationē passiuā.vñ si de necessitate debet eligi plat⁹ d' aliquo collegio tunc illud collegiū dicit' hic electōez passiuam.7 ita cōsuetudo interptabat' illud statutum epi. q̄ verbum electio relatū ad fratres illius loci importaret electionē actiuā.ꝫ relatū ad carofēse capl'm importaret electionē passiuā.7 satis fuisset admissa ista interpretatio nisi derogasset iuri cōi. ¶ Tercio modo pōt capi electio ꝓ ꝯfirmatione.7 ita papa interptat' statutuz q̄tenus illud verbū refert' ad carofense capl'm.nam ꝯfirmatio largissime ē pars 7 finis electionis. 7 ꝓ hoc nō dicas q̄ statutū debet interptari impropie vt nō preiudicet' iuri cōi.q: ista nō fuit impropria verbi significatio ꝫ largissime.vñ puto q̄ verba statuti nō debent impropriari vt iuri cōi nō ꝓiudicet'.ad hoc nō dictū Bart. in.l.iuj.in.§.ꝓtor ait.ff.de dam.infec.vbi dicit q̄ si statuto cauet' q̄ index possit ꝓcedere facta citatiōe ad faciē vel ad domū nō debet alternatiua impropriari vt sit ordinis licet ꝓ hāc impropriationē statutuz ꝯordaret cū iure cōi.ꝫ debet intelligi ꝓprie vt sufficiat adimplere alterā partē alternatiue.qđ ē bñ notādū. ¶ Jn glo. i verbo a suspēsis.ꝓ intellectu huius glo. que valde intricata ē oppo.videt' em̄ q̄ electio facta a suspēsis debeat tenē.nā eligere nō est ordinis quēadmodū nec iudicare nec excoicare nec bñficia ꝯferre.q: ista nō sunt ordinis sed potius iurisditōis.vt ꝓbat' in.c.trāsmissaz. iuncta glo.de elec.nam electus.cōfirmatus 7 nōdum ꝯsecr'tus potest ista exercere.sed suspēsio ab officio tollit solū ea que sunt ordinis.ꝫ debēt valere ista gesta a suspēso ab officio.glo.ponit i hoc principaliter duas opiniones. ¶ Prima q̄ suspēsio ab officio nō priuat potestate exercendi iurisditionalia i canonicis.tamē fatet' ꝫ opinio q̄ talis suspēsio ꝑuat a facultate eligēdi. ¶ Alia opinio principalis in qua glo.finaliter residet habz oppositū.s.q̄ suspensus ab officio nō potest iurisditionalia exercere nec eligere nec bñficia cōferre. Et pro hac opi.facit iste tex.7.c.cum inter. R. de elec.7 tex. a cōtrario i.c.si celebrat.de cler'.excō.mi. Et hec opinio videt' coiter placere doctoribus maxime Jnno.7 Cōpost.qui dicūt q̄ suspēsus ab officio 7 bñficio vel ab officio tm̄. vel simpl'r intelligit' suspēsus ab oībus p̄dictis. q: appellatōe suspēsionis i genere intelligit' de maiori suspēsione.ar.in.c.si quē.de sen.ex.secus dicunt in suspēso a pontificalibus vel in eo cui est interdictus ingressus ecclesie.nam ista interdicta nō extendunt' vltra in eis exp̄ssa. ꝫ ꝓ hoc nō rndetur finaliter ad cōtraria. Jo.an. i fi.sui apparatus dicit q̄ ꝫ opat' mixtura officij 7 iurisditōis quā habet spūalis iurisditō ad officiū.i. ordinē. 7 nō hec ꝟba.vult em̄ dicere q̄ ꝓpter istā mixturā 7 cōnexitatē quandā que ē inter ordinē 7 iurisditōem spūalem suspēsus ab officio intelligit' etiā suspēsus a iurisditione. Sz ꝯ hāc solutionē pōt instari.nā collatō vl' electio nō est iurisditōnis.nec etiā videt' ordinis epalis.et tm̄ suspēsio ab officio inducit suspēsionē ab illis. Jtē nō est tanta mixtura quin possit separi saltē ab ordine epa li.vt in.d.c.trāsmissam. Jo.an. dicit q̄ p̄dicta sunt in risditionis i electo 7 confirmato.sed post consecratōez dependēt a b ordine. nam cōfirmatio fit in fine cōsecrationis.ideo secuta cōsecratione pt̄as cōfirmatōis trāsfundit' in potestatez ordinis.7 sic oīa ista iurisditiōalia dependēt ab ordine. Sz certe hec solutio videt' nimis exquisita nec ē generalis.quid em̄ in aliquo suspenso q̄ nō est epūs. Jtē moniales habent electōem.vt in.c.indēnitatibus.de elec.li.vj.7 tamē nō habēt ordinē.vt in.c. noua quedā.de peni.7 remis. Jtē abbatissa habet iurisditionē.potest etiā habere collationē bñficioꝝ inꝛ notata in.c.dilecta.de excess.p̄la.7 in.c.cum dilecta.de ma. 7 obe.7 tñ nullū habet ordinē. cum ꝫ ista p̄nt stare sine ordine.ergo in materia penali non debet fieri illatio de vno ad aliū.vt i.c.ij.de trāsla.p̄la.nec ꝓbat hoc esse qđ ab hoc contingit abesse.vt in.d.c.ij.7 in.l.neqz natales. C.de pba.vnde in hac materia ego aliter 7 clarius dicerē 7 latius extēdendo mām conclude sic. q̄ aut quis est suspēsus minori suspēsione que infligit' ꝓpter ꝑticipationē cum excoicato.7 illa nō priuat facultate exercendi iurisditionalia nec facultate eligēdi sed solū ꝑticipatione sacramētoꝝ.7 ꝓpter hūc effectū nō pōt eligi in p̄latū.de hoc est tex.clar⁹ in.c.si celebrat.de clerico excō. ministrāte.7 dic vt ibi.aut est alicui interdictus ingressus eccleſie7 tunc solum est priuatus potestate exercendi ordinē in ipsa ecclesia.vnde si celebrat interim i ipsa ecclesia efficitur irregularis.vt est tex.in.c.is cui.d' sententex.excō.li.vj. Unde si extra ecclesiā celebraret nō incurreret penam.de quo tamen dic vt ibi nō.nec priuat hoc interdictū facultate exercēdi iurisditionalia vl' eligendi.ad hoc.c.sacro.de sen.excō.iuncto.c.ab excōmunicato.sup̄ de rescrip. aut suspēditur epūs a pontificalibus. 7 tūc solum cēset' suspēsus ab illis que dependēt ab ordine pōtificali 7 nō ab alijs vt voluerunt p̄dicti doc. hic.7 Jo.an.in.c.j.de sen.excō.li.vj. Quare puto q̄ sic suspēsus potest exercere iurisditionalia.quia vt dixi iurisditionalia sunt sepata ab his que sunt ordinis pontificalis.vt i.d.c.trāsmissaz.7 i.c.aqua.de cōse. eccle.vl' al.qñqz quis suspendit' a bñficio 7 nō intelligit' suspensus ab officio vel a iurisditione.vnde canonicus suspēsus a suis bñficijs potest eligere.vt ꝓbat' in.c.cū vintoniēſ.iuncto.c. cum i cūctis.de elec. Qñqz suspēdit' q̄s ab officio 7 bñficio simul 7 suspendit' simplicit'.7 tunc siue sit suspēsio ab homine siue a canone inferēte penā vt in casu.c.j.de re iudi.li.vj. dicerem q̄ talis suspēsio ꝑuat facultate exercēdi iurisditionē spūalem 7 conferēdi beneficia 7 eligēdi.quod intellige durante suspēsione.nā q: ista sunt fundata sup̄ ordine ecclesiastico laic⁹ nō potest ista exercere.vt in.c.ij.de iudi.7.xcvj.dist.bñ quidem.7.lxiij.dis.in.§.verum. Si ergo quis suspendit' a fūdamēto videt' suspēsus ab omni edificio quod ē sup̄ fundamentū.vt.j.q.j.cum paulus.7 sic pōt salvari illa opi. Jo.an.dum dicit de mixtura inter ordinē et iurisditōem ecclesiasticā.nā considero q̄ ꝟ.officij ēval de latum.nā quicquid habet electus ē officij ꝓter bñficiū.ꝫ suspēdendo te ab officio videor te suspēdere nedū ab ordine ꝫ ab omni officio clericali.si ergo suspēsio fieret simpliciter ab ordine.7 tunc dicerē q̄ aut q̄s suspendit' ab ordine pontificali.7 solum credo illū suspēsum ab illꝭ q̄ sunt ordinis epalis.nō aūt ab his q̄ sunt iurisditōis.ar.eoꝝ q̄.s. dixi qñ q̄s ē suspēs⁹ a pōtificalib⁹ aut simpl'r q̄s ē suspēsus ab ordīe. 7 tūc dicerē ꝓpt' q̄n dā consequentiā q̄ censetur facta suspēsio ab oīnib⁹ q̄ sunt fundata sup̄ ordine vt a iurisditiōe spūali et oībus silib⁹. Et facio istā ꝯsideratiōz vltra alios q̄ suspēsus ab officio cēseat' directe suspēsus a iurisditōe spūali 7 facultate eligēdi 7 conferēdi ꝑ quādā consequētiā. nec ob.ea q̄.s. dixi de abbatissa et monialibus. nā sunt religiose persone. Unde religio facit eas capaces. sed in non religiosis potest as ecclesiastica est fundata sup̄

ordine. 7 p hoc bñ clare mã hui⁹ glo. ¶ In glo. i verbo nec iuri i fi. nõ glo. q vbi ꝟba statuti sunt clara nõ debemus illa impropriare ß reducunt ad ius cõe. ß vbi ꝟba sunt dubia vel hñt duplicẽ intellectũ quoꝝ alter est ꝓprius 7 reliquus impropriꝰ. tũc bñ debemus facere interꝓtationẽ 7 capere etiã intellectũ impropriũ vt minꝰ recedat a iure cõi qꝫ fieri potest. vt ꝓbat notãter hic 7 in l. ij. C. de nox. vide p Bar. i. l. omnes ppli. ff. de iusti. et iure. p Jo. an. i regula p possessore i merc. et vide quod dixi in. c. causam. s. de rescrip. ¶ In glo. fi. i fi. aduerte. nam licet iste tex. faciat mentionẽ de ꝟsuetudine. ista tamẽ nõ videt ꝓprie consuetudo. nã p consuetudinẽ acq̃rit ius vlit. q: ꝟsuetudo ẽ quoddã ius vt dixi sup Rica sed p istaꝝ consuetudinẽ de qua i tertu detrahebat iuri vnius collegij 7 ꝟmodũ applicabat alteri collegio. ergo nõ est ꝟsuetudo ß potius ꝑscriptio. nam ista est substãtialis diffñtia inter ꝟsuetudinẽ 7 ꝑscriptionẽ. vt nõ. in. c. vltimo. j. eo. Et iõ dicit Jo. an. i. d. c. fi. sup vltima glo. q impropꝛie ponit hoc. c. i isto titulo. quista ẽ potiꝰ ꝑscriptio qꝫ consuetudo quod etiã sensit glo. iij. Dic tñ q respectu patronoꝝ vel alioꝝ quoꝝ iuri nõ detrahebat poterat esse ꝟsuetudo. ß respectu illoꝝ monasteriorũ erat ꝑscriptio. ita notat i simili Jo. an. i. c. iij. j. eo. li. vj. 7 valent ista ad sciendũ nũquid i ista ꝟsuetudine requirat titulus. nã i ꝟsuetudine inducẽda nõ req̃rit titulus ꝑm cõem opi. ß sufficit solus vsus licꝫ sit ꝟ ius. vt j. eo. c. fi. et ibi p doc. sed in ꝑscriptõe ꝟ ius req̃rit titulꝰ putatiuꝰ. vt in. c. j. de ꝑscrip. li. vj. sic intellige glo. nõ. i d. c. iij. dũ in ꝟsuetudine requirit titulũ. nã intelligit in ꝟsuetudine impꝛopꝛie sumpta. vt ibi nõ. Jo. an. et iõ i isto tex. i ista ꝑscriptõe req̃rebat titulus 7 bona fides. 7 titulus fuit statutuꝫ epi quod isti credebãt ita intelligẽdum put habebat cõis vsus. 7 ista sufficiãt.

¶ Cum cõsuetudinis. Capitulum sine epo ꝟsuetudines nouas facere seu statuta vel antiqua immutare nõ potest. 7 ẽ tex. nõbilis 7 multũ allegabilis. primo ponit rõem inhibitõis. secũdo inhibitionẽ ibi auctoritate. ¶ Nõ primo q auctoritas cõsuetudinis nõ est leuis imo magna. ad hoc. c. i his. et. c. cõsuetudinis. xj. di. ¶ Nõ secũdo q capꝰm sine epo nõ potest facere statutũ i ecclesia. nec immutare antiq̃ statuta vel cõsuetudines. Et ex hoc 7 ex tex. nõ q in ecclesia possunt esse statuta et consuetudines antique. et sic nõ solum iure canonico regit ecclesia ß etiã statutis ꝑticularibus locoꝝ 7 cõsuetudinibꝫ antiquis. ꝟcordat. c. catholica. xj. di. 7 trãsgressor consuetudinis debet puniri sicut trãsgressor legis. vt i. d. c. i his. quod intellige de consuetudine rõnabili. nam irrationabilis est extirpãda. vt. s. e. c. cum venerabilis. 7. c. quãto. et. viij. dist. mala cõsuetudo. Sed ꝑ intellectu huius. c. q̃ro nunq̃d indistincte capꝰm teneat habere cõsensum epi i statutis edẽdis. Do. dicit hic Innoc. q cõsensus epi requirit si capꝰm vult statuere in ꝓsona epi vel circa iura ipsiꝰ vel circa cõem statũ ecclesie vel in negocijs magnis 7 arduis quasi secus si capꝰm vult statuere sup rebus exiguis ptinẽtibus ad capꝰm. puta qualiter capꝫ debeat ꝓgregari vel qliter distribuant quotidiane distributões vel mẽsa grossa diuidi debet vel quid sit. de quo vide bo. glo. i. c. ij. de ver. sig. li. vj. 7 tene illã mẽti. Idẽ vi dicendũ i ecclijs inferioribus subiectis epo vt i magnis 7 arduis nõ possint fieri statuta sine ꝟsensu epi. ß nõbiliter voluit Inno. i. c. req̃sisti. de testa. 7 i. c. cum accessissent. s. de ꝟsti. 7 i. c. cũ omes. e. ti. Et ratio ẽ. q: epus ẽ gnãlis spõsus oĩm ecclesiarũ sue diocesꝭ. vñ tota diocꝫ. dr sua parochia. vt in. c. ad aplice. de dona hinc est q agit pro ecclia sibi subiecta. vt in. c. fi. 7 quod ibi nõ. de suc. ab intesta. 7 canõ dicit q regẽda est ecclia puisione epi. x. q. j. regẽda. ideo nõ debẽt clerici inferiores sup arduis et magnis negocijs facere statuta sine ꝟsensu epi als cum ꝟsensu possunt facere. An epus cum consensu capli possit facere indifferẽter statuta. glo. xviij. di. in summa dicit q sup maioribus negocijs nõ potest epus facere statutũ etiã cũ ꝟsensu capli. 7 illã glo. hic sequit do. an. de bu. Sed certe nõ intelligit ita generaliter. põt em intelligi primo de maioribꝫ negocijs refuatis pape. nã sicut de bis nõ potest epus cognoscere. vt i. x. maiores. de bapt. nec fortius sup ea statuere. 7 sic intellige illã glo. vel intellige secũdo qñ statuta cõcernũt alioꝝ preiudiciũ. nã tũc illi sunt vocãdi vt notabiliter dicit Inno. in c. ij. de loca. 7 in. c. fi. de offi. le. 7 isto mõ intellexit Federicus cõsilio. xvij. sed primus intellectus plus mihi placet. Cõclude ergo q i reseruatis pape nõ potest epus facere statutuꝫ nec etiã regulariter ꝟ ius cõe. vt dixi. s. c. primo. ß pter ius vel admuãdo ipm ius potest statuẽ. Dicit tñ Hoff. q requirit ꝟsensus capli. Sed Archi. post Hosti. dicit sufficere q requirat ꝟsiliũ. i. si capꝰm sine cã rõnabili nõ vult ꝟsentire valẽt statuta. hoc posuit Archi. in. c. j. de cõsti. li. vj. 7 xviij. di. i summa. 7 vide quod ipe nõ. i. c. epus. xviij. di. quãdoq; tamen req̃rit cõsensus. vt si vult statuere in spectãtibus ad epm 7 capꝫ. 7 sic posset intelligi ꝟtraria opinio. 7 hoc mihi plus placet. nã quemadmodũ in corrigẽdis excessibus subiectoꝝ 7 in iurisditõe exercẽda nõ tenet habere epus cõsensum capituli. ß sufficit consiliuꝫ. vt in. c. iij. j. eo. li. vj. 7 i. c. nouit. 7. c. quãto. de bis que fiũt a pla. ita in cõdendis statutis regulariter nõ requirit ꝟsensus capli ß forte sup arduis deberet interuenire cõsensus. facit qd nõ. Inno. sup de rescrp. edoceri ¶ Aduerte tñ ad vnã singularẽ opi. quã posuit do. Pe. de ancha. i repetitõe c. j. de ꝟsti. dicit em se credere q si epus ꝑscribit ꝟ capitulũ quod i exercenda iurisditõe nõ teneat requirẽ ipius consiliũ q i statutis condẽdis nõ est necesse hẽ consilium capituli. quia statuta dependẽt a iurisditõe. vnde ꝑscriptio ꝟtra vnũ extẽdit ad reliquũ. vt i regula accessoriũ. de re. iur. li. vj. quod ẽ ꝓbabile dictũ 7 semp memorie tenẽdũ. Ego tñ de stricto iure nõ teneo istud dictum. quia editio statuti ẽ quid separatum 7 magꝭ arduum ab exercitio nude iurisditõis. nam statuta sunt certa 7 ꝑpetua. vt in. c. fi. de offi. del. iurisditio ꝟo seu exercitium variat ex tpe. vñ nõbiliter dicit Bar. i. d. l. omnes ppli. ff. de iusti. 7 iure. q ꝓfas babẽs arbitriuꝫ imponẽdi penã nõ potest a principio p sua statuta declarare penas. q: cum ista recipiant varietatẽ ex tempore et ꝟditõe ꝑsonaꝝ nõ dꝫ fieri declaratio añ tps. ar. i. l. cuꝫ pater. §. a filia. ff. de le. ij. quod ẽ bñ notãdũ. hinc nõ. cõsulit Fede. dicto cõsilio. xvij. q epus nõ põt statuẽ i his i quibus habẽt potestatẽ dispẽsandi. q: dispẽsatio variat ꝑm nccitatẽ tẽpoꝝ 7 ꝓrogationẽ ꝑsonaꝝ. statutuꝫ ꝟo ẽ firmũ 7 certũ. 7 nõ boc. Itẽ q̃ro qñ debet q̃ri consensus vel ꝟsiliũ alterius. vide quod dico i. c. ex pte. sua de ꝟsti. 7 i. c. cũ vos. de bis q̃ fiũt a pla. sine ꝟsen. ca. 7 hic p do. An. de bu.

¶ Ex parte. Nõ valet ꝟsuetudo p quam ꝙs inducit ad peccãdũ vel bona ꝓpria dissipãdum. Prima ps recitat duas cõsuetudines irrationabiles quas secũdo reprobat ibi tenore ¶ Nõ primo significata boꝝ verboꝝ p suevoluntatis libito ꝛc. nõ em important arbitrium boni viri ß inducũt voluntatẽ liberam freno rõnis nõ submissã qd nota ꝓpter statuta. 7 nõ de ꝟbo libito. nam importat liberã voluntatẽ. 7 idẽ tenet Bart. in extrauagan. ad reprimendã. Et facit iste tex. sic intellect⁹ p statutis vniũsitatis scholariũ huius studij seneñ. dicũt em inter cetera q rectoꝛ p licẽtia habenda in examine suo nõ teneat aliquid soluere nisi prout processerit ex sua libera volũtate. 7 ita als in facto rñdi. ¶ Nota secũdo q statutũ inducens pnitatẽ ad peccãdũ nõ valet. nã qmẽadmodum nõ valet consuetudo vt hic ita 7 fortius statutum nimiꝝ quia lex debet esse rõnabilis sãcta et bone-

sta.iiij.di.erit antē lex. ¶ Vltio nō quē se posse defēdē ꝓtra antiquā consuetudinē allegādo ipius irrationabilitatē. nā papa hic nō reuocauit istas consuetudines d̄ nouo. ꝫ declarauit istas nō teneri ad obseruantiā istarum consuetudinū. Ille em̄ qui declarat nihil de nouo agit. vt i. l. heredes palā. ff. de testa. 7 nō. in. c. cum tu. de vsuris. ¶ Sed ꝫ hoc 7 cōtra tex. opponit'. nam isti erāt laici. g̃ nō ad papā ꝫ ad impatorē recurrendū erat. vt i c. cām. qui fi. sint le. 7 xcvj. di. i. c. duo sunt. Solu. dicit Jo. an. q rōne peccati quod nutriebāt iste ꝫsuetudies papa fuit aditus. nā decernere rōne peccati spectat ad papā 7 nō ad impatorē. vt in. c. nouit. de iudi. et in aut'. vt clerici apud ꝓpriosep̄os in. §. si x̄o. 7 nō bñ hoc dictum q vbi consuetudo vel statutū nutrit peccatū vel p̄stat. pnitatē peccandi potest adiri iudex ecclesiasticus vt declaret talia statuta vel consuetudines non tenere Ego puto q etiam iudex secularis potest sup hoc adiri. nā ad ipsum etiā ptinet obuiare peccato. vt i. l. senatus. ff. de offi. p̄sidis. et in. c. rex debet. xxiij. q. v. Vñ cōpellit' ad obseruantiā iuramenti. vt in. c. licet. de iureiurā. li. vj. 7 sic locus erit inter istos puentiōi. fateor tamē q in casu dubij p̄ferēdus est ecclesiasticus. arg. in. c. venerabilē. de elec. facit quod nō. Bart. i. l. titia. ff. so. ma. ¶ In glo. ij. ibi largus mediū tenet. nō glo. g̃ quotidie allegat' ex q̃ habes q ꝓdigalitas 7 auaricia sūt extrema 7 ambo vitiosa. largitas x̄o tenet mediū 7 sic ē x̄t⁹. qi i medio cōsistit x̄t⁹ vt dicit ꝑs q mediū attingere difficillimū ē. 7 vide glo. de pe. di. iij. in. §. Ḃ q̃ de charitate. q̃ dicit q i oib⁹ seruare mediū vltra boiem est. quasi dicat magis est diuinū q̃ humanū. nam res pene ꝓtra naturā ē q aliq̃s sit sine peccato. xxv. di. i. §. crimis. Hosti. vltra glo. ponit aliū versum. Parcus sic retinet sed nummū plorat auarus. 7 dic q inter parcū 7 largū hec dīnctia est. qi parco plus placēt retenta. largo x̄o data plus placēt. 7 vide ad mām pulcre p Tullium in secūdo de officijs vbi inter cetera dicit. Nec ita laudanda est res familiaris vt eam benignitas apire nequeat nec ita apienda vt omnibus placeat. 7 eadē est habēda res familiaris quam quidē dilapidare temere flagitiosum ē. sed ita vt auaricie absit suspitio. Et Hieronymus ad Paulinū. x̄pi substantiā ne imprudēter effundas ne liberalitate liberalitas p̄eat. quod no. ¶ In glo. i verbo alienat ibi i causa primipillarij. Nō illū casum i quo bona mulieris sunt obnoxia. p culpa mariti. 7 etiam i bonis filij etiā emancipati in. l. fi. C. de primipillarijs. li. xij. Et dicunt' primipillarij illi qui deferebāt in bello prima pila. id est tela. Et ꝓpter magnū piculum quod i eis vertebat' cum erāt primi in bello fuit inducta ista specialitas vt si ipi cōdemnati q se praue gesserūt in officio nō habent vnde soluāt potest manus extendi ad bona vxoris 7 filioꝝ. Et dicit Nico. matharelli q Ḃ fuit statutum ne ꝓpter gemitus vxoris et filioꝝ male gererent eoꝝ officiū. 7 nō bñ istū casum. nam ex cōsili ratione potes defendere multa statuta que maxime vigēt florētie vt bona filioꝝ 7 vxoris 7 etiam ipi filij p̄nt capi ꝓ delicto fallētie. s. q̃n pater fallit seu cedit foro. 7 idē i similibus casibus ardnis 7 valde piculosis. nam amore cōiugis 7 filioꝝ sepe homines retrabūtur ab illa fallētia. illa tamē statuta iniqua sunt q̃n ex necessitate inducit' q̃s ad fallendū. Sed q̃ multi fallunt ex ꝓposito vt videmus. ideo emanarūt illa statuta. an autē cessante ratiōe statuti sit obseruandū illud statutū cum tanta iniq̃tate 7 damno filioꝝ 7 vxoris: vide qd̄ nō. Jnno. i. c. q̃ plerig̃ i fine. de immu. eccle.

Cōtrario Habet mām amplam et multū subtilē 7 multa sūt scripta in mā ꝫsuetudinis. Et videbis plenissime i tractatu quē posuit hic Jo. an. post lecturā hui⁹. c. i quo interserit fere oīa dicta legistaꝝ vsq̃ ad tp̄s suū. 7 p legistas p̄cipue tractat' in. l. j. 7. ij. C. q̃ sit lon. cō sue

Et p Di. 7 Bar. in. l. de quib⁹. ff. de legib⁹. vide glo. 7 p Archi. xj. dis. cōsuetudinis. ego solū p̄sequor ea q̃ sunt necessaria ad intellectū capituli 7 glo. naꝫ reliqua relinquenda sunt studio camere. Ḃ dicit istud. c. in summa. Cōsuetudo nō derogat iuri naturali seu diuino cuius trāsgressio peccatū inducit nec positiuo nisi sit rationabilis 7 p̄scripta. 7 habet duo dicta. secundū ibi licꝫ. 7 q̃libet ꝑs potest subdiuidi. ¶ Nō primo q ex diuturnitate peccādi peccatū aggrauat'. ad idē. c. militare. xxiij. q. j. cōcordat. c. cū haberet. j. de eo qui dux. in ua. 7 vide quod ibi dixi. ¶ Nō ibi infelicē aiaꝫ q aia infelicitatur ex peccato. 7 est rō. qr ꝑ peccatū separ' a deo. xxxij. q. j. cum renūciat'. ¶ Jtē nō ibi abligatā. q aia abligatur p̄cm. ¶ Jtē nō vnā regulā ex prima pte q ꝫsuetudo nil pōt ꝫ ius nāle q̃n est tale q ipius trāsgressio inducit pcm quod q̃n sit. j. subtiā. Et nō q ius nāle q̃n q̄ ponit' ꝑ iure diuino vt hic. tñ puto q compbēdit tā ipsum ius diuinū q̄ ipsum ius nāle. nā neq̄ ius naturale neq̄ ius diuinū potest immutari ꝑ cōsuetudinē. 7 q̃tuor modos quibus sumit' ius naturale vide p glo. nobilē. j. di. i. c. ius aūt naturale. ¶ Jtē nō q ꝫsuetudo nō excusat i peccatis quo ad deū sed fortius accusat. qr q̃nto peccata sunt diuturniora tāto sunt grauiora. vt in tex. facit. xxxij. q. vij. flagitia. 7 vide bo. glo. cuꝫ tex. iij. di. deniq̄ ¶ Nō in. §. licet. q cōsuetudo p̄ualet iuri positiuo si ē rōnabilis 7 p̄scripta. Et a ꝓtrario cōsuetudo rōne carēs nō derogat iuri. 7 rō est. qr cōsuetudo cū sit quedā lex dꝫ habere rōem in se. alꝫs nō est lex. iij. di. erit autē lex. si g̃ amittit substātialia legis nō potest p̄ iudicare legi. ¶ Vltio nō q ius humanū appellat' ius positiuū. et dr ius positiuū ad dīnctiam iuris naturalis. nā manu positū est 7 potest variari ex tpe. vt in. c. nō debet. de cōsan. 7 affi. ius x̄o diuinuꝫ seu naturale, p̄cedit rōe 7 instinctu nāli. Vñ sicut naturalia sunt imutabilia. v. dist. i p̄n. 7 ipm ius diuinū. Et scias q ius diuinū appellat' q̃n q̄ ius nāle. qr rōne naturali inductū. vt nō. Jnno. i. c. q̃ i eccl'a. de ꝓbat'. ¶ Jn glo. ij. hec glo. versat' circa intellectū p̄me ptis 7 nimis breuiter se expedint. vñ ꝑ clariori intellectu primo op. ꝫ text. videt' q ius naturale sit ius mutabile. naꝫ circūcisio erat de iure diuino. 7 tñ post aduentū x̄pi illi succedit baptism⁹. vt i. c. maiores. j. de baptis. ¶ Jtē de iure diuino mulier cessabat p̄ plures dies post partū ab ingressu tēpli. vt. v. di. i p̄in. 7 tñ hodie pōt mulier libere ingredi eccl'am q̃n cūq̄. vt in. c. vno. de purgatōe post partū. 7 multa alia fuerūt ꝑm legem mosaicā inducta que hodie p̄sus cessant vt in obseruatione sabbati 7 similiū. Sol'. glo. metu cōtrarij intelligit tex. de p̄cepto morali. 7 vt clari⁹ intelligas sciendū est q p̄ceptoꝝ diuinoꝝ quedā sūt moralia. i. quib⁹ mores informant' vt est nō occides. nō furaberis. honora patrē 7 matrē. Quedā x̄o sunt mystica. i. figuralia. 7 istoꝝ quedam sunt sacramētalia de quibus poterat reddi rō ad lr̄am. vt sacramentū circūcisionis. 7 vt mulier cessaret ab ingressu tēpli post ptuꝫ. q̃dam x̄o cerimonialia de quib⁹ vere nō pōt reddi ratio quo ad lr̄am ꝫ quo ad intellectū sic. vt est istud p̄ceptū Nō arabis i boue et asino. Nō indues vestē lino lina q̄ ꝓtextā. de elec. cū cāꝫ. cū similib⁹. p̄cepta moralia sūt immutabilia tāq̄ fūdata sup rōe nāli. mistica x̄o sunt mutabilia. qr ꝑ aduentū x̄pi cessauit figura 7 illuxit veritas. Et de his dic vt plene nō. vj. dist. i. §. bis ita. vbi bo. glo. ¶ Jtē nō intelligas q in p̄ceptis moralibus indistincte reprobat' consuetudo. nam iste tex. loquit' cū limitatōe. videlicet q tūc cōsuetudo nō valet cū transgressio iuris diuini inducit pcm. si g̃ nō induceret peccatū valeret consuetudo. q̃n aūt hoc pōt ꝓtingere dic vbi regula iuris diuini ē general' 7 pōt naturali ratōe capi limitatōem. nā vt hic nōbiliter dicit Jnno. cōsuetudo pōt augere diminuere 7 distinguere ius diuinuꝫ quemadmodū pōt ipsa lex positiua cuꝫ cōsuetudo nō

sit aliud q̄ lex nō scripta. vt in.l. de quibus. ff. de legi. 7 i c. consuetudo. j. di. certū est autē q̄ ius positiuū etiā ciuile q̄nq; distinguit ius diuinū. nam regula illa iur̄ diuini in ore duoꝝ vel triū stat omne verbū. repit̄ limitata p ius ciuile 7 canonicū. qz in multis casibus requirūtur plures testes 7 i aliquibus pauciores. vt. ij. q. iij. in c. j. 7 nō. i. c. licet vniuersis. de testi. 7 i. c. cum esses. de testa. dixi. in. c. nup. de testi. 7 in. l. hac cōsultissima. 7 i. l. sācimus. C. de testa. Jtē illud p̄ceptū gnāle nō occides repit̄ variis modis limitatū etiaz in multis casibus hodie p̄missum est occidere qui nō sunt exp̄sse phibiti in iure diuino. facit. c. p humani. de homicidio. li. vj. 7. C. quā do liceat sine iudice se vindicare. in. l. j. 7. ij. cum aliis similib. vñ conclude q̄ vbi ratio nālis suadet ius diuinū distingui 7 limitari. tunc trāsgressio nō inducit peccatū. 7 p̄sumit̄ ꝑ voluisse ip̄m deū cū voluerit oēs casus distinguere. Sed dedit regulas gnāles 7 potestatē generalē tribuit vicario suo vt quodcūq; ligaueris sup t̄rā ⁊c. xxiij. q. j. quodcūq;. sed vbi nulla rō nālis suadet ip̄m ius diuinū mutari seu limitari. tunc nulla lex nulla cōsuetudo valet. puta si hēret consuetudo vt non liceat honorare patrē 7 matrē etiā tunc p̄cedit recte dispositio istius tex. Cū papa dī potius errare q̄ legē cōdere q̄ dispōnit circa ius diuinū sine causa. sic itellige. xxv q. j. sunt quidā. 7 gnāliter an 7 q̄n lex positiua possit distinguere 7 dispōnere circa ius diuinū. dic vt nō. Bar. in. l. fi. C. si contra ius vel vti. pub. dixi in. c. que i ecclesiarum. ď cōsti. nō ob. p̄dictis. c. gaudemus. in fine. ď dinorijs. vbi iudeus excusat̄ si miserit repudiū vxori cōtra ius diuinū cum maxime sit rōnabile. nam ibi nō excusat̄ a peccato. sed nō potest opponere exceptōez ad ulterij cōtra vxorē exquo dedit libellū repudij ꝑm legē suā. de quo tū dicendū vt ibi plene nō. 7 p ꝫ habes declaratā primā ꝑtē capituli. 7 p hoc potest saluari dictū Hosti. i eo q̄ dixit nō valere statutū vel consuetudinē p quam homicida vel similis criminosus punit̄ pecuniariter vbi de iure diuino venit puniēdus psonaliter nam inducit talis cōsuetudo vel statutū. p nitatē peccādi. facit tex. ꝫ. c. pr. 7 in aut̄. ď mā. p̄nci. in. §. oportz. qđ bñ nō. Dicit etiam hic abbas ponēdo exemplū ad primā partē nō valere consuetudinē vt liceat interficē interfectorē patris vel p̄cutientē in facie. ¶ Nō primuz dictum. facit em̄ cōtra statuta que vigent in multis locis p̄mittentia cōsanguineis vindicare mortē seu iniuriā cōsanguineoꝝ. hec em̄ statuta vident̄ illicita. qz qđ debet fieri p viā iusticie nō dz exerceri cū rācore animi maxime qz p̄bent mām peccati 7 scādali. ar. in. l. nō est singulis. ff. de re. iur̄. 7 in. l. cōuenire. ff. de pac. dotalibus de quo vide p Jo. an. in addi. Spe. in ti. de cōsti. vbi videtur hoc limitari quādo statutū dat hanc facultatem vt ex rancore animi faciant vindictā. secus si dat̄ vt minister legis faciat iusticiā. qz statutū potest illos cōsanguineos mīstros iusticie facere. xxij. q. v. nō est crudel̄. 7 dic latius vt ibi nō. p p̄dicta potest etiam solui q̄stio nūquid valet statutū vt maxime bānitus valeat impune occidi. Et dicendū q̄ sic si sit ex cā rōnabili. qz bānitus ē hostis ciuitatis. de quo p Bar. in. l. omīs ppli. ff. de iusti. 7 iure. 7 in. l. amissione. ff. de capi. dimi. et bñ facit tex. i. l. mīme. ff. de reli. 7 sumpt. fu. 7 Jo. an. i loco p̄alle. ¶ In glo. in ☞. nō sit vilis. aduerte in hac glo. que ē super. § licet. vsq; ad fi. tractat̄ mā consuetudinis. 7 q̄ ad ꝓtrariū glo. dic ꝑm doc. q̄ p̄ncipiū hui⁹. §. p̄ intelligi dupl̄r. primo vt intelligat̄ de cōsuetudine i genere et i abstracto vt sit sensus q̄ auctas p̄suetudinis nō ē vilis ꝫ dū venit applicāda ad actus p̄ticulares fit distinctō ď qua i fine vt nō habeat p̄iudicare iuri positiuo nisi sit rōnabilis 7 p̄scripta. vel sc̄do p̄t intelligi p̄incipiū de bona 7 mala cōsuetudine. nam apud illos int̄ quos viget nō est vilis auctoritas 7 etiā si sit mala. nam solet assumi p p̄uilegio. vt in. c. mala cōsuetudo. viij. di. naz nō est intantū valitura vt p̄iudicet legi nisi sit rōnabil̄ 7 legitīe p̄scripta. ¶ In glo. in ☞. nisi fuerit. ꝫ glo ī stat q̄ dicat̄ rōnabil̄ p̄suetudo vel irrōnabilis. 7 i effectu ponit duas regulas q̄ bñ pōderate sunt multum aduerse. ¶ Prima regla q̄ ois cōsuetudo ē rōnabilis quā iura nō reprobāt. 7 sic q̄libet p̄suetudo pōt induci si nō hz iur̄ resistētiā. Sed ꝓ hāc regulā facit tex. i. c. ad nāz. 7 i. c. cū int̄. sup̄. e. vbi tex. reprobat p̄suetudinē q̄ nō fuerat p p̄ri⁹ dānata. ¶ Scda regula ē q̄ illa dī rōnabil̄ q̄ nō obniat canonic̄ institutis. 7 i effectu ꝫ regula vult vt nulla p̄suetudo valeat ꝓ legē quod ē ꝓ istū tex. 7. l. de q̄b. ff. de legib. ¶ Ultio glo. ponit vnū casū gnālē q̄ p̄suetudo ꝓtra normā eccl̄astice disciplīe vel ꝓtra libtatez eccl̄e nō tz. 7 nō hūc casū. qz p̄p̄hēdit i se multos casus p̄ticulares. 7 ꝫ dictū tz Bar. in. d. l. de q̄b. 7 facit text. in aut̄. cassa 7 irrita. C. de sacrosā. ec. 7 i. c. j. 7 i. c. vl. sup̄. e. ex̄ glo. repiunt̄ alie opi. Inno. dicit q̄ si p̄suetudo ꝓtra legē hz legi⁹ exīntiā valet. sec⁹ si lex resistit bo. dicit ꝫ relinquēdū arbitrio discreti iudicis. nā nō possz dari certa dec̄na. 7 idē tenuit glo. in ☞. rōnabilia in. c. j. de cōsti. li. vj. sequit̄ Jo. an. ꝫ dicēs q̄ iudex p̄siderabit casus hñtes iur̄ exīntiā. 7 si p̄suetudo de q̄ q̄rit̄ magis accedit ad casū p̄silem hñtē iuris exīntiā nō iudicabit̄ p p̄suetudinē. si nō accedit ad casum hñtē iuris exīntiā iudicabit̄ ſm p̄suetudinē q̄i velit i sn̄ia dicē q̄ cū i iure nō hēam⁹ determinatoz q̄ p̄suetudo dicat̄ irrōnabil̄. ꝫ hēm⁹ aliqs p̄suetudines improbatas. p̄cedit iudex i casu dubio ď silibus ad silia. vt i. l. nō p̄nt. ff. de legi. 7 i. c. cū dilecta. de cōsir. vti. vl̄ inuti. Do. an. ď bu. ponit aliā theoricā dicēs q̄ p̄suetudo dī rōnabil̄ ſm vnūq̄dq; ius qđ accedit ad finē illi⁹ iuris. vñ finis iuris canōici 7 dīni ē felicitas aīe. finis ☞ iuris ciuil̄ē bonū publicū. vñ si p̄suetudo tendit i felicitatē aīe ē rōnabil̄ ſm ius canonicū 7 dīnū. Si ☞ repugt̄ fini et̄no p̄suetudo ē irrōnabil̄. ad hoc bo. tex. j. di. p̄suetudo. i fi. vbi tex. dicit q̄ p̄suetudo dz cōgruē religioni 7 disciplīe eccl̄astice. de iure ☞ ciuili cōsuetudo ē rōnabil̄ si tēdit ad bonū publicū. qz finis iur̄ ciuil̄ ad ꝫ tēdit. 7 iō leges p̄mittētes vsuras 7 p̄scp̄tōez cū mala fide erāt rōnabiles ſm ius ciuile. qz oia ista permittebant̄ i finē boni publici. ꝫ ius canonicū improbat q̄n lex repugnat felicitati et̄ne. qz ad legē canonicā spectat dirigē hoiem in deū. de quo vide qđ nō. Jo. an. in regula possessor in mercu. vbi ponit finē vt̄usq; iuris. q̄q; ꝫ theoricā do. an. sit vera i se 7 satis exq̄sita. tū p eā nō possum⁹ discernē 7 distinguē q̄ p̄suetudo dicat̄ rōnabil̄. Nā sepe cōsuetudo nō tēdit in felicitatē et̄nā. et tū approbat̄. vt p̄z in. c. cū dilect⁹. sup̄. e. 7 in. c. cū eccl̄a. de cā pos. 7 pp̄. cū silib. Vñ satis ē q̄ p̄suetudo nō nutriat pct̄m. Do. car. posuit aliā theoricā q̄ cōsuetudo q̄ nō ē ꝓ ius nāle gētiū vl̄ positiuū p̄sumit̄ rōnabil̄ nisi p̄betur ꝓtrariū. Et ꝫ theoricā vī p̄ma frōte bona q̄ nis iuris resistētia inducat p̄sūptōz cōtra cōsuetudinē. ar. ho. in. c. j. de p̄scrip. li. vj. Dz ꝫ theorica mihi ex toto nō placet. qz cū cōsuetudo cōsistat i iure nō hz p̄s p̄bare ip̄i⁹ rōnabilitatē. ꝫ iudex hz ꝫ discernē. Et cōcordādo oia p̄dicta dicerē q̄ ꝫ relinquēdū ē arbitrio iudicis vt voluerūt Hosti. 7 Jo. an. ꝫ iudex informando aīm suū hēbit respectū ad theoricas p̄dictas. nā pōderabit vtr̄ finis p̄suetudinis sit bonus vl̄ mal⁹. Jtē vtr̄ sit cōtra ius vl̄ p̄ter 7 an ex aliq̄ rōe insta fuit inducta 7 vtrū ius approbet simile cōsuetudinē vel reprobet 7 ꝫ tene. Dz cōtra ꝫ 7 cōtra p̄dicta fortit̄ opponit̄. nā vī q̄ nulla cōsuetudo cōtra ius possit ee rōnabil̄. qz ius ē fūdatū sup rōe. iij. di. erit aut̄ lex. 7 i. l. leges sactissime. C. ď legi. 7 i. c. cōsuetudo. j. di. ꝫ cōsuetudo huic legi rōnabili cōtria nō p̄t ee rōnabil̄. qz si vnā cōtrarioꝝ ē bonū seu rōnabile aliud ē malū siue irrōnabile. vt i. c. intellecto. ď iureiur̄. 7 i. c. bospitiolū. xxxij. di. Sol̄. dic post Jo. an. q̄ cōsiderata vnica rōe 7 vnico fine cōsuetudo cōtra legē nō pōt ee rōnabilis. ꝫ cōsideratis diūsis rōibus pōt esse consuetudo rōnabilis contra legē etiā rationabilē.

Pone exemplū ius induxit vt eps tractet negocia cuz ꝑsilio capli. vt in. c. nouit. ⁊ in. c. qnto. de bis q fi. a pla. Et iō lex fuit bona ⁊ multiplex. qz eps ⁊ canonici faciūt vnū corp⁹. Itē qz firmius ē indiciū qđ plimoꝝ sntia cō firmat. vt in. c. prudentiā. de off. del. in ꝑsuetudo pt̄ induci ꝓtra istā legē. vt in. c. ij. j. de ꝑsue. li. vj. q ē etiā rōnabil' alia rōe c cōsiderata vicz vt facilius expediant' negocia. vñ duo ꝓtraria pñt sil' iuncta cē vera ꝑsideratꝫ diūsis finiby. vt nubere ⁊ nō nubere. xxvij. q. j. nuptiaꝝ ¶ In glo. fi. ℔ glo. diuidit' principalit' i duas ptes. In prima ponit req̄sita ad ꝑsuetudinē inducēdā. In scđa pte ponit multiplices dn̄tias int' cōsuetudinē ⁊ pscriptiōz. scđa ibi ℔ quā dr̄iaz. Redeūdo ad primū q̄ri pōt q̄t ⁊ q̄ requirunt' vt possit induci cōsuetudo. Sol'. glo. enumerat fere. x. vel. xj. req̄sita. i fine tn̄ vī recedere a p̄ dictis ⁊ solū exigere rōnabilitatē ⁊ cursū tpis. Primo ꝑm glo. ℔ i primo req̄rit' vt sit rōnabil'. ⁊ q̄ dicat' rōnabil' dic vt dixi i p̄cedēti glo. ¶ Scđo requirit' q̄ sit p̄scripta. ⁊ ī hoc sunt multe varietates ⁊ maxime qz Ly. post De. reprobauit qđammō ꝛ̄ba isti⁹ text. dicens q̄ ꝑsuetudo nō pt̄ p̄scribi. qz p̄scriptio respicit ius formatū. consuetudo ē q̄d disponēs. ℔ nō pōt p̄scribi. Sz tu dic q̄ tex. nō dz intelligi vt cōsuetudo p̄scribat' siue p̄ scribat' dominū alicuius rei. ℔ debet esse p̄scripta. i. obtenta p cursum tpis req̄siti ad p̄scriptōem. Itē ⁊ scđo ius canonicū requirit consuetudinē esse p̄scriptā solnz q̄n est ꝓtra ius positiuū. nā inferiores nō pñt statuē cōtra ius canonicū. vt dixi. s. eo. cuz dilectus. vñ si volūt tollere aliquē canonē oportet q̄ ꝓcurrat q̄dā p̄scriptō ꝓtra ius vel legē superior. de bes em̄ scire q̄ ius ciuile nū q̄ req̄rit ꝑsuetudinē esse p̄scriptā etiā ꝫ ius. sed solum ius nr̄m canonicū facit mētionē de ista p̄scriptōe. ⁊ puto q̄ ista sit diūsitatis rō. qz sec'lares psone hnt pt̄atem ab impatore ꝑdēdi leges etiā ꝫ legē principis. vt i. l. oēs pp̄li. ff. de iusti. ⁊ iure. vñ si inducunt ꝑsuetudinē ꝓtra legē nō ē op⁹ q̄ q̄i p̄scribāt cōtra legē principis. qz illā legē possent directe tollere p ꝓtrariū statutū. vñ i ꝑsuetudine inducēda ꝑm ius ciuile sufficit tacit⁹ cōsensus pp̄li. nō uit vt dixi req̄rit' aliq̄ p̄scriptō. vt i. d. l. de q̄b. ℔ de iure canonico nō ē pmissū viris eccl'asticis statuere ꝓtra canonē. vt i. c. qđ sup̄ his. de ma. ⁊ obe. ⁊ in. c. constitut⁹. xxv. q. ij. ideo oportet vt tollat' canon pape q̄i p quandā p̄scriptionē. vñ p̄scribit' nō consuetudo ℔ poti⁹ illa lex pape. sed consuetudo dī p̄scripta mō p̄dicto. Et est vnū mirabile q̄ consuetudo possit induci cōtra canones p inferiores ⁊ p statutū ab eis nō possit fieri. naz consuetudo nō pt̄ induci nisi ab hn̄tibus pt̄atem legis condēde. vt in. d. l. de quib. ⁊ dixi. s. sup Rica. hīc ideo dicit Bar. in. l. j. ff. de legi. q̄ vsus ⁊ mores mulier' ñ introducūt consuetudinē. qz nō pñt mulieres legē condere. vt in. d. l. j. quod nō. ⁊ p hāc rōem intelligas impugnationē quā faciebāt ad diffinitionē Jo. an. quā posuit sup Rica. qz vides q̄ a viris eccl'asticis pōt induci ꝑsuetudo ꝓtra canones. ⁊ tn̄ ñ pñt facere legē cōtra canones. vñ oportet te dicere q̄ ista consuetudo assumit vires ñ solū ex tacito cōsensu viroꝝ eccl'asticoꝝ ℔ auctē pape pmittētis induci consuetudinē contra canones. Sed pulcr est videre q̄re valet consuetudo cōtra canones ⁊ nō statutū. ⁊ q̄re psonis secularib⁹ fuit indultū vt legē possint condere cōtra legē impatoris ⁊ nō sic fuit indultū viris eccl'asticis vt possint cōtra canones statuere. ⁊ est subtilis inuestigatio credo illā fuisse rationē ius ciuile finaliter tendit in bonū publicum ⁊ in vtilitatē p̄natoꝝ. vñ si populus vult sibi p̄iudicare contrariā legē condēdo impator nō curabit. qz pt̄ pp̄s i ℔ renunciare fauori suo. vt in. c. ad aplicam. de regularib⁹. Itē qz mores hoīm sunt diuersi. ideo voluit impator vt q̄lcz pp̄s possit sibi facere legē. nō tn̄ cōtra honestatē nec ꝓtra iura reseruata principi ℔ in suum p̄iudiciuz dūtaxat. ad ℔. d. l. oēs pp̄li. ⁊ qđ ibi nō. Bar. ℔ ius canonicum p̄ncipaliter intēdit hoīem dirigere in deuz ⁊ venit ad bonū publicū ecc'lasticum. vñ statutū contrariū editum ab inferioribꝫ p̄sumit' temerariū ⁊ ambitiosū ⁊ fini eterno contrariū. ideo nō pt̄ papa dare pt̄atē clericis statuēdi contra canones. ℔ consuetudo tolerat'. qz surgit ex tacito cōsensu ⁊ ñ p̄sumit' tāta ambitio. Itē qz magis scandalū orit' ex consuetudinis reprobatione cum cōcurrat tacitus cōsensus ⁊ longo tpe continuat'. Dicit tn̄ Bal. vnū singulare dictū p. l. si hoīem. ff. mā. q̄ ex cā vigenti ⁊ verisilr nō ꝓuisa a canone potest fieri statutū cōtra canonē. ⁊ multū bn̄ facit illa. l. ibi em̄ dī q̄ si dedi mandatū spāle alicui vt manumittat aliquem seruū certuz potest ꝓcurator generalis dn̄i ex noua cā interdicere ꝓcuratori spāli ne manumittat quasi ex noua cā p dn̄m nō considerata possit ꝓcurator generalis venire contra mandatū spāle ipsius dn̄i ita dicendum i inferioribus vt possint ex cā noua ⁊ vigenti statutum edere cōtra spāle statutū superioris. Et p hoc dictū et illā. l. tene menti illud dictum singulare q̄ ex cā noua potest legatus generalis in ptibus p̄hibere delegato pape speciali ne p̄cedat in cā sibi cōmissa q̄ℨ q̄ℨ i illa causa delegatus spālis dicat' maior delegato generali. vt i. c. studuisti. de off. legati. sed vt dixi hoc vltimū admittit' ex noua causa nō considerata p papā. ⁊ hoc bn̄ nō. Quātum ꝛ̄o tps requirat' ad consuetudinē inducendā varie sunt opi. glo. ℔ i prin. requirit tps. x. annoꝝ sicut i p̄ scriptōe. Alij requirūt tps de cuius initio memoria nō sit vt statim subiicit' in glo. Sed tu conclude sic mām. aut queritur de iure ciuili aut de iure canōico. Primo casu cōiter tenet' vt sufficiat tps. x. annoꝝ. etiā si cōsuetudo sit contra ius. quod ꝓbant legiste hac rōe. iura requirunt longū tps ad inducendum ꝑsuetudinē. vt. C. q̄ sit lon. cōsue. i rubrio ⁊ nigro. ⁊ in. l. q̄. C. de seruitu. ℔ lōgum tēpus dī decē annoꝝ. vt. C. de p̄scrip. lō. tē. p totū ℔ ꝛc. Et hanc opi. sequit' Bar. in. d. l. de quib. ⁊ Ly. i in. d. l. q̄. De iure ꝛ̄o canonico dic q̄ aut consuetudo ē p̄ter ius. ⁊ sufficit tēpus. x. annoꝝ. ad ℔ glo. nō. in. c. fi. j. eo. li. vj. ⁊ in. c. cōsuetudo. xij. di. quod videt' limitādū nisi cōsuetudo veniat ad detrabendū iuri alicui⁹ eccl'e. qz tunc sicut i p̄scriptōe eccl'e requirit' tps. xl. annoꝝ ita in cōsuetudine. Et hoc est nōbile dictū Jnno. s. eo. cum dilectus. quod ē bn̄ notādū. videt' tn̄ ibi Jnno. restringere q̄n cōsuetudo ē cotra eccl'iam particularē. secus si cōtra eccl'am vl'em. nō tamē ad hoc video bonaz rōem diuersitatis. qz nō debet esse minus fauorabile totū corpus eccl'ie q̄ℨ aliquod membꝝ ipsi⁹ eccl'e. aut consuetudo ē contra ius canonicū. ⁊ tunc requirit' tēp⁹. xl. annoꝝ. ⁊ i hoc casu requirit' q̄ consuetudo sit p̄scripta. vt h. ⁊ in. c. ij. eo. ti. li. vj. et rationē diuersitatis int' ius canonicū ⁊ ciuile. s. dixi. Et quare mains tēpus req̄rit' q̄n ē cōtra ius q̄ q̄ndo ē p̄ter. verūtn̄ puto verissimū q̄ vbi cōsuetudo venit cōtra ea q̄ sunt refutata p̄ncipi i signū spāl̄is p̄iuilegij tūc vtroq; iure req̄rit' tps d cui⁹ initio nō ē mēoria. vt est tex. nō. in. c. sup quibusdaz. de ver. sig. cessat em̄ i illis casibus ratio quā. s. dixi. p quā de iure ciuili sufficit tps. x. annoꝝ. ¶ Tercio req̄rit' ꝑm glo. q̄ consuetudo sit inducta ex certa scia ⁊ nō p errorē. allegat. l. q̄ nō rōe. ff. de legi. Aduerte qz illa lex facit i contrariū. nā ibi dī q̄ si p errorē fuit inducta consuetudo nō dz extēdi ad casum simil̄e. ⁊ ille tex. ē nōbil' i hoc q̄ licet al's consuetudo extendat' ad casum simil̄e intellige si nō hz ius in cōtrariū. vt in. l. de q̄bus. ⁊ qđ ibi nō. p̄reall'. secus q̄n consuetudo fuit inducta p errorē. nā tūc tenet q̄ ad illū casum ℔ nō extēdit' ad casum simil̄e. ⁊ ponit' exemplū in quibusdā locis ē cōsuetudo si dñs vini ponat ad plaustz q̄ vinū portat'. qz rustic⁹ nō tenet' de piculo. ⁊ tn̄ nō dz extēdi ℔ cōsuetudo ad alia liquida. tamē seruāda est in casu suo ex quo popul⁹ cōsensit in illa cōsuetudine credēs forte hoc esse iuridicū ⁊ rōnabile. sed vbi esset tantus error q̄ tolleret consensum populi tunc p̄cederet glo. etem̄ est cōsuetudo inicum p̄ncipaliter intēdit hoīem dirigere in deuz ⁊ ve

vt in .d.l. de quib. ¶ Quarto requirit q̄ ꝓsuetudo sit ī ducta sciēte illo q̄ pōt ius ꝓdere. alle. glo. l. de quib. in fi. ff. de legib. z multi tenuerūt hāc opi. ꝫ Jo. j. di. ꝓsuetudo. z. iij. di. in. §. leges. z. viij. di. in. c. frustra. tz q̄ cōsensus pape seu scīa nō requirit ad ꝓsuetudinē inducendā alʒ raro vel nunq̄ induceret ꝓsuetudo. z ꝫ opi. videt coīor z tn̄ placz p̄ma p istū textū. q̄ solū requirit q̄ sit rōnabilis z p̄scripta. Jtē p. c. j. de ꝓsti. li. vj. vbi dr̄ q̄ papa censet ignare statuta z ꝓsuetudines locorum. Dicit tn̄ hic do. an. nōbile verbū si esset verū q̄ vbi cōsuetudo induceret ꝫ ius sciēte papa q̄ tūc sufficit tps x. annoꝝ q; br̄ ꝓsensus illius q̄ pōt legē ꝫriā ꝓdere dictū est nōbile ꝫ nō bn̄ iure ꝓbat. illud tn̄ fateor q̄n papa sciuisset z vsus fuisset illa ꝓsuetudine. ꝫ vbi solū p̄sumit patiam nō videt ꝫ dictū ꝓcedere q; multa p patientiā tolerant. vt ī. c. iamdudū d̄ pben. Jtē q; ista ē q̄si quedā p̄scriptio ꝫ legē supioris. vn̄ sicut in p̄scriptiōe scīa illius ꝫ quē p̄scribit nō minuit tps a iure statutuʒ ita nec in ꝓsuetudine inducēda ꝫ legē principis. Posuit hic etiā do. an. aliud dictū nōbile si esset verum qd̄ tn̄ fuit originaliʒ Jo. monachi z archi. in. c. generali. de elec. li. vj. q̄ vbi ius requirit antiquā ꝓsuetudinem vel vbi obuiat oī iuri requirit tps de cui⁹ initio nō est memoria. Dʒ ꝫ primū apte facit tex. iunct⁹ dict⁹ doc. in. d. l. de q̄b. vbi ꝓsuetudo dr̄ inueterata licz sit obtenta p tps. x. annoꝝ. nā n̄ pl⁹ portat verbū antiq̄ta q̄ verbum inueterata. ꝫuū facit iste tex. solū em̄ requirit ꝓsuetudinem tūc p̄scriptā cū est ꝫ ius. ¶ Jtē q; cū de iure ciuili regulariter sufficiat tps. x. annoꝝ nō debem⁹ deuiare a disp̄one legali nisi q̄ten⁹ reperit in iure cautuʒ. vt in. c. j. de no. ope. nun. Et ꝫ duo dicta meli⁹ fuissent collocata. s̄. in scō requisito. ¶ Quinto requirit ſm glo. q̄ sit tale ius qd̄ possit p̄scribi. nam laici nō p̄nt acquirere spūalia ex p̄scriptōne seu ꝓsuetudine. ꝓ ꝫ. c. causaʒ. de p̄scrip. z. c. messana. z. c. sacrosancta de elec. Et nota q̄ sicut ex p̄scriptione laicus nō pōt acquirere ius spūale ita nec ex ꝓsuetudine. z dico q̄ etiā nō sufficeret tps d̄ cui⁹ initio nō est memoria. vt nōnter voluit Jo. an. ī. c. ij. de p̄re. li. vj. optime facit. c. quāto. s̄. eo. posset tn̄ attē tari q̄ ī eis quib⁹ papa pōt facere laicos capaces q̄ tūc possit induci ꝓsuetudo nō dico p̄scriptio vt laici possint attentare spūalia si papa sciuit ꝓsuetudinē induci z nō ꝫdixit ar. optimū in. l. de quib⁹ ꝓalle. nisi dicas consuetudinem tolli vel impediri ꝓpt irrōnabilitatē z fortius ꝫ vltimū verius. nā rō est q̄si cā formalis ipius consuetudinis. forma autez dat esse rei. vt in. c. q; ꝓpter. de elec. ¶ Sexto requirit q̄ ꝓsuetudo sit obtenta in ꝫdicto iudicio. allegat glo. l. cū de ꝓsuetudine. ff. de leg. z. c. abbate. de ꝛ̄b. sig. i. q̄ pte ꝓtradicēte vel semel saltem fuit iudicatū ꝓsuetudinē esse. z lʒ aliq̄ hoc tenuerīt tn̄ coīs opinio canonistaꝝ et legistaꝝ est in oppositū vt istud necessario nō requirat. ꝓbat rōne ꝓsuetudo inducit ex moꝛib⁹ z vsib⁹ hominū. vt in. d. l. de quib⁹. z in d. c. ꝓsuetudo. z insti. de iure nāli in. §. ex nō scripto. ergo non requirit necessario actus iudican⁹. Jtem si dictū glo. esset verū nunq̄ posset ita introduci ꝓsuetudo q; oportet q̄ bēat initiū z sic nunq̄ possʒ iudicari pro ꝓsuetudine ex quo nunq̄ obtenta in iudicio. fatent tamen doc. vtriusq̄ iuris q̄ ex actu iudiciario introducitur ꝓsuetudo puta q; iudex iudicauit ꝫ legem p̄so sciente z nō ꝓtradicente. vnde actus iudicialis sufficit ad ꝓbandū ꝓsuetudinem nō vt act⁹ iudiciari⁹ ꝫ quia p illum actū detegit ꝓsensus populi. z sic ꝓcedūt allegata in glo. ¶ Septimo requirit ſm glo. q̄ homies sint vsi ꝓsuetudine varijs vicibus animo introducendi ꝓsuetudinem. ¶ Hic cadit alius articulus quot vices seu actus requirunt ad inducendā ꝓsuetudinem. multe sunt opiniones in ꝫ canonistaꝝ z legistaꝝ. ꝫ cōis opi. ē q̄ requiruntur tot actus z ita notoꝛij vt verisimiliter transiuerunt in noticiā ꝑpli. naʒ vt sepe dixi nō actus ꝫ tacitus ꝓsensus populi inducit ꝓsuetudinem. vn̄ vbicunq̄ ex cōiecturis habet⁹ tacitus ꝓsensus populi tūc nō curat d̄ magna freq̄ntia actuū. Dubitat tn̄ nunq̄d vnic⁹ act⁹ notoꝛi⁹ introducat ꝓsuetudinē. Quidā dixerīt q̄ sic bar. ꝫ in. d. l. de quib⁹. q; ꝓsuetudo introducit ex frequētia moꝛis ꝫ cessat frequētia vbi ē vnic⁹ actus. Jtez est ꝫ ꝫ stantiā z significatōem vocabuli. naʒ ꝓsuetudo est q̄si coīs assuefactio. Item ex vnico actu q̄tumcūq̄ notorio nō pōt elici ꝓsensus populi. q; forte p erꝛoꝛē vel cā vitādi scandali ꝑpl's p̄ma vice nō ꝫdicit z ꝫ mihi placet. Distingue tn̄ q̄ aut ille vnicus act⁹ hʒ cām successiuam z sufficit si habuit ꝓtinuatōez p tps infra q̄d ducitur ꝓsuetudo ter. alle. similem in. c. cū de beneficio. de ꝓben. li. vj. nā si bn̄ficiū seculare ꝓfert regulari z possidetur p regularē tpe habili ad ꝓsuetudinē inducendā efficit illud bn̄ficiū regulare lʒ vnica collatio interuenerit. z ita ecōtra si regulare ꝓfert seculari et illa collatio habet actū successiuū. s. possessionē ꝓtinuatā p regularem. Et idez dic si edificaret pons in publico et haberet cām p̄manentē. ¶ Octauo requirit ſm glo. q̄ maioꝛ ps populi vtat illa ꝓsuetudine. q; sicut minoꝛ ps populi nō pōt facere legem ita nec inducere ꝓsuetudinē intelligo glo. de maioꝛi parte ꝑpli habente ꝓsensuʒ habilem ad introducendā legē seu ꝓsuetudinē. nā mulieres infantes furiosi nō ꝓputant⁹ in nūero. q̄a isti n̄ p̄nt legē ꝓdere. vt in. l. j. ff. de legi. ¶ Jtē intelligo gl. de consuetudine q̄ distinguit totū ꝑplum ꝫ si tractaremus de ꝓsuetudine introducēda in aliq̄ collegio sufficit maioꝛ ps istius collegij. Hoc tn̄ ego limitarē. naʒ maioꝛ pars nō sufficit ad introducendā legem. q; oportet saltez duas q̄ sint due ptes vniuersitatis. vt in. l. nulli. z. l. plane. ff. qd̄ cuiusq̄ vniuersi. ꝫ maioꝛ ps istarum duaꝝ ptiū nō sufficit ad disponendū. vt in. l. qd̄ maioꝛ. ff. ad muni. z ī. c. j. de his q̄ fiunt a ma. parte ca. Et ideo dicerem q̄ saltē due ptes illius vniuersitat⁹ seu collegij debēt esse scientes q̄ illa ꝓsuetudo introducit. z p hoc est expedita p̄ma ps glo. ¶ Dʒ quero circa istā ptem de q̄one quotidiana. nunq̄d vnicus act⁹ interueniēs ꝫ consuetudinē interrūpat ipam ꝓsuetudinē. Conclude q̄ ante ꝓsuetudo nō erat adhuc ꝓpleta z pfecta z interrūpit ꝓsuetudo ita q̄ nō est opus de nouo incipere. q; p hoc nō apparet de tacito ꝓsensu populi q̄ velit inducere ꝓsuetudinem cū fecerit actū ꝫ̄riū ar. in. l. vbi repugnātia. ff. de re. iur⁹. z. c. sollicitudinē. de appel. in fi. Dʒ si cōsuetudo erat ꝓpleta z pfecta tūc vnicus act⁹ in ꝫ̄riū nō tollit cōsuetudinem: ꝫ oportet q̄ tollat eo tpe z mō q̄b⁹ fuit inducta q; iam lex est z iō dʒ tolli tanq̄ lex credo tn̄ indifferenter sufficere tps. x. annoꝝ. z sic intellige glo. in. l. tpalis. in. §. j. ff. de re. iur⁹. Et Jo. an. ꝫ circa scdaʒ partem glo. instat ī reddēda rōne diuſitat⁹ int⁹ p̄scriptōez z ꝓsuetudinez. z ē nōbilis qō z magni effectus z glo. in hac qōne nihil pfecte dic̄. Dʒ tu post doc. dic q̄ principalis z fundamētalis dr̄ia est q; ex p̄scriptione acq̄rit⁹ ius p̄uato siue illō ius trahat ex publico siue ex p̄uato. ꝓsuetudine ꝛ̄o non acquirit⁹ ius alicui p̄uato: sed in publico vndecūq̄ causet etiā si ius trahat ex p̄uato vt in. l. vendito. §. si ꝓstat ff. coīa p̄di. vbi pʒ q̄ pōt introduci consuetudo q̄ quisq̄ possit dato p̄cio fodere lapides ex fundo alicui⁹. vn̄ ius istud trahit a p̄uato et acquirit⁹ publico z in cōi. vnde si acquireret certis p̄sonis nō eēt consuetudo ꝫ p̄scriptio. nam ꝓsuetudo est lex q̄ dʒ esse cōis. vt. iij. di. erit aūt lex. si q̄ acquirit p̄uato q̄ nō est coīs. et ideo nōbiliter dicit Jo. an. ꝫ q̄. c. cum dilectus. s̄. eo. improprie ponit⁹ in hoc titulo. q; lō quit⁹ poti⁹ de p̄scriptōne q̄ʒ de ꝓsuetudine vt ibi dixi q; ius ibi subtrahebat⁹ certo collegio. z nō bn̄ ꝫ dictū q; non dr̄ ꝓsuetudo vbi ius acquirit⁹ certo collegio: q; collegiū tenet vices vni⁹. est em̄ quoddā coꝛp⁹ fictū et repñtatum. vt in. l. mortuo. ff. de fideiusso. z in. l. ꝓponebat⁹. ff. de iudi. Scias tn̄ q̄ q̄nq̄ vnum et idem potest

esse prescriptio respectu certor et cõsuetudo respectu aliquor pone exemplum qđ notabiliť ponit Jo.an.in d.c.ij.j.c.li.vj.si epūs acqrit vt solus possit corrigere ſß ditos sine psilio capituli q̃ ad caplm 7 cpm ē pscriptõ qr dr̃bit capitulo 7 acquirit epo;7 sic nõ pt dici consuetudo cũ acqrit vni.sed respectu subditor qui veniunt corrigendi per solũ epm dicit cõsuetudo.7 idez re spectu epi q̃ ad subditos.qr subdit[nihil detrahit: sed est eis quedã lex vt p solũ epm iudicent.7 ido dicit ibi nõbiliter Jo.an.q quaten epūs ptẽdit ꝺ caplm dz habere titulũ qr ē pscriptio 7 in pscriptõe ꝺ ius requirit titulus.vt in.c.j.de pscrip.li.vj.et sic intellige glo.cum tex.in.d.c.in ẋbo canonicis:ß quaten litigat ptra subditos nõ tenet allegare titulũ qr ptra illos ē psuetudo vt dixi 7 in psuetudine etiã ptra ius nõ requirit titul qr hoc nullo iure cauet imo potius videt oppositũ vt hic Nam in psuetudine cũ sit quedã lex inspiciť sola volũtas seu tacitus psensus.Et ex his habes aliã differentiam notabilẽ inter pscriptionẽ 7 psuetudinẽ.qr in prima requiritur titulus 7 in scda non requirit. Possent alie assignari differentie spāles ß iste sunt pstantiores 7 fundamentales 7 tene mẽti. Tertio ꝑcludendo mãz cũ querit de effectu psuetudinis distinguo p bar. in.d.l. de quib.vbi clarius loquit q doctores nostri ß 7 reformabo in aliquib habito respectu ad ius nostruz q aut consuetudo est ꝼm legem aut pter aut contra. Primo casu valet cõsuetudo 7 duob modis potest ee ꝼm legem. Primo interptando ipam legem.vt in.c.cũ dilectus.s.eo.7 in.l.si de interptatõne.7 in.l.minime.ff.d legib.Secdo cum ꝓfirmat ipam legem. vñ sepe in iure allegať lex 7 psuetudo circa idem.vt.s.eo. cum dilectus.7 in.c.sopite.j.de censib.vbi bonus tex. 7 facit ad materiã qđ no.glo.in.c.j.de psti.li.vj.vbi querit. Nũquid si psuetudo dz id qđ lex sublata lege tollať psuetudo.7 dic vt ibi 7 aliquid tetigi in.c.j.7.c.sup eo đ cogna.spũali. Secdo qñ est pter legez valet psuetudo vt in.c.catholica.7 in.c.in his.xj.di.7.j.di. cõsuetudo. Tercio casu dic q aut est ptra legẽ diuinã 7 nõ valet nisi ꝓcedat ratõnabiliter distinguẽdo.qđ declara vt s.dixi latius.aut est ptra legẽ nature 7 etiã nõ valet q̃a naturalia sunt imutabilia.v. di.in princ.7 in.§.ß nãlia insti.de iure natu. Pone exemplũ si hret psuetudo vt filij nõ educarent a pentib.nam de iure nãli sũt eis debita alimenta.j.di.ius nãle.Et facit ad illã.q.nunquid p statutũ vel psuetudinẽ posset tolli vel diminui legitima debita filio.de q̃ plene dixi in.c.raynutius. et raynaldus.j.de testa.7 dic vt ibi.aut est ptra ius gentiũ et etiam nõ valet.qr ius gentiũ etiã põt dici ius naturale qr naturali rõne inductũ.vt in.d.l.omẽs ppli.ff. de iusti. 7 iure 7 hoc intelligo nisi psuetudo disponeret contra ius gentiũ distinguẽdo sicut.s.dixi.ß ꝓbať. nã ius positiuũ põt ex cã disponere ptra ius gentiũ 7 ꝺ ius naturale vt inducendo seruitutẽ.vt in.c.ita quorũdã de iudeis. Itez priuãdo quẽ dñio sue rei.vt de pscrip. p totum.ista psuetudo ß põt facere cũ sit quedã lex. Et p declaratõne hor terminor scias q ius nãle est nomen generale 7 ꝓhendit in se legẽ diuinã 7 legẽ nature 7 legem gentiũ.7 ius diuinũ 7 ius gentiũ appellãť iura naturalia qr naturali rõne sunt inducta.vt in.d.l.omnes ppli.no. Inno.in.c.q̃ in ecclziaz̃.s.de psti. qñq̃ ẋo ius naturale sumit in sua spẽ 7 ꝓprie q̃ ad ꝓposituz ius naturale dr̃ quidã instinctus nature ex rõne ꝓueniens.de q̃ videbis glo.j.di.in.c.ius aũt naturale.vbi ponitur q̃t modis sumit ius naturale 7 tene illã glo.menti. ius diuinum'quid sit habes.j.di.in prin.de iure gentium habes.j.di.ius gentiũ. Et de iure naturali eadẽ di.ius naturale. Aut psuetudo est ptra legẽ positiuã. vt ptra leges seu canones seu statuta 7 tũc aut ē ꝺ libertatẽ eccie 7 nõ valz.vt ī autẽ.cassa 7 irrita.C.de sa.san.ec. et in.c.j.7 ī.c.cũ inť.s.eo.aut est ꝺ vtilitatẽ publicaz 7 etiã nõ valet.qr sicut nõ valet lex.vt in.l.fi.C.si ꝺ ius vel vtili. publi.ita nec psuetudo qđ no.aut ē ꝺ vtilitatẽ priuatã 7 tũc aut ꝓcedit lex derogatoria ad cõsuetudinẽ 7 non valet psuetudo sequẽs ꝼm Bar.allegat autẽ.nauigia. C.de furt.7.l.eos.C.de vsur[.7 nota ß dictũ. Ex ß em̃ inferť q cõsuetudo semel reprobata a lege nõ põt amplius induci. Dz ego soleo allegare glo.singularem in cõtrariũ in cle.statutũ.de elec.7 vide illam 7 credo q si subest rõ noua que nõ fuerat tpe legis damnãtis psuetudinẽ q tũc poterit de nouo induci.ar.opti.in.l.si hominẽ.ff.man.7 in.c.nõ dz de psan.7 affi.in prin.7 plene ß examino in.c.ij.de ꝓba.aut nõ bz legẽ derogatoriam 7 tũc aut lex ꝓcedit 7 sequit consuetudo aut econtra. Primo casu si consuetudo est generalis vincit legem generalẽ 7 vliter.intellige tñ ꝼm ius canonicũ dummõ sit rõnabilis 7 pscripta vt ß.aut psuetudo est pticulaz 7 tũc nõ vincit legẽ vlr.vt in.l.ij.C.que sit lon.consue. ß solum vincit legẽ vbi psuetudo viget.vt in.d.l.venditor.in.§.si pstat. Secdo casu qñ ꝓcessit cõsuetudo et lex ptraria sequit.tenet bar.q tũc psuetudo nõ vincit legẽ imo tollit p legẽ seq̃ntẽ.alle.l.ij.ff.de sepulchro violato.dicit tñ q canoniste tenẽt oppositũ.7 certe casus est in ꝺriũ in.c.j.de cõsti.li.vj.vbi dr̃ q lex pape nõ tollit psuetudinem certi loci cõtrariã nisi de ea fuerit facta mentio qr papa non psumit scire istas consuetudines. Et q̃ ego infero q si ciuitas facit statutũ ptra suã consuetudinẽ tollit psuetudo lz de ea nõ faciat mentiõem qr ciues psumunt scire suã psuetudinẽ.vt no.ī.l.omẽs populi.ff.de iusti.7 iure facit.c.qđ dicit[.xvj.dist.7 cessat rõ dicti.c.primi.7 p ß hr̃ satis declarata mã hui.c. tam q̃ ad primã ptem q̃ q̃ ad scdam.ß nõ sunt alia.

De postulatione prelatorum. Rubrica.

Viso de iure scripto 7 nõ scripto qr pax est iura cõdere nisi sint ministri q̃ eadẽ iura tueant.vt in.l.ij.ff.de origine iur[.7 in.c.vbi periculũ.§.pterea.de elec. li.vj. ideo de ipsis ministris 7 eor assumptõe merito erit videndum.7 qm̃ assumunt altero ex triby modis.s. p postulationẽ electionẽ 7 translatõez ideo de oñiby ist[tribus.j.subijcit.7 qr postulatio innitit gratie p̃mittit titulum de postu.pla. Quid aũt si postulatio vide p gl. in.c.vnico.eo.ti.li.vj.que dicit q est petitio gr̃e a superiore facta. Illa tamẽ est potius descriptio q̃ diffinitõ cum non cuacuat priorsus naturã diffiniti nec est conuertibilis cum suo diffinito sicut dz esse quelibet bona diffinitio.vt no.glo.sup rubrica de sum.tri.7 insti.de acti. in prin.ideo latius põt diffiniri sic.q postulatio ē quedam gratie petitio a superiore facta de ꝓmouẽdo aliquem ad p̃lationẽ ad quã de iure cõi ꝓpter defectũ aliquem vel impedimentũ eligi seu ꝓmoueri nõ poterat. Et ex hoc tacite inferť dr̃ia inter electõez 7 postulationem.nam postulatio innitit gratie.vt in c.pe.j.eo.electio ẋo innitit iuri.vñ electio solet sic diffiniri q ē alicui psone ad p̃lationẽ vel fraternã societatẽ canonice facta vocatio.7 licet olim ꝓmiscue iura vterent his vocabulis.vt in.§.his oñiby.lxj.di.7.lxiij.dis.lras.hodie tñ est maxima dr̃ia inter postulatõez 7 electõez vt colligitur ex p̃missis vnde ille qui de iure põt eligi nõ debet postulari.7 si electores illum postulant nihil agunt qr debent ꝓuidere ecclie de meliori q̃ possunt 7 melio ri modo.vñ illi qui eligũt psentiũt in electũ vel spõsum 7 per electionẽ initiať vinculum matrimoniale.vt in.c. cum inter canonicos.j.de elec.7 in.c.fi. de transla.p̃la. Sed illi qui postulant nõ psentiũt in postulatum vt in sponsum nec initiať aliqđ ꝓiugiz sed vota sua dirigunt in superiorẽ vt superior de gr̃a debeat admittere postulatũ. De q̃ vide qđ no.in.d.c.vnico.eo.tit.li.vj. in glo.iij.7 p Inno.j.c.ꝓri.naz oz p̃ videre fundamẽta materie postea breuiora dicemus.

Ad hoc i beato petro

Impostulabilis est q̄ violat interdictum Hoc dicit q̄ ad titulum. hz.n. multa alia dicta q̄ nō faciūt ad mām. Dimidiū.nam p̄ ponit iniusta postulatio ꝛ ipsius p̄tatio. Secundo p̄ postulatum obiectio ꝓcuratoris confessio et excusatio ibi verū. Ter° ibi ꝙ nec.excusationū reiectio. Quarto postulationis cassatio ibi nos. Quinto gratiosa eligendi vel postulandi permissio ibi hz ¶ In tex.ibi nō negauit.nō dī fuit cōfessus ꝛ nō negādo videt cōfiteri de q̄.j.dicā Et.j.ſ̄b isto ꝓtinebat ꝙ terrā frācie subiecit interdicto sed ista nō fuit ̄ra frācie. Et ibi nec sufficit imo nec ꝓficit. Nō hz ꝙ ñ oīa ꝓsunt que sufficiunt. Et ibi ñ facile facultas credendi tribuit. No.ñ de facili ergo si vult ꝓbaē ignorātiā admittit ¶ No.primo ibi ꝑ abbatē.ꝙ abbas pōt eē ꝓcuratō ꝑ eccl̄a cathedrali.ita colligūt doc.ex tex.ꝛ facit.c.sopite d̄ censi. Et vide qd̄ dixi in.c.in nr̄a de ꝓcu.et in.c.cū i.et a. de iudi ¶ No. secūdo ex p̄ncipio practicā porrigendi postulatōez factā de epō.nā dz ꝓcludi vt papa dignetur translatōez faciēdo piū p̄bere assensuz. Et pōdera illud verbū piū.nā qz postulatio dep̄ēdet a gr̄a vt dixi sup̄ rubrica oꝑtet ꝙ via supplicatoria seu petitoria petatur admissio postulatōis. ¶ Nota tercio ibi q̄si ꝓ certo.ꝙ dictio q̄si:nō semp̄ est exp̄ssiua veritatis ſ̄b diminuit aliquid de significato ei° cui adiūct. vñ sensus l̄r̄e est ꝙ totaliter nō ꝓstabat ꝙ eps non seruabat interdictū sed q̄i ꝓstabat. Nūqz tñ hec dictio q̄i est exp̄ssiua veritatis. de quo vide glo.in.c.parochianus. de de ci.ꝛ in.c.,put de do.ꝛ ꝓtu.vbi dixi. ¶ Nota quarto ibi nō negauit ꝙ is q̄ interꝛogat̄ tenet̄ rn̄dere ꝛ si non respondet hr̄ ꝑ ꝓfitente in suū p̄iudiciū.ad hoc facit ca. si tibi absenti.ꝛ qd̄ ibi no. de p̄ben.li.vj.et.l. de etate. §. q̄ tacuit.ff. de interꝛo.actio. Et no.ꝙ ſ̄b hz locū etiaz in ꝓcuratore tacente vt taciturnitas eius habeat̄ ꝑ confessione in p̄iudiciū dñi.nā iura interp̄tant̄ ꝙ tacite cōfiteat̄.ad hoc vide bo.ter.in.c.ij. de ꝓfes.li.vj.ꝛ qd̄ dixi in.c.penl̄. de iura.calū. ¶ Itē nō ꝙ ꝓfessio facta ꝑ vnū ex duobus ꝓcuratoribꝫ nocet dño.qd̄ an sit verū indistincte dic vt habes tex.no.iuncta glo.in.c.si duo. d̄ ꝓcurato.li.vj. ¶ Nota ꝙ qñ ꝓfessio fit sub eodem constructu seu qualificate pōt aduersarius recipere ptem ꝓfessionis quatenus facit ꝑ se ꝛ aliaz ptem ꝓfutare seu repellere ꝑ rōnes ꝓbabiles seu ꝑ ꝓbatōez. ita fecit hic papa.naz iste ꝓcurator ꝓfitebat saltem tacite ꝙ epūs nō seruabat interdictū ſ̄b dicebat qz illud ignorauerat. papa ℞o sup̄ nō obseruantia fundat se sup̄ ꝓfessione ꝑ curatoris ꝛ ignorantie allegatōez ꝓfundit ꝑ ꝓbabiles rōnes.sil̄e qd̄ legit̄ ꝛ no.in.c.ex parte decani. d̄ rescrip. sic limita no.in.c.j. de ꝓfess.li.vj.ꝛ ꝑ bar.in.l. aurelius.ī §.idem queſit.ff. de libe.legata. ¶ Nota in ℞.ꝙ non sufficit.ꝛ tenementi dr̄iaz inter sufficere ꝛ ꝓficē.multa em̄ ꝓficiūt q̄ nō sufficiūt ſ̄b Jo.an.alle. c. sacris qd̄ me. cā. Et dic ꝙ verbū ꝓficere sonat in quoddam adiumentū vt cū aliq̄d ꝑdest quo ad q̄d sed nō q̄ ad totuz Illud ℞o dī sufficere qd̄ ad pfectōez actus nō indiget alio adminiculo. ꝛ ad hoc vide glo.nōbilē q̄ tacite hic sentit ī.c.statutū.in p̄n.in ℞bo canonicī. de resc̄p.li.vj. ¶ Nō ꝙ ad ſ̄b ꝙ ꝓstitutio liget ꝟuenientes sat̄ ꝙ solēniter edat̄.i.fiat aut publice ꝓmulget̄ nō aūt ē necesse vt cuilibet sigillatim nunciet̄. Et ex ſ̄ no.vnā dr̄iaz int̄ citationē ꝛ ꝓstitutionē seu edictū. Nā citatio ñ potest ꝓponi ꝑ edictū sed dz ꝓsonaliter fieri.vt in cle.j. de iudi.ꝛ no.in.c.cām. de dol.ꝛ ꝓtu.ꝛ in.l.iiij.§.ait p̄tor.ff. de dam.infec. Sed ꝓstitutio pōt ꝓmulgari ꝑ edictuz ꝛ est rō q: ꝓstitutio est generalis ideo satis ē vt generaliter ꝓponat̄.ꝛ idē est etiā in citatōne vbi eadem ſbesset rō.vñ dixit singulariter Jnno.in.c.fi.q̄ matri. accusa. pos.ꝙ etiā hodie admittit̄ citatio ꝑ edictū qñ nascitur q̄s p̄sonal̄r sit citand°.facit qd̄ legit̄ ꝛ no.in.d.cle.j. de iudi.ꝛ antē.si oēs.C.si vt se ab he.absti.vbi tex. Et no. in alio singl̄r istō tex.ibi solēniter edit̄ aut publice ꝓmulgat̄.nā ꝑ illā alternatiuā aut pōt colligi ar.opti.ꝙ ꝓstitutio ligat etiā anteq̄ solēniter aut publice ꝓmulget̄ dūmō solēniter fuerit edita.secus aūt si fuerit edita sine solēnitate.nā tūc expectat̄ ꝓmulgatō.sic pōt limitari ꝛ intelligi qd̄ no.in.c.ij. de ꝓsti.ꝛ iij.di.in.§.leges. Et ex ſ̄b pōt inferri ꝙ ꝓstitutio solēniter edita in consilio p̄l̄i liget licz nō fuerit publice ꝓmulgata ¶ Nota ibi ſ̄b id solū sufficit ℞c.ꝛ tene mēti ꝙ ꝓstitutio ligat sciētem nō expectato lapsu duoꝝ mensiū vel alterius tp̄is. qd̄ tenet glo.no.in.c.ij. de re.ec.nō alie.li.vj. dixi in.c.ij de cōsti.multi tñ ꝓtra.sed ego soleo hūc tex. q̄si ꝑ casu adducere.naz ꝓbat̄ hoc ꝙ verbū sufficit in eo ꝙ tex.dicit sufficere ad obseruantiā ꝓstitutōnis ꝙ habeat̄ constitutōnis noticia.ḡ ꝑ verbum sufficiens includit̄ ꝙ nō est necessariū aliud adminiculū ad ipsius obseruantiā. ꝛ.ſ̄.dixi de significato hui° verbi sufficit. ¶ Nō ibi nō. facile facultas credēdi.ꝛ tene menti tex.,pbat em̄ notabiliter ꝙ p̄sumptio q̄ oriť ex ꝓmulgatōne statuti ñ est iuriſ.ꝛ supple ꝛ de iure ſ̄b admittit̄ q̄s volēs ꝓbare ipius ignorantiā ꝛ de facili credit̄.vñ pondera illud verbum nō facile.de q̄ vide qd̄ dixi post Jnno.in.c.ij.ſ̄.de ꝓsti. Et ex ſ̄b pōt inferri ꝙ nō sufficit iuramentū allegant̄ ig̃rantiā cōstitutōnis.p̄rium tñ sentit glo.in.c.,proposuisti. lxxxij.di.qd̄ an sit verū indistincte dic vt dixi in.d.c.ij. ¶ Nō in ℞bo sed inde liquido.ꝙ etiā suffraganei tenent̄ seruare generale interdictū cū videt̄ eccl̄iam metropolitanā illud obseruantē hz de sn̄ia interdicti aliaz ꝓbationez nō hēant.facit qd̄ habet̄ in cle.j. de sen.exc. ¶ Nō in verbo nosigit̄.ꝙ ꝑlatus dz esse ꝓmptus in vlciscendo ꝛ puniēdo inobedientiā subiectoꝝ ꝛ ꝙ peccatū est nō subsistente causa rōnabili parcē inobedientib ꝛ ꝓtumacib.vide tñ tex.no.ij.q.v.quāto.vbi dicitur ꝙ sic in cōtumacia ꝑsistentib seuos nos eē ꝓcuneit ita hūilib ꝛ penitētib locū venie negare nō debemus. Seneca in li. de ℞tutib.honestū ꝛ magnū vindicte genus ē ig̃scere qd̄ no. ¶ Itez no.ibi vlciſci.ꝙ capit̄ ſ̄b ī bonā p̄tē ꝑ pena.ſ.iuridice imponēda iuxta no. ibi nil obediētia ꝓdesse videret̄ ℞c.ꝛ tene ſp̄ mēti ꝙ pena maloꝝ vī ꝓdesse bonis.ꝛ ſ̄b ideo qz magis relucet iusticia bonoꝝ ex punitōne maloꝝ.vñ in psalterio. letabit̄ iustus cū viderit vindictā man° suas lauabit in sanguine peccatoꝝ. Et q̄ dicūt quidā theologi ꝙ p̄ exñs beat° gaudet videre filiū in inferno ꝛ econtra ¶ No.in fi.li tere ibi nō ꝓueniebat ꝓposito vestro ar.ꝙ quis dz eligere socīū ꝓuenientē suo ꝓpoſito ꝛ suis moribꝫ.nam corꝛumpūt bonos ꝓsortia mala.xxviij.q.j. sepe. ¶ Jn glo.j.in fi. Et hac glo.pōt tolli ꝓtrariuz qd̄ fozari posset ꝓtra tex.qualiter tenuit hic postulatio pendēte appellatōne.So.pōt primo dici ꝙ ista appellatio non tenuit quia fuit int̄posita sine iusta causa.vt in glo. Secundo pōt dici extra gl.ꝙ vnanimit̄ postulando videtur recessisse tacite ab appellatōne aut postulatōe ar.in c.sollicitudinē.in fi.de appel.ꝛ quelibz solutio bōa. Et an ꝛ qñ possint appellantes recedere ab appellatione in in cā electōnis vide bo.ter.in.c.q̄uis. de elec.libro. vj. ¶ Jn glo.ſcda in fi.ꝛ plene hūc articulū explicaui in.c. j.ſ̄b allegato.ꝛ in.c.fi. de ꝓfes.ꝛ dic vt ibi. Ad.l. si defensor.hic alle. dic ꝙ loquit̄ in defensore q̄ nō hēbat mandatum. Ad.l.certū in.§ penl̄. dic ꝙ loquit̄ qñ cōfessio ꝓcuratoris erat erronea.vt qz fuerit ꝓfessus dominum occidisse illū qui tp̄e confessionis viuebat. ¶ Jn gl.tercia in fi.no.bñ hanc glo.iunctis tex.ꝛ extra glo.collige subtiliter ex tex. ꝙ quilibet de ꝓuincia p̄sumit̄ scire ea que publice fiūt in aliqua p̄te ꝓuincie. Nam sententia interdicti fuit publice ꝓmulgata in certa p̄te ꝓuīcie: ꝛ oēs tñ de ꝓuincia p̄sumunt̄ scire. qd̄ intellige de factis ꝓcernentib totā ꝓuinciā.sed in factis ꝓcernenti-

bus vnã dioc̃.tm̃ solũ ꝓsumunt̃ illi scire qui sunt ī dio cesi nõ aũt isti q̃ sunt in ꝓuincia. Vnde existens extra dioc.ꝓbabiliter allegat ignorantiã eor̃ q̃ sunt facta in dioc.vt est tex.nõbilis in.c.fi.q̃ ma.accu.pos. Idẽ dic in his q̃ ꝓcernũt ciuitatẽ ꝙ existens extra ciuitatẽ ꝓsumit̃ ignorare ea q̃ fiũt in ciuitate.qr exq̃ factuz ꝓcernit certũ locũ dumtaxat nõ ꝓsumit̃ noticia nisi quo ad ex istentes in illo loco.facit qõ no. Innoc. sup rubrica de ꝓsuetudine.z Bar.z Ly.in.l.cunctos pplos.C. õ sum. tri.z fi.catho. ¶ In glo.in ℞bo publice ibi z ideo non excusatur.nota singulariter istaz glo. vsqz ad finẽ ex q̃ habes ꝙ sola fama facit ꝓbationẽ sufficientẽ vt inter dictũ superiorꝰ obseruet̃ sicut dicimus quo ad excõi cationẽ.vt in.c.illud.alle.in glo.z est rõ.qr vbi agit̃ de modico ꝓindicio fama facit plenã ꝓbationẽ. vt dixi in c.veniẽs.j. de testi. Itez qr in istis spũalib9 debem9 tene re in dubio qõ tutius est.vt in.c.iuuenis.de spon. not. glo.in.c.vnico.de scrutinio in or.fa. ¶ In glo.in verbo interp̃tatus.ibi interpretat̃ mandatum pape. no.glo. ꝙ legatus põt interpretari mãdatum pape.z idem no. glo.in.§.ex bis.xj.q.j.z spe.in ti.de legato.§.supest ℞. delegatus q̃z.z in.§.nũc ostendendũ.℞.xxxvij. Qz ad uerte ꝙ glo.opponit de quibusdam iuribꝫ in quibus ca uetur ꝙ eius est interpretari cui9 est condere z non sol uit. Rosti.soluit tripliciter. Primo ꝙ legatus hoc fe cit ex plenitudine legatiõis. Secundo ꝙ legatus fecit ex speciali mandato pape. Tercio ꝙ sine mandato ꝓ cessit sed papa habuit postea ratam istam interpretati onem. Et ex his duab9 solutionib9 vltimis videt̃ velle ꝙ de iure non possit legatus interpretari mandatũ seu priuilegium pape Inno.dicit ꝙ sicut iudex põt legem interpretari in cã vertente coꝝ eo.vt in.l.nõ pũt.ff. de legi.ita põt legatus interpretari rescriptũ. Et puto ꝙ ista solutio sit bona.naz vt ꝓbat̃ in.c.sup literis.de re script̃.iudex interpretat̃ rescriptũ ad suã ptãtez certi ficandã z vt ꝓnũciet an sit iudex z ad quantũ extenda tur iurisdictõ sua ita potuit iste legat9 interp̃tari rescri ptũ pape vt appareret quã ptãtẽ recipet ex eo mãdato idẽ puto ꝙ vbi oriret aliq̃ dubiũ difficile deberet re curri ad papã. Et in ℔ casu possent intelligi iura ℔ alle gata ꝓ ꝓrys. ¶ Itez ꝓncipaliꝫ nõ ex glo.quatuor spẽs interp̃tatõnis.nam interpretatio ꝓncipis est generaliꝫ necessaria z in scriptis redigenda. Et dicit ꝙ ẽ generalis qr extendit̃ ad oms est necessaria qr necessario tene mur sequi interpretatoꝝ ꝓncipis.est em̃ in scriptis re digenda.qr ꝑm vnã opinionẽ lex dz redigi in script̃ vt dicit̃ ꝑm quosdaz allegãdo. Et ex hac gl.habes ꝙ scri ptura est de substãtia legꝭ seu statuti.de hac mate. vide quod late poꝰ Jo.an.in regula nemo põt ad impossibi le de re.in.li .vj.in mercu.z per dños de rota decis.xxx vij.ꝓ glo.z Ci.in.l.j.C.de legi.z op.cõis videt̃ ꝙ scrip tura nõ sit de substantia legis sed vtile ẽ eã redigere in scriptis vt ꝓseruaret̃ illius memoria.z ꝓ hac opinione quam teneo adduco bonum text.in.c.j.de renun.li.vj. vbi successor redigit in scriptꝭ ꝓstõnez ꝓdecessor̃ ne tra deret̃ obliuiõi g̃ valebat pu9 ꝓstitutõ añq̃ redigeret ī scriptis.vnde scriptura ibi postea interuenit nõ ad ualiditatẽ legis sed vt cõseruaret̃ eius memoria. Ad idem adduco secundo instiꝭ.de iure naturali in.§.qõ ꝓncipi. vbi dr̃ qõ principi placuit legis habet vigorẽ.ergo so la voluntas principis cum effectu facit legem. Est alia species interpretatõnis q̃ fit ꝙ ꝓsuetudinẽ. naz ꝓsuetu do est optima leguz interpres.vt in.c.cũ dilect9.de cõ sue.z ista interpretatio est generalis qr extẽdit̃ ad om nes in quibꝫ viget illa ꝓsuetudo. Itez est necessaria mo do predicto sed non redigit̃ in scriptis.qr ꝓsuetudo cõ seruat̃ memoria hominũ. Tercia species interpretatio nis fit ꝓ iudicem.naz iudex non põt interpretari leges q̃ ad causas decidendas ꝙ eum.vt no. Inno.in.c.cum speciali.de appella.facit tex.in autẽ.insiurandũ.qõ pre statur ab his.vbi iuderiurat iudicare ꝑm q̃ sibi vide bitur.s.nõ ꝑm voluntatẽ sed ꝑm bonũ iudicium infor matũ a legibꝫ.z hec interpretatio non est gnãlis:qr alij iudices nõ tenent̃ iudicare ꝑm q̃ iste iudicauit.qm̃ non exemplis sed legibꝫ iudicãdũ est.vt in.l.nemo.ff.de sen. Item ℔ interpretatio iudicis est necessaria.qr necessa rio ptes tenent̃ illaz seq̃.vñ snĩa transit in rez iudicatã nisi appellet̃.vt in.c.qõ ad ꝓsultationẽ de re iudicata.z est hec interp̃tatio in scriptis redigenda ꝑm glo. intelli ge respectu snĩe diffinitiue quaz ꝓfert. vt in.c.fi.de re iudi.li.vj. Sed snĩa interlocutoria nõ fert̃ in scriptis z tm̃ ꝓpter notoriũ cause est redigenda in scriptis.vt ī.c. qm̃ de ꝓba. An aũt iudex possit interpretari suã snĩam postq̃ eam tulit si de nouo circa eam oritur aliq̃ dubi um.glo.ista arguit ꝙ sic z tene menti in hoc glo.sed vi de latius ꝙ doc.in.c.ex pte.iij. de verb.sig.pleni9 ꝙ bart. in.l.ab executore.ff.de appel.vbi ꝓcludit ꝙ isti maiores iudices pũt.et videtur tex.in.d.l.ab executore. De ar bitro an possit suam snĩam interpretari postq̃ eam tu lit vide per spe.in ti.õ arbitris.§.fi.℞.℔ nunq̃d verbũ. z ℞.sequenti.z vide text. ꝙ non possit in.c.cum olim.j. de arbi.§.fi.vbi papa fuit aditus sup dubio snĩe z non arbiter.z vide qõ ibi dixi.z qõ no.in.l.quid tm̃.ff. de ar bitris. Quarta species interpretationis fit ꝙ magistrũ seu ꝙ doctorẽ.nam quilibet magister seu doctor potest interpretari dubia illius facultatis in q̃ est doctor. vt in l.vnica.C. de ꝓfess.qui in vrbe ꝓstantinopolitana.li.xij. Et ob hoc dicimus ꝙ ante doctoratum q̃s nõ põt ma gistraliter legere nec disputare.nec obstat ꝙ licẽtia de tur scholaribus in aliquib9 studijs quia potius dat̃ eis vt addiscant q̃ vt doceant. Et hec interpretatõ magi stroꝝ nõ est generalis ꝑm glo.nec necessaria nec in scri ptis redigenda.q̃ verba declara vt.s.dixi. naz interp̃ tatio doctoris nõ necessitat nos ad illam sequendã sed intantuz stat̃ illi interp̃tatõni quatenus ꝓbat̃ lege seu ratõne. Et in eo ꝙ glo. dixit ꝙ hec interpretatio nõ ẽ redigenda in scriptis dicunt doct. ℔ intelligendum de necessitate vel in script̃ publicis seu auctentic̃. Qz bñ pũt redigi in scriptis vt videmus seruatũ ab olim in le cturis doctoꝝ.z hec interpretatio est sequenda et de ea facit mentionẽ tex.in.c.j. de deci.z in.c.capellan9 de fe riis.z in.c.literas.de restit.spo.cum similib9. Excusat eti am ℔ opi.magistroꝝ a pena. nam si cõis opinio habet certum intellectum leg̃ licet ille intellectus nõ sit verus in se nibilominus sequens illũ in iudicando vel extra iu dicium nõ incurrit penã legis qr cõis opi.doctoꝝ indu cit ꝓbabilẽ errorẽ.ad hoc vide tex.iuncta glo.in.c.vni co.e.t.li.vj.facit tex.in.l.regula.ff.de iur.z fac.igno.no. Bar.in.l.de eo.C.de pe.iudi.qui.ma.iudi. Et vide qõ dixi in.c.vt debitus.de appel.et in.c.finem litib9.de dolo z ꝓtu. Et ℔ indubitatũ in cõi opinione.ℨ vide notabi le dictũ Oldra.in.l.quesitum.§.j.ff.de fun.instruc. vbi dicit ꝙ mot9 ob opiniones sui doctoris debz excusari a ꝓdẽnatõne expensaꝝ qr ꝓbabiliter q̃s sequitur opi.sui doc.imo dz discipul9 in practica sequi doc.snũ seruato tm̃ veritate et defendere opi.sui magistri ad ℔.l.dicere. §.si arbiter.ff.de arbi.vñ ferẽ aristo.reprobando quã dam opi.platonis magistri sui dixisse amicus plato sed magis amica veritas. ¶ In glo.in ℞bo q̃ regi.ibi dño dam9 actõez.sensus glo.est ꝙ ista ꝓnoĩa meũ tuũ z su um z bis similia denotãt dominiũ. Et idem in genitiuo cum dr̃ talis equus ẽ petri.z de ꝓnoĩb9 vide bo.tex. cũ glo.in.c.quo iure.viij.di.de genitiuo mõ ꝓdicto ẽ bo nus tex.in.l.q̃.§.in locũ.ff.de reli.z sump. fune. Et ad ℔ tene menti istã glo.cum iuribꝫ prealle. sed hoc dictum videt̃ ꝓ principiũ glo.z ꝓtra tex.exq̃ eniz papa mãda uit terrã regis subiici interdicto debuit intelligi de ter ra ꝓpria ipsius regis z nõ de terra sibi adherente in p̃ stando auxiliũ z fauorez. Bo.duplex põt colligi ex ista glo.ꝙ iste tex.ꝓcedat ex larga z impropria significatõ

ne vocabuli.nam ꝑm ꝓpriã ⁊ strictã significatõnez illa ꝟba importãt dominiũ. Sz ꝫ dices tu cum hic simus in penalibꝫ q̃re hic fuit facta ista larga interp̃etatio ꝯ regulam ī penis.⁊ regulã odia.de re.inr̃.li.vj.⁊.c.statu tũ.de elec.li.vj. Sꝺo.ꝯriũ ẽ difficile ⁊ plerigz soluẽdo di cũt q hic nõ tractabat de mera pena .nã interdictuz si cut excõicatio ẽ medicinale.naz ferẽ interdictum dõec fuerit satisfactuz nec diminuit patrimoniũ alicui⁹. vt ī Lin seruorum.ff.de penis.⁊ in.l.iij.ff.de dã.infec.vnde tñ q hec snia erat medicinalis.tũ q auxiliãtes debẽt ea dẽ pena coerceri.vt ī.c.j.de of.deleg.legat⁹ fuit iterp̃ta tus large hoc mandatũ vt terra regis diceretur non so lum ꝓpria sed ibi adherens auxilio ⁊ fauore.videmus simile in excõicatõe.nã cõicãtes excõicato in crimĩe dã nato ꝓpter quod fuit excõicatus incidũt in eãdem ex cõicatõnẽ vt in.c.si cõcubine.j. ꝺ sen.excõ. Et er predictis nõ singulariꝫ q vbi cessat ista larga interp̃tatio terre adherẽtes non veniũt appelatõe terrarz suarum ⁊ facit singulariter ꝫ ad.q.duo p̃ncipes fecerũt pacẽ ad inuicem ⁊ ꝓmiserũt sub certa pena non offẽdere se nec terras alterutrius.vtrũ adherentes seu bona adherentium illis cludãt ī caplis pacis:credo q ñ qz in ꝯctibus cessat ista largissima interpretatõ.vt in.c.cum dilectus. de dona. Item allego tex.tibi valde nõn.⁊ menti tenẽdũ in.c.aplice.de re iudi.l.vj.in ℞.volebat.vbi clare ꝓbat q isti adherentes nõ includũt in capitulis pacis nisi exp̃mat. Et vide nõbile dictũ Inno.ibi q̃ per illuz tex.cõmẽdauit fidelitatẽ ecclie romane.dicit.n. q nũq romana ecclia voluit hr̃e pacẽ nec pacẽ tractatũ nisi p mitteret de adherentibꝫ ⁊ ipunitate eoꝝ. Ex quo colligit q infideliter agunt illi qui faciũt pacem ⁊ illos q̃ si bi prestiterũt auxiliũ nõ ĩcludũt in tractatu pacis. Vide tñ ad p̃ncipale dictũ qꝺ nõ. Bar.in ꝓemio.ff.noui vbi dicit q genitiuus modo p̃dicto ⁊ illa ꝓnoĩnaꝺeno tant dominũ ex ꝓpria ⁊ stricta significatõe ℞boꝝ ⁊ iõ in statutis deberet fieri talis interpretatio. ꝫ ꝑm coẽm vsum loquendi ꝯprehendunt non solũ dñi ⁊ possesso res sed etiam simplices detẽtores vt depositarij cõmo datarij ⁊ similes.naz habẽs equũ cõmodatũ dicit iste ẽ equus meus.⁊ coloni solent appellare possessionẽ suam quã colunt.ad hoc bo.glo.in.l.ij.ff.de ozi.iurĩ.℞.est er go. Hec ꝯsuetudo seruanda ẽ etiã in statutĩ.ar.in.l.li brozꝝ.in.§.qꝺ tñ cassius.ff.de lega.iij.⁊ qꝺ no.bar.in.l. omnes ꝓpli.ff.de iusti. ⁊ iure sed cessante ꝯsuetudine ꝟba qꝺ dixi distinguẽꝺo an mã sit restringibilis an fauorabilis.⁊ ꝫ hec habes primã solutõez glo.declaratã.Se cundo glo.soluit q ista terra adherens erat regis q̃ ad iurisditõez sed nõ quo ad ꝓprietatẽ.vt est videre in ter ris istoꝝ baronuz ꝯsistentium sub aliquo principe.Et ex hoc sꝺo intellectu no.q genitiuus positus mõ predicto verificat nõ solum q̃ ad ꝓprietatem sed etiam q̃ ad iurisditionẽ.vñ ciuitas põt dici mea licz nõ habeaz ꝓprietatẽ oĩm q̃ sunt in ciuitate sed solũ iurisditiõez.⁊ ꝫ mõ totus mundꝰ dr̃ impatoris. vt in.l. bñ a zenone. C.de q̃dra.p̃scrip.⁊ qꝺ ibi no.⁊ ꝫ bar.in.l.j.ff.de reiven di. Extra glo.dant alie solutiones ꝫ p̃dicte sufficiunt. In glo.fi.in verbo priuare ibi ad postulatõez atten ditur. Nõ ista glo.singularẽ iũcto tex. q ꝯstitutio penalis extẽdit. nã ꝯstitutio edita ꝯ eligẽtes indignũ sũt ipso iure priuati ꝓ ꝓma vice ptãte eligẽꝺi.vt ī.c.cuz in cũctis.j.de elec.extẽdit ad postulãtes sciẽter indignũ ⁊ q postulãtes sint ipso iure priuati sentit Jo.an.ꝫ ī ℞ bo priuare exponẽꝺo.i.ꝓuatos hac vice ab electõe re pellere. Idẽ sensit in.c.pri.§ regula odia.de regu.iur. li.vj.in mercu.vbi tetigit mãz extẽsiõis dicit q si vis nõ inferat huic lr̃e ter.iste ꝓbat ꝯriũ.s.q nõ sint priuati ꝫ p sniam priuandi ꝓ lr̃am ibi priuare.⁊ sic nõ fiet extensio ꝯstitutõis penalis. Sz mihi plus placet dictuz glo. ⁊ iudicio meo apertissime ꝓbat in.c.sequẽti.⁊ in.c.scri ptũ.in fi.j.de elec.⁊ vtrobigz dicã. Vñ ꝯclude q vbi cũqz extrema sic se hñt q de vno ꝓuenit ad reliquũ vel ad eundẽ finẽ tũc̃etiã in mã penali ⁊ restringibili fit ex tensio ita q dispositũ in vno hz locum in reliq̃ ad hoc tex.iũcta glo.no.in.c.si postq̃.de elec.li.vj.in fi.⁊ ꝫ ca su intellige istã glo.⁊ optime facit.l.oꝛo.ff. de spon.vbi dicit q vbi ꝓhibet mr̃imoniuz videnꝫ ꝓhibita etiam sponsalia. Tu ꝓadde q licet ꝓhibito mr̃imonio videan tur sponsalia ꝓhibita attñ pena apposita ꝯhentibꝫ ma trimoniũ nõ extendit ad ꝯhẽtes spõsalia.glo.est sin.in cle.j.de ꝯsang.⁊ affi.qz de sponsalibꝫ ꝓuenit ad matrimoniũ. Sz extra glo.q̃rit nunq̃ valeat electio vel postulatio facta in loco interdicto. Hugo ℞cillen. vt hic refert Jo.an.tenuit q sic qz ꝫ interdictum solũ su spendunt diuina et ecclĩastica sacra. vt.c.fi.de sen.exc. li.vj. Sz electio ẽ quidã ꝯctꝰ siue q̃dam obligatõ iõ nõ videt ꝓhibita tpe interdicti.archi. tñ in.c.in noĩe dñi ℞iij.di.tenuit ꝯriũ. Sz primũ dictũ sequit Jo.an.ꝫ ⁊ coĩter doc.pen ⁊ videt ꝓbari hec opi.ꝫ istũ text.in ℞. ꝫ inde liquide.nã ista ecclia metropolitana erat inter dicta ꝓpter generale interdictum ⁊ nihilomin⁹ ꝓcesse rat ad postulatõez quã papa nõ recepit non ꝓpter ec clesiam postulantem ꝫ ꝓpter ꝑsonaz postulatã. vt dr̃ in tex. Nec ob.c.vbi piculũ in.§.porro.ꝺ elec.li.vj.vbi dicit q electio pape nõ dz fieri in loco interdicto.nam illud ẽ spãle in electõe pape. Itẽ ibi nõ dr̃ q electõ ꝫ ꝫ reddat nulla ĩmo mero iure tz.vt ibi no.et ꝫ ꝫ Jo.an. et nõbis hãc qõnez qz põt adduci ad multa. Tercio queritꝫ q̃d opat admissio postulatõnis. Sꝺo.dicũt doc. q de iure videt postulatꝰ habilitatꝰ vt possit eligi.ꝫ cu ria romana vt euiteꝫ circuitus ⁊ ecclĩaz dispendiũ ser uat q admissa postulatõe postulatꝰ ꝑsequit ins ac si fu isset electus ⁊ ꝯfirmatꝰ.vñ nõ indiget alia ꝯfirmatõne vel electõne.⁊ ꝓbat bodie.j.c.se.⁊ ꝫ intellige in postu latõne solẽni.nã duplex ẽ postulatõ.s.solẽnis ⁊ nõ solẽ nis. Solẽnis dr̃ qñ postulat ab eo q̃ põt sup oĩ impedi mento postulati dispensare. Nõ solẽnis ℞o dr̃ qñ po stulat ab eo q̃ nõ põt dispẽsare sup impedimẽto. Req rit tñ eiꝰ ꝯsensus in ꝓmotõe rõne sui interesse. pone ex emplũ canonici volũt eligere monachũ in epm. ꝫ quia monachꝰ nõ põt ꝯsentire sine licentia abbatĩ. vt in.c.si religiosus.de ele.li.vj.canonici postulant ab abbate vt ꝯcedat eis illũ monachũ.si em̃ abbas ꝯsentit hec admis sio postulatõnis nõ hz vim electõnis ꝫ dz de nouo eli gi ⁊ peti ꝯfirmatio electiõis.qz abbas nõ habebat ptã tem ꝓuidendi ecclie catbedrali. Idem dic qñ canonici petũt filiũfamilias a patre qz volũt eũ petere in epm⁊ ideꝝ in filibꝫ. Ultimo ꝫ opponit ꝯ tex.in eo q papa formauit inquisitõez ꝯ istũ epm nõ p̃cedẽte infamia et sic ob.c.q̃liter ⁊ q̃n.de accu.Sꝺo.dicit Inno.multũ nõ biliter q ꝯriũ ꝓcedit q̃n fit inquisitõ ꝯ ꝓmotũ vt pu niat.ꝫ in inquisitõne ꝯ ꝓmouẽdũ q̃ fit ad finẽ vt ꝓmo neat vel repellat nõ exigit infamia.nã dz supior ex of ficio inq̃rere ne ꝓmoneat indignꝰ.vt in.c.cuz nobis.j. de elec.dic tñ q ista inq̃sitio fit sine solẽnitate neqz re cipit iuramẽtũ neqz dz fieri inq̃sitio de certo crimĩe: ꝫ in genere.puta interrogãꝺo de etate moꝺbꝫ ⁊ scia ⁊ fili bus.dic̃.n.q nõ sr̃ in ꝫ necessarij testes itellige.s.iurati naz ista inq̃sitio fit solũ ad informatiõez ipsi⁹ supioris. Et ex p̃dict singlr nõ practicaz quã dz obseruare exeuto: deputatꝰ ad ꝓuidendũ alicui de certo bñficio cũ clausula si ꝫ eũ fuerit reptꝰ idoneꝰ ꝛc. Nõ em̃ tenet ex ecutor ꝓcedẽ cũ solẽnitate iudiciali nec recipe a testibꝫ iuramentũ ꝫ põt formare generalẽ inq̃sitõez mõ p̃dicto.ꝫ ꝯtra ꝫ ob.iste tex.vbi papa inquisiuit de certo crimine.vt dr̃ ī tex.q añq̃ ꝓcurator veniꝫet ad papã cõstabat pape q̃si p certo q iste episcopus violauerat in terdictum ꝛc.

GRatum. Qui postulatõez cessatã vi tio ꝑsone innouat ẽ eligẽꝺi ⁊ postulandi ptãte priuatꝰ. Et ꝯtinuat ꝫ.c. ad p̃cedẽs

tractat.n.de illa mā.nam p ponit narratio duplic postulatōnis et alteri⁹ admissio ac alteri⁹ denegatio. scdo ponit papalis approbatio ibi nos. ¶ Nota p ter.ꝟ ap tum q postulantes sciēter indignū sunt priuati ipso iure ptāte eligēdi 7 postulandi. ¶ Probat etiam hec lra q canonici vt i.c. pcedēti fuerūt ipso iure ꝑuati ptāte eligendi 7 postulādi.qd colligit ex eo q lra ꝟ dicit q illi canonici innouādo postulatōez cassatā p diderūt ꝑuilegiū eis pcessuz p papā. ¶ Itē dicit tex. q illi canonici fuerunt abusi dignitate sedis aplice.qz papa in capitulo pcedenti gratiose pcesserat istis q possent de numero eligere.nā de iure nō poterāt.7 sic facit iste tex.p his q̄ dixi in.c. pcedenti.puta q sicut innouātes postulatōnem cassatā ipso facto priuant ita 7 postulātes a pn.scienter indignū. ¶ No.scdo q sicut bñtes ptātez eligēdi 7 postulādo a iure cōi priuāt eoipso ptāte eligēdi postulādo indignū ita ꝑuāt bñtes ptātē eligēdi ex priuilegio si postulāt sciēter indignū. ¶ Nō ꝛcio q abutētes ꝑuilegio sibi pcesso sē illo ꝑuati seu saltē debēt priuari ¶ No.quarto vnā regulā in mā electōis q aliq̄bꝫ ꝑuatis ptāte eligēdi illoꝝ ptās deuolnitur ad illos canonicos licet nūero pauciores.7 sicut vnū totuz ius collegij residet in nō delinq̄ntes.7 idē dic eadē rōne i alijs actibus capitularibꝫ.nā si oēs eēnt inhabiles puta q ꝛcōicati vel suspēsi tota potētia capitular residet penes habiles ꝛz ibi faciāt minorē ptez collegij vt ff.q ff casu isti repñtant totū collegiū cū ꝑuati 7 inhabiles nō sint cōputandi in nūero.ad ff q legit 7 no.i.c.illa.j.de elec.vi de bonā glo.in cle.qd circa eo.ti. ¶ Itē no. q̄nto ex ff 7 ex tex.q i delict illd qd fit a maiori pte ñ censet fcm ab oib⁹ imo maior ps venit puniēda dūtaxat.maior ꝟo ps q̄ dixit nō inuoluit pctō alioꝝ nec pena pcti vt satis colligit ff.7 vide ad ff Inno.in.c.j. de his q̄ fi.a ma. pte ca.vbi nōbilit dicit ff pcedē qn minor ps exp̄sse ꝟ dicit sec⁹ si tacet.nā tūc inuoluit pctō et pena pcti vna cū exp̄sse ꝟsentientibꝫ qd dictū singlr no. 7 pōt esse ratio q exq̄ q̄s vocat ad vniuersitatē dz aut ꝟsentire aut ꝟdicere.vñ cuz teneat loq̄ seu ꝟsulere affirmatiue vel negatiue tacendo hr̄ p ꝟsentiēte i suū p̄udiciū.ar.i .c. pcedēti.7 qd ibi dixi.7 i.c.ij.d ꝟfe.li.vj.7 meli⁹ i.l.d etate.§.q̄ tacuit.ff.de inꝛo.act.facit.c.si tibi abñti iuncta glo.de pbē.li.vj.7 adūte q: p̄dicta ꝑcedūt qn̄ pena apponenda ꝟcernit singulos.tūc.n.pauciores ꝟdicentes nō puniunt. Dz dubiū ē qñ ex delicto venit pena īponēda ꝟcernēs ipaz vniūsitatē.vtputa maior ps vniūsitat alicui⁹ ciuitat ꝟmisit rebellionē ꝟ p̄ncipē.maior ꝟo ps in ꝟsilio ꝑtradixit nihilomin⁹ maior ps rebellauit tota ciuitatē nūq̄d debeat puniri tota ciuitas cū nō possit tñ sine discrimine maioꝝ ptis q̄ nō ꝟsensit. De hac qōe vide p Inn.in.c.grauē.de sen.ex.plen⁹ p bart.in.l.aut facta.ff.de penis.tetigi i.c.dilect⁹.d symo.vbi tractani an 7 qñ vniūsitas possit accusari 7 q̄liter sit puniēda vid aliq̄d etiā p bar.i tractatu de tyrāno. Vnū tñ tene mēti q nō dr̄ vniuersitas seu ciuitas aliq̄d facē nisi illd deliberatū fuerit collegialr.vñ si maior ps h⁹ ciuitat faceret aliquē insultū vel rebellionē nō dz dici q ciuitas fec exq̄ nō fuit illd deliberatū collegialiter.ita dicit glo. nō.7 bn.i.l.sic.ff.qd cuiusq vniuer.seq̄t bar.i.d.l.aut facta.fac qd no. gl.i.c.j.de re.ec.nō ali.li.vj. ¶ Nō vltr ius q sic ptās pt delinq̄nt residet in aliā ptē qñ eligētes bñt ptātē a iure cōi.vt i.c.cū i cūct.7 i.c.cū vitonien sis.de elec.ita deuoluit ptās qñ eligētes bñt ptātē ex ꝑuilegio vt ff. Et ex his ifero ad qōnē.pone q ptās eligēdi fuit data p canonicos tribꝫ ꝟpromissarijs quoruz duo sciēter elegerūt indignū tercⁱ⁹ elegit idoneū. q̄rit nunq̄d valeat electio ist⁹ tercij. vī q sic q: ptās duoꝝ resedit i istū ar.ff.ꝟ ꝟnū ē verū. qd istud.c.loq̄t qñ aliq̄ eligūt collegialiter iō tota ptās residet penes eligentes idoneum. Dz in casu p̄misso ꝟpromissarij nō eligūt vt collegiū:ꝟ vt singuli bñtes ptātez a collegio. Vñ ptās ꝟpromissarioꝝ eligentiū indignū deuoluit ad ꝟpromittentes.vt i.c.si ꝟpromissari⁹.de elec.li.vj.reperit g ꝑ electio ab vno tm̄ facta.7 hāc opi.sensit Jo.an.in.c. cum in iure.7.c.q: ꝑpter.j.de elec. ¶ In glo.pe.in fi.nō singulariter istā glo.ad quā q̄tidie fit remissio cū q̄rit nunquid ius vniuersitat possit remanē i vno solo oib⁹ alijs mortuis vel ꝑuatis.7 ꝟcludit istā glo.q sic vñ tota potentia collegij residet i isto solo.7 hāc opi. gl.tz Inno. Hosti.et coiter doc.7 videt ꝑbari p.l.sic.ff.qd cuiusq vniuer.7 hāc opi.tz ibi glo.7 bar. Iste tñ solus non poterit sciēr eligere q: notaret ambitōe.vt i.c.p ve stras.de iurepa.nō ob.q dr̄ de grege aialiū q: illd ꝑcedit i vniuersitate rez inaiatarū q̄ qdē vniūsitas nō hz bona seu iura nec ē ibi anim⁹ hois in quo ꝟsueuit illd ius collegij merito extractis capitibꝫ aialiuz desinit grex.ff nos loquim̄ in vniūsitate ꝑsonaꝝ q̄ bñt bona 7 iura iō ius collegij residet i vno solo. Ad.c.bone allegatuz in glo.rñde clari⁹ sic q illi qñq̄z de collegio eligūt scienter indignū 7 tūc ipso iure sunt ꝑuati ptāte eligēdi ꝑ cavi ce.7 iō ptās resident i eis q̄ nō deliquerunt vt ff 7 in.d.c. cum vintonien sis.qñq̄z eligūt indignum ꝟ forā 7 tūc eligētes nō sē priuati ff ꝑuādi ptāte eligēdi.vt i.d.c.q: ꝑpter.et ibi nōbit an valeat electio istoꝝ si iterū eligūt seruata forma anteq̄z priuent 7 eis tm̄ ꝑuat sinia deuolui ptās ad illos q̄ nō peccarūt in foza tm̄ ꝟtepserūt aliquē de vniuersitate q̄ deberet vocari 7 isto casu electio tenet.ff instante ꝟtepto dz electio ista cassari nō tm̄ priuant ptāte eligēdi ꝛz aliud senserit ff glo.7 ꝟnū hui⁹te nuit glosato: in.d.c.bone.iō ille solus q̄ fuit ꝟtept⁹ nō potuit p se eligere q: alij non erāt priuati potestate eligēdi:sed nos loquim̄ qñ alij sunt ꝑuati vel mortui ꝑter vnū. ¶ Ōdera tm̄ gl.ī eo q dic q collegiū ñ ē i vno.naz deest ibi significatū vocis ff ius collegij ꝟseruat in vno Quid aūt si oēs sē mortui vel expulsi de collegio nunq̄d sit extinctū collegiuz 7 ius ipsi⁹. vide Inno.i.c.ij. de no.ope.nun.7 qd no.in.c.cū sup.de cā pos.7 ꝑpue.vide bonā gl.7 tene eā mēti i.c.statutū.de ele.li.vj.p gl.et bar.in.d.l.sic p eūdē in.l.fi.i fi.d collegijs illicit.7 i.l.j. ff.de acq̄.pos.7 ꝟclusio ē ff q aut collegiuz fuit destructū aucte collegij 7 ipso facto extinguūt oia iura 7 ꝑuilegia collegij.aut decesserūt hi oēs d collegio vl expulsi fuerūt ꝑpt eoꝝ delictū 7 tūc i collegio ecclīastico cōseruant oia iura collegij apud ipam eccliaz. Dz i collegio sclari ē dubiū.nā glo.in.d.l.sic.tz q extinguit collegiū ac pereūt iura collegij.Alij tenuerūt idē in collegio sclari qd in ecclīastico vt ꝟseruet ius apud parietes pcedentes q̄ opinio videt coīor.posset tm̄ dici q si ius collegij ē collatū loco tūc nō extinguit ius 7 desint collegiati.pōt poni exemplū qñ desineret ꝑpt guerraz vel pestē vniuersitas scholariū.iura.n.collegij ꝟseruā tur apud ciuitatē cui ꝑuilegiū studij collatum ē. ¶ In gl.fi.in fi. Nō ex glo.duos modos quib⁹ pōt supior ꝑcedere ꝑ admittēdo postulatōez.primo aūt dicat ꝑuidemus eccie vre de tali ꝑsona.ꝑut postulastis. Et pro ista practica facit iste tex.in ℞.ꝑuidisti. Alius mod⁹ est vt supior dicat postulatiōez vram admittim⁹ ꝛc. Et ff admissio hz effectū electōis 7 ꝟfirmatiōis vt dixi.s.c. j.7 ponit Inno.istos duos modos. dicit tm̄ scdm modum magi ꝟgruū:qz ꝑuisio nō spectat ad supiorez hz g superior postulatōez admittere vel repellere.ad ff.c. se.7.c.j.ꝑpe finē.s.eo.nunq̄ tñ supior dz dicere postulationē ꝟfirmam⁹.qz ℞ba postulatoꝝ dirigunt i ipm superiorē nec ius acq̄rit postulato. Qualr aūt se debeant br̄e postulātes apud superiorē vide bo.glo.j.c.ꝑri.in ℞.quā exgra moueat. ¶ Extra glo. Inno.ponit plaliqs casus in quib⁹ eligētes sunt priuati ptāte eligēdi. Et prim⁹ casus qñ postulant sciēter indignū.vt.s.e. c.j. Secund⁹ qñ postulatōez cassatā vicio ꝑsone innouant vt hic. Tercⁱ⁹ qñ eligūt p abusum sclaris ptāt vt in.c.q̄sq̄s.j.de elect.vbi de ff. Quartus quādo eligunt

meligibilem. vt in.c.innotuit.ĵ.de elec. Quītus qñ reci piunt postulatū vel electū vt ꝓlatū cuius electio vel po stulatō ē nulla. vt in.c.bone.ĵ.ti.ꝓri. Sextus si sī excōi cati vel suspēsi. vt in.c.cū dilectus de ꝓsue. ⁊ in.c.cū int̄ R.ĵ.ō elec. Septim⁹ cū ñ eligūt infra tp̄s a iure p̄fixū de q̄ in.c.ne ꝓ defectu.ĵ.de elec. Octau⁹ cum postulant post.appellatōez. vt in.c.bone.ĵ.ti.ꝓri. Nec⁹ dixit Jn no. in electōne facta p⁹ appellatōez q: electōez cū sit via ordinaria nō pōt appellatio impedire nisi ex cā iusta sit interposita. vt in.c.cū nobis.ĵ.de elec. Ex postulatōez impedit appellatio etiaz ex cā frustratoria interposita. Rō ꝑm eū q: postulatio ex eē concors. vt in.c.scriptū. ĵ.de elec. Refert tñ quosdam dicere nō esse in ꝟ driam inter postulatōez ⁊ electōez. Hosti. ꝓcordādo dicit et dñ aut postulatio fit sine cā vel nō a duab⁹ ptib⁹ et ꝓcedat ꝓtraria opi. vt appellatio frustratoria talē postu latōez nō impediat. q: talis postulatio vincit electiōez vt ī.d.c.scriptū. g̃ est fortior q̄ electio. ⁊ vide plēs alios casus p Hosti. ī summa ī ti.de elec.in.§.q̄liter. ℣.ca uendū. ⁊ seq̄nti. Et ponit circa p̄dicta Jnno. duas re gulas. Prima ē q⁹ valet electō facta nō vocat illis q̄ sūt priuati vel inhabiles ad eligendū licz p̄ nō sit discussuz an sint priuati. Dat tem est q⁹ postea possint ꝙuinci: q: si in veritate nō habebāt ptātez eligēdi non erat opus eos vocare. facit.c.fi.de suplē.ne.pla. ⁊ qđ le. ⁊ no. ī.c. illa.ĵ.de elec. Et idē dic ī alijs actib⁹ capitularib⁹ vt va leat act⁹ explet⁹ p hñtes vocē in capitulo lz inhabiles ⁊ priuati nō fuerūt vocati nec fuerit discussuz p prius an sint p̄uati. Secūda regula ē q⁹ cassata electōne vicio p̄sone eligentes sī priuati ea vice ptāte eligēdi. vt ī.c. cū in cūctis.ĵ.de elec.qđ intellige q̄n elegerūt sciēter indignū Secus si ignorant. vt ī.c.innotuit.ĵ.ō elec. Ex dubiū est quid in alijs actib⁹ capitularib⁹ nūq̄d disponētes rē nō ltime sint priuati ptāte explicādi talē actū legitime ita q⁹ ptās deuoluat ad alios licet nūero pauciores. Credo q⁹ nō q: ꝟ nō repit iure cautū nisi in actu electōnis vñ cū priuatō voc dande sit pena nō ex tēdi ad ca sum iure nō exp̄ssum. ꝓ ꝟ facit.c.q: ꝓter.ĵ.ti.ꝓri. vbi eligētes ꝓtra formā nō sī priuati. ad idē.c. bone.el.ij.ĵ. de elec. vbi ꝓz q⁹ eligētes aliq̄ spreto ⁊ ꝓtempto nō sūt priuati. g̃ pena priuatōnis nō hz locum regulariter: lz minus legitime maior ps se gesserit. facit glo.in. c.fi. de iurepatro. Nicolaus abbas.

Onememorie. Postulatio p quā priua ta vel minor vtilitas cōi vel maiori p̄fert vel q̄ fit a minori q̄ tercia pte collegij admitti nō ꝺz. Et pri ma ps ponit duas discordes postulatōes. Secūda vtrā q̄ repellit causas exprimēs ibi nos. Tercia mouet no uā, puisiōez fieri ibi mā dātes. Nō p̄ ex tex. iūcta su prascriptōe q⁹ appellatōe clericoꝝ veniūt canonici. naz papa ꝟ scribit clericis rauenat ecclie nec loquit de cle ricis nō canonicis ꝟ de canonicis q: ipsi sunt q̄ habent ptātez eligēdi p̄latū. alij ℣o q̄ nō sunt canonici lz ha beāt ibi bñficia nō tñ sī de capitulo nec faciūt collegiū vt in.c.dilecta.de excess. p̄la. ⁊ in.c.q: ꝓter.ĵ.ti.ꝓrio. p Jnno. in.c.ij.de instī. ⁊ faciūt hec ad gōnez nunq̄d in oi mā appellatōne clericoꝝ veniūt canonici. Do.car.con cludit q⁹ sic allegat vltra tex. istū. c. p exemptiōez. de p uile.li.vj. vbi tex. nōbiliter dicit q⁹ si papa eximit cleri cos alicui⁹ ecclie etiā canonici intelligunt exempti ⁊ tñ est restringibilis cū p eā p̄iudicet ptāti ordinarij .ar.xj q.j.puenit. Jtez q: eē canonicū nō ponit aliq̄d sup ali os clericos nisi q̄ten⁹ a iure spāliter eis ꝓcedit g̃ debent canonici venire appellatōne clericoꝝ cum nomē clerici sit nomen generis ⁊ genus infert suas species. Contrari um tenui sup rubrica de vi. ⁊ ho.cle. vbi ꝙcludo q⁹ ī mā restringibili appellatōne clericoꝝ nō veniunt canonici nec alij in dignitate ꝙstituti: q̄a vbicūq̄ species ponit aliq̄d vltra gen⁹ suuz appellatōne generis nō venit illa species. ter. est valde nōbilis in.c. statutū. de elec. li.vj. vbi appellatōne ecclie parochialis nō venit collegiata: q: semp hz qualitatē collegij vltra parochiaz. ⁊ ibi dic tex. ꝟ ꝓcedere in mā odiosa. secus in mā fauorabili vel indifferēti. vt ibi no. ꝑ Jo.an. ad idez no. dictū Jnno. ī c. sedes. s. de rescrip. vbi dicit q⁹ si papa dat rescriptuz ꝓtra titū clericū ⁊ quosdā alios sub illa clausula gene rali nō veniūt canonici q: sūt digniores simplicib⁹ cle ricis. cum g̃ canonicus hēat q̄litatē canonicat⁹ vltra ali os clericos nō ꝺz venire appellatōne clericoꝝ in mate ria restringibili. sec⁹ dicit in mā fauorabili vt sensit Fe. ꝙsilio. lxxj. vbi dicit q⁹ si papa ꝓcedit priuilegiū cardīa li vt possit ꝓferre beneficia clericoꝝ suoꝝ decedentium ꝛc. q⁹ veniunt beneficia canonicoꝝ si canonici aliq̄ sūt sui ꝓmensales q: istud priuilegiū nō est odiosum sed fa uorabile. Ad.c.p exemptōez qđ videt multū stringere dic q⁹ ibi fit larga interpretatio vt euitet absurditas. nam absurdū foret q⁹ exemptis clericis ecclie nō foret exempti canonici q̄ sunt principaliores in ecclia. Item posset ꝓtingere q⁹ illud priuilegiū als nil oparet. vtpu ta q: in ecclia non sunt alij clerici p̄ter canonicos et di spositio ꝺz large interpretari q̄tumcūq̄ penalis sit ali ter nō posset hre effectū. vt est tex. no. in.c. si snia. de sē. exc. li.vj. Ad istū tex. dic q⁹ mā ista nō erat odiosa nec poterat intelligi nisi de canonicis. sed ideo appellauit ꝟ eos clericos ⁊ nō canonicos. quia in illa ecclia rauena tēn. sunt duo collegia ex priuilegio pape vnū cardina lium. appellant em cardinales ꝓpter honorē nō q⁹ sint cardinales. aliud est collegiū canonicoꝝ. vn de vt papa ꝓhenderet ꝟ oms vsus fuit ꝟ nomine generis q: oms canonici sunt clerici. Sicut em exq̄ quis est bō est aīal ita exq̄ quis est canonicus est clericus. q: ius canonic ñ cadit in laicū. vt no. glo. in.c.cum.m. de ꝙsti. est tex. ī.c. ij. de instī. ⁊ ibi ꝑ Jnno. ⁊ hec notabis ad alias materias ¶ Nota sc̄o q⁹ cardinalis nō eligit sed postulat. naz cum sit alligat⁹ ecclesie romane nō hz liberū volatum. vñ sicut ep̄s nō pōt eligi ad aliā sedem sed ꝺz postula ri. vt ꝟ. ⁊ in.c.fi.ĵ.co. ita etiā cardinalis nō ꝺz eligi ꝟ po stulari. ⁊ hāc opi. tenuit Hostien. Et optime ꝓbat iste tex. capiēdo ℣ba ꝓprie. Sz Abb. ⁊ Egi. tenuerūt con trariū dicētes q⁹ cardinalis nō ep̄s pōt eligi. Et ad istū tex. rñdent q⁹ ℣bū postularūt ponit ꝟ improprie q̄ ad cardinalē. ꝓprie q̄ ad ep̄m. vñ dicūt q⁹ cardinalis fuerit ꝟ elect⁹ ⁊ nō postulat⁹. De hac mā dic vt plene dicam in.c.ecclia.el.ij.ĵ.ti.ꝓri. ¶ Nota g̃ ꝟ ar. opti. q⁹ ꝓmot⁹ in cardinalē nō ꝺz tenere ep̄atū saltē in titulū. naz car dinalis ꝺz assistere pape q: p̄ntia sua ē sibi magis vtilis q⁹ in alio ep̄atu. Ep̄atus aūt req̄rit residentiā ꝓtinuaz nā durū est dimittē ecclias sine sponso. Paria. n. sī nō hre sponsuz vel prorsus inutilē. vt in.c.ij. de transl. p̄la. Vñ vides ꝟ q⁹ papa noluit admittē postulatōez fctāz de isto cardinali q: optuisset aut deserere romanā cu riam aut morā trahere extra ep̄atū. vtrūq̄ aūt erat incon ueniēs merito papa postulatōez nō admisit. Et sic col ligit ar. ex tex. q⁹ cardinalat⁹ et ep̄at⁹ nō sūt ꝓpassibiles in eadē p̄sona. Nouissimis aūt tp̄ib⁹ seruatū est q⁹ ep̄s ꝓmot⁹ in cardinalē nō pdit ipso iure ep̄atum imo reti net illū titulū vt pr⁹ nisi papa aliter disponat ⁊ ita ser natū fuit ī cardinali sancte cruc q̄ ad ep̄atuz bonon. et cardinali scī marcelli q̄ ad ep̄atū senen. Et ꝟ q: pleri q̄ ꝓsuluerunt. q⁹. c. de multa. de prēben. non habet lo cum in ep̄atib⁹ cardinalatibus ⁊ similib⁹ ⁊ verum dicūt q̄ ad ℣ba iuris sed q̄ ad mentem putarem ꝓriuz. q: po tius ꝺz vacare ipso facto vnus ep̄āt⁹ p adeptōez alte rius vel cardinalat⁹ q̄ vacet vn⁹ archidiaconat⁹ p ade ptionē alterius dignitat inferior. De mā tñ vide qđ notat in.c. dilectus. de ꝓcess. p̄bē. vbi ē ꝓpria materia. ¶ Nō q̄rto ibi de facto ⁊ de iure. q⁹ allegationū q̄ fiūt in iudicio q̄daz ꝓsiūt in iure ⁊ q̄daz in facto. ex facto em ius oritur. vt ī.l.si ex plagi. ī.§.ī cliuo. ff. ad.l. aquliā.

¶ Nō quinto ibi curanim⁹ allegare. q̄ iudex pōt in cā ꝟrente coram eo allegare ꝓ vtraq; parte. pōt ḡ iudex aperire dubia ꝓcessus et allegare pleni⁹ iura facientia ꝓ vtraq; pte q̄s fecerūt aduocati. ⁊ ad hoc quotidie allegat iste tex. ⁊ ꝯcordat. l. j. C. vt q̄ desunt aduoca. indices suppleant. ¶ Nō sexto q̄ cardinales ꝓsulunt nedū romane ecclie sed toti ecclie vli. sunt enīz vnū corpus cū papa sicut canonici cum epō. de q̄ pleni⁹ dicaz in. c. ecclia. j. ti. ꝓri ¶ No. septimo q̄ appellatōne romane eccle q̄nq; intelligitur de ecclesia romana ꝑticulariter sumpta. q̄nq; sumit̄ ꝓ vli ecclesia. nam vnica est ecclesia totius orbis. xxiij. q. j. loquit̄ ⁊ in. c. vnico. de scisma. li. vj. ecclie ꝟo ꝑticulares sunt mēbra isti⁹ ecclie vlis. et ꝯsistit ecclia vlis ex collectōne fideliū. de cō. di. j. eccia. ¶ No. octauo tex. ibi nō imerito ꝓferentes spāli vtilitati ⁊c. q̄ vtilitas cois est ꝓferenda speciali ⁊ maior minori. Quid aūt si ꝯcurrat cois vtilitas in diuersis psonis. dic vt no. in. l. j. ff. so. ma. ¶ Vltio nō tres modos ꝓuidendi ecclie vacāti. s. ꝓ electōez postulatōez ⁊ nominatōez. Et dicit hosti. q̄ electio dz esse canonica q; dz capl'm in ea seruare formā a canone ꝑfixā. vt in. c. q; ꝓter. j. ti. ꝓri. ⁊ si est ltime facta acquirit̄ ius electo. vt in. c. cum int̄ canonicos. j. de elec. postulatio ꝟo dz esse ꝯcors ⁊ post q̄ est pūtata superiori nō licet postulantib⁹ ab ea recedere. vt. j. c. ꝓri. notatio ꝟo dz esse solēnis et fit ꝑm eū q̄n duo vel tres q̄ sunt excellentiores in capitulo vel alibi noiant̄ pape ⁊ petit̄ ꝓ collegiuz vt papa ꝓuideat ecclie de aliq̄ illoꝝ. Et ꝓ hāc notionē q̄dam modo ius acquirit̄ notatis. ar. xxj. q. vltia ꝟ sanctoruz nec pūt noiantes recedē a noiatione post q̄ facta ē superiori ꝑm eaz sicut dicim⁹ in postulatōne q; vtrobiq; eadē ratio est. Fatent̄ tn̄ Jnno. ⁊ hosti. q̄ si postulantes seu noiantes et superior a q̄ petit̄ postulatio ꝓueniūt pūt postulantes resilire nō obstante ꝯdictōne postulati seu noiati q̄d no. Et q̄dq; Jnno. dixerit q̄ inter postulatōez ⁊ noiationē est dīa: q; postulatō fit cū solēnitate: noiatio ꝟo sine. tm̄ nō placet hosti. dicēs q̄ postulatō ꝓprie fit de vno noiatio de pluribꝫ. vel postulatio fit q̄n plures sunt ī collegio. noiatio ꝟo q̄n ē vn⁹ solus q; ꝓprie ī vno nō cadit electō. dic tn̄ q̄ cadit ius electionis. vt dixi. s. c. ꝓri. ⁊ sat̄ pōt teneri illa opi. vt postulatio fiat de vno. noiatio de pluribꝫ. ⁊ intellige in nominatōne solēni q̄ fit mō ꝯdicto q̄n dat̄ libera ptās superiori ꝓuidēdi vni ex noiatis. nā quedā est noiatō nō solennis. s. q̄n aī scrutiniū fiendū aliq̄s noiat̄ int̄ canonicos tanq; bon⁹ et sufficiēs. illa em̄ noiatio nō tribuit ius noiato. vt in. ca. q̄d sicut. de elec. sed solū ꝓponit̄ in collegio vt eligat̄ si placet collegio. solēt em̄ noiari plures ⁊ postea fit scrutiniū de oīb⁹ ⁊ bn̄s maiorē ptez vocum remanet elect⁹. vt in. d. c. q; ꝓpter. ⁊ ꝟ plus placz q̄ ꝟ q̄d ponit glo. fi. Quid aūt sit ꝓprie electio seu postulatio dixi sup rubrica ¶ Jn glo. j. in fi. Nō singulariter istā glo. q̄ solet ūcto text. q̄tidie allegari cū queritur an et q̄n iudex possit ex officio supplere. Et de mā vide aliquid ꝓ Jnn. in. c. ad nostrā. el. ij. de iureiuran. ⁊ aliq̄d dic ꝓ glo. xxxviij. di. in. c. priusq; ⁊. xxx. q. v. indicantem ⁊ in spe. de disputatōne ⁊ allegatōne. §. fi. q̄si ꝓ totum. ⁊ ꝓ Bar. ⁊ bal. in. l. j. C. vt q̄ desunt aduocatis. plenius ꝓ cundē bar. in. l. ūj. §. ꝟ aūt iudiciū. ff. de dam. infec. ꝓ glo. in. c. cupiētes. §. ceterū. in ꝟ. ꝓtumacia. de ele. li. vj. ⁊ in. c. pia. de excep. eo. li. in ꝟ. sic publice. Et ꝓ declaratōne materie ꝓsequar ꝓius aliq̄s casus q̄tidie occurrentes. scdo submittaz vnā regulā. ¶ Et primo dicendum q̄ iudex semp pōt de iure supplere sine cā sit publica sine ꝓuata inducendo legē vel canonē seu statuta loci vt voluit hic glo. ⁊ bn̄ pōt etiam induci lex a sili. vt no. glo. bar. ⁊ bal. in. d. l. j. ꝓealle. ¶ Scdo pōt etiam supplere de facto in his que sunt sibi nō vt iudici. vtputa ex actis patet aliquod ius ꝯpetere parti q̄d ꝓpter ignorantiam ꝑs omittit. vt in. c. raynaldus. ⁊ ibi ꝓ Jnno. j. de testa. ¶ Tercio supplet in facto sibi noto vt notoꝝ. vt no. ꝓ glo. ⁊ doc. in. l. j. C. qui ⁊ aduersus quos. et ꝓ glo. in. d. c. pia. ¶ Quarto supplet in exceptōne q̄ reddit iudiciū retro nullum. exemplū in. c. cām que. j. de iudi. no. glo. in. c. j. de elec. li. vj. ⁊ bal. in. d. l. j. ¶ Quinto supplet vbi vertit̄ periculū aīaꝝ. vt in. c. exceptōnez. j. de excep. no. per glo. in. d. c. cupientes. ¶ Sexto supplet circa repulsionez testiū. pōt. n. iudex ex officio suo mittere ꝓ vicinis vt videat ex relatōne eoꝝ an test̄ sit idoneus. vt in aut̄. de testi. §. j. no. bar. in. d. §. ꝟ aut̄ iudiciū. ꝯcernit. n. honorem ⁊ dignitatez iudicis et bonum publicū vt indignus nō admittat̄ in testem. facit l. quos ꝓhibet. ff. de postu. Tu ꝟo ꝟ intellige nisi sit talis exceptio que possit per ptem omitti. vtputa si testis est alis idoneus sed est familiaris aduerse ptis. erq̄ enim pars nō excipit iudex nō dz ex officio repellere. fac̄ q̄ in simili no. in. c. accedēs. el. j. vt lite non ꝓtesta. ⁊ ꝟ no. Jo. an. in addi. specu. in ti. de testi. §. j. ¶ Septimo supplet in fauorē publicum ꝑsertim cum ꝓcedit ex officio nobili. vt in. d. §. boc aut̄ iudiciū. ⁊ quod ibi no. Jdē facit ad vtilitatē eccliaꝝ. vt in. c. cū venissent. de insti. ⁊ ad vtilitatē miserabiliū ꝑsonaꝝ ꝓpillorꝝ ⁊ viduarum vt no. in. d. §. boc aūt iudiciū. Jdem ꝑm glo. ꝟ supplet de facto q̄nq; altera parte absente. allegat. l. fi. C. de appella. ⁊ ideo dixit glo. q̄nq; quia aliqui intelligūt illam l. q̄ ponat casuz spālem in causa appellatōnis q̄ nota. ibi glo. Sed bar. in. d. l. ⁊ in. §. ꝟ aūt iudiciū. voluit ponere in ꝟ regulam q̄ vbicūq; iudex pōt ꝓcedere cōtra absentē pōt supplere de facto ad vtilitatem absent̄. vt testes ꝓducere ꝓ absente excipere ⁊ alia facere q̄ incūbunt abn̄ti. ar. d. l. fi. ⁊ in aut̄. q̄ semel. C. quō et q̄n index. ⁊ ꝟ opi. q̄si coīter hodie tenet̄. Sz bal. eam nō approbat in. d. l. dicēs q̄ illa lex fi. dz itelligi q̄n iudex supplet ꝓ absente in facto sibi noto vt iudici vtputa ꝓ inspectōez actoꝝ. nā nulla lex est q̄ clare dicat iudicē posse inducere testes ꝓ abn̄te. ⁊ ꝟ opi. videt̄ verior de rigore iur̄. ꝟ opi. Bar. est equior ⁊ coīor. Illud tn̄ scias q̄ iudex pōt in oī cā ex officio testes iam inductos interrogare q̄ obscure deposuerūt. Item interrogare ptes q̄ncunq; visum sibi fuerit. vt in. c. cum ioannes. de fide instru. no. glo. in. c. in pūtia. de ꝓba. ⁊ bar. in. d. §. ꝟ aūt iudiciū. Et potes circa ꝯdicta ponere r̄gulā quā faciūt bar. ⁊ bal. ī. d. l. j. q̄ in his q̄ radicāt̄ in ꝑsona iudic̄ pōt iudex semper ex officio supplere vtraq; parte pūte. Ad officiuz em̄ iudicis ptinet libellum examinare. vt in. l. j. ff. de offi. assesso. iuramentuz calūnie deferre dilatōnes dare. Jtez ꝓnūciare in cā. vñ ꝓcludit̄ q̄ valet sūia lata vtraq; pte pūte lz nō appareat q̄ iuder eā ꝓtulit ad instantiā ptis. Sz altera pte absente iudex ñ supplet nisi petēte pte pūte. vt ī. l. ꝓperandū. C. de iud. ⁊ in. l. ad ꝓ emptoriū. ff. eo. ti. Jn his ꝟo q̄ radicant̄ ī ꝑsonā ptis. vt excipe petē ꝓbare ⁊ silia iudex regl'arit̄ nō supplet. q; nō dz assumē offm̄ ptis ⁊ supplere ad cōmodū ꝓtū. vt no. Jnn. in. d. c. ad nr̄az. fallit ī casib⁹ ꝑ alle. ¶ Jn glo. in ꝟ. cōi. no. bn̄ fi. bn⁹ glo. q̄ quis nō tenet̄ ꝑferre bonū publicū suo ꝓuato si ꝓuatū bonū nō includitur sub publico. ⁊ idem no. glo. in. c. lz de regulari. rō est̄ q; ꝓma charitas incipit a seipsa. iudex autem debet ꝓferre bonum publicū ꝓuato licz ꝓuatū nō includat sub publico quia bonum publicum est melius ꝓuato. ⁊ hoc casu potest intelligi iste tex. et quod not. glo. in. l. vnica. C. de stu. libe. vrbis rome. li. xj. vbi no. q̄ si faber habet apothecam iuxta scholam ita q̄ impedit exercētes studium debet per iudicem expelli ꝓpter bonum publicum quod nititur in scholaribus. vt in auten. habita. C. ne filius ꝓ patre. Plenius tamen dic de ista questione et de materia. vt nota. per Bart. in. l. j. ff. solu. matri. ¶ Jn glo. in ꝟ. in tanta ibi numerus postulantium sit duplo maior. hoc ꝓcederet quando postulatio concurreret cum electōne alterius partis: tunc

em nō dz admitti postulatio nisi numer⁹ postulantiuz sit duplo maior. Hz dubiū est q̄d si nō ꝓcurat electio ꝫ sola postulatio q̄ fit a maiori pte capli dūtaxat. nunq̄d talis postulatio possit admitti p supiorē inuita minori pte. Hof. ꝫ tz q̄ sic. q: regulariť valet q̄ fit a maiori pte capli. vt i.c.q: ꝓpter de elec. z i.c.j. d bis q̄ fi. a ma. p. ca. z. lxv. di. in. c.j. z. q̄. nec ob. iste tex. in eo q̄ dic q̄ ro. ecclesia nō ꝓsuecuit in tanta diuisiōe postulatōez admittere. q: fm eū lra nō dicit q̄ nō pōt ꝫ q̄ nō ꝓsuecuit. Hostiē. dicit q̄ q̄ ad alios supiores tm est dicere q̄ papa nō ꝓsuecuit quantū q̄ nō dz. q: stilus romane curie facit ius q̄ ad alios. vt in. c. ex lris. de ꝓstit. Papa tm sibi z successoribꝫ suis nō pōt imponē legē sed alijs sic. vt i.c. innotuit. de elec. z sic sensit hosti. q̄ ali⁹ supior citra papā nō pt admittē postulatōez factā a maiori pte ꝫ oz vt ꝓcurāt due ptes collegij. Et no. singlr hoc dictum ꝓpter auctem hosti. Hz mihi plus placz opi. Hof. z ad istū tex. rñdeo aliť q̄z ipe faciat. ꝫ em loquit i postulatōne facta a minori q̄ tercia pte. Et ꝓpter ꝫ dicit lra q̄ papa nō ꝓsuecuit in tanta diuisiōe admittē postulationez. g̃ secus si postulatio fuisset facta a maiori pte capli vel collegij. et sic facit ꝫ lra optime. ꝓpi. Hof. a ꝛuo sensu. Preterea in his q̄ nō tangūt articulos fidei ꝓsuetudo romane ecclie nō extenditur ad alios nisi papa ꝫ disponeret. vt in. c.j. de sum. trī. li. vj. In glo. in ℣. docuit. Et no. glo. in eo q̄ dicit iniurią fieri postulato z postlatoribꝫ si postulatō nō admittit sine cā. Idē no. in. c. seqn. z penl. Nā gr̃a q̄nq; ē debita vt si subest iusta cā illā faciēdi. ꝓ q̄ vide bo. glo. j. q. vij. exigūt. et i c. dño sancto. z i. c. vt ꝓstituerēt. l. di. z in. c. cupientes. in. §. penl. in glo. in ℣. gr̃a. de elec. li. vj. z bo. tex. iuncta glo. c. di. in. c. fi. In glo. in ℣. q̄z ex gr̃a ibi dz ꝓpelli p supiorē. No. istā gl. z tene eā menti ex q̄ colligit q̄ vbi subest iusta cā pōt supior ꝓpelli ad dispēsandū z gr̃az faciendū. ꝓ ꝫ q̄ dixi in glo. ꝓcedēti. Quis aūt dicatur supior ꝫ casu vide Archi. in. c. q̄z sit. de elec. li. vj. et q̄ no. in. c. ij. de iurepa. Et potes in ꝫ ponē duas regulas. Pria sit ista q̄ nō pōt dispēsare sup impedimēto vel defectu q̄ tenet postulat⁹ nō pōt postulatōz admittere licz sit ipe supior immediat⁹ postulantiū. ꝫ sp dz adiri supior q̄ pōt sup illo impedimēto dispēsare. ad ꝫ vide bo. glo. in cle. j. de elec. Secūda regla supior illius q̄ pōt postulatōez admittē pōt eū ꝓpellere ad admittēdam postulatōez si ſbest iusta cā ipam admittēdi. Et intellige q̄n cā ꝓcernit vtilitatē ecclie. puta q: postulat⁹ ē potēs ad defendēdā ecclią z aut bñ doct⁹ aut mōigerat⁹ vt mereat dispēsationē. ꝫ casu superior nō ꝓpellit q: nō tenet d suo facere gr̃am. Et sic reducas ad ꝓcordiā dictā glo. Et ex ꝓmissis infert q̄ in papā nō cadat impulsio cuz ñ bēat supiorē. vt i. c. lz. de elec. In eadē gl. ibi d iurepiona tus. c. pastoralis. hāc pticulā gl. doctores nō approbāt. q: illud. c. pastoral. loquit in pñtato a patrono cui q̄ritur ius ex pñtatione iuxta no. i. c. cū bertold⁹. de re iud. ꝫ nos loquim in postulato cui nullū ius q̄rit cū sit inhabilis. Hz posset iudicio meo glo. saluari q̄ ad ipos postulantes vt si fecerūt aliquē ordinari vt cū eligerent z postmodū ipso ordinato aliquē elegerūt. tenet em̄ ista electio cū nullum ius fuisset illi acquisitū. Hz isti sic eligentes poterūt ꝓuenire vt ꝓuideāt primo in stipēdio ꝓpetenti vt bēat vnde viuere possit exq̄ fecerūt euz se ordinari. z hoc voluit glo. no. in. §. sed aliud. lx. dist. z vide oīno illā glo. No. bñ fi. glo. ex q̄ habes qualiť se hr̃e debeāt postulantes cum petūt a superiorib⁹ postulationē admitti. debent em̄ se fundare sup gr̃a. Sed tu intellige vt est glo. in. c. cupiētes. §. pe. in ℣. gr̃a. de elec. li. vj. In gl. fi. in fi. no. bñ fi. glo. ꝓ significato isti⁹ dictionis seu. nam vult glo. q̄ nō sit vera disiunctiua: ꝫ potius dictionis precedentis expositiua. ꝓmuniter tamen solet poni disiunctiue. sed glo. ꝓcedere pōt q̄n ponit inter duo oīno similia. z circa differentiā inter postulationē z nominatōez placet mihi magis Hostien. quem. ꝫ. retuli q̄z dictū glo. dicet dictū glo. posset etiam saluari. Nicolaus.

One memorie. Archiepūs i archiepūm postulat z erq̄ postulatō pñtata ē pape ñ pñt postulantes ab ea recedē ꝫ dz supiorꝭ iudiciū expectari. h. d. q̄ ad titulū. Dimidit decretal in. vj. ptes. In pria ponit postulatōis admittēde petitio ꝫ eā exceptō z replicatio. Secūdo applica ꝓuisio. secūda ibi nūcys vsq; ad. §. ceterū. In tercia temeraria z iniusta postulatō z ei⁹ repulsio ꝓuisiōis faciēde monitio z eiusdez ꝓminatoria ꝓtētio vsq; ibi verū. In q̄rta suffraganeoꝝ ad ꝓcordiā reuocatio canonicoꝝ dissensio duplicis postulationis z iusta inouatō vsz ibi nec nocebat. In q̄nta ponit tacite obiectōis rñsio vsq; ibi intellexim⁹. In sexta ponit diffinitiua ꝓuisio archiepalis trāslatō ac pallij vtendi ꝓuisio. No. ꝓ ibi vnanimiter iuncto ℣bo nec nocebat. ex q̄ collige q̄ illud dz fieri vnanimit q̄ nemine discrepāte fit. Dicunt em̄ vnanimes cū nemo discrepat. ad idē. c. fi. j. e. z. c. cū dilecti. j. de elec. Idem dic de aduerbio ꝓcordit. vt no. glo. in cle. ne romani. d elec. dixi plene in. c. nō pōt. de re iudi. Et in ꝫ tene menti istū tex. q: alibi nō ita bñ ꝓbat. nā in ꝓncipio ꝫ dr q̄ vnanimiter postulauerunt archiepūm colocen. z in ver. nec nocebat dr q̄ pariter vniuersi ꝓuenerūt in illum. Secūdo no. q̄ ius eligēdi archiepūm nō spectat ad epos suffraganeos ꝫ ad canonicos ipsi⁹ ecclesie cathedralis dūtaxat. vñ epi suffraganei nō dñt d iure interesse electioni etiā cū canonicis tm̄ tenet ꝓsuetudo cū ipi eligūt vnacū canonicis. vt ꝫ pz exposse. No. tercio q̄ pscribēs ius eligēdi i certa ecclia dr pscripsisse etiam ius postulandi. hoc notant ꝓbat ista lra in ꝓncipio. nā isti suffraganei dicebāt postulatōem attentatā eis ꝓemptis q̄ ius habebāt eligēdi vnacū canonicis. z sic ex iure eligendi inferebant ad ius postulandi. ꝓ qđ infero q̄ si extraneus a collegio p. xl. annos semp elegisset vnacū collegio z tūc instaret postulatio fienda dz admitti ad postulandū vnacū alijs. Et rō pōt esse q: pscribēs ius eligendi habet respectū ad acqrendū ius i genere. postulatio aūt est q̄i pars electōis z p postulationez puenit ad effectū electōis. facit optime. c. i causis. j. de elec. Et qđ dixi in. c. j. §. eo. z in. c. cū in tua. j. de rei. qđ. c. optime facit. nā ibi dr q̄ pscribens ius decimādi in certam terrā videt pscripsisse q̄ ad oēs fructus qui pñt ex illa terra ꝓuenirēt ꝫ pe pscriptōis solū recipit de certis fructibus q: alij fructus nō fuerūt inde collecti. secus autē si fuissent alij fructus ꝓcepti ex quibꝫ iste non ꝓcepisset decimā. ita dicerē in ꝓposito q̄ postulatio fuisset q̄nq; facta in ecclesia z isti suffraganei nō fuissent admissi nisi tm̄ i actu electōis tūc pscripsissent ius eligendi dumtaxat non aūt postulandi. No. quarto q̄ sic electio attētata aliquo ꝓtempto venit irritāda ꝓtempto ꝓsequente ꝓemptum. vt in. c. quod sicut. z in. c. bone. j. ti. primo. ita z postulatio dz irritari seu nō admitti instā te ꝓtempto q̄ debebat de iure vocari. No. quīto q̄ electio siue postulatio dz irritari nō solum q̄n fuit ꝓēptus aliquis qui debebat interuenire de iure cōi ꝫ etiā si fuit ꝓemptus ille qui debebat interesse de iure spāli puta de ꝓsuetudine vt ꝫ. No. sexto q̄ exercēs aliq̄d ius ex gr̃a nō acquirit possessionē illius iuris. vnde si postea nō admittit ad exercitiū illius iuris nō pōt dicere se spoliatū q: q̄ gr̃am ꝓcessit pōt illā q̄ncūq; reuocare. vt in. l. cū pcario. ff. de pcarijs. et in. c. fi. eo. ti. z. xvj. q. iij. in. c. clerici. Vtē no. q̄ ꝓcedit iste libellus peto talē electionē cassari q: fuit facta me ꝓtempto. q: habeo ius eligendi vnacum electoribus. videt enim per hec verba

inferre q̄ etiā sit in possessiōe eligendi.nā alꝫ iste libell⁹ nō ꝓcluderet. q: ille q nō est in possessione eligēdi non dicit ꝓtēni si nō vocat. q: ius vocis dande sequit magis possessionē q̄z ꝑprietatē. vt in.c. ꝓsultatōmby de iurepatro. ⁊ in.c. q̄relā j. de elec. et ī.c.cū olim. de cā poss. ⁊ ꝑpri.no. Inn. in.c.cumana. de elec. ⁊ ī.c.ī lris. de resti. spo. Et nō in ℔ diligēter istū tex. q: alibi nō ita bñ pbatur. illa em ℟ba q: ius habeo videnť p̄ma fronte ꝓcludere ius ꝑprietat⁊ nō possessiōis. vt no. ī.c. cū eccia. de cā pos. ⁊ ꝑpri. Hz ℔ fit larga interptatō q: libellus dz late interptari vt ꝓcludat intentiōez libellant⁊. vt in.l. siq̄s intentōe ambigua. ff. de iudi. le. ⁊ no. in.c. ꝓstitut⁹. de religi. do. ¶ Itez no. q: vbi a supiore emanant duo mādata diuīse forme vz qđ agit fm p̄mū mādatū ante receptōez scdi lz scdm mādatū emanauerit anteq̄ act⁹ expediret. Sūt eī isti excusandi exq̄ nōdū receperāt secundū mādatū. ⁊ ad ℔ vide bo. ter. in.c. audita. de resti. spo. ⁊ ibi plene dixi. ¶ Nō ibi in ℟. ver. ꝑpe fi. ipsi⁹ ver si. ar. opti. q: vbi vniuersitas legitime ꝯgregať nolētes venire ad vniuersitatem faciūt se alienos ita q: totum ius vniuersitat⁊ residet penes venientes licz fuit mio: ps vniuersitat⁊. Hic aūt nō valuit factū minoris ptis: qa fecerūt ꝓtra formā mādati. vt. j. dicā sec⁹ si fecissent fm formā. Et ℔ dictū ꝑbat alius tex. multū nōbilis ī.c. cuz dilecti. j. de elec. ⁊ optie facit qđ no. Jo. an. ī.c.ī causis. eo. ti. Legiste tn ℔ coiter nō admittūt. dicūt em esse necessariū vt iste due ptes collegij sint oms pntes. vt no. bar. in.l. oms ꝑpli. ff. de iusti. ⁊ iur. Hz tu vide qđ dixi ī c.cū oms. de ꝓsti. ⁊ aliq̄d dicā in.d.c.ī cau. ¶ Nō ibi in ℟bo nec nocebat. vnā regulā in mā electōis q̄ singulariter ꝑbať hic ⁊ nō alibi q: postq̄z postulatio ē pntata romano pontifici nō pnt postulantes ab ea recedere ⁊ aliū eligere vl postulare: ℔ debēt postulātes expectare indiciū pape sup admittendo vl improbādo illam postulationē. ⁊ idē dicūt doctores cū pntať alteri supiori q̄ pōt illā admittere qđ sat⁊ mihi placet ex idētitate rōnis ne. s. ꝓrū agendo illudē videantur supiori. facit cle. cū illusio ⁊ variatio de renūc. Et ex ℔ inferť a cōtrario sensu q: anteq̄z postulatō sit pntata supiori pnt postulantes variare inuito postulato adeo qđ dic⁊ Jnno. ℔ et sequunť coiter oēs doctores q: nunci⁹ missus ad postulationē pntandā supiori pōt reuocari anteq̄z postulatio sit pntata. tum q: sufficit q: reuocatio ꝓuenerit ad ipsum nuncū seu ꝓcuratorē. vt in.c. ex ꝑte decani ꝺ rescript⁊. ⁊ in.c. mandato. de ꝑcu. tum q: exq̄ postulatio non est pntata admittit⁊ variatio vt ℔ a ꝓtrario. ⁊ ex ℔ habes vnā dñiaz q̄ ad facultatē variādi int⁊ postulationem ⁊ electōez. nam in electōne non admittit⁊ variatio post publicatōez scrutinij. vt in.c. publicato. j. de elec. Hz in postulatōe admittit⁊ variatio q̄tumcūq̄z sit publicatū scrutiniū ⁊ postulatio inde sit secuta. Dat⁊ em est vt nō sit supiori pntata vt hic. diuersitat⁊ rō est q: p postulationē nullū ius acquirit⁊ postulato cū sit inhabilis. vñ non bz de quo ꝙquerať nec supior pōt ꝙrī exquo sibi nō est facta pntatio. ⁊ ex ℔ ⁊ ex tex. collige vnā regulam q: quis pōt sepe variare anteq̄z ius sit alteri q̄situm. secus si ius est quesitum alteri vt in elec. ⁊ in hoc casu bz locum regula mutare de reg. iur⁊. li. vj. ¶ No. xj. aliud dictū notabile limitans p̄cedentē regulaz q: si supior ⁊ postulantes ꝓueniūt admittit⁊ variatio etiaz si postulatio sit pntata supiori. nam ℔ postulatio erat p̄sentata ⁊ tn papa dedit ptātem ab ea recedēdi sub certa forma. ⁊ sic tex. est hic ꝑ no. in.c. p̄cedenti. nec habz postulatus de q̄ ꝙquerať cū ius nō sit sibi q̄sitū vt p̄dixi. Quid aūt si fecisset aliq̄s expensas p̄sertim cū ꝓsensu postulantiū nunq̄d possit illas repetere secuta variatione. Jnno. et coiter doctores sequētes dicūt q: non. quia cū nō haberet ius fecit illas nō est sine nota ambitionis. Et nota bñ hoc dictū facit ad qōnem amic⁹ tuus expendit aliquid symoniace vt tibi ꝓferret⁊ certū beneficium nunquid possit a te repetere illas expēsas. dicendū ē q: non q: in ste illas fecit nec etiaz hꝫet actionem mandati si tu mandasses illi vt illas expensas faceret. quia ex turpi mandato nō oriť actio. vt in.l. si vero nō remune. in. §. rei. ff. mandati. ⁊ est glo. no. in.l. quod vtiliter. ff. de neg. ge. ⁊ tene menti hoc dictū sed respectu expensaꝝ postulati vide qđ legit⁊ ⁊ no. in glo. in fi. in.c. cupientes. de elec. li. vj. ⁊ distingue vt ibi. ¶ Nota xij. q: eligentes nō saluant ꝓsciam suam eligendo illum cui⁹ plenam noticiā nō hñt. Et no. tex. in eo q: dic⁊ plenam. vñ dicit Jo. an. ⁊ bñ q: ignota ꝑsona nō est eligēda ad ℔. j. de de. pegri. q̄si ꝑ totuz. Et hoc seruať in romana curia q: sup idoneitate ꝑsone ibidem ꝑmouēde recipiunť testes. ¶ No. xij. q: vbi in loco reperiūť ido nei nō dz p̄fici extraneus. est em quis honorand⁹ et ꝑmouendus in eo loco vbi suam pegit etatem. neq̄z debet aliis obrepere stipendia eis debita: licet hodie male seruať. Et vide in hoc canonem antiquū pulcherrimū in.c. nullus epūs de⁊ inuitus. lxj. di. ¶ No. xiij. q: vbi ꝓcurrit honestū ⁊ iustū p̄ferendū est iustū honesto. hic em ꝓcurrebant ista. naz honestas ꝓcurrebat ex ꝑte epi q̄nquecclesien. q: honestum erat vt potius ꝑmouerer ad suā sedē metropolitanā q̄z q: vnus archiepūs p̄ficeret aliene sedi. Item honestius est vt q̄s ꝑmoueat ad maiorē dignitatē q̄z q: transferat⁊ de pari ad parē. Hz ex ꝑte archiepi coloceñ. ꝓcurrebat iusticia cū ipse fuisset postulatus ab oīb⁹ q̄ hēbant ius postulandi lz vi neri sis ꝑtib⁹ ꝓsensissent vt in lra. ¶ Ultimo no. q: postulatio pōt ep̄robari ex ꝓsensib⁹ singlariť supuenientib⁹. naz postulatio isti⁹ archiepi coloceñ. fuit corroborata ex ꝓsensib⁹ suffraganeoꝝ postea singulariter accedentib⁹. qđ an possit de iure indistincte fieri dicam super gl. penť. ¶ In gl. in ℟bo de grā. ibi ne p̄sumať sibi ius causare in posterū. Nō bñ hāc ꝑticulā glo. vī enz sentire q: nō debeat p̄sumi gratiosa ꝓcessio in exercitō alicui⁹ iuris sed poti⁹ dz p̄sumi q: vtens intendebat vti iure suo. Et facit ℔ ad qōnez. pone q: aliq̄s fuit in possessione iuris eligendi vl alteri⁹ iuris demū excluditur ab exercitio illius iuris petit iste nunc se restitui obiciť q: gratiose fuit admissus ad exercēdū illud ius. iste ℟o negat grām ⁊ dicit q: suo iure fuit vsus q̄riť cui incumbat onus ꝑbandi an agenti an ℟o excipienti. ¶ Inn. refert quosdā distinxisse int⁊ iura incorꝑalia et corꝑalia vt primo casu p̄sumať gratiosa ꝓcessio secus in scda. Sed ipse Jnno. tenet indistincte q: alleganti gratiam incūbit onus ꝑbandi. q: exq̄ q̄s ꝑbat se fuisse in possessione ⁊ demū abiectū ab ea dz an oīa restitui cū ⁊ predo ante oīa sit restituend⁹. vt in.c. in lris. de re. spoli. Et hāc opi. Jnno. sequunť coiter doctores. ⁊ mihi placet intelligendo q: exercuerit tale q̄d qđ de grā nō solet ꝓcedi. vñ in istis q̄ nō solent de facili ꝓcedi non p̄sumitur gratiosa ꝓcessio. vt voluit ipse Jnno. in p̄ria p̄te suc glo. ⁊ bar. in.l. j. §. ℔ interdicto. ff. de itine. actuq̄z ꝑua. In bis ℟o q̄ solēt gratiose ꝓcedi nō p̄sumit⁊ q: q̄s intendit vti iure suo nisi ꝑbeť saltē ꝑ indicia. pone exemplū amic⁹ florentin⁹ qui veniebat ad hāc ciuitatē Venen. solitus erat hospitari in domo amici dicem⁹ ne q: ꝑter aliq̄s vices acquisiuerat possessionē hospitandi. certe dicendū q: nō q: ℔ solet ꝓcedi ex quadā amicicia vñ nō est p̄sumendū q: iste fuerit passus illū vti iure hospitandi tanq̄z iure suo. vt no. Jnnoc. in.c. cū eccl⁹ia. de cā pos. ⁊ ꝑpri. Et idem dic qñ extraneus a collegio fuisset admissus solum in capto: ℔ nō dedit vocē in electōe nam ꝑ hoc nō debemus p̄sumere q: iste intendat vti iure suo ⁊ q: possessionem quesierit interessendi quia ꝑ grā solet ꝓcedi nuda interessentia sine datōne vocis. Et facit qđ no. bar. in. d. §. hoc interdicto. Et instat ℔ Jnno. circa acquisitōez iuriumꝑ incorꝑalium quā materiā tractauit in varijs locis p̄sertim ℔ ⁊ in.ca. in lris. de resti. spo. ⁊ in.c.cū eccl⁹ia. de cā pos. ⁊ in.c.ij. de in integ.

resti. 7 in.c. dilect⁹ filius. de ca.mo. 7 in.c. ꝓquerente. de of.o:¶ Sz circa mãz nr̃az põt poni ℔ regula q̃ ad ℔ q̃ q̃s q̃rat quasi possessionem iur[inco:palis oz necessario vt ꝓcur:ãt duo. Primo q̃ iste intẽderat vti iure suo 7 nõ iure alteri⁹ vt i.l.fi.ff. quẽadmoduz serui.ami. Rõ est q: ad acq̃rendũ possessionẽ nc̃io req̃rit' anim⁹ acq̃rent[:q: sine aĩo 7 corpe regl'arit' nõ acq̃rit' possessio vt in.l.licet. C. de acq̃.pos.ponit' i.c.cũ nr̃is. de ꝓcess.pbẽ. Scdo req̃rit' q̃ exercuerit illud ius sciẽte 7 patiẽte aduersario in cui⁹ ꝓiudiciũ acq̃rebat' possessio. q: possessio istoz iuriũ incor:paliũ inheret ossib⁹ isti⁹ q̃ possidet: iõ nõ põt acq̃ri sine scia 7 patia illius cum ex sola patia oriat' illa possessio. vtĩ.l. q̃tiens.ff. de ꝓui. 7 vr̃ tex. ꝓ pdict[.in.l.q̃. C. de pscrip.lon.tem. dixi in.c. vigilanti. de pscript[.an aũt sit necesse q̃ credat vti iure suo an sufficiat q̃ ℔ intendat. dic̃ Jnno. sufficere q̃ ℔ intẽdat licet nõ credat. hosti. dicit ℔ verũz nisi in bn̄ficialib⁹. Sz tu dic et meli⁹ q̃ ad acquirendã iustã possessionẽ necesse ẽ vt credat vti iure suo alʒ est in mala fide q: nõ possidz cogni. domũ. vt in.c. si ꝟgo. xxxiij. q. iij. Sz ad acq̃rendam possessionẽ nõ requirit' q̃ credat vti iure suo:℔ satis est vt ℔ intendat q: 7 pdo põt acq̃rere possessionez alteri⁹. vt in. d.c. in lr̃is. an autẽ in dubio p̃sumat' bona fides vel mala. dic vt plene dixi in.c. si diligẽti. d̃ pscp. 7 in.c. ij. de in inte. resti. 7 q̃tuz ad ꝓpositũ nr̃m dicendum q̃ vbic̃q̃z postulatio ẽ p̃ ius nõ p̃sumit' iusta nisi ex aliq̃b⁹ ꝓiecturʒ instificet'. tex. ẽ nobilis in.c. ad decimas. de resti. spo. in. vj. facit. l. quemadmodũ. C. d̃ agri. 7 censi. li. xj. vñ in casu hui⁹. c. nõ p̃sumet' q̃ isti suffraganei eẽnt in possessione eligẽdi bona fide q: ℔ ẽ cõtra ius q: si eis mouet' qõ anteq̃z eligãt debent oñdere saltem colorate q̃ iure p̃tendunt ius voc[dande. 7 ℔ casu intellige hãc glo. in fi. qd̃ no. si tñ fuissent diu in possessione p̃sumit' bona fides. vt no. Jnno. in. d.c. ij. 7 in hoc casu intellige. c. cũ eccl'ia sutrina. de cã pos. 7 ꝓpie. non tñ dz interim spoliari illa possessione. vt no. Jnn. in. c. in lr̃is. de resti. spo. 7 i. c. cumana. de elec. ℔ põt eis mouere qõ mõ p̃dicto. vnũ tñ singularit' no. ex dictis Jnno. dicit em̃ int' cetera q̃ papa vtendo aliq̃ iure ex plenitudine ptãtis nõ acq̃rit possessionẽ illi⁹ iurʒ nec prescribit Rõ q: dñs nõ dr̃ pati cũ papa ℔ faciat ex plenitudine ptãtis. g̃ pscriptio non hz locũ cum solũ curuit ꝓtra negligentẽ. ℔ si papa vel impator ex plenitudine ptãt[cõcederet aliq̃ iura alicui et crederet p̃nceps de iure posse ꝓcedere tũc ille q̃ recipit bñ p̃scribit si bẽat bonã fidez. ¶ In gl. in ℣. defidẽ ibi ꝓstituat aliũ defensorez. istud ꝓsiliũ glo. non placet coiter doctoribus. q: paz refert an q̃s faciat p se an p aliũ. vt in.c. pe. de pecu. clerico. 7 i regu. q̃ p aliũ. de re. iur[.li. vj. Et iõ ꝓsulũt doc. q̃ si p̃lat⁹ diffidet de iure eccl'ie sue q̃ coĩcato ꝓsilio capl'i derelinquat illã rem vel cedat liti. Si aũt nollet capl'm ꝓsentire tũc dicat mũde sunt man⁹ mee. vt i.c. ephesi. xlij. di. De hac mã vide qd̃ dixi post gl. i. c. fi. de pscript'. et qd̃ no. Jnno. i. c. ij. de testi. li. vj. ¶ In eadẽ gl. ibi nisi iam publicatio scrutinij ꝛc. doctorez coiter impugnãt banc glo. p tex. a ꝛrio sensu vbi innuit' q̃ añq̃z postulatio sit pñtata supioi pñt postulantes ab ea recedẽ. non g̃ obstat variationi sola publicatio scrutinij. 7. c. publicato. qd̃ allegat glo. loquit' in electõe 7 ñ in postulatione. nã electio innitit' iuri postulatio gr̃e. id̃o facili⁹ p̃mittit' recessus a postulatõe q̃z ab electõe. naz postulantes deliberãt gr̃az petere a supioze. vñ anteq̃z pñtet' pape ipsa postulatio pñt absq̃z alicui⁹ iniuria velle gr̃az nõ petere. Sz q̃n ꝓsentiũt in aliquẽ eligẽdo tũc vident' ꝓsentire in illũ vt in sponsuz. ideo nõ pñt sine illi⁹ iniuria recedere publicato eoz ꝓsensu. ¶ In gl. in ℣. temere. hec glo. in ꝑncipio sentit oppositõez ꝓtra tex. in eo q̃ dicit q̃ hi qui postulauerũt q̃nquecclesien̄. epm temere recessserũt a prima postulatõe. nam videt' q̃ non temẽ imo iuste cum papa dedisset eis mandatũ q̃ si diffiderẽt de iure eoz ꝓuideant sibi de ꝑsona idonea. Sol'. glo. pr̃imo rñdet q̃ alia ps appellauerat. scdo dicit q̃ postulatio fuerat pñtata pape ideo nõ potuerũt a pria postulatione recedere. q̃ solutõnes non ꝓcedũt. naz ℔ nõ cõstat de appellatione saltem ltĩma. non ob. pñtatio facta pape. q: papa dederat iaz eis ptãtez recedẽdi ab illa postulatione. Jdeo solue meli⁹ vt sentit Jnno. q̃ facltas recedẽdi fuit eis data sub ꝓditione. s. si diffiderẽt d̃ iure eoz. Sz nõ videbant' diffidere exq̃ maioz ps capl'i non diffidebat. naz rescriptũ fuit oĩb⁹ vt capl'm ideo nõ videbant' variasse ex diffidentia iurʒ ℔ poti⁹ ex incõstantia. q: si dubitassent de iure eoz req̃siuissent suffraganeos q̃z ꝓtemptatione papa pmisit eis facultatẽ variandi. Et p ℔ soluit' si dicat' q̃ minoz ps non tenet' cõtra ꝓsciam seq̃ iudiciũ maioris ptis. naz vt dixi non fecerũt ℔ ex diffidẽtia. Jtem sat[est q̃ ℔ bẽbat forma mãdati vt eo casu recederẽt quo de iure eoz diffiderent.

¶ Et in fi. glo. no. q̃ ad ℔ q̃ electio valeat optz q̃ due ptes vocandoz sint in capl'o. 7 idez dic q̃ ad alios act⁹ explicandos q̃ ad vniuersitatẽ. nã potẽtia capl'ar[consistit in duab⁹ ptibus. vt in.l. nulli. 7 in.l. plane. ff. qd̃ cuiusc̃z vniuersitat[. valet tñ quicq̃d facit maioz ps illarũ duaz ptiũ. 7 ita intelligit'. c. j. de bis q̃ fiũt a ma. pte. 7. l qd̃ maioz. ff. ad munici. no. gl. in. di. l. nulli. Aduerte tñ q̃ lz valeat gestum q̃n due ptes fuerũt in collegio tñ si aliq̃s fuit ꝓtempt⁹ põt ꝑsequendo ꝓtemptũ facẽ retractari id qd̃ fuit gestũ ab eo abñte. vt i. d.c. bone. j. d̃ ele.

¶ In gl. in ℣. ꝓsuetudie ibi vel iõ dicit. Nõ hãc scdaz solutionẽ. glo. em̃ vr̃ recedẽ a p̃cedẽti solutione vt sola possessio iurʒ eligẽdi non sufficiat vt q̃s debeat admitti ad eligendũ exq̃ nõ est de collegio. ℔ dz istã possessiõez suã colorare aliq̃ titulo ltĩmo. ℔ intellige istã gl. vt dixi s. sup glo. iij. ¶ In gl. in ℣bo anteq̃z in fi. ꝑ intellectu hui⁹ glo. 7 tex. oppo. p̃ lr̃am in eo q̃ in ℣si. intelleximus. dicit q̃ si neutra postulatio eẽt approbanda ꝛc. vr̃ enim q̃ ĩmo postulatio facta de colocen̄. erat approbãda: q: fuit facta vnanimiter a toto capl'o 7 suffraganei postea ꝓsenserant. vt dicit' in ℣. verum. neq̃z debebat obstare sola ꝓtradictio q̃nquecclesien̄. epi cũ satis sit q̃ postulatio sit facta a duab⁹ ptibus. vt in.c. scriptũ. de elect. hic autem oĩs ꝓsenserũt ꝑter illum solũ. Jo. glo. instat et nõ clare soluit ℔ colligendo dicta doctoꝝ. 7 clarius ad hunc intellectũ explicandũ dic q̃ ex quadam equitate postulatio colocen̄. videbat' admittẽda: q: vt dixi oĉs ꝓsenserant ꝑter vnũ licet diuersis ptib⁹ 7 de discordia vni⁹ non videbat' multũ curandũ. ar. eoꝝ q̃ no. glo. s. i ꝓhemio. neq̃z ob. si dicat' q̃ quidã recesserãt ab illa postulatione: q:, nõ poterãt ab ea recedere exq̃ postulatõ erat pñtata pape. 7 ℔ vo. text. in ℣. neq̃z nocebat. neq̃z ob. si dicat' q̃ papa dederat eis facultatez variãdi non obstante pñtatione: q: vt dixi hãc ptãtez dedit capl'o 7 sub certa forma. s. si diffiderẽt de iure suo. vñ minoz ps nõ potuit recedere: q: nõ facit capl'm. ¶ Jtez vt p̃dixi nõ recessit ex diffidẽtia iurʒ ℔ ex inconstãtia cũ nõ req̃siuerũt suffraganeos. Sz de rigore 7 de subtilitate iuris neutra postulatio videbat' admittẽda. naz illa facta d̃ colocen̄. poterat impugnari. q: eps q̃nquecclesien̄. nunq̃z illi ꝓsensit neq̃z fuit discussum an bẽret vocẽ in electione 7 ꝓtempt⁹ vni⁹ soli⁹ est sufficiẽs vt retractet' electõ vt in.c. bone. ij. de elec. nõ ob. qd̃ dixi q̃ valet postulatio facta a duab⁹ ptib⁹ q: illud ꝓcedit q̃n minoz ps fuit cõtempta. postulatio ℣o facta de q̃nquecclesien̄. epo ex multiplici capite non erat admittenda. p̃ q: erat facta in discordia. Jtem a minori pte neq̃z ꝓsenserãt suffraganei neq̃z fuerat discussum an bẽret vocẽ in electione neq̃z poterant recedere a priori postulatõe ratõne p̃dicta. neq̃z habet obstare si dicat' q̃ maioz pars fuit in negligentia ergo tota ptãs recidit in minoꝛem pt̃em. Ad hoc enim respondetur multipliciter. Primo q: minoz nõ potest ꝓuincere maiorẽ ptem de negligentia ex

q̄ nō inſtabat termin⁹ iuris vel hoīs ad electōez facien
dā. vt i c.cū dilecti. j. de elec. Vel ſecūdo ⁊ meli⁹. maior
pars nō erat in negligētia cū innouauerit poſtulationē
factā de colocē. q̄ tñ innouatio nō valuit q: fuit facta i
diſcordia neq; fuit req̄ſit⁹ ꝓſenſus ſuffraganeoꝝ. ⁊ ꝓ-
ter iſta q̄ poterāt allegare ꝫ vtrūq; electōez ℔ poſtu-
latōnē papa dixit in ℣. intellexim⁹. q̄ ⁊ ſi neutra eēt po
ſtulatio approbanda ad eū tñ erat deuoluta ptās ꝛc.

¶ In gl. penl'. in fi. doc. ſoluūt ⁊ bñ q̄ aut electio a ꝑn-
cipio nō tenuit ⁊ tūc nō pōt qualidari ꝑ ꝓſenſus ſuper-
uenientes. ⁊ ita loquunt' ꝓtraria ⁊ clari⁹ ꝑbat' i. c. audi
tis. de elec. Aut electō a ꝑncipio tenuit puta. q: fuerūt
pñtes due ptes vocandoꝝ ß tercia ꝑs fuit ꝓtempta et
tūc ꝓtempti pñt ꝓſentire ex poſtfacto. nō q: iſtoꝝ ꝓſen
ſus nō venit ad validandā electōez cū tenuit a ꝑncipio
ß pōt fieri ne retractet' electio eis ꝑſequentib⁹ ꝓtēptū.
vñ iſti ꝓſenſus ſupueniētes nō augent numerū eligen-
tiū. vt no. in. c. q̄ ſicut. ⁊. c. eccl'ia. el. ij. j. ti. ꝑi. et de cl'a
ꝑdicta latius dicet' in. d. c. audit'. ¶ In glo. fi. ibi pal-
lio ⁊ ibi inueīet. Jo. an. dicit q̄ nullū ibi inueīet remit-
tens ad nōta in. c. ad ß. de vſu pallij. naz eſt opinio q̄ſi
coīs q̄ archiep̄s translat⁹ ad aliū ep̄atū defert ꝑimum
palliū ſecū nō tñ eo vtet' in ſcōa eccl'ia: ß hēbit aliō de
nouo vt dicit in fi. lr̄e ß ſepelier' cū vtroq; q: palliū ſeq̄
tur ꝑſonā. ō q̄ dicet' in. d. c. ad hoc. ⁊ in fi. glo. ℔ Nota ex
iſta gl. q̄ iniuria fit ſucceſſori ſi denegat' ſibi ꝑiuilegiū
qō ꝑdeceſſori fuit cōceſſuz ꝛ ꝑſonaliter. q: exq̄ fuit cō
ceſſum ꝑ deceſſori eadē rōne ꝺ cōcedi ſucceſſori. ⁊ vi
de bonū tex. cū glo. c. diſ. c. fi. ⁊ bñ ꝑbat lr̄a in. l. j. §. pēl.
p̄alle. in glo. vbi dicit' q̄ ſi aliq̄s ꝛ ꝑiuilegiū ꝑſonale
ducendi aquā ad fundū ſuū q̄ iniuria fit ei q̄ ſuccedit
in fundo ſi denegat' ſibi ꝑſile ꝑuilegiū. Et ꝑ iſtū tex. di
xit ibi bar. nōbile ℣. bū qō ſolet multū allegari q̄ ſi fun
dus vel res emphiteoticaria reuertit' ad eccl'iaz ꝑ mor-
tem vaſalli vel emphiteote ꝑlat⁹ fac̄ iniuriā heredi ſi ei
petenti nō facit renouatōez ſeu ꝓceſſionē ſic̄ habuit de
functus. vñ dicit q̄ heres poterit adire ſup̄iorē illi⁹ ꝑla
ti ⁊ facē eū cōpelli ad ꝓcedendū. ß dictū ego limitarez
q̄ñ ꝑlat⁹ eſſet aliq̄ cōceſſur⁹ extraneo. ß ſi vellet retinere
penes eccl'iam nō credo q̄ poſſet cōpelli ſaltez ſi ceſſat
nūc neceſſitas q̄ ꝓpulit eccl'iaz ad faciendū primā ꝓceſ-
ſionē. vel forte q: eccl'ia indiget nūc ⁊ tꝑe ꝑme ꝓceſſio-
nis nō indigebat. ar. in. c. nō ꝺ ℔ in ꝑn° de ꝓſang. et affi.
al's frustra ꝓuidiſſet lex vt res eccl'iaſtica non daret' in
feudū niſi recipiēti ꝑ ſe ⁊ duob⁹ ſucceſſoribꝫ ꝑ lineam
maſculinā, vt in autē. ō nō alienā. in. §. emphiteoſis. q̄
an ꝓcedat hodie ß vltimū dictū dixi in. c. in pūtia. de
ꝑba. poſt Jo. an. ¶ Extra glo. opponit' ꝫ ꝑncipiū. c. vñ
eīm q̄ intentio ſuffraganeoꝝ erat fundata ex ꝓfeſſione
nūcioꝝ capti: nā iſti nūcij ꝓfitebant' q̄ ſuffraganeoꝝ
ꝓſenſus multotiēs fuerat de grā req̄ſit⁹. vñ debuit va-
lere ꝓfeſſio q̄ten⁹ p̄iudicabat canonic'i eo q̄ ꝓfitebant-
ur q̄ eoꝝ ꝓſenſus fuerat req̄ſit⁹ in electōne. q̄ten⁹ aūt
ꝓfitebant' q̄ de grā fuerūt req̄ſiti nō faciebat illa ꝓfeſ
ſio fidē. q: q̄s pōt ꝓfiteri ꝫ ſe nō aūt ꝑ ſe. xx. q. ij. §. j. ℣
ſuffraganei poterāt recipe iſtā ꝓfeſſionem q̄ten⁹ facie
bat ꝑ eis ⁊ reſpuere q̄ten⁹ faciebat ꝫ eos ⁊ ꝑ aduerſa-
rijs. facit. c. cū venissent. de inſti. ⁊. c. p̄terea. de tranſact.
Sol'. dixit abb. q̄ iſti q̄ fuerāt ꝓfeſſi erāt nūcij ⁊ nō ꝑ-
curatores. vñ eoꝝ ꝓfeſſio nō debebat nocere canonic'.
Vel ſcō intētio canonicoꝝ ꝓcernebat ꝓprietatē con-
feſſio iſtoꝝ cōcernebat poſſeſſiōez. Sed moderniores
ſoluūt al'r ⁊ meli⁹ dicētes q̄ iſta cōfeſſio emanauerat q̄-
lificate. vñ in effectu erat vnicū factū q̄lificatū. iō ñ po
terāt ſuffraganei recipe ⁊ approbare cōfeſſiōez illā ſine
q̄litate. ⁊ ß dictū tenet' ꝑ legiſtas ⁊ canoniſtas. vt not. i
l. aurelius. §. idem queſijt. ff. de liber. lega. vbi vide ple-
ne ꝑ bar. ⁊ in. l. ſiquidē. C. de excep. ⁊ ꝑ canoniſtas in. c.
j. de confeſſ. li. vj. facit. c. cū olim. de cenſi. ſecus ē q̄ñ cō-
feſſio ꝓtinet duo facta ſepata. tūc cīm pōt aduerſarius
recipere vnum factum qō facit ꝑ ſe ⁊ aliud qō contra
ſe facit reſpuere. vt no. in loco p̄alle. pone exemplu ꝫ in
prīo caſu confeſſus ſuꝫ recepiſſe centū a te q̄ mihi debe
bas ex cā mutui nō potes tu dicere tuā intentōnez eſſe
fundatā q̄ mihi tradidiſti centū et q̄ mihi incūbat on⁹
ꝑbādi q̄ ex cā mutui recepim. q: vt dixi iſta cōfeſſio cō
tinet vnicū actū q̄lificatū. nō ei confiteor recepiſſe a te
centū ſimpl'r ß illa centū q̄ mihi debebas. vñ debes aut
totā confeſſionē recipe aut totā reſpuere. ⁊ idem dic q̄
ad terminos hui⁹ lr̄e. Exemplū, ſcōi petis a me centum
occaſiōe mutui ego rñdi q̄ bñ mutuaſti centū ß tu te-
neris mihi in mille ex alia cā. hoc caſu tu bñ potes fun-
dare intentōez tuā ſuꝑ ꝓfeſſione mea ⁊ reſpuere aliam
ꝑtem ꝓfeſſionis q: ꝓtinet factū ſepatū. ℣ꝫ do. car. vo-
luit limitare ß vltimū q̄ñ cōfeſſio emanat viua voce. ſe-
cus dicit ſi ꝑ ſcripturā. q: cū ſcriptura ſit q̄d indiuiſibi
le nō pōt ꝑs eā approbare ꝑ ſe et reſpuere ꝫ ſe. allegat
dictū. c. cū olim. ⁊ glo. in. l. publia. ff. de poſiti. ℣ꝫ ß dic
tum nunq̄ mihi placuit. ⁊ bar. apte ſentit ꝓtrarium in
d. §. idem q̄ſijt. ⁊ bar. in. l. vnica. C. de confeſ. ⁊ optime
facit tex. in. d. l. publia quicq̄d ſenſerit ibi gl. ⁊ ī. ca. ſiq̄d
velit. xxxvij. diſ. nō ob. c. cū olim. q: loquit' de ſcriptura
publica: ß nos loquim̄ de ꝑuata. naz ꝑiuata ꝑſona bñ
pōt ſcribere ꝫ ſe ß nō ꝑ ſe. vt in. l. exemplo. de ꝑba. vi-
de tñ notabilē limitatōem quā ponit bal. in. d. l. vnica.
dicit eīm ß dictū nō ꝑcedere indiſtincte in libr̄ mercā-
toꝝ. q: exq̄ ſcribūt ꝑ aduerſario ꝺ eis credi quaten⁹
ſcribūt ꝓtra dūmō q̄ntitas ſit ꝑua. monet: q: officium
iſtoꝝ coīter eſt approbatū ⁊ tacite vī eis mandatuz vt
ꝓficiant codicē rōnuz. vñ officiū ſcribendi nō ꝺ eis eē
dānoſuz ⁊ placet mihi ß dictū. facit qō no. in. l. quedā.
⁊ in. l. ſigs ex argētarijs. ff. ō edendo. ſecus dicit ibi bal.
in magna quātitate. q: tūc nō ꝺ eis credi in fauorem
eoꝝ licet liber ꝓtineat aliq̄ ꝓtra eos ⁊ ī fauorē adūſarij
qō bñ notabis. Dicē etiā valere ꝓſuetudinē vt credat'
libris mercatoꝝ etiā in magna quātitate accedente ta-
men iudicis ꝓſcia. i. ſi iudici viſū fuerit. vt q: hēbit cō-
ſiderare qualitatē mercatoris ⁊ grauitatē p̄iudicij. ſe-
cus dicit ſi conſuetudo hīet, vt indiſtincte crederet' li-
bris mercatoꝝ in eoꝝ fauorem q: talis cōſuetudo, dat
occaſionē malignandi. ar. in. l. ꝙuenire. ff. de pac. to tali
bus. ⁊ in. c. quāto. de diuoꝛ. Et nota ß dictū ſingular-
ter. ꝓtriū tñ ipe ſentit in. l. cūctos ꝑplos. C. de ſum. tri
ni. ⁊ fi. catho. vbi dixit ſingulariter valere talē ꝓſuetu
dinem vel ſtatutū allegauit. c. cū dilect⁹. de fide. inſtru.
℣ꝫ mihi plus placet primū dictū qō in veritate fuit ꝑ
eum mag'ce examinatuz ⁊ ideo illa ꝺ dici ſua opi. ℔ Non
ob. c. cum dilectus. q: loquit' cum ſcriptura ꝓficit' non
ad cōmodū ꝓprium ß alterius. nam ꝓſuetudo pōt in-
ducere q̄ ſcriptura priuata ſit auctētica nō tñ ad pro-
priū cōmodū nīſi cū p̄dicta diſtinctōne. ſ. accedēte indi
cis ꝓſcia ⁊ hoc ſemp' notabis. Adde ad predicta vnaz
limitationē bonā quatenus dixi q̄ ſi cōfeſſio fuit facta
qualificate non pōt aduerſari⁹ recipe ꝑtem q̄ten⁹ facit
ꝑ ſe ⁊ aliā ꝑtem reſpuere q̄ten⁹ facit ꝑ aduerſario. ꝑ-
cedit eīm niſi ꝫ illā ꝑtem q̄ facit ꝑ ꝓfitente ſit vigēs ꝑ
ſumptio. Ad qō vide bonū tex. ūcta gl. ī ℣. docto. j. de
inſti. cū veniſſet hinc dicit bar. in. d. §. idem queſijt. q̄ ſi
q̄s confitet' ſe interfeciſſe hoīem ad ſui defenſionē pōt
ꝓdēnari de homicidio ex ſua cōfeſſione niſi ꝑbet q̄ ad
ſui defenſionē fecerat. q: p̄ſumptio ē ꝫ eū rōne operis
ꝑpetrati cū ſit factum a iure dānatuz. Item q: veriſile
nō ꝓtingit q̄ aggreſſus interficiat ſuuz aggreſſorem. ⁊
idem dic in ſil'ib⁹. Pōt dari ⁊ alia limitatio. nam cōtra
ꝑtem quā impugnat pōt adducere ꝑbabiles cōiectu-
ras ⁊ recipe confeſſionē q̄ten⁹ facit ꝑ ſe. ꝑ hoc. c. j. ō. c.
⁊. c. ij. j. de tranſac.

¶ Poſtulatōez. Poſtulatō depen-
det a grā. vl' ſpālis
p lic. Poſtulatio ꝓtra quā agit' de ꝓtempto p̄t

sine ꝓiudicio alicui⁹ reiici pōt tñ de spāli gra admitti.et habuisti in effectu hūc tex.s.c.pri. Loquit em̄ de eodē facto 7 ꝓtinuat in ℣.nūcqs ante ℣.seq.si aūt. Nā ꝓtradicentibꝫ ibi suffraganeis papa rñdet ꝙut hic dicit in ℣. nūcqs.7 etiā mādauit ꝙut hic dicit. ¶ Nota ꝓmo q̄ ꝓ postulatōz etiā supiori pñtatā nullū ius acquirit postulato vel alteri.q̄ aūt dicit q̄ postulātes nō pñt ab ea recedere intellige post pñtatōnē supiori factā.vt dicit.s. c.pri.in ℣.neqꝫ nocebat in fi. ¶ Scdo nota q̄ postulationē pōt supior reiicē sine alicui⁹ ꝓiudicio.ex quo infertur q̄ nullā iniuriā irrogat supior postulatōnez nō admittēdo.ꝓtra qđ facit qđ no.in.c.bone.el.j.s.eo.7 ibi inglo.j.sed dic q̄ iste tex.ꝓcedit qñ postulatio nō est ꝓcoꝛditer facta seu agit ꝫ eā de ꝓtempto. Unde pōdera literam ibi ꝓ postulatōem memoꝛatā.vnde refert se ex.ad illam postulatōem de qua in.c.ꝓcedenti ꝫ quā se opponebāt suffraganei. Secus aūt dicendū qñ postulatio fit ꝓpter vtilitatē seu necessitatē ecclie 7 ꝓcoꝛditer saltez a duabꝫ ptibꝫ collegij.nā talis postulatio nō pōt reiici sine iniuria postulantiū 7 ecclie in qua facta fuit postulatio.vt no.in.d.c.bone.7 ꝓ Jo.an.post Hosti.in.c.cum ad monasteriū.j.de elec.7 vide bonā glo.in.c. cupiētes. §.deniqꝫ.in ℣.gra de elec.li.vj. ¶ Nota ibi de spāli gra q̄ postulatōnis admissio dependet a gra spāli.sed intelligo mō ꝓdicto qñ postulatio nō est facta in ꝓcoꝛdia.tūc em̄ interueniēte ꝓcoꝛdia dependet a gra nō spāli ꝫ generali.vt no.ī.d.c.cupiētes. ¶ Itē nota q̄ citat⁹ vt pñtet se ꝓspectui indicis pōt ꝓparē ꝓ ꝓcuratoꝛē.ad idez vide bonū tex.7 qđ ibi dixi in.c.penul.de iura.calū. ¶ In glo. ibi nisi publicatio scrutinij.glo.j.ꝓsequit hic opi. suam quā tenuit in.c.ꝓcedenti.sed vt dixi doc. hoc coīter reꝓbant.qꝛ.c.publicato loquit in elec.nā dīa est int̄ postulatū pñtatū a patrono 7 electū. Electus em̄ innitatur pleno iure 7 petēdo ꝓfirmatōez in nullo petit gram.vñ vt dicit hic Jo.an.pōt supbe accedere ante supioꝛē etiam caputio nō elenato si confidat de idoneitate ꝓsone sue 7 cōminari q̄ nisi ipe confirmet habebit recursuz ad supioꝛē. Et intellige hoc vltimū in supioꝛe habente ius ꝓfirmandi citra papam. Nam papa pōt ex plenitudine ptātis ꝓfirmatōez impedire.facit.xj.q.iij.ꝓ principalē.7 c.cuncta ꝓ mundū.neqꝫ habet supioꝛē ad quē recurrat vt in.c.licet de elec. Pñtatus ℣o ꝓsequit ius.vt in.c.cū bertoldus de re iudi.no. Inno.in.c.dilectus de offi.del. tamen qꝛ patron⁹ pōt variare aliū pñtando.vt in.c.cuz aūt de iurepa.debet aūt cū humilitate petere institutionem vnde petit gram expeditōis.vnde debet leuare caputiū 7 se curuare. Postulat⁹ aūt oīno innitit gīa iō debet genua flectē.i.cū maioꝛi humilitate petē vt admittatur postulatio 7 in effectu verba ꝓdicta hoc intēdit qꝛ postulat⁹ nullu⁹ ius acq̄rit pñtatus ℣o acq̄rit aliqđ ius sed nō ita firmū sicut electus. ¶ Extra glo.q̄rit nūq̄d in distincte in alijs dignitatibꝫ seu officijs sit loc⁹ variationi.7 pone exemplū ꝓsiliū hui⁹ ciuitatis ꝙ se vel ꝙ aliq̄s ciues fecit electōez de aliqua ptāte nūquid possint variare 7 recedē ab illa electōe sicut faciūt postulantes an ℣o teneant psistere sicut eligētes.7 idē generalit pōt q̄ri in oībꝫ officijs que aliquibꝫ deferunt aut ꝙ dām terre aut ꝙ vniuersitatē ꝓpli seu collegiū inferioꝛ. De hac q̄stione vide ꝙ Bar.in.l.absenti.ff.de dona.ꝙ cui⁹ dicto satz iura canonica limitant 7 declarant. Et ꝓclude p⁹ eū sic quedā sunt officia que tenet deputat⁹ ad illa ex necessitate subire.vt officiū tutele cure vel alteri⁹ magistratus publici in ciuitate sua.nā tenet ciuis vel incola subire ℔ onera in loco nisi habeat iustā excusatōez.vt in.l.muneꝛū in.§.iudicādi quoqꝫ necessitas.ff. de muneri.7 bono. 7 in.l.incola.ff.ad muni.no. Inno.in.c.j. de bis que fiūt a ma.parte ca. Et in istis acquirit ius electo quātūcūqꝫ absenti ante oēm acceptatōez.vt in.l.illud cuz.l.se.ff.de tuto.7 cura.datz ab his. Ideo post electōez factā ñ potest illud officiuz sibi tolli.facit. C.in quib⁹ cau.habenti tuto.q̄si ꝙ totū. Ex quibꝫ infert q̄ scholari electo in rectoꝛē acquirit ius ꝙ electōez quātūcūqꝫ absenti nec pōt ampli⁹ electoꝛes ab electōe recedē. Quedā sunt officia que nō tenet qs subire nisi velit vt si eligit ad magistratū alteri⁹ ciuitatis.7 in istis ē distinguēdū.aut em̄ electoꝛes elegerūt iure ꝓpio.vt puta in ꝓsilio hui⁹ ciuitatis.7 tūc ante acceptatōez officij pōt electoꝛes variare qm̄ an acceptatōez nō ē acq̄situ ius electo. vt in pāl.l.abnti.7 ī l.q̄ abnti.ff.de acq̄.pos.facit.c.si tibi abnti de ꝓbē.li.vj.§ post acceptatōez nō pōt variare. qꝛ q̄si quidā ꝓtractus est initus inter eligētes 7 electū.vt in.c. int canonicos.j. de elec. Qñqꝫ electoꝛes nō eligūt iure ꝓpio sed alieno. vt qꝛ a supioꝛe habēt officiū 7 eligendi ptātē vel aliū eligendi 7 isti postqꝫ elegerūt nō pōt ampli⁹ variare nō qꝛ ius sit acq̄situ electo absente sed qꝛ functi sunt eoꝛ officio.vt in.c. in lris de offi.del. Et hec ē ratō q̄re canonici eligēdo absentē nō pōt variare qꝛ functi sunt eoꝛ officio cum elegerūt nō mere ꝓpio officio sed ex officio eis iure delato. Hec etiā est rō q̄re epūs nō pōt variare ꝓferendo bñficiū absenti etiā ante acceptatōez.vt in.d.c.si tibi absenti.qꝛ funct⁹ē officio suo. Ex q̄ infert aliud dicendū in dño seculari vel papa q̄ absenti deputauit seu ꝓtulit officiū vel beneficiū potest em̄ ante acceptationē mutare sine eius iniuria sniam. postulātes ℣o licet iure alieno vtant pōt a postulatōe recedē.qꝛ adhuc nō sunt functi eoꝛ officio qꝛ postulādo disponūt solā postulare gram a supioꝛe.vnde nō sunt functi officio qꝛ postulatio nō hz vim electōis sed est quoddā inchoamētuz ad officiū electōis obtinendū ideo pōt retrocedē.ar.bo.in c.qđ aūt de iurepatro.an aūt electus ad dignitatē ecclesiasticam teneat illam acceptare.dicā in.c.sequēti.7 predicta bene notabis.

Et si vnanimiter. Epūs nō ē eligend⁹ ad aliam dignitatē sed postulādus. Diuidit quo ad mentē nā primo recitat factū.scdo cassat electōez 7 ratōnem submittit. ¶ Nota ꝓmo q̄ illud fit vnanimiter qđ fit nemie discrepante.qđ clarius ꝓbat.s.eo.bone.el.ij. vbi dixi. ¶ Nota scdo q̄ postulādus nē pōt eligi quātūcūqꝫ ꝓcurrāt oīa vota capli. ꝓcoꝛdia ℣o vnanimis ñ habet tollē defectū postulādi vt ꝓpter ꝓcoꝛdiam possit eligi. ¶ Nota tercio ibi liberū nō habeat.q̄ nō dicit qs habē liberā facultatē alicui⁹ rei qñ sine alteri⁹ ꝓsensu nō potest de illa disponē. Liberā ergo ptātē habet qs quā do pōt sine alteri⁹ ꝓsensu disponē.vt no.in.c.licet epūs de ꝓben.li.vj.in.c.de multa.c.ti. ¶ Nota q̄rto q̄ gesta ꝫ canones sunt nulla seu irritāda.hūc articulū plene examinaui in.c.ij.de testi.vbi vide. ¶ Itē nota rōes quare epūs non pōt eligi ad aliā dignitatē sed dz postulari. est em̄ alligat⁹ iuri alteri⁹ ecclie.vñ optet q̄ ꝓmo' gratiose absoluat a ꝓpri vinculo. Et nota dīaz inter postulatōnem 7 electōem.nā multi pōt postulari q̄ nō pōt eligi.7 qui sunt isti dicā statim cū glo. ¶ In glo.dinide hāc glo. in q̄tuoꝛ ptes capiēdo ei⁹ mentē. In ꝓma q̄rit de ratōne hui⁹ lre q̄re epūs nō dz eligi sed pot⁹ postulari. In scda pte ibi idē est dicendū.q̄rit an sint alq̄ citra epōs qui debeant postulari 7 nō eligi. In tercia incidēter tractat a quo debet peti vt postulatio admittat.i.q̄s est superioꝛ in admittēda postulatōe.ibi 7 ideo postulari.7 illā questionē interserit glo.ī medio scde q̄stionis ibi ℔ iō.qꝛ incidēter eā formauit 7 nō ꝓncipalit.vñ aptꝫ illa ꝓticula poneret post finē scde q̄stionis. In q̄rta 7 vltima parte glo.q̄rit nūquid eligēdus possit postulari cū postulād⁹ nō possit eligi. 7 quarta ps ibi 7 nota q̄ sit postulādus. ¶ Quo ad ꝓmā ptē dic clar⁹ q̄ glo.q̄ epūs nō pōt iō eligi qꝛ matrimoniō spūali est alligat⁹ ecclesie sue.vnde ꝓprie matrimoniū spūale nō est nisi inter epūm 7 ecclesiaz suā. Ad hoc.c.sicut.vij.q.j.7.c.inter coꝛpalia de trāsla. pla.7 in signū huius matrimonij defert anulu⁹.vt in.c. clerici.j.de vita 7 ho.de. Ideo cū habeat ꝓingē non pōt

ꝓsentire in aliã ꝓiugem qꝫ ꝓmitteret adulteriũ. vt in.d. c.sicut. Eligẽtes aũt ꝓsentiũt vt i sponsuꝫ ꝫ ꝑ electionẽ initiat matrimoniale vinculũ inter ecclesiã ꝫ electuꝫ. vt in.c.fi.de transla.pla. Oportet ergo vt prius absoluat ab illo vinculo matrimoniali anteq̃ aliud matrimoniũ initiat cũ alia ecclesia. ꝫ ideo debet postulari. qꝫ postulãtes nõ ꝓsentiũt in postulatũ sed solũ petũt gratioſuꝫ vt tollat vinculũ ꝫ defectus. vñ quẽadmodũ hñs vxorem carnalẽ nõ põt ꝓsentire in secundaꝫ sed optet vt prius gratioſe absoluat ab illa alꝫ ꝓmitteret adulteriũ. Jta dicẽdum ẽ in ꝓiugio spũali. ista em̃ ꝓiugia spũalia ꝫ carnalia iudicant ad paria. vt in.c.inter corpalia de trãsla.pla.ꝫ ꝑ quo ad ꝑmã q̃stionẽ. ¶ Ad secundaꝫ an.ſ.sunt alij postulandi ꝑter epos glo.ponit ꝑ q̃tuor ꝓditões ꝑsonaꝝ que sunt postulãde alij extra glo. voluerunt dare regulã qꝫ oẽs q̃ põt ꝓsentire electõi sine ꝓsensu alterꝰ sunt postulandi ꝫ nõ eligẽdi. q̃ regula coiter dãnat videlicet in religioſis q̃ nõ põt ꝓsentire electõi sine ꝓsensu eoꝝ supioꝝ. vt in c.si religioſus de elec.li.vj. ꝫ tñ põt eligi in epos vt in.d.c.si religioſus ꝫ.c. quoꝛũdã eo.ti.ꝫ li. Alij xpovo luerũt tradere aliã regulã. ſ. qꝫ nõ valẽtes transire sine licentia supioris debẽt postulari ꝫ nõ eligi ꝫ sic sumebãt. ar. ex verbis huiꝰ lre in rõne sui dñ dicit qꝫ epꝰ tanq̃ alligatus ꝫ nõ habẽs liberũ volatũ nõ põt eligi. Sed hec regula etiã nõ recipit a doctoribꝫ ꝑz em̃ eius falsitas in clericis habentibꝫ ecclias qui nõ põt dimittẽ eoꝝ ecclias ꝫ trãsire in alias sine licẽtia supioris ꝫ tñ põt eligi. vt.j. de elec.in.c.dudũ. ꝫ in.c.cũ inter. cũ multis filiꝫ. ideo Jnno. ꝫ alij doctores antiq̀ videntes difficultatẽ in dãdo regulã ꝓcesserũt ꝑ ꝑ enumeratõeꝫ casuũ seu ꝑsonaꝝ numerando multas ꝑsonas que debẽt postulari ꝫ nõ eligi quas videas ꝑ ꝑ Jo.an. Alij moderniores voluerũt dare alias regulas. sed mihi placet hec hmõi regula vt dicamus qꝫ epi ꝫ supiores nõ põt eligi sed debẽt postulari ꝑ supradicta. ¶ Dubitat aũt circa istã regulã primo in epo qui renũciauit epatui nũquid possit eligi aut debeat postulari. de qua questione vide qd̃ no.in.c.post trãslationẽ.j.de renũc. Sed opi. verior videt qꝫ possit eligi qꝫ deficit rõ ꝑ posita. talis em̃ nõ est alligatꝰ alicui ecclesie matrimonialit. habet em̃ ille qui renũciat q̃ ad ecclesiam ꝓ mortuo. xvj.q.j.ſ.ecce. vñ absolutꝰ ẽ a ꝑpetuo vinculo. ¶ Secũdo dubitat in electo in epm̃ nõdũ ꝓsecrato in quo dic qꝫ si nõ est ꝓfirmatꝰ põt eligi cũ possit ꝑpetuo renũciare. vt no.in.c.si electio. de elec.li.vj. vñ cessat in isto ratio huiꝰ lre. Si xpo est electꝰ ꝫ ꝓfirmatꝰ sunt opiones sed satis mihi placet qꝫ nõ põt eligi. qꝫ ꝑ cõfirmationẽ matrimoniũ est ꝓtractũ ꝫ ꝓfirmatũ licet nõdũ sit ꝓsummatũ ꝑ ꝓsecratõeꝫ. vt in.c.inter corpalia pall'. vbi bonus tex. nec põt renũciare sine licẽtia pape vt ibi. ¶ Dubitat etiã in cardinalibꝫ. vñ quo ad officiũ reputant maiores epis nũq̃d possunt eligi an xpo possint postulari erq̃ sunt cardinales nõ epi. nã qꝫ possint facit qꝫ in eis cessat rõ ꝓiugq̃ spũalis. Jn ꝓtrariũ facit qꝫ in eoꝝ titulis habẽt epales inrisditionẽ. vt dixi in.c. his que de maio. ꝫ obe. ꝫ sunt alligati romane ecclie. ꝫ de his aliq̃d in.c.bone.el.j.ſ.eo. dicã latius quid tenendũ in.c.ecclia. el.ij.j.ti.pri. ꝫ ꝑ ſ sit declarata hec ꝑma regula. Secũda regula. oẽs clerici citra epos nõ ꝓhibent eligi ex eo qꝫ habẽt ecclias seu dignitates inferiores hec regula ꝓbatur in.c.si abbatem.j.de elec.li.vj. vbi ꝓbat qꝫ abbas põt eligi in epm̃. ꝫ ad idẽ.c.cum inter. ꝫ.c.dudũ.el.j.j.ti. pri. vbi ꝑpositi ꝫ habẽtes dignitates inferiores põt eligi. Ad idẽ.c. si religioſus quẽ allegat. ꝫ.c. quoꝛũdaꝫ eo. ti. ꝫ li. vbi habet qꝫ religioſi etiã mẽdicãtes possunt eligi nõ tñ debẽt isti transire sine licẽtia supioris nec electioni ꝓsentire vt in dictis iuribꝫ. põt tñ postulari postulatione nõ solẽni ante electionẽ de eis fiendã. poterũt postulari ab eoꝝ supiorib⁹ vt eos licentiẽt seu ꝓcedant eligendos per eos. vt dixi in.c.j.ſ.eo.ti. ꝫ dãia inter istos ꝫ epos est qꝫ ꝓprie vt ꝓdixi matrimoniũ spũale nõ ꝓsistit nisi int epm̃ ꝫ ecclesiã suã. Jnter alios xpo hñtes dignitates inferiores ꝫ ecclias eoꝝ non ꝓtrahit ꝓprie matrimoniũ sed quasi matrimoniũ. Et qꝫ sit quasi matrimonium ꝓbat in.c.qꝫ ꝑpter iũcta glo.j.de elec. magis late dicit quasi matrimoniũ inter rectores ecclesiaꝝ ꝫ ipsoꝝ ecclesias. ꝫ latissime põt dici matrimonium ꝓtrahi inter canonicũ ꝫ ꝑbendã suã. cũ ergo isti inferiores nõ dicantur stricte habere ꝓiugẽ põt eligi ad aliã dignitatẽ licet ꝓsentire vel trãsire nõ valeãt sine supioris licẽtia. Tercia regula magis generalis. patientes defectũ ꝓpter qd̃ nõ possunt exercẽ officiũ ad qd̃ ꝓmouent vel alꝫ inhabilitant a iure ad illud officiũ seu dignitatẽ nõ põt eligi sed debent postulari. ꝫ sub ista regula ꝓbẽdunt omnes patiẽtes defectũ in ordine vel etate. Jtem irregulares criminosi ꝫ intrusi ꝑ potentiaꝫ seculare. vt.j.ti. pri. quisq̃s. Jtẽ qui semel fuit heretic⁹ seu scismatic⁹. vt.j.q. vij. ꝓueniẽtibꝫ cũ. ſ. sequẽ. ꝫ.j.ti. pri. qꝫ diligẽtia. ꝫ multi alij ꝓsiles. ratio huiꝰ regule ꝑz. nã exquo nõ põt de iure exercere illud officiũ seu dignitatẽ nõ põt canonici in eos ꝓsentire tanq̃ in sponsos exquo nõ sunt habiles ad illud matrimoniũ ꝓtrahendũ. ergo optet qꝫ ꝑpus gratioſe tollat ꝑ postulatõeꝫ illud impedimentũ. an aũt oẽs indigni possint postulari: dic qꝫ nõ. vt in.c.j.ſ.eo. Sed dicendũ est qꝫ aut sunt indigni indignitate indispẽsabili. puta qꝛ sunt heretici vel crimiosi ꝑseuerãtes in crimine vel quid sile ꝫ tũc non valet etiã postulatio de his facta ꝫ postulãtes istos scienter ꝑpuant ꝑ ea vice ꝑtate eligendi ꝫ postulãdi. vt in.c.j.ꝫ.ij.ſ.eo.ti. Quidã sunt indigni indignitate dispẽsabili. ꝫ tunc subdistingue. quia aut indignitas est magna ita qꝫ durũ sit adiuersus illam dispẽsare ꝫ tũc nõ debẽt etiã postulari. Ad hoc vide bonũ tex.in.c.post trãslationẽ in fi.j.de renũc. aut nõ ẽ ibi tanta indignitas. vt qꝛ patiunt defectũ in etate forte respectu vnius vel duoꝝ annoꝝ. ꝫ tunc ꝓcedit qd̃ dixi qꝫ põt postulari. tñ intellige dũmodo in postulatõe exprimant oẽs defectus. nam si aliqd̃ subticeret tũc talis postulatio nõ esset admittẽda ꝫ sciẽter talẽ postulantes essent ꝑpetui modo ꝓdicto. ar. in.c. innotuit. j.ti. pri. dixi post doctores. ſ.e.c.j. ¶ Venio ad terciã ꝑtem glo.ſ.a quo supioꝛe sit petẽdũ vt postulatio admittat. ꝫ dicatus q̃ glo. qꝛ aut postulat quis in epm̃ ꝫ tũc ad solũ papam ꝑtinet postulatõeꝫ admittere. qꝛ vt dicũt doc. ꝫ bene cã epoꝝ numerat inter maiores cãs ꝫ cause maiores reseruant pape. vt in.c. maiores. j. de bap. ꝫ in.c. vt debitus in fi.j.de ap. ꝫ in.c.qd̃ trãslationẽ de offi.dele. cum filiꝫ. aut fit postulatio ad inferiores dignitates seu ecclesias. ꝫ tũc ad eũ ad quẽ spectat postulatõis admissio quia admissio postulatõis habet vim ꝓfirmatõis. vt dixi in.c.j.ſ.eo. Hoc intellige dũmodo apud istũ ꝓfirmatorẽ ꝓcurrãt duo. Primũ qꝫ possit dispẽsare in illa dignitate ratõe cuius fit postulatio. naꝫ si nõ põt dispẽsare nõ põt postulationẽ admittere cũ ibi requirat dispensatio. ꝫ ideo si canonici postularẽt puta in archidiaconũ aliquẽ habentẽ. xviij. annos dũtaxat nõ poterant ab epo petere vt ista postulatio admittat licet ad eum alꝫ spectet ꝓfirmatio electõis. ratio qꝛ sup isto defectu etatis nõ põt epꝰ dispensare. vt in.c.vnico de eta. ꝫ qli. li.vj. Secũdo requirit qꝫ iste ad quẽ spectat cõfirmatio sit epꝰ. nã vt dicũt hic doc. ꝫ fuit originalit dictũ Jnno. in.c.ij. de eo q̀ furtiue ordinẽ recepit. inferiores ꝑlati citra epos nõ põt dispensare nisi in casib⁹ specifice eis ꝑmissis. vnde si casus est specifice ꝑmissus poterit tũc ab istis inferic ꝫ bꝫ postulari exquo habẽt ptatẽ ꝓfirmãdi. ꝫ dãia inter epos ꝫ inferiores in mã dispẽsandi hec est. qꝛ epi semꝑ dispẽsant vbicũq̃ a iure ꝑmittit dispensatio in genẽ lz specifice nõ ꝑmittat epis. vt no. Jnno. i.c. dilectus de tẽpo.ordi. Dixi plene i.c. atſi clerici. ſ. d̃ adulterijs de iudi. Sed inferiores epis nõ dispensant nisi in causis specifice eis ꝑmissis. vt no.i.d.c.ij. ꝫ dixi i.d.ſ. de adulterijs. ¶ Quo ad q̃rtã ꝫ vltimã ꝑtẽ glo. dic hodie

vt habet' in.c.vnico eo. ti.li.vj.Et glo. in effectu ponit hic veritatē.nō em̄ debet eligi postulād⁹.qz debēt canonici ꝓuidere ecclie melioꝛi mō quo ꝑñt.exq̄ ergo iste eligibilis ē debet eligi z nō postulari.qz p electionē initiat' matrimoniū spūale nō aūt sic p postulationē. vt dixi in c.j.s̄.eo.Si tn̄ dubitat' vtrū aliquis sit eligibilis vel postulabilis tūc pōt teneri theoꝛica huj⁹ glo.z dic plenius vt habet' in tex.z glo.z.d.c.vnico.¶ Extra glo.quero nūquid postulat⁹ possit ꝓsentire postulatōi sue sicut electus ꝓsentit sue electōi.vt in.c. quaz sit de elec.li.vj.dic q̄ nō.nam anteq̄z postulatio admittat' p supioꝛē nō potest iste ꝓsentire qz cū nullū ius sit sibi quesituz notaret' ambitōe debet tn̄ declarare intētionē suā.si ꝛo vult cōsentire bn̄ poterit dicē nō dissentio.sed epūs postulatus nō debet dissentire neq̄z ꝓsentire sed debet dicē neq̄z cōsentio neq̄z dissentio sed dispositōi dn̄i pape me ꝓmitto de quo vide bo.tex.iūcta glo.in.c. cupientes.in.§.denicq̄z de elec.li.vj.Dixit em̄ hic Jo.an.q epūs nō habet ī hoc ꝓsensuz nec dissensuz.qz exquo semel passus ē epāri pōt trāsferri etiā inuitus ad aliā dignitatē.licet ei a pncipio quis nō cogat' inuitus acceptare epātū tn̄ exquo epūs est z semel ꝓsensit nō pōt ampli⁹ ꝓdicē.vn̄ in hoc fm host. ꝓpat' monacho q̄ nō habet ptātē ꝓdicendi supioꝛi suo. xij.q.j.nolo.c.nō dicat'.z hoc verū fm eū si ē ꝓsecratus. si em̄ est tm̄ ꝓfirmatus tūc inuitus nō transfert' qz ñ pōt inuitus ꝓsecrari sed satis ē q̄ dignitati cedat si nō vult ꝓsecrari.vt in.d.c.ij.de trāsla.pla.nō tamē pōt cedē sine licentia pape vt ibi.Sed p̄sbyter parochial' pōt inuit⁹ transferri ad aliā eccliam fm eū.allegat.c.quesitū de rerum pmu.Aduerte nā ex istis pōt solui q̄stio an q̄s compellat' acceptare dignitatē eccliasticā.z pōt hec questio diuidi in duo mēbra.Aut queritꝛ de eo q̄ nondū ē ꝓmotus.aut de ꝓmoto vtrū inuit⁹ possit transferri.¶ Quo ad ꝑmū dixit hic do.an.q si ē laicus nō ꝓpellit'.vt no.in c.cū ad monasteriuz de elec.si ē cleric⁹ pōt p̄cise ꝓpelli papā sed alius supioꝛ citra papā nō pōt eū p̄cise ꝓpellē vt sic inuitus efficiat' p̄latus.Sed pōt eū ꝓpellere vt de nolēte fiat volēs q̄si causatiue puta p excoicatōnem vel alīs remedijs.allegat glo.que h̄ tz.vij.q.j.scias.Idē tn̄ quo ad ꝑmū sentit hic Paul⁹ de leazar' in repetitōe h⁹ c.Sed q̄ ad ꝓmotū trāsferendū trāsit do.an.cum dicto Jo.an.z hosti.que.s̄.retuli.Do.car. tenuit h̄ simpl'r q nunq̄z pōt quis p̄cise ꝓpelli vt efficiat' p̄latus.qz ad cōtrahēdū istud matrimoniū requirit' ꝓsensus.vt in.c. cū inter canonicos.j.ti.ꝓi.Itē nō ꝓpellit' quis bn̄ficia acceptare.vt in.c.vbi ista.z.c.gesta.lxxiij.di.Et hec q̄stio pōt esse multū vtilis ad effectū dū queritꝛ nūquid epat⁹ ipius trāslati vacet a tpe trāslatōis facte p papam an a tpe acceptatōnis facte p epm̄ in trāslatū.z fuit olim arduа questio in epo florētino ꝓmoto in absentia in cardinalē.nā dubitabat' vtrū ante acceptatōez cardinalatus vacaret epātus a tpe quo fuit ꝓnunciat⁹ cardinalis an ꝛo a tpe acceptatōis dūtaxat.Et vide tu de hac q̄stione qđ no.Jo.an.in regla qđ ob gr̄az de re.iur.li.vj. nam doctoꝛes fuerūt varij vt ibi no.z respectu epi trāslati placet mihi hec opi.quā tz glo.Jo.mona.vt ibi notat'.q̄ aut papa trāsfert epm̄ ad aliū epātū ꝓpter necessitatē vel vtilitatē ecclie z tūc si de hoc cōstat vacat epātus postea a tpe trāslatōis qz nō debet in hoc expectari ꝓsensus epi.ar.opti.in.d.c.scias.z placet mihi q̄ efficiat' etiā inuitus p̄lat⁹ alteri⁹ ecclie qz nō dicit' de nouo matrimoniū ꝓbere.Ecclesia em̄ vniuersalis ē vnū coꝛp⁹ mysticū.vn̄ exquo semel ꝓsensit epāri in hac ecclia vli non pōt resistē pape si ꝑ bono publico vult eū trāsferre ad aliā ecclias ꝑticularē.qz solū h̄ alterat' locꝰ nō aūt dignitas respectu ecclie vlis.Ad hoc facit optime tex.in.d.c. scias.aut papa trāsfert epm̄ ꝓpter meritū ꝑsone z tunc nō vacat ꝑius epātus nisi a tpe acceptatōis.qz exq̄ papa fecit ob gr̄am sui dz expectari su⁹ ꝓsensus.ar.ff.d.regula qđ ob gr̄am.Jo.an.post Jo.mo.in.d.regula.Jn aliīs ꝛo si nūq̄z q̄s fuit ꝓmot⁹ in epm̄ puto q̄ nō possit p̄cise ꝓstitui epūs etiā ꝑ papā qz nō pōt de nouo ꝓbē matrimoniū spūale sine ꝓsensu.vt in.d.c.cū inter. Sed papa posset illū ꝓpellere ad acceptādū si hoc facit ꝑ bono publico saltē q̄n nō repit' ali⁹ ita eque idone⁹.vn̄ dixit Jo.an.notabile verbum in.d.c.si electio de elec.li.vj.q̄ peccat elect⁹ nō acceptādo dignitatē ad quā eligit' si nō repit' ali⁹ eque idone⁹ ꝑ quē possit illi ecclie ꝓsulu.pl⁹ etiam dicit q̄ p̄sbyt' parochial' possit trāsferri inuit⁹ dūmodo subsit cā sufficiēs.puta qz nō pōt ꝓuidere ecclie ꝓpter duritiē plebis vel q̄d sile.In cōcilio tn̄ pisano cui p̄fuit Alexander ꝓpter ip̄rudētiā quoꝛūdā sūmoꝛū pontificū fuit statutū vt ip̄i z abbates nō possint transferri inuiti nisi subesset cā euidens z rōnabilis.

¶ De electione. Rubrica.

¶ Cōtinuat' hec rubrica ad p̄cedētē h̄ ordine.qz postulatio ē ꝓambula ectioni. fit em̄ vt ꝑ cā sublato impedimēto efficiat' q̄s habil' ad eligēdū merito post rubricam p̄cedentē subiicit' ista de electōe.Aduerte hec ꝓtinuatō doctoꝛ habet locū respectu postulatōnis nō solēnis aut etiā solēnis fm dispositōnez intrinsecā iuriū. sed hodie vt dixi in.c.j.s̄.ti.ꝓi.vt euitet' circuit⁹ admissio postulationis solēnis habet vim electōis z ꝓfirmatōnis.z ista ꝓtinuatio pōt colligi ex his que dixi.s̄.ti.ꝓi.sup rubrica.nā.s̄.visuz ē de vno mō ꝑ quē ꝓuidet' ecclie ꝑ viam gr̄e nūc subiicit aliū modū ꝑ quē ꝓuidet' ꝑ viaz iuris qz postulatio innitit' gr̄e z electō iuri.vt dixi in.c.penul.s̄. ti.ꝓi.Et qz in tractatu electōis pōt dubitari de ptāte electi ideo ne auctoꝛ hꝫ materiā ponēdi rubricā spālē subiecit etiā de electi ptāte.Quid aūt sit electio dixi super rubrica.s̄.ti.ꝓi.Et scias q̄ electio ē nomē verbale z noīa verba hnt duplicē significatōez actiuā.s.z passiuam.vt no.in.l.ij.ff.de duob⁹ reis.vn̄ tantuz ē dicere de elec.q̄ntū de his q̄ p̄ñt eligē z de his q̄ p̄ñt eligi.Itez de forma electōis z de tpe eligēdi z de his oīb⁹ h̄ tractat' in nigro.Nicolaus abbas siculus.

¶ Nullus in ecclesia. Congregatio ecclesiaꝝ seu collegiuz ecclesiasticū debet sibi p̄latū eligere z aliter adeptus ecclesiam expellēdus est.vel summa aliter z sic. Ecclesie collegiate nō debet ꝓuideri de p̄lato ꝑ collatōnem seu ꝓuisionē sed ꝑ electionē canonicam fiendā per ipsum collegiū.h.d.Primo ꝓhibet.Et scdo contra factum vitiat.scda ibi si ꝛo.¶ Nota ꝓmo vnā regulā in materia ꝓuisionis ecclesiaꝝ. nam si ecclia est collegiata nullus citra papā pōt ibi p̄ficere p̄latū sed debz fieri electio ꝑ illos de collegio z electus ꝓfirmari ꝑ supioꝛē.vt in c.transmissaz.z in.c.nihil.j.e.naz pondera lr̄am ibi si ꝛo aliter.excludit ergo oēm aliā ptātē.z de legato cardinali ē tex.in.c.penl'.de offi.de le.li.vj.vbi pz q̄ nō pōt se impedire in ecclesijs collegiatis quo ad p̄latū ipsaꝝ ecclesiarum.olim ꝛo ꝓuisio epatuū ptinebat ad papā.vt in.c. j.z.ij.xxij.di.ꝓuisio ꝛo inferioꝝ ecclesiaruz ptinebat ad epm̄.Sed postmodū hec ꝓuisio fuit innouata z in ecclesijs cathedralib⁹ z collegiatis fuit data ptās ipis collegijs eligēdi p̄latū.In alīs ꝛo non collegiatis fuit data ptās p̄ñtandi patronis.z vide de origine huius facti bo.glo.quā tenebis menti in.c. quāq̄z de elec.li.vj.z qđ no.Jo.an.in regula qđ alicui gratiose de re.iur.li.vj.in mercurialib⁹.¶ Nota scdo ibi in ꝓgregatione. ibi fuerūt.q̄ ad hoc q̄ clerici in ecclia bn̄ficiati habeāt electionē p̄lati optet q̄ sint in ecclesia vt collegiuz secus aūt si sunt ibi singulariter bn̄ficiati.vt in.c.dilecta de excess.pla. vbi bon⁹ tex.cū gl.Qualit' aūt cognoscat' an clerici sint vt collegiū ant vt singlares vide ꝑ Jnno.ī.c.cū nobis. j.e.ti.z ibi dixi.¶ No.tercio ibi p̄sbyter eligat'.q̄ q̄libet p̄lat⁹ pōt appellari p̄sbyter. ē em̄ hoc nomē dignitatis.

vt in.c.cleros.xxi. pbyt'.xxj.di.7 tex.cū glo.ī.c.nō pōt j.de rei udi. 7 colligit' hoc nobile exponēdo lr̄am pbyter.i.platus.olim nō erat dīa in noib' sed eligebat' vn' pbyter qui p̄erat oīb' q̄ hodie vocat' ep̄s.vt in.c.olim. xcv.di. Scdo tex.exponit' ibi pbyter vt pbyter eligat'.s.in platū.q: q̄ p̄est collegio ecclīastico dz eē pbyter cū habeat curā aiar̄ respectu collegij.vt ī.c.j.de eta. 7 q̄li.nō tñ req̄rit' necessario vt tpe electōnis sit pbyter sed satis ē vt tpe debito efficiat' pbyter.vt ī.d.c.j.7 ī.c. cū in cūctis.§.inferiora.j.eo. Ultimo no.q̄ adipiscēs eccl'iaz aliter q̄ p̄ viā electōis p̄sumit' p ambitōez 7 cupiditatē adeptus illā 7 hoc p̄cedebat olim antec̄ summi pōtifices reseruarēt etiā sibi ptātē p̄uidēdi eccl'esijs collegiatis. Hodie aūt cessat ista p̄sumptio cū electōes hodie nō p̄ferāt ius virtute reseruatōis.p̄dest tñ multū electio canonicor̄ q: facilius papa mouet' ad p̄uidēdū vbi p̄currūt vota canonicor̄. In glo.j.ibi tres collegiū pondera glo. nā videt' velle facē dīam inter p̄gregationē 7 collegiū vt duo sufficiāt ad p̄gregationē faciendā vt hic.tres ẋo requirunt' ad faciendū collegiuz. sed glo.inquātum habuit hūc intellectū nō bene loquit' q: p̄gregatio capit' hic p collegio. si em̄ nō facerēt collegium nō sufficeret p̄gregatio pluriū.vt in.c.dilecta d' ex cess.p̄l'.vide glo.x.q.j.in.c.j.que rectꝰ loquit' dicēs q̄ de iure canonico duo faciūt collegiū de iure ciuili requirūtur tres.vt in.l. neratius hic allegata.7 forte potuit esse diuersitatis ratio q: nō reperiunt' tot clerici bñficiati sicut laici.7 hec opi.est magis coīs. Posset scdo modo lr̄a intelligi q̄ duo eligūt platū .s. tercio mortuo.vnde a p̄ncipio req̄runt' tres sicut de iure ciuili.standū em̄ ē iuri ciuili exquo nō repit' exp̄sse correctū p ius canonicuz. Sed hec opi. nō videt' sustētabilis q: ius collegij p̄seruatur etiaz in vno alijs mortuis.vt hic dī in glo. 7 in.c. gratū.ē.ti.p̄ri.vñ si tex. habuisset respectū ad mortuos fecisset mētionē etiā de vno. Glo.tñ hic in fi.voluit restringere tex.vt duo faciāt collegiū. Sed Jo.de ligna.7 Pe.vident' reprobare ẖ dictū glo. mouent' p̄mo q: ad esse collegij nō requirit' vt ibi sit platus.vt no. Jnno.in c.cū nō ignores.j.de p̄ben. vñ sicut duo clerici p̄nt facē collegiū vt ẖ ita platus 7 clericus. Saluādo glo.vt dicunt doctores distingue sic q̄ aut a principio statuit' vt ibi sit collegiū duor̄ quor̄ vn' sit platus 7 alius cleric'. 7 nō puto hoc fieri posse q: platus nō est p̄prie de collegio nec venit appellatōe collegij cuz sit caput collegij.de quo vide glo.nobile in cle.vt bi qui de eta.7 q̄li.ḡ oportet q̄ p̄ter prelatū p̄stituant' in ecclīa saltē duo qui faciant collegiū.nā a p̄ncipio nō p̄ōt collegiū p̄stitui in vno 7 in hoc casu saluo istam glo. aut a p̄ncipio fuit statutū simplicit' vt in eccl'ia essent duo clerici collegialit' 7 tunc isti faciūt collegiū vt hic. 7 cū habeāt iura collegij p̄nt sibi eligere platū etiā ex seipis.d' quo vide qd' no. Jo.an. in regula in toto de re.iur.li.vj.in mercurialib'. Et si eligūt vnū ex se tūc ius collegij remanebit ī altero q: ñ p̄ōt platus esse caput collegij 7 ip̄m collegiū.7 sic p̄ōt saluari dictū illor̄ doctor̄. Scdo p̄cipalit' no.glo.ī eo q̄ dicit q̄.x.boīes faciūt populū. Jtē no.glo.in.d.c.j.x.q. j.7 Bar.in.l.p̄tor all'.in glo. Et hoc facit ad statutū quo punit' is qui p̄gregat populuz de nocte vt si p̄gregauit x.boīes dī p̄gregasse totū populū. Jdē dic de plebe.nā x.faciūt plebē.vt in.c. vnio.x.q.iij. Jdē dic de gente.vt no. Bar.in.d.l.p̄tor.vnde dicūt se p̄suluisse in statuto quo puniebat' qui p̄gregaret gentē de nocte vt si p̄gregauerit.x.incidit in statutū. hoc p̄bat p.l.oēs p̄li.ff.de iusti.7 iur.iūcto.§.oēs p̄li.insti.de in.nā.vbi dicit' p̄bari q̄ gēs 7 popul' sūt synonyma. Dicūt tamē q̄ si boīes essent equites sufficerēt pauciores ad faciendū gentem. puta.v.nūero p.l.oēs.ff.de abigeis.vbi respectu quinq̄ ouiū sed respectu equi qd' est aial magnū dicit' abige⁹ q̄ subtraxit vnum. Et in eo q̄ glo.dicit q̄ plures q̄ꝫ.x.ant xv.faciūt turbā. Jdē dic de cetu.vt p̄bat' in.l.p̄tor p̄al'. respectu ẋo familie dic q̄ saltē requirūt' tres ad faciendā familiā.vt in.l.p̄nūciatio.ff.de ẋ.sig.no.glo.ī.d c.j. Oppono ꝯ tex.in eo q̄ collegiū eligit sibi platū.nā capitulū ecclīe cathedralis nō hz platōez ep̄alem.ergo nō potest eligēdo illā transferre in aliū q: nemo dat qd' nō habet.vt in.c.qd' aūt de iurepatro. Sol.dicit Jo.de ligna.q̄ collegiū nō habet ius platōis formalit' habet tñ virtualiter.sic' in dño fundi q̄ formalit' nō hz ius in seruitutē cū res sua nemini seruiat 7 tñ p̄ōt in fundo suo cōstituere seruitutē.vt in.l.p fundū.ff.de p̄uj.rusticor̄ p̄rediorū. Hoc dictū mihi nō placet in oīb' collegijs.vt capitulū ecclīe cathedralis nō p̄ōt dici q̄ ẋtualit' habeat ius ep̄ale cū a solo papa,p̄cedat hec ptās.xxij.di.c.j.7.ij. Sed p̄ōt dici q̄ cap'lm nō aūcte ,p̄pria sed ex ptāte officij sibi tributi a canone nō eligūt iure ,p̄prio.vt dixi ī.c. pe.s̄.ti.,p̄ri.Sed in istis collegijs inferioribz 7 maxime popularib' posset ,p̄cedē dictuz Jo.de ligna. Scdo oppono ꝯ tex.de.c.obeuntib'.lxiij.di. vbi nō solū collegium sed etiā religiosi vocant' ad eligendū ep̄m. Sed dicit Lōposito. q̄ religiosi vocant' nō ad eligendū sed ad p̄silū impēdendū 7 est illud de honestate p̄m eū. Ille tñ tex. videt' irritare electōez aliter factā. de p̄suetudine tñ nō seruat' qd' ibi dicit'.popul⁹ aūt vocat' nō ad eligēdū sed ad p̄sentiendū electioni.lxiij.di.in.c. plebs.cū sequēti. Princeps etiaz vocat' vt defendat ab oppressionib'. vt in.§.p̄ncipib' ea.di. Sed aduerte pone q̄ popul⁹ nō vult p̄sentire electo p collegiū nūquid debet irritari electio? Vide glo.notabilē.lxij.di.c.j.que dicit q̄ non exq̄ habet causaz rōnabilē p̄dicendi nisi scandalū generaretur. Et nota singularit' hoc vltimū q̄ cū scandalo populi nō debet quis p̄fici etiā interueniēte electōne collegij. p quo optime facit.c.cū teneamur de p̄ben.7.c.ij.de renūc. Et singulare dictū Jnno.ibi vbi dicit q̄ si popul⁹ p̄sequit' p̄latū iam institutū nec p̄ōt p̄sci a tali p̄secutione vt popul⁹ quiescat 7 eccl'ia stet in quiete debet p̄latus cedere vel remoueri p sapiorē assignato tñ sibi bono cābio qd' singularit' no. Itē respectu eor̄ qd' dixi d' p̄ncipe vide nōta p Jnno.in.c.qd' sicut de elect.vbi dicit q̄ p̄ōt ex p̄suetudine induci vt canonici nō p̄cedant prius ad electōez q̄ denūciēt p̄ncipi mortē p̄lati vt petant ipius assensuz in electōe futuri p̄lati aliter cassabit' electio attētata ꝯ p̄suetudinē.ar.bo.in.c.lectis.lxiij.dis. Itē p̄ōt p̄nceps obj̄cē ꝯ electū q̄ est sibi suspectus in regimie.nō em̄ tenet' admittē p̄latū de quo nō possit cōfidere ne forte reuelaret aduersario secreta regni.ẖ dictum posuit Jnno.in.c.sup bis de accu.qd' est singulariter notandū. p hoc em̄ dictū satis equū poterit p̄nceps nō admittē ,p̄uisuz p papā si p̄ōt ,p̄babilit' oīdere illuz sibi suspectū. Quero q̄d si oēs de collegio sint mortui ad quē spectabit tunc ,p̄uisio ecclīe doc.in cle.in plerisq̄ de elec.7 archi.in.c.cuz sumus.ix.q.iij.dicunt q̄ ad ep̄m qui eligat nomie collegij. Sed tu limita hoc dictū quādo ad ep̄m p̄tinebat ius p̄firmādi electū a collegio. vnde in hoc pono meliorē regulā q̄ ,p̄pter negligentiā collegij vel mortem omniū de collegio ius ,p̄uidendi devoluit' ad eū qui habebat p̄tātem p̄firmandi electū sine sit ep̄s sine sit alius p̄latus. Jdē dic quo ad ius p̄stituendi vt patrono negligente vel mortuo sine herede ius ,p̄uidendi devoluat' ad illū ad quē p̄tinebat institutio.ad hoc vide glo.notabilē 7 tene illā semp̄ menti in cle.vnica.de suppl̄ē.neg.p̄la.in ẋ.p̄uisionē. Querit' quarto qualiter ,p̄uidet' alij's bñficijs seu ecclesijs nō collegiatis Jo.dicit ẖ Lōposito.q̄ ad p̄ntationem patroni si bñt patronū.vt in.c.nobis de inrepa. Si aūt nō bñt patronū ,p̄uidebit ep̄s.xvj.q.vij.oēs basilice sed tu dic latius vt dicā in.c.cū ecclesia vulterana.j.eo.vbi tractabo generaliter de p̄tāte p̄ferēdi oia bñficia siue sint in ecclesia cathedrali siue in alia. Querit' quinto q̄ forma debeat obseruari in electōe q̄n in eccl'ia nō sunt plures q̄ꝫ duo vel tres.Jo.dicit gof.q̄ eligāt more antiq̄ q: ,p̄p' defe-

ctum ꝓsonaꝝ nō ꝑñt seruare formā. c. qꝫ ꝓpter. j. e. Tu dic vt latius ibi dicā. ¶ Queritꝫ sexto nūquid bñficiati in eccl̄ia vltra canonicos habeāt vocē in caplo. Docto res coīter tenēt qꝫ nō quātūcūqꝫ sint ibi ꝑpetuo bñficia ti. qꝫ solū canonici faciūt collegiū ⁊ vnū corpꝰ cū eꝑo. vt in. c. nouit de his q̄ fiunt a ꝓla. Et idē notāt doct. in. c. ij. de instī. vbi dixi. ⁊ idē dic in ecclesijs collegiatis inferio ribꝫ vt canonici solū faciāt collegiū nō aūt ibi bñtes alta ria seu capellanias vel alia bñficia. vt ꝓbat in. c. dilecta. iuncta glo. j. de excess. ꝓla. ¶ Ultimo hic queritꝫ nūquid qđ hic dicit habeat locū in collegio seculari vt illi ꝺ col legio possint sibi eligē vnū rectorē? dic qꝫ si exercēt ali quā ꝓfessionē vel negociatōez licitā ⁊ honestā ꝑñt sibi eligere rectorē qui habebit iurisditōnez in ciuilibꝫ in his tm̄ que oriunt occasione illiꝰ ꝓfessionis seu negociatio nis. tex. est nōbilis in. l. fi. C. de iurꝫ. om. iudi. no. Inno. in. c. cū ab ecclesiaꝝ de offi. ordi. ⁊ in. ꝺ. c. dicā. ⁊ Bar. in l. fi. C. de collegijs illicitis. Idē dic in facientibꝫ collegiū ex aliqua pia causa. vt sunt isti disciplinati vel facientes collegiū ꝓ maritādis puellis vel silibꝫ pijs actibꝫ. naꝫ isti faciunt collegiū approbatū. vt in. l. fi. ff. de colleg. illicitis per Bar. Dixit tamē idē in. ꝺ. l. fi. qꝫ ꝓlatus istoꝝ ñ ha bebit iurisditionē sed solū pōt disponere in volētes pōt tamen aliquē cassare de collegio si nō vult obedire. facit c. ex lr̄is de ꝓsti. Nico. abbas.

O Bius episcopus. Populus nō ꝺz eꝑm vel aliū ꝓlatū eligere. vel sic. Electus ad clamo rem ꝑpli nō ꝺebꝫ ꝑ supiorē ꝓfirmari. Primo ponit nar ratio ibi quā synodꝰ. Scꝺo approbat ibi synodꝰ ¶ No ta ꝑmo modū ⁊ practicā ꝓdendi canones seu ꝓstitutio nes in ꝓcilio generali. nā vnus ex ꝓlatis ꝓcilij ꝓponit to tam materiā ꝓstitutōis fiende ⁊ interrogat totū ꝓciliꝫ vtrū velit sic statuere ⁊ si ꝓciliꝫ acquiescat habet illud ꝑ statuto. ⁊ hoc idē obseruat in istis vniuersitatibꝫ se cularibꝫ. vt no. Bar. in. l. omēs ꝑpli. ff. de iusti. ⁊ iur. vbi dat aliā practicaꝫ vt ꝓponat materia in ꝓfuso. vt puta dicet vnꝰ placet ꝓuidere sup tali materia postmodū in surget ꝓsultores dātes sup illa materia varia ꝓsilia sta tuēdi ⁊ illud ꝓsiliū qꝺ obtinebit in vniuersitate erit lex seu statutū ipius vniuersitatis ¶ Nota scꝺo ⁊ tene mē ti qꝫ synodꝰ seu ꝓciliū generale facit qñqꝫ ꝓstitutōes ci tra materiā fidei. Ex q̄ inferꝫ qꝫ ptās eccl̄iastica ē in pa pa ⁊ in tota eccl̄ia. in papa est tanqꝫ in capite in ecclesia aūt tāqꝫ in corpe. vñ vide tex. notabilē in. c. ita dñs. xix. di. vbi dicit qꝫ ptās nō fuit data soli petro sed toti eccle sie. petro tamē tanqꝫ capiti eccl̄ie. hoc tamen nō est sine opinionibꝫ. nā multi volūt dicere qꝫ tota ptās fuit col lata petro ⁊ ꝑ ꝓsequēs residet in solo papa. de quo ple nissime dixi in quadā disputatōe ⁊ aliquid dicā in. c. si gnificasti. j. eo ¶ Tercio nota qꝫ lex edita in cōcilio pōt publicari noīe ꝓcilij lz nulla fiat mētio de papa vt patet ibi synodꝰ rñdet ⁊c. ⁊ idē ꝑbat in. c. j. de sponsa. ⁊ ī. c. ad uersus de imu. eccl̄. in quibꝫ. c. dicit seu actus attribuit pape cū ꝓsilio ꝓcilij. ⁊ ꝓcorda vt dixi in. c. j. de spon. in tellige tamē qꝫ papa hic ꝓrehēdit appellatōne synodi. quia nō pōt fieri ꝓciliū generale sine papa. vt in. c. mul tis. xvij. di. ¶ Quarto nota qꝫ synodus qñqꝫ capit pro ꝓcilio generali ⁊ est synodus nomē grecū. vñ latine idez est qꝺ ꝓgregatio. sed solet tamē coīter capi synodus ꝑ ꝓgregatione quā facit eꝑs ex clericis sue dioceꝑ. vt. j. de accu. c. sicut olim. vnde coīter dicimꝰ qꝫ epi faciūt syno dum. archieꝑs facit ꝓciliū ꝓuinciale vocādo. ſ. omnes eꝑos ꝓuincie. ⁊ de his plene ꝑ Inno. in. c. graue. j. de ꝑ ben. papa dicit facē ꝓciliū generale respectu ꝓlatoꝝ to tius orbis. Dubiū tñ est de iure q̄s debeat interesse ꝺ cō cilio generali ⁊ dare vocē. plene dixi in dicta disputatō ne. ¶ Itē nota qꝫ in populo ꝑsumit existere aliqs ñ ha bens sincerā fidē sed potius ꝑmio ⁊ mercede corrupti bilis. ⁊ videt in hoc mirabilis iste tex. qꝫ quilibet in sin gulari ꝑsumit bonus. vt in. c. fi. j. de ꝑsump. ⁊ tū in ꝓlo collecto nō est ista ꝑsumptio respectu singuloꝝ vt hic. ¶ Ultimo nota qꝫ ꝑpl̄us nō pōt sibi eligē ꝓlatuꝫ seu rectorē eccl̄iasticū quātūcūqꝫ videat eligē vnanimit ⁊ cō corditer. neqꝫ sufficit qꝫ clamor ꝑpli etiaꝫ insurrexerit in eccl̄ia petēdo aliquē in ꝓlatū. qꝫ potuit hoc fieri in frau dem vt dicit in lr̄a. Sꝛ quero q̄d intēdit ibi tex. ibi lr̄as ꝑpli ⁊c. Sol. pōt intelligi iste tex. dupliciter ſm doc. qꝫ cū queritꝫ de ista institutōe sua ad eꝑatū vel aliā ꝓlaturam rñdebat qꝫ habebat lr̄as ꝑpli qui insurrexerat in eccl̄ia vnanimit eū eligēdo. Vel scꝺo petebat iste ꝓfirmatōez a supiore ⁊ de electōe sua faciebat fidē ostendendo lr̄as ꝑpli qui eū elegit. q̄ quidē electio nō valet duplici respe ctu. Primo qꝫ facta ꝑ laicos. vt in. c. massana. j. e. Secū ꝺo qꝫ fuerat facta ad clamorē ꝑpli. ¶ Nota qꝫ minꝰ pre sumit ꝑ toto ꝑpl̄o q̄ꝫ ꝑ aliquibꝫ prudētibꝫ de ꝑpl̄o. qꝫ in toto ꝑpl̄o reperiunt multi nō habētes rectū iudiciū rōnis sed corruptibiles. ⁊ limita hūc tex. ꝑ. c. querelā. j. eo. naꝫ qñqꝫ ꝑpl̄us pōt hr̄e ius pñtandi vt ibi nō tamē eligendi vt hic ⁊ in. c. nobis de iurepatro. ¶ In glo. in ℟. corrū pi ibi qꝫ frequētius. ⁊ hoc facit qꝫ valet ar. a coīter acci dentibꝫ etiā in malo ꝑsumēdo in. c. j. j. de cle. non resi. vel solue alter ſm Hosti. in malo ⁊ in his que ꝓ ius fiūt nō potest nisi malus animꝰ ꝑsumi. vt in. c. j. j. de ꝑsump. ⁊ in c. etsi xp̄c de iureiurā. secus in dubijs et hoc casu loquit ꝓtrariū formatū in glo.

P Osquā. Electio canonica cōfirman da est debet tū supior añ con firmationē inqsirere de ꝓuersatōe ⁊ vita electi vbi fuit ꝓuersatus. ꝑmo ponit vnū dictū. scꝺo aliud ibi cuiꝰ. ¶ Nota ꝑmo qꝫ ꝓfirmatio est necessitatis. licz ele ctio a ꝑncipio fuerit volūtatis. Canonici em̄ nō tenent eligere certū sed postq̄ eligunt dūmodo idoneū. vt ī. c. quia ꝓpter. j. eo. supior ad quē spectat electōis ꝓfirma tio tenet ex debito electionem ꝓfirmare si nihil impedit electum. hinc est qꝫ ptās ꝓfirmandi seu instituendi pti nens ad eꝑm transit ad capitulū sede vacāte. vt in. c. cū olim de maio. ⁊ obe. ⁊ in. c. ij. de instī. li. vj. secus in ptāte ꝓferēdi seu eligēdi. vt in. c. vnico ne sede va. li. vj. ⁊ in. c. fi. de regula. e. li. naꝫ diuersitatis ratio est. qꝫ ꝓfirmatio seu institutio est necessaria ⁊ nullā libertatē supior in ea exercet sed vtit iurisditōe necessaria. sed collatio seu ele ctio est libera. de quo vide qꝺ dixi in dicto. c. cum olim. ¶ Scꝺo ex hoc ⁊ ex tex. nota qꝫ electio nō tribuit ple nū ius ante ꝓfirmatōez fiendā ꝑ supiorē. debet ergo ele ctio ꝑus necessario ꝓfirmari ⁊ ꝑ ꝓfirmatōem acq̄rit elec tus exercitiū iuris ꝓpetētis ꝓlature. ante em̄ ꝓfirmatio nē habet ius solū in habitu nō aūt in actu. de q̄ vide bo. glo. lxij. di. c. quāto. ⁊ in. l. ꝑuatoꝝ. C. de iurꝫ. om. iudi. dicā plenꝰ in. c. trāsmissaꝫ. j. eo. ⁊ idē dic in electōne fa cta ꝑ collegiū seculare. debet eī de iure ꝓfirmari ꝑ supio rem. vt no. ꝑ glo. ⁊ doc. in. ꝺ. l. ꝑuatoꝝ. Et ꝑ illā glo. ⁊ iu ra in ea allegata dixit Bal. in auc. habita. C. ne fi. ꝑ pa. qꝫ electio facta ꝑ vniuersitatē scholariū de rectore est ꝺ iure ꝑ supiorē ꝓfirmāda. fatet tamen ꝓsuetudine posse induci vt sine ꝓfirmatōne administret. ⁊ ita videmꝰ ho die coīter practicari in studijs italie. Puto tamē ꝓsue tudinē nō valere quo ad eccl̄iastica collegia. qꝫ talis cō suetudo posset esse dānosa multū ipis eccl̄esijs quia pos sent trāsire indigni nō habita ꝓfirmatōe a supiore ⁊ ni hil est qꝺ magis eccl̄ie nocet q̄ꝫ qꝫ indigni assumant ad regimē ipsaꝝ. vt dicit tex. in. c. nihil. j. eo. ꝓsuetudo autē dānosa multū eccl̄esijs nō valet. vt in. c. j. de ꝓsue. ⁊ spe cifice ꝓ hanc ꝓsue. facit tex. in c. cū venerabilis de ꝓsue. ⁊ c. auaricie. j. eo. li. vj ¶ Nota tercio qꝫ supior ad quem spectat ꝓfirmatio ñ debet ex arrupto electōez ꝓfirmare sed ꝺz ꝑus inq̄rere de vita ⁊ moribꝫ electi. ⁊ hodie ꝺz in ꝓfirmatōe ꝙuari forma de q̄ in. c. fi. j. e. li. vj. als ꝓfirmatō est nulla vt ibi. ⁊ idē ꝺ̄ in glo. singulariter q̄ ad institutō nē fiendā de pñtato ꝑ patronū. nō em̄ debet supior in-

stituere istū nisi ꝓus mittat edictū. Jn alijs ꝓuet qđ ibi
babet'. ⁊ no. singl'r hoc vltimū. Qualit' aūt dz supior in
formari respectu substātie: ꝓmo dicit ħ Jnno. q nō oz
necessario q⁹ supior recipiat testes vel iuramētū sed pōt
inquirē ꝑ famaz ⁊ ꝑ lr̄as testimoniales. Cōpos. tn̄ dicit
an. vī approbare ꝓmū ar. c. tua de coba. cle. ⁊ mulie. Dz
vide tu qđ dixi in. c. j. s. ti. pri. Et puto si ꝯdictor appa-
reat tenet' supior recipe ꝓbatōes oblatas ꝑ ꝯdictorem
vt. d. c. fi. eo ẋo deficiēte relinquerē hoc arbitrio suo. nā
ꝑm famā electi recipiat ꝓbatōes. nā possibile ē q⁹ elect⁹
ita notorie sit idone⁹ vt nulla alia sit fienda examinatio
vt ē bo. tex. in. c. ꝓstitut⁹. el. ij. ꝺ ap. ⁊ vide bo. tex. cū glo.
xxiiij. di. in. c. nullus. ¶ Ultimo nota q inquisitio fame
debet fieri in loco vbi qs est cōuersat⁹. ⁊ dicit alibi lex q
ꝙs est hn̄dus ꝓut estimat' in ciuitate sua. ff. de q̄stionib⁹
l. j. Sed ꝓ declaratōe lr̄e quero cui incūbat onus ꝓbādi
idoneitatē vel dignitatē electi cū tex. ħ mādat electionē
cōfirmari sub ꝯditōe si nihil electū impediat. Bo. dicūt
doc. q electus p̄sumit' idoneus. vt in fi. c. de p̄sump. su-
perio: tn̄ dz ex officio inq̄rere. puto ꝓmū dictuz ꝓcedē
q̄ ad bonitatē intrinsecā. q̄ ad extrinsecā ẋo ⁊ accidēta-
liter ꝓueniētē cessat p̄sumptio. vñ si dubitat' ꝺ tali ido-
neitate nō dz supior ꝯfirmare talē nisi ipe doceat se esse
idoneū. vt apte ꝓbat' in. c. cū dilecti. j. eo. meli⁹ in. c. cum
nobis eo. ti. vbi fuit dilatata ꝯfirmatio q: nō potuit cō
stare q⁹ elect⁹ hꝛet etatē a iure req̄sitā. ⁊ vide ad materiā
oīa q̄ no. Jo. an. in regula infamib⁹ de re. iur. li. vj. vbi ꝓ
sequit' materiā qñ ꝯdictor apparet ⁊ opponit vtruz sibi
incūbat onus ꝓbandi istā idoneitatē extrinsecaz an ẋo
electus teneat' probare. ⁊ vide de vtraq; idoneitate tex.
cū glo. in. c. si forte. j. c. ti. li. vj. ¶ Ultimo q̄rit' q̄d si su-
perior rēnuit electōz ꝯfirmare nulla legitima cā in ꝯriū
exist̄ēte. Bo. dicūt doc. ⁊ bn̄ q dz recurri ad supiorē vt
ip̄m compellat electōez ꝯfirmare. ar. in. c. null⁹ de iure pa-
tro. Dic tu meli⁹ q supior poterit ꝯfirmatori p̄figē cer-
tum terminū ad ꝯfirmādū ⁊ si infra terminū nō ꝯfirma-
uerit ptās deuoluit' ad eū. nā licet ad ꝯferendū ⁊ eligen-
dū sit tp̄s a iure p̄fixū tn̄ ad ꝯfirmādū vel instituēdū nō
repit' tp̄s p̄fixū a iure ideo dz vt mō p̄dicto ꝓcedat' vt
dixi post do. de rota in. c. ij. de ꝓcess. p̄ben.

Significasti. Electo ī archiep̄m se
de aplica palliū non
tradet nisi ꝓus p̄stet fidelitatis ⁊ obediētie iura-
mentū. Et ptinet istud. c. ad sc̄dam ptē rubrice. ꝓmo po-
nit admiratōez quā ꝯfundit. sc̄do duplex admirādi mo
tiuū cui rn̄det. tercio ꝯcludit. sc̄da ibi aiūt cm̄. tercia ibi
cum igit' ¶ Nota ꝓmo q palliū pōt mitti electo in ar-
chiep̄m p nūciū. ¶ Sc̄do nota quē posse exigē iuramē-
tum ꝑ aliū puta ꝓcuratorē vel nūciū ⁊ ei vī iuratū cui⁹
noīe iurat'. ꝯcor. c. si diligenti de p̄scrip. ¶ Tercio nota
illa verba ꝑ que xp̄c ꝯstituit ꝓncipē ⁊ papā beatū petrū
s. pasce oues meas ⁊c. non aūt ꝑ illa tu es petrus ⁊ super
hanc petrā ⁊c. nā ꝑ illa verba xp̄c ꝓmisit sibi pontifica-
tum cū fuerit locut⁹ in futurū ⁊c. Jtem ista verba pasce
oues meas fuerūt dicta petro post passionē quo tpe pe-
tro fuit collat⁹ pontificat⁹. vt in. c. ꝯsiderandū. l. di. vbi
dicit' q petrus fuit fact⁹ pontifex post delictū abiuratō-
nis ꝑ eū ꝯmissuz. Et videt' qđ habet' in. c. fidelior ea. di.
dixi plene i. c. trāslato. s. de ꝯsti. ¶ Nota quarto q xp̄i
actio dz esse nr̄a instructio. ꝯcor. ij. q. j. de⁹ omnipotens.
⁊. c. q̄liter ⁊ qñ. ij. de accu ¶ Nota quinto q papa ñ po-
test aliq̄d disponē ꝯ euangeliū. de q̄ vide bonū tex. in. c.
sunt q̄daz. xxv. q. j ¶ Nota sexto q ꝑ fide obediētia ⁊
vnitate ē licituz iurare. adde alios casus q̄ ħ hn̄t' in glo.
¶ Nota septio q ꝯcilia generalia ñ sunt sup̄ papā. vñ
nō p̄nt statuēdo p̄figē legē pape imo ī oīb⁹ statut' ꝯcilij
intelligit' excepta auctoritate pape. ⁊ ē iste tex. sat' ī boc
nōbilis. ⁊ quotidie allegat' p̄sertim vbi disputat' de pe-
tentia pape ⁊ concilij. ⁊ vide duos tex. ix. q. iij. alior. ⁊. c.
nemo. vbi dī q nemo pōt iudicare ꝓmaz sedē. s. papam
nec augustus nec ꝓtus nec clerus. ⁊ facit. c. cuncta p mū
dum. ⁊. c. ꝑ ꝓncipalem ea. cā ⁊. q. Et ꝑ ista arguit ħ Jo.
an. q sn̄ie pape est standū si ꝯdicit sn̄ie toti⁹ ꝯcilij. remit
tit ad no. iij. di. in istis. ⁊. c. sicut. xv. di. ⁊ in. d. c. alior. vi
de etiā glo. in. c. legim⁹. xciij. di. vbi tex. ambrosij facit in
ꝯtrariū dicentis q orbs ē maior vrbe. infert etiam Jo.
an. ꝑ istū tex. q solus papa pōt interp̄tari statuta ꝯcilij.
nec mirū ꝑm eū cū possit etiā tollere ⁊ limitare. vt ē glo.
in. c. statutū de rescrip. li. vj. que dicit q licet honestū sit
q papa nō reuocet statuta cōcilij sine cōsilio ip̄ius con-
cilij pōt tn̄ si vult. ꝑ q̄ facit tex. ibi ⁊ tex. ħ. sed tex. iste et
oīa p̄dicta debēt limitari ⁊ restringi ad ea que pendent
a plena dispositōe pape. Nā in his que sunt iur̄ positi
ui incubitāter papa ē supra conciliū q ip̄e est caput ec-
clesie. vñ licet ptās fuerat data pape ⁊ toti ecclesie pape
tn̄ fuit attributa tanq̄ capiti. vñ dz moueri corp⁹ ad di-
spositionē capit'. ⁊ vide ad p̄dicta bo. tex. in. c. ita dn̄s.
xix. di. ⁊ in. c. in nouo. ⁊. c. q̄uis. xxj. di. ⁊. xxiij. q. j. in. c. lo
quit'. ⁊. c. pudēda. ⁊. c. qñ cūq; hn̄t locū in his q nō depē
dent a plena ptāte pape nō est tn̄ simpl'r dicendū q pa-
pa sit supra cōciliū. Jdeo ⁊ in ꝯcernētib⁹ fidē ꝯciliū ē su
pra papā. vñ nō pōt papa disponē ꝯ dispositū ꝑ ꝯciliū
vide tex. ⁊ glo. in. c. anastasius. xix. di. hinc est q conciliū
pōt ꝺēnare papā de hereſi. vt in. c. si papa. xl. di. vbi di
citur q papa pōt esse heretic⁹ ⁊ de hereſi iudicari. ⁊ di-
cunt doc. in. c. in fidei fauorē de here. li. vj. q ꝯciliū est in
der. puto tn̄ q si papa moueret' meliorib⁹ rationib⁹ ⁊ au
ctoritatib⁹ q̄ cōciliū q standū esset sn̄ie sue. nā ⁊ conci-
lium pōt errare sicut al's errauit sup matrimoniū ꝯhen-
dū inter raptorē ⁊ raptā ⁊ dictū hieronymi meli⁹ sentiē-
tis postea fuit p̄latū statuto cōcilij. vt ꝓbat'. xxxvj. q. ij.
in. c. tria. iūcto. c. placet. facit qđ legit' ⁊ no. xxx. di. c. j. nā
in ꝯcernētib⁹ fidē etiā dictū vnius ꝑuati esset p̄ferendū
dicto pape si ille moueret' meliorib⁹ rationib⁹ ⁊ auctori-
tatib⁹ noui ⁊ veteris testamenti q̄s papa. nec ob. si dicat'
q concilium nō pōt errare q: xp̄c orauit ꝑ ecclesia sua vt
nō deficeret. vt in. c. maiores in ꝓn. de bap. ⁊ no. xxiij. q.
j. arrepta. ⁊ in. c. pudēda. q: dico q licet ꝯciliū generale
repn̄tet totā ecclesiā vl'em tn̄ in veritate ibi non est vere
vl'is eccl'ia sed repn̄tatiue. q: vl'is eccl'ia cōstituit' ex col-
lectione omniū fideliū. vñ oēs fideles orbis ꝓstituūt istā
ecclesiā vl'em caput ⁊ sponsus est ip̄e xp̄c papa aūt ē vi-
carius xp̄i ⁊ nō vere caput eccl'ie. vnde no. glo. in cle. ne
romani de elect. que no. dicit q mortuo papa eccl'ia nō
est sine capite ⁊ ista est illa eccl'ia. vñ possibile est q vera
fides xp̄i remanēt in vno solo ita q verū est dicere q fi-
des nō deficit in eccl'ia sicut ius vniuersitatis pōt residē
in vno solo alijs peccantib⁹. vt no. in. c. gratū. s. ti. pri.
boc patuit post passionez xp̄i. nam fides remānsit dum-
taxat in beata virgine. q: oēs alij scādalizati sunt ⁊ tamē
xp̄c ante passionē orauerat ꝑ petro vt non deficeret fi-
des sua. ergo nō dicit' deficē nec etiam errare si remanet
vera fides in vno solo. ⁊ forte hinc dicit glo. no. xxj. dis.
c. q̄uis. q vbi sunt boni ibi est eccl'ia romana. Jtē dic q
in ꝯcernentib⁹ vl'em statū eccl'ie nō pōt papa disponere
ꝯtra statuta ꝯcilij si statuēdo ꝯtrariū decolorare' stat⁹
ipsius eccl'ie. vt dicit tex. j. q. vij. ⁊ si illa. ⁊ in ħ casu intel-
ligo multas glo. que vident' velle q papa nō pōt dispē-
sare ꝯ vl'em statū eccl'ie. vt no. in. c. lr̄as de resti. spol. ⁊ vi
de qđ no. Jnno. in. c. quāto de cōsue. vbi dicit q papa ñ
est p̄mittēdus venire cōtra statū generalez eccl'ie sine cā
rationabili ⁊ alijs no. secus dicerē vbi nō decolorar'tur
seu diffamaret' eccl'ia. vt q: ex causa rōnabili papa vult
venire limitādo statū ecclesie seu tollēdo statum collegij
supra statum ecclesie. sic intelligo qđ no. glo. in. c. q: per
petua. xxv. q. j. Jtē adde ad p̄dicta glo. singularē in p̄-
dicto. c. si papa. q̄ dicit q si papa est in peccato mortali
notorie ⁊ scādalizat alios nec ē corrigibilis. quia in tali
peccato iugiter ꝑmanet q pōt tanq̄ heretic⁹ puniri. q:

videt male sentire de fide. Et nota ꝓpetuo illã glo. que tenet ꝑ oẽs. z ß sufficiãt in trãsitu lectiõis q̃stũ ad hanc mãz ¶ In gl. j. in fi. vel dr̃ ꝑm doc. ab apos qđ est nũci⁹ z chrysts qđ ẽ aur̃ q̃si nũcij deaurati. dicũt tñ q nũcij pape nõ sunt tales: ß plũbati. ß dic q nihilomin⁹ pñt dici aurati. q: dãt plũbũ z rꝑortãt aur̃ ¶ In glo. ij. i fi. ß gl. inolute loquit: i effectu tñ sentit tres so. ad ꝓriũ forma tuz de. c. q̃pio. vbi dic spũalia esse tradẽda omi ꝓditõe cessante. Prima so. est q ista nõ fuit cõditio i effectu: ß poti⁹ q̃dã als monitio. nã monuit vt iuramẽtũ pstaret. q: palliũ ex antiq̃ ordinatõe nõ est alit tradẽdũ. Decũda so. q a supiori põt apponi ꝓditio. nec tñ iducit symonia. hec so. nõ ꝓcedit in aliq̃ citra papã. q: q̃sq̃ inferior dr̃ spũalia pure ꝓferre sic iura disponũt. vt i. c. fi. d pac. z in. c. q̃sitũ. de re. pmu. cũ si. z vide bo. glo. ũcto. ter. i. c. ij. j. e. li. vj. vbi discutit an valeat collatio bñficij quam facit epus sub ꝓditõe si vacat. z cõcludit ibi q dr̃ epus q̃stũ põt pure bñficia ꝓferre. vñ ibi retractant electões q̃ fiũt sb̃ ꝓditõe. facit regula act⁹ legitimi. d re. iur̃. li. vj. z qđ ibi no. maxie ꝑ Dy. In papa ꝛo põt dici q in his q̃ sunt symõiaca de iure positiuo põt apponẽ ꝓditõem vt vult. q: est sup̃ ius positiuũ. vt i. c. ꝓposuit. de ꝓcess. ꝓbẽ. ß i bis q̃ sunt symõiaca de iure diuino nõ põt papa apponẽ ꝓditõem ꝑ quã inducat symõia. ad ß qđ no. gl. i. c. ex pte. j. de of. dele. z i. c. cũ pridẽ. j. de pact. Dr̃ alias ꝓditões ex natura eaꝝ peccatũ ñ iducẽtes põt papa apponere etiã nõ alterãdo nãz bñficioꝝ. vt i. c. si gratiose. z qđ ibi no. de rescꝑ. li. vj. z. vij. q. j. pastoral. An aũt possit epus apponẽ on⁹ bñficio vacãti tractat hic Host. sed mã est hic imptinẽs: iõ dicẽdũ vt plene no. i. c. significatuz. de ꝓbẽ. z i. c. vnico. vt ecclĩastica bñfi. Tercio soluit glo. q ea q̃ tacite insunt pñt exꝑmi in traditõe spũaliũ sine aliq̃ vitio symõie. z hãc so. nota tanq̃ veriss̃imaz. et q̃tidie allegat iũcto tex. z idẽ no. i. c. olim. j. de resti. spo. z i. c. ad audientiã. d ꝓscrip. hec em̃ ẽ regula iuris q si ea q̃ tacite insunt exꝑmant vt inhereãt nihil operant. i. l. ij. ff. de le. j. z in. l. ꝓditões. ff. de cõdi. z demõ. Et itellige vt dixi qñ exꝑmunt vt insunt: als sec⁹. z sic soluit ꝓriũ qđ formari põt de. l. si ita relictũ. in. §. illi si volet. d le. j. vbi dr̃ q si relinq̃ illi centũ si volet legatũ est ꝓditionale. secus ẽ si relinq̃ simplr: z tñ illa ꝓditio si volet tacite inest legato cũ legatari⁹ possit repudiare legatũ. Dz quõ fit ibi exꝑssio, put tacite inheret. nã qñ relinq̃ si volet suspẽdo virtutẽ legati i cuentũ ꝓditõis. vñ nihil acq̃rit legatario anteq̃ declaret volũtatẽ suã: vt ibi. ß qñ simpliciter fit relictũ acq̃rit legatũ etiã ignoraãti lz ꝓmutabilr si voluerit acceptare. q: dispositio ẽ pura z nõ ꝓditionalt vt i. l. cũ pi. §. surdo. ff. de le. ij. Et vide ad p̃dicta bo. gl. i. c. vno. de spõ. li. vj. Ex p̃dictis decidit q̃stio. epus ꝓtulit vni eccliam curatã sub ꝓditõe si resignauerit primã: nũquid teneat als collatio: Colleck. ß q sic. ß ꝓditio tacite ineſt. ar. in. c. de multa. de ꝑben. z dic q ineſt tacite cũ effectu. tñ tenet resignare ꝑmã. vt i. d. c. de multa. Ad ꝓpositũ g̃ iura antiq̃ disposuerũt vt palliũ nõ tradat nisi iuramẽto pstito. nil g̃ noui hic deducebat in ꝓditõe ß exꝑmebat illud qđ inerat ex dispositõe iuris ¶ In gl. in ℟. ꝓ vnitate in fi. Idẽ no. i. c. null⁹. j. d inreiur̃. z. j. q. vij. quot. Dz an z qñ gnãlr sine peccato iurat licz: dic vt dixi i. c. z si xp̃us. z i. c. si ℟o de iureiur̃ ¶ In glo. i ℟. excipit auctas: ibi aut i iuramẽto. hoc itellige ꝑm q dixi i. c. veniẽtes. de iureiurã. s. de his q̃ dependẽt a plena dispositõe pape. i aliis aũt nõ itelligit excepta auctas i iuramẽto. imo dicim⁹ q papa nõ põt quẽq̃ absoluere a iuramẽto sine causa. vt no. glo. i. c. g̃nto. de iureiur̃. z Inno. i. c. cũ int̃. p. de renũ. z idẽ est i oibꝫ q̃ sunt de iure diuino. nã ꝫ illa sine cã papa nõ põt dispẽsare. vñ nõ ẽ tutus cotã deo cũ quo papa dispẽsauit. vt est glo. singlaris in. c. nõ est. j. de voto. ꝓ hoc facit tex. in. c. sunt q̃daz. xxv. q. j. Idem dic quo ad cõcilia gnãlia vt intelligat excepta auctas pape. s. in bis q̃ dependent a plena ptã de pape. z in bis in quibus concliũ non est supra papã. qđ declara vt. s. dixi. z lati⁹ tetigi in q̃dã disputatiõe. z ꝑm ea q̃. s. dixi puto limitãdã glo. in. c. siqs pecuniam. lxxix. dis. q̃ disputat vtr papa possit accusari de symonia. z ꝓcludit q nõ. q: symõia nõ est stricte heresis de q̃ papa põt accusari. Dz limita vt p̃dixi: nisi esset talis symonia q̃ induceret peccatũ notoriũ z scãdalizauerit alios z i ea esset incorrigibil. vt no. ꝓ gl. in. d. c. si papa ¶ In glo. pe. sup̃ ℟bo assumũtur in fi. vel dic clar⁹ post doct. q iõ tex. dicit q palliũ assumit de corpe beati petri. q̃a traditio palij imediate dependet a romana eccliа. ideo tex. vtit bic illa dictõe tm̃. Nec ob. q p̃iarche dãt palliũ archiep̃is sibi sbiectis. vt in. c. antiq. de ꝓbt. q: illud nõ fit sine auctẽ pape. vel dr̃ assumẽ de corpe beati petri. q: ꝓsecrat in quodã altari qđ est ꝓstructũ in honorem beati petri z cõsecratũ. Host. tñ dicit nõ referre in cui⁹ honorẽ altare sit cõsecratũ nã dicit se bis exptũ i receptõe palij. q: vn⁹ ex diaconis cardinalib⁹ de mãdato pape palliũ tradidit. Et dicit ℟ba q̃ habent i. c. ad honorẽ. j. de aut. z vsu pall. Quare aũt dicit tex. q archiep̃i sunt mẽbra de mẽbro: Do. dicũt doc. q vnica est ecclesia vniuersalis. xxiij. q. j. loquit. cui⁹ caput est ipse deus seu papa loco dei. ceteri ℟o prelati z ecclie particulares sunt mẽbra bui⁹ capitis vel mẽbra ex mẽbris. naz sicut i hũano corpe a brachio ꝓcedit man⁹: a manu digitus: a digito vngues. ita a capite romane ecclie procedunt sedes p̃iarchales: ab istis archiep̃ales: ab istis episcopales: ab eis inferiores prelati. Est g̃ i sũma vniuersalis ecclia vnũ corpus: z prelati ecclie pticulares sunt mẽbra hui⁹ corpis. Et aduerte q: sentiunt ꝓ hoc tacite doc. q digitus sit mẽbr̃. Dz tu dic melio⁹ vt no. bar. in. l. ij. de pub. iudi. dixi in. c. j. q̃ cle. vel vo. z in sũma cõclude q illud ꝓprie dr̃ mẽbr̃ qđ hz officiũ p se distinctũ i corpore. vñ ꝓprie manus est membrũ sed non digitus. sed digitus est pars membri. facit optime. c. singula. lxxxix. dis. ¶ In glo. i fi. in fi. dic q illud est speciale in dispensato i quo nõ admittitur cõpensatio propter rationem que ibi redditur. ¶ Nico.

QVia diligẽtia. Si scismatic⁹ ad vnionem eccle reuersus eligit in ep̃m electio nõ tenet: sed ex dispensatõe põt cõfirmari. In p̃ ponit q̃stio iuris. In secũda rñsio: ibi duxim⁹. q̃ tria facit. Primo ꝓfirmari g̃tiose ꝓmittit si tria cõcurrãt. Secũdo de cõsecratõe ꝓuidet ibi mãdãtes. Tercio ꝓtestat ibi saluã ¶ No. ꝑ q incidẽs semel i scisma seu adherẽs antipape nõ põt ampli⁹ de iure eligi seu ꝓ moueri i ep̃m. dispẽsatiue tñ poterit vt hic. z i. c. nos cõsuetudinẽ. xij. di. z. j. q. vij. cõueniẽtib⁹. cũ. §. se ¶ An aũt incidẽs i scisma sit heretic⁹: vide glo. singu. xxiij. q. j. §. j. z est ꝓma glo. post glo. sume. q̃ dicit q nõ si credit papatũ esse apud illũ cui adheret Et idẽ dic i eo q̃ tenet se ꝓ papa. z allegabat multuz ꝓ singlari gl. illa i scismate ꝓtento. nã dicebãt illi q̃ se gerebãt ꝓ sumis põtificibus q nõ poterãt ꝑ cõciliũ iudicari. q: papa nõ põt accusari nisi de heresi. vt in. c. si papa. xl. di. Dz i casu isto scisma est sine heresi. vt dicit illa glo. singularis. Dz ex aduerso rñdebat q glo. illa poterat ꝓcedere in scismate nõ inueterato. ß cũ illd scisma fuisset ãtiq̃tũ. nec darẽt operã efficacẽ vt tolleret nõ erat sine g̃uissima suspitõe heresꝫ. Itẽ poterãt rñdere z melius q ꝓriũ ꝓcedat i papa idubitato. sed exq̃ int̃ xpianos dubitabat q̃s esset ver⁹ papa hec ptãs discernendi cõpetit cõcilio. vt est tex. singularis in. c. si duo forte cõtra fas. lxxix. dis. ¶ No. secũdo ibi abiurato scismate vnũ casuz in q̃ crimiosus penit⁹ dz crimẽ abiurare. i. cũ iuramẽto renũciare. z idẽ fit i casu heresꝫ. vt i. c. q̃riẽs. j. q. vij. heretici g̃ z scismatici nõ debent recipi ad vnitatẽ eccle sie nisi prius abiurato crimine ¶ Tercio nota casum in quo electio nulla tanq̃ facta de ineligibili dispensatiue admittitur z cõfirmatur ꝑ supioreꝫ. regulariẽ autez ꝫ

vt in.c.innotuit.ĩ.eo. ¶ No.q̃rto q̃ subditi nõ tenent obedire supiori scismatico nec ab eo recipe ordies nec aliqđ sacrm̃ imo pñt ꝓpria auctẽ ab eo recedere. vt est glo.in.c.cũ nõ liceat de p̃scpt.vñ patriarcha aq̃legien. q̃ erat i scismate nõ req̃rit ꝟ ad ꝓsecrãdũ suffraganeũ ꝟ fit cõsecratio ab alijs suffraganeis catholicꝭ. Et ex ꝟ & ex tex.bñ no.casũ in q̃ suffraganei supplẽt defectum metropolitani.an aũt ꝟ sit de iure an ꝟo ꝟ ꝓcesserit ex spãli mãdato pape. Credo q̃ de iure.qđ sentit glo. in c.j.c.di. facit qđ no.ẽ.c. suffragãeis.ĩ.c.7 dicvt ibi.7.c. ij.đ tẽp.or.li.vj. ¶ Itẽ no.'in fi.q̃ecclesia nõ ꝑdit iura sua lz inciderit in scisma:ñ tñ illa exercet donec redierit ad vnitatẽ ꝟ ꝟ fit ne eccl'ia puniat' ꝓpt' delictũ ꝑsonaꝝ. ¶ Sz ꝓtra tex.oppo.de.c.ferrũ.l.di.vbi dicit' q̃ pena pene tiãlis q̃s efficit' nou' hõ.vñ nõ dz ĩ eoĩspici qđ fuit.q̃ exq̃ iste abiurato scismate rdierat ad vnitatẽ eccie debat de iure posse eligi. Sed.dicit hosti.q̃ lz q̃ ad deũ nõ debeat peccator despici p' pniaz.tñ q̃ ad ecclias militã tẽ ꝓpter pctm̃ in q̃ notorie incidit despicit' 7 inhabilitatur sine dispẽsatõne.vt ꝟ 7.c.q: circa de biga. vide tu tex.melior'ẽ.in.c.fi.de tẽpo.ordi.vbi.pbat' q̃ incidẽs in pctm̃ notoriũ nõ põt ampli' administrare sacramta sine dispensatõe.sufficit tñ dispẽsatio epi in illo casu cũ papa nõ reseruet sibi illã dispensatõez.7 tex.ibi ꝑmittat dispẽsatõez inẽ no.ꝑ Inno.in.c.dilectus de tẽp.ordi. Sz q̃ ad casuz hui'.c.puto q̃ papa sol' ꝑt dispẽsare q: iura antiq̃ ꝓhibent sel' scismaticũ ꝑmoueri.7 iste tex.loquit' de dispensatõe pape vt ptz ibi dispẽsatiue ꝑmittum' ꝛc.vñ si legat' pape posset al's ꝓfirmare electõez factã de ꝑmouendo in epm̃.vt in.c.si abbatẽ eo. ti.li.vj.in ꝟ tñ casu nõ poterit dispẽsare.ar.ꝟ in ℞.permittimus.7 eor' que no.glo.in.c.fi.de here.li.vj. ¶ In glo.fi.ibi hinc colligit'.vbi dicit' q̃ infamia nõ tollit' ꝑ pniam ergo ꝑ absolutõez ab excõicatõne nõ recupat famã 7 pristina iura. Solue clari' q̃ glo.q̃ infamia canonica que est sequ̇ela excõicatõnis tollit' per absolutionem.7 vide in hoc qđ plene dixi in.c.testimoniuz.de testi.ꝟ infamia facti cũ ꝓsistat in facto ñ põt tolli ex sola pnia:sed oportz q̃ ꝑ ꝓriũ actũ tollat' a mẽtib' hominũ. Infamia ℞o iuris qñ irrogat' nõ põt tolli nisi ꝑ ꝓncipẽ vt plene dixi in.c.cũ te.de re iudi.7 adducit' hec lra ĩ argumentũ vtrũ hereticꝰ redies ad fidẽ recupat ius ꝓpriu' qđ pu' habebat.glo. in.c.maximũ.j.q.vij. 7 Jo.ꝟ tenet q̃ sic.ꝟ bar.distinguit vtrũ fuit lata snia vl' nõ vt ꝑ casu nõ recupet secũdo sic. Sz dic meli' 7 clari' q̃ vbi cũq̃ ꝓcessit bonoꝝ publicatio ab hoĩe vl' a iure nõ recuperat q̃s bona ꝑ pniam.q: semel ꝓmissum nõ retractat' facit.c.℞gentis.iũcto.c.pe.ĩ. de bereti.7.l.cõmissa.ff.de publi.nisi ꝓnceps de gr̃a restituẽt euz ad pristina bona. An aũt talis restitutio trahat' ad bona prius alienata ꝑ ꝓncipẽ:dic q̃ non. vt no.bar.in.l.fi.C. de sen.pas. Si aũt publicatio bonoꝝ nõ est facta:ꝟ solũ ꝑdidit q̃s ereditiũ iuriũ suoꝝ vt ꝓtingit ĩ excõicato 7 scismatico:tũc isti integre recupant bona sua exquo redeũt ad vnitatem 7 in hoc casu intelligit' iste tex.nã ecclesia nõ ꝑdidit iura sua:ꝟ solũ exercitiuz si ꝑlati 7 electi labunt' in heresim:iõ ꝑ reuersionẽ ad vnitatẽ exercet ꝑstina iura.

Licet de vitanda. Electus ĩ romanuz pontificẽ a duab' ptib' cardinaliuz nulla exceptione obstãte est papa.electus aũt a miori numero gerens se ꝑ papa incidit vnacũ sibi adherẽtib' in pẽas hic ꝓtẽtas.h.d. Et sunt tres ptes. In ꝑma ponit' ꝓstitutionis causa. In secũda ꝓstitutio. In tercia q̃dã ꝓtestatõ. secũda ibi statuim'.tercia ibi ex hoc. ¶ Nota ꝑ q̃ papa põt facere ꝓstitutõez sup electõe sui successoris.bz ꝟ inrisditõem sup explicãdis post mortẽ suaz.7 hoc ꝓcedit ex ptãte sibi a xpo tradita dũ in psona petri fuit dictũ Qđcũq̃ ligaueris sup terrã erit ligatũ et in celis ꝛc.vt habet' ĩ euãgelio 7 trãsũptiue.xxiij.q.j. qđcũq̃.7 expo nuntur illa ℞ba quodcũq̃ ligaueris.s. ꝑ statuta vel' ꝑcepta.vt no. Inno.in.c.q̃nto de cõsue.7 põderandũ est ꝟ verbũ quodcũq̃ qđ est vniuersale affirmatiuũ.nihil em̃ excludit cũ dicit quodcũq̃.vt in.c. si romanoꝝ.xix.di.7 in.c.solite.de ma.7 obe.7 itellige claue discretõis nõ errante.vt in.c.miror.xxiij.q.j.no. Hosti.in.c.q̃nto.ĩ.de trãsla.ꝑla.7 Inno.in.c. q̃nto.de iureiurã. hinc dicimus duas esse claues petri.ꝑ vnã significat' ptãs:ꝑ aliaz discretio siue scientia.vñ vna sine reliqua pax valet.de q̃ legit' 7 no.xx.di.in.§.j.cũ.c.se.7.c.fi.de excess.ꝑla.nõ tamen papa põt sibi eligere successorẽ.vt no.glo.in.§.bis oñib'.viij.q.j.sequit' Jo.an.hic et archi. in.c.si trãsit'. lxxix.di.7 tenet' hoc dictũ cõiter ꝑ doc.7 est ratio.q: effectus hmõi electõis refert' ad tẽpus quo nõ est futur' papa.l.q̃no.ff.de iurisdi.om.in.sed ꝓstitutio quã facit super electõe admittit'.q: puidet futuris scãdalis.7 in casu quo alius ꝓter eũ puidere nõ põt. posset tñ papa dare potestatẽ alicui ꝑlato eligẽdi sibi successorẽ.vt i.c.petisti.vij.q.j.7 tũc fit electio aucte pape 7 nõ ꝑpa. ¶ No. secũdo q̃ papa sepe facit statutũ approbãte ꝓcilio dũtaxat nõ disponẽte ac de ꝓsilio cardinaliũ. Et vide qđ dixi.s.c.osius.7 in.c.j.de spõ.7 videt' honestũ vt ista q̃ cõcernũt electiõem futuri põtificis explicent' in cõcilio:vt hic.7 i.c.in noie dñi.xxij.di. ¶ No.tercio q̃ ꝓcurrẽtib' duab' ptib' collegij nõ dz intercedere plena cõcordia. Et plus dico q̃ etiã nõ potest dici ꝓcordia vbi vn' sol' discrepat.vt no.glo.in cle.neromani.ĩ.e.ti.dixi in.c.nõ põt.ĩ.de re iudi. ¶ No.q̃rto ibi absq̃ vlla exceptõe.casuz in quo remouet' ois exceptio ꝓ electũ.q̃ a duab' ptibus nõ poterit opponi q̃ nõ sit de collegio cardinaliuz: lz alitꝫ iura ãtiq̃ viderẽt' inue: vt i.c.oportebat.lxxix.di. vel.q̃ sit vxorat' vel monachus.vt no.glo.in.c.siqs pecuniã.ca.di.7 in.c.q̃s sit.xvij.q.ij. Qual'r aũt fiat si in ritate elect' in papã habeat vxorẽ? vide glo. singularẽ ĩ d.c.siqs pecuniã.q̃ dicit q̃ si refricat' in dubiũ põt dicere q̃ nemo põt cognoscere cũ in hoc nõ habeat supiorem. Si ℞o ꝓstat clare de mrimonio tũc aut vxor inducetur ad ꝓtinentiã.aut si noluerit ꝓtinere reddat debitum 7 nihilomin' stat in papatu.q: nõ repugnat ꝟstãtie papat' seu clericatus. Nã 7 petrus habebat vxorem cũ fait ꝑmotus in papã.ꝓtinẽtia aũt ꝑcessit ex cõstitutione ecclie.vñ videm' q̃ ꝑsbyteri greci sine peccato contrahũt matrimoniũ.vt in.c.nicena.xxxj.di.7 no.in.c.cũ olim.de cle.ꝓiug.7 facit qđ in si.no. Inno.in.c.placz.de ꝓuer cõiu.7 pall'.glo.de quo al's dubitaui quã approbat hic do.an. Et ad ꝑdicta facit iste tex.q̃ dic̃ q̃ elect' a duabus ptib' dz haberi ꝑ ro.pontifice absq̃ vlla exceptione.videt' ꝟ hic papa approbãte ꝓcilio abstulisse omne impedimentuz iuris positiui.secus esset vbi ꝓiugat' faceret se ꝑmoueri in sacerdotẽ. licz em̃ iste recipiat verũ ordinez.vt no. Inno.in.d.c.placet. tñ si restituit' vxori petenti nõ habebit executiõem ordinis.q: ecclia cũ isto non legit' dispensasse.7 ꝑ has ratiões põt saluari glo.in d.c.siqs pecuniã.quam perpetuo tenemẽti. ¶ Quito nota ibi electus fuerit.q̃ ex sola electõe duarũ ptiũ cardinaliũ electus cõsequit' papatũ. vnde non appellat' electus:sed ro.pontifex.nec indiget ad exercitiũ pontificatus confirmatõe seu consecratiõe vel intronizatiõe.7 ꝟ ꝑbat apte iste tex.7 clarius no. Inno.7 ad verbum recepti positũ in tex.qđ videtur obstare quasi vltra electionem requirat' receptio.dicũt doc.q̃ copula et põt exponi ꝑ.i. vel intelligit' receptus habito respectu ad cõsuetudinẽ.q: electus intronizat'. Itẽ põt verificari verbum qñ q̃s bz duas ptes ꝑ accessiuz alioꝝ cardinaliũ:lz a principio nõ habuerit duas ptes.vt.j.dicaz. ¶ Certo nota ibi nomẽ epi.q̃ papa appellat' epũs. nã denomiat se ab ordine tanq̃ digniori 7 nõ ab officio.nam sup̃ episcopatũ nõ est dare aliũ ordinẽ licet reptiatur maior dignitas.de quo vide glo.in.pemio.vj.in ꝓncipio. ¶ No. septimo varias pẽas quib' afficit' gerẽs se ꝑ papa ꝓtra

ꝓstitutõem huius.c. Naz ꝓmo est excõicatus ipso facto vnacũ sibi adherẽtiby. ꝛ hoc tenẽt doc. exponentes tex. ibi excõicatõi sbiaceat. s. ipo iure. ꝛ ꝓto hoc facit vltra eos. qz ꝑ ista ẋba excõicatõi subiaceat fert excõicatio ipso facto. vt habes glo. no. in. c. vnico. de iureiurã. li. vj. ꝓbat in. c. siqs suadente. xvij. q. iij. ũcto ti. de sen. ex. naz in. c. siqs suadẽte. dz q ꝑcutiẽs clericũ excõicatõi subiaceat. ꝛ tn iura cõiter interꝑtant q ꝑ ista ẋba fera tur ipso facto excõicatio. vt pz in to. ti. de sen. ex. ꝛ ꝫ lati us tenẽgi vt credo in. c. aduersus. de imunit. ec. Decũda pena venit imponẽda ꝑ sñiaz. s. depositio ab ordine: vt pz ibi muletent. q ẋba sunt futuri tempis. ꝛ exꝓpio si gnificato reqrũt executõz ordinis. vt nõ. gl. ĩ regla ĩ penis. de re. iuꝝ. li. vj. dixi. in. c. si diligẽti. ꝺ fo. ꝓpe. Tercia pena qz denegat eis in vita cõio corꝑis xꝑi. Quarta q nisi resipuerint incurrũt ꝑpetuã dãnatiõz post mortez cũ dathan ꝛ abiron qs tra miraculose viuos absorbuit ꝛ tãgit hic historiã q habet Numeri. xvj. naz isti duo ꝛ chore tercꝰ intꝛ eos insurgẽtes ꝑ moysen ꝛ aaron volebant sibi vsurpare põtificatuz. nec obediebant moysi ꝛ aaron: tandẽ miraculose dñs oẽs offerrẽt incẽsuz tra di rupta est vbi isti ꝛ familia ipsoꝝ ꝓsistebant: ꝛ eos viuos absorbuit. ꝛ ignis exiuit terribilis: ꝛ ꝓbussit ducentos et qnqginta viros q istos seqbant in coꝝ facinore. ꝛ plenius dic vt habet in. d. c. xvj. ¶ Octauo nota q electus a maiori ꝑte cardinalũ nõ dz se gerere ꝑ papa alis incurrit penas ꝑdictas: nisi maior ꝓcordia intercesserit. i. nisi alij cardinales accedãt ad istũ electuz a maiori ꝑte: ita q ꝓputatis istis postea accedẽtiby habeat duas ꝑtes. ꝛ est illud spãle ĩ electõe pape. vt possit ꝓalescẽ ꝑ accessuz alioꝝ. ꝛ q accedẽtes ex postfacto ꝓputent in numero ita q augeãt numeꝝ eligentiũ. secꝰ in electõe aliorũz ꝑlatoꝝ. vt no. ĩ. c. auditis. ꝛ. c. q sicut. ꝛ. c. ecẽa. cl. ñ. j. e. ¶ No. ꝫ regulã q in explicandis ꝑ collegia inferioꝝ ecclesiaꝝ sufficit maior ꝛ sanior ꝑs collegij. Et nõ q duo requirunt copulatiue. non ꝫ sufficit q sit maior ꝑs nisi etiã sit sanior. nec etiã sanior nisi sit etiã maior. ꝓcorꝺ. c. qz ꝓpt. j. e. ꝛ. c. j. de bis q fi. a ma. par. ca. Et ꝑ hũc tex. et iura, ꝓrime all. dic q etiã ĩ statutis ꝓdẽdis sufficit maior ꝑs collegij. nec reqrunt due ꝑtes ꝓsentientes cũ tex. iste ponẽdo regulã reqrat solũ maiorẽ ꝑtẽ. et seqt bar. ꝑpe in qõne statutoꝝ in. l. oẽs ꝑli. ff. ꝺ iusti. ꝛ iu. ꝛ ꝫ tene qc. ꝙd senserit glo. ĩ. c. j. de bis q fi. a ma. par. ca. Itẽ nota finem lre ꝛ tene eã mẽti ex q colligunt duo dicta notãda ¶ Primo q papa nõ hz superiorẽ. vñ dixit Jo. an. in. c. oli. de resti. spo. q papa oĩno nulli sbest. Idẽ sensit Host. ĩ d. c. q̃nto. de trãsla. ꝑls. vbi dixit q papa ꝛ rꝑus faciunt vnũ ꝓsistoriũ ita q excepto peccato põt papa q̃si oĩa facere q põt deꝰ. ꝛ nisi circa fidẽ a nemie põt iudicari. Ad idẽ vide qꝺ no. Jo. an. ĩ. c. ad honorẽ. de aut. ꝛ vsu pall. vbi q̃si idẽ sensit. ꝛ facit qꝺ habet. ix. q. iij. nemo. et. c. alioꝝ. ꝛ. c. cuncta ꝑ mũdũ. ꝛ in. c. ꝑ principalẽ. Hz tu limita vt dixi ĩ. c. significasti. s. e. ¶ Decũdo colligit ꝫ q super scismate ñ põt ꝙgregari ꝓcilium. ꝛ ad id qꝺ tex. ꝫ dic dic q iõ spãle statuit hic ĩ duabꝰ ptibꝰ cardinalũ. qz nõ põt ad superiorẽ hũ recursus. ꝛ vi ꝫ dictũ tenẽ hic ꝺ. an. Hz tu vide tex. singu. in ꝓmũ in. c. si duo ꝑ fas. xxix. di. vbi apte maxime ꝓbat iuncta glo. q ĩ discordia duoruz electoꝝ dz ꝙgregari ꝓcilium gnãle. ꝛ ille remanebit papa quẽ ꝓcilium approbauerit. ꝛ fuit illud. c. valde singlare al leg. ¶ Dicꝫ. ꝛ ꝓstãtie q̃ fuit ꝙgregatũ ꝓcilium ꝑ illos ꝓtẽdẽtes te papatu. Quis autez cõgregabit tũc cõcilium cũ ad solũ papã ptineat ꝙgregatio ꝓcilij. vt. xvij. di. multis. ꝛ q̃si ꝑ totũ. Dixit ¶ Hug. notabile ẋbũ in. ꝺ. c. si duo. qꝺ notabiliꝫ retulit Archi. q ad collationẽ cardinalium spectabit ꝙgregatio. ꝛ illud dictũ ¶ Hug. multũ fuit allegatum in illa cõgregatõe cõcilij ꝛ practicatũ. vñ cardinales ꝓueniẽtes ¶ Dicꝫ. scripserũt aduersus ꝓncipes ꝛ ꝑlatos orbis. ꝛ ꝑ hoc facit. nã exq̃ electio pape ptiet ad cardinales. ꝫ oĩa ad q̃ ꝓuenit ad electõz vnici ꝛ veri pastoris debẽt ad eos ꝑtinere. ar. in. c. prudentiã. ꝛ. c. ꝑterea. de of. dele. ꝛ in. l. oĩo. ff. de spõ. ꝛ in. l. ad legatũ. ꝛ. l. ad rez mobilẽ. ff. de ꝓcu. ꝛ. l. cui iurisditio. de iurisdi. om. iu. Et ad istũ tex. in eo q dicit q ad superiorẽ nõ põt hũi recursus dic. s. cõmode. qz cõciliũ gnãle nõ põt de facili ꝙgregari: ꝛ interim ecclia pateret gñissimũ ꝓiudiciũ. nõ enim dicimur posse qꝺ cõmode nõ possum⁹. vt in. l. nepos. ꝓculo. ff. ꝺ ẋ. sig. Ultimo ex ꝓdictis ꝛ ex tex. nota q electio pape spectat ad cardinales dũtaxat. nõ est ꝫ opus vt expectet imꝑator vel etiã ipsi⁹ nũci⁹ sicut olim. lxiij. di. ꝛꝓ. ꝛ lz ꝑm iura antiq̃ epi cardinales hãent prẽ alijs ꝓrogatiuã. qz ipsi priꝰ tractabãt de electõe ꝛ postea vocabãt cardinales ꝑsbros ꝛ diaconos. vt habet in. c. ĩ nomine dñi. xxiij. di. hodie tñ ex cõsuetudine oẽs cardinales sunt pares. puto tñ q de iure debẽt seruari ꝓmuz. qz iste tex. nõ derogauit ꝓioribꝰ cõstitutõibꝰ: ꝫ adiũxit: vt ptz in ꝓncipio ibi decernim⁹ adiũgendũ ꝛc. a lege autez antiq̃ nõ recedit nisi q̃tenꝰ repit cautũ in noua. vt. l. ꝓcipim⁹. in fi. C. de ap. Hz aduerte ad vnã notabilẽ obiectõem quã fecit cõciliũ Pisꝫ. ꝛ cõstantie. dicebãt enim q ista iura q̃ tribuũt cardinalibꝰ electõem pape loquũtur qñ eccl'ia vacat ꝑ depositões pape factas ꝑ cõciliuz vel qz cõciliũ cõgregatũ sup discordia decreuit nullũ eẽ papã tũc electõ dz spectare ad totũ cõciliũ. qz iura antiqua vident velle. vt in. ꝺ. c. si duo cũ si. ꝓtẽtis in ea. di. q̃ iura in hoc casu nõ repiunt correcta ꝑ iura noua. ergo ab eis ñ ẽ recedẽdũ. vt. s. dixi. ꝛ placet mihi ĩ iure Hobiectio exquo cõciliũ est cõgregatũ. Pro euitanda tñ discordia fuit obtentũ vt cõciliũ ꝑ illa vice transferret potestatẽ suã in collegiũ cardinaliũ. ꝛ ita cardinales elegerũt ex ꝓtãte ꝓpria ꝛ cõcilij. ꝛ hec diligẽter notaꝺ ¶ Hz ꝑ declaratiõe tex. q̃ro: dic hic q spãle aliq̃d statuit ꝫ in electõe ro. põtificis circa cõcursum duaꝝ ptiũ: nũquid sint ꝛ alia spãlia: dic q sic: quoꝝ q̃ꝺã colligunt ex isto tex. ꝛ miscẽdo ea q̃ cõsistũt in iure ꝛ ĩ facto. dic pot Jo. an. q spãle in scrutatoribꝰ vocũ. eligunt cm̃ duo genera scrutatoꝝ. ꝛ ꝑ tres qui debẽt scrutari vota oĩm cardinaliũ. Itẽ alij tres qui debẽt scrutari priꝰ vota istoruz trium scrutatoꝝ. ꝛ eligunt isti tres scrutatores de quolibet ordine cardinaliũ. s. vnus epus: alius ꝑsbyter: tercius diaconus. ꝛ hoc cõsistit in facto non in iure. qz cardinales cõsueuerũt sic facere. nõ autẽ astringunt a iuris impositõe. Secundũ speciale q quilibet cardinaliũ potest nomiare quos quot vult. nec refert vtruz quilibet cardinalis dicat eligo: vel dicat nomio seu cõsentio ĩ talem. iste em̃ tex. aliquãdo appellat electõem. aliq̃ nominatõem. aliq̃ cõsensum. vnde satis est vt habeat cõsensum duarũ partiũ cardinaliũ ꝑ quecunq dũmodo intẽdunt eum eligere in papã. secꝰ est in electõe alioꝝ ꝑlatorum. qz debet fieri electio ꝑ vnũ nomie totiꝰ collegij. vt in. c. sic. de of. dele. li. vj. legit ꝛ no. in. c. ĩ genesi. j. e. Tercium spãle qz nõ ẽ dãa ĩ ordine noiatõis. nõ em̃ ẽ vis vtꝝ vltimo noiatꝰ fuerit electꝰ. satis est em̃ q sit electꝰ a duabus ptibꝰ. Hz certe idẽ est in electõibꝰ alioꝝ ꝑlatoruz. qz ꝑ noiatiões nõ acquirit ius ꝑ noiato. vt in. c. q sic. j. e. Quartũ spãle in accessu. nam durãte scrutinio quãtumcũq publicato pñt alij cardinales accedere ad electum ꝑ alios ꝛ resilere ab electõe quã fecerãt: vt sic habeatur cõcursus duarũ partiũ. vt. s. dixi. vñ si repitur quis electus etiã ab vno solo exquo nemo repit electꝰ a duabꝰ ptibꝰ pñt cardinales accedẽ ad istũ ꝛ augmẽtare numeꝝ eligentiũ. ar. ꝫ in. §. ꝑterea. qꝺ nõ est in electiõibus alioꝝ. vt. s. dixi. tñ dicit ¶ Host. hoc ꝓcedẽ nisi noiatus a minori ꝑte gesserit se ꝑ papa. qz cũ tunc sit ipo facto excõicatꝰ vt. s. dixi: nõ videt de mente huius tex. q possint alij ad istũ accedẽ ꝛ suã electõez validare. qꝺ mihi satis placet. Quintũ spãle colligit ex ꝓdictis ꝛ specifice cũ cardinalis vult variare publicato scrutinio. naz dicit ¶ Host. q non potest simpliciter resilẽ ab electiõe quã fecit etiam si repiatur ab ipo solo electus. sed bene

potest variare p accessum.i. accedẽdo ad electũ p alios ar.ℬ in.xv.ꝑterea.qđ nõ ꝓtigit in electõe alioꝝ.qꝛ publicato scrutinio nõ pñt electores variare etiã p accessuꝫ vt in.c.publicato.j.e.Dextũ spãle q in electõe pape nõ fit collatio:nisi q̃ ad numeꝝ:vt hic.in alijs xvo electõibꝫ fit etiã collatio q̃ ad meritũ ꝛc.vt i.c.eccl'ia.q.j.e.Septimũ spãle est q in ista electiõe nõ admittit' aliq̃ exceptio ꝑ electũ a duabꝫ ptibꝫ.sec⁹ in alijs.vt i.c. fi.j.eo.li.vj.qđ an sit vꝝ idistincte.j.lati⁹ dicã post glo. Octauũ spãle in expectatiõe absentiũ cardinaliũ.dꝫ em̃ absens expectari,put dr̃.in.c.vbi piculũ.j.e.li.vj. Nonũ spãle qđ a iure nulla forma est tradita in ista electõe pape.vñ pñt cardinales eligere vt volũt dũmõ ꝓsentiãt due ptes vt hic.pñt g̃ eligere p scrutiniũ secretũ seu publicũ vel facere ꝓmissuꝫ.dicit tñ Jo.an.ꝛ bñ q vn⁹ solus cardinalis possit resistere ꝓmisso ne p̃iudicet' iuri suo.q̃a in re cõi potior est ꝓditio ꝓhibentis.vt i regl'a in re cõi. li.vj. Idẽ tñ est quo ad ℬ vltimũ in electõe alioꝝ plato rum.vt no.in.c.scriptũ.ꝛ.in.c.qꝛ ꝓpter.j.eo. Decimuꝫ spãle qꝛ electões alioꝝ platoꝝ requirũt ꝓfirmatiõeꝫ.vt s.e.ti.c.postq̃.ꝛ.j.e.nihil.ℬ electio pape ñ reqrit de alio adminiculo.vt.s.dixi. Undecimũ spãle q in electõe pape requirunt' due ptes collegꝝ:sed in electõe alioꝝ sufficit maior ps:vt hic. Duodecimũ spãle q̃ ad psonas ℬ cõtentas q̃ nõ bñt locũ in electõibꝫ alioꝝ. Tredecimuꝫ ꝛ vltimũ circa exceptõem excõicatõis suspẽsiõis vl' interdicti nõ admittendã ꝑ eligẽtes.nã cardinales vt cito,p uideat' eccl'ie vl' nõ pñt repelli p exceptiõeꝫ p̃missaꝫ.vt in cle.ne romani.j.e. sed electores alioꝝ platoꝝ pñt repelli. vt.no.i.c.illa.j.e. Possunt etiã adduci alia spãlia q̃ colligas p te ex tex.c.vbi piculũ.ꝛ cle.ne romani:p all'. In glo.j.in fi.ꝛ dic q supꝝ electõe pape emanauerunt q̃ndã iura. Primuꝫ ius antiquũ:de quo exẽplificat ista glo. Secũdũ ius nouũ hui⁹. c. Tercũ fuit magis nouũ in q̃dã extrauagãti Jnno. q̃rti. q̃ incipiebat frequẽter. ꝛ hodie illa est sblata,ppt' ꝓpilatõem sexti. Quartũ fuit ius magis nouũ.vt in. c.vbi piculũ.j.e.li.vj. Quintum fuit ius nouissimũ:qđ habet' in cle.ne romani.j.e In glo.ij.in fi.vbi dr̃ q tractat⁹ futuri tpis non spectat ad iudicẽ.g̃ nõ potuit papa hoc ꝓdere statutũ supꝝ futuris causis. Hoc,p solutõe remittũt ad no.in.c.in nr̃a.dr̃ sepult'.ꝛ in.c.plat̃is.de homi.li.vj. Dꝫ tu dic clari⁹ q ꝑnũ loquit' in iudice q̃ nõ põt sentẽtiare supꝝ futuris si obligatio nõ est orta de pñti.sec⁹ est in cõstitutõe q̃ fieri põt vt obuiet' futuris malis.qꝛ ꝓstitutio nõ vidicat de pñti ℬ snĩa sic.ideo aliud in snĩa q̃ in ꝓstitutõe.ꝛ vide ad p̃dicta tex.iuncta glo.in.c.romana.§.caueãt.de sen.ex.li. vj In glo.ij.in fi.vel expone fm Jo.an.inimico hoie .i.homi.nã dyabol⁹ inimicat' hoibꝫ,ppt' iuidiã.de q̃ vide bo.tex.xvj.q.ij.in.c.visis.ꝛ de pe.di ij.in.c.princeps. In glo.in xv.exceptõe:ibi vbi de hereſi.põdera bñ gl. vult em̃ q ꝑ electũ a duabꝫ ptibꝫ cardinaliuꝫ possit opponi de hereſi p viã exceptõis. Jnno.ꝛ Lõposto.dicũt q ꝛ papa possit accusari de hereſi.vt in.c.si papa.all'.in glo.nõ tñ põt de here.excipi.qꝛ ista lr̃a remouet oẽꝫ exceptõem. Et,p hac opi.facit:qꝛ ex sola electõe elect⁹ cõ sequit' plenũ ius.vt.s.dixi. Et no.hic in gl.fi.ideo exceptio nõ est in hoc casu ꝓportionabilis.qꝛ exceptio opponit' ꝑ petentẽ cũ sit actõis exclusio. vt in.c.ij.de ordi. cog.sed elect⁹ in papã nihil petit cũ iaꝫ sit adept⁹ plenũ ius. Hos.ꝛ Phil. tenuerũt dictas glo. qꝛ si põt ꝑ papã agi de hereſi:multoforti⁹ excipi.vt i regula q̃ ad agendum.de re.iu.li.vj. Jo.an.sequit' Jnno.ꝛ ad illã regulã rñdet q nõ hꝫ locũ in possessorijs recupande vel adipiscẽde.vt hic no. Jo.an.hic multũ instat ꝛ aliq̃ntulũ cõfuse,pcedit.capiẽdo tñ q videt' de mẽte et aliq̃ addẽdo cũ q̃rit' an aliq̃ exceptio sit admittẽda ꝑ electũ in papaꝫ distingue sic.q aut opponit' aliq̃ p quã negat' istũ fuisse electũ a duabꝫ ptibꝫ cardinaliũ. puta qꝛ negant' aliq̃ ex electoribꝫ fuisse cardinales vel q̃d simile.ꝛ talis exceptõ indubitãter debet admitti. Ratio:qꝛ iste tex.in excludẽda exceptõe fundat se supꝝ electiõe a duabꝫ ptibꝫ cardinaliũ facta. debꝫ g̃ admitti omnis exceptio p quã detrahitur huic q̃litati supꝝ qua se fundat ius ĩ reuocatõe exceptionũ.vt in.l.j.ꝛ ibi plene p bar.ff.qđ vi aut clam.di xi in.c.item cũ quis.de resti.spo.hinc est q si statutũ remouet exceptõem cõtra instrumentũ publicũ:admittit' nihilomin⁹ exceptio q illud instrm non sit publicuꝫ.q̃a tũc cessat statutuꝫ.hinc dicit glo.notabilis in cle.vnica. de sequest.q si p ꝓstitutõem remouet' oĩis exceptio ꝑ sententiã:potest nihilomin⁹ opponi q sentẽtia fuerit lata a iudice non suo.qꝛ talis non est sentẽtia.vt in.c.at si clerici.de iudi. Aut ꝓsupponitur q electio fuerit facta a duabꝫ ptibus cardinaliũ:ꝛ tũc est dubiũ. puta tamẽ q omnis exceptio q̃ naturaliť.i.de iure diuino vel naturali infert istũ non esse.nec posse esse papaꝫ q talis exceptio sit admittẽda.qꝛ inficit ius habẽdi ꝛ possidẽdi.naꝫ talis exceptio admittit' etiã in possessorio recupande.vt no. glo.viij.di.quo iure.dixi in.c.item cuꝫ quis. vñ hec exceptio q electus sit heretic⁹ vel q sit mulier vel furiosus vel infans debꝫ admitti. qꝛ si est hereticus non potest esse papa.qꝛ ius papatus non cadit in cuꝫ.cum em̃ sit extra eccl'iam nõ potest esse caput eccl'ie. Idẽ in muliere. vt in.c.noua.j.dẽ pe.ꝛ remiſ. Idẽ in furioso ꝛ infante cũ isti naturaliť non habeãt ꝓsensuꝫ. Et ,p hoc facit ista litera dñi dicit q taliť elect⁹ debꝫ hũi ,p romano põtifice remota oĩi exceptõe necessario nõ oportꝫ q lr̃a verificetur in eo q̃ põt esse papa saltẽ de iure diuino vel naturali.ꝛ itellige q obstat exceptio anteq̃ adipiscat' possessionẽ administratoꝝ. Nã postea nõ possꝫ excipi:ℬ debet accusari rõne p̃dicta.ꝛ p̃dicte exceptiões sunt potius intentõis.nam excludũt intentõeꝫ electi nõ actionẽ.qꝛ nulla actio sibi ꝓpetit in casibꝫ p̃dictis,ℬ exceptio reddẽs eũ incapacẽ,seu inhabilẽ de iure positiuo nõ dꝫ admitti.ꝛ de hac exceptõe põt itelligi ista lr̃a:q̃si p ista verba voluit tex.tollẽ oĩa impedimenta iuris positiui.vnde nõ poterit opponi q sit laic⁹.qꝛ ꝛ petr⁹ erat laic⁹ q̃n fuit ꝓstitut⁹ põtifex. Idẽ si opponit' q sit ꝛiugat⁹:vt.s.dixi vel q̃d sil'e. Et ex p̃dictis infero ad q̃stionẽ notabilẽ:pone q aliq̃s fuit elect⁹ in papã p seditõem vel p̃sumptionem vel q̃libet ingeniũ:nũquid iste sit papa vel põt recipi,p papa:vide tex.singularẽ.i.d.c. in noie dñi.xxiij. di.q̃ dicit q non.ℬ est excõicat⁹ cũ oibꝫ fautoribꝫ suis.et sic iste tex.nõ est hodie sblat⁹ p istũ qđ voluit exꝑsse hic Host.dicit em̃ q non solũ obtinẽs papatũ ꝑ puisionẽ hui⁹.c.incurrit penas de q̃bꝫ hic:ℬ etiã obtinẽs papatũ p seditiõem ꝛc.incurrit penas hic positas.nec dꝫ recipi p papa. Et exponit Host. ista xba q seditio ponit' p violẽtia vel oppressiõe.p̃sumptio,p ambitioso tractatu p̃mouẽdi ingeniũ,p fraude calliditate ꝛ dolo. Et ad ℬ allego.lxxxix.di.siq̃s pecunia.cũ multis.c. eiusdẽ dis.ꝛ dicit q illa.c.essent legẽda int' cardinales in electõe pape Aduerte vltra doc.hic.nã p̃dicta p̃nt hẽ duplicez intellectũ. Prim⁹ est q elect⁹ p seditõem nõ sit papa.s. q̃n non fuit electus ab habẽtibus potestatez.ꝛ iste intellectus est clar⁹. Et sentit glo.in. d.c.siquis pecunia.vbi q̃rit in principio vtrũ electus in papam symoniace possit accusari de symõia:ꝛ ꝓcludit q non.et tñ ista electio fuit facta p p̃sumptõem seu p ingeniũ:nihilomin⁹ glo. illa sentit q sit papa. Et ,p hoc facit iste tex.q̃ remouet omnes exceptões ꝛ disponit vt habeat' ,p romano pontifice ab vniuersali eccl'ia exquo fuit electus a duabꝫ ptibus cardinaliũ.ꝛ iste intellectus mihi placet ad illa iura. vnde dicerẽ q ꝓtra electũ a duabꝫ ptibꝫ cardinaliũ nõ potest opponi q fuit electus p ingeniũ p̃sumptionẽ vel seditõem:nisi sit talis exceptio q̃ ipso facto ãnullat illaꝫ electionẽ.vnde dubitat' vtrũ electio facta p impressionem,seu violentiã sit ipso iure nulla.ꝛ fuit maxima ꝓtentio tpe scismatis,prime p̃teriti in electõe vrbani.nã cardinales dicebãt q elegerãt papam p impõssionẽ roma-

nouuz.7 recedentes ab electo elegerũt aliũ papã in ciui tate fundensi.7 multi valẽtissimi viri ꝓsaluerũt q̃ data impssione illa electio nõ valeret.multi ꝛ.7 vide ad pdicta singulare dictũ Jnno.in.c.q̃ sicut.j.eo.vbi tenet q̃ electio facta p impssionẽ tenet lz sit cassanda.7 mlti tenuerũt istã ptẽ:pleriq; tenuerũt oppositũ.7 pcedit questio nõ solũ in electõe pape:ꝫ etiã in q̃libet electõe.puto in hoc articulo sic distinguẽdũ.q̃ aut electores ꝓpellũtur p impssionẽ eligẽ certũ:7 tũc ipso iure non valet electio.q: est ꝛ.ppriũ significatũ 7 substãtiale vocabuli.naz eligẽ est vnũ ex pluribꝫ volũtarie cape.vñ nõ est electio vbi nõ est volũtas libera.xxiij.q.v.ad fidẽ.7 est tex.valde no.in.c.vbi piculũ.in.§.cetex.j.e.li.vj.vbi dr q̃ cessat electio vbi adimit libertas eligẽdi.7 põdera ꝛbũ libertas.requit g̃ in electõe ꝓsensus liber.Si g̃ adest cõsensus sine q̃litate libertatis nõ est illa electio:sicut ĩ silli dicim⁹ in mrimonio carnali.vt in.c.cũ locũ.7 qr ibi no.j.de spon.7 vide glo.in.c.quisqs.7.c. bone.j.e. q̃ sentiũt q̃ pdixi. Jdẽ etiã sentit bar.in tractatu d tyrãno.vbi dicit q̃ si ciuitas bñs electõem rectoris 7 p tyrãnũ ꝓpulsa eligẽt rectorẽ nõ valet electio.vñ sñie late ab illo rectore essent nulle.p quo bñ facit.l.ij.ff.de iudic.vbi requit liber ꝓsensus in trãsferẽda seu progãda inrisditõe. Ex quo etiã infert q̃ si tyrãnus iuit in ciuitatem liberã cum exercitu magno:7 ppter timorẽ exercit⁹ ciuitas eligit tyrannũ in dñm trãsferẽdo in illũ omnẽ iurisditõez nõ valet qr tali timore agit.7 p ꝓns nõ valebũt gesta a tali tyrãno:qr bñ notabis.7 firmat bar.in.d.tractatu d tyrã. facit qr no.in.l.decernim⁹ C.de sa.sanc.ec. Aut ꝓpelluntur electores eligẽ aliquẽ de certo genẽ ꝓsonaꝝ.et puto q̃ talis electio valeat. q: nõ adimit oĩno libertas eligẽdi:ꝫ restringit.sicut in silli videm⁹ in cõsuetudine q̃ põt restringere libertatẽ eligẽdi:puta ad certũ gen⁹ ꝓsonarum.ꝫ nõ põt tollere libertatẽ remanẽte ptate eligendi. vt ꝓbat in.c.cũ terra.j.e.7 ibi p Jo.an.in.cto.c.cũ dilectus.de ꝓsue.7.c.abbate.de ver.sig.7 sic põt dicte opi.7 iura ꝛria reduci ad ꝓcordiã iudicio meo. Jn glo.i ꝛb. a duabꝫ ptibꝫ:ibi 7 dr q̃ nõ.vult g̃ glo.q̃ elect⁹ nõ ꝓputatur in numero duaꝝ ptiũ.7 iste intellect⁹ ꝛbat etiã in electõibꝫ alioꝝ:nũquid vor electi debeat ꝓputari in numero vocũ eligẽtiũ.7 intellige istã q̃stionẽ duobꝫ ꝓcurrentibꝫ.videlicz q̃ iste elect⁹ sit de collegio ita q̃ habeat vocẽ in illa electione Jtẽ q̃ ꝓsentiat electõi de se facte 7 aliũ nõ eligat.nã si ipe eligeret aliũ vl nõ bret vocẽ ĩ collegio essz indubitatũ q̃ vor sua nõ ꝓputaret in numero.ꝫ eo casu quo ꝓsensit electõi de se facte 7 hz vocẽ.cõclude post doc.aut fit electio p scrutiniũ priuatũ et vor sua nõ ꝓputabit in numero.q: cum ipse ignoret an fuerat electus ab alijs nõ poterat dicere eligo meipm.quia tũc tanq̃ ambitiosus esset repellẽdus.Sz si electio fuit facta p scrutiniũ publicũ:ita q̃ q̃libet palã exprimebat vocẽ suã:tũc vor electi ꝓputat in numero.qd intellige qñ ꝑus fuit elect⁹ ab alijs 7 ipe ꝓsensit illi electiõi.nã tũc non põt dici ambitiosus cuz nõ oriat a se:ꝫ sit vocat⁹ a fratribꝫ.7 vide qd dicaz in.c.cũ in iure.j.e.puto tñ q̃ in papa sit istud spãle q̃ qñcunq; ipe in scrutinio publico vel ꝑuato ꝓsensisset in aliũ q̃ postea videns se electũ ab alijs põt recedere ab electõe quã facit 7 accedere ad electõem de se factã.q: admittit variatio:vt.s. dixi in electõne pape p accessuz.vt in fi.glo.non tñ intelligas istã glo.q̃ cardinales simplr possunt recedẽ ab eo qd statuitur hic a duabꝫ ptibus.nam essz ꝛ cle.ne romani.j.e.sed intellige q̃ possunt recedere formalr:non aũt materialiter.vñ possunt cardinales ꝓuenire ꝑm doc.vt elect⁹ a maiori pte sit papa.q: p istã ꝓuẽtionẽ spãlẽ vident omnes ꝓsentire in electũ a maiori pte.7 possunt cardinales ita ꝓuenire.q: eis vt.s.dixi non est tradita certa forma eligẽdi.vñ satis est q̃ in effectu ꝓueniãt due ptes cardinaliũ.secus est in electõe vbi p forma debz interuenire certus numerus.de quo vide tex.ĩcta glo.in.c.is cui. j.eo.li.vj. Jn glo.in ꝛbo nullatenus in fi.dic q̃ hodie est de iure nouo.vñ ista glo. ꝑsagauit ius nouũ. vt habetur in.c.vbi piculũ. j.e.li.vj.iuncta cle. ne romani.e.ti. Jn glo.i ꝛb.speciale:ibi ꝫ q̃ debẽt esse pñtes.ꝫ solutio bona.vñ cõclude eam taz de iure ciuili q̃ canõico q̃ ad hoc vt valeat qd agit in aliqua vniuersitate oportz q̃ due ptes vocandoꝝ sint pñtes.vt in iuribus allegatis i glo.7 quicqd fit a maiori pte dnarũ partiũ tenet.vt i.l. qd maior.ff.ad munici.7 in.c.j. de bis q̃ fi.a ma. par.ca. q̃ iura debẽt sic intelligi.7 hoc cõmuniter tenet a legistis. vt no.p glo in.l.plane. hic all.7 p bar.in.l. omes populi ff.de iusti.7 iur. Sz de iure canonico dubitat vtrũ requirantur necessario due partes si multi vocati noluerunt ꝛnire.de quo vide in.c.cuz nobis.7 in.c. in causis.j.eo. Jtẽ de iure canonico certũ est q̃ si ꝓtemnitur vnus qui debebat vocari põt facere cassari quicqd fuerit actuz p totam vniuersitatẽ.vt in.c.bone.ij.7 in.c. q̃ sicut.j.eo.7 quo ad cardinales dicũt hic doc. 7 bene q̃ sufficiũt due partes pũtiuz dũmodo alij fuerunt expectati.vt habetur in.c.vbi piculũ.s.all.vnde non est necesse q̃ cõsentiant due partes omniũ cardinaliũ:ꝫ ꝑsentiuz in cõclaui.ar.x.q.ij.hoc ius porrectuz. Extra glo.querit quid si omnes cardinales casu sunt mortui ad quẽ tunc spectabit electio pape:Hosti.refert duas opi. Quidã dicunt q̃ ad clerum romanũ.vt in.d.c.in nomie dñi Alij dicũt q̃ ad ꝓciliuz generale sicut ptinebat de iure antiquo.lxxix.di.quasi p totuz. Ipse Hosti. dicit q̃ prima opi.est tutior:secũda instior. nam difficile est cõgregare conciliũ.Si aũt omnes sunt mortui ꝑter duos illi poterunt eligere.7 vnus poterit eligere aliuz dũmodo alius ꝓsentiat electõi sue.Si ꝛo vnus solus remansit ille habebit electõem:iuxta no.in.c.gratũ.s.ti.pri.non tamen poterit eligere seipm.vt in.c.p ꝛstras.de iurepat. putarẽ tamẽ q̃ iste nomine totius collegij poterit dare hãc ptatẽ alteri. 7 ille tanq̃ ꝓmissam⁹ poterit eligere istũ dũmodo cesset fraus 7 ambitio. Ni.

C Vm in cunctis. Electio ad epatuz fieri debz de digno sciẽtia moꝝ et etate. 7 q̃ habeat.xxx.annũ completuz:7 sit de legitimo matrimonio nat⁹.h.d.vsq; ad.§.cũ ꝛo. Diuidit istud principiuz in tres ptes. Nã ꝑ põit vna rõ statuẽdi. secũdo alia:ibi ea ꝑpt.tercio statutũ:ibi pñti. No.ꝑ tres q̃litates requisitas ĩ ꝓmouẽdis ad sacros ordines 7 ad misteria.i. ad dignitates 7 officia ecclia̅stica. Nã ꝑ requit etatis maturitas.secũdo moꝝ g̃uitas.tcio lr̃aꝝ scia.potes addẽ aliaz q̃rtã.s.q̃ sit d legitio mrimõio nat⁹.vt pz.j. de fil.ꝑ sbs. q̃si p totũ. Circa pmã.s.etatẽ requisitaz in ordinãdis:dic vt habes hodie ĩ cle.gnãlẽ.de eta.7 q̃li. Circa secũdũ de g̃uitate moꝝ:habes.j.de vi.7 ho.cle.p totuz.7.xlj.di.p totũ.Circa terciã.s.scia q̃ 7 q̃lis requirat in ꝓmouẽdo dicã.j. De etate ꝛo requisita in ꝓmouẽdo ad dignitatẽ 7 bñficia inferiora vide qd plene dixi in.c.sup inordiata d ꝓbẽ. No.secdo q̃ eps dr gnãlr ꝑsse cure totꝰ dioceꝝ.vñ tota dyocesis põt sibi dici parochia.vt ĩ.c.aplice.j.de donat. No.iij.ibi in seipo debz ostẽdere.q̃ epi scopus debz esse speculũ alioꝝ ĩ moꝝ.ꝓcor.c.magne. de voto. No.q̃rto ibi exꝑter.q̃ ꝑm tpis necessitatez põt dispẽsari circa ꝓmouẽdos ĩ eꝑos patiẽtes defectuz eoꝝ q̃ ꝑ requnt.ꝓcordat.c.inotuit.j.e.vñ ꝑ refert Jo. an.q̃ q̃dã nobilis 7 potẽs fuit ꝓmot⁹ in eꝑm dispẽsatiue in.xviij.ãno.hec tñ dispẽsatio nõ dz fieri sine maxima causa. Utr aũt papa peccet dispẽsando vbi nõ ẽst causa:vide Jnno.in.c.cũ ad monasteriũ.de sta.regula.7 qd melius dixi in.c.de multa.j.de ꝓben. Unũ tamẽ scias q̃ vbi nõ subest causa legitima nõ dr ꝓprie dispẽsatio:ꝫ potꝰ dissipatio vt colligit ex diffinitõe dispensatõis.quã diffinitõem vide p glo.notabilẽ.j.q.vij.i.§. nisi rigor.7 tene illam glo.menti.q: tangit multa necessaria in materia dispensatoꝝ. Ultimo no.q̃ eligẽd⁹

in epm debet ꝓpleuisse.xxx.annũ.naz in anno.xxx.chri-
stus fuit baptizat⁹ ⁊ incepit pdicare.ideo ad ipsi⁹ salua
tois instar istud tps fuit pfixũ in epo. vt in.c. ꝓsbyter.
lxxvij.di.glo.tñ ibi refert Jo.chrysostomuz tenuisse q
xp̃us nondũ ꝓpleuerat tũc.xxx.annũ:sed solũ attigerat
xxx.dies ꝛ.xxx.ãno. Jtẽ põdera ter.dũ req̃rit q sit na
tus ꝛ legitimo mrimõio.nõ em̃ req̃rit solũ q sit legiti-
mus:ꝫ q sit nat⁹ d̃ legitimo mrimõio. An aũt põt pmo
ueri in epm legitimat⁹ p sequẽs mrimoniũ:ꝫ lra sic pon
derata facit q nõ.ꝫ ꝯriũ tenet glo.in.d.c.inotuit.⁊ dic
vt ibi dicã. Dico declaratõe lre q̃ro q̃ scia requirat tã
in epo q̃s in alijs hñtib⁹ dignitates vl officia vl bñficia
eccliastica. So. Jnno.ponit hic q̃dã bona dicta:⁊ i ef-
fectu ꝓcludit q q̃dã est sciẽtia eminẽs.q̃daz mediocris.
q̃daz sufficiẽs. Eminẽs sciẽtia dr̃ illa p quã ds scit diffi
cillimas q̃stiones explicare ⁊ diffinire in pmptu sine re-
uolutõe librox. Mediocris x̃o dr̃ p quã difficiles q̃sti-
ones ꝛcidunt cũ reuolutõe tñ librox. Sufficiẽs autez
est legitima req̃sita fm q̃litatẽ officij seu bñficij.vñ di-
citur ds hãe scientiã sufficientẽ qñ sufficiẽter põt exple-
re ea q̃ necessario icũbũt officio suo. Et ꝫ sufficiẽtia cõ
siderat arbitrio boni viri fm q̃litatẽ loci vbi hz iste vi-
uere ⁊ quersari ⁊ fm q̃litatẽ officij sui.ido ad ꝓpositã q̃-
stionẽ ẽ dicẽdũ q papa debẽt hãe maiorez sciam reliqs
cũ sit ꝓpositꝰ cure totiꝰ xp̃ianitatis. Epix̃o debẽt habẽ
noticiã noui ⁊ veteris testamẽti cũ oipotẽti teneant red
dere ꝛ fide rõnẽ.ꝛ quo vide bonũ tex.xxij.di.in.c.qa
epus.lxj.di.in.c.j.⁊.q̃. Jtẽ fm Hosti.debẽt hãe sciaz iu
ris canõici cũ fm illã debeãt iudicare p̃ptim i causis ma
trimõialib⁹.vt in.c.j.ꝛ ꝓsan.⁊ affi. Archidiaconi x̃o ⁊
ꝓpositi debẽt scire iura fm Jnn.cũ habeãt fm illa iudi-
care. Hz ꝫ ego intelligo in his archidiaconis ⁊ ꝓpositꝭ
q̃ bñt iurisditõem ꝓtentiosaz.illi x̃o q̃ solũ bñt nudum
nomẽ vt archidiacon⁹ ⁊ ꝓpositus senecñ.nõ req̃reret ta
lem sciaz.q: vt dixi satis est vt habeãt sufficiẽtẽ sciaz:⁊
sufficiẽs appellat fm q̃litatẽ officij ⁊ dignitatis sue. Re
ligiosi x̃o ⁊ beremite magis indigẽt ꝓtẽplatõe q̃s scien-
tia.ar.xvj.q.j.in.c.lege.supplet em̃ defectũ sciẽtie perfe-
ctio charitatis.vt in.c.q̃.j. d renũci.vnũ dicit Jnn.q ī
abbate nõ req̃rit magna sciẽtia.⁊ dicit archi.in.d.c.le-
ge.sufficere sibi cãtare ⁊ legere. Collect. dicit hic ꝫ vꝛ
nisi habeat curã aiarꝝ. Hz ego nõ video q̃r posset pri-
mus dictũ saltẽ ꝛ iure ꝓcedere:cũ q̃libet abbas habeat
saltẽ curã fori pnialis respectu mõachorꝝ suorꝝ. De pre
sbyteris x̃o dic q debẽt scire canões pniales.⁊ illa q̃ ha
bent in.c.q̃ ipis.xxxviij.di. Ex pdict̃ infert ⁊ ex tex.q
oĩno illiterati nõ debẽt ordinari.⁊ ꝓbat bodie clan⁹ in
c.fi.d tẽp. or.li.vj. si tñ ordinarent accipent characterẽ
fm doc.q: exquo ds est baptizat⁹ ẽ capax cuiuslibet sa-
cramẽti.vt in.c.veniẽs.ꝛ psby.nõ bap. Parũ aũt sciẽ-
tes nõ debẽt pmoueri nisi fm Jnn. sint docules.i.apti
ad addiscendũ.qd̃ ꝓcedit fm Hosti.dispensatiue ⁊ ex
magna causa.q̃si nõ sufficiat q ds sit docilis ad ꝫ vt ꝓ-
moueat.⁊ bñ loquit.et credo buc intellectum habuisse
Jnno. Hz vt dixi ꝓsideranda est multũ q̃litas loci.nã in
ꝓposito hoibꝫ abiectis⁊ modice ꝓditõis nõ requirit tã
ta sciẽtia sicut in eo q̃ ꝓponit cure magnorꝝ virorꝝ. Cõ-
cludit tñ Jnno.vnũ dictũ notabile q peccat acceptans
dignitatẽ vel officiũ si nõ hz sufficientẽ sciam ad exercẽ
dum ea q̃ incũbunt illi dignitati vel officio.⁊ videt hoc
dictũ ꝓbari vltra rõnẽ nãlem in.c.nõ est putãda.in fi.j.
q.j. Idem dic ꝛ pmouẽdis ad doctoratũ.habẽtes enim
sufficientẽ scientiã nõ peccãt petẽdo gradũ cũ petãt fa-
cultatẽ cõicandi alijs sciam quã bñt qđ ptinet ad chari
tatẽ.sed in min⁹ instructis est peccatũ p̃sumptõis.ita di
xit glo.in cle.ij.ꝛ magr̃is.quã no. Vñ scias q pauciss̃i-
mi digni attingũt gradũ doctorat⁹.vt no.ī.l.cũctos po-
pulos.C.ꝛ sũ. tri.p doc.allo in hoc dicta doctorꝝ:nõ q
in hoc sint necessaria:ꝫ adinferendũ q etiã illis ꝓhib⁹ pꝛ-
mouebant indigni. Jn glo.j.in fi.dic q in epo requi-
runt multa alia q̃ hic exprimebant. Et ponit Hos. ver
sus. Anni triginta sacer ordo pura volũtas. Et morum
grauitas sapia spõsa parẽtis. Cõcurrens fama ꝛc⁹ hec
dãt põtificale. Et declarãdo p̃mũ. Anni.xxx.hoc ꝓbat
hic. Sacer ordo.q: ꝓmouẽdus in epm dz esse in sacris:
saltẽ in ꝺiaconatu.vt in.c.a multis.d eta.⁊ q̃li. Pura
volũtas.q: debet esse liber ⁊ nõ seru⁹.vt.j. ꝛ ser. nõ or.
p totũ. Mor̃ gũitas.ꝓbat hic sapiẽtia. dz em̃ hãe sapi
entiã nedũ quo ad spũalia.vt in pall.c.q: epus.sed etiã
quo ad tpalia.vñ simplex ⁊ inexpt⁹ nõ debz ꝓmoueri ī
epm.si tñ fuerit ꝓmot⁹ nõ dz dr̃ici ꝓpter hãc simplici-
tatez quo ad tpalia:ꝫ dz dari sibi coadiutor.vt ꝓbatur
xxxix.di.c.j.iũcto.c.q: frater.vij.q.j. Spõsa parẽtis.q:
dz esse ꝛ legitimo mrimõio natus:vt hic. Cõcurrẽs fa
ma.q: nõ dz opi.ꝓmouẽdi in aliquo vacillari:ꝫ dz esse
fame bone.vt in.c.tãtis daniel.lxxxj.di.⁊.d.c.omnipo-
tẽs.j. ꝛ accu.⁊ dicit Jo.an. q si vltima ps istor̃ versuũ
diceret põtificat⁹ tũc dictio ꝛc⁹ poneret aliud requisi-
tum.s.q ꝓmouẽdus debet esse ꝛcor̃.i.nõ corꝛpte vicia-
tus.vt.j. ꝛ cor.vica.p totũ. Hzz dz etiã in eo ꝓcurrere
illa.xij.c.aplice regule ad Tytũ.j.et.j.ad Timothe.iij.q̃
tractãt a.xxv.di.vsq̃.ad.l. exclusiue.⁊ a.lxxxj.vsq̃ ad
cj. Tamẽ vt dicit Hosti.⁊ bñ requirẽdus esset a ꝛo ta-
lis.q: ꝛ facili nõ repit in hũanis bõ in quo ꝓcurrant ta-
lia requisita. Jn glo.in x̃bo multofort⁹ ibi nõ ꝓcellat
alios sciẽtia.intellige hoc sane ꝓut no.glo.ī.c.viuissimũ.
hic all.nam sufficit q ꝓlat⁹ habeat sufficientẽ scientiaz
lz repiat alⁱ⁹ eo sufficiẽtior. Et in fi.glo.no.istã glo.pro
argumẽto a minori ex maiori sumpto vt tale argumẽ
tum ꝓcedat etiã in iure vt hic.⁊ in eo q glo.in fi.exem-
plificat ꝛ paulo ⁊ eustachio.itellige ꝛ paulo q̃ fuit for
tior eustachio q̃ fuit x̃go.et lz fuit fortior:tñ nõ potuit
resistere stimulo carnis.q̃ nec eustachi⁹. Jn glo.in ver
bo exegent i fi.no.bñ istaz glo.q: quotidie allegat.⁊ vi-
de archi.in.c. si annũ.ꝛ iudi.li.vj.vbi dicit q regulariꝫ
ann⁹ dz esse ꝓpletus nisi aliud cauet in iure.distictio tñ
bui⁹ glo.cõiter recipit. Hz ego multũ ꝓsiderarẽ verba
dispositõis.nã si diceret q in.xviij.ãno posset ds ꝓmo-
ueri sufficit q attigerit vnũ diẽ.xviij.ãni.q: vꝛ est di-
cere istũ esse in.xviij.ãno.sec⁹ si diceret q habeat.xviij.
annũ.ꝛ quo vide pleni⁹ p glo.in cle.generalẽ.ꝛ eta.et
q̃li. Extra glo.q̃ro.q̃ etas req̃rat in abbate:dic q iu-
re clare non cauetur:sed in abbatissa est tex.in.c.indẽni
tatibus.j.eo.li.vj.vbi dicit q debet esse.xxx. annorum.
dic etiam q debet esse virgo.vnde vidua nõ potest esse
abbatissa quãtumcũq̃ caste vixerit in monasterio.ꝛ q̃
vide glo.in cle.attendẽtes.ꝛ stat.regul. Jn abbate x̃o
cõmuniter dicit sufficere si attingat.xxv.annoz.per.§.
inferiora.j.eo.c.nam ista est etas requisita in oĩbus di
gnitatibus inferioribus.vnde exquo tex. in.d.c.indẽni
tatibus.ꝓuidit solum ꝛ abbatissa videt voluisse relin-
quere abbatẽ in cõmuni regula aliorũ prelatorꝝ.⁊ nimi-
rum.nam olim ꝓmouenda in abbatissaz debebat esse se
xagenaria.nam tempus in eis debet supplere defectũ se-
xus ⁊ discretõis. In inquisitore hereticę prauitatis req̃
ritur.xl. annus.vt in cle.volentes.ꝛ bere.ꝛ quo mira-
tur ibi glo.q in episcopo sufficiat.xxx.annⁱ⁹. qui est etiã
inquisitor hereticę prauitatis a iure ꝛputatus.vt in.c.
p ẞ.ꝛ bere.li.vj.vnde dicit q hoc est ꝛ arbitrarijs q̃si
nõ posset reddi ratio sufficiẽs inter epm⁊ inquisitorẽ.ꝫ
forte hoc cõtingit q: ꝓmouẽdi in epos trãseũt cuz ma-
gna inq̃sitõe.naz recipiunt testes ⁊ discutiẽt pr⁹ ꝓmo-
tio in ꝓcessorio pape in collegio cardinaliũ. Jtem q: ꝓ
motus ad tantã dignitatẽ p̃sumit ex oĩ pte idoneꝰ.sed
officiũ inquisitõis nõ ꝓmittit cũ tãta indagatõe.⁊ ideo
voluerũt iura vt sit maturus etate.⁊ regulariter ꝛ eta-
te requisita in canonicis ⁊ alijs dixi plene in.c.sup inor-
dinata.ꝛ ꝓben. Ulterius q̃ro q: patiens defectũ i na
talibus nõ põt ꝓmoueri ad ordines vel ad episcopũ:nũ
quid possit ꝓmoueri in abbatissaz:videt ꝑ q defectus

natalium nō impediat cū nō habeat recipe ordinē. vt i.c. noua de pe. ⁊ remiſ. Cōtrariū ē vez. vt no. in. d. c. indē nitatib. nā abbatiſſa dī hꝫ dignitatē. vt ꝓbat i. d. c. indēnitatib. g defectus natalium impedit. vt in. c. j. j. de fi. ꝑlby. Idē ꝑt timeri de incōtinētia. exq̄ mr nō fuit caſta. iuxta illū xpſuz. Inſequit leuit filia mris iter. An gūt habētes filios poſſint ꝓmoueri in eꝑos etiaz ſi ſint legitimi vide bo. tex. cū gl. i. c. de ſyracuſana. xxviij. di.

Lū vero. Bñficia electi in eꝑm vacāt ꝑ confirmatōez adeptōez poſſeſſionis et conſecratōez ſecutā vel pᵒ tps ꝑfixū ad petēdā ꝓſecrationez. h. d. vſq; ad. §. inferiora. ¶ No ꝓmo quatuor requiſita ad hoc q̄ vacēt beneficia electi in eꝑm. Primo eꝝ requirit q̄ fuerit electus. ſcdo q̄ cōfirmatōez electōnis ſit cōſecutus. tercio q̄ ſit adeptus poſſeſſionē. q̄rto q̄ ſit cōſecratus vel q̄ ſit in mora petēdi cōſecratōez. Et dicit eſſe in mora ſi nō petit ante tps prefixū a canonib. ſ. j. tres mēſes a tpe cōfirmatōis habite. vt in. c. ij. lxxv. di. ⁊ dicā latius pᵒ glo. ¶ Et ex his ⁊ ex tex. no. ordinē ꝓcedēdi. nā ꝓmo qs eligit. ſcdo electio ꝓfirmat. tercio adminiſtratōz cōſequit. q̄rto ꝓſecrat ⁊ vnū naſcit ex reliq̄. nā vigore electōis fit cōfirmatio ⁊ xtute cōfirmatōis cōpetit ius adminiſtrādi. vt in. c. trāſmiſſā. j. eo. Et vt poſſit plene adminiſtrare dz cōſecrari. q; electus ⁊ confirmatᵒ pōt exercere ea q̄ ſunt iuriſdit. ea xpo que ſūt ordis epalis nō exercet añ ꝓſecratōez habitā. vt in. c. trāſmiſſā. j. e. cōit dicūt vñ canoniſte q̄ ꝓſecratio eꝑalis ē ordo. iō in mltis iuribz dicitur eꝑm ordinari in aliqbz ꝓſecrari. q; in cōſecratōne recipit ordinē eꝑalē. Theologi tñ dixerūt q̄ nō erat ordo ſicut nec ꝓria tōſura. vñ ipi dicūt. vij. eſſe ordines eccliaſticos. nos aūt canoniſte dicimᵒ. ix. q; cōputamᵒ ꝑmā tonſurā ⁊ ordinē eꝑalē. de q̄ vide bo. glo. in ꝓhemio ſexti. ¶ Ultio no. q̄ bñficia ꝓmoti ⁊ trāſlati ad eꝑatuz vacāt ipo iure vñ non requirit alia ſnia. vt colligit ex ter. ibi habeant liberā facultatē. nō em̄ haberet collator liberā ptātē ſeu facultatē cōferēdi ſi hꝫ neceſſe expectare ſniam priuatōnis vl alicui ꝓſenſū .iur no. i. c. de mlta. j. ō ꝑben. ⁊ in. c. licet eꝑs eo. ti. li. vj. Dz quezo nunq̄d de neceſſitate req̄rant oīa hic expreſſa ad ꝫ q̄ vacēt bñficia iſti ꝓmoti. Bo. dic q̄ ſaltē in effectu requirūt ⁊ ſi nō formaliter. nā hodie ꝓpt reſeruatōez ſūmoz pōtificū electōnes nō ꝓfirmāt ꝫ papa ꝓuidet ex officio ſuo. vñ illa ꝓuiſio cū ꝓnūciat aliquē eꝑm habet vim electōnis ⁊ ꝓfirmatōis ſicut dicimᵒ in collatōe bñficioz. vt no. in. c. cū olim de cā poſ. ⁊ ꝓprie. vñ dicē dū q̄ pᵒ ꝓuiſionē factā ꝑ papā nō vacāt imediate bñficia ꝓuiſi ſeu ꝓnunciati ꝫ dz expectari vt iſte ꝓuiſus ꝓſequat puᵒ adminiſtratōez ⁊ q̄ ꝓſecret. et q̄ꝫ q̄ curia bodie de facto nō ſeruet ꝫ imediate ꝓferat bñficia ꝓnūciati tñ illa collatio nō hz effectū ſeu hīe deberet niſi poſtq̄ꝫ ꝑdicta int̄ceſſerint q; nō debet qs ꝑdere primū bñficiū niſi plene ſit ſcdm ꝓſecutus. vt i. c. ſiqs iam trāſlatus. xxj. q. ij. ⁊ in. c. ſiq̄ epi. xcij. di. ⁊ vtrū bñficia ꝓmoti in curia vacēt in curia an ex curiā. ſi exiſtendo in curia recipit poſſeſſionē eꝑatus ꝑ ꝓcuratorē vide ad ꝫ glo. no. ⁊ ſingl̄arē in cle. j. vt lit. pen. ¶ In glo. in xpo adminiſtratōez ibi aliqñ cōtingit. ꝫ iō dicit q; ō iure ſtatim q̄ ē ꝓfirmatᵒ hz ptātē adminiſtrādi. vt in. c. trāſmiſſā. j. e. ꝫ qñq̄ de facto ꝓtingit ꝓtrariū. puta q̄a dñs tpalis nō vult pati illū nāciſci poſſeſſionē. iō text. voluit q̄ ad ꝫ vt vacēt ꝓria bñficia oz q̄ ō facto habuerit adminiſtratōez bonoz q̄d aūt ſi habuit ptē bonoz. Bo. dicit pe. q̄ ſi ē cōſecutᵒ poſſeſſionē maioꝝ ꝑtis bonorum habet locum iſte ter. ſecus ſi minoris ptiz ar. in. c. frequēs de reſti. ſpo. li. vj. tu vide de ꝫ quod legitur. ⁊ no. in. c. ſi tibi cōceſſo. de ꝑben. li. vj. ⁊ in. c. trāſmiſſaz. j. e. ⁊ in. c. cōmiſſa. eo. ti. li. vj. vbi no. quid ſi habuit adminiſtrationē ſpiritualiū ⁊ nō tēporaliū. ¶ In glo. in xpo decurſo tpe ibi ꝫxtiᵒ eſt. Et ꝫ ſcda opi. ve rior cū ſupletōne tñ. naz tres mēſes dant ad petendā cōſecratōnem vt curant iſti tres menſes a tpe habite cōfirmatōis vt. §. dixi. ⁊ ſi ꝓfirmatus negligit cōſecrari infra iſtud tps ſtatim vacāt bñficia ſua nō tñ debet incōtinēti repelli ab eꝑatu ꝫ dz expectari ꝑ alios tres mēſes. ⁊ q̄ ad hāc repulſionē ꝓcedūt iura que faciunt mētionē de ſex mēſib. vt in. c. qm̄. c. di. ⁊ in. c. ij. de tranſla. ꝑla. ⁊ generaliter de iſtis tpib cōtingētib tpe vacationis vide bo. ⁊ plenā gl. in. c. ſi electio de elec. li. vj. vbi habet de tpe ꝓfixo ad eligēdū ⁊ electōez pñtandā electo ⁊ de tpe ꝓfixo ad cōſentiendū electōni ⁊ de tpe petēdi cōfirmatōez cōſecratōez ⁊ palleū. ¶ In glo. i verbo ad quē ſpectant ibi nō dicit pleno iure. no. principiū glo. quare expectat tps cōſecratōis exq̄ habet poſſeſſionē eꝑatus. nā licet habeat poſſeſſionem nō tñ ad huc pōt dici eꝑs exq̄ nō ē cōſecratus ꝫ debet appellari electus q̄ſtūcunq; ſit cōfirmatᵒ vel ꝓuiſus ꝑ papaz vt in. c. tua de his que fi. a ꝑla. ⁊ j. eo. noſti. vñ nō pt dici translatus ad plenū. ¶ In eadē glo. ibi ſtatim poſſunt ꝓferi ꝓria beneficia. No. gl. ex qua hēs q̄ ſi ꝓuiſus de eꝑatu facit ſe ſtatim cōſecrari nō debet expectari tps trīū menſiū vt vacēt ꝓria bñficia. ⁊ hāc opi. gl. tenet Inn. Cōpoſt. ⁊ cōiter doc. ꝓter Hoſti. q̄ inherēdo xbis litere requirit ꝓciſe lapſū illiᵒ tpis ꝓfixi ad cōſecratōez. q; ꝫm eū tex. ita loquit nec ē illa ſola rō quā all. glo. q; poſſet repelli ante cōſecratōez ꝫ ē etiam illa ratio. ſ. ꝓpter mltas expēſas quas ſolet facere ꝓmotus ⁊ all. boſt. ꝑ ſe. c. ſiq̄ epi. xcij. di. Jo. an. ꝑ illū cūdē tex. cōcordando diſtinguit q̄ aut iſte cōſecratus ante lapſum trīū mēſiū habuit poſſeſſionē eꝑatus ⁊ tūc cū plene ſit translatus ſtatim vacāt bñficia ꝓria vt ꝓbat ibi. aut nōdū eſt adeptus poſſeſſionē ⁊ nō ſufficit ſola ꝓſecratio vt hic. ⁊ ꝫ opi. vera ⁊ satis ꝫ fuit de mēte hᵒ glo. ⁊ facit. c. ſiqs iā trāſlatus ꝑal. Dz dubiū ē q̄d ſi cōfirmatus ſeu ꝓuiſus habet diſpenſatōez vt nō teneretur cōſecrari infra annū nūq̄d ſuſpēdat ad annū vacatio prioꝝ bñficioꝝ ꝓſuppoſito q̄ in diſpēſatōe nihil de prioribz bñficijs caueat. Jo. an. i effectu videt velle q̄ aut ꝫ diſpēſatio fuit ꝓceſſa motu ꝓprio pape ⁊ tūc nō vacabūt ſtatim ꝓria bñficia ꝫ expectabit ānus. aut papa diſpēſauit ad inſtantiā ⁊ tūc ſeruabit q̄d hic dicit. ſ. q̄ vacabūt poſt tres mēſes ꝛc. Rō diuerſitatiz eſt ꝫm eū. q; in prio caſu debet fieri larga int̄pretatio exq̄ diſpēſatio motu ꝓprio principis fuit facta. ꝫ in ſcdo caſu nō debet fieri extēſio de vno ad reliquū cū materia ſit odioſa. ar. ꝑ vtroq; dicto. in. c. ſi motu ꝓprio cuz ſequēti de ꝑben. li. vj. ¶ No. prio ꝫ dictū Jo. an. exq̄ habes duo dicta notāda. Prio q̄ diſpēſatio licz in ſe ſit odioſa ⁊ reſtringibilis vt in. c. j. ⁊. ij. de fil. ꝑſby. li. vj. tñ ſi fit motu ꝓprio dz late int̄pretari. ⁊ no. vnū effectum cōceſſionis facte motu ꝓprio q̄d bz limitare glo. in cle. ſi romanᵒ pōtifex de ꝑben. Scdm dcm̄ q̄ diſpēſatio ñ dz extēdi ad actū q̄ ꝓſecutiuū ſi ē facta ad inſtātiam. Bo. an. dubitat de ꝫ ſcdo dicto qm̄ ꝓria bñficia vacant ꝑ cōſecratōez aut ꝑ negligētiā in petēda ꝓſecratione q̄ cōmittit ꝑ cōcurſum illiᵒ tpis de q̄ in tex. Dz obtinēs diſpēſatōez vt nō teneat ꝓſecrari infra annū nō dī negligēs g nec vacabūt ꝓria bñficia. ⁊ ꝫ opi. plus mihi placet q̄ꝫ ꝓcedēs. nā vacatio bñficioꝝ venit cōſecutiue ad cōſecratōez. diſpēſatio aūt ad vnū extendit ad ꝓſecutiua ad illud. vt no. glo. in. c. q; intātū de ꝑbē. ⁊ in. c. ſiqs in clero. vij. q. j. facit qd̄ no. boſti. in. c. poſtulaſti de reſcꝑtis. ⁊ vide qd̄ plene dixi in. c. at ſi clerici. in §. de adulterij de iudi. Et i fi. gl. ꝫ iura. vt dicit Jo. an. ⁊ bñ nō ꝓbant ꝫ vltimū dictū glo. ⁊ dic q̄. c. lr̄as. loq̄tur in duob canonicatibz ⁊ eodē mō. c. cū nr̄is. nō loq̄tur etiā in caſu glo. ⁊ ꝓtra gl. videt ter. in. c. de mlta. in fi. de ꝑbē. vbi dicit q̄ ꝑ receptōez ſcdi curati vacat primū cōſile. ergo ſecus ſi primū erat ſine cura. Sed dubium ē ſi primū requireret reſidētiam nunquid vacet ꝑ

adeptiõez ſcõi curati ⁊ credo q̃ ñ lz debeat priuari qõ pleni⁹ dico.in.c.fi.de cle.nõ reſi.⁊ in.d.c.õ mlta. Ultimo h̃ q̃rit vtz priora vacẽt ſi elect⁹ admiſtrat õ fcõ añ ꝓfirmatõz: Collec.h̃ q̃ ſic allegat.c.q̃to õ trãſla.p̃ la.adũte q̃ nõ dz iudicio meo plus opari adminiſtratio facti q̃ iuris.ß ſi iſte õ iure adminiſtraſſet nõ ꝓ hoc vacarẽt priora bñficia ß deberet expectari tps p̃fixum ad cõſecratõez vt h̃.g̃ idez dicam⁹ in eo q̃ adminiſtrat de facto vt nõ ſit melioris cõditõnis ſtultus q̃z ſapiẽs. vt in.c.eũ q̃ de p̃bẽ.li.vj.ad.c.q̃to.dic q̃ loquit in ep̃o q̃ trãſtulit ſe de facto ad aliũ epatũ.nã q̃ õ facto plene trãſlatus ẽ pdit primũ epatũ nec dz habere ſcõm vt ſic careat habitu ⁊ ambitu vt ibi ſequit. Nico.

Inferiora. In digtatiby ⁊ officijs citra epiſcopatũ ac curatꝰ bñficijs dz aſſumẽd⁹.xxv.annũ attigiſſe ⁊ alꝰ eẽ idone⁹ ſcia ⁊ moribus ⁊ ſi nõ ẽ in ordine requiſito dz ſe facẽ ꝓmoueri in ꝓrimis tpib⁹ alꝰ monitus nõ parẽs priuat bñficio nõ obſtãte appellatõne niſi ex cã ltima excuſet. h.d. vſq; ad.§.clerici. No.prio q̃ miſterijs idẽ ẽ qõ officiũ ſeu dignitas.vñ q̃.ſ.in prio fecerat mẽtõez de dignitate epali voluit h̃ ſtatuere ſup inferioribus miniſterijs .i.ſup digtatiby ⁊ officijs inferioribus.⁊ dña ẽ int̃ miniſteriũ ⁊ myſteriũ.nã myſteriũ ẽ idẽ qõ ſacramẽtũ.miniſteriũ ẽ idẽ qõ officiũ ⁊ de vtroq; vide bo.ter.j.q.j.i.c. mlti.⁊ largo mõ etiã papa dicit hẽ officiũ vt ꝓbat.ſ c.pri. No.ſcõo vnã regl̃az circa etatẽ requiſitã i ꝓmouẽdis ad inferiora bñficia ſeu dignitates ⁊ ad eccliaſ curatas.req̃rit eñ neceſſario tpe collatõnis.xxv.annus ſufficit tñ q̃ ſit incept⁹ lz nõ cõpletus.qõ añt in ꝓmouendis ad alia bñficia: dixi plene in.c.ſup inordinata de p̃ben. Tercio no.q̃ archidyacon⁹ nõ tenet facere ſe ꝓmoueri in ſacerdotẽ ß ſatꝫ ẽvt ſit dyacon⁹.ſecus añt ẽ in decano p̃poſito ⁊ ſimiliby.vt h̃ ⁊ in.c.j.õ eta. ⁊ q̃li. Quarto no.q̃ lz p̃sbyterat⁹ ſit annexus alicui bñficio vel dignitati nõ tñ ẽ neceſſe q̃ ꝓmouẽd⁹ habeat ordinẽ req̃ſitũ tpe ꝓmotõis ß ſatis ẽ q̃ faciat ſe ꝓmoueri poſtmodũ in ꝓrimis tpib⁹.qõ an ſit vez indiſtincte dicã cũ glo.ſec⁹ añt eſt ĩ etate.nã etas req̃rit tpe collatõis alꝰ collato ẽ ipo iure nulla.vt h̃ ⁊ mel⁹ in .c. ſi eo tpe de reſcꝑtꝫ li.vj.facit.c.vnicũ de eta.⁊ q̃lita. e. li. Tertio no.q̃ ñ faciẽs ſe ꝓmoueri ad ordinẽ quem bñficiũ requirit nõ ẽ ipo iure bñficio priuat⁹ nec dz ꝑuari ſine monitõe qõ hodie limitat.nã eccl̃ijs parochialiby inconsueti ẽ priuatus q̃ nõ facit ſe.j.annũ ꝓmoueri in ſacerdotẽ.vt in.c.lz canon de elec.li.vj. ⁊ vide ibi plene gl.an ⁊ q̃n requirat hodie admonitio.ß tñ dcm nõ ꝓcedit ĩ eccl̃ijs parochialiby collegiatꝫ.vt ĩ.c.ſtatu tũ eo.ti.li.vj. Sz q̃ro q̃ ſi iſte dignitates vl officiũ ñ habeãt curã nũq̃ neceſſario req̃rat etas.xxv.annoꝝ dc.exp̃ſſe nõ tãgũt ß tex.iſte videt prĩa fronte ꝓbare q̃ nõ q̃ loq̃t de miſterijs bñtiby curã aiaꝝ. g̃ ſecus in alijs.ß Jo.an.ſolus videt tacite ſenſiſſe ꝓtrariũ q̃ ſup ꝟbo.alia q̃ dixit ſupplẽdũ q̃n q̃ q̃ſi ſenſerit q̃ ñ ſit neceſſe q̃ habeat curã aiaꝝ. Sed ego h̃ dictũ teneo ⁊ ꝓbo p.c.vnũ de eta.⁊ q̃lita.li.vj.vbi dicit q̃ ep̃s põt diſpenſare in dignitatiby ⁊ ꝓſonatiby ñ bñtiby curã p⁹.xx annũ.g̃ de iure in illis etiã req̃rit tps.xxv.annoꝝ q̃ alꝰ diſpẽſatio nihil oparet.nec habem⁹ aliud ius de etate diſponẽs ſup iſtis dignitatiby inferioribus.vñ dicimus q̃ etiã abbas cõprehẽdit ſub iſto.§.vt no.glo.in.c.indẽnitatiby poſt prĩcipiũ.j.e.li.vj. In gl.in ver.archidyaconatũ ibi ß nõ prĩcipaliꝫ.vult g̃ gl.q̃ archidyaconat⁹ habeat curã aiaꝝ ß nõ prĩcipaliꝫ.⁊ forte ideo dixit et non principaliter.quia habet illam ſub epiſcopo q̃ſi vicari⁹ epi a iure reputatus.vt no.in.c.j.de offi archi.hinc ẽ q̃ alq̃ nõ põt cõmittere curã aiaꝝ.vt in.c. cũ ſatis de offi.archi. Sed ego intelligo glo. ꝓcedere ſm ꝓſuetudinem diuerſoꝝ locoꝝ.nã in mltis locis archidyaconus habet ſub ſe parochiã diſtinctã in q̃ exercet curã aiaꝝ. Itẽ inquirit ⁊ viſitat totã dyoceſiz loco epiſcopi.⁊ iſtis caſib⁹ merito excõmunicat exquo habet iuriſditõnẽ.⁊ ita intellige iura que innuũt q̃ archidyaconus excõicauerit. Sed vbi nõ bz actu curã nec bz ſubditos ſicẽ h̃ ſenis ⁊ in mltis alijs locis tũc nõ põt excõicare vbi nõ dicit hẽ curã aiaꝝ exq̃ eã nõ bz nec in foro ꝓtentioſo nec pniali.⁊ de iure cõi non bz ꝓprie curã aiaꝝ p̃ſertim tenẽdo opi. Jo.an.in.c.ad hec.in.§ in quadã de offi.archi.vbi dixi q̃ ſup duob⁹ dũtarat. de q̃b⁹ in illo ter.⁊ in.c.vt veſtrum eo.ti.archidyacon⁹ fundat intẽtionẽ ſuã de iure cõi.ſup alijs ꝟo ſuccũbit niſi ꝓbet ꝓſuetudinẽ.vñ offiũ archidyaconoꝝ dcm minat vt p̃imũ ꝑm cõſuetudinẽ locoꝝ ⁊ ꝑm varias ꝓſuetudines intelligit tot⁹ fere titul⁹ de offi.archidy.vt no. Inno.⁊ Jo.an.p⁹ eũ in.c.j.eo.ti.p h̃ facit.c.archidyaconis eo.ti.vbi ꝑm verã lec.ꝓbat q̃ archidyacon⁹ non põt de iure cõi excõicare.vide etiã glo.in.c.cũ ſatꝫ pal. vbi late diſputat an hẽat curã aiaꝝ ⁊ poti⁹ videt iclinare in ptẽ negatiuã. No.ſcõo ex fi.glo.q̃ oẽs p̃lati etiã citra ep̃m p̃nt excõicare ſine tñ ſolẽnitate de q̃.xj. q.iij.in.c.debẽt.⁊ c.cũ aliq̃s.⁊ intellige de p̃latis bñtibus ſubditos actu.vt in.c.cũ eccl̃ijs de ma.⁊ obe.⁊ ĩ.c. ſicẽ de ſymo.⁊ c.cũ ab eccliaſ p̃la.de offi.ordi. Dubitat de p̃sbyteris curatꝫ nũq̃ p̃nt excõicare etiaz ſuos parochianos:⁊ dicẽdũ vt ſequit.le.⁊ no.in.c.ſi ſacerdos.⁊ in.d.c.cũ ab eccleſiaꝝ de offi ordi.⁊ generaliꝫ q̃ p̃nt excõicare dixi in repeti.c.ſiqs ꝓtra.de ſo.cõpe.⁊ ſcias q̃ excõicatio q̃ fert cũ ſolẽnitate p̃dicta nõ ligat magis q̃ ad dcũ ß ſeruat illa ſolẽnitas ad terꝛorem ⁊ q̃ ad facultatẽ obtinẽdi abſolutionẽ q̃ nõ p̃t abſolui niſi cũ eadẽ ſolẽnitate. In glo.ſup ꝟbo.xxv.annũ.ibi licet ſit in minori etate.glo.g̃ h̃ refert opi.quorundam qui tenuerũt ep̃m poſſe diſpenſare circa defectũ etatꝫ in ꝓmouendis ad eccleſiã curatã vl dignitatẽ. Sz gl. remittit ad.c.cũ dilecti.j.e.⁊ ibi tenet ꝓtrariũ ⁊ melius. ⁊ videt hodie ß ꝓtraria opi.ꝓbari in.c.vnico de eta. ⁊ q̃li.li.vj.p locũ a ſpãli nã ibi ꝓmittit epis diſpẽſatio in dignitatiby ⁊ ꝓſonatiby nõ curatꝫ.g̃ ſecus in curatꝫ. nec ob.c.ꝑtera alꝫ.h̃ in glo.q̃ loquit in defectu ordiniſ ⁊ non etatis maior enim eſt defectus ordinis q̃z etatis. an etiam epiſcopi in caſib⁹ in q⁹ poſſunt videant diſpenſare ꝓferẽdo ꝓſonatũ ſeu dignitatẽ mĩoꝝ: dic q̃ nõ.imo venit puniẽd⁹ q̃ ꝓtulit indigno.ita finaliter determiat gl.no.i.d.c.vnico.⁊ facit qõ no. Jo.an.in.c.ij.õ ſciſmaticis li.vj.ſecus dic in prĩcipe.nã prĩceps cõferẽdo ſcienter indigno videt diſpenſare dũmõ p̃ lias ſuas poſſz ꝓſtare de certa ſcia ĩdigtatꝫ .vt no. Bar.ĩ.l.barbar⁹.ff.de offi.p̃to.ſecus in inferiori vt dixi.ſic p̃t Jn no.reduci ad ꝓcordiã q̃ vnũ dixit in.c.veniẽs.de fi.p̃ſby.⁊ aliõ dixit in.c.diuerſis fallacijs de de.cõing.diu ſitatꝫ rõ ẽ q̃ prĩceps nõ tenet adhibere cãe cogniti õz in diſpẽſando ß ſufficit ſola voluntas.vt ĩ.§.ß qõ prĩcipi.inſti.de iure na.facit.l.q̃dã cõſulebãt.ff.de re.iudic. Sz inferior dz adhibẽ cãe cogtõz alꝰ punit.vt no.ĩ.d. c.q̃.⁊ p Jnn.in.c.cũ ad mõaſterium.j.õ ſta.reg.⁊ in fi.gl. dic q̃ hodie ceſſat h̃ difficultas p cle. generalẽ õ eta.⁊ q̃li.vbi bẽ q̃ in.xxv.ãno põt q̃s ordinari in p̃sbyterum An epi p̃nt diſpẽſare circa etatẽ in ordinib⁹ ꝓferẽdis: dic q̃ nõ.vt no.gl.in.d.cle.generalẽ. In gl.in ꝟbo p̃fixo ibi vel ſaltez vſq; ad ſex menſes.⁊ de h̃ dic vt legit⁹ ⁊ no.ĩ.c.ſi p clericis paupib⁹ de p̃bẽ.li.vj.⁊ in.c.cõmiſſa õ elec.e.li.debẽt ei iſti ꝓmoueri in q̃tuor primis tpib⁹ ſi fieri põt vt ibi.hodie añt circa ꝓmotos ad eccleſiã curatã dic vt in.c.lz canon.e.ti.li.vj.debent enim iſti ꝓmoueri infra annũ ad ſacerdotiũ.alꝰ ſunt ꝑuati ipſo facto vt ibi.⁊ de hac materia vide ibi plenã gl.et in fi.glo.tene dcm gl.nã hodie nõ ſeruant interſticia ſeu interualla temporum que olim obſeruabant.vnde etiã laicus in carniſprimio põt eſſe ſacerdos in feſto reſurrectõnis.de quo vide glo.in.d.cle.generalẽ de eta.

7 quali. ¶ Jn glo. in verbo remoueat in fi. intenē gl. est q̄ quedam sunt beneficia habentia certū ordinez annexū 7 ad illa ꝓmotus tenet facere se ꝓmoueri ad ordinē requisitū. q: exq̄ recepit alter ꝓnexor videt ad ꝛliquū se obligasse. quedā sūt bñficia q̄ ñ bñt certū ordinē ꝓnexū vt canonicat⁹ 7 in ill' nō tenet q̄s facere se ꝓmoueri ad maiores ordines nisi ꝓut necessitas vl' vtilitas eccie req̄rit. sic intellige. c. q̄ris all'. in gl. ¶ Sz ꝓtra ß 7 ꝓtra tex. opp. si bñficiū hz certū ordinē ānexū g̃ oz q̄ tpe ꝓmotōis bēat illū ordinē. ad ß qđ le. 7 no. i cle. vt bi q̄ đeta. 7 q̄li. fac. c. j. lr. di. So. dic q̄ q̄dā ē ānexio ꝛspectu aptitudinis. q̄dā xo ē annexio respectu actus. ꝑ casu req̄rit q̄ q̄s bēat etatē tpe ꝓmotōis in qua q̄s possit ꝓmoueri ad ordinē requisitū nec ē necesse q̄ tūc bēat illū ordinē ß sat; ē q̄ sit habilis ad illū accipiēduz 7 tenet illū recipe q̄ cit⁹ pōt tpib⁹ tñ cōpetentib⁹. 7 in hac ānexiōe intellige istū tex. 7. c. si p clericis pauꝑibus 7 in. c. eū cui de ꝑbē. li. vj. nā in ist; iuribꝫ ptz q̄ eccia curata vl' dignitas hz annexū ꝑsbyteratū 7 tñ nō req̄rit q̄ q̄s sit in sacerdotio tpe ꝓmotōis ß satis ē vt postea ꝓmoueat vt ḃ 7 in iuribꝫ pal. 7 ß iō q: illa annexio est ꝛspectu aptitudinis q: oz eē apt⁹ ad illū ordinez. Sed scd̄o casu quādo ē ānexio respectu actus req̄rit' necessario q̄ tpe ꝓmotōis bēat illū ordinē ānexū bñficio ex emplū dic statutū q̄ tal' ꝑbēda nō ꝓferat' nisi actualit' ꝓstituto in sacerdotio. 7 tūc oz q̄ tpe collatōnis sit sacerdos alꝫ nō valet collatio. ß fuit ſbtilit' de mēte glo. i d. cle. vt bi q̄. quā tene mēti. vide ꝓsile in eligēdo i eꝑ nā req̄rit' tpe electōis vt sit ſbdyacon⁹. vt in. c. a multi de eta. 7 q̄li. vñ hz ordinē ſbdyaconat⁹ ānexū actu. maiores xo ordies hz ānexos aptitudie. 7 hāc ꝓclōez videt' exelle dñi de rota dec. ij. vbi ponūt notabilē 7 q̄tidianā q̄nē nūq̄d expectās aplic⁹ nō exñs in sacerdotio posset acceptare bñficiū cui ē ānexuz sacerdotium actualit' mō ꝑdicto. Et tandē videt' ꝓcludē p⁹ Jo. mo. 7 alios q̄ aut bñficiū hī actu sacerdotiū annexū ex prima fundatōe bñficij 7 tūc nō pt̄ expectās illud bñficiū acceptare exq̄ nō ē i sacerdotio saltē qñ illud bñficiuz fuit fundatū p laicū. q: nō ēverisile q̄ p cl'as gnāles apositas in lr̄is papa voluerit derogare ordinatōi bñficij ne laici reꝛberet' ab edificatōe ecciaꝝ qđ no. glo. in cle. ij. de ꝑben. Sz si bñficiū hz sacerdotiū ānexū nō ex fundatōe ß ex statuto postea facto p eꝑm 7 cap'm tūc ꝑt bñficiū acceptari p expectātē ꝓpt' cl'as q̄ solet apponi in lr̄a in eo q̄ papa solet mandare nō obstātib⁹ q̄bus cūq̄ statutis ꝛc. Et ß intellige vt dixi in annexione respectu aptitudinis indistincte pōt expectās tale bñficium acceptare p dictū. c. si p clericis pauꝑib⁹. 7 ß bñ notabis. Qual' aūt cognoscit' an sit ānexio ꝛspectu act⁹ vel aptitudinis: recurrēdū ē vt dixi ad verba. ¶ Jn gl. in xbo si canones in fi. no. glo. q: ponit veritatē. Sed q̄ro nūq̄d ꝓmouēd⁹ ad dignitates inferiores vel ad ecclesiā curatā oz eē saltē in sacris tpe ꝓmotōis. Jnn. ß 7 Cōpost. q̄ ñ. q: tex. iste solū fac mētiōez de etate moribꝫ 7 scia nec req̄rit certū ordinē tpe ꝓmotōis ß soluz mādat vt postq̄ ꝓmoti fuerint assumāt ordines req̄sitos. Host. tenuit ꝓtrariū. dic q̄ sine dispēsatiōe nūq̄ ꝑt q̄s ꝓmoueri ad talia bñficia nisi sit saltē in sacr; p. c. ꝑterea de eta. 7 q̄li. qđ bñ facit. Jo. an. i. c. vnico de eta. 7 q̄li. li. vj. i nouella distinxit int' dignitates 7 ꝓsonat⁹ bñtes sacros ordines ānexos 7 int' alios ñ bñtes sacū ordinē ānexū vt in primis ꝓcedat opi. hosti. in scdis ꝓcedat opi. ꝓtraria. Aliā tñ limitatōez ꝛspectu eccl'ie curate dic vt i. c. si p clerici pauꝑibꝫ pal. in gl. sua ꝓmū dcm̄. s. Jnn. cōit' obsernat'. Et hāc qōez plenissime tāgā in. c. dudū. el. j. j. eo. dic vt ibi no. tñ ex dcō Jo. an. q̄ nō oīs dignitas seu ꝓsonat⁹ hz sacr̄ ordinē ānexū vnde vide glo. singl'arē. lx. di. i. c. j. q̄ dicit q̄ quē ordinez oz hāc cātor ꝓmiceri⁹ 7 sic es stand̄ ē cōsuetudini. 7 potes cape hāc doctrinā clariozē q̄ vbicūq̄ hñs dignitatem offm̄ vel ꝓsonatū nō hz curā aiar̄ nec in iure cauet' q̄ oz hāc certū ordinē tūc serua illā gl. vt ꝛcurrat' ad cō. suetudinē. nec ob. iste tex. q: restrinxit se ad dignitates hūtes curā 7 iō dic q̄ oz se facē ꝓmoueri i sacerdotiū.

Clerici sane. Eligētes idignū ꝑ formā h⁹ c. ꝑuati sūt ꝓ ꝓria vice ptāte eligēdi 7 idē in collatore et defectū capli supplet eps et ecōuerso 7 si cap'm negligit fit devolutio ad metropolitanū. h. d. vsq̄ ad fi. ¶ No. p̄ h⁹ duas penas ptētas ꝑ eligētes indignū. Pria q̄ ꝓuati sūt ptāte eligēdi intellige ꝓ ꝓria vice. i. ꝓ ꝓria electōe fiēda. vñ hāc ptātē recupāt in scda electōe. vt in. c. cū vitonien. j. e. Scda pena q̄ ſt suspēsi ꝑ triēniū a bñficijs ecclīasticis. intellige hāc penā respectu bñficior q̄ q̄sq̄ hz in illa eccl'ia ad quā fuit facta electio. ad alia xo bñficia nō extēdit' vt ē hodie ter. i. c. si ꝓmissari⁹. j. e. li. vj. Et ꝑ ß duo iura dixit Jo. an. nōbile xbū in r̄gla odia i mercu. q̄ xba dispositōis ñ debēt ita large sumi sic possent ꝑm latā significatōez xbor ß debēt restrigi exq̄ subest aliq̄ rō seu eq̄tas restringēdi. nā vt hic vides tex. iste suspē debat istos eligētes indignū simpl'r a bñficijs 7 tū r̄stringunt' ista xba ad bñficia q̄ bñt i illa eccl'ia 7 ß iō q: eligētes sic in eligēdo ledūt illā eccl'iam ad quā fit electō q̄ pena nō oz vagari respectu alior bñficior que sūt alibi 7 ß no. bñ. et ex ß 7 ex tex. no. q̄ qñq̄ ꝑ eodē delicto q̄s punit' duplici pena 7 vtraq̄ imponit'. de q̄ i. c. at si clerici in fi. de iudi. ¶ No. tercio ibi elegerit. q̄ hāc penā nō incurrūt electores nisi elegerint indignū intelligē scient'. vt in. c. inotuit. j. e. Exq̄ infert' q̄ si aliq̄s noī nauit in scrutinio indignū ß recessit ab illa noiatōe anq̄ ꝓueniret' ad electōez vel scrutinium fuit laceratū ñ bñt locū iste pene. vt ē hodie tex. in. c. ꝑpetue. j. e. li. vj. 7 ꝑ istū tex. 7 illū posuit Jo. an. vnū dictū sp mēti tenēdū in regl'a odia in mercu. sup xbo pena dicēs q̄ vbi pena apponit' a iure ipso facto ꝓpter aliqđ delictū cōmissuz nūq̄ ē locus illi pene nisi illud delictū sit cōsummatū q̄tūcūq̄ fuerit ichoatū lz posset ex ordinarie puniri q: delictū ichoauit. pena tñ a iure ꝓposita nō ḃz locū. ß dcm̄. pbat' ß ūcto illo. c. ꝑpetue. Et credo q̄ Jo. an. ß ponat in regl'a i penis in mercu. ꝑ q̄ facit aliđ singulare dcm̄ bar. in. l. j. ff. đ siccarijs. vbi dicit q̄ statutū puniēs delictū certa pena nō hz locū in eo q̄ inchoauit seu incepit illud delictū si illđ ñ ꝑfecit. q: statutū 7 maxime penale ē strictissime int' ꝓtādū. vt in regl'a odia li. vj. de ß vltio vide plene qđ no. bar. in. l. siqs nō dicā rape. C. de epi. 7 cle. ¶ No. q̄rto ibi eps. q̄ eps ꝓferēs bñficiū indigno ꝑuat' ꝑtāte illđ ꝓferēdi. intellige ꝓria vice vt. s. dixi in electoribꝫ. 7 q̄ñ scient' ꝓtulit indignū sec⁹ si ig̃rant'. vt j. e. inotuit. Et no. ex ß 7 ex text. q̄ sic cap'm supplet negligētiā eꝑi in collatōe bñficior. vt i c. ij. de suppl̄ē. neg. ꝑla. 7 in. c. ij. de ꝓcess. ꝑben. ita supplet si eps ꝓruat' ꝓpt' delictū suū q: ꝓtulit bñficiū indigē vt ß. An aūt pena eligētiū habeat locū in oib⁹ electiōib⁹ dic q̄ nō. ꝓ iō q̄ nō habet locū in cardinalib⁹ eligentibus papā q: ß nō est in iure cautū. 7 hoc no. glo. in. c. si duo. lxxix. di. Jtē nō hz locū in ꝑlaturis citra eꝑatū ß restringit' ad eꝑatus 7 superiores dignitates. vt i. c. si cō ꝓmissari⁹ ꝑalt'. ¶ Jn gl. fi. ab. ß istđ ē ordinariū. pōdera glo. 7 dic q̄ regl'r maior supplet negligentiam inferioris iur̄ no. in. c. cū scimus. ix. q. iij. 7. c. ex ꝑte de cōcess. ꝑben. 7 hoc voluit ß dicē glo. dū dixit q̄ est ordinarium. minor aūt non supplet negligentiaz superioris nisi in casib⁹ iure exꝑssis. vt no. Jnno. in. c. q: diuersitatez de cōcess. ꝑben. vnde si nō diceret' ß de cap'o nō posset capitulū supplere defectū eꝑi. Et gnāliter cū q̄rit' ad quē fiat devolutio in collatōib⁹ bñficior seu electionib⁹ distingueudū ē q̄ aut q̄rit' in ecclesijs cathedralibus aut inferioribꝫ. primo casu serua decretalem quā ꝓ. j. eo. li. vj. vbi dicit' q̄ in casu negligētie devoluit' potestas ad metropolitanū. s. quo ad ꝓuidendū eccl'ie de epo. Jn

aliis ꝓo caſibꝫ ptās devoluit ad papaz. Jn eccl̄is ꝓo ſeu bñficijs inferioribꝫ ſubdiſtinguēdū eſt. q: aut loq̄mur de devolutōe fiēda de capitulo ad ep̄m aut econtra. Primo caſu aut' cap'lm negligit z tūc devoluit ptās ad ep̄m. vt in.c.ij. de ꝓceſ. pben. aut peccauerūt eligendo indignū z ſi oēs peccauerūt devoluit ptās ad ip̄m ep̄m. vt i.d.c.ij. z i.c.q̄ꝫ q̄. pal. i fi. aut alig nō peccauerūt z tūc ptās devoluit ad nō peccātes nō aūt ad ſupiorē. vt i.c.gtū. ſ.ti. ꝓri. Si aūt ep̄s int'fuit cap'lo i collatōne vel electōe tanq̄ p̄lat⁹ vel canonic⁹ ſenia qđ hr̄ in.c.poſtulaſti. de ꝓceſ. pben. ſcđo caſu dic q̄ aut ep̄s pdit ptātē in bñficijs ſpectātibꝫ ad eū iure ꝓprio et fit devolutio ad ſuū cap'lm ſine pdat' ꝓpter negligētiaz ſi ue pdat' ꝓpter delictū. vt pbat' h̄ iūcto.c.ij.d ꝓceſ. pbē. Jn bñficijs aūt devolutis ad ep̄m ex negligētia inferioris puta q: abb. ſubiect⁹ ep̄o neglexit ꝓferre bñficia ad eū ſpectātia q̄ caſu fit devolutio ad' ep̄m. z tūc ē dubiū nūq̄d cap'lm ſuppleat h̄ caſu defectū ep̄i. z finaliť concludit h̄. Jnno. q̄ nō. ſ. hoc modo ptās devoluit ad ꝓximū ſupiorē puta archiep̄m. ar.c.ne ꝓ defectu in fi.j. e. z idē tenuit Jo.an. in.c.q̄ꝫ q̄. pal. z ſatī mihi placz hec opi. z rō diuerſitatī int' bñficia ſpectātia ad ep̄m iure ꝓprio z iure devoluto ē q̄ nō ē tanta cōio int' ep̄m z capitulū in beneficijs devolutis ſic in bñficijs ſpectātibꝫ iure ꝓprio. nā in devolutis ep̄s vtiť ptāte tanq̄ ſupiorilli⁹a qno ē facta devolutio. iō cap'lm nō hz in illis cōione merito ad aliū ſupiorem dz fieri devolutio. ar. i.c. licz. z.c.fi. de ſup. neg. pla. ſ. in bñficijs ꝓprijs ē cōio int' eos cū faciat ep̄s vnū corp⁹ cū ſuo cap'lo. z oia dicatur ep̄s poſſidere noīe ep̄i z ſic etiā noīe cap'li int' no. q̄ Jn no. in.c. dilecti de ma. z obe. facit.c.cū clerici. j. de ver. ſi. Et vide aliā dīam int' bñficia quā ponit Jo.an. in.d.c.q̄ꝫ q̄. Aut ep̄s nō hz ius cōferēdi ſ. ius cōfirmādi. vt puta q: ad aliq̄s citra ep̄m ſpectat electio z ad ep̄m cōfirmatio q̄ cōfirmat ſcient' indignū. Et hoc caſu etiaz dubitat' an ptās cōfirmādi devoluat' ad cap'lm an ꝓximū ſupiorē. Jnn. ponit hic duas opi. Prīa opi. q̄ devoluat' ad capit'lm. ar. h̄ p illa ꝛba q̄ ꝓſenſit fieri ꝛc. Alia opi. que ſibi magis placet ē vt devoluat' ptās ad ꝓximū ſupiorē q̄ſi cōfirmatōez fecerit tāq̄ ſupior. Et ad tex. iſtū in ꝛbo ꝓſenſerit rndet Jnno. q̄ pōt intelligi q̄n ep̄s int' fuit capit'lo tāq̄ canonic⁹ mihi placz prīa opi. quā apte ſentit h̄ glo. pe. nā tex. nō pōt alio modo intelligi in ꝛ. ſenſerit. niſi intelligat' ,q̄n ep̄s cōſenſerit ꝓfirmādo. ſ. indignū vel admittēdo pn̄tatōem de indigno. nā q̄n ep̄s int' fuit canonic⁹ nō fit devolutio ad cap'lm ſ. port⁹ ad eū tanq̄ ep̄m. q: nō peccauit vt ep̄s ſed vt canonic⁹. vt in.c.poſtulaſti p̄al. z in.c.a collatiōe de ap. li. vj. Et ex his cōclude q̄ ſiue ep̄s pdiderit ptātem ꝓferēdo cōfirmādo ſiue inſtituēdo pn̄tatū ꝓ patronū ſp fit devolutio ad cap'lm ſuā niſi i bñficijs devolutī ad ep̄m ex negligētia inferior. Et ex his pōt decidi qō nā quid collatio facta ſcient' indigno ſit ipſo iure nulla: doc. apte nō tangunt h̄ ſ. vide Jo.an. poſt Lōpo. in.c. cap'lm ſancte crucis in pe.col. de reſcpt' vbi vī velle q̄ collatio facta crimioſo nō eſt nulla ſed venit annullanda. ar.c. int' dilectos de exceſ. pla.. z vide p fede. ꝓſilio xiij. circa medū qđ mihi ñ placet. vñ credo q̄ collatio facta nō idoneo ſcia moribꝫ z etate ē ipſo iure nulla. et ptās ꝓuidendi illa vice devoluit' ad aliū modo p̄dicto hoc videť ꝓbare tex. in.d.c.q̄ꝫ q̄ in fi. iūcta glo. pen. z h̄ nā tex. iſte in pditōne hui⁹ ptātis z in nullitate act⁹ voluit eq̄pare electores z collatores. non ob .q̄ tex. dicat ptātē amittat. q: illud ꝛbū amittat debet intelligi. ſ. ipſo iure vt ptz p p̄cedētia z ſequētia nam de ſignificato ꝛbi amittat ē vt ñ requirat actualē executionē ſeu factum alterius ſicut in ſimili dicim⁹ de illis ꝛbis excōicatōni ſubiaceat. nā illud ꝛbū ſubiaceat eſt eiuſdez rpis cū illo ꝛbo amittat. z p illa ꝛba ferť excōicatio ipō facto. vt no. glo. in.c. vnico. de iniur. li. vj. in fi. dixi plene in.c. clericis. j. ne cle. vel mo. ſecus ſi teſt. dixiſſet' priuet'. q: hoc ꝛbū regrit executōem alteri⁹. z puto q̄ in collatoribꝫ ſit tenēda ꝓclio q̄ facit Jo.an. in electoribꝫ i f̄gla odia i mercu. vbi ꝓcludit q̄ iſte. §. clerici. habz locū ſolū in defectibꝫ h̄ exp̄ſſis. ſ. q̄n eligit' patiēs defectū in natalibꝫ in etate z ſcia z moribꝫ. Si aūt canōici eligerent patiētē aliū defectū tūc ꝓcludit q̄ nō incurrūt penā de qua h̄ q: iure nō caueť q̄ aūt p̄dixi hz locū in devolutōibꝫ fiendis de ep̄o ad cap'lm z econtra. ß ſi ptās ꝓferēdi eligēdi pn̄tandi vel ꝓfirmādi ſpectat ad inferiorē citra ep̄m z cap'lm. puta abbatē archidyaconū vl' p̄positū tūc iſto ꝑuato ꝓp' negligētiā vl' delictū devoluit' ptās ad ꝓximū ſupiorē vt in cle. vnica de ſup. neg. pla. ptās tñ inſtituēdi vel eligēdi ſeu pn̄tandi devoluit' ad illū qui habebit ptātē ꝓfirmādi vel inſtituendi lz als ñ ſit ſupior. pone exemplū cap'lm alicui⁹ eccl'e hz eligere. ptās aūt ꝓfirmandi ſpectat de iure ſpāli ad abbatē z ñ ad ꝓximū ſupiorē. z idē dic cū patron⁹ negligit pn̄tare vel pn̄tat indignū q: ille debet ſupplere q̄ habebat ptātē ꝓfirmādi z inſtituēdi q: cenſet' ſupior q̄ ad bñficiuz licet nō ſit ſupior quo ad p̄ſonas eligētiū vel pn̄tantiū. z de hoc ē glo. ſing'aris in.d.cle. vnica. ¶ Vltrio h̄ ārgtur q̄d ſi durāte iſto trienio q̄ canonici ſunt ſuſpenſi a beneficijs ꝓtingat utq̄ eos eligere ſcient' indignū z ſic incidūt in nouā penā alteri⁹ trienij. nūq̄d iſtud ſcđm trienniū incipiet ſtatim p⁹ factā electōem an debeat expectari finis primi trienij. z hec qō pōt ꝓtigere ſepenūero in cōſiliis terminis. Jo.an. refert opi. multoꝝ q̄ hāc qōnē diſputarūt tandē ipē concludit indiſtincte q̄ ſecūdū trienniū incipit ſtatim p⁹ cōmiſſū delicti ita q̄ prio ra tpa cōfundunť in ſcđis. q: exq̄ pena ponit' ipō iure neceſſario debet incipe ſtatum p⁹ cōmiſſū delictū. z idez cōcludit ipſe in glo. ſua in cle. ij. de magiſ. in fi. Mihi plus placet opi. quā ſenſit bar. in filiis terminis in. l. ſenatus. ff. ad turpil. vbi format qōnē ſtatuto cauet' q̄ cōmittēs homicidiū ſoluat mille z ſtet ad cōfinia p decēniū. durāte prio decēnio homicida cōmiſit aliud homicidiū querit' nūc vtq̄ debeat expectari finis primi decēnij an ꝛbo ſcđm decēniū debeat imediate currere: et cōcludit q̄ q̄ꝫ pena ponit' vt ſpēs. puta dic' ſtatutū q̄ ſtet ad ꝓfinia p decēniū a tpe delicti cōmiſſi z ſic determiat tps z ſic ſcđm dcēniū dz incōtinēti currere als nō eēt illud decēniū ſ aliud. ar. bo. i. l. ſi vſufruct⁹ mihi in bienniū. ff. de vſufruc. le. aut pena appōit' ḡnāliť z in determinate puta ſtet ad cōfinia p decēniū z tunc incipit ſcđm decēniū finito primo q: als nō ſolueret penā delicti. facit. c. j. j. de pe. ¶ Abbas.

¶ Cauſaz que. Lōpromittētes ſup electōne tenent' recipe electū a cōpromiſſario ſi ē idone⁹. b. d. Lōis diuiſio. ſcđa ibi ſorores. ¶ No. prio q̄ moniales appellantur ſorores z econtra. vñ h̄ ꝛba videť ſynonyma. i. idez importantia qđ eſt ꝓtra vulgatos ſm Jo.an. q̄ ſorores appellant ſubiectas fratribꝫ mēdicantibꝫ als ꝛbo appellāt moniales. Jdē dic de monachis. quia pn̄t appellari fratres. vt in.c. cauſam. j. de iudi. nā olim anteq̄ eſſet adinuētuz i cōſilio vt fideles appellarent' chriſtiani oēs appellabant' frēs. vt eſt tex. iūcta glo. in.c. ſacroſancta. xxj. di. ſūt em̄ oēs xp̄iani frēs in xp̄o q: p lauacruz regeneratōis recognoſcūt ſpūaliter vnū patrē. ſ. deuz vnde hinc oēs fideles cuiuſcūq̄ ſint cōditiōis orando deū dicūt pater noſter. vide ad h̄ tex. in.c. ad mēſaz. xj. q. iij. h̄ poſtmodū p excellētiā relictū fuit h̄ nomē religioſ ꝓp' charitatē quā iuicē debēt hr̄e vt appellēť frēs vl' ſorores. ¶ No. ſcđo q̄ cōpromiſſū de eligēdo p̄latum pōt fieri in forinſecū ſe extraneum a collegio. Jtē no. q̄ moniales poſſunt tranſferre poteſtatem eligēdi abbatiſſam in maſculū. non ergo tenent' cōpromittere in alias moniales. Jtē no. q̄ hec poteſtas eligēdi pōt conferri in bñtē ptātē ꝓfirmandi z h̄ notabile colligit' itē

ligēdo q̄ iſte moniales erāt ſubiecte iſti eṗo q̄ caſu ad ip̄m ep̄m ptinebat de iure cōi ptās ꝓfirmādi electōez. vt no.glo.xviij.q.ij.c.j. ¶ Itē no.q̄ dātes ptātē alicui eligēdi p̄latū vl̄ aliū officialē videt intelleriſſe de idoneo.vñ ſi elect⁹ nō ē idone⁹ nō tenēt iſti electū recipe.ꝛ facit ad qōez qñ cōitas eligit duos ciues vt vadāt ad eligēdū ptātē vl̄ capitaneū. ¶ Si em̄ eligūt indignū puto q̄ ciuitas nō tenet illū acceptare vt ℔ qđ no.naz in mandato gnāli nō venit q̄ eligāt indignū.ar.ī.l.ſi.p curato⁹.ff.de cōdi.inde.ꝛ in.c.ſi cōp⁹omiſſari⁹.j.eo.li.vj. ¶ An aūt ℔ ptās eligēdi p̄latū poſſit ꝓferri in laicū vt in cōp⁹omiſſariū: vī q̄ ſic.q⁹ cōp⁹omiſſari⁹ cēſet ꝑcurato⁹ cōp⁹omittētiū eligit em̄ ipo⁹ noīe ad ℔ q̄ le.ꝛ no. in.c.in cauſis.j.e.ꝛ in.d.c.ſi cōp⁹omiſſari⁹. ¶ Iz laic⁹ p̄t eē ꝑcurato⁹ in ſpūalib⁹ cū exerceat nudū miniſteriuz. vt ē tex.no.de ꝑcur.in.c.j.li.vj.g̃ ꝛc.ꝓtrariū puto ver. q⁹ i electōe p̄lati ñ ꝙſat nudū miſteriū imo hz arbitrari an q̄s ſit idone⁹ ad offiū p̄lature nec ē omnio ſimpl⁹r ꝑcurato⁹ imo officiū radicat⁹ in p̄ſona ſua adeo q̄ ñ p̄t reuocari.de q̄ tñ dicēdū vt i.d.c.in cauſis.ad ℔ addu co tex.in.c.ꝓtingit de arbi.vbi ptz q̄ nō p̄t aſſumi arbiter laic⁹ ſup ſpūalib⁹.ꝛ ſubijcit⁹ in tex.rō q⁹ nō decet vt laic⁹ in⁹ talib⁹ arbitret⁹.q̄ quidē rō optie militat in qōe nr̄a facit in ar.c.meſſana.ꝛ.c.ſacroſancta.j.eo. ¶ Secūdo queritᵉ pone q̄ cōp⁹omiſſū fuerit factū in ep̄m q̄ hēbat ptātē ꝓfirmādi electōez nūq̄d poterit iſte ep̄us exq̄ nūc hz ptātē eligēdi vt cōp⁹omiſſari⁹ ꝛ ꝓfirmandi vt ep̄s vnico actu ſe expedire ſ.p viā ꝓuiſionis dicendo ꝓuideo vob⁹ de tali in abbatiſſā.an teneat⁹ pu⁹ elige re tāq̄ cōp⁹omiſſari⁹ ꝛ poſtea ꝓfirmare tāq̄ ep̄s. ¶ Jo. an.dicit q̄ forte olim poterat ſe expedire vnico actu. ℔ hodie ſecus cū p⁹ electōez debeat ꝓponi edictū ante ꝓfirmatōz iuxt formā.c.fi.j.e.li.vj. ¶ Do.an.dicit q̄ nec hodie nec olim p̄t illa expediri vnico actu cū diūſo iure iſte ptātes ꝓcurūt in eadē p̄ſona.ad ℔ qđ no.in.d. c.cū inter canonicos.j.e. Ego diſtinguerem lati⁹ ſic.q̄ aut iſte ptātes ꝓcurūt in eadē p̄ſona diuerſo iure aut eodē.p̄mo caſu aut ꝓpria auctoritate hz iſte exercere vtrūq̄ ꝛ tunc ē in optione ſua an velit ꝓuidere vnico actu an diūſis vicib⁹.ꝛ ℔ fuit finaliter d̄ mēte Jo.an.ī.c. nec p defectu.j.eo.vbi dicit q̄ ſi ptās eligēdi p negligētiā devoluit⁹ ad ſup⁹iorē poterit ſup⁹ior eligere iure devoluto ꝛ poſtea ꝓfirmare iure ꝓprio. ¶ Itē poterit ꝓuidere vnico actu p viā.ſ.ꝓuiſiōis ſeu collatōis.q⁹ cum habeat ipe vtrūq̄ ptātē ex offō ꝓprio p̄t miſcere vtr̄q̄ qđ mihi ſatis placet cuz nō cenſeat⁹ iſte ℔ caſu iure diuerſor̄.p hoc allego nōbile dcm̄ dñor̄ de rota deci.lv.vbi nōbiliter dicūt q̄ ſi p negligētiā patroni dēnoluit⁹ ptās ad ep̄m tenet⁹ ep̄s ꝓferre bñficiū infra tp̄s p̄ſitū ad ꝓferendū.ꝛ ſic no.ſingl⁹r q̄ nō tenet⁹ ep̄s pu⁹ eligere ꝛ apud ſcip̄m p̄ntare ꝛ poſtea inſtituere ℔ p̄t vnico actu ſe expedire p viā collatōis.ꝛ tene mēti q̄ hz tēpus ad ꝓferendū ℔ bñficiū.ſ.ſer mēſiū a tpe devolutōis quēadmodū infra p̄dictū tp̄s teneat⁹ ꝓferre bñficia ſpectantia ad eū iure ꝓprio vt in.c.ij.de conceſ.p̄ben.facit optime ad p̄dicta.c.ſi electio.j.eo.li.vj.ꝛ.c.hz.j.de ſup. neg.p̄la. ¶ Si ꝙro hz ptātē eligēdi ꝛ cōfirmādi iure diūſo ꝛ nō ꝓprio q⁹ ē cōp⁹omiſſari⁹ reſpectu electōis ꝛ tūc nō p̄t ſe expedire vnico actu.q⁹ nō debz miſcere iſtas ptātes cū vt ali⁹ eligat ꝛ vt ali⁹ habeat confirmare ad qđ vide bo.glo.in.c.vt circa.j.e.li.vj.ꝛ p Jnn.ꝛ glo.in c.cū int⁹ canonicos.j.e.ꝛ qđ no.ī de.ſi de bñficio de preben.in glo.ꝛ in.c.cū veniſſent d̄ inſti.ꝛ p Jo.de rota decili.cclv. ¶ Si ꝙro eodē iure hz q̄s vtrūq̄ ptātē tūc ñ p̄t vnico actu ſe expedire.nā collatio hz vim electōnis et cōfirmatōis.vt no.in.c.cū olim de cā poſ.ꝛ ꝓprieta.

¶ In gl.j.in fi.no.ex hac glo.q⁹ ep̄s nō dicit⁹ eē de collegio eccl̄ie inferior⁹ ſibi ſubiecte hz ſit caput collegij. ꝛ dic q⁹ eſt caput mediatū nō imediate iuxt tm̄ no.in.c. cū ab eccleſiar̄.ꝛ.c.paſtoralis de offi.ordi.ꝛ q⁹ ē caput

Itē ꝛ ꝓpter cōdionē que ē int⁹ ep̄m ꝛ eccleſias ſibi ſubiectas debent iſte eccleſie ſibi ſubiecte in oib⁹ actib⁹ hre ꝓſiliū ꝛ conſenſū ep̄i.vt no.Jnn.in.c.requiſiſti in fi.de teſta.ꝛ in.c.cuz acceſſiſſent de ꝓſti. ¶ In ea.gl.in fi.no. iſtā glo.q⁹ diſia inter arbitruz ꝛ arbitrator̄ ſeu amicabilē cōpoſitor̄.ꝛ quaten⁹ glo.dicit q⁹ dictū arbitri tenet ſiue ſit equū ſiue iniquū.dic illud ver̄ niſi cōtineat euidētez iniquitatē ſeu peccatū.de quo dicit plene di xi in.c.ij.de arbi.quaten⁹ aūt dicit q⁹ dictū arbitrator̄ ſeu amicabilis cōpoſitor̄is nō tenet niſi ſit equū intelli ge.ſ.in effectu q⁹ p̄t peti reductio ad arbitriū boni viri.i.q̄ iudicē tanq̄ bonū viz reducat⁹ ad eq̄tatē. vt ī.l. ſi ſocietatē.§.arbitror̄.ff.q̄ ſocio.laudu⁹ tñ tenet niſi eſſet nullū alia tñ rōne puta q⁹ latū ꝓtra ius ſcriptū vl̄ ꝓtra formaz cōp⁹omiſſi.vt in.c.examinata d̄ cōſtr.vti. vl̄ inuiti.tūc ei nō petit⁹ reductio ad arbitriū boni viri exq̄ laudū ē nullū.tñ iſta nō ſunt neceſſaria in caſu nr̄o q⁹ vt dicit Jo.an.ꝛ bñ cōp⁹omiſſari⁹ ad eligēdū nō eſt q̄ꝛie arbiter vel arbitrator ſed ē poti⁹ ꝑcurato⁹ comp⁹omiſſari⁹.eligit em̄ noīe colleg⁹ ꝛ ñ noīe q̄ꝛio.vt in c.in cauſis.j.e.ꝛ in.c.ſi cōp⁹omiſſari⁹ eo.ti.li.vj.dic etiam q⁹ nō eſt q̄ꝛie ꝑcurato⁹ q⁹ nō p̄t ℔ ptās renouari vt dicit⁹ plene in.c.in cauſis.j.eo.vñ ē quedā ſpēs de p ſe.nā arbiter ꝛ arbitrator ſumūt⁹ in diſcordia.ℨ cōp⁹o miſſari⁹ ad eligēdū qñq̄ reputat⁹ nulla exiſtēte diſcordia ℨ vt facili⁹ ꝓuideat⁹ eccleſie de p̄lato accedit tñ magis ad naturā arbitrator̄ q̄ arbitri.q⁹ arbit⁹ q̄ꝛie aſſumit⁹ ad litē decidēdā arbitrator aūt ſup diſcordijs ortis in cōtractu vl̄ q̄ſi.vt in.d.§.arbitror̄ cū duab⁹.ll.ſeq̄ntē. Et ex hoc inferē q⁹ nō poſſūt cōp⁹omitētes ſoluta pena vel intereſſe recedere a p̄ſona electa vt ℔ hz ſecus ſit in dicto arbitri. vt in capitulo dilecti infra de arbitris. ¶ In gloſa finali.in fi.tene hoc vltimum dictum glo.qđ ē hodie approbatū in.d.c.ſi cōp⁹omiſſari⁹.ꝛ generaliter cū q̄rit⁹ an electores p̄nt variare aliū eligēdo: diſtinguendū eſt aut elegerūt noīe q̄ꝛio vt faciūt canonici.aut noīe alieno vt ſunt cōp⁹omiſſarij.p̄mo caſu aut electio tenuit ꝛ nō p̄nt variare.vt in.c.publicato.ꝛ in.c.cū int⁹.j.eo.qđ tñ limitat vt dixi.ī.c.pe.ſ.ti.pri.aut electio nō tenuit ꝛ tūc aut vicio forme ꝛ poterūt iterū eligere anteq̄ p̄uient⁹.vt no.doc.in.c.q⁹ q̄ꝛ⁹.j.e.aut ñ tenuit vicio materie vt q⁹ elegerūt indignū ꝛ aut ignorant⁹ ꝛ p̄nt iterū eligē.vt in.c.inotuit.ꝛ in.c.cū tertia.j.e. aut ſcient⁹ ꝛ nō p̄nt eligere q⁹ ex ℔ ſunt p̄uati ꝛ ptās ē trāſlata in aliū.vt in.c.ſ.pri.§.fi.ꝛ in.c.g̃tū.ſ.de poſt. p̄la. ¶ Secōo caſu p̄cipali q̄ elegerūt noīe alieno tāq̄ cōp⁹omiſſarij aut electio tenuit ꝛ nō p̄nt variare q⁹ ſūt fūcti eor̄ officio.j.e.cū.ī iure.ꝛ in.d.c.ſi cōp⁹omiſſari⁹. Aut electio nō tenuit ꝛ ſi vicio materie ꝛ ñ p̄nt amplius eligere ſiue ſcient⁹ ſiue ignorant⁹ q⁹ fūcti ſūt eorum officio.vt ꝓbat⁹ in.d.c.ſi cōp⁹omiſſari⁹. Aut electio nō tenuit vicio forme ꝛ tūc aut iuerſ ꝓtra formā erroꝛe p babili.ꝛ puto q⁹ poterūt iterū eligē q⁹ nō videt⁹ elegiſſe exq̄ nō ſeruarūt formā eis traditā.vt ꝓbat⁹ in.l.q̄ tñ.ff. de arbi.ꝛ eor̄ que no. Jnn.in.c.j.d̄ re iudi.vbi ponit d̄ executore q̄ ꝓbabili erroꝛe duct⁹ ꝓuidit de bñficio nō debito nūq̄d poſſit ꝓuidē de debito.aut ſcient⁹ inerūt ꝓtra formā ꝛ tūc puto q⁹ ñ potuer̄t amplius eligere q⁹ fūcti ſ̄t eor̄ officio.ar.in.c.cū dilecta de reſcp̄.

An Dſti. Electus aū ꝓfirmatōez bñficia cōferre vl̄ alr̄ adminiſtrare nō p̄t.p̄mo ponit ius ex q̄ infert mādatū ibi mādam⁹. ¶ No.p̄imo q⁹ ptās adminiſtrādi deſcēdit ex confirmatōe nō aūt ex electōe collegij.p electōem em̄ q̄s conſequit⁹ ius p̄lature ꝛ adminiſtrādi in habitu ℨ p confirmatōez ſup⁹ioris ꝓſequit⁹ ius adminiſtrādi ī actu.vt dicit glo.no.℔ ꝛ in.c.quāto.lxiij.di.ꝛ idē eſt in electōnib⁹ collegior̄ ſecularī.vt no.glo.in.l.priuator̄.C. de iuriſ.om.iudi.ꝛ Bal.in auc.hita.C.ne fi.p̄pa.ꝛ vide qđ dixi.ſ.c.i.§.poſtq̄. ¶ No.ſcōo q̄ē poſſe venire ꝓtra

factū ꝓpriū qñ illud nō tenuit ex defectu ptātis. ⁊ ad ℔ solet allegari iste tex. de q̄ dicendum vt .j. lati⁹ dicam. ¶ Ultio no. q̄ ante ꝯfirmatōez appellat' q̄s elect⁹ habita electōe collegij. Idē dic p⁹ ꝯfirmatōez an̄ cōsecratōez. vt in. c. tua. j. de his que fi. a pla. Sed quero q̄d ꝺ istis plātis q̄ hodie ꝓuident' p papā nunq̄d isti statim pñt admīistrare cū sint p papā ꝓnūciati: dic q̄ sic q⁊ talis ꝓuisio ḥz vim electōnis ⁊ ꝯfirmatōis. vt no. in. c. cū olim de cā pos. dic tn̄ q̄ non ꝺz recipi tanq̄m plātus nisi p lr̄as pape faciat fidē de ꝓuisione sibi facta al's recipiētes eū incurrūt penā. vt ē hodie ꝓuisū in quadaz extranagā. dic tn̄ q̄ imediate cū papa ꝓnūciat aliquē plātū statim ille sic ꝓnunciatus ē verus plat⁹. q⁊ ad eē gr̄e nō req̄rit' lr̄a ℔ solū sufficit factū principis. ℔ lr̄a est de substātia ꝓbatoria nō aūt de substantia gr̄e. vt no. Bal. in. l. hūanū. C. de legi. p Jo. an. ⁊ archi. in ꝓemio vj. vñ hodie nō sufficeret ꝓbare p testes q̄ papa ꝓnūciauit aliquē ep̄m ad hoc vt recipiat' in eccl'ia tāq̄ ep̄s ℔ ꝺz vt ꝓbet' p lr̄am pape mō ꝓdicto. ¶ In glo. fi. i fi. no. gl. q̄ solet allegari cū quer̄t' an ⁊ qñ q̄s possit v̄rire ꝯtra factū ꝓpriū. Pe. de fantu. ponebat ℔ aliā theoricā dicēs q̄ aut factū ē nullū rōne ꝯferent⁊ puta q̄ non habeat ptātē disponēdi vel nō seruauit solēnitatē debitā ⁊ pōt q̄s venire ꝯtra factū suū ⁊z sit nullū. al'. c. diuersis fallaciis de cle. ꝯiuga. Secus si ignorant' dispo⁊ fuit. vt in. c. inotuit. j. c. Inno vat aliā theoricā dicens q̄ vbic ūq̄z factū ē improbatū a iure sp q̄s pōt venire cō tra factū ꝓpriū vt ℔ ⁊ in. c. si q̄s p̄sbyteroꝝ. de re. eccl. n̄ alie. nō ob. ꝑm eūdē. c. diuersis fallaciis. q⁊ ibi factū nō erat oīno nullū ℔ poterat aliq̄ mō sustētari. vel illud ꝓcedit in odiū epi q̄ sciēter ꝓuidit de bñficio clerico cōiugato. vel tercio ꝓcedit illud dispēsatiue ꝑm eū. Dz pōt dici q̄ cū ista sit via brocardica ⁊ discurrat p̄ mktos ⁊ infinitos casus nō pōt sub certa regl'a distringi ℔ ꝑm varietatē factoꝝ aliqui ḥz venire ꝯtra factū ꝓpriū a liq̄ nō. ⁊ in iudiciis pōt ista q̄ discuti mltis modis ⁊ respectu iudicis ⁊ respectu ptiū. nā in iudice p̄t dubitari an possit venire ꝯtra sn̄iam suā int'locutoriā ⁊ diffiniti uā. de q̄ dicēdū vt dixi in. c. cū cessante de ap. ⁊ in. c. i literis. j. ꝺ offi. ꝺele. respectu ptis possit dubitari circa cōfessionē ⁊ libellū nūq̄d possit venire ꝯ id q̄d sci'et fec. ꝺ q̄ in. c. fi. de cōfes. ⁊ iu. c. ij. de libel. obla. eodē mō possz dubitare respectu testiū nūquid pñt variare. de q̄ in. c. p̄terea de testi. cog. Circa facta extra iudiciū posset etiā dubitari tā in cōtractib⁹ noīatis q̄ inoīatis ⁊ alīs disposit'ōnib⁹ sumentib⁹ vim ex facto vni⁹ ptis tm̄. Sed ꝓ aliquali introductōe ⁊ cōcordia iuriū que allegant' in glo. potes sic distinguere sumēdo aliq̄ dicta Cal. ī c. si q̄s p̄sbyteroꝝ p̄al. ⁊ hoc p doc. q⁊ aut q̄s vult venire ꝯtra factū suū noie alieno ⁊ ad cōmodū alteri⁹. aut noie ꝓpio ⁊ ad cōmodū ꝓpriū. ꝓio casu aut ē remot⁹ ab admīistratōe ⁊ nō pōt venire illo noīe. vt in. c. monemus. xij. q. ij. vbi ptz q⁊ plātus q̄ male alienauit non pōt noīe eccl'ie ꝛpetere male alienata si fuit remot⁹ ab admīistratōe. aut nō fuit remotus ⁊ tūc pōt venire cō tra factū ꝓpriū exq̄ agit noīe admīistratōis sue ⁊ fcm̄ suū pōt improbari. secus aūt vbi legitimū factū suū explicasset. vt in. d. c. si q̄s p̄sbyteroꝝ. ⁊. xij. q. ij. nō liceat. ⁊ in. c. ij. de pe. cū si. ¶ Secdo casu principali qñ vult venire noīe ꝓprio ⁊ tūc aut imīnet ꝑiculū aiaꝝ vl' fauor publice libertatis ⁊ pōt venire ꝯtra factū ꝓpriū exq̄ de iure illud nō pōt dānari vt in. c. tenor. ⁊ in. c. ꝯsanguinei de re iudi. ⁊ in. l. interrogatā. C. de libe. cā. ꝑm vnū intellectū. aut nō imīet tal' fauor ⁊ tūc aut fcm̄ n̄ tenuit aut tenuit ℔ ē cassandū prio casu aut vult v̄rire ꝯtra in iudicio aut extra iudiciū. primo casu si allegat turpitudiez suam nō debet audiri. vt in. l. si creditoribus. C. de ser. p̄g. manumiss. ⁊ in. c. inter dilectos de dona. aut excipiēdo allegat turpitudinē suā ⁊ auditur. ff. de condi. ob tur. cau. in. l. iij. ⁊ vide in hoc q̄d pleni⁹ dixi in. c. cū sup̄ de ꝯcess. ꝑben. ⁊ p bar. in. l. iureiur. §. procurator. ff. de iureiur. Si extra iudiciū aut factū nō tenuit ex ꝑsona facientis ⁊ pōt ꝯtrauenire. ar. ℔. aut nō tenuit ex ꝑsona recipiētis ⁊ distinguit' vt. §. q⁊ aut sciēter hoc fecit ⁊ n̄ pōt ꝯtrauenire in odiū sui. ⁊ sic pōt intelligi. c. diuersis fallaciis. Ex q̄ infert' q⁊ si plātus sciēter ꝯtulit bñficiuz indigno nō p̄t ipemet revocare factū suū. q⁊ no. ꝓ intellectu illi⁹. c. diuersis. Aut ignorant' fecit ⁊ pōt ꝯtrauenire vt in. c. innotuit. j. eo. Si vo factū nō est nullū. ℔ est cassandū tūc nō pōt q̄s venire ꝯtra factū ꝓprium vt in. l. p⁹ morte. ff. de adop. ⁊ dic q⁊ in regl'arit' i cōtractib⁹ noīatis nō ē locus pnie exq̄ sel' tenuerūt etiā re integra ꝑm Inno. vt in. l. sicut. C. de ac. ⁊ obli. q⁊ contractus a principio sunt mere voluntatis ex postfacto sunt necessitatis vt ibi. Fallit in cōtractu mādati. vt in ti. mādati. §. recte. nam revocat' re integra vt ibi. scdo fallit in cōtractu deposit'i q⁊ pōt deponēs depositū revocare ad libitū. vt in. l. j. ff. deposit'i. ⁊ in. c. j. eo. ti. Fallit tercio in societate. vt. l. si est soci⁹. §. fi. ff. ꝓ socio. si tn̄ intēpestiue revocat' societas pōt agi ad interesse vt ibi nisi subsit cā revocādi vt q⁊ soci⁹ est rixosus vl' al's ī honeste viuit in domo. vt est tex. no. in. l. si cōuenerit. ff. e. nā ex his causis pōt soci⁹ repelli a societate. Jn ꝯtractib⁹ ℞o innoīatis pōt dari hec regula q⁊ admittit' penitētia re integra ⁊ etiā re nō integra ℔ succedit obligatio ad interesse. de q̄ plene le. ⁊ no. in. l. si pecuniā. ff. de cōdi. ob cau. ⁊ dicā aliquid de istis cōtractib⁹ innoīat' in. c. cū int'. j. eo. ⁊ rō eoꝝ sumit' ex dictis gl. q⁊ in cōtractib⁹ noīatis ius acq̄rit' ꝑti iō nō ē licitū ꝯtrauenire. secus aūt i inoīatis. ¶ Sed ꝯtra tex. oppo. vi em̄ q⁊ iste elect⁹ nō possit revocare q̄d fec. q⁊ nemo iudex in facto ꝓprio. vt in. l. vnica. C. ne q̄s in sua cā. docto. dant tres solutōnes. Prīa q⁊ iste revocauit tanq̄ actor ⁊ nō tāq̄ iudex. Scda q⁊ in notoriis cessat suspitio. vt no. in. c. ex pte de ℞. sig. Tercia so. q⁊ in facto eccl'ie fue pōt ꝑlatus cē iudex. ij. q. vij. si q̄s g̃. ⁊ no. in. c. j. de penis li. vj. Hec so. ē bona in se ℔ nō ꝯgruit l'ie. q⁊ cū iste nō esset adhuc cōfirmatus nō poterat ꝓcedere vt plātus etiā in notoriis. ⁊ sic ē falsa etiā tercia so. dic g̃ q⁊ iste renūciauit q̄d gessit nō tāq̄ iudex ℔ tanq̄ actor. vel de facto sicut de facto administrauit. vl' ℔ faciet ꝑ auctoritatē sedis aplice.

Considerauimus. Electio facta p⁹ appellatōez ⁊ prīa nō cassata vl' ꝑ ꝓuilegia ecclesie cassāda ē. Diuidit'. nā ꝑmittit cās cassationū. secūdo vtrāq̄ electionē cassat ibi q̄ꝓpr'. t'cio mādat ecclesie ꝓuideri ibi vob. ¶ No. ꝓ⁊ tene mēti q⁊ electio facta p⁹ appellatōez ex iudicia lē n̄ ē ipo iure nulla ℔ veit irritāda si appellatio fuit legitia. Exq̄ infert' q⁊ gesta p⁹ appellatōez ex iudicialē nō sunt ipo iure nulla ḥz venīnt retractanda si fuerūt facta p⁹ appellatōez legitiaz ⁊ in ℔ iste tex. ē valō no. ⁊ intellige q⁊ appellatio fuit interposita a pte. secus si fuit int'posita a iudice ḥz extra iudiciū. q⁊ tūc gesta ꝯtra appellatōez sunt nulla. vt ꝓbat' in. c. dilecti. ⁊. c. dilectis. j. de ap. vbi excōicatio lata p⁹ appellatōem ex iudicialē fuit nulla. ⁊ ad limitatōnez p̄dict'oꝝ vide q⁊ dixi in. c. j. de ap. ⁊ in. c. cōsuluit eo. ti. vbi pleni⁹ tetigi. ¶ No. scdo ⁊ tene etiaz mēti q⁊ gesta cōtra ꝓuilegia eccl'ie nō sūt ipo iure nulla ḥz veniāt retractāda. nā electio prīa fuit ℔ facta cōtra tenorē ꝓuilegioꝝ ⁊ nihilomin⁹ tenuit ḥz fuit ī cā cassatōnis. Ex q̄ bes nōbilē dīiaz int' ꝓuilegia ⁊ iura cōia. nā attētatū cōtra ius cōe regulariter ē ipo iure nullū. vt in. c. vides. x. di. ⁊ ī regl'a q̄ ꝯtra ius fiūt ꝺ re. iur. li. vj. ⁊ in. l. nō dubiuz. C. ꝺ le. Hec⁹ī attētato cōtra ꝓuilegia vt ℔ no. ꝑ bat'. nā ḥz ꝓuilegia sint ꝓuate leges. iij. di. ꝓuilegia tn̄ n̄ sūt leges cōes. Jtē ꝓuilegia cōsistūt i facto ⁊ pñt ꝓbabilit' ignorari. iura ℞o cōia cōcernūt cōmodū publicū nec pñt ꝓbabilit' ignorari. immo est late culpe ignorare iura

cõia. vt no. ꝙ Bar. in. l. q nerua. ff. de positi. ¶ Tercio no. q eligẽtes ꝓtra ꝑuilegia eccl'ie ⁊ cõtra appellatiõez legitimã seu post ꝑmã electionẽ nõ cassatã nõ sũt priuati ptãte eligẽdi ꝫ pñt de nouo eligere. qd̃ bñ nõbis. Et q̃ infert q nõ ꝓpter quãlibet iniusticiã electõis debent ꝑuari eligẽtes ptãte eligẽdi. ¶ Quarto no. q electio facta post ꝑmã nõ cassatã lz sit in cã cassatõnis nõ tenet. Et est rõ q: ꝙ ꝑmã electionẽ est ꝓtractũ mr̃imoniũ inter eccl'iã ⁊ electũ. vt in. c. cũ inter canonicos. j. eo. ergo nõ põt in aliũ tanq̃ in sponsũ ꝓsentire durante ꝑori vinculo cũ eccl'ia adhuc nõ sit libera. vñ verbũ cassamus positũ in tex. ponit ꝓprie q̃ ad primã electõz et improprie q̃ ad scd̃am. naz ꝑma nõ fuit nulla. vt pz ex eo q: scd̃a invalidat' q: fuit facta ꝑma nõ cassata ꝫ prima tenuit. q: si fuisset nulla nõ poterat cassari. vt in c. ad dissoluendũ de despon. impu. Sed scd̃a fuit nulla rõne p̃dicta q: nõ pñt esse valide due electões ad eãdem eccl'iaz. vt in. c. auditis. j. e. facit. c. siquis duas. e. ti. li. vj. ¶ Nota q̃nto q lz retractet' electio alicui⁹ nõ ꝓpter ꝫ ledit' fama ⁊ opinio electi si electio nõ fuit cassata vitio ꝑsone. secus si ꝑsone defectu. vt. j. e. sup eo. ¶ Sexto ⁊ vltio no. ⁊ tene mẽti q vbi duo fuerũt electi in eadẽ eccl'ia in discordia ⁊ vtraq̃ electio ex aliq̃ defectu cassat' nõ debẽt in eadẽ vacatõe assumi in eadẽ eccl'ia ⁊ ꝫ ꝓpter discordiam euitandã. ꝫ si oẽs vnanimiter cõcordarẽt in vnũ valeret electio q: tunc cessaret cã ꝓhibitõis. vt no. Hosti. j. eo. sup eo. ¶ Sz q̃ ꝫ opp. de. c. lz. ꝫ. e. vbi gerens se ꝑ papa est excõicatus si electio sua nõ tenuit. ꝫ videt' q non possit ampli⁹ eligi in eadẽ vl' in alia eccl'ia. Do. dicũt doct. ⁊ bñ q illud est spãle in papa. Itẽ loquit' q electus minus legitie gessit se ꝑ papa faciẽdo scisma. ꝫ electi d̃ quib⁹ hic nõ gesserunt se ꝑ epis nec fecerũt scisma ꝫ solũ defendebãt iudicialiter electionẽ eorũ. Si aũt electus gereret se ꝑ plato vel intromitteret se in eccl'ia ꝑ potentiã laicalẽ nõ posset iste amplius ꝓmoueri ad aliquã dignitatem sine dispensatõe pape. vt in. c. quisq̃s. ⁊ q̃d̃ ibi no. j. e. ti. fa. c. anaricie. e. ti. li. vj. ¶ In glo. j. in fi. no. bñ scd̃az ptẽ huius glo. ex q̃ habes q appellatio etiã extra iudiciũ nõ valet ni si in ea exꝑmat' cã ꝑbabilis appellandi. sup q̃ fuerũt opi. vt no. gl. in. c. cordi ꝫ all'. ¶ In gl. penultia in. ℣. ignominie. vbi dicit tex. no. q miles depositus de milicia ꝓpt' culpã suã efficit' infamis. ⁊ idẽ dic̃ ibi gl. no. in clerico deposito vt efficiat' infamis. gl. ista in solutõe sentit q ꝑriũ ꝓcedit si electio hic fuisset cassata vitio ꝑsone. ⁊ sic sentit q isto casu elect⁹ efficit' infamis q̃d̃ doc. nõ admittũt q̃n ꝙ viã exceptõnis fuit ꝓbatũ crimen. q: crimen ꝓbatũ ꝙ modũ exceptõis nõ infamat in. c. cũ dilectus de or. cog. an autẽ indistincte sit ꝫ verũ dic vt dicã. j. e. sup eo. ¶ In gl. fi. ibi ꝓpter scãm dalũ. no. glo. ⁊ ꝫ cõiter tenet' a doct. ⁊ dic vt. s. dixi in vltio nõbili. Et ex hac glo. iuncto tex. no. q ꝓpter scãm dalũ euitandũ põt fieri licite ꝓhibitio vt q̃s nõ eligat' in certa eccl'ia lz ipe in nullo deliq̃rit. nã etiã mlta licita sunt dimittẽda ꝓpter scãdala euitanda exq̃ pñt omitti sine peccato. vt in. c. ij. de no. ope. nun. ⁊ in. c. nihil cũ scandalo de ꝑscrip. ⁊. c. cum teneamur de ꝓben.

Suffraganeis.

Metropolitan⁹ cõfirmatus lz nõ dum receperit palliũ põt suũ suffraganeũ consecrari facere. vel sic. Metropolitanus confirmatus ⁊ cõsecratus nõ põt pallio nõ recepto suũ suffraganeuz cõsecrare sed põt mandare alijs suffraganeis vt illum consecrent. ⁊ facit ad secundam partem Rice. ¶ Nota primo ibi ad mandatum ipsius iuncto tex. ibi ad ei⁹ iurisditionem. q epi ꝑuincie tenentur obedire archiepo illius ꝑuincie. ꝑtinẽt em̃ ad eius iurisditionẽ. Nã archieps hz iurisditionẽ ordinariã in oẽs epos ꝑuicie vt in. c. pastoralis de offi. ordi. ⁊ in. c. sicut olim de accu. et. vj. q. iij. scitote. q̃d̃ intellige nisi sint exempti spãli be neficio pape. ¶ No. scdo q archieps appellat' metropolitanus. dr̃ em̃ archieps ab archos qd̃ est ꝓnceps q̃i ꝓnceps epoꝝ. dr̃ aũt metropolitanus vel a mẽsura ciuitatũ q: olim fuit archiepus deputatus ⁊ ꝓpositus mlt̃is ciuitatib⁹ ꝑuincie. vt dr̃ in. c. cleros. xxj. di. vl' dr̃ metropolitanus a metos qd̃ est mater q: archiepalis eccl'ia est mater totius ꝑuincie. vt no. gl. in. d. c. cleros. epi aũt ꝑuincie dicunt' suffraganei archiepi a suffragando q: suffragant' sibi in officio epali puta cõsecrãdo alios epos. itẽ celebrãdo cõcilia et ꝓsilia. ¶ Tercio no. q electus ⁊ cõsecratus põt appellari metropolitanus lz nõ põt appellari archieps si nõdũ recepit palliũ vt in. c. nisi. j. de vsu pal. ¶ No. q̃rto q sicut electus et ꝓsecratus põt exercere ea q̃ sunt ordinis. vt in. c. transmisã. j. e. ita electus ⁊ cõfirmat⁹ nõdũ cõsecrat⁹ põt exercere ea q̃ sunt iurisditõis. q̃ aũt dicunt' iurisditõis ⁊ q̃ ordinis dicet' plene in. d. c. transmissaz. ¶ Vltio no. q de iure cõi electus in epm̃ dz cõsecrari ab alijs epis ꝑuincie ⁊ archiepo suo vel ipsi⁹ mandato. Quot aũt requirunt' necessario ad ꝓsecrationẽ alteri⁹ epi: dic vt in. c. nec epi. ⁊ in. c. si archieps. j. de tẽp. ordi. ¶ Opo. ꝫ ter. videt' q iste elect⁹ cõfirmatus nõ poterat mãdare suũ suffraganeũ ab alijs cõsecrari q: ꝓsecratio est ordinis. vt in. c. q sicut. j. e. ergo cũ iste nõ põt ꝑ se cõsecrare cũ nõdũ sit ipse cõsecrat⁹ nõ dz posse ꝫ alijs demandare. q: qui ꝙ aliũ facit ꝑ se facere videt'. vt in. c. mulieres de sen. ex. in regl'a q̃ ꝙ aliũ li. vj. ⁊ alibi dicit iuris regula q̃d̃ suo nõ lz noie nec alieno licebit. vt in regl'a q̃d̃ suo de re. iur. li. vj. ¶ Itẽ fortiter facit ꝫ istũ text. c. j. c. di. vbi dr̃ q electus in archiepm̃ nõ dz differre ꝓsecrationẽ suã ne differat' ꝓsecratio suffraganeorũ. ergo videt' q si nõdũ ipse est ꝓsecrat⁹ q nõ põt ꝑ se nec ꝙ aliũ suffraganeũ ꝓsecrare. Do. ꝫria vident' vera ⁊ ꝓpterea dixerũt quidã q ista nõ fuerit decre. ꝫ potius fuerat q̃dam ꝓuisio fundata sup quadã eq̃tate. q̃si dicat q de iure nõ põt iste ꝫ demandare añ suã ꝓsecrationẽ. Sz ista opi. fuit olim posita q̃n ista decre. erat in scd̃a ꝓpilatione q̃ nõ erat papalis ꝫ cuiusdã gallensis. nõ autez poterat ꝫ dici postq̃ fuit posita in tercia in q̃rta ⁊ q̃nta cõpilatõe. q: iste compilatões fuerunt pape ⁊ papa mandat vt istis decretalib⁹ vtam̃ in iudicio ⁊ extra. vt ℣. in. pemio. iõ cõiter tenet' q de mero iure põt electus et cõfirmatus demãdare banc ꝓsecrationẽ alijs suffraganeis. ꝫ tenet gl. pe. in. c. j. de trãsla. p̃la. ⁊ glo. in. c. j. c. di. ⁊ doc. cõiter ꝫ. Ad ꝫria dic q ꝓcedunt q̃n q̃s mandaret ꝓsecrationẽ alijs nõ habẽtib⁹ ptãtem ꝓsecrãdi ꝫ suffraganei exq̃ sunt epi ꝫ̃t ptãtez ꝓsecrãdi ⁊ solũ eis decerat iurisditõ ⁊ ptãs ꝓsecrãdi nõ subiectũ. vñ elect⁹ et ꝓfirmat⁹ cõmittẽdo banc cõsecrationẽ solũ exercet iurisditionẽ. q: tribuit facultatẽ conseerãdi subditũ ꝙ puũ. epi aũt ꝫ faciũt postmodũ iure suo. vide optimũ sil'e in ordinatõe clericorũ vacante sede. nã capl'm põt ꝓmittere alteri epo vt ordinet clericos alteri⁹ dyoceꝑ vt in. c. cũ nullus de tẽp. or. li. vj. ⁊ tñ certũ est q capl'm ꝙ se ordinare nõ põt cũ non succedat nisi solũ in bis q̃ sunt iurisditõis. vt in. c. cũ olim de ma. ⁊ obe. Idẽ i alijs põtificib⁹. nam põt capl'm sede vacante alienũ epm̃ in uitare vt exerceat ibi põtificalia. vt in. c. põtifices. vij. q. j. hinc dixit Lopos. q se. va. metropolitana põt capitulũ illi⁹ eccl'ie demãdare ꝓsecratoz suffraganei ꝑut hic dr̃. q: exq̃ cõmissio fit ab hñte ptãtẽ solũ versat' ibi iurisditio ⁊ nõ ordo. ⁊ ꝙ ꝫ babes bonã limitationẽ ad iura dicentia q is videt' facere cui⁹ noĩe fit. illa em̃ ꝓcedũt q̃n ille cui fit ꝓmissio nõ poterat facẽ noĩe suo ꝫ ex toto facit tanq̃ alius. secus vbi facit noĩe suo lz habuerit aũctem ab alio vt ꝫ. Et ꝫ voluit in effectu Inno. ꝫ. ¶ Ad scd̃m ꝫrium. d. c. j. c. di. dat' multiplex solutio vt ibi ⁊ ꝫ no. Primo q ꝓcedit q̃n elect⁹ ⁊ cõfirmatus est in mora petẽdi de cõsecratione. nã tunc non põt hoc alijs demãdare vt ibi scd̃o q loquit' ibi q̃n ipse

archieps vult p se cōsecrare. nā tunc optet q̄ differat ꝓsecratio suffraganei donec ipse fuerit ꝓsecrat⁹. Vel tercio loquit' qñ in ꝓuincia nō sūt nisi duo epi. nā si archieps nōdum esset ꝓsecratus non pōt alios ꝓsecrare. q: ad minus requirunt' duo epi seu tres epi. vt in. d. c. nec epi. Ad. c. q̄ sicut. j. eo. qđ videt etiā facere opposi tum dic ꝑm Inn. q̄ loquit' in arduis. nā archieps q̄ nō dum recepit palliū nō pōt ardua explicare. vt cōsecra re virgines cōciliū ꝓuinciale celebrare 7 silia vt hic. ß leuia pōt. ar. j. eo. trāsmissam. 7 cōsecrare epm cēset' leue cum etiā epi suffraganei ß possunt p se vacāte sede metropolitana. vt in. c. q: p ambitōes. lxuij. dis. 7 no. gl. in. d. c. j. c. di. vbi de ß. ¶ Ex his infert' ad qōnem q̄tidianā nunq̄d electus 7 cōfirmatus qui nōdum est cōsecratus posset cōcedere indulgentias maxime si nondum est p̄sbyter. de qua qōne vide p Bal. post beatū Tho. in accidentib⁹ de expssis vbi cōcludit post beatū Tho. q̄ sic. q: remissio q̄ fit p indulgētias nō cōcernit administrationē sacroꝝ ß potius iurisditionem. nam cōicat iste thesaurū ecclesie qui dī esse cōgregatus ex meritis sanctoꝝ. vt plene dixi in. c. ad liberandū de iu de. 7 idē dicendū de legato pape lz nō sit sacerdos. 7 vi de p beatū Tho. q̄rto sniarum dis. c. xx. q. iij. articulo. et. q. iiij. articulo. ij. 7 idem dic de silibus. q.

¶ Per eo. Is cuius electio fuit cassata nō vitio p̄sone ß electionis modo iterū eligi pōt. secus si vitio p̄sone. d. d. ¶ Et quotidie solet allegari. primo ponit' qō. scdo solutio ibi ß tuā. in quo duo facit. nam p̄mo rñdendo distinguit. scdo excipit ibi nisi. ¶ Nota p̄mo q̄ electō cassat' q̄ñq̄ ex duplici defectu. s. p̄sone et forme ipsius electōis. exemplū p̄mi opponit' ꝯ electū crimen vel aliquis defectus puta nataliū vel q̄ est corpe vitiatus vel quid sile. exemplū scdi qñ in electōe nō fuit seruata forma canonica. de qua bodie in. c. q: ꝓpter. j. c. vel electores erant excōicati vel suspensi. 7 generaliter pōt dici q̄ qualitercūq̄ electio retractet' sine vitio vel defectu electi nunq̄ talis cassatio habet impedire ꝓmotionez electi. rō diuersitatis est. q: vitiū cōcernēs p̄sonā sigillat 7 notat ipsam p̄sonā 7 eā sequit' sicut lepra leprosū vt. iij. q. j. cito turpem. secus est in alia cā extrinseca q: cum nō cōcernat p̄sonam electi nō debet ꝓmotionem ipsius impedire. ¶ Scdo nota ex ß 7 ex tex. q̄ crimen p exceptionē ꝓbatum non solum repellit p illa vice ß etiā notat p̄sonā vt ampli⁹ ꝓmoueri nō possit. ¶ Dz contra ß 7 ꝓtra tex. opponit' fortiter de. c. ij. de or. cog. vbi habet' q̄ crimen ꝓbatū p viam exceptiōis nō infamat. ad idem. l. lucius. ff. de his qui no. infa. est et alius tex. multū distringens in. c. sup bis. j. de accu. vbi dicit tex. q̄ lz crimen sit ꝓbatum contra electū p viam exceptōnis nō tñ p ß debet iste pdere bñficia p̄ius habita lz repellat' a p̄sequendo illud bñficium ad qđ fuit electus. Sol. ꝓpter ß 7 silia cōtraria istud. c. legit' pluribꝫ modis. duob⁹ in gl. et tribus extra eam. Primus intellectus est q̄ istud crimen ꝓbatum cōtra electum nō infamat infamia iuris vt in cōtrarijs sed infamat electuz infamia facti. nam grauat' opi. sua ex eo q: repulsus fuit vitio p̄sone. 7 infamia facti impedit ꝓmotionem. q: opi. ꝓmouendi de nullo dz vacillare. vt in. c. tātis daniel. lxxxj. di. 7 in. c. oīpotens. j. de accu. 7 iste intellect⁹ est satis in se bonus quē clarius firmat glo. in. c. cum inter canonicos. j. eo. 7 ꝓbat' alia rōne. nam si infamatus infamia facti suspendi debz a bñficijs habitis donec se purgauerit. iuxta ea q̄ le. 7 no. ij. q. v. in. c. p̄sbyter si. et in. c. ij. 7 in. c. inter. de purga. cano. multo fortius debet impediri ꝓmotio infamati. q: turpius eijcit' q̄z nō admittit' ꝛc. vt in. c. quēadmodū de iureiur. 7 seq̄ndo hūc intellectuz dic ad. c. sup bis. q̄ loq̄t' in bñficijs habitis illis em̄ nō priuat' ꝓpter crimen ꝓbatum p viam exceptōis. sed nos loquimur in bñficijs obtinendis. ¶ Et facit ad p̄dicta qđ no. Di. in regula infamib⁹ d̄ re. iur. li. vj. 7 qđ no. in. l. ij. C. de dig. li. xij. vbi p̄z q̄ nō solum infamia iuris sed etiā facti impedit ne quis ꝓmoueat' ad dignitates 7 bñficia. 7 iste intellectus sic declaratus satis sustentabilis est. Secōs intellectus gl. est vt intelligat' tex. q̄ñ crimen ꝓpter qđ electio fuit cassata cōtingebat ipsam electionē. nam rōne cōtingentie videt' crimen p̄cipal'r deductū. vt p̄z in his q̄ le. et no. in. c. j. de excep. 7 c. ij. de cōfes. 7 in. l. ij. §. si publica. ff. de adul. et optet intelligere q̄ ꝯ electionē instabat' p̄cipal'r vt cassaret' 7 incidēter constitit de vitio electi. vtputa q: ꝓmisit symoniā circa illā electionē. vñ videt' illō crimen p̄cipal'r deductū q̄ēadmodū deducebat' cassato electōis. iste intellectus est bonus in se ß aliquantulum restringit lr̄am. ¶ Tercio legit' extra glo. p doc. q̄ crimen electi fuit hic deductū p viam accusatiōis 7 nō exceptōis. iste intellectus nō habet scrupulū ß restringit nimis lr̄am. Ideo dat' intellect⁹ q̄rtus q̄ ꝑtextu p̄me exceptōis nō dz iste repelli a ꝓmotione scda. Sed optet q̄ de nouo excipiat' de illo crimie. iste intellect⁹ nō ꝓbat' in lr̄a q̄ innuit istuz debere repelli ex eo q̄ al's fuit expulsus. Quintū intellectū ponit Inn. dicens q̄ exceptio q̄ opponit' ꝯ electū habet in multis vim accusationis vñ appellat' qñq̄ accusatio. vt in auc̄. de sanc. epi. in. §. siquis nunc. vñ quēadmodū accusatō sigillat accusati 7 cōuicti p̄sonā ita 7 hec exceptio. 7 solet multum allegari hec lec. Inn. 7 eam declara sic. duplex est exceptio. quedā ꝓprie dicta 7 quedā improprie dicta. ꝓpria exceptio est q̄ opponit' a stimulato et vocato ad iudiciū ꝯ vocantē 7 ipius accusationē. nā exceptio est accusatōis exclusio. vt in. l. j. ff. de excep. 7 ista exceptō regulariter vltra repulsionē ibi fiendā nihil operatur. satis em̄ inducit exquo ꝓtunc repellit ꝑm naturā suā. vt in. d. c. ij. de or. cog. 7 hec exceptio ꝓprie habz locū. Exceptio vero improprie est qñ ꝓponit' contraria ab aliq̄ sponte nemine ipsum stimulante. exemplū qñ quis opponit ꝯ electionē seu p̄sonā electi. nam ab isto opponēte nihil petit' ß ipse vltrone⁹ seu volūtarie se offert impugnando electionē. Ideo ista talis exceptio habet vt dixi vim actiōis seu accusatōis. nam sicut actor seu accusator venit sponte ad stimulandū aliū ita iste qui excipit cōtra electionē opponendo crimen ꝯ electum venit sponte. 7 dicit' hec exceptio intentōnis q: opponit' intentioni electi potius q̄z actioni exq̄ electus nihil petit ß est in intentiōe petendi cōfirmationē vel cōsecrationem. 7 de hac exceptōe improprie dicta vide latius p Inno. in. c. dudū. 7 in. c. cum dilecti. j. eo. 7 c. sup bis de accu. 7 sic videt' q̄ talis exceptio habeat quo ad casum istius. c. effectum accusatōis 7 sigillat 7 notat p̄sonam electi sicut faceret accusatio. Sed intellige q̄ nō p ß notat p̄sonā electi infamia iuris lz sit tale crimē de quo al's cōdemnatus p viam accusatōis efficeret' infamis qđ ꝓbo aptissime p. c. sup bis p̄all'. vbi concludit' q̄ p crimen ꝓbatum cōtra electū p viam exceptōis nō debet electus pdere p̄iora bñficia qđ ꝓfecto pderet si notaret' infamia iuris q: infamia adimit honorē iam quesitū. vt ꝓbatur in. l. infamia. C. de decu. li. x. dixi in. c. inter dilectos de excess. p̄la. vñ placet mihi magis p̄ima lect. glo. declarata vt. §. ad quā etiā corroborandā adduco. c. testimoniū de testi. vbi p̄z q̄ repulsus semel a testificando p viam exceptionis pōt de nouo repelli ꝓbando id solum q̄ al's fuit repulsus. ergo idē 7 fortius videt' dicendum in ꝓmouendo. arg. in. c. fi. de testi. ¶ Sed p declaratōne p̄dictoꝝ 7 tex. quero nunquid iste tex. habeat locum indistincte qualitercunq̄ electō fuerit cassata vitio p̄sone. Sco. dic q̄ non. vñ p̄mittendum q̄ qñq̄ cassat' electio ꝓpter crimen electi vere ꝓbatum qñq̄ ꝓpter crimen p̄esumptum qñq̄ p̄opter infirmitatem ipsius electi talem que habet impedire p̄motionem. pone exemplum in. c. cum inter canonicos

j.eo.primo casu habet locū indistincte tex.noster. Secūdo casu nō impediet scōa promotio si pōt se purgare de illo crimine psumpto.q; cōtra crimen psumptū admittit purgatio.vt est text.in.c.officij ppe fi.j.e.tercio casu qn ppter infirmitatē dic q; si pōt pbare q; ab illa infirmitate cōualuerit nō impedit nouapmotio quinimo multi tenuerunt q; de nouo debet pbare ipsum laborare illa infirmitate.q; semel infirmus nō semp psumit infirmus secus in vitioso.vt in regula qui semel d re.iur.lib.vj. Que aūt opi.sit verior dicā in.c.cū interr canonicos.j.e. Sed est aliud dubiū notabile q̄tidianum nūquid dispositio huius.c.habeat locū in pn̄tatione collatōe.vt dicamus q; semel repulsus vitio psone sicut nō pōt amplius eligi ita nō possit amplius presentari p patronū nec sibi bn̄ficium cōferri. Jo. dicit Jo.Cal. q; in pn̄tatione habet locū q; pn̄tatio est q̄st quedā electio.vt in.c.querelā j.e. Sed in collatōe putat B.c.nō habere locū.mouet q; in electione tractat de iure querendo in collatōe vero de iure quesito.naz p collationē acquirit ius in re. vt in.c.pe.de pbē.li.vj. facilius aūt tollit ius ad rem q̄ ius in re. Itē q; contra priuilegiū nō pōt opponi nisi crimen cū infamia. vt in. d.c.accedens de accu. Sed ctra electū pōt opponi infamia. Itē crimen. vt in.d.c.sup bis.ergo ctra puisuz nō pōt opponi simplr q; als fuit repulsus q; esset opponere solū de infamia.secus si de nouo opponeret illud crimen cū infamia. Ego dubito an B dictū sit verū cū ter.iste in rnsione loquat generaliter de promotiōe z innuit q; talis repulsio impedit promotionē in eadem vel alia eccl'ia.ergo impedit collationē cū potius fiat promotio p collationē q̄ p electionē. pterea rō decidēdi bec est q; opi. pmouendi in nullo dz vacillare vt.s.dixi.B ista rō fortius militat in collatōe q̄ in electōe q; citius pmouet p viam collatōnis. Itē z tercio.posset dici q; collatio facta notorie infami infamia etiam facti nō tenet p illā regulā infamib; porte dignitatū patere non debēt q̄ habet locū etiā in infamia facti vt dixi.fa.c.cū in cūctis.§.inferiora.s.e.vbi habet q; bn̄ficia nō sunt pferēda nisi ei q̄ scia z moribz pmendabilis demōstrat B infamis infamia facti nō est moribz pmēdabilis q; infamia nō orit ex bonis moribz. Sed q̄ro quid si electio fuit cassata simplr z nō apparet an vitio psone an vitio forme: dic cōcludendo dicta doc. q; aut opponebat solum p̄ psonā z p̄sumit cassata vitio psone q; sn̄ia debz intelligi sm actū.vt in.l.si p̄ses.ff. de penis.aut opponebat solū p̄ formā z p̄sumit cassata vitio forme rōne p̄dicta.aut opponebat ctra formā z p̄ psonā z tūc in dubio p̄sumit cassata vitio forme q; facienda est in odiosis benignior interp̄tatio. vt in.d.l.si p̄ses.z.l.interp̄tatione eo.ti.z in.l.B em̄.ff. de suspec.tuto.z in sili facit bo.gl.in.§.suspectus.insti. de suspec.tuto.z B sufficiāt.

C Um monasteriū. Istud.ca. legit duobus modis.primo q; iste beremita nō erat pfessus z B lect.cōior. Et sm istā hic dicit in sūma: Monachus vnius monasterij pt eligi in abbatē alterius mōasterij. Dz q; sm istū intellectū parū vtilitatis affert B decre.cū p̄sertiz hodie sit clarius puisū in cle.j. de elec. Ideo secōndo pmū intellectū qui est singularis pōt sic sūmari. Non pfessus pt postulari in abbatē si ex aliq̄ bona cā fiat talis postulatio.diuidit. nam primo ponit petitio.secdo cōfirmatio ibi nos aūt. No.p q; monasteriū dissolutū nō pdit priuilegiū electōis.interiz g̃ collegiū bz ptātem eligendi plurū. Secdo no.secm vnum intellectū q; mōachus vnius mōasterij pt eligi in abbatem alterius monasterij. B limita put habet in cle.j.e. ti.nam pcedit si mōasteriū ad qd̄ vocat est eiusdē religionis z habit9. Si aūt est diuerse religionis vel diuersi habitus nō pōt eligi B dz postulari vt ibi no.in gl.

Tercio no.q; cōfirmatio electōis facte de abbate spectat de iure cōi ad epm loci.ad qd̄ vide tex. iuncta glo.xviij.q.ij.in.c.j. In oriuz tñ facit ista lra q; fuit petita cōfirmatio a papa. Dz primū pcedit de iure cōi.ad istud dico dic vt.j.dicā. Ultimo no.casum sm vnū intellectū in q̄ postulatio cōfirmat. cōiter aūt postulatio admittit nō aūt cōfirmat. vt in.c.bone.z.c.gratum s.ti.pri.de B aliq̄d.j. Contra tex.opo.in eo q; iste beremita fuit electus in abbatē.nam beremita pōt babere priū. vt in.§.ecōtra.xix.q.iij.nec pfitet aliquam regulā ergo non pōt pmoueri in abbatē cū soli pfessi pmoueri possint.vt in.c.officij.z in.c.cū in mgr̄m.z in c.cū cām.j.e.z hodie habet clari9 in.c.nullus.e.ti.li.vj. Jo.cōpr̄ehēdendo glo.z doc.dic q; istud.c.pōt intelligi tribz modis sed duobz modis principal'r. Primo q; iste beremita nō erat pfessus B stabat in nemore sic faciunt alij boni beremite quorū vita cōmendabilis est vt est bo.tex.in.c.qui vere.xvj.q.j. Ad cōtraria n̄det q; loquunt de pmotōe q̄ fit p viam electōis z sic p viam iuris.istud loquit de postulatiōe.Iz em̄ nō pfessus nō valet eligi pōt tñ postulari.q; postulatio dependet a gratia.z q; possit postulari tenet Inno.hic.requirit tñ q; postulatio fiat bone intentōe z nō p ambitionem banc etiā opi.tenet glo.xvj.q.j.in.c.p̄sbyteros.z dicit Innno. q; beremita est religiosa psona z tenet seruare z pmittere cōtinentiā.all'.§.ecce qd̄.xxvij.q.ij.z tene menti hoc dictū Inn.tñ glo.in.d.§.ecce.ponit opi. contrariā.s.q; beremita nō sit religiosa psona.z etiam ego puto q; nō sit Iz gaudeat priuilegio ecclesiastico respectu fori vel psone.et quāq̄ dicat Inno. q; debeat seruare z pmittere continentiā hoc iure non pbatur. vñ nō pbatur iure quā vitam debet ducere beremita de quo vide glo.notabilē in.d.c.qui vere.que dicit inter cetera q; sunt sicut locuste sine rege.z vide qd̄ plene dixi in.c.ij. de foro.cōpe. Et tenendo istū intellectū q̄ mihi multū placet ad lr̄am dum dicit q; papa cōfirmauit dic q; nō cōfirmauit simplr postulationē sed ordinatōnē factā p epm in eo q; admisit postulationē.z sm istū intellectū facit bec lra no.in ar.q; epus nō pōt admittere istā postulationē q; cum sit ctra ius vt non pfessus pmoueat in abbatē nō pōt eps dispensare cū nō repiat in iure ista dispensatio sibi pmissa.debet ergo recurri ad papā.z hoc tenuit do. An. hic Iz dubitā do. Sed credo dictū verissimū z vide p Jo.an. qui B tenuit in.c.officij p̄all'.z in.c.nullus.eo.ti.li.vj.Iz aliud senserit ibi Archi.et p Inno.in.c.dilectus de tēpo.or. ad idem adduco gl.no.in.d.cle.j.de elec.q̄ vult q; monachus vni9 monasterij nō pōt pmoueri i abbatē monasterij alterius religionis sine dispensatione pape ita q; cōcludit q; si post postulat nō pōt eps talem postulationē admittere.ergo fortius idem dicendū cum postulat nō pfessus. Et ex p̄dictis collige z tene mēti duas cōclusiones. Prima q; nō pfessus potest postulari in abbatē. Secda q; postulatio talis nō pōt admitti nisi p romanū pontificē.z iste intellectus multū mihi placet ad hoc q; ista dicere.afferat aliquid noui. sed q; nō congruit Rice ponit secundus intellectus vt intelligatur tex.in electōne.s.intelligendo q; iste beremita erat als monachus.z p isto intellectu facit text. dum dicit q; cum fratribz suis laudabiliter vixerat.nō ob.in eo q; facit mentionē de heremo q; qñq; monachi habitant in heremo.vel sm gl.heremus est nomen cuiusdā monasterij.et iste intellectus diuidit in duos. Nam primo pōt intelligi q; iste fuit vere electus.z capit hic postulatio p electiōe q; iura antiqua pmiscue vtebāt istis vocabulis.z p hoc intellectu facit tex.in fi.in eo q; papa confirmauit illam ordinationē.nam vera postulatio nō cōfirmat B admittit.vt.s.dixi.fuit aūt petita cōfirmatio a papa q; forte illud monasteriū nō erat subiectū epō B ipsi pape vt dicit gl. Secdo pōt intelligi q; iste erat mōachus z fuit postulatus q; erat monachus

alterius religionis seu alterius habitus vel patiebatur defectum in ordine. Quis autē possit admittere hanc postulationem: dicvt. s. dixi. z respectu defectus ordinis dic vt no. in. c. vnico de eta. z quali. lib. vj. z melius in. c. ptera. j. de eta. z quali.

Cum terra. Non valet cōsuetudo p quā collegiū ad alterius voluntatē teneat sibi eligere plātū. vel breuius sic. Electio dz esse in libertate eligentiū nec valet cōtraria cōsuetudo. ꝓmo ponit decisum exordiū. scdo narratio ibi sicut. tercio ꝓuisio ibi q; igit. q̄ tria facit. ꝓmo cām reddēs dānat cōsuetudinē. scdo statuit z statutū declarat. tercio ꝓmittit et ꝓmissionē determinat. scda ibi statuētes. tercia ibi q; facto. No. ꝓmo ibi cōuentus. q; q̄libet ecclesia collegiata pōt dici cōuentualis lz nō sit regularis ꝫ secularis. pōt etiā appellari capitulū seu vniuersitas. nā hec sunt synonima. i. idē importātia. lz vulgariter ꝯgregatio religiosorū appellet cōuentus secularium aut capl'm. iure tn̄ hec dicta non ꝓbat immo potius ꝓbat oppositum vt hic z in. c. capl'm sancte crucis de rescrip. vbi de ꝫ. z xv. dis. c. j. Nota scdo q; cōsuetudo ꝓtra libertatē ecclesiasticā nō valet vñ pōdera lr̄am in rōe sui q̄ generalis est. nō em̄ restringit se ad casum electōis ꝫ generaliter dānat ꝯsuetudinem q̄ tendit in ꝓnicie ecclīastice libertatis. concordat auc̄. cassa z irrita. C. de sa. san. ecc. z facit. c. j. de consue. No. tercio q; cōsuetudo nō pt tollere substātialia electōis. nā eligere est vnū ex pluribꝫ cape. hic aūt tenebant eligere plātū ad voluntatē ꝓncipis seu patriarche qd̄ erat ꝯ substātiā actus. nec est ꝫ spāle in electōe ꝫ est generale in q̄libet actu vt nō valeat cōsuetudo p quā detrahit substātie actus ipso actu remanēte. vt ꝓbat. in. c. ij. de cōsue. li. vj. iuncta gl. vbi ptz q; nō valet cōsuetudo vt appellet de vicario epi ad ipm epm q; ē ꝓtra substātialia appellatōnis cum appellatio sit de minori iudice ad maiorez ꝓuocatio. ꝫ vicarius epi facit idē cōsistoriū cum epo q; iurisditio sua nō est alia a iurisditōe epi. sic etiā nō valet pactū vel modus appositus ꝓtra substātialia actus. vt in. c. fi. de p̄ca. z in. l. cum p̄cario. ff. c. z in. l. p seruū. ff. de vsu z ha. vbi dī q; non valet siquis legat vsufructū rei sine vsu. No. q̄rto q; cōsuetudo nō pōt tollere libertatē in actu eligendi. an aūt possit illā restringere. j. dicet. Itē no. q; pōt induci ex cōsuetudine vt post factā electionē in ecclia requirat cōsensus ꝓncipis vel patriarche. et dicit hic Inno. q; requirit iste cōsensus post cōfirmationē nisi aliud habeat cōsuetudo. Hz dic tu latius q; aut ꝯsuetudo sup ꝫ nihil disponit nec ꝓnceps vel alius est patronus. z tunc de iure nō tenet capl'm requirere aī vel post cōsensum ꝓncipis vel alterius ad quē spectat cōfirmatio electōis z maxime ꝫ ꝓcedit in singulariby. ad hoc. c. bn̄ quidem. xcvj. dis. z. c. ecclesia sancte marie de consti. z. c. fi. de re. ec. nō alie. pōt tn̄ de honestate ꝓnceps requiri vt cōsentiat nō q; cōsensus habeat ꝓstare robur sed vt non possit in futurū opponere contra electū vel electionē. nam ꝓmaxime ꝓnceps pōt opponere cōtra electū vel electionē exceptiones alias legitimas maxime si dubitat de ꝓditione patrie vel relatōe cōsiliorū z secretorū suor̄. vt no. Inno. in. c. sup̄ bis de accu. aut ecclesia habet patronū z tunc debet requiri cōsensus patroni post electionē factā z non ante. vt in. c. nobis. j. de iurepa. Si aūt nō vult cōsentire sine cā rōnabili nō ꝓpter ꝫ cassabit electio sed requirit ꝯsensus vt audiant sue exceptōnes legitime siquas habet z vt in posterū nō possit opponere. z ꝫ modo posset intelligi iste tex. forte cm̄ prunceps vel patriarcha erat patronus ecclesie. aut cōsuetudo disponit sup̄ assensu requirendo z tunc aut consuetudo habet vt requirat assensus post electionē z valet nō tn̄ debet induci retractatio electiōis si ille dissentit sine cā legitima vt hic in fine. aut habet cōsuetudo vt electio dependeat a facultate seu volūtate ꝓncipis vel alterius z tunc talis consuetudo nō valet vt hic q; tollit libertatē eligendi. secus aūt si restringeret ipsam libertatē. vt ꝓbat in. c. abbatem de ver. sig. z in. c. cum dilectus de ꝯsue. z in. c. ij. de in integ. resti. In quibꝫ iuribus ꝓbat q; valet ꝯsuetudo vt collegium teneat sibi eligere plātuz de alieno collegio. Item pōt induci consuetudo vt collegiū teneat admittere forinsecos ad coeligendū secum. vt in. c. scriptū. j. e. z in. c. cum ecclesia turrina de cā possessionis. pōt etiā p consuetudinē in totum tolli ptās eligēdi. vt in. c. ij. de in integ. resti. vbi epūs pretendebat habere ptātem eligendi abbatem. in summa ergo vt dicit Jo. an. z bn̄ cōsuetudo non pōt tollere libertatē eligēdi ipsa electione remanente q; tolleret substātialia ipsius electiōis q; nō est electio vbi adimit libertas eligendi. vt in. c. vbi periculum. in. §. ceterū. j. e. ti. li. vj. Hz consuetudo bene pōt restringere libertatē modis pdictis vel in totum auferre ptātem q; tollēdo ptātem in totum remanet seu deuoluit libertas eligendi ad electores ad quos postea p consuetudinē devenit. Dic no. in cle. ij. de re. eccle. nō alie. vbi patet q; vacante ecclesia pōt vniri z subijci tota ipsa ecclesia non aūt possunt alienari bona particularia ipsius ecclesie vacantis. et rōnem vide ibi p glo. Et ex pdictis infert q; q̄n restringit libertas eligendi non dicit cessare ipsa electio vel tolli libertas eligēdi. qd̄ facit ad id qd̄ dixi in. c. lz. s. e. vt valeat electio facta p metum seu impssionē q̄n electores nō cōpellunt eligere certū sed aliqua de certo genere psonarum. z p ꝫ puto posse attentari q; matrimoniū carnale cōtractū p metum modo pdicto teneat q̄n nō fuit cōpulsus contrahere cum certa psona ꝫ cum aliqua de certo genere quā ipse elegerit. nā olim in veteri testō matrimoniū erat in p̄cepto in genere. uxta illud qd̄ habet in Gen̄. crescite et multiplicamini. et legit z no. in. c. nuptiarū. xxvij. q. j. nihilominus. non p ꝫ derat liber cōsensus in cōtrahendo. z facit ad materiā. c. cum locū. j. de spon. de hoc tn̄ posset satis dubitari. z adde ad pdicta notabile dictū Inno. in. c. q; sicut. j. eo. vbi dicit q; pot induci ex cōsuetudine vt mortuo plato capl'm nō prius ꝓcedat ad electionē q̄ nuncietur principi mors plati z petat ab eo ptās eligēdi seu cōsensus vt cum cōsensu suo ꝓcedant ad electionem. nam p hoc nō tollit libertas eligēdi. Sed potuit hec cōsuetudo induci ꝓpter interesse principis vt admoneat ad eligendū aliquē bonū z sibi fidelez z vt defendat ecclesiā ab oppressionibꝫ aliorū z nequid p̄iuditatis in electione intercedat. qd̄ bene notabis. In glo. in x. in quo in fi. Nota ex ista glo. locū in quo debet fieri electio plati. z dicit hic Hosti. q; cōsuetudo pōt inducere vt fiat in certo loco z vbi nō subest cōsuetudo nō est vis in quo loco fit dūmodo sit honestus. arg. in. l. pe. ff. de iusti. z iur. z in. l. si cum dies. in. §. si arbiter. ff. de arbi. de iure tn̄ videt mihi q; debeat fieri in ecclia seu capl'o illius loci cui debet preesse plātus. vt dicit glo. in. c. cū nobis. j. eo. vbi electio fuit facta in choro sed in casu. c. cum inter canonicos. j. eo. facta fuit in capitulo. vide etiam bonum text. cum glo. in. c. q; sicut. j. eo. vbi dicit q; debet fieri in ecclesia. An aūt valeat electio si non fiat in loco consueto: puto q; sic dummodo aliud canonicum non obsistat. ar. in. c. considerauimus. j. eo. male tamen faciunt electores peruertendo consuetudinem In glo. in ver. diligentiaz in fi. Ex ista glo. eliciunt duo intellectus. Primus vt canonici possint ꝓcedere ad secundam electionem si fuit peccatum in prima reprobata tn̄ prius prima electōe q; nō debent ꝓcedere ad secundā prima nō reprobata p ſuperiorem. Secundus intellectus vt intelligat q̄n electores peccarūt in psona nominata vel in forma anteq̄ transirent ad electionē. vt sit sensus lr̄e q; si canonici aī electionē factā

ꝛpḧendūt peccatū in forma vel in materia ꝛebent ad hibere diligentiā vt puideat ecclie legitimo mō. Sed tñ cōclude ſumēdo cōcluſionē doc. q aut prima electō eſt notorie nulla ⁊ electores nō ſunt priuati ptāte eligē di. puta q elegerunt ignoranter indignū ⁊ poſſunt ꝑ-pria ante ad ſecundā electionē tranſire. q exquo electio eſt notorie nulla nō oportet expectare vt reprobetur a ſuperiore. vt in. c. conſtitutus de ap. ⁊ no. in. c. audi t. j. c. ⁊ in. c. inter dilectos de exceſſ. ꝓla. Sed ſi electio nō eſſet nulla ſed iniuſta vel ſaltē haberet colorē validitatis vel electores eſſent priuati tunc nō eſt licitum tranſire ad ſecundā electionē. vt in iuriby allegatis in glo. ⁊ vide qō le. et no. in. c. ꝓpetue. j. e. li. vj. vbi habet an canonici poſſint reſilere a ſcrutinio añ electionē factam ſi ꝛepḧendunt noīaſſe indignum.

C Rāſmiſſam. Electus confirmatus nō conſecratus pōt ea q̄ ſunt iuriſditōis nō aūt ea que ſūt ordinis ep̄alis. Vel aliter ⁊ ſic. Per cōfirmationē electionis tranſſert ptās exercendi ea q̄ ſunt iuriſditōnis ep̄alis nō aūt ea q̄ ſūt ordinis. Illa em̄ tranſſerunt ꝑ cōſecrationē ⁊ ptinet iſte tex. ad ſecūdā ptē Rice. ſ. de electi poteſtate. In prima ponit conſultatio. In ſecūda rn̄ſio ibi rn̄demus. ¶ Nota primo q excōicatio eſt iuriſditōis nō aūt ordinis ep̄alis. nā vt vides hic electus confirmatus pōt excōicare ſubditos. Item videmus q ꝓlati nō epi hāc ſn̄iam cenſure exercēt in ſubditos. vt in. c. cum ab eccleſiarū de off. ordi. ⁊ in. c. ſicut. j. de ſymo. ⁊ in. c. cum in eccleſijs de ma. ⁊ obe. cum ſi. Ex quo infert q electus cōfirmatus lz nō ſit ſacerdos poſſit excōicare cum nō requirat ſacerdotiū ad exercitiū iuriſditionis. arg. hic ⁊ ex eo q dī de archidyacono q nō tenet eſſe ſacerdos ſed dyaconus dūtaxat. vt in. c. cum in cunctis. §. inferiora. ē. c. ⁊ tñ archidyaconus habens iuriſditionē excōicat. vt dixi poſt glo. in. d. c. cum in cunctis. Ex hoc etiā infero q nō ſacerdos habēs iuriſditionem pōt ab excōicatione abſoluere. quia eadē ratio eſt in abſoluendo q̄ eſt in ligando de peni. diſt. j. verbum. lz Hoſti. ſenſerit contrariū in. c. qm̄ de vita ⁊ ho. cle. vbi dixit q nō ſacerdos nō abſoluit ab excōicatione. Sed intellige illud dictū q̄ ad abſolutionē fiendam in foro penitētiali reſpectu peccati. q ſoli ſacerdotes habēt illā ptātem. vt in. c. ois de peni. ⁊ remiſ. facit. c. j. ꝑpe fi. de ſum. tri. Sed q̄ ad tollēdū vinculū excōicationis q̄ ad eccleſiā militantē ſufficit q quis habeat iuriſditionē eccleſiaſticā. ⁊ h̄ ſatis ſentit Jo. an. poſt Hoſti. in. c. dudum. el. ij. j. e. hinc dicimus q illud vinculū excōicationis q̄ ad eccleſiā militantē pōt tolli ab inuito lz inuit⁹ nō poſſit abſolui a peccato. vt no. in. c. ab excōicato. ē. de reſcript. Et ꝑ Jo. an. in. c. j. de ſent. ex. li. vj. ¶ No. ſcdo q iſte tres ſn̄ie excōicationis ſuſpenſionis ⁊ interdicti ſunt applicabiles ad ꝓſonā. pōt ergo quis excōicari ſuſpēdi ⁊ interdici. Quid aūt operet ſn̄ia interdicti in ꝓſonā: dicvt in. c. is cui de ſen. ex. li. vj. facit. c. ſacro eo. tit. ¶ No. tercio q mercimonia ſunt licita laicis ⁊ ꝓhibita clericis. ⁊ clerici illa exercentes poſſunt excōicari vel aliter cōpeſci ab illis ceſſare ad B. c. negociatorē clericum. ⁊ in. c. fornicarij. lxxxvij. di. ⁊ j. ne cle. vel mo. c. j. ⁊ ibi dixi. facit. c. fi. de vi. ⁊ ho. cle. ¶ Nota ibi habitu clericali iuncto text. ibi veſtes laicales. q veſtes clericales ꝛebent differre a veſtibus laicalibus. Ex quo infert q clerici ꝛebent habere prop̄rium habitū illud tñ ſcias q reſpectu forme cōi reperitur iure q clerici ſeculares habeāt certū habituꝫ ſed quedā veſtes ⁊ certi coloꝛes ſunt eis ꝓhibiti. de quiby in. c. clerici el grande de vi. ⁊ ho. cle. ⁊ vide ad predicta glo. no. in cle. j. de vi. ⁊ ho. cle. ꝑpe fi. ⁊ de veſtiby ſericis an ſint eis interdicte: vide gl. xxj. q. iij. in ſumma. dixi in. d. c. clerici. facit ad p̄cipale dictū. c. vnicū de cle. cōiuga. li. vj. ⁊ c. ſi inder laicus de ſen. ex. eo. li. vbi fit mentio de habitu clericali. ¶ Nota ibi laicoꝝ manus aſſociant. q manus q̄ꝫ ponit ꝑ potentia ſeu adiutoꝛio. iuxta illud pſalmiſte. In manus tuas cōmendo ꝛc. Et nota cōtra clericos inuocantes patrocinium laicoꝝ ad effugiendā ꝛebitā vindictā ꝓlatoꝝ. ¶ Item no. ibi ex quo electionis ꝛc. q ꝑ ſolam cōfirmationē cōſequitur ꝓlatus ptātem exercendi iuriſditionē. Et facit hec lr̄a in ar. q ad poteſtatē exercēdi iuriſditionē requirit inductio in poſſeſſionē ſed eoipſo q quis eſt cōfirmatus pōt iuriſditionē exercere ⁊ oīa alia ptinentia ad illam ꝓlaturā q̄ ſunt iuriſditiōis de quo j. dicam latius. ¶ Ultimo nota q eoꝝ q̄ ſpectant ad ep̄m quedā ſūt iuriſditionis quedā ordinis. nam ep̄atum dicimus eſſe ordinē. vt no. glo. in ꝓhemio ſexti. ⁊ ex inſtitutione eccleſie multa licent ordini ep̄ali q̄ aliis ordiniby ſunt interdicta vt chriſmare. ē. de cōſue. quanto. ordines conferre ⁊ ſiḿia de quiby in glo. Iſta nō tranſeunt in electū confirmatū niſi poſt cōſecratōnem. i. poſtq̄ habuit ordinem ep̄alem qui confert in ipſa conſecratōne. Sed contra tex. oppo. ⁊ videt q ex ſola cōfirmatōne nō adipiſcat electus ptātem exercendi iuriſditionalia ſed requirit q ꝓcedat inſtallatio ſeu in poſſeſſionē inductio Ad hoc. c. vt noſtrum de offi. archi. vbi fit mentio de iſta inductione in poſſeſſionem q̄ ſi nō eſſet neceſſaria ad poteſtatem adminiſtrandi nō fuiſſet a iure inuenta ad idem. c. in noīe dn̄i. xxij. di. vbi dicit q ſi papa non poteſt inſtallari ſeu introniꝛari in vrbe pōt tñ adminiſtrare. ergo a contrario inſtallatio videt neceſſaria ad actum adminiſtrandi. facit etiā. xcj. diſt. in. c. ſiquis ordinatus cum ſe. Ho. ꝑpter hec contria ⁊ ſiḿia q̄ formari poſſent reperiunt in hac materia due opi. cōtrarie. Inn. em̄ hic Hoſt. ⁊ Compoſ. Jo. an. ⁊ cōiter fere alij ſequentes tenent opi. q inductio in poſſeſſionē nō eſt neceſſaria ſed eoipſo q quis eſt cōfirmatus vel habuit aliquid aliud ſuccedens loco confirmatiōis. puta q̄ fuit inſtitutus ſeu ꝓuiſus ꝑ ſupeꝛiorem de illa dignitate pōt incontinenti adminiſtrare quantūcunq̄ nō fuerit adhuc apꝛehenſus coꝛpalem poſſeſſionē ꝓlature. pro qua opi. facit iſte tex. in eo q dicit q exquo iſte acceperat cōfirmationem ſue electionis poterat adminiſtrare ⁊ iuriſditionē exercere ad idem. c. noſti. ē. eo. ⁊ j. eo. qualiter. ⁊ c. nihil eſt. q̄ iura ſolum vident exigere confirmationē ad ptātem adminiſtrandi. ⁊ ad contraria q̄ faciunt mentionē de inſtallatione rn̄dent tenētes hāc opinionē q ꝓcedunt ſm̄ conſuetudinē locoꝝ. nam vbi eſt conſuetudo vt prius non adminiſtret q̄ꝫ fuerit miſſus in poſſeſſionē faciēda eſt inſtallatio. vel ſm̄ eos inſtallatio eſt de ſolennitate nō aūt de ſubſtantia ſicut videmus in iudicio. nam multa ſunt de ordine ſubſtātiali multa vero de ſolennitate nō ſubſtātiali. vt no. q. q. j. in ſumma. ⁊ dixi in. c. cum. i. ⁊ a. de re iudi. Quidaꝫ vero tenuerūt cōtrariā opi. dicentes q anteq̄ꝫ ꝓlatus inducat in poſſeſſionem ꝓlature nō pōt adminiſtrare quantūcunq̄ fuerit cōfirmatus ſeu inſtitutus ſeu ꝓuiſus. ⁊ hanc opi. firmauit Archi. in. c. eum qui de ꝓben. li. vj. plus etiā ibi volnit q ſi ꝑpria aūcte quis apꝛehēderet poſſeſſionez ꝓlature ꝓderet ius q̄ haberet in ea ꝑ illum tex. in. §. j. hanc opi. q requirat inſtallatio ſenſit etiā Di. in regula. j. de re. iuꝛ. li. vj. ⁊ nouiſſime late ꝓſequendo firmauit Pe. de ancha. in regula. ſine poſſeſſione de re. iur. li. vj. ⁊ hic motus inter cetera. q̄ confirmatio habet vim diffinitiue ſn̄ie. vt no. in. c. fi. j. eo. li. vj. Sed poſt ſn̄iam diffinitiuā nō eſt licitum pti ꝑpria aūcte capere rem ſibi ꝑ iudicem ad iudicatā. Sed optet q ꝑ iſtum iudicē ꝛecernat ſibi poſſeſſio. iuxta illud q̄ꝫ le. ⁊ no. in. c. in lr̄is. ⁊ c. querenti. de off. dele. ⁊ c. cum noſtris de cōceſ. ꝓben. vbi ꝑ Inno. ⁊ in. l. qui reſtituere. ff. de rei vendi. ⁊ in. l. nō eſt ſingulis. ff. de re indi. Item ⁊ ſecundo facit cle. q̄uis. de fo. compe. vbi ſpeciale eſt in ep̄o expulſo a ſede ſua vt poſſit adminiſtrare

inxta formã ibi traditã.ergo regulariter nõ existens in possessione ꝓlature non põt administrare.exercitiũ em̃ iurisdit̃onis ꝛpendet a possessione sicut ꝓceptio fructuũ. vt in.l.bone fidei.ff.ꝛe acquir.re.ꝺo.facit qꝺ no. Inn.in.c.cum ꝺilectus ꝛe reli.ꝺo. Item adducit sile in tutoꝛe et vsufructuario quib⁹ ꝓlati equipant. vt in.c. ij.ꝛe ꝺona.ꝛ no.in.c.fi.j̃.ꝛe pigno. Isti aũt non administrant nec vsufructuarius capit fructus nisi ꝛecernat eis possessio. vt.l.iij.ff.ꝛe vsufruc.facit qꝺ no.in.l.lex q̃ tutoꝛes. C.ꝛe admini.tut. Ego ꝓ cõcoꝛdantia harum opi.ꝺicerẽ sic. ꝙ aut alius est in possessione ꝓlature lz iniuste ꝛ tunc nõ est licitũ cõfirmato seu ꝓuiso administrare nisi ꝓius inducat legitime in possessionẽ. q: secus faciẽdo esset spoliare possessoꝛẽ ꝓpꝛia auc̃te qꝺ nõ lz.vt in.ꝺ.c.eum qui.qꝺ loquit in violento possessoꝛe. vt.xvj.q.vj.placuit.et in.l.siq̃s in tantã. C.vñ vi.ꝛ in. §.nedũ talia.insti.vi bo.rap. facit qꝺ no.ꝺoc.in.c.ꝙ venerabilẽ. q̃ fi.sint legit. aut ꝓlatura vacat ita ꝙ nemo est in possessione illius tanq̃ ꝓlatus.ꝛ tunc teneo opi. cõem vt post cõfirmationẽ seu institutionẽ licitum sit administrare. ꝓ hoc faciunt iura supꝛius allegata q̃ solum faciunt mentionẽ ꝛe cõfirmatõe. Ad idẽ.c.auaricie eo.ti.li.vj.ꝓterea parũ vel nihil operaret cõfirmatio si ꝛe necessitate requireret inuestitura aꝺ ptãtem administrandi.ꝛ ꝓ ß glo.no.in.c.quãto.lxiij.ꝺi.q̃ notabiliter ꝺicit ꝙ ꝓ electionez ꝺat ptãs administrandi in habitu.ꝓ cõfirmationẽ vero ꝺat in actu.vñ confirmatio ꝛeducit ptãtem quesitã ꝓ electionez aꝺ actum. Idẽ sensit glo.iuris ciuilis in.l.priuatoꝝ. C.ꝛe iurisꝺ. om.iuꝺ.ꝛ ß ꝺistinctio quã.s.feci videt ꝛe mẽte ꝺnoꝝ ꝛe rota.ꝛecis.iiij. Concluꝺe q̃ totã materiã ꝓ hec membra.ꝙ aut subest in loco cõsuetuꝺo vt cõfirmatus seu institutus vl ꝓuisus administret añ installationẽ.aut ẽ cõsuetuꝺo simpl̃r ꝛe installãꝺo.aut subest ꝙsuetuꝺo ꝛe nõ ministrãꝺo añ installationẽ ꝛ etiã cõfirmationez aut nulla subest cõsuetuꝺo. Primo casu seruanda est cõsuetuꝺo vt cõiter volũt ꝺoc.fa.c.in his.xj.ꝺi. Et vi ꝛe efficacia installatõis.qꝺ no. Inno.in.c.in l̃ris.ꝛe resti.spo.vbi ꝺicit ꝙ nisi fiat in loco solito ꝙ nõ acquirit aliqua possessio. qꝺ no.ꝛ in ß casu pñt intelligi iura loquentia ꝛe hac installatõe. Secꝺo casu ꝺebet fieri installatio exq̃ cõsuetuꝺo ß habet sed nõ est ꝛe substãtia ptãtis administrãꝺi exq̃ cõsuetuꝺo solũ hz vt fiat installatio.nã vñ potius ꝛe solẽnitate q̃ ꝛe substãtia sicus missa spũssancti in actu electõis est em̃ ꝛe solẽnitate ß nõ ꝛe substãtia.vt no.j̃.e.qꝛ ꝓpter. Tercio casu tenuerũt quiꝺã vt refert ß Inn.valere ꝙsuetuꝺinem vt q̃s possit administrare añ cõfirmationẽ.ß ipse Inno.ꝛ Hosti.sentiũt oppositũ qꝺ mihi placet.qꝛ ß cõsuetuꝺo posset tenꝺere in maximã ꝓniciẽ ecclie qꝛ nõnunq̃ indignus ꝺilapiꝺaret bona ecclesie administrando añ approbationẽ factã ꝓ supꝛioꝛẽ.aꝺ ß.c.j.s.ꝛe cõsue. Itẽ frangit bonũ obediẽtie ꝛ neruus ecclesiastice ꝺiscipline cõtra.c.cum inter ꝛe cõsue.ꝛ ꝓ hac opi.ꝙ nõ valet cõsuetuꝺo optie facit qꝺ leg.ꝛ no.in.c.cũ venerabilis ꝛe cõsue ꝛ pal.c.auaricie. Hz in istis collegijs secularibus tenuit Bal.in auc.habita.C.ne fi.ꝓ pa.ꝙsuetuꝺinẽ valere.ꝛ ita ꝛe facto ꝓcticat in electo in rectoꝛem scholarũ. Quarto ꝛ vltimo casu q̃ cõsuetuꝺo nihil ꝺisponit ꝓpꝛia q̃ ꝺiꝛi in ꝺistinctõe quã.s. feci ꝺistinguẽꝺo an alius sit in possessione ꝓlature vl ne.aꝺ.c.in noie ꝺñi.xxiij.ꝺi.rñꝺet Inn.ꝙ a cõtrario ibi colligit ꝙ ꝑt papa administrare añq̃ intronizet ꝛ q̃tenus facit mẽtionẽ ꝛe illa intronizatõe hũit respectũ aꝺ cõsuetuꝺinẽ.nã ꝛe iure secus est vt pz in.c.lz.s.e.vbi colligit ꝙ eopso ꝙ q̃s electus ẽ in papã cõsequit plenã ptãtez administrãꝺi.aꝺ.c.siq̃s.xcij.ꝺi.rñꝺet ꝙ loq̃t nõ ꝛe potestate administrãꝺi in ecclia ad quã fuit ꝛeputatus ß in ecclia ad quã se trãstulit. Itẽ ibi loquit q̃n nõ potuit hãe possessionẽ ꝛe facto.ꝛ eoꝺẽ moꝺo põt rñꝺeri aꝺ cle.q̃nis.ꝛe fo.compe.ꝓ locũ a spãli.ꝓcꝺit em̃ i expulso.ꝛ sic qñ alius ẽ in possessione.nõ ob.qꝺ ꝺr̃ ꝙ ꝙfirmatio hz vim snie.qꝛ illuꝺ ꝛeꝛ in fauoꝛẽ electi.als aũt nõ ꝓ oĩa equipat snie qꝛ snia ferꝛ inter litigãtes ꝛ quãꝺo actoꝛ petit rem ab alio possessoꝛe. Hz nos loq̃mur qñ vacat ꝓlatura ita ꝙ ꝙfirmatus non intẽꝺit alicui vim inferre.nam sicut liceret ꝺño ꝓpꝛia auctoꝛitate intrare rem suam vacantez ꝛ capere inꝺe fructus.iuxta no.ꝓ Inno.in.c.querelã.ꝛe elec.ita licẽ hz cõfirmato q̃ habet titulũ ꝓpꝛia auctoꝛitate intrare possessionẽ ꝛ administrare bona ꝓlature. Non ob.qꝺ ꝺr̃ ꝛe vsufructuario.qꝛ cũ ꝺñs bẽat possessionẽ nõ hz ipe ꝓpꝛia auctoꝛitate possessionẽ apꝓhendere. Itẽ aꝺ id qꝺ ꝺr̃ ꝛe tutore ꝺic ꝙ maior ẽ ptãs ꝓlati q̃s tutoꝛis.ꝛe q̃ vide bo.gl. v.q.iij.c.fi.ꝛ idẽ qꝺ ꝺiꝛi ꝛe ꝓlaturis ꝺic ꝛe alijs bñficijs inferioꝛib⁹ vt ẽ ꝛe mẽte Inno.hic.qꝛ eaꝺẽ ẽ rõ i vtrisq̃ Et ꝓ ß põt ꝛecꝺi alia qõ q̃ꝺ opat inuestitura q̃ fit ꝛe bñficio ꝓ traditionẽ bireti vel anuli.ꝛe q̃ hic ꝓ Lõpos. ꝛ Jo.an.ꝺixi ĩ.c.ij.ꝛe cõsue.ꝺic vt ibi. In glo.fi.ĩ fi. no.bñ hãc glo.ꝛ q̃tenus ꝺixit ꝙ ꝛepositio clericoꝝ est ordinis epalis sũt opi. inter ꝺoct. nam quiꝺã tenuerũt cõfirmatum posse cognoscere ꝛe causis criminalib⁹ clericoꝝ.ꝛ hanc opi.tenuit Inno.nam ꝕm eum electꝰ cõfirmatus potest exercẽ ea que sũt meri impꝛ̃ vt excõicare ꝛ cõciliũ cõgregare.vt hic.ꝛ j̃.e.ꝙ sicut. Itẽ uꝺices secꝛlares cognoscũt ꝛe causis criminalibus ergo ꝛ electi cõfirmati.specifice tñ nõ tangit Inno.nũquiꝺ possit ꝛeponẽ clericũ vel cognoscere ꝛe crimine exposcẽte ꝛepositionẽ. Et no.ex ꝺicto Inno.ꝙ excõicare ẽ meri impꝛ̃.cõtrarium sentit glo.ij.q.vj.quisquis. Secũꝺa opi.ẽ ꝙ electus cõfirmatus non possit cognoscẽ ꝛe crimine requirẽte ꝛepositionem.ar.xv.q.vij.c.felix.ꝛ c.si aũt. Tercia opi.ꝙ possit cognoscẽ ß nõ snĩare. ꝺiffert tñ snĩam in tps cõsecratõis. Quarta opi. ꝙ possit cognoscere ꝛ iuꝺicare eum ꝛeponẽꝺum ꝛ ꝛegraꝺanꝺum ß non ꝛegraꝺabit ipe ß alius aꝺ postulatõnẽ suã.ꝛ hanc opi.tenuit Hosti. Quinta fuit opi. Jo.ꝛe lig.q̃ consideranit tres actus. Primus ẽ in cognoscẽꝺo. Secũꝺ⁹ in iuꝺicãꝺo. Tercius in exequenꝺo ꝓ ꝛegraꝺationem actualẽ.ꝛ iste tercius actus non licet non cõsecrato.mihi placet opi.gl.simpl̃r intellecta vt nõ consecrat⁹ non possit ꝛeponere clericũ ab ordine clericali.qꝛ sicut non potest illũ ordinẽ ꝙferre añ consecrationẽ ita nec illuꝫ ordinẽ auferre.qꝛ maioꝛ potestas ꝛeq̃rit in auferenꝺo ordinẽ q̃ in ꝙferẽꝺo. vt colligit ex.c.fi.xv.q.vij.vbi ꝺicit ꝙ eps solus põt conferre ordinẽ solus aũt auferre non põt.ꝛ ẽ tex.in.c.ij.j̃.ꝛe trãsla.ꝓlat.nec placet mihi ꝙ possit cognoscẽ ꝺ crimine requirẽte ꝛepositionẽ saltem q̃n intẽꝺit ꝓceꝺere aꝺ ꝛegraꝺatõez actualẽ. quia certus numerus cꝓoꝝ ꝛeq̃rit in examinatione cause vt no. Jo.an.in.c.ꝛegraꝺatio.ꝛe penis li.vj.ꝺiꝛi plene in c.at si clerici.ꝛe iuꝺi. Electus aũt ꝛ confirmatus nõ ꝺr̃ ẽps añ cõsecrationẽ ß appellat electus. vt in.c.tua.ꝛe his q̃ fi.a ꝓla.no.glo.in cle.j.ꝛe bap. Hz priuare quem bñficio põt qꝛ non ẽ ordinis epalis ꝛ solꝰ põt cognoscere ꝛ priuare.vt no.xv.q.vij.in summa.ꝛ tenẽt cõiter ꝺoc.hic. Itẽ potest cognoscere ꝛe alq̃s crimib⁹ ꝺũmoꝺo non intenꝺat aꝺ ꝛegraꝺationm̃ seꝺ aꝺ aliam penã vt hic.

C Vm inter. R. Qui electõi ꝛe sefacte renũciat appellare neq̃t aꝺ impeꝺiendã electionẽ alterius ꝛ electio q̃ est a suspensis celebꝛata nõ tenet.h.ꝺ.ꝓmo narrat factũ. Secũꝺo ꝺiffinit articulũ ꝛe quo ꝙstabat ibi nos attendẽtes. Tercio ibi sane.illuꝺ ꝛe quo nõ cõstabat ꝺiffiniendũ cõmittit. Et ꝓ intellectu l̃re ꝓmitte ꝙ vacante monasterio ꝙstantiẽ. Quiꝺam. R. senioꝛ fuit electus in abbatem in ꝺiscoꝛꝺia cuius electiõi quiꝺam. R. iunioꝛ ꝛ quiꝺam alij ex monachis se oppoſuerũt.tanꝺẽ hec questio fuit ꝛelata aꝺ sẽꝺem apostolicã

papa aũt videns istã questionẽ ꝑtrahi in longũ compulit partes ad compositionẽ. vñ vigore cõpositõis ille. R. senior renũciauit electioni ꝛ se facte ꝛ de manibus pape suscepit prioratũ ad custodiam illius monasterij ab eo dum viueret possidendum sed reuersus ad monasteriuꝫ non fuit ab aduersarijs receptus imo male tractarunt eum. ꝛ demum euadens manus eorũ appellauit ne aliqua fieret electio in monasterio dicẽs ꝙ intendebat redire ad suum ius ꝓstinum ex quo aduersarij noluerunt seruare cõpositionem. Item ꝓpter illum excessum cõmissum in ꝑsonam istius. R. ꝛ quosdam alios cardinalis legatus qui erat in partib⁹ tulit sentẽtiam interdicti in monasteriũ ꝛ in monachos ipi⁹. Sed hoc non obstante monachi celebrarunt diuia et processerũt ad electionem abbatis illum. R. iuniorem eligẽdo. Denuo propter ꝓdicta questio fuit delata ad summũ pontificem ꝛ pro parte. R. seniorꝭ opponebãtur ꝑncipaliter duo contra electioneꝫ factam ꝛe. R. iuniore. primo quia fuerat attentata post appellationem interpositã ab ipso. R. seniore. secundo quia fuerat facta ab ipsis monachis interdictis ꝛ suspensis. et ad faciẽdam fidem ꝛe interdicto portauit ille. R. senior quasdã litteras ꝓpositi ꝛ capituli constantien. ex parte ℞o. R. iuniorꝭ negabat interdictũ ꝛ allegabatur ꝙ diocesanus loci ipsum electum cõfirmauerat et benedixerat. vnde nõ erat verisimile ꝙ munus bñdictionis impendisset si fuisset facta electio de suspẽso ꝛ a suspẽsis ꝓtra appellationẽ dicebat ꝙ illa appellatio nõ valuit. qꝛ ex quo monasteriũ vacabat ꝑ renũciationẽ illi⁹. R. senioꝭ nõ poterat ꝑ appellationẽ suã impedire ne fieret electio. Papa auditis partiũ allegationib⁹ qꝛ cõstitit sine aliq̃ ꝓbatione ꝙ illa appellatio fuit minus legitima qꝛ non poterat appellare ne fieret electio ex quo renũciauit iuri suo ꝓnunciauit illã appellationẽ fuisse min⁹ legitimã. Sed qꝛ de sñia interdicti nõ poterat in curia fieri plena fides licꝫ adessent ꝓsumptiões ꝓtrarie se inuicẽ collidẽtes papa ꝓmisit illũ articulũ expediendũ in ꝓtib⁹ ſm formã hic cõtentã. ¶ Nõ ꝓmo argumentũ optimũ et quasi expressum in ter. ꝙ papa põt in bñficialib⁹ cõpellere ꝓtes litigãtes ad ꝓponendũ. An aũt ℔ liceat indistincte vel cuiq; in dici dicet cũ glo. j. tene tñ menti istũ ter. qꝛ nõ reputur in hoc alius ita exꝓssus. ¶ Nõ secundꝓ ꝙ monachus electus in ꝑlatũ põt electionẽ suã ꝓsequi ꝛ sup ea litigare. cõcor. c. cũ dilect⁹ ꝛe ꝓsue. ꝛ. c. ij. de ī inte. resti. cũ si. est ergo religiosus hui⁹ iuris capax. ¶ Nõ tercio ibi dum viueret possidendos. ꝙ papa põt prioratũ manualẽ seu claustralẽ cõcedere religioso ab eo toto vite sue tpe possidendũ. ꝛ sic habes vnũ casũ in quo põt religiosus esse ꝑpetuus in prioratu claustrali seu manuali alius tñ citra papã etiaꝫ abbas ꝙprius nõ posset ℔ modo ꝑpetuare regiliosũ in istis prioratib⁹ manualibus qꝛ est ꝓtra iuris dispositionẽ. vt in. c. cum ad monasteriũ in. §. nec alicui de sta. regu. sentit Inno. in. c. fi. qui cle. vel vo. ꝛ vide lati⁹ ꝑ Fede. de se. ꝓsi. cclij. diri in. d. c. cũ ad monasteriũ. vñ põt abbas remouere talem priorẽ nõ obstante ꝙ illũ posuerit ad vitã suã. Et nota istũ ter. diligẽter ꝑ limitatiõe. c. porrecta. ꝛ. c. ad nostrã ꝛe ꝓfir. vti. vel inuti. vbi habet ꝙ nõ potest religioso ꝓfirmari priorat⁹ ad vitã ꝓcedũt eñ illa iura nisi papa aliud faciat ex certa sciẽtia vt hic. qđ tenet etiã Inno. hic. ꝛ nõ. in. c. nisi de ꝓben. ¶ Quarto nota ꝙ nõ valet appellatio int⁹posita ab eo cui⁹ nõ interest appellare. ꝛ ad hoc quotidie solet allegari ista litera. ꝓcor. ij. q. vj. c. nõ solent. ¶ Nota in ℣. sane iũcta glo. ꝙ lr̃e testimoniales ꝑlati ꝛ capli faciũt ꝑsumptionẽ nõ modicã lꝫ nõ faciãt plenã ꝓbationẽ. facit. c. ĩnotuit. j. eo. ꝛ. c. veritati ꝛe dolo ꝛ cõtu. dixi plene in. c. p⁹cessionẽ ꝛe ꝓba. ¶ Nõ ibi mun⁹ bñdictiõis. ꝙ abbas electus ꝛ ꝓfirmatus bñdicit. epus aũt ꝓsecrat. vt. s. c. ꝓxi. an aũt ista benedictio abbatis sit ex toto simplex an partim ordinaria: vide ꝑ glo. in cle. attendẽtes ꝛe sta. regu. ¶ Itẽ nota ꝙ vbi cõcurrũt due ꝑsumptiones quaꝝ altera nõ ꝑponderat inuicẽ se eludunt. secꝰ vbi altera esset vehementior. vt in. c. lras ꝛe ꝑsumpt. bonus aũt iudex arbitrabit an ꝛ qñ sint pares vel altera potẽtior qꝛ nõ põt sup hoc dari certa regula sicut dicimus in alijs ꝓbationib⁹. vt in. l. ij. ff. de testi. ꝛ ī. c. in nostra. e. ti. ¶ Vltimo nõ ꝙ suspensi ab officio non põt eligere. potestas ergo eligẽdi inberet officio. de qꝰ plene no. in. c. cum dilectus ꝛe cõsue. et intellige ter. in suspensis ab homie vel a canone inferente penã. secus in suspensis a iure suspensiõe simplici. puta ꝓpter participiũ cũ excõicato. nam isti possunt eligere ℔ nõ eligi de quo dicendũ vt plene no. in. c. si celebrat de cle. exminis. ¶ In glo. ibi magꝫ vacillabat. Aduerte qꝛ glo. non aperit vtrũ papa possit indifferenter de iure compellere partes ad cõpositionẽ. vnde ꝓtra ter. videt facere. j. qđ metus cã ꝑ totũ. nam cõpulsus ad aliqd faciendũ potest agere ad rescindendũ actũ actione qđ me. cã. ꝛ cõcor. ff. qđ me. cã per totum. Go. forte metu cõtrarij dixerunt Lan. ꝛ Gof. hic ꝙ ista fuit cõpulsio ꝙditionalis ꝛ nõ ꝑcisa. sed hoc nõ soluit ꝓtrariũ quia actio qđ me. cã dat ꝓ vi cõditionali. Itẽ ꝓpositio nõ põt fieri ꝑ vim ꝑcisam qꝛ animus bonis nõ cadit ī potestatẽ alterius. vnde ter. hic dixit ꝙ ordinationi cõsentit licꝫ inuitus. Inno. exponit litterã inuitũ. i. instãtia precũ deuictũ. quasi dicat ꝙ papa nõ ꝙpulit ad cõponendũ ꝓpter mala que sciebat ꝛ eo que ꝓbari nõ poterãt. dicit tñ ꝙ alteri q̃ pape ℔ nõ licuisset. ¶ Nota singulariter ℔ dictũ ꝙ papa potest disponere ex sciẽtia quã habet vt ꝓnata ꝑsona. quod ego intelligerẽ in his q̃ plene pendẽt a potestate sua. secus aũt in alijs. vt in cle. pastoralis ꝛe re iudi. hinc dicit singulariter Bal. post glo. in. l. fi. C. de legi. ꝙ nõ est ꝑsumẽdũ ꝑ sñia ꝑncipis si ꝓcedit ꝑte nõ vocata ꝛ ei⁹ defensiõe nõ admissa. an aũt possit papa ꝙpellere ꝓtes ad componendũ: vide primo glo. in. l. j. ff. de no. openũc. in. §. post. que generaliter loquẽs de iudice. dicit ꝙ nõ potest compellere partes ad cõponendũ ꝛ illa glo. cõiter tenet licꝫ aliud senserit glo. in auẽ. vt dif. iudi. in. §. si ℣o ꝓtigerit. Tamen in principe puto ꝙ possit ꝙpellere in his que pendent a potestate sua. vt in istis bñficialibus ꝛ alijs iuribus ecclesiasticis. qꝛ papa ī istis habet plenitudinẽ potestat. vt in. c. ad honorẽ ꝛe aucto. ꝛ vsu pallij. maxime qꝛ ius est dubiũ ꝓpter pendẽtiam litis. ꝛ facit glo. in. c. ꝑ principalẽ. ix. q. iij. que dixit papaꝫ posse priuare epm suo episcopatu quã glo. limita ꝛ restringe ꝓut diri in. c. fi. ꝛ ꝙfir. vti. vnde fortius poterit cogere ad cõponendũ cuꝫ dubius sit euẽtus lit. vt in. l. qđ debet. ff. de pecu. ꝛ in. c. fraternitat. ꝛe frigi. In his ℣o que nõ dependẽt a plena potestate ꝑncipis puta ꝙ causa nõ subsistente nõ possit compellere ad cõponendũ. qꝛ debet vnicuiq; ius suũ reddere ꝑ sñiam legitimã. vt. s. in ꝓemio. Causa tamẽ legitima ꝙpellendi ꝑtes ad ꝙponendũ in quolibet iudice est qñ partes diu litigauerũt ꝛ questio ẽ multũ dubia. nam tũc etiam iudex secularis põt cõpellere ꝓtes ad cõponendũ vel ad ꝙpromittendũ et negligentiam ipsius poterit iudex ecclesiasticus supplere excõicãdo ꝓtes nisi veniant ad cõcordiam. ꝓ hoc vide ter. nõ. in

c.placuit.xc.dis. dixit hic vo. De.de ancha.se putare q̄ in casu huⁱ⁹ glo.posset etiā ep̄s ꝓpellere clericos ad ꝓponendū.s.qñ litigāt sup̄ bñficio nec defacili potest his decidi.nā ep̄us pōt ex cā tales trāsferre inuitos.vt in c.quesitū de re.pmu.qđ mihi satis placet.alias aūt causa legitima nō subsistēte pōt z dz iudex hortari ad cōponendū nō aūt ꝓpellere.sic intellige.c. studendū.xc. di. ¶ In glo.tj.ibi si tñ electi canonice fuerūt. Aduerte q: glo.p̄ hoc nō rñdet ad ꝓtrariū. nā iste. R. senior nō fuerat electus p̄ collegiū ꝫ habuit a papa prioratū z custodiā.et iō dic vt dixi in notabilibꝫ q̄ papa ꝫ facit ex certa sciā.z dicit hic ¶ in.q̄ si abbas vellet istum remouere sine cā nō posset q: quo ad istū prioratū est obedientiarius pape z non abbatis remanet tamen in alijs subiectus abbati.z de hac materia vide qđ plene dixi in.c.ad nostrā.z.c.se.de ꝓhi.vti.vel inuti.z no.dictū Inno. ¶ In glo.in ꝟbo q̄ ex ꝓsensu in fi.,p intellectu hⁱ⁹ glo.z tex.oppono ꝫ lrāz. videt em̄ q̄ iste. R. senior potuerit appellare p̄ suo int'esse vt nulla fieret electio exquo renūciauit electiōi de se facte vigore cōpositionis vt ipe possideret prioratū z custodiā eiusdem monasterij poterat redire ad ius suū pristinū aduersarijs nolentibus obseruare cōpositionē.vt in.l.si diuersa.C.de trāsac.z in.l.cū pcibus.C.de p̄scrip.xxx. vel.xl.anno. In istis em̄ ꝓtractibus innoiatis facio vt facias ꝛc.postq̄ quis impleuit ꝓtractum p̄ parte sua habet duplicē modū agendi ꝓtra aduersariū recusantem adimplere ꝓtractū ,p pte sua.pōt em̄ agere vt adimpleat actione in factū. Itē pōt repetere qđ dedit q: dedit ob causam. vnde causa nō secuta pōt repetē. vt ff.de ꝓdi.ob cām q̄si p̄ totū.z in.l.j.ff.de re.pmu.z plene ꝺ bis ꝓtractibꝫ inomiatis in.l.natural'.ff.de p̄scrip. xx.z per Li.in.l.ex placito.C.de re.pmu. Sol'.glo.circa hoc z silia ꝓtraria multū instat.z in effectu ponit q̄tuor solutiones. Prima q: hic fuit apposita clausula vt pena soluta p̄ ꝓuenientē staret ꝓpositioni.ideo lz aduersarij ꝓuenerūt nihilomin⁹ vigore pacti standum erat cōpositioni. Et no. ex hac so.q̄ clausula rato manente pacto opat' etiā in fauorē ꝓueniētis. ꝓtrariū tñ no.glo.in.c. potuit de loca. z in.l.ij.C. de iure.emphi. vbi cōiter no.q̄ ista clausula solum opat' respectu obseruātis pactum.z forte ob hoc dixit hic glo.q̄ hec so. nō est bona nec colligit' hic. Secūda solutio q̄ ꝫria p̄cedūt vbi quis ꝓditionaliter seu respectiue adimpleret ꝓtractū p̄ pte sua.s.habito respectu ad implemētū fiendū p̄ aliā partē. Sed ī casu nostro iste. R. senior pure renūciauit iuri suo nō aūt ob causaz.nā ista spūalia pure sunt renūcianda.ita q̄ in eis nō habēt locū illi cōtractus inomiati de vt des facio vt facias ꝛc. ar.in.c. sup̄ eo.de trāsac.z no.banc so. Sed ꝫ solutio esset vera nisi int'euenisset auctas pape vel alteriⁱ⁹ sup̄ioris qui hz cassare suspitionē fraudis.nā hic dicit' q̄ papa coegit eū ad ꝓponendū. Itē q̄ iste inuitus ꝓsensit ordinationi. Itē subijcit' q̄ ex consensu cōpositionis recepte iste. R. senior amisit ius qđ habebat ergo nō renūciauit pure ꝫ fuit ductus vigore illiⁱ⁹ cōpositionis. vñ lz in renūciationis actu nō apponeret cōditionē vel modū tñ ex p̄cedentibꝫ satis apparebat q̄ nō pure renūciabat.z ,p hoc videt' tex.in.c.cum pridē de pac. vbi ille cessit liti pure in manibꝫ pape ꝫ q: papa prius ,puiderat vt p̄ aduersarios ,puideret' illi in ꝓpetenti bñficio videt' ex illa cōiectura q̄ ille cesserit liti ob cām.vñ aduersarijs nolentibⁱ⁹ illi ,puidere de bñficijs sicut papa ordinauerat reduxit illum papa ad ius suum pristinū. Itē videmus in resignatione q̄ fit ex cā p̄mutationis. nam illa resignatio fit tacite ob cām vñ si aduersarius nō vult resignare bñficium suum potest redire ad ius suū pristinū.vt in.c.cum vniuersorū de re.pmu. Tercia so. colligit' ex ꝟbo tum q: recipiendo. que bene et sane intellecta ponit iudicio meo veritatē. vt dicat' q̄ hec cōpositio fuit adimpleta p̄ vtrāq̄ partē q: papa ordinauit in cōpositione vt. R.senior renūciaret abbatie z recipet prioratū z custodiā eiusdem monasterij z post renūciationē p̄ eum factam recepit a manibꝫ pape prioratū in custodiā partibꝫ cōsentientibꝫ.vnde ꝫ postea fuersus ad monasteriū nō reciperet' nō tamē poterat dicere cōpositionē nō fuisse adimpletaz. nam plenū ius fuerat p̄ collationem sibi factam cōsecutus. Ideo poterat z debebat agere vt illi aduersarij obedirent sibi tanq̄ priori z custodi non aūt poterat retractare ꝓpositionem p̄fectam.z p̄ hoc soluūtur ꝓtraria nec ob.c.cū pridē.q: ibi ille q̄ cesserat liti nō fuerat aliquo modo cōsecutus ab aduersarijs ꝫ solū papa mandauerat vt illi ,puiderēt de cōpetenti beneficio. vnde illis nolētibus licitū fuit illi redire ad ius suū pristinū. z hec so.videt' de mente Inno.z Hosti.hic z multuz mihi placet. Quarta so.q̄ in cōtrarijs fuit implorat̄ officiū iudicis ꝫ secus.hec so.nō videt' bona.q: si iste R.senior habuisset facultatē implorandi iudicis officiū vt reduceret' ad ius suuz pristinū nō posset dici q̄ sua nō int'fuisset appellare ne fieret electio cuiⁱ⁹ ꝓuium dicit' in tex. z iō tene solutionē p̄cedentē. vñ non sine ministerio lr̄a ponderat q̄ iste. R. renūciauit abbatie z de manibꝫ pape recepit custodiā z priorat̄.quasi ad inferendū q̄ hinc inde fuit ꝓpositio recepta z adimpleta.an aūt teneat renūciatio bñficij vel collatio simoniace facta. vide p̄ Inno.in.c.cū vniuersor̄ p̄all'.de re.pmu.vbi tenet q̄ nō. Et no.singulariter illud dictum et vide qđ ibi dixi. ¶ Sed cōtra p̄dicta z ꝫ tex.oponit' videt' em̄ q̄ si istiⁱ⁹. R.nō interfuit appellare nō debuit etiā audiri quatenⁱ⁹ impugnabat electionē factam de R.iuniore rōne int'dicti. q: is cuius nō interest nō dz audiri.iuxta no.in.c.ex parte .de testi.vbi no.de illa exceptione tua non interest.z p̄ Inno. in.c.sup̄ his de accu. Sol'.dicūt dōc.z bñ q̄ respectu appellationis interponēde nō intererat istius. R.seniorꝭ quia solum appellabat ne fieret electio ꝓpter ius suū cui tñ renūciauerat. ꝫ quatenus impugnabat electionē respectu int'dicti sua intererat.q: cum esset monachus monasterij intererat sua ne illegitime ,pmotus p̄ficeret' monasterio z sibi in platz.ar.viij.q.j.audacter.z eor̄ que no. Inno.in.d.c.sup̄ bis.et p̄ dicta clare pz itellect⁹ huius.c. ¶ In glo.in ꝟbo p̄iudicat ibi hic secus. glo. non exprimit quare secus hic.i.quare iste. R.iunior cū essz reus nō fuit absolutus exquo p̄sumptiōes sup̄ int'dicto erant dubie z actor plene nō ꝓbauerat illaz exceptionem.nā debebat reus absolui vigore illius regule cum iura partiū sunt obscura reo fauendū est ꝛc.vt in regula cū iura de re.iur.li.vj.vel vigore alterius regule actore nō ꝓbante reus dz absolui.vt in.c.fi.de iure iur. So.dicendū q̄ illa iura ,pcedunt q̄n fuerūt date dilationes debite ad ,pbandū. hic aūt solū pars exceperat nec defecerat in ,pbando.z q: in curia nō poterat iste articul⁹ defacili liq̄re ꝓpter ,pbationū absentiā papa ꝓmisit istum articulū in partibus decidendū.decidit autem articulum appellationis papa quia de illo sibi ꝓstitit sine aliqua ,pbatōne. ¶ In glo.fi.in fi. Et ex hac glo.iūcto tex.collige q̄ suspēsi p̄sumēdo eligere nō p̄uant' p̄tāte eligēdi lz male faciāt. Item aliud indicio meo notabiliter ,pbat ꝫ lr̄a iūcta glo.q̄ eligentes suspensū nō st' ,puati p̄tāte eligēdi lz electio sit nulla.rō q: solū ,puant' electores q̄n in electo ꝓcurrit vnⁱ⁹ de q̄tuor defectibꝫ exp̄ssis in.c.cū in cunctis.s.eo.z ibi dixi z p̄ Jo.an.in regula odia ī mercu.de quor̄ numero nō est iste.nā pōt q̄s esse suspēsus sine crimie vtputa iniuste. Itē crimē pōt esse occultū ꝛc.

Qualiter. Si electⁱ⁹ nō habet sufficiētē sciam vel aū ꝓfirmatōez administrat eius electio cassari dz.pmo ponitur decisū exordiū.secūdo factū ibi ꝟx.tercio electio-

nis cassatio ibi sufficieti. ¶ Nō ꝓmo ibi añ ꝓfirmatio nē. q̄ ꝑ solā ꝓfirmationē pōt q̄s se ingerē administrationi plature. vñ pōdera q̄ lra ista nihil dicit de instal latione ꝑpus fienda. facit ad ea q̄ dixi in. c. transmissam s. eo. bodie tñ ꝑ exuagā. bonifa. que incipit iniūcto est ꝓuisum q̄ anteq̄ꝫ habeat lras aplicas sup̄ sua ꝓmotione nō dz administrare nec dz recipi ab eccl'ia tanq̄ꝫ plat⁹ al's recipiētes ⁊ receptus incurrūt penam de q̄ ibi. Ex quo infert q̄ ꝓnūciatus ꝑ papā lz habeat notum certissimū de ꝓnūciatōne nō ꝑ hoc pōt aliq̄d administrare de bonis plature, nisi ꝑus habeat lras aplicas. ⁊ ita semel feci obseruari. nā quidā ꝓnūciatus vicinus curie volebat post ꝓnūciationē ꝓstituere vicariū in eccl'esia q̄ facere nō poterat. dic tñ q̄ ꝑ ꝓnūciationē est verus plat⁹ q̄ lra est de substātia' ꝓbationis nō aūt de substātia gīe siue ꝓuisionis. vt no. ꝑ Jo. an. ⁊ archi. in ꝓemio sexti. ⁊ ꝑ Bal. in. l. humanū. C. ō legi. vbi specifice attingit hoc vltimū dictū. ¶ Nota secūdo ibi irreuerēter. vnā causā quare exigit ꝓfirmatio ad facultatē administrādi. nā ꝓmo ob reuerētiam superioris. secūdo pñt addi alie cause. quas vide ꝑ glo. in. c. auaricie. j. e. ti. li. vj. ¶ Tercio no. q̄ recipe iuramēta fidelitat̄ ⁊ obedīētie a subiectis ptinet ad administrationē eccl'esie vñ hec dūtaxat electus attentando vī administrasse ⁊ ꝑ ꝑñs incidit ī penā de qua hic. Quid aūt si elect⁹ ꝓmittit se installari. i. poni in stallo plati. put ē moris quarūdā eccl'iar̄: tenēt hic doc. q̄ ꝑ istū actū tm̄ dūmō alit̄ nō administret nō incidit ī penā. tū q̄ ꝑ hunc actū nō administrat bona plature. tū q̄ ꝓsuetudo excusat. ar. in. l. minime. ff. de legi. nō tñ intelligas q̄ ꝓsuetudo valeat vt elect⁹ possit admīstrare an ꝓfirmationē. nā ꝓ iū tenui. s. eo. transmissā. ⁊ vide qđ no. Oldra. ꝓsi. clxvij. vbi disputat hūc articulū ¶ Nota ⁊ tene mēti lram ibi nemo dz sibi honorē assumere ꝙ qui vocat̄ a deo. ex quo ꝓmo habes q̄ plat⁹ est honor dic tñ q̄ ꝓncipalit̄ nō dat̄ ꝓpter honorē sed ꝓpter onus sed in ꝓsequētiā ꝓpter administrationē de bet̄ plato honor. de quo vide tex. ⁊ ibi plene ꝑ Archi. viij. q. j. qui epatū. vide pulchrū tex. hiero. in. c. estote subiecti. xcv. di. Jtē secūdo collige q̄ legitime ꝓmot⁹ ꝓsumit̄ vocatus a deo sicut aaron. de quo vide. xxj. di. §. j. ⁊ leuitici. xviij ¶ Nō ibi donū scie. ⁊ tene mēti tex. q̄ sciētia dicit̄ donū dei. Et no. ibi pontifici cōueniēs. qualē sciam dz hīe epūs. nā sufficit q̄ habeat cōuenientē pontifici. ⁊ dī ꝓueniēs illa q̄ sufficit ad explēduz ea que sibi ex officio incūbunt. vt dixi post Jnno. s. eo. cū in cūctis. lz em̄ in epo resideret eminēs scia cōueniens tamē toleret̄ vt hic ⁊ j. eo. cum nobis. Quid aūt si ꝓmotus ꝑ papā nō bz cōuenientē sciam: dic vt dixi in. d. c. cū in cūctis. ¶ No. ibi postq̄ nobis ꝑsentastis eundē articulū. fin quosdā q̄ sufficit electū hīe sciam cōuenientē tempore quo electio ꝑsentat̄ superiori. qđ ego nō credo q̄: si elect⁹ patit̄ defectū ī scia electio est nulla. vt in. d. c. cū in cūctis. nō aūt potest ꝓualescere ex idoneitate supueniēti. vt ī. c. si eo tpe de rescrip. li. vj. vñ ista ꝛba postq̄ ꝛc. refero ad sequētia ⁊ nō ad p̄cedentia ¶ No. ibi irritandū. q̄ administrās ante ꝓfirmationē nō ꝓdit ipo facto ius sibi q̄sitū ꝑ electionē sed dz electio p̄ sentētiā irritari ⁊ hoc erat ī dubitatū tpe bui⁹. c. Sed bodie dubitat̄ ꝓpter. c. auaricie pall. naz tex. ibi videt̄ velle q̄ electio talis sit irrita ipo facto. Alī ꝛo intelligūt illū tex. ꝓcedere qñ electus admīstrauit aliq̄ q̄sito colore puta tāq̄ iconom⁹ secus si admīstrauit vt electus. ꝓma tñ opi. cōior ⁊ verior est vt ibi no. in glo. ⁊ istud ꝛbū irritanda. q̄tenus refert̄ ad patientē defectū in scia stat iproprie q̄: electio talis ē nulla. vt. in. d. c. cū in cūctis. ß q̄tenus refert̄ ad administrantē stat ꝓprie. ¶ Ultimo no. ibi ex ea vl' ob eā. differētiā esse int' ex ⁊ ob. nā ista dictio ex denotat cām ꝓpinquā. illa ꝛo dictio ob denotat causam remotā. vt no. Bar. in. l. liberoꝝ. ff. de ꝛ. sig. ⁊ hūc puto intellectū hoꝝ verboꝝ. doc. tī hic alit̄ exponunt vt q̄ illud ꝛbū ex ea ꝓhendat p̄uncta. illud ꝛbū ob eā cōꝑhēdat remota. qđ idē vī in effectu cū p̄cedēti. vl' ꝛbū ex ea ꝓhendit ea q̄ electus fecit alys. i. gessit erga alios. ꝛbū ob eā ꝓhendit gesta ꝑ alios erga electum Ex quo inferūt doc. q̄ debitores plature soluētes isti electo nō ꝓfirmato nō sūt liberati a debito quo tenebātur eccl'ie q̄: hic irritant̄ oīa gesta ꝛtute illi⁹ electiōis ß tu intellige nisi illi debitores fuissent obligati ex contractu inito cū electo lz sup̄ bonis eccl'ie q̄: isti tūc sūt obligati rōne ꝓtract⁹. vñ liberant̄ soluēdo ꝓbenti secū. Jsta notant̄ dicit Jnno. in. c. in lris de resti. spo. allegat tex. opti. in. l. si vrbana. ff. de ꝓdi. indebi. ⁊ ibi per Bar. qđ no. Quid aūt si elect⁹ ingerēs se admīstrationi plature añ ꝓfirmationē ꝓtulit bñficia q̄ prius ipse habebat alicui nūq̄d cassata sua electiōe et sic repuls⁹ a plat̄ura possit repetē illa pōta bñficia: Cōpost. b dicit q̄ sic q̄: nō tenuit illa collatio ex defectu ptātis. Jtē q̄: hic irritant̄ oīa gesta ꝑ electū. secus dicit si ꝓtulisset illa beneficia post ꝓfirmationē q̄: tūc lz ꝓfirmatio cass' set̄ ob aliquā cām nō tm̄ dz cassari collatio vel alia gesta ꝑ istū electū ⁊ cōfirmatū q̄: rōne publici officij erq̄ tolerabat̄ in eo debēt oīa gesta valere lz ꝓpter aliquē actū intrinsecū nūc ānullet̄ titulus vl' appareat nullus p. l. barbari⁹. ff. de offi. p̄to. ⁊ ꝑ id qđ no. Jnno. in. c. nihil. j. eo. facit. c. ad ꝓbandū de re iudi. ⁊ cum isto dicto transeūt cōiter scribentes hic p̄ter Bas. de cal. qui tenuit ꝓtrariū quo ad vtrūq̄ dictū respectu collatiōis beneficioꝝ. dicit em̄ quo ad ꝓmū q̄ exquo iniuste ⁊ temere cōtulit bñficia sua anteq̄ꝫ esset ꝓfirmat⁹ nō debz posse illa repetere q̄: fuit in culpa ꝓferēdo ⁊ nūc in revocādo allegaret turpitudinē suā. nō ob. iste tex. nam dz intelligi de revocatiōe illoꝝ que nō tendūt ad vtilitatē ipius revocātis. ⁊ certe prima fronte vī bona cōsideratio. tñ ego dicerē sic q̄ superior pōt illā collationē bīe ratā in odiū istius exquo iniuste ⁊ temere illā resignauit. ar. in. c. q̄ in dubijs de renūc. Sed anteq̄ꝫ superior in penā ipius habeat hoc totū poterit repetē illa bñficia q̄: nō potuit illa resignare. vñ p̄t allegare nullitatem ꝓuenientē ex ꝑsona agentis. iuꝝ ea q̄ dixi in. c. nosti. s. eo. nisi postq̄ incepit admīstrare esset lapsum tpus triū mēsiū p̄fixū ꝓsecrationi. q̄: tūc puto q̄ bñficia sua vacent ipo facto sicut vacarent in electo ⁊ cōfirmato ne sit melioris ꝓditiōis stultus q̄ꝫ sapiens. ar. optimū in. c. eū q̄ de ꝑben. li. vj. In secūdo casu qñ cōtulit post ꝓfirmationē tenet Bas. q̄ illa collatio dz revocari q̄: iuste putabat cōferre qđ mihi placet dūmō sit ī ꝓbabili errore. ar. opti. in. c. si bñficia de ꝑbē. li. vj. an aūt iste cuius electio fuit cassata q̄: admīstrauit an̄ tpus possit denuo eligi in eadē vel alia eccl'esia' tenet Archi. in. d. c. auaricie. q̄ non q̄: electio sua fuit cassata vitio persone. ideo obstat sibi. c. sup̄ eo. s. eo. quod bñ nō. Et no. istud ꝛ istos q̄ ex potētia ꝓncipis secularis ingerunt se admīstrationi sola electione p̄cedente. Jsti em̄ efficiūtur ineligibiles. vt in. c. q̄sq̄s. j. e. ⁊ in. d. c. sup̄ eo. ⁊ puto firmit̄ q̄ si papa ignorās illū se intrusisse ꝓmoueat eū ad plat̄urā q̄ talis ꝓmotio est surrepticia. nec bz titulū verū plature q̄: requirit̄ dispēsatio vt ꝓmoueat̄ quā papa nō fecit nec exp̄sse nec tacite cum ignoraret vitiū intrusionis qđ bñ no. ⁊ per hoc sunt declarate glo.

Cum inter vniuersas.

Legit̄ duobꝫ mōis. ꝫ ꝓmū itellectū ß intēdit Qui vocāt̄ ad electiōz canonicū nō vocādū illū spectare tenent̄ nisi ꝑ papā absoluant̄ vl' piculū sit ī mora. b. d. ꝫ intellectū glo. ꝫ aliā lec. cōez ß intēdit. Si vocant̄ ad electionē nō vocādi valet electio facta eis nō expectat̄. ⁊ due sūt ꝑtes ꝓncipales. Jn ꝓma decise

ponit supplicationē capli quā iustificat. scdo cām red dens illā admittit 7 capl'm instruit ibi q: xvo. ¶ No. p ibi ad decanū. iūcta glo. j. ar. q decan⁹ est de capło. qđ ego puto verū si alsē canonic⁹ vel ℔ alś hz ꝓsuetudo. alś em̄ soli canonici faciūt capl'm. vt i. c. nouit. 7. c. ꝯto de his q̄ fiūt a ꝑla. no. in. c. j. s. e. 7 i. c. ij. j. de instī. 7. c. cū olim de re iudi. ¶ No. scdo q capl'm ꝑt abūtes canonicos admonē et regrere vt i termio debeāt ꝓparē ad eligendū. pōt ꝙ capl'm abbreuiare terminū iurī ꝑfigēdo terminū ꝓut sibi vī 7 si canonici sī discordes stat maiou pti. vt no. j. c. pri. 7 facit. c. j. de his q̄ fiūt a ma. pte ca. ¶ Nō ꝛcio ibi q̄uis ecclīastica ꝓsuetudo non exigat. ar. q sup vocatiōe canonicoꝝ absentiū stāduꝫ ē ꝓsuetudini. et vī ℔ lra ꝓbare q valeat ꝓsuetudo vt canonici vocent de loco remoto. In q̄ū tñ facit ter. i xvbo q: xvo. vbi dicit q mora i electōe ē valde suspecta 7 sepe dānosa. ergo nō debēt valere ꝓsuetudo cū sit eccl'ie grauosa vl' possit eē dānosa. ar. in. c. j. ď ꝓsue. illud certū ē q valet ꝓsuetudo vt abūtes canonici vocent. de q̄ vide ter. iūcta glo. quā tenebis mēti in. c. cū in eccl'esijs ď pbē. li. vj. ℨz an valeat ꝓsuetudo vt valde remoti vocent posset dubitari ꝓpt̄ ꝑdicta. putarē q vbi abūtes possent vocari 7 electio fieri ifra t'minū iuris. de q̄ in. c. ne p defectu. j. e. q tūc valet ꝓsuetudo q: nō pōt dici dānosa ecclie exq̄ nō excedit t'min⁹ iuris alś aūt sec⁹. ¶ No. ibi vice regia. q rex p̄stat assensū electiōi facte de pōtifice. 7 sic nō expectat ꝑus ꝓfirmatio q̄ petat assensus. lz aliud senserit. Inno. s. e. cū t'ra. Quare aūt petit iste assensus regi⁹. dāt doc. tres so. Pria q forte ista eccl'ia hēbat feudū a rege. 7 videtur mirāda ℔ so. q rōne feudi debeat req̄ri assens⁹ dñi post electionez p̄lati iure tñ nō ꝓbat qđ meminerim. Secūda so. q forte rex erat patron⁹ illi⁹ eccl'ie capuane. 7 ℔ so. ē vera i se 7 ꝓbat i. c. nobis. j. de iurepa. Tercia so. q forte ℔ hēbat ꝓsuetudo. sil'e i p̄al'. c. cū terra i fi. et. j. e. q sicut. Ex q̄ no. q pōt induci ex ꝓsuetudine vt ꝓsens⁹ regi⁹ petat post electionē factā p capl'm añ ꝓfirmationē vide etiā Inno. in. d. c. qđ sicut. vbi dixit valere ꝓsuetudinē vt nūciet ꝑus p̄ncipi mos p̄lati et petat licēsia eligēdi futur⁹ successorē. q̄ casu posset p̄babilit̄ dubitari nūq̄d papa q̄ hodie ꝓuidet eccl'esijs cathedralib⁹ 7 regularib⁹ teneat ꝑus req̄rere ꝓsensuꝫ p̄ncipis i illis locis in q̄b⁹ erat dicta ꝓsuetudo. nā cuꝫ ꝓuisio pape hēat vim electiōis 7 ꝓfirmatiōis vī q teneat req̄rere sīc tenebat ipm capl'm. In q̄ū facit q: papa ꝓuidet iur⁹ suo 7 nō vice capli. ar. in. c. ij. ď pbē. li. vj. ergo ꝓsuetudo grauosa inducta ℨ capl'm nō dz extēdi ad papā q: ꝓsuetudo onerosa nō dz extēdi de loco ad locū vel de ꝑsona ad ꝑsonā. vt no. dixit Inno. in. c. fi. de offi. archi. 7 hāc ptē puto verioꝛē. ¶ Vltrio no. in fi. q vbi duo iura diuersa ꝓcurrūt i eadē ꝑsona nō astringit illa ꝑsona illa iura sil' vnire et vnico actu illa expedire ℨ pōt ꝓcedere sepate iure diuersaꝝ ꝑsonaꝝ. hoc colligit ℔ in eo q dic papa q capl'm dz ꝑus petere a papa assensū vice regia 7 postmodū ꝓfirmationē electiōis. vñ nolunt ꝓfirmādo vtrūq; actū expedire ℨ volunt ꝓcedere seorsū ac si in duab⁹ ꝑsonis ista iura ꝓcurrerēt: facit qđ dixi in. c. cū in cūctī. §. fi. s. e. et qđ no. glo. in. c. vt circa eo. ti. li. vj. ℨz q̄rit q̄re papa succedit loco regis: dat mltiplex rñsio. Prio q forte vacabat regnū apulie⁊ sic papa succedit i iurib⁹ regni sicut succedit vacāte impio. vt i. c. lz ex suscepto ď fo. ꝓpe. nō tñ hoc intelligas in q̄libet regno vt eo vacāte succedat papa. ℨ dic vt no. in. d. c. licz. ℨz dictū illud ꝓcedit i regno cui⁹ ꝓprietas ptinet ad ecclesiā. vt ē regnuz apulie. Secūdo pōt intelligi q rex erat rebellis vel scismatic⁹. Ex quo no. q papa succedit 7 pōt exercere iura regia q̄ rex vasallus ecclie ē rebellis vl' scismatic⁹. Ul' ꝑm Vin. forte rex erat puulus. ex q̄ infert q vasallo exīte puulo dñs hz administrationē. qđ tñ nō putat ver. nā tūc dz tutor administrare. ar. c. ex rōne de eta. 7 q̄li. 7 hoc puto veri⁹. facit qđ le. 7 no. in. c. grādi de sup. neg. p̄la. li. vj. et in. c. nobis de iurepa. ¶ In glo. ij. in fi. dic q etiā ꝑsupposito q isti fuissent in loco vñ erant vocādi nihilomin⁹ in eoꝝ absentia potest capitulū aliq̄s noiare capiēdo noiatiōz ꝓprie. q: p denoiationē nō acq̄rit ius noiato. vt i. c. q sic. j. e. et ad istū tex. rīdent doc. q noiare accipit ℔ ꝓ eligē vl' ꝓ noiatione solēni. q̄n. s. capl'm noiat duos vel plures pape 7 petit vt papa de eoꝝ altero ꝓuideat. vt dixi i. c. bone p̄. s. ti. ꝓri. In glo. i xv. remoti i fi. facit ℔ glo. i effectu tres ꝛclusiōes. Prīa q abūtes regularit̄ nō sunt vocādi fallit i actu electiōis. Secūda q an a remoto loco sint vocādi abūtes i actu electiōis standū ē ꝓsuetudini. Tercia q i alijs actib⁹ ab electōe p̄ntes i eccl'a ꝓstituūt totā vniuersitatē dūmō due ptes sint p̄ntes. Quo ad p̄mā ꝛclusionē vide tu glo. plenioꝛē q cōiter solet allegari i. c. ij. de testi. li. vj. q dicit q i trib⁹ casib⁹ vocant abūtes. s. in actu electōis vt ℔. 7. j. e. q: ꝓpt̄. In cessatōe a diuinis. vt i. c. si canonici de offi. ordi. li. vj. Et i collatiōe p̄bendaꝝ. vt i. c. cū in eccl'ijs de p̄bē. e. li. In alijs aūt dic absentes nō esse vocādos. 7 dicūt abūtes q̄ nō faciūt residentiā i loco vbi ē eccl'ia. vt i. c. hoc ius porrectū. x. q. ij. dū dicit ibidē deseruientiū ⁊c. exūtes ergo in castris nō sunt vocādi. 7 dic dictū illi⁹ glo. ꝓcedere regularit̄. ℨz vbi occurrēt casus ponderosus silis alicui illoꝝ triū deberēt abūtes vocari q: nō apparet rō q̄re i ill' trib⁹ sint vocādi nisi ꝓpt̄ q̄uitatē p̄udicij 7 ponderositatē facti. ergo i ꝓsilib⁹ deberēt abūtes vocari. q: casus exceptus a regla extēdit ꝓpt̄ idētitatē rōnis. vt ē ter. bon⁹ 7 mēti tenēd⁹ in. c. cū dilecta de ꝓbr. vti. vel inuti. 7 glo. in. l. j. C. ď ꝓdi. inde. 7 q̄ ℨ ista iura nō exprimāt rōnē q̄re i p̄dictis trib⁹ casib⁹ vocāt abūtes tñ q̄ nō pōt cōiecturari nisi vnica rō et nālis dz fieri extēsio fm rōnē cōiecturatā. vt voluit Li. in. l. nō dubiū. C. ď legi. 7 bal. in. l. maximū vitiū. C. de libe. p̄te. ℨz alia rō p̄ter p̄dictā cōiecturari nō pōt. 7 ℔ dictū sentit Inno. in. c. ij. de no. ope. nūc. vbi sentit q ī factis arduis debēt vocari abūtes 7 marie ꝓsiderandū ē p̄iudiciū absentiū. Itē puto q vbi aliq̄ sunt absentes sine eoꝝ culpa vt q: sunt exules vel timēt potentiā tyrānī q tūc isti sunt vocādi vt saltē ꝓstituāt ꝑcuratorē. hoc sentit Inno. in. d. c. ij. 7 Bar. in. l. oēs pli. ff. de instī. 7 iur. optīe facit ter. in. c. ℨto. lxiij. di. q̄ sic p̄t intelligi vt ibi no. 7 i. c. bone. j. e. Ad secūdam ꝛclusionē glo. vide glo. in. c. coꝛā. j. e. 7 limita. put. s. dixi i notabi lib⁹. valet em̄ ꝓsuetudo vt abūtes nō voceī vt ꝑdixi. valet etiā vt vocent dūmō possint vocari sine magno p̄iudicio eccl'ie. nā iminēte magno p̄iudicio eccl'ie nō ē fuāda ꝓsuetudo etiā iurata. vt ē glo. no. rj. di. in bis optīe facit ter. in. c. j. ď bis q̄ fi. a ma. pte ca. fac qđ no. Inno. in. c. accedētib⁹ ď puil'. Quo ad tercia 7 vltimā ꝛclusionē glo. dic q regularit̄ sufficiāt deseruiētes in eccl'ia ad expediendū ea q̄ incūbūt i capl'o 7 sufficit q ꝓsentiat maior ps capli vt ē ter. no. quē tenebis mēti i c. p̄al'. ℔ ius porrectū. req̄rit tñ ad ℔ vt actus nō possit aliq̄ mō ipugnari vt oēs deseruiētes vocent ad capl'm. nā si aliq̄s nō vocaret posset agē de ꝓtēptu. vt i. c. bone. el. ij. j. e. 7 lz loq̄t i electiōe idē puto i alijs actib⁹ capitularib⁹. facit qđ no. Inno. in. d. c. ij. de no. ope. nūc. 7 i. c. j. de his q̄ fi. a ma. pte ca. tñ ad ℔ vt act⁹ valeat req̄rit necessario q due ptes residentiū sint p̄ntes. quia potētie capl'ares residēt i duab⁹ ptib⁹ lz valeat qđ fac maior ps illaꝝ duaꝝ ptiuz q: maior ps capli censet ℔ facē. sic reducūt ad cōcordiā iura q̄ vident ꝛria: nam q̄daz req̄rūt duas ptes. vt i. l. nulli. 7 i. l. plane. ff. qđ cu iusq; vniūsi. q̄dā req̄runt maiorē ptē. vt i. l. qđ maior. ff. ad munici. 7 i. c. j. de his q̄ fi. a ma. pte ca. 7 de ℔ p glo. in. d. l. nulli. hec limita vt dicā i. c. i causis. j. e. absentes cū q̄ nō sūt vocādi nō ꝓputant i numero duaꝝ ptiū.

vt no.glo.in cle.q̃ circa de elec. Idē puto de vocat̃ p̃ hūtē ptātez 7 ꝓtēnētib⁹ venire q̃ faciūt se alienos. vt j.c.pxi.7 no.in.d.cle.q̃ circa. Jn his tñ aliā regulā po nūt legiste cōiter. vt dix̄i.c.cū oēs d̄ ꝓsti.7 aliq̃d dicā in.d.c.in cauſ.ß hec videnť iuri canonico ꝓsentanea. ¶ Jn glo.ī ℞.cognouerūt ī fi. 7 hāc ꝓclusionē glo.q̃ sint vocādi tenent hic cōiter doc.nō ob.iurā ꝑus allegata q̃ qñqz req̃rit̃ intimatio ad finē simplicis scie 7 tūc ꝓcedūt illa iura.q̃ certꝰ nō dz certiorari.vt ī regula eū qui certꝰ de re.iur̃.li.vj.qñqz req̃rit̃ itimatio ad aliū effectū qz ꝑt̃ simplicē sciam hūdā 7 tunc ꝓcedit ꝓclusio glo.vt no.in.c.fi.de emp.7 vēdi.p bar.in.l.em proz.C.de emic.7 ī.l.renūciasse.ff.de adul. Jn casu aūt nr̄o debēt abnūtes vocari nō solū vt sciāt mortē ꝑlati ß vt sciāt diē electiōis fiēde.vñ dicūt doc.q̃ si aliq̃ int̃ fuissent assignatiōi diei vel fuissent vocati ad assignādū diē 7 ꝓtēpsissent venire nō eēnt ampliꝰ vocādi. alꝰ aūt debērēt vocari etiā si scirēt diē assignatā ꝑm doc. Dz ego dubito de ß vltio q̃ exq̃ sciūt vacatōez eccle sie 7 diē assignatā ad electionē fiēdā nō video ad quē effectū debeat fieri vocatio nisi dicas q̃ posset agē de ꝓtēptu exq̃ fecerūt deliberatōnē sine req̃sitiōe 7 vocatiōe absentiū. ¶ Jn glo.ī ℞.reuersi ī fi.solue ß ꝓriū q̃ exq̃ aliq̃ venerūt ꝑsūptio ē q̃ alij existētes ī eodē loco potuisset venire.ar.in.c.cū dilecti de dolo 7 ꝓtu.posset tñ ꝑbari ꝓriū ꝑt̃ diuersas q̃litates ꝓcurrētes ī diuersis ꝑsonis.nā ꝑt esse q̃ venientes erāt iuuenes 7 sani alij ℞o senes 7 multū debiles. ¶ Jn glo.pe.ī fi. No.istā q̃stionē glo.q̃ facit ad mlta.doc.ß cōiter tenēt opi. Jo. an. q̃ nō sit necesse expectare vocatos nō vocādos q̃ nullo iure cauet̃ q̃ talis electio facta illis nō expectat̃ sit cassanda.nō em ꝑnt dicē se cōtēptos exq̃ de iure nō erant vocādi.fatendū ē tñ q̃ poterāt agē ad int̃esse si ex hoc passi sunt aliq̃d dānuz. puta q̃ rōne vocatiōis cōduxerūt equos 7 alias expēsas fecerūt.sic in sili pōt reuocari mādatū manēte actiōe mādati ad int̃esse.vt ī l.si ꝓcedēte.ff.mādati. Jtē abnūtes remoti nō sunt vocādi in fauorē ecclesie vt hic.ergo nō poterāt ꝑsentes huic fauori eccl̃ie renūciare.ar.in.c.si diligēti de fo.cōpe.7 eoz q̃ no. Jnno.in.c. accedētib⁹ de ꝓuil.nec ob.si dicat̃ q̃ grā semel ꝓcessa nō pōt reuocari.vt ī.c.vnico de ꝓmo.q̃ illud ꝓcedit qñ iā ius est q̃sitū alteri.ß ī casu nr̄o duplex ius ꝓpetebat ꝑntib⁹. Primū q̃ nō tenebant̃ vocare. Secūdū q̃ nō tenebant̃ expectare. q̃uis ergo renūciauerint ꝓmo iuri nō ꝑ ß alteri fuit renūciatū.vt in.c.ex tuaz d̄ vsu pal.ꝓterea hic nō fuit ꝓcessio gr̄e facta lz simplicit̃ vocauerūt abnūtes vt venirēt. vñ nullo iure tenebant̃ expectare. 7 faciūt hec ad q̃stionē nūq̃d inuitās aliquē an̄ prandiuz teneat̃ ex necessitate prandiū exhibē exquo inuitat⁹ acceptauit: aliq̃ sentiūt q̃ sic ī.c.fi.de renūc.alind sentit Jo.an.s.in ꝓemio ī.c. rex pacificus sup ℞bo fratrē raimūdū. ibi em̄ sentit q̃ pōt agi ꝯ inuitantez de dolo ad int̃esse.ar.in.l.ß actio. ff.siq̃s cau.q̃si sentiat q̃ si nō pōt ꝓtendē aliq̃d int̃esse puta q̃ ꝓter ß nō fecit maiorē morā ꝑ in̄ loco vl̄ q̃d sile 7 hoc satⁱ posset ꝓcedere de iure ciuili iudicio meo ex q̃ nō int̃uenit ibi stipulatio q̃ ex simplici pollicitatiōe nō agit̃ de iure ciuili.vt.ff.de pollicita.in.l.j.7.ij.nec ēt ex pacto nudo.vt ī.l.inrisgentiū.ff.de pac. Dz de iure canonico posset satis dubitari 7 vbi int̃uenisset pactū recurrendū esset ad.c.j.de pactis. Sed ī simplici pollicitatiōe esset magⁱ dubitandū 7 pollicitatio differt a pacto quia pollicitatio est vnius cum sine pacto promitto tibi aliquid.pactum ℞o ē duoz.vt in.l.j.de pollicita. no.glo. in cle. romani de iureiur. vnde simplici pollicitatiōe nō credo q̃ possit aliꝰ agere ꝑ int̃esse suo q̃.c.j.loquit̃ de pacto.sed peccat retrocedēs iuꝛ illud ꝑsalmiste.q̃ ꝓcedūt de labijs meis nō faciaz irrita. An aūt debeat mitti bona prādij ꝑ inuitat̃: dic ꝑ vt no. Jo.an.7 Cal.in.c.fi.de renūc.et Cal. cōsuluit vxorem suam sup̃ isto.q̃ rūdit satⁱ eque q̃ ꝑ mulieribus 7 forensib⁹ dz mitti q̃ nō libenter se ingerunt ß ꝑ alijs nō nisi essent graues ꝑsone. Nicolaus abbas.

Omnobis. Non dz inspici an ꝑ appellatōnē ß an ꝓra fuerit celebrata ß ꝓmo. Et penes vocātes q̃b⁹ ꝓpetit vocādi ptās remanet ius eligēdi si vocati venire ꝓtēnūt ß scdo. Et ad officiū ꝓfirmatoris spectat examinare electū etiā nemie opponēte. Et nisi electꝰ doceat̃ legitime etat̃ 7 l̄ature hꝫ ꝑ nō legitō electo hoc t̄cio. Dimidiť.nā ꝑ ponit̃ allegatio ꝯ electū.scdo ibi ß ꝯ allegatio ꝑ electo.t̄cio ibi insigit̃.ipꝰ exaīatio.q̃rto ibi nos. ꝑcuratiōis ꝓmissio. ¶ No.ꝑ ibi iudicāda erit irrita bonū ar.q̃ electio attētata ꝯ appellationē exiudicialē est ipo iure irrita. Dz aduerte q̃ ī ꝯriū facit ℞. ß ꝯ ibi irritāda.ꝑ qđ ℞bū vī colligendū ꝯriū.7 ꝑfecto ß l̄ra nō ꝓbat vnū vel reliquū.tuz q̃ facit ꝑ 7 ꝯ.tū q̃ nō sunt ℞ba pape ß allegatiōes ꝑtiū. 7 ꝓma allegatio nō est vera.vñ dū l̄ra dicit videri poterat supple 7 male vt sequit̃ in ℞.ß ꝯ. An aūt electio sit dicēda irrita vl̄ irritāda de iure q̃ post appellationē attētata dicam.ī. cū glo.j. ¶ No.scdo q̃ nō oīa ḡesta post appellationē exiudicialē sunt irrita vel irritāda. ß dz q̃ sicut pꝰ et ꝯ appellationē.7 ad ß quotidie allegat̃ iste tex.de q̃.j.latius dicā. ¶ Tercio no.ibi alienos se fecisse videť.7 tene sp̃ mēti istū tex.ī ß q̃ vocati ad caplm ꝑ hūtē ptātē faciūt se alienos si ꝓparere nolūt. Ex q̃ inferť q̃ isti nō sunt ꝓputādi ī numero absentiū seu in numero eoz q̃ sūt de caplo ß q̃ ad actū tūc explicādū hūt̃ ac si nō eēnt de caplo faciūt em̄ se alienos vt ī l̄ra.qđ clarius voluit Jnno.in.c.eccl̃ia el.ij.j.e.7 glo.ī cle. q̃ circa.e.ti.et idē dic de his q̃ de iure nō sūt vocādi.nō em̄ debēt cōputari ī numero.vt no.ī locis ꝑall̄. ¶ No.ibi ꝓcordit̃ celebrate iūcta supscriptiōe.q̃ electio dī ꝓcordit̃ celebrata ꝑ caplm si oēs exūtes ī caplo ꝓsentiūt licz vocati q̃ ꝓtēpserūt venire ꝯdicāt. Nō colligit̃ ex his q̃ ꝓxie dixi q̃ illi q̃ ꝓtēpserunt nō hūt̃ seu reputant̃ de caplo q̃ ad illū actū.7 tene hoc mēti. ¶ No.q̃nto ibi nemī cito manū imponas.q̃ ꝓmotꝰ sine debita examiatiōe dī cito ꝓmotus q̃ nō est fiendū ß dz supioz ꝑus examiare ꝑsonā 7 postea ꝓmouē. ¶ Sexto no.q̃ ī cā electionis supioz supplet ex officio nobili ad inq̃sitionē faciēdā lz ab aduersarijs nō apponat̃. Et no.in ß casū in q̃ supioz ꝓcedit ex inq̃sitōne sine infamia.de q̃ vide qđ dixi ī.c.j.de postul̃.pla. ¶ No.septio q̃ electꝰ nō ē cō firmādus nisi doceat se idoneū q̃ ad idoneitatē extrinsecā.vñ papa ß noluit ꝓfirmare istū electuz q̃ nō potuit sibi cōstare de etate idonea nō tñ ꝓstitit de ꝯrio.ß hoc vltimū nō sufficit vt ß hēs tex.notabilē.7 optīe facit iste tex.ꝑ opi. Jo.an. ī regla ifamiby li.vj. i mercu. vbi cōcludit q̃ si electꝰ hz aduersariū ipsi aduersario incūbit onus ꝓbādi exceptionē suā q̃ asserēti incūbit onus ꝓbandi 7 excipiēs cēsetˇ actor quo ad onꝰ ꝓbādi exceptionē suā.vt ī.l.ī exceptiōib⁹.ff.de ꝓba.7 ī.c.ī ꝑsentia de ꝓba.ß si nō hz aduersariū incūbit ipsi electo onus ꝓbādi se idoneū. Jtē si habuit aduersariū ß deficit ī ꝓbādo vel nō obiecit opponēdo.nā tūc nō respectu aduersarij ß vt obtineat ꝓfirmatiōez a supioze dz ꝓbare se idoneū vt est tex.no.ß ¶ No.octauo ibi curauimꝰ indagare.bonū ter.ꝑ bis q̃ dixi ī.c.j.s.ti.pri. post Jnno.q̃ supioz ī examinādo sup idoneitate promouēdi nō tenet̃ recipe iuramēta testiū ß pōt sine iuramēto inq̃rere ad suā ꝓsciaz informādā hodie tñ ī curia recipiūt̃ testes sup idoneitate ꝓmouēdoz.nā pōt supioz ß facē vt sibi videť nō tñ ad ß de iure astringit̃ vt apte colligit̃ ß ¶ Nō nono ibi ecclie pit̃ 7 ꝑsone. q̃ etiā cū ꝓuideť ꝑlature pōt hūi rōnō solū ad ꝓuisionē ecclie ß etiā ad meritū ꝑsone qđ ē bñ notandū. vñ facit ista l̄ra ꝑ bis q̃ no. Jo.an.post Jo.mo. in regula qđ ob gratiā in mer. vbi cōcludit notabile verbū q̃ si

papa trāstulit ꝑlatū absentē ad maiorē eccleſiā ꝓp me ritū ꝓſone nō videt ꝑma ecclia vacare a tpe ꝓnūcia-tiōis facte ꝑ papā ꝫ a tpe q̄ ꝓſensit trāſlatiōi. secus vbi papa ꝑncipaliť trāſlatione illā feciſſet ad vtilitatē seu neceſſitatez ecclie q: tūc incipit ꝑma vacare stati a tpe ꝓnūciatiōis. qō ꝟbū nō. ¶ Nō tēio ibi taz rōnes q̄ canones obſeruare. q̄ ſupior diſpēſans ꝓ canones ex cā videt obſeruare rōnē 7 canōes. 7 dic q̄ ſeruat canones q̄bus cauet q̄ ex cā ē diſpenſandū. nā vbi ē cā diſpen-ſandi diſpēſatio ē tēbita. vt no. glo. in. c. vt ꝓſtituereť 7. c. dño ſcō. l. di. facit. j. q. vij. in. §. niſi cū. c. exigit. non q̄ſ ſeruat canones ꝓ q̄s diſpēſat imo illos violat q: ꝑ dť ſpēſationē vulnerant illa iura. xxiij. q. iij. diſplicet. nō ꝟbi. in. c. licz canon de elec. li. vj. 2 optie facit ꝫ lťa ſic intellecta ad q̄nez. mādat papa tēdi aliquā cām ꝫz ita ſ dubitať nūq̄d delegat⁹ poſſit cām illaz tēdē ſm ꝓſuetudinē 7 ſtatutū loci: temui q̄ ſic. q: inſvult vt cā tēdat ſm ꝓſuetudinē 7 ſtatutū loci. vt i. c. fi. d ꝓſue. 7 xj. di. in his. ergo ſic faciendo tēdit cām ſm ins licz Jo. an. ſenſerit ꝓnū in addi. ſpec. ꝫ qđ. §. dixi multi te-nuerūt de quo aliq̄d tetigi ſup rubꝛica de ꝓſue. 7 in. c. q̄ntauallis de iureiur. vbi ꝑ do. an. ¶ Ultio no. q̄ eccliе vacāti dať q̄ꝫ ꝓcurato: cū libera ptāte admiſtrādi in ſpūaliby 7 tpaliby. 7 ī ecclia cathedrali bec datio cō-petit ſoli pape vt hēs bo. tex. in. c. is cui. j. c. li. vj. et alio vocabulo appellať iſte ꝓcurato: viſitato:. vt i. d. c. is cui. vbi bī de potētia iſtius ꝓcuratoris seu viſitatoris 7 ſolet papa hūc ttulū ꝓcedē cardinalib⁹ cū cōmēdat eis eccleſias cathedrales seu regulares. et hēs ꝫ in tex. vnā cām legitimā ꝓpť quā pōt fieri iſta cōceſſio. ſ. cum exigit vtilitas seu neceſſitas ecclie hīe certā ꝓſonaz in ꝑlatū q̄ tūc nō ē legitime etať. vñ pōt interī ꝓſtitui ꝓ-curato: seu viſitato: illi⁹ eccl'ie cū libera ptāte admini-di in tpaliby 7 ſpūaliby qđ no. 7 hūc ꝓcuratorez posſet facē capl'm ſede vacāte i bñficijs ſpectātiby ad collati-onē epi q: ꝛz nō poſſit illa ꝓferre. vt i. c. vnico ne ſe. va. li. vj. pōt tn mō ꝑdicto illa ꝓmēdare seu admiſtratorē cōſtituere donec fuerit illis bñficijs puiſum ꝑ ſupiorē vt no. Jo. an. in. d. c. vnico. et idem puto dicēdū i ep̄o q̄ ad bñficia ſpectācia ad collationē pape iure reſua-tis vť reuolutiōis vt ſi nō ē aliq̄s q̄ interī illis bñficijs poſſit puidē valeat epūs ibidē deputare admiſtratorē idoneū donec ꝑ papā fuerit puiſum. ar. x. q. j. regēda. Jdē puto epm facē i ecclijs ſpectātiby ad collationem ſuā donec ipe puiderit īfra tpūs legitimū. facit. c. nemo j. e. li. vj. 7 qđ le. 7 no. in. c. cū vos de offi. or. ¶ In glo. j. ibi niſi ad ea q̄ legitime fiūt. Nō glo. ꝑ bis q̄ dixi ſup tex. Ꝟz ꝓ ꝫ facit qđ le. 7 no. in. c. ſi a iudice de ap. li. vj. vbi dicit q̄ ꝑ appellationē i vno articulo ſuſpēdit iu riſditio iudicij q̄ ad totā cām ita q̄ niſi ꝑtes ſuo cet gua mē nō tenet appellās ꝓparē ad citationē ipūs iudicis. ad idē facit. c. ſignificāte. cuz. c. rodolphus. §. de reſcꝑ. vbi papa mādat irritari q̄cqd fuerit attentatū p⁹ ap-pellationē. Ꝟo. dicit Jnno. no. q̄ in ꝫ est dīa inť ap-pellationē iudicialē 7 extiudicialē. q: i appellatiōe indi ciali legitie inť posita veniūt irritāda oia gesta ꝑ iudi-cē post appellationē ꝛz de directo nō sint ꝓ appellatiōz q: nō ꝟz iudex ꝓcedere i illa cā post appellationē legi timā. ꝫ in appellatione extiudiciali ſolū veniūt irritāda ea q̄ fiūt p⁹ 7 ꝓ appellatiōz. vñ nō ſufficit ad irritatiōz q̄ aliq̄d sit factū post appellationē 7 ideo sic appellať i capl'o ne fiat electio ꝑ ꝓmiſſū 7 appellatiōe nō ob-ſtāte maio: ꝑs capl'i ꝓmiſit ꝫ elect⁹ noluit accepta re si capl'm postea ꝓcedit ad electionē p̄ſcrutiniū vo-catis appellātib⁹ 7 nolentib⁹ cōparere valebit iſta ele-ctio q: nō est ꝓ appellationē ꝛz sit post. 7 idē in silib⁹. di uerſitať rōnē posuit Jnno. nō ꝫ ꝫ in. c. q: ꝓpť. j. e ꝓpe fi. dicēs q̄ ꝑ appellationē iudicialē ſuſpēdit iuriſditio iudicis quo ad illā cām vt in iurib⁹ p̄allť. iō nō pōt am-plius ꝓcedē. 7 no. hoc dictū q: facit ꝑ bis q̄ dixi in. c. ſup eo. j. de ap. vbi pleni⁹ dixi. Sed appellatio ex iudi-ciū nō ꝟz ſuſpēdere ptātē ꝓpetentē pt ꝫ satz est q̄ de-fendat appellantē ne opp̄imať circa id ſup q̄ appel-lať. ſi em aliq̄d attētať post appellationē extiudicialez ꝫ nō ꝓ ꝑs appellās nō opp̄imit in iure ſuo imo opp̄i meret ꝑs appellata ſi nō posset vti iure ſuo. Ꝟz dicēs tu hec rō Jnno. nō ē sufficiēs q: idē eēt dicendū i iudi ce. nō em opp̄imit appellantē ſi ꝓcedit p⁹ appellatiōz 7 nō ꝓ. Ꝟo. ꝓnū vī vāgē. ſed defendēdo Jnn. Rñdeo ſic q̄ aliꝺ ī iudice q: cū iudiciū reddať in iuuū. vt i. c. intellerim⁹ de iudi. 7 i. l. inť ſtipulantē. §. ſi ſtichū. ff. d ꝟb. obli. ſi iſte ꝓpelleret litigare coꝛā iudice ſup alio ar-ticulo cauſe gueret duplicit. ꝑmo q: bēt ꝓſeq̄ arti-culū appellatiōis coꝛā ſupiore 7 reſiduū cāe coꝛā iſto iudice a q̄ appellať qđ ē iniuſtū. Jtē ex q̄ iudex grauа-uit eū in vno articulo nō ꝟz cōpelli ad litigandū coꝛā iudice ſup alio articulo eiuſdē cāe marie q: appellato ꝓpter ꝫ fuit inť posita vt cā illa reuoluať ad ſupioꝛez ꝓpť iniq̄tatē ꝑmi iudicij ꝫ i appellatiōe extiudiciali iſta nō cōtigūt q: ſi appello i vno articulo nō habeo neceſ se litigare coꝛā aduersario ſup alio articulo eiuſdē cāe nec possum ptēdere grauamē i futurū reſpectu alteri⁹ articuli ſi ꝑs vult illū expedire vtēs iure ſuo. 7 ꝫ est op tima rō diuersitatis. Et i fi. glo. facit ꝫ ꝓnūcia q: ī denū-ciatiōe noui opis ꝟz testrui q̄q̄d edificať post denū-ciationē factā siue iuste siue iniuste. vt i iurib⁹ all'. i gl. 7 tn denūciatio noui opis fit ex iudiciū. ergo idē dicē-dum eēt i appellatiōe extiudiciali. Ꝟo. ꝓnū vī difficile qđ ſoluēdo dirit Jo. an. q̄ illud fuit forte ſtatutū ꝓpť breue tpūs qđ dať nūciāti nouū opus. ſolū em expecta-tur ꝑ tres mēses ad docendū de iure ſuo ī ō is cui facta ē denūciatio ꝟz ſupſedē 7 nihil attētare iuste vl' iniuste q: ī mora modici tpūs nō ē magnū ꝑiudiciū. vt i. l. ſi de bitori. ff. de iudi. Ꝟz ī appellatiōe dať ann⁹ 7 ex cā bīē nū. vt in cle. ſicut de ap. iō durū eēt q̄ ꝑs appellata te neret deferre iuris ſuū ꝑ tantū tpūs. vñ ſatz ē q̄ nihil ille-gitime attētet. ꝫ tn rō posset aliquātuluz moderari q: iudex tenet ſupſedere. posset tamen reſponderi quia ſi iudex cōfidit q̄ appellatio ſit min⁹ legitima p̄t ꝓce-dere ad vlteriora. vt i. c. nō ſolū de ap. li. vj. 7 melⁱ⁹ i. c. eū q̄ de do. 7 ꝓtu. li. vj. Do. an. reddit aliā rōnē dicēs q̄ ñ vī dīa inť appellatiōz extiudicialē 7 denūciatiōz no ui opis q̄ ad iſtū articulū. q: denūciatio noui opis ve-nit ad ꝓhuandū poſſeſſionē nūciantz seu ad ꝓhuandū eū i statu ſuo merito nihil ꝟz postea attētari. ꝫ appel-latio venit ad tuenduz ius ꝓpꝛietatz. iō ꝟz q̄ iuſtificet appellatio. Si āt appellaret ꝑ poſſeſſionē idē esſet dicēdū qđ i denūciatōe. nō bñ capio hāc rōnē q: ꝛz ap pellatiōe q̄s me moleſtet i poſſeſſiōe mea ſi ego nō erā i poſſeſſiōe nō dī adūſari⁹ aliq̄d inouare intrādo poſ ſeſſionē illā q: ñ facit ꝓ appellationē. tn ſec⁹ vī i denū ciatiōe noui opis q: ex q̄ q̄s denūciat ꝟz denūciat⁹ ſup ſedere donec ille docat de iure ſuo alꝺ si nō ſupſede-rit ꝟz añ oīa retractari edificiū ꝛz nō ꝓbet q̄ ſit i poſ-ſeſſiōe. ḡre puto q̄ iura introduxerūt iſtud ſpāle i de-nūciatiōe noui opis ꝓpť ꝑiudiciū graue qđ poſſz ge-nerari nūcianti. nā ſi tu edificares ſup ſolio meo 7 de-nūciatio nō bēt ipedire haberē litigare q̄ſi ſpoliatus vñ iura ꝓſiderādo ḡuitatē ꝑiudicij ex pte nūciantis 7 modicitatē ex pte denūciati introduxerūt iſtā viaz vt denūciatus bēat ſupſedē 7 nūcians bēat docē de iure ſuo infra modicū tpūs. 7 faciūt p̄dicta ad ea q̄. §. dixi Jn inouata post appellationē extiudicialē ſint nlla an ānullāda: Jnno. ſentit q̄ ānullāda. dicit. n. q̄ iſta ap-pellatio ne fieret electio niſi canonica nihil opať q: ſi ſeq̄t electio canonica nō debz irritari cū nō ſit ꝓ ap-pellatiōz vt i tex. Si āt ſeq̄t electio min⁹ canonica ꝟz irritari eēt ſine appellatōe. vt i. c. bone. el. j. i fi. §. ti. ꝓri. 7 j. c. ti. q: pp. Post. dic q̄ appellatio opať q: īducit nullitatē act⁹. vñ electio p⁹ appellationē erit nlla vbi

alʒ si fuisset minʳ canonica fuisset irritāda. ⁊ p ꝓmo adducit. c. auditꝫ. j. e. ⁊ sic apte sentit Host. q electio attē tata post ⁊ ꝛ appellationē legitimā ē ipo iure nulla: ⁊ sic trāsit Jo. an. simplr recitādo. ⁊ no. bñ hoc dictū. Sed ꝛriū tenēt bꝫ dd. Jo. de lig. ⁊ dd. car. ⁊ facit ista lra i verbo irritanda vt. s. induxi. p hoc facit q appellatio extudicialis ē quedā ꝓuocatio ad cām. vt i. c. cū sit romana. j. de ap. ß citatio vel pendētia litis nō hz inducē nullitatē actus si possessio ē penes actū agitantē. nec ob. c. auditis. q: ꝑm dd. an. tūc appellatio inducit nullitatē actus qñ cā ꝓpt quā appellat ē sufficiēs ad inducendū nullitatē puta q: appellat ne suspēsus vel excōicatʳ eligatur vel ne electio fiat a miori pte capli. Sed dices tu q̄d g̃ opabit appellatō extudicialis si nō iducit nullitatē ipo iure. nec dat cām retractādi nisi actʳ fuerit minʳ legitime attentatʳ vt hic. Jo. dic q opat multa. ꝓmo q: devoluit cām ad supiorē ita q supior ex officio suo ꝛuocabit oia attētata. vt in. c. bone. ⁊ qd ibi plene dixi. j. de ap. Jtē est alius effectʳ valde nōbilis q: si appello extā quā verisimilr timeo ⁊ sequat actʳ ꝛ appellationē dꝫ irritari actʳ hz nō ꝓbem illā cām fuisse verā. satis em ē q erat verisimilis nec habuissz effectū retractatiōis sine appellatiōe. pone exemplū i dicto Jnno. bñ q̄ q̄rit. pone q canonicus appellat ne fiat electio i tali loco q: timet de impssione canonici nō ob. appellatiōe eligūt nulla impssiōe incedēte q̄rit nunqd talis electio debeat retractari: ⁊ licz quidā dixerint q nō. ipe tñ Jnno. ꝓcludit ꝛriū dūmō ꝓbet q verisimilr timebat de impssiōe. ⁊ vide alios effectus qs dixi in. d. c. bone. Adde ad ꝓdicta glo. sing. in. c. nō solū de ap. li. vj. i glo. magna ꝓpe mediū q̄ vr sentire terciā opi. i hac mā. dicit em q inouata pʳ appellationē extudicialē pendēt ex futuro euentu nō aūt sunt nlla ipo facto. ⁊ allegat. c. ꝓsideranimus. ⁊ forte sentit illa gl. q interī gesta tolerāt. ß si fuerit declaratū appellationē esse legitimā declarabit actʳ nullʳ alʒ secʳ. ⁊ hec eēt noua rnsio seu nouʳ intellectʳ ad. d. c. ꝓsideranimʳ. q iō ibi nō valuit secūda electio q: non cōstabat an ꝑma esset nulla. vñ erat opus cassare ꝑmā ꝓpter colorē subsistētie quē hēbat iux nō. in. d. c. auditis. Jn adde aliā limitationē notabilē quā dixi in. c. j. de ap. vbi tex. vr ꝓbare q collatio post appellationē sit nulla ⁊ dic vt ibi. Jo glo. in ℞. revocare i fi. No. bñ istā glo. ad quā quotidie fit remissio cuz q̄rit an maior ps capli possit restringē tʳminū iure ꝑfrū capło ad eligendū ⁊ monē minorē ptez vt i termio assignato ⁊ restricto debeat intʳesse ad electionē faciendā. ⁊ hec qō ē valde vtilis etiā ad alios actʳ capitulares expediēdos nūqd. s. possit maior ps admonē minorē ptē vt veniāt ad vniversitatē ita q si nō venerint possit maior ps ꝓcedere ad expediendū ea q̄ incūbūt. et ꝓmo debes scire q qñqꝫ ex ꝓsuetudine ptās ꝓgregādi collegiū spectat ad aliquē de ipso collegio vel forte ad epm seu ꝓlatuz collegij. qñqꝫ de ꝓsuetudine nō spectat ad aliquē ß cōuocatio primo casu aut iste ad quem spectat conuocatio vult restringere terminū iuris. ⁊ vr q possit. qđ sentit bꝫ Jnno. ß aliud sentit ipe in. c. ecclia. q. j. e. ⁊ illđ dictū vr verʳ. ⁊ sentit bꝫ dd. an. nā hz ad eū spectat ꝓuocatio capli nō tñ bz ptātē restrigēdi tʳminū iurʒ cū ille terminʳ sit ꝑfitʳ i favorē collegij. ergo nō pōt iste illuz terminū abbreviare. vt i. c. si diligēti de fo. cōpe. ⁊ in. c. ad aplicā de regul. facit regla indultū de re. iurʒ. li. vj. nec ꝓsuetudo dās sibi ptātē ꝓgregādi collegiū bz extēdi ad casū diversū. s. ad ptātē restrigēdi terminū iuris iurta no. in. c. fi. de offi. archi. p Jnno. facit. c. cū ꝓtingat de rescri. Sed vbi nō tractat de restringēdo terminum iuris tūc potest iste monē oēs de collegio vt certo termio veniāt ad collegiū ⁊ si nō venerint facit eos cōtumaces nō vt possint puniri p istū vocātē ß quo ad hꝫ vt ptās capli resideat penes venientes. ⁊ hꝫ no. voluit Jnno. in. c. j. de ma. ⁊ obe. ⁊ in. c. ij. de no. ope. nūc. ⁊ Jo. an. in. c. ī cauꝫ. j. e. ⁊ ibi dicā q̄d iuris si ad vocationem istiʳ nō venit nisi minor ps nūqd tota ptās residet penes istā ptē miorē: si ℞o de ꝓsuetudie nō ē aliquis ad quē spectat cōuocatio collegij an de iure possit antiqor cōuocare collegiū: dic vt no. Jnno. in. d. c. j. vbi tetigi. eo tñ casu q̄ nō ꝓbat q p aliquē ꝓuocet collegiū tūc sunt opi. q̄lit illud collegiū sit ꝓuocandū ꝑserti restringēdo terminū iuris p electiōe fiēda. ⁊ i hac qōne sūt tres opi. Hl. tz bꝫ q maior ⁊ sanior ps ꝑt cōuocare miorē ptez ꝑfigēdo etiā tʳminū restrictiuū iurʒ. Scda fuit opi. Host. dicētis oportē vt due ptes collegij cōueniāt ⁊ q ex cā artēt terminū iuris. si aūt nō ꝓueniūt due ptes nec subest cā restringēdi terminū iurʒ nō ꝑt restrictio fieri facit. l. nulli. ⁊ l. plane. ff. qđ cuiusqꝫ vniuersi. Tercia fuit opi. Jnno. dicētis q ptes ꝑnt monere absentes etiā si vnʳ solʳ eēt ꝑns. allegat iura q̄ opi. suā apte nō ꝓbāt. cōcluderē sic q necessario req̄runt due ptes ad monēdū alios q: potētie capli ares ꝓsistūt i duab ptib dū collegiū ē in ꝓgregādo. vt i. d. ll. nlli. ⁊ plane. ⁊ l. notionū. C. de decu. li. x. tenet Jnno. in. d. c. ij. vbi etiā dic q nō ē vis q̄lit cōgregent ⁊ p quē iste due ptes dūmō ꝓueniāt sil in vocāda minori pte. ⁊ valet ista vocatio p duas ptes facta ad ꝓstituendū miorem ptē in ꝓtumacia ita q nō poterūt allegare se ptēptos. maior aūt ps nō sufficit q: iura q̄ dicūt standū eē maiori pti collegij ꝓcedūt qñ collegiū ē ꝓgregatū in q̄ saltē intʳsint due ptes vocandoꝝ. vt dixi. s. c. ꝑi. si aūt iste due ptes volūt restringē terminū iuris placz mihi opi. Host. vt ex cā possint sine cā mīme ß causa subest eoipo q volūt ꝓuidere ecclie vacāti. nā terminʳ triū mensiū fuit ꝑfixus a iure favore collegij. ergo pōt collegiū qđ repūtat in duab ptib huic favori renūciare i favorē ecclie. sile no. in. c. cū intʳ. j. eo. ß ꝓcedūt qñ nō instat finis tʳmini iuris ß instāte fine ē dubiū nūqd possit ps pns ꝓcedere ad electionē. Jnno. tz q sic etiaz si esset vnʳ solus. ar. in. c. fi. lxv. di. ⁊ hec opi. mihi placet. q: nō tenet etiā vnʳ dimittere ius suū ꝓpt absentiā aliorū. nā exq̄ terminʳ ē ꝑfixus a iure oēs vident esse moniti i termio. vt i. c. potuit de loca. ⁊ intellige qñ absentes sciuerūt vocationē ecclie alʒ aūt debuissz ps pns bꝫ notificare absentib. vt i. c. qr ꝓpt. j. e. Pe. tñ tenuit q nūqꝫ ptās maioris ptis devolvit ad minorē nisi i casu delicti. ar. c. gratū. s. ti. ꝑi. ß ꝑmā ptē tenuit bꝫ dd. an. ⁊ cōmunit alij. dz tñ pns vocare absentes si ꝓmode pōt. dic etiā q si absentes ꝓueniūt i vno loco pnt vocare minorē ptē ꝑserti cū ea q̄ incūbūt melius pnt expediri ex ecclesiā qꝫ in ecclia forte q: timet impssio i ecclia vel q̄d sile qđ voluit bꝫ Hosti. ⁊ Jnno. in. d. c. ij. Dz dubiū ē pone q capłm sit cōgregatū demū aliq exeūt de capło nūquid pnt remanētes explere ea q̄ incūbūt aliorū absentia ñ ob. Jnno. vr ꝑmo velle q nō q: nō pnt isti pntes alios cōstituere i ꝓtumacia. intellige exq̄ nō instat terminʳ iurʒ Cōpost. dicit q si maior ps recessit recedēdo vr revocare terminū ꝑfixū. credo q si due ptes rmaneāt i vniversitate nō ē curandū de recessu tercie ptis q: ꝓinde ē ac si vocata noluisset venire. nam paria ſunt nō venire vel nō expectare vsqꝫ ad finē. vt i. c. j. de iudi. ⁊ xj. q. iij. in. c. certū. nec credo necessariū vt minor ps revocet ꝑ duas ptes pntes exq̄ a ꝓncipio oēs fuerūt citati ad illū actū. nā cōtumaces sunt exquo nō steterūt. si ℞o recesserūt due ptes vel vltra tūc tercia ps nihil potent facē q: capłm nō repsentat in miori pte. vt in. c. ecclia. j. e. ⁊ illi recedēdo vident revocare vocationē factā. hꝫ vera nisi instaret terminʳ iurʒ. q: tūc puto q minor ps poterit ꝓcedere ad electionē q: ius interpellat p hoc. vt i d. c. potuit. qñqꝫ ⁊ tercio remānsit solum maior ps. ⁊ iste casus est magis dubitabilis. nā q possit ꝓcedē facit q: exq̄ collegiū fuit ꝓgregatū dz stari iudicio ptis maioriz vt in. c. j. de bis q̄ fi. a ma. pte ca. Jn ꝓtrariū facit quia i vniversitate non fuit ꝓpositus negociū expediendum

Dz pōt dici q̄ vniūsitas ē in ꝓgregādo g̃ req̄rūt due ptes. Dibi placz p̄cedēs dictū q̄ exq̄ oēs erāt in collegio standū ē iudicio maioris ptis q̄ten⁹ itendit t̄minū reuocare ꝫ ad ulteriora ꝓcedē. an aūt due ptes possint ꝓpe citare minorē ptē: Jnn. dic nōnt̄ b q̄ n. quia potius monē seu req̄rē q̄ citatio spectat ad iudicē ꝫ due ptes collegij nō bñt iurisditionē i mīorē ptē. Intelligē i vniuersitate nō bñte iurisditionē vt ē caplm. g̃ nō dz fieri citatio ꝫ monitio seu req̄sitio q̄ ē notādū. dic etiā Jnno. q̄ hoc casu nō req̄rūt tres citatiōes vl̄ vnica peremptoria ꝫ sufficit vnica req̄sitio seu monitio q̄ dictū no. z ꝫ b facit q̄ i ist̄ req̄sitōib⁹ extiudicialib⁹ sufficit vnica vocatio. vt no. glo. in. c. si epūs. xvij. di. z i glo. i cle. j. de hereti. p̄sertī q̄n par req̄rit parē. ad b q̄ notāt doc. in. c. cū cām de offi. dele. ¶ Vltio i hac materia q̄ro de vtili cōne nūq̄d citat⁹ seu monitus vt tali die veniat ad caplm teneat̄ venire de mane vel de sero an possit differre vsq̄ ad supremā horā diei: cōcludentē doc. b q̄ citat⁹ seu monit⁹ dz cōparē ea hora q̄ cōgrue pōt expediri act⁹ ad quē citat̄. vñ si ille act⁹ solet fieri mane dz tūc ꝓparē citat⁹. ergo sic vt ꝓceat tali die ad electionē faciēdā dz cōparē de mane aī prandiū q̄ tūc solet fieri electio ꝓt̄ missā spūssancti q̄ solet p̄mitti. si aūt act⁹ pōt expediri ꝓgrue de mane z de sero pōt iste monit⁹ differre vsq̄ ad sero. vt i. c. ꝓsuluit de offi. dele. Et iō dic Jo. an. z bn̄ q̄ citat⁹ vt ꝓceat ad assignādū die ꝓ electiōe fiēda pōt differre vsq̄ ad sero. z idē dic i sil̄ib⁹ actib⁹. ¶ Jn glo. pe. i fi. p̄mā opi. tenuerūt Lā. z Gof. moti q̄ ꝓlat⁹ pōt dici ꝓcurator. vt i c. ij. de vo. Sed hosti. z Lōpost. z cōiter doc. sequētes tenēt secūdā opi. q̄ fuit additio tpe Jnno. Et illa secūda opi. verior b ꝓbat̄ ex diūsitate vocabulor̄. nā lz ꝓlat⁹ i q̄busdā eq̄pet̄ ꝓcuratori nō ē tm̄ ꝓprie ꝓcurator imo multū differt a ꝓcuratore de q̄ vide glo. no. v. q. ij. in. c. fi. p̄terea tex. b dixit ꝓpositū vīm volum⁹ ꝓdurare ꝛc. si em̄ papa ꝓfirmasset b istā electionē non erat opus dicē b ꝛba q̄ nō potuissent ampli⁹ ab electōne resilire. vt j. e. publicato. z i. c. ij. de trāsla. pl̄.

i ¶ Notuit. Illegitim⁹ eligi nō pt̄ z si eligit̄ electio ē nulla lz postulari possit. vl̄ lati⁹ sic. Illegitim⁹ pt̄ postulari nō aūt eligi. z electores nisi ꝓbauerit illū ignorāt̄ elegisse incidūt i penas lateran. ꝓcilij. Diuidit̄. nā p̄ ponit̄ factuz z electio de inhabili. scdo allegatio ꝓ dispēsatōe ibi q̄nis. t̄cio electōnis cassatio ibi bīto. ¶ No. p̄ ibi ꝓor et ꝙuētus iuncto tex. ibi caplī vigorinen̄. z ibi vigorinēse caplm q̄ ꝙuent⁹ z caplm sī synonyma. nā id q̄d p̄ vocat̄ ꝙuētus postmodū appellat̄ caplm. de q̄ in. c. caplm scē crucis de resc̄p. dicūt quidā q̄ ista ecclia vigorinen̄. ē cathedral̄ regular̄. Jō ꝓgregatio appellat̄ ꝙuētus. nā ex ꝓsuetudine ꝓgregatio religioso⁹ solet appellari ꝙuēt⁹ a ꝙueniēdo i vnū. vt i. c. j. ꝓpe fi. xv. di. ¶ Nota secūdo q̄ absens z insci⁹ pōt eligi i ꝓlatū nō tm̄ dz ꝓsumari nisi ꝓus ꝓsentiat. z de b vide in. c. q̄uis. j. e. li. vj. An aūt papa possit electionē absentis z ignorātis cōfirmare. vide q̄d dixi. s. ti. pri. c. fi. z dic Host. b q̄ q̄nq̄ papa ꝓfirmat electionē absentis z noīe illi⁹ ꝓsentit all̄. lxij. di. q̄ igr̄. z. c. q̄sto. q̄d an debeat hīe effectū electo inuito et reluctāte: dic vt dixi i. d. c. fi. ¶ Tercio no. q̄ archidiacon⁹ pt̄ eligi i ep̄m nō aūt ē necesse vt postulet̄. Ex q̄ infert̄ q̄ ꝓlat⁹ citra ep̄m nō ipedit̄ eligi nōne sue ꝓlature. z idē i abbate. vt i. c. si abbatē. j. e. li. vj. ꝓlat⁹ g̃ citra ep̄m siue sit regularis siue secular̄ nō ꝓbibet̄ eligi nōne sue ꝓlature. ¶ Quarto no. q̄ illegitī⁹ dispēsat⁹ circa dignitatē iferiorē ñ intelligit̄ dispēsat⁹ circa maiorē p̄sertī circa dignitatē ep̄alē. nā iste elect⁹ ñ potat ee archidiacon⁹ sine dispēsatōe. vt i. c. j. d fi. p̄sby. li. vj z tñ nō potuit eligi i ep̄m q̄: ad p̄missionē miorīs dignitatis nō venit p̄missio maioris ꝫ ē⁹ sic. vt i. l. relegatorū i fi. ff. d int̄di. z rele. ¶ No. q̄nto q̄ lz aliq̄d ꝓhibeat̄ in iure nō p b ꝓhibet̄ dispēsatio circa illud ius. Jtē no. q̄ papa ñ pt̄ ex ptāte aplica ponē legē suo successori quā d necessitate habeat obs̄uare. Jdē no. xij. q. ij nō liceat pape. rō reddit̄ i lra q̄ par i parē nō hz imperiū. z no. hāc rōnē q̄ q̄tidie ad b solet iste tex. allegari. ꝓcedat. l. ille a q̄. i. §. tēpestiuū. ff. ad trebel. Ex q̄ infert̄ q̄ si aliq̄ puta germani sūt dñi alic⁹ citat⁹ ñ pt̄ vn⁹ reliquū iudicare. d q̄ vide q̄ dixi. i. d. c. p̄udētia de offi. dele. ¶ No. ibi pari p⁹ eū imo eadē ꝛc. q̄ par nō est idē. z q̄tidie allegat̄ q̄ nullū sile est idē. l. q̄ nerua. ff. d po. z no. q̄ dictō imo ē correctiua. d q̄ vide bo. gl. i. c. p̄dicator. xvj. q. j. ¶ No. i ꝛbo mlta. q̄ merita ꝓsone multū iuuāt ad dispēsatōz obtinēdā. z idē ꝓbat̄ in fi. lre vbi tex. dic q̄ ꝓpter p̄rogatiuaz meritoꝝ pt̄ caplm postulare illū magistrū. sola g̃ meritoꝝ p̄rogatiua est sufficiens ad inducēdū p̄ncipē ad dispēsandū lz nō concurrat ecclie necessitas vl̄ euidēs vtilitas q̄d no. Jtem collige q̄ multū ꝓdest ad ꝓfirmationē seu ꝓuisiōez p̄lature obtinēde hīe electionē ꝓcordem petitionē ꝓpli p̄ncipis assensū. z alioꝝ suffragia. ¶ Jtē no. ibi quā lesa ꝓscia ꝛc. ar. opti. ad illā cōem an ꝓmouēd⁹ vel ordinād⁹ teneat̄ pandere delictū seu defectū ꝓprium z facit ista lra q̄ si cal's nō vī q̄ possit saluare ꝓsciaz suā. Vin. dixit b ꝓcedē in irregularitate. sec⁹ aūt i alio pct̄o occulto q̄ ibi nō req̄rit dispēsatio ꝫ sufficit q̄ apd deū agat pniaz. vt i. c. fi. de tē. or. vbi bo. ter. Ex his infert̄ ad aliā cōnē an exñs in pct̄o tpe ꝓmotōis vl̄ collatōis seu electōis d se facte possit cū bona ꝓscia illud bñficiū i posterū possidē. hāc cōnē decidere fm p̄dcā nā si erat tale crimē q̄d inducebat irregularitatē vl̄ incapacitatē ita q̄ sine dispēsatōe. bñficiū nō potat obtinē tūc nō poterit cū bona ꝓscia illud bñficiū obtinere q̄tūcūq̄ defect⁹ seu crimē sit occultū vt b. an aūt sufficiat dispensatio supueniēs: dcā. j. Si aūt crimē non erat tale z tūc aut erat publicū z g̃ue z nō valuit ꝓmotō sine dispēsatōe. vt i. d. c. fi. d tē. or. z i. c. cū i cūctis. s. eo. nā electio fuit nulla vt ibi. Dz si papa talē scient̄ ꝓmouisset tacite cū eo dispēsasse. vī ar. i. l. q̄dā ꝓsulebāt. ff. d reiudi. z. l. idē vulpian⁹. ff. de execu. tu. tz bal. i repe. l. barbari⁹. ff. d offi. pto. sec⁹ i inferiore citra papā q̄ nō vī dispensasse nec pt̄ nisi p̄mittat cāe cognitōz. vt no. Jo. an. i. c. ij. d scisma. z fm b pnt̄ reduci ad ꝓcordiam dicta Jnn. q̄ vident̄ ꝛria i. c. diuers⁹ fallacijs de cle. cōiu. z in. c. veniēs de fi. p̄sby. nā in vno loco dixit q̄ promouēs scienter indignū vī dispensare i alio loco dixit contrariū. Sed reducas ad concordiā per distinctionē inter p̄ncipē et inferiorē. diuersitatis rō est q̄a inferior citra p̄ncipem nō pōt dispensare nisi p̄mittat cause cognitionē. nā b importat ꝛbuz dispensatō. vt no. gl. no. j. q. vij. §. nisi rigor. secus in p̄cipe. z d vtro q̄ vide no. dcm Jnn. in. c. eū ad monasteriū d sta. reg. Si aūt crimē erat occultū tūc pacta pnia licite pt̄ bñficiū obtinere. q: crimē occultū nō inducēs irregularitatē nō inducit nullitatē electōis vel ꝓuisiōis ipo iure sed req̄rit sīa cassatōis. ter. ē no. fm intellectū gl. in. c. int̄ dilectos d excess. pla. Dicit̄ Cal. in. c. sup eo. s. e. aī g̃ q̄ ꝓuet licite tz bñficiū. z cū bona ꝓscia. ad b q̄d no. Jnn. i. c. cū nr̄is d ꝓcess. pbē. z b bn̄ nobis. z fm hoc limitarē dcm bar. i. l. ij. C. si fu⁹ vel liber ad tecu. aspi. li. x. vbi q̄rit an debeat puniri q̄ dū ꝓmouet̄ ad officium vel dignitatē nō detexit defectū suū. et tandez cōcludit q̄ si defect⁹ nō erat alīs not⁹ nō tenebat̄ pāde

q; nemo tenet ꝺetegē turpitudinē suā. sec⁹ si erat alijs not⁹. nā tūc punit si ipe nō manifestauit tpe ꝓmotiōis ꝑ tex. ibi⁹. l. q. q̄ ẏba no. Ez ꝓmū mēbꝝ puto limitādū ꝑ supdicta. s. q vbi sine pctō nō ꝑt tenē bñficiū vl ordines exeq̄ tenet manifestare ꝺefectū q̄tūcūq; occultū tpe ꝓmotiōis vl ordinatiōis sue. Itē nō ꝓncipalit q illegitim⁹ ꝑt dispēsatiue ꝓmoueri ad epatū ex sola meritoꝝ ꝓrogatiua licz ꝫ nō exigat necessitas vel euidēs vtilitas ecclie qꝺ ē bñ notandū. z idē ꝑt dici circa alios ꝺefect⁹. ¶ Nō ibi nec ꝓbare cogim⁹ ignoratiā. bo. tex. iūcta glo. q i facto alieno qꝺ qs idagare tenet ex officio ꝓsumit scia z allegāti ignoratiā incūbit on⁹ ꝓbādi z nō tradas ꝫ obliuioni. nā solet subtilit ad ꝫ iste tex. allegari. z facit regula iur⁹ i. c. q̄uis. j. ꝺ re. iur. vbi ꝺi nō ē pastoris excusatio si lup⁹ oues comedit et pastor nescit. i. allegaret se nescire. z loq̄t ꝺe plato qui dicit se ignorare ꝺe vita sꝺitoꝝ. nā cū teneat ex officio inq̄rere ꝺe vita sꝺiectoꝝ. vt i. c. j. ꝺe offi. or. z i. l. cōgruit. ff. ꝺe offi. ꝑsi. nō ꝑsumit illoꝝ ꝺelicta ignorasse. ¶ Nō ibi cū nō ad postulandū dispēsationē. ar. op. q ad petendū dispēsationē req̄rit mādatū spāle. z q nō pōt q̄s sine mādato ipetrare ꝑ alio dispēsationē tenemēti. sec⁹ ē in volēte ipetrare bñficiuz ꝑ alio. vt ē glo. nōbilis i. c. ad aures. z. c. nōnulli. §. ꝺe resc̄p. i glo. pe. in fi. ¶ Itē nō ex eisdē ꝓbis q iudex ex officio suo ꝺz repellē nō hñtez sufficiēs mādatū. ad qꝺ vide gl. opti. in c. j. ꝺe elec. li. vj. ¶ Ultīo nō casū in q̄ vna via ꝓhibitū admittit alia via naz illegitim⁹ nō ꝑt ꝫ ꝓmoueri ꝑ viā electiōis z tñ suadet via postulatiōis. ꝫ qꝺ fac regula cū q̄d vna via ꝛc. ꝺe re. iur. li. vj. z. c. tue ꝺe ꝓcu. ꝫ solue vt ibi no. nā ꝫ ꝛia ꝓcedūt qñ aliq̄d ꝓhibet attēto effectu. sec⁹ si ꝓhibet attēto mō. nā illegitim⁹ ꝓhibet ꝓmoueri ꝑ viā ĩasticle nō āt ꝑ viā gr̄e vt ē postulatio ¶ Quero pone q electio vl collatio seu ꝓuisio ꝺe aliq̄ fcā sit nulla ex aliq̄ ꝺefectu vl crimie nūq̄d dispēsatio sup⁹ior⁹ supueniēs sine ꝓsensu eoꝝ q̄ elegerūt vl ꝓtulerūt seu ꝓuiderūt bēat ꝓfirmare seu validare illā electionē seu ꝓuisionē. z pone exēplū i termis q̄ ꝺefacili pñt occurrē. ꝓfirmatio electōis alicui⁹ ꝓsonat⁹ spectat ad inferiorē epō electores elegerūt patientē ꝺefectū i etate ad quē spectabat ꝓfirmatio ꝓfirmauit q̄ cū ñ eēt eps nō potuit dispēsare circa ꝺefectū etat⁹. inꝛ. c. vnicū ꝺe eta. z q̄li. li. vj. q; null⁹ citra papā dispēsat nisi specifice sibi a iure ꝓmittat. z notant ꝺic Inn. in. c. ij. ꝺe eo. q̄ fur. or. recepit. dixi plene i. c. at si clerici. §. ꝺe adul. ꝺe iudi. Iste talit elect⁹ z ꝓfirmat⁹ vidēs nō habuisse ingressū ꝑ ostiū petit dispēsatōez ab epō q̄ eps dispēsauit i termis illi⁹. c. vnici nulla ꝺe nouo fcā electione vl ꝓfirmatiōe nec inꝛueniētibꝫ electoribꝫ ꝓfirmatore. q̄rit nūq̄d licite possit iste dispēsat⁹ retinē illū ꝑsonatū exq̄ a ꝑn. factū fuit nullū: ¶ Quidā vt refert bic Inno. sentiūt q nō. nā i ꝑmissa qōne distinguūt q aut ptās ꝓferēdi illā dignitatē seu ꝑsonatū spectat ad dispēsantē z tūc valet dispēsatio supueniēs q̄si dispēsādo videat ꝺe nouo ꝓferre. ꝫ vbi collatio vel electio ñ ptinebat ad istū dispēsantē ꝫ ad aliū tūc nō valet ista dispēsatō ad ꝫ vt iste possit retinē illū ꝑsonatū nisi cōsentiāt illi q̄ꝝ ē electio vl collatio q̄si ꝓsentiāt isti q ex q̄ electio vl collatio fuit a ꝑn. nulla nō sufficit sola dispēsatio sup⁹ioris supueniēs nisi seq̄t nona electio vl collatio vl saltē illoꝝ ꝓsensus ad q̄s spectat. Ez Inno. z host. tenēt indistricte valē dispēsationē supueniētē q; dispēsatio ꝓfirmat id qꝺ erat inalidū. tollit em̄ impedimentū ꝓpt qꝺ electio vel collatio erat nulla g̃ poterit nūc iste licite obtinē ꝑsonatū cū bona ꝓscia. z cuz hac opi. transit ꝫ Jo. an. Jo. cal. approbat istam ꝺecisionē qñ electio vl collatio erat nulla ex cā p̄cedēti. vt in exemplo. s. posito. sec⁹ ꝺicit si ex cā supueniēti. puta electus z ꝓfirmat⁹ seu ꝓuisus ꝑ aliquē cui eꝑm ꝓmisit tale q̄d ꝓpt qꝺ ipō fcō fuit ꝑuat⁹ bñficio epus dispēsac nūc cū isto. nō em̄ ꝑm eū sufficit ista dispēsatō fcā sine ꝓsensu eoꝝ q̄ hñt eligē seu ꝓfirmare seu ꝓuidē q; iaz ius eligēdi seu ꝓuidēdi erat acq̄situ ul. iō ꝓpt dispēsationē supueniētē nō ꝺebēt illi ꝑuari iure suo. sic in silī no. in. c. ꝺudū. j. e. vbi ꝓcludit q nō ꝑt dispēsari circa ꝑsonā vni⁹ ex duob⁹ electꝫ i ꝑiudiciuz alteri⁹ cui⁹ ius iā erat acq̄situ ex ĩabilitate alteri⁹. ad idē facꝫ qꝺ no. glo. i. c. q̄uis ꝺe rescp. li. vj. vbi glo. no. examiat qōnez an eps possit restituē ꝺepositū inuito ꝑono. z ꝫ vltia limitatio m̃ placz. Ez circa ꝺictū Inno. z host. distinguerē alit lz em̄ cā nullitatꝫ ꝓcesserit nō tū puto q idistricte dispēsatio supueniēs sufficiat. Ez ꝺicerē sic q aut erat tale ꝺelictū seu ꝺefect⁹ q̄ nō inducebat nullitatē ipō iure ꝫ ꝺabat facultatē cassādi z tūc indubitanter sufficit dispēsatō sequēs etiā illis nō vocat⁹ ꝑ ea q̄ nō. Inno. in. c. cū nr̄is pal. z i. c. nisi ꝺe renūc. aut iducebat nullitatē ipō iure z si ꝺelictū erat ill electoribꝫ notū ꝑt tolerari dictū Inno. z host. q; ñ pñt illi allegare nullitatē ex fcō eisiā noto. ar. in. c. nulli ꝺe elec. li. vj. z i. c. diuersis fallacijs pal. ꝺebēt. n. in p̄ ꝓsensu pseuerare. aut ignorabāt tpe electiōis seu ꝓuisiōis z nō credo dispēsationē supuenientē sufficē sine illoꝝ ꝓsensu. ar. op. in ꝺ. c. nlli. vbi ꝓz q electores pñt ipugnare electionē ꝓpriā ex fcō nouit eis ꝺetecto. z ꝫ no ¶ In glo. j. no. gl. q supior nō ꝑt inuito electo ipi⁹ electionē ꝓfirmare. ꝑ ꝫ facit q; ad ꝯbendū istud ꝓiugiū spūale req̄rit ꝓsensus eligētiū q̄ repñtāt ipāz ecclīā z etiā electi q̄ ē futurus spōsus. vt i. c. se. Sicut em̄ matrimoniū carnale nō pōt ꝯbi sine ꝓsensu m̃lier⁹ z viri. vt i. c. cū locū. z. c. tua j. ꝺe spō. ita nec istud ꝓiugiū spūale qꝺ ꝯbit int ecclīā z electū. Ex ꝫ infert q supior nō ꝑt aliquē ꝓpellē ad accipiēdū ꝑlaturā. qꝺ an sit verū i papa vide qꝺ dixi i c. fi. ꝺe postu. pl. An aūt peccet elect⁹ nō ꝓsentiēdo electiōi ꝺe se facte; vide ꝑ Jo. an. in. c. si electio. j. c. li. vj. z ibi ꝓcludit q sic si nō repit ali⁹ eq̄ idone⁹ ꝑ quē possit dici ecclie cōsuli als sec⁹. z ꝺic vt lati⁹ ibi no ¶ In glo. ij. i fi. No. hāc gl. ꝑ ꝺecreto electiōis. z i effectu facit duo. p̄ q̄rit q̄d ꝺebeat ꝓtinē ꝺecretū. secūdo an istꝺ sit ꝺe ſba electiōis. Ad ꝓmā qōnē breuit dicēdū q ꝺecretū ē q̄daz scriptura ꝓtinēs seriē electiōis a ꝑn. vsq; ad fi. z fit ista scꝑtura siue ꝺecretū vt appeat form̄ fuisse ꝫuatā i electiōe z vt eligētes nō possint ampli⁹ negare q̄n ꝓsenserit electioni. z ꝺi ꝺecretū a ꝺecerno nis qꝺ idē ē i ꝓposito suo qꝺ ordino seu dispono. est g̃ ꝺecretū dispō seu ordinatio toti⁹ electiōis seu ꝓtinēs ordinē electiōis. z vide ꝺe mā bo. glo. in. c. epus. lxj. di. an aūt istꝺ ꝺecretū faciat plenā fidē sup ꝓtent⁹ i eo. tres reputāt opi. ꝓma Inno. z Lōpo. dicētiū q nō: ꝫ ē poti⁹ q̄dā lra testimonial ꝫ eos. mouēt ꝓncipalit duplici motiuo. p̄ q; ꝫ scꝑtura fit sup facto capli. g̃ scꝑtura ista inita ꝑ caplm seu ipi⁹ auctē ñ ꝺz facē plenā fidē q; nō ē credēdū scꝑture alicui⁹ i fcō ꝓpio. vt no. i. c. ij. j. ꝺe fi. instru. z i. l. exēplo. C. ꝺe ꝓba. Secūda rō q; iura disponūt vt mittant ad sup⁹iorē instructores q̄ hñt sup⁹iorē instruere sup ordie electiōis. vt i. c. nihil. j. e. et melⁱ⁹ i. c. cupientes eo. ti. li. vj. si em̄ ꝺecretū faceꝫ plenā fidē nō eēt op⁹ mittē instructores q; superfluis r̄medijs nō ē vtendū. Secūa fuit opi. host. ꝺicētⁱ⁹ q ꝓma facie ꝺecretū facit fidē nisi negetꝫ ꝑ aduſarios. nec ob. q iura mādant instructores ꝺestinari q; pñt intelligi eo casu q̄ ꝺecretū nō intꝫcessit vl ad maiorē cautelā. Tercia fuit opi. Jo. an. distinguētⁱ⁹ vtrū ꝺecretū fuerit factū ꝑ publicā ꝑsonā atteſtantē oia fuisse gesta i p̄ntia sua. z tūc ñ appet rō q̄re huic ꝺecreto ñ ꝺet fides plena aut ꝺecretū fuit ꝓfectū manu ꝓuata z tūc ꝓcedit ꝓma opi. z ꝫ ꝛcia opi. mihi satⁱ⁹ placz ꝺūmō i tali scꝑtura intꝫueniāt oia req̄sita ad ſbaz scꝑture p̄blice vt testiū p̄ntia z silia. An aūt iste notari⁹ possit esse laic⁹ i actu electionis: ꝺicā in. c. q; ꝓpt. j. e. z plene examiani māz i. c. sic j. ne cle. vel mo. vbi examiani gnālit vtrū sup spūalib⁹

possit laic⁹ ꝓficere instrm. ⁊ an ⁊ qñ clerici notarij possint publicare scripturā. ⁊ arbitror ꝙ eo casu q̄ decretū fit ꝑ ꝓsonā publicā ꝙ ñ sit ꝺ necessitate ꝙ apponat sigillū capli q⁹ scꝑtura publica facit eē fidē absq; alio adminiculo. ß sigillū ē necessariū qñ scꝑtura ē ꝓuata. ad ß vide singlare dictū Jnno. mēti sp tenendū in. c. inᵗ dilectos de fi. instru. vbi dicit ꝙ si instrm sine ꝓuilegiū ꝓfectū manu publica bēat sigillū appensū ꝝ perdat sigillū vl̄ destruat ñ ꝑ ß cognit fides instri q⁹ sufficit auctas notarij. intellige qñ scꝑtura bꝫ oia sig̃ publicitat̄ iō cautū ē vt collationes bñficior ⁊ filia fiāt ꝑ manū publicā ne destructo sigillo ꝓlati cognat fides instri. Ad secūdā q̄onez glo. an istꝺ decretū sit de ſba electiōis. glo. ꝓ recitat q̄sdā tenere ꝙ nō ß postmodū sentit ꝓriū q⁹ hodie publicatio volūtatū ē de ſba ꝛc. ß vt dicit Jo. an. et bn̄ glo. in ß inepte loq̄t̄ q⁹ q̄uis ea q̄ dicunt̄ i glo. sint de ſba electiōis tāq̄ ꝓcernētia formā nō tn̄ seq̄t̄ ꝙ ista scꝑtura sit ꝺ ſba electiōis. imo ꝝ hostien. ꝙ decretū nō sit de ſba electiōis vel postulationis ß sat̄ ē ꝙ de ea possit fides alit̄ fieri. ⁊ de ß vī gl. i ꝺ. c. epͥs. lxj. di. Quidā tn̄ voluerūt dicē ꝙ decretū ē̄t de ſba postulatiōis ⁊ nō electiōis. Cui⁹ ꝓriū ꝓbat̄ i. §. ß aliud. c. di. ¶ Jn glo. i ℣bo ꝓingata i fi. Nō singlariᵗ istā glo. iūcto tex. nā q̄tidie solet allegari nec habem⁹ sup ß aliquē tex. expſſū. ex q̄ glo. collige ꝙ nat⁹ ex soluto ⁊ soluta legitimat̄ ꝑ ꝓns mrimoniū ꝝ mlier nō eēt ꝓcubina ß ex furtiuo accessu genuerit filiū. ⁊ idem sentit gl. in. c. q̄lis. xxx. q. v. ⁊ hāc opi. secut⁹ ē Jo. an. ß trāsit etiā ꝺ. an. ⁊ Host. i sū. hᵇti. seu de fi. pſ. in. §. siqs ß Bar. ꝝ ꝓriū i. l. ꝓcubina. ff. de ꝓcu. ⁊ idē Pe. de ancha. ⁊ dicit se vidisse ꝓsiliū Old. sup ß. monēt̄ isti q̄ iura de hac legitimatiōe loquētia req̄rūt ꝙ filⁱ⁹ sit nat⁹ ex ꝓcubina retēta i ꝺomo loco vror̄ ex idubitato affectu. vt instit̄. de nup. §. aliqñ. ⁊ de heredi. q̄ ab inte. de fe. pⁱ⁹ ꝑn. posset addi iudicio meo ß rō fortior. nā nat⁹ ex nō ꝓcubina ß ex furtiuo accessu nō ꝑt de iure oñdē patrē. est em̄ q̄si vulgo ꝓceptus q⁹ nō ſbest aliq̄ ꝑsumptio q̄re magᵗ dicat̄ filⁱ⁹ istⁱ⁹ q̄ alterⁱ⁹. ar. l. vulgo cōcepti. ff. de ſta. ho. g̃ nō ꝺ ꝝ iste legitimari ꝑ sequēs mrimoniū cū nō sit indubitat⁹ filⁱ⁹. nā forte ob hāc causā iura ciuilia req̄siuerūt ꝓcubinā ad ß vt ples legitimētur ex sequēti mrimonio. et q̄ ß pdicta multū vrgeāt tn̄ sequor op. glo. fauore legitimatiōis ⁊ mrimonij. et p. c. tāta. j. q̄ fi. sint le. vbi tex. circa istā legitimatiōez ñ req̄rit ꝓcubinatū ß solū fundat se sup fauorē mrimonij ⁊ req̄rit dōtaxat ꝙ tpe ꝓceptiōis poterat esse mrimoniū inᵗ virū ⁊ mulierē. facit qꝺ i sili no. ibi ⁊ j regl̄a sine culpa de re. iurᵗ. li. vj. i mercu. nā iura ciuilia req̄rūt ad hoc vt legitimet̄ ples p̄cedēs ꝙ inᵗueniāt i isto matrimonio instrumēta ꝺotalia. vt instit. de nup. i. §. pall̄. ⁊ cū ius canonicū nullā faciat mentionē ꝺ huiusmodi instrumētᵗ ꝺotalib⁹ ß solū fundat se sup fauore mrimonij. vñ sicut nō curat̄ de instrīs ꝺotalib⁹ ita nec curandū ē de ꝓcubinatu. ß illud solū sufficit ad legitimationē ꝙ tpe ꝓceptiōis poterat eē mrimoniū inᵗ virū ⁊ mulierē. Et ex pdictis iūcta glo. babes bn̄ notare ꝙ etiā i mā restringibili appellatione legitime nati venit legitimat⁹ ꝑ sequēs mrimoniuꝫ. fingit̄ em̄ legitime nat⁹. ⁊ ex hoc puto ꝙ talis sic legitim⁹ succedit in feudo p̄no. ar. ß iūcto. c. cū in cūctis. s. e. de q̄ vide qꝺ pleni⁹ dixi i. c. tāta q̄ fi. sint le. si aūt matrimoniū nō fuisset secutum tunc credo ꝙ iste natus ex furtiuo accessu admulierē nō succedat patri i aliq̄ decedēti ab intestato q⁹ iura dicētia ꝙ filij nāles succedāt pr̄i ab intestato i ꝺuab⁹ vncijs nō extantib⁹ filijs legitimis nec ꝓiuge. vt i auc̄. ꝝ. C. de na. li. loquūt̄ i natᵗ ex ꝓcubina retēta in ꝺomo indubitato affectu. vt ē tex. satᵗ bo. ⁊ clar⁹ i auc̄. q̄. mo. na. effi. sui. §. siqs aūt defūct⁹. et hāc opi. firmat Jo. an. in addi. spe. i ti. q̄ fi. sint legi. circa ꝑn. vbi dicit ꝙ ꝝ oēs nati ex soluto ⁊ soluta appellent̄ ex cōi vsu naturales tn̄ ꝓpriē nāles dicūt̄ nati ex ꝓcubina retēta in ꝺomo loco vror̄is. ⁊ facit hoc dictū ad statuta faciētia mētionē de nālib⁹ tn̄. ⁊ idē vī voluisse spe. in ti. de suc. ab inte. i ℣. nūc de naturaliū. vbi req̄rit tria. primo ꝙ isti sint nati ex soluto ⁊ soluta. scꝺo ꝙ ex cōcubia. tercio ꝙ sit vnica ꝓcubia. ⁊ hāc opi. firmat glo. i. c. nisi cū pdē i ℣bo māzeres ꝺ renūc. ⁊ i c. ꝓvenerabilē q̄ fi. sint leg. i ℣bo nō nālib⁹. ⁊ vī de ß bo. tex. i. c. liberi. xxxij. q. iij. q̄re aūt aliud i hac q̄one q̄ß i p̄cedēti ꝺic ꝙ ibi supuenit mrimoniū. vñ fauore mrimonij ſbsequit̄ legitimatio. ß i casu nr̄o ñ supuenit mrimoniū ß soluꝫ loq̄m de facultate succedēdi. vñ nō debem⁹ discedē a dispositiōe iurᵗ ciuilis ꝑserti cū subsit cā legitia excludendi eos a successiōe ꝑ rōnē quā. s. allegani. filij aūt ꝑsbr̄or nō succedūt pr̄i in aliq̄ q⁹ nō dicūt̄ ꝓpriē nāles ß spurij q⁹ ꝑsbri dicūt̄ q̄si mrimoniū ꝓrisse cū eccl̄ys. vñ dicūtur ꝓmittē nō simplicē fornicationē ß adulteriū. de q̄ vide glo. no. quā tenebis mēti i. d. c. ꝑ venerabilē. i ℣. adulterium. ⁊ glo. i. l. ij. C. ꝺ epi. ⁊ cle. ꝑ Bar. in. l. si gener. ff. de bis q̄. vt indig. ꝑ archi. in. c. cos. xxxij. di. Jtē q⁹ ꝓcubinat⁹ i eis ē oīo dānat⁹. vt. j. de coha. cle. ⁊ mu. ꝑ totū. ¶ Jn glo. i ℣. inuit i fi. no. gl. iūcto tex. ꝑ intellectu istⁱ⁹. c. cū in cūctis. qꝺ meliᵗ declarat ß q̄ ibi. ⁊ tene ꝓclusionē bᵗ glo. ꝙ q̄ ad vtrūq; ꝙ ille est canon late sn̄ie. ß clariᵗ ß ꝓbat̄ in. c. si ꝓmissari⁹. ⁊. c. q̄ß. j. e. li. vj. vnū tn̄ scias ꝙ si eligit̄ crimiosⁱ⁹ occultⁱ⁹ electio nō est ipō iure nulla ß ānullāda. vt ē tex. no. i. c. inᵗ dilectos de excess. ꝑla. ⁊ vide quod dixi in. c. sup eo. s. co. ¶ Jn glo. in ℣. i scholis i fi. Nō glo. q̄ q̄tidie solet allegari q̄ñq; tn̄ scholares existētes i ptib⁹ effecti aliq̄liᵗ elati ex ꝑspitate fortune dicūt alijs scholarib⁹ nō noui vos ꝓ q̄s glo. arguit i. c. ꝓphetauit. j. q. j. ¶ Jn glo. i ℣. ignorātiā in fi. Nō duo ex ista glo. ꝑ ꝙ q̄s ꝑsumit scire factū alteriⁱ⁹ q̄ñ ē tale factū qꝺ tenebat̄ indagare ex officio suo secⁱ⁹ si non tenebat̄ inq̄rē. nā tūc ꝑsumit ig̃rātia i facto aliēo q̄ casu ꝺ ꝝ intelligi regl̄a ꝑsumit ig̃rātia ꝺ re. iur. li. vj. ⁊ ad ß solet allegari q̄tidie iste tex. iūcta gl. Et ß infero ꝙ si ꝓlatⁱ⁹ ꝓtulit subdito idigno dignitatē vl̄ bñficiū ꝑsumit sciuisse eius indignitatē nisi ꝓbet ignorātiā q⁹ tenebat̄ ꝓus inq̄rere de vita et mor̄ib⁹ illiⁱ⁹. vt i. c. postq̄ß. s. e. ⁊ i. c. nihil. j. e. cū si. ¶ Secūdo no. ꝙ ignorātia ꝑt ꝓbari ꝑ ꝓpriū iuramētū. Jdē glo. no. in. c. nlli. j. e. li. vj. ⁊ i. c. multū. xxij. q. ij. facit ter. in. c. si ℣o. j. de sen. ex. qꝺ tn̄ limitat Pau. i cle. ꝓstituti onē de elect. nisi cōiter fuisset ille hītus ꝑ illegitio seu fama fuisset orta ꝓ eū. nā tūc ñ ꝺ stari iuramēto ꝓprio cū sit vrgēs ꝑsūptio ꝓ eū qꝺ sat̄ mihi placꝫ. ⁊ no. illud ℣bū. Jtē ꝑm Lōpo. poterit ꝓbari ignorātia ꝓbādo ꝙ electⁱ⁹ cōiter bēbat̄ ꝑ legitimo ⁊ tanq̄ legitimⁱ⁹ fūgebat̄ publicis honor̄ib⁹. ¶ Jn glo. pe. i fi. doc. cōiter cōcludūt ꝙ aut canonici elegerūt añ restōnē factā ꝓpapā ⁊ tūc ꝝ electio q⁹ fuit facta ad ecclesiā vacātez nec poterāt diuiare ꝙ papa vellet illū restituē vel ꝑsumē ꝙ papa vellet ipsuꝫ eligē ex plenitudine ptātis. q⁹ ꝑm Jnno. nō ꝺ papa gnāliᵗ vti plenitudie ptātis ß ex cā tn̄. qꝺ ℣bū singulariᵗ no. nā cū iura sint fundata sup rōne. j. di. ꝓsuetudo. nō ꝺ papa recedē a iure ordinato sine cā. ⁊ vide ad ß qꝺ dixi i. c. de mlta ꝺ ꝓbē. ⁊ pdicta intellige nisi papa apposuisset decretū afficiēs etiā ignorātes. vt i cle. j. de ꝓcess. ꝓbē. aut papa ꝓstituit vel elegit anteq̄ß canonici elegissent. ⁊ tūc nō valet electio canonicor̄ quātūcūq; ignorāti ū q⁹ repit̄ facta ad ecclesiā nō vacantē ꝺ. c. ij. de ꝓcess. ꝓben. ⁊ hec q̄ō ꝓcedit ꝑsupposito ꝙ dignitas depositi nō vacet i curia. de q̄ dicēdū vt le. ⁊ no. iu. c. ij. ꝺ ꝓbē. li. vj. ⁊ an bñficia ꝓmoti i curia vacēt ibi vide glo. i cle. j. vt lit. pendēte.

c Cōmiter canōicos Elect⁹ a maio ri ꝓpte capli si ēidone⁹ ⁊ ꝓsēserit l̄ ꝓsētire velit etiā si nō sit de gremio ecclie refutari ñ ꝑt. vl̄ aliᵗ sic.

nō pñt electores ī ꝓiudiciū electi ꝓmittere ß si cō
senserit electōi sue vl' ꝓsentire velit nō obstāte laudo
ī ꝑiū lato ē ꝓfirmād' si aliō canonicū sibi ñ obsistat lz
nō'sit de gremio illi' eccl'ie quātūcūqz ob hāc cām a mi
nori pte fuerit appellatū. ꝛ in ß vltio est iste tex. multū
nō. Diuidit. nā pmo factū ꝛ ptiū allegatiōes. sc'da ibi
discretiōi. diffiniendū ꝓmittit. ¶ Nō ꝑ q ꝑlat' citra
epm pōt eligi i epm nec ē necesse q postulet' tangz di-
gnitati sue alligat' q: nō ē in vinculo mr̄imoniali oblig-
at' iō pōt eligi. ad idē. c. innotuit. ꝛ. c. si abbatē. j. e. li.
vj. ¶ No. ibi ī capl'o q electio ꝑlati fit in capl'o qñqz
tñ fit ī choro vt ī. c. cū nobis. s̄. e. ꝛ in ß standū ē ꝓsue-
tudini vt ibi no. ¶ No. c'cio q ꝑ notatū pōt singlar'
de eccl'ia opponē ne eligat' ꝛ ex iusta cā ad sup'iorē ap-
pellare. ¶ No. q patiēs morbū impedientē morbosū
admīstrare ī dignitate ē ineligibil'. infirmitas em̄ ipedit
ꝓmouēdū si dubitat' de cōualescētia nō tñ repellit iā
ꝓmotū ß dz sibi dari coadiutor. j. de cle. egro. c. tua. ꝛ
in. c. de rectoribꝫ. ¶ No. q canonici nō pñt ī ꝓiudiciū
electi facere ꝓmissuz sup electiōe vl' validitate ele-
ctiōis iā facte etiā si electōis validitas reuocet' ī dubiū
¶ No. q ꝑ ꝓsensū electi ꝛ eligētiū ꝑbit' spūale ꝓiugiū
int' eccl'iā ꝛ electū nō ḡ ad istud vinculū ꝑbēdū neces
sario req'rit' cōfirmatio vl' ꝓsecratio ß ex solo cōsensu
eligentiū ꝛ electi ꝑbit'. ꝑ cōfirmationē aūt subsequētē
illud vinculū efficit' ratū q: nō pōt ampli' elect' renū
ciare sine sup'iori' ꝓsensu. vt ī. c. ij. de trāsla. pl'. p cōse-
crationē ꝛo dī tale cōiugiū cōsūmari. vt in. c. fi. co. ti.
vbi bo. tex. vñ quēadmodū int' virū ꝛ vxorē ex solo cō
sensu ꝑbit' mr̄imoniū carnale. vt ī. c. sufficit. xxvij. q. ij
ꝛ ī. c. fi. de spō. duo. Ita dicendū ī isto cōiugio spūali.
nā canonici eligēdo repñtāt eccl'iā vt ī. c. req'sisti. ꝛ ī. c.
relatū de testa. ¶ No. q de necessitate ñ req'rit' q tpe
cōsensus p̄stiti ꝑ electū eligētes pdurēt ī pōri cōsensu
ex̄q̄ em̄ semel elegerūt pōt elect' postea cōsentire lz ele
ctores nūc dissentiāt q: cū nō possint de iure dissenti-
re. vt ī. c. publicato. j. e. pinde est ac si pdurarēt in pōri
cōsensu. ꝛ p hūc tex. reprobat' opi. cui usdā doc. antiq
q̄ tenuit ī ß ꝑiū dicēs de necessitate req'ri vt cōsensus
eligētiū ꝛ electi cōcurrāt eodē tpe nec sufficit q elect'
cōsentiat eo tpe q̄ electores dissentiūt. a r. c. fi. de ꝓcu.
li. vj. fatebat' tñ q electores debebāt cōpelli ad cōsen-
tiēdū. ß ß opi. evident' reprobat' ß. nec ob. c. fi. pall'. q:
loq't' ī eo casu q̄ is q̄ ꝑmo ꝓsenserit pōt dissentire añ cō
sensū ꝑ aliā ptē p̄stitū. ß ī casu nr̄o nō pñt canonici re-
silire ex̄q̄ semel elegerūt st' em̄ fūcti officio eor. vt ple-
ne dixi ī. c. pe. de postu. p̄la. ꝛ faciūt p̄dicta ad. q. nūq̄d
ī alijs actibꝫ seu gerēdis valeat ꝑctus si ptes cōsentiūt
diuerso tpe. ꝛ p̄ pono ī mr̄imonio mulier cōsensit ho-
die demū elapsis aliq̄bꝫ diebꝫ cōsensit mascul' nūquid
mr̄imoniū dicat' ꝑctū? sic etiā pōt poni exēplū in alijs.
pone q bodie cōsensi vēditiōi de aliq̄ re facte tu ñ cō
sensisti stati ß int'iecto tpe nunq̄d valeat tal' venditio
seu emptio. vide ad ß glo. no. in. l. cōsensu. ff. de act. et
ob. ꝛ ī. l. j. de ꝑbē. ēp. p ſpe. ī ti. de spō. in ꝓma colū. ꝛ vī
ibi ꝓcludi q ꝑbētes debēt eodē tpe ꝓsentire. ß ꝑiū vī
notari ꝑ hosti. ꝛ Jo. an. in. c. dilect'. ꝛ. c. ex lr̄is el. ij. de
spō. sentiūt em̄ q si is q̄ ꝑ cōsensit pduret ī suo cōsen-
su nō bz efficē q alteri' cōsensus diūso tpe int'ueniat
nā dicūt' ꝓsentire. i. sil' sentire q: pseuerādo in p̄ cōsen
su vī ꝓsentire tpe ꝓsens' ab alia pte p̄stiti. ꝛ ꝑ ß facit
optīe iste tex. ß. nā ꝑbit' ß mr̄imoniū spūale lz ꝓsensus
eligētiū ꝛ electi nō int'ueniat eodē tpe q: canonici vi-
dent' ꝓsentire ex̄q̄ nequeūt a pōri ꝓsensu resilire. ꝛ ad
idē. c. fi. de ꝓcu. li. vj. ¶ In gl. j. ibi dī eē capl'm vbi ma-
ior ꝑs. No. singlariter istā gl. q vbicūqz ē dissensio int'
illos de capl'o sup iuribꝫ capl'aribꝫ capl'm dī eē vbi est
maior ꝑs ꝛ tangz capl'm pōt ꝓstituē ꝓcuratorē ꝛ alia
agē q̄ ptinēt ad dispositionē capl'i. nā ī dubio p̄sumit'
ꝑ maiori ꝑte donec minor ꝑs onderit cām legitimā ꝑ
maiorē ꝑtē. vt ī. c. j. de bis q̄ fi. a ma. pte ca. ꝛ ī. l. q ma-
ior. ff. ad munici. ꝛ ī. c. aplica. lvj. di. nec ob. si dicat' col
legiū ꝓsistere penes duas ptes. vt ī. l. nll'i. ꝛ ī. l. plane. ff.
q̄ cuiusqz vniuer. q: illō ꝓcedit dū collegiū ē ī ꝓgre-
gando ß postqz ē ꝓgregatū ꝛ disceptatio ē int' eos dī
ꝓsistē collegiū penes maiorē ptē capl'i. vt plene dixi in
c. cū nobis. s̄. eo. Et no. bñ glo. ī fi. i eo q dic' q iste ꝑ-
curator ꝓstitut' a maiori pte bēbit expēsas a capl'o lz
sit litigiū cū singul' de capl'o. Hos. tñ nitit' ipugnare ß
dictū gl. mot' q: nō dz ī isti ꝓuiden de bonis adūsario
rū. Host. dic' q regular' dz expēsas hīe ab eccl'ia etiā
lite pēdēte cū nō bēat vñ illas faciat. iux illud q̄ le. et
no. in. c. oli. ꝛ ī. c. ex pte. j. de accu. Secular' aūt litiga-
bit de suo ꝛ si obtinebit recup̄abit expēsas ab eccl'a ex-
q̄ vtilit' gessit negociū eccl'ie. vt in. c. cū ꝑ cā de ꝑcu. si
vo succūbit sentiet ipe ꝛ socij dānū. Aduerte q: ß dic-
ta hosti. puto ꝓcedē nō ī maiori pte capl'i sed ī mīori
pte litigāte ꝑ eccl'ia vñ posset ī hac mā sic distīgui q
aut litigat maior ꝑs ꝛ bēbit expēsas ab eccl'ia ex̄q̄ liti-
gat ꝑ iuriby eccl'e. vñ p̄sumit' moueri bono zelo ar. op.
ß. nā ß appellat' ca. vbi ē maior ꝑs lz sit dissentio inter
singlares de capl'o ḡ dz ꝓseq̄ oia iura de capl'o. ar. ī re-
gula accessoriuz de re. iur. li. vj. credo tñ q si maior ꝑs
capl'i fouet iustā cām ip̄robabilit' q satisfacient dāno
eccl'ie de ꝓp̄rio. ar. c. de mlta de ꝑbē. ꝛ ī. l. nō est ignotū
C. d' admi. tu. ß respectu mīoris ptis sat' ꝑt teneri opi.
hosti. ¶ In glo. ī ỻ. recusat' ī fi. no. ex hac glo. duo. ꝑ
q sic' sel' crimīosus p̄sumit' ꝑdurare ī eodez crimīe nisi
ꝑbet' emēdat'. vt ī regl'a semel mal' d' re. iur. li. vj. Ita
vī dicēdū ī morbo vt semel morbosus p̄sumat' labora
re eodem morbo nisi ꝓbet se liberatū. ꝛ in ß tene men
ti istā glo. nā aliq̄ tenēt ꝑiū vt stati dicā. ¶ Sed d' no.
ex glo. q semel repulsus ꝑtextu morbi nō pōt amplius
eligi nisi ꝑbet se liberatū. vñ repulsio fcā respcū vni'
ecclie facit fidē q̄ ad aliā eccl'iā sic in snia lata ꝑ electū
sup crimīe. vt ī. c. sup eo. s̄. e. Inno. ꝛ Host. aliter disti
guūt q̄ ad vtrūqz dictū. dicūt em̄ aut q̄s fuit repulsus
ex vitio durabili vtputa pp crimē vl' infamiā ꝛ ꝓcedit
ꝓmū dictū. aut repulsus ex vitio seu defectu ñ durabi
li tūc nō sufficit ꝓbare quē fuisse als repulsū vel mor-
bosū. ß dz q ꝓbet' eū d' p̄nti illo morbo laborare. ar. ß
vbi papa nō mādat inq̄ri an als fuisset repulsus licz ß
fuisset obiectū sed solū mandat inq̄ri de exīstia morbi.
Do. an. dic' q q̄ ad excipientē nō ē fundata intētio ex
eo q semel fuerat repulsus q: variata electiōe variat'
effect' snie. vñ excipiēs bz de novo ꝓbare. ꝛ sic intelli
git tex. ī medio. ß si als morbos' petit se vt sanū admit
ti dz ꝓbare se liberatū vt ī fi. c. Jo. an. tenuit indistīn-
cte q on' ꝓbādi incūbit ei q̄ semel morbos' fuit ꝑpul-
sus. ar. b' tex. ī fi. Jtē q: p̄sūptio trāsfert on' ꝓbādi in
aduersariū. vt ī. c. vnico vt ec. bñfi. ꝛ sic ī effectu ap̄ro
bat opi. glo. q̄ mihi sat' placz. nā ea q̄ nō mutant' solo
cursu tpis ñ p̄sumūt' mutata. vñ suffic' ī illis ꝓbare q
aliq̄ tpe extiterūt. sic' dicim' ī eo q̄ semel fuit dñs vl' sel'
possessor nā sp p̄sumit' dñs vl' possessor nisi ꝓbet' ꝑiū
vt le. ꝛ no. in. l. sine possidetis. C. de ꝓba. ꝛ dixi in. c. in
p̄ntia. e. ti. morbꝫ āt ñ tollit' solo tractu tpis iō p̄sumit'
q̄s ī eodē pdurare. sic' dici' ī furioso lz ei ille sit mor-
bꝫ curabil' tñ sel' furios' sp p̄sumit' tal' nisi ꝓbet' ꝑiū. vt
ē tex. iūcta gl. ī. c. fi. de suc. ab īte. ꝛ ī. c. indicas. ir. q. iij
nec ob. si dicat' q res int' alios iudicata ñ dz facē fidē
ī alio casu. vt ī. c. int' dilectos de fi. ĩstru. q: dico q lz ñ
faciat plenā fidē facit tñ p̄sūptionē. vt dixi ī. c. xvnies.
ij. de testi. ß sola p̄sūptio sufficit ad remouēdū ꝓmouē
dū. ar. in. c. sup eo. s̄. e. lxxxj. di. tāt'. ꝛ q̄zqz morbꝫ nō sit
delictū tñ ē defect'. dz em̄ clare ꝓstare de idoneitate ꝑ
monēdi. vt in. c. cū nob. s̄. e. ¶ In glo. ī ỻ. nec ad eccle
siā. ibi Lan. dixit ꝛ melius. ꝛ hec opi. Lan. cōmuniter
hic allegat' ꝑ doc. ꝛ eā approbat ꝓsuetudo fm Hosti.
ꝛ tenēas illam quicq̄d postea dixerit Hosti. nā videt'

clare ꝓbari p iſtū tex. vbi papa reputat friuolā excē-
ptionē. ⁊ ex ℔ no. q maior ꝑs pōt renūciare fauori in-
troducto ad honorē totī⁹ collegij. Jn glo. in ℵ. ⁊ etiā
ꝓfirmauit ibi qm̄ tāq̄ arbiter eligit. q̄ſi velit glo. dicē
q cū q̄s hz ius eligēdi ⁊ ꝓfirmādi eodē iure eligēdo vī
ꝓfirmare. ſec⁹ ſi hz iure diuerſo puta iure deuoluto et
iure ꝓpio vl̄ tanq̄ arbiter ⁊ tāq̄ archiepūs q: cū re-
pñtat duas ꝑſonas pōt ſeparatim illos act⁹ exercē. de ℔
vide qđ dixi pleni⁹ in. c. cām. s̄. c. ⁊ qđ no. dñi de ro. de
ciſ. ccl v. ⁊ glo. in. c. vt circa. j. e. li. vj. ¶ Jn gl. ī ℵ. ⁊ ℔
ſcptā i fi. tene glo. ⁊ ad iſtū tex. dic q papa pōderauit
q electio erat facta ⁊ ℔ſcpta ad magī nōndā incōſtā-
tiā canonicoꝝ ℔ q̄ ad ipotētiā variādi ſufficit ſola pu-
blicatio ſcrutinij. vt ī. c. publicato. j. e. ⁊ dicit Jnno. ℔
ꝓcedē etiā ī electiōib⁹ canonicoꝝ vt p⁹ publicationez
factā nō liceat variare. ar. ij. q. vj. notatiōes. ⁊ in. l. hi q̄
ad ciuilia. C. de ap. ⁊ no. ℔ vltimū. ¶ Jn glo. ī ℵ. q̄ſi cō
ingiū in fi. No. duo ex hac glo. ꝑmo q ꝓ ſolū ꝓſenſum
eligētiū ⁊ electi eſt vere ℨctū mr̄imonij ſpūale ℔ q: ad
huc nō ē ratū. i. firmū tex. vtiť ℔ dictōe q̄ſi. vel dic fm
doc. q iō dic̄ q̄ſi q: ꝓiugiū ſpūale dī ℨbi ad inſtar car
nal̄. vñ dī iſtō q̄ſi ꝓiugiū. ꝓiugiū dī carnale. iſtud ſpi-
rituale ē q̄ſi ꝓiugiū ⁊ ℔ no. ꝑ ſtatutī faciētib⁹ mētiōez
de ꝓiugio vt itelligant᷑ ꝺ carnali ⁊ nō de ſpūali q: i ſta
tutī ℵba capiūť ꝓprie ⁊ nō ipropꝛie. vt in. c. i nr̄a. j. de
iureiur. ad p̄dicta q dicat᷑ ee ℨctū ꝓiugiū ꝑ ꝓſenſū vi
de glo. in. c. quāto. lxij. di. q̄ dic̄ q ꝑ ſolā electionē ac-
queritur ius ꝓlature et ius adminiſtrandi in habitu. ℔
ꝑ ꝓfirmationē acq̄rit᷑ exercitiū. ⁊ idem ſentit glo. ī. l. ꝑ
natoꝝ. C. de iuriſ. om. iu. ¶ Videꝺ no. ex gl. q elect⁹ ꝓt
añ ꝓfirmatōez renūciare electōni de ſe facte q̄tūcūq̄
ꝓſenſerit. de q̄ vide glo. pleniorē ī. c. ſi electio. j. e. li. vj.
¶ Jn glo. ī ℵ. reſilire i fi. dic meli⁹ vt dixi ī. c. bone all'. ī
glo. q: dīa ē int᷑ electionē ⁊ poſtulatōez. ¶ Jn glo. ī ℵ.
nō ꝓpromiſerit ibi maxīe ſupple tene glo. q: ſic nō pñt
electores directe recedē ab electōe. vt ī. c. publicato. j.
e. ita nec idirecte ꝓpromittēdo i p̄iudiciū electi naz eo
q elegert fūcti ſť eoꝝ officio. vt plene dixi ī. c. penl̄. s̄.
de poſtu. pla. g̃ ñ pñt ꝓpromittē ī p̄iudiciū electi. ¶ Ex
glo. q̄rit᷑ q̄d ſi iſte. ſ. canonic⁹ obtuliſſz ī capl'o ꝓbatio-
nes ſup morbo obiecto ⁊ appellaſſet nūq̄d illa oblatio
ꝓbatōis hūiſſet iuſtificare appellatōz: vī q ſic ꝑ. c. in-
terpoſita. j. de ap. ¶ Cōtrariū no. tz ℔ Jnno. dicēs ꝓiū
ꝓcedē ī iudicio. ſec⁹ aūt q̄n oblatio ꝓbatōis fuit ex iu
diciū q: cū capl'm vtať iure ſuo nō tenenť recipe ꝓba-
tiōes ſup exceptōib⁹ oblatī cū nō ſit iudex ℔ ꝑs. idē di
cit Jnno. ſi ep̄o pato alicui ꝓferre hūficiū ꝓparet ter-
ci⁹ ⁊ opponit q ille ē crimioſus offerēdo ꝓbatōez ſup
crimib⁹ obiectī nō tenet᷑ eps añ collationē admittē ꝓ
bationē ſi ñ vult nec oblatio hz iuſtificare appellatiōz
ꝓpť reiectā ꝓbationē q: ñ ꝓcedit epūs ī collatōne vt
iudex ℔ vt ꝑs vtēs iure ſuo. vñ nō tenet᷑ ius ſuū dimit
tere ꝓpť exceptionē ⁊ oblatā ꝓbationez. caueat tñ ne
ꝓferat idigno hūficiū q: ex ℔ poſſet puniri. Et idē no-
tauit Jnn. in. c. ad diſſoluēdū de ꝺeſpō. ipu. ⁊ vide qđ
plene dixi in. c. fi. de p̄ſūp. ſecus ſi corā ꝓfirmatore ali-
q̄s obijceret ⁊ offerret ꝓbatōes nā tūc appellatio iuſti
ficaret᷑ ex ꝓbatiōe oblata ⁊ reiecta q: ꝓfirmator ꝓce-
dit vt iudex. vt ī. c. fi. j. e. ti. li. vj. vñ ſi p⁹ talē appellatō-
nē ꝓfirmaret non valeret electio. ⁊ vide ad p̄dicta qđ
dixi ī. c. cū nob. s̄. e. ⁊ ī. ꝺ. c. mť poſita. vbi pleni⁹ tracta
ni de effectu iſtius ꝓbatiōis oblate. ⁊ an et q̄n habeat
iuſtificare appellationē.

QVdum. Elect⁹ a maiori ⁊ ſaniori ꝑte
capť iſi ē ⁊ erat idone⁹ tpe ele
ctionis ꝓfirmať. ſi aūt erat indign⁹ ī ordinib⁹
ſcīa vl̄ etate ⁊ fuit ſcient᷑ elect⁹. elect⁹ a mīori ꝑte ſi eſt
dign⁹ ꝓfirmabiť. h. ꝺ. ꝑma ꝑs ponit ꝓmiſſionē ꝑus fa-
ctā. ſcꝺa ibi ipſi ℵo. ponit iudicū ꝓceſſū. tercia ibi cū-
q̄. ponit vni⁹ ptis ꝓparitionē ⁊ alteri⁹ ꝓtumaciā. q̄rta
ibi geſtī. examiat ꝓceſſū nō plene remiſſū ob quā cām
℔ certa forma diffiniēdi ꝓmittit. ¶ Nō ꝑmo q ℎns
dignitatē inferiorē pōt eligi ad parē dignitatē vaca-
bit tñ ꝑma p⁹ adeptionē ſcꝺe. vt ī. c. de multa de ꝑben.
bitus tñ dignitatī nō ipedit electionē. ¶ Secꝺo no. q
delegat⁹ remittēs cām ad delegātem pōt p̄figē t̄minū
ptib⁹ in q̄ debeāt ꝓparē coꝝā ipō delegāte qđ ꝓcedit
etiā ſi i lr̄is ꝓmiſſiōis ℔ ptās ſpāliť nō fuerit attributa
venit. n. ℔ ptās acceſſorie ad ꝓmiſſionē ſibi factā qđ te
nuit ℔ Jo. an. ⁊ Jnno. p⁹ ꝑn. in. c. fi. j. de accu. vbi de ℔
¶ Itē no. q etiā i electiōib⁹ factī ad dignitates inferio
res ꝺz fieri triplex collatio. ſ. nūeri ad nūerū meriti ad
meritū zeli ad zelū. ⁊ de hiſpleniꝰ in. c. ecclia. el. ij. j. e.
¶ Itē no. tria q̄b⁹ dī q̄s ꝓſociū ī ecclia p̄cellere vt ē di
gnitas etas ⁊ receptiōis tp̄s. de p̄ pone exēplū fm Jn-
no. ⁊ alios ſi canonic⁹ hz dignitatē annexā p̄bē de vel
ē nobilior gene vl̄ lr̄atior. ⁊ no. ex ℔ diligēter q ī cleri-
cis ſecularib⁹ attēdit᷑ nobilitas. ⁊ ſic vox nobil' ſit ma-
ioris auctis q̄ plebei. idē in lr̄ato ꝑ ℔. c. de multa. j. de
p̄bē. in fi. vbi i collatiōe bñficiorꝝ hī reſpect⁹ ad nobi-
litatē ⁊ ſcīaz vt p̄igui⁹ ꝓuideat᷑ his q̄s alijs. ⁊ vide gl.
nōndā. ij. di. ī. c. lex. vbi dī q maiores natu dicūť nobi
litate dignitate ſcīa ⁊ etate. facē qđ dixi ī. c. ꝓſtitutī. j. de
ap. Jn religioſ ℵo nō attēdit᷑ nobilitas. vt. le. ⁊ no. in
c. fi. de ſta. regu. ¶ No. ex p̄dictī ⁊ ex tex. q antiq̄tes ī
ecclia dicūť p̄celle alios ſiue ſit antiq̄tas reſpectu eta
tis ſiue reſpectu receptiōis ī ecclia. nā p̄ſumit᷑ ꝑ ſcīb⁹
ad ℔ tex. in. l. ſp. ff. de iur. īmu. Itē p̄ius recept⁹ ī ecclia
ꝺz magī honorari q̄s poſtea recept⁹. vt ī. c. ſtatuim⁹ ꝺ
ma. ⁊ ob. ī agēdis g̃ capl'aniť vox iſtoꝝ q̄ p̄cellūt ꝺigta
te etate ⁊ tpe ē maioritaūctī ⁊ pōderoſioꝝ q̄s alioꝝ vox
q̄ in. ꝺ. c. ecclia. ¶ Itē no. ibi allegatiōes ꝑ eoꝺē ꝓpo-
ſito q appellatōe allegationū veniūt q̄ñq̄z allegatōes
facti dūtaxat ⁊ ñ iurī. nā iſte tex. ī ℵ. cū aūt loquit de
allegatiōib⁹ ꝓſiſtētib⁹ ī facto vt ſunt exceptiōes repli-
catiōes ⁊ ſil'ia. nō aūt pōt intelligi de allegatiōib⁹ iurī.
q: coꝝā papa nō ſunt neceſſarie allegatiōes iurī. vt in
c. ſepe in p̄n. de ap. nā cenſeť oīa iura hīe ī ſermio pe-
ctoris. vt ī. c. j. de ꝓſti. li. vj. no. ⁊ tene mēti q vbi cā nō ē
plene remiſſa ad ſuprioꝛem non debet ꝓcedi ad ſniam
etiā ꝺ ꝓtumacē q: nō ē ferēda ſnia ꝺ ꝓtumacē niſi liq̄-
at de meritī cāe ℔ ē ꝓcedēdū. vt le. ⁊ no. in. c. put ꝺ ꝺo.
⁊ ꝓtu. ⁊ ī. l. ꝓſentaneū. C. quō ⁊ q̄n iu. nō aūt liq̄t ꝺ me
ritis cāe erq̄ oīa geſta cāe nō ſunt remiſſa ad ſuprioꝛē.
⁊ pōt in ℔ iſte tex. intelligi dupl'r. p̄ q allegatiōes. ſ. p̄-
poſiti ſci Geoꝛgij nō fuerūt remiſſe ad papā ex ꝺefcū
iudicū vl̄ alteri⁹ nūcij q̄ caſu res ē clara. nō em̄ ꝺz delic-
tū vni⁹ pti obeſſe q̄i ℔ nō repit᷑ ī culpa. ſcꝺo p̄t intel-
ligi q iudices aſſignauerūt t̄minū cuilibz ptiū ad alle-
gatōes ſuas ad papā ꝺeferēdas aſſigto t̄mio p̄ēptorie
put factū fuit ī. c. cū berthold⁹. j. de re iudi. ⁊ iſte ꝓpo
ſit⁹ ſci Geoꝛgij nec cōpuit nec allegatiōes ſuas p̄nta-
ri fecit q̄ caſu ē magī dubiū nūq̄d poſſit ꝺ cū ꝓcedere
ſuis allegatiōib⁹ nō inſpectis ꝺ erq̄ ꝑ eū ꝺeficit. Jnn. tz
etiā in ℔ caſu nō ꝺē ꝺ illū ꝓcedēdū ad ſniaz erq̄ nō p̄t
liq̄re de meritis cāe ſine illis allegatiōib⁹. ar. ℔ qđ ē bñ
notandū. ⁊ optīe facit ad idē tex. in. ꝺ. c. cū berthold⁹.
nā ꝓtumacia ꝺz alijs modis arceri nō ať pp cā ꝺz p̄ci
pitari ſnia erq̄ iudex nō p̄t ē inſtruct⁹. ⁊ i ℔ tene mēti
iſtū tex. ℔z iſtū itellectū. puto tñ q ſi iudex ferret ſniaz
ñ viſis actī ptis ꝓtumatī ex ꝺefcū ipi⁹ ea ñ ꝓducētī q
valebit ſnia ſi p̄tēdit ſe fore inſtructū ſufficiēter ex alle-
gatiōib⁹ ⁊ actī alteri⁹ ptis. ad qđ adduco tex. ī. ꝺ. c. cū
berthold⁹. vbi iudex tulit ſniaz nō viſ actī alteri⁹ p̄tī
pp ei⁹ ꝓtumaciā ⁊ tñ ſnia tenuit cū fuit opus reſtōnē
petē. ℔z ſi appet q iudex ñ potuit inſtrui ex actī vni⁹
p̄tī tñ ſnia eēt ipō iure nulla tāq̄ lata a iudice min⁹ in-
ſtructo. vt ī. c. tū ex lr̄is de reſti. i ite. ⁊ ī. ꝺ. c. cū berthol
dus. ℔z vnū itellectū. ⁊ vtrobiq̄ ꝺixi p̄ Bar. i. l. platā
C. de ſen. ⁊ ℔ no. ¶ No. ibi vl̄ ſi notoriū ꝛc. tex. valde
no. q iudex p̄t iudicare de eo qđ eſt ſibi notū vt noto
riū hz notoriū nō fuerit in actis ꝓbatū et allegatū. fa-

cit.l.j.iuncta glo.C.q̄ 7 aduersꝰ q̄s.7 facẽ et iste tex.fm vnũ itellectũ q̄ et pꝰ ꝯclusionẽ i cã põt notoriũ allegari:nã ꝑ erat ꝯclusũ i cã cũ ñ ꝛstaret nisi ferre sniaz 7 terminꝰ fuissz pfixꝰ ad sniaz audiẽdã: 7 i ꝑ ẽ iste tex.satis notãdꝰ:itellige tn̄ i notorio fcī pmanẽtꝫ qꝛ tale notorium nõ idiget pbatõe ꝑ suffic̄ q̄ alleget.solũ ei istꝺ ẽ illud qꝺ releuat ab onẽ pbãdi:secꝰ i notorio iurꝫ vel notorio actꝰ trãseũtꝫ:nã ista notoria req̄rt pbatiões:vt plene no.ij.q.j.manifesta 7 i.c.sic̄ ꝺ re iudi.7 i.c. via ꝺ coha.cle.7 mu. Jõ ñ pñt allegari pꝰ ꝯclusiõz in cã cũ ñ ꝺebeãt tũc noue pbatiões admitti:vt i.c.cũ dilectꝰ de fi.instru. No.ibi vl̃ p ea q̄ iã dcã erãt ẓc. q̄ appellatõe notorij ñ veit stricte id qꝺ colligit ex actꝫ ꝑ notorium fcī dũtaxat:nã notoriũ 7 id qꝺ colligebat ex actis ẽt pꝰ ꝯclusiõz i cã ponũt ꝑ vt diuisa.7 facẽ optie ad statuta vt si i mã ꝛstrigibili fiat mẽtio ꝺ notorio itelligat ꝺ notorio fcī 7 ñ iurꝫ qꝛ i tali mã ꝺebemꝰ ꝛba strictissime cape.vt i.c.i nra ꝺ iur.7 ꝺ ꝑ no.i.ꝺ.c.via:7 ꝑ tene mẽti. No.q̄ electꝰ ꝺz cẽ idoneꝰ i scia etate 7 ordine tpe electõis alꝫ electõ ẽ nll̃a nec suffic̄ q̄ supueniãt iste q̄litates pꝰ electionẽ qꝛ qꝺ nullũ ẽ tractu tpis ñ cõ naluit:vt i regl̃a nõ firmat ꝺ re.iur.li.vj. Jdẽ dic i ipetratõe:nã ad validitatẽ ipiꝰ ꝺz ꝯcurrẽ idoneitas tẽ pore ipetratõis nec suffic̄ q̄ supueniat nisi ꝺ defcũ fuisset fcã mẽtio i ipetratõe.vt i.c.si eo tpe ꝺ ꝛscri.li.vj.cui vī obstare.c.ei cui ꝺ pbẽ.e.li. Dz rñde vt ibi plene no. nã ibi ipetratõ fuit fcã generalit̃ 7 nõ restricta ad certũ bñficiũ iõ satis ẽ q̄ idoneitas adsit tpe acceptatõis qꝛ nll̃a fuit ꝯmissa surreptio ꝓꝓ generalitatẽ gie ꝑ i.c. si eo tpe gr̃a fuit ꝛstricta ad certũ bñficiũ. 7 ꝺ ꝑ plenꝰ i.ꝺ.c.ei cui. No.ibi due pene ptes q̄ ista dictio pene diminuit paz ꝺ significato eiꝰ cui adiicit̃.nã ꝑ dicebãt ꝯcurrẽ due pene ptes qꝛ ꝺficiebãt q̄tuoꝛ vt eẽnt due ptes itegre:7 idẽ ꝺ dictõe fere l̃ q̄i qꝺ no.p statutis. Ultio no.q̄ ꝯcurrẽtibꝫ duabꝰ electõibꝰ ſr̃ eadẽ dignitate q̄z vna ẽ fcã a maioꝛi pte ꝺ idigno sciẽt̃ alia a mioꝛi pte ꝺ digno veit ꝯfirmãda electio fcã a mioꝛi de digno ẽt si ãbe electões fuerit fcẽ eodẽ ꝯtextu.nã ꝑ nõ apparet q̄ electio fcã a maioꝛi pte de idigno p̄cessit ꝑ potiꝰ colligit̃ ꝛriũ i ꝑn.c.vbi ꝺz q̄ electores diuiserit vota sua i duos.ex quo bẽs q̄ ptãs maiorꝫ ptis aduenies mioꝛi pti i ipo limie 7 origie electiõis ꝙualitat ipsã electõz vt videat fcã ab bñtibꝫ totã ptãtẽ.nã si ptãs maiorꝫ ptꝫ ñ cẽseret̃ illico trãsfusa i mioꝛẽ ptẽ ñ possz ꝯfirmari electõ fcã a mioꝛi pte qꝛ nõ eẽt fcã a maioꝛi pte capli.s.ab bñte ptãtẽ capli seu capl̃arẽ. Ex q̄ infert̃ q̄ si electio mioꝛꝫ ptꝫ p̄cessissz nõ ꝺebẽt ꝯfirmari ex eo q̄ ꝑs maioꝛ elegisset postea idignũ qꝛ tpe electiõis nõ ꝯcurrebat tota ptãs i minoꝛi pte nec potꝫ ꝙualidari ex ptãte postea ꝺuoluta.ar.i.c.audit̃ꝫ.j.e.ꝺz ꝑ necessario iste tex.itelligi q̄ aut electio maiorꝫ ptꝫ ꝺ digno p̄cesserit.aut q̄ vtraq̄z electõ fuerit fcã eodẽ ꝯtextu.ad qꝺ vidꝺ qꝺ le.7 no.i.c.ꝯgregato.j.e. Et ex his 7 ex ter. no.diligẽt̃ q̄ electores eligẽdo idignũ sit̃ ꝑuati ipo fcõ ptãte eligẽdi 7 ptãs ꝺeuoluit̃ ad alios nõ ꝺelinq̄ntes ñ solũ q̄ñ electõ fit ad epatũ 7 maioꝛes dignitates ꝑ etiã ad ifeꝛioꝛes:7 optie iudicio meo facẽ iste tex.ꝓ opi.quã tenui.i.c.cũ i cũctꝫ.s.e.q̄ ꝯferẽs bñficiũ scient̃ idigno ipo fcõ ꝓ ꝑma vice ꝑuat̃ ptãte ꝯferẽdi nec tz collatio illa 7 ptãs ꝺuoluit̃ ad aliũ.nã si ꝑ ẽ i electõe vt ꝑ vides fortiꝰ i collatõe cũ magꝫ ꝺelinq̄t collatoꝛ q̄ñ electoꝛ qꝛ collatio hz vim electõis 7 ꝯfirmatõis vt no.i.c.cũ oliz ꝺ cã posꝫ.7 ꝓprie.nec expectat aliã examinatiõz postꝫ se. Glo.in ℞.electõis tpe ibi solo vez ẽ. No.istã glosã ꝓpter multa iura i ea allꝫ.q̄z q̄dã põderãt initiũ q̄dam ℞o finẽ.vide aliã glo.i.c.sciẽtes.j.de cẽsi.q̄ allegat mlta iura dicẽtia mediũ foze expectãdũ:7 gl.ista inolute soluit nec potuisset clar̃ soluere cũ sit via ꝓ cardica. sẽ sustñ gl.vī q̄ i actibꝫ pariẽtibꝰ iurꝫ effectũ exq̄bꝰ ꝓꝛo ducit̃ actꝰ ꝺz ꝯsiderari initiũ q̄ñq̄z mediũ q̄ñq̄z finis. ꝑ i actibꝰ ꝯsistẽtibꝰ i fcõ expectat̃ finis Host.i.ꝺ.c.scientes.dic̄ q̄ i hac materia nõ põt ꝺari certa regl̃a cuz discurrat ꝓ varios calꝰ ꝑ fm diuisitatẽ casuũ q̄ñq̄z expectat̃ prin.q̄ñq̄z mediũ q̄ñq̄z finis.dixit tn̄ Bal.ꝺ q̄ iz sufficiẽt̃ ñ possit ꝺari regl̃a.põt tn̄ generalit̃ sic ꝺi q̄ vbicũq̄z actꝰ recipit cẽntiã l̃ validitatẽ i initõ ꝺz expectari ꝓnci.si i medio spectat̃ mediũ 7 ita finis si assumit ſbam i fi.7 q̄i i effcũ idẽ voluit ꝺo.an.ꝑ ñ ẽ curãdũ ꝺ bis ℞ꝺ ꝑ calꝰ ꝺeciꝺꝺꝰ ẽ fm matiã ſꝺiectã. Ex gl. op.s̄ tex.i eo q̄ ꝓpositꝰ scti georgij voluit stare diffinitiõi iudicũ et ob ꝺ cã fuit ad papã ꝛmissa: nã iudiciũ reddit̃ i iuitũ:vt i.c.j.7.c.itellexim ꝺe iudi.g̃ ñ potuit ꝺeclinare iudiciũ istoꝝ. Jo.s̄riũ ꝓcedit regl̃r ꝑ ꝺ potuit ꝺeclinare iudiciũ ex forma ꝯmissiõis:nã vt patuit in antiq̄.papa ꝯmisit istis iudicibꝰ cãm audiẽdã 7 ꝺecidẽdã si ptibꝰ placeret.si ℞o displiceret alteri ptiũ tẽ cãz remittẽnt istructã. Deꝺo op.i eo q̄ opponebat̃ ꝺefectus ordis s̄ ꝓpositũ scī georgij.nã cũ fuissz electꝰ ad dignitatẽ iferioꝛẽ nõ erat necesse q̄ eẽt i sacris ꝑ satiꝫ ẽ q̄ postea ad ordinẽ req̄sitũ ꝓmoueat̃ vt vī ꝓbari i.c. cũ i cũctꝫ i.ꝟ.iferioꝛa.s.e. Jtẽ idẽ iudiciũ ẽ bndũ in dignitatibꝰ iferioꝛibꝰ 7 i eccl̃ijs parochialibꝰ.vt i.ꝟ.iferioꝛa pall̃.7 i.c.ꝓterea.j.ꝺ eta.7 q̄li.7 dicũt q̄ iura q̄ bñt̃.lx.di.q̄ viꝺent̃ inuere s̄riũ sũt hodie correcta. Lã.7 goff.tenuerũt s̄riã opi.ꝺicẽtes q̄ hodie etiã ꝓmouendꝰ ad istas dignitates iferioꝛes 7 eccl̃ias parrochiales ꝺz esse i sacris ꝑ istũ tex.7 ꝑ.c.ꝓterea pal̃.nã ibi pmittit̃ ꝺispẽsatiue vt exñs i mioꝛibꝰ oꝛdiꝺbꝫ possit adipisci eccl̃ias parochialẽ.secꝰ g̃.mero iure ispecto. Lertiã opi.posuerũt Jn.7 Lõpo.distiguẽtes int̃ dignitatẽ curatã 7 ñ curatã vt ꝑ cãu ꝺbeat eẽ i sacrꝫ:7 scꝺo ñ.7 vī Jo.an.magꝫ adherẽ huic opi.nã ipugnat rñsiõz Jo.7 Dzin.i eo q̄ ad istũ tex.rñdebãt q̄ iste patiebat̃ ꝺefectũ i ordinibꝰ qꝛ iste ꝓpositꝰ erat laicꝰ.nã ꝑ ñ ẽ verisile ꝙz Jo.an.cũ eẽt iste ꝓpositꝰ scī Geoꝛgij.nã ꝺic̄ patẽ i antiq̄ q̄ hic opponebat̃ q̄ iste ꝓpositꝰ erat i mioꝛibꝰ:ꝛmittit tn̄ ad no.in.c.vnico ꝺ eta.7 q̄li.li.vj.7 ad.ꝺ.c.ꝓterea.ꝺo. an. ꝯcludendo vt asseruit ibi 7 i.c.ex oꝛe ꝺ bis q̄ fi.a ma.ꝓ ca.distiguit q̄ aut ꝺignitas ẽ curata 7 eligẽꝺꝰ ꝺz eẽ i sacris vt ꝺ.idẽ si nõ ẽ curata ꝑ ꝺz sacꝛ ordinẽ ãnexuz ex istitutõe ꝺignitatis.si ℞o neutrũ istoꝝ ꝯcurrit tc̄ꝓcedit alia opi.vt sufficiat q̄ sit i mioꝛibꝰ ꝑ ꝺ eccl̃ijs parochialibꝰ nihil ꝺic̄ neq̄z alia iura adducit ꝑ iõ adũte lati:nã ista qõ põt discurrẽ vt.s̄.dixi:nõ solũ i dignitatibꝰ iferioꝛibꝰ ꝑ ẽt i curatꝫ bñficijs:nã q̄ ad idoneitatẽ ꝓmouẽꝺoꝝ ista eq̄parãt̃.vt i.ꝺ.ꝟ.iferioꝛa.vñ videas ꝺe ꝺ ꝓ gl.no.lx.di.c.j.q̄ tãdẽ ꝯcludit q̄ i istis eccl̃ijs parochialibꝰ 7 i istis ꝺignitatibꝫ bñtibꝰ a iure sacꝛ ordinẽ annexũ suffic̄ q̄ tpe electõis q̄s sit i mioꝛibꝰ 7 etate habil̃ ad recipiẽdũ postea ordinẽ req̄sitũ.ꝑ i istꝫ ꝺignitatibꝰ 7 ꝓsonatibꝰ q̄ nõ repiũt̃ i iur̃ certũ hẓe ordinẽ ãnexũ nec sũt curate vt ẽ ꝓmiceriatꝰ sacristia 7 sil̃es ꝺic̄ stãdũ eẽ ꝯsuetudi loci ad quẽ ordinẽ ꝺbeat iste ꝓmoueri 7 nõ singl̃r i ꝑ vltio istã gl.qꝛ nescio alibi. Jo. cal.satꝫ plene hunc articulũ exaĩnauit.7 Jo.an.posuit gl.in.c.si ꝓ clericis ꝺ ꝑbẽ.li.vj.7 i.c.lzcanõ ꝺe elec.eo.li.7 ibi logns ꝺ ꝓmouẽdis ad eccl̃ias parochiales dixit q̄ i casibꝰ iure ñ expꝛessis ꝓmouendꝰ ꝺz eẽ i sacris

ꝑ ca. ꝓterea ꝑal'. qđ dic̃ se nō andē corrigēnisi ī casib⁹ exꝑssis q̄z vn⁹ ēī. c. ij. ỏ insti. li. vj. qñ ꝓcedit ꝑ viā pñ tatōis ⁊ institutōis. alī⁹ ēī. d. c. si ꝓclic̃: qñ ꝓcedit ꝑ vi az impetratōis ī curia. ß Jo. cal. idisticte ß tz q̄ ī q̄libz nō ꝓuidēdi satis ē q̄ ꝓmouēd⁹ sit ī miozib⁹ ordinib⁹ tā rispū dignitatū iferioꝝ q̄ ecclīaꝝ curataꝝ. ⁊ ß opi. ñ placz. ꝑ arguēdo ꝑ locū a spāli ỏ epis. scđo ꝑ illū. §. iferioza vbi ter. ī ꝓmouēdis solū req̄rit etatē mozes et sciaz. ī ordib⁹ ꝛo solū disponit vt recipiāt⁹ ꝑ ꝓmotio nē. ꝛcio mouco: q: ille. §. eq̄pat dignitates inferiozes ⁊ ecclias parochiales q̄ ad idoneitatē ꝓmouēdoꝝ ad il la. ß hēm⁹ hodie claꝝ q̄ exñs ī miozib⁹ p̄t ꝛseq̄ ecclias parochialē vt ī inribus ꝑal'. g̃ ad istas dignitates iferi ozes pñt ꝓmoueri. ñ ob. motiuū Jo. an. nā si cū ꝓcedi tur ꝑ viā extraordinariā puta ꝑ pñtationē ⁊ istitutōz pt ꝓmoueri exūs ī miozib⁹ vt ī. d. c. ij. g̃ forti⁹ cū ꝓcedit ꝑ viā ordinariā vl' iuridicā vt ē electō vl' collatō. ꝓterea sic̃ ī ipetratōe q̄ ē odiosa ⁊ restringibil'. vt ī. c. q̄uis ỏ ꝑ ben. li. vj. nō ob. defect⁹ sacri ordis. g̃ forti⁹ nō dz nocē cū ꝓcedit ꝑ viā electōis vl' collatiōis. g̃ dicam⁹ q̄ ista iura voluert ponē spālitatē ī ist̃ casib⁹ q: nō appet de sufficiēti rōe spālitat̃ ß q̄ ỏ mēte illoꝝ iurū fuerit q̄ defect⁹ sacri ordis ñ bret ipedire ñ obstāt iura q̄ bñt. lx. di. nā p̄t ꝑ expōi vt ibi no. glo. ī. c. j. vt dicat' sit ꝑs byter. i. fiat sile. in. c. ij. ỏ fo. ꝛpe. vl' q̄ hodie sint correcta nā illa req̄rebāt ꝑsbyteratū tpe ꝓmotiōis ⁊ tū ho die claꝝ ē q̄ nō req̄rit' vt ī. §. iferioza. ñ ob. c. ꝓterea q: p̄t itelligi ī dispēsatōe gnāl'r hodie fcā a canone ñ āt ỏ fiēda ꝑ sup̄iozē. vl' q̄ hodie sit correcta ꝑ iura. vj. li. ꝑ al'. ad ist ỏ. c. p̄t rñderi q̄ patiebat' iste defectū ī ordine respectu etatis q: nō erat ī tali etate ī q̄ potuisset ꝓmo ueri ad sacerdotiū qđ req̄rebat ista dignitas. vt in. c. j. de eta. ⁊ q̄li. ⁊ ꝑ ß bēs istū passū examinatū.

B Bone mēozie. Legit' ß. ca. p̀ncipal'r trib⁹ mōis. et ꝑm p̀ncipaliozē intellectū q̄ magł ꝛgruit lr̃e. h. d. Recipiētes postulatū ad eccliam tāq̄ istitutū vl' administratozē an̄ admissionē postulatōis a sup̄iore facte p̀uati st' ptāte eligēdi ⁊ ad alios łz pauciozes deuoluit' ptās eligēdi ⁊ si oēs p̀uati sūt deuoluit' ad papā ī ecclīs cathedralib⁹. vl' ꝑm alīū intellectū q̄ plz multū Jnn. h. d. Qui ꝑ impssionē laicoꝝ aliquē postularūt ipo iure sūt p̀uati ptāte eligēdi ß tū lec. ū multū ꝓuenit lr̃e huic ß allegatōi ꝓtēte ī ātiqua. ꝛcio legit' ꝑm cūde Jnn. alio mō ꝑm quē. h. d. qui p⁹ ⁊ ꝯ appellatōz ltūmā aliquē postulauert sūt ipso facto p̀uati ptāte eligēdi ⁊ ad alios łz pautiozes ptās deuoluit'. ß etiā lec. ñ ml'tū ꝛgruit lr̃e ſz magł elicit' ex an tiq̄. diuidit' ß decre. p̀ncipal'r ī q̄tuoꝝ ptes. Jn p̀ma factū ⁊ sb̃ certa forma fcī ꝓmissio. Jn scđa ibi łz āt. ꝓcessus fcūs iuꝝ dictā formā. Jn ꝛcia ibi ꝯ ꝛo oppositio ꝯ ꝓcessū legati ⁊ rñsio. Jn q̄rto ibi nos igit'. mot⁹ princi pis ⁊ ꝛfirmatio ꝓcessus. Et ꝑ euidētia cāus p̄mitte q̄ vacāte ipio duo fuert electi ī discordia Otto. s. ⁊ phi lipp⁹ citas magūtina adhēbāt tē philippo. ꝓposit⁹ aūt sci Petri q̄ als erat canonic⁹ magūtin⁹ ⁊ qdā alij cāo nici magūtini adhēbāt Ottoni. vñ ꝓp potētiā philippi timētes ibidē ipssionē ne. s. ꝛpel lerēt' eligē ad petitōnē philippi miserūt nūciū ad capl'z petētes q̄ cū istaret tps electōis fiēde debēt assignar locū tutū ī q̄ nll'a timēt' ipressio al's appellabant ad ro manū pōtificē. capl'm ꝛo hac petitōe ñ obstāte postu lauit Jarmatiē. epz ⁊ appellauit ne aliq̄d attētaret' ꝑ alios ī p̀iudiciū ipi⁹ postulatōis ⁊ receperūt istū epuz postulatū ad administrādū iura ipius eccl'ie an̄ q̄z papa postulationē admittēt. canōici ꝛo abñtes łz pauciss̄i mi nūero elegert dictū ꝓpositū ī archiepz. Ōtra itaq̄ cōtētiōe sup̄ iurib⁹ electiōis ⁊ postulatiōis ꝓtra ipam postulatōz fcāz a maiozi ꝑte opponebāt' p̀ncipal'r tria ꝑm vez itellectū. ꝑ q̄ postulauerāt p⁹ ⁊ ꝯ appellatōez kīmā. scđo q̄ recepert postulatū ī administratozē iuriū ecclie seu q̄ ipe postulat⁹ administrauerat an̄ admissaz postulatōz. ꝛcio q̄ ꝑ ipssiōz laicoꝝ videlz philippi ⁊ ali oꝝ ꝓcerū dcm̄ epz postulauert. Cōtra electionez ꝛo factā ab alia ꝑte opponebāt' p̀ncipal'r duo. ꝑ q̄ fuerat fcā a paucissimis canonicis. scđo q̄ p⁹ appellatiōz int' positā a maiozi ꝑte. p̄t addi ꝛcia oppositō q̄ fuerat fcā postulatōe ñ cassata. occasiōe b⁹ discordie cā fuit ỏ la ta ad sūmū pōtificē q̄ cām delegauit cuidā delegato q̄ erat ī ꝓtib⁹ sb̃ hac forma q̄ si ꝯstarz illos canōicos ꝛce pisse dctm̄ postulatū ī administratozē l' q̄ ipe postulat⁹ administrassz ī spūalib⁹ vl' ī tpalib⁹ ỏbēt legat⁹ illā po stulatōz nūciare irritā ⁊ ianē. mādauit forte ỏ alys cāis inq̄ri q̄ fuert ex hac lr̃a decise. Jn fcō ꝛo electōis man dauit inq̄ri ỏ metu quē ꝓposit⁹ ⁊ alq canonici tiebāt. ⁊ si de eo ꝯstaret mādauit ꝯfirmari electiōez eoꝝ ñ ob. appellatiōe a capl'o int'posita cū ipi nō direrēt deferen dū appellatiōi int'posite ab alia ꝑte. legat⁹ ꝛo łz noto ria foret q̄ obijciebāt' ꝯtra postulatū tū ad maiozē cau telā testes recepit ⁊ cū de obiect̃ fuisset sibi fcā certa fi des illā postulatōez denūciauit irritā et electiōz alioꝝ canonicoꝝ ꝯfirmauit ⁊ electū ordiauit ī ꝑsbyteꝝ et in epm̄ ꝯsecrauit. ꝯ ꝓcessū legati oppositi capl'm int' ce tera q̄ eis ⁊ Jarmatien. epo nō citat̃ ꝓcesserat et sic ex defectu citatōis dicebāt ꝓcessū nullū. papa ꝛo istā obiectōz m'ltipl'r ꝯfutauit. ꝑ q: cū iste excess⁹ eēt noto ri⁹ ñ idigebat aliq̄ exaīatiōe nec citatōe. scđo q: ꝑsu mēdū ē ꝑ bis q̄ a iudice st' acta nec poterāt ipi obē se ñ fuisse citatos q: łz q̄libz dicēt ỏ se eoꝝ tū testimonia erāt singularia. ⁊ sic n̄ ꝓbabāt. ꝛcio q: ipi miß̄āt nūci uz ad se excusādū. vñ erat p̄sūptō q̄ fuert citati ⁊ quē admodū miß̄āt nūciū ita poterāt ỏstiasse ꝓcuratoꝛē ⁊ tādē papa ispect̃ ꝓdcis ⁊ marie q: ex t'b⁹ cāis supi⁹ ex pssis ipi canōici reddidert se idignos. Jtē q: ꝑsuppositō q̄ oēs pariť deliq̄sset ptās fuissz ỏuoluta ad ipz pa pā q̄ illā postulatōz cassauit seu cassā ⁊ irritā ꝓnúciauit ⁊ electōz factā ỏ ꝓposito q̄ nē erat archiep⁹ ꝯfirmauit. No. ꝑ. q̄ canōici exntes ex eccliā sin̄ eoꝝ cul pa maxie timentes tyrānidē alic⁹ ñ st' ꝓuati ptāte eligēdi ß retinēt illā ptātē. ⁊ fac̃ ß lr̃a iūcta gl. ꝑ bis q̄ no. bar. ī. l. oēs ꝓpli. ff. ỏ iusti. ⁊ iur. vbi dic̃ q̄ si vna ps ciui tat̃ ē expulsa seu ñ audz ibi eē ꝓp ptialitatē nō p̄t ci ues remanētes aliq̄d statuē ī ꝓiudiciū abñtiū. ⁊ cōcor dat huic lr̃e q̄ le. ⁊ no. ī. c. q̄to. lxiij. di. Scđo no. q̄ ñ valētes accedē ad eccliā timētes ibi ipssiōz ī actu ele ctōis p̄t petē a ca. vt statuat' loc⁹ idone⁹ ⁊ tut⁹ ī q̄ op pssio timeri ñ possit ⁊ si sec⁹ fieret possz appellare. ⁊ ex bis bēs casū ī q̄ licite sit electio ex eccliaz seu citatē q̄ñ ī eo loco verisil'r timet' ipssio. Jtē bēs cāuz ī q̄ maiō ps tenet' ire ad miozē ptē vl' saltē ī loco tuto die⁊ locū psi gere. No. ꝛcio vnū casū exꝑssū ī q̄ postulatō ipo iu re cassat' ⁊ postulatores st' ꝓuati eavice ptāte eligēdi ⁊ postulādi q̄ñ. s. postulātes recepert postulatū q̄ ad tpa lia vl' spūalia vl' fuert passi administrare postulatū in spūalib⁹ vl' tpalib⁹. Et ex bis bēs ꝛz ß tpa duas dias int' postulatōz ⁊ electiōz. nā elect⁹ admistrās an̄ cōfir mationē ñ ꝓdebat ipo fcō ius sibi acq̄sitū ſz electō ve niebat irritāda nec eligētes erant ex ß fcō ꝓuati ptāte eligēdi. vt in. c. q̄lit'. s. c. sec⁹ āt ī postulatōe. nā si postu lat⁹ administrat ipo fcō postulatō. ē nulla ⁊ postulātes st' ꝓuati ptāte eligēdi ⁊ postulādi ⁊ ad alios canōicos q̄ ñ dliq̄ūt ỏuoluit' ptās. ⁊ si pit' deliq̄ūt deuoluit' ad papā ptās. rō diusitat̃ q̄re magł deliq̄t' ī postulati one q̄z ī electōe q: postulatio initit' gr̃e ⁊ nll'z ius ē acq̄ sitū postulato. vt ī. c. bōe. s. ỏ pos. pl'. electō ꝛo initit' iuri ⁊ ex electōe acq̄rit' ius ī ꝑlatura ipi electo łz ñ acq̄ rat' exercitiū. vt no. glo. ī. c. q̄to. lxiij. vi. hodie ꝛo ipsa electio ipo iure cassat' si elect⁹ admistrat an̄ ꝯfirmatōz

vt ī.c.auaricie.j.e.li.vj.eligẽtes tñ ex ß ñ sũt ꝑuati ptã te eligẽdi q; iure ñ cauet'. Ꝛ̃t ex his ⁊ ex tex.no.q; ptãs ꝛ̃uoluit' ad canonicos ñ solũ qñ alij canonici elegert scient' indignũ ß ẽt qñ al'r ꝛ̃eligᷣrt ꝓbabil'r ꝓp qꝰ icurrũt ꝑuatiõz ipõ fcõ.vt pz ex supdcis.⁊.j.dicẽdis. Jtẽ nõ q; ñ ꝛ̃ferẽs appellatõi sui adũsarij ꝑus int'posite ñ põt allegare suã appellatõz postea int'positã.ß adũsarius bñ põt fũdare se sup appellatiõe ꝑusab eo int'posita lz ipe ñ ꝛ̃tulerit appellatõi postea int'posite abad uersario q; adũsari⁹ ñ ꝛ̃tulerat sue.⁊ ß fac ad qõnem duo fecerũt pacẽ ⁊ ꝓmiserũt sub certa pena se nõ offẽdẽ ꝛ̃emũ vn⁹ offẽdit aliũ ⁊ ille offẽd⁹ sic offẽdit postea offẽdẽtẽ q̃rit' nũq̃d possit scõs agẽ ad penã ꝯ ꝓmũ offẽdẽtẽ exq̃ ipe postea offẽdit:⁊ vꝫ q; sic q; ꝑus offẽdẽdo rupit pacẽ ⁊ sic icidit in penã nec põt allegare pacẽ rupta ꝯ scõz cũ ñ possit se fũdare sr̃ pace quã ipe ꝑusvio lauerat.nã vt dr̃ i lra frustra legᷣ auxiliũ iuocat q̃ committit ī legẽ.⁊ ß vr̃ firmasse bar.i.l.cũ pr̃.§.libt⁹.ff.ꝺ le.ij.fac qꝺ no.ī.l.q̃ro.§.int' locatorẽ.ff.loca. No.i xv. lz.⁊ tene mẽti q; lz ī notorio ñ sit ꝺ necessitate recipienda ꝓbatio.vt i.c.manifesta.ij.q.j.⁊.c.euidẽtia ꝺ accu.⁊.c.ad nr̃am.el.ij.ꝺ iureiu.pt tñ index ad cautelã ꝓbatiõz recipe et reliquũ iudiciarũ ordinẽ ꝑuare. puto tñ q; ps ꝓ q̃ fac notoriũ possit resistẽ ne ꝓbatiõez cogat' adducẽ q; ñ ꝺz onerari supflua ꝓbatõe ar.ī.c.sic ꝺ ꝓba.⁊ i.c.ad nr̃az.si tñ ps ñ resistit ñ vitiat' ꝓcess⁹ ex eo q; sit ꝑuat⁹ ordo iudiciari⁹.qꝺ tene mẽti Jtẽ no.ī xv. porro.plura dcã notãda circa mãz notorij.ꝑ q; ī notorio ñ r̃q̃rit' exaiatõ nec citatõ.⁊ no.singl'r ß vltimũ.nã cõit' dicũt gl.q; saltẽ req̃rit⁹ citatõ.vt no.i.ꝺ.c.ad nr̃az ⁊ i.c.porro ꝺ diuor.cũ silib.ß aũt apte colligit' ꝯrium nã ß allegabat' defect⁹ citatõis. Ꝛ̃t ad hãc allegatõez ꝯfutãdã replicabat' q; exces⁹ erat notor⁹ ⁊ sic ñ idigebat exaiatiõe ⁊ ꝓ ꝯnsnec citatiõe al's reprobatio ñ cõclusisset.⁊ idẽ vr̃ ꝓbari i.c.venerabilẽ.j.e. ß tu itellige vt dixi in.c.cũ oli ꝺ remdi.⁊.ꝺ.c.ad nr̃az.⁊ i.c. vña de coha.cle.⁊ mu.q; vbi fcm̃ ẽ adeo notoriũ q; nlla defensio põt ꝓ pti abñti ꝯpetẽ tũc ñ req̃rit' ẽt citatio. ⁊ i ß casu ītellige istũ tex.⁊.c.venerabilẽ.ꝓ ß tex.in.l.ij.§.q; si de frumẽtaria.ff.ꝺ admi.re.ad ci.pti.⁊ ibi ꝓ bar. ⁊ ß casu itelligit' Jnn.i.c.q̃sto.j.ꝺ trãsla.pla. vbi ß seq̃t'. Sed vbi fcm̃ ñ ẽ ita notoriũ tẽ req̃rit' citatio al's sñia sine p cess⁹ bit⁹ ẽ null⁹. Jn ß casu itellige Jnn.in.c.tua ꝺ coha.cle.⁊ mu.vbi ß tenuit ⁊ alia iura ⁊ auctes q̃ req̃rũt citationẽ.vnũ tñ dcm̃ nõbile q̃tidianũ posuit ß Jm. dicẽs q; vbi delictũ ẽ notoriũ ß ignorat' ꝑsona deliq̃ns puta q; repit' bõ mortu⁹ ī strata vl' furtũ ꝓmissũ ī apotheca põt index sine alic⁹ citatione ex offõ suo inq̃rere nõ tñ ꝯ certã ꝑsonã ß gnãl'r. Ꝛ̃t si aliq̃ noiant' i illa inq̃sitiõe gnãli ꝺz postea ꝓcedẽ spãl'r ꝯ illos q; ꝓcessus fcãs ī gnãli iq̃sitiõe ñ fac fidẽ ī spãli q; ps ñ fuit citata nec vidit iurare testes ⁊ silia.⁊ hãc practicã dic ꝑuare totũ m ꝺz.⁊ ß idẽ firmat bar.ī.l.fi.ff.ꝺ qõ Jtẽ no.ex tex.tres r̃gl'as.ꝓma q; pp auctẽ iudiciariã oĩa pr̃sumũt' rite ⁊ recte gesta.vñ orit' ꝑsũptõ tã respcũ rectitudis ꝓcess⁹ q̃z respcũ iusticie.qꝺ itellige ꝑm Jnn.⁊ bñ post q̃z sñia trãsiuit ī rẽ iudicatã.nã difficilimũ eẽt oĩa acta iudicij sp recẽsere.vñ suffic̃ q; appeat ꝺ sñia p⁹ trãsitũ ī rẽ iudicatã ⁊ oĩa pr̃sumũt' iuste acta.⁊ idẽ dic ī exc̃ica tione q; p⁹ lapsũ.x.diez oĩa pr̃sumũt' iuste acta.⁊ no.ß vltimũ cũ hũc vltimũ articulũ pr̃sũptõis sñie lõge plene exaiani.ī.c.q̃m ꝯ.j.ꝺ ꝓba.⁊ dic vt ibi.scda regla q; testes singl'ares regl'r nõ ꝓbãt. ⁊ dicũt' singl'ares q; ꝺponũt sup diũsis factᷣ ita q; q̃libz ẽ singl'arᷣ ex dcõ suo qꝺ itellige respcũ obiecti.nã respcũ ꝓcipiẽdi sp testes sũt singl'ares q; sẽsus me⁹ ꝓ quẽ ego ꝓcipio ñ ẽ tu⁹ sed me⁹ nec eꝯ.ß dicũt' ꝓtestes ⁊ ñ singl'ares q̃n obiectũ sr̃ q̃ ꝺponũt fuit repñatũ sẽsib⁹ testiũ eodẽ tpe.nã tẽ vident' ꝺponẽ ꝺ eodẽ facto q; diũsitas tẽpoꝝ pt̃ iducẽ diũsitatẽ rer̃ ⁊ testes dñt ꝯcludẽ necessario.vt in.c.in pñtia ꝺ ꝓba.⁊ ꝯcordat huic tex.c.cũ dilecti.j.e.⁊.c.tã lr̃is ꝺ testi.cũ si.r'cia regla ẽ q; negatiua ꝓ rer̃ nãm ꝓbari ñ pt.⁊ q̃tidie solet allegari iste ter.q; negatiua ẽ im ꝓbabil' qꝺ an sit ver̃ idistincte dicã.j.cũ gl Jtẽ nõ q; qsñ pt ꝓbare se nõ fuisse citatũ.⁊ sic vr̃ q; nõ ẽ standũ assertiõi negãtᷣ citatõz exq̃ ꝺ citatiõe ꝯstat vere vel ꝑsũptiue.ß ī ß itelligo vt dixi in.c.cũ pati.j.ꝺ ap. per Li.i.l.si qs ꝺcurio.C.ꝺ fal Ultio nõ ⁊ tene mẽti q; si ī notorio ex supabũdãti inder ꝑuauerit ordiez iuris lz ī aliq̃ ꝺliq̃rit seu defecerit ꝯ ordiez tñ ex ß defectũ nõ ꝺz vitiari tot⁹ ꝓcess⁹.exq̃ ei ad cautelã ⁊ ñ ꝺ necessitate ꝑuat iurᷣ ordinẽ trãsgressio ordis i aliq̃ ñ vitiat exq̃ ordo ñ erat ꝺ sba ꝓcess⁹ ita arguit ß papa ꝯ allegatõnẽ sup defectu citatõis.nã ꝑ dic ꝑsumẽdũ ꝓ citatiõe. scꝺo dic̃ q; ꝑsuppositio q; citatio fuisꝫ admissa tñ exq̃ fcm̃ fuit notoriũ ñ ꝺz ꝓcess⁹ irritari. fac ad qõnez si i cã fuit oblat⁹ libell⁹ iept⁹ q; tal' ieptitudo ñ hꝫ irritari seu vitiari si tal' erat cã ī q̃ ꝺ necessitate ñ exigebat' libell⁹ ꝺ q̃ vir ꝺ qꝺ le.⁊ nõ i.l.vinũ.ff.si cer.pe Jn gl.j.ī fi.q̃re ãt papa ñ mãdauit ī cãu isto istũ epm ꝑuari etiã ꝓprio epatu exq̃ trãstulit se ꝓpria auctẽ:dic q; ad ß ñ agebat' ß solũ ꝓtẽdebat' ꝺ ꝑualiditate electõis ⁊ postulatõis Jn gl.ij.ī fi.ß iura q̃ gl.al'. ꝓ ꝯcor.pñt adduci ī ꝯriũ q; electio ñ irritat' ipõ fcõ si elect⁹ admĩstrat añ ꝯfirmatõz ß ꝺz ꝓ sñiaz irritari.vt ī iurib⁹ pall'.ī gl.ß ī tex.nr̃o postulatio ãnullat' ipõ fcõ q; postulat⁹ admĩstrat añ admissã postulatiõez ꝓ supiorẽ.vñ dicas q; ista iura all'.ī gl.ꝯcordant' ī genẽ q; punit' vterq;.⁊.postulat⁹ ⁊ elect⁹ ⁊ postulãtes q; magᷣ delinq̃t postulat⁹ admĩstrãdo cũ nullũ ius sibi acq̃rat' ex postulatiõe vt ꝭ.dixi ī nõbilib⁹ Jn gl.ī xv. metuebãt ibi. ß ī casu h⁹ ꝺcre.adũte q; ß gl.sentit duas sol'.ad.c.q; pp.j.e.vbi ꝺ q; ipedit⁹ ꝺz ꝯstituẽ ꝓcuratorẽ ad electiõis actũ ñ ãt petẽ vt mutet' loc⁹ electiõis,c⁹ ꝯriũ inuit' ß.et ꝑmaꝭ.ẽ q; istud.c.ī ß recipiat hodie imutatiõez: scꝺa ꝭ.ẽ ⁊ melior distinguẽs int' metũ realẽ ⁊ ꝑsonalẽ vt si met⁹ ẽ real' puta q; timet' impssio circa electiõis actũ tũc hꝫ locũ qꝺ ß ꝺr̃.ñ em̃ ꝺz abñs mittẽ ꝓcuratorẽ vl' venire q; ī ꝑsona vtriusq; timet' impssio.vñ tũc licite petitur vt assignet' loc⁹ idone⁹ ⁊ secur⁹ al's põt recurri ad superiorẽ ⁊ appellari vt ß.et idẽ dicas ī q̃cũq; alio ꝯctu ecclie iminẽte vt si meli⁹ põt expediri ex̃ ecclia q̃z in ecclesia pp metũ realẽ ꝺz capl'm exire eccl'iam ⁊ ire ad locũ securũ.ꝺ q̃ vide pulchre ꝑ Jnn.ī.c.ij.ꝺ no.ope.nc. Si xv⁹ met⁹ ẽ ꝑsonal' q; solũ timet' ꝺ ꝑsona abñtis pp inimicitiã vl' odiũ ⁊ tẽ hꝫ locũ.c.q; pp pall' Ꝫ dubitari põt q̃d si maior ps ẽ abñs pp metũ ꝑsonalẽ nũq̃d minor ps teneat' exire ⁊ accedẽ ad maiorẽ: gl.ista ī prin.ñ bñ apit intẽtionẽ suã. Ego putarẽ q; nõ.q; electõ regl'r ẽ fiẽda ī eccl'ia i.c.q; sic̃.j.e.⁊ i.c.cũ terra.s.e. cũ si.vñ exq̃ met⁹ vl' ipedimẽtum ꝯcernit solũ ꝑsonas absentiũ debẽt mittẽ ꝓcuratorẽ si volũt ꝑsonas q;.c. q; pp. loq̃t' indistincte ⁊ pñtes regulariᷣ ꝯstituũt ca.x. q.ij.hoc ius.an ãt vbi met⁹ ẽ real' possit maior ps ꝯstituere locũ securũ ⁊ t'minũ electõis fiẽde.gl. sentit ß q; sic.ß ego puto q; req̃rãt' due ptes.de q̃ dicvt plene dixi i.c.cũ nobis.s.e. Jn ea.gl.ibi sol⁹ tal' timor sufficit ꝛc. Nõ hãc ptic̃lã gl.q; ad iustificãdũ appellatiõez pp timorẽ ipsionis int'positã ñ ẽ necesse q; ipssio fuerit secuta ß satᷣ ẽ ꝓbare q; verisil'r de ea timebat' q; appellatio exꝛ iudicial' ñ req̃rit q; ḡuamẽ necessario ꝓcedat ß satᷣ ẽ q; verisil'r timebat'.vt ī cle.sic̃ de ap.⁊ fac̃ qꝺ no. ī.c.cũ nobis.s.e.vbi idẽ sentit Jnn Jn ea.gl.ibi al's null⁹ eẽt ꝯsens⁹. No.gl.apte em̃ sẽtit q; electio facta p metũ ẽ ipo iure nulla vñ ñ hꝫ locũ ß illa regla coacta volũtas ẽ.ꝺ q̃ ī.c.merito.xv.q.j.rõ ẽ q; i electõe req̃rit' ñ solũ ꝯsens⁹ ß etiã liber ꝯsens⁹. met⁹ eĩ etsi ñ tollit ꝯsensũ tollit tñ libtatẽ ꝯsens⁹ q; vbi int'cidit met⁹ ibi ꝯsens⁹ ñ ẽ liber.vt ī.c.cũ locũ ꝺ spõ.vide gl.xxiij.q.v notificasti ⁊ bonũ tex.ī.c.vbi ꝓiculũ.§.ceterũ.c.ti.li.vj

Et q̄ ñ teneat tal electō sentit Inn.ħ cui⁹ p̄riñ sētit i c.q̄ sic.j.e. Hz tu distigue vt dixi plene i.c.lz.s.e. In gl.i ℵ. ꝑstaret ibi vl̄ posset suppleri marie si vocati ñ fuissēt sed⁹ gl.ē q̄ p̄supposito q̄ isti canōici abn̄tes dficerēt i ꝓbādo metū nihilomin⁹ debuissēt obtinē si nō fuissēt vocati ad electōnē. ⁊ rō ē q⁹ erq̄ p̄ntes deliq̄ūt i admittēdo postulatū circa admīstratiōez eccl'ie ptās eligē di fuit deuoluta ad alios canōicos q̄ nō deliq̄ūt. nā ꝓp̄ist⁹ delictū canonici st' ipo fcō ꝓuati ptāte eligē di. vt inuit' ħ i l'a.iō cessante oi metu ptās deuoluitur ad alios lz pauciores.ſ. ħ dubiū ē q̄d si abn̄tes vocati noluerī ꝓarē sine iusta cā p̄ntes āt ꝓp eoꝝ delictū ꝓuāt' ptāte eligēdi ad quē deuoluet' ħ ptās an ad supiorem an ad istos ꝓcanonicos q̄ vocati venire noluerī. credo q̄ ad supiorē q⁹ isti ꝓtenētes venire fecerūt se alienos vt in.c.cū nob.s.e.vñ tota ptās capl'aris rmānsit penes p̄ntes merito succedūt iura q̄b⁹ caue' q̄ si capl'm deliquit ptās deuoluit' ad supiorē. vt in.c.q̄q̄z.e.ti.li.vj.⁊ ħ forte sentit gl.ħ dū dic si vocati nō fuissent. sec⁹ g̃ si fuissent ⁊ sine iusta cā venire noluissent. In gl.in ℵ. recepit ibi q⁹ nō erat notoriū. vult g̃ gl.q̄ q̄n aliq̄d est notoriū alijs ß ñ iudici q̄ tē iudex recipiat ꝓbatōz ac si fcm̄ ñ fuissz notoriū. Hz tu dic q̄ iudex ħ cāu hz dupli cē viā ꝓcedēdi.p̄ ꝓuando iuris ordinē. ſcdo recipiēdo ꝓbatōz sup notorio et ꝓcedē sic ꝓcedit' sup notorio d̄ q̄ vide bo.gl.⁊ qd̄ ibi dixi i.c.ad nr̄am el.iq.d̄ iurīur. ß ē dubiū q̄ si iudex ꝓcessit ac si fcm̄ eēt notoriū sibi tn̄ ꝓstabat q̄ fcm̄ nō erat notoriū. d̄ q̄ vide p Inno.in c.tua d̄ coha.cle.⁊ mu.⁊ dicā i.c.vīa.e.ti. In gl.i ℵ. p̄sumit' in fi.vī g̃ gl. velle q̄ istud.c.in ħ hodie sit ām̄ tatū qd̄ nō ꝓcedit. ß intelligēd⁹ ē tex. post⁹ trāsiuit i rē indicatā. d̄ q̄ tn̄ dicēdū vt plene dixi i.c.qm̄ d̄ ꝓba. In gl.i ℵ. ſm rex nām.no istā glo.i mā negatiue ad quā q̄tidie fit remissio.⁊ vide aliam gl.i mā satisplenā vj.q.vl.i.c.actor.⁊ ħ gl.i effectu possz diuidi q̄ ad ter. i tres ptes nā p̄ q̄rit d̄ itellectu illoꝝ ℵ hoꝝ q⁹ negatiua p rex nāz ꝓbari ñ p̄t. ſcdo q̄rit an sit idistincte dex q⁹ negatiua ꝓbari ñ possit. r'cio icidēt' ānectit cui incumbat on⁹ ꝓbādi negatiaz. Quo ad p̄mā q̄ēz gl. dat duas exposit̄oes. p̄ vt dicat' p rex nāz. i. ſm curs ū cāx. et exꝓne. i. hz ꝓsuetudiez. nā ꝓsuetudo ē alt'a nā. vt no. i. .l. actor. C. d̄ ꝓba. ſcdo expōit hz nāz. i. p nālē ꝓbatōz .i. p cāz rei. ⁊ sec⁹ gl.ē q⁹ negatiua ñ p̄t ꝓbari p aliquam cāz realē q⁹ ñ entz ñ sūt cāe. ñ ens ei ñ mltiplicat spēm ⁊ p ꝓns ñ p̄t directe p sensū ꝓcipi iō nec ꝓbari. Et p clariorē itellectu ⁊ expōe gl.ħ ītrat scdaz q̄nē. nunq̄d sit dex indistincte q⁹ negatiua ñ possit ꝓbari. ⁊ i ħ gl.i effectu distinguit q⁹ q̄dā ē negatiua vaga. i. ñ restricta ad certū tp̄s locū vel p̄sonā ⁊ tē ista negatiua nō p̄t ꝓbari directe vl̄ idirecte. ſ. p testes. nā si generalr nego q⁹ nō ꝓsequit' mr̄imoniū cū berta nō ē possibile q⁹ p testes istā negatiuā ꝓbē. ß si negatiua hīet r̄strictōz tp̄is loci vl̄ p̄sone tē p̄t ꝓbari idirecte. i. p obliquū seu p q̄ndā cāz media exēplū accusat' q̄s q⁹ it'fecē ticiū i scda hō noctz i platea. accusat⁹ p̄t ꝓba re q⁹ nō it'fecē ꝓbādo p obliquū nā poterit ꝓbare q⁹ i scda hora noctz erat cū q̄busdā amicz i alio loco ita q⁹ nō erat possibile q⁹ ibi exns potuissz it'ficere i platea. vñ testes directe ñ d̄ponūt q⁹ nō it'fecē. ß ex dictz eoꝝ r̄sultat ista ꝓbatio q⁹ ñ it'fecē ⁊ ita valida ē ꝓbatō ista q⁹ p̄fert' ꝓbatōi fcē d̄ affirmatiua. d̄ q̄ vide gl.no.i.c.clici.lxxxj.di.q̄ dic⁹ q⁹ si duo testes clici dicūt q⁹ clic⁹ cōmisit maleficiū tali nocte ⁊ accusat⁹ ꝓbat p alios duos testes etiā laicos q⁹ illa nocte fuit cū eis ita q⁹ ñ potuissz cōmittē istud maleficiū quī ip̄i vidissēt. ħ ꝓbatō p̄fert' ꝓme q⁹ ē p reo ⁊ re⁹ ē fauorabilior. nā iura sūt ꝓmptiora ad absoluēdū q̄z ad cōdēnandū. vt i.c.ex lr̄is d̄ ꝓba. ⁊ i.l.abn̄tē. ff. de pe. q⁹ g̃ dī q⁹ pl⁹ credit' duob⁹ testib⁹ affirmātib⁹ q̄z cētū negātib⁹. vt no.i.c.sup ħ d̄ renū. ñ hz locū i negatiua sic coartata ß i negatiā credulitatz vel purgatiōis. arg. c. ad nr̄az. j. d̄ ꝓba. Jo.an. ħ dixit q⁹ vbicūq̄z negatiua cadit directe i sensū testz sic affirmatiā p̄t directe ꝓbari sic affirmatiā. exēplū si vivo te ñ hīe pileū i capite pos sū ita directe d̄ponē sic si vellē ꝓbare affirmatiuā. nā ita directe ꝓcipio te nō hīe sic ꝓcipio te hīe i cāu q̄ babes. Hz vbi negatiā directe nō cadit i sensū testis hz p quādā cām mediā seu p obliquū tc nō p̄t directe ꝓbari hz idirecte. pone exēplū i t'minis p̄missis si accusat' titi⁹ q⁹ cōmisit maleficiū ſcda hora noctz ⁊ titi⁹ ꝓbat q⁹ ea hora erat alibi cū q̄busdā amicz. nā ħ casu testes directe ñ p̄nt ꝓbar q⁹ ñ ꝓmisit maleficiū ß idirecte. ⁊ i ħ multū ist̄at Jo.an. ħ. m'ti tn̄ tenuer' ꝓ p̄mū mēbrū ⁊ p̄ serti Jo.d̄ lig. dicēs q⁹ nūq̄z negatiua directe p̄t ꝓbari nec directe cadē i sēsū testz. nā affirmatiua ꝓbat' p obiectū repūtatū sensui p quē ꝓcipit' ß ñ ens ñ m'tiplicat spēs ⁊ sic ñ p̄t directe ꝓcipi p sensū ß idirecte. ſ. p rmotionē a sēsu q⁹ erq̄ aliq̄d nō repūtat' sensui vis⁹ p ħ me diū iudico q⁹ nihil ē i loco hz ist⁹ d̄ nihil directe ñ ꝓcipit' merito tex. cōit' dixer' gnālr q⁹ negatiua nō p̄t ꝓbari p rex nāz. ⁊ ħ opi. verior vī d̄ sbtilitate. ⁊ vī ēt placē do. an. nā dic idirecte negatiaz posse ꝓbari directe nūq̄z sibi placuit. ē tn̄ vex q⁹ q̄n ista negatiua est bn̄ coartata tāte potētie ⁊ ℵtut'z sic ꝓbatō affirmatiua. tn̄ i effectu nō rfert q̄ opi. sit verior. nā ꝓbatō ꝓcludit erq̄ fit sr̄ negatiua mōis p̄dictz. ad ħ. c. r'cio loco d̄ ꝓba. Tene g̃ qd̄ p̄dcm̄ ē qd̄ negatiua ñ bn̄s determinatōz nō ē, ꝓbabil' se c⁹ si ē dēt'miata ⁊ restricta mōis p̄dcis. vt i.c.ex tenor d̄ testi. cū si. ħ vera i ꝓbatiōe fiēda p testes. nā p iuramētū ꝓpriū q̄nq̄z ꝓbat' negatiua vt i iuramēto purgatorio cū q⁹ iurat q⁹ nō ꝓmisit maleficiū l'q⁹ nō ꝓrit l'q̄d sile. vt i.c.q̄tiēs d̄ pur.ca.⁊ i.c.p̄ntiū d̄ testi. cū si. ꝓbat' ēt p iuramētū adūsarij cū rndet ad positiōz. vt i.c.j. d̄ ꝓfes. li.vj. illa tn̄ nō ē ꝓpria ꝓbatō q⁹ ꝓfessio ē pot⁹ ꝓbatō nis releuatio q̄z ꝓbatio. vt dixi sr̄ rubrica d̄ ꝓba. Itē p̄t ꝓbari negatiā q̄n hz iplicitā affirmatiuā q⁹ tūc resoluit' i affirmatiaz. vt i.c.ſr ħ pal'. ⁊ ħ sufficiāt q̄ ad se cūdā. q. Quo ad r'ciā ħ gl.⁊ cōit' alie gl. istū articulū exainātes ꝓcludūt q⁹ si negatiā ē ip̄robabil' trāsfūdi tur on⁹ ꝓbādi i adūsariū. ß si ē ꝓbabil' icūbit on⁹ ꝓbā di negāti. Hz tu vide plen⁹ p Jo.an. i regl'a sine possessiōe i mercu. d̄ re iur. li.vj. ⁊ p bar. i.l. ħ iure. ff. de ℵ. ob. ⁊ p Jo.cal. ħ. Ex q̄x dictz breuit' ꝓclude q⁹ aut aduersari⁹ hz intētōz fūdatā sup affirmatiā ⁊ tē neganti incūbit on⁹ ꝓbādi siue negatiā sit ꝓbabil' siue ip̄robabil'. Imputat' em̄ sibi si intētōnē suā ꝓbare nō p̄t. arg. vj.q.ij.i.c.si tm̄. ⁊ i.c.plerūq̄z. ij.q.vij. vī ꝓbari iudicio meo i.d.c.j. d̄ ꝓfes. li.vj. vbi dī q⁹ positō sup negatiua ip̄robabili p̄t admitti si iudici equuz visū fuerit. g̃ on⁹ ꝓbādi hāc negatiaz ñ trāsfūdit' i adūsariū al's ñ eēt necesse sr̄ ea facē positōz q⁹ adūsari⁹ hīet ꝓbare affirmatiuā. Itē idistincte admitter' positō sup tali negatiā im probabili c⁹ p̄riū inuit' ħ. ꝓ hac pte fac cōis regl'a iurz ⁊ rō nāl'. nā q̄sq̄z dz ꝓbare id qd̄ ē cā sue intētōis et nō exq̄rere ꝓbatōz ab adūsario suo. v.q.vl. actor. l.j. C. d̄ ꝓba. ⁊ l.ei incūbit. ff. e.ti. Si em̄ ꝓbari nō p̄t dici sibi p̄t deficit tibi ꝓbatio nō ius. vt i.l. duo sūt ticij. ff. d̄ te. tu. fallūt p̄dcā q̄n sup affirmatiā ci⁹ qd̄ negat' iura mā dāt scp̄turā ꝓfici. nā si tūc nego factū tibi stati fcō icūbit on⁹ ꝓbādi ꝓ scp̄turā. tū q⁹ iura mādāt ꝓfici sup illo scp̄turā. tū q⁹ ē p̄sūptō q⁹ nō fuerit fcm̄ erq̄ ñ appet scp̄tura ⁊ p̄sūptō trāsfert on⁹ ꝓbādi i adūsariū. vt i.c. vnico vt ec. bñfi. hīc dixit no. Inn. i.c. sup his d̄ accu. q⁹ si ꝑ electū excipio q⁹ nō ē clic⁹ sibi icūbit on⁹ ꝓbādi q⁹ sit clic⁹ q⁹ iura mādāt sup ordīs collatiōe lr̄as fieri ij.q.j. legū. ⁊ idē no.gl.ij.q.vj. i suā. ⁊ no. diligent' ħ dictū ⁊ ples cāus i q̄b⁹ iura req̄rūt scp̄turā. vide p gl.i.c. .j. d̄ censi. li.vj. Et i fi.gl. ħ lec. p̄ma facī ꝓpium q⁹ ibi dī q⁹ asserēti aliquē eē nō soluēdo icūbit on⁹ ꝓbādi. g̃ nō ē vex q⁹ p̄sumit' q̄libz idone⁹ ⁊ potēs glo. nō soluit multi stāt ꝓrio. Sed tu tene opi. glo. de qua bar. facit

magnū festū.i.l.si xo.ff.q̄ satisfa.co.q̄ p multa iura cō cludit 7 bñ q̄ fūdati se sup pauptate vl' diuitijs incū bit onus ꝓbādi. 7 sic si nego aliquē eē diuitē vl' pau perē bēo ego ꝓbare ℔. Jn gl.i.xv.singlares ibi ñ fuit ci tat⁹ q̄ ego sciā.aduerte q: ℔ pticula gl.pōt hīe duos intellect⁹.ꝑm⁹ q̄ sic ꝛponendo tal' ñ fuit citat⁹ q̄ ego sciā ego sic iurās ñ incurro piuriū.7 sic intelligēdo gl.ē xva scōs itellect⁹ē q̄ p ista xva ꝓbat' illū ñ fuisse citatū 7 iste itellect⁹ ñ ē ver⁹ q: pot'at citari me ignorāte.et iō doc.cōit' di.q̄ tal' ꝛpositō ñ fac fidē.ß tu dic ver̄ nisi iste i dcō suo addidisſz q̄ nō potuisset citari q̄n ipe sci nisſz.puta q: fuit secū tota die q̄ fuit citatus. 7 isto mō pt ꝓbari negatia i alijs t'mis.nā posset aliq̄s dicē tal' ñ ꝓmisit tale homicidiū q̄ ego sciā nec potuisſz cōmittē q̄n ego scirē q: ego fui secū illo tpe homicidiū fuit cō missū.ad ℔ vide bo.glo.i.l.j.§.j.ff.d' iti.actuq̄ ꝓua.7 p bal.i.l.si q̄s p triginta si ꝛ fen.fu.ꝓtro.col'.x.7 no.hoc dcīm ¶ Jn ea.gl.ibi ad legatū nūciū ꝛestin auert'. No. bñ hāc pticulā gl.ex q̄ hēs iūcto ter.q̄ si is q̄ dī citat⁹ misit nūciū ad iudicē p̄sumit' q̄ fuerit citat⁹ 7 lz neget se fuisse citatū.hīc no.dic archi.i.c.ꝓposuisti.lxxxij.di.q̄ si ꝓpares coā iudice neget se citatū fuisse 7 petit q̄ an oia aduersari⁹ ꝓbet citationē nō dz audiri.nā p̄sumit' q̄ fuerit citat⁹ exq̄ ꝓparuit i iudicio ¶ Et no.gl.in alio q̄ten⁹ ponit regl'am q̄ asserēti citatōz icūbit on⁹ ꝓbā di.7 ꝓbat' ℔ regl'a.i.c.qm̄ ꝑ d' ꝓba.7 vide qd' dixi in.c. cū pati d' ap ¶ Jn ea.gl.ibi nō tm̄ singli ꝓbāt d' se vī ℔ pticula gl.velle q̄ singli d' ca.fuerint citati⁹ nō ca.ꝑ ℔ fac q: i cā collegij dz citari collegiū et nō singli d' colle gio.quia aliud collegium aliud singuli ꝛ collegio. vt in.c.liberti.xij.q.ij.facit.c.si capl'o ꝛ ꝓcef.pben.li.vj. Do.dic no.ℏ Jnn.q̄ vbi certū ē q̄ faciāt capl'm tūc illi sit citādi capl'r. Dz qm̄ ignorat' penes q̄s ꝓsistat capl'm puta q: q̄libet ps dicit se facē capl'm tūc cautela est vt singuli ꝛ capl'o citent'. 7 ita fuit ℏ actū qd' no. ¶ Jn ea.gl.ibi q̄l'r ꝓbat' capl'm citatū.d' hac mā q̄lit' debeat citari collegiū seu vniūsitas vide gl.plenioꝛē in. d.c.si capl'o.7 tene illā mēti p̄serti i eo q̄ int' cetera dic q̄ i ex plicādis capl'o passiue sufficiūt maiores ꝛ capl'o.q̄a p eos d'ducit' ad noticiā toti⁹ capl'i.tm̄ vtile ē q̄ ꝓgregef vniūsitas si fieri pt 7 tūc fiat citatō collegialit' ¶ Jn ea. gl.ibi q̄ ca.sit excōitus.dic q̄ capl'm vel q̄ vniuersitas excōicari nō pt ß suspēdi vl' int'dici pt.vt in.c.romana .§.i vniūsitatē d' sen.ex.li.vj.7 d' hac mā gl.vide q̄ le.7 no.i.c.ij.de testi.co.7 p Jnn.i.c.penul.7 gl.d' offi. dele. vbi q̄rit' si iudex excōicauit aliquē vt ꝓtumacē nunq̄d iste sit excōicat⁹ si nō erat ꝓtumax Jn gl.i xv.secure ibi nō credo.itelligе istā gl. qn̄ q̄s citat' ad cām.sz si citat' vt veniat ad electiōz faciēdā ipedit⁹ dz mittē ꝓcura torē si vult als ꝓcedet' ad electōz eo abñte.vt i.c.q: ꝑ pter.j.e.q: nō dz ipediri puisio eccl'ie pp ipedimentū isti⁹.7 ℏ et voluit gl.s.i xv.metuebāt. Gl.i xv.nūciū i fi. solue p̄m Hosti.q̄ ad expediēdā cām nō suffic nūci⁹. ß dz mitti ꝓcurato⁹.7 ℏ casu loq̄t' iste tex.7 tex.i.c.j.d' ꝓcu.ß ad allegādū aliq̄d ꝑ abñte puta infirmitatē vel aliud ipedimētū tūc suffic nūci⁹ dz tm̄ līatorie eē testi nat⁹ vt i.c.prudētiā ℏ all'. Jn gl.i xv.ex tr bv cauß in fi. difficultas intelligēdi cās p̄uatiōis maiorꝝ ꝑtis orit' ex tex.ex eo.q: papa ℏ i prin.mādat solū in q̄ri d' vna cā.s. q̄ postulātes admisert postulatū ad administrandū. Se i xv.ver̄.ponūt' due cause.nā ibi vlt' p̄dcās ponit' cā q: p⁹ appellatōz ltīme int'posita p̄sūpsert postulaī Jn xv.nos aūt igit'.dī iplicite q̄ ex trib cāis isti reddi dert se idignos q̄s nō exp̄mit explicite.ß ꝓclude capiē do ſbam eoꝝ q̄ ℏ scribūt'.vt ei dixi iste tex.hz tres lect. Prima ē q̄ isti fuert p̄uati q: receperāt illū postulatū ad administrādū vl' passi fuert eū administrare i spūalibus vl' tpalib⁹ 7 i istū intellectū oēs ꝓueniūt q: clarissime ꝑ bat' i prin.c.7 p̄m eū p̄ sūmaui tex.sc'da lec.q̄ multuz vī placē Jnno.ē q̄ isti fuerūt p̄uati q: postulauert aliū.s. epm Tormacen.p ipssionē laicoꝝ.iste tm̄ intellect⁹ vī ver⁹ i se.ar.c.q̄s q̄s.j.e.ñ tm̄ mtū ꝓgruit lre huic.7 ex ℏ intellectu hēs q̄ postulātes aliquē p ipssiōz laicoꝝ pri uant' ipo facto ꝑ ea vice ptāte eligēdi 7 postulandi et ptās ꝛ voluit' ad alios q̄ nō ꝛliquert lz pauciores nu mero. Quid aūt sit i eligētib⁹ p abusū secular' ptātis: dic vt hī.c.q̄s q̄s pal'.t'cia lec.ē q̄ isti icidert i penā p̄ua tōis q: p̄sūpsert postulare p⁹ 7 ꝙ appellatiōz ltīme int' posita.7 ex ℏ colligit Jnn.ℏ 7 i.c.gtū.s.ti.pri.vnū ca sū i q̄ postulātes ptāte eligēdi 7 postulādi p̄uāt'. bost. tm̄ in.d.c.gtū dicit ℏ ꝓcedē vbi postulatio fieret ex cā 7 a duab⁹ ptib⁹ collegij.monet' q: talis postulatio p̄ua let electiōi vt i.c.scriptū ē.j.e. Dz electores eligētes p⁹ appellatiōz nō p̄uant' ptāte eligēdi lz electio ꝛiat' cas sanda.vt i.c.ꝓsiderauim⁹.s.e.g̃ nō postulātes qm̄ faci unt duas ptes collegij 7 ex cā fuerūt moti. 7 ex ℏ nota vnā dīam int' postulātes 7 eligētes.7 p̄nt isti tres in tellect⁹ ꝓiūgi.7 d' eis iste tex.voluit facē mētiōz. Jn xv. nos igit'.dñ dixit q̄ ex trib⁹ causis isti reddidert se idi gnos.7 ex his hēs tres casus i q̄b⁹ p̄uant' aliq̄ ptāte eli gēdi 7 postulādi 7 itellect⁹.c.remanet clar⁹ ¶ Jn gl.fi. ℏ gl.i effectu tractat duo.p̄ ad quē d'uoluit' ptās eligē di q̄m electores sūt p̄uati pp ꝛlictū ipoꝝ vl' negligē tiā sc'do q̄d si oēs a p̄ncipio n ꝛliq̄rt.ß vna ps tm̄ p̄ ꝛli q̄t ¶ Circa p̄mā q̄eꝝ ꝓclude breuit' q̄ i eccl'ys cathe dr alib⁹ q̄ ad epoꝝ electōz 7 alioꝝ ꝛuoluit' ptās i casu ꝛlicti ad solū papā ß i cāu negligētie fit ꝛuoluto ad p̄rimū supiorē.7 ē hodie d'claratū i.c.q̄ß.j.e.ti.li.vj. 7 dic vt ibi le.7 no.ita q̄ opi.ℏ⁹ gl.approbat' ibi. Jn ele ctōib⁹ xo iferioꝝ p̄latorū seu rectoꝝ nō fit ꝛuolutio ad papā ß ad p̄rimū supiorē vl' ad capl'm p̄m dispōz quā hēs i.c.cū i cūctis.§.fi.s.e.7 i.c.ij.d' cōcef.pben. Jn.ij.q̄one ꝓclude sequendo opi. Tan.q̄ cōit' ℏ tenet' q̄ si aliq̄ ꝛliquūt ptās recidit i pauciores q̄ non ꝛliq̄ rūt.vt ℏ 7 i.c.duōū.s.e.nā p̄uati cēsent' mortui.sic em i casu mortis succedūt supstites i totū ius capl'are.vt i c.gratū.s.ti.pri.ita 7 i casu p̄uatōis pp ꝛlictū 7 si isti pauciores postea ꝛliquūt vl' eligē negligūt ꝛuoluit' ptās ad cū ad quē fuisset facta ꝛuolutio si oēs pariter ꝛliq̄ssent.nō aūt redit ad eos q̄ fuert p̄uati.rō ē q: isti pauciores repñtabāt totū collegiū eis. g̃ ꝛliquētib⁹ ñ succedūt.nā q̄ dicūt q̄ d'uolutio fit ad supiorē.7 ad.c. cū vintoñ.j.e.qd' vī obuiare p̄dcis dic q̄ ibi illi ad q̄s fuerat ꝛuoluta ptās nō fuerāt p̄uati ptāte eligēdi sed electio nō habuit effectū.7 dic vt ibi lati⁹ dicet'.

¶ Werelam. Suffic electio ad obti nēdū dicē eligētē fuisse i possessiōe tpe electōis lz ñ ꝓbz q̄ ꝓprietas in ris eligēdi ad illū ptinēt.h.d.p̄ pōit' fcī narratio.sc'do cāe diffinitō ibi nos igit'.p̄ma tria fac.narrat cāe ꝓmis siōz.sc'da duplicē actoꝝ petitiōz.t'cia rei mōsiōez.sc'da duo fac.nā p̄ diffinit p̄mū articulū cū exp̄ssiōe cāe 7 q̄ dā ter'minatōe.sc'do diffinit sc'dz articulū cū eadē ter'minatiōe ¶ No.p̄ q̄ cardinal' vlt' ꝓprium titulū hz qm̄ ecclīam i gubnatiōe cui⁹ dī gubernator ltīm⁹ 7 pro ea pōt agere 7 defensionē subire tanq̄ ltīmus ecclesie gubernator.alibi tm̄ iste gubernator appellat' ꝓcura tor cū libera.vt i.c.cū nos i fi.s.e.qm̄q̄ appellat' visita tor.vt i.c.is cui.j.e.li.vj. Qm̄q̄ cōmēdatari⁹ vt i.c.ne mo.e.ti.7 li.vñ q̄ ad ptātē agēdi 7 ꝓcurandi bona ec clesie ñ puto q̄ int' p̄dctōs mōs sit dīa.cardinalib⁹ tm̄ solet ecclīa ꝓcedi i ꝓmēdā seu gubernatiōez vt ex fru ctib⁹ q̄ supsūt d'ducti necessarijs expēsis possint ꝓgrue sustētari lz d' alio cōmēdatario sint opi.i iure vt⁹ faci at fruct⁹ suos.d' q̄ ꝑ gl.7 doc.in.d.c.nēo. Jn ℏ tm̄ iudi cio meo multū errāt bñtes istas eccl'ias i ꝓmēdā seu gu bernationē q: dñt tenē eccl'ias illas i pori statu nec di minuere cultū diuinū solitū 7 ex fructib⁹ superantib⁹ deductis expēsis ꝑ statu solito dñt sustētari.ad ℏ vid Jnno.in.c.pastoralis.j.de p̄uil'.vbi dic q̄ si religiosis

ꝓcedit aliq̃ eccl'ia vt ꝙuertãt fruct⁹ illi⁹ ī ꝑpr̃ios vs⁹ intelligit ꝓcessio fcã mõ ꝓdcõ. vt. s. eccliaꝫ teneãt ī ꝑori statu. qz ñ ī ꝟisile ꝙ papa fecerit ꝓcessiõꝫ cũ ꝓiudicio dñi cult⁹. fortⁱ ꝯ ꝓdcã it' ꝑtatõ dꝫ hẽ locũ qñ eccl'ia ꝓcedit cardinalis alteri ī ꝓmẽdã vl' gubnatiõꝫ vt ꝓdixi. ¶ Itẽ no. ij. ꝙ ꝯ clericũ possidẽtẽ eccl'iam ꝑt agi ciuilit' vt remoueat' ꝺ illa eccl'ia tãq̃ ñ ltime istitut⁹. is ꝯ ad cui⁹ collatõꝫ vl' ꝓuisionẽ ista eccl'ia ꝓtinet põt agẽ vt clic⁹ iñ remoueat' ꝛ ꝑ eũ ltime ordinet'. fac'. c. ij. ꝺ in sti. ¶ Tercio no. ꝛ tene mẽti ad ℔ istũ tex. ꝙ ꝓ pẽsione nouit' sb̃tracta annuati solita ꝑstari ꝑt agi possessorio iudicio ad ipi⁹ restõnẽ ꝛ ꝓbata pẽsiõe seu solita ꝑstatiõe dꝫ actor reduci ī eũ statutũ ī q̃ ꝑ erat lꝫ nihil ꝺocet ꝺ ꝓprietate iur' pẽsiõꝫ illã ꝓcipiẽdo ꝛ ī ℔ iste tex. solet mltũ allegari. ¶ Et ex ℔ ꝛ ex tex. collige ꝙ ꝓ istis iuribꝫ incorꝑalibꝫ põt agi iudicio possessorio. ꝛ no. ꝙ eoip so ꝙ pẽsio solita nõ soluit' vĩ q̃s spoliari facultate seu possessiõe ꝓcipiẽdi. alr ãt ñ ꝓtigit ī hmõi spoliatõe. qꝺ intellige ꝑm Inn. qñ pẽsio fuit petita ꝛ ꝺebitor recusauit soluẽ nõ ꝓꝑ ipotẽtiã ꝓꝑ inolũtatẽ. ad qꝺ fac' qꝺ no. Inn. ī. c. suborta. j. ꝺe re iudi. vbi diĉ ꝙ subditi vident spoliare ꝺñꝫ q̃i possessiõꝫ iurisdi. eoipso ꝙ recusant sibi obedire. ¶ No. ibi ꝓ electõꝫ ꝓpl'i ad quẽ ꝺ cõ suetudie ꝛc. iũcto tex. ibi ī q̃si possessiõe pñtãdi ꝛc. tex. ℔ apta ꝓ opi. Inn. ī. c. cũ inc' ī fi. j. ꝺ excep. ꝙ ꝓplus seu parochian⁹ alic⁹ eccl'ie ñ hꝫ ius putãdi clericũ ex eo qz sẽ parochiani nisi al's eẽnt patroni. qꝺ ẽt seq̃t' Jo. an. ī c. vnico. j. ꝺ cap. mo. li. vj. vñ si eccl'ie nõ appeat patron⁹ ꝑsumit' libera ꝛ ius istituẽdi ꝓtinꝫ ad epm ñ ãt pñt parochiani sibi ius vẽdicare pñtãdi nisi al's eẽnt in q̃si possessiõe pñtãdi sen ꝺ antiq̃ possessiõe ad eos ꝓtinerꝫ pñtatio vt ℔ ī tex. ꝛ ī ℔ solet adduci iste tex. ꝓ singulari ad ꝓbãdũ ꝙ ptãs pñtãdi rectorẽ ẽ ꝑscriptibil' etiã ꝓ ꝓpl'm isti⁹ eccl'ie. Jn q̃ tñ sunt opi. ꝯne vt. j. subiũciam. ¶ No. ibi tãq̃ capella suo titulo iũcto tex. ibi ī spũali ꝺ pleno iure. ar. op. ꝙ cardinal' ꝺꝫ ius ep̃ale respcũ iurisdic. ī titulo suo ꝛ ī capellis sb̃iect' titulo. ad qꝺ facit c. bis q̃. ꝛ qꝺ ibi ꝺixi ꝺ ma. ꝛ obe. qꝺ ẽt tenuit Jo. an. ī c. vnico. e. ti. li. vj. ꝛ optĩe fac' ℔ lr̃a ī eo ꝙ papa diĉ istã capellã sc̃i saluator' tanq̃ subiectã titulo sc̃e Suſanne spectare ad cardinalẽ pleno iure ī spũali ꝺ tũc. n. eccl'ia ꝺi. ad aliquẽ ꝑtinẽ pleno iure qñ ipe ꝛ non ali⁹ exercet ibi iura ep̃alia. vt ī. c. qñ. ꝛ qꝺ ibi no. j. ꝺ puil'. Itẽ no. ꝙ ad ualiditatẽ electõis seu pñtatiõis nõ req̃rit' necessario ꝙ eligẽtes vl' pñtãtes hẽant ius eligẽdi vel pñtãdi. ℔ sat' ẽ ꝙ sint ī q̃i possessiõe eligẽdi vl' pñtãdi. ꝓcor. c. ꝓsultatiõibꝫ. j. ꝺ iurepa. Jdẽ q̃ ad ualiditatẽ collatõnis. vt ī. c. cũ oli ꝺ̃ĉã pos. ꝛ ꝓpe. ꝛ ẽ rõ qz pñtatio collatio ꝛ electio sũt q̃i fruct⁹ iur' eligẽdi pñtãdi ꝛ ꝓferẽdi vñ quẽadmodũ fruct⁹ rei corꝑalis ꝑtinẽt ad possessorẽ bonefidei ꝛ nõ ad ꝺñm rei. vt. l. bonefidei. ff. ꝺ acq̃. re. ꝺ. ꝛ no. ī. c. q̃uis. ꝺ resti. spo. ita isti q̃i fruct⁹ ꝺebẽt ꝑtinẽ ad eos q̃ tũt ī possessiõe. ꝺ q̃ plene no. ī. ꝺ. c. ꝓsultatõibꝫ. ꝛ ī. c. q. ꝺe ī inte. resti. ꝛ vide ꝙ ibi ꝺixi ꝛ ad ℔ solet q̃tidie allegari iste tex. ¶ Itẽ no. ꝙ ꝑsentatio patrõi largo mõ ꝑt ꝺici electio. nã ꝓus elegit clericũ ꝛ eũ electũ ꝑsentat epo vel alteri supiori nõ ẽ tñ stricto modo electõ quẽadmodũ fit ꝓ clericos eccl'ie collegiate qz talis electio nõ ꝑt cadẽ ī laicũ ẽt ꝺ antiq̃ ꝓsuetudie. vt in c. massana. ꝛ ī. c. sacrosan. j. e. ꝛ. c. a nob. j. ꝺ iurepa. ẽ eñ electio merũ ius spũale cũ tribuit ius ꝑlature ꝛ administrãdi saltẽ ī habitu. vt no. gl. in. c. q̃to. lxiij. ꝺi. ꝛ ꝓ cã initiat' mr̃imoniũ spũale. vt ī. c. cũ inc' canonicos. ℊ. e. ꝛ ī. c. fi. j. ꝺ trãsla. ꝑla. ℨ ꝫ ꝓ pñtatiõꝫ nõ ꝯbit' aliqꝺ vinculũ spũale nec ẽ mer' ius spũale ꝓꝑ annexũ spũalitati. vt ī. c. q̃to ꝺ iudi. ꝛ ibi pleni⁹ ℔ ꝺeclarau. ꝛ vide qꝺ no. Jnno. ī. c. ꝙ sic̃. j. e. ꝛ ꝓ illã electionẽ q̃ ꝓcedit pñtationẽ nc̃lũ ius acq̃rit' electo. vñ an pñtatõꝫ posset patron⁹ ꝛsilire. ar. ī. c. cũ aũt. j. ꝺe iurepa. ꝛ qꝺ ibi no. ¶ Vltio no. ꝙ vna eccl'ia põt eẽ in possessione ꝓcipiẽdi pensionem annuã ab alia eccl'ia ꝛ ꝓpẽsiõis subiectõe põt agi iudicio possessorio vt. ℊ. ꝺixi. ¶ Jn gl. j. ī fi. tene ℔ vltimũ ꝺictũ gl. ꝛ q̃ten⁹ nolit cãm alteri ꝺelegare poterit recusari vt suspect⁹ vel ab ℔ grauamine põterit appellare. ꝛ idẽ qꝺ gl. ℔ tꝫ. gl. iij. q. vj. ℨ. tria ℵ. sĩ ꝯ ꝑem. ꝛ ī. l. eos. C. ꝺe vlu. ꝛ spe. ī ti. ꝺ ap. ī. ℨ. nũc tractem⁹ ī fi. ad istum tex. põt rñderi ꝺupl'r. ꝓ ꝙ ℔ non fuit appellatũ ab isto cardinali añq̃ fuisset elect⁹ ī papã ℊ pẽdẽte qõne corã eo tãq̃ ꝺelegato fuit ꝓmot⁹ ī papã ꝛ illã qõem ꝺcidit iure ꝓprio ꝺe q̃ agnouerat vt ꝺelegat⁹ pape ꝓmortui. vl' ꝑsuppositio ꝙ ab eo ꝓus fuit appellatũ. loq̃t' tex. ī ꝓncipe q̃ nõ subiĉit' legi ꝑm Hosti. ꝛ Jo. an. ꝛ no. singl'r hãc vltimã so. infert' eñ ex cã ꝙ papa nõ põt vt suspectus recusari. ñ eñ ꝑsumit' ꝙ velit ꝯ iusticiã ꝓcedẽ. ar. xl. ꝺi. c. j. ꝛ ix. q. iij. ī. c. cũcta ꝓ mũm. ꝛ. c. ꝓ ꝓncipalẽ. ꝛ vi ꝺe ad ℔ qꝺ ꝺixi ī. c. cũ venissent ꝺe iudi. ꝛ ī. c. cũ ꝺilecta. ꝺe ꝓbr. vti. vel inuti. fac'. l. prĩe. ff. ꝺ his q̃ inꝑsona ꝺelen. ¶ Jn gl. ij. ibi ad sol'onẽ pẽsiõis noĩe eccl'ie. ¶ No. gl. et ℔ vltia ℵba soluũt formal'r ꝯriũ. nã dũ tolerat' ī eccl'ia tenet' ꝓ ea rñdere ꝛ ꝓ ꝓñs põt ꝓdẽnari noĩe eccl'ie ꝛ effect⁹ ꝓdẽnatõis seq̃t' successorẽ qz eccl'ia ī effectu vĩ cõ ꝺẽnata ꝛ nõ ꝓlat⁹ seu administrator. ad ℔. l. ꝓ⁹ mortẽ. ff. qñ ex fac. tu. ꝛ. c. si gratiose ꝺ rescꝓ. li. vj. ¶ Jn gl. in ℵ. ꝓsuetudie ibi q̃ ꝺat ius eligẽdi. põdera bn ℔ ℵba gl. vĩ eñ ꝓ ℔ sentire ꝙ ius pñtandi poterit acqri ꝓ ꝓpl'm seu laicũ ex sola ꝓsuetudie seu ꝑscriptiõe. ꝛ hãc opi. tenuit ꝺo. marsilius ꝺoc. Jo. an. ad quã inducebat istũ tex. ī eo ꝙ ꝺi ꝺ antiq̃ ꝓsuetudie pñtatio ℔ ptinebat ad ꝓpl'm ꝓꝑ Jo. ꝺe mõte murlo disputãdo tenuit ꝯriũ quẽ sequit' Archi. ī. c. hortamur. lxxj. ꝺi. vbi ml'tũ plene seq̃tur istũ articulũ ꝛ ad istũ tex. rñdet ꝙ q̃ten⁹ facit mentionem ꝺ ꝓsuetudie fuit allegatõ ꝑtis ꝛ nõ pape. nã solũ papa fũdauit se qz ꝓpl's erat ī quasi possessiõe pñtãdi quaꝫ possessionẽ poterãt hẽ vigore iurispatronat⁹. ꝛ idẽ etiaꝫ posset ꝺici ad id qꝺ allegabat' ꝓsuetudo antiq̃ ñ poterat vigore ꝓuat⁹ hẽ pñtatiõꝫ ab ãtiq̃ ꝓsuetudie. nã ꝓsuetudo ꝑt ꝓcurrẽ cũ iure cõi. vt ī. ca. lopite ꝺe censi. Jo. an. ℔ tꝫ ꝑmã ꝑtẽ ꝛ assũpsit postmodũ mãm disputãdi ꝛ posuit disputatõꝫ ī regla ꝙ alicui ꝺe re. in. li. vj. ī mercu. ꝛ ibi tãdẽ ꝓcludit ꝙ ꝯ eccl'iam liberã nõ ꝑt laicus ꝑscribẽ inspiõnat⁹ qz cẽt acq̃rere istud ius annexũ spũali ꝯ ecciam qꝺ eẽ ñ ꝑt ar. ī. c. massana. j. c. ℔ si eccl'ia bẽbat priõnũ tẽ põt laic⁹ ꝯ patronũ ꝑscribẽ istꝺ inspatronat⁹ qz exq̃ istud ius cõpetit laico vĩ ꝑscriptibile ꝓ alĩ laicũ. ego plene istũ articlꝫ exaĩnaui ī q̃dã disputatõe q̃ icipit Augeri. ꝛ ibi ꝓclusi ꝙ lꝫ ista opi. Jo. an. tãq̃ cõior ꝟuaret' ī practica quã moderni cõit' sequũt' tñ ꝺe mero iure pl⁹ placz mihi opi. ꝯria mouebar ꝓ rõnez incõuincibilẽ. certũ ẽ ꝙ laic⁹ nõ ꝑt possidẽ ius spũale ꝛ ꝓ ꝓñs nec ꝑscribẽ. vt ī. c. cõm ꝺe ꝑscrip. ꝛ ī. c. massana. ꝛ ī. c. sacrosanc. j. e. ita nec ius annexũ spũalitati sic̃ est ius pñtãdi qz ꝺe ꝓnexis idẽ ẽ iudiciũ. vt ī. c. q̃to ꝺe iudi. ꝛ ī ca. preterea ꝺe transact. et in. c. trãslato ꝺe ꝓsti. cũ si. vbi iuspiõnat⁹ ꝓ oĩa cẽsẽt tãq̃ ius spũale rõe annexiõis. si ℊ laic⁹ nõ ꝑt mero iure illꝺ ius possidẽ ℊ nec ꝑscribẽ qz ꝑscꝓtio nõ ẽ sine possessiõe vt ī regla sine possessiõe. li. vj. ꝛ ī. ꝺ. c. cãm. nõ ob. si ꝺicat' ꝙ istꝺ ius ẽ possedibile ꝓ laicũ. vt. j. ꝺe iurepa. ꝓ totũ. qz respõꝺeo ꝙ istud ius fuit gratiose laicis ꝓcessuꝫ nõ oĩbꝫ ℔ priõnis ꝺũtaxat fauore ecclieꝫ vt laici inducerent' ꝓ acq̃sitionẽ isti⁹ iuris ad ꝓstituendũ fũdãdũ ꝛ ꝺotandũ ecclias. vt. ī. c. qñ. j. ꝺe iurepa. habilitatio ergo certaꝫ ꝑsonaꝫ ex cã subiecta nõ ꝺꝫ extẽdi ad alias ꝑsonas in quibꝫ nõ ꝓcurrit cã sup qua fundat' illo habilitatio. ar. xvj. q. j. generalr. ꝛ ī. c. cũ cessãte ꝺe ap. nã et priulegiũ nõ ꝺꝫ extendi ad ꝑsonas nõ ꝓuilegiatas, vt in. c. sane ꝺe ꝓuil. ꝛ. vj. q. j. petisti ius ergo priõnatus ẽ possedibile ꝓ patronũ ex gra ꝓcessa a canone ꝓꝓ causam ꝓ dictã. ergo nõ seq̃t' ꝙ sit pariter ꝓ alium laicum possedibile ī q̃ nõ concurrit disp̃ canonica nec causa

ꝑdicta.7 ad ffm̃ tex.satꝫ ꝓt nñderi mõ ꝑdicto.nã papa
i decisiõe solũ fundauit se sup possessiõe ꝓpli.nã exq̃ nõ
apparebat ali⁹ ꝓion⁹ 7 ꝓpls ꝓpu⁹ ꝑntauerat rectorẽ ꝑ-
luptio iuris ẽ q ꝑntauerit rõe iurispatronat⁹ qz ecclia
nõ nascit ß oꝫ q habuerit ꝓstructorẽ.7 iõ i dubio ꝑsu
mẽdũ ẽ ꝑ possessore.ar.ei⁹ qđ le.7 no.i dcõ.c.j.de reli.
do.ß vbi ꝓpls fũdaret se ex sola ꝑscriptiõe nõ video q̃
iure debeat in cã obtinẽ.vtile g̃ ẽ vendicãti sibi iuspa-
tronat⁹ vt fundet se non super mera ꝑscꝑtiõe ß sup iu-
repꝛonat⁹ 7 q ad illud ꝑsumẽdũ allegat ꝑntatões plas
7 tpis cursũ.ad ß facꝫ q le.7 no.i.l.cũ dꝫ i rẽ ẋso.ff.
dꝫ vsu.7 qđ no. Jo.an.i.c.vnico de iurepa.li.vj. In
gl.i ẋ.iconomi i fi. No.bñ hãc gl.q̃ qtidie iũcto tex.so
let allegari. Cũ q̃rit an ẋba snie sint ꝓcipiẽda i ꝓsonã
ꝓcuratoris ꝑntis an i ꝓsonã dñi abntis:nã iste tex.fa-
cit q ẽt dꝫ iure canonico ẋba sint ꝓcipiẽda i ꝓsonã ꝓ-
curatoris seu iconomi.dꝫ iure ẋo ciuili ẽ tex.i.j. C.dꝫ sẽ.
7 intẽ.om.iudi.q̃ adeo stricte hãc obꝛnãtiã exigit vt di-
sponat snĩam eẽ nullã q̃ fuit lata i ꝓsonã dñi q̃ nõ fuit
i iudicio 7 nõ i ꝓsonã ꝓcuratoris ꝑntis. Jn p̃riũ tñ gl.
adducit.c.lz.j.dꝫ ꝓba.7 facꝫ.c.suscitata.j.dꝫ in inte.relti.
vbi tñ gl.j.no.dicit q ecclia nõ multũ curat de ista so-
lẽnitate.vñ tz snĩaz ꝑm illã gl.dꝫ iure canonico siue sit
lata i ꝓsonã ꝓcuratoris ꝑntis siue dñi abntis.7 tenebis
mẽti illã gl.ß tñ i effectu gl.vult q vbi ẋba snie ñ ꝑnt
recte ꝓcipi i ꝓsonã ꝓcuratoꝛis ꝑntis tũc ꝑnt sine vitio forma
ri i ꝓsonã dñi abntis 7 iõ dixit q i cauꝭ mrimonialibus
7 alijs spũalibꝫ necnõ 7 cãis criminalibꝫ ẋba sũt ꝓcipiẽ-
da i ꝓsonã dñi.nã si agit de mrimonio nõ põt ꝓcura-
tor ꝓdẽnari ad reddẽdũ debitũ vxori. Jtẽ si agit vt cle-
ric⁹ ꝓuet bñficio nõ ꝓt ꝓcurator ꝓuari cũ titul⁹ nõ in
bereat ꝓsone sue 7 ꝓsone dñi. Jtẽ i cã criminali si imie-
ret pena relegatiõis nõ debẽt relegari ꝓcurator. 7 idẽ
i silibꝫ t'minis. Hz i alijs i qbꝫ snĩa põt recte ꝓcipi i ꝓso
nã ꝓcuratoꝛis gl.posuit ß duas opi.antiqꝫ legistarũ.
nã qdã dixerũt vt Jo.basian⁹ 7 Bulga.q sine dñs fu
it i iudicio a ꝓncipio siue nõ exq̃ ꝓcurator postea inꝛ-
uenit ferẽda ẽ sp snĩa i ꝓsonã ꝓcuratoꝛis 7 adũte q: gl.
ß repit cõit corrupta.nã all'. Ja.balduinũ.7 dꝫ dicere
Jo.basian⁹.vt no.i.d.l.j.scda opi.fuit martini dicẽtis 7
tenẽtis qđ tũc ꝓcurator ẽ ꝓdẽnãd⁹ qñ dñs nũq̃ fuit i
iudicio.sec⁹ãt si dñs fuit a ꝓn°.i iudicio 7 litẽ ꝓtesta-
t⁹ ẽ 7 ß difficultas ꝓncipaliꝛ ouit ꝓp ter.d.l.j.ibi cñ põ
derat q dñs nõ fuerat i iudicio 7 iudex ꝓdẽnauit ꝓcu
ratorẽ.vñ sũpsert multi ar.a p̃rio sensu q si dñs fuit a
ꝓn°.i iudicio nõ dꝫ ꝓcurator.ß dñs ꝓdẽnari q: ipe do-
min⁹ ꝓ testatõz ẽ effect⁹ dñs istãtie. sz gl.ista nõ valẽs
discernẽ ẋitatẽ ꝓp arduitatẽ qõnis ꝛcludit vt omniũ
opi.saluet vtile eẽ ferre snĩaz i ꝓsonã vtriusqz.s.dñi 7
ꝓcuratoris.7 ß fuert ẋba glosatoris iuris ciuil'.i.d.l.j.
vbi i effectu hꝫ ista gl. Hz ꝛ vltimũ ꝛsiliũ insurrexerũt
qdã dc.vt no.i.d.l.j.dicẽtes q ꝑm istam practicã fru-
stratoriũ eẽt i ꝛsiliũ.l.i.l.furti i.§.siqs alieno noie.ff.de
bis q̃ no.infa.vbi lex ꝛtulit q si quent⁹ actiõe famosa
vult vitare infamiã ꝓstituat ꝓcuratoꝛez q: ꝓcurator
ꝓdẽnabit nec ipe efficiet ifamis cũ sit ꝓdẽnatus alieno
noie.nec dñs cũ snĩa nõ fuerit lata i ꝓsonã sua. 7 dꝫ itel
lectu illi⁹.l.dixi i.c.cũ.t.dꝫ re iudi.vñ dicebãt illi dc.q
si index ꝓdẽnaret ꝓcuratorẽ ꝑntẽ 7 dñm absentẽ non
tenẽt snĩa respcũ dñi.ar.l.si mihi 7 titio.ff.dꝫ ẋ.ob.ß so
lũ tenẽt i eo q fuit ꝓdẽnat⁹ ꝓcurator.7 sic dñs euitaꝛ
i ꝑcedẽti casu infamiã. Jo.an.ß mirat de illa subtilita-
te legali vt snĩa corruat ex eo q: fuit lata i ꝓsonã dñi 7
nõ ꝓcuratoris.nã exq̃ ꝓsensu meo ꝓcurator inꝛuenit i
iudicio nõ appet rõ sufficiẽs q̃re nõ valeat snĩa lata in
ꝓsonã meã. Hz tu vide rõem h⁹ subtilitatꝫ legal' satis
bonã 7 optimã ꝑ Bar.in.l.j.7 i.l.stipulatio ista.§.siqs
insulã al's i.§.si stipulor.ff.dꝫ ẋb.obl'.fuit em̃ ß legal' ꝓ
uisio fũdata sup.l.q̃cũq̃.ff.dꝫ ac.7 obl'.vbi dꝫ q ea que
nos gerim⁹ dñt sumere initiũ ex ꝓsona nr̃a al's nõ valꝫ
qđ agit' quẽadmodũ eñ in ꝛctu oꝫ q ꝓcurator ꝛcipi
at ẋba i ꝓsonã suã nõ aũt i ꝓsonã dñi. vt in.d.l.q̃cũq̃
7 no.i.l.multũ int'est. C.siqs sibi vl alteri.ita 7 i isto q̃si
ꝛctu.nã i iudicio q̃i ꝛbit vt i.l iij.ff.dꝫ pecu.g̃ oꝫ q ẋ-
ba ꝛcipiant' i ꝓsonã illi⁹ cũ q̃ fuit iste ꝛctus 7 ꝓ hꝫ ꝛclu-
dit Bar.7 bñ q nõ ẽ spãle i snĩa sed idẽ ẽ i q̃libet actu
iudiciali in q̃ inꝛuenit ꝓcurator.vt i ꝓtestatiõe 7 si.et
idẽ qñ ꝓcurator inꝛuenit ex postfacto.nã id qđ secum
gerit' oꝫ ꝛcipi i ꝓsonã suã rõe ꝑdicta. His ꝑmissis tan-
q̃ ꝓ fundamento vt plene habeat' mã bꝰ gl. ꝛcludẽdo
i effectu dcã doc.vtriusqz iuris distingue q aut i iudi-
cio inꝛuenit defensor aut ꝛiũcta ꝓsona aut ꝓcurator
simplr aut admiſtratõ gnãl' vt ltim⁹ puta iconom⁹ vni
vsitatꝫ tutor curator 7 sĩles. ꝑmo casu aut dñs sciebat
q ali⁹ cũ defendebat sine mãdato.7 tũc idẽ i eo qđ i ꝓ
curatore nã ꝑsumit' q habeat mandatũ vel dñs patiẽ
do tacite sibi vi dare mandatũ.ar.in.l.q patit'.ff.mãda
ti.tenuit Bar.in.d.l.j.7 Jnn.in.c.ex pte decani de re-
scrip.aut defensor agebat ignorãte dño nã q̃libet põt
aliũ defendere ꝑstita cautione de iudicato soluẽdo.vt
no.in.c.j.de ꝓcu.i gl.7 tũc ẋba snie fũt ꝛcipiẽda in ꝓso
nã ipius defensoris noie tñ absentis quẽ defendit.pu-
ta ꝓdẽnam⁹ talẽ defensorẽ noie talis 7c. vt i.l. libto.§.
f.ff.de neg.gest.tz Bar.i.d.l.j.scdo casu dic idẽ nam
ꝛiũcta ꝓsona nõ admittit' vt ꝓcurator.l.iij.ff.iud.sol.
vñ faciũt ꝛiũcte ꝓsone nõ nocet absenti si nõ vult illa
gesta ratificare.vt i.l.j. C.q̃by res iudi.nõ nocet.vñ in
dict ẋba dispositiua snie ꝛcipiet i ꝓsonã ꝓsãguinei agẽ
tis.ß ẋba executiua i ꝓsonã ꝓsanguinei abntis.vñ dicꝫ
iudex ꝓdãnam⁹ talẽ reũ ticio actori noie talis ꝛiuncti
sui ad soluẽdũ mille suo ꝛiũcto.nã dẽs scire 7 tenẽ mẽ-
ti q lz ꝛiũctus possit agẽ ꝑ ꝛiũcto sine mãdato ꝑstita
cautiõe dꝫ rati habitiõe.vt i.l.sed 7 he.ff.de ꝓcura.7 in
c.nõnulli in fi.7 i.c.ex pte decani de rescrip.tñ ꝛiũcte ꝓ-
sone nõ recte soluit' ß solutio dꝫ fieri dño 7 si nõ ẽ pns
debꝫ pecunia deponi i loco tuto.vt no.ꝑ gl'.et doc.i.l.
vero ꝓcuratori.ff.de solu.et ex hoc hẽs practicã ꝛficiẽ
di libellũ qñ ꝛiũctus agit ꝑ ꝛiũcto vt ꝛcipiat ẋba di-
spositiua 7 executiua ꝑm q.s.dixi de snia. Tercio casu
qñ inꝛuenit ꝓcurator simplex tẽ ẋba q̃ recte ñ ꝑnt cõ
cipi i ꝓsonã ꝓcuratoꝛis ꝑntis nec ꝓcurator dñt ꝛcipi i ꝓsonã dñi.vt no.ß
7 i.d.l.j.tñ dꝫ iudex conari q̃ztũ ꝑt vt ẋba dirigibilia
i ꝓsonã ꝓcuratoꝛis ñ dirigat i ꝓsonã dñi.ß si ẋba ꝑnt
recte ꝛcipi i ꝓsonã vtriusqz tũc aut dñs nũq̃ fuit i iu
dicio 7 tẽ ꝑm oẽs dñt ẋba cõcipi i ꝓsonã ꝓcuratoꝛis ꝑ
d.l.j.aut dñs fuit a ꝓncipio i iudicio sed postea dedit
ꝓcuratorẽ.7 ß cãu sĩ opi.ꝑm Bar.7 mihi satis placꝫ
vt ea q̃ sequũt' debeãt geri i ꝓsonã ꝓcuratoris ꝓ rõnẽ
ꝑdictã.si aũt alit' fieret nõ teneret snĩa dꝫ iure ciuili.vt
i.d.l.j.ß dꝫ iure canonico plz mihi opi.gl.i.d.c.suscita-
ta.q: exq̃ bẽm⁹ ꝓsensũ dñi nõ ẽ curãdũ de ordine ẋbo
rũ.ar.ex his q̃ le.7 no.i.c.j.dꝫ pac.7.j.q.vij.q̃tiẽs 7.xxiij.
di.psalmista.tñ ad maiorẽ cautelã ꝓt i pdcõ casu ꝓua
ri ꝛsiliũ bꝰ gl.7.d.l.j.vt ferat' snĩa in ꝓsonã ꝓcuratoꝛis
et dñi nõ vt dñs ꝓdẽnet' directe ß i ꝓsonã ꝓcuratoris
vtputa ꝓdẽnem⁹ talẽ ꝓcuratorẽ sempꝛonꝫ 7 ipm sem
pꝛonium in ꝓsonam sui ꝓcuratoris.7 hoc fuit de mẽte
Bar.i.d.l.j.7 ẽ vtile ꝓuare hãc practicã qñ dñs aliq̃n
fuit i iudicio vtjcunq̃ opi.ꝑmisse.ß si dñs nũq̃ fuit in
iudicio nõ ẽ opꝰ ꝓuare illã practicã q: tũc ꝑz oẽs recte
ꝛcipit' snĩa i ꝓsonã ꝓcuratoris.vt in.d.l.j. Quid ãt si
ß cãu ferat' snĩa i ꝓsonã domi ꝑsentis:7 ꝛcludit Bar.
in.d.l.j.valẽ snĩam q: dñs ẽ vtiliꝛ dñs instantie.q̃a ex
his q̃ agũt' i iudicio ꝑ ꝓcuratorẽ vtilis actio acquirit'
dño 7 directa ꝓcuratori.vt i.l.si ꝓcurator.7.l.in cau-
se in fi.ff.dꝫ ꝓcur.vide bo.gl.in mã in.c.j.dꝫ vsu.li.vj. q̃
no.ponit an 7 qñ 7 q̃d q̃rat' dño ex facto ꝓcuratoris.
vñ exq̃ dñs ẽ ꝑns 7 ꝑsentit snĩam in se ferri valebit sen
tentia.secus si esset abns rõne ꝑdicta. Ex his inferꝛ
ad quotidianã qõnem. pone q ꝓcurator semper fuit

in iudicio ꝙ dñs fuit citat⁹ ad ſniam q̄ nō ꝓparuit nū-
q̄d teneat ſnia lata ꝯ dñm tāq̄ ꝯ ꝓtumace:tw. Lamb
tus ꝺ rāpombꝫ vt refert 7 ſeq̄t. Bar.in.ꝺ.l.j.cōſuluit
ꝙ nō.q: exq̄ dñs ꝓſtituit ſeꝝ ꝓcuratorē ꝺeclarauit aiꝫ
ſuū ꝙ volebat ꝑ alium litigare ꝙ nō ꝺebuit iudex citare
dñm ad ſniam audiēdā nec dñs tenebat ꝓparē q: cui
libꝫ ē ꝓceſſū ꝓparē ꝑ ꝓcuratorē vt i.l.j.ff.ꝺe ꝓcur.
¶ Quarto 7 vltio cāu cū hñs generalē admiſtratiōꝫ
fuit i iudicio.dic q: nō refert an ꝛba ſnie ꝓferāt i ꝑſo
nā ſuā an in ꝑſona dñi ꝑm bar.i locis ꝓall.7 �members cāu dic
ipe ꝓnt itelligi iura canonica.q̄ nō videnť facē ꝺriam
i hac materia.nā loquūť i iconomo eccl̄ie vl̄ alteri⁹ vni
uerſitat̄ ita loq̄ť.c.lꝫ.7.c.ſuſcitata ꝓal̄. 7 rō h⁹ ꝺci eſt
q: generalť admiſtrator ꝑt ꝛba ꝓcipe i ꝓcto i ꝑſonam
dñi q: pōt illi directe acq̄rere cū hēat ltimā admiſtra-
tōꝫ.vt i.l.eū q̄.§.ſi actor.ff.ꝺe ꝓſcri.pe. ꝙ idē dicēdū i
iudicio vbi q̄ ꝓbiť.vt.§.ꝺixi.7 ex p̄dcis hēs hāc mate
riā ꝺeclaratā. ¶ In gl.i ꝛba ꝑ multa tꝑa i fi. No.iſtā gl.
ex q̄ iūcto tex.hēs ꝙ qñ agiť poſſeſſorio ad p̄ſtationeꝫ
cenſus vl̄ pēſiōis ſubtracte nō ē neceſſe allegare caſuꝫ
q̄re ꝺebeat pēſio vl̄ cenſus ꝙ ſatiť ē ꝺicē ꝙ erat i poſſeť
ſiōe ꝓcipiēdi 7 nouiť fuit ſibi ſubtracta.vt ſatiť ꝓbat̄ ꝙ
i lr̄a.7 idē nōuit Jnn.i.ꝺ.c.ꝓuenit ꝺ cenſi. Si āt agiť
petitorio 7 ſupꝓprietate iuriť ꝓcipiēdi cenſū ſeu pēſiōꝫ
ꝺꝫ allegari cā.ita ꝺꝫ itelligi.c.ꝓuenit ꝺ cenſi.ꝓall.7 rō
p̄mi ꝺci ē q: ſpoliat⁹ añ oīa ꝺꝫ reſtitui nec ꝺꝫ añ reſti-
tutōꝫ admitti aliq̄s ſup iure ꝓprietatis.vt i.c. fi.ꝺe or.
cog. ¶ Dꝫ ꝯ hāc gl.7 tex.op.vī ei ꝙ nō poſſit agi poſ
ſeſſorio ſup ſolone pēſiōis vel cenſus q: i iſtis obliga-
tiōibꝫ ꝑſonalibꝫ nō ē repire poſſeſſionē nec ꝓprietatem
lꝫ em̄ tu ſis mihi obligat⁹ ad p̄ſtādū oī anno certā pen
ſionē nō tñ ꝓp ꝙ poſſideo ꝑſonā tuā vel aliq̄d q̄ ꝺbe
reat ꝑſone tue ꝙ ſolū ꝑſonaliť obligat⁹ es ad p̄ſtationē
ꝙ nō poſſes agere poſſeſſorio cū ñ poſſit ꝓtingē ſpolia
tio vbi nō ē poſſeſſio.xxxij.q.ij.q̄ ꝛo nō formatū.7 in
c.ad diſſoluēdū ꝺ ꝺſpō.ipu.7 ñ poſſit ꝑ ꝺbito agi poſ
ſeſſorio vī tex.i.l.fi.ff.q̄ꝫ bo. So.ꝓť ꝙ ꝯtrariū Ja.ꝺ
are. Pe.7 Li.i.l.ſi certis ānis. C.ꝺ pac.inſurrexerūt ꝯ
diſpōnē h⁹.c.dicētes.q̄ ꝯ.c.querelā op⁹ ē q̄rela q̄i in-
nuat ꝙ iſtud.c.in ꝙ nō ꝓcedat ꝺ iure. ꝙ locuti ſūt ꝑm
eoꝝ morē.nā q̄ñ nō itelligebāt canones nō valētes ali
ter rñdere dicebāt ꝙ ꝑ errorē ꝓceſſerant. Li.tñ poſt-
modū 7 Jo.an.i.c.ꝓuenit p̄al̄.7 aliq̄d ſenſit ꝙ 7 Bar.i
ꝺ.l.fi.dāt aliū itellectū ꝙ iſte tex.ꝓcedit i obligatione
reali.nā pēſio ꝺebebat ab eccl̄ia ſcī ſaluatoꝛis forte ꝑ
aliq̄ꝺ edificys antiq̄s vñ erat i eis ꝺare q̄i poſſeſſionē
7 ꝓprietatē.ſecꝰ qñ obligatio cēſet mere ꝑſonal̄.nā i ꝑ in
tellectu ꝓueniūt oēs 7 tc̄ lr̄a ē clara.7 ꝺꝫ intelligi ꝙ ec-
cleſia fuit reſtituta ad poſſeſſiōꝫ p̄ſtinā recipiēdi ānuā
pēſiōꝫ.ꝙ ꝑt itelligi 7 ſcꝺo mō ēt i obligatiōe ꝑſonali.ť
qñ ñ appet ꝺ q̄litate obligatōis.lꝫ ei ñ ſit ꝺare poſſeſ-
ſiōꝫ vl̄ q̄i ex ānua p̄ſtatōe ꝑſonali tñ iponiť q̄dā ſtatꝰ
ad quē ꝑt peti vt fiat reſtitutio.7 ꝙ mō ꝑt intelligi iſte
tex.vt pꝫ ex verb̄ ſnie vbi papa ñ reſtituit iſtā eccl̄iam
ad poſſeſſiōꝫ:ꝙ i eū ſtatū i q̄ erat ꝓus ꝛc. vt pꝫ i fi.lr̄e.7
hūc intellectū tenuerūt tw .an.7 tw.car.ꝑ q̄ allego.glo.
no.q.q.ij.nullꝰ.q̄ ꝺicē q ꝙ excōicat⁹ iuſte ꝑt agē vt ante
oīa r̄ſtituat ad cōionē p̄ſtinā 7 tñ ibi ñ ē ꝺare poſſeſſio
nē vl̄ q̄ſi ꝙ potꝰ ē q̄dā ſtat⁹. Ex ꝙ iferť q ñ ſolū cū q̄s
ſpoliat poſſeſſiōe vl̄ q̄i pōt agē ad reſtōnē ſed etiaꝫ cū
imutat̄ ſtat⁹ ſu⁹ violenť 7 iuſte ꝑt agē vt reſtituat̄ ad
p̄ſtinū ſtatū 7 fac̄ optīe i ar.c.fi.ꝺ reſti.ſpol̄.vbi agitur
poſſeſſorio ꝑ libertate poſſidēdi.7 iſte intellect⁹ vī te-
nendus ꝑm bonā eq̄tatē iuris canonici.ſꝫ ꝺe iure ciuili
7 ꝑm ſubtilitatē etiā iuris canōici nō bñ video ꝙ iſte i-
tellect⁹ poſſit ſuſtētari.nā ſi ſolui oī āno tibi.x.nō tñ ſe
quiť ꝙ ſim obligat⁹ ad ſoluēdū i futurū vl̄ ꝑ hoc tu cō
ſtituaris i poſſeſſiōe vl̄ i ſtatu ꝓcipiēdi oī anno in futu
rūnā q̄libet p̄ſtatio hꝫ ſuū effectuꝫ.ſ.ꝺonatiōis.vñ nō
canſat̄ ali⁹ effect⁹ vt oriať ex hoc obligatio i futuꝝ ad
hoc q̄ꝺ no. Bar.in.l.cū i rē ꝛſo.ff.ꝺ vſu. Jō ſi ceſſo a
ſolone nō video q̄ mō tibi cōpetat poſſeſſoriū. Ad iſtū
ter.poſſet rñderi tenēdo ꝓmū itellectū ꝙ ꝙ fiebat ſolū
noie eccl̄ie 7 ſic erat obligatio realis.7 ad materiā vide
q̄ꝺ no.in.ꝺ.c.peruenit. Et ex p̄dictis inferť ad qōnem
quotidianā ꝙ ſi tu ꝑ certa re ſoluebas mihi oī āno pē-
ſionē 7 nūc ꝺenegas ſoluere poſſū agere poſſeſſorio vt
ꝙ. ¶ In glo.fi.in fi. Nota p̄cedēte ſolutionē facit ad
id q̄ꝺ.§.ꝺixi ꝙ ꝯ eum q̄ ſoluit occaſiōe certe rei poſſum
agere poſſeſſorio ſi nunc ꝺnegat ſoluē. Sed ꝯ tex.op.
nā reſpectu pēſionis vnica fuit petitio q: petebat ico-
nom⁹ pēſionē ſubtractā ſibi reſtiti. et papa in ſnia cō-
ꝺēnauit in duobus.nam ꝓmo cōdemnauit in futuruꝫ
ſcꝺo ad penſionē ſubtractā in ꝓterito. So.boſtien.
tꝫ ꝙ duplex eſt petitio licet ꝙ nō ꝺicat. Alq̄ vt Jnno.
ꝺicūt ꝙ ad illā petionē veniebat acceſſorie penſio ſub
tracta ꝺe ꝓterito.nā in iterdicto vñ vi venit oīs cōmo
ditas adempta ratione ſpoliatiōis.vt no.i.c.grauis ꝺe
reſti.ſpo.7 in.l.j.§.hoc interdictū.ff.ꝺe vi 7 vi ar.7 hec
ſo.bona lꝫ em̄ interdictū vñ vi nō ꝺet̄ ꝑ re mobili.vt i
ꝺ.§.hoc interdictū.7 no.in.c.paſtoral̄ ꝺe cau.poſ.7 ꝑ
ꝓtie.tñ bona mobilia veniūt acceſſorie ād rē immobilē
ſubtractaꝫ.vñ ſi expuliſti me violenter ꝺe ꝺomo et pe-
to me reſtitui ꝑ interdictū ad illā ꝺomū veniūt acceſſo-
rie oīa vtenſilia q̄ erāt i illa ꝺomo q: reſtituere eſt i ꝓpri
mū ſtatū reponē. ¶ Dꝫ ꝯ hoc 7 cōtra tex.op. nā interdi
ctū vñ vi cōpetit ꝑ reb̄ ſoli mō ꝓdicto.ſed vtile interdi
ctū cōpetit etiā ꝑ iuriby ſubtractꝫ vt hic.7 ꝺī vtile q̄ñ
ꝛba legis nō ꝓueniunt caſui imminenti ſed mens ꝺūta
xat.vt plene no.ꝑ Li.in.l.ex placito.C.ꝺe re.ꝓmu. vel
ſcꝺo pōt ꝺici ꝑm Jnn.q̄ hic agebat officio iudicis.ar.
in.c.ij.ꝺe offi.iudi.vel poſſet hodie agi ꝓdi.hui⁹.c.que
relā.q̄ꝺ no.tractat etiā hic Jnno.q̄ꝝ ꝓdat̄ poſſeſſio iu
riū incopaliū 7 p̄ſertim iuris eligendi.et vide ꝙ ꝑ cum
7 ꝺ hoc vltio.ſ.reſpectu iuris eligēdi vide ꝓ fede.ꝺ ſe.
ꝓſit.xcvij.vbi recitat ordinate hec dicta Jnno.et iſta
ſufficiant. Abbas.

Cum vinton. Eligētes ſcienť in-
dignū ꝓuati ſťꝑtā
te eligēdi i electiōe q̄ ꝑ occurrit facienda.h.ꝺ.
Diuidit ꝓncipaliť i tres ꝑtes. In ꝓma ponit vota eli-
gētū diuiſa 7 allegatōes vni⁹ ꝑtis. In ſcꝺa ibi illi ꝛo
ponit allegatiōes alteri⁹ ꝑtis. In tcia ibi nos igiť.po-
nit ſniam. ¶ No.ꝑ q̄ aliq̄ꝺ ꝺe caplo eligētibꝫ ſcienť
idignū ꝑtās nō recedit a caplo ꝓp idignitatē 7 ꝺlictū
q̄rūdā ꝙ reſidet penes alios q̄ ñ ꝺeliq̄ūt lꝫ pauciores
nūero 7 iſti repñtāt totū ca.ſec⁹ aūt vbi oēs electores
ꝺeliquiſſēt.tc̄.n.ꝓpe fit ꝑtāť ꝺeuolutio 7 vtrūq̄ ꝺcm
ꝓbat̄.§.c.bōe.7 ꝺic vt lati⁹ ibi ꝺixi. vñ vt ꝺicit ꝙ pe.
ꝺīa ē inť ius r̄ſidētie 7 ius ꝺeuolutōis ꝑtāť.ꝺeuolutō
ꝑtātis fit cū oēs ꝺeliquūt q: tūc capl̄ꝫ ꝓdit ꝑtātē eligē
di.reſidētia ꝛo fit qñ aliq̄ ꝺ caplo ꝺeliquūt ꝓp qꝺ ꝑ-
uāť ꝑtāte eligēdi.nā tc̄ ꝑtās ꝓpe ñ ꝺeuoluit ꝙ reſidet
penes nō ꝺeliquētes ꝓſtituētes totū capl̄m.nā quēad-
modū i cāu mortꝭ nāliſ aliq̄ tñ ꝺ vnitāte remanēte
ꝑtās nō ꝺeuoluiť ſꝫ ꝺī reſidē penes ſuꝑſtites etiā ſi ſit
vn⁹ ꝺūtaxat.vt i.l.ſic.ff.qꝺ cuiuſq̄ vniu.noie 7 i.c.g̃-
tū.§.ti.ꝑi.ita7 i cāu ꝓuatiōis ꝓp ꝺlictū.hñť.n.iſti ꝑ
mortuis.ar.xvj.q.j.i.§.ecce. ¶ Scꝺo no.ꝙ hi penes q̄s
r̄ſidet ꝑtās caplaꝝ ꝓnt ꝓuatꝭ a iure ꝓp eoꝝ ꝺlictū cōi
care ꝑtātē eligēdi ñ ꝙ inhabilitant̄ illi ꝑſus ꝙ ſolū pu
nant̄ q̄ q̄ꝺē ꝓuatio cū cedat i fauorē nō ꝺeliquētū pe-
nes q̄s reſidet ꝑtās pōt ab eis remitti.7 ad ꝙ q̄tidie al-
legat̄ iſte tex.ſec⁹ aūt vbi iſti eēnt ihabilitati ſeu ab of
ficio ſuſpenſi q: tunc nō poſſent ꝑ alios habilitari. vt
in.c.cū ꝺilect⁹.ꝺ ꝓſue.7 i.c.illa.7 qꝺ ibi no.j.e.fac̄ cle.

vt bi q̃ de eta. 7 q̃li. Hic. n. pñt illi de capl'o exneos admittẽ ad eligẽdũ vna cũ eis. vt i. c. cũ ecclia sutrina. de cã pos. 7 ꝓpue. ita pñt admittẽ istos d̃ collegio lz ea vice sint ꝑuati iure eligẽdi ꝓpter ip̃os idignitatẽ. an ãt maior ps possit admittẽ exneũ vl' p ea vice ꝑuatũ iuita minore pter? vide Jo. an. post cõpost. in. c. scriptũ. j. eo. vbi notãter ꝯcludit q̃ nõ quin imo vn⁹ soli⁹ ꝯdictio obuiat dispõi oĩm. ar. i regla i re cõi. de re. iur. li. vj. 7 i. l. sabin⁹. ff. cõi diui. Et ex h̃ no. casũ in q̃ dispositio maioris ptis de vniũsitate nõ ꝑualet dispõi seu cõtradictiõi mnioris ptis qđ vi ꝯ. c. j. de his q̃ fi. a ma. p. ca. 7. l. q̃ maior. ff. ad munic. Hz dic ꝯria ista ꝓcedẽ in negocijs spectantib⁹ ad vniuersitatẽ 7 vbi cã subest disponendi ita q̃ necessitas vel vtilitas suggerit dispõi maioris ptis. sed vbi ista cessat oz q̃ oẽs sint in concordia. ita notanter voluerunt glo. 7 Jnno. in. c. cũ oĩes de cõsti. idẽ. dic vbi id de q̃ agit spectat ad singl'os. ius eĩ 7 ptãs eligendi spectat ad quẽlibet d̃ vniuersitate ꝑ parte. vñ interest cuiuslibet ne forinseci admittant ad eligẽdũ cũ pluribꝫ admissis minas valet vox cuiuslibet. ar. i. c. cũ in. d̃ ꝓsti. Hinc ẽt dixerũt doc. in. c. scẽptũ 7 i. c. q; ꝓpter. j. e. q̃ nõ pñt oẽs de collegio vno ꝯdicẽte ꝓpromittere in aliquã ptãtẽ eligendi. q; nõ pñt isti ius singulor̃ deteriorare eis inuitis. facit qđ i sili nõ in. l. j. C. q̃ sit lon. ꝓsue. secus dicit Cõpost. in. d. c. scẽptuz si maior ps vult aliq̃s introducẽ ꝑ ꝓsilio h̃ndo tũc eĩ ꝯdictio minoris ptis nõ ob. ar. c. obeũtibus. lxiij. di. nã h̃ casu non deteriorat ius singl'or̃ ß ꝓmouet vtilitas collegij 7 iuris ꝓsilio obtꝑat. de q̃ in. d. c. obeuntibus.

¶ Jtẽ no. ar. op. ex tex. q̃ legitimat⁹ ꝑ rescriptũ ꝑt ꝓmoueri ad dignitatẽ epalẽ si legitimatõ fuit facta per sedẽ aplicã qđ tenet hic queda3 glosella q̃ ẽ singl'aris. qđ an sit ver indistincte super eam subijciã. Et ex h̃ 7 ex tex. colligẽ papã posse legitimare laicũ quod est indubitatum quo ad dignitates ecclias̃ticas. vt in. c. per venerabilẽ. 7 quod ibi no. qui fi. sint le. An aũt ꝓsit talis legitimatio quo ad successionem et alia tẽporalia. dic vt ibi diri. ¶ Jtẽ no. q̃ ꝑuati ptãte eligẽdi possũt repelli ab electõis actu per viam exceptiõis. cum enim isti sint ꝑuati ipso iure nõ est opus q̃ ferat' sñia. q; icõtinẽti ptãs icepit residẽ penes alios. vñ valeret electio ab alijs facta lz nulla ꝓcesserit sñia vel declaratio sup alior̃ ꝑuatõe. vt apte colligit' ex. c. bone. et. c. dudũ. s. eo. nã ibi electõ facta a pauciorib⁹ q̃ nõ deliquerant ꝑ ualuit electõi maioris ptis q̃ deliquerant nulla ꝓcedẽte sup dlicto seu ꝑuatiõe sua ꝑuatia seu declaratoria.

¶ Ultimo no. ex fi. lr̃e q̃ eligẽtes scient' indignũ nõ st̃ ꝑuati ptãte eligẽdi ꝑ totã illã vacationẽ. ß in ꝓma electione q̃ occurrit faciẽda dũtaxat siue illa habuerit effectũ siue nõ satis ẽ. n. q̃ illi fuer̃t ꝑuati ptãte eligẽdi i ꝓma electiõe. Ex h̃ eĩ purgatũ fuit eor̃ vitiũ lz. Ui. tenuerit oppositũ. vt. j. dicã. sed ꝓcedẽs dctm̃ ẽ cõe 7 ꝓsonat huic lr̃e 7 seq̃t' etiã gl. in. c. si electio. de elect. li. vj. sup ℞bo integrũ. q̃ idẽ notabiliter dic̃ i casu ꝑuatõis ꝓt' negligẽtiã vt solũ negligẽtes sint ꝓuati ptãte eligẽdi vl' ꝓferẽdi i ꝓma electõe vl' collatõe q̃ occurrit faciẽda. 7 siue illa habeat effectũ siue nõ ptãs incipit resi dere penes oẽs. nã si i ꝑuatõe ꝓpter delictũ hoc ꝓtingit vt hic. fort⁹ idẽ dicẽdũ in ꝑuatione ꝓpter negligentiã nã volus ꝓpõderat culpe seu negligentie. vt in ca. sup lr̃is de rescrip. cũ si. ¶ Jn glo. in ℞. ꝓmeruit in fi. nota hãc gl. singl'r. sentit eĩ apte qđ ꝑdixi. s. legitimatuz ꝑ rescriptũ aplicũ posse eligi ad dignitatẽ epalẽ. Cõtra h̃ dcm̃ glo. vi facẽ tex. i. c. cũ i cũctis i ꝑn. s. e. vbi dr̃ q̃ eligẽdus i epm̃ dz eẽ de legitimo mr̃imonio natus sed legitimat⁹ ꝑ rescriptũ nõ fuit nat⁹ de legitimo mr̃imonio cũ illa q̃litas legitimitat' referat' ad tps natiuitat' q̃ dz eodẽ tpe interuenisse iuxta theoricã. Bar. in. l. ex facto. ff. de vul. 7 pupil. 7 in. l. ꝑcipim⁹. C. d̃ appel. sentit glo. i. c. statutũ i ꝑn. sup ℞bo canonic' de rescrip. li. vj. 7 forte ob h̃ Hos. arguit ꝯ ista gl. ꝑ adducẽdo. l. fi. C. de his q̃ venia eta. ipe. vbi ꝑz q̃ vbi fit mẽtio de legitimate tate dz itelligi de legitima etate nãli non de ea q̃ supplet' bñficio ipiali. Jtẽ appellatiõe mort⁹ intelligit' de nãli nõ aũt de ciuili. vt i. l. ex ea pte. §. insulã. ff. d̃ ꝛbo. ob. 7 ꝑ glo. xvj. q. j. placuit. dixi i. c. cuz sis de ꝓuer. ꝓiu. 7 ita allegãdo in ꝓriũ trãsiuit h̃ Hos. Hostien. seq̃t' glo. in h̃ casu i q̃ in rescꝑto fit mẽtio exꝑssa de dignitate epali. sec⁹ vbi legitimatio fuisset simplicit' fcã. Do. De. de an. h̃ simplr secut⁹ ẽ gl. quãtũcũq; i rescrip. nõ fiat mẽtio de dignitate epali. mouet' q: si ꝓstitutio pape ꝑt quẽ facẽ legitimũ ita q̃ ꝓmoueat' i epm̃. vt i. c. tãta q̃ fi. sint le. iũcto eo qđ le. 7 no. i. c. inotuit. s. e. vbi legitimat⁹ ꝑ subsequẽs mr̃imoniũ põt eligi i epm̃. idez dicẽdũ i legitimato ꝑ rescriptũ ipi⁹ pape cũ lex viua n̄ sit min⁹ potẽs q̃z lex mortua. Jtẽ ꝓm eũ legitimatio q̃ fit ꝑ rescriptũ nõ ꝑt dici ciuilis ß nãlis. nã restituit' ad ꝓmeniũ ius ꝓm q̃ oẽs legitimi nascebant' i auc̃. q̃. mona. effi. sui ꝓpe fi. Do. an. distinguit q̃ aut papa ꝓcessit ꝑ viã dispẽsatiõis. 7 tũc ꝓcedit opi. Hosti. aut per viã legitimatiõis. 7 tũc ꝓcedit ista glo. 7 ex his passus ista redditur difficilis i quo sic dicerẽ q̃ vbi ꝓcessit ꝓnceps ꝑ viã dispẽsatiõis. puta q: dispẽsauit cũ illegitimo vt posset ꝓmoueri ad ordies 7 dignitates ecclias̃ticas. h̃ dispẽsatio nõ extẽdit' ad dignitatẽ epalez. q: in mã restrigibili vt ẽ dispẽsatio. vt i. c. j. 7. ij. de fi. ꝑsby. li. vj. 7 in. c. q̃ dilectio. de ꝓsang. 7 aff. nũq̃ appellatõe dignitatũ venit dignitas epalis. tex. ẽ no. quẽ ad h̃ tenebis mẽti i. c. dilect⁹. iũcto. c. ij. de ꝓces. ꝑbẽ. 7 h̃ dictũ tenẽt doc. in. d. c. dilect⁹ i mã dispẽsatiõis. Ad idez vide glo. no. in. c. ij. de ꝑbẽ. li. vj. q̃ tz q̃ i reseruatiõe dignitatũ simplr fcã nõ ꝓꝑhendit' dignitas epalis q: est dignitatũ culmẽ. vt i. c. pe. de ꝑbẽ. et idẽ dicẽdũ vt si fiat mẽtio de dignitate epali nõ extẽdat' dispẽsatio ad dignitatẽ archiepalẽ. vñ dispẽsat⁹ i minori nõ vi dispẽsat⁹ i maiori. vt no. in. d. c. dilect⁹. aut papa ꝓcessit per viã legitimatiõis. 7 tũc distinguerẽ sic. q̃ aut papa legitimauit istũ vt possit ꝓmoueri ad dignitates ecclias̃ticas 7 tũc dicerẽ idẽ qđ i dispẽsatiõe q: h̃ legitimatõ idẽ ꝓportat qđ dispẽsatio. aut legitimauit eũ restituẽdo illã ꝓmeno iuri 7 antiq̃oꝛib⁹ natalib⁹ ita q̃ ꝺcreuit illũ ltimũ ac si fuisset legitime nat⁹. 7 tẽ nõ ẽ dubiũ q̃ talis legitimat⁹ ꝑt ꝓmoueri. ar. in. d. auc̃. q̃. mo. na. effi. sui. 7 h̃ casu põt intelligi ista gl. qđ in dubio ꝓcedit i eo q̃ ẽ natural' obstãte dispõe iur̃ positiui. Quid aũt si obstabat dispõ iuris diuini puta q: nat⁹ ex mr̃imonio ꝯcto int' fratrẽ 7 sororẽ nũq̃d papa possit talẽ legitimare vt sic talis legitimatio trahat' retro ad tps natiuitat̃. vide qđ diri ꝑ Jo. in. d. c. ꝑ venerabilẽ. 7 aliq̃d teti gi i. c. lr̃as. de resti. spo. 7 vid̃ ad mã3 ꝓmissã qđ no. Jn no. 7 alij i. c. fi. j. de transla. ꝓla. 7 Jo. an. in. c. j. 7. ij. de fi. ꝑsby. li. vj. 7 põt addi ad ꝓmissa vn⁹ tex. singl'. iur̃. civili i. c. naturalis si de feu. fue. ꝓtro. col. x. vbi tex. dicit q̃ nat⁹ min⁹ legitime postea legitimat⁹ nõ succedit in feudũ. qđ an ꝓcedat in legtimato ꝑ sequẽs mr̃imoniũ no. ibi 7 i. c. lator. 7 i. c. tãta q̃ fi. sint le. ¶ Jn glo. in ℞. admiserãt ibi illos admittẽdo sibi ꝓiudicauer̃t põdera bñ. glo. sentit. n. q̃ ex sola admissiõe ad actũ electionis istis ꝑuat̃ itm̃ fuit cõicata ptãs eligẽdi q̃ nõ poterant ampli⁹ repelli lz nõ fuit deuẽtũ ad electionẽ. ¶ Et hec glo. facit ad qõnẽ tactã h̃ ꝑ doc. q̃rũt eĩ pone q̃ isti ꝑuati fuerũt admissi ꝑ nõ ꝑuatos et elegerũt idoneũ nõ ꝑuati ℞o elegerũt indignũ q̃ electio ꝑualuit: 7 cõcludũt q̃ electio eor̃ q̃ fuerũt ꝑuati. q: ꝑ admissionẽ fuit eis cõicata ptãs eligẽdi. Jtẽ dicũt si post admissionẽ 7 7 añ electionẽ moriant' nõ ꝑuati vl' recedũt 7 nolũt eligere. nã poterũt isti q̃ ꝑus erãt ꝑuati eligẽ q: ꝑ admissionẽ fuerũt icorꝛporati capl'o ac si nõ deliq̃ssent. ¶ In ea. glo. ibi 7 isti lz sint suspensi ab officio. Nota singulariter hanc particulã glo. vsq; ad fi. que meli⁹ q̃z alia

glo. ponit effectū suspensionis a bñficijs. nā ꝑmo vult ꝙ talis suspēsio nō extēdat' ad facultatē eligendi. vñ si occurrit electio durāte hac suspēsione bñficō ꝓ pōt suspensus eligere. qđ clarissime ꝓbat' hic eo ꝺ papa pōderat ꝙ nō cōcurrebat tercia electō i q̄ isti nō erāt ꝑnati z tñ durabat triēniū ꝙ qđ illi erāt suspēsi a bñficio inerat g̃ ptās eligēdi potius officō q̄ bñficio. vnđ suspēsus ab officō nō pōt eligere. vt i. c. cū dilect⁹. s. ꝺ ꝓsue. z ibi plene dixi. ¶ Secđo nō. ex gl. ꝙ suspēsio a bñficijs ñ extēdat' ad suspēsionē ab officō imo suspensus a bñficō tenet' iterum officiare i illo bñficio. ad qđ vide gl. i. c. cupiētes. §. cetex. in. ℣. bñficijs. j. e. li. vj. ¶ Tercō nō ex gl. ꝙ suspēsio a bñficio solū ꝛfert' ad fruct⁹ bñficō ꝓ nō aūt ad facultatē admīstrādi in spūalib⁹ z tpalib⁹. Circa qđ dubito. nā si ē suspēsus a bñficio vī ꝙ nō possit ꝟbere noīe bñficij. ar. op. in. c. veritatis. j. de ꝺo. z cōtu. z glo. pōt intelligi ꝙ pōt admīstrare tpalia quatenꝰ admīstratō ꝓsistit in facto ñ aūt in ꝟbendo. de ℔ credo tetigisse. i. ꝺ. c. cū dilect⁹. ¶ Ultimo nō ex gl. ꝙ suspēsus a bñficō ꝺz inde hīe modicā sustentatōnē ne egeat. z ꝓ hanc vltimā rōem glo. dicit Jo. an. ꝙ si iste hīet ꝑimoniū vel ex alio posset viuere nihil ꝓcipet durante suspensione. Tu vide ad mām qđ. no. gl. i. c. studeat. l. ꝺ. z i. c. j. xxj. q. j. z ꝓ archi. in. c. si ꝓmissam⁹. j. e. li. vj. z qđ ꝺixi post gl. i. c. pastoral' de appel. z in. c. puenit de fideiusso. ¶ In glo. in ℣bo ℔ tercia in fi. sup intellectu hui⁹. c. mīti varia sensere. nā Vin. ℔ tenuit ꝙ sciēt' eligentes indignū sunt ꝑnati ea vice ptātē eligēdi. i. ꝓ totā illā vacatōem ꝺonec fuerit eccl'ie ꝑuisuꝫ cū effectu. z ad istū tex. rñdet ꝙ isti ꝑnati dēbant nūc admitti q: fuerūt iā admissi ꝓ alios q̄ nō fuerūt ꝑnati. ℔ vt ꝺicit Jo. an. iste intellect⁹ eēt vtilis q: ꝓ eū vitarēt' multe intricatōes. de q̄bꝰ gl. z ex eā ℔ nō cōsonat hunc ītē cū in secūda rōe papa exp̄sse innuat ꝟnū ꝺicēs ꝙ canō lateranen. cōcilij. vna vice ꝺūtaxat ꝑnat hmōi p̄sūptores. Et ista electō q̄ nūc occurrebat fieꝺa erat t'cia z ñ secūda. et sic apte innuit ꝙ ꝺelictū istoꝝ pōt purgari añq̄ eccl'ie cū effectu sit ꝑuisum de pastore. Alij z cōit' doc. ꝺicūt ꝙ solū in ꝑma vice i. in ꝑma electōne sunt isti ꝑnati ptāte eligēdi ñ aūt i secūda vel t'cia ꝛ illa electō q̄ ꝑmo occurrit fienda nō habuit effectū. ℔ iste intellect⁹ ꝺūsimo de variat'. q̄dam. n. appellāt secūdā electōem illā q̄ fit ex inᵗuallo post illā facta ꝺe indig̃. sec⁹ si eoꝺē ꝓtextu fieret electō a nō ꝑnatis cū illis q̄ scient' elegert indignū. nā tūc si ista ñ hūit effectū ex aliq̄ accēsi ñ ꝺebēt ꝑnati admitti ad aliā electionē. Et isti duo intellect⁹ tangūt' in glo. ℔ vt pleni⁹ z clari⁹ hēat' materia ꝺistīgue post Cōpost. iij. casus. Q̄ñq̄ ꝛ. n. oēs electores sunt ꝑnati. q̄ñq̄ ñ sunt ꝑnati ℔ ꝑnāꝺi. q̄ñq̄ ñ sunt ꝑnati neq̄ ꝑnāꝺi ℔ electio eoꝝ nō hūit effectū. forte q: elect⁹ noluit ꝓsentire vel renūciauit post cōsensum seu mortu⁹ ē vl' q̄ꝺ sile. q̄ñq̄ z q̄rto aliq̄ sunt ꝑnati aliq̄ nō. ¶ Quo casu q̄ñ oēs sūt ꝑnati ptās eligēdi ꝛuoluit' ad supiorē. z q̄s ꝺicat' ℔ casu superior ꝺic vt ꝺixi. §. c. bone z vt hī in. c. q̄ñq̄. j. e. li. vj. et si istē supior ꝓcessit ad electōnē purgatū ē vitiū istoꝝ q̄ ꝺeliquerūt. vñ si ex aliquo accēnti ista electio facta ꝓ supiorē nō pōt hīe effectū ptās ꝛuoluitur ad primos electores qđ ꝓcedit siue ad supiorē facta fuerit ꝛuolutio rōe ꝺelicti siue negligētie. qđ vī ꝓbari hic z seq̄t' glo. ī. ꝺ. c. si electio. j. eo. li. vj. ¶ Secđo casu q̄ñ nō sunt ꝑnati electores ℔ priuandi vt̄ valeat electio facta ab eisdē electoꝝbꝰ añq̄ ꝑuenit'. ꝺic vt le. z no. ī. c. q: ꝓpt'. j. eo. vbi iste casus examinat'. Nā q̄ñ canonici elegerunt ꝟ formā ñ sunt ꝑnati ptāte eligēdi ℔ priuāꝺi z electō ꝟ formā attēpata ē nulla. vt i. ꝺ. c. q: ꝓpt'. ¶ Tercō q̄ñ ñ sunt ꝑnati nec ꝑnāꝺi ℔ electō eoꝝ ñ hūit effectū. puta q: elect⁹ noluit ꝓsentire vl' q: renūciauit p⁹ cōsensū. vl' forte fuit electio cassata q: iḡrant' elegerāt indignū et tūc ptās resiꝺet penes eosdē electores ita ꝙ hūt aliuꝺ tps integrū ad iterū eligēdū. vt ē hodie tex't. in. ꝺ. c. si electio. ¶ Quarto casu q̄ñ aliq̄ sunt ꝑnati aliq̄ nō est mā nīa in q̄ ꝺicēdū ꝙ aut illi q̄ ñ sunt ꝑnati elegerūt ex int' uallo p⁹ electōes illoꝝ q̄ sunt ꝑnati. z tūc ſm oēs ꝑ istas ſcāas electōes sine hēat effectū sine nō ē purgatū vitiū eoꝝ ꝺelinquētiū q: ista fuit ſcāa electio. vñ si interi hūt eligē ꝺebēt oēs vocari cū ista sit t'cia electio. z ℔ clare ꝑbat' in lī'a. Ꝟz tu limita istud ꝺictū msi isti q̄ nō erāt ꝑnati elegissent sciēt' indignū. nā tūc ptās nō redit ad priores sed ꝛuoluit' ad supiorē. q: cū isti repūtarēt totum capl'm vt. s. ꝺixi succedūt iura q̄ ꝺicūt ꝙ ptās ꝛuoluitur ad supiorē si oēs de capl'o eligunt sciēter indignū. z hāc opi. firmat glo. fi. z secuti sunt ibi coīt' doc. ī. c. bone s. e. aut isti q̄ nō erāt ꝑnati elegerūt eoꝺē cōtextu cū his q̄ elegerūt sciēt' indignū. z ℔ casu insurgūt varietates in q̄ electōe ꝺebeat hīe locū pena ꝺelinquētiuꝫ. Cōpost. ℔ sensit z tꝫ ꝙ si ista electio nō pōt hīe effectū ꝙ poterūt isti nō ꝑnati eligē ꝺ nouo ꝑnatis nō admissis. z sic sentit cū opi. Nā. q̄si nō censeat' ſcāa electio illa q̄ ꝓcurrit eoꝺē ꝓtextu cū electōe ꝺelinquētiū. nec gl. ī effectu variat ab isto intellectu ℔ solū negat ꝙ iste ꝺue electōes facte ꝺe ꝺecano z ꝓcentore fuerūt facte eoꝺē ꝓtextu. ¶ Refert tñ Cōpost. alios tenuisse oppositū vt ista electio facta a nō ꝑnatis censeat' ſcāa. z sic sive sit facta eoꝺē ꝓtextu sive nō. z sic in alia electōe q̄ occurrit fieꝺa ꝺeberēt ꝑnati admitti q: fuit illoꝝ vitiū purgatū ꝑ electōes factā a nō ꝑnatis quā ꝛpugnare nō poterāt ꝫ ex aliquo extrinseco accideti ñ habuerit effectū. z iste intellect⁹ plus placet ℣osti. z Jo. an. z videt' cū eo transire ꝺo. an. Et facit ſm Jo. an. iste tex. in eo ꝙ ꝺicit ꝙ isti ꝓsumptores solū ꝑnant' in ſcāa electōe. Jo. cal. ꝛpugnat hūc intellectū nā sequeret' ꝙ ꝺelictū ꝑnatoꝝ nō esset punitū. nā si alia electio facta eoꝺē ꝓtextu nō hꝫ effectū in nullo puniretur illi q̄ elegerūt sciēter indignū exquo sunt admittēꝺi in alia electōe. ℣nā idē ꝓtinget si ignorāt' elegissent indignū. z est bona ꝓsideratio z mihi placebat anteq̄ eā vidissem nō tñ posuit aliquē intellectū. ℔ ego ꝓ ꝓcordantia ꝺicerē sic. ꝙ aut electio facta eoꝺē ꝓtextu a nō ꝑnatis recipiebat validitatē ex ꝺelicto ꝑnatoꝝ. puta quia isti nō ꝑnati ꝓstituebāt minorē partē capl'i ita ꝙ ex ꝺelicto illoꝝ dūraxat fuit valida. z tūc licet ñ habuerit effectū. puta q: elect⁹ cōsentire noluit vel renūciauit vel q̄ꝺ sile z nō pōt negari q̄n vitiū illoꝝ ꝺelinquētiū sit purgatum ꝑ istā electōem. nam pena habuit locū suū quia tūc ptās resiꝺet penes alios non ꝑnatos z recepit ista electio validitatē suā ex ꝺelicto illoꝝ ergo nō ꝺebent excluꝺi ab alia electōe si ꝓpter aliq̄ꝺ accēs illa electio nō potuit habē effectū. ar. op. hic. aut electio istoꝝ nō ꝑnatorū erat valida absq̄ ꝺelicto illoꝝ q̄ elegerūt sciēter indignū. puta ꝙ fuerat facta a maiori ꝑte capli. z tunc ꝓcedit opi. Cōpost. z sequaciū vt isti q̄ elegerūt sciēt' indignū ꝑuent' ptāte eligēdi in ꝑma electōe q̄ occurret ī eaꝺem eccl'ia fieꝺa sive ista electio facta a nō ꝑnatis būerit effectū sive nō. q: si ꝺicerem⁹ ꝟnū illi ꝺelinquētes nō ꝑnarent' ptāte eligēdi z sic effugerēt penā iur'. nō. n. pōt ꝺici ꝙ ꝓpter istā electōz factā eoꝺē ꝓtextu sit purgatū eoꝝ vitiū cū ista electio valuisset etiā si illi elegissent indignū ignorāt' nec fuerūt aliq̄n excluſi a capl'o cum iste ꝺue electōes fuerūt facte eoꝺē tpe. Et ℔ vī ipa veritas vnū tñ tene ꝙ vbicūq̄ ſcāa electio facta a ñ ꝑnat' ñ habuit ītegritatē suā. q: solū electores ꝑuenerīt ad ēctatuꝫ electōis z infecto negocio receſſerīt a capl'o ñ ꝙ ℔ ꝺicet purgatū ꝺelictū ꝑnatoꝝ vt admittāt' ī sequēti tractatu q: iura ꝑnāt istos ꝓsumptores ꝑma vice ptāte eligendi vt ℔. z ī. c. cū i cūctis. s. e. ℣ba aūt ꝺebēt intelligi cū effectu. vt in. c. relatū. de cle. non resi. z in. l. iij. ff. qđ cuiuſq̄ vniū. purgat' ergo vitiū cū ꝑ alios ad quos est ꝛuolutā ptās fuit ꝑuētū ad ipam electōez cū integritate sua ꝫ ex aliquo accideti non habuerit effectū ꝫ Tan. ℔ aliud ſenſerit ℔ ꝑmū veri⁹. z tꝫ ꝺo. an. et ꝑ ℔ hī clare intellect⁹

bui⁹.c. Sz ꝓtra tex.ꝛ põez casus quã gl.j.facopõ sic eligẽtes ꝑcẽtorẽ elegert cũ ꝓ ipꝛesliõz vt dr i ꝑma gl. ꝯ etiã ipi erãt ꝑuati seu ꝑuandi ptãte eligẽdi.vt in.c.qs-qs.j.e. So.dicit Jo.an.q illud.c.qsqs.ñ emanauerat tpe h⁹.c. Vel põt dici ꝑm eũ q illud ꝓcedit qñ electores ſpõte ꝓsentiũt impssioni ꝛ abusiu laicoꝝ q⁹autẽ h dr ꝓcedit qñ ꝓ metũ puenert ad illã electionẽ. Vl ter cio illud.c.loqt i ipꝛesliõe laicoꝝ h forte intercessit impssio clericoꝝ ꝛ qlibet solutio ꝑt tolerari. Ex gl. qrit h Jnno.inter cetera qd si ꝑuati veniũt ad eligẽdũ cũ nõ ꝑuatis nũqd possint ab istis nõ ꝑuatis violent expelli:ꝛ ꝓcludit q nõ.sed si nõ ꝑnt eos aliter excludẽ debent illos admittere cũ ꝓtestatõe ꝛ ꝓtestatio ꝑseruabit ius illoꝝ.nõ ob.si dicat q añqꝫ declarent ꝑuati debẽt eoꝝ gesta valẽ exq̃ tolerãt.viij.q.iij.nonne.ꝛ in.l. barbari⁹.ff.d offi.ꝑto.qꝛ illa ꝓcedũt ꝑm Jnno.in his q̃ ꝓpetũt rõe publici officij sed electio spectat ad canonicos nõ rõe publici officij sed iure ꝑuati qd no.qsi velit q canonici i eligẽdo ñ exercẽt officiũ publicũ.ꝛ ideo quãtũcũqz canonici tolerent si tñ in veritate põt ꝓbari q ipi erãt ꝑuati ptãte eligẽdi.puta qꝛ erãt excõicati suspẽsi vel aliter ꝑuati eoꝝ electio declarabit nulla ex defectu ptãtis.nec ꝓderit dicere q tolerabãt i illa ptãte qꝛ tolerãtia solũ opat rõe publici officij ꝛ d h no.in c.cũ dilect⁹.d ꝓsue.ꝛ.j.e.nihil ẽ.ꝛ.c.illa. Sz q̃ ad ꝓcedẽs dictũ nũqd possint violenter excludi ꝓ nõ ꝑuatos puto aliter ꝛ melꝰ distiguẽdũ q aut notorie ꝓstat q illi sint ꝑiuati et tũc poterũt violent illos excludẽ q̃a molestãt istos q̃ repntãt totũ capꝫm in ista q̃i possessione eligẽdi.vñ nõ dicũt isti violẽtiã inferre h potius se defendẽ i q̃i possessione eoꝝ.nã viz vi repellere lz.in.c. oli el.j.de resti.spo.c.si ꝛo.de sen.ex.significasti.de homi.cũ si.ꝛ hãc opi.apte in silibus t̃minis tenuit Bar.i .l.j.§.h interdictũ.ff.d iti.actuq̃ ꝑua.vbi dicit q si forinsec⁹ de vniũsitate vult interesse vniũsati ꝑt violẽt expelli d vniũsitate.qꝛ turbat ipam vniũsitatẽ i quasi possessiõe sua.ꝓ h optie fac tex.in.d.§.hoc interdictũ Et vide ad mãm qd dixi.in.c.j.d imu.ec.vbi p⁹ doct. plene examiau an liceat epo q̃ nõ recipit ab eccl'ia ſbiecta ad ꝑcuratõem debitã frãgere ostia dom⁹ eccl'ie. ꝛ violent itrare.ꝛ qd d canonicis q̃ nõ admittũtur ad eccl'iaz vl ad capꝫm iniuste.ꝛ idem in si.terminis.ꝛ dic vt ibi dixi. Si aũt nõ eẽt notoriũ q isti eẽnt ꝑuati tũc seruabo dictũ Jnn.ꝓ q̃ adduco bo.tex.in.c.cũ ꝑm leges de hẽ.li.vj.vbi hz q lz aliq̃ sint ꝑuati ipo facto bonis suis.puta qꝛ heretici vel inuoluti crimine lese maiestatis nõ dñt eoꝝ bona occupari anteq̃ ꝓcedat snia declaratoria q ipi inciderẽt in penã iuris ita in ꝓposito h habebũt h casu nõ ꝑuati dupliceẽ viã. Primo practicã Jnno.vt ꝓcedat ꝓtestatio.j.e.c.cumana. Secdo q ꝓ sũ pioꝛẽ faciãt declarari illos esse ꝑuatos. vt in.di.c. cũ ꝑm leges de bere.li.vj.

Per inquisitionem. Eligens p digniũ i epum ẽ ob h suspẽsus a bñficijs eccl'ie ꝓ triẽniũ nec ꝑt iteri ad dignitatẽ illi⁹ eligi vl assumi. h.d. Primo ponit ꝓfessionẽ ꝓpositi.ex q̃ infert.secdo ipius indignã ꝓmotoz ibi cũ igit.tercio mandat ipsum amoueri ibi q̃ circa. Et pone casũ b⁹.c.sic. Vacãte episcopatu tholosano qdã fuit elect⁹ multis canonicꝭ cõtradicẽtib⁹ tãdẽ ei⁹ electio fuit cassata sine vitio ꝓsõe. iteri iste elect⁹ dedit opam sollicitãdo ꝑcibus aliqs ex canonicis vt ipm eligerẽt ꝛ etiã illis.q̃ i ꝑma electõe si bi ꝯdixerũt ꝑstitit iuramentũ forte d ꝑmiãdo eos in casu electõis ac tenuit post electoz cassatã domũ epalẽ ꝑ quẽdã canonicũ vocatũ mascarõ q̃ erat etiã cancellarius ꝛ demũ bis ꝑcedentib⁹ fuit iste denuo elect⁹ i epz ab oĩb⁹ canonicis int q̃s erat iste mascarõ ꝓscius simonie ꝛ dilapidatõis isti⁹ electi ꝑcedẽte tpe añqꝫ eẽt ela psũ triẽniũ a tpe electõis ꝓposit⁹ illius ecclie tholosãe fuit ꝑmot⁹ i epm ꝓuẽnaꝝ ꝛ iste mascaron fuit i ꝓposi tũ illius eccl'ie substitut⁹ demũ orta gui infamia ꝯ illũ epz tholosanũ q̃ fuerat electus iiuste mõ ꝑdicto papa ꝓmisit inq̃sitoz ꝯ illũ epz ꝛ sup statu epatus abbati cistercien.ꝛ duob⁹ monachis mõtis frigidi q̃ formata tela inq̃sit .tã ꝓtra epm qꝫ sup statu totius epat⁹ receperũt int ceteros istũ mascarõ i testẽ q̃ iuratus d posuit q ille epꝰ tholosan⁹ fuerat elect⁹ ꝑcedẽtib⁹ suis ꝑcibus ꝛ ꝑstito iuramẽto modis ꝑdictꝭ ꝛ q ipemet mascarõ tenuerat noie ipius p⁹ ꝑmã electoz cassatã domum epalẽ expẽdẽdo reddit⁹ ꝛ ꝑuẽtus d ꝓsensu illi⁹. Hac depõne fcã isti cõmissarij retulert negociũ pape q̃ aduertẽs q ipse mascarõ sciẽt elegit indignuz vt patebit ex sua depõne ꝛ p ꝓñs erat suspẽsus a bñficijs illius eccl'ie p triẽniũ p.c.cũ i cũctis.s.e.indignũ erat q debere ret interi ꝑmoueri ad aliquã dignitatẽ illi⁹ eccl'ie ꝛ iõ mãdauit vt iste mascarõ debẽt remoueri ab officio prepositure ꝛ q ali⁹ idone⁹ debẽt assumi. Quid fuerit actũ ꝯ illũ iniuste electũ ñ bz h ꝫ solũ fuit posita h dcisio illi⁹ articuli q̃ faciebat ad titu. No.ꝓ ibi sr statu epatus ꝛ epi ar.q raro vl nũqꝫ fit inq̃sitõ ꝯ ꝑlatũ q̃n ẽt fiat sup statu toti⁹ eccl'ie.nã ex mala vita ꝑlati isurgit ꝑ sũptio ꝯ totã eccl'iaz q̃ tolerauit eũ.ꝓ h.c.qlit ꝛ qñ el. ij.d accu.iũcto ꝑncipio cũ fine.ꝛ.c.cũ.i.ꝛ.a.de re iudic. dñt.n.canonici resistẽ ꝑlato male administrãti ad hec tex.iũcta gl.no.in.l.qm. C.d appel.hic alibi innuit tex. q abbati remoto ꝛpter malã administrationẽ nõ succedit ꝙuentus eccl'ia vacante i administratiõe h ꝓ superiorẽ dz deputari idone⁹ administrator. vt in.c.fi.i x.si aũt dilapidator.j.d statu reg.ꝛ põt illud attentari etiã in eccl'ijs cathedralib⁹ remoto ꝑlato ẽt ꝛpter malã administrationẽ tacẽte capitulo.ꝛ dic vt no.in.d.c.fi. No.scdo iũcta supꝛascriptõe in q̃ scribit abbati ꝛ dnob⁹ monachis q monachus põt eẽ delegatus pape lz nullã habeat ꝑlaturã.qd ꝑcedebat oli bodie aũt secus.vt i.c.statutũ.j.d rescrip.li.vj.ꝛ in cle.ꝛ si ꝑncipal eo.ti.nisi papa cõmitteret ex certa scia limita tñ vt dixi i.c.cãm d iudi No.ccio ibi iuratus asseruit.ar.q ꝓ ꝛba descripta i actis tal testis iurat⁹ sic dixit ꝛc.ꝓbat iuramẽtũ testis lz scriptura videat enũciatia. Sz dic q nihilomin⁹ fac fidẽ d iuramẽto exq̃ act⁹ potuit inꝛuenire tpe scripture.ad h q no.Jnn.i.c.qm.j.de ꝓbat.ꝛ Bar.in.l.theopõpus.ff.d do.ꝑle No.q sollicitãs electoꝛes ꝓ sua electõe reddit se indignũ ad illã dignitatẽ.nã ꝑbat ambitiosus ꝛ põt dici simoniac⁹ q̃ ꝑces emittit ꝓ sua ꝓmotõe.d q̃.j.q.j.in.c.fũt nõnulli. ꝛ ea.cã.q.vj.i.c.sic is.Et gnãlr circa istas ꝑces an ꝛ qñ sint licite vide gl.no.ꝛ doc.in.c.tuã d eta.qli.Et adde ad ꝑdicta gl.no.i.c.fi.de ꝓcess.ꝑbẽ.li.vj.q̃ dic nõ eẽ ambitiosũ nec dãnãdũ q paup clericus sibi impetret bñficiũ.ar.in.c.cũ ꝑm d ꝑbẽ.Sz dic q ñ dz ita instare q eligat ad dignitatẽ qꝛ illã vr ꝑcurare ꝛpter ambitionez ꝛ nõ ꝛpter pauptatẽ si tñ desideraret vt posset ꝑdesse primus forte h nõ eẽt dãnãdũ.ꝛ ita põt intelligi.c. q̃ epatuz desiderat.viij.q.j.ꝛ vide qd ibi nota.archi. No.ibi se vidisse pariꝰ ꝛ audiuisse.q vbi res sup q̃ testis dponit ẽ ꝓceptibilis duplici sensu visus vl audi tus vl alijs sensib⁹ dz testis deponẽ ꝑ vtrũqꝫ sensũ.sensus tñ visus ẽ gnãlis ad oẽm sensũ ꝛpter visionẽ mẽtalẽ. d q̃ vide bo.gl.ꝛ no.iij.q.ix.c.testis.ꝛ ꝓcordat huic.c. ij.de ꝓsue No.q iuramentũ ꝑstitũ electoꝛibus añ electoz ꝑsumit illicitũ.vt.s.iurãs ex pacto eligatur. No.q itrusus i aliq̃ dignitate nõ ꝑt ad illã eligi et eligẽtes punit tãqꝫ eligẽtes sciẽt idignũ.h.n.ad ꝓclu dẽdã idignitatẽ electi põderat q ipe añ electionẽ valida tenuit domũ epalẽ ꝑ ipz mascaron q̃ expendebat reddit⁹ d volũtate ipi⁹ electi. Talis em intrusus ꝓmittit furtũ ꝑm Jnno.qꝛ ꝯtat rẽ alienã inuito dño.de q̃ vide bonũ tex.iũcta glo.in.c.dudũ.j.eo. An aũt valeat ꝓuisio fcta d intruso nlla mẽtiõe hita de intrusione

ꝓfecto si eēt fcā ad ist̄ātiā itrusi nō valz tāq̄ surrepti cia q: si papa sciuisz ꝛ visil'r sibi ꝺ illo bn̄ficio nō ꝓui disz vñ fuit tacitū id q̄ exp̄sse papa saltē ñ ita ꝺ facili gr̄am ꝛcessisz ⁊ istud hz surreptōz inducere. vt i.c.po itulasti ꝺ r̄scri. Hz si ꝓnceps motu ꝓꝓrio ꝓuidisset tē puto valē. q: vt ꝓnceps ꝓmouēdo scient' indignū illū habilitasse. ad ꝟ q̄ ꝺ le. ⁊ no. i.l. q̄dā ꝛsulebāt. ff. ꝺe reg. iur. ⁊ i.l. idē vulpian⁹. ff. ꝺ excu. tu. ꝓ bal. i repetitōe. l. barbari⁹. ff. ꝺ offi. ꝓto. fac̄ q̄ ꝺ no. Jnno. in. c. diuersis fallacijs. ꝺ cle. ꝛiu. ⁊ i. c. veniēs. ꝺ fi. p̄sby. si aūt ignorā ter tūc posset attētari. ꝓuisionē eē nullā ex defectu itē tionis ꝓncipis. q: nō ē verisile q ꝓnceps scient' intru so ꝓuidisset: mot⁹ aūt ꝓꝓr⁹ nō ꝛfirmat gr̄az ꝛ intētio nē ꝓncipis ꝛcedentis. ꝺ q̄ vide q̄ ꝺ no. Jo. an. i. c. si mo tu ꝓꝓrio. ꝺe p̄bē. li. vj. ⁊ Jo. cal. in. c. cū dilect⁹. ꝺe iure pa. teneēt dñi ꝺe rota i eoz quadā decisiōe. Quid aūt cū executor aplicus confert bn̄ficiū indigno p:esertiz notorio an teneat collatio. vide pulchre ꝓ Jnno. in. c. inter dilectos. ꝺe excel. p̄la. ¶ Nō vltimo q ꝓ suspēsus a bn̄ficijs ex eo q: indignū p̄latū elegit nō p̄t durāte suspensiōe ꝓmoueri etiā ad aliquā dignitatē. Aduer te tn̄ q:. c. cū i cūctis in. §. clerici vbi ponit' hec pena su spensiōis recipit aliquas limitationes et restrictiones. ꝓmo eñ nō hz locū illa pena nisi in electionibus epoz et superioz. in inferioribus ꝟo dignitatibus punient' electores pena arbitraria. ꝺe quo vide tex. cū glo. in. c. si cōpromissari⁹. j. e. li. vj. Scda restrictio q illa pena suspensionis restringitur ad beneficia dumtaxat que isti eligētes indignū habebāt i eadē eccl'ia ad quā fuit facta electio. nō aūt extendit' ad bn̄ficia aliaz eccl'iaz vt sic solū puniāt' i bn̄ficijs habitis in illa eccl'ia ꝛ quā ꝺeliquerūt. vt ē tex. in. ꝺ. c. si cōpromissari⁹. Ex q̄ infer tur ad notabilē limitatōz isti⁹. c. vt quēadmodū suspē sio q̄ ad bn̄ficia habita restringit' ad bn̄ficia illi⁹ eccle sie ita ⁊ ihabilitas ad habenda durāte suspensiōe caue tur solū respectu illi⁹ eccl'ie. i alia q̄ eccl'ia poterūt illi etiā durāte illo triēnio suspensionis ꝓmoueri. ar. i. ꝺ. c. si cōpromissarius. et p̄t etiā ad duci iste tex. Nā ista inhabilitas respectu obtinendoz venit accessorie ad suspensionem factā ꝺe habitis. vt colligit' ꝟ ex l'ra i ꝟ. cā igit'. q̄ hz regulari ꝓm naturā illi⁹ suspēsiōis. vt i re gula accessoriū. ꝺe re. iur. li. vj. ad ꝟ allego gl. no. q̄ hic tenuit i. c. cupiētes. i. §. ceteroz. i ꝟ. bn̄ficijs i fi. e. ti. li. vj. ¶ In glo. j. ibi sed sup statu eccl'ie admittunt'. vult er go gl. q ꝛspirātes ꝛ p̄latū admittūt' i testes sup statu eccl'ie. ⁊ sic ꝛ alios ꝺ eccl'ia hz nō ꝛ p̄latū: q̄ ꝺ an sit ver ꝺistincte ꝺic vt plene ꝺixi post Jnn. in. c. cū. i. ⁊ a. ꝺ re iudi. in gl. fi. ibi. ꝟ ille plus peccauit q̄z iste. Adde q: vt ꝺicit Jo. an. ⁊ bn̄ ille fuit mediator symonie merito fu it punitus pena simoniacoz. Iste ꝟo masсaron soluz fuit ꝛscius q iste quē elegit fuit simoniacus: ⁊ iō ñ fuit punit⁹ ꝺe simonia. ¶ In eadē gl. ibi inq̄sitio facta fuit tā i capite q̄z in membris: no. bn̄ tene meti solutionem b⁹ gl. vult. n. q ꝛsi inq̄sitōe gnāl'r formata testi' i iq̄sitō ne cōp̄bēsus aliq̄d fuit ꝛfessus ꝛ se p̄t ⁊ ꝺz puniri ac si directe fuisset ꝛfessus ꝛ se ⁊ nō i forma testimonij. Et ex ꝟ sentit gl. q ꝛsi testis inter litigātes vl' in inq̄sitione formata ꝛ aliū ꝛfitet'icrimē ꝓꝓriū q nō ꝺz ex illa ꝛfes siōe puniri. Aduerte tn̄ q: iura q̄ ad ꝟ gl. adducit ꝟ ñ ꝓbāt. nō. n. loquunt' i ꝛfessiōe ꝟ i ꝓbatiōe crimis facta ꝑ alios testes sed respectu ꝛfessiōis sūt opi. vtrū testis ꝺebeat ex ꝟ puniri pena ordinaria vl' extraordinaria. ꝺ q̄ vide q̄ ꝺ plene ꝺixi. in. c. j. ꝺe excep. ⁊ plene in. c. ij. ꝺ or. cog. ⁊ ꝺic vt ibi. Et ex p̄dictis bēs vnā lec. ad istū tex. Scda lec. p̄t colligi ex bis que p̄cedūt i gl. q iste ma sсaron fuit repulsus ab ista dignitate p̄positure ñ tn̄ vigore sue ꝛfessionis q̄z̄tū ꝓpter infamiā facti q̄ ex illa surrexit ꝛ eū. nā vt ꝺixit ꝟ Jnn. effectus infamie fcti ē vt nō solū repellat a bn̄ficijs obtinēdis: vt in. c. int' ꝺile ctos ꝺe excel. p̄la. ⁊ in. l. ij. C. ꝺe ꝺign. li. xij. sed etiaz vt priuet bn̄ficijs iā habitis. ⁊ p̄ōdera ꝺiligent' ꝟ vltimū ad q̄ ꝺ solet allegari vt plurimū ꝟ ꝓfecto ñ ē ver. q: ꝓ pter solā infamiā facti nō ꝺz q̄s ꝓuari bn̄ficijs habitis ꝟ ꝺz fieri inq̄sitio ꝛ eū. vñ infamia p̄stat solā facultatez inq̄rēdi. vt i. c. q̄lit' ⁊ qñ. el. ij. ꝺe accu. p̄t tn̄ si infamia es set multū vehemēs interi sulp̄ēdi durāte inq̄sitiōe. de q̄ vide tex. no. i. c. int' sollicitudies. ꝺe purga. cano. ⁊ vi ꝺe p Jo. an. in. c. j. ꝺe accu. li. vj. ⁊ si nō p̄t ꝓ inq̄sitiōz haberi veritas remanente mbilomin⁹ infamia ꝺz indi ci purgatio. vt in. c. accedēs. ꝺe accu. ⁊ ꝺe mō ꝓcedēdi ꝛ infamatū vide glo. no. ij. q. v. in. c. p̄sbyter si. ⁊ in. c. si mala fama. ⁊ i. c. ij. ꝺ pur. ca. ⁊ ꝓ Jnno. in. c. cū. p. eo. ti. Terci⁹ intellect⁹ ē q istud crimē ꝛfessatū ꝓ mascaron in forma testimonij ꝛtingebat cāz ꝺ q̄ agebat' merito ꝺebuit puniri ex sua ꝛfessiōe. vt in. c. j. in fi. ꝺ accu. i vj. ⁊ in. l. ij. §. si publico. ff. ꝺ adul. ⁊ q̄lit' ꝺz cām ꝛtingere: ⁊ an sit ver q ꝓpter ꝟ ꝺebeat puniri pena ordinaria. vide q̄ ꝺ plene ꝺixi in. c. ij. ꝺ or. cog. Quartū intellectū posuit hic Cōpost. ⁊ sentit tacite Jnno q iste masca rō nō fuit ꝓuat⁹ ꝓpter ꝛfessionē factā in forma testio nij sed ꝺe nouo fuit formata inq̄sitio ꝛ eū ⁊ sua cōfes sio quā fecerat vt testis fuit adducta vt ꝓbaret crimē ꝛ eū. Ex q̄ no. singl'r q hz ꝛfessio facta indirecte i vno iudicio nō valet vt cōfitens puniat' directe ꝺe illo cri mine. q̄ tz Bar. in. l. si ꝛfess⁹. ff. ꝺ custo. reo. p. l. si filiū C. ꝺe libe. cau. tn̄ p̄t illa ꝛfessio adduci vt ꝓbet crimē cōtra eū i alio iudicio spāliter instituendo ꝛ ip̄m. Cōtra q̄ ꝺ op. ꝺe. c. inter dilectos. ꝺ fide instru. vbi ꝺi q acta facta in vno iudicio ñ faciūt fidē i alio. Jo. ꝺic ꝟ notabilit' Jnn. q ꝛriū ꝓcedit i ꝓbatiōe q̄ fit ꝑ testes ⁊ instr̄a: secus aūt i ꝛfessiōe diuisitatis rō ꝓm eū q: multa potuisset iste reus obiecisse forte ꝛ attestatōes ⁊ instr̄a q̄ nō obijcit ꝓꝓ paruitatē p̄iudicij ꝺe q̄ agebat'. obie cisset aūt si sciuisz q criminalit' ꝺebet agi ꝛ eū vl' si tūc fuisset actū criminalit'. ꝟ i ꝛfessiōe ꝓꝓria ñ cadit aliq̄ ex cusatio. q: q̄ ꝺ q̄sz dilucida voce semel ꝛfessus ē nō p̄t amplius ꝺenegare. vt i. c. ꝑ tuas. ꝺe ꝓba. ⁊ in. l. gnāliter C. ꝺe nō nu. pe. q ꝺ no. singl'r. nā idē Jnno. in. c. qualit' ⁊ qñ el. ij. ꝺe accu. ꝓpe fi. ꝛriū vī sensisse. ibi. n. ꝺixit q si cleric⁹ fuerit ꝛuict⁹ ꝺ crimine dū ageret' ꝛ eū ciuilit' p̄t eps su⁹ nouā inq̄sitōz ꝛ eū formare ⁊ ꝑ ꝓbatōe addu cere acta illi⁹ iudicij i q̄ agebat' ciuilit'. ⁊ sic volunt q ñ solū ꝛfessio ꝟ ēt alia acta faciūt fidē i alia cā hz nūc aga tur ꝛ eūdē criminal'r ⁊ i ꝓri iudicio fuit actū ciuiliter. Hz tu tene ꝺictū Jnn. ꝟ q: veri⁹ ⁊ cōius q ꝺ tz gl. iurz ciuilis in. l. siq̄s ad se fūdū. C. ad. l. iul'. ꝺ vi publi. ⁊ bar. in. l. ij. ff. vi bo. rap. ⁊ q ꝺixi q cōfessio facta in vno iu ꝺicio fac̄ fidē i alio cōtra ꝛfidētē itellige in ꝛfessiōe ꝑ ꝓpria secus i ꝛfessione ꝓcuratoris. nā illa nō facit fidez in alio iudicio ꝛ dñm. q ꝺ tenuit singl'r ꝟ Cōpost. et se quunt' cōit' ꝺoc. ꝟ. ⁊ ērō q: ꝓcur. nō p̄t ꝓiudicare ꝺo mino nisi i illa lite in q̄ ē ꝓcurator. vt i. c. cū oliz ꝺ offi. ꝺele. Itē i ꝛfessiōe ꝓcuratoris cessat rō sup q̄ se fūdat. c. ꝑ tuas. ⁊ l. gnāl'r ꝑ al. ¶ Itē ꝛfessio ꝓcuratoris nō ē vera ꝛfessio dñi ꝟ ficta ⁊ int' ꝓtata. ficta aūt ꝛfessio nō ꝺz ꝓiudicare i alio iudicio. ꝑ ꝟ fac̄ q ꝺ i sili no. bar. i. l. cū fili⁹. ff. ꝺ ꝟbo. ob. ⁊ i. l. ei⁹ q̄ ꝺelatorē. ff. ꝺe iure fisci. vbi vult q ficta ꝛfessio alic⁹ nō nocet suo heredi si nō habuerit effectū ꝛ ꝺfūctū. nec ꝛfessio filij ficta nocz pa tri. vt no. in. ꝺ. l. cū fili⁹ Itē limita p̄dicta cū agit' crimi nalit' sed si agit' ciuiliter ꝛfessio facta int' certas perso nas nō ꝓiudicat q̄ ad aliā p̄sonā vt i. l. pe. ff. ꝺe int' act. ¶ Ultio ꝛ p̄dcā opponit' ꝺ. c. at si clerici ꝺe iudic. vbi ꝛfessio clerici nō facit fidē i alio iudicio etiā criminal'r instituto. Jo. Jnno. duplr. Primo q illa ꝛfessio nō facit fidē vt cleric⁹ ꝑ suū ep̄m ex illa possit directe dā nari cū fuerit facta coz̄ā iudice seculari sed bn̄ poterit cōpelli ad p̄sistēdū i illa ꝛfessiōe. Et no. singulariter ꝟ vltimū dictū Jnn. ꝑ ꝟ. n. inferūt q̄dā q cleric⁹ p̄t sbij ci torture vigore confessionis facte coram iudice secu-

cularī vel ad dandū intellectū ꝓbabilē illi ꝓfessiõi ꝑ quā excusat' a crimīe.ar.c.cū dilecti.de accu.qđ an sit verum dic vt plene dixi in.d.c.at si clerici. Secūdo rñdet Jnno.ad ꝓriū q illud ꝓcedit in ꝓfessiõe nõ ſpõte facta coraꝫ iudice seculari.vñ ne aliq̄ ꝓbet' iurisditio laicoruꝫ ſuꝑ clericos fuit ibi institutū vt ex illa ꝓfessiõe clericus i nullo posſit dānari. Et hec secūda solutio pl' mihi placꝫ.de quo pleni' dixi i.d.c.at si clerici. An aūt posſit indistincte ꝓfessus i vno iudicio interp̄tari i alio iudicio ꝓfessionē suā vt sibi nõ noceat:distinguit ħ Jnno. q aut p̄ma ꝓfessio emanauit i scriptis:z oportꝫ q interp̄tatio seu excusatio etiā ꝓbet' ꝑ scr̄a ꝑ.l.gnāl'r:ꝑ.l. Aut emanauit nõ in scriptis z tūc poterit fieri excusatõ ꝑ alias ꝓbatões vl' ꝑ aliū idoneū itellectū:iuxta ea q̄ le. z no.i.d.c.cū dilecti.đ accu. itellige tñ p̄mū mēbrū huiꝰ distinctõis qñ scriptura fuit đ suba ꝓfessiõis: vt q: fuit actū vt ꝓfessio fieret i scriptis q̄ casu scriptura ē de suba actꝰ.vt in.l.ꝯctꝰ,C.de fi.instru.secꝰ si scriptura fuit ide facta ad ꝓbatõeꝫ ꝓfessiõis.z sic intelligit'.d.l.gnāl'r.vbi dī q nõ pōt q̄s aliq̄d ꝓbare ꝯ ꝓfessionē suā quā fecit in scriptis nisi ꝑ aliā scriptūrā.vt ibi no.bar. Et ex p̄dictis habes plene examiatū q̄rtū intellectū. qđ est valde no. Potest et quinto legi iudicio meo q ille mascaron nõ fuit ꝓfessus vt testis.nā in lr̄a ħ nõ dī:ħ simpl'rqꝫ iurat' asseruit.vñ pōt intelligi q ille mascaron fuit int'rogat' ſuꝑ inq̄sitis gnāl'r formata ꝯ oēs de eccl'ia tanqꝫ vnꝰ de eccl'ia.nā illi ꝯ q̄s formar' inq̄sitio tenent' merito iuram̄to rñdere ſuꝑ deductis i ꝓfessiõe.vt i.d.c.q̄r. el.j.in.§. forma. Et q: fuit ꝓfessus ꝯ se merito ex ꝓfessiõe,ꝑpa directe facta ſuꝑ inq̄sitis iste fuit punit'. Sꝫ ꝯ ħ.opp.videtur em̄ q debuit puniri pēa depositõis vel p̄uari omnibꝫ bñficijs.ar.in.c.insinuatuꝫ.z.c.de ħ.de symo. Do. dic q crimē ꝓfessatū nõ merebat' tātā penā.nõ em̄ cōfitebat' se symoniacū esse vl' fuisse q̄ casu,ꝓcedēt ꝯriū.sed ex ꝓfessiõe sua solū īducebat' q elegerat scient' indignū. vñ satis ē q fuerit punit' pena ſuꝑ ħ a canõe inflicta.z sic pōt dici q fuit punit'in hoc pena ordiaria.nec ob.si dicat' q qñ,ꝓcedit ꝑ inq̄sitõꝫ ñ dꝫ inq̄sit' puniri pēa ordinaria:ħ miori saltē de iure canõico.vt ꝓbat' in.c.q̄r. z qñ.el.ij.§.all'.q: illud nõ ,ꝓcedit qñ de crimine ꝓstat ꝑ ꝓfessionē ꝓpriā.q: tūc punit' ac si fuisset ꝓuict' ꝑ viā accusatõis.,p hoc tex.est no.i.c.fi.de cele.mis.z i.c.ij.de cõfes.z qđ ibi plene dixi.z itellige qñ ꝓfessio fuit facta metu,ꝓbatõis.secꝰ si a p̄ncipio fuisset ſpõtanea:q̄ casu ,ꝓcedunt iura q̄ dicūt q min' ē agēdū cū ſpõte ꝓfesso qꝫ cū ꝓuicto.đ quo vide glo.no.z qđ ibi dixi i.d.c.đ ħ.j.đ symo. Et circa māꝫ ꝓfessiõis extraiudicialis ſuꝑ crimīe an z qū plene ,ꝓbet vl' al's semiplene:dic vt plenissime dixi in.d.c.at si clerici.

C Vm causam. Si nõ ꝓfessus eligit' ad r̄gimē eccl'e regularis cassat' electio ſupple cōsuetudine i ꝯriū nõ ob.cõis diuisio.secūda ibi qñ. No.ꝑ q ꝯ electionē a maiori ꝑte factā etiā in eccl'ia regl'ari p̄nt se opponere aliq̄ lz sint regulares.z i hoc p̄nt religiosi esse i iudicio sine ꝓfessu maioris ptis capl'i lz eccl'ia vacet.q: int'est cuiuslibet đ eccl'ia hīe bonū p̄latū z vt eccīe legitime de pastore ꝓsulat'. Ad hoc facit qđ le.z no.in.c.ſuꝑ his ī.de accu.z.viij.q.j.audacter. z hac rōne etiā vnꝰ ſolus pōt se opponē.z dꝫ hīe expēsas ab eccl'ia exq̄ regl'aris ē iuxta ea q̄ dixi pꝰ. Hoſt.i.c.cū int' canōicos.s.e.facit qđ le.z no.i.c.ex ꝑte.j.de accu. Secundo nota ibi ꝓtinue vnꝰ pꝰ aliū.q aliq̄d dī ꝓtiue factū lz hūerit aliqđ modicuꝫ tp̄is int'uallū.nā vnꝰ poꝛ imediate nõ ꝓtinuat' alteri.int'mittit' em̄ tp̄s sepulture p̄decessoꝛis. Itē electõis alteriꝰ ꝓfirmatio ꝛc. Sꝫ ꝓpter tp̄is brevitatē z q: ñ intercessit factuꝫ ꝯriū dī ꝓtinue factū.facit,p testib⁹ q̄ dicūt se vidisse aliq̄s ꝓtinue possedisse ꝑ decēniū vt dictuꝫ eoꝝ nõ repꝛobet' lz p aliq̄ modica int'ualla nõ viderint eos possidētes.exq̄ tñ ꝯriū nõ viderunt nõ p̄nt repelli a testimõio. No.tercio ibi dubitatis z merito q cōsuetudo diuturna lz i se min' iusta p̄stat ꝓbabilē cāz dubitādi de validitate iuris ꝯrij.facit qđ le.z no.in.c.cū dilect'.đ ꝓsue. Ex q̄ infert ħ do.an. valē sniaꝫ latā ꝯ ius de q̄ pōt ꝓbabil'r dubitari aut rōne cōsuetudinis:aut alia rōne.ꝑ ħ facit qđ no. Jnn.i.c.cuꝫ ſpāli.j. de ap.z.c.p.z g.đ of.del'. No.i ℞.q: z tene mēti tex. q: q̄tidie allegatur ꝯ fūdātes se ſuꝑ aliq̄ obꝺuatõe. nõ em̄ dꝫ simpl'r attēdi id qđ factū fuit i p̄terito:ħ pot' id qđ de iure fieri debuerit.q: ñ oīs ꝓsuetudo tollit ius.vt i.c.fi.de ꝓsue.z i.l.q. C.q̄ sit lō.ꝓsue. nā mala ꝓsuetudo ē radicit' extirpāda.viij.di.ꝓsuetudo. No.ibi fm legē diuinā.q in decisiõibꝫ causar̄ pōt allegari lex diuīa et vide qđ le.et no.i.c.q.xx.dist.z bī ħ lex diuīa Deutro.xxij.c. Item no.q ꝓsuetudo ñ pōt habilitare,p: ſus inhabilē p̄sertiꝫ ꝯ legē diuinā z rōnē nāl'ē. Itē no.q electio facta i eccl'esia regl'ari de nõ ꝓfesso venit irritāda ꝓsuetudie ꝯria nõ obstāte.hodie ℞o ē ip̄o iure nulla.vt i.c. null'.j.e.li.vj.z req̄rit' hodie vt ñ solū eligēd' i p̄latū sit,ꝓfess' ħ dꝫ ē exp̄sse,ꝓfess'.vñ ñ suffic̄ tacita ꝓfessio.vt i.d.c.null'. nisi fieret electio ad eccl'iaꝫ cathedralē regularē.nā i tali eccl'ia pōt eligi i ep̄m etiā ñ ꝓfessus:puta nouit' vl' clericꝰ secularis.vt i.d.c.null'.facit.cle.j. de elec.vide glo.i c.qđ dei timorē.đ sta.regu.z ħ ꝓtigit,ppt' excellētiā dignitatis ep̄al' rōne cui' ep̄s pōt dici religiosus.vt i.c.ex mlta.đ voc'.iō pōt religiosus īmediate p̄esse. No.ibi clericos ñ,ꝓfessos iūcto fi.c.q clerici seclares ñ p̄nt ee p̄bēdati i eccl'ia regulari.vñ ħ mādat' vt aut isti p̄lbꝰ,ꝓfiteant':aut eccl'iaꝫ oīno dimittāt.z pōdera illđ ℞bū oīno.z optie facit iste tex.ꝯ opi. Hoſt.i.c.fi.i.§. p̄cipim⁹. de sta.regu.nā tenuit ibi Hoſt.q seclares clerici p̄nt esse p̄bēdati i eccl'ia regl'ari dūmō ñ faciūt collegiū cū reglaribꝫ.tex.tñ hic vī inuē ꝯriū.z ꝯ opi. suā tenet ibi đ.an. z sat' iudicio meo facit iste tex.i fi.i ℞bo oīno. Et no. q ñ pōt ex ꝓsuetudie ītroduci vt i eccl'ia regl'ari stēt collegialit' seclares z regulares clerici. Sꝫ ꝯ tex.op.exq̄ em̄ isti clerici stetent lōgo tp̄e i mōasterio videt' tacite ,ꝓfessi.vt i.c.ex p̄te.j.đ regu.z i.c.j.e.ti.li.vj. Do.pōt lr̄a duplicit' itelligi fm Jo.an. Dño q isti p̄lbi stetent i habitu seclari q̄ casu cessat ꝯriū.vt i.cle.ij.de regu.z tūc lr̄a stat p̄prie vt isti ꝓpellant',pfiteri:aut ide exire.q: ecclia regularis dꝫ si fieri pōt đ reglaribꝫ reformari.vt i.c.regulatū.ne cle.vel mo.z in.c.int'.đ reli.domi. Sꝫ i defectuꝫ regularū p̄nt institui seclares clerici. đ q̄ pleni⁹ dicēdū vt le.z no.i iuribꝫ ,p̄rime all'. Secūdo pōt tex.itelligi q isti p̄lbi fuerāt ibi i habitu regulari.z sic erāt tacite,ꝓfessi.z ad tex.rñde q mādabat' vt exp̄sse,pfiterent' vt sic ñ possent assumē excusatõeꝫ respectu obꝺuātie regularis Et ex hoc intellectu nota q tacite ,ꝓfessus pōt ꝓpelli p ſuperiorē vt faciat,pfessionē exp̄ssaꝫ.nā ex tacita ,ꝓfessione obligat' mōasterio.vt i.d.cle.ij.merito pōt ꝓpelli vt faciat illud qđ iure z regula disponit' qđ' cauet' religiosum debē facere,pfessionē exp̄ssaꝫ.i scriptis vt scriptura,ꝑpria obuiet sibi i futuꝝ asserēti ꝯriū.xx.q.j.vidua.z xxvij.q.j.oēs femie. Et ex p̄dictis infero ad aliā.q.quid ecōuerso:nūquid tacite,ꝓfessus possit istare vt mōasterīū ꝓpellat' eū recipe ad,ꝓfessionē exp̄ssaꝫ? z dicēduꝫ q sic.nā vtriqꝫ ex,ꝓfessiõe tacita est orta obligatio.nā ipe est obligat' mōasterio z mōasteriū sibi. acq̄siuit em̄ i ecclesia ꝑ,ꝓfessionē tacitū ius mōachat' z collegij.vñ non potest sine cā ampli⁹ inde expelli.facit c.fi. de regu. Itē interest sua vt exp̄sse ,ꝓfiteat' cū al's nõ possit ,p̄moueri ad aliquā p̄laturā regularē.vt i.d.c.null'.z i.c.īdēnitatibus.e.ti.z li.facit.c.cū singula.de p̄bē. li.vj.z hāc opi: q possit istare vt recipiat' ad,ꝓfessionē exp̄ssam firmauit Jo.an.in addi.spe.in.ti.de regu.in.fi.vbi etiaꝫ querit q̄d de nouitio q̄ stetit ꝑ annū in monasterio in habitu nouitioꝝ:nūquid possit agere vt monasteriū recipiat eū ad ,ꝓfessionē.z tibi refert Hoſt. tenuisse q sic:nisi monasteriū habeat aliquaꝫ iustā causam ꝯdicēdi.z hec

opi. mihi placet. nã ex quo mõasteriũ recipit illũ in noni tiuz tacite videt sibi obligasse vt in futuꝝ recipiat illũ i mõachũ si iusta cã nõ ꝯdixit. ar. ī. d. c. ad aplicã. de reg. dic tñ Hos. vt ibi refert Jo. an. idẽ ee ī eo q̃ stetit ī mõasterio ꝓ ānũ tanq̃ frat habitu nõ mutato. nã videt intrasse vt saluaret aiam suã 7 mõasteria ad ꝟ sunt ꝓncipalit fundata vt recipiãt volẽtes eoꝝ aias saluare: licz Jo. an. videat hic certo mõ dictũ Hosti. interptari: tñ ego puto q̃ ī hac mã possim⁹ ꝓsiderare alios casus. Primus qñ laic⁹ vel cleric⁹ q̃ nunq̃ fuit ī mõasterio istat vt recipiat in mõasterio tãq̃ monach⁹ vel ꝓuersus. ꝟ mõasteriũ sibi ꝯdicit. Secũdus casus qñ itrauit vt nouitius 7 stetit ibi ꝓ ānũ 7 nõ instat vt recipiat ad ꝓfessionem. Terci⁹ casus qñ est tacite ꝓfessus et petit vt recipiat ei⁹ ꝓfessio exꝑssa. Quart⁹ casus qñ fuit recept⁹ vt ꝓuersus 7 nũc instat vt recipiat tanq̃ mõach⁹. Jn ꝓ casu putarem q̃ possit iste q̃rẽs mõachari implorare officiũ superioris vt ꝓpellat mõasteriũ ad recipiẽdũ eũdẽ: 7 dz superior hoc facẽ nisi mõasteriũ habeat iustã cãz ꝯdicẽdi quã allegare tenet. qz mõasteria ad hoc fuerũt ꝓncipalr fundata vt recipiãt oẽs clericos vel laicos volentes trãsire ad frugẽ melioris vite. Superior aũt põt ꝓpellẽ inferiores vt debeãt vti re ad vsuz destinatũ: sic ꝓpellit rectorez hospital ad hospitalitatẽ obꝟuãdã: 7 vt r̃cipiat tot paupes quot pñt ibi sustẽtari. vt ī cle. qr ꝓtingit. ō reli. do. fac. c. ō zenodochis. 7. c. ad ß. e. ti. 7. j. ō insti. c. j. 7 qō le. 7 no. ī. c. ex pte astẽsis ī fi. de cõcess. ꝑben. adde ad p̃dicta in sili glo. no. ī. c. sicut. xlvij. di. q̃ dicit paupem posse implorare officiũ epi vt cõpellat diuitẽ ad faciendũ sibi elemosynã: quã gl. tene mẽti. Secũdo casu et tercio dic vt. ſ. dixi. Jn q̃rto. ſ. de ꝓuerso credo q̃ exq̃ semel fuit r̃cept⁹ i ꝓfuz ñ possit ãpli⁹ istaꝝ vt collegiũ teneat ipm r̃cipe ī mõachũ. qr eoipo q̃ fuit effect⁹ ꝓfuſ⁹ fuit effect⁹ q̃si seru⁹ mõasterq̃. vt dicit gl. singlariť ī. c. vt lex ꝓtinẽ tie. xxvij. q. j. adeo. vt ꝟm illã glo. nõ habeat facultatem intrãdi religionẽ artiorẽ. 7 no. singulariter hoc vltimũ. Nec ſbest causa saluãdi aiam cũ cã possit saluare tanq̃ ꝓuersus. 7 alia sunt iura ꝓfuſorũ: alia mõachoꝝ. facit. c. ex eo. in fi. j. e. li. vj. ī glo. q. ibi diuerse ꝓfessiõis ī vno officio ꝛc. Cõtra ß facit. c. de⁹ q̃. j. de vi. 7 ho. cle. vbi hoies disparis ꝓfessiõis fuerũt associati ī eodẽ officio p̃dicãdi. Jtẽ religiosus põt esse de licẽtia abbatis sui vicari⁹ epi cũ illo officiũ sit curatũ. vt no. Jo. an. in cle. 7 si principalis. de rescrip. 7 archi. in. c. j. ī noua actõe. xvj. q. vij. Ho. dic q̃ ꝓfessio põt sumi stricte. nã stricto mõ due st ꝓfessiones in mũdo. vna laicoꝝ: altera clericoꝝ. vt in. c. duo sunt genera. xij. q. j. 7 hoc mõ hoies disparis ꝓfessionis nõ debẽt sociari in eodẽ officio. 7 de hac disparitate loquit tex. in. d. c. in noua. vbi dī q̃ laic⁹ nõ põt eẽ vicarius epi. qr est alter⁹ ꝓfessiõis. qō tñ itellige vt no. in c. Joãnes. de sta. mona. vbi habetur q̃ clericus et laicus pñt esse simul executores alicui⁹ testamẽti: ß ꝓfessio clericoꝝ postea distinguit int clericos et mõachos ꝛc. Et isti clerici 7 mõachi nõ pñt associari vt sint ī eodẽ mõasterio collegialit. vt ī cle. j. e. ti. Jn aũt possint ꝓiũgi collegialiter ī ecclia seculari vt religiosus sit ibi ꝑlat⁹: vide bo. glo. in. d. cle. j. 7 dixi in. d. c. qō dei timorez. Ad alia ꝟo officia bñ pñt ꝓ superiorez associari cã suggerẽte exq̃ nõ faciũt vnũ collegiũ reale. vñ ī scholis religiosi clerici 7 laici pñt facere eandẽ vniuersitatẽ exq̃ oẽs exercẽt studiũ eis ꝓpetẽs. nec est illud collegiũ reale: ß pot⁹ ꝑsonale. qō sentit bar. in l. fi. ff. de colle. illi. facit tex. in ꝓemio vj. 7 cle. 7 vide de hoc qō dixi in q̃dã disputatõe q̃ incipit gandulphus. ꝛc.

(q) Quod sicut. Nomiatio vel appellatio eius cui⁹ nõ interest electõem nõ impedit. ß si vocãd⁹ ꝓtenit eo ꝓsequẽte ꝓtẽptũ cassat electio etiã ꝓfirmata. 7 põt ꝓ se nisi ꝓsenserit electõi qō potest etiaz ex postfacto. h. d. vsq̃ ad. §. sup eo. Et hec ꝓma ꝑs ponit tria q̃ obꝟciebantur ꝯ formã electõis 7 ꝓtinet ad primã ꝓtẽ Rice ꝛc.

Super eo. Hoc dicit. Epus dũ celebratur missa cõsecratõis sue vel archiepiscopus ante receptũ palliũ ordines ꝓferre non dz. h. d. vsq̃ ad ẋ. qō aũt. q̃ nõ summat. tũ ꝓpter diuersitatẽ lecturaꝝ. tũ qr nõ facit ad titulũ. Et ista secũda ꝑs ponit alia tria q̃ obꝟciebant ꝯ ꝑsonã ꝓmoti. 7 sic q̃libet pars diuidit in tres ptes principales q̃ satis patent in lra. Et ex dictis potes colligẽ modũ ponẽdi casuz lrales. nam facta electõe d quodã ꝓmouẽdo in epm in ecclia armacana secuta illi⁹ cõfirmatõe 7 cõsecratõe instabãt aliqui vt iste archiepus deberet deꝟci: ad cui⁹ electiõem allegabãt tria ꝯ ꝑsonã. papa auditis allegatõibꝫ vtriusq̃ ptis decreuit 7 mãdauit vt in lra ꝓtinet. No. ꝓ q̃ nominatio largo modo põt appellari electio. nã is q̃ nominat aliquẽ eligendũ quodãmõ pu⁹ illũ mẽte eligit: sicut dicim⁹ in pñtatõe q̃ hoc respectu q̃q̃ appellat electio vt in. c. q̃relã. ſ. e. Et nota q̃ ꝓ noiatõem nullũ ius acquirit nomiato. Jtẽ q̃ noiatio põt fieri de pluribꝫ. nec talis noiatio impedit electõem de alio fiendã. Sciasta men ꝓ clariori itellectu bui⁹. c. triplicẽ esse nomiatõem. Nã q̃dã noiatio est min⁹ solẽnis q̃ fit d aliquo eligẽdo vt qñ aliq̃ ꝓponunt in collegio tanq̃ boni viri vt d eis fiat scrutiniũ. 7 de hac nomiatiõe loquit iste tex. ꝓ hanc eẽ ius nõ acquirit nomiatis. vñ põt collegiũ noie istorum electoꝝ trãsire ad electõez alteri⁹ vt hic. Quedaz est noiatio q̃ fit in scrutinio electõis. 7 ꝓ talẽ noiatõem in vero nõ acquirit ius noiato. ar. c. si tibi absenti. de ꝓben. li. vj. ß is q̃ noiauit nõ põt ampli⁹ variare si dignũ noiauit. 7 hoc publicato scrutinio. epus aũt videt q̃ possit vt in. c. pnblicato. j. e. Quedã est noiatio solennis. ſ. cuz duo vel plures noiant ꝓncipi 7 petit vt ex bis eligat vnũ. 7 ex hac ndiatõe etiã nõ acquirit ius noiatis. ß nominãtes nõ pñt variare exquo illã noiatõez pñtauerũt superiori: sicut dicim⁹ in postulatõe. 7 hoc vltimũ voluit Hosti. in. c. bone. el. j. de postu. ꝑla. No. secũdo ibi in cathedrali ecclia 7 tene mẽti ī hoc istũ tex. q̃ electio epi dz fieri ꝟm ius in ecclia cathedrali si fieri põt. 7 intãtuz glo. in. c. in noie dñi. xxiij. di. Huic dicto videt imiti vt teneat electõem alibi factã cessante legitima causa non valere. 7 tene mẽti illã glo. qr nõ ꝓbat apto iure. Et potest adduci iste tex in ꝯriũ dũ dicit ꝑsertim in ecclia ꝛc. ſ 7 extra eccliam valeret electio facta. Host. tñ in. c. cũ terra. ſ. e. nõ allegãs istũ tex. dicit q̃ si ꝓsuetudo disponit de certo loco standũ est ꝓsuetudini: alꝫ nõ ẽ vis vbi fiat electio dũmodo in loco clericis honesto. ar. in. l. pe. ff. de iusti. 7 iur. hoc dictũ Host. videt ꝯ istũ tex. vbi cessante ꝓsuetudine dī q̃ ꝟm ꝓstitutiões canõicas dz electio fieri in ecclia cathedrali. põt tñ saluari dictũ suum q̃ nõ est vis vbi fiat. ſ. dũmõ fiat in ecclia cathedrali. nã põt fieri in choro. vt in. c. cũ nobis. j. e. Jtẽ põt fieri ī capitulo. vt in. d. c. cũ terra. 7 in si. locis honestis infra ambitũ ecclie. ar. in. c. q̃ frõte. de ap. Si aũt cessante cã legitima fieret extra ambitũ ecclie cathedralis non valet. ꝓpter auctez ꝑal. glo. qr factũ ꝯ legẽ nõ dz bẽ firmitatẽ vt in regula q̃ ꝯ ius. de reg. iu. li. vj. 7 in. l. nõ dubiũ. C. d legi. 7 in. c. ij. j. de testi. Et ad dictõem ꝑsertim hic posita dic q̃ dz intelligi ꝟm ẋba sequentia vt distinguat an fieri possit ī ecclia vl ne. No. ꝛcio q̃ ī electõibꝫ ꝑlatoꝝ nõ dz d iure ꝓus req̃ri regi⁹ ꝓsensus etiaz rege ipso hoc postulãte 7 appellãte. nec electio alr fiat: qō ꝓcedit etiã si rex sit ꝓtron⁹ ecclie. vt no. ī glo. iij. No. q̃rto ī verbo si aũt. q̃ de iure spãli põt epo 7 abbati cõpetere ptãs interessendi electiõi fiẽde de archiepo. facit. c. scriptuz. j. e. 7. c. cũ ecclia sutrina. de cau. poss. 7 ꝓpie. 7 sic pñt in actu electõis ꝓuenire iure spãli hoies disparis ꝓfessiõis facit ad ea q̃ dixi. ſ. eo. c. pri. No. q̃nto q̃ quẽadmodum debentes interesse electõi de iure cõmuni non sunt vocãdi absentes si ꝓmode vocari nõ pñt. vt. j. eo. qr ꝓpter. ita nec absentes debentes interesse iure singulari.

¶ No. sexto q vocatio absentiũ nõ est de forma substãtiali ipi electõis. nã vt ꝫ apparet valet electio facta ali qbꝫ nõ vocatis: lz veniat retractãda ptẽptis ꝓsequntibꝫ ptẽptũ. ¶ No. septimo q electio facta aliqbꝫ d caplo cõ tẽptis nõ ẽ idifferẽter cassanda. nã pñt ptẽpti renũciare ptẽptui z ꝓsentire illi electõi dũmõ a pncipio tenuerit. Et no. singlr istũ tex. q rõe ptẽpt aliq cassari põt electio etiã p confirmatões z ꝓsecratões electi: qd tenẽt doc. ꝫ. z satis ꝓbat p istuz tex. qd tñ itelligas qn ptẽpti nõ fuerit pñtes tpe q fuit emissuz edictũ p confirmatõe fienda. alꝫ aũt tacẽtes ñ pñt ãpli cõdicẽ. vt i. c. fi. j. e. li. vj. tenet Jo. an. i. c. ij. d his q fi. a pla. Si aũt ñ ẽ facta adhuc confirmatio: dic q debẽt isti ꝓseq ptẽptũ infra tẽp datũ eis ad eligẽdũ. Jdẽ dic in ptẽpto i actu collatiõis vt infra sex mẽses q dant ad ꝓferẽdũ possit ꝓseq ptẽptũ. ar. i. c. ij. de ꝓces. pbẽ. z hoc tenuit Jhos. in. d. c. ij. z ita limita istũ tex. gnaliter loqntẽ q nõ solet i ꝫ declarari. ¶ No. in ℞. sup eo. q sol papa põt ordies ꝓferre i die cõsecratõis sue. Jtẽ no. ex ℞. p. q añ receptões pallij nõ põt archiepus qntũcũqz ꝓsecrat exercẽ ea q sunt ordinis epalis. nec alia q si magni põderis: vt puocare cõciliũ puinciale z silia. z vide qd no. Jnn. i. c. suffraganeis. s. e. ¶ No. ibi nõ tãqz simplex eps. q qlibet archieps ẽ epus: tñ exercẽdo actũ vi i dubio exercẽ vt archieps et nõ tanqz simplex epus. facit i ar. ꝫ lra q valẽs actũ exercere ex duplici ptãte vi actũ exercuisse ptextu maioris ptãtis. facit. l. ij. ff. d mili. testa. ¶ Ultimo no. i ℞. qd ãt. q ꝓsensus cleri z pli nõ sufficit vt bõa ecclie sine insta z canõica cã alienent. p ꝫ. c. sine exceptõe. xij. q. ij. z melius. j. de imu. ec. i. c. adũsus. i ℞. ppt imprudẽtiã. z no. bñ istũ tex. ꝓ platos z collegia q qnqz ad petitões dñoruz tpaliũ tpe guerre alienãt bõa ecclie. Et no. q plat male alienãs tenet de suo pximõio eccliam cõpuare indẽnez. facit. c. de multa. j. de pbẽ. ¶ Jn glo. i ℞. impedire ubi nõ obstãte aliq cõsuetudine. No. bñ glo. q laic etiam pxion nõ põt ex ꝓsuetudine sibi vẽdicare ius interessendi electõi plati. nã cõsuetudo nõ facit laicũ capacẽ iuris spũalis. vt i. c. cãm de pscrip. Dices tu q̃re pxionus põt pñtare rectorẽ ecclie nõ collegiate z nõ sic eligẽ prelatũ vnacũ clericis ipsi ecclie collegiate: Do. dic Lõ. post. p Jnno. electio est act mere spũalis. nã p illã trãsfert ius prelature saltẽ in hitu i electũ z ꝓhit mrimõiuz spũale. vt no. gl. in. c. q̃nto. lxiij. di. facit tex. i. d. c. cũ iter canõicos. s. e. laic aũt nõ est capax exercẽdi ꝫ iura spũalia. nec ecclia voluit pxionũ facere capacẽ bñ hoc potuisset si voluisset. nã impatoi et mltis pncipibꝫ ecclia alꝫ cõcessit ius eligẽdi z ꝓferẽdi. vt i. c. badrian. lxiij. dis. q tñ puilegia tractu tpis ecclia revocauit. vt i. ℣. xpe. ca. di. Dz p pñtatõem ñ trãsferet ius plature. nec ꝓhit matrimoniũ spũale: ꝫ est q̃ddã pambulũ ad institutõz obtinendã exq puenit ius tituli z plature. vñ lz laic nõ esset ex se capax etiã bni iuris pñtãdi. vt in. c. q̃nto. de iudi. tñ ecclia voluit cũ pxiono i ꝫ iure nõ magne importãtie dispẽsare vt laici iducerent ad fundatõez z dotatõz ecclia. z itellige q iste rex ex pxionatu vl cõsuetudine volebat vt i electõe req̃reret ipsi ꝓsensus. de iure aũt petere nõ poterat p. c. nobis. de iurepat. qz ꝓsensus pxioni dz req̃ri post electõez factã vt ibi. nec etiã de cõsuetudine poterat ꝫ sibi ꝓpetẽ. qz cõsuetudo nõ põt eũ facẽ capacẽ. vt. s. dixi. dixit tñ ꝫ simplr Jnn. posse ex cõsuetudine itroduci vt mos plati nũcietꝫ pncipi: z ab eo petatur licẽtia eligẽdi latuz. ita q aliꝫ electio fcã nõ teneat. intẽst ei pricipis ne eligat aliqs sibi suspect q possit revelare secreta regni sui. ar. i. l. oñe delictũ. in. §. exploratores. ff. d re mili. vñ alibi dixit Jnn. q ꝯ electões factã põt rex obijcẽ q hz epm electũ suspectũ rõne pdicta. z si poterit hoc ꝓbare dz electio retractari. vt ipse no. in c. sup his. j. de accu. Er q dicto nõ singulariter q ex predicta cã suspitõis põt pricepꝫ secularis nõ admittẽ prelatũ institutũ p papã. Adũte tñ q ꝯ pcedẽs dictũ Jnn. videt facere multũ iste tex. in ℞. z si sec aliq p vsurpatõem. vbi innuit q ꝯn vsus est poti abusus. z sic vi q nõ possit induci cõsuetudo vt electio retractet si nõ fuit petita a pricipe licẽtia eligẽdi. p hoc facit qz aliq modo impedit libertas eligẽdi. facit. c. cũ ira. s. e. dictũ tñ Jnno. solet cõiter teneri. ¶ Jn glo. i ℞. q si eos nõ vocatos ꝛc. No. ex fi. gl. q etiã i actibꝫ extraiudicialibꝫ nõ presumit qs vocat nisi ꝓbet. p q optime facit. c. albericus. de testi. z. c. sacro. de sen. ex. Jtẽ ista vocatio est q̃dã solẽnitas extriseca q ñ presumit nisi ꝓbet. vt plene no. in. l. sciendũ. ff. de ℞. ob. z p Jnn. i. c. inotuit. de eo q furti. ordi. rece. ¶ Jn gl. in ℞. ꝓsentire: ubi ꝫ ꝯ. j. eo. auditis. glo. nõ soluit ꝫ ꝯnũ. sed solutio ℞a est q aut electio tenuit: puta qz facta fuit pñtibꝫ duabus ptibꝫ collegij z a maiori pte: z tũc põt rata hꝫi p ptemptos. qz p ꝓsensuz ist ox nõ cõualidat electio. ꝫ solũ defendit a iure retractatõis. z i hoc casu itelligit iste tex. aut electio a pncipio fuit nulla: puta qz facta a miori pte capli: z tũc ñ potest ꝓualidari p ꝓsensus pticulares supueniẽtes. z ita loquit. c. auditis. j. e. z ibi plene dicã. ¶ Jn ea. glo. ibi circa spũalia. possum hꝫe ratũ in plibꝫ locis. glo. tenuit istam opi. q in spũalibꝫ possuz hꝫe ratũ qd meo noie nõ ẽ gestũ. de q vide qd no. p glo. in regula ratũ. de re. iur. li. vj. dic q dictũ glo. nõ colligit ꝫ. qz iste tex. nõ loquit d vera ratihabitõe q̃ trahit retro z mãdato cõprat. vñ ad ꝫ vt oriat mihi actio nõ possuz hꝫe ratũ qd meo noie nõ est gestũ. vt i. d. rla ratũ. sed q ad incõmodũ meũ vt nõ possim impugꝛe factũ p alios possuz hꝫe ratuz qd meo noie nõ est gestũ. z hoc casu loquit iste ter. ¶ Jn ea. glo. ibi itẽ pone. No. singulariter istã pticulã glo. vsq ad fi. qz quotidie solet allegari. ex q p collige dñam int successorẽ in platura z successorẽ in canõicatu. nã successor in platura succedit in oibꝫ iuribꝫ ꝓpetentibꝫ pdecessori rõne plature. Rõ: qz platura nõ moritur. xij. q. ij. liberti. z in. c. si gtiose. de rescrip. li. vj. nec debẽt alterari iura prelature. ppter mutationẽ mistroꝝ. nã successor fingitur idẽ cũ pdecessore. ꝫ i canõico aliud est. qz ppie canonicus nõ hꝫ successorẽ nisi in pbẽda. iura em sibi ꝓpetẽtia trãsciũt in capl̃m a quo puenit prebẽda. vt i. c. relatũ. j. de testa. capl̃m aũt nõ põt hic impugꝛe electõem rõe cõ tẽptus cũ impugꝛet factũ ppriũ. z ex hac rõne quã sensit Jnn. põt iudicio meo inferri q si canõic tanqz canonicus fuit ptẽpt in electõe alter ecclie in q̃ iure singulari debebat interesse rõe canonie q eo mortuo infra tẽpus agẽdi de ptẽptu poterit capl̃m agẽ de ptẽptu sicut prelat agit de cõtẽptu pdecessoris. ¶ No. singulariter ex hac glo. q p iniuria illata prelato vt plato põt agẽ successor i plaꝫra: lz plat mortu litẽ nõ fuerit ptestatus. rõ colligit ex pdictis. qz iniuria censet illata plature q nõ moritur. ¶ Jn gl. i ℞. diuidat. No. istã gl. vsq ad fi. qz q̃tidie solet i mã sua allegari. z pertim tene eã mẽti i eo q ꝓcludit missaz nõ esse de suba ꝓsecratõis seu collationis ordinũ vl chrismatis: ꝫ ppt ordinatõem ecclie z obreuerẽtia sacroꝝ non debẽt cõferri z expleri sine missa. ¶ Jn ea. glo. ibi de hoc qd dic Hug. Aduerte ꝫ incipit additio Bernardi glosatoris z durat vsq ad ℞. ꝫ finita. et dicit Jo. an. habuisse a mgro suo q ista fuit vltima additio quã fecit Bernar. ad glo. suas. vñ ℞ visile est q libri hñtes istã additões in ꝓtex. glosaꝝ hñt alias additões. z ideo qñ vis informari vtꝝ liber hꝫat additionem Ber. recurras ad istã glo. z si repit ista additio est vrisile q habeat alias. z habes etiã ex hac additõe originẽ isti Ber. glo. fuit em de ciuitate pmẽsi q est i lombardia Jn ea. glo. ibi posset ordines ꝓferre si necessitas esset. Aduerte qz glo. ꝫ vi limitare multũ istũ tex. vult em q finita missa ꝓsecratõis possit epus nouit ꝓsecrat necessitate iminẽte celebrare pncipaliter z ordines cõferre. z p hoc facit tex. ibi nõ debẽt tũc ꝛc. q̃si finita consecratõe possit. hoc dictũ nõ placuit hic Hos. Primo qz nõ põt occurrere talis necessitas cũ alij epi pri cõse-

crati sint ibi pñtes per quos posset necessitati subueni-
ri. Secũdo q; ordines nõ debẽt ꝓferri extra q̃tuor tpa.
vt in.c.j.7.c.sane.j.de tẽpo.or.7 epus ꝓsecrat die dñi-
co.vt i.c.qũ die dñico.lxxv.di.7 ad illã dictõem tũc re-
spõdet q dz exponi.i. codẽ die. ꝑ hoc tex.in ꝑn.huius
§.in q̃ no.q iste archiepus in die cõsecratõis sue acoly-
thũ ordinauit. Dz iudicio meo satis põt saluari gl.ista
in collatõe mioꝝ ordinũ. nã miores ordines pñt cõferri
dieb⁹ dñicis 7 altis festiuis dieb⁹. vt in.c. de eo.e.ti.ſ. de
tẽpo.or. hinc est q iste archiepus q̃ ordinauit acolythũ
in die dñico nõ redarguit ex alio: nisi q; ꝟ fecit i die cõ
secratõis añq̃ missa; solẽnia finirent. sec⁹ ḡ si essent fi-
nita. Ad idẽ alia rõ lre ibi ne diuidat mysteriũ vnitatis.
q̃ rõ cessat si ordines istos miores ꝓferret post expeditã
ꝓsecratõez 7 misse celebratõez. ß sacri ordines nõ debẽt
ꝓferri illa rõe. q; extra q̃tuor tpa nõ sunt ꝓferẽdi. vt in
iuribꝫ pal. Dz iuxta mãz gl. q̃rũt ꝟ doct. pone q isti q̃
celebrãt ꝓsecratori ꝑuenãt ipm i ꝓsecratiõe. ſ. i dicẽdo
ẋba apta ad ꝓfectiõez seu ad trãsubstãtiandũ: nũq̃d ꝑ
eoꝝ ẋba sit ibi corp⁹ xp̃i: 7 q̃d si ꝓsecrator ꝑncipal post
illoꝝ ẋba iteꝝ illa ẋba dicat: In hac.q. sunt diuersita
tes int Inno.7 Host. Inno. tenet q ad illa ẋba illo-
rum celebrantiũ pu⁹ ꝓlata fuit facta vera trãsubstãtia-
tio in corp⁹ xp̃i. nec ꝑ ẋba replicata a ꝓsecratore fit alia
trãsubstãtiatio. q; exq̃ semel est ibi corp⁹ xp̃i nõ põt ma
gis adesse. Host. tenet ꝯriũ firmãs q ad ẋba illoꝝ q̃ ꝑn
cipal; nõ celebrãt nõ ꝓtingit trãsubstãtiatio. q; ß nõ i-
tendũt lz illa ẋba ꝓtulerint. 7 ꝑ ꝯns restat q sacrm ꝓfi-
cit ex ẋbis ꝓsecratõis postea ꝓlatis. Credo q sit aiad-
uertẽda intẽtio illoꝝ celebrãtiũ. vt si ꝑ illa ẋba intẽde-
rent ꝓficẽ vꝝ corp⁹ xp̃i q sit facta trãsubstãtiatio exq̃
ipsi etiã celebrãt lz nõ ꝑncipal; sec⁹ si eoꝝ intẽtio dꝛfi-
ciebat. facit ad hãc qõnẽ qđ no. Jo. cal. i. c. si sacerdos.
de of.or. vbi tetigi. Querũt doc. secũdo q̃d si aliq̃s ꝑ-
sbyter stat ꝓpe aliũ ꝑsbm celebrãtẽ 7 ꝑueniat mõ pre-
dicto ipsiꝫ celebratorẽ i platõe ẋboꝝ q̃bꝫ ꝓficit corp⁹
xp̃i: nũquid sit facta trãsubstãtiatio? 7 ꝯcludũt q non:
cũ ipse nõ sit vestit⁹ vestibꝫ sacris. nec als fuauit q̃ ecclia
instituit in ꝓfectõe tãti sacri: als sec⁹ seq̃ret absurdũ q
ꝑsbr exñs in platea põt trãsubstãtiare totũ panẽ ibi exi
stentẽ. facit ad p̃dicta. j. q. j. extra catholicã. 7 maxime. ꝑ
cedit ß solutio tenẽdo q i illo ꝑsbro dꝛfecisset ĩtẽtio cõ
ficiẽdi. In glo. fi. no. diligẽter istã gl. ad quã q̃tidie fit
remissio cũ q̃rit nũquid prelat⁹ seu rector ecclie debeat
seu possit euadere de iure penã dꝛpositõis ex delicto in-
iuste alienatõis rei eccliastice si vult eccliam reddẽ indẽ
nem de ꝓprio pñmõio vel aliũde: Et in effectu p⁹ mul-
ta argumẽta ꝑ 7 ꝯ glo. ista ponit duas opi. Nã quidã
tenẽt q sic. ar. hui⁹. c. 7 alioꝝ q̃ ꝑmittunt in glo. 7 hanc
opi. tenet Jo. xij. q. ij. aplicus. et in.c.j. xvij. q. iij. secuti
sunt Tan. Vin. Phi. 7 Gof. ß. Secundã opi. ꝯriã te-
nuit hic Ber. glo. quẽ secuti sunt Host. Jo. an. 7 cõit
moderniores seq̃ntes. 7 ß opi. mihi placet. 7 ad istũ tex.
rñde vt in fi. gl. 7. bñ facit. xij. q. ij. monem⁹. 7. d. l. non ꝑ-
dest. ff. vi bo. rap. Extra glo. op. ꝯ tex. de. c. post electi
onẽ. de ꝓcess. ꝑbẽ. 7 de. c. ꝓstitut⁹. el. ij. de ap. in q̃bꝫ iuribꝫ
ptz q p⁹ ꝓfirmatõez nõ admittit exceptio ꝯ ꝓfirmatuz
ad impediẽdũ ꝓfirmatõis effectũ. hic aũt iste elect⁹ ñ so-
lum fuit cõfirmat⁹. ß etiã ꝓsecrat⁹. 7 sic nihil iuris resta-
bat ꝓseq̃. 7 tñ fuerũt hic admisse exceptões ꝯ formã ele-
ctõis 7 ꝯ ꝑsonã ipsi⁹ ꝓsecrati. Sol'. ꝑpt hoc ꝯriũ instat
hic Inn. 7 Cõ post. plen⁹ post eũ an 7 qñ post ꝓfirmati
onẽ electõis possit admitti exceptio ꝯ formã electõis vl'
ꝯ ꝑsonã electi. 7 multa ex eoꝝ dictis sunt hodie expedi-
ta p. c. fi. de elec. li. vj. ꝯcludẽdo tñ ex dictis coꝝ sic distĩ
gue. aut cõfirmatio fuit facta causa cognita 7 ptib⁹ pre-
sentib⁹. aut sine cause cognitõe. Primo casu si nõ fuit
appellatũ a sñia cõfirmatõis nõ pnt ptes q̃ fuerũt ꝑsen-
tes aliq̃d obijcẽ nec ꝑ viã exceptõis neq; accusatõis. q̃a
de facto vni⁹ hoꝝ sepi⁹ nõ est q̃rendũ p. c. cũ dilecti. i fi.
j. e. 7 ꝑal. c. fi. in. vj. 7. j. de accu. sup bis. Dz respectu co-
rum q̃ nõ erãt pñtes distinguẽdũ est. q aut sciuerũt cãm
ꝓfirmati. agi 7 tacuerũt: 7 fit eis ꝑiudiciũ. vt i. c. fi. qui
ma. accu. pos. facit. c. p. de re indi. Aut ꝓbabilr ignorabãt:
7 tũc aut restat aliq̃d iuris ꝓferendi ipsi ꝓfirmato puta
q; est ꝓfirmat⁹ ß nondũ ꝓsecratus: 7 tũc admittit excep-
tio. vt in. c. sup bis. 7 qđ ibi no. j. de accu. Aut nihil iu-
ris restabat. q; erat cõsecratus vl' erat talis plat⁹ q̃ non
indigebat ꝓsecratõe seu bñdictiõe. 7 tũc aut ꝓfirmat⁹ ẽ
in possessione ꝑlature: 7 nõ dz admitti aliq̃ exceptio. q;
nõ põt opari naturã suã nec respectu actõis: nec respe-
ctu intentõis cũ iste ꝓfirmat⁹ nihil petat: nec sit in inten
tõe petẽdi. 7 exceptio ẽ intentõis vel actiõis exclusio. vt
in. l. j. 7 qđ ibi no. ff. de except. Dz poterit iste venire per
viã accusatõis vel denũciatõis. ad hoc dictũ. c. fi. de bis
q̃ ma. accu. pos. 7 vide p Fe. ꝓsilio. xcvij. et ꝑ hoc limita
tex. in. d. c. fi. Secũdo casu ꝑncipali q̃n sine cause co-
gnitõe facta fuit ꝓfirmatio. dic hodie vt habet in. d. c.
fi. e. ti. li. vj. nã talis ꝓfirmatio nõ tenet vt ibi. 7 vide ple
ne de hoc qđ ibi dixi post Inn. in. c. cũ olim. de cau. pos.
7 in. c. cũ olim. de do. 7 contu. Ad istũ tex. põt dici q hoc
actũ fuit ꝑ viã accusatõis seu imploratõis officij. potest
tñ aliud mẽbꝝ addi ad p̃dicta q̃n cõfirmat⁹ nõ est i pos
sessiõe 7 agit possessorio adipiscẽde: nũquid debeat ad-
mitti exceptio: dicendũ vt le. 7 no. i. c. accedẽs. de accu.
7 istud debuit p̃cedere secundũ mẽbꝝ principale. Ul-
teri⁹ hic q̃rit q̃d si electio nõ tenuit: nũquid valuit cõ-
firmatio subseq̃ns: 7 nũquid iste sic cõfirmat⁹ sit prela-
tus: an ẋo teneat cedẽ. Quo ad ꝑmũ Inn. 7 Jo. an.
7 cõiter doc. seq̃ntes concludũt q ꝓfirmatio tenet q̃ ad
validitatẽ gestoꝝ. nam gesta ꝑ ipm ꝓfirmatũ tenẽt rõe
publici officij exq̃ putabat ꝓfirmatõem esse validã. vt i
l. barbari⁹. ff. de of. ꝓto. Et idẽ dixit Inn. in. c. nihil. j. e.
Dz an iste sit plat⁹ dixit Inno. j. e. cũ dilecti. q iurisco-
sult⁹ noluit ad istã. q. rñdere in. d. l. barbarius. nec ibi re
cte rñdet an ille barbari⁹ q̃ ꝑ errorẽ fuerat dꝛsignat⁹ ꝑ-
tor cũ esset seru⁹ fuerat verus pretor. ß solũ decidit q te
nent gesta rõe publici officij. Dz dicit Jo. an hic q qđ
cũq; istorũ dꝛfecerit nõ est verus plat⁹. i. siue electio sit
nulla siue ꝓfirmatio. 7 sic videt q teneat cedere in foro
aie. sed postea refert alios dicere vt etiã recitat Inno.
q sit distinguẽdũ vtr electio tenuerit de iure naturali.
puta rõne ꝓsensus eligentiũ 7 electi lz fuerit nulla de iu
re positiuo. 7 tũc exq̃ fuit subsecuta ꝓfirmatio est verus
plat⁹ nec tenet cedẽ. secus si fuit nulla de iure nãli. vt
eñ dic hic Inn. electio põt dici canõica large. stricte. 7
stricti⁹. Dicit canõica large qñ electõ tenuit d̃ iure nãli
q; interuenit ꝓsensus eligentiũ et electi. sed non de iure
positiuo. Stricte dz canõica qñ tenuit d̃ iur nãli 7 int
uenert etiã subalia iuris positiui. ß ñ solẽnia. Strictius
dz canõica qñ tenuit de iure nãli 7 int uenert oia q̃ req̃-
runt de iure positiuo. siue sint subalia siue d̃ solẽnitate
nõ subali. puta q vocent absentes vl' q̃d sile. ita q nihil
dꝛficit d̃ req̃sitis. Per ꝯriũ dz electio nõ canõica large
qñ nõ tenet etiã de iure nãli. q; nõ int uenit ꝓsensus sal
tez liber eligẽtiũ 7 electi. vñ qñ est canõica large lz ñ stri
cte vel stricti⁹: dz tenẽ ꝓfirmatio subseq̃ns. 7 ꝓfirmat⁹ ẽ
verus plat⁹. nec tenet renũciare. q; ius positiuũ adinue
nit formã ad scãdala euitãda. ß exq̃ in casu nr̃o nullum
scãdalũ affuit. 7 electio tenuerit de iure nãli nõ dz iste eẽ
obligat⁹ ad renũciandũ. Et videt Inn. 7 cõiter doc. se-
quẽtes hic sequi istam opinionem que mihi nunq̃ pla-
cuit. nam exquo ius positiuum reprobat consensum ni
si sit legitimus non video q etiam de iure naturali tene
at talis electio. nam princeps potuit per legem suam ta
lem consensum non solenniter prestitũ inhabilitare. vt
in simili habetur 7 no. in. l. cum lex. ff. de fideiuss. facit. c.
ij. de maiori. 7 obedien. Et pro hac opinione contraria
allego primo glosam in. c. vnico. de postulat. prelato. li-
bro. vj. que dicit confirmationem non prodesse si ele-
ctio erat nulla. ad idem glo. fi. in. c. quaz sit. j. eo. lib. vj.
7 glo. in. c. si cui. 7 eo. ti. li. vj. 7 tenet archi. in. c. sicut cãz

eo.ti.7 li. vbi pleni⁹ ꝓsequit. facit regula accessoriuꝫ. de re.iur̃.in.vj. Et q: vbi fudamtũ deest nihil superedificari põt.j.q.j.cũ paul⁹.7 sic tene opi.quaꝫ p̃ sensit Jo.an.q̃ iste nõ sit ver⁹ plat⁹: siue electio sit nulla q̃litercũq; siue ꝓfirmatio: nisi ꝓfirmatio sit facta ex certa scia p̃hẽtem ptãtez purgãdi oẽz defectũ electõis.7 ad mãm vide qõ le.7 no.i.c.li ꝓfirmatõez.j.e.li.vj. vbi tractat an electio remãeat valida si cassat ꝓfirmatio 7 q̃d ecõtra.

a Aditis. Electio p̃ minorẽ ꝑtẽ capitũli facta nõ tenet: nec p̃ sb̃sequẽtem ꝓsensuꝫ ratificari põt.b.d. ꝑm cõez intellectũ. Prima ps põit diffinitõis cãz. Secũda diffinit ibi nos igit. Et p̃ intellectu lr̃e p̃mitto q̃ i hac ecclesia baiocen̄.erãt duo p̃ncipaliores.s.decan⁹ 7 cãtor q̃ fouebant ptes i caplo.7 dũ eẽnt i tractatu electõis decan⁹ aiaduꝫtes q̃ cãtor cũ suis ꝓdiceret voto suo noluit noiare archidiaconũ quã habebat i aio eligẽdi: ꝫ maliciose noiauit q̃ndã mgr̃m suũ ricardũ subdiaconũ. cãtor ℣o etiã maliciose noiauit archidiaconũ quẽ sciebat gratũ alteri p̃ti.tandẽ fuit interposita appellatio ne decan⁹ ꝓcedẽt ad electõem sine ꝓsensu capli vl maioris p̃tis. ꝫ hac appellatõe nõ obstãte decan⁹ cũ suis ꝓpliciby q̃ non faciebãt maiorẽ p̃tẽ capli recessit a noiatõe ipsi⁹. R. sb̃diaconi 7 elegit dictũ archidiaconuꝫ in epm̃. 7 etiã appellauit ne quicq̃d p̃ illã electõem attẽtaret. Postmodũ ℣o q̃dam canõici aduerse p̃tis ꝓsenserũt electõi facte de archidiacono: ita q̃ istis ꝓputatis archidiaconus habuit maiorẽ p̃tẽ capli. Jstis aũt electoribꝫ recedẽtibꝫ cantor cũ suis ꝓcessit ad aliã electõem nõ obstãte electõe quaꝫ fecerat de archidiacono 7 elegit illũ. R. sb̃diaconũ. Papa ℣o vtrãq; electoꝫ duxit irritãdã. Nec exp̃mit i text. rõ decidẽdi: ideo glo. vario mõ itellexerũt istũ tex. et intãtũ intricat p̃ glo. itellect⁹ hui⁹.c. qđ dixit Jo. an. istud c. potuisse audiri: ꝫ nõ itelligi vsq; ad tpa sua. Jo. an. dicit q̃ nec etiã p̃ glo. suas habet clare itellect⁹ hui⁹.c. sed tu dic vt dicet. No. p̃ ex p̃ncipio ibi auditis 7 itellectis q̃ lz q̃s audiat ꝓcessuꝫ alicui⁹ cause nõ ꝓpt̃ ꝫ ꝓcludit cũ intellexisse merita cause. põt ꝫ ꝓcurre audit⁹ alicui⁹ rei absq; illi⁹ itellect⁹ seu itelligẽtia. 7 facit p̃ testibꝫ q̃ dicũt se audiuisse aliqđ istrumẽtũ legi vt nõ p̃ ꝫ ꝓcludat necessario ipsos itellexisse. nã audire 7 itelligẽ sũt diuersa: qđ colligit hic ex copula et q̃ de sui natura hz copulare diuersa. vt no. glo. sup̃ rubrica. ff. de iur̃. 7 fa. ig̃. 7 p̃ gl. in.c. q̃relã. j. de ſymo. põt tñ q̃s audire nudũ ℣borum sonũ 7 tñ nõ itelligẽ verboꝝ efficaciã. No. secundo q̃ noiantes aliquẽ i tractatu electõis nõ tenent illũ noiatũ eligere: ꝫ p̃nt ab eo recedẽ aliũ eligendo. Rõ q: p̃ noiatõez simplicẽ nõ est acq̃situꝫ aliqđ ius noiato. vt s.c. pri.i p̃n. solet em̃ añ scrutiniũ fiendũ de electõe nominari aliq̃ de caplo q̃ vident apti et idonei ad regimẽ ecclie vacãtis nõ tñ p̃ hoc eligunt: ꝫ p̃ponunt vt fiat d eis scrutiniũ si placet caplo. 7 hoc mõ fuerũt p̃ nominati archidiacon⁹ 7 sb̃diacon⁹. iõ licuit ab eoꝝ noiatõe recedere. No. tercio q̃ decanus hz p̃mã vocẽ in capitulo. hoc tñ intelligũt doc. 7 bñ. ꝓcedẽ ex ꝓsuetudine loci p̃ticularis. nã in b̃ standũ est ꝓsuetudini: q̃ cessante is qui ẽ maioris auctis hz primã vocẽ. allegant doc. ad hoc. xvj. di. Jsidor⁹. Dz tu dic clari⁹ q̃ cessante statuto vl ꝓsuetudine canonic⁹ puus institut⁹ in eccl̃ia. 7 sic antiq̃or respectu institutõis dz p̃esse aljs. vñ ad eũ spectat cõuocatio capli: 7 esse primũ in voce 7 sb̃scriptõe: 7 i sedẽdo 7 in aljs ꝓsilibꝫ. facit ad hoc.c. statuim⁹. de ma. 7 obe. et qđ no. Jnn. in.c.j.e.ti. 7 vide qđ ibi dixi. nam bñtes dignitatẽ in eccl̃ia d̃ iure nõ sunt de caplo nisi alꝫ sint canonici. soli em̃ canõici faciũt capl'm' 7 vnũ coꝝp⁹ cũ epõ. vt in.c. nouit. 7.c. q̃nto. de bis q̃ fi. a p̃la. vide p̃ Jnno. i c.ij. de instit. 7 qđ ibi dixi. 7 i.c.cũ olim. de re iudi. Adde etiã ad p̃dicta glo. singularẽ in.c.a collatõe. de ap.li.vj. q̃ dicit q̃ si epus hz vocẽ in.c. tanq̃ cãnõicus nõ dz habere primũ locũ in caplo. q: nõ est ibi vt epus: ꝫ por ca-

pituli debz habere primũ locũ. 7 no. glo. illã singularem q: sepe ꝓtingit q̃ hñtes dignitatẽ sunt in quibusdã collegijs p̃sonalibꝫ nõ tanq̃ habentes dignitates: ꝫ tanq̃ p̃ticulares de collegio. ideo nõ debent isti hẽ primũ locum in collegio: sed rector collegij. Et p̃ hãc glo. potes defendere cõsuetudinẽ q̃ viget fere in oñibꝫ studijs vt epus q̃ntumcũq; maxim⁹ ex quo scholaris est non p̃cedit rectorẽ studij. q: nõ est in hoc collegio scholariũ vt epus: sed tanq̃ scholaris. Jtẽ nota q̃ electio a p̃ncipio nulla. puta q: facta a minori p̃te capli non põt qualidari p̃ subsequẽtes cõsensus alioꝝ p̃ticulariter p̃stitos. 7 ad hoc quotidie allegat hec lr̃a. Et ex hoc habes casuꝫ lr̃alez in quo cõsensus nõ põt interuenire ex postfacto: etiã ad cõualidandũ actũ vt exnũc. cui⁹ ꝛriũ no. in.c. cũ cõsuetudinis. de ꝓsue. sed dic vt j. dicã. In glo. in ℣. cum tñ ex postfacto. ibi electio ista nõ erat nulla ipso iure. hic colligit vnus intellect⁹ ad tex. q̃re non tenuit secũda electio ex quo fuit facta post primã irritã 7 nullaꝫ. nam electio q̃ nõ tenet ipso iure nõ debet p̃stare impedimentũ secũde. vt in.c. bone. 7.c. dudũ. s.c. Glo. solnẽdo rñdet q̃ prima electio nõ erat hic ipso iure irrita. 7 p̃ hoc tex. in fi. vbi papa vtrãq; electõem irritauit: ꝫ p̃ma tenuit. Cõtrariũ tñ sensit glo. sequẽs. 7 glo. in ℣. cassatam. 7 vt p̃ dixi iste glo. multũ variarũt itellectũ hui⁹.c. Et possunt colligi ex hac glo. q̃tuor lec. Prima lectura q̃ prima electio tenuit hic p̃pter ratihabitõem sub̃sequentem lz potuisset irritari p̃pter pendentiã appellatõis. secũda aũt electio nõ valuit. q: fuit facta post primã non cassatã 7 p̃ appellatõem. sed hec lectura nõ est bona cuꝫ papa exp̃sse hic dicat q̃ p̃ma electio fuit nulla neq; potuit ꝓualidari ex cõsensu quorũdam supueniẽti. 7 sunt ista ℣ba pape nõ partis. q: papa hic loquit. vt pꝫ i p̃n.c. ideo glo. sequẽs cũ alia sequẽti recessit ab hoc intellectu tenẽdo q̃ prima electio fuit nulla ipso iure. nec potuit cõualidari ex sub̃sequẽti ꝓsensu etiam si appellatio nõ fuisset interposita. 7 hoc ꝓbat ex illa dictõe maxime q̃ debet itelligi p̃prie. 7 in hoc no. bñ glo. sequẽtez q̃ intellectu hui⁹ dictõis maxime. q̃ qñ stat p̃prie ponit idez in casibꝫ ꝛriꝫ. qñ ℣o ponit p̃ tñ stat improprie. 7 idem no. in.c. qñ frequnter. j. vt lit. nõ ꝓtes. in ℣. maxime. Secũda lectura colligit hic ex glo. fi. in ℣. ꝫ si dubiũ est. cũ ℣. se. 7 in effectu hoc intẽdit q̃ aut p̃ma electio est euidẽter nulla 7 tũc nõ requirit aliq̃ cassatio. sed põt ꝓcedi ad secundã. 7 hoc casu ꝓcedunt ꝛria. Aut p̃ma electio est nulla sed nõ euidẽter imo est ꝓbabilis dubitatio super nullitate. tũc non debet ꝓcedi ad secundã nisi pa⁹ casset p̃ma q̃ habebat colorẽ validitatis. 7 i hoc casu potest intelligi tex. nam anteq; emanasset decisio huius decre. poterat ꝓbabiliter dubitari vtrũ electio facta a mioꝝ parte posset ꝓualidari p̃ sub̃sequẽntes cõsensus alioꝝ. debuit ergo pa⁹ expectari cassatio seu declaratio superioris ãteq; ꝓcederet ad secundã. 7 no. bñ hũc itellectũ qui mihi plurimũ placet. p̃ quo allego glo. fi. in.c. ꝓstitutus. j. de ap. q̃ hoc tenet apte. vide etiã gl. in.c. int̃ dilectos. i ℣. postmodũ. in fi. j. de excess. p̃la. sentit Jnn. in.c. cũ t̃ra. s.e. 7 q̃q; ipe Jnno. 7 quidã alij in.c. cõsideranim⁹. s.e. vt recitat hic Jo. an. tenuerũt sufficere ad validitatẽ secũ de electõis q̃ notoꝝ sit p̃mã esse nullã tpe sententie. tamen mihi plus placz ꝓcedens dictũ qñ prima non erat euidẽter nulla. sed poterat de eadẽ dubitari. Tercia lectu. colligit ex hac glo. in ℣. quidã tamẽ hic distinguũt q̃ aut prima electio est nulla iure actõis 7 exceptiõis et nõ impedit secundã. aut est nulla iure actõis sed nõ exceptõis. 7 ista impedit secundã vt hic. sed hec lec. vt dicit Jo. an. 7 bñ est inutilis. quia nõ apparet qñ est nulla iure actõis 7 non exceptiõis. licz do. An. dixit posse dici q̃ tũc est nulla iure actõis 7 exceptõis quãdo non tenet etiam de iure naturali. quia nõ interuenit cõsensus eligentiũ liber saltem. est autẽ nulla iure actionis sed non exceptõis quãdo electio tenuit de iure naturali licet sit

nulla de iure positiuo.naz tunc debet expectari cassatio ꝑme:in hoc tñ nõ multũ ꝓsistit.nec credo hoc dictũ ve-rum.qz tex.est in ꝛriũ in regula nõ ꝓstat impedimẽtũ.d reg.iur.li.vj. ¶ Quarta z vltima lectura colligit ex hac gl.fi.in ℣.ꝑ q est rõ. dicẽs q secũda electõ hic nõ tenuit nõ ppt pendentiã ꝑme q erat nulla:ꝑ ex defectu ptãtis eligentiũ. qz lz ꝑma electio esset nulla:nõ tñ ptãs eligẽ-di erat deuoluta ad cãtorẽ z suos.qz alia ps nõ elegerat indignũ:ꝑ ꝛ formã. vñ nõ debebat cãtor z sui ꝓcedẽ ad electõem nõ vocatis decano z suis ꝓpliciby.z hic intelle ctus põt sustẽtari q ad nullitatẽ secũde electiõis:non tñ bñ explicat ꝑ glo. ¶ Jo.an.hic dicit posse ꝓcludi quicq̃d scribat ꝑ alios in mã q secunda electio facta post ꝑmã ab hoĩe vel a iure nõ cassatã est nulla. vt.s.e.ꝓsideraui-mus. ¶ z si ꝑma electio est cassata ab hoĩe vel a iure tũc põt ꝓcedi ad secundã electõem etiã nõ vocatis alijs ele ctoruby si sunt ꝑuati ptãte eligẽdi.vt.s.e.bone. ¶ z si nõ sunt ꝑuati debẽt vocari etiã si essent priuãdi:alꝫ nõ va let electio ab alia ꝑte facta:vt hic z.j.eo.qz ppt.vbi de hoc. ¶ z ꝑ hoc nõ habet clare intellect⁹ hui⁹.c.q̃re vtra q̃ electio fuit hic nulla vel cassata. Vñ põt cõclusiue et clare dici q ꝑma electio fuit hic principalr nulla ex de-fectu ptãtis.qz fuit facta a decano z suis ꝓpliciby q̃ non faciebãt maiorẽ ptẽ capli:vt dz in lra.naz potẽtia capi-tularis nõ cõsistit penes minorẽ ꝑtem:ideo nõ põt dici electio facta a caplo.vt in.c.j.de his q̃ fi.a ma.par.capi. Et lz ex postfacto tot ex canõicis alteri⁹ ꝑtz accessissent ad primã electõem decani:tñ nõ potuit illa electio vali-dari. ¶ Rõ qz electio dz fieri in cõmuni.z sic collegialiter nõ aũt singulariter.ꝓsensus aũt ꝑticularꝫ supueniẽs nõ potest validare electõem nullã:q̃nimo si oẽs de capitu-lo ꝑstarent singulariter ꝓsensuz nõ ꝑ hoc resultaret cõ-munis electio.vt in.c.in genesi.j.e.z vide bonã glo.in.c. j.de re.ec.nõ alie.li.vj.sec⁹ aũt qñ act⁹ ꝑtineret ad aliq̃s vt singulares.qz tũc ex ꝓsensu supueniẽti ꝑma dispositio validat cũ nõ habeãt collegialiter ꝓsentire.vt est tex. in.l.ꝑ fundũ.ff.de ser.ru.ꝑdi. ¶ Itẽ ad hãc nullitatẽ ꝑme electõis adiuuabat appellatõis pendẽtia licz etiã sine ea fuisset nulla.ideo lra dixit maxime appellatõe pendẽte ꝛc. ¶ Secũda ℣o electio fuit nulla ex eodẽ fonte.s.ex de-fectu ptãtis.nam ppter accessuz quorũdaz ad primã ele ctõem cantor z alij remanẽtes nõ faciebãt maiorẽ partẽ capli z ꝓcesserũt ad electõem alijs nõ vocatis.z post ap-pellatõem z anteq̃ cassaret prima electio. que etsi erat nulla nõ tñ euidẽter erat nulla rõne ꝑdicta:q̃nimo pl⁹ puto q etiã si cantor z alij fecissent maiorẽ ptẽ nõ potu issent valide eligere.qz oportz q due ptes collegij ꝓue niant ad hoc vt teneat illud qđ fit ꝑ maiorẽ ptẽ.vt ple-ne dixi.s.e.cũ nobis. vñ hec secũda electio fuit facta a ñ habẽtiby solidã ptãtez eligẽdi z alijs nõ vocatis et post appellatõem z de subdiacono q̃ nõ poterat eligi in epm tpe hui⁹ capli.nondũ em emanauerat.c.a mltis.j.d eta. z q̃li.oportebat em q eligẽd⁹ esset ꝑsbr. ideo in fi.lre di cit q ꝑsumpserũt eligere. ¶ R. cũ esset subdiaconus.z ex ꝑdictis habet clarissime intellect⁹ hui⁹.c. Et adhuc ple nius expediẽdo materiã distinguo post alios dñ queri-tur an z qñ valeat secunda electio collatio vel postula-tio:dic q aut ꝓcurrũt due postulatões.aut due electi-ones.aut due collatiões. ¶ Primo casu si vna postulatio est facta a duplo maiori ꝑte:z ex causa illa est admittẽ-da.vt in.c.bone.s.e.z melꝰ.j.eo.scriptũ. ¶ z si postula-tio ꝓcurrit cũ electõe:dicendũ vt in.d.c.scriptũ. ¶ si cõ currũt due collatões nõ valet secũda post ꝑmã:nisi pri-ma sit euidẽter nulla.de quo dic vt plene le. z no.ĩ. d.c. inter dilectos.de excess.ꝑla. ¶ si ℣o cõcurrũt due electi-ones est materia nr̃a: in q̃ distinguẽduz q aut secunda electio est facta ab eisdẽ electoribus aut a diuersis. ¶ Pri-mo casu aut ꝑma electio erat euidẽter nulla z eligentes non erãt priuati ptãte eligẽdi z valet secũda. vt in.c.cũ terra.s.e. ¶ si aũt erãt priuati ptãte eligẽdi z valet secũ-da.vt in.d.c.bone.in fi. ¶ si aũt ꝑma nõ erat nulla saltez euidẽter nulla nõ tenet secũda nõ cassata prima.vt ibi et s.e.ꝓsiderauim⁹. ¶ Secũdo casu qñ tercia fuit facta a di uersis electoribus.aut ambe electões fuerũt facte eodẽ cõ tentu:aut diuerso. ¶ Primo casu videz si prima electio est facta a maiori z saniori ꝑte capli:alia a minori tenet electio facta a maiori z saniori.vt in.c. qz ꝑpter.j.e. ¶ si aũt vna est facta a maiori z alia a miori:sed saniori pte. vtputa qz maior ps elegit ignoranter idignũ:z tũc nulla electio valet.qz electio debet esse facta a maiori z sanio-ri.vt in.d.c.qz ꝑpter. ¶ z si maior ps esset ꝑuata:qz ele gisset scienter indignũ valeret electio facta a minori pte qz censet facta a toto caplo cũ tota ptãs esset deuoluta ad minorẽ partẽ.vt ꝑbat.s.e.dndũ. ¶ si ℣o fuerunt fa-cte diuerso ꝓtextu.z tũc aut prima electio non tenuit z electores erãt priuati ꝑpter delictũ eoz:z tenet secũda electio etiã facta a paucioribus.vt est casus.s.e.bone.aut prima electio nõ tenuit:tñ electores nõ erãt ꝑuati et nõ tenet secũda.qz nõ habebãt isti solidã ptãtem eligẽdi si-ne alijs.qđ intellige vt.s.dixi. ¶ Idẽ z fortⁱ si prima ele-ctio tenebat vel nõ erat euidẽter nulla.vt hic z.s.e.ꝓsi-derauim⁹.z dicũt electões facte eodẽ ꝓtextu ꝑm Jnno. z ¶ Cõpost.qñ fuerũt facte oiby exñtiby in caplo z parit eligẽtiby. Dicunt facte diuerso ꝓtextu qñ vna ps eligit postq̃ recessit alia ps.qđ ꝓcedit ꝑm Jnn.nisi incõtinẽ-ti ex eodem scrutinio vel cõpromisso fuissz subsecuta se cunda electio.

¶ Incausis. Potestas data cõpromis-sarijs ad eligendũ prelatuz re nõ integra reuocari nõ põt. z desinit res esse integra postq̃ cõpromissarij inceperũt hĩe tractatũ.b. d. Diuidit principalr in tres ptes. In prima ponit po stulati petitõem. In secũda ibi nũcij ℣o:ponit electi al-legatõez. In tercia ibi qz ℣o:ptiz negociũ diffinit:par tim diffiniendũ cõmittit. ¶ No.ꝑ q caplm nõ soluz po test cõpromittere ꝑsonis certis ptãtem eligẽdi:ꝑ etiam põt aliquos eligẽ ꝑ quos eligunt cõpromissarij qui ha-bebãt postmodũ eligere vice capli. Et ex hoc infert q cõpromissarij ad eligendũ pñt a principio eẽ incerti.cer tificãdi tñ ꝑ ipsos quiby est data ptãs eos eligẽdi. Et ex isto tex.singulari infero q si ptes litigãtes vel dissidẽtes volũt q̃stionẽ eoz in aliquẽ amicũ eoz cõem ꝓpromit-tere:z nõ pũt hĩe ꝓcordiã de certa ꝑsona eligenda pos-sunt dare alicui vel aliquiby ptãtez vt ipsi eligãt eis ar-bitrũ vel arbitros:z valebit electio ꝑ illos facta ac si ab ipsis ptiby illi arbitri fuissent electi. z in hoc tene menti istũ tex.z ꝑ hoc limita.c.ĩnotuit.de arbi.z credo hoc ibi tetigisse. ¶ No.q in numero ꝓpromissarioz nõ est vis. põt em vniuersitas eos eligẽ i numero sibi grato. ar.ĥ iũcto.c.cũ in iure.z.c.cũ dilectus.j.e.z qđ ibi dz de vni-uersitate ecclĩastica idem dicerẽ in q̃libet vniuersitate: vt possit ptãtez eligẽdi superiorẽ in alios cõpromittẽ.ar. ĥ.z.j.e.q.ppt.z in regula q̃ ꝑ aliũ.facit de reg.in.li.vj. ¶ No.ibi qui ꝑstito iuramẽto.q isti ꝓpromissarij deputati ad eligendũ pñt astringi iuramẽto vt electiõis ne-gociũ fideliter et canõice explicẽt. facit ad id qđ dixi de iuramẽto arbitroz in.c.ij.de arbi. nõ tñ puto q istđ iu-ramentũ sit de substãtia:ꝑ istud fuit hic ex forma cõmis sionis sibi facte.ad hoc qđ no.in.c.cũ dilectꝰ.de cõsuet. ¶ No.ibi a singulis de caplo statutũ est ꝛc.ar.q cõpro-missuz supꝑ ptãte eligendi nõ põt fieri:nisi oĩby z singul canonicis ꝓsentientiby.z facit tex.j.c.qz ppter.tenẽt cõ-muniter doc.hic z in.c.qz ppter.z in.c.scriptũ.j.eo.vn-de nõ sufficit hoc casu maior ps capituli. ¶ Ratõ.qz cuiusl libet interest singulariter vt eligat ꝑ se z nõ ꝑ aliũ.ideo q̃-libet põt ꝺdicere ne fiat cõpromissuz.z in re cõmuni po tior est ꝓdio ꝓhibẽtis. vt in regula in re cõmuni.d reg. in.li.vj.z in.l.sabinus.ff.cõmuni diui. z tene mẽti ꝑ di-ctuz.ĩmo plus dicũt cõmuniter hic doc.z originaliter fu-it ¶ Cõpost.q non valet cõpromissum factũ ab vno no-

mine omniũ alijs ꝑsentiby et non contradicentiby. quia cũ ista res nõ sit leuis: ĩmo magne importãtie debent sigillatim oẽs inqri et expresse ꝑsentire. Et no. hoc dictũ singu. nec tradas obliuiõi. ex quo põt sumi hec regula. ꝙ in arduis explicãdis in vniuersitate debẽt oẽs exp̃sse ꝑsentire. nec sufficit ꝙ act⁹ explicet ꝑ alios noie aliorũ: lz illi taceãt z nõ ꝓdicãt. qz in re onerosa z grauj dz inesse ꝑsensus exp̃ssus. nec taciturnitas habet ꝓ ꝑsensu. facit ad hoc qđ no. Jnno. in. c. in genesi. j. e. z gl. ĩ regula is q̃ tacet. li. vj. secus põt dici ĩ re leui z maxime cõcupiscibili: vt tũc taciturnitas habeat ꝓ ꝑsensu. vt no. in locis ꝑall. Ex quiby põt sumi singularis limitatio ad no. ꝑ Jnno. in. c. j. de bis q̃ fi. a ma. par. ca. vbi no. dic ꝙ si in. c. tractat aliq̃d illicitũ z dãnabile tenent illi de vniuersitate ꝓdicere. als si nõ ꝓdicãt habent ꝑsentiẽtiby: z inuoluũtur peccato z pene peccati cuj alijs ꝑsentiẽtiby exp̃sse: vt istud dictũ ꝓcedat quo ad euitandũ peccatũ ne sub velamine taciturnitatis peccatũ nutriat: ꝫ quo ad validitatẽ act⁹ tene qđ. s. dixi. z hec no. ¶ No. ibi ca pitulo publicarũt. ꝙ postulatio siue electio est in capitulo publicãda. z aliq̃ dicũt ꝙ etiã populo est publicãda qđ nõ est dãnabile ꝫm Jnno. ¶ No. ibi q̃ remãserũt in capło. ꝙ lz capl'm eligat prelatũ in loco capitulari: com promissarij tñ a capło deputati nõ tenent de necessitate in capło eligere prelatũ. nã vt hic vides isti ꝓmissarij cesserũt in ptẽ ad tractandũ de electiõe canõicis remanẽtibus in capło. z facit ad ea q̃ dixi. s. e. qđ sicut. vt non sit vis in q̃ loco fiat electio dũmõ fiat infra ambitũ ecclie cathedralis. ¶ No. ibi inhibuerũt eis ex parte nr̃a. z tene mẽti istũ ter. ꝑ ꝙsuetudine istoꝝ inferiorũ q̃ cũ timẽt molestari p̃cipiunt ex pte regis seu ptãtis ne eis fiat iniuria: lz a rege seu ptãte nõ habuerũt hãc potestatẽ p̃cipiẽdi. nã capl'm p̃cepit hic istis cõpromissarijs ex pte pape ne ad vlteriora ꝓcederẽt: z tñ a papa nullã sup hoc receperũt ptãtez. vt colligit. j. ex .x. qz .xo. z dicit Jo. an. hic ꝙ hic ponit mos istoꝝ vulgariũ q̃si senti at ꝙ de iure tale mandatuz nihil inducit. Sed tu adde vnũ ter. iuris ciuilis in. l. de pupillo. in. §. siqs ipsi p̃tori. ff. de no. ope. nũci. vbi ꝫm lectu. secundã quaz ibi sentit glo. z notãter defendit bar. ꝓbat ꝙ siqs ptestat alicui ne edificet nouũ op⁹ z arripit iter eũdi ad superiorẽ tal' p testatio cũ arreptõe itineris hz viz denũciatõis: ita ꝙ q̃c q̃d postea edificat venit destruendũ ac si denũciatio fuisset facta. nã ꝫm bar. ibi videt talis ex arreptõe itineris ad superiorẽ positus sub ꝓtectõe superioris. ar. in. c. dilecti j. de ap. z qđ no ꝑ Jnno. z Jo an. in. c. vt debit⁹. eo. ti. ꝑ qđ põt inferri si timẽs iniuriaz sibi inferri p̃cipiat illi ne iniuriã sibi inferat: z arripit iter eũdi ad principẽ ꝙ per hoc videt posit⁹ ꝫb ꝓtectõe p̃cipis vt sic istud p̃ceptũ cũ arreptõe itineris habeat vim cuiusdã appellatõis extraiudicialis. ex quo puto ꝙ graui⁹ venit ille puniẽdus q̃ intulit iniuriã post p̃ceptũ cum arreptõe itineris q̃m si ista nõ p̃cessissent. nã videt ꝙ inferẽs iniuriaz ꝓtẽpserit nedũ ius: ꝫ etiã sub cui⁹ ꝓtectõe iste se supponit. qđ diligenter no. z põdera ꝙ papa nõ redarguit capl'm ꝺ precepto taliter facto. qz nõ fuit factũ aio ꝓmittẽdi falsum ꝫ repellẽdi iniuriã quã credebãt sibi interri si nõ ꝑsentirent reuocatõi capli. ¶ No. ibi cãpanã pulsari fecerũt. ꝙ vniuersitas potest ꝓgregari ꝑ sonũ cãpane vbi ꝫ est de more. Et nota diligẽter hũc ter. ꝑ cõmuni obseruãtia. z dicit no. Jnno. sufficere hoc signũ in minoribus negocijs. ꝫ in electõibus ĩ quiby debent absentes vocari nõ suffifcit sonus cãpane: ꝫ debent absentes vocari ꝑ nũcium vel lr̃as. vt in. c. cũ inẽ vniuersas. s̃. e. z. j. e. qz ꝓpter. facit. l. fi. C. de p̃di. decu. li. x. Et põt circa hoc dari ꝫ regula ꝙ in negocijs q̃ possunt expediri ꝑ pñtes qđ est regulare iuxta no. ꝑ glo in. c. ij. de testi. li. vj. sufficit vocatio ꝑ sonũ cãpane: dũmodo talis sit cãpana ꝙ ipsius sonus puenire possit ad intelligentiã existentiuz in loco. ꝫ in negocijs in quiby absentes sunt vocãdi ñ sufficit vocatio ꝑ sonũ cãpane: sed debẽt absentes vocari mõ p̃dicto: vt in iuriby ꝑall. ¶ No. ibi de ꝙsensu totius capituli intelligit esse facta. tex. no. ꝙ illud qđ fit ꝑ cõmissariuz fingit esse factũ ꝑ ipm ꝙmittentez. Unde facit iste tex. ad q̃stionẽ notabilẽ z quotidianã de q̃ als ĩ facto fui cõsultus. Quidã testator mãdauit certa bona sua distribui in pias causas ꝫm ꝙ videbit suis executoribus testamenti. isti executores elegerũt negociũ priuilegiatũ: vt puta fabricã ecclie. epũs loci petebat q̃rtã bonoꝝ legatoꝝ: replicabat ꝙ de relicto facto ꝑ fabrica non debet quarta. vt in. c. fi. de testa. replicabat ꝙ testator nõ elegerat fabricã sed executores: q̃rebat quid iuris: rñdi ꝙ non debebat quarta. qz illud qđ fit ꝑ executores testamenti videt factũ ꝑ ipm testatorẽ. vñ ꝙinde est ac si ipe testator elegisset fabricã. ar. optimũ hic z in. l. vnũ ex familia. §. j. ff. de le. ij. z ibi hoc firmat bar. ꝑ illum tex. z ex bis habes bonã practicã impediendi quartã epi ꝙ vbi testator reliquit in genere ad pias causas facias ꝙ executor testameti eligat aliquã causam priuilegiataz ex q̃ non debeat quarta. z q̃ sint cause priuilegiate dic vt le. z no. in. d. c. fi. z in. c. ij. de sepul. ¶ No. ibi qz iam in tractatu ꝓcesserãt. tex. valde notabilẽ facientẽ ad mkta ex quo potest instrui qñ negociũ extraiudiciale definit esse integrũ. nam ex quo iudiciũ incepit agitari z tractari non dicit amplius integrũ. z latius ꝓsequit hic Jnno. dicens ꝙ cũ attingant substantialia ipius negocij desinit esse integrũ. puta cũ inceperũt tractare de ꝑsona eligenda. sec⁹ si solũmodo siut expleta aliq̃ ptinẽtia ad solennitatẽ actus. vt qz direrũt missaz de spũsancto elegerunt vel q̃d simile. facit qđ le. z no. ĩ cle. fi. ꝺ ꝓcu. ¶ No. vltimo ibi vtilẽ z necessariã inueneritis ꝛc. ꝙ epũs electus vel postulatus ad aliã eccliam non debet trãsire sine noua examinatõe. z sic videt ꝙ epũs vtilis vni eccle sie nõ p̃sumat vtilis alteri. vel forte hoc fit qz ex postfacto potuit effici inutilis. ar. in. c. veritatis. de rol. z cõtu. z. c. licz beli. de symo. Potest etiã notari ex principio litere vnũ aliud bonũ dictũ ꝙ illud debet fieri concorditer qđ fit ꝑ omnes nemie discrepãte. secus si fiat ꝑ maiorem ptem. vñ illud qđ fit ꝑ maiorẽ partẽ nõ dicit cõcorditer fieri. qđ ꝓbat tex. ibi cõcorditer vel tres ex illis ꝛc. vbi ter. ponit istam vt diuersa. idem videt ꝓbari in. c. quorũdam. j. eo. li. vj. tenet gl. in cle. ne romani. ꝺ elect. dixi plene in. c. non põt. de re iudi. Et nota de notabili z quotidiana questiõe ad quam inducit iste ter. emanauit p̃conũ ꝑ ꝑsidentẽ vniuersitati cuiusdã castri vt audita cãpana venirẽt omnes ad electõez certam fiendã. demũ pulsata cãpana ex centũ qui erãt ĩ vniuersitate castri cõparuerũt. xxx. dũtaxat queritur nũquid isti soli possint ꝓcedere ad electõem faciendã: hanc. q. disputauit quidaz Ja. dini bononien. canonicus vt hic refert Jo. an. z in effectu cõclusit ꝙ ex quo citatio emanauit ꝑ habentem potestatẽ isti venientes põt eligere. all'. no. in. c. j. de maio. z obe. ꝫ si citatio fuit facta ꝑ non p̃sidentẽ vniuersitati: ꝫ aliquiby de vniuersitate ꝓcurãtibus subdistinguit ꝙ aut labebat tẽpus p̃fixum ad eligendũ z potest minor ꝑs p̃sens alios vocare ad eligendũ ne currat sibi tẽpus. aut nõ labebat tẽpus: z tũc non sufficit mior pars. quia hoc spectat ad maiorẽ ptem. z oportz tũc ꝙ veniãt due partes z valebit qđ faciat maior ꝑs. vt in. l. qđ maior. ff. qđ cuiusq̃z vniũsi. Jo. an. remittit ad no. ĩ c. cũ nobis. s̃ e. z ibi plenissime dixi. Hz aduerte qz ibi solum tractat ad quẽ spectat p̃fixio termini ad eligendũ. z de hoc dicendũ vt ibi. ꝫ prima ꝑs hui⁹ questionis non tractat ibi. vnde nota ex principio hui⁹ questiõis ꝙ qñ cõuocatio vniuersitatis fit ꝑ eum ad quẽ de iure vel cõsuetudine spectat cõuocatio vniuersitatis: tũc talis citatio cõstituit non veniẽtes in cõtumacia adeo ꝙ venientes dũtaxat possunt explicare ea que incũbebãt agẽda: lz venientes nõ faciãt maiorẽ partẽ: sed longe minorem. hoc dictũ sensit Jnno. in. d. c. j. de ma. z obe. sed nõ

fuit ita ſpecifice locutus. ⁊ idez ſenſit in. c. ij. de no. ope. nũ. vbi vide ⁊ cõſit canoniſte i vtroq; loco ſolẽt trãſire cũ ꝓdictis. ⁊ ß etiã. ß admiror q; nõ allegauerũt dicta legiſtaꝝ in ꝯriũ. nec bar. allegauit dicta canoniſtaꝝ. nã bar. exꝑſſe tenuit ꝯriũ in. l. oẽs ꝓpli. ff. de iuſti. iur. vbi dixit q; q̃ntũcũq; vniuerſitas vocet̃ ꝑ magiſtratum. oportz tñ ad hoc vt veniat ſeu valeat qđ fit in vniuerſitate q; veniãt ſaltẽ due ꝑtes. vt in. l. noiatõez. C. de decu. li. x. ⁊ in l. nulli. ff. qđ cuiuſq; vniuer. ⁊ ſpãl'r ꝑ deciſiõe all'. l. fi. C. de ꝓdi. curi. li. xj. vbi dz q; decretũ nõ debet ex tabella recitari. q̃ſi dicat ꝑm eũ nõ ſufficere q; tabella. i. per aliqđ inſtrumentũ pulſatile cõuocet̃ vniuerſitas. ß eſt neceſſe vt veniãt ipſi de vniuerſitate ſaltem due ꝑtes. ⁊ ita hodie practicat̃ in tota tuſcia in vniuerſitatib; ciuitatum. nunq; em̃ aliq̃d tractarẽt in ꝓſilio niſi veniret ſaltẽ due ꝑtes cõſiliariorũ. ꝓſiliũ em̃ ciuitatis repñtat totũ ꝓlm. vt no. glo. C. q̃ ſit lõ. ꝓſue. ſup rubrica. mihi autẽ placet dictũ canoniſtaꝝ. ar. optimũ in. c. cũ nobis. ß. e. vbi dicitur q; vocati nolentes venire faciunt ſe alienos. ⁊ adde glo. in cle. qđ circa. de elec. q̃ dicit abſurdũ eſſe in numero ꝓputare illos q̃ vocati venire noluerunt. ꝑ hoc q; ſicut ius vniuerſitatis põt reſidere i vno ſolo aliꝯ remotis vel lõge agentib; vt no. in. c. gratũ. de poſtu. ꝓla. ⁊ i l. ſicut. ff. qđ cuiuſq; vniuerſi. ita dicem⁹ in aliꝯ ꝓtumaciter nolentib; venire. abſurdũ nãq; eſt q; ꝑ ꝓtumaciaz ꝑticulariũ debeãt impediri negocia vniuerſitatis. et ad d. l. fi. quã, ꝓſe adducit bar. põt rñderi q; illa lra ß nõ ꝓbat. nã bz principal'r duos intellect⁹. Prim⁹ q; decretũ nõ dz ex tabella recitari. i. ꝑ tabellionẽ. q; iſtud non eſt delegabile. ⁊ ꝑm bũc itellectũ illa. l. nõ facit ad ꝓpoſitũ. Ad. l. nominatõez. l. nulli poteſt dici q; non loquũtur q̃ ꝓuocatio fuit facta ꝑ ꝑſidentẽ vniuerſitati ⁊ vocati ſunt in ꝓtumacia: ß q̃ vniuerſitas ꝑ ſe ꝓgregat̃. nam oportet q; tũc ſint due ꝑtes ꝑñtes. ita ſenſit Jnn. i. d. c. ij. de no. ope. nũci. ⁊ hec no¶ In glo. in. x. q; x̃o poſtulatio in fi. no. bñ iſtã gls. ex collige q; in mãdato nõ ſolũ veniũt exꝑſſa in eo: ß etiã ea q̃ ſunt ꝑparatoria ⁊ vicina ipſis exꝑſſis: ꝑſertim q̃ ex nõ expreſſo ꝓuenit̃ ad id qđ eſt exꝑſſum: ſic hic data ptãte eligẽdi venit ptãs poſtulãdi. ⁊ idez tenuit gl. in. c. null⁹. lxj. di. in fi. gl. mag. ⁊ in. c. licz. viij. q. j. dixit tñ Hoſt. hic q; de rigore non veniret poſtulatio: ß hic ꝓtrebẽdit̃ ex q̃dã eq̃tate. ſed ego allego tibi glo. ſin. in. c. j. de poſtu. ꝓla. in fi. q̃ vult q; etiã in materia penali ſub noĩe electiõis venit poſtulatio cũ ꝑ poſtulatõem ꝓueniat̃ ad ipſam electõem. ⁊ vide qđ ibi dixi. ⁊ optime facit. l. oratio. ff. de ſpõ. vbi dz q; ꝓhibito mr̃imonio cenſent̃ etiã ꝓhibita ſpõſalia de futuro. q; ꝑ ea ꝓuenit̃ de facili ad mr̃imoniũ. ad idẽ. l. hircoꝝ. ff. de pigno. vbi ptz q; res ꝓhibita vendi nõ põt pignorari. qa ꝑ pignoratõem de facili ꝓuenit̃ ad diſtractõez. vt i. l. ij. C. de in. do. impe. ita dicam⁹ in ſilꝯ q; cũ dãtes ptãtẽ eligendi intendunt vt eccl'ie ꝓuideat̃ de paſtore venit oĩs modus ꝑ quẽ põt eccl'ie ꝓuideri. et ꝑſertim hoc eſt admittendũ q̃ gratioſe daret̃ ptãs eligẽdi. debet em̃ tũc fieri largiſſima interꝑtatio in ꝓiudiciũ ꝓcedentiũ. vt in c. cũ dilect⁹. de ꝓſue. ⁊ i. c. olim. de x̃. ſig. ⁊ ad ꝯria all'. in glo. dic q; ꝓcedũt in bis q̃ non ſunt ita cõiũcta mãdato principali. iſta em̃ nõ veniũt. ita intellige. c. cũ oliz. el. j. de of. dele. ⁊ vide qđ ibi dixi¶ In glo. in x̃. cũ res nõ eſſet integra in fi. gl. iſta multũ variat in hoc ar. reſidet tandem in opiniõe q; ptãs data ꝓmiſſarijs nõ põt revocari etiã re integra exñte. q; nõ erat puꝝ mãdatũ: ß potius quedã donatio ſeu gratioſa ꝓceſſio iſtis ꝓmiſſarijs facta. refert tñ glo. in fi. quoſdã tenuiſſe q; re integra poſſit revocari. ⁊ hãc ſecundam opi. tenuerũt Vincẽ. ⁊ Hoſ. hic. ⁊. ß. e. cauſam. ⁊ Hoſti. hic dicens q; cũ res eſt integra nõ intereſt iſtoꝝ cõꝓmiſſariorꝝ ptãtem revocari. q; poterunt ipſi in capitulo hĩe vocez ſicut alij. ſed ſi res nõ eſt integra pñt ꝑtendere intereſſe in revocatione poteſtatis. q; ſinguli ſciũt quibus ipſi fauebãt q; re integra ipſi neſciebãt. vnde cum incurrerint odiũ pluri moꝝ intereſt eoꝝ vt non revocetur mandatuz. hec ratio Hoſti. non militaret ſi cõꝓmiſſarij non eſſent de capitulo. q; revocata poteſtate nõ haberent vocẽ in capitulo. Alij tenẽtes mediã viam diſtinguũt ⁊ bñ cõcordando opi. ꝓtrarias q; aut vniuerſitas dedit hanc poteſtatẽ ipſis ꝓmiſſarijs gratia ipſoꝝ cõꝓmiſſariorum vt ſic eos honorarẽt in actu eligendi: ⁊ tũc ꝓcedat opi. glo. vt etiam re integra non poſſit poteſtas revocari ꝑ ratiõem glo. Aut hec poteſtas fuit data nõ fauore ꝑſonaꝝ. ſed vt puideret̃ eccl'ie forte facilius ꝑ viam cõꝓmiſſi: ita q; iſti fuerũt deputati nudi miniſtri ⁊ executores: ⁊ tunc ꝓcedat opi. cõtraria vt re integra poſſit revocari. ſecus re nõ integra. ⁊ i hoc caſu ꝓcedat iſte tex. ⁊ hanc diſtinctõem videt̃ approbare Jo. an. hic ⁊ ꝓmuniter doc. ſequẽtes. ⁊ videt̃ de mente Jnno. in. c. cõſtitutus. de cõceſ. ꝓben. ⁊ vide qđ ibi dixi¶ Nec ob. ſi dicat̃ q; in hoc vltimo caſu revocatio deberet admitti etiã re non integra ſoluto intereſſe cũ hoc ſit de natura mãdati. vt in. l. ſi pecunia. ff. de condit̃. cau. da. hoc em̃ ꝓcedit ꝑm Jnno. in ꝓpbanis: non aũt in ſpũalibus que non recipiunt rectã eſtimatõem: iuꝝ no. in. c. coram. de offi. deleg. Et nota ſing. hoc dictũ. et ſatis placet mihi ꝑmiſſa diſtinctio. nam prima opi. probari videt̃ in. d. c. conſtitutus intelligẽdo vt ibi dixi. ſecunda opi. videt̃ probari hoc in tex. naz fortiſſimũ eſt ar. a ꝓtrario ſenſu ex quo in iure non reꝑitur cõtrariuz. vt in. c. apoſtolica. de his que fi. a prelat̃. ⁊ no. in. c. publicato. j. co. Quid aũt dicenduz in dubio ſi nõ apparet: an fauore eccleſie: an x̃o ꝑſone ſit data poteſtas. dixit hic do. Jn. q; debemus cõſiderare quid actum fuit ꝑ prius. quaſi velit dicere poſſibile eſſet q; cõꝓmiſſarij hoc petierũt ex gratia. vnde licz verba cõmiſſionis non ſapiant gratiã: tamen in dubio intelligũtur ꝑm ea que acta ſunt. ꝑ hoc all'. l. ſi preſes. ff. de pe. ⁊. l. ſi ſeruus plurium. ff. de lega. j. Si autem non poteſt apparere ꝑ ea que ꝑmiſſa ſunt dicit ꝑſumendum q; potius voluerit capitulũ puidere eccleſie q̃ facere gratiam cõꝓmiſſarijs. quia gratia nõ eſt ꝑſumenda ꝑm eum. all'. c. fi. j. de trãſlat̃. prela. ſed poſſet allegari melius. l. cuz de indebito. ff. de probat̃. in fi. et no. glo. in l. cuz quidã. ff. ſi cer. peta. que no. dicit q; ſi dico vni tolle hanc pecuniã non preſumit̃ donatio: ſed potius mutuum vel depoſituz. quia nemo preſumit̃ iactare ſuũ. vt in. c. ſuper hoc. de renũciat̃. ⁊ in. d. l. cũ de indebito. ⁊ nota ex ꝑdictis naturam iſtoꝝ cõꝓmiſſoꝝ¶ Jn glo. fi. ĩ fi. nota bñ iſtaz glo. in fi. nam ſentit hic veram ⁊ cõmunem opi. que tenet̃ in. c. bone. ij. de poſtula. ꝓla. q; poſtulantes poſſunt recedere a poſtulatõe anteq; poſtulatio ſit ſupioi ꝑñtata lz aliud ſit in electõe. vt in. c. publicato. j. e. Et ad iſtũ tex. q̃ videt̃ obſtare cũ capl'm ñ potuerit recedere ab illa poſtulatõe rñdet glo. q; obſtabat hic capitulo fides ꝑſtita. q; ꝓmiſerat illis cõꝓmiſſarijs recipere illũ quẽ ipſi eligerẽt. Et ſic habes caſum no. in q̃ a poſtulatõe non põt recedi etiã anteq; ſit ſupioi preſentata. puta tñ q; ſi cõꝓmiſſarij cõſentirent revocati oni q; poſſet capitulũ ab illa recedere anteq; eſſz ſupiori ꝑñtata. q; poſtulatus nõ põt ꝑtendere intereſſe cũ ſibi ius nõ ſit q̃ſitũ: iuxta no. in. c. pe. de poſtu. ꝓlat̃. Et ex hoc poteſt ſolvi aliud cõtrariũ qđ formari poteſt de. c. ſcriptũ. j. e. vbi patz q; poſtulatio non ꝓferet̃ electioni niſi ſit facta a duplo maiori parte. Sol. illud procedit quãdo poſtulatio ⁊ electio de diverſis facte cõcurrerẽt. hic autem deficiebat poteſtas in electoribus. quia eam tranſtulerãt in illos cõꝓmiſſarios. nec poterant illam poteſtatem revocare cum res non eſſet integra¶ Sed circa predicta ⁊ circa tex. dubitatur vtrũ in caſu in quo poteſt poteſtas revocari qualis debeat eſſe revocatio: primo tenet q; debet eſſe expreſſa: nec ſufficit tacita. puta ſi capitulum re integra procederet ad alium eligendum, niſi enim revocatio intimetur ipſis cõꝓmiſſarijs

teneret electio ꝑm eũ.ar.in.l.si ꝓcurator.ff. de iudi.puto hoc dictũ Jnno. ꝓcedẽ nisi ꝑcederet electio capituli nam tũc nõ video quõ possit tenere electio cõpromissarioꝝ ignorauerit eã qm̃ exq̃ res est integra ptãs pmã sit apud caplm. vt in.c.duduz. de ꝓben.li.vj. Secunda ꝛo electio reperit facta post ꝑmã ergo nõ debet tenere ar.eius qđ le.z no.in matrimonio carnali in.c.fi.de ꝓcura.li.vj. ¶ Et ex isto tex.põt colligi vna nõbilis dñia inter matrimoniũ carnale z spũale. nã ad ꝛhendũ matrimoniũ spũale sufficit dare mãdatũ aliquib in genere vt hic. sed in carnali matrimonio optet q̃ det spãle mãdatum ad ꝛhendũ cũ certa ꝓsona alꝫ mãdatũ nõ est sufficiens. vt est tex.no.in.l.generalit. ff. de ri.nup.z est glo. no.in ꝑdicto.c.fi.quã tenebis semp mẽti. ¶ Ulteriꝰq̃ritur nũquid vnus solus de caplo possit re integra reuocare cõpromissuz. Jnno.z Cõpost.dicunt q̃ sic qꝛ sicut a ꝓncipio põt vnus solus resistere ne fiat cõpromissum vt.s.dixi.ita vnꝰ solus re integra debet posse cõpromissum reuocare in.l.vranius.ff. de fideiuss. ꝛriũ tñ tenuit ħ Bal.de cal.qꝛ exquo cõpromissuz est factũ ꝑ totũ capitulũ cũ isti cõpromissarij sint quasi ꝓcuratores istiꝰ capituli z nõ istiꝰ singularis tm̃ nõ põt ipe solus reuocare. z hoc dictũ plus placet mihi qꝛ exquo cõpromissum semel tenuit optet q̃ maiꝛ ps ꝓcurrat in reuocatõne. ar. in.c.j. de his q̃ fi.a ma.par.ca.z.l. qđ maiꝛ.ff. ad municip. Jtẽ queritꝫ quid si vnus ex cõpromissarijs esset excõmunicatꝰ nũq̃d vitiaret tota electio ꝛcludũt coit doc. q̃ aut ẽ excoicatꝰ publice z nõ tz electio etiã alioꝝ. ar.in c.fi. de ꝓcu.z.c.ad ꝓbandũ. de re iudi. Si aũt esset occulte excoicatꝰ z tũc aut nõ remanet maiꝛ pars in nõ excõmunicatis. puta qꝛ erãt duo cõpromissarij z tũc etiã nõ tenet electio. ar.in.l.pedius.ff. de arbi. secus si maiꝛ ps remansisset in alijs. ad qđ facit qđ no.in.c.illa.s.eo. z in d.c.fi. de ꝓcu.z ħ no.qꝛ põt adduci ad alios actus explicandos ꝑ vniuersitatẽ vtrum excoicatio vnius inficiat totũ qđ fit ab vniuersitate ꝛ dicendũ est vt.s. z vt plenius dixi in.d.c.illa.z in.d.c.fi.

C Vm ecclesia. De ꝓsuetudine ꝓtest canonicoꝝ electio ad solũ capitulũ ꝑtinere.h.d.z solet quotidie allegari. Primo ponit consultatio. Secũdo respõsio ibi mãdamus. ¶ Nota ibi debito obsequio ꝛc. iũcta glo.j.q̃ licet in eccl̃ia nõ sit statutus numerus canonicorum nihilominꝰ potest illa eccl̃ia defraudari debito obsequio canonicoꝝ. z dic q̃ dicit defraudari habito respectu ad ꝓsuetudinẽ eccl̃ie vt si ꝓsueuerũt esse plurimi canonici nũc aũt sunt paucissimi. z idem sentit glo.in.c.ex parte astensis. de cõcess. ꝑben.in fi.z vide qđ ibi dixi. z in ħ tene mẽti ista.tex.etiam ꝑ eccl̃esijs regularib in quib regulariter nõ solet esse certus numerus canonicoꝝ. nã ex ꝓsuetudine ãtiqua potest dꝛhendi vtrũ eccl̃ia fraudetur in debito obsequio monachoꝝ. z adde quod dixi in.d.c.ex parte. ¶ Secũdo nota ibi elegit z instituit. q̃ electio canonicoꝝ potest ptinere ad vnum tm̃ puta ad epm̃. nam ħ obtinuisset eps nisi canonici habuissent meliores ꝓbatões. ꝓbat ergo per istũ tex. sic inductuz q̃ sicut ex ꝓsuetudine potest electio canonicoꝝ ptinere ad solum capitulũ ita potest ptinere ad soluz epm̃ v t hic. z facit.c.ea noscit. j. de his que fi.a ꝑla. potest etiã ptinere de iure speciali ad aliũ ꝓlatũ. vt in.c.fi. de instit. vbi donatio ꝑbendarũ in eccl̃ia patracen. ptinebat ad quẽdaz abbatẽ. dixit tamẽ ħ Hosti. q̃ nõ ꝓprie dicit electio cũ ptinet ad vnũ sed potius canonicoꝝ creatio. ħ dictũ puto ꝓcedere quãdo nõ expectat alterius ꝓfirmatio. nam potest receptio seu creatio ptinere ad capitulũ sine alia ꝓfirmatione supioris. z ex sola receptione creat ius canonie. facit.c.cũ i eccl̃esijs. de ꝑbẽ.li.vj. z qđ no. Jnno. i c.transmissam. s.e.ti. vbi vide. sed si expectat alteriꝰ cõfirmatio. puta qꝛ sic habet ꝓsuetudo vel ꝓuilegiũ tunc potest dici electio licet ad vnũ ptineat. nam z patronus dicit quodãmodo eligere. vt in.c.nobis. de iurepa. qꝛ ꝓmo elegit z postea pntat. vñ exquo expectat ꝓfirmatio supioris debet dici electio z nõ creatio. sed dictũ Hosti. ꝓcedit quo ad istũ tex. in quo epus ꝑtendebat ptãtẽ creãdi canonicos. z vide Jnno. vbi. s. ¶ Nota tercio q̃ cã põt esse in iudicio inter epm̃ z suũ caplm absq̃ eo q̃ capitulo def curator ad litẽ licet glo. aliud senserit in.c.significauit. j. de appel. z vide qđ ibi dixi. ¶ Nota q̃ libellus põt ꝓtinere plures petitões ꝑ eundẽ reũ. ꝓcordat. c. veniẽs. de rescrip. z.c.querelã. s. eo. cũ si. ¶ Nota quinto q̃ vtens iure suo nõ dicit alicui facẽ iniuriã licet resistat volũtati etiã supioris. qꝛ iniuria est qm̃ aliq̃d nõ iure fit in dedecus alterius. vt in.l.j.ff. de iniur. sed exq̃ quis ꝑtendit habẽ ius nõ dicit facere iniuriã. ad idez bo. tex. in.l.nõ videt. ff. de re.iur. vbi dicit q̃ nõ videt vim facere qui ꝓtẽdit in iudicio actõe ordinaria. z in ħ no. istũ tex. iũcta glo. iij. ¶ Nota ibi anteq̃ eps memoratꝰ. q̃ ꝑ sumendũ est ꝓ eo qui ꝓbauit antiquioꝝ possessionẽ. ad qđ vide qđ no. Jnno. in.c. sepe. de resti. spo. z quod le. z no. in.c. licet de ꝓbat. z ꝑ Bar. in.l. ꝙquerebat. C. vnde vi. ¶ Nota vltimo ibi generalis ꝓsuetudo. q̃ ꝓsuetudo generalis ꝓuincie debet extẽdi ad loca ꝑticularia ipsius ꝓuincie. dixit tamẽ hic Egi. q̃ nõ sufficeret generalis ꝓsuetudo sine spãli ꝓsuetudie ꝑticulariũ locoꝝ. Hosti tamẽ adducit in ctrariũ. c. sup eo. j. de censi. z.c.fi. de offi. archi. z ita transeũt doc. Sed tu dic clarius z melꝰ q̃ generalis ꝓsuetudo nõ debet extẽdi ꝑ ius ꝓmũe ad loca ꝑticularia in quib nõ est talis ꝓsuetudo. z idez puto vbi ꝓsuetudo generalis esset alꝫ multũ onerosa qꝛ non debet extẽdi cũ ꝓiudicio illoꝝ qui fuerũt diligẽtes in nõ admittẽdo talem cõsuetudinẽ. vt no. voluit Jnno. in.c. fi. de offi. archi. ꝓ ħ facit regla odia. de re. iur. li. vj. z.c. cũ ꝓtingat. de dec. z.l. qđ ꝛo contra ratõem. ff. de legi. z in his casib potest ꝓcedere opi. Egi. nã ista cõsuetudo q̃ canonici eligant canonicos irrequisito epo est cõtra ius vt statim dicet sup glo. ergo ꝓsuetudo generalis ꝓuincie non sufficit nisi adsit etiam ꝓsuetudo spãlis loci. Et ad istum tex. dic q̃ caplm hic nõ fundabat se soluz sup hac ꝓsuetudine generali sed sup alijs ꝓbationib quas induxit ꝑ quas ꝓbauit intẽtionẽ suã vt patet in ꝓma pte. c. in fi. vnde ꝓsuetudo generalis solũ hic adminiculabatur intẽtioni capli ideo tex. dixit maxime si sit notoriũ ꝛc. Idem em̃ fuisset si nõ ꝓcurrisset ꝓsuetudo generalis z hoc ꝓpter ꝓbationes capli. sed vbi ꝓsuetudo nõ est ꝓtra ius nec aliter onerosa tũc in dubijs particulariũ locoꝝ recurrẽdũ est ad ꝓsuetudinẽ generalẽ ꝓuincie. et hoc casu loquit. d.c. sup eo. Et aduerte quia ꝓprie ista non erat ꝓsuetudo quaten̄ caplm vult acqrere iura cõtra epm̃ sed potius est ꝑscriptio de cuiꝰ natura est detrahere vni z acqrere ꝑscribẽti. vnde in tali ꝓsuetudine improprie dicta reqreret titulus sicut in ꝑscriptõe. de quo habes glo. sing. in.c.iij. de ꝓsue. li. vj. que sic debet intelligi z limitari. z vide ibi latius ꝑ Jo. an. in nouella. ¶ In glo. j. ibi qꝛ non erant distincte ꝑbende. vult ergo glo. z bene q̃ vbi nõ sunt distincte ꝑbende seu certus numerus ꝑbendarũ z canonicoꝝ ibi nõ fit deuolutio potestatis ad superiorẽ ex negligẽtia habentis ꝓuidere seu cõferre. z ħ ꝓbat in.c.ij. iuncto. c. ex parte. de ꝓcess. ꝑbẽ. nã deuolutio ptãtis fit vbi beneficiũ vacat. vt in.d.c.ij. sed vbi nõ est certus numerꝰ non est dare vacatõez. vt in.c. dilecto. de ꝑbẽ. z id qđ tenet ħ glo. sequit aptius ħ Jnno. dicẽs q̃ vbi ꝑbende nõ sunt distincte non põt epus supplere negligẽtiã licet possit ꝓpellere habẽtes ꝓuidẽ ꝑ censurã eccl̃iasticã. sed Hosti. dicit z melꝰ q̃ licz deuolutio ħ casu non fiat ipo iure põt tñ eps assignare tminũ canonicis infra quẽ debeant eccl̃ie ꝓuidere de ministris qđ si nõ fecerint poterit epus lapso termio ꝓuidẽ ar. opti. i.c. irrefragabili. §. excessus. de offi. ordi. z.c. quãto. z.c. ad reprimendũ eo. ti. z.c. significauit. de offi. del. facit tex. ix. q. iij. cũ scimus. z hoc dictũ cõmuniter tenet

et idē dixi in.d.c.et pte astēsis. ⁊ iste est optim⁹ modus supplendi negligentiā inferiorꝭ etiā in alys iurib⁹ pscri ptis ꝓtra ep̄m.videt em̄ data ptās inferiorib⁹ inquātuꝫ sunt solliciti in ea explicāda.ideo data negligētia mō p̄ dicto pōt eps supplere vt in iurib⁹ palle.⁊ b̄ no. ¶ In glo.ij.ibi dico q᷑ de iure ꝓmūi simul ad ep̄m ⁊ capl̄m pti net collatio bñficiorꝫ ⁊c.pōdera verba glo. nā cū in p̄n cipio formauerit q̄stionē de collatōe p̄bendarꝫ dū taxat nūc aūt videt generaliť ꝯcludere vt omniū bñficiorꝫ collatio ptineat de iure ꝓmūi ad ep̄m ⁊ capl̄m simul sed quaten⁹ loquiť generaliť male dicit.nec.c.nobis qđ al legat b̄ ꝓbat imo ꝓtrariū cū dicat patronū debē p̄ta re instituēdū epō ⁊ nullā mētionē agit de capl̄o. Itez ꝑ glo.est tex.in.c.cū ex iniūcto in fi.de hereti.vbi dr̄ q᷑ in stitutio ⁊ destitutio psonarꝫ ptinet ad ep̄m.ad idē.c.no nit.⁊.c.quāto.de his q̄ fi.a p̄la.vbi in institutōib⁹ ⁊ col lationib⁹ solū mandať inquiri capl̄i ꝓsiliū.sed forte glo. voluit intelligere de collatōe p̄bendarꝫ ecclie cathedra lis sed vsa fuit vocabulo nimis generali. Et q̄m ꝑ hac materia semꝑ fit remissio ad istud.c.ꝑsequar latius eaꝫ vltra aliosvñ generaliť cū queriť ad quē de iure ꝓmuni ptinet ꝓuisio dignitatū ⁊ beneficiorꝫ.dic q᷑ aut queriť de p̄laturis ecclesiarꝫ collegiatarū aut de beneficijs infe rioribus. ¶ Primo casu in ecclesijs cathedralib⁹ olim p̄ tinebat ꝓuisio ad solū romanū pontificē. in inferiorib⁹ aūt ptinebat ꝓuisio ad ep̄m loci sed postea tracta tem pous fuit ꝑ papā data ptās cuilibet collegio eligendi si bi p̄latū siue sit ecclia cathedralis siue inferior.vt in.c.j. §.eo.⁊ in.c.ne pro defectu.⁊.c.quia ꝓpter.j.eo.⁊ xvj.q. vij.congregatio.⁊ de predictis vide bo.glo.in.c.q̄q̄.de elec.li.vj.⁊ ꝑ Jo.an. in regula qđ alicui gratiose de reg. iur.li.vj.in mer.p̄sertim in solutōe questionis.⁊ ptās cō firmandi electos fuit data superiori imediate.vnde elec tionem abbatis ꝓfirmabat eps loci.xviij.q.ij.in.c.j.elec tionem vero epi ꝓfirmabat metropolitanus.vt in.c.se. ⁊ electionē metropolitani ꝓfirmabat patriarcha ꝓpr⁹ vt in.c.antiqua.de p̄mile.electionē vero patriarche cō firmabat solus papa q᷑ nō est dare aliū superiorē vt ibi Secūdo casu principali cū queriť de prouisione aliorꝫ beneficiorꝫ subdistingue q᷑ aut queriť de beneficijs sitis in ecclesijs cathedrali.aut de beneficijs sitis ī ecclesijs col legiatis inferioribus. aut de beneficijs sonantib⁹ in nomē rectorice. Primo casu aut queriť de prebendis ipsi⁹ ec clesie cathedralis aut de dignitatib⁹ ibidem sitis. primo membro.s.circa prebēdas ecclesie cathedralis tres repe riunť principales opi. Una habet vt pertineat collatio ad ep̄m cū ꝓsensu capituli.⁊ hanc tenuit Cōpos.b̄.p q̄ j.de his que fi.a prela.c.ea noscit. Secundā opi.tenuit b̄ Hosti.dicens q᷑ eps habet b̄ facere cum consilio ta men capituli.pro b̄.c.nouit.⁊.c.quanto. de his que fi.a prela.nisi omnia bona possiderent simul ꝑ prelatū ⁊ ca pitulum q᷑ tunc simul haberent explicare vel nisi inter esset alicui⁹ specialiter q᷑ tunc haberet eps hoc facē cuꝫ cōsensu illius.per.c.ad b̄ in fi.de offi.archi. Tercia opi. ponit b̄ in glo.vt simul ptineat ad ep̄m ⁊ capitulum.et hec opi.differt a p̄cedentib⁹.aliud.n.est q᷑ simul habeāt conferre.aliud q᷑ eps cum ꝓsensu capituli.vt le.⁊ no.in c.vnico ne se.va.li.vj.⁊ hanc opinionē q᷑ simul ptineat ad vtrūq̄ tenet glo.in.c.irrefragabili de offi.ordi.⁊ in.c. fi.de sup.negl.prela.⁊ in.§.j.xxj.di.⁊.c.di.c.j.xv.ponti fex.secuti sunt hic Pbi.Cinc.⁊ Goff.⁊ p̄ istis facit ꝑm Jo.an.in.c.quod quibusdā de fideiuss.⁊.c.quia nōnulli §.quia verū.j.de magis.⁊ quodāmō doc.moderni trāse unt ꝓmuniter cū hac opi. Do.de rota tetigerūt de ci.clx. potius recitando opi.istam q̄s disponēdo. Ego dicerē sic q᷑ aut constat p̄bendas fuisse institutas de bonis cō munib⁹ ecclesie.aut de bonis alicui⁹ priuate p̄sone que il las instituit retinēdo sibi patronatū.aut dubitať de qui bus bonis fuerūt institute. Primo casu quādo ex bonis ꝓmunib⁹ ecclesie placet mihi opi. istius glo.vt simul ad vtrūq̄ ptineat creatio seu p̄bendarꝫ collatio. tum q᷑ ex bonis ꝓmunib⁹ institute sunt.tum etiaꝫ q᷑ interest oim de ecclia habē canonicos gratos.vñ cū in hoc casu con currāt duo vincula dicam⁹ q᷑ simul habeāt ꝓuidere ꝑ illam regulā generalē qđ oēs tangit ab oīb⁹ debꝫ appro bari.vt in.d.c.ad b̄.sed in eo casu q̄ p̄bende habēt pa tronū puto q᷑ patron⁹ habeat epō p̄tare iuxta no.i.c. nobis de iurepa.sed eps instituet cū ꝓsilio vel saltē ꝓsen su canonicorꝫ sed p̄ncipaliť institutio ptinet ad ep̄m.ar. opti.in.c.nullus.xvj.q.vij.⁊ potius requirerē ꝓsiliū q̄s cō sensuꝫ.ar.c.nouit.⁊.c.quāto.de his que fi.a p̄la.⁊ in hoc casu p̄cedat opi. Hosti. ¶ In tercio ꝙo casu cū sumus in dubio tenerē adhuc istā glo.q᷑ in dubio p̄bende p̄su mūtur institute ex bonis ꝓmunib⁹ ecclie.vt i.§.fi.xij.q. j.⁊ p b̄ mēbro et p̄mo adde qđ no. Inno.in.c.dilecti.de maio.⁊ obe.vbi no.dicit ꝑ dignitas ⁊ iura ecclie possi dent pariter ꝑ ep̄m ⁊ capl̄m.ar.in.c.cuꝫ clerici.j.de ꝛb. sig. Idē qđ.s.puto in ꝓuisione dignitatū ip̄ius ecclesie cathedralis eisdē rationib⁹ licet doc.hic nihil dicant cir ca ꝓuisionē ip̄arꝫ dignitatū. ¶ In tercio mēbro.s.circa ꝓuisionē inferioris bñficij ip̄ius ecclie cathedralis. pu ta q᷑ solus eps possit illa ꝓferre etiā sine ꝓsensu vel con silio capl̄i.q᷑ ista minor⁹ explicat eps ex suo officio gene rali.qđ videť voluisse Inno.in.d.c.nouit.seu in.c.quā to eo.ti.de his que fi.a p̄la.⁊ facit qđ ip̄e Inno.no.in.c. fi.de ma.⁊ obe. vbi dicit generaliť q᷑ ista minor⁹ explicat rector cuiuscūq̄ vniuersitatis ex suo officio sine ip̄a vniuersitate. ¶ Quo ad scđm casum.s.cū queriť de p̄ uisione beneficiorꝫ seu p̄bendarꝫ ecclie collegiate infe rioris. Jo.cal.tenuit hic q᷑ p̄latus ⁊ capl̄m illius ecclesie irrequisito epō ꝓuidebūt sicut pagunt alia ip̄i⁹ ecclesie negocia nec est tāta ꝓmunio inter ep̄m ⁊ ecclesiaꝫ infe riorem sibi subiectā quāta inter ep̄m ⁊ ecclesiaꝫ suā cathe dralem.vt in.c.requisisti.j.de testa.merito aliud dicen dum in p̄bendis ecclie cathedralis q̄s in p̄bendis ecclie inferioris. Itē facit q᷑ p̄bende p̄sumūť institute ex bo nis illius ecclie inferioris.ꝓuideat ergo p̄lat⁹ ⁊ capl̄m il lius ecclie sicut alior⁹ bonor⁹ habēt admīstratōeꝫ.⁊ hec fuit opi.p̄ncipaliť Hosti.in.c.ij.de insti. Do. de rota in dicta dec.clx.fuerūt varij.nam quidā tenuerūt q᷑ p̄ta tio ptinet ad prelatū ⁊ capl̄m illius ecclie inferioris.insti tutio ꝙo ad ipsum ep̄m loci. sed collector decisionū te net p̄cedentē opi.vt ptineat ꝓuisio ad p̄latū ⁊ capitu lum illius ecclie. Jo.de lig.b̄ tenuit opi.p̄cedentē vt p̄ta tio ptineat ad ecclias inferiorē ⁊ institutio ad ep̄m.et hanc secut⁹ fuit Fe.de senis ꝓsi.ccxiij.vbi plen⁹ videas ⁊ mihi placet hec vltima opi. q᷑ iura generaliť dicūt q᷑ institutio beneficiorꝫ ptinet a p ep̄m ⁊ q᷑ ip̄e bꝫ ꝓuidere de p̄bendis ⁊ alijs beneficijs.ad b̄ bo.tex.in.c.null⁹.xvj. q.vij.⁊ in.d.c.cū ex iniūcto.optime facit.xvj.q.v.in.c.j. vbi no.ꝓbat q᷑ etiā si alienus eps capellā construat in aliena dioces reseruat sibi dū taxat p̄tatio sicut cuicūq̄ patrono priuato. Institutio ꝙo ⁊ alia iura ep̄alia re seruant epō loci ergo p̄supposito q᷑ ex bonis ecclie infe rioris fuissent institute p̄bende.ex quo tñ sunt bona re data ad spūalia bñficia debet institutio ptinē ad ep̄m. sed vbi p̄bende nō essent ānexe canonicatib⁹ sed ꝓsiste rent in mera tpalitate tūc tenerē opi.ꝙriaꝫ vt institutio canonicorꝫ ptineret ad ep̄m ⁊ p̄tatio ad ecclias inferio rem. ¶ Tercio ⁊ vltimo casu cū q̄riť de bñficijs sonāti bus in nomē rectorie dico q᷑ de iure ꝓmūi collatio seu in stitutio ptinet ad solū ep̄m ⁊ in maior⁹ bñficijs ꝓuide bit cū ꝓsilio capl̄i sui in minor⁹ sine ꝓsilio.vt le.⁊ no.i d.c.nouit.⁊.c.quāto.⁊ si bñficia ista bñt patronū fiet p̄ sentatio p eū ip̄i epō.vt in.d.c.nobis. Aduerte tñ quia q̄ñq̄ bñficiū seu capella ē fundata ī ip̄a ecclia inferiori. ⁊ tūc puto q᷑ rōe fundi rector ip̄ius ecclie bēbit p̄tare vna cū p̄iono.nā rōe fundi acqriť in spatronat⁹.vt i.d. c.nobis.⁊ plene p glo.xvj.q.vij.in.c.pia mēte.⁊ vide qđ no.glo.lxxxiij.di.in.c.j.⁊ tetigi in.c.ad audiētiaꝫ.cl.j.de

ecclē.edi.ꝛbi vide. Si aūt capella ē edificata extra eccle
siā in parochia tñ alicui⁹ ecclie ꝛ tūc distingue q⁹ aut ec
clesia parochialis ꝓtribuit i dote ꝛ hꝫ pñtatōez vna cuꝫ
pr̄ono. vt est tex. in. d. c. ad audientiā. aut nihil tribuit ꝛ
tūc nō potest ꝓtendere etiā pñtatōez vt ꝓbat a ꝑrio in
d. c. ad audiētiā. sed hꝫ casu pñtatio ꝓtinet ad patronū
si supest. Si aūt nō ꝓstat de patrono dixerunt quidā q⁹
ꝓsentatio ꝓtinet ad parochianos ß tu tene q⁹ libera col
latio ꝓtinebat ad epm̄. ꝛ idē dicēdū de ipa ecclia paro
chiali si nō ꝓstat habē pr̄onuꝫ. vt no. voluit Inno. in. c.
cum venerabilis. in fi. de except. et Jo. an. in. c. vnico. de
capel. mo. li. vj. An aūt parochiani ꝓsumant patroni si
sunt in possessione pñtādi ꝛ nō ꝓstat de alio pr̄ono. vide
qđ no. Jo. an. in dicta regula qđ alicui gratiose. ꝛ facit
ad materiā. c. j. de reli. do. adde tñ ad p̄dicta glo. sing. in
c. eā te. de eta. ꝛ q̄li. que dicit q⁹ si ecclia parochialis edifi
cat in fundo suo aliā ecclias poterit ibi ponere vicariuꝫ
ꝛ ꝑlatus maioris ecclie erit ꝑlatus vtriusq⁹. sed illā glo.
intelligerē qñ ecclia parochialis edificauit sibi capellaꝫ
vicinā q̄si i adiutoriū sui nō aūt vt esset bñficiū p se stās.
nam tūc de necessitate habebit ibi pñtare rectorē ꝑpetu
um qđ sentit ibi Inno. sicut seruat in q̄libet rectore. p̄di
cta ꝓcedūt in institutōe bñficioꝝ secularīū. Quid autē
in reformatōe ecclīaꝝ regularīū ad quē ꝓtinet creatio:
vide glo. sing. in. c. fi. de regu. li. vj. que dicit q⁹ ad abba
tem ꝛ q̄uētū simul nisi aliud habeat cōsuetudo. fundat
p. c. ea noscit. de bis q̄ fi. a ꝑla. q̄ quidē tex., pfecto nō ꝓ
bat illā opi. nec aliq̄ iure ꝓbat. vñ potꝰ credo q⁹ ꝓtine
at ad abbatē p. c. nullaꝫ. xviij. q. ij. ꝛ vide qđ dixi latꝰ in
d. c. ea noscit. Quid aūt si essent mortui oēs de ecclesia
collegiata: dic q⁹ supior īmediatus ꝓuidebit de ꝑlato.
vt no. Cōpost. in. c. ne ꝓ defectu. j. eo. ꝛ sequit Fe. de se
nis dicto cōsilio. xxxiij. facit qđ no. glo. xviij. q. ij. c. j. hec
omnia ꝓcedūt nisi ꝑriuꝫ habeat ꝓsuetudo que in ꝓui
sione bñficioꝝ ꝓferr̄ iuri cōmūi vt hic. ꝛ in. c. fi. de insti. ꝛ
in. d. c. ea noscit. ꝛ in. c. abbate sane. de ꝛ. sig. ¶ In gl. in
ꝛ. iniuriā ibi ꝛ si noceat alij. nota bñ hāc glo. iuncto tex.
q⁹ nō dicit q̄s facē iniuriā vtēdo iure suo liez ex talivsu
alteri puta vicino noceat vel ꝓsueta ꝓmoda auferat ex
quo nō facit aīo iniuriādi. nā tūc posset ꝙueniri actōe in
iuriarū. vt in. l. fi. ff. de iniur. pone exemplū si habēs ꝓtez
domus inferiorē facit ignē ꝓ vsu suo. nā licet fumꝰ ascē
dendo intret ꝑ fenestrā ꝓtis superioris ita vt noceat dño
illius ꝓtis superioris nō pōt ꝑ hꝫ ꝑ cū agi exquo ñ facit aīo
iniuriādi vel qñ disponēt circa rem vicini. de q̄ dicendū
vt no. p̄sertim ꝑ Di. in. l. fluminū. ff. de dā. infec. ꝛ in. l. j.
§. denicꝫ. ff. de aq̄ plu. ar. vbi bonꝰ tex. ꝛ facit qđ in simi
li no. Inno. in. c. fi. de resti. spo. vbi dicit q⁹ cū emulatōe
ꝛ iniuria alteriꝰ nō licet noua castra facē nec vetera inca
stellare que nō ꝓbant ꝓus fuisse habitata qđ no. ¶ In
glo. añpe. ibi coiter referūt no. glo. q⁹ qñ duo ꝓbāt exer
cuisse enndē actū insolidū ꝛ ꝓbatōes sunt eq̄les si actus
ille ꝓtinebat ad vtrūq⁹ debet ꝓ vtroq⁹ sniari vt illum
actū exerceāt coiter q: in dubio debet ꝓbatio interp̄ta
ri vt ꝙuenit nature negocij. de q̄ agit. iij. q. iij. si testes.
no. Inno. in. c. auditis. de p̄scrip. ꝛ vide qđ dixi pt⁹ glo.
in. c. licet. de ꝓba. ¶ Sed circa hꝫ queritꝰ ꝑsuppositō q⁹
creatō canonicoꝝ spectet ad epm̄ ꝛ capl'm simul quid si
ipe ꝓsentiat in vnū ꝛ capl'm in aliū q̄s illoꝝ sit p̄ferēdus
Jo. an. remittit ad no. in. c. postulasti. d. ꝓcess. p̄bē. tu ꝛ
dic q⁹ neuter ē admittēdus cū nemo ꝓsensū habeat epi
ꝛ capli. ad hꝫ em̄ vt teneat creatio seu receptio oꝫ q⁹ con
currat ꝓsensus epi ꝛ capli seu maioris ꝓtis ipius. de q̄ vi
de tex. iūcta glo. in. c. vnico. ne se. va. li. vj. ꝛ qđ dixi in d.
c. postulasti. ꝛ si nō ꝙueniūt infra tp̄s p̄fixū ad ꝓuidēdū
de quo in. c. ij. de ꝓcess. p̄bē. fiet devolutio ad superiorem ꝑ
istoꝝ negligētiā cū verū sit dicē eos nō ꝓuidisse tpe de
bito. vt in. d. c. ij. ꝛ d. c. postulasti. ¶ In glo. pe. ibi age
batur petitorio. sentit glo. ꝛ bñ q⁹ in p̄mo articulo libel
li agebat possessorio. s. retinēde ne capl'm impediret epi
scopum in possessione sua. ꝛ ꝑ hoc tacite petebat vt ca
nonici ꝑ eū instituti deberēt admitti in ecclia tanq̄ ca
nonici. nā ad validitatē institutōis facte sufficit q⁹ insti
tuens erat in possessione tpe institutōis. vt in. c. querelā
ß. eo. ꝛ in. c. cū olim. de cau. poss. ꝛ ꝓpri. ¶ In secūdo ar
ticulo agebat petitorio puta ꝓfessoria actōe quia dice
bat epūs q⁹ de iure ꝓtinebat ad eū potestas recipiēdi ca
nonicos ꝛ sic petebat ꝓ eo ꝓnūciari sed ex defectu ꝓba
tionis ꝛ quia capitulū melius ꝓbauit de iure suo succu
buit epūs in vtroq⁹ articulo.

¶ Vm dilecti. Cōpromittētes tenē
tur recipere electū a
cōpromissarijs si sit dignus nisi ꝓtra formā cō
promissi eū appareat electū. ꝛ tres sunt ptes. In ꝑma po
nitur allegatio ꝓ electo. In secūda ibi verum. allegatio
ꝓtra electū. In tercia ibi nos ꝛo. diffinitionis cōmissio.
¶ Nota ꝑmo q⁹ pōt ptās eligēdi simplr̄ in tres ꝑ capi
tulum ꝓpromitti. sed est dubiū nūquid hoc casu valeat
electio facta a maiori pte? quidā dixerūt q⁹ nō sed opor
tet q⁹ oēs cōueniāt exquo cōpromissuꝫ fuit simplr̄ factū
ad instar pluriū ꝓcuratoꝝ datoꝝ simplicit̄ nō insolidū
habent em̄ isti oēs simul ptātem ita q⁹ nō valet quicq̄d
agunt nisi oēs cōsentiāt. ad hoc. l. pluribꝰ. ff. de ꝓcu. ꝛ c.
si duo. co. ti. li. vj. sed Cōpost. cui⁹ dictuꝫ videt placere
doc. se. tenet ꝑriū q⁹ valet electio facta a maiori pte com
promissarioꝝ ad instar arbitroꝝ. vt in. l. si in tres. ff. d arbi. ꝛ in. c. fi. j. de re iudi. ꝛ hoc dictū mihi placet. naꝫ sicut
in iudicibꝰ valet qđ fit a maiori pte alijs p̄ntibꝰ ꝛ ꝓtra
dicentibꝰ. vt in. d. c. fi. ita debet valere quod fit a maiori
parte istoꝝ cōpromissarioꝝ. Et ex hoc dicto no. q⁹ cum
aliqui eligunt̄ simplicit̄ ad aliquod officiū exercēduꝫ te
net quicq̄d facit maior pars minoris pte p̄te ꝛ ꝓtradicē
te qđ tene mēti. ¶ Nota secūdo q⁹ metropolitanꝰ habꝫ
a iure ptātem examinādi ꝛ confirmādi electōez suffraga
nei sui. ad idē. c. nihil. j. eo. ¶ Nota tercio q⁹ ptās eligen
di pōt ꝓferri in cōpromissarios cū restrictōe vt illum te
neant̄ eligere in quē ꝓsenserint oēs de capitulo vel ma
ior pars. ꝓtra qđ videt obstare. c. cū terra supra eo. nam
sublata est libertas eligēdi qđ esse nō debet vt ibi. ß rñ
de q⁹ illud ꝓcedit in ipis electoribꝰ qui habēt electōez
iure ꝓprio quoꝝ libertas nō debet ita restringi q: ñ di
citur electio vbi admittit̄ libertas eligendi. vt in. c. vbi
periculū. §. ceterū. j. eo. li. vj. Istud verꝰ. c. ꝓcedit in ipis
ꝓpromissarijs quoꝝ ptās pōt restringi. sunt em̄ isti boc
casu quasi ministri ipsoꝝ canonicoꝝ eligētiuꝫ. ꝛ no. hoc
dictū ꝓ limitatōe illius. c. cū terra. ¶ Item nota q⁹ te
stes singulares nō ꝓbant. ꝓcer. c. causam. j. de testi. ꝛ q̄ti
die solet ad hoc allegari iste tex. qđ tamē limita, put no.
glo. sing. in. l. ob carmen. ff. de testi. ꝛ ꝑ ange. de peru. in
disputatōne. que incipit astensis miles. ꝛ facit quod no.
glo. ix. q. iij. in. c. nihilomin⁹. ꝛ. c. testes. ꝛ ꝑ Inno. ꝛ Jo.
an. in. c. q̄liter ꝛ quando. el. ij. de accu. ¶ Itē nota ꝛ tene
menti semꝑ tex. q: alibi nō ita bene ꝓbat q⁹ snīa lata in
causa bñficiali trāsit in rem iudicatā ꝑ lapsum tēpis re
spectu. s. ꝺ dictoris ß nō in fauorē bñficiati quo minꝰ sal
tem iudex ex officio suo possit inquirē de titulo legitimo
ad qđ vide glo. no. ꝛ qđ ibi dixi in. c. j. de concess. ꝑben.
¶ Sed contra hoc vltimuꝫ opponit̄ de. c. tenor. ꝛ. c. la
tor. ꝛ. c. ꝓsanguinei. j. de re iudi. vbi patet q⁹ i causa ma
trimoniali sententia nō transit in rem iudicatā ergo nec
in mr̄imonio spūali cum ista iudicent̄ a pari. vt in. c. ij. de
trāss. ꝑla. Jo. ꝓtrariū videt̄ difficile ꝛ soluit hosti. q⁹ cō
tra legē diuinā nō trāsit snīa in rem iudicatā vt in ꝓtra
rijs. sed ꝺ legē canonicā papa aliqñ statuit vt nō trāseat
sicut cū ferr̄ snīa sup̄ matrimonio in gradibꝰ humana le
ge ꝓbibitis vt in ꝺrijs. aliqñ statuit vt trāseat vt hic. nā
papa pōt supra ius disponere. vt in. c. ꝓposuit de ꝓcess.
p̄ben. ꝛ cū hac solutōe trāseūt hic coiter doc. que quidē
solutio mihi nō videt̄ ꝑfecta. quia papa nō debꝫ dispo
nere diuersa sine causa. nā dispositio capituloꝝ ꝑ ꝺrijs

allegator̃ eſt fundata ſup̃ peccato vt no.glo.in.v.c.la-
tor. vnde vbicũq; iminet peccatũ in obſeruatõe ſententie iniuſte non tranſit ſnĩa in rem iudicatã. vt ibi no. ſed in caſu noſtro ſiminet peccatũ. ſcz q̃ p̃ ſurreptõnis aſtutiam q̃s detineret dignitatẽ epalẽ. j. q. j. ordinatões. ⁊ h̃ quare põt dici ⁊ melius q̃ ſnĩa tranſiuit h̃ in rem iudicata tam in p̃iudiciũ volentiũ p̃dicẽ q; poſſunt ipi p̃dictionẽ omittere ſine peccato cũ ſponte veniant ad p̃tradicẽdũ vnde cũ ſemel acq̃euerint ſnĩe nõ appellãdo nõ poſſunt ampli⁹ p̃dicẽ. vt in.c.qõ ad p̃ſultatões de re iud. ſed hec ſnĩa nõ trãſit in rem iudicatã in fauorẽ bñficiati in cui⁹ p̃ſona iminet peccatũ vnde ſupior põt ſemp̃ ex officio ſuo inquirẽ. ad h̃ qõ no. Jnno. in.c. ad aures de reſcrip. ⁊ optime facit tex. in.c. p̃ſtitut⁹. j. de appel. ⁊ p̃ glo. in.c. ſi forte de elec. li. vj. ⁊ in.c.j. de p̃ceſ. p̃ben. ⁊ p̃bat hoc ſm vnum intellectũ in p̃. nos vero. ſed in mr̃imonio carnali peccat p̃iunx obſeruãdo ſnĩam p̃ legẽ diuinã vel canonicam. vñ nõ potuit acquieſcẽ iniuſte ſnĩe merito auditur etiã poſt decẽdiũ ne remaneat in peccato. qõ intelige vt dixi in.c. iurauit de p̃ba. ⁊ reprobat iſte tex. apte opi. Jnno. in.c. cũ olim de vo. ⁊ cõtu. ⁊ in.c. cũ bertold⁹. de re iudi. vbi dixit ſnĩaz latã i cauſa bñficiali nõ trãſire in rem iudicatã poſſet tñ ſaluari ſm diſtinctõez p̃miſſaz

¶ Sed p̃ p̃dicta ⁊ cõtra tex. ſcõ op. erquo em̃ electio fuerat ſoleniter cõfirmata p̃ metropolitanũz nõ debuit amplius admitti cõtradictor. qr illa cõfirmatio trãſiuit in rem iudicatã erquo nõ fuit appellatum. p̃ hoc.c.fi. de elec. li. vj. p̃terea videt in tex. quedã contradictio. ſicut em̃ papa noluit admittere oppoſitõez ſup̃ defectu etatz p̃tendẽs cauſaz quia ſnĩa tranſiuerat in rem iudicatam pari ratione nõ debuit admittere oppoſitõem q̃ electio fuerit celebrata p̃tra formaz p̃promiſſi erquo p̃ceſſerat ſolẽnis p̃firmatio que tranſiuerat in rem iudicatã cũ ab ea nõ fuiſſet appellatũ. Jo. cõtrariũ videt difficile ideo quidã ſoluẽdo dixerũt q̃ hic fuit appellatũ ab illa cõfirmatione. que ſolutio nõ videt vera. tum q; diuinat. tũ quia ſi fuiſſet appellatũ fuiſſet pars audita etiã ſup̃ defectu etatis. ⁊ q̃z docto. intelligant q̃ ſnĩa lata ſup̃ defectu etatis fuerit interlocutoria attamen erquo illa ſnĩa parit p̃iudiciũ in p̃ncipali queſtione appellãdo a diffinitiua debuiſſet audiri ſup̃ illa interlocutoria licet ab ea p̃us nõ appellaſſet. vt in.c. fi. de appel. li. vj. vñ alij ſentiunt vt Jnno. q̃ hic papa ex officio ſuo iſtos contradictores audiuit vel fuerũt auditi p̃ viam denũciatõis. ſed tu dic melius q̃ olim anteq̃z emanaret.c. fi. de elec. li. vj. confirmatio electõnis nõ habebat vim diffinitiue cũ fieret extraiudicialit nec etiã hodie habet ſemp̃ vim diffinitiue. vtputa ſi p̃cederet cõfirmator extraiudicialiter p̃miſſo edicto ⁊ nemine p̃tradicẽte. iuxta no. in.c. fi. ⁊.c. auaricie eo. ti. li. vj. merito p̃ p̃firmatõe debuerũt audiri p̃tradictores nõ tamẽ in modũ exceptõis ad impediẽdũ cõfirmationis effectũ ſed p̃ viam denũciatõis vel accuſatõis. vt eſt tex. in.c. p̃ſtitutus. j. de appel. ⁊ in.c. poſt elec. de cõceſ. p̃ben. ſed ſup̃ defectu etatis noluit papa admittere cõtradictorẽ in iudicio q; metropolitan⁹ pronũciauerat in iudicio electum nõ pati defectũ etatis ⁊ ſic ſententia tranſiuit in rem iudicatã erquo nõ fuit appellatũ. vel dic vt ſentit Jnno. q̃ hic reſtabat p̃ſecratio reſpectu cuius impediẽde poterãt fieri oppoſitões p̃tra electũ vt in.c. ſup̃ bis de accu. ⁊ de hac materia vide qõ plene ibi no. ⁊ in.c. qõ ſicut. s̃. eo. ⁊ qõ dixi poſt Jnnoc. in.c. cum olim. de cau. poſ. ⁊ p̃pu. hodie vero an contra electuz confirmatum p̃miſſo edicto dubitat an debeant p̃tradictores admitti ſaltem p̃ viam denũciatõnis vel accuſatõnis. de quo vide p̃ Fede. in conſi. xviij. ⁊ conſil. xxvij. ⁊ cõcluſio ſua eſt q̃ ſic ſi nihil poteſt iſti nouiter veniẽti imputari. puta q; illa crimĩa que nũc opponit erãt occulta tpe edicti vel opponẽs erat tũc extra dioceſim. ad qõ facit.c. nulli. j. eo. li. vj. ⁊.c. fi. q̃ ma. accu. p̃nt. ⁊ ad materiã vide Jnno. in.c. ad aures de reſcrip. vbi vult q̃ quãtũcũq; ſnĩa transeat in rem iudicatã in cã bñficiali põt tamẽ ſup̃ior adiri p̃tra iniuſte detinẽtez bñficiũ p̃ viam denũciationis. ⁊ p̃ illo dicto videt h̃ tex. ſm vnũ intellectũ in ver. nos vero. ¶ Tercio oppo. p̃tra tex. videt em̃ q̃ iſte canonicus nõ debuit p̃uari p̃bẽda ex eo quia nõ p̃bauit naz a pena calũnie excuſat accuſator p̃bando p̃ vnũ teſtẽ. vt notãt doc. in.c. ij. de calũ. ſed iſte canonic⁹ habuit plures teſtes ſaltem ſingulares ergo debuit reuelari ab iſta pena p̃ſumpte calũnie. So. dicũt coiter doc. q̃ p̃trariũ p̃cedit vt quis excuſet a pena iuris ſecus quo ad penaz ſpecialẽ ad quã quis ſe obligauit niſi hoc p̃baret. ⁊ no. ſingu. hoc dictũ. nam nõ videt p̃baſſe p̃bando min⁹ p̃fecte. ar. in.c. ij. de trãſla. p̃la. ⁊ verba obligatõnis debent p̃prie ſumi. ar. in. l. amplius. ff. rẽ ra. ha. ⁊ quod ibi not. Bar. ¶ Sed contra hoc facit q; hic nõ habebat iſte canonicus aliquẽ teſtẽ ſup̃ ipo facto principali q; quilibz canonicus deponebat q̃ nõ p̃ſenſerãt in archidiaconũ. nemo aũt dicebat q̃ maior pars nõ p̃ſensiſſet cũ ſcrutinium fuerit factũ in ſecreto ſed vnus teſtis nõ facit ſemiplenã p̃bationẽ niſi qñ deponit ſup̃ facto principali. vt no. dicit Bart. poſt glo. in. l. fi. C. fami. her. ergo iſte ter. nõ p̃bat limitatõez doc. So. ſuſtinẽdo eor̃ dictum poteſt dici q̃ nõ ſolũ dictũ vnius teſtis excuſat a pena p̃ſumpte calũnie ſed etiã cõiecture. vt eſt ter. not. in.c. j. in fi. j. eo. li. vj. vnde ſaltẽ iſti canonici ſingulariter deponentes faciebãt cõiecturã p̃babilẽ q̃ iſte canonicus nõ calũnioſe ſe opponebat. ⁊ ideo a pena legali debuiſſz iſte excuſari ſed nõ fuit excuſatus q; agebat de pena p̃uentionali. ⁊ nota ſemp̃ hoc dictũ in practica. ¶ In glo. in ver. ſuſtinere ibi niſi ſolus papa. p̃cludit glo. in hac prima pte q̃ ſol⁹ papa põt diſpẽſare circa defectũ etatis eũ p̃mouẽdo ad epatũ. ⁊ q̃z q̃z glo. nihil alleget mihi placet dictũ glo. ⁊ adduco bo. tex. j. c. nihil. Jtem faciũt ratões quas glo. ſubijcit in ſequẽti. q. in qua glo. examinat nũ quid epi poſſint diſpẽſare vt patiens defectum in etate poſſit p̃moueri ad dignitates inferiores ⁊ ad eccl̃ias parochiales. in qua queſtione ponit duas opi. nam quidã tenuerũt q̃ ſic. ⁊ hanc opi. ſecuti ſunt Jnno. Hoſt. ⁊ multi alij. Alia opi. quã ſequit glo. habet p̃riũ. ⁊ hanc p̃riaz opi. tenet Jo. an. hic. ⁊ hodie põt hec opi. defenſari ⁊ limitari p̃. c. vnicũ de eta. ⁊ qua. li. vj. vbi dat facultas epiſcopo diſpẽſandi cũ p̃ſtituto in. xx. anno circa dignitates ⁊ p̃ſonatus nõ curatas. ergo ante. xx. annum nõ põt cũ aliquo diſpẽſare nec etiã poſt. xx. circa dignitates curatas ſeu bñficia curata. qr exquo illa p̃ſtitutio p̃mittit certo caſu videt in alijs ponere regulã in p̃riuz. ar. in.c. nõne. de p̃ſumpt. ⁊ in.c. ſi dñs. xxxij. q. vij. ⁊ in.c. ij. de cõin. lepro. ⁊ hanc opi. tenet glo. in.c. licz canon. j. eo. li. vj. Jtem facit tex. in.c. dilectus. j. de tem. ordi. vbi patet q̃ epus nõ diſpẽſat p̃ canonẽ niſi diſpẽſatio reperiat p̃miſſa. de quo ibi p̃ Jnnoc. ⁊ dixi plenius in.c. at ſi clerici. in §. de adulteris. j. de iudi. ⁊ per archi. in. d.c. licet canon. ſed iſta diſpenſatio circa etatez non reperit p̃miſſa niſi in caſu p̃dicto ergo videt omnib⁹ citra papam p̃hibita. ¶ Nota tamẽ glo. in ratione ſui. nã ponit glo. hic regulã q̃ epus nõ poteſt diſpẽſare p̃ p̃ſtitutõez p̃cilij. ⁊ q̃tidie ſolet hec glo. allegari. ⁊ vide glo. in.c. dilectus. el. j. j. de p̃ben. que tenet idem in legato pape. vide etiã glo. in cle. j. j. eo. ti. que ſentit ⁊ bene q̃ regulariter nullus citra papã poteſt diſpenſare p̃tra p̃ſtitutionez concilij. ⁊ facit.c. ſignificaſti. s̃. eo. vbi papa ſolum excipit auctoritatem romani pontificis. ad idem.c. poſt tranſlationẽ. j. de renũ. vbi papa reddit ſe difficilẽ ad diſpẽſandũ p̃ cõcilium. ⁊ vide qõ no. pau. in. d. cle. j. ⁊ Hoſt. in ti. de leg. ſub rubrica de diſpen. §. cõſequẽter. v. ⁊ generaliter dico p̃ archi. lxvj. di. in ſumma. vide tamen oĩno vo. de rotis. cclxij. vbi dicũt q̃ ex magna cauſa neceſſitatis vel vtilitatis poteſt epus diſpenſare. ⁊ allegat Jo. de lig. in d.c. at ſi clerici. hoc dictum puto poſſe p̃cedere quãdo oriret aliqua cã vrgens de nouo ⁊ incognita. verſimilit

per ꝓcliū tpe edicte ꝓstitutionis.ar.op.in.l. si homines ff.mā.vbi ex tali cā nouiter orta pōt ꝓcurator generalis inhibere speciali ne exequat mādatuꝫ sibi p dām iniunctū.7 p illam.l.dicit no. Bal.in.l.omnes populi.ff.ō iust.7 in.q ex causa magna pōt eps etiā statuē ꝯ canonem.qō intelligo de causa verisimiliter tunc nō cogitata modo p̄dicto ita q nō sit verisimile q princeps admisisset dispensatōez seu ꝓtrariā ꝓstitutōez si illā cāz cogitasset.facit qō no.archi.in loco p̄allegat.7 vide ad hāc materiā qō plenissime dixi in.d.§.de adulteriis.7 p hoc potest solui alia questio nūquid eps possit dispēsare circa defectū etatis eū ꝓmouēdo ad ordines. nā idem dicerē in questione p̄cedēti p cle. generalē de eta.7 quali. 7 qō ibi not. Nec ob.c.pterea alle.in glo.p ꝯria opi. q illud loquit in patiēte defectū in ordine sacro.nam talis defectus de facili pōt suppleri.7 hodie fm opi.ꝓmunē non ē necessaria in illo casu dispēsatio. de quo plene dixi in.c. dudū.s.eo. ¶ In glo.in ℣.iuramēto ibi vel dic.q licet causa sit sup re spūali ꝛc.nota bene banc scdāz opi.glo. vult cū singu.q cū agit possessorio.puta ad restitutionem rei nō pōt dici cā spūalis. quia non agit spiritualit licet agat de re spirituali.7 facit hoc dictuꝫ vt possit talis causa agitari corā iudice seculari. qō an sit verū vide qō dixi in.c.fi.de iudi.7 plenius in.c.lras. de iura.calū. sed quo ad p̄ncipalē materiā huiꝰ glo.cessat difficultas ipius dupliciter. Primo q iste tex.non loquit de iuramento calūnie sed de iuramento malicie qō potest exigi quotiēs iudici videbit.vt in.c.ij.ī.eo.ti.li.vj ¶ In glo. in ℣.7 si tres ibi vñ melius videt.signa istā p̄ticulā glo. vsq ad finē ex qua nota 7 tene mēti q vbi ex natura negocij nō potest haberi alia ꝓbatio admittūtur in testes non idonei.nā isti ꝓmissarij nō sunt iudicādi idonei cū ex isto facto possent reportare laudē 7 vituperiū.cederet em̄ ad eoꝝ vituperiū si eoꝝ electio retractaret et ecōtra ad laudē si approbaret.sed vbi ex dicto testis potest sibi ascribi laus vel vituperiū nō debet iudicari idoneus iuxta no.in.c.inter dilectos.de excess.p̄la.7 in.c.cuz a nobis.ī.de testi.vbi plene hūc articulū expediui sed admittunt isti quia cū in secreto fuerit factū scrutiniū non poterant alij p̄ter eos in hac re phibere testimoniū. facit qō in simili habet.vt.l.consensu. C.de repu.7 in.c.veniens.el.ij.in fi.de testi.cogen. 7 idem qō ista glo.tz Jo. an.in.c.fi.ō testi.li.vj.sup glo.ij.7 vide ad materiā huiꝰ glo.qō no. Inno.in.c.ij.de arbi. 7 ibi etiaz tetigi.7 adde ad predicta dictū Bar.in.l. quidaz relegatus in fi.ff.de re.du.vbi p istum tex. dicit q si plures officiales elegerunt titiū in potestatē 7 nūc non ꝓstat de quo titio senserint quia plures reperiunt eiusdez nomis 7 cognominis q si saltem duo ex illis officialib⁹ deponāt de q̄ sensерint standū est illoꝝ testimonio.7 idem dic in similib⁹ q̄stionib⁹ ¶ In glo.in ℣.ostensuz in fine. Idem dic q b ꝓstabat de cōpromisso ideo debebat p̄sumi q erat liberꝫ si em̄ canonici dicunt q fuit restrictū debent hoc ipi ꝓbare quia opponenti incumbit onus ꝓbandi.vj.q.vlti. actoꝛ quod asseuerat.7 in.l.ei.ff.de ꝓbat. et regulariter quis habeat ꝓbare quādo aliquid opponit ꝓtra electū vel electōnis formā. vide p Jo.an.in regula infamibus de reg.iur.li.vj.in mercu.vbi ꝓcludit q regulariť onus ꝓbandi incūbit opponēti. 7 videt probari in.c.j.ī.eo.li. vj.7 b.vide tamen qō dixi in.c.cum nobis.s.eo ¶ In glo.in ℣.obligauit ibi spem premioꝝ. dic q ibi obligauit spem quam habebat in premio seu in salario sed hic obligauit ipm premiū.i. ipsum beneficiū iam adeptum. preterea ista obligatio fuit facta cōsentiente superioꝛe als em̄ vt dicunt doc. 7 bene nō potest quis se obligare ad penā beneficij p̄dendi.ar.in.c.quod in dubijs.7 in.c. admonet de renū.7 in fi.glo.adde.c.j.§.adijciētes.ī.eo. ti.li.vj ¶ In glo.pe.ibi ad hoc dicas.nota glo.vsq ad finem q; quotidie solet allegari ex qua habes q sicut in crimin⁹ 7 in popularib⁹ actionib⁹ consumit actio vno agente nisi in casib⁹ hic exceptis ita cum opponit contra electum seu confirmatū. 7 idem videt cum agit contra clericū ciuiliter vt priuet beneficio vt si vno agente fuit absolutus non admittat deinceps alius volens idem factum refricare.dic tamē q ꝓprie nō est ista actio popularis sed quasi.nam in actionib⁹ popularib⁹ non admittitur ꝓcuratoꝛ.vt in.l.licet in popularib⁹.ff.de ꝓcu.sed in ista actione de qua in tex.vel simili admittit.vt ī.c.super his.de accu.in fi.7 de hoc p Jo.an.in.c. dudū.el.ij.ī. eo.ti.potest etiā dici q sn̄ia lata sup etate facit ius quo ad omnes sicut lata sup ingenuitate.vt.ff.de sta.ho.l.in genuū.fm Hos.7 vide ad materiā Inno.in.c.cāz.el.ij. ī.qui fi.sint le.7 qō ibi dixi.

C Wm in iure. Hoc.c. legit varijs modis sed inherēdo verbis lre hoc dicit in summa. Si ex septez cōpromissarijs tres eligunt quartū 7 ille consentit 7 ē idoneus confirmabit electio.vel aliter fm intellectū intrinsecum. Si electio fit ex forma cōpromissi electus cōsentiendo electioni de se facte a media parte eligentiuz auget numerū 7 electionē perficit.7 est casus singu.fm istū intellectū. In prima ponit decisum exordiū notans querentē. In secūda consultatio ex cōpromisso sup duplici electione facta. In tercia ꝓsultationis rn̄sio cum duplici determiatione.secūda ibi tue cōsultatōis articulus.tercia ibi sup eo ¶ Nota ꝓmo iuncta decisa q redarguēdus est inꝛisperitus qui dubitat de eo qō nil vel parum dubitatōnis habet. nam hic in antiqua lra sēbatur 7 cum habeas copiam peritoꝝ nō possum⁹ nō mirari q sup quibusdā articulis qui aut nihil aut modicuz dubitatōnis habent nos ꝓsulere voluisti.7 facit ꝯ eum qui ponit ꝓclusiones n̄ multū dubitabiles. Et ex b no. q lex debet esse in dubio 7 ideo debet semp in dubio interp̄tari vt decidat casum dubiuz. Ex q̄ infert q si vna lex vel canon pōt habē duos intellectus vnū indubitabilem 7 aliū dubitabilē debem⁹ illū capere qui decidit casum dubitabilē.vt in.l.j.in fi.ff.ad munici.7 in.l. qō labeo.ff.ad carbo.tamē pro ad istū tex. dic q ista q̄stio ē multū dubitabilis adeo q fm Jo.an.indigeret declaratione p̄ncipis vt patebit ex.ī.dicēdis sed admiratio pape pōt referri ad alios articulos qui hic decidūt ¶ Nota secūdo q articulus q̄libz ponit p parte ꝓsultationis aliquādo habet alia significatōnez.7 vide glo.in.c.ij.de testi.li.vj ¶ Nota tercio q potest p ꝓmissuz ꝓuideri non solū dignitati ep̄ali sed etiā inferioꝛib⁹ dignitatibus seu p̄sonatib⁹.7 concoꝛdat.c.causam.s.eo.7 puto eadem ratione q habentes electionē quātūcūq; iure p prio possunt in alios ꝓmittere secus si iure alieno cū videatur tunc electa industria p̄sone.ar.in.c.fi. de offi. dele.7 in.c.is cui. eo.ti.li.vj ¶ Nota quarto ex fi.ar. q ex sola electione quis potest cōsequi ius decanat⁹ absq aliqua confirmatōne. valet ergo consuetudo vt saltem in istis minoꝛib⁹ electus consequat plenū ius ex sola electione.qō videt tenere Bal.in auctentica habita. C.ne fi.pro pa regulariter tamē exigit confirmatio etiā in officijs secularib⁹.de quo vide glo.no.in.l.priuatoꝝ.C.de in.om.iudi.7 vide qō dixi.s.e.in.c.cū ecclesia.7 plenius in disputatōne que incipit gandulphus ꝛc. ¶ In glo. j.ibi dicunt quidā.hec glo.format q̄stionē nūquid cōpromissarij possint vnū ex se eligere si in cōpromisso nō fuit eis hec potestas exp̄sse collata. Et ponit circa b duas opi.nam quidā tenuerūt q non.7 hanc opi.sequitur glo.hic quam dicit ꝓbari per.l.nō licet.7.l.si in emptione.ff.de ꝓtraben.empt.in quib⁹ iuris patet q tutoꝛ nō potest rem pupilli a seipo emere licet sit deputat⁹ ad distrahendū. 7 idem tenuerūt Lan.7 Jo.de deo.7 Boa. s.eo.in causis.sed ꝓtrariam opi.quam recitat hic glo.in prin.tenuit Jo.in.c.qui ep̄atum.viij.q.j. Item Hosti. Inno. Cōpost.7 multi alij hic.7 est quasi cōis opi.tenz etiam Accu.glosa.iuris ciuilis in.l.plane.ff.qō cuiusq

vni.no.7 archi.in.d.c.qui epatuz.7 videt hec opi. satis ꝓbari ꝑ istū tex.7 melius.facit.c. cū in veteri.j.eo. Item ex ꝓtraria opi.posset sequi fraus 7 absurditas ſm Ho/ sti.nam inter cōpromissarios possent fraudulēter poni illi de quib vtilius posset ecclie ꝓuideri.nec obstant iu/ ra alle.ꝑ glo.loquūtur em̄ quādo ptās dat vni q; etiam certo casu pōt emere tuto; rem pupilli.si hoc facit palaz 7 fraude cessante.vt in.l.pupillus.ff.de aucto.tu.hic au tem loquimur cū potestas cōpetit pluribꝫ.vnde nō pōt dici ꝙ electus oriat a se sed potius vocat a deo 7 a so/ cijs.7 facit qđ le.7 no.in simili in.l.cum ipe.C. de ꝛben. empt.7 hec faciunt optime in ar. ꝙ plures deputati ad distribuenda certa bona ad pias causas pñt illa distri/ buere in aliquē ex seipis dūmodo alꝫ egeat.7 circa hoc vide qđ plenius dixi in.c.j.7.ij.de coha.cle.7 mu. Itē fa cit ꝙ si certi officiales deputant ad eligendū aliquos of/ ficiales possunt aliquē ex sepis eligere nisi forma ptātis eis tradita resistat.secus dic cū potestas esset eis tradita vt sequit in glo.nam iste eligendo seipm esset tāꝯ am/ bitiosus repellēdus.viij.q.j.in scripturis. etiā si iurasset eligere idoneiorē.quia vt dicit hic Inno.7 bene quisꝫ debet in seipso recognoscere culpam.v.di.ad eius et de alio debet ꝓsumere bonū.vt in.c.fi.de presumpt. ¶ In glo.fi.ꝓ intellectu glo.op.ꝓtra tex.videt em̄ ꝙ ista elec/ ctio facta a trib⁹ ex septem cōmissarijs nullo modo vale re debuerit.tum q; forma cōpromissi exp̄sse habebat vt deberet ꝙs eligi ab omnib⁹ vel a maiori ꝑte vt ꝓꝫ h̄ i tex. tum q; h̄ videt de iure ꝓmuni.vt in.c.q; ꝓpter.7.c.ec/ clesia.j.eo.facit.c.fi. de re iudi. Sol.glo.metu ōnij dicit ꝙ ꝓsona isti⁹ electi ꝓsentiēdo electioni de se facte auget numerū eligentiū 7 sic ex septē habuit quatuor et ꝑ ꝓns maiorē ptem.dixit tamē in fine ꝙ hodie nō valeret ta/ lis electio q; ꝓsona electi nō debet ꝓputari in nūero eli/ gentiū ꝑ.c.cumana.j.eo.7 sic sentit glo.ꝙ hodie istud.c. sit sublatū qđ est ꝓtra id qđ habet.s.in ꝓbemio.nā fru stra fuisset h̄ positū si esset correctum ꝑ illud.c.cumana. Itē ꝓtra p̄mū dictuz glo.facit vt nō debeat ꝓputari in numero q; aut iste ꝓsensit electōi fiende 7 tāꝯ ambitio sus est repellēdus.aut electōi iaz facte 7 cū nō esset facta a maiori ꝑte nō poterat adhuc p̄stare ꝓsensuz cū nō di/ catur vocat⁹ a deo exquo electio nōdum est facta a ma/ iori ꝑte.vt in.d.c.ecclia 7 in.c.qualit.s.eo. Solutio me tu hui⁹ ꝓtrarij dixit hic Inno.ꝙ iste ꝓsensit electōi iam facte q; 7 si nō habuit maiorē ptem habuit tñ equalez 7 sanioꝛē.fuit em̄ pars sua sanior ex ordine cōpromissi.nā fuit dictū vt possent eligere ex se vel ex alijs.ex ordine ei⁹ lre colligit ꝙ ista pars fuit sanior.ar.in.c.mādato.de ꝑ/ ben.li.vj.7 in.l.quotiēs.ff.de vsufruc.hec opi. Inno.est fundata sup ea opi. que habet ꝙ electio facta a sanioꝛi parte dicit esse facta a maiori.vt no.j.c.scriptuz.7.c.ec/ clesia.que quidē opi.ꝓmunit dānat.duo em̄ requirun/ tur copulatiue ad validitatē eoꝝ que fiunt ab vniuersi tate.vt fiant.s.a maiori parte 7 sanioꝛi.vt in.d.c.q; pro/ pter.7 in.c.j. de his que fi.a ma.par.ca.vbi etiaz tetigi.7 ex his patet ꝙ lec. Inno.nō est vera 7 exp̄ssius sibi resi/ stit.c.ecclesia.j.eo. Aliam lec.posuit h̄ Cōpost.dicēs ꝙ ꝓsona electi cōputat h̄ in numero eligentiū ex forma cō promissi quia fuit dictū vt ex se possent eligere.vnde li/ cet alꝫ cessante hac forma potuissent eligere vnum ex se electus tamen nō haberet augere numerū.hec lec. Cō/ post.nō placet Jo.an.7 bene q; nō habet in se rationez sufficientē.nā licet fuisset dictū vt possent vnum eligere ex se nō tamē sequit ꝙ tacite voluerint vt ꝓsona electi cōputaret in numero eligentiū cū ista stent simul ꝙ vn⁹ eligat ex se 7 ꝙ electio fiat a maiori parte ipoꝝ.7 nō ꝓ/ bat h̄ esse qđ ad h̄ contingit abesse.vt in.c.q̄.de transla. ꝓla.7 in.l.neꝯ natales.C. de ꝓba. ꝓcederet em̄ conside ratio Cōpost.si fuisset cōpromissum in duos h̄ adiecto vt possent vnū eligere ex se.nam tūc tacite voluissent cō promittētes ꝙ vox electi cōputaret cum aliter non po/ tuisset fieri electio a maiori parte. Terciam lec.seu quar tam posuit h̄ Hosti.dicens.ꝙ vbi ꝓcedit per viam cō promissi vox electi auget numerū 7 cōsentiendo electio ni sue ꝓficit ipam electōez quo casu ꝓcedit iste tex. Aut ꝓceditur ꝑ viam scrutinij 7 non cōputat in numero.vt in.c.cumana.qđ glo.adduxit in ꝓtrariū. ratio diuersita tis ſm eū est q; cū ꝓcedit ꝑ formā cōpromissi nō dꝫ esse cōpromissarijs officiū dānosuz. Item q; electus nō oriꝫ a se sicut oriret in forma scrutinij 7 cū hac lectura Ho/ sti.trāseunt h̄ coiter doc.sequentes.sed ꝙsidera q; ratio Hosti.est nimis brevis sed ꝑ alia verba clariora loquit Jo.an.post eū in.c.ꝑ nostras.j.de iurepa.7 h̄.7 dic ꝙ ve ra ratio diuersitatis est.q; cōpromissuz nō artat ad ser/ uandā formā.c.quia ꝓpter.j.e.vt ibi patet.vnde pñt et solent cōpromissarij eligere palā vt vnusquisꝫ audiat vota alioꝝ vnde cū quis nō possit eligere quin sciat se ab alijs electū ꝙsentiēdo electioni de se facte a ꝑte equa/ li nō videt ambitiosus nec oriri a se cum sit ꝑuus voca/ tus a deo 7 a socijs.merito ꝙsentiendo auget numerum cum sit vnus de habentib⁹ potestatē nec disposuit prin/ cipaliter in seipm sed potius dispositioni ab alijs facte cōsentit. nec est h̄ ambitiosum sed meritoriū 7 officium charitatis si bono corde fit. ar.viij.q.j.qui epatum. sed quādo ꝓcedit ꝑ formaz scrutinij cum in secreto quisꝫ cōsentiat 7 sic ignoret an fuerit ab alijs electus non pōt cōsentire in seipm q; sic videret ambitiosus a seipō ori/ ri.7 ex hac ratione dico ꝙ nō debemus p̄cise distingue/ re inter formā cōpromissi 7 formā scrutinij.nam 7 ꝓpro/ missarij possent ꝓcedere ꝑ scrutiniū ꝓuiatuz.quo casu nō posset electus cōsentire in seipm quia oriret a se nisi ex postfacto post publicatōez velit recedere a consensu alij ꝑstito 7 cōsentire electioni de se facte vt hic subijcit in hac glo.sed idez esset in forma scrutinij vbi necessario nō esset seruāda forma.c.quia ꝓpter. ideo possumus et melius distinguere sic ꝙ aut sumus in casu in quo ē ser/ uanda necessario forma.c.quia ꝓpter.vt puta in electō/ ne epi vel ꝑlati regularis ꝑ cui⁹ mortē remanet ecclia vi duata 7 tūc anteꝯ vox electi cōputet in numero eligē/ tium q; a principio nō pōt quis ꝙsentire in seipm cū ꝙs debeat ꝙsentire in secreto.nec ex postfacto.s.post publi cationem pōt accedere ad aliā electionē cum consensus de substātia debeat p̄stari in ipo scrutinio ita ꝙ consen/ sus postea supueniēs nihil operat.vt in.d.c.quia ꝓpter iuncto.c.auditis.eo.ti. aut sumus in casu in quo nō est necessario seruanda illa forma iuxta no.ꝑ glo.in.c.sicut cum.7 in.c.is cui.j.e.li.vj.7 tunc aut fit electio cūctis au/ dientib⁹ aut ꝑ scrutiniū ꝓuiatū. Primo casu pōt ꝓce/ dere dispositio hui⁹.c.cum semꝑ subsit eadē ratio cum nō oriat a se nec sit ambitiosus exquo videt se electū ab alijs.puto tñ ꝙ ad h̄ vt iste possit ꝙsentire electōni de se facte optet ꝙ vox sua vna cū alijs qui eū elegerūt cōsti/ tuat maiorē partē secus si ad paritatem dūtaxat ꝓducit vota alioꝝ vt sensit h̄ Hobi.videret enim ambitiosus si ꝙsentiret electioni de se facte exquo electio non ꝓducit ad maiorē partē vna cū ꝙsensu suo sed si fuisset ꝓcessuz per formā scrutinij ꝓuiati nō posset iste ꝙsentire a ꝓn/ cipio in seipm cū ignoret an alij in eū ꝙsenserit.credo tñ vt.s.dixi ꝙ si iste elect⁹ ab equali parte ꝙsensisset ī scru/ tinio ꝓuiato in aliū qui nō est electus a maiori parte ꝙ posset recedere facta publicatōe ab illa noiatōe 7 ꝙsen/ tire electōni de se facte 7 ꝙsentiēdo augere nnmeruz.qz exq̄ necessaria nō ē seruāda forma.c.q; ꝓpter. pōt auge ri numer⁹ ꝑ accessuz sicut ꝓbat ī electōe pape iuxta no. in.c.lz.s.eo.7 in electōe impatoris.vt no.in.c.j.ꝓi.7 h̄ est qđ voluit glo.h̄ 7 in sequēti.q.7 h̄ videt fuisse d̄ mē/ te Jo.an.in regula in toto de reg.iu.in mercu.li.vj.vbi dicit ꝙ si omnes canonici ecclie catbedralis sunt mor/ tui ꝓter duos pōt vn⁹ aliū eligē ī epm 7 elect⁹ ꝙsentiēdo auget numerū vt h̄ ita ꝙ electio nō dī facta ab vno sed a toto capło.nā 7 iura dicunt ꝙ electio pōt esse cōcors

vt in.c.cū sit.xxiij.q.j.sed nō pōt dici ꝓcors si electꝰ consentiret in aliū.g̃ de mēte iuris est q electꝰ ꝓsentiēdo electioni sue ꝓputet in nūero eligētiū.qđ intellige mō p̄dicto.z fortꝫ p̄dicta ꝓcedūt qñ cōpromissum fieret in duos.nā vnꝰ posset eligere aliū z electꝰ cōsentire vt voluit hic Hosti.z bn̄. Et p̄m p̄dicta limitarē z distinguerem vnū dictū Hosti.h̄ in eo q dicit q in electōe pape pōt habē locū id qđ h̄ dr̄ q vox electi auget numerū eligentiū.intelligo.n.qñ fit electio p scrutiniū ꝑuatiū vel qñ facta publicatōe recedēt electꝰ a nomiatōe de alio facta in quē nō cōueniat maior ps z cōsentiret electōi sue. Quaeritur aūt debeat iste electꝰ ꝓsentire electōi sue ad h̄ vt augeat numerū eligentiū? dicit h̄ Pbi.z bn̄ q nō dꝫ dicē eligo vel coeligo meip̄m ne p̄ncipaliꝫ disponēt in seip̄m ff.c.fi.de insti.sed dꝫ sic dicē cōsentio electōi eq̄ adhuc nō est pfecta cū nōdū sit facta a maiori pte sed ab equali.dic q licet nōdū sit facta a maiori pte sed est tn̄ in fieri.nō est.n.oīno fienda sed ꝓsentiēdo ilico augetꝫ numerus.sicut in silī no.in.c.p̄terea.j.de appel.p Innoc. An aūt possit iste electꝰ semp ꝓsentire electōi de se facte? dic q nō p̄m doc.debet.n.ꝓsentire infra tp̄s a iure statutꝫ ad electōez fiendā vel in cōpromisso appositū.nā cū electio pficiaꝫ suo cōsensu demū intercedēte dꝫ q consensus suꝰ intercedat infra tp̄s electōi fiende p̄fixū.ar.in.l. bonor.ff.rē ra.ba.z facit qđ no.glo.in.c.cū sit.de elect. li.vj. ¶ Ultimo p declaratōne dictor z tex.queritꝫ q̄d si aliqui ex cōpromissarijs elegerūt sciēter indignū nūq̄d valeat electio facta ab alijs de idoneo si nō ꝓstituūt maiorem ptē omniū? h̄ questio dependet ab alia nūq̄d ptās istor cōpromissariorꝫ qui elegerūt scienter indignū devoluaꝫ ad alios cōpromissarios qui nō deliquerūt an redeat ad capl̄m.nā si redit ad capl̄m nō vꝫ electio q̄ non est facta a maiori pte. Io.dicit h̄ Hosti.q talis electio nō valeret in termis huiꝰ.c.ꝓpter formā appositā in cōpromisso. nam fuit dictū q electio fieret ab omnib⁹ vel a maiori pte ista aūt non reperiꝫ facta a maiori pte.z sic sentit q cessante tali forma valeret electto facta a minori pte exq̄ alij sunt ꝑuati.sed mihi nō placet h̄ cōsideratio Hosti.nā z si nihil fuit dictū in cōpromisso tn̄ tacite intelligiꝫ vt fiat ab oīb⁹ vel saltē a maiori pte vt diri in c.p̄cedēti.vñ quēadmodū valeret electio facta a maiori pte exq̄ alij cōpromissarij sunt ꝑuati q̄ elegerūt scienter indignū ita dꝫ valere cū fuit dictū in cōpromisso vt fieret ab oīb⁹ vel a maiori pte.nam alijs ꝑuatis electio pōt dici facta ab oīb⁹ q̄ fuit facta ab illis i q̄s tota ptās erat devoluta.vt habeꝫ in simili in.c.cōgregato.j.eo.nā certū est q etiā cōpromissarij eligentes sciēter indignū sunt ꝑuati ptāte eligēdi.vt in.c.si cōpromissarius.j.eo. ti.li.vj.nec delictū maioris ptis debet nocere minori pti vt ptās redeat ad capl̄m.nam illud.c.si cōpromissarius. loquiꝫ qñ omnes ꝓpromissarij elegerūt sciēter indignū tūc.n.ptās redit ad capl̄m secus si oēs coeligūt z electio facta a minori reperiꝫ facta de idoneo z p̄dicta no.faciunt eīm nedum ad electōes que fiunt ad ecclesiastica officia sed etiā secularia.

Venerabilem. Electus in imperatorem a maiori pte illorum ad quos spectat electio si fuerit idoneus per papā confirmabiꝫ.sed vt dicit Cal.z bene melius z ꝓprius diciꝫ approbaꝫ quia nec in isto nec ī alio iure probatur q electio imp̄atoris confirmetꝫ p papā sed approbatur.z ad hoc vide bonū tex.in cle.romani.de iureiur. vbi ponunt formaliter verba quib⁹ vtiꝫ papa in examinatione electōis imp̄atoris.nam denūciat z declarat electū esse idoneū vt clariꝰ z latiꝰ ibi habeꝫ.vel sūma aliter istū tex.z pinguius sic. Electio imp̄atoris spectat ad principes germanos tres p̄latos z quatuor laicos.z electio facta p eor maiorē partē ceteris nō cōtemptis tenet.z ad papā ptinet electū examinare approbare z inungere cōsecrare z coronare si est dignꝰ vel reijcere si est indignus vt quia sacrilegus excoīcatus tyrānus fatuus hereticus paganus piurus vel ecclesie p̄secutor.z electorib⁹ nolentib⁹ eligere papa suppletꝫ z data paritate vocū eligentiū nec accedēte maiori ꝓcordia potest papa gratificare cui vult.h̄ dicit no.iste tex. Dividiꝫ.nam in p̄ma ponit reprehensionē legati. In secūda ibi verū.captando benivolentiā principū ipsor ius z potestatē declarat. In tercia ibi obiectōni.rn̄det ei qđ obyciebaꝫ ꝓtra legatū. In quarta ibi eos. monet principes vt adhereāt Ottoni et recedāt a pbilippo.z q h̄ facere debeant ꝓbat quatuor rationib⁹. In quinta ibi nobilitatē.h̄ spāliꝫ mādat duci in supascriptōe notato. Et vt habeas pfecte intellectum lre p̄mittit q dū olim ecclia romana esset oppressa ab Astulpho rege longobardor papa requisiuit auxiliū ab imp̄atore qui olim habitabat in grecia.naz postq̄ civitas romana vbi erat imperiū fuit tradita ecclie p Cōstantinū imp̄atorē. Imp̄atoꝫ iuit ad habitādū in grecia z fecit edificari seu ampliari civitatē ꝓstantinopolitanā tunc nobilissimā.z qm̄ ille imp̄atoꝫ qui tūc regnabat in grecia noluit ecclie p̄stare auxiliū papa illū ꝑuasit z imperiū transtulit in germanos dādo ptātem septē principib⁹ alemanie quor tres sunt p̄lati ceteri vo laici quos notat glo.in.c.ad aplice.de re iudi.li.vj. vt haberent eligere futurū imp̄atorē.z hac ptāte z ordinatōe stāte vacante imperio electores diviserūt se in duas ptes.nā q̄dam ꝓvenerūt in Pbilippū ducē alij vo in Ottonē legatꝰ pape qui erat tūc in illis ptib⁹ ex mādato ip̄ius pape in p̄dicationib⁹ z alijs collationib⁹ suis z etiaz in suis lr̄is denūciauit p̄sonā Ottonis idoneā ad imperiū obtinendū z p̄sonam Pbilippi declarauit indignā z suadebat omnib⁹ quatenꝰ recederēt ab obedientia Pbilippi et adhererēt Ottoni principes z alij qui adherebāt Pbilippo querelarūt apud romanū pontificē dicētes ipsum perperā ꝓcessisse q̄ aut in illa electōe vel approbatione gessit p̄sonā electoris z tūc posuit falcē in messem alienā vtpote q̄ electio nō ptinebat ad legatū sed ad ip̄os p̄ncipes.aut gesserat p̄sonā cognitoris.i. iudicis z cum ꝓcessisset altera partium absente.s.pbilippi minime citata iniusticiā illi fecerit.papa vo h̄ scripsit duci cuidaz qui iurauerat philippo fidelitatem tanq̄ imp̄atori. Primo captādo benivolentiā p̄ncipū dicens q ad principes illos alemanie de iure z antiqua ꝓsuetudine ptinet electō imp̄atoꝫ sed ip̄i debēt recognoscē sicut recognoverant q auctoritas examinādi p̄sonā electā spectat ad papaz qui eū vngit ꝓsecrat z coronat. Secūdo rn̄det papa ob iectionem que fiebat p̄ legatū dicens q nō ꝓcesserat vt in tex neq̄ vt electoꝫ sed vt denūciatoꝫ.nam denūciauit ꝓpter crimina publica ip̄ius philippi eius p̄sonā esse indignam ad imperiū obtinendū z cū illius crimia essent notoria nō erat opꝰ iudicialiꝫ ꝓcedere p̄sertim cuz electores illiꝰ philippi ꝓcessissent alijs electoribus p̄ceptis z non vocatis. ¶ Deniq̄ in tercia pte papa ꝓfirmādo ꝓcessum legati declarauit illū philippū ducē indignū z ottonem electū declarauit idoneū.z q h̄ facē posset ꝓbat in re z exemplo vt pꝫ in lr̄a. ¶ Quarto p̄ncipaliter inserit papa aliā cām que reddebat illū philippū indignum vel eius electōem nō esse admittēdā q̄ pr̄ z frater immediate p̄fuerāt imperio.vñ si iste philippus nūc obtinuisset imperiū videreꝫ q nō ex electōe sed ex successione deferretur imperiū. ¶ Ultimo papa monet istū p̄ncipē cui scribit vt oīno debeat recedere ab illo philippo nō obstāte iuramēto sibi p̄stito quia cū fuit p̄stitū sibi tanq̄ imperatori illo reprobato ad imperiū obtinēdū nō ē hmōi iuramentū observādū. ¶ Nota ibi p̄mo in messez alienā q̄ nō licet legato etiā de latere p̄turbare p̄ilegiū alteri p romanū pontificē ꝓcessum.ad hoc bo. glo.in.c.p illor.j.de p̄ben.q̄ vult hoc ꝓcedē etiā si p̄ilegiū sit clericis ꝓcessuz. Iuxta lr̄am vo collige q nō licet ponē falcem in messem alienā.tpe tn̄ necessitatis licet.de q̄ dicit in.c.discipulos.de ꝓsecra.di.v.nec licet trāsire p agrum

alienū dño inuito nisi in quibusdā casibꝫ a iure expressis de quo vide glo.j.di.oēs leges.ꝛ in.l.diuus.ff.de ser.ru. p̄di.vbi dicit tex.q̄ non licet venatoribꝫ seu aucupibus trāsire p agrū alienū cā venādi seu aucupādi. ¶ Nota secūdo ibi derogauerat dignitati.q̄ eligere impatorē ē dignitas ꝛ sic notari⁹ ipius p̄ncipis dicit habē dignitatē. vt in.l.vnica.C.de manda p̄nci.no.Bar.in.l.ij.ff.ad.l. iul.repetū.forte ipi electores cēsendi sunt habē quādaꝫ dignitatē est tn̄ dignitas sine iurisditōe. nā multis alijs modis p̄t capi dignitas.de quibus vide bo.glo.in.c.q̄ nōnulli de cle.nō resi.ꝛ p̄ Bar.in.l.j.C.de digni.li.xij.et vide q̄ dixi in.c.de multa.de p̄ben. ¶ Nota tercio ibi absente altera p̄tiū ꝛc.q̄ ꝓperā p̄cedit iudex etiaꝫ si sit legat⁹ pape p̄te nō citata.vn̄ regulariter nō valet p̄cessus ij.q.ix.caueāt.ꝛ in.c.oia.ꝛ in.c.ij.de testi.quinimo etiaꝫ si snia ipius p̄ncipis est nulla ex defectu citatōnis vt est glo.no.ꝛ ibi p̄ Bal.in.l.fi.C.de legi. facit cle.pastoralis de re iudi.ꝛ glo.in.c.fi.de here.li.vj.vide tex.ꝛ q̄ ibi dixi in.c.j.de cā poss.ꝛ pp̄. ¶ Nota quarto in ℣.veruꝫ ibi recognoscim⁹ vt debemus.ar.optimū q̄ papa nō p̄t sine causa p̄uare electores imperij vel ipsoꝝ p̄tātem aliq̄tenus impedire p̄sertim qꝛ vt subijcit in tex.nō solūꝫ de iure sed etiā de antiqua ꝓsuetudine ℏ p̄tās eis ꝓpetit.p hoc vide bo.glo.in.c.ad aplice.de re iudi.li.vj. Item qꝛ papa nō debet sup̄ istis tp̄alibꝫ sine maxima cā se impedire.vt in.c.cām qui fi.sint le.nec p̄uare p̄t laicos eorū iure sibi ꝓpetenti vt no.Inno.in.c.inquisitōni.j.ō sen. excō.ꝛ p̄uilegiū ꝓcessum de sui natura ꝓpetuū nō debꝫ reuocari.vt no.Inno.in.c.nouit.de iudi. ¶ Item nota ibi de iure ꝛ antiqua ꝓsuetudine.q̄ ꝓsuetudo p̄t ꝓcurrere cū iure ꝓmuni ꝛ sic adiicere maius robur ꝛ vinculū ad ip̄m ius ꝓmune.ꝓcordat.c.sopite.de censi. ¶ Item nota ibi a grecis trāstulit ꝛc.magnā p̄rogatiuā p̄tāt̄ aplice ad imperiū.nā papa p̄t ex cā maxime trāsferre imperium de gente ad gentē. Item p̄t examinare electuꝫ in impatorē approbare p̄sonā vngere ꝓsecrare ꝛ coronare ac etiā reprobare si opus est vt ℏ p̄t etiam ex cā sup̄uenienti deponē iam coronatū.vt in.c.ad aplice pal. Ex q̄bus omnibꝫ ꝛ similibꝫ que plene tetigi in.c.nouit. de iudi.p̄t colligi maioritas summi p̄tificat⁹ ad imperiū seculare.ꝛ p̄sequere hāc materiā vt plene dixi in.d.c.nouit. Item nota ibi germanos qꝛ theutonici dicūt germani q̄ exponēs glo.xxxiij.di.in.c.j. dicit q̄ sunt veri germani.i.veri nobiles.vel p̄m Jo.an.sic dicunt a gigno gignis ꝓpter fecūditatē in generādo.est em̄ patria multū generatiua. ¶ Nota ibi electū in regē.q̄ p̄mo quis eligitur in regē postea in coronatōe p̄mouet ad imperium. ante ergo coronatōeꝫ ꝓprie nō solet appellari impator. ꝛ sentit hic Jo.an.q̄ eligit in regeꝫ.s.alemanie. Jo.cal. dicit q̄ melius diceret romanoꝝ.ꝛ ita loquit tex.i cle.romani de iureiurā.p electionē ergo dicit rex romanoꝝ ꝛ in coronatōe appellat impator. simile i epō ꝛ archiepō qui ex sola electōe ꝛ etiā ꝓfirmatōe nō assumūt seu non ꝓsequūtur nomē epi seu archiepi sed ex ꝓsecratōe ꝛ pal lij traditōe.vt in.c.nisi.de aucto.ꝛ vsupal.ꝛ vide glo.in cle.ij.de cele.miss. ¶ Nota ibi vngim⁹ ꝛ consecram⁹.q̄ ibi impator ꝓsecrat ꝛ ex hoc sumpserūt quidā argumētum q̄ impator recipit ordinē.s.subdiaconat⁹ qđ reprobat glo.in.c.valentinian⁹.lxiij.di.ꝛ coiter doc.ℏ.vn̄ improprie dicit impator ꝓsecrari ꝓprie vero ꝓsecrat eps ꝛ impator inungit.ꝛ de vnctōe impatoris ꝛ ei⁹ effectu ꝛ alioꝝ regū vide q̄ le.ꝛ no.in.c.vnico.j.de sa.vnct. Imperator etiā coronat tripliciter corona ferrea argentea ꝛ aurea.ꝛ a quibꝫ coronet ꝛ significatū istoꝝ metallorū vide p̄ glo.in cle.romani p̄alle.ꝛ quatenus tex.ℏ dicit q̄ ad papā spectat eum vngere consecrare ꝛ coronare dicit ℏ Jo.an.post Hosti.q̄ cardinalis bostiensis impatorem vngit ex antiqua cōsuetudine ex mandato pape sed papa suis manibꝫ eum coronat corona aurea. ¶ Nota in ℣.est em̄ regulariter ac generaliter.vtiam inter hec. nā regula patit instātiā seu exceptōeꝫ vt no. sup̄ rubrica de reg.iuris.sed gen⁹ ꝓprehēdit sub se oēs species suas nec est dare sibi exceptōeꝫ.mēs ergo fr̄e est q̄ coiter ꝛ vsiter obseruatū est ꝛc.ꝛ nō semp̄ p̄dicta ergo ad eū spectat examiatio. ¶ Nota ibi sacrilegū ꝙ vel excoicatū ꝛc. plura crimia impediētia seu inhabilitātia ad imperiū obtinendū.que ℣o crimia dejciāt impatorē iam creatū vide glo.no.xvij.dis.si papa in fi. que dicit q̄ omne crimē sufficit si de eo impator est incorrigibilis.sed tu vide Jno.in.d.c.ad aplice vbi no.dicit.q̄ impator ꝛ alij reges nō debēt priuari nisi ex maximis causis seu delictis quia cum nō possint deponi sine magnis periculis detrahendum est rigori.ar.in.c.latores.j.de cler.excō. minis.vnde ꝓcludit ibi Jnno.q̄ ex facilioribꝫ causis deponūt clerici q̄ isti p̄ncipes. vide tn̄ tex.cū glo.in.c.alius.xv.q.vj vbi colligit q̄ rex francie fuit depositus p̄ papam ex eo quia erat effeminat⁹.i.nimis sequebat mulieres ꝑm gl. ibi. ¶ Nota in ℣.obiectioni ibi denūciatoris officiū.q̄ licet valeat ar.a sufficienti diuisione seu partiū numeratione vt hic in p̄n.ꝛ in.c.si diligenti.de p̄scrip.tn̄ tollit ℏ ar.vbi oēs p̄tes sufficiētes numerate nō sunt.nam isti p̄ncipes ℏ arguebāt q̄ aut iste legatus gessit p̄sonā electoris aut cognitoris.ꝛ vtroq̄ casu male ꝓcessit.sed papa ꝓfutando hoc argumētū adiecit q̄ nec electoris nec cognitoris gessit p̄sonā sed denūciatoris officiū exercuit ꝛ hoc vltimū mēbrū fuerat omissum ab illis arguentibꝫ ꝛ de hoc mō arguendi ꝛ de multis alijs vide p̄ Bal.in.l. conuēticulā.C.de epis.ꝛ cleri. ¶ Nota ibi q̄uis plures ex illis ꝛc.q̄ in electōne impatoris prevalet quicq̄d fit a maiori parte electoꝝ.nō ergo requirit omniū cōsensus nec due partes eoꝝ sicut in electōne pape sed sufficit maior pars sicut ꝓmunit cōtingit in electionibꝫ alioꝝ prelatorum.vt in.c.licet in fi.s̄.eo. Et hec facit̄ in ar.ad questionem nūquid isti electores imperij exerceāt hāc p̄tātē vt singuli an vt collegiū. Hosti.tenuit hic q̄ vt singuli sed multi tenuerūt oppositū.idem sequit Jo.an.in ad di.spe.in ti.de rescrip.p̄nta.§.vltimo.℣.penul.ꝛ ista cōtraria opi.plus mihi placet. qꝛ cū isti electores successerint in locū p̄li romani qui vt vniuersitas eligebāt sibi impatorē debēt isti censeri eodē iure cū illis vt surrogatum sapiat naturā ei⁹ in cui⁹ loca surrogat.vt in.c.ecclesia.j.vt li.pen. p̄terea sufficit ℏ maior pars sicut ꝓtingit in actibꝫ collegij.vt in.l.qđ maior.ff.ad muni.ꝛ in.c.j.de his q̄ fi.a ma. par.ca. Item debēt oēs ℏ ꝓuocari ꝛ simul actū expedire ideo dixit ℏ no.tex.q̄ plus obest electōni ꝓtempt⁹ vni⁹ q̄ ꝑdictio multoꝝ qꝛ ꝑdictio minoris partis p̄ntis nō impedit electoreꝫ maioris p̄tis sed vni⁹ ꝓtēptus p̄t facē totā electōꝫ retractari.vt in.c.qđ sicut.s̄. eo.ꝛ i.c.bone.j.eo.oia.n.ℏ sunt signa collegij.nā in spectātibꝫ ad singl'os p̄t q̄libet p̄ se p̄stare ꝓsensuꝫ.vt i.l.p fundū.ff.de ser.ru.p̄. ℏ tenēdo opi. Hosti.q̄ isti eligūt tanq̄ singuli ꝓbaret ℏ vna nōbilis theorica bar.ꝛ mēti tenēda i.l.oēs pli.ff. de iusti.ꝛ iu.vbi dicit q̄ vbicūq̄ maior pars p̄ualet minori p̄ti etiā in actibꝫ ad singulos spectātibꝫ debēt oēs ad q̄s act⁹ p̄tinēt simil ꝓuocari.ar.i l.maiorē.ff.de pac.ꝛ l.ꝛ qꝛ eo.ti.ꝛ vide in ℏ qđ plen⁹ dixi in.c.ij.de iurepa.vbi tetigi an patroni debeant simul ꝓuenire ad p̄ntatōis actū. ¶ Nota in ℣.nosvtiq̄ p̄nta m⁹ regē.q̄ papa nō ꝓfirmat p̄sonā isti⁹ electi i impatorē sed solū declarat ꝛ noīat eū idoneū ꝛ regē.ꝛ sic vī q̄ electio impatoris nō indigeat ꝓfirmatōe exp̄ssa.ꝛ facit tex. in.d.cle.romani.put.s̄.induxi. ¶ Item nota ibi p⁹ admonitōeꝫ ꝛ expectatōeꝫ.tex.q̄si aptū q̄ in electōe ip̄atoris p̄t electores variare recedēdo ab eo in quē nō ꝓsensit maior ps ꝛ accedē ad noīatōem alter⁹ sicut obseruat in electōe pape.vt no.in.c.liꝫ.s̄.eo. ꝛ vide qđ plene dixi.s̄. c.pri. ¶ Nota ibi si p̄ncipes admoniti ꝛc.ar.optimū q̄ ad eligēdū impatorē ñ ē tp̄s a iure p̄fixū.vn̄ si negligūt eligē nō devoluit illico p̄tās ad papā sed debēt pri⁹ admoneri p̄fixo eis alio termio infra quez debēt eligē qđ

si nō fecerit tñc voluit ptās ad papā vt ℔ no. ꝓbat & vide bo. gl. i. d. c. ad aplice. & idē seruari dz vbicūq; tēp⁹ nō ē plūrū sicut dixi. s. prie. & in. c. ij. de ꝓcess. pbē. Et no. tex. ibi vel nō poterūt vel nō voluerūt. q; lz electores iperij velint eligē ñ tñ pñt nihilomin⁹ p⁹ admonitōes & expectatōes ptās ꝓuidēdi voluit ad papā ne sedes aplica careat defensore sine sui culpa. et tenemēti in hoc istū tex. q; non recordor de alio ꝓsili. et facē optime in argumentū q; si pōni ecclie nō pñt aliq; īpedimēto eligē q; p⁹ lōgā expectatōes pōt eps ecclie ꝓuidere ne careat ecclia rectore sine sui culpa. de q̄ vide qđ dixi in. c. qm̄ & in. c. cū ꝓpt. de iurepa. ¶ Ite no. ibi aduocato & defensore q; ipatore ē aduocat⁹ & defensor ecclie. tenet. n. ꝓ posse ecclesiā defendere & exaltare vt in. d. cle. romani. & lxiij. di. tibi dño. & c. ego lodouicus Et idē in alīs principib⁹. vide bonū tex. xxiij. q. j. p̄ncipes. & c. regū. merito p̄ncipes pñt deponi si sine cā legitima denegarēt impēdē auxiliū ecclie oppūne. pūertim ℔ ꝓcedit si tenem⁹ opi. canonistaꝝ cōem. q; impiū immediate ꝓcedit a papa lz mediāte deo vt plene dixi in d. c. nouit. & vide bo. glo. in cle. ad nr̄am. de here. & tex. xxij. di. in. c. j. & q. & extrauagā. bonifa. vnā sanctā. ¶ Ite no. ibi sunt em̄ notoria impedimēta ꝛc. iūcto tex. i p̄n. ibi cū citata nō fuerit. tex. notabilē q; in notoriis non ē necesse citare ptē eq̄ factū ē ita notoriū vt certū sit absenti nullaꝝ defensionē cōpetere posse. & cōcordat tex. in. c. cū olim. de re iudic. & vide qđ ibi dixi. & plenissime tetigi in materia notoriū in. c. vña. de coha. cleri. & mul. ¶ No. ibi. s. excōicatio. q; excōicatio impedit ꝓmotionem etiā ad secularē dignitatē. nō valet ergo electio facta de excōicato etiā ad secularē dignitatez qđ tenemēti. facit qđ le. & no. in. c. ad ꝓbandū. de re iudi. & in. c. fi. de ꝓcu. ¶ No. ibi quē ꝓgenitores ei⁹ ꝛc. q; ad repellendū quē a dignitate adipiscēda etiā sclari ꝓsiderat nedū delictū ꝓpriū ℔ ꝓgenitoꝝ. vñ ꝓsecutio ecclie a ꝓgenitoribus isti⁹ philippi facta hic aggrauat ne iste ꝓmoueat. nā timent in filio & liberis crimina paterna & ꝓgenitoꝝ. naz sepe solet fili⁹ filiis esse pūi. binc ē q; fili⁹ punit ꝓpter crimen lese maiestatis a pre cōmissum. naz efficit infamis & excludit ab oi successione parētū & vita ex sola miscōia reseruat. de quo dicendū ē vt plen⁹ hr̄ in. l. q̄squis. C. ad. l. iul. maie. canonizata. vj. q. j. i. §. ver. i ℣. siqs cū militib⁹. & ℔ ē vna ex cauſ q̄re fili⁹ spurius non pōt ad ordines ꝓmoueri. vt no. glo. in. c. q̄. d̄ fi. ꝓsby. li. vj ¶ No. & tene mēti ter. ibi ad nr̄m iudicium ptinere q; vbicūq; dubitat an iramentū sit licituz vel illicitū non pōt princeps secularis cognoscere ℔ ad solum papā ptinet cognitio. & videt tex. innuere q; alij plati citra papā ñ pñt de hoc indicare. ℔ ego allego no. & singulare dictū Hpe. in ti. de lega. in. §. nūc oñdēdū. in ℣. xviij. vbi dicit q; etiā eps pōt interptari iuramētum. all. de pigno. significante. & ad hūc tex. rñdet dupliciter. Primo q; ꝓcedit in negocio arduo. & int magnas ꝓsonas vel q̄n vult dare licentiā ꝓtraueniēdi sine ꝓmutatione vel alia cōmutatione in meli⁹ qđ ē mēti sp tenendū ꝓ limitatōe isti⁹. c. nā hic dc. cōiter trāsiuert inherētes verbis lr̄e. & p̄ isto dicto spec. allego qđ not. Inno. in. c. debitores. de iureiu. & qđ ibi dixi. ¶ Nota ibi ceteris fiducia tolleret. q; nō reprobat fiducia seu spes ad dignitatē obtinēdā. in ꝓriū facit tex. no. in. c. q̄ ꝓmatū. xl. di. vbi dr̄ q; q̄ primatū desiderat in ẽra reperiet ꝓfusionē in celis quinimo subijcit q; etiaz tractare de ꝓmatu ē pctm̄. & vide ibi bo. glo. ℔ dic q; spes primaria ē dānata vt ibi nō aūt secūdaria vt hic. de quo vid bo. glo. in. c. q̄d ꝓderit. lxj. di. Ite lz indignū sit ad dignitatē aspirare tñ pōt licite q̄s laborare vt tollat impedimētū ꝓpt qđ posset impediri ꝓmotio. & ℔ casu loquit iste tex. nā peccat nolēs acceptare dignitatē si per aliū nō pōt ita bñ ecclie ꝓuideri. de q̄ vide no. dictuz i c. si elect⁹. j. eo. ti. li. vj. ¶ No. ꝓpe fi. ibi nō nisi d̄ domo duct. q; dignitas q̄ defert ꝑ electionē nō dz successiue deferri pluribus de eadē domo ne potⁿ videatur dignitas delata ex successione q̄s ex electione. ad hoc em̄ advertūt nōnulli improbi laici q; sepenumero instāt vt bñficiū aliqđ nō exeat familiā eoꝝ allegātes antiq̄tatē ꝓ cā. dicūt em̄ q; iā diu illud bñficiū fuit sp collatuz alicui de domo eoꝝ. nā ℔ sola allegatio dz eē sufficies ad impediendū collatōem alicui de domo fiendā. nā si istd dz obseruari in dignitatib⁹ sclaribus fortius in ecclasticis. vt. j. de fi. ꝓsby. ad extirpādas. ¶ Ite no. q; impiuz nō defert ex successione ℔ electione. & olim idē obtinebat in regnis ꝑticularib⁹. vt no. in. c. moyses. viij. q. j. ℔ hodie ex ꝓsuetudine deferunt ꝑ successionē vt le. & no. in. c. lz. j. de voto. q̄d aūt si deficit successio q; non repit aliqs de illa domo regali. vide qđ dixi in. c. lz ex suscepto. de fo. cōpe. ¶ Ultio no. ex fine lr̄e q; duces & alij p̄ncipes pūstant īpatori iuramētū de fidelitate & obedientia. & q; istud iuramētū pūstitum rōne dignitatis nō ligat illo deposito ab illa dignitate. nam depositus cēsetur mortuus. xvj. q. j. §. etiaz. idem dic in ipo deposito vt non teneat ex his q; gessit ltime rōne dignitatis. nō em̄ obligationes sequūtur ꝓsonā. vt in. l. post mortem. ff. q̄n ex faci. tu. q̄ admoduz nec bonores vt ℔. ¶ In glo. in ℣. transtulit ibi ad carolū magnū. quidā dicunt q; iste carolus fuit gallicus & non german⁹. & nō dicūt q; p̄mo fuit impiū translatā in francos postea ī germanos. de quo vide tex. iūcta glo. xliij. di. in. c. ego lodonicus. Alij dicunt q; immo iste fuit german⁹ vel ꝓsupposito q; fuerit frācus tñ i ꝓsonā suā fuit trāslatū impiū ī germanos vt sic post ipsi⁹ mortē impiū veniret in germanos. illud aūt certū est q; germanis fuit datū impiū vt ℔ & i. c. i die. d̄ ꝓse. di. v. dicūt tñ ℔ qdā nona inuestigatione nullo iure ꝓbari q; ex sola natione germanorū debeat eligi impator. & ad istū tex. & ad ꝓsimiles rñdent q; impiū fuit translatū in eos actiue. q; fuit data p̄ncipib⁹ alemanie ptās eligēdi impatorē. vñ non ꝓbibet quin ipi possint eligere de alia natiōe lz ab olim ñ fuerit aliquis ex illā nationē elect⁹. & hāc opi. sensit hic bo. Car. ℔ mihi hec opi. nō placet q; videt ꝓfundi per istū tex. ī eo q; dic impiū fuit trāslatū ī germanos in ꝓsonā magnifici Caroli. certūq; est q; impiū fuit trāslatum in carolū passiue & nō actiue. q; fuit ipe ꝓmot⁹ in impatorē nō aūt fuit data sibi ptās eligēdi. ergo passiue fuit etiā trāslatū impiū in germanos. als text. nō bñ diceret. nā dixisset q; in ꝓsonas illoꝝ p̄ncipū fuit trāslatū impiū ī germanos. & no. bñ hāc cōsideratōez. Ite nō fuisset impiū trāslatū a grecis fm primā expositiōez cū fm eā possent hodie eligi ꝑ electores nec ē indecens vt de certa gēte seu genere ꝓsonaꝝ debeat eligi p̄sidēs. nā hoc videmus q̄q; seruari in dignitatib⁹ ecclasticis tam ex ꝓuilegio q̄s ex ꝓsuetudine vt ꝓbat in. c. cuz dilectus. de ꝓsue. & c. abbate. d̄ rer. sig. papa aūt ℔ potuit facere ex magna cā tūc ꝓcurrente cū possit facere q̄cq̄d deus pōt als xp̄s nō fuisset diligēs p̄familias si nō dimisisset in terra aliquē loco sui q; expediētib⁹ causis posset oīa facere q̄ ipe xp̄s. & hanc argumentatōem facit Inno. si bñ recolo in. c. ad apostolice. pall. seu in c. qđ sup his. de voto. & vide ꝑ eū in. c. quanto. d̄ iureiurā. Hanc etiā regulā firmauit Host. in. c. quāto. de trāsla. ꝓla. vbi dr̄ q; cū dei & pape idē sit consistoriū ar. in. c. romana. d̄ offi. or. li. vj. omia pōt facere papa q̄ ipe xp̄s excepto peccato ℔ improꝑe excipit peccatū. q; peccatū nō cadit sub potentia īmo sub impotētia. vñ dic im⁹ q; deus peccare non pōt. nā peccatū potius procedit ex defectu q̄s ex potentia. facē qđ le. & not. xv. q. j. in. §. j. & de peni. di. q̄. §. fi. intelligē tñ q; papa oīa pōt claue discretōis nō errāte. vt no. Inno. in. d. c. quāto. vide tex. xxiiij. q. j. in. c. manet. & p̄cipue p̄dicta sūt vera tenēdo cōez opi. canonistaꝝ q; impator recogn̄scit imperiuz a papa mxta ea que dixi plenius in. c. nouit. de

indi.7 q hoc sit vez aptissime ptz ex eo q romani per vim 7 oppressionē acq̄siuerūt impiū. vnde qđ dr. xxiij. q.j.§.j. q ℵtutib⁹ acq̄siuerūt impiū dz intelligi de ℵtutib⁹ nō theologicis ꝫ politicis vt ibi no. ¶ Preterea isti electores hanc ptātem habuerūt non a populo romano vel ab aliquo impatore ꝫ a papa vt hic. vnđ hodie pōt impator suam ptātē ltimare ex auctoritate ecclie. nā de alqs impatorib⁹ añ approbationez ecclesie poterat dubitari an cū bona conscīa tenerēt imperiū. de q̄ vide qđ no. Inno. in.c. qđ sup his. in fi. de voto. vbi excusat eos valde debiliter. ꝫ tu vide melius q̄ Bal. in.l. cūctos pl̄os. C. de sum. tri. vbi pbat q impiuz ēa de pmissiue approbatiue formalit̄ 7 effectiue. et dic vt ibi ¶ In glo. in ℵ. in germanos. ibi ipi habēt regnū rōne ecclie ꝛc. intellige glo. de illo regimine de quo br̄. lxiij. di. hadrianus. 7.c. se. nā impator olim p̄benti auxiliuz ecclie satis oppresse tribuit papa cū ꝓsensu ꝓcilij ptātē eligēdi papā 7 alios pontifices ꝫ illud p̄uilegiū postea fuit reuocatū cū eo abuterel̄. vt pz in. §. vez. ea. di. Ex quo no. q p̄uilegia cōcessa laicis sup spūalib⁹ p̄nt reuocari q̄ papā. q̄ in istis quisq̄ tenel̄ obedire sūmo pōtifici vt no. Inno. in.c. inq̄sitioni. de sen. ex. Si autē p̄uilegiū eēt tributū sup tpalib⁹ an 7 qñ possit reuocari. dic vt plene dixi in.c. nouit. de iudi. 7 an ex inuestitura laicoz facta vigore p̄uilegij ꝓsequat̄ inuestitus ius spūale. dic vt no. Inno. in.c. qđ sic. s. eo. ¶ In ea. glo. ibi sicut 7 rex scbachoz. no. glo. q apud grecos ē nudū nomē imp̄ij sic 7 q̄libet in domo sua pōt dici imperator seu rex. vt in.c. duo ista, noia. xxiij. q.iij. vnde Jo. an. refert hic fabulā de quodaz rurali q̄ receptauit richardū regē anglie incognitū q̄ i aucupatiōe sua seu venatione instāte discrimine tp̄is p̄diderat exercitū suum 7 cū nollet obedire rustico in lotione manuū vl̄ ꝑm aliquos cū rex vellet se p̄ferre illi in mēsa dedit illi alapam dicēs q quilibet ē rex in domo sua quare dño domus ē obediendū in domo sua p̄cipienti. fertur etiaz q rex postea ad palatiū suū reductus fecit rusticū inuitari vt sic ip̄m nolentē obedire faceret ℵberari ꝫ rustic⁹ sapiēs ix. oīb⁹ regi obedinit laudādo man⁹ et consimilia faciendo. 7 sic rex remansit frustratus intētione sua. et dr̄ q multa bona illi contulit. ¶ In ea. glo. ibi ē autez impator sup oēs reges. no. glo. vsq̄ ad finē. ex q̄ colligē magnā impatoris ptātem. oēs em̄ potētie regū fluxerūt ab imp̄io tāq̄ riuuli a flūine. 7 de hoc vide plen⁹ p Bal. in.c. j. q̄s dicat̄ dux coll̄. x. vide etiā glo. no. i.c. hadrianus. lxiij. di. que dicit q reges hispanie nō recognoscunt impatorē q̄ de faucib⁹ infidelū eruerūt illa regna. de rege francie 7 istis consilib⁹ vide qđ dixi post glo. 7 Inno. in.c. p venerabilē. q̄ fil. sint le. 7 inq̄ntum ꝫ glo. subjcit q oīa sunt in ptāte impatoris intellige q̄ ad iurisditionē non aūt quo ad dñium. q̄ dñium đ in re gentiū est ap̄đ p̄uatas p̄sonas. j. di. iusgentiū. 7 i.l. ex hoc iure. ff. de iusti. 7 in. nec pōt imperator sine causa p̄inare quē dñio suo. vt no. Inno. in.c. que i ecclia-rum. de ꝓsti. 7 Bar. in.l. fi. C. si ꝯ ius vl̄ vti. pub. 7 Cy. in.l. p̄scriptōne. C. de p̄ci. impa. offe. 7 vide ad māz qđ no. bar. in p̄emio. ffoz. 7 in.l.j. de rei vin. ¶ In glo. in ℵbo sacrilegiū ibi nā 7 sacrilega familia p̄pellit̄ a sacris intellige p̄ut loquit̄ qñ. s. ipa familia ē sacrilega secus dicendū est in familia alicuius sacrilegi. nam dūmodo abstineat a sacrilegio non repit̄ iure cautuz q debeat repelli a sacris ecclie. nā. c. miroz alleg. in glo. nō loquitur de sacris ꝫ de oblationib⁹ vt in odiū 7 detestationē criminis nō admittat̄ familia sacrilegi ad oblationes. ¶ In glo. in ℵ. fauere ibi tūc demuz. no. ex glo. q vbi electores impij discordant in pari nūero nec fit accessus ita q possit maior ps hr̄i pōt papa eligere vnuz ex illis p̄ut sibi libuerit sicut contingit in patronis discordantib⁹ dispari nūero in.c. qđ aūt. j. de iurepa. ¶ Secūdo sentit glo. q si electores impij oēs eligūt scienter indignū ptās, p̄uidēdi devolvit̄ ad papā qđ tñ ꝫ apte non p̄bat̄. puto tñ dictū in sez. q. ex q̄ istā ptātē habuerūt a papa dz ad ip̄m redire ptās si ea abutūt̄. arg. in.c. gratū. s. de postu. p̄la. 7 facit tex. ꝫ in ar. ℵbo nos vtiq̄. ¶ In glo. in ℵ. aduocatus ibi non pōt eē p̄ion⁹. glo. loquit̄ nimis obscure. 7 rectius dixisset ꝑm Inno. 7 Pbi. q aduocatus ecclie non ē p̄ionus ꝫ est q̄si parens seu p̄tector q̄si lz imperator sit aduocatus ecclesie. nō tñ patronus. 7 dr̄ aduocatus. i. defensor. iō tex. dic aduocato 7 defensore carebit ꝛc. ¶ In glo. in ℵbo lotharius in fi. solue ꝫ p̄riū. vt no. in.c. de quibus. xx. dis. vbi glo. dat tres sol̄ones. 7 vide qđ le. 7 no. in.c. causis j. de re iudi. ¶ In glo. in ℵ. publica ibi dz eē publica. nō referas glo. ad tex. q eēt falsa. nā electio facta de ex cōmunicato ē nulla quātūcūq̄ ille sit occulte excōicatus. vt in.c. cū dilectus. de ꝓsue. 7 in.c. cū inf̄. ꝫ. co. nota Inno. in. ℵ. c. cū dilectus. 7 Jo. an. in. c. j. de rescrip. lib. vj. 7 vide qđ dixi plene in.c. veritatis. de do. 7 cōtu. vbi tetigi nūquid valeāt gesta ab ip̄o excōicato tolerato. ¶ In glo. in ℵ. postulauit in fi. no. glo. que solet quotidie allegari q petēs absol̄onem tacite fatet̄ se excōicatū. 7 idē videt̄ tenere Host. ꝫ 7 in.c. ij. j. de ordi. cog. ꝫ Inno. ꝫ 7 in p̄alle. c. ij. tz p̄rium dicēs q lz fateat̄ se br̄e lesam ꝓsciam nō tñ fatet̄ q̄ boc se excōicatū. videtur tenere archi. in.c. pia. de excep. li. vj. 7 collec. ꝫ. 7 fac qđ no. Jo. an. in.c. exhibita. ō homi. 7 tenet Spc. in ti. de p̄ba. §. videndū. ℵ. ꝫ nūquid. vbi ad istū text. rñdet q ꝫ denotat̄ tp̄s in q̄ recognouit se excōicatū nō aut̄ denotat̄ cā. q̄si dicat q iste q̄ nūciū p̄cognouit se excōicatū eo tpe q̄ petijt absol̄onem q̄ nūciū. bar. tñ in.l. de cē. ff. de ℵ. obli. tz opi. hui⁹ gl. ꝫ p̄riam ptē puto verioz ē q̄ solet peti ad cautelā. 7 bonaz mētiū ē timere culpā vt i.c. ij. de obser. ieiu. 7 vide qđ dixi in.c. ij. palleg. 7 no. ex p̄dict̄ iūcto tex. q p nūcium pōt q̄s absolui. q̄dā p̄riū p id qđ le. 7 no. in.c. cū desideres. 7.c. a nobis. de sen. ex. Abbas dicit q lz q̄s nō debeat absolui p nūciū si tñ absoluit̄ tz absolutio. 7 no. ꝫ dictuz q̄ satis placet. 7 dic q iste tex. non p̄bat q iste fuit absolutus p nūciū ꝫ petebat absol̄onem p nūciū. an aūt p lr̄as q̄s possit absolui vide bo. tex. iūcta glo. ij. q. v. q̄nto. ¶ In glo. in ver. illicitū ibi ꝫ lex loquit̄ in hereditario ꝛc. Et ex his q̄ ꝫ allegant̄ in glo. istud iuramentū reddebat̄ dubiū. naz quatenus erat de futura successione q̄ iurauerat obedire nepoti suo vt regi 7 impatori futuro viuente adhuc impatore videbat̄ iuramentū illicitū vt in.l. fi. C. đ pac. 7 no. istā glo. q̄ illa lex non facit mentionē de iuramento ꝫ solū dicit pactū nō valere q̄ p̄ bonos mores. ꝫ Bar. in.l. stipulatio ꝫ mō concepta. ff. de verb. obl. 7 aliq̄ doc. in. đ. l. fi. tenēt 7 bñ etiā iuramētum nō valere vt in regula nō ē obligatoriū. de reg. iu. li. vj. ꝫ in p̄riū faciebat q volūtas impatoris viuētis intercesserat in ꝫ seu in obligatōe 7 pactū valet de futura successione cōsentiēte eo de cuius successione agit̄ eo tñ pdurāte i cōsensu vsq̄ ad mortē vt dicit tex. i. đ. l. fi. ꝫ ille cōsensus impatoris nō videbat̄ ꝫ valere. q̄ nō agebat ꝫ de re sua. cū imperiū deferat̄ ex electōe 7 nō ex successiōe vt ꝫ. merito dicit hic papa q in tali dubio nō debuit iste dux venire p̄pria auctoritate p̄ illud iuramentū ꝫ debuit ꝓsulere romanū pontificez. 7 sic intellige 7 limita glo. se. in prin. quā no. in eo q facit tria membra q aut iuramentū ē oīno licitū 7 tūc ē seruādū. vt. j. de iureiu. p totū. Aut ē illicitū 7 ꝫ ꝓstat 7 tūc p̄pria auctoritate p̄t q̄s venire p̄. vt. xxij. q. iij. q̄si p totū. Aut dubitat̄ an sit licitū vel ne 7 recurrendū ē ad superiorē vt ꝫ. 7 idē voluit ꝫ Inno. q̄ tñ vltra dixit q si iuramentū p̄t p̄uari sine interitu salut̄ et ne lz sit temerariū 7 p̄nicioſū erē plo dz tñ superior p̄us adiri. ar. c. cū q̄dā. de iureiur. et ꝫ si aūt ē temerariū ñ āt exēplo p̄nicioſū 7 tūc dz seruari ar i.c. debitores. de iureiur. Et subjcit notabile ℵbū et mēti tenendū q̄ nedū i temerarijs iuramēt̄ ꝫ etiā in li-

citis ⁊ honestis pōt ꝺs venire ꝫ ꝓpria auctē instāte necessitate si superior ñ pōt adiri.xj.q.iij.antecessor.ita putat ipe imminēte ncitate vel magna vtilitate spūali.ꝑ ℔ vltimū nō placet Hosti.qr ꝓpt vtilitatē nō ē pmittēdū.nō em ꝺz admitti malū ꝓpt bonū.qꝺ inde sequit.vt i.c.nō magno.j.ne cle.vel mo.ꝑ ꝺnō Lar.placet dictū Inno.qr magna vtilitas compat ncitati. vt tu. Innō.i.c.cū oēs.de ꝓsti.⁊ mihi placet ℔ dictū qñ imminet talis vtilitas ꝓ q̄ superior ipm verisimr si potuisset adiri absoluisset ꝫ iuramēto.facit.l.tutor q̄ reptorū.ff. de admi.tu.⁊.xvij.q.iij.nullus. ¶ In glo.nō.glo.iūcto tex.q iurās obedire regi vel alt̄i pncipi.itelligit eo remanēte i principatu.vñ iuramētū nō ligat eo privato ¶ Et glo.qrit nūqꝺ electus i impatorē possit ilico admīstrare añq̄ coronet vel approbet. Sotn.oli erāt varie opiniōes.ꝑ hodie rceptū ē ex ꝓsuetudie vt statiz admīstret.⁊ si plures sunt electi i discordia q̄libz admīstrat.ꝑ validitas gestor dependet a futuro euētu.ꝺ quo vide gl.ī cle.romani.pal.q̄ circa istā mām ponit plura notāda. ¶ Ultimo ℔ qrit nūqꝺ possit ꝫ coronāꝺū ex cipi ad effectū referēdi coronatōz donec exceptōes fuerint examinate. Inno.sentit ℔ q̄ sic.nā sicut papa pōt examinare electū añ coronatōz vt ḃ.ita ꝺz admitti exceptō cū coronatio sit q̄dā ꝓfirmatō quam etiā p̄cedit man⁹ impositō.qr ꝺz vngi ⁊ ꝓsecrari vt i lra.g̃ debēt p̄ us admitti exceptōes ꝓbabiles sicut ꝫ epm ꝓsecrandū vt i.c.sup̄ his.de accu.⁊ ℔ opi.placet mihi.licet q̄dā dicāt ℔ iure nō ꝓbari.idē dic ꝫ abbatē bñdicēdū. vt not. doc.hic ⁊ ꝓbat.j.de accu.i.c.memīmus.

C Ꝺrā. Absentes ad electōz de pūcia sunt vocāndi.⁊ ꝓfirmat electō maioris et sanioris ptis. In prima ponit decisa narratio. In scꝺa pūsio ibi si ꝝo. Et pone casū q̄ celebrat duabus electōib⁹ i discordia papa ꝓmisit illas decidēdas. put de iure fuerit.⁊ si cōtingeret de iure vtrāq̄ cassari papa mānꝺavit electiōz celebrari de nouo.put ḃ in lra. ¶ Nō ꝑ ibi tituli sancte pudētiane.q̄ ꝑsbr cardinalis nūcupat ꝑ titulū suū. Quid de epo ⁊ diacono dixi plene in.c.ex gestis.de cle.nō resi. ¶ Nō sꝺo ibi ꝙocat q̄ vbi aliq̄ ex electoribꝫ sunt absentes nō sufficit cōgregare capl̄m ꝑ sonū cāpane ꝑ debent absentes vocari ꝑ nunciū aut lras.alꝫ electio vꝫ eis ꝓtēptis facta.⁊ ipis ꝑsequētibus contēptū venit irritāda.vt.j.c.ꝑ.⁊.ꝑ.c.q̄ sicut.⁊ i.c.cū int vniūsas. Si añt oēs essent pntes sufficit ꝓgregatio ꝑ sonū cāpane si ℔ ē ꝺ more i illo loco.sic intellige.c.in causis.ꝑ.e.vbi tetigi. ¶ Nō ibi fratribꝫ. q̄ oēs clerici eiusdē collegij pnt dici fratres ꝓpter dilectionē ⁊ charitatē q̄ magis debet affluere int eos q̄s inter alios.de quo vide qꝺ nō.i.c.ad mēsā.xj.q.iij ¶ Nō ibi maiori ⁊ saniori pti.q̄ nō sufficit aliq̄d esse gestuz a saniori pte vniuersitatis nisi etiā illa ꝑs sit maior numero.requirunt g̃ duo copulatiue ad validitatē gestorū. idē vꝫ innuere tex.i.c.qr ꝓpter.j.eo.⁊ in.c.j.de his q̄ fi.ama.par.ca. ¶ In glo.ex hac hēs tres intellect⁹ ad lram. ¶ Prim⁹ ē vt ℔ ponat regula circa vocatōem absentium vt exñtes i pūcia sint oēs vocāndi.secus si ex pūcia.⁊ ꝑm hūc intellectū ℔ de cre. determinat ⁊ declarat.c. qr ꝓpt.j.e.vbi ꝺī q̄ oēs sūt vocāndi ad electōz q̄ cōmode vocari pnt vt illi dicāt ꝙmode posse vocari q̄ degūt in eadē pūcia ¶ Scꝺus intellectus ē vt pot⁹ illud.c. qr ꝓpter.determinet ⁊ restringat istud.c.q̄s ecōtra. vt sic sit sensus q̄ exñtes in pūcia sunt vocāndi.ſ.si cōmode vocari pnt.vt in.ꝺ.c.q̄a ꝓpter.vñ nō curanduz an aliq̄ electores sint i pūcia vel ex.ꝑ illud solū ꝺz inspici an ꝙmode vocari possint.nā possibile ē q̄ qñq̄ q̄s ē i alia pūcia.tñ vicinior erit ecclie de cui⁹ electōne agit q̄s ali⁹ q̄ erit absens i eadē pūcia forte multū longa ⁊ lata.⁊ potius ꝺz attēdi mēs legis q̄s ei⁹ ꝛba.vt i.c.intelligētia.⁊ i.c.ꝓterea.de ꝛ.sig.⁊ i regula fi.ꝺ re.iur.li.vj. ¶ Terci⁹ intellect⁹ q̄i p̄cedēti ꝙformis q̄ de iure nō ꝺz hēi ꝙsideratio ad pūcias.ꝑ solū vtz cōmode possint absentes vocari.⁊ ad istū tex.rñdet glo. q̄ loquit ꝑm spālē ꝙsuetudinē illi⁹ loci.⁊ sic valet ꝙsuetudo vt oīs de pūncia vocent licet defacili nō possint oēs cōmode vocari.⁊ ꝓ hoc vltimo intellectu optime facit tex. ī.c. i genesi.j.c.i fi.vbi valebat ꝙsuetudo vt oēs ꝺ regno frācie vocarent cuz tū illud sit amplissimū regnū. ¶ Hic sunt ꝺno p̄ncipaliter examinānda. q̄ quid dicendū ꝺ iure cōi.sc̄ꝺo nūquid indifferēter i hac de vocatōe valeat ꝙsuetudo ¶ Circa primū mihi placet sc̄ꝺus intellectus vt illi debēt vocari q̄ ꝙmode vocari possint ꝓ illud.c.qr ꝓpter.nā ℔ opi.seu lectura ē eq̄ ⁊ eccl̄e vtilis. nā posset pūcia ee multū lōga ⁊ lata ita q̄ sine magno eccl̄ie incommodo nō possent absentes expectari. Qñ añt dicunt ꝙmode posse vocari.dic q̄ nō pōt dari certa regula.ꝑ bon⁹ iudex arbitrabit ꝑm picula imminentia ⁊ discrimina viar.nā forte si cito nō fieret electō imineret piculū scismatis seu intrusiōis vel abusus laicepātis vel q̄d sile.vel ꝓpt guerras imminētes nō p̄t fieri defacili vocatio.ꝓ ℔.c.de causis.de off.del.⁊.l.j.ff. ꝺ iure deli. Et is ad quē spectat ꝙfirmatio electionis erit idoneus iudex sup̄ ℔ dubio.arg.ī.c.fi.j.eo.ti.li.vj.⁊ ad istū tex.dic q̄ pape fuit ℔ visū q̄ oēs de pūcia pnt cōmode vocari.ideo mānꝺavit oēs illos ꝙocādos.nō em posuit ℔ papā regulā gnālē.nec ꝺz extēdi iste tex.indifferēter ad alias ecclias cū in alijs nō ꝙcurrat eadē rō cū alie pūncie possint eē latiores ⁊ breuiores.⁊ ius nō debz extēdi de casu ad casū nisi militet eadē oīmoda rō.vt.c. trāslato.de ꝓsti.cū ibi nō.⁊ in.l.nō pūt.ff.de legi.⁊ istum puto vex intellectū huius.c.ꝑ ℔ cessat qō quā faciūt ℔ doc.q̄rētes de q̄ pūcia intelligat iste tex.⁊ dicunt q̄ de vsuali.i. ꝑm q̄ vsu ⁊ coīter appellant pūncie. vt tuscia lōbardia ⁊ siles.nō añt ꝺz intelligi ꝑm q̄ ḃ.vj.q.iij. scitote.vbi ꝺī q̄ illa est pūncia q̄ ḃz vnū regē ⁊ vnū metropolitanū.nā multe hodie appellant pūncie vsu q̄ nō bnt epos.ꝑ vt dixi ista difficultas cessat tenēdo intellectū p̄missū.nā ℔ papa retulit se ad istā pūnciā certam nec dedit regulā q̄ ad illas pūcias ¶ Quo ad secundā qōem direrūt q̄dā q̄ ꝙsuetudo valeat ꝑm quā remoto loco absētes sūt vocāndi respectu distātie vocatōis ꝑ nō valet vt abñtes nullo mō vocēt.ꝑ ℔ dictū nō placet hic Jo.an.ar.ī.c.cū i eccl̄ys.de ꝓbē.li.vj.vbi tex. approbat ꝙsuetudinē vt absentes nullo mō vocēt.⁊ q̄q̄ ille tex. nō loq̄t i electōib⁹ ꝓlator ꝑ i collatōib⁹ ꝓbendar ⁊ canonicatuū.tñ eadē rō ē i electōib⁹ ꝓlator.nā ꝺ iure absentes debēt vocari i receptōib⁹ canonicor sic i electōibus ꝓlator vt ibi.sicut g̃ valet ꝙsuetudo i illo casu ita ꝺz valē i casu nro. Preterea videm⁹ q̄ ꝙsuetudo pōt totū deferre alicui ius eligēdi ⁊ puare veros electores. vt i.ꝺ.c.cū dilect⁹.de ꝙsue.⁊ i.c.cū eccl̄ia sutrina.de cāpos.⁊ ppti.ita ⁊ fort⁹ ꝺz ee potēs ad restrigēdū ius eligēdi ꝙpetēs respectu vocatōis fiēde.⁊ hāc ptem tenet glo.ī.ꝺ.c.cū i eccl̄ys.quā nōbis.⁊ fuit de mente ḃ⁹ glo. facit i sili qꝺ le.⁊ nō.i.c.iij.de ꝙsue.li.vj.nā ℔ ꝙsuetudo pōt esse eccl̄e vtil ꝓpter faciliorē expeditōz sic valet cōsuetudo ꝫ ius cōe vt epus nō teneat req̄rē canōicor ꝙsilū.vt i.ꝺ.c.iij. aut ḃz cōsuetudo vt absentes oīno vocent ad electōz.⁊ puto illā valere dūmō nimiū nō tendat i damnū eccl̄ie.nā si hēret vt etiā cuz incōmoditate deberēt absentes vocari ñ putarē illā ꝙsuetudinē valē qr nō valet ꝙsuetudo eccl̄ys grauosa vel saltē extollenda.vt i.c.j.de cōsue.sec⁹ si hēret vt cū pua incōmoditate deberēt vocari.q̄ casu intelligerē istā glo.⁊ tex.i.ꝺ.c.in genesi.i fi.vt sic pua incōmoditas tolleret rōe ꝙsuetudinis.ꝑ ppter auctatē ip̄i⁹ ꝙsuetudis.vt.s.de ꝙsue.c.fi.⁊ hac rōe etiā puto valē cōsuetudinē vt i oīb⁹ actib⁹ debēat vocari absentes maxīe i alienatōe rei eccl̄astice. naz de iure absentes ñ sūt vocāndi i alienatōe.vt ē tex.singularis i aur.℔ ius porrectū.C.de sa.san.ecc.canonizata.x. q.j.℔ ius.⁊ ibi glo.q̄ ℔ tenet.⁊ vide ꝑ glo.ī.ꝺ.c.cū in ecclesiis.⁊ glo.in.c.fi.j.de maio.⁊ obe.i ꝛbo pūtium.⁊ ad mām vide quod dixim̄.c.cū oēs.de ꝑscrip.

Bene memorie. Cassat electō ptz maiorz cō
tēpta minori pte etiā si ē vn⁹ sol⁹ ñ tñ ius eligē
di ꝛeuoluit ad minorez.h.d. ſm vnū intellectū cōem.
In ꝓma ponit ꝛecisa facti narratio. in ſcda diffinitio.
ibi ꝓstito.i q̄ duo fac.ꝑ cassat electōem ſcdam exꝓmēs
q̄re ꝓponit antiphorā.ſcdo cassat ꝓmā.ibi electōez āt.
¶ No.ꝑ q̄ lz ꝛesperet ꝛe ꝓualescētia ꝓlati egrotātz ñ
tñ ꝑß ꝓt hñi tractat⁹ seu ordinatio sup futuri pōtifi-
cis electōne.dz em̄ expectari mors oīno.q; añ mortem
ꝓlati nec eccl̄ia vacat nec ius eligēdi seu ordinādi ꝓpe-
tit canonicz.vt ß 7 in.c.obeūtiby.lxiij.di. ¶ No.ſcdo
q̄ canonicus etiā abñs cā studioꝝ dz citari seu mone-
ri vt veniat ad electionē futuri pōtificis dūmodo sit i
loco.vñ possit cōgrue vocari iuꝛ ea q̄ dixi.ſ.c.ꝓi.alſ
electio facta illo ꝓtēpto venit irritāda eo ꝓsequēte cō
temptū. ¶ No.ꝛcio q̄ capl'm pōt citare abñtes cano-
nicos ad electionē faciendā an in capl'o ꝛebeāt cē tunc
due ptes an sufficiat maior ps ad validitatē citationis
7 ꝛmini pñtionis.vide qđ dixi i.c.cū nob.ſ.c. ¶ No.
q̄rto ibi ac ꝑ sua.q; ñ solū elect⁹ ꝓt ꝓsecꝗ i iudicio ele-
ctionē suā ß etiā electores.ꝓcꝛdat.c.cū dilectus.ſ.de
ꝓsue.7.c.ij.ꝛe i inte.resti.7 vide qđ no. Inn.i.c.dilect⁹
ij.de ꝓbē. ¶ No.q̄nto ibi ñ cassatā q; electio facta per
capl'm aliq̄b⁹ ex canonicz ꝓtēptz seu nō ltime vocatz ñ
ē ipo iure nulla ß venit potius irritāda.qđ intellige q̄ñ
i capl'o saltē affuerīt due ptes canonicoꝝ vocādoꝝ.nā
si nō affuerūt due ptes nō valet q̄cq̄d fit i capl'o vl' vni
uersitate.exq̄ minor ps ē ꝓtēpta seu ñ ltime vocata.ad
ß.l.nulli.7 plane.7 qđ i eis no.ff.qđ cuiusq; vniū.no.7
i.l.noīationū.C.de ꝛecu.li.x.7 vide qđ dixi i.c.cū nob.
7.c.qđ sic.ſ.eo. nā potētie capitulares seu vniūsitatis
sūt a ꝓncipio apđ duas ptes dū vniūsitas ē i ꝓgregā-
do lz i diffiniēdo valeat q̄cq̄d facit maior ps illaꝝ du-
arū ptiuz.7 ita intellige.l.qđ maior.ff.ad munici.7.c.j.
d' his q̄ fi.a ma.par.ca. ¶ No.ſexto ibi i ꝑ ꝓsensu capi
tulo ꝓmanēte.q; eligētes aliq̄ canonico ꝓtēpto ñ ꝑ ß de
bēt ꝓuari ptāte eligēdi īmo cassata electōe ꝓpt̄ ꝓtēptū
pōt capl'm ꝓcedere ad aliā electōem 7 eundez quē ꝓus
elegerant ꝛe nouo assumē.q; cū electio nō sit cassata ꝑ
ꝓter ꝛelictū electi pōt iteꝝ eligi.vt i.c.sup eo.ſ.eodez
¶ No.ibi nōdū tradito sepulture.q; saltē d' honesta-
te non dz fieri electio futuri ꝓlati añ sepulturā pdeces
soris.an aūt electio sit nulla añ sepulturā attētata dicā
statim cū gl. ¶ Itē no.7 tene mēti tex.i x.cū pl⁹.q; ma
gis obest ꝓtēpt⁹ vni⁹ q̄ multoꝝ ꝛdictio i pñti.7 ē rō q;
ꝓtēpt⁹ vni⁹ dūtaxat pbet facultatē retractādi electōz.
vt ß 7 i.c. venerabilē.ſ.eo.ſecꝫ in ꝛdictione aliq̄ꝝ pñti
um.q; talꝫ ꝛdictio nō obest ꝛ electōz maiorz 7 saniorꝫ
ptis.vt i.c.q; ꝓpt̄.j.c. ¶ No.vltio ex ſi.q; citatō teme
raria seu nō ltime facta nō artat citatū ad ꝓparēdū.vñ
paria sūt quē nō fuisse citatū vel min⁹ ltime fuisse cita-
tū. ¶ Dz ꝛ ß 7 ꝛ tex.op.nā paria sūt q; aliq̄d fiat tēpe
habili vel tpe inhabili dūmō effect⁹ ꝓferat ad tpus ha
bile.vt i.c.de vxore.7 qđ ibi no.j.de sepul.ß effect⁹ isti⁹
citatōis facte de isto canonico abñte fuit collat⁹ in tps
habile.q̄ñ debebat cōuere ex eo q; fuerat facta ꝓlato
nōdū mortuo. Do.dupl'r.ꝑ pnto posse dici q; ß citatō
7 ei⁹ effectus fuerūt i tpe inhabili.nā citatio fuit emissa
nōdū ep̄o mortuo.7 ꝑsix⁹ t'min⁹ ad vigiliā pēteceſtes.
7 sic ad tps i q̄ possibile erat istū ꝓlatū adhuc viuē. nō
em̄ citarūt vt cōpareret p⁹ mortē ꝓlati.exq̄ tñ citatō fu
it facta i vita ꝓlati.vl' ſcdo dico 7 melⁱ⁹ q; ꝑsupposito
q; ex citasset vt ꝓpareat p⁹ mortē.rō ē q; ois tractatus
ē inhibit⁹ vt ß.7.lxix.di.c.null⁹. vñ ꝓhibet istē ꝛctat⁹
ñ solū hīto respectu ad effectū ipi⁹ ß ex ad ipm initiū:
cū nullū ius cōpetat capl'o i electōe añ mortē ꝓlati.7 ꝑ
ß bo.tex.i sili i.c.fi.de sepl'.li.vj.vbi religiosus ñ pt sibi
eligē sepulturā lz effect⁹ isti⁹ electōis ꝓferat p⁹ mortē.
7 sic ad tps in q̄ ē exēpt⁹ ab obediētia abbatz 7 ß iō.q̄a
etiā ꝓncipiū ꝓhibet q; cū nō bēat volūtatē.xij.q.j. nō
dicatz.nō potuit illā exprimere dūz veniret.ad idē bo.
tex.i.l.si minor.ff.d' ser.exportz.q̄nimo pl⁹ dic ß boati.
q; ex si citatio fuisset facta p⁹ mortē ꝓlati.exquo tñ fuit
emissa añ mortē ñ valet qđ ñ satis placet.q; i citatione
plurimū ꝓsideratꝫ initiū.illa em̄ ē ꝓpria citatio q̄ ema-
nat a iudice seu ꝛecretū ꝛe citādo.factā ꝛo nūcij ē exe-
cutio iuꝛ no.ꝑ Jo.mona.7 Jo.an.in.c.romana.ſ.cō-
trahētes.de fo.ꝓpe.li.vj.7 tetigi i.c.fi.d' ferijs. ¶ In
glo.ij.ß glo.intricate ꝓcedit 7 i effectu ꝓsequit duas
q̄ones. Pria nūq̄d electō facta ꝑ capl'm ꝓtēptz aliq̄by
sit nulla vel annullāda.7 i hac q̄one lz ꝑ allegz q; sit nul-
la tñ postea ꝓcludit ꝛitatē q; nō ē nulla lz sit irritāda
ꝓtēptis ꝓsequētiby iniuriā suā.vt ß et in.c.qđ sicut.ſ.
eo.vbi melⁱ⁹ ꝓbat. Scda q̄ ē nūq̄d cassata electōe ꝓ-
pter ꝓtēptū aliquoꝝ ꝛebeāt priuari isti ꝓtēptores po-
testate eligēdi ꝑ ꝓma vice.vt sic ista ptās applicet aliis
cōtēptis dūtaxat.7 in hac q̄one gl. ꝑus sentit q; sic.7 ꝓ
hac ꝑte facit iste tex.i eo q; papa reꝑhendit istū cano-
nicū q; ꝑus ꝛdbuit expectare iudiciū pape q̄ꝫ ꝓcedē ad
scdaz electōz 7 sic inuit q; p⁹ sniaz pape potuisz sol⁹ eli-
gere.ß gl.in x.7 qđ dixit caute corrigit qđ ꝑus dixēat
7 fuit illa additio vsq; ad fi.in q̄ ꝓcludit q; rōne contē
ptus solū dz in penā retractari ipa electio.nō aūt ꝛe-
bent electores priuari ptāte eligendi.q; cū ista pena ꝑ-
uationis nō sit ß casu iure statuta nō ē imponēda per
aliū q̄ꝫ ꝑ eū q̄ bz plenitudinē ptātz.ſ.ꝑ pricipē. 7 ita ꝑt
intelligi iste tex.7 ß opi.cōit tenet ꝑ ꝛoc. 7 optime facit
iste tex.in x.in ꝑ ꝓsensu ꝛc.nec ob.ſi dicat q; eligentes
ꝛ formā ꝛebēt priuari ptāte eligēdi.vt in.c.q; ꝓpt̄.j.c.
g̃ forti⁹ eligentes aliq̄ ꝓtēpto cū tūc d'linquāt ꝓ primū
pterea.c.q; ꝓpt̄.j.c.dās formā electiōi disponit vt ab-
sentes vocent.g̃ electio facta abñtiby ñ vocatz ē attēta
ta ꝛ formā.7 ꝑ ꝓns ꝛeberēt electores priuari ꝑ prima
vice ptāte eligēdi.vt i.d.c.q; ꝓpt̄. Scdo lz eligētes ꝛ
formā sint priuādi tñ ñ sequit q; eligētes aliq̄ ꝓtempto
sint ex priuādi.q; vt dic Jo.an.7 bñ 7 satz fuit ꝛe mēte
gl.h⁹ i addi.cū illa pena ꝓuatōis ñ sit statuta i casu no
stro ñ dz pena.c.q; ꝓpt̄.ad istū casū extēdi. q; pene nō
sūt extēdende ꝛe pe.di.j.pene.7 vide bo.gl.i.c.fi.d' iu-
repa.satz g̃ ē q; rōne ꝓtēpt⁹ i penā retractet electio.et
ista pena ē in iure statuta 7 ñ alia sufficit.g̃ q; ista ꝓpo-
nat.nā odia ꝛebēt restringi 7 ñ ãpliari.vt i regla odia.
ꝛe re.iu.lib.vj. ¶ Ad scdm ꝛnū dicēdū q; vocatio ab-
sentiū ñ ē d' forma ſbali ß ē d' iusticia.nā si essz de forma
ſbali electō facta aliq̄ ꝓtēpto essz nulla vt i.d.c.q; ꝓpt̄
7 tñ i casu nō ñ ē nulla vt ß 7 i.c.q; sic.ſ.e.7 i.c.eccl'a.el
ij.j.e. Et ad istū tex.vlt ꝑcedētē rnsionē pōt rnderi vt
sensit ß abbas q; iste potuisz ꝓcedere ad scdam ꝑma
cassata nō tñ sol⁹ ß vnacū aliis. ¶ Cōclude g̃ vt bēas
totā mām gl.magne clarā tres casus. Mñq; electio fit
ꝑ maiorē ptē ꝛe indigno scient.7 tūc electio ē nulla. et
ptās eligēdi ipo facto ꝛeuoluit ad minorē ptem q̄ nō
ꝛelinq̄t.vt i.c.bone.ſ.e.7 i.c.ꝓgregato.j.eo.cū silibus
Mñq; scda electio facta ꝑ capl'm ē ꝓtra formā ſbalez.
ꝛe q̄ i.c.q; propt̄.7 tūc electio ē ipo iure nulla.sed ele-
ctores nō sūt ꝑuati ptāte eligēdi.ß ꝛebēt ꝑuari ꝑ sniaz
7 ptās applicat aliis q̄ nō ꝛeliq̄rūt ꝛ formā dz tñ expe-
ctari snia ꝑuationis.ꝛe q̄ vide qđ no. Inno.et cal.i.d.
c.q; ꝓpt̄.vbi dicā. Terci⁹ casus q̄ñ electō fit ꝑ capl'm
ꝛe idonco et ꝑm formā ß aliq̄s ꝛe capl'o fuit ꝓtēpt⁹ seu
nō ltime vocat⁹.et ß casu electio tz.vñ ꝑt ratificari p⁹
ꝓtēptū.nā pōt renūciare facultati ꝓsequēdi iniuriam
sibi ilatā.vt i.d.c.q; sicut.ß si vult ꝓsecꝗ ꝓtēptū ꝛtra-
ctabit electio ꝑ sniam.vt ß et i.d.c.eccl'ia.q̄ cassata ꝛe
bent oēs sil' ꝓuenire ad electōz nouā fiendā q; vt ꝓdi
xi nō dz ß casu locū pena priuatōis nisi papa ex pleni-
tudine ptātis vellet hāc penā ifligē.vt.ſ.dictū ē.et ꝑ ß
hñ clare intellect⁹ isti⁹ tex.et gl. ¶ Sed q̄ro nunq̄d in
aliis actiby citra electōez habeat locū ista ꝓsecutio cō-
tempt⁹ vt retractet act⁹ gest⁹ ꝑ vniūsitatē ad petitōz
ꝓtēpti. Do.credo q; i oiby actiby i q̄bus abñtes ꝛebēt

vocari si aliq̃ ꝓtenũt seu ltũme nõ vocãt dz act⁹ retractari ad petitõz ꝓtepti exq̃ nõ ltũme gest⁹ ē. ar. ℔ 7 ī regula q̃ ꝯius de re. iuris li. vj. facit qđ no. bar. in l. omes ꝓpli. ff. de iusti. 7 iu. 7 sensit gl. in c. cũ oēs. de ꝓsti. 7 in c. j. de his q̃ fi. a ma. par. ca. Et q̃ sũt act⁹ in quib⁹ abũtes sũt vocãdi. vide gl. no. in c. ij. de testi. li. vj. dixi plenius in. d. c. j. de his q̃ fi. a ma. part. ca. 7 dic vt ibi. In actib⁹ ꝯo in quib⁹ abũtes necessario nõ sũt vocãdi si vniũsitas nõ fuit ltũme ꝯgregata putaq; nõ ad sonũ cãpane vt moris ē. ℔ quenerũt forte due ptes 7 ꝓcesserũt aliq̃ bus de vniũsitate nõ int'essentiby nec vocatis tũc etiaz puto q⁹ actus ꝺeberet retractari ad petitõz cõtẽptoꝝ. ar. in c. in cauꝑ. s. eo. 7 in l. fi. C. de ꝓdi. ꝺecu. sine ꝺecre. nõ alie. li. x. facit dicta regula q̃ ꝯius. ¶ In gl. ij. in fi. no. singlariter istã gl. 7 nõ tradas eã obliuioni q⁹ ad validitatẽ electõis necessario nõ req̃rit q⁹ ꝓcedat sepltura ꝓlati. vñ cadauere adhuc sup terra manẽte ꝑt ꝓcedi ad electõz futuri pontificis ī ℔ tñ fuerũt diũsitates int' ꝺoc. nã Hoſt. Vin. 7 q̃dã alq tenuerũt ꝯ istã gl. di cẽtes q⁹ illud qđ dic papa ℔ fuit statutũ in fauorẽ mortui 7 ꝓpt' honestatẽ. vñ ñ pñt canonici huic iuri renũciare. ℔ Inno. Cõpost. Jo. an. 7 cõit' ꝺoc. sequẽtes tenẽt opi. gl. lz sit honestũ vt expectet' pu⁹ sepultura ꝓlati. vt in c. obeũtiby. lxiq. di. 7 in c. postq̃. l. di. vbi gl. dicit q⁹ a die mortẽ currit tps eligẽdi. 7 dic Jo. an. q⁹ melius dixisset ab hora mortẽ q̃si sentiat q⁹ illa dies mortis nõ excludit' imo dz ꝓputari tps triũ mẽsium ab illa hora mortis qđ bñ no. vñ absurdũ cẽt dicere q⁹ tps ñ incipiat currere statim ab hora mortẽ 7 q⁹ capl'm non possit eligẽ nisi p⁹ exeq̃as ꝓlati. nã tps nõ currit nõ valenti eligere. vt in c. q; diũsitatẽ. ꝺe cõcef. ꝓbẽ. 7 ℔ opi. ih placet ꝓ q̃ adduco bo. ter. in c. ij. viij. q. j. in fi. vbi dr̃ q⁹ p⁹ obitũ q̃escẽtis clici bñt ptãtẽ eligẽdi. 7 ad. c. nullus. lxxix. di. q⁹ loquit' ꝺe honestate. 7 eodẽ mõ ꝑt rñ ꝺeri ad istũ ter. ℔. n. fuer't due cãe cassatõis. vna. s. ꝓpt' cõ temptũ canonici 7 ista fuit potissima et final' cã. alia q⁹ corp⁹ nõdũ fuit sepulture traditũ fuit impulsiua. nam honestũ fuiss̃ alit' facere. ℔ ℔ solũ ñ sufficeret ad cassationẽ electõis. vñ sil'e in vxore mortuo viro carnali. nã honestũ ēvt nõ nubat infra annũ luctus. nõ tñ ℔ ē necessariũ. vt in. c. penl'. 7 vlti. ꝺe scõis nup. Et q̃q̃ ē vtile statim p⁹ mortẽ. puta si canonici timẽt impssionẽ ꝓncipis. 7 ꝓ ℔ põt ꝯcludi q⁹ poti⁹ valebit collatio bñficij facta rectore ꝺefũcto nondũ tradito sepulture cuz isti rectores nõ dicunt' ꝓprie ꝯbere mrimoniuz spũale. vt no. in c. q; ꝓpter. j. eo. 7 dixi in c. clerici. j. ꝺe vita 7 hon. cle. vñ ñ ẽ tantũ vinculũ int' eos 7 ecclias suas sicut int' epm 7 eccliam suã cathedralẽ. fac. c. req̃sisti. ꝺ testa. ℔ ꝓcedũt cũ q̃rit' ꝺe tractatu electõis post mortẽ ꝓlati 7 añ sepulturã fiendã. ¶ Dz dubiũ ē nunq̃d possit fieri tractatus electõis añ mortẽ ꝓlati eo forte in extremis agẽte. 7 in ℔ ꝓtingit dubitari ꝺe pluribꝫ. Prio nunq̃d licite possit bñ tractat⁹. Scdo ꝓsupposito q⁹ nõ nũq̃d electio ꝓtingẽs postea ex tali tractatu sit nulla vel annullãda. Tercio nũq̃d canonici tractãtes 7 ꝑsertim se obligãtes ad electõz certe ꝑsone faciẽdã sint ipso facto priuati ptãte eligãdi. hec tria in effectu p multa ꝛba tractat ℔ Inno. ℔ tu ꝯclude breuit' p⁹ eũ q⁹ tractat⁹ ꝺeliberator⁹ seu diffinitor⁹ ē oino illicit⁹ añ mortẽ ꝓlati nõ solũ q̃n cõcluderent electores int' se ꝺe certa ꝑsona eligẽda ℔ et' q̃n ordinarẽt' aliq̃ spectãtia ad electõz futurã. vt puta si eligerẽt locũ electõis fiẽde vt citarẽt absentes. ℔. n. ordinatio 7 silis ē ꝓhibita a iure. vt ℔ in fi. 7. lxxix. di. in c. j. Et idẽ dic ſm Inno. 7 Hoſt. ꝺ oi tractatu ambitioso consẽtionali pactionali vl' cõditõnali vl' alit' inhoneſto. ℔ tractat⁹ cõsultor⁹ nõ ē ꝓhibit⁹ a iur̃ etiã si aliq̃s dicat q⁹ tal' ꝑsona eẽt honesta ad istã ꝓlaturã 7 aliq̃s ꝑsuaderet vt ipaz eligerẽt ñ tñ dz oino ꝺliberaẽ. 7 ſm ℔ pt itelligi. c. si trãsit⁹. lxxix. di. vbi ꝓbatur q⁹ vinẽte etiã papa põt bñ tractat⁹ ꝓsultorius ꝺe substitutõe sũmi põtificis. 7 vide spãle in papa bo. ter. in. c. in noie dñi. xxxiij. di. 7 oino' qđ dixi ī. c. lz. s. eodez ¶ Ad scõm an electio facta p⁹ mortẽ ꝓlati p⁹ tñ ẽctatũ bitũ in vita ꝓlati sit nulla. ꝓcludit Jnn. q⁹ ñ q; ℔ nõ repit' iure cautũ ℔ dz annullari si fuit facta ꝺe illo ꝓ q̃ ꝓcessit tractatus diffinitor⁹ vl' si ꝓcessit ordinatõ ī vita ꝓlati. q; repit' facta ꝯ iuris disposnem. vt ℔ 7 in. d. c. j. 7 ꝓ ℔ rñdet' ad ẽciũ. nõ ei sũt electores priuati. ppt' illũ tractatũ illicitũ cũ ℔ nõ caueat' iure ℔ sũt puniẽdi. q; egerũt rẽ illicitã q̃nimo si recessissent a priori tractatu seu a prioritb obligationiby 7 elegissent ꝺebite aliã psonã ñ eẽt tal' electio retractãda licz ipi possent puniri ex eo q⁹ egerẽt ꝯ ius. vt in. c. ij. ꝺe ma. 7 obe. ¶ Quid añt de electione facta ꝺe eo q̃ q̃siuit eã ꝓ ambitõz seu seditõz vide in papa qđ bñ in. d. c. ī noie dñi. 7 qđ dixi ī. d. c. lz in alio ꝛo tal' electio saltẽ ē retractãda ꝓpt' vitiũ ãbitionis ꝓcedentẽ. vt ī. c. in scripturis. viij. q. j. ¶ In glo. fi. ibi etiã vt alleget priuilegiũ. no. gl. 7 vide aliã gl. latiozẽ in. c. xenies. j. ꝺe accu. 7. iij. q. ij. si epꝰ. 7 itelligẽ gl. q̃ notorie cõstat citatõz eẽ temerariã. aut q; citatio ī se continet aliqđ iniustũ. aut q; notoriũ ē citatiõez al's iniustã lz in se nõ contineat iniustitiã. 7 vide glo. iũcto ter. in cle. pastoral'. in. §. pisana. ꝺe re iudi. q̃ dic q⁹ siq̃s citat' ad locũ notorie sibi non tutũ ñ tenet' cõparẽ nec excusatozẽ mitteret gnãlit' circa istã mãz vide p⁹ Jnn. ī c. ij. ꝺe dila. vbi dixi. 7 p⁹ Jo. an. in regla scieti. ī mercu. ¶ Ex gl. q̃o qđ intẽdat lia dũ dicit ī penã int' dicẽtes eidẽ contradictionis vocẽ. Bo. dicũt aliq̃ vt Vinc. q⁹ ñ potit iste canonicus opponere ꝯ formã si capl'm ī primo consensu voluerit ꝑdurare. i. ꝺe nouo eligere illuz archipsbyter⁹ ℔ ꝯ psonã potit obijcere. nã 7 cõpromittentes pñt opponere ꝯ psonaz electã a cõpromissarijs. vt. c. cãz. s. e. ℔ Jnn. dic q⁹ ñ potit iste obijcere nec ꝯ psonã nec ꝯ formã. q; psumit' malo zelo contradicere. Alij alit'. ℔ opi. Jnn. satis vr̃ connenire lre. ñ tñ puto ī ℔ stãdũ. q; lz papa istud ꝓuiderit in negocio istius electionis non tñ vr̃ ℔ extẽdendũ ad alias electões. ¶ Secũdo ꝓtra ℔ 7 contra tex. op. vr̃ ei q⁹ exq̃ electio archipsbyteri fuit reꝓbata q⁹ ñ ꝓsit q⁹ capl'm duret ī ꝑ cõsensu. oz eĩ vt electio fiat ꝓnata forma. vt ī. c. q; ꝓpter j. e. ad cui⁹ obseruãtiã req̃rit' factũ. Bo. stãdũ ē contrario vt ñ sufficiat prim⁹ consensus cũ ille fuerit illicitus ſm ꝺoc. 7 tex. dz intelligi ꝺe primo consensu. s. ī effectu Dicunt' eĩ canonici ꝑdurare in primo consensu si de nouo iter eligũt illũ archipsbyter.

C Um ad nostrã. Nõ monab⁹ ī ꝓlatũ eligi ñ ẽt. ꝑ poit factũ qđ scdo cassat ibi nos. ¶ No. ℔ ibi gerebat modũ 7 ꝑctica faciẽdi cõmemoratiõnẽ ꝺ aliq̃ intruso. ñ eĩ dz nũcupari ꝓlat⁹ alicui⁹ loci ne videat' iste ꝓnũciãs in eũ cõsẽtire. ar. c. ex ore. ꝺe his q̃ fi. a ma. par. ca. ℔ dz dicere q⁹ gerit se ꝓ tali ꝓlato. ¶ No. scdo q⁹ clicus scl'aris non ꝑt eligi ī abbatẽ. oz enĩ q⁹ tpe electionis sit monachus q̃nimo nõ sufficit q⁹ sit monachus nisi sit instruct⁹ competent' ī regla monachali. iõ nouit' ꝓfessus ñ ꝑt eligi ī abbatẽ. j. c. pri. 7 in ℔ vltimo plurimũ in diũsis ptiby excedit'. ¶ No. ꝛcio 7 tene mẽti q⁹ nemo dz effici monach⁹ cũ ea fiducia 7 spe vt ꝓmoueat' ī abbatẽ. nã vr̃ tũc monachari non ppt' ꝺeũ. ℔ ppt' bonoꝛẽ aut cã q̃st⁹. ℔ ꝛba habẽt'. xvj. q. vj. i. c. ꝑ laicos. 7 idẽ dic ꝺ clico scl'ari. nã ꝛcipiẽs ordinẽ ppt' bñficia ꝯsequẽda cõmittit symoniã saltẽ mẽtalẽ q; intẽdit seruire ꝺeo ppter vtilitatẽ bñficioꝝ. ad qđ vide bo. gl. lxxiiij. di. c. consuluit. An aũt adepti bñficia 7 dignitates hac ambitione ꝓcedente teneant' in foꝛo aĩe resignare illa beneficia quasi iuste non adepta: dic q⁹ non ℔ tenent' satisfacere ꝺeo ꝑ pniam. vt ꝓbat' in. c. fi. j. ꝺe symo. cũ symonia mental' non obligat quẽ ad resignationẽ beneficioꝝ ℔ ad aliter ꝺeo satisfaciendum ꝑ pniam. sec⁹ dic vbi ꝓcessisset pactũ. puta q; dixit nolo monachari nisi ꝓmittas me eligere in abbatem vel facere ꝓiozẽ vl' nolo ordinari nisi ꝓmittas mihi cõferre

tale bñficiū.nā tūc intr̄cedit symonia exp̄ssa.vñ obligat ad renūciandū vt in.d.c.fi.7 qđ ibi no.quinīmo posset attēdari q talis collatio seu electio sit nulla. q collatō symoniace facta nō tz.ar.j.q.j.ordinationes.no. Inn. in.c.vnuſquīq.de re.pmu. Adde ad p̄dicta glo.in.c.qđ interrogasti.xxvij.di.q̄ dicit q si aliq̄s fit monach⁹ ad hoc vt possit fieri abbas nihilominus remanet monachus lz ficta 7 nō sincera fuerit eius intēctio.fuit enīz simulatio ob inhonestā cām iō non excusat. In glo.j. ibi clīcus scīaris nō pōt eligi ī abbatē.an aut possit postulari. Jo.an.ß q sic.ß in p̄riū facit glo.j.c.p̄xi.sed tu vide qđ plene dixi in.c.cū ad monasteriū.s.eo.7 dic vt ibi.7 aliquid dicā in.c.se. In ea.gl.ibi 7 ita soluit cōtrariū.dic vt ibi no. In ea.glo.ibi eos eligūt ad sua officia.intellige ō officijs curatis.nam religiosi nō p̄nt habere beneficia secularia non curata.vt in.c.super eo 7 qđ ibi no.de regu.sed beneficia 7 dignitates curatas possunt habere.vt in.c.qđ dei timorē. de statu regu.et vide qđ ibi plene dixi.7 ß contingit ꝓpter exercitiū cure 7 officiū p̄dicandi quod ē valde priuilegiatū.vt ī.d.c.qđ dei timorē.7 lz aliqui dicāt ß q deerāt in ß religioni vt religiosi possint assumi ad officia scīaria 7 ñ ecōtra.dic tñ melius vt p̄dixi q istud nō fit fauore religionis sed q: clerici scīares nō sunt exp̄ti regulā monachalem nec de facili pōt inexp̄tus expiri 7 instrui iō nō pōt eligi in p̄latū regularē ß religiosus de facili pōt instrui in vita 7 moribꝫ clericoꝝ secularīū.q: inſtructus ī stricti⁹ de facili instruit̄ in laxiori 7 non econtra.vt dixit Host.j.c.pri. In glo.ij.no.bñ istā glo.q secundaria spes in bñficijs cōsequēdis nō reprobat̄ in ordinādo seu monachando q̄si principal⁹ debeat q̄s duci vt seruiat deo. Et consilez glo.habes in.c.qđ p̄derit.lxj.di.7 in.c.p laicos.xvj.q.vij.ß aliq̄ tenent opp. vt sentit archi.in.d.c.p laicos.7 optime facit iste tex.p cōtraria opi.ibi nullā spem ꝛc.vñ pondera illā dictionē vniūsalem negatiuā.videt̄ eīm excludere oēm spem tā p̄ncipalem q̄s scābariam.vt in.c.solite. de ma.7 obe.7.xix. dist. si romanoꝝ. Host.ß p̄ sup̄ tex.intellexit de spe p̄ueniente ex pacto vel ex pollicitatione cui ꝓsentit iste monachandus seu ordinādus. 7 pollicitatio ē p̄missio ab vno facta.pactū ꝙo ē duoꝝ ꝓsensus. vt in.l.pactū.§. j.ff. de pollicita.ß post distinxit q aut vacat abbatia 7 tūc nō est licitū habere aliquā spem vt fiat abbas secus si nō vacat.nam tūc pōt habē spem nō vt honoret̄ sed vt oneret̄.i.vt possit p̄latur̄ p̄desse 7 alijs non aūt debet desiderare 7 hr̄e spem vt p̄sit alijs.vt in.c. q ep̄atuz viij.q.j.7 ꝙ distinctionē glo.adducit Host.c.fi.ō symo. satis dici pōt q nullā spem dz ordinād⁹ seu monachādus hr̄e vt alijs p̄sit.7 sic p̄p̄t honores scīi vel p̄p̄t diuitias.ad ß.c.fi.xl.di.vbi bo.tex.7 ß.7 dū dicit nullā spē vt possit sibi p̄desse ita q sperat potius p̄p̄t bonū publicū tunc talis spes non videt̄ damnata vt in.d.c.qui episcopatum.

Officii. In abbatē eligi ñ pōt nisi instructus in regula monachali. cōmunis diuisio.sedā ibi nosāt. No.ibi cū ñ posset sui ordinis.q p̄ eligend⁹ ē abbas ex p̄p̄ria ꝓgregatione in defectū āt pōt eligi ō alieno monasterio ad qđ vide text.exp̄ssum in.c.q̄s sit.xviij.q.ij.p̄nt tñ monachi illi fauori renūciare 7 sibi eligere de alieno monasterio quemadmodū clerici seculares.de quibꝫ vide tex.iūcta glo.in.c.cū int̄ canonicos.s.e. No.secō q fili⁹ pōt a p̄re postulari vt efficiat̄ monachus dic tñ q p̄ nō p̄t filium puberē inuitū tradere monasterio.vt in.c.cū simus.7 qđ ibi no.j.de regu. Itē filius pōt inuito p̄re intrare monasteriū exq̄ pubes est.nā p ingressum monasteriū soluit̄ patria potestas.vt no.glo.in.c.j.xx.q.ij.7 ī l.si ex cā.ff.de mino.7 ad mām vide qđ no. Inno. in.c. ij.j.de reg. No.tercio q p̄sumptio ē ꝙ ea q̄ incōtinēti fiūt.vñ statī p⁹ monachatōz elect⁹ ī p̄latū p̄sumit̄ ambitione p̄lature inductus.7 ad ß solet allegari iste tex. No.ꝙ mometaneos mḡros.nam dz eē q̄s p̄i⁹ discipulus.ad hoc.xvj.q.j.in.c.si clericatus.7.c.sicut vine. vbi tex.no. No.ibi purgatōne recepta.7 tene menti q inductus ambitione p̄lature ad monachatū vl̄ clericatū non pōt de iure eligi ad aliquā p̄laturā.nā papa nō patit̄ ß istum assumi in abbatē nisi prius se purgauerit q ambitione p̄lature nō fuit inductus ad monachatū 7 nescio alibi ita bo.tex.facit.viij.q.j.in scīpturis. vbi⁹dā q fugientibꝫ 7 nō desiderātibꝫ ꝓferēde sūt dignitates. Ultimo no.7 tene mēti q reprobata electōe alicuius ꝓpter impedimentū seu defectū tp̄alē pōt illo defectu cessante iter̄ eligi ad eandē p̄laturam.facit qđ le.7 no.in.c.cū inter canonicos.s.eo.secus dic vbi ſp̄io haberet̄ electio ꝓpter crimen. vt in.c.sup̄ eo.s.eo. et dic vt ibi. In glo.j.ibi ꝓpter officiū p̄dicādi.ß iō dicit glo.q̄ de iure cōi bñtes curā aiar̄ bñt offm̄ p̄dicandi. vt sunt epi 7 alij rectores eccl̄iar̄ curatar̄.ad ß.c. cum ex iniuncto.j.de bere.7 qđ no.in cle.j.de regula. vnde fratres mendicātes p̄nt hodie p̄dicare non de iure cōi ß ex priuilegio eis tributo.vt in cle.dudū.de sepul.vñ alq religiosi q̄ non sunt priuilegiati nō p̄nt p̄dicare nisi haberent eccl̄ias curatas.xvj.q.j.monachus.7.c.sūt nōnulli.7.c.doctores. Host.tñ addit aliā rōnem q̄ facilius monachi p̄nt instrui in vita clericoꝝ q̄s clerici in vita monachoꝝ vt dixi in.c.p̄cedenti.p̄terea dic q clericus secularis non ꝓpter deū ß ꝓpter p̄laturā ad quā est electus qđ nō ꝓtingit in monacho q̄ iam clericus ē. nec dz vt aliq̄d agat vt p̄latus fiat. In ea.gl.ibi vel postulari in abbatez.aduerte q: glo.hic videt̄ velle q clericus secularis in abbatē nō possit postulari.ß istud non ꝓhibet̄ ß cū tex.reprobet electionē nō aūt postulationē.vñ sentit Jo.an.ß.7 clarius in.c.p̄cedēti.q clericus secularis possit postulari in abbatem lz eligi non possit qđ etiam tenuit Inno.in.d.c.cū monasteriuz.et dic vt ibi plene dixi.dic tñ q tal⁹ postulatio nō pōt admitti p aliū citra papā.p ß vide glo.no.in cle.j.eo.tit. vbi glo.vult q homo alterius p̄fessionis vel habit⁹ nō pōt postulari in abbatem nisi a solo papa.idē ergo dicendū de clerico seculari qđ etiam sentit Jo.an.i spec. ī ti.de lega.i.§. Sequēter.in p̄n.lz Cōpost.ß sentiat ꝓrium dicēs q legatus cardinal⁹ in hoc pōt dispēsare cū nō videat̄ istud de reseruat⁹ de quibꝫ in.c.qđ trāslatōz de offi.lega.7 ad istū tex.rñdet q nō ꝓhibet dispensationē.q: iste legatus nō dispēsauit ß electionē cōfirmauit.ß primū dictū plus mihi placet.nā ꝓsultatio ß fuit facta non solū respectu ꝓfirmationis.ß etiam fuit q̄situm nūquid potuerit legatus dispēsare. 7 q̄s q̄s papa ad istā qōnem nō rñdeat explicite satis tñ rñdet tacite cū noluerit istū admitti nisi primo fuerit instructus in regula.p̄terea dispensatio nō videt̄ cōcessa nisi in casibus exp̄ssis cū p eam vulnerent̄.iura.vt in.c.dilectus. de temp.or.ergo nec legatus pōt dispēsare hoc casu cū nō reptat̄ cōcessus 7 regularit̄ non pōt inferior in aliq̄ imutare vel vulnerare ꝓstitutionez superioris.vt in cle. ne romani.de elec.facit etiā glo.in.c.fi.de here.lib.vj.q̄ dicit legatū nō posse cōmittere cām simpl⁹ 7 de plano ꝛc.q: non pōt tollere substātialia iuris. fortius ergo ñ dz posse tollere ista iura q̄ ꝓhibent nō exp̄tū nec p̄fessum ꝓmoueri ad p̄laturā regularē. In glo.fi.ibi p tres mēses alij aliter dicūt. ß Jo.an.dicit 7 melius hoc esse arbitrariū.7 p hoc vide tex.iūcta glo.in.c. tum ex literis.j.de resti.in inte.sup̄ v.instructus.nam faciliter instruitur vnus q̄s reliquus cum ingeniū suppleat tp̄s. Sed extra glo.opp.ꝙ tex.in eo q in fine dicit istum posse iter̄ eligi postq̄s fuerit instructus si vrgēs necessitas 7 euidens vtilitas monasterij postulauerit.videt̄ eīm satis esse q sit instructus neq̄ debz req̄ri alia necessitas.sufficit eīm q monasteriū vacet. ß Innoc.supplet ad tex.maxime quasi dicat q iste poterit eligi sicut q̄libet alius de monasterio exquo instructus est in regula vel pōt dici ſm Host. q si est instructus 7 ñ bñ adhuc

exptus poterit eligi vrgēte nc̄itate seu vtilitate mōasterij. nā cessātibꝰ istis nō ꝺz eligi exp̄ nō ē bñ adhuc exptus licet sit instruct⁹. ß si tāto tpe stetit ī mōasterio ꝙ sit instruct⁹ 7 expt⁹ hz locū ꝑmū dictū. 7 ß ꝓsideratō mihi placet. nā monasteriū ß nō ꝺebebat vacare vlt̄ tres mēses. vt in.c.q: ꝓpter.j.eo. vel saltē vltra sex ꝑm iura antiqua. vnde nō erat ꝓsumptō ꝙ in tambreui tpe iste posset ꝓfecte expiri regulā monachale3 cum a iure ꝺef annus. vt in.c.ad aplicam. ꝺe regu. merito papa ß exigit necessitatē 7 euidentē vtilitate3 monasterij ad ß vt iste possit ī eadē vacatōe assumi ī abbatē. 7 nō istū text. q: singularis ē ꝑm istū intellectū ꝙ cōpetēter instruct⁹ ī regula licet nō plene exptus. q: nō stetit magno tpe in monasterio pōt eligi in abbatem vrgēte necessitate vel vtilitate monasterij. qꝺ bñ tene mēti. ¶ Sed q̄ro nunquid laic⁹ seu clericus secularis possit eligi in monachū Inno. ꝙ nō ß ꝺz postulari. Hosti. dicit meli⁹ ꝙ q̄cq̄d dicat Inno. ꝙ clerici 7 laici quotidie intrāt mōasteria. 7 hoc dictū puto verissimū. ꝑsertim q: ad esse monachi nō requirit ꝙ q̄s sit clericus. xij. q. j. gnāliter. ymo etiaz excōicatus obligat monasterio ex ꝓfessione sua. vt le. 7 nō. ī.c.cū illoꝝ. ꝺe sen.ex. ¶ Sed q̄ro quō potuit effici iste monachus vacāte monasterio cū sine abbate nō p̄ḳ q̄s monachari in aliquo monasterio. ꝓ hoc. xviij. q. ij. nullam. 7 in.c.porrectuz. ꝺe regu. Solu. dicit Io.an. ꝙ potest tex. intelligi ꝺupliciter. Primo ꝙ iste fuit effectus monachus alterius monasterij. 7 ß casu cessat cōtrariū. rñꝺe ꝙ ꝓcedit qñ receptio monachi spectat ad solū abbatē. q̄ casu vacāte monasterio ꝓfas nō trāsit ī capl̄m. sed hic poterat spectare receptio ad abbatem 7 cōuentū simul. q̄ casu ꝓfas residet ī cōuentu monasterio vacāte. vt est hodie tex. nō. in.c.fi. ꝺe reg. li. vj. Itez poterat spectare receptio ad solū ꝙuentū ꝑm euz. 7 nō diligēter hoc dictū vt ꝙsuetudine possit induci ꝙ creatio monachoꝝ spectet ad solū ꝙuentū. Adduco ī ar.c. vnicū ne sede va. vbi creatō monachoꝝ p̄ḳ ptinere ad solū capl̄m. ad idē. c. cū eccl'a vulterana. s. eo.

Ilaquotidiana Electio als canōica confirmat licet quidā eligētiū essent minori excōicatione ligati. hoc dicit. In prima ponit facti narratō In ſcḋa ipius confirmatio ibi. q: ¶ Nō primo ꝙ electio nō ꝺz minus canonica ex eo ꝙ excōicati minori excōicatione fuerint admissi ad eligendū. rō est. q: minor excōicatio non priuat p̄kate eligendi actiue sed passiue tm̄. vt in.c.si celebrat. ꝺe cle. excō. mi. vbi satis ꝓbat qꝺ prius dixi. ¶ Secūdo nō ibi ꝺe plenitudīe p̄katis ꝙ papa habet plenitudinē p̄katis sed vocant alq̄ p̄lati in p̄tē sollicitudinis. vt in.c.ad bonorē. j. ꝺ vsu pallij. nā potestas ecclesie fundat in papa tanq̄ in capite 7 alq̄ p̄lati tanq̄ mēbra capitis mouent ad nutū ipius. ꝺe q̄ ꝺicendū vt plenī⁹ ꝺico in.c.ex gestis. ꝺe cleri. nō resi. ī lec. An aūt papa ꝺebeat indifferenter vti hac plenitudine p̄katis. vide quod nō. dicit Inno. ī.c.innotuit. su p̄. e. ꝙ raro 7 ex cā ꝺebet papa vti plenitudine p̄katis. 7 intelligo ꝺe ea plenitudine que ē supra legē scriptā qñ. s. vult disponere ꝺ legē scriptā vtendo potētia absoluta que ꝓsistit in plenitudine sue p̄katis. 7 q̄ cēset exempta a laqueo. l. scripte. vt ī.c. significasti. s. e. 7 in.c. ꝓposuit. ꝺe cōcess. p̄ben. 7 vide glo. in.c. vbi piculū. eo. ti. li. vj. ¶ Nō vlterius ꝙ suppletio quā facit princeps ꝺe plenitudine p̄katis refert q̄ñq̄ etiam ad ꝺefectū intrinsecuz sicut ß quo ad excōicationē eligentiuz p̄suppositō ꝙ illa excōmunicatio habuisset vitiare. 7 ꝓ hoc limita qꝺ nō. specu. in tit. ꝺe lega. §. nūc ostendendū. ℞. xviij. vbi dicit ꝙ ista clausula supplentes ꝺe plenitudine p̄katis ꝛc. refert solum ad ꝺefectū circa solēnia intrinsecū. et idē Archi. in.c.cenomanēsem. lvj. ꝺi. ꝺe quo dixi in.c.j. ꝺe transac. nā illud dictū Spe. 7 archi. ꝓcedit vbi simplr apponit illa clausula. secus vbi hz ꝺeterminatōz ad ꝺefectū etiā intrinsecū. q: tūc supplet etiā respectu illius ꝺefectus vt ꝓbat ß. ꝺebēt g̃ pōderari verba clausule. ¶ Nō ibi in simplici excōicatione. ꝙ excōicatio q̄ ꝺ̄bit ex ꝑticipio cū excōicato vī simplex. 7 alio vocabulo appellat mior 7 forte ꝺī simplex respectu effect⁹. q: excōicatio maior habet ꝺupliciē effectū. quia priuat cōione hoīm 7 participatōe sacramentoꝝ. sed excōicatio minor solum priuat ꝑticipatōe sacramentoꝝ vñ habet simpliciē effectū vt ꝓbat in.c.si celebrat p̄all'. iuncto. c.a nobis. j. ꝺ excep. ¶ Sed ꝺ̄ istum tex. op. ꝑticipās excōicato peccat mortaliter saltē qñq̄ iuxta ea q̄ plene ꝺixi ī.c.sacr̄. qꝺ mecā. sed pc̄m mortale repellit a testimonio. vt in.c. testimoniū. ꝺe testi. Itē ab accusatōe. vt in.c.j. ꝺe accu. g̃ ꝺebet repellere etiā ab electione p̄sertim cū electio sit act⁹ spūalis. vt in.c. messana. j. eo. 7 p̄ꝺicta sunt tpalia. So. ꝺicit Io. an. ꝙ quidā sunt actus quoꝝ exercitiū cōcernit alteri⁹ p̄iudiciū. et tūc pc̄m mortale repellit ab illis actibus. 7 in his ꝓcedunt ꝓria. q̄ꝺā sunt act⁹ quoꝝ exercitiū nō tēdit ī alterius p̄iudiciū sed potius versat circa expletōem iure ꝓprio. 7 tūc pc̄m mortale nō repellit ab illis actibus vt ī casu nr̄o. ¶ Vtr aūt oē peccatū mortale repellat a testimonio vel ab accusatiōe: ꝺic vt ꝺixi in.ꝺ.c. testimoniū. 7 in.ꝺ.c.j. Dic etiā formaliter ꝙ effectus excōicatiōis minoris nō opponit iuri eligendi actiue ß iuri eligēꝺi passiue. q: vt ꝓꝺixi excōicatio minor nō repellit a cōione hoīm nec a ꝓsecutōe iur̄ ꝓpriꝝ sed solū a ꝑticipatōe sacramētoꝝ. vt in.ꝺ.c. si celebrat. sed is qui eligit nō vtit sacramētis sibi ꝓhibitis cuz nō verset sac̄m in electione merito nō ꝺebet repelli ab electione. sed eligi nō potest. q: eligit vt admissi ret sacramenta 7 ꝺiuina a quibus ipe remotus est ꝓpter excōicationē merito ꝺe eo nō pōt fieri electio. Et ex p̄ꝺictis ꝙcludit ꝙ ista suppletio quā fecit papa nō fuit ex nc̄itate ß ex abundāti. tū vt satisfieret opponētibꝰ. tum forte ꝓpter timorosas aliquoꝝ ꝓscias q̄ credebāt electōz illā esse minus canonicā ex interuētu illoꝝ excōicatoꝝ. p̄ꝺicta, ꝓcedūt qñ admittunt ad eligendū excōicati minori excōicatione ligati. Sed ꝺubiū magnū est quid si admittant aliq̄ maiori excōicatōe ligati nūquid inficietur tota electio ꝓpt̄ admissionem istoꝝ. An ℞ ꝺebeat sustineri electio ꝓpt̄ eos q̄ fuerūt habiles. 7 hāc q̄ꝺāz multū plene ꝑsequit Inno. ß. 7 alij post eū ī alq̄ꝭ. tamē ipe Inno. sentit ꝓtrariū eoꝝ q̄ ꝺixit ß in.c.fi. j. ꝺe pcūr. quā mām expedias, put ibi ꝺixi. nā ꝺe hoc ibi ē tex. nō. 7 melius cadit ibi mā q̄z ß vbi etiā tetigi. Quid si admittunt aliqui inhabiles alia inhabilitate q̄z excōicatōnis 7 vide etiā qꝺ nō. Io. an. ī regula quod alicui. ī mercu. ad idē certū est ꝙ notorie excōicati nō ꝺebent admitti scienter ꝑ alios. alias tota electio corruit. vt in.ꝺ.c.fi. 7 facit tex. hic in arg. a contrario lr̄e. ¶ Sed ꝺubiū ē quid si excōicati nō possunt ꝺe capitulo repelli ꝺe iure vel ꝺ facto. ꝺixerūt ß Inno. 7 Cōpo. ꝙ p̄nt admitti p̄missa ꝓtestatōe ꝙ nō intēꝺūt eis cōicare ius eligendi. 7 poterit fieri p̄statio publice vel occulte si verisimile timet. ar. in.c.j. qꝺ me. cā. 7 in.c.fi. ꝺe elec. li. vj. si aūt p̄nt ꝺe capl'o repelli tūc oīno sunt repellēꝺi. alias electio habilium esset nulla ī odiū eoꝝ q̄ sciēter admiserūt excōicatos. vt ī.ꝺ.c.fi. Sed Hosti. insurgit ꝓtra primū membꝝ. ꝺicit em̄ ꝙ iste nō est casus ī quo licita sit cōio cum excōicato cū nō ꝓputet ī casibus ꝓtētis. xj. q. iij. qm̄ multos. Nō ꝺat ipse aliud remedium nō excōicatis vt si nō possunt expellere excōicatos recedāt tūc a capl'o 7 ꝓgregent alia vice excōicatis non vocatis nec admissis. nec poterunt agere ꝺe ꝓtemptu. q: nō erant vocandi erquo erāt excōicati. 7 vide qꝺ nō. in.c.cū ꝺilectus. ꝺe ꝓsue. 7 ī.c.cuz inter. R. s. e. 7 ß practica Hosti. mihi placet qñ nō curreret tp̄s electoribꝰ sed vbi imminēt finis termini p̄fixi ad eligendū tūc ꝓpter necessitatē instantē poterit seruari practica Inno. 7 Cōpost. q: nō ꝺz quis ius suum negligere vt euitet ꝑticipatōz excōicatoꝝ exq̄ sine ꝺā-

no iuris sui nō potest eos euitare. ar. op. ī. c. si ꝟo. et qō ibi nō. j. de sen. ex. 7 xj. q. iij. antecessor. 7 ī. d. c. quoniam ¶ In glo. j. ibi ꝯtraria de suspēsione iudicis. dic q' nō est dīntia inter suspensionē iuris 7 iudicis. naz si iudex excōmunicaret aliquē mīori excōmunicatōe seu suspē deret a sacramētis tm̄ quod idē est posset iste suspēsus seu excoīcatus eligere ꝑ ea q̄ sup̄ dixi. 7 idē dicendū ē ī suspēsione iuris seu canonis. naz si canō suspēderet ali quem simplr celebrādo efficeret irregularis. vt in. c. j. ī fi. de re in d. li. vj. 7 in. c. cū medicinalis. de sen. ex. li. vj. et vide ꝑ Jo. an. in. d. c. j. dīntia. ergo ꝙsistit ī hoc vtrū sit quis ligatus excoīcatōne maiori vel suspēsione maiori an minori. nā primo casu sine sit ligatus a iure sine a iudice nō potest nec eligi nec eligere. vt in. c. cū dilect⁹. de ꝙsue. 7 qō ibi plene nō. In scō casu potest eligere sed nō eligi. vt in. d. c. si celebrat ¶ Qualit aūt cognoscit excoīcatio maior vel mīor seu suspēsio. dic ꝓmo debēt inspici ꝟba excoīcātis seu suspēdentis. 7 si importāt effectū excoīcationis seu suspēsionis dī excoīcatō maior cā eīm cognoscit ꝑ effectū. ī dubio eīm appellatōe excōi cationis vel suspēsionis intelligit de maiori. de q̄ dic vt nō. ī. c. pe. 7 quod ibi nō. de sen. ex. ¶ In glo. fi. ī fi. dic Jo. an. 7 bñ q' istud ar. nō colligit hic. q: nihil erat ℔ inutile. 7 dicit q' regulariter nō vitiat vtile ꝑ inutile. de ℔ tm̄ dic vt plene nō. in regula vtile. de reg. iur̄. li. vj. vide quod dixi ī his q̄ explicant ab vniuersitate vel a singularibus an vitiet totū ex eo. q: aliqui erāt inhabiles in c. cū sup̄. j. de offi. del. 7 in. d. c. fi. de ꝓcur̄. et ꝑ vtrobiq; nōbiliter determinat mā ℔ tractata ꝑ Jnno.

¶ Scriptum. Habet māz subtilē 7 difficilē intantū q' glo. 7 aliq̄ dixerūt ex eā ℔. c. ꝙtinere potius quandā ꝓuisionē papalē quā ius cōe. iste tm̄ intellect⁹ coīter nō tenetur. q: ſm eum ℔ decre. esset hic superflua ꝙ id qō habet in premio. §. 7 intelligēdo q' contineat ius cōe pt̄ sic sūmari inherēdo ꝟbis lr̄e. Si postulatio cū electōe ꝙcurrit 7 numerus postulantiū est duplo maior 7 postulatus est idoneus postulatio admittit reiecta electōe. Si ꝟo indignus 7 ℔ maior pars postulantiuz ignorauerit postulatio 7 electio reprobant. Si ꝟo sciebāt 7 electꝰ ē idoneus confirmat electio. 7 idē si numerus postulantiū est duplo maior. h. d. vt dixi inherēdo simplr verbis lr̄e ℔ debet determinari 7 distingui vt. j. subjciā. Dinidit principaliter ī quatuor ptes. In prima ponit arēgam seu exordiū decisū. In scda ibi sane. narrat factuz electōis 7 postulationis. In tercia ibi neq̄. ponit ꝓmissionis cām. In q̄rta ibi p aplica scripta. ꝓmissionis formā. Et ℔ vltima ps subdinidit. q: primo ponit ꝓcessū. quem faciet delegatus partibus inuitis. secūda ibi. et si ptes. ponit diffinitionē quam faciet si ptes cōsentiēt q̄tuor casus declarādo. 7 secūdus est ibi q' si. tercius ibi si ꝟo. quartus ibi nisi. Et ꝑ intellectu lr̄e incipe ꝑ casum in ecclesia constātinopolitana tūc vacante erāt. xxv. canonici oēs hñtes vocē in electōe qui tractātes de substitutōe futuri patriarche mutuo cōsensu conuenerūt vt ad electōem faciendā admitterēt. vij. ꝓpositi ꝑ se aut ꝑ eoz ꝓcuratores. Jtē q' admitterēt duo ꝓcuratores ꝑ singulis plātis ecclesiaz cōuentualiū ita q' quilibet plātus haberet vocē in electōe. 7 tūc tpis ecclesie cōuentuales habebāt. xvj. plātos. Jtē q' oīb⁹ ꝓputatis oīes erāt. xlviij. voces. quaz. xvj. elegerunt plebanuz sancti Pauli de venetijs. vij. ꝟo prepositi 7 nouem canonici 7. xvj. plāti. 7 sic numero. xxxij. postulauerūt archiepm eradinen̄. ī patriarcham. vigore huius discordie ptes ꝙstituerunt se apud romanū pontificē. 7 qm̄ ī curia nō potuit fieri fides de meritis electi 7 postulati. nec d' studijs seu zelo eligentium 7 an ꝓpositi 7 plāti fuissent admissi de consensu omniū. nec etiam plene de numero eligentium 7 postulantium papa cōmisit banc causaz decidendam cuidam notario suo. i. ꝓtbonotario cui primo mandauit absolute vt de meritis electi et postulati 7 de animo seu studijs eligentium 7 postulantiū. 7 respectu electi 7 postulati deberet fieri inquisitio vbi nati fuerunt 7 diutius cōuersati. nā ibi melius hī moz noticia. facit. xix. q. ij. ī. c. duo. 7 §. c. postq̄. respectu ꝟo ipōrum eligentiū 7 postulantiū fit inq̄sitio ī loco vbi celebrate fuerūt electio 7 postulatio. ¶ Nō in ꝟo. et si ptes cōsenserint ibi d' mutuo cōuenisse cōsensu. q' electores pñt cōi consensu coīcare exīneis ius eligēdi ī electōne q̄ imminet fiēda. nā quemadmodū pñt totā pātē ī compromissarios trāsferre. vt in. c. causaz. 7 ī. c. ī causis. §. c. cū similiby. ita 7 fortius debēt posse cōicare pātem aliquibus vt vnā cū eis coeligāt. dixit tm̄ ℔ Cōpost. nō. ꝟbum q' ad ℔ vt exīneis coīcet istud ius eligēdi oportet q' oīs electores cōsentiāt. vñ vno discrepāte nō pōt aliqs admitti vt habeat vocē in capl'o. q: interest cuilibet ne forinseci admittant cū ex hoc diminuat cuiusq; pātas. ꝑ ℔ facit iste tex. in ꝟ. mutuo cōsensu. ad idem facit. c. q: ꝓpter. j. e. 7 sup̄. e. c. ī causis. vbi le. 7 nō. q' nec cōpromissum pōt fieri nisi oīes electores cōsentiāt. vñ vno ꝙdicēte impedit cōpromissū. q: fit ꝓindiciuz cuilibet singulariť ex trāslatōe pātis in cōpromissarios. et ex hoc collige q' maior ps vniuersitat' nō potest aliq̄d statuere in ꝓiudiciū iuris singuloz. dicit tm̄ Compost. q' maior ps posset inuita minori parte aliquos admittere ad consulendū licet nō q̄ ad eligendū. ar. in. c. obeuntibus. lxiij. di. nā ꝑ ℔ nō fit ꝓiudiciū alicui. imo iura consulūt vt adhibeant cōsiliarij. vt. d. c. obeuntib⁹. 7 ℔ bñ nō. nam nō solum ꝓcedit ī actu electōis sed etiam ī aliis explicādis ꝑ quālibet vniuersitatē sclārē vel eccl'i, astica. militat eīm sp rō ꝑall'. Ex ℔ etiā inferť q' ī cōcilio gnāli pñt plāti de iure hñtes vocē decisiuaz admittere simplices clericos al's voces nō hñtes. Quz vtq; possint admittere aliq̄b⁹ discrepantib⁹ distingue vt sup̄ dictū ē. vñ puto q' qlibet natio ꝑ se posset aliq̄s admittē ad ꝓsulēdū vel decidēdū ſm distinctōz ꝑdictā. 7 q̄ sunt de iure hñtes vocē decisiuā vel cōsultiuā ī concilio gnāli dicā plenius. ī. c. gue. j. de ꝓbē. in lec ¶ Nō q' ī electōe patriarche vel epi. ꝓpositi 7 alij plāti eccl'az conuentualiū nō habētes vocē pñt admitti de gr̄a vt ℔. Et ī eo q' ist e tex. ponit ꝓpositos 7 plātos ecclesiaz conuentualium vt distinctos colligit q' text. iste loquit de ꝓpositis nō hñtib⁹ collegiū sub se. al's essent plāti eccl'az cōuentualiū nec diuersificarent a plātis. vñ pt̄ iste tex. intelligi de ꝓpositis q̄ solēt esse ī ecclesijs cathedralib⁹ hñtib⁹ ibi simplicē dignitatē vel psonatū seu bñficiuz simplex put cōsuetudo varia viget ī diuersis ecclesijs. Et ex ℔ intellectu 7 ex tex. nō q' ꝓpositi qui al's nō sunt canonici nō hñt de iure vocē in capl'o. soli eīm hñtes ius canonie faciunt capl'm 7 vnū corpus cum epō. vt in. c. nouit 7 in. c. quanto. de his que fi. a plā. dixi in. c. ij. de instī. nisi aliud habeat cōsuetudo. vt le. 7 nō. in. c. cū olim. d' re iudi. ¶ Nō ibi 7 duo alij. q' pl'es electores pñt ꝙstitue vnū vel duos ꝓcuratores q̄ habebunt tot voces q̄t sūt voces constituentium. vñ potest vnus ꝓcurator habere. x. voces vel plures si tot electorum sustinet vices. et idem dicendū ī concilio generali vel ꝓuinciali. pñt eīm ex cā constitui ꝓcuratores ꝑ absentib⁹ vt dicā ī. d. c. ꝑuē ¶ Nō ibi totq; tunc tpis ꝛc. q' vbi diuersa corpa cōiungūt ī vnū ad aliquē actū explicādū nō vt diūse vniuersitates sed vt faciūt vnū corpus cōputant' voces ꝑ capita 7 nō ſm corpa. 7 ī hoc tene bñ mēti istū tex. ℔ eīm conueniebāt tria corpa. erat eīm capl'm ꝑ se. Jtē vniuersitas plātoz eccl'iaz cōuētualiū 7 ꝓpositi. 7 tm̄ ad validitatē electionis nō req̄rit maior ps corpoz sed cōsideraf numerus singuloz qō nō cōtingit ex alio nisi q̄a nō cōueniūt vt diūsa corpa. ß vt faciant ī ℔ actu vnū corpus. sike cū cōueniūt boies diūsoz officioz vigore alicuius statuti ad aliq̄d explicādū. nā si conueniūt in illo actu vti vnū corp⁹ fatē bñe maiorē ptē singloz licet nō

¶ In glo.j.ibi sine aliq̃ intuallo.nō singulariť istā glo. iūcto tex.q ꝓfessio ꝓcuratoris pť incōtinēti reuocari p dōm aliť de errore ꝓfessiōis nō docto. idē dic ī ꝓfessiōe ꝑtia.vt hēs glo.nō.7 mēti tenēdā i.c.fi.de iureiur.lib. vj.i ✠.iusta.7 i.c.si apud.xxxij.q.j.ex intuallo aūt nō pť reuocari cōfessio ꝑtia aut ꝓcuratoris nisi doceat ō errore.de quo dicēdū.vt i.c.fi.j.de cōfess.7 sic alio mō posset itelligi ista lra q fuit reuocata ex intuallo docto tm̄ de errore. ¶ Sed op.ex glo.vī em̄ q sufficiebat instrm̄ ad fundandā intētōz postulantiū.hz em̄ parēvim cū testib⁹.vt i.c.cū ioānes.de fi.instru.7 i.l.i exercendis. C.e.ti. ¶o.multiplex dať ħ p doc. nā ꝑ pōt intelligi q istud instrm̄ nō erat originale. ß trāsumptū sine debita solēnitate 7 sic nō faciebat fidē.vt i.c.j.de fi.instru.q̃ solutio mihi ñ placet p tex.ibi publicū instrm̄.vl' secdo forte ex alia pte eligētiū aliq̃ canonicū obijciebať ꝰ illud vel ť'cio licet p instrm̄ cōstaret ō nūero postulātiū ñ tm̄ ꝓstabat an ꝓpositi et ꝑlati fuissent admissi ad eligendū mutuo ꝓfessu electi nec 7 postulati nec de studijs eligentiū merito papa nō obstāte illo instrō ꝓmisit cāz put hz ī tex. ¶ In glo.ī ✠.ꝓsenserit ī fi.intellige istā glo.ſm ea q̃ dicent' ī glo.ī ✠bo ꝓfirmes.nā glo.ħ dixit ista ✠ba secundo opi.suā q ista decre.cōtineat quādā spālē.prohibitionē 7 nō ius cōe.ß tu dic vt dicet' ī pal.glo. ¶ Glo.ī ✠. p alios ī fi.ħ glo.sentit q isti tres erāt impediti.iō potuerūt ꝑcuratores ꝓstituere. ¶of.dicit ħ nō.q duplicez grāz capl'z fecit istis exīneis.ꝑ q: admiserūt eos ad eligēdum.sc̄do vt possint p alios intēlligi.7 idē sentit ħ ¶nn. dicēs.q sic impedit⁹ pōt de iure ꝑcuratorē cōstituē.vt i.c.q: ꝑť.j.c.ita nō impedit⁹ cōsentiētib⁹ electoribus.vt ħ.7 tene ī ħ sp mēti istū tex.iūcto dicto ¶nno.7 goff.q electores pñt facē grāz vt nō impedit⁹ cōstituat ꝑcuratorē.facit qđ ī sili nō. ¶o.an.ī regla qđ alicui ī mercu. vbi tz q licet iuito collegio nō possit ꝙs ꝓstituere ꝑcuratorē nisi aliquē de ipō collegio.tm̄ ꝑť capl'm ꝓsentire vt cōstituat exīneū. Quid ať vbi ñ ē seruāda forma .c. q: ꝓpter: vide qđ dixi p⁹ ¶o.an.ī.c.cōstitut⁹.j.de appel. ¶ In glo.in ✠.duo ibi singl'r.p q̃libet.vult dicē q hēbāt isti ꝑcuratores tot voces q̃t erant ꝑlati q̃ erāt.xvj. fm glo.7 iō dixit q erāt.xvj.q̃a exq̃ elect⁹ hēbat.xvj.canonicos electores et postulātes hēbāt.ix.canōicos.vij. ꝓpositos 7 oms ꝑlatos nō poterat hīe duas ptes nisi p̄ lati ad minus fuissent.xvj.q̃a.vij.ꝓpositi.7.ix. canonici cōstituūt.xvj.vñ ad faciendū.xxxij.voces requirunt' alie.xvj.7 ħ cōputatio facit p.j.dicēdis. ¶ In glo.ī ✠. totq̃ erūt.ī fi.nō bn̄ istā glo.quā sequūť coīt doc.7 maxime ¶ost.q̃ dixit q ī his q̃ cōpetūt ꝑlatis rōe cōsuetudinis maxime ꝓ ius inducte nō succedit capl'm sede vacāte.sc̄d⁹ ī his q̃ cōpetūt de iure cōi. q̃ casu loquūť ꝓria alť.ī glo.7 idē dic de his q̃ cōpetunt ꝑlato alio iure spāli.nā nec in illis succedit capl'm.vt i.c.vex.de so.com.7 vide qđ ibi diri.7 tene mēti ī ħ istū tex. iuncta glo.vt si aliq̃d grōse cōcedit ꝑlato illud nō transeat ī capitulū sede vacāte. ¶ In glo.in ✠.duplo maiorē ibi nisi due ptes.nō glo.nā tacite exponit tex.in eo q facit mētōez de numero duplo maioꝝ.nā dī duplo maior qñ cōcurrūt ꝑ illa pte due ptes vniuersitatis.vt.ſ.diri.7 de mā hd dic vt ſtatī dicā ī glo.ſc.7 ī fi.glo.7 ō ħ vide bo.tex. i.c.si qñ.j.e.li.vj. ¶ In glo.in ✠.cōfirmes.ħ glo.cōcludit ī effectu q ħ decre.i duob⁹ nō cōtineat ins. ß q̃ndā ꝓuisionē pape spālē q̃ debebat sortiri effectū ex ꝓsēsu ptiū dūtaxat.ꝑ in eo q electio ħ facta nō a maiori pte capli cōfirmať qñ postulatō ñ fuit facta a duab⁹ ptib⁹ scdo ī eo q ħ postulatio videť admitti de iure cōi.naz postulatio sp̄ innitiť gr̄e etiā si sit facta ab omnib⁹ vl' a duab⁹ ptib⁹.vt le.7 nō.i.c.pe.de postu.ꝑla.7 hāc tenuit gui.na. ¶ Sed ꝫ hūc intellectū facit tex.ſ.i ꝓemio. vbi dr̄ q hec cōpilatō fuit facta resecatis oīnibus superfluis.ß si nō cōtineret ins cōe.7 q cōsēsus ptiū solū adhibeť ħ q̃ ad decisionē nō quo ad modum decidendi 7

ꝓueniat maior ꝑs ipōz corpoꝝ. secd⁹ dic qñ diuīsa cōrpora ꝓuenirēt ad aliquē actū explicādū tāq̃ corpa diuīsa.nō ať vt faciāt tūc vnū corp⁹.nā ad validitatez act⁹ nō sufficit tūc maior ꝑs singulorꝝ.ß oz q cōueniat maior ꝑs ipōz corpoꝝ vt si sunt tria corpa ꝓueniat saltez maior ꝑs duoꝝ corpoꝝ.ꝑ ħ vide bo.tex.iūcta glo.ī.c. pastoralis.j.rnſo.de rescrip.et qđ ibi dixi.iō nōnť dicit ħ ¶o.an.q si electio spectaret ad certū ꝑlatum,p tertia pte.7 ad capl'm,p alia tertia pte.7 ad cler̄ ciuitatis ꝓ reliqua tertia pte nō sufficit ad validitatē electionis q electus hēat totū cler̄ 7 minorē ptē capituli licz ipi sint plures numero.7 q: ī ħ exēplo nō ꝓcurrit nisi vna vox q: clerus tot⁹ nō hz nisi vnā vocē.capl'm ✠o aliā.sed nō pōt dici capl'm vbi nō est maior ꝑs.vt in.c.j.de his q̃ fi. a ma.par.ca. Itē si ꝑlat⁹ 7 maior ꝑs capli eligerēt vnuz 7 clerus cū reliqua pte capituli eligeret aliū valeret electio facta a ꝑlato 7 a maiore pte capli.licet ī numero ꝑsonaꝝ isti essent pauciores alijs.q: vt prędixi hic hī respect⁹ ad corpa 7 nō ad capita ꝑsonaꝝ.idē dicēdū hodie in concilio gn̄ali.naz ꝓcedit ꝑ natōes.7 sic p corpa. nō autē p capita.oportet em̄ ad validitatē actus q cōcurrat maior ꝑs nationū.licet forte in maiori pte nationū essent pauciores numero. vt q: forte alie nationes dissentiētes sunt plures in numero ꝑsonaꝝ.et ħ bn̄ nō. Ex varijs autē circumstātijs poterit comphendi an isti cōueniāt vt diuersa corpa.aut vt faciētes vnū corpus. si em̄ dant' voces in vnū nō pť dici nisi vt conueniunt tāq̃ vnū corpus. ¶ Nō 7 tene mēti semp istū tex. quo ad ꝓncipalē sui mām q vbi ꝓcurrūt electio 7 postulatō ī eadē eccl'a data idoneitate electi 7 postulati ꝑfertť postulatio si ē facta a duplo maiori pte capli al's ꝑfertť electio licet nō sit facta a maiori pte capli. 7 dī facta a duplo maiori pte qñ ē facta a duab⁹ ptib⁹ capli.vt puta si er̄.xxx.canonicis.xx.postulant 7.x.eligūt.vñ nō requirť excessus vltra duas ptes.7 sic ista ✠ba maior ꝑs duplo alibi declarant' vt reportēt duas ptes tot⁹.vt hī ī sili ī c.licet.ſ.c.7 ī.c.indemnitatib⁹.j.e.li.vj.tenet ¶o.an.ī.c. si qñ.j.e.li.vj.in nouella.7 sentit ¶nno.ħ.q̃re aut ꝑ ferať hec electio facta a mīore pte capli ꝯ.c.q: ꝓpter .j.c. dicā statim cū glo. ¶ Nō ibi postulationē admittas iūcto tex.ibi 7 electōem ꝓfirmes vnā diam int' electionē 7 postulationē.nā postulatio nō cōfirmať ß admittiť.7 ħ admissio hz quasi vim electōis 7 ꝓfirmatōis.ß electō cōfirmať.diuersitatis rō.q: postulatio nitiť gr̄e.nec p eā initiať mr̄imoniū spūale sed ē quedā ꝑcuz potrectio apud ꝓncipē vt de postulato,ꝓuideat.vt diri i.c.j.7 super ℞ica.de postu.ꝑla.ß p electōz initiať mr̄ionū spūale.vt in.c.cū inter canonicos.ſ.c.7 in.c.fi.de trāsla.prela.7 acq̃riť ius electo.vt nō.glo.ī.c.q̃nto.lxiij.dist.naz electores consentiunt in electū tāq̃ in spōsuz.nō sic faciunt postulātes.q: postulatō fit de eo q̃ iure cōi ꝓpter aliq̃d impedimētū nō pōt ecclie ꝑfici. de quo vide qđ plene dixi in.c.fi.de postu.ꝑla.vbi plene dixi q̃ debeāt eligi 7 q̃ debeāt postulari. ¶ Nō ibi ipm archiepm absoluas ⁊c.practicā que hodie seruať in curia romana ī trāslatōe epoz.nā primo absoluiť a vinculo ecclie sue cui mr̄imonialiter ē obligat⁹.vij.q.j.sicut.7 postea ꝑficiť ecclie ad quā trāsferet'.sile hz in.c.bone.ij.de postu. ꝑla.7 in.c.post translatōem.de renū.7 hec practica ē de iure.vt nō. ¶o.an.ī regula qđ alicui grōse.ī mercu. nō em̄ pōt de iure alteri ecclie ꝑfici remanēte ꝑoꝝ vinculo.q: sic ꝓiugatus nō pť ꝓsentire in scdaz vxorē nisi absoluať a prima.ita nec eps ꝓsentire ī scdam cōiugē spūale nisi absoluatur a ꝑma.ꝑ ħ di.c.sicut.xij.q.j.7.c.nisi cū pridē.de renū.dicerē tm̄ q alio nō expsso trāsferēdo papa vnū epm ad aliū epatum tacite videť ipm absoluē a ꝑori vinculo nisi aliud exprimat.ar.bo.ī.l. illud.ff. de acq̃.here.7 ī.c.cū renunciať.xxxij.q.j.tenet glo. quā nō in.c.relatio.xxj.q.j.alia q̃ possent colligi ex reliq̃ pte.c.examinabo plenī⁹ sup glo. iō plura hic nō colligo.

ad ꝫria q̄bus cauet nō valē electōꝫ nisi fieret a maiori pte capli. rñdet Jnn. q̄ illa regula nō ꝓcedit qñ electō concurrit cū postulatōe. tunc em̄ seruari dꝫ quod ℔ dī q̄ si postulatio nō sit celebrata a duab⁹ ptib⁹ dꝫ confirmari electō facta a maiori pte q̄s tercia pte. Vel ꝑ dici ꝙ scdo ꝑm eū q̄ regla ista nō fallat ℔. q̄ iura ꝓtraria dū dicūt de maiori ꝙ sanioꝛi pte dictio ꝓꝺꝫ exponi ꝑ. i. q̄i sentiat sufficē ad validitatē electiōis q̄ fiat a sanioꝛi pte licet nō a maiori numero. ℔ tñ vltimū coīter nō recipiē. q̄ cū iura req̄rāt cōiē illa duo coplatiue esset impꝛopriare ꝙ extoꝛq̄re lr̄am exponere ꝙ. p. i. ꝑ ℔ adduco tex. singularē i. c. eccla. el. j. j. e. vbi intantū req̄riē maioꝛ ps respectu numeri q̄ nō valet electio facta a maiori pte ptiū compatōe minoꝛ. ℔ dꝫ fieri a maiori pte totius capli. ad idē. c. j. ꝺ bis q̄ fi. a ma. par. ca. ꝙ. l. qꝺ maioꝛ. ff. ad muni. doc. tñ sequunt primū dictū Jnn. vt ℔ decre. ꝓtineat ius hodie obseruandū i silib⁹ casib⁹. Et vt clare habeat mā bn⁹. c. videam⁹ ꝑ istos q̄tuoꝛ casus q̄ exꝑsse decidunt i tex. ꝙ ꝑter videbimus magis dubitabiles ꝑ quoꝛ decisionē declarabiē intrinsece mā huius. c.

¶ Primus casus ex decisis ℔ ē. q̄ si postulatio ē facta a duab⁹ ptibus data idoneitate psone postulati ꝙ seruata forma debita dꝫ admitti postulatō ꝙ reiici electō facta a ꝛcia vel minoꝛi pte. Et rō hui⁹ casus ē. q̄a potētia capl'aris seu vniūsitatis ꝓsistit i duabus ptib⁹. vñ i tercia pte nō ē aliq̄ ꝛt⁹ capl'aris. vt in. l. nulli. ꝙ. l. plane. ff. qꝺ cuiusq̄ vni. no. adeo q̄ a p̄incipio vniūsitas pōt ex duab⁹ ptibus ꝓstitui. vt i iuribꝫ ꝑal. et dixi plene i. c. cū nob. sup̄. e. vñ licet postulatō sit via extraordinaria et electō ordinaria. tñ exq̄ ꝛt⁹ capl'aris insequit illā viā extraordinariā illa ē ꝑferēda. ꝙ ℔ sensit glo. p̄cedēs post prin. nec ob. q̄ postulatio innitat gr̄e. q̄ p istū tex. nō tollit i aliquo ius supioris. ℔ eū nō dī q̄ supioꝛ teneat admittē postulatōꝫ. vñ potit supioꝛ reiicē si ñ vult gr̄az facē. et sic tollit ꝓtiū qꝺ glo. ℔ formabat circa fi. vide tamē ad māz bo. glo. i. c. cupiētes. §. pe. j. e. li. vj. q̄ dic̄ q̄ si postulatio fit ab oībus vel a duabus ptib⁹ ꝙ ex cā putatiue celitate vel vtilitate eccle tūc postulatō a gr̄a gnāli dependet. de q̄ i. c. sedes. de rescrip. vñ dī iniuriaz facē supioꝛ eū nō admittēdo. Si ꝛo nō ē facta a duab⁹ ptibus vel nō ex cā tūc dependet a gr̄a spāli. ꝙ dic vt ibi plenius nō.

¶ Secꝺs casus q̄ decidit ē q̄ si postulātes nō faciūt duplo maioꝛē numeꝝ ꝑferet electio si ē facta de idoneo. et sic innuit q̄ electō facta a minoꝛi pte capli exq̄ est facta a maiori tercia pte venit ꝓfirmāda. ꝙ iste ē casus difficilis ꝓpter regulas iuris resistētes de q̄b⁹ sup̄. Dꝫ dic q̄ rō decidēdi de iure potuit esse. q̄ nō datis duabus ptibus postulātiū nō ē ibi repire potētiā capitularē ℔ aliqd de ꝛtute capitulari repiet nūc i pte eligentiū cū hēat aliqs ꝺ duabus ptibus. ꝙ habito respectu. q̄ puidet ipi eccle ꝑ viā ordinariā ꝙ meliori mō q̄ fieri pōt. s. consentiēdo in electū tanq̄ i sponsū aliꝭ psistētib⁹ i via extraordinaria ꝑferēda ē merito ipa electio vt citꝰ puideat eccle viduate. q̄re imputādū sit maioꝛi pti capli q̄ elegit viā extraordinariā ꝙ psistit i ea. tñ negari nō ꝑt q̄n decisio istius casus ꝓueniat cōibus regulis iuris. ℔ potuit emanasse rōibus p̄dictis p̄sertim in fauoꝛē eccle ne diu remaneat sine pastoꝛe. ꝙ ℔ facit ad alia. j. dicēda.

¶ Tercius casus q̄ postulātes faciunt duas ptes. ℔ postulatus ignoꝛātib⁹ postulātibus erat indignꝰ. ꝙ tūc dꝫ reprobari postulatio. q̄ facta de indigno. ꝙ etiā electō a ꝛcia pte vel minoꝛi nō dꝫ ℔ casu ꝓfirmari. q̄a cū due ptes postulātes nō sint ꝓuate tota ptas capl'aris nō remāsit i eis. vt i. ꝺ. l. nulli. ꝙ. l. plane.

¶ Quartꝰ casus ē q̄n oīes postulātes aut maioꝛ ps postulauit scienter indignū. ꝙ electꝰ a ꝛcia pte ē idoneꝰ. ꝙ tūc dꝫ electio ꝓfirmari vt ℔ i fi. lr̄e. ꝙ istius casus ē difficile videre cāz q̄re confirmet electō facta a ꝛcia pte vel minoꝛi cū vt sup̄. dixi i ꝛcia pte nō ē aliq̄ potētia capl'aris.

¶ Glo. fi. quā multi nō bn̄t q̄ ē sup̄ ꝛbo ꝓfirmes. sentit ꝙ bn̄ iudicio meo q̄ iō ꝓfirmat ℔ casu electio. ꝺa repit facta a maioꝛi pte ꝛtoꝝ q̄ habebāt ius eligēdi. vide Jnno. ℔ ꝙ licet ℔ exꝑsse nō colligat ex lr̄a cum tex. i hoc nō reddat rōez. colligit tñ tacite ex computatōe quā sup̄ feci. nā electoꝛes erāt. xvj. ꝙ potuerūt ignoꝛātes postulātes ad plus erāt. xxij. maioꝛi pte postulantiū postulātes sciēter indignuz nō potuerūt ignoꝛātes esse vltra. xv. q̄ ad minus. xvij. postulauerūt sciēter indignū aliter ipi fecissent maioꝛē ptem ex. xxij. repit ꝑ hoc casu electio facta a maioꝛi pte oīm qui habebāt ius eligēdi. q̄ postulātes sciēter indignuz fūt ꝓuati. vt i. c. j. sup̄ de postu. ꝓla. remāsit ꝑ tota ptas penes alios ex q̄b⁹ electoꝛes erāt plures numero cū sint xvj. vñ decisio huius casus ꝓuenit coībus regulis iuris Sed dubium est ꝙ sit iste q̄ntus casus vltra tex. maioꝛ ps duaꝝ ptiū postulantiū postulauit sciēter indignū. ℔ illi qui postulauerūt ignoꝛāter sunt plures nūero q̄ elige̅tes. pone exemplū ex ē minos lr̄e q̄ ex. xvij. q̄ erāt i capitulo dū elegerūt. x. postulauerūt indignū ex q̄b⁹ maioꝛ ps sciēter postulauit ita q̄ ignoꝛātes saltē erāt q̄tuoꝛ q̄ sunt numero plures q̄ duo q̄ elegerūt. nūq̄d isto casu debeat ꝓfirmari electio exq̄ postulatio fuit facta a duabus ptib⁹. ꝙ maioꝛ ps postulauit sciēt indignū. Jnno. dicit q̄ isto casu sunt reprobāde electō ꝙ postulatō cū electio nō sit facta a maioꝛi pte ius bn̄tiū. vel ꝑm eū ꝑt dici q̄ abiecta subtilitate stādū sit simpl'r ꝛbis hui⁹ lr̄e. q̄si dicat q̄ sit electio ꝓfirmāda cū text. ℔ simpl'r dicat electōem ꝓfirmandā. cū maioꝛ ps postulātiū postulauit sciēter indignū. qꝺ tñ vī absurdū ꝑm Cōpost. q̄a sequeret ꝑm istū vltimū intellectū q̄ si ex. xl. postulāti⁹ bus vn⁹ solus elegisset ꝙ. xxj. postulassent sciēt indignū q̄ electō vnius ꝓfirmaret i p̄iudicium. xxj. q̄ postulauerūt ignoꝛāter indignū. pōt tñ dici ꝑm eū q̄ tūc ignoꝛātes faciūt electōꝫ reiici cū ꝓstituunt numeꝝ duplū maioꝛē respectu eligentiū. ꝙ ita recitādo trāsiuit simplicit Jo. an. Do. an. vī velle nō curandū q̄ electoꝛes ℔ casu sint pauciores numero. q̄a exq̄ maioꝛ ps postulantium peccauit. ptās em̄ accrescit oībus tā ignoꝛāter postulātibus q̄s eligētibus. ꝙ sic electoꝛes sunt vlt̄ ꝛciā pt̄ē habito respectu ad pt̄atē q̄ eis accreuit.

¶ Adūte q̄ ℔ cēt ex tēdē scdm casū p̄dictū vt electio sp ꝑferat q̄ñ postulātes nō constituūt duas ptes. quod etiā sensit Cōpost. ℔ ꝑfecto nullo iure ꝓbat ℔. nā iste tex. fundauit se super maioꝛi pte sciēt postulātiū indignū hūdo respectū ad ꝓputatōꝫ sup̄ factā q̄a electoꝛes remanebāt pt̄es numero respectu oīm apꝺ quos residet pt̄as. ideo electō debet ꝓfirmari ꝑ cōes regulas iuris q̄ nolūt neq̄ electōꝫ neq̄ alia vniūsitatis negocia bñe vim ꝙ effectuz nisi explicent a maioꝛi pte. nec ob. id qꝺ dictū fuit in scḋo casu. q̄ cū ille sit exoꝛbitās a iure nō debet ad alios casus trahi vbi saltē nō est oīmoda ꝙ eadē rō. q̄ aliꝭ nō debꝫ ius correctū extēdi. vt in. l. q̄ ꝫ. ff. de legi. ꝙ ꝑ glo. i. c. j. ꝺ tēp. oꝛ. li. vj. ꝓcedit em̄ casus scḋs q̄ñ a p̄incipio postulatio nō fuit facta a duabus ptibus. ℔ q̄ñ postulatio fit a p̄incipio a duab⁹ ptibus licet iuris fictōe illi q̄ postulauerūt sciēter indignū nō debēt ꝓputari in numero. tñ negari nō ꝑt q̄n in facto in pte postulātiū ꝓcurrāt due ptes. iō nō dꝫ admitti electō facta a ꝛcia pte cū habeāt i oppositū ꝓdictoꝝ duaꝝ partiū saltē i facto. nā i multē casibus iuris cōsideraē numerus in solo facto cōsistens licet nō sic quo ad iuris effectū vt ꝓbat i cle. qꝺ circa. ꝺ elec. ꝙ in. c. indēnitatibus. §. q̄. eo. ti. lib. vj. merito aliud dꝫ esse i electōe q̄ñ repit facta a maioꝛi tercia pte habito respectu ad oēs de vniūsitate q̄ postularūt q̄s q̄ñ ē facta a maioꝛi ꝛcia pte fictōe iuris ꝙ nō q̄ ad veꝝ numeꝝ. ꝙ hāc pt̄ē sensit Jo. cal. ℔ dicēs ꝙ bn̄ iudicio meo q̄ nūq̄s electō facta a maioꝛi pte capli dꝫ confirmari nisi q̄ñ ꝓcurrit cū postulatōe q̄ a p̄incipio ñ fuit facta a duabꝫ ptibus nūero.

Et ex ℔ etiā infert ad. vj. casum sat̄ etiā dubitabilē. pone q̄ postulatio fuit facta a duabꝫ ptib⁹ minoꝛ ps postulauit sciēter indignum. maioꝛ ꝛbo igno-

rāter nūquid electio sit ꝓfirmāda: iste tex. vī tacite a ꝯrio innuē q nō. qr dicit electōes confirmādā qñ maior ps postulantiū postulauit sciēter indignū. secꝰ si minor ps postulauit sciēter indignū. ⁊ istud ar. a ꝯrario sēsu optīe pt̄ ꝓcedere qñ maior ps ignorās facit duas ptes eligētiū. puta si ex. xij. habētiby ius eligēdi duo seu tres postularūt sciēter alīj numero. vij. postularūt ignorāt ꝫ casu nō est equū q confirmet electio duox cū remaneāt circa ignorātes due ptes respectu eligentiū. Sed dubium ē q̄d si ignorātes nō faciāt duas ptes respectu eligentiū nūquid debeat electio ꝓfirmari: dicit Jo.an. posse dici q sic p id qđ dī i casu scđo. nā vbi postulatō nō fuit facta etiā ꝺ idoneo a duaby ptibus p̄fert electō vt ibi ḡ potius p̄ferēda ē ꝫ casu electio cū postulatō sit facta de indigno nec repiat facta a duabus ptibus cū nō debeant ꝓputari i numero illi q sciēter postularunt Vel pōt dici ꝺm eū standū esse simplr ꝛbis hui⁹ lre cū nō distinguat ꝫ simplr innuat q exq̄ minor ps tm̄ deliquit nō ē electio ꝓfirmāda. ⁊ ꝓ ꝫ facit qđ nō. Innoc. ⁊ Ioꝑ. q̄ dixerūt priuatos ꝓputādos i illa electōe exq̄ p̄ nationē incurrūt. q̄si dicat satis esse q ista postulatō fuerit facta a duaby ptibus. ꝫ certe ista cōsideratio nō ē bona. qr si isti priuati ꝓputārent i numero ad effectū repellēdi electōz factā a t̄cia pte eodē mō ⁊ pari rōne deberēt cōputari i nūero qñ maior ps postulauit sciēt indignū. ⁊ tñ ꝫ ē falsuz. qr ꝓualet electio facta a t̄cia exq̄ maior ps postulauit sciēt indignū. vt ē i ter. Do.an. p diūsitatis rōe habuit vnā cōsiderationē satis debilē iudicio meo. dixit em̄ q qñ mīor ps duax ptiū postulantiū postulauit sciēt indignū. p̄tas istox accrescit alīs q̄ postulauerūt ignorāter. qr ibi repit potētia capl'aris merito reiicit etiā electio. qr repit solū facta a t̄cia pte. sed qñ deliqt maior ps postulātiuz tūc p̄tas illox accrescit pit oiby tā ignorāter postulātiby q̄ eligētiby cū ñ repiatur potētia capl'aris i alia pte tm̄ exq̄ maior ps deliqt. vñ electio ꝛtute p̄tatis supueniētis ex delicto aliox repit facta a maiori tercia pte. ⁊ ꝫ ē sua intētio licet p ꝛba magis obscure plata. ꝫ vt dixi nō placet mihi ꝫ ꝓsideratio. qr cū oēs sint i capīo et eodē cōtextu eligūt seu postulāt nō apparet rō q̄re p̄tas delinquētiū nō accrescat oiby sil'i oi casu. p̄sertī qñ pr⁹saltez p momētū fuit pnūciata postulatio. nā ilico p̄tas accrenit alīs nō delīquētibus iux nō. i. c. ꝓgregato. j. e. ⁊ ideo dicas vt etiaz sensit ꝫ Gal. q electio nūq̄ ē cōfirmāda. nisi sit facta a maiori pte oīm q̄ nō deliquerūt. vñ si ignorātes qui postularunt remaneāt plures numero q̄ sint eligentes dz reprobari electio ⁊ postulatio. licet ignorātes nō cōstituant duas ptes. nec ob. qđ hī i scđo casu. qr vt dixi cū exorbitat a iure nō dz extēdi. ꝫ solū ꝓcedit qñ a principio cōputat' oiby vocby postulatio nō fuit facta a duabus ptibus. ⁊ tūc electio facta a maiori t̄cia pte q̄ ē vere maior t̄cia nō solū q̄ ad iuris effectū ꝫ etiā q̄ ad factū ni si a maiori pte capīi seu hñtiū ius capitulādi. debet em̄ restringi ius nouū q̄ntū fieri pt̄ vt minus corrigat cōes iuris regulas q̄s fieri possit. vt i regula odia. de reg. iur. li. vj. ⁊ in. l. p̄cipimus. in fi. C. ꝺ appel. ⁊ ex p̄dictis habet clare intellectus huius. c. ⁊ mā. In glo. i ꝛ. p̄sumptōne i fi. tene mēti hāc glo. q approbat⁹ ad dignitatē epāle nō ꝓ hoc cēset approbatus ad archiepāle vel maiorē Et sic habes ex glo. q maior idoneitas req̄rit in archiepō vel p̄iarcha q̄s in epō. ꝫ ꝫ qr ista habēt ampliorez iurisditōz cū archiepūs habeat sub se plures epōs. p̄iarcha habet sub se plures puincias. ⁊ sic plures epos ⁊ archiepōs. epūs antē solū p̄est dioc. ⁊ vbi maior imminet cura ibi maior idoneitas req̄rit. ar. in. c. cū i cunctis. in prin. ē. e. ⁊ in. c. cū sit ars artiū. de eta. ⁊ q̄li. ⁊ ꝓ hac opi. glo. vide quod nō. Innoc. i. c. venerabilis. de excep. vbi dicit q approbatus ad aliq̄d intelligit approbat⁹ ad illa vbi eadē requirit idoneitas psonax. secus vbi maior ad idē vide quod hī in siki in. l. relegatox. in fi. ff. de inꝺic. ⁊ releg. Vel solue scđo ex̄ glo. ꝺm doc. qr potui iste epūs effici indignus post promotionē ad epatum. Ex q̄ nō q promouēdus ad aliā dignitatē etiā ꝓsilez prior debet examinari ꝓpter indignitatē q̄ potuit supuenire ex postfacto. nam vt dicit p̄s. Ex adipe ꝓcedit iniq̄tas. et vide pulcr tex. Hiero. ꝯ platos q̄ afflnūt diuitys in. c. ecclīax princeps. xxv. di. vel tercio vbicūq̄ adijcit seu vnit gradus cū possit opponi exceptō dz fieri examinatio ꝺm doc. ⁊ nō has solutōes. qr faciunt ad multa ꝛc.

Ep̄o defectu. Si illi ad q̄s spectat electō negligunt eligere p̄latū cathedralis vel regularī ecclesie infra tres mēses. primus sup̄ior eccl'am ordīabit. q si infra alios tres menses nō fecerit canonice puniet'. h. d. Et primo ponit' constitutōis causa. scđo constitutio ibi statuimus. Et ꝫ lra quatuor facit. nā primo statuit tp̄s electōi. scđo priuat negligētes ibi infra qđ. tercio ad sup̄iorem deuoluit ibi ac ipa. quarto punit sup̄iorē si negligit ibi. is ꝛo. Nō ꝓ q p̄latus eccl'ie compatur pastori. demō autē lupo rapaci. iste em̄ conat' deuorare ⁊ inuadere gregē dn̄i. p̄latus aūt tenet' pascere. scz sp̄ualiter. iuxta illud euangelicū. pasce oues meas. ē. e. c. significasti. ⁊ de multis noībus demonis nō. ē. de sum. trī. c. j. Nō scđo duo mala q̄ cōtingūt ex defectu pastoris imminet periculū aiabus ⁊ eccl'ie circa facultates suas. Nō tercio ibi eccl'a viduata. q eccl'ia carēs pastore dī vidua. p hoc. c. ij. j. de trāsla. p̄la. nā ⁊ mulier dī vidua cuius maritus mortuus est. vt i. c. vidua. xxxiij. di. si autē nō habet vir dī vacās ꝺm Jo.an. all' glo. in. c. pe. xcij. di. Sed tu dic ⁊ melius q vacās capit' pro vidua. ita exponit glo. in. l. qui cetu. ff. ad. l. iul. ꝺ vi pu. vñ mulier q̄ nunq̄ habuit maritū ex etymologia vocabuli pt̄ appellari vidua. dī em̄ vidua q̄si sine viduitate. sicut vecors sine cōrde. vt dicit tex. in. l. malū i. §. vidua ff. de ꝛv. sig. sed ex cōi vsu loquendi solū appellat' vidua. cuius maritus mortuus est. sic intellige dictū. c. vidua. vñ si hodie in aliquo statuto fieret mētio de viduis intelligerē de relictis mortuis maritis. quia cōis vsus loquendi in omni dispositōe p̄fertur ꝓprie significationi vocabuli. vt in. l. libroz. §. quod tū cassius. ff. de le. iij. ⁊ i. l. cū delationis. in. §. asinā. ff. de fun. instru. nō. Bar. i. l. omnes ppl'i. ff. de iusti. ⁊ iure. ⁊ vide bo. glo. i. c. nōnulli. de rescrip. ⁊ qđ ibi dixi. ⁊ facit. c. ex lr̄is. de spō. Nō i ꝛ. statuimus. ⁊ tene semp menti q trimestre tp̄s ad eligendū seu ꝓuidendū solū habet locū quo ad p̄latū ecclesie cathedralis vel regularis. in aliis ꝛo p̄latis q̄rum cunq̄ ecclesiax vel dignitatū dat' semestre. ⁊ in eis habet locum. c. ij. j. de cōcess. p̄ben. nā q: maius est periculum in ecclesijs cathedralibus ⁊ regularib⁹ cuz ipsax eccl'ax p̄lati sint veri pastores fuit necesse citius occurrere vacatiōi ⁊ deputare tp̄s ad ꝓuisionē faciendā. Nō ibi iusto impedimento cessante. q tp̄s p̄fixum electioni nō currit impeditis. vñ cōcludūt doct. ꝫ bñ p ista text. q nō est opus petere restitutionē i integx si impedimentū duranit vltra tres mēses. vñ reiecta distinctōe q̄rūdā cōiter tenet' q siue impedimentū ꝓueniat a ꝓncipio siue post inchoatū trimestre semp impedit curs tp̄is. ⁊ ꝓ ꝫ facit. c. qr diuersitatē. j. de cōcess. p̄bē. vbi idē ꝓbat' i tpe p̄fixo ad conferēdū. Quid aūt in tpe statuto patrono ad p̄ntandū nunq̄d currit ip̄i patrono impedito vl ignorāti. dic vt dixi in. c. ij. ⁊. c. cū ꝓpt'. de iurepa. Nō ibi deuoluat'. q negligētes eligere infra trimestre p̄uātur ipo facto potestate eligendi ꝓ ea vice. vñ ꝫ nō req̄rit' aliq̄ sn̄ia. ꝫ ex iur̄ dispositōe fit ipo facto hec deuolutio. ꝓ ꝫ. c. q̄q̄. eo. ti. li. vj. Et ꝓ ꝫ dixerunt ꝫ doct. ⁊ bñ q si elapso trimestri electores eligunt. et sup̄ior ad quē facta est deuolutio ipsa electione nō cassata aliū eligit ñ valet electio facta ꝓ electores. ⁊ ē nulla post deuolutōz p̄tātis ad sup̄iorē. ꝓ quo vī tex. i. c. fi. de sup. neg. p̄la. ⁊ facit. c. licet. eo. ti. secus esset si nō essent p̄uati sed p̄uādi p sententiā. valeret em̄ electio attētata aūt sn̄iaz ꝓuatiuā. vt dicet. j. c. pr. Nō ibi ad eū q̄ ꝓ̄io

&c. q in eccla etiã cathedrali fit deuolutio in casu negligẽtie pẽtis puidẽdi nõ ad papã ꝫ ad ꝓmũ supiorem olim aũt fiebat deuolutio ad papã in eccla cathedrali. vt in. c. cũ dilectus. de ꝓcef. pbẽ. hodie secus vt ℔. qđ tñ restringit ad casũ negligẽtie. in aliis aũt casib fit deuolutio ad papã. vt in. d. c. q̃ q̃. vbi bo. tex. ¶ Nõ ibi vltra tres mẽses. q tantũ tps bz supior ad quẽ fit pẽtis deuolutio quaotũ hñt ꝑmi electores. z idẽ obseruat in semestri pẽtio in puisionib aliaꝝ ecclaꝝ. vt in. d. c. licet. de sup. neg. pla. nã surrogat⁹ doz cẽseri eodẽ iure cũ alio i cuius locũ surrogat. hinc ẽ q tenet eligere de illa ecclesia et hoies illius q̃litatis sicut tenebãt eligere ꝑmi electores. vt ẽ tex. nõ. in cle. j. de sup. neg. pla. z facit tex. ℔ i verbo de psona idonea ipsius qđẽ eccle &c. vñ sicut ꝑmi electores debẽt eligere pl̃atũ de gremio ipi⁹ eccle si ibidẽ repiatur idoneus. vt i. c. nullus. lxj. di. z i. c. q̃ sit. xviij. q. ij. legit. z nõ. s. c. cũ inter canonicos. ita z supior ad quez fit deuolutio vt hic. ¶ Nõ vltimo ibi canonice ordinare. q supior ad quẽ fit deuolutio nõ teneat ꝑcise eligere sicut ꝓmi electores. sed põt puidere eccle de pastore. z sic ꝓcedere ꝑ viaz puisionis. puidẽdo em eligit z cõfirmat. habet em iste supior electionẽ iure deuoluto z ꝓfirmationẽ iure ꝓprio. vnde exq̃ in eũ sũt iste pẽtates pẽt eas explere vnico actu. nã puisio habet vim electionis z cõfirmatõis. vt nõ. Innoc. i. c. cũ olim. de cã pos. et ꝓpri. ꝓbat aũt pdicta iste tex. i ꝛbo ordinare qđ sonat in puidere. vt i. c. j. de iurepa. doct. tñ ℔ reuocant in dubiũ nunq̃d iste supior teneat ꝓmus eligere iure deuoluto sicut tenebant electores. z postmodũ confirmare iure ꝓprio. z quidã tenuerũt q sic pẽsertim eo casu q̃ electores tenebant electionẽ factã pẽtare patrono. vt i. c. cũ terra. s. c. vt aliq̃ honorificẽtia reseruet patrono in ipa electione nõ em ℔ possent obseruari si supior ꝓcederet ꝑ viã prouisiõis. z hãc opi. tenuit ℔ egi. z pe. s. eo. cũ inter. ꝫ Compo. tenuit ꝑriũ in. c. cũ inter. pal. z idem Inno. z ℌosti. s. Jo. an. dixit ℔ primũ dictũ eẽ verũ. ꝫ scdm obseruat. Vel fm eũ pt dici z melius q optio dat supiori ꝑ quẽ modũ velit ꝓcedere cũ iura faciant mentionẽ de vtraq̃ via. z optime facit. c. si postq̃. in fi. j. e. li. vj. z in. c. si compromissari⁹. e. ti. z li. et videt tex. ℔ in verbo ordinare. et ita trãseunt ℔ coiter doc. tu vide qđ dixi in. c. cãm q̃. z in. c. cum int canonicos. s. e. z glo. in cle. si de bñficio. de pbẽ. z ꝑ do. đ ro. dec. ccl. Et posset in hoc congrue distingui q aut pẽtas eligendi z confirmãdi spectat ad supiorẽ nõ ꝓprio iure. vt puta quia pẽtẽ eligẽdi hz tanq̃ compromissari⁹ tunc ꝑmo eliget z tanq̃ supior postea confirmabit. vt in. c. cum inter canonicos. sup̃. e. z ibi ꝑ glo. z in. c. vt circa. e. ti. lib. vj. vbi glo. etiã tangit tex. tñ in. d. c. cãm. videt innuere q etiã potent procedere ꝑ viã puisionis. de q̃ vide qđ ibi dixi. Aut iste pẽtates pertinẽt ad eũ iure ꝓprio licet alt̃a cõpetat iure deuoluto. z tunc aut aliq̃d debebat obseruari ꝑ electores añ ꝓfirmationẽ electõis. z doꝫ prius eligẽ. q debet obseruare id ad qđ ꝑmi electores tenebãt. vt i. d. cle. j. nõ em debet fieri ℔ deuolutio cũ ꝑiudicio tercij als aũt vbi simplr hebãt eligere seruari pt opi. Jo. an. vt sit in optõe sua. ¶ Quero ꝓ declaratõe tex. z predictoꝝ i qbz ecclesijs bz locũ dispõ bui⁹ tex. Jo. colligẽdo dicta Innoc. z doc. hic dic q bz locũ i ecclijs cathedralibz. i. respectu ꝓncipalis pl̃ati. s. epi. nõ aũt bz locũ i dignitatibz seu i canonicatibz z alijs bñficijs sit̃ i ipis ecclesijs cathedralibus. in illis em dat semestre ad eligẽdus seu puidendũ. vt in. d. c. ij. de concef. pbẽn. z quod ibi dixi. ꝓ hoc facit iste tex. i eo q dicit. q infra tres mẽses cathedralis eccla pl̃ato nõ vacet z ibi ecclesia viduata. nõ em dr eccla vacare nec vidua nisi ꝑ mortem ꝛpi. ipse em est spõsus nõ aũt alij bñtes ibidẽ dignitates inferiores. vij. q. j. sicut. z. c. ij. de transla. pla. z ℔ tene. licet ℌost. direrit q de mẽte bz locũ etiã i dignitate inferiori q̃ ẽ i eccla cathedrali post pontificalẽ si bona eccle z epi sunt diuisa. qz solet esse liuor z inuidia inter epũm z capm. vñ timendũ ne illa dignitate vacãte pastor cõuertat i lupũ. ij. q. vij. decetero. ad fi. ℔ tñ dictũ nõ seruat de facto. vt dixit Jo. an. z bñ. et dic q nõ congruit huic lre. vt. s. dixi. Dubiũ ꝛbo maius ẽ q̃ ad ecclesiã regularẽ. nã ℔ dicit Inno. z sequũt doc. q illa dr regularis q̃ ad istũ tex. i q̃ sunt clerici vel ꝓuersi sine ꝓprio viuẽtes dummõ sit collegiata. qđ dictũ ex toto mihi non placet. nã cũ istud. c. deuiet a iure antiq̃. s. a. d. c. ij. de cõcef. pbẽ. dz stricte intelligi vt min⁹ corrigat ius antiquũ q̃ fieri possit. vt in. l. ꝑcipimus. i fi. C. de appel. ꝓpe aũt illa eccla dr regularis q̃ bz regulã approbatã ita q saltẽ clici seu ꝓfiteãt tria saltem alia cuilibet religiõis de quib in. c. cũ ad monasteriũ. j. de sta. reg. als autez si nõ ꝓfitent illa tria licet aliqđ illoꝝ triũ ꝓmittãt nõ dicunt ꝓprie hãe regulã sed potiꝰ modũ viuẽdi. vt dicit glo. nõ. i cle. j. de reli. do. z i cle. ij. de sen. ex. z tene mẽti illas glo. z vide qđ dixi sup ℟ica. de regu. ꝑterea ℔ prio bo rõne in ecclesijs regularib ꝓprie sumpt̃ bz prelat⁹ maiorẽ pẽtẽ i subiectos q̃ bẽat pl̃at⁹ eccle secular̃. nã correctio regulariũ ptinet primo loco ad pl̃atũ. vt i. c. quãto. z qđ ibi nõ. de of. or. sed prelat⁹ sclaris regulariter nõ impedit se de crimib clericoꝝ. ꝫ pẽtas ptinet ad epm̃. de quo vide quod plene dixi i repetitõe. c. si q̃s cõtra clericũ. de fo. ꝓpe. z aliq̃ in. c. cũ ptingat i lec. e. ti. vñ mortuo prelato regulariť dr eccla carere pastore et vidua cũ dispõ z correctio ptinet ad illũ prelatũ. secus in prelato ecclesie nõ regularis. hic dixit glo. i. c. q resistit xj. q. iij. q monach⁹ tenet magis obedire abbati suo q̃ epo loci. quod intellige vt dixi i. d. c. quãto. z hẽt locũ iste tex. i prelatis ꝓncipalib ecclesiaꝝ regulariũ quocũq̃ noie nuncupẽt. nã quedã monasteria regunt ꝑ abbates. q̃ dã ꝛbo ꝑ ꝓpositos vel sikes. ad ℔. c. i singulis. j. de sta. reg. Et dixit Cõp. tex. ꝓcedere sine electõ ptinet ad collegiũ. sine de iure spãli ptineat ad aliũ superiorẽ. puta abbatẽ vt aliũ dum tñ tractet de prelato ppetuo secus si esset prelatus quẽ abbas poneret et deponẽt ꝑ suo libito. z i hoc nõ videt ei tũc ꝓpetere semestre tps facit cle. q: regulares. de sup. ne. prela. Jtẽ nõ bz locum iste tex. i prioratu z in alijs officijs q̃ sunt i monasterio licet i illis suppleat negligẽtia prelati abbatis ꝑ illud. c. ij. de ꝓcef. prebẽ. z vide tex. in. d. cle. q: regulares. ꝓcedit em iste tex. i principali pl̃atura ipsi⁹ eccle regularis. z ꝑ ℔ dic ñ ꝓcedẽ dictũ ℌost. i eo q dicit istũ tex. ex mẽte hãe locũ in oib ecclesijs exemptis. nã ℔ ẽ diuinare et ampliare t̃minos lre q̃ solũ puidet i prelatura ecclie cathedralis z regularis. z ita sentit Jo. an. ℔. z optime facit ad ꝓclusionẽ pdictã. qđ nõ. ꝑ glo. in. c. se. puto tñ q vbi de iure spãli prelat⁹ eccle collegiate licet secularis hẽt iurisditõz gnãlem sicut abbas i monasterio q tũc talis eccla comphẽderet ex idẽtitate ratõis. quod sentit glo in. d. c. se. ¶ In glo. j. ibi nihil addit dic q ℔ cõstitutõ addit ad ius antiquũ. primo respectu deuolutionis fiẽde ad supiorem. Jtem quo ad ecclesias regulares vt idẽ tempus sit pfixum ordinationi ecclesie regularis z cathedralis. ¶ In glo. i verbo iusto impedimẽto ibi ꝫ si papa interdiceret ecclesiam &c. intellige q interdicat nõ simpliciter. quia tũc nõ currẽt tẽpus. secus si simplicit interdixit ne eligerẽt sine sua licẽtia. quo casu currit tẽpus nisi petãt licẽtiam eligẽdi. vt nõ. in. c. fi. j. eo. ¶ In eadẽ glo. ibi sed nunquid ẽ hic necessaria ꝓtestatio. intellige in casu proxime dicto. z dic q si non potest haberi superior debet fieri protestatio. vt i. c. pastoralis. de offi. ordi. ¶ In glo. in ꝛbo ea vice. in fi. nõ glo. q̃ cõmunit tenet. z vide glo. q̃ videt huic concordare in. c. si electio. j. e. li. vj. z vide quod plenius dixi i. c. cum vintonien. sup̃. eo. quidam autẽ exponunt ea vice. i. in tota illa vacatione. sed dictum glo. verius z cõmune hic ꝑ illud. c. cum vintonien sis. ¶ In glo. in verbo consilio in fi. tene mẽti glo. z nõ tradas oblitioni. nã ex ea potes capere vnam regulam. q in expectãtibus ad pl̃atum iure deuoluto non tenet de necessitate habere

ꝓsensum aut ꝓsiliũ capli sui. ꝑ ꝺe honestate ꝺꝫ req̃re re ꝓsiliũ. 7 hãc ptẽ sensit ꝑ etiã Inno. 7 ꝓ ꝑ fac iste tex. vbi in ꝺeuolutõe ptãtis nisi fit mẽtio ꝺ ꝓsilio capli sed solũ fac mẽtõꝫ ꝺ supiore. ad idẽ. c. q̃ ꝑ. j. e. li. vj. vbi solũ fit mẽtio ꝺe supiore. nũq̃d aũt isto supiore negligente ꝓuidere infra tres menses ꝺeuolua ptãs ad capl'm suũ vel ad aliũ ꝓmũ supiorem. ꝺic q ad ꝓmuꝫ supiorem. qꝛ ī his q̃ ꝓpetũt ꝓlato iure ꝺeuoluto fit ꝺeuolutio ad supiorẽ 7 nõ ad capl'm suũ. vt ꝓbat. in. c. lꝫ. et c. fi. ꝺe sup. neg. ꝓla. ꝺixi ī. c. q̃. ꝺe cõcess. ꝓben. 7 in. c. cuꝫ in cũctis. s. eo. vñ intellige istũ tex. q iste supior canonice puniet nõ solũ in ꝺeuolutõe ptãtis ꝓ iura ꝓdicta ꝑ etiã arbitrio supioris. vt sentit hic Hosti. ¶ In glo. fi. in fi. ibi ꝓpter ꝑ casset electio. vult ergo q licet metropolitanus seu supior ad quẽ ꝺeuoluta est ptãs teneat eligere ꝑ ꝺe gremio illius eccl'ie. tñ si ꝑ nõ fac nõ ꝓpter hoc ꝺꝫ electio ipsius cassari. Hosti. tenet ꝓriũ canonicis ꝓdicẽtib. mouet qꝛ iste tex. ꝺeuolut hãc ptãtem cũ hac limitatõe vt priꝰ eligat ꝺe gremio illius eccl'ie si ibi repit idoneus opi. tñ glo. seruat ꝑm Jo. an. 7 ꝺic Cõpos. papam ita sibi rñdisse. mihi tñ inspecto mero iure placet opi. Hosti. 7 adduco bo. tex. in. c. nullus inuitis lꝛj. ꝺi. vbi ꝺicitur q clerici seu canonici pñt talẽ ꝓlatũ renuere si nõ est ꝺe ꝓprio gremio qꝛ fit eis ininria exq̃ inter eos repit idoneus. Nec ob. si ꝺicatur q capl'm ꝑ idẽ ꝺꝫ facere vt. s. ꝺixi. 7 tñ valet electio si eligũt extra gremiũ. vt in. c. cũ inter. s. eo. g̃ idẽ ꝺicendũ in supiore ad quẽ facta est ꝺeuolutio. ꝺico. n. alind in capl'o q̃ in supiore. qꝛ capl'm põt renũciare fauoꝛi canonicoꝝ vt ꝓprio q̃ nõ põt superiꝛ. ar. c. si diligẽti ꝺe fo. compe. ¶ Sed ꝓ ꝑ 7 ꝓ tex. op. ꝺicet. n. q ꝺe eadem eccl'ia nõ possit eligi aliq̃s in ꝓlatũ cũ oẽs ꝺeliquerũt in non eligẽdo infra tps ꝓfixũ. Jo. ꝺicit Jan. q forte aliq̃ erãt abnũtes. Jtẽ potuit esse q aliqui ex pñtib. noluerũt eligere ꝓpter metũ vel aliã iustã causam. 7 sic sentit q illi qui fuerũt in mera negligẽtia tanq̃ negligentes ꝺelinq̃ntes nõ pñt eligi. ꝑ ꝓrium sensit ꝑ Hosti. ꝺicẽs q etiam cessantes eligere sine causa nõ ꝺicũt ꝺelinquere cũ solũ ꝓtẽnant ius ꝓpriũ. vel ꝺic q ꝓsupposito q isti aliq̃ tenus ꝺeliquerũt tñ sufficit pena hic statuta. vt ꝑ subꝺit in glo. nec omne ꝺelictũ priuat ptãte eligendi pas siue. vt le. 7 no. in. c. sicut. j. ꝺe iureiur. 7 in. c. florentinũ. lxxxv. ꝺi. Abbas.

Q Via propter. Per aliquã ꝺ tribus formis ꝑ ptẽtis. s. scrutiniũ ꝓmissi 7 inspiratõis pcedi ꝺebet ad electionẽ in ecclesijs cathedralib. al'r electõ celebrata nõ valet 7 ꝓtra facientes priuandi sunt ea vice ptãte eligendi. h. ꝺ. vsq̃ ad. §. illud. ī quo interdicit ꝓ curatorẽ in electõis negocio ꝓstitui nisi ꝓcurrãt ibidẽ cõtenta. 7 ꝑ vsq̃ ad. §. electões. ibi ℞o vsq̃ ad fi. ꝓcipit electões soleniter publicari 7 clãdestinas reprobari. hoc vult in effectu vsq̃ ad fi. 7 est ꝺecre. multum famosa 7 ꝓncipal' in ti. Et ꝺiuidit tota ꝓncipal'r in duas ptes. Jn prima ponit ꝓstitutõis causa. Jn scꝺa ꝓstitutio ibi statuim⁹. 7 illa scꝺa ps subꝺiuidit in tres. naꝫ primo tria ponit principal'r statuta. 7 scꝺa ps ibi illud. tercia ibi electões. 7 itẽ illa scꝺa statuim⁹ subꝺiuiditur in. v. ptes. Nam ꝓmo ponit formã scrutiniꝫ in electionib. celebrandis. scꝺo cõpromissi. tercio cassat electiones al's factas. quarto excipit ī qua exceptõne includit formã ꝺiuine inspiratõis. quito eligentes ꝫ formas supꝑ scꝑtas mãdat ꝓuari. scꝺa ibi vl saltẽ. t'cia ibi aliter. quarta ibi nisi. q̃nta ibi qꝛ ℞o. Et qm̃ iste tex. in effectu ponit q̃nq̃. nã ꝑ ꝓsequit formam scrutiniꝫ vsq̃ ad ℞. vel saltẽ. scꝺo ponit abinde vsq̃ ad ℞. nisi formã cõpromissi. tercio ponit vsq̃ ad ℞. electões ꝓcurato rẽ cõstitui. q̃rto ponit vsq̃ in ℞. in scriptis redacta casum in quo scriptura est ꝺe suba act⁹ vt melius ꝺeclarabitur. j. q̃nto vsq̃ ad fi. reprobat electões clamdesti-

nas. Procedã ꝓ clariori itellectu expediẽꝺo quãlibet ptẽ ꝺ se. ¶ Et ꝑ. ex ꝓma pte no. ibi qs q̃ꝺẽ. q añ istud c. nõ erat a iure ꝓdita aliqua forꝛa subalis eligẽꝺi ꝑ q̃sq̃ conabat iuenire nouã forꝛmã. vt colligit ex ꝓncipio lr̃e. 7 hec ꝓsideratio facit vt in electõib. inq̃b necessario ñ sit seruãda forꝛa hui⁹. c. possit ꝓceꝺi absq̃ aliqua forꝛa. inquib. aũt electõnib. sit necessario ꝓuãda forꝛa h⁹. c. ꝺicã. j. post glo. j. ¶ No. scꝺo ibi pñtibus oĩb. in quoꝝ pñtia seu a quib. ꝺꝫ electõ celebrari. nam illis pñtib. qui ꝺebent 7 volũt 7 pñt cõmode interesse. Et vtit tex. ℞o ꝺñt vt excludat illos q̃ ꝺe iure nõ ꝺñt interesse electõni lꝫ sint ꝺe collegio seu canonici eccl'ie. vt sunt excõicati 7 suspẽsi. vt in. c. cũ ꝺilectus ꝺe ꝓsue. 7 in. c. cũ inter. s. eo. 7 ꝺixi. s. eo. illa. Jtem excludũt q̃ non sunt in sacris ꝓstituti. vt in cle. vt bi q̃ ꝺe eta. 7 quali. Jtẽ excludũt impuberes 7 irregulares. vt in. c. ex eo. j. eo. li. vj. 7 in. c. is q̃. ꝺ. sen. ex. eo. li. 7 cõsimiles ꝑsone inhabiles ad eligẽꝺũ. Jncludũt aũt tacite ꝓ hoc ℞bum ꝺñt qui ꝺe iure ꝺñt interesse. vt sũt habentes vocẽ ꝺe iure cõi vel spãli. vt in. c. j. s. eo. 7 ī. c. cũ eccl'ia sutrina. j. ꝺe cã pos. 7 ꝓprie. Scꝺo req̃rit q vũt interesse. Ex quo ℞bo no. q illi q̃ nolũt interesse non ꝺñt cõpelli nisi interssit eccl'ie. nam ꝓ interesse eccl'esie poterũt cõpelli. qꝺ satis mihi placet. facit qꝺ le. 7 no. in c. j. ꝺe bis q̃ fi. a maio. par. ca. Ex ꝑ etiã verbo notãt hic doct. q nolẽtes interesse nõ ꝺñt cõputari ī nũero duarum partiũ. nõ g̃ est necesse q ꝓgregent due ptes exq̃ aliqui faciẽtes duas ptes nolunt interesse. 7 ꝓ hoc vi ꝺꝫ bo. glo. in cle qꝺ circa ꝺe elect. que ꝺicit q illi qui vocati nolũt interesse nõ ꝺñt in nũero cõputari. q ergo ꝺi q ab initõ ꝺũt due ptes vniuersitatis q̃uenire. vt in. l. nulli 7 in. l. plane. ff. qꝺ cuiusq̃ vniuer. no. ꝺꝫ intelligi saltẽ in electõnis negocio ꝺe duab. ptib. illoꝝ q̃ volũt 7 ꝺñt 7 pñt cõmode interesse. vt hic. 7 fac qꝺ plene ꝺixi in. c. cũ nobis. 7 in. c. in causis. s. eo. Tercio requirit q possint cõmode interesse. 7 hec cõmoditas refert ad vtilitatem eccl'ie 7 nõ ꝑsone ꝑm ꝺoct. 7 bñ q̃i si nõ possunt cõmode vocari ꝓpter nimiã ꝺistantiã põt electio sine illoꝝ pñtia fieri. 7 qñ nõ pñt cõmode vocari vide qꝺ ꝺixi in. c. coꝛã. s. eo. ¶ No. tercio ꝓncipal'r ibi qui secreto 7 sigillati. casũ in quo vota singuloꝝ ꝺe vnitate ꝺñt exquiri in secreto 7 sigillatim. ergo regulariter nõ est necesse q in agẽꝺis 7 explicandis ꝓ vniuersitatẽ vota exquirant in secreto. ꝑ põt quilibet votũ suum ꝺicere in cõi alijs audientib. lꝫ sit vtile vt in secreto exquirãt vt liberi⁹ vnusq̃sq̃ possit volũtatẽ 7 iuꝺiciũ suũ exꝓmere. tñ si ꝑ nõ fit tenet act⁹ cũ spãle inducat ꝑ in electõis negocio. g̃ regulariꝫ nõ est necessario obꝑuãꝺũ. ar. in. c. pñti. ꝺe ꝓben. li. vj. 7 hoc tene menti. ¶ No. q̃rto ibi in scriptis redacta. casum ī q̃ scriptura ẽ ꝺe suba act⁹. vide ꝓles alios casus ꝓ glo. no. ī. c. j. ꝺ cẽsi. li. vj. Et collige ex ꝑ ꝓ locũ a spãli q regl'ariꝫ ī alijs q̃ fiunt ꝓ vniũsitatẽ nõ est op⁹ vt vota singuloꝝ rediգãtur ī scriptꝝ. ¶ No. q̃nto ibi maioꝛ 7 sanioꝛ ps q nõ valet electio nisi fiat ꝓ maioꝛẽ 7 sanioꝛẽ ꝓtem capituli nõ g̃ sufficit sanioꝛitas nisi etiã ꝓcurrat maioꝛitas. naꝫ ꝺe natura istius copulatiue 7 est copulare vtrunq̃ extremoꝝ ꝓncipal'r. vt no. glo. in. c. q̃relã ꝺe symo. 7 super rubꝛica ꝺe iuris 7 fac. igno. ff. lꝫ Jnno. 7 min⁹ bene hic seq̃ndo opi. suã in. c. scriptũ. s. e. exposuerit ꝑ illam ꝺictionẽ 7 ꝓ ideſt. q̃i ꝑm eũ sufficiat sanioꝛ ps vt sic iuris fictõne illa censeat maioꝛ. ꝑ ꝑ est improbare istã literã. 7 vide qꝺ plenius ꝺicã in. c. ecclesia el. ij. j. e. 7 sentit Jo. an. hic qꝺ ꝓmo ꝺixi vt illa ꝺictio 7 stet ꝓprie. s. copulatiue. c. j. ꝺe bis q̃ fi. a maio. par. ca. 7 qꝺ ibi ꝺixi. ¶ Circa istã ptem ꝓmã q̃rit ꝑ in quib. electõib. ꝫ locũ ꝺispositio h⁹. c. Jo. glo. j. instat 7 tandẽ ꝓcludit in effectu q in electionib. epoꝝ 7 alioꝝ ꝓlatoꝝ ecclesiarum collegiatarꝝ qui hñt generalẽ iurisꝺitõnẽ in ecclesijs collegiatis. nã epi sũt ꝓprij sponsi ecclieꝝ. vij. q. j.

ſicut ꝛ iſti alij prelati ratione generalis iuriſditõis quã habent in collegiatis eccleſijs poſſunt quodammodo appellari ſponſi.iõ ꝙ morte iſtor ꝓlator remanent eccleſie viduate ꝛ ſine paſtore.iſte aũt tex.intẽdit puidere ſolũ eccl'ijs viduatis.vt ibi eccl'ie viduate.ꝯ iferẽ ꝙ in electõib canonicor ꝛ in alijs dignitatib ſeu ꝓſonatib eccl'ie cathedral' nõ hz locũ diſpoſitõ h⁹.c.quia ꝙ illor morte nõ remanẽt eccl'ie viduate cũ nõ ſint ſponſi ß ꝓlati ꝑncipales.ꝛ in hãc ꝙtem videt cõiter inclinare doc. hz aliq̃ ꝛ de quor nũero fuit Hoſt.q̃ dixit iſtũ tex.habere locũ in omnib electionib beneficior ſpectantib ad collegiũ. Et ad tex.dũ facit mentõez de eccleſijs viduatis ſupplet ſeu ꝺ miniſtris deſtitutis. ß hoc deſtruit iſtã lram ꝛ cõiter nõ tenet.nec eſt ꝓueniens ꝙ vbi agitur de modico ꝑiudicio ſeruet tãta ſolennitas ꝑſertim cũ nõ deficiat ſuperior qui poterit difficultatibus occurrentib puidere.ar.in.c.vbi piculũ in ꝑn.eo.ti.li.vj.ꝛ in.c.hz in fi.s̃.eo. Eodem modo reprobat cõmuniter opi. Roſ.qui in quodã ſuo ꝓpere dixit ꝙ ß.c. nõ habent locum in electõnib abbatũ qr nõ ſunt ꝓprie paſtores ꝛ nomen ſonat potius in ſolicitudinẽ q̃ ß in honorẽ.nam hoc eſt falſum vt dixit Jo.an.ꝛ ptz in c.officij.s̃.eo.vbi abbates dicunt paſtores. Jtẽ etiam abbatiſſa dicit habere dignitatẽ.vt ꝓbat in.c.indemnitatib.§.verũ.j.eo.li.vj. Et facit in alio ille tex.ĩ eo ꝙ voluit ponere ſpecialitatẽ in abbatiſſa ex diſpoſitõne noua. Jn electõe ꝯ abbatũ ſeruanda eſt forma hui⁹.c. ꝑterea electões abbatum equiparant in multis electõnib epor.vt in.c.cupientes poſt ꝑn.j.eo.li.vj.ꝛ placz mihi hec opi.vt dicamus ꝛcludẽdo ꝙ ſolũ in electionibus illor ꝓlator ꝙ quor morte eccleſia remanet viduata ꝛ ſine paſtore habeat locum diſpoſitio h⁹.c.nec arbitror ꝙ in qualibet eccleſia collegiata habeat locũ iſte.tex. ß optet ꝙ ꝑlatus bẽat iuriſditionem generalẽ.vt ſenſit glo.ꝓut hñt abbates q̃ pñt cognoſcere de cauſis criminalib ꝛ ciuilib.ꝛ ꝙ ß optime facit tex.ĩ.c. ꝑce.vbi papa eq̃parat eccl'ias cathedrales et regl'ares ꝛ illas ꝑlatos appellat paſtores.ꝛ ꝙ illor morte dic eccleſias viduatas.vñ ibi apte colligit ꝙ in hac materia nõ dz iſtud ꝛbũ viduata capi ſtricte.q̃ q̃.n.ꝓprie ſolus eps dicat ſpõſus ꝛ marit⁹.ꝛ ꝙ ꝛñs ꝙ ipi⁹ ſoli⁹ mortem dicat ꝓprie vidua eccl'ia. tñ ß verbũ nõ capit ita ſtricte h. vt pz in.c.ꝑce.ꝛ cũ ß decre.ſit fauorabil' vt colligit ex ꝑn.c.cũ emanauerit.vt impedimẽta ꝛ ꝑicula eccleſiar tollerent nõ dz multũ ſtricte intelligi.ad ß qd in ſili dicit glo.no.in.c.fi.ꝛ in.c.ſciãt cũcti.j.c.li.vj. Jn electionib ꝯ alior beneficiator ſeu ꝑlator a ſup̃dict ſufficiũt ſingulares ꝛſenſus illor ꝺ capitulo dũmodo ꝑſtent in cõi.i.collegial'r in ipſo capl'o nec eſt de neceſſitate ſeruãda aliqua iſtar formar.ß elect⁹ ſimplicit' a maiori ꝛ ſaniori ꝑte habebit ius.ad hoc vid bo.gl.quã tene menti in.c.ſicut.j.e.li.vj.ꝛ facit quod no.glo.in.c. ſicut.j.eo.ti.ꝛ.li.ꝛ tene mẽti illas duas glo. Quero ſcdo ꝑncipal'r. nũq̃d forme h⁹.c.neceſſario ſint ſeruãde in poſtulatõe cũ tex.ſolũ faciat hic mentõez de electione. Hoſ.dic ꝙ duplex eſt poſtulatio.q̃dã min⁹ ſolennis ꝙ c⁹ admiſſionẽ nõ ꝛſequit poſtulat⁹ ius ꝑlatura ß habilitat' vt poſſit eligi.ꝛ tũc nõ eſt ſeruãda diſpoſitio h⁹.c.cũ debeat ſeruari poſtmodũ in electõne fienda.exemplũ cũ poſtulat' laic⁹ vt faciat ſe ꝓmoueri ad ordinẽ ſacr vt poſſit eligi vel poſtulat' monach⁹ ab abbate vt poſſit eligi. Quedã ẽ poſtulatio ſolẽnis ꝙ cui⁹ admiſſionẽ ꝛſequit poſtulat⁹ plenus ius ita ꝙ admiſſio facta ꝙ ſuperiorẽ bz vim electõis ꝛ ꝛfirmatõis.ꝛ tũc debet ſeruari forma h⁹.c.qr ſatis talis dicit elect⁹ habito reſpectu ad ius futur.ꝛ pone exemplũ in.c.ſcriptũ. s̃. e.ꝛ in.c.bone. el.ij.s̃.e.ꝛ vide qd dixi in.c.j.ꝺ poſtu.ꝑla.ꝛ hãc opi.firmauit Jnno.in.c.ĩ cauſis.s̃.eo. Tercio querit nunquid bẽat locũ ß in collatõne.dic ꝙ nõ vt no.glo.in.c.ſicut cum.j.e.li.vj.vñ ſi ad plures ſpectat collatio pñt oẽs ſil' ꝛferre.nec eſt neceſſe ꝙ fiat ꝙ vnũ noĩe oĩm vel ꝙ fiat ſcrutiniũ ſecretũ vt ß dicit'. ß ſufficiunt ſingulares ꝛſenſus vt ibi no.ꝛ facit.l.ꝙ fundũ.ff.de ſeru.ruſti.ꝑdi. Quarto q̃rit' cũ ß ſit ꝓuiſum de ſcrutatorib reſpectu collegij q̃s hẽbit ſcrutari vota iſtor ſcrutator. Hoſ.in ß dant' diũſe practice. ß melior ꝛ cõis ẽ vt duo ex eis ſcrutent' tercũ.ꝛ eſt vtile fin Jo.an.vt ꝑ ipi ſcrutent' ſeipos nec reſeruẽt' ĩ fine. quia cum aliorum vota ſint eis nota poſſet electio dependere ab eor ptãte.ꝛ ẽ vtile vt capl'm ß exprimat a ꝑncipio.vt duo ex eis ſcrutent' tercũ añ ſcrutiniũ aliorũ. Aliq̃ dicũt ꝙ poterit dari q̃rt⁹ q̃ cũ tabellioẽ ſcrutabit' illos tres.ꝛ ß practica poſſet ſuari ß prima melior ꝛ cõior. Quito q̃rit' ꝙ quẽ dñt vota ſingulor reddi in ſcriptis cũ tex.loq't ß impſonal'r.vt pz ibi in ſcript̃ redacta. Hoſ.dicit glo.in ꝛbo redacta.ꝙ ꝙ ipos ſcrutatores vl' ꝙ aliqnẽ tabellionẽ.ꝛ tene menti in ß glo. q̃tenus dic de tabellione.qr tex.ꝺ eo nullã mẽtoz fac nec q̃ lis debeat eẽ iſta ſcriptura.vñ dic Jo.an.ꝙ nõ refert an ſit publica vl' ꝑuata cũ tex.loq't ß indiſticte.ꝛ credo ꝙ de mente tex.fuerit ꝙ iſtimet ſcrutatores ꝙ aliquem eor debeãt vota redigere in ſcriptis ꝑuat̃.nã ĩ ß officio eis delato credit' eis hz m'ra mala poſſint facẽ ß nõ ꝓſumit' ad ß allego bo. tex.ĩ.c.cũ dilecti.ꝛ qd ibi dixi. s.e.fac qd no. Bar.ĩ.l.q̃dã relegat⁹.ff.de re. du. vide bo.glo.i.ꝺ.c.ſic cũ.tñ cõit' tenet' ꝙ notari⁹ pot adhiberi. Hz dubiũ ẽ nũq̃d poſſit eẽ laic⁹ an ꝛo debeat eẽ notari⁹ cleric⁹. Lopo.tenet ß ꝙ pot eſſe laic⁹. ꝓnuz tenet Hoſt.Abb.pe.ꝛ egi.ar.c.meſſana.j.e.vbi reprobat' electõ ꝙ inꝛuentũ laicor.ß ꝙ ꝑma pte fac ꝛſuetudo ſm Jo.an.ĩ.c.j.de ꝑcu.li.vj.ꝛ tenet ſpe.ĩ ti.ꝺ iſtru. edi.ĩ.§.reſtat.ꝛbi.q̃ ꝺ ẽ ſi tabellio.ꝛ q̃dã alij ſeq̃ntes.ꝛ hãc opi.puto verioꝛẽ qr notari⁹ ſcribẽdo nullã auct̃z exercet nec aliq̃d ſpũale miſtrat ß ſolũ ꝑbet nudũ miniſterũ ſeu officiũ quẽadmodũ ꝓcurator ĩ re ſpũali q̃ nõ repellit' a ꝓcuratõe ex eo qr laic⁹.vt ĩ.ꝺ.c.j. ꝑterea ſpeciale videt' in cã hereſ vt cleric⁹ ſeu ꝓſona religioſa ſit notari⁹.ꝺ q̃ dicẽdũ vt ĩ.c.vt officiũ.ꝺ here.li. vj. ẽ regl'r dici nõ dñt adhiberi vt exerceãt notariat⁹ officiũ.ꝛ vide qd dixi ĩ.c.ſic te.j.ne cle.vl'mo.vbi tetigi an qñ cleric⁹ poſſit exercẽ tabellionat⁹ officiũ.ꝛ an creat⁹ notari⁹ a laico poſſit ꝛficẽ inſtra ĩ ſpũalib ꝛ dic vt ibi Sexto ß q̃rit' ꝙ quẽ debeat fieri collatõ ꝛ electõ cũ tex.ß impſonal'r dicat vt collatõe bita eligat ꝛc. Hoſ. dic ꝙ ꝙ illũ cui capl'm ß ꝛmiſerit.ꝛ ẽ vtile ſm doct. ꝙ capl'm a ꝑncipio det ptãtẽ iſtã iſtis ſcrutatoribus.ꝛ vbi ꝛcurrũt pl'es electores dz fieri collatio numeri ad numer meriti ad meritũ ꝛ zeli ad zelũ.vt ſic appareat q̃s elector habuit maiorẽ nũer. ꝛ q̃s ẽ maioris meriti ꝛ q̃ zelo ſeu aĩo electores fuerũt moti ad eligẽdũ. nã ex iſtis tribus apparebit clare q̃s hz maiorẽ ꝛ ſaniorẽ ꝑtem.naz maioritas ꝛſiſtit reſpectu numeri.ſaniorit̃as ꝛbo reſpectu meriti ꝛ zeli.ꝛ de his vide qd pleni⁹ no.ĩ.c.eccl'ia. el.ij.ĩ.e.ꝛ adde bo.tex.in.c.ſiqñ.j.e.li.vj.vbi dicit' ꝙ qñ vna electio fit a duabꝫ partib ceſſat collatio meriti et zeli.ꝛ dic vt ibi pleni⁹ legit' ꝛ no. Si ꝛbo vn⁹ ſolus fuerit elect⁹ etiã dz fieri collatio nõ nũeri ad numer cuz ceſſat alia electio.ß fiet de nũero merito ꝛ zelo.nã ꝙ cõſiderabit' vtr habuerit nũer ſufficiẽtẽ.qr forte ꝑtes nõ faciũt duas ꝑtes ꝓut deberẽt.vel forte nõ oẽs habẽt vocẽ. Jtẽ fiet collatio de merito electi an ſit idoneus ad illã dignitatẽ. Jtẽ de zelo an bono aĩo an ꝛbo ꝙ ꝑces illicitas ĩ illũ ꝛſenſerit.electio aũt fiet ꝙ vnũ noĩe totiꝫ capl'i.ꝛ ꝙ ꝛbo ſingl'arẽ nũeri.vt ꝓbat' in.ꝺ.c.ſic cũ.ꝛ vide ꝺ ß ibi bo.glo.q̃ dic ſufficere vt ſine mãdato aliq̃s eligat noĩe capl'i.qr capl'm tacẽdo videt' ß habẽ ratũ cũ ſcitet' ꝺ actu ꝛcupiſcibili.vt eccl'ie ꝓuideat' de paſtore. Et tene mẽti illã glo.qr fac ad m'ra cum ſepe aliq̃s ꝺ vniũſitate ſine mãdato loq't' ꝙ tota vniũſitate pñte ꝛ ñ ꝛdicẽte.limita tñ ſm ea q̃ ſcripſi ĩ.c. ſcpt̃ũ

s.e.vbi oino vide.7 qđ no. Inn.i.c.j.de his q̃ fi.a ma. par.ca. Et p ß põt decidi septima qõ qđ debeãt scribere isti scrutatores 7 ī qua forma. Ho.dic q dñt scribere vota singulor.vt ꝓbat ī tex.ibi vota cũctor ꝛc. vñ pondera illud verbũ vota.qđ idẽ sonat qđ desideria cũctor seu dispositões aior.vñ scrutatores dñt diligẽter exq̃rẽ.vt in tex.interogãdo.s. in quẽ volunt ꝓsentire 7 quare ꝓsentiũt an illũ noiatũ p eos 7 q̃ zelo in illũ ꝓsentiũt 7 interrogare etiã de meritis illius 7 q̃litate psone.ß sentiũt doc.hic.7 iudicio meo ꝓbat iste tex.dũ dicit vota cũctor diligẽter exq̃rãt.vñ ponde ra illud verbum vota.alꝫ nõ posset fieri plena collatio meriti 7 zeli ꝓut dꝫ fieri.vt in lra subdit 7.s.tetigi.7 dicit Jo.q poterũt scrutatores singlos astringẽ p iuramẽtũ. Alij ẋpo dicũt q ß nõ est necesse cuꝫ nõ sit iure cautũ ß poterũt eos abiurare sub aie piculo 7 p ꝺrum vt ꝓsentiant in illũ quẽ putãt meliorẽ 7 p quẽ meli⁹ ec clesie ꝓuideat.ad hoc adduco bo.tex.in.c. ꝓstituť in ꝑn.el.q̃.de appel.quẽ tex.no.fiet aũt scriptura in effectu hac forma ꝑm Jo.an.talis abiurat⁹ 7 interrogat⁹ ꝛc ꝓsensit in talẽ.vl sic talis interrogat⁹ ꝛc.rñdet ego nomino talẽ seu sentio in talẽ vel eligo talẽ. 7 q possit ß vltimũ fieri adducit.c.in genesi.j.e.in ẋsi.ne vel idẽ repeti ꝛc.q̃ innuat ille tex.q singuli pñt dicẽ in scrutinio talem eligo.ß postea facto scrutinio dꝫ sequi cõis electio.qꝫ vn⁹ dꝫ eligere noie oim p verba singularis numeri.puta dicẽdo ego talis ex cõmissiõe capli eligo talem noie tot⁹ capli.mihi tñ pl⁹ placet ꝑma.vel sc̃a forma vt in scrutinio q̃libet dicat ꝓsentio vel nomino talẽ nõ aũt eligo.7 p ß tex.hic dũ dicit vota cũctorũꝫ ꝛc.7 ibi dñ dicit is eligat in quẽ oẽs vl maior ps ꝓsentit nõ tñ puto q vitiaret electio ex tercia practica exq̃ postea seq̃t cõis 7 vnica electio. Ulteri⁹ q̃ritur nũquid oĩa b ꝓtenta vsq; ad ẋ.vel saltẽ sint ꝺ suba.So. glo.in ẋ.maior 7 sanior.circa hũc articulũ instat 7 docto.plen⁹ 7 ꝓsequere p⁹ Jo.an.ꝓcludẽdo ea q̃ sunt necessaria 7 de sba. Primũ.n. sbale ẽ vt electio fiat p ꝓgregatos in vnũ.nõ.n.sufficerẽt ꝓsensus eligentium singlr prestiti.puta si quilibet ꝓsentiret in camera sua ß optet q collegialr ꝓsentiant.ad ß.c. in genesi.j.e.et vide glo.in.c.j.de re.ecc.nõ alie.li.vj. nec istud ẽ spãle in electõe. vt ibi sentit glo. ß regulare 7 generale ī oĩb explicãdis p vniũsitatẽ.vt dixi in.c.cũ oẽs.s.ꝺ ꝓsti. fa cit qđ no.glo.l.sicut.ff.qđ cuiusq; vni no.nõ tñ p hoc intelligas q pñtia sit de sba. nã ꝓtemptus aliquor nõ inducit nullitatẽ electõis.vt in.c.sic̃.7.c.bone.s.e.7 in c.ecclesia.el.q̃.j.eo.q̃ pñtia seu vocatio abñtium nõ est de forma sbali ß ꝺ iusticia.qꝫ retractabit electõ nõ vocatis ꝓsentibꝫ ꝓtemptũ 7 hoc etiã voluit p reall.glo. intelligo tñ q ad validitatẽ electõis requirant due ptes vocandor alꝫ nõ ꝓsistit ibi vniuersitas. 7 valebit q̃cq̃d disponit maior ps.vt no.in.l.nll̃i.7.l.plane.ff.qđ cuiusq; vniuer.no.facit qđ dixi ī.c. cũ nobis.7.c.ī causis.s.eo.nec valeret statutũ epi 7 capli inducẽs nullitatem ꝓpter defectũ aliquor nõ vocatorũ. vt not. Jo. an.ī addi.e.ti.i.j.colũ. qꝫ nõ potest statutũ immutare formã ist⁹.c.ar.cle.ne romani.j.e.ti.vñ nõ posset statutũ infringere electõeꝫ validã nec validare nullam ꝫ dispositõeꝫ b⁹ tex.qđ bñ no.7 facit satis bñ. ꝺ. cle.ne romani.vbi pꝫ q ꝓstitutio inferioris nõ põt in alq̃ immutare nec debere ꝓstitutõi superior̃.7 facit qđ in sili no. Jo.an.in.c.fi.de appell.li.vj. Scõm sbale est vt scrutatores assumãt p collegiũ.nõ.n.dñt se ingerere redderẽt.n.suspecti vt.in.l.q oĩa.ff.de ꝓcu.7 p ß tex. ß ī ẋbo assumãt. Sed ego dubito vtꝫ istud sit sbale nã si tres ꝺ capl̃o ꝓgregato alijs videntibꝫ 7 tacentibꝫ incipiũt scrutari vota alior 7 demũ capl̃o nõ ꝫdicẽte servatis oĩbꝫ fuãdis seq̃t cõis electio crederẽ talẽ electõnẽ valẽ.qꝫ cũ agat de re meritoria 7 ꝓcupiscibili tacentes hñtur p ꝓsentiẽtibꝫ.sic̃ ī sili notauit glo.in.ꝺ.c.sic̃ cũ.e.ti.li.vj.7 facit qđ no. Inno in.ꝺ.c.in genesi.tutuꝫ. tñ ẽ fuare vt expsse assumãt p collegiuꝫ.7 p ß fac̃ qđ dixi post doc.in.c.scriptũ.s.e. Tercio sbale ẽt vt assumãtur tres scrutatores nõ plures vel pauciores.glo.tñ ꝑall.dixit hũc trinarũ numer nõ esse de sba dũmodo sint tot inquisitores q frans fieri nõ possit.7 idẽ tenuerũt Uin.7 Lã. ß cõiter tenet oppositũ.7 magꝭ ß vltimũ ꝓuenit lr̃e in eo q specifice facit mentõꝫ de trib⁹ p ß.l.si vn⁹.C.de testa. Quartũ sbale est q isti tres sint de collegio p tex.ibi tres de collegio. ß glo.ꝑall.tenuit ß hoc nõ esse de sba.qđ etiã tenuerũt. Uin.7 Lã. Sz gof. Inno.7 hosti.tenẽt primuꝫ qđ magis ꝓuenit lr̃e.7 intellexit Inno.de collegio eligentiũ nõ de collegio ecclie vacantis tm̃.nã fidelius ꝓsequũt negociuꝫ electõnis illi ad quos spectat electio. 7 ß forte dicit q; nonnũq̃ electio spectat ad aliud collegiũ q̃ ecclie vacantis ratõe ꝓsuetudinis vl priuilegij.vt in.c.abbate. j.de ẋ.sig.7 in.c.cũ dilect⁹.de ꝓsue.cũ si. Quintum sbale est vt vota singlor exq̃rant in secreto vt q̃libꝫ liberius possit dicere votũ suũ.p ß tex.ibi in ẋbo secreto.nã solũ excludit alios de collegio nõ aũt alias psonas necessarias.hinc dixit Inno.se credere q pñt aliq̃ testes adhiberi.qđ hosti.dicit nõ esse tutũ. q; ẋba b⁹ tex.nõ patiũt.qđ etiã videt placẽ Jo.an.dicens q sic fecit pluries obseruari.vt quẽadmodũ testis deponit in secreto ita 7 isti scrutãdi. Sz aduerte q; 7 testes pñt deponere 7 examinari in pñtia aliquor testiuꝫ vt possint ꝙuinci de falso si ꝓbaret postea ẋtas in ꝓrium 7 ipsi negarent se deposuisse vt repit scriptũ. vñ ẽ cautũ vt in graui 7 põderosa causa assumant duo testes in examinatõe cuiuslibet testis.7 q ß fieri possit allego tex.no.in.c.vt officiũ.ꝺ heret.li.vj. Sensit Inno.7 hosti.in.c.albericus.de testi.7 vide qđ dixi.in.c. sicut.7 in.c.cũ causam.eo.ti.7 ad iura q̃ dicũt testes examinãdos sigillatim ī secreto.vt in.c.venerabili.e.ti. cũ si.rñde q nõ dñt plures testes cõmisceri.q; vnus posset alter instruere ß nõ ꝓhibẽt iura aliq̃s testes adhiberi in examinatõe cuiuslibet testis de p se imo mãdãt adhiberi in cã põderosa sic̃ in cã hereseos.vt in. ꝺ.c. vt officiũ.ita põt dici ad tex.nr̃m.7 ī hoc no.illã glo.ꝑall. nõ tñ dñt eẽisti testes terribiles sic̃ scrutatores.vñ dicũt ß doc.7 bñ q si aliq̃s ex scrutatorib⁹ esset nimis potẽs 7 terribilis singulis scrutãdis q pñt aliq̃ opponere vt ille nõ assumat.7 erit iusta cã appellãdi. quia alꝫ nõ posset q̃libet votũ suũ libere exꝑmere. Sextũ sbale est vt sigillatim fiat ista inq̃sitio.nõ.n.dñt vocari bini vel trini ß q̃libet singlr p se.vt patet in ẋbo sigillatim sic̃ obseruat in testib⁹ q̃ nõ dñt plures ꝓmisceri ī examinatõe.alꝫ nõ valeret ꝺepositõ.vt no.ī.ꝺ.c.venerabili. 7 in.c.cũ cãm. Septimũ sbale vt vota oĩm exq̃rant vt pꝫ ibi vota cunctor ꝛc.vñ si vn⁹ ex pñtib⁹ nõ scrutaret vel aliquis ex ipis scrutatorib⁹ omitteret nõ valeret electio.7 intellige vt dixi qñ ꝓtenit seu ꝺꝑmitur aliq̃s ex vocatis.nã si aliq̃s nõ vocaret ad electõeꝫ cõ tẽptus illi⁹ nõ reddit electionẽ nullã.qꝫ vocatio omnium nõ ẽ de forma sbali vt.s.dixi. Octauuꝫ sbale vt vota exq̃sita rediganť in scriptis publicis aut ꝑuatis vt.s.dixi.vt pꝫ ibi ī scriptis redacta. Nonũ sbale ẽ vt postq̃ vota fuerit in scriptis redacta.publicẽť ī cõi dic.s.in.capl̃o. Decimũ sbale vt ista publicatio votor fiat mox postq̃ fuerit in scriptis redacta.vt colligit ibi mox publicẽť.aliq̃ tñ in hoc variãt ß ꝑmũ tuti⁹ 7 cõius. Undecimũ sbale vt facta publicatõe voto ruꝫ fiat collatio nũeri meriti 7 zeli.vt.s.dixi. Duodecimũ sbale vt fiat ista collatõ mox p⁹ publicatõꝫ nl̃lo actu extraneo intermisso.qđ voluit ß glo.Iz aliq̃ ī ß variẽt.ß tene qđ dixi.ar.in.l.cũ antiq̃tas.C.de testa.

Decimũtercio sbale vt facta collatõe seq̃t cõis electio.7 intellige q fiat p vnũ noie capli 7 p ẋba singularis nũeri.vt in.ꝺ.c.sicut cũ.7 ī.c.cũ ab vno.ꝺ re iudi.

li.vj ¶ Xviij. ſbale ẽ vt ipa electõ fiat ſtatim poſt collationẽ nullo.ſ.actu exneo intermedio. vt in.c.cũ poſt petitã.j.e ¶ Xv. ſbale eſt vt electio fiat de illo in quez maior ꝛ ſanior ps capli ꝛſenſit vt h ¶ Xvj. ſbale ẽ ꝙ iſta electio ſit ꝛbal'. vt.j.c.eccl'ia.ꝛ.d.c.ſicut cũ.ꝛ.d.c. cũ abvno ¶ Xvij. ſbale vt ipa electio ſolẽnit' publicet' nõ.n.dz eſſe clãdeſtina. vt h in fi.ꝛ dz publicari in capitulo.ꝛ etiã ẽ tutũ vt publicet' ꝑlo.ꝑ h qđ le.ꝛ no.in c.cũ dilectus.ſ.e ¶ Xviij. ſbale eſt vt ſeruet' ordo omniũ ꝓdictoꝝ ꝛ ſucceſſiue oia ſeruẽt' ꝙ ordinẽ ſic.ſ.enũe raui.nõ.n.dz fieri ꝓpoſteratio noĩe capli ꝛ poſtea votoꝝ inq̃ſitio vl' quid ſile. ¶ Aliqui volũt addere ꝙ ꝓfixio dici ad electõem celebrãdã ſit de ſuba.qđ tñ nõ videt' vez h poti⁹ eſt de iuſticia.qz vt dixi vocatio abũtium nõ eſt de forma ſubali. ¶ Addunt etiã aliqui vt ſcrutatores ſint fidedigni.vt in lra ibi fidedigni.h cõinstet, net' hoc eſſe nõ de ſubſtantia h de iuſticia.fuit.n.dictũ potius admonẽdo qz quid ſubſtãtiale inducẽdo.ꝛ iſta idoneitas ꝓſumit'.vt in.c.fi.de ꝓſump.ꝛ qđ ibi no. ¶ Itẽ addũt aliq̃ ꝙ electio fiat ī ecclia de cui⁹ ꝑlato ſit electõ vt in.c.ꝙ ſic.ſ.e.h lz h ſit honeſtũ ꝛ iuſtũ nõ tñ locus ẽ de ſubſtãtia niſi aliud haberet ꝓſuetudo.ar.in.c.q̃ frõte de appell.ꝛ tenet hoſti.h. ¶ Addit' etiam ꝑ aliq̃s ꝙ fiat electio poſtq̃ coꝛp⁹ ꝑlati defuncti fuerit traditũ ſepulture.h tu dic vt plenius dixi.ſ.e.bone.el.ij. ¶ Ex ꝓdictz vides difficultatẽ h⁹ forme ſcrutinij.in qua multi etiã viri pfecti deficiũt ignoꝛãtes ꝓacticã.vt dixit glo.ī.c. cũ expediat.j.e.li.vj ¶ In glo.m ꝛbo mox.ī.fi.nõ bene iſtã glo. qz quotidie ſolet allegari ꝑ ſigto iſtaꝝ dictionũ mox ſtatim illico ꝛ ſilium.capiunt' n.in iure diuerſimode.nã qñq̃ ꝛſificãt' ī modico tpe qñq̃ ī maiori. Sed eſt dubiũ qualiter debeat capi regulariter.dic ꝙ vbi ius determiat ſeruãda eſt ipſa iuris diſpoſitio ī caſib⁹ hic alle.ī glo.h vbi ius nõ determinat tũc iſte dictiones ꝛ ſiles verſificant' ī modico tpe ꝑm ꝙ arbitrabitur bonus iudex habito reſpectu ad ipſius circũſtantias.ar.in.l.j.ff.de ꝛ.ob.ꝛ vide tex.iuncta glo.in.c.ſignifi.b.j. de appell.ꝛ ad materiã vide glo.in.c.ſi ī qualibet. xx.q.ij.ꝛ in ſpe.in ti.d diſpu.ꝛ alle.§.poſt h ꝛ.itẽ mox. ꝛ adde dictũ Bar.ī.l.j.ff.iudi.ſol.vbi notãter dicit ꝙ ſiquid dz ſtatim fieri intelligit' ꝙ ſũmarie ꝛ ſine ordiario ꝓceſſu fiat.ar.C.vñ vi.l.momentanee iũcta.l.j. C. de vſuris rei in.

Vel ſaltem. In hoc.§.no.ꝑ. ꝙ hñtes ius eligẽdi pñt eligere nedũ ꝑ ſe vt.ſ.in prima pte hui⁹.c.h etiã ꝑ alios qđb pñt cõmittere vices ſuas.ꝛ h dupl'r.aut ꝓſtituẽdo eos nudos ministros ꝛ cõmiſſarios capli.aut ꝓferẽdo ſeu donando eis illud ius ꝑ ea vice.vt in.c.ꝓſtitut⁹.de ꝓceſ.ꝓben.dixi ī ca.in cauſis . ſ.eo. ¶ Et in modo trãſlatõis ẽ magna differẽtia ſaltẽ q̃ ad effectũ reuocãdi ipo iure ptãtez.de q̃ rum reuocatõe an ꝛ qñ poſſit fieri diſtingue vt dixi in d.c.in cauſis.qđ q̃dem.c.dixer't q̃dã nõ bñ locũ in reuocatõe ſcrutatoꝝ ſeu eoꝝ q̃ dñt alios ſcrutari ꝛ inq̃rere dicẽtes ꝙ illoꝝ ptãs ſemp põt reuocari etiã re nõ integra. ¶ Alij ꝛbo ꝯ ſi res nõ eſt integra.ar.in.c.ij.d procura.li.vj.h do.aa.de bu.placet plus ꝑmũ dictũ ꝛ etiã mihi.qz nõ pñt iſti ſcrutatoꝛes ꝓtendere intereſſe ꝛ reddũt ſe ſuſpectos volẽtes ꝓſeq̃ ꝯ intentõz capli.ar.in.l. q̃ oĩa.ff.de ꝑcura.nec ob.c.ij.ꝑal.qz loq̃t' in ꝑcuratore ad iudicia q̃ efficit' dñs inſtãtie p⁹lit.ꝓte.ꝛ nihilominus nõ põt reſiſtere q̃n reuocet' dño inſtãte.vt ibi no. ¶ No.ſcdo ibi q̃ vice oĩm.ꝙ ad validitatẽ ꝓmiſſi req̃rit' ꝓſenſus oĩm.vñ vn⁹ ſol⁹ põt ipedire ne fiat cõpromiſſuz ſup electõe.qz int'eſt ſingloꝝ neq̃s ꝑuet' voce ſua.qđ tenẽt h cõiter doc.ꝛ idẽ no.in.c.ſcriptũ. ſ.e. vbi dixi.ꝛ ꝓfirmat hic glo.in ꝛbo vice oĩm.ꝛ ibi aliq̃d dicet' ¶ Circa iſtã formã ꝓmiſſi ꝑ q̃ro vtz teneãt' ꝓmiſſorij.h uare aliquã formã in electõe ꝑ eos fienda.dic ꝙ nõ vt h colligitur in ꝛbo vl' ſaltẽ.nã h dictio importat iſtã formã ꝓmiſſi eſſe ſubſidiariã. ſenſus em̃ lre ẽ ꝙ aut canonici eligãt ꝑ viam ſcrutinij h uãdo formã.ſ.dictã.aut ſi nolũt ſe ſubiacere illi forme ſaltẽ pferãt ptãtem eligendi aliq̃b⁹ viriz idoneis.vñ fuit adinuẽta iſta via ꝑ facilioꝛi vt viter' forma ſcrutinij que difficilis ẽ.dz tñ electio fieri ꝑ ꝛba ſingl'aris nũeri ꝛ ꝑ vnũ vice oĩm.de q̃ tñ dicẽdũ vt hr̃ in.c.ab vno d reiudi.li.vj.ꝛ in.d.c.ſic cũ.ꝛ no.ꝑ ſignificato illi⁹ dictiõ is ſaltẽ.ꝛ debet ſcribi ꝑ e.vñ ponit Jo.an.ꝛſus. Saltim ſaltãdo h ſaltẽ diminuẽdo.cõiter tñ iſta dictio ſolet ꝑ ferri corrupte.qz ꝓfer't ꝑ i q̃ñ ſtat diminutiue ꝛ male. ¶ Sedo q̃r' nũq̃d iſta ptãs eligẽdi debeat iſtis ꝓmiſſarijs tribui abſolute.dic ꝙ ẽ in optõe ipoꝝ ꝓmittentiũ nã pñt ꝓmittere ꝓmittẽdo ſimplicit' illũ recipẽ in ꝑlatũ quẽ iſti elegerit.vt ī.c.cãm.ſ.e.pñt etiã reſtringere eis h ptãtem vt teneant' ſcrutari ſecrete vota oĩm ꝛ illũ eligere in quẽ ꝓſenſerint maior ps ꝛ ſanior capli.vt ẽ tex.in.c.cũ dilecti.ſ.e.de cui⁹ reuocatõne fuit dubitatũ ꝑ iſtũ tex.iõ emanauit nouiſſime.c.cũ expediat.j.e.li.vj.ꝛ ibi declarat' formã illã nõ eẽ coꝛrectã ꝑ diſpoſitoꝝ b⁹.c.ꝛ ſic poſſet ꝑ iſtã formã ꝓcedi ꝑiter ꝑ viã ſcrutinij.de q̃ in ꝑma pte.c.ꝛ hãc formã dic' glo. eſſe vtilioꝛẽ in.d.c.cũ expediat.nõ tñ intelligas ꝙ compromittẽtes poſſint in aliq̃ tollere ſubſtãtialia hui⁹.c. vñ nõ valeret ꝓmiſſuz vt cõpromiſſarij eligerẽt illum in quẽ ꝓſentiret maior ps capli ptiũ ꝓparatõe minoꝝ.qz req̃rit' de ſubſtantia maior ꝛ ſanior ps toti⁹ capituli.vt ẽ tex.no.in.c.ſicut.j.eo.li.vj. ¶ Tercõ ꝓncipaliter q̃ro vtz valeat ꝓmiſſum de eligẽdo certã pſonaz.doc.cõiter ꝙ nõ.ar.in.l.palã.ꝛ in.l.itẽ ſi vn⁹.ff.de arbi ¶ Quarto q̃ro in q̃ loco debeãt eligẽ ꝓmiſſarij.quidã dicũt ꝙ vbicũq̃ eis fuerit ſibitũ.facit.c.cũ dilecti.ſ.e.ꝛ in.c.in cauſis. Alij ꝛbo dicũt ꝙ tenẽt' eligere in ipa eccleſia vacãte ſicut tenẽt' canonici.vt in.c.ꝙ ſicut.ſ.e.ꝛ.c.cũ terra.nõ.n.potuit capl'm trãſferre maiorẽ poteſtatẽ q̃ habeat.ꝛ h ẽ tutius ꝑm Jnno. Hoſti. ꝛbo dic' ꝙ ſi ꝓmiſſum eſt factũ in eccl'ia videt' neceſſariũ vt electio fiat in eccl'ia.qz de illo loco vbi fit ꝓmiſſum videt' ꝓmittẽtes ſenſiſſe.vt.l.ſi cũ dies. §.ſi arbiter.ff.de arbi.fatet' tñ hoſti.nõ eſſe de ſubſtantia electõis niſi aliud hẽat ꝓſuetudo.ꝛ dic tu vt dixi in.c.cuz terra.ꝛ.c.ꝙ ſic ꝑal.ꝛ no.dictũ hoſti.cũ q̃ cõiter trãſeũt hic doc.ꝛ facit iſte.tex.q̃ inter ſubſtãtialia electõis nullã mẽtõem facit de loco q̃ſi locus nõ ſit de ſubſtãtia.iuſtum eſt tñ vt fiat in eccl'ia vacãte.vt in.d.c.ꝙ ſicut. ¶ Quito q̃r' q̃d ſi ex trib⁹ ꝓmiſſarijs duo ſcient' eligũt indignũ terci⁹ eligit idoneũ nũquid valeat electõ vn⁹.doc.ſũt varij.q̃dam tenẽt ꝙ ſic.qz ptãs duoꝝ eligentiũ ſcienter indignũ deuoluit' ad illũ vnũ qui nõ deliq̃t.ar.j.eo.ꝯgregato.alij tenẽt ꝯriũ.qz ꝓmittẽdo ī tres videt' voluiſſe vt nõ valeat electio vni⁹.tu d de h vide qđ dixi in.c.cũ in iur.ſ.eo.ꝛ ꝑ ibi no.potes ampliare materiã iſti⁹ forme ꝓmiſſi. ¶ Sexto ꝛ vltimo h q̃r' an electio facta nõ ꝓuatis formis ꝑſcriptz ſeu aliq̃ eaꝝ ſit ipo iure nulla.nã tex.h nõ apit h ſolum dic' electio alr'facta nõ valeat. So.dicũt Jnno.ꝛ comp̃ſt.ꝙ ipo iure nõ valeat.hoſt.tenet ꝯriũ.ſ.ꝙ ñ req̃ratur ſnia.h ꝑmũ dictũ Jnn.ẽ ver⁹ ꝛ cõiter tenet' ꝑ doc. ſeq̃ntes ꝛ videt' ꝓbari ī.d.c.ſic cũ.ꝛ in.c.ſicut.j.e.li.vj. ꝛ fac.c.eccl'ia.el.ij.j.eo.ī ꝛbo decreuit inualidã. Ex bis no.ꝙ ꝑ h ꝛba nõ valeat inducitur nullitas ipo facto. ¶ In glo.ī ꝛbo aliq̃b⁹ viriz.ibi dũm̃ viri religioſi.dic religioſi.i.bone ꝓditõis.nõ.n.ẽ neceſſe vt ſint religioſi .i.pfeſſi aliquã regulã ꝓbatã.ſatis.n.ẽ ꝙ ſint viri idonei.vt ī tex.ibi viris idoneis.dñt tñ eſſe clerici ꝛ nõ laici.vt in.c.ꝓtingit.j.de arbi ¶ In fi.glo.ibi.l.item ſi vn⁹.ꝛ fac.c.ſi ꝓmiſſari⁹.j.e.ti.li.vj. ¶ In glo.in ꝛbo vice oĩm.ibi ꝙ mihi nõ videt'.no.glo. ꝙ ad cõpromiſſum faciẽdũ ſup electõis negocio req̃rit' oĩm ꝓſenſus.ꝛ idẽ tenẽt cõiter doc.h ꝛ.ſ.c.ſcriptũ.ꝛ idem puto

in alijs negocijs ecclie expedietis vt ꝓmissū nō possit fieri a capło nisi oēs ꝓsentiāt. qz cū sit resolūtaria. l. si dctū. ff. ꝺ euic. oportet ꝙ oēs ꝓsentiāt. vt no. ī. c. cuz oēs ꝺe ꝓsti. 7 ꝙ Jo. an. ī regula ꝙ oēs. de re. iurꝫ li. vj. in mercu. 7 facit qꝺ ꝺicā post hosti. j. in. §. illud. 7 ꝫ intellige qñ alijs de collegio ꝯdicit a ꝓncipio. si aut ẽ facto ꝓmissō ꝙ totū collegiū supueniret q̄ nō erat vocādus nō ꝺebet ad petitōez isti⁹ retractari ꝓmissū. vt in regła factū legitie de re. iur. li. vj. 7 sentiūt cōiť doct. hic 7 in. c. ecclia. Hosti. tñ. hic posuit singłarē limitationē ad p̄dicta ꝺicēs ꝙ si tres sūt in collegio 7 duo volūt ꝓmittere tercio ꝯdicēte stādū ẽ iudicō duoꝝ tū qz duo faciūt duas ptes collegij. ar. c. scriptū. §. eo. 7. c. lz. tū qz necessitas nō ſbiacet legi ī. c. quāto. §. ꝺ ꝓsue. cū nō possit seruari scrutiniū ꝓpter paucitatē istoꝝ collegiatoꝝ. ſꝫ ꝺictū satis equū est 7 trāseūt cōiter doc. cum eo. ſꝫ ꝺubito an ſꝫ sit ver cum tex. ſꝫ ꝺicat vice oim ꝛc. nec due ptes pñt p̄iudicare minori pti in iure suo. 7 cui⁹libet interest habere p̄latū ꝟm iudiciuz animi sui ob quā causā ptās eligēdi fuit data collegio. vt ī. c. j. §. e. facit. viij. q. j. audacter. 7 si ꝺiceres quā formā ꝟuabūt isti ex q̄ sūt ita pauci. Jo. pñt ꝓmo eligere ꝙ viā inspiratōis. vt. j. in xꝺ. nisi. si aūt oēs ī vnū nō ꝙueniūt poterūt eligere aut seruando formā scrutinij eo mō q̄ pñt. puta capiēdo vnū scrutatorē cū notario p̄sertim si teneť opi. ꝙ nō sit de forma ſbali vt sint tres scrutatores qꝺ tenet glo. §. in ꝓma pte. vel poterť eligere more antiquo sine forma aliq̄. qꝺ volunt gof. in. c. j. §. e. vbi ꝺixit ꝙ cū pauci sūt ī collegio nō tenēť seruare aliquam formā vñ pñt ꝓcedere sine forma scrutinij 7 ꝓmissi. Hosti. tñ ꝺixit ibi se ꝓsentire gof. in forma scrutinij ſꝫ ꝺixit ꝙ tenēť ꝓcedere ꝙ viā ꝓmissi aut inspiratōnis. ſꝫ mihi plus placet ꝺictū gof. qz ꝓpter paucitatem nō ꝺñt isti cōpelli ad trāsferendū ius suū in alios quia fideli⁹ ipsi ꝓsequerēť negociū ꝓpriū 7 ecclie coꝝ. Jtē qz lex nō ligat cū ꝺe facto seruari nō pōt. vt. iij. ꝺi. erit aūt lex. nō ꝙ ligat eos forma scrutinij. nec forma ꝓmissi qz illa est volūtaria vt. §. ꝺixi. 7 p̄sertim ſꝫ ꝓcedit qñ eēnt duo tm̄ in collegio vł vnus. in q̄bꝫ casibꝫ ꝺixerūt Jnno. 7 cōpo. ꝙ si duo tm̄ sūt sufficit mutu⁹ cōsensus eoꝝ sine alia forma. qꝺ etiā voluit Jo. an. in regula in toto ī mercu. Si vo est vn⁹ poterit coā testibꝫ ex ꝓmē suū ꝓsensū 7 postea eligē 7 electōz publicare puto etiā sufficere vt ab electōe incipiat. nā eligēdo exꝓmit ꝓsensū suū. qz in vno nō ẽ ꝟuāda illa forma vt pu⁹ ꝓsteť ꝓsensus 7 postea seq̄ť electō. vt no. in. ꝺ. regula in toto.

Nisi. Veniēdo ad istū xꝺ. nisi. in quo tangiť tercia forma. ſ. inspiratōis no. primo ꝙ ad ſꝫ vt valeat electio facta ꝙ inspiratōez reqrunť ꝺe ſba duo. primo ꝙ sit facta ab oībꝫ. vno. n. ꝯdicente non valeret ista electio qz nō vł tūc fcā inspirāte deo. ar. viij. q. j. ñ ẽ nouū. qꝺ tenēť ſꝫ cōiť doc. 7 bñ. scꝺo ꝙ sit fcā absq; vicio 7 ꝺico absq; vitio. ſ. symonie vł alic⁹ tractat. Ꝺz ꝯ hoc 7 ꝯ tex. op. videť. n. ꝙ potius aggrauentť isti qñ eligūt ꝙ formā inspiratōis q̄ qñ ꝙ formā scrutinij. naz in forma scrutinij sufficit maior 7 sanior ps. vt. §. ī prima pte. c. ſꝫ. reqrit ꝓsẽs oīum. Jo. ī hac forma inspiratōis releuāť ab onere istius forme scrutinij. nō. n. ſbijciunť isti alicui forme ſꝫ soluz ꝺatť ꝙ forma vt fiat ab oībꝫ absq; vitio. 7 ꝙ ſꝫ ꝙ nō requiratť alia forma facit tex. ſꝫ in xꝺ. nisi. ꝺū venit exceptiue ad p̄cedētia. Jtem qz vbi spūs ꝺei ibi libtas qz q̄ spū ꝺei agūť nō sūt ſꝫ lege ī. c. lz. de reg. 7. xix. q. ij. ꝺue sūt. qñ aūt omēs de collegio nemine ꝺiscrepāte 7 sine aliquo vitio ꝙueniūt in vnū videť inspirati a deo. Sed q̄ro q̄re tex. ſꝫ ꝺixit q̄si ꝙ inspiratōez. quare posuit illā dictionē q̄si. Jo. ꝺicit hosti. ꝙ tacite ibi includūť ꝺue forme inspiratōis. illa. n. electio fit ꝙ verā inspirationez q̄ fit auctore deo nec indiget alia ꝓfirmatione. vt fuit electio beati Nicolai Ambrosij 7 Severi de quibꝫ. lxj. ꝺi. in. §. his omnibꝫ. fit aūt electio ꝙ quasi ispiratōz qñ nō ꝓstat ꝙ auctore deo sit facta. ſꝫ ꝓsumiť qñ omēs de collegio vno ore ꝓsentiunt in aliquē sine aliquo tractatu p̄cedenti. vnde ꝺiciť tūc quasi ꝙ inspirationē ideſt ad similitudinem vere inspiratōnis. 7 ꝙ ꝺixi q̄ non ꝺz p̄ceder e tractatus intellige ꝟm Jo. an. de ẽctatu speciali. generalis aūt posset fieri. puta si vnus p̄diceret rogemus deuz ꝙ bono p̄lato vł hortādo alios ad electōez p̄lati. nō aūt ꝺz fieri ꝓsuasio respectu certe ꝓsone. qz tūc electio fieret ad suggestionē alterius. In glo. ī verbo priuēť ibi ꝙ sniam nō ipso iure. 7 ſꝫ teneas qz pena ſꝫ ponit ꝙ verba futuri tꝑis q̄ casu semp reqrit sntia. de quo vide bo. glo. in regula in penis. de re. iur. li. vj. 7. j. c. se. 7 plene ꝺixi in. c. si diligēti. de fo. cōpe. nō ob. c. cū in cūctis. §. e. de quo glo. oꝓponit. qz ibi loqť cū peccať eligendo. ideo pena imponitur ipso iure hic vero cum peccatur ꝯ formā hic traditā electio tñ fuit facta de idoneo. vnde magis ẽ peccatū materie cꝫ forme. qꝺ facit ꝯ no. ꝙ glo. xj. q. j. in ſuma. 7 in. c. sine exceptōe. q̄ ꝺixit ꝙ alienatō rei ecclastice facta in casu nō licito ꝟuata forma tenet. secꝰ si ī casu licito nō ꝟuata forma. ſꝫ tu tene qꝺ ꝺixi post glo. in. c. j. de in inte. resti. Extra glo. ſꝫ q̄ro ad quē ꝺeuoluiť hec ptās secuta sntia ꝟuatōis cuz tex. hic solū ꝺicat potestate priueť. Jo. Jnno. 7 hosti. mł̄tum instāt 7 inuolute. ſꝫ ꝺic tu breuiter ꝙ aut peccarūt oēs ī forma. 7 tūc secuta sntia ꝺeuoluť ptās ad ꝓximū supiorē nisi sit ecclia cathedral. qz tunc ꝺeuoluiť ptās ad solū papaz. vt in. c. q̄ꝯ. j. eo. li. vj. aut aliqui tm̄ elegerť ꝯ formā. 7 tūc ptās ꝺeuoluiť ad eos q̄ ñ peccaverť ar. j. eo. c. ꝙgregato. 7. c. cum vintonien. §. e. 7 ſꝫ tenuit glo. 7 bene. in. ꝺ. c. q̄ꝯ. Sed circa istā vltimā ptez cadit qō difficilis. pone ꝙ maior ps elegerit ꝯ formaz ſꝫ electo mortuo vel acceptare nolēte vult illa maior ps ꝓcedere ad nouā electionē minori pte q̄ nō ꝺeliq̄t ꝯdicente 7 appellante ne fiat electio ꝙ eos cñ ipsi sint ꝟuāꝺi ꝙ sntiam 7 potestatē ꝺeuoluēꝺa ad ipam minorē ptem. Querit nunq̄d valebit electio maioris ptis attēptata ꝯdicente minori pte 7 appellāte ob cām p̄dictam. Jnno. 7 hosti. late ꝓsequūť hāc qōnem. nā q̄ꝺā tenuerunt ꝙ electio ista nō tenet vel saltē ẽ retractāꝺa. quia videť facta in fraudē 7 p̄iudiciū minoris ptis cui illud ius elligēdi erat applicādū sicut nō valet alienatio bonoꝝ facta ꝙ eum qui ꝺeliq̄t in fraudem future sntie. vt in. l. post ꝯctū. ff. de dona. vbi plene de materia. Jnno. vo. 7 cōpo. tenēť ꝙ electio valeat nec sit retractāꝺa ex quo fuit facta ante sntiam priuatiuā ꝺūmodo sit facta sine fraude. ſꝫ nō ẽ in ꝺubio ſꝫ casu p̄sumēda fraus ꝟm eos qui videntur voluisse ꝓuidere ecclie vacanti. hosti. aūt tenet ꝓmā ptem ex quo p̄cessit appellatio minoris partis cuius interat ne fieret electō. Jo. cal. ꝺisputauit hāc questionē 7 tandē secutus fuit opi. Jnno. 7 cōpo. motus ꝓncipaliť. qz ante sentētiam priuatōis potestas eligendi erat penes istos. vñ potuerūt eligendo preuenire hāc sntiam. ar. in. c. si tibi abñti. de p̄ben. li. vj potuerť aūt isti qui peccarūt puniri alia pena. 7 sic cessat contrarium eoꝝ qui ꝺicēbāt in ꝺelictis nō esse locū penitentie in foro ꝓtentioso. ff. vi bo. rap. in. l. nihil ꝓꝺest. 7 in. l. qui ea mente. ff. de furtis. Jo. an. videť inherere opi. hosti. quia cum ius sit quesitū minori parti ex ꝺelicto maioris partis 7 fuit appellatō interposita ex iusta causa ꝙ minorē ptem. ergo aut ẽ irrita aut venit irritanda. vt in. c. bone de appel. Mihi autez placet opi. Jnno. cōpo. 7 cal. moueor principaliter quia cuz quis venit priuandus ptāte aut beneficio ꝙ sntiaz iuste possidet anteq̄ ꝓueť p̄sertim cū possit ante sententiaz cū eo dispensari. vt notanter ꝺicit Jnno. in. c. cū nostrꝫ de ꝓcess. p̄ben. ergo ante priuatōez iuste possidebāt isti ius eligendi 7 per consequens iuste elegerūt. nec tenebantur ius eoꝝ omittere propter appellationez 7 cō

tradictionem minoris partis. quia non teneť qs omittere ius suū ꝓpter sniam ꝓuatōis q̄ posset fieri ī futurū ius. n. nō sine ministerio voluit istos eē incōtinēti ꝓuatos ꝫ ꝓuādos. g̃ auctē iuris pñt interī vti ptāte sua. q; noluit ius eos ipso facto ꝓuare. ꝓterea nego q; aliqđ ius añ sniam sit quesitū mioꝛi pti. naz pº sniam devoluit ad mioꝛē ptem ex q̄dā pñtia. q; exq̄ mioꝛ ps nō velq̄t nō dz puniri. ⁊ illi q̄ sūt ꝓuati hñtur ꝓ mortuis xvj. q. j. §. etiā vñ totū ius vnūsitatē resident in minoꝛi pte sic̄ si illi eēnt mortui. l. sic̄. ff. qđ cuiusq; vniuer. no. q̄ quidē rō cessat añ sniam ꝓuatiuā. tum q; nō sūt illi hñdi ꝓ mortuis seu ꝓuatē. tū q; pena ꝓuatōis nō imponit in fauoꝛē minoꝛis pti ꝫ ꝑncipalr odio delinq̄ntiū lz in pñtiam ꝫ ius istoꝝ accrescat nō delinq̄ntibꝫ. g̃ añ sniam nō pñt isti impedire electōz alioꝝ. q; adhuc an suiam eoꝝ nō interest. g̃ nō dñt audiri appellātes. ij. q. vj. nō solū. ⁊ in. c. cū inter. R. s. eo.

Illud. In isto. §. ꝑ no. q; ī electiōis negocio nō pōt q̄s regulariť ꝓcuratoꝛē ꝓstituē nisi sit ipedit⁹ i eo loco vñ nō sit merito vocādus. ⁊ in hoc tene mēti sem ꝑ istū tex. a ꝯrio lr̃e collige ⁊ tene mēti q; in alio negocio pōt q̄s ꝓstituere vt vice sua inť sit vniuersitati lz ipe ꝓstituēs possit eē ꝑ se. nā spāle statuitur ꝫ ī electōis negocio. g̃ in alijs negocijs explicādis ꝑ capitulū seu vnūsitatē aliā pōt etiā nō ipedit⁹ ꝓcuratorem ꝓstituere ꝑ illū tex. q̄nimo direť q̄dā in. c. ꝓstitut⁹. j. de appel. q; vbi nō ē ꝓuāda forma ꝫ⁹ capli q; ꝓpter etiā ī negocio electōis pōt etiā nō ipedit⁹ ꝓcuratoꝛes ꝓstituere ꝑ illū tex. q̄ bñ facit in ar. ꝫ a ꝯrio sensu. ꝫ tu vide qđ ibi dixi vbi ꝓclusi q; ī electiōe sit spāle vt non possit q̄s ꝓstituere ꝓcuratoꝛē nisi sit ipedit⁹. ꝑ ꝫ tex. ꝫ dū simplr inť dixit nec retulit se ad casuz ī q̄ sit ꝓuāda forma ꝫ⁹. c. videť. n. electa in electōis negocio industria ꝑsone. ar. ho. in. c. is cui. de offi. dele. li. vj. ꝫ in alijs negocijs bz locū qđ. s. dixi qđ etiā tetigi ī. d. c. ꝓstitutus ⁊ ꝫ nō ttadas oblinioni. Vnuz tñ scias q; si alij de capl'o volūt admittē ꝓcuratoꝛē etiā nō ipediti ad electionē faciēdā pñt nō obstāte dispositione ꝫ⁹. c. q; lz tex. hic dicat interdicim⁹ istud tñ inť dictū emanauit ī fauoꝛē alioꝝ. qđ ꝑz ex eo. q; illi de collegio pñt cōicare ius eligēdi penit⁹ exneo. vt ī. c. scriptū. s. e. g̃ forti⁹ pñt admittere ꝓcuratoꝛes eoꝝ q̄ de collegio sūt. ⁊ ꝫ casu alijs ꝓsentientibꝫ pōt intelligi dictū. c. ꝓstitutus. ⁊ hoc fuit satis de mente doc. hic. Sedo no. ibi vni de collegio. q; volēs ꝓcuratoꝛem ꝓstituere nō pōt exneū deputare ꝫ dz vices suas cōmittere alicui de collegio vt ꝫ ⁊ in. c. pe. j. e. li. vj. vbi tex. optim⁹ de isto ꝓcuratoꝛe ⁊ ꝫ intellige nisi alij electoꝛes velint isti gr̃az facere. nā eis volentibꝫ pōt ꝓstitui exne⁹. ad ꝫ. d. c. scriptū ⁊ fac̄ q; possent isti de nouo aliqs exneos admittē ad eligendū. d. c. scriptū. g̃ forti⁹ ꝓcuratoꝛē isti⁹ d collegio lz sit exneus ⁊ nō admittere ꝓcuratoꝛē exneū fuit ꝫ sanctitum in fauoꝛē collegij ne cōplerēť secreta sua cōicare exneo. ⁊ ꝑ ꝫ dico q; istud nō est spāle in electōe ꝫ generaliter nō pōt aliqs ꝓstituere ꝓcuratoꝛē extraneū ī explicādis in vnūsitate. qđ sentit Jo. an. in regla quod alicui. de re. iur. li. vj. in mercu. lz quidā tenuerūt oppositū ī. d. c. ꝓstitut⁹. ꝫ ibi firmauit ꝑmū ⁊ tenebis ꝫ mēti. Ꝝz quero q̄d si ꝓcuratoꝛ cū spāli mandato iurauit in aiam dñi q; tenebať ipedimēto ⁊ sic añ q̄ ꝓcuratoꝛ fuit admissus demū electōe facta aliqs cui⁹ interest qui forte pdit electōem ꝓpter volūtatē illi⁹ vult ꝓbare q; ille ꝓstituēs nō detinebať iusto impedimento. ⁊ sic ꝑ ꝑns nō poterat ꝓcuratoꝛē ꝓstituere. nūq̄d debeat admitti ad ꝓbandū. q̄dā vt refert Jnno. q; nō q; exq̄ semel iurauit delato sibi iuramēto nō est ampli⁹ querendū de iusto impedimēto. vt in. l. iiij. §. dato. ff. de iureiur. naz oīs ꝓtrouersie finis ē iuramētū. vt dicit tex. ī. c. ⁊ si xꝑs de iureiur. ⁊ ꝫ placet Jnno. nisi aliud dicať ꝑm eum in isť spūalibꝫ neqs ꝑ surreptōis astutiā adipiscať digni tatē ꝫ tunc ꝑm hosti. admitteret ꝓbatio ex iudicis officio ⁊ nō ad instantiam ptis. ⁊ tene mēti singulariter hec dicta q; etiā in spūalibꝫ nō admittit ꝓbatio in cōtrariū post iuramētū nisi ex iudicis officio. Do. an. videť tenere q; exquo offert ꝓbatio post iuramētū pōt admitti etiā ad instantiā ptis ꝑ. l. admonēdi. ff. de iureiur. § ꝓfecto errauit in hoc. q; solū lex loq̄t in iuramēto necessario cū. s. deferatur a iudice tūc. n. dz retractari supueniente ꝓbatōe. q; repť lata snia ꝑ ꝓbationē nō integrā sine facto ptis. sed qñ negociū est expeditū ꝑte deferente iuramentū pti nō admittit⁹ postea ꝓbatio ī ꝯrium. q; illa delatio iuramēti volūtaria bz vim transactionis ⁊ plene ꝓbatōnis. vt in. d. c. ⁊ si xꝑs. ⁊ ī. l. ij. ff. d iureiur. ⁊ in. d. §. dato. ⁊ habes glo. ordinariā in. c. fi. j. de iureiur. tene g̃ ꝑmū dictū cū limitatōe Hosti. ꝓid qđ in sili no. glo. in. c. j. de ꝓcef. ꝓben. ⁊ Jnn. in. c. ad audres. s. de rescrip. Quid si ꝓcurator sit admissus ad eligendū sine iuramēto nunquid postea possit is cui⁹ interest ꝓbare q; dominus nō erat impeditus. doct. cōiter ꝓcludūt hic q; nō. videť. n. illi de collegio ī ꝫ renūciasse iuri eoꝝ admittēdo illū sponte sine delatōe iuramēti. nā pñt etiā admittere lz dñs nō sit impeditus. vt s. dixi. Ꝝz questio magz difficilis est qđ si maioꝛ ps capli est ꝓtenta iuramēto sup ꝓbatōe impedimēti. minoꝛ aūt ps ꝯdicit ⁊ vult ꝓbare q; dñs nō sit impedit⁹ nūquid ꝑualeat dispositio maioris ptis vt nō admittať ꝓbatio in ꝯrium oblata ꝑ minoꝛē ptem. quidā dicunt vt refert Jnno. q; standū ē maioꝛi pti. q; ad tollendā incredibilitatē capli fuit ꝓuisum ꝫ de iuramēto ergo satis est q; maioꝛ ps capli ꝓtētať ista ꝓbatōe. dicit tñ Jnno. q; si postea coꝝā superioꝛe ꝓbaret ꝯrium q; renocaret suffragiū illius tm̃ nō aūt tota electio postea secuta etiā si fuisset appellatū ꝑ minoꝛem nisi tota electio penderet a suffragio illius. rō ꝑm eū q; solū illō dz renocari qđ fit post ⁊ ꝯ appellationē. c. cū nobis oli. s. e. sed electio nō ē facta ꝯ appellationez ꝫ solū fuit suffragiū illius admissuz. iō satis est q; illius suffragiū cassetť. nec ob. si dicať q; q̄cq̄d fit post appellationē legitimā dz rectari. vt in. c. vt debit⁹. j. de appel. cū multis silibꝫ. Ad ꝫ. n. rñdet singulariter Jnno. ⁊ tene mēti dictum suū. dicit. n. illud ꝓcedere in appellatōe iudiciali secus in exiudiciali. ⁊ idem firmauit. in. c. cū inter canonicos. s. e. etiā si fuisset oblata ꝓbatio ꝑ appellātē. Rō diuersitatis est q; appellatio iudicialis suspendit iurisditionē iudicis exquo est legitima. vt in. c. si a iudice. ⁊ c. nō solū. de appell. li. vj. ⁊ ī. c. pastoral'. §. ꝓterea. ⁊ ī. c. sup qōnū in fi. de of. deleg. merito q̄cq̄d facit postea iudex nō tenet cū sua iurisditio sit suspensa. sed appellatio extraiudicial' nō suspendit ptātem competentē ꝑti q̄ minus possit vti iure suo sed solū defendit appellātē ne aliq̄d fiat ꝯ appellatōz. nec relenat oblatio ꝓbationis. q; cū ps nō sit iudex nō tenet ꝓbatōez admittere. solū g̃ dz cassari qđ fit ꝯ appellationē ⁊ nō post appellationē. Hosti. dicit ꝫ se nō videť quin ꝫ electio tota dicať facta ꝯ appellatōz cū fuerit appellatū ne fieret electio admisso ꝓcuratoꝛe nō impediti. nec ob. ꝑm eū iudiciū maioris ptⁱ. q; cū iste act⁹ recipiēdi ꝓcuratoꝛē nō impediti sit volūtari⁹ nō bz locū. l. q. maioꝛ. ff. ad mūi. imo vn⁹ sol⁹ pōt resistere oīb. vt no. in. c. cuz Jo. oēs de ꝓsti. ⁊ tene singulariť mēti ꝫ dictū. ⁊. s. dixi latius. an ꝓcordādo bas opi. distīguit q; aut tm̃ superat de tpe eligendi q; poterat recipi ꝓbatio minoris ptis ⁊ fieri electio. ⁊ ꝓcedit opi. host. Aut non superat tm̃ tꝑs ⁊ mīoꝛ ps elegit cū maioꝛi ꝑte ꝓtestatōe ꝑmissa. et ꝓcedit opi. Jnn. mihi placet ꝑmū dictū distictōis. nā lz iste tex. ꝓtēteť ꝓbatōe iuramētali nō videť tm̃ excludere ꝓbatōz ꝑ fcm̃ ī ꝯuū fiēdū. vt ē gl. ī. c. ij. de tēp. ord. li. vj. ⁊ soleo allegare duos tex. q̄ ꝫ ꝓbāt ipos iūgēdo vz. c. ꝓtinebať de despō. ipu. ⁊. c. ꝓposuisti d ꝓba. ⁊ ibi tetigi. sicut aūt nō pñt oēs de vniuersitate vno solo

resistẽte cõicare vocẽ exneo. vt i. c. scpt̃u. s. e. 7 ibi diri
p⁹ cõpo. ita ñ pñt ꝟ admittẽ istũ pcuratorẽ nõ ipediti
cũ nõ hẽat vocẽ nisi intersit psonalit ex illa int̃positõe
g̃ põt vn⁹ sol⁹ ꝯdicere 7 pbare ꝯnũ. 7 ꝑ ꝯñs appellare
si in ꝯriũ fieret vbi aũt v:gz t'min⁹ electõis fiẽde nõ te
nẽt ꝯdicẽtes eligere cũ maiou pte illo admisso nisi ma
io: ps ꝓsentiret ptestatõm. q: als faceret sibi p̃iudici
um. ad ꝟ glo. no. in. cumana. i. e. 7 qd ibi dicã.

Electões. No. q electio dz solẽnit publica
ri q̃liter aũt fiat ista publicatõ. di
cũt Jnn. 7 mlti alij q publicabit clero 7 ppło ꝑ aliquẽ
nec ẽ vis q̃lr fiet. 7 cũ publicatio nõ sit de sba satis est q
electio nõ sit clãdestina. Hosti. xo dic q si publicatõ
nõ fit seu omittit cã nocendi electo tũc tal omissio nõ
vitiat. ar. i. e. publicato. als sec⁹ vt ꝟ io. an. pl⁹ plz opi.
Jnn. satis mihi videt pbabil opi. hosti. ar. i. c. nob. 7. c.
sic. i. de symo. vbi pz q dãs pecuniã in acqsitiõe spũal
iuris in dãnũ 7 fraudẽ alteri⁹ nõ põt illi nocẽ. ita dica
m⁹ i omissiõe b⁹ publicatõis si fiat in fraudem electi.
Dz q̃ro nũqd electio clãdestina sit ipo iur nulla. So.
dic q sic. qd tenet gl. ꝑ istũ tex. i. c. vnico. i. vt eccl. bñ.
in xbo d occultis. 7 facit iste tex. i eo q tales electiões re
probat. g̃ inducit nullitas ipo iure. vt i regula q ꝯ ius
de re. iu. li. vj. 7. r. di. vides filij. charissime. 7 i. l. nõ du
biũ. C. d. le. sec⁹ dic d electõe clãdestina. illa. n. tenet me
ro iure lz sit suspecta. vt singlariť pbat i. d. c. vnico. 7
dic vt ibi diri. nã vt ibi tetigi credo posse attẽtari idez
cẽ i electõib i q̃bꝫ necio nõ ẽ fuãda forma b⁹. c. qd qñ
sit diri. s. in pma pte. c. nã si clãdestinitas nõ hz vitia
re collatõem q̃ hz vim electõis 7 ꝯfirmatõis forti⁹ viti
are nõ dz ipam electõem dumtaxat. ꝟ aũt vitiat ex di
spõe b⁹. c. qd solũ puidet cũ agit de electõe eccłie vi
duate. Qn aũt electõ dicat clãdestina glo. fi. pseqt ꝟ
clari⁹ cõpo. dicẽs illã eẽ clandestinã de q̃ capłm ordia
nit q clãdestia maneat 7 q nihil d ipa dicat a canõicis

Quisquis. Cõsentiẽs electõi de se fa-
cte pabusuz ptãtis secłaris
efficit ineligibilis ad dignitatẽ 7 electio ẽ nul-
la eligentes aũt a bñficijs ꝑ trieniũ suspendũt 7 tũc st
puuati ptãte eligendi. h. d. Et due sunt ptes. in pma
punit electũ ꝓsentiẽtẽ. in scda punit eligẽtes 7 electi-
onẽ vitiat ibi q̃ xo. No. p̃ 7 tene mẽti q electio eti-
am facta ꝑ clericos ꝑ abusum tñ ptãtis secłaris est ipo
iure nulla. qd apte colligit ex eo q tex. in x. q xo. di-
cit illã electõez esse irritã. qñ xo dicat electõ facta per
abusum ptãtis secłaris satis dicã cũ glo. j. No. scdo
q ꝛcipiẽs dignitatẽ ꝑ abusũ ptãtis sclaris ꝯbit irregła-
ritatẽ q̃ ad dignitates obtinẽdas. vñ nõ põt ampli⁹ si-
ne dispẽsatõe pmoueri ad aliquã dignitatẽ. forti g̃ ꝟ
dicẽdũ qñ q̃s recipit dignitatẽ imediate a manibꝫ lai-
coꝝ. 7 sic iste tex. videt addẽ penã seu inhabilitatẽ ad
ea q̃ hñt. xvj. q. vij. i. c. siq̃s de inceps. Et ex ꝟ 7 ex tex.
aptissime põt inferri q si recipiẽs dignitatẽ a manibꝫ
laicoꝝ eaz postea obtinet a superiore ecclłiastico sine di-
spẽsatõe tacita vł exꝑssa q iniuste eã obtinet cũ ex illa
receptõe iniuste fcã fuerit effect⁹ inhabil ad dignita-
tem obtinẽdã. puto tñ q si pnceps. s. papa sciẽter pui
deat illi d illa dignitate i q̃ se intrusit q videat tacite
secũ dispẽsare. ar. eoꝝ q̃ diri in. c. diuꝫ fallacijs. i. d cle.
ꝯiu. 7 fac qd no. bal. in. l. barbari⁹. ff. de offi. p̃. vbi con-
cludit q si pnceps scient pmonet inhabilẽ cũ eo taci-
te videt dispẽsare. 7 fac. l. q̃dã ꝯsulebant. ff. de re indi.
sec⁹ aut eẽt dicẽdũ i alio superiore cit papã. q: ille nõ cẽ
set dispẽsare nisi saltẽ pmiserit cause cognitõz sup cã
dispẽsãdi. de q̃ vid qd no. p Jo. an. 7 alios i. c. frnitati.
i. d scis. Quero p nũqd iste tex. hẽat locũ i electõne
cuiuslibet dignitatis. hosti. q nõ ꝟ solũ pcedit fm eum
cũ q̃s ꝑ talẽ abusum eligit ad dignitatẽ epalem. ꝟ Jn-
no. tenet hũc tex. hẽ locũ in q̃libet dignitate. 7 ꝟ opi.
cõiter tenet 7 mihi satis placet cũ tex. ꝟ loqt indistincte.

Scdo q̃rit nũqd possit elect⁹ q̃ ꝓsensit huic electi-
oni ꝯ formã hui⁹. c. pmoueri i canonicum vł ad alia
minora bñficia. doc. q sic. q: tex. iste solũ electũ inhabi-
litat q̃ ad dignitates. dicit tñ hic abb. q ad eccłiam cu
ratã nõ poterit pmoueri. q: illa eq̃parat dignitati. i.
e. c. dudũ. ꝟ dictũ mihi nõ placet. q: cũ tex. iste sit pena
lis dz ꝛpie 7 stricte intelligi nõ aũt large 7 impꝛopꝛie.
vt in. c. statutũ. i. e. li. vj. 7 i regula odia de re. iur. li. vj.
Certũqꝫ ẽ eccłiam simplr curatã nõ eẽ ꝛpꝛie dignita-
tem cũ nõ hẽat iurisditõz fori ptentiosi iuxt ea que di-
xi in. c. d mlta d pben. Tercio 7 vltimo q̃rit nunqd
indistincte hẽat locũ iste tex. Doc. ponũt hic duas limi-
tatões. nã ꝑ excipiũt qñ laici haberent ex ꝓuilegio ius
eligẽdi. scdo qñ ꝟ hẽrent ex ꝓsuetudie. allegant. c. ha-
drian⁹. lxiij. di. placet mihi ꝟ limitatio. q: nõ dz abus⁹
exq̃ laici elegẽrt ex ꝓuilegio. vt i. d. c. hadrian⁹. ꝧ scda
limitatio de ꝓsuetudie mihi nõ placet q: nõ põt laicus
de ꝓsuetudie etiã maxime tpis de c⁹ initio nõ est memo
ria acqrere ius eligẽdi etiã vt coeligat cũ canonicis. vt
i. c. massana. 7 ꝑ Jo. an. in. c. ij. de pben. li. vj. i nouella.
vũ ꝛpie talis vsus põt dici abusus 7 hec ꝓsuetudo est
pot⁹ corruptela. vt in. d. c. massana in fi. In glo. j.
ibi vt laic⁹ ꝓnceps vel ptãs. Jdẽ dic i laicis ꝓuat vt si
ipsi admittũt ad coeligẽdũ vnacũ clericis electõ sit ipo
iure nulla 7 irrita. vt in. d. c. massana. facit qd no. glo. se
q̃ns. Jnno. aũt ꝟ ponit tria exẽpla b⁹ abusiõis. ꝓ cũ cle
rici req̃rũt laicos vt intersint electõi. scdo cuz req̃rũt
ꝓsensum ꝓncipis secłaris sup certa psona eligẽda. ar.
s. e. cũ tra. tercio cũ eligũt minis alicui⁹ singularis potẽ
tis. 7 no. singlr ꝟ vltimũ. videt. n. ex ꝟ Jnno. sentire q
electio facta ꝑ impssionẽ secłariũ sit ipo iure nulla. et
q ꝓsentiẽs tali electõi incidat in penã ꝟ positã. ꝯriuz
tñ ipse sentit i. c. q sicut. s. e. vbi tenuit q electio facta
ꝑ metũ nõ est ipso iure nulla ꝧ tu in ꝟ vltimo distigue
vt plene diri. in. c. lz. s. eo. In glo. ij. ibi libeꝛ dz esse
arbitriũ. no. ꝟ dictũ iuncto eo qd sequit in glo. ex quo
collige q electio facta ꝑ metũ est ipso iure nulla. q: lz
sit ibi ꝓsensus nõ est tñ liber. 7 idẽ no. glo. iiij. s. e. bone
el. j. 7 fac tex. in. c. dilectissimi. viij. q. ij. 7 in. c. i noie dñi.
xxij. di. 7 meli⁹ in. c. vbi piculũ. in. §. cetez. i. eo. ti. li. vj.
vbi dic tex. q cessat electio vbi adimit libertas eligen-
di. limita tñ vt diri in. d. c. lz. Glo. in xbo ineligibi-
lis. ibi q est futuri tpis. no. bñ hãc theoricã glo. q vbi
canon loqtur ꝑ xba futuri tpis nõ inducit penã ipso
facto ꝧ req̃rit snia. 7 idẽ no. glo. in regła in penis. d re.
iu. li. vj. 7 illa est plenioꝛ ista. 7 vide qd diri plen⁹ in. c.
si diligẽti de fo. cõpe. 7 no. glo. inquãtũ dicit q ꝑ xba
fiat alien⁹ ꝛc. nõ inducit canõ late snie. sec⁹ dic de hoc
verbo sit. vt no. glo. in. c. q̃cũqꝫ de here. li. vj. diri pleni
us in. c. ij. de fo. cõpe. tñ q̃ ad tex. nr̃m dicit glo. 7 bñ q
pena hic imponit ipso iure nõ ex ꝛpio significato h⁹
verbi fiat ꝧ ex his que sequũt in tex. multũ tñ obstat. c.
ꝓterea de iurepa. vbi dz q recipiens bñficiũ a laico dz
cõmunione puuari. g̃ nõ est puuat⁹ ipo iure. glo. non
ñdet ꝧ Jnno. dicit illũ tex. ꝓcedere cũ quis recipit be
neficium vt ꝛpꝛietatem. secus si recipit in titulũ. nã tũc
graui⁹ punit vt ꝟ. 7 idẽ sentit glo. in. c. siq̃s de inceps.
xvj. q. vij. ꝧ hec rñsio nõ mihi placet. habem⁹ circa istã
materiam tria iura diuersa ꝑ dictuz. c. siquis de inceps
xvj. q. vij. vbi interdicitur ingressus ecclesie recipienti
bus dignitatẽ a manibꝫ laicoꝝ donec resipuerit. scdo
habem⁹ dictum. c. ꝓterea. vbi disponit q taliter reci-
pientes dñt cõmunione puuari. tercio habem⁹ istum
tex. qui videt inhabilitare istos ad dignitatem ꝓseq̃n-
dam. vnde si bene hec iura ponderẽtur nullaz ꝓtrarie
tatem ꝓtinent ꝧ vnum supplet ꝑ aliud. Et ꝓmo circa
intellectũ. c. siq̃s de inceps. est sciendũ q Jnno. ꝟ sensit
q recipiẽs dignitatẽ a laico est excõiatus minoꝛi excõ
municatõe ꝑ illd. c. Et si ꝯ eũ augeret in iudicio de-
beret excõmunicari 7 deponi ꝑ. c. constitutiões. e. causa 7

q. ille tñ tex. nõ loquit de excõmunicatione minori exp̃resse ꝫ solũ dicit interdicim⁹ ex parte dei oĩpotent⁊ introitũ ecclie donec resipuerit. vñ posset dubitari nunquid celebrãdo anteq̃ dimittat dignitatẽ tal⁹ acq̃sitam efficiat irregular⁊. ⁊ videt p̃ q̃ sic. p. c. is cui. de sẽ. excõ. li. vj. vbi dr q̃ celebrãs ĩ eccl̃a incurrit irregularitatem si sibi erat ingressus ecclie interdict⁹. et dicit ibi gl. illũ tex. ꝓcedere tam in interdicto hois q̃ iur⁊ ꝫ ꝑm intellectũ Jnno. ꝑmissuꝫ eẽt dicendũ ꝓtrariũ. q⁹ excoĩcatus minori celebrãdo nõ efficit irregularis. vt in. c. si celebrat. j. de cle. ex. mini. Dꝫ ego ꝓsidero q̃ illud. c. ꝓprie nõ loquit de suspensiõe neq̃ de interdicto lato a iure ꝫ pot⁹ẽ quedam suspensio facta a deo approbata ibi ꝑ illũ canonẽ vt videt sẽtire Jnn. ĩ. d. c. si celebrat in fine prime colũ. vbi ponit notabilẽ theoricã dicẽs q̃ cũ q̃s suspẽdit a canone donec resipuerit vr̃ pot⁹ suspensio dei q̃ canonis. ꝫ põt dici q̃ canonis ꝑ approbatiõeꝫ et ꝑ hoc intellectu facit ꝑalle. c. ꝑterea. vbi nõ inducit pena suspensionis. ⁊ ex hoc inferr̃ q̃ si talis celebraret nõ efficeretur irregularis. q⁹ nõ ẽ suspẽsus a canone inferente penã. nec ꝓprie interdicit sibi ingressus ecclie a canone lꝫ de hoc posset dubitari. et pot⁹ ꝓsulerem tali q̃ abstineret a celebratiõe donec dimitteret dignitateꝫ taliter acquisitam. c. ẋo ꝑterea. disponit q̃ talis debet coĩone priuari. i. excoĩcari. vt in. d. c. ꝓstitutões: q⁹ nec ꝑ istum tex. nec ꝑ iura antiqua talis est excoĩcatus. iste ẋo tex. addit inhabilitatẽ nouã vt sine dispẽsatiõe nõ possit ꝓmoueri ad aliquã dignitatẽ. vñ cõiungẽdo oĩa iura ꝓdicta possumus dicere q̃ ꝓsentiens electõni facte ꝑ abusuꝫ seculares ptãtis seu recipiẽs dignitatẽ a manib⁹ laici ẽ ipso facto suspẽsus saltẽ q̃ ad se cũ sit inpctõ. Jtez dꝫ excoĩcari nisi dimittat dignitatẽ sic acq̃sitã. nec deinceps põt sine dispensatiõe ꝓmoueri ad aliquã dignitatẽ vt ħ. ⁊ sic nulla est ꝯrietas int⁹ iura ꝓdicta. ¶ In ea. glo. ibi ꝓsensisse vr̃. ħ rõ gl. nõ ẽ bona. nã c. nup. sup. q̃ glo. se fundat loquit q̃ ad ptãtez absoluẽdi ab excoĩcatõne. vñ nõ dꝫ trahi ad facultatẽ dispensandi. ꝓ ħ vide bo. glo. in. c. cupiẽtes. ĩ. §. ceterũ. j. eo. li. vj. ĩmo in facultate dispensandi dat⁹ regula in oppositum. s. q̃ vbi canon nõ indulget dispensatõꝫ vr̃ illã inferiori ꝓhibere. vt in. c. dilect⁹. j. de tem. or. dictũ tamẽ glo. q̃ epi possint ħ casu dispẽsare coĩter tenet⁹ ꝑ doc. ꝑter phi. ħ ⁊ bar. buꝛ. in. d. c. siqs deinceps. ĩ addi. Ad glo. ħ do. an. variauit. ꝑ distinxit int⁹ dignitatẽ epalez ⁊ inferiorez. vt ꝑ casu nõ possit epꝰ dispẽsare. vt ĩ ꝑn. ca. ꝫ in scõo sic. vt in. § q̃ ẋo. postea tenuit indistincte epm̃ nõ posse dispẽsare. q⁹ cũ ista sit ꝓstitutõ ꝓcilꝝ cẽset dispensatio ꝓhibita. vt no. glo. in. c. cũ dilectus. ꝫ. eo. Hoc dictũ do. an. esset verũ si tex. iste nõ fecisset mentionẽ de dispensatõne. ꝫ erq̃ dixit posse dispẽsari vr̃ indulsisse ptãtem dispensandi epis. q⁹ alꝫ frustra fecisset mentionẽ de dispensatõne cũ nulli dubiũ sit papaꝫ in hoc posse dispensare. ⁊ hãc theoricã exp̃sse posuit Jnno. in. d. c. dilect⁹. ⁊ credo illã sequi do. an. in. c. at si clerici. in. §. de adult⁊. de iudicijs. vbi plenissime dixi de hac facultate dispensandi ¶ In glo. in ẋbo suspendãt⁊ in fi. Do. clarius ꝓnium supra formatũ de. c. cum in cũct⁊. ibi. n. loquit⁊ in alio casu. s. vbi clerici eligũt sciẽter indignũ tũc. n. ipso facto sunt suspẽsi a bñficijs ꝑ trienniũ. ħ ẋo loquit cum elegerũt idoneũ ꝫ per abusum sc̃laris ptãtis ⁊ sic ꝫ ecclĩastic̃ libertatẽ. vñ canõ ħ voluit imponere penã ipso facto. aut q⁹ isti nõ tm̃ deliquerũt aut q⁹ ħ imponit⁊ duplex pena. naꝫ suspendunt⁊ isti nõ solum a bñficijs ꝫ ab officijs.

In Nhil. Si plat⁹ ꝑ negligẽtiã ꝓfirmauit indignũ electũ ad regimẽ aiarũ ꝑdit ptãtez ꝓfirmãdi primũ successorẽ ⁊ a ꝓceptõe ꝓprij bñficij suspendit⁊ ꝓmotus deijcit⁊. si ẋo ꝑ maliciã ħ fecit grauius punit⁊. ħ primo electi imediate sb̃iecti pape ꝑ se aut ꝑ ꝑsonas instructas debẽt adire papã ⁊ ab eo petere ꝓfirmationẽ. ⁊ si sũt electi in ꝓcordia et valde remoti vꝫ vltra italiam ꝓstituti interim administrãt ita tñ q̃ nihil alienẽt. benedictũ aũt⁊ ꝓsecrãt⁊ ꝑ ut ꝓsueuerũt. Dinidit tota decre. in duas ptes. ꝓ ponitur ꝓstitutõis can⁊. in scõa ꝓstitutio ibi irrefragabili Cõstõ hꝫ ẋo tres ptes ꝑma ꝓuidet circa ꝓfirmatiões eoꝝ q̃ eligũt⁊ ad curam aiaꝝ. scõa ibi epi. ꝓuidet circa ꝓfirmationẽ ⁊ ꝓuilegiũ exẽptoꝝ. ¶ No. ꝓ ⁊ tene mẽti ꝑncipiũ qđ solet q̃tidie allegari q̃ nihil sic nocet ecclesie q̃s ꝓmotio eoꝝ q̃ indigni sũt ⁊ minus habiles ad regimẽ aiaꝝ. nã qđ fit a ꝑlatis facile trahit⁊ a sb̃ditis in exẽplũ vt. in. c. magne. j. de voto. sunt. n. ꝑlati oculi sb̃ditoꝝ. vñ eis exñtib⁹ indignis hꝫ locũ illud euãgelicuꝫ Si cec⁹ cecũ ducit ambo in foueã cadũt. Et psalmista in hac materia inquit. Obscurẽt oculi eoꝝ ne videant ꝛc. ¶ No. scõo ibi ad regimẽ aiaꝝ. q̃ ꝑlati dicũt⁊ regẽ aĩas. vñ alibi appellant⁊ reges. xĵ. q. j. in. c. duo sũt. ⁊ largo mõ oẽs hñtes curã aiaꝝ pñt appellari ꝑlati. vt ħ in ẋ. ꝑlati. ⁊ clar⁹ ħ ꝓbat tex. j. de cle. egro in. c. tua. stricte tñ ꝑlati dicũt⁊ hñtes iurisditõeꝫ fori ꝓtentiosi. de q̃ ꝑ pau. de liaza. incle. dudum de sepul. dixi plẽ in. c. tua de cle. egro. ⁊ in. c. cũ ab eccl̃iaꝝ. j. de offi. ordi. ⁊ in. c. ĵ. de ind. ¶ No. tercio q̃ electõis ꝓfirmatio nõ dꝫ impẽdi sine inquisitõe seu cognitõe. dꝫ. n. ꝓfirmator inqrere de electõis forma ⁊ de meritis electi. ⁊ hodie ꝓfirmatio facta sine cause cognitõe ẽ ipo iure nulla. de q̃ dic vt le. ⁊ no. in. c. fi. j. eo li. vj. ⁊ ibi habes ꝑ glo. nũq̃d idẽ sit seruandũ in admissione postulatõis vl⁹ in collatõne bñficij ¶ Quarto no. ibi dicẽd⁹ ẽ indigne ꝓmot⁹. q̃ etiã post ꝓfirmatõeꝫ factã cũ cause cognitõe põt deponi ⁊ deijci ꝓfirmat⁹ si ꝓsisterit illũ esse indignũ. Cõfirmatio ꝫ nõ ꝓcludit viã deijciẽdi indigne ꝓmotũ etiaꝫ respectu dignitatis añ ꝓfirmatõꝫ. An aũt ħ hodie dꝫ locũ ꝑ dispõeꝫ. c. fi. ꝑal. vidẽ q̃ no. fe. ꝓsilio. xxiij. ⁊ cõsilio. xcvij. q̃ dixi ĩ. c. cũ oli ꝺ cã pos. ⁊ ꝓprie. ⁊ ĩ. c. cũ oli de do. ⁊ ꝓtu. aliq̃d in. c. cũ dilecti. ꝫ. e. ⁊ aliq̃d. j. sb̃jciaꝫ. ¶ Quinto no. penã ꝓfirmãtis electionẽ factã de indigno. nã si ꝑ negligentiã ipsius ħ ꝓtingit ꝑdit potestatem ꝓfirmãdi ꝑmũ successorẽ ⁊ dꝫ suspẽdi a ꝓceptiõe ꝓprij bñficij donec fuerit visum suꝑioꝛi. si ẋo ħ ꝓtigit ꝑ ipsi⁹ maliciã dꝫ ꝗuius puniri ad arbitriũ. s. suꝑioris cũ ħ casu pena determinet⁊ ħ. ¶ Et ex ħ ⁊ ex tex. no. q̃ ceteris paribꝰ grauius punit⁊ dolus q̃ negligẽtia. facit c. sup. lris de ꝛpt⁊. ¶ Jtem collige q̃ nõ oĩe delictum in ꝑlato ẽ depositõe dignũ nec oĩs negligẽtia vide tñ glo. in. c. ea q̃ de offi. archi. in ẋ. reatu. q̃ dicit q̃ negligẽtia ꝑlati ẽ mortale peccatũ. ⁊ idẽ dic̃ in dissimulatõe ¶ No. in. §. vꝛ q̃ exẽpti imediate pape sb̃iecti tenẽtur petere ꝓfirmatõꝫ electõis a solo papa. dic tñ q̃ etiam legat⁹ de latere põt istoꝝ exẽptoꝝ electões ꝓfirmare. vt hẽs tex. quẽ tenebis mẽti in. c. si abbatez. j. e. li. vj. ꝓcedit ꝫ iste tex. si legat⁹ de latere nõ esset in partibus ¶ Et ex ħ ⁊ ex tex. collige q̃ ꝺ iure cõi abbates ⁊ epi nõ tenẽt⁊ petere ꝓfirmatõꝫ a papa ꝫ ptãs electõis ꝓfirmãde ptinet de iure ad eoꝝ suꝑiores imediatos. nã papa ħ solũ reseruat sibi ptãtem ꝓfirmãdi electões exemptorũ qui imediate subijciunt⁊ pape. ⁊ ꝺ ħ vide qđ no. gl. in. c. q̃q̃ ĵ. e. li. vj. hodie ẋo papa reseruat sibi ptãtem prouidendi de omnib⁹ dignitatib⁹ ita q̃ potestas prouidẽdi hodie reseruat⁊ pape solet tñ ex gra electos ꝓfirmare ¶ No. in ẋ. itaq̃. ⁊ tene mẽti q̃ electi pñt imediate administrare in spũalib⁹ ⁊ tpalib⁹ ante ꝓfirmationeꝫ habitã duob⁹ tñ ꝓcurrentib⁹ ꝑ q̃ electio eoꝝ sit celebrata in ꝓcordia. ⁊ dic in cõcordia. s. nemine discrepãte. vt no. in cle. ne romani. j. e. ⁊ in. c. cupiẽtes ĩ. §. ad ħ in glo. sup. ẋbo ꝓcordẽ eo. ti. li. vj. scõo requirit⁊ q̃ electi sint valde remoti. vtputa vltra italiã ꝓstituti. ⁊ loquit⁊ iste tex. ĩ exẽptis imediate pape sb̃iectis. Quid autem in alijs hñtib⁹ suꝑiorem aliũ imediatũ. vtputa archiepm̃ vl⁹ ꝑiarchã. dicã cũ glo. fi. hodie ẋo nõ puto

q̄ de rigore habeat locū iste tex. q; exq̄ papa renuit sibi ptātem ꝓuidēdi de dignitatib⁹ p ꝓñs abstulit electoribus ptātē eligēdi. vt in.c.si eo tpe.j.e.li.vj. et p ꝓñs electō nō ꝓfert ius electo. g̃. cessat dispositio.c.q̄ ē fundamētū sup ꝓcordi electōe. nā de iure p electōz ē initiatum mr̃imoniū spūale. vt in.c.cum int̃.s̄.eo.⁊ in.c.fi.d̄ trās̄la.pla.vñ.p eā ius acquirit electo ⁊ ptās administrādi in bitu vt dixit glo. singlaris in.c.quāto.lxiij.dist. ⁊ dixi ī.c.trās̄missam.s̄.e.⁊ p ꝓfirmatōez solū dat ptās administrādi in actu. vñ nō mir̃ si iste tex. ꝓpter longaz distātiaz p̄bet electo ptātem administrādi cū p prius h̄ ptās ꝓpeteret ī bitu. sed vbi electio nō tribueret h̄ ius nō cēt dicēdū q̄ h⁹.c.priuilegiū ꝓpetat electo. nam vt dixi ex gr̃a hodie papa ꝓfirmat electos. ¶ No. vltimo ibi mun⁹ bñdictōis seu ꝓsecratōis. q̄ istud.c.hz locum etiā in electōib⁹ abbatū ⁊ ep̄oz. nā bñdictio ptinet ad abbates. de q̄ vid̄ bo. glo. in cle.ij. de statu regu. ꝓsecratō ꝟo ad ep̄m. vt in.c.q̄ sic̄.s̄.eo.⁊ in.c.vnico de sacra vncti. vnde abbas bñdicit. ep̄s ꝟo ꝓsecrat. ⁊ mens lr̃e est q̄ hz exempti recipiāt ꝓfirmatōez a solo papa bñdictōem seu ꝓsecratōem recipient vel a papa vel ab alijs ꝟm q̄ ꝓsueuer̄t. xxiij. q.j. pudēda. d̄ iure aūt cessāte cōsuetudine dīt recipe hāc bñdictōz seu ꝓsecratōz a solo papa seu eius auc̄te q; ipse ē ꝓlat⁹ ⁊ diocesan⁹ exemptoz. vt no. in.c.auc̄te de priuil. li.vj. ⁊ ita hodie obseruat̄ in oīb⁹ q̄ recipiūt dignitatē ab ipō papa. ¶ Primo p declaratōe lr̃e q̄ro q̄d si supioz examinauit ⁊ ꝓfirmauit indignū p aliū vt q; alteri ꝓmisit examinatōem ⁊ ꝓfirmatōez alicui⁹ electi ⁊ iste ꝓmissarius ex negligētia aut ex ignorātia vl̄ p maliciā ꝓfirmauit indignum. ¶ Jo. dic̄ h̄ Jnno. q̄ si iste supioz maliciose hāc ptātem nō delegauit ꝟ vera fide q̄ nō ē ipe puniēdus. fac̄.c.siq̄s. xxiij. di. ⁊.c.cū ꝟm.j. de p̄ben. sec⁹ si maliciose h̄ fecit. q; dicebat elect⁹ indign⁹ quē ipe fauore p̄sone intendebat ꝓfirmare. ꝟ nolēs h̄ facere p se ꝓmisit minus idoneo vl̄ coꝛruptibili ptātem examiandi ⁊ ꝓfirmādi. dicit tn̄ hosti. q̄ in dubio nō p̄sumit̄ dolus ꝟ qui illum allegat hz̄ ꝓbare vt.l.q̄tiēs.§.qui dolo.ff. de pba. ꝓbatur tn̄ ex ꝓiecturz vt ī.c.ij. de renū. li.vj. ⁊ ī.l. dolū.ff. de do. Dubito an h̄ dictū sit ver̄. ⁊ credere dicēdū q̄ nisi p̄lat⁹ ex aliq̄ iusta cā alteri delegauit teneat ipe ex culpa seu malicia ꝓmissarij sui. q; ex facto. s. illoꝝ quoꝝ opis vtit̄. vt in.l.j.ff. de publ. p bar. in.l. neq̄.ff. d̄ icen. rui. nau. ⁊ vide glo. no. q̄ h̄ sensit ī.c.ij. de tē. oꝛ. li.vj. secus aūt vbi ex ꝓbabili cā h̄ delegasset. Secdo q̄ritur a q̄ poterit iste suspensus indulgētiā ꝓmereri. Doc. dicunt ⁊ bñ q̄ a supioꝛi suo. nā sicut supioꝛ ei⁹ cū suspenderit ita pōt suspensionē tollere. ar.c.cū inferioꝛ. j. de mato. ⁊ obe.⁊.xxj. di. inferioꝛ. ⁊ vide circa h̄ qđ dixi. in.c. tā literis. j. de testi. ⁊ glo. no. in cle.j. de heret. ¶ Tercō queritur quid si aliq̄s canonic⁹ fuit pñs in oīb⁹ actib⁹ cōfirmatōis ⁊ tacuit nūq̄d post ꝓfirmatōez possit obijcere ꝛ electū crimina vel defect⁹. Hosti. dicit q̄ nō p.c. fi.j. q̄ ma. accu. pos. dicit tn̄ q̄ p viā denūciatōis poterit audiri ne indignus remaneat in p̄latura. ⁊ p h̄ vltimo vide Jnno. in.c. ad aures de rescript̄. Et ex h̄ sentit hosti. q̄ is qui nō fuit pñs tpe ꝓfirmatōnis pōt obijcere ꝛ electū ⁊ ꝓfirmatū. intellige si restat adhuc ꝓsecratio vt in.c. sup bis.j. de accu. alꝫ regulariter nō auditur p viā exceptōis cū sit elect⁹ ꝓsecut⁹ plenū ius. vt in.c. post electōez.j. de ꝓcess. p̄ben. ⁊ ī.c. ꝓstitutis.j. de appel. el.ij. sed poterit venire per viam denunciatōnis vl̄ accusatōis. ⁊ in his casib⁹ pōt intelligi iste tex. ⁊ h̄ ꝓcedit etiā hodie iuxta. no. p fede. d̄ se. ꝓcilio p̄alle. ⁊ vide quod latius dixi in iuribus ad que. s̄. remissi. ¶ Quarto queritur nūquid eo casu q̄ ꝓfirmatio electōis petit̄ ī curia debeāt citari illi quoꝝ interest vel debeat poni edictuz ꝟm q̄ habet̄.j. eo.c.fi.li.vj. Jo. an. ꝓcludit ⁊ bene q̄ aut est talis dignitas q̄ cōprehēdit̄ in casu.c. cupientes.j. eo.li.vj. ⁊ nō ē necessaria alia citatō. vt ibi habet Jdē si sum⁹ in.casu.c.j.j.e.li.vj. alꝫ aūt salua plenitudine ptātis sedis aplice oz seruari etiā in curia dispositio illius.c.fi.§ intellige ꝓprie. s. qñ papa ꝓcedit p viam ꝓfirmationis p̄dicte. hodie ꝟo p viam reseruationis ꝓcedit ⁊ p viam ꝓuisionis. ideo nō seruat̄ dispositio illi⁹.c.fi. ⁊ facit quod ibi no. in glo. fi. ¶ Quinto q̄ritur an istud priuilegiū de quo in fi.c. beat locū in postulatiz. vt postulati in ꝓcordia si sūt valde remoti possint administrare ante admissionē postulatiōis. Doc. ⁊ bene ꝓcludūt q̄ nō. q; p postulationē nullū ius acq̄ritur postulato. innitit̄. n. speciali gr̃a. vt in.c. bone. ⁊ in c.pe. de postu. pla. ⁊ hec facinnt ad id qđ. s̄. dixi vt hodie nō habeat locū istud priuilegiū etiā in electōe cuz p electionē nō acquirit̄ ius ratione p̄dicta. Jtem nō habet locū istud priuilegiū si legat⁹ de latere esset in illis ptib⁹ cū possent ad illū ꝓ ꝓfirmatōe recurrere. vt. d.c. si abbatem. ergo cessat ratio huius priuilegij ⁊ p ꝓñs ip̄m priuilegium. xvj. q.j. generaliter. ¶ Jn glo. in verbo etatis in fi. no. glo. in fi. ⁊ simil̄ habuistis. s̄. e. cū dilecti. ⁊ de hac materia dic vt ibi plen⁹ dixi. ¶ Jn glo. in verbo ptātis. ibi ipso iure. no. glo. ⁊ idem finaliter tenet Jnno. dic̄ tn̄ q̄ hāc ptātem perdit cū supioꝛ declarauit ipsum ꝓfirmasse indignū ex negligentia vel malicia. Et ex hoc iuncto tex. no. q̄ p hoc verbū careat iditur canon late sn̄ie. idem videt̄ ꝓbari in.c.s̄. pri. q̄a nō videt̄ ex ꝓprio significato req̄rere factū hois idem no. glo. de ꝟbo subiaceat ī.c. vnico. de iniur. li.vj. in fi. ⁊ vide qđ dixi in.c. clericis. j. ne cle. vl̄ mo. ¶ Jn glo. in verbo suspendat̄. ibi varie pene statuūt̄ a canonib⁹ p̄n cipiū hui⁹ glo. melius caderet ī. §. epi. vbi dī q̄ epi nō dīt ad sacros oꝛdines ꝓmouere indignos si volūt effugere canonicā vltionē. Nā si querat̄ q̄ sit ista canonica vltio potes recurrere ad iura q̄ h̄ ponūt̄ in p̄n. gl. Et instat latius h̄ host. circa p̄latos oꝛdinātes aut promouētes indignos. ꝟ q; iura in hac materia loquentia satis clara sūt nō pnto h̄ instādū. esset. n. potius laborioꝛ sum q̄s subtile. ⁊ vide glo. in.c. is q̄ ecclīasticis. h̄ all. in glo. ⁊ in fi. glo. Vel dic melius vt no. in. d.c. graue. nā ibi fit suspēsio a totali collatōe bñficioꝝ merito ibi req̄rit̄ monitio p̄cedēs. h̄ a... ī penā delicti priuat̄ ptāte ꝓfirmādi ꝓmū succesꝛē ⁊ suspēdit̄ a p̄ bñficio donec visuz fuerit supioꝛi. ¶ Jn glo. in verbo vltra italiā. ibi cū ꝓsuetudini stet̄. vult ꝑ glo. stādū eē ꝓsuetudini cuz q̄rit̄ q̄ dicāt̄ valď remoti. Host. dic̄ q̄ imo stādū ē lr̃e. q̄ dicat cum lr̃a met declarat seipsā dū subiecit vz vlē italiā ꝓstituti nō ē a ꝟbis lr̃e recedēdū. vñ cōiter vltramōtani bīt h̄ priuilegiū. ⁊ h̄ videt̄ placere hosti. q̄ intātū inberet lr̃e q̄ dixit q̄ si curia romana eēt apd̄ taurinū. s. ī finib⁹ italie q̄ electi eccl̄iaꝝ vicinaꝝ q̄ eēnt exē italiā gauderēt h̄ priuilegio. Hz certe mltū resistit Hosti. lr̃a dū dic̄ q̄ valde remoti gaudēt h̄ priuilegio. vnd̄ illa ꝟba vz vlē ꝛc. fuer̄t posita causa exēpli q̄ nō bīt restringere dictū seu rōem dicti. nā rō h⁹ priuilegij fuit ne eccl̄ie pateret̄ dānū in expectāda ꝓfirmatōne electi ꝓpter nimiā distantiā locoꝝ. vbi q̄. cessat ista ratō q̄a eccl̄ia ad quā q̄s est elect⁹ ē vicinia curie oz cessare h̄ priuilegiū. ad h̄ ter. optim⁹ in.l.cū pī.§. dulcissimis.ff. de leg.ij. vbi pz q̄ ꝟba dispositōis sūt restringēda ad rationē ipsi⁹ dispositōis ⁊ nō ecōtra. papa. n. dū loq̄bat̄ h̄ erat rome ⁊ sic habuit respectū ad magnā distantiā q̄ cōiter ꝓtingit a roma vsq; ad ptes vltramontanas. ¶ Dubitat̄ etiā h̄ q̄d si curia existeret vltra mōtes nūquid italici gaudeāt h̄ priuilegio. ⁊ tenet hosti. q̄ sic q̄a curia existente vltra montes italici respectu curie possent dici vltramōtani. ⁊ idē tenuer̄t guil. ⁊ gar. ī.c. anaricie. j. e.li.vj. dicit Jo. an. q̄ h̄ dem̄ sibi placeret si iste tex. priuilegiaret vltramōtanos. sed lr̃a loquit̄ de ꝓstitutis vltra italiam. q̄ verba nō p̄nt adaptari ꝓgrue ad italicos cū ipsi nō sint vltra italiā imo in italia. Et p h̄ decidit̄ alia qō nunquid curia existente vltra montes

electi vltramõtani gaudeãt ℔ priuilegio si sũt valde remoti a curia romana. Cõpo. videt᷑ ꝓ tenẽ ꝙ nõ qr cessant verba ⁊ cã ꝯstitutõis. lxj. di. i. §. his oĩb. Jn ꝓriũ allegauit. l. j. §. fexũ. ff. ꝺ postulã. q̃i sentiat ꝙ ista cã fuit ℔ impulsiua ⁊ nõ final᷑. iõ ea cessante non ꝺz cessare ꝯstitutio. ℔ ex mẽte gar. ⁊ guil. fuit ꝙ isti nõ gaudeant nã cũ ipsi dicãt italicos ℔ causu gaudere ℔ priuilegio tacite sentiũt ꝙ cã priuilegij finiat᷑ in vltramontanis. Jo. an. dicit se ꝯsuluisse cuidã electo vltramõtano cui ꝓtigit iste casus ꝙ añ factũ nõ imiscereť se admĩstrationi. qr cũ istud ius sit dispensatiuũ ⁊ exorbitãs nõ ꝺz extendi extra terminos lr̃e. ar. in regla q̃ a iure cõi exorbitãt ꝺe re. iur. li. vj. § pᵒ factũ dicit penã locũ nõ hẽre si vltramõtanꝰ electꝰ admĩstrauit qr pena ꝺz stricte intelligi. vt in. c. statutũ. j. eo. li. vj. § lz curia existat vltramõtes nõ cessant ꝓpter ℔ ℞ba bᵒ tex. nec etiaz rõ. quia posset esse maior distãtia inter curiã romanã ibidẽ existentẽ ⁊ electũ vltramõtanũ q̃s ꝓtingeret curia exñte in italiaq̃ ad oẽs vlr̃mõt᷑ vnos. sepe. n. ꝟm eũ vnũ ꝯsulimꝰ añ factũ cuiꝰ ꝯriũ ꝯsul. ꝰ pᵒ factũ. fac̃ qꝺ no. i. c. ꝛrũ ꝺe iurein. ⁊ tene mẽti hũc modũ ꝯsulẽdi cũ dispositio penalis est dubia. sic᷑ no. in. c. j. j. ꝺe ꝺeci. li. vj. Ꝺo. ant. dicit ꝙ ℔ rõ Jo. an. sibi nõ placet. dictũ tñ est ꝛr̃ in se. nã ad intellectũ dispositõnis ꝺz ꝯsiderari ꝑsona loq̃ns. ad ℔. c. magne. j. ꝺ voto. § papa tꝑe q̃ edidit istã ꝯstitutõz erat rome vt innuũt ℞ba tex. in fi. iõ fac̃ mẽtionẽ ꝺe ꝯstitutis vltra italiã. qr isti cõiter distãt a curia romana. ⁊ iõ ꝯcludit ℔ ꝓuilegiũ hẽre locũ i oĩb᷒ valde remotis a curia romana. Et q̃ dicãt᷑ valde remoti recurrendũ ẽ ad arbitriũ iudicis q̃ informabit motum animi sui ꝟm distantiã q̃ ẽ a roma vsq; ad ꝑtes vltramõtanas cũ tex. ℔ appellet istos valde remotos. ⁊ rõne huiꝰ magne distantie ꝓuilegiauit electos. ⁊ videt᷑ ℔ ratio optia ⁊ cã origial᷑r tenuit Jo. ꝺ fãtucijs dicẽs ꝙ cã final᷑ bᵒ priuilegij fuit lõga distãtia a curia romana. ⁊ ꝙ illa ℞ba tex. vz vlr̃ italiã ꝯstituti fuer̃t posita cã exẽpli ⁊ ea q̃ dicũt᷑ cã exẽpli nõ bñt restrĩgere dispositõez vt no. in. c. j. ne cle. vlr̃mo. Et hãc opi. fuit olim secutꝰ Do. meꝰ Do. car. § postea ab hac opi. recessit qr difficile esset ꝺeterminare q̃ dicãt᷑ valde remoti. vñ dic̃ ꝙ cum iste tex. sit correctorius nõ ꝺz extendi vltra termios litere etiã ꝑ idẽtitatẽ rõis. vt no. glo. in. c. indẽnitatibᵒ i §. cetez. j. c. li. vj. qꝺ etiã voluit bar. in auc. q̃s actõnes C. ꝺe sa. san. eccle. vñ ꝯcludit ipe ꝙ omẽs vltramõtani gaudẽt ℔ ꝓuilegio siue sint remoti siue ꝓpinqui. Et ꝙ illa ℞ba tex. vltra italiã cõstituti fuer̃t apposita non cã exempli § tãq; ꝺantia formã priuilegio ℔ ℞ dictũ mihi nõ placet. est. n. potius imponere legẽ verbis q̃s reb᷒ ꝯ. c. ꝓmissa. j. c. li. vj. Jtẽ ꝟm ℔ dictuz nũq; haberet locũ iste tex. in italicis curia exñte vltra mõtes. ꝺeficerẽt eñ ℞ba qꝺ est ꝯ mẽtem bᵒ. c. qꝺ nõ ꝺz priuilegiare ecclesias vlr̃mõtanas § ꝺei eccl̃as in genere. vt ꝑz ibi ꝓpter necessitates eccl̃iaꝝ. vñ ꝺicerẽ ꝯcludẽꝺo ꝙ vbicũ q; ꝯcurrũt distãtia locoꝝ saltẽ tãta quãta ẽ a romana ciuitate vsq; ad t̃minos italie ⁊ exemptõ electoꝝ ꝙ super hẽat locũ iste tex. vñ si curia ẽ vltra mõtes ꝺicerez ꝙ italici ⁊ vltramõtani valde remoti gaudeãt ℔ ꝓuilegio. Si ℞ curia ẽ i italia tũc italici nõ gaudẽt hoc priuilegio. qr nõ est in italia tã magna ꝓuincia vt existentes in italia ꝺicant᷑ valde remoti quo ad istud priuilegiũ obtinẽꝺũ. vt tex. hic clare innuit. Nec obstat si ꝺicat᷑ ꝙ istud ius tanq; correctiuũ nõ ꝺebeat extendi vltra terminos lr̃e. Ad ℔. n. rñꝺeo ꝺuob᷒ modis. ꝑ ꝙ illꝺ dictũ nõ bz locũ vbi rõ legis exꝓmit᷑ in. l. qr tunc ad limites rõis ꝺz extendi ius q̃tũcũq; correctiuuz. vt no. bal. in auc. q̃s actões. C. ꝺe sa. sanc. ec. q̃nimo vbi ꝯcurrit oĩmoda eadẽ rõ nõ ꝓprie fit ibi extensio. § ex mente legis cõprehẽꝺit᷑ oĩs casus in quo ꝯcurrit illa rõ. vt ꝺicit glo. singularis in. c. j. ꝺe tẽp. or. li. vj. ꝑbat᷑ rõne. nã lex nõ ꝯsistit in ℞bis sed in sui rõne. nam ℞ba ꝺe fiũt intentioni ⁊ nõ ecõtra. vt in. c. ij. req̃ris ꝺe appel. ⁊ i. c. intelligẽtia ꝺe ℞. sig. ⁊ in. l. nõ ꝺubiũ. C. ꝺe legi. ⁊ in regula fi. ⁊ ibi. ꝑ ꝺ. ꝺ re. iur. li. vj. ⁊ vt notanter ꝺixit bal. in. l. maximũ vitiũ. C. ꝺe lib. ꝑte. ⁊ in. l. scire oportet. ff. ꝺe ex. tu. sic. n. se hz rõ legis ad ℞ba legis sicut aĩa ad corpus. vñ sic aĩa ꝺ̃natur corpori ita rõ ℞bis. q̃nimo voluit idẽ bal. in. ꝺ. l. maximũ vitiũ. ⁊ post Ci. in. ꝺ. l. non ꝺubiũ ꝙ etiã si rõ nõ sit exꝓssa in. l. exq̃ nõ põt ꝯiectura rari nisi vnica ⁊ naturalis rõ ipsius legis ꝺz fieri extensio ad limites rõnis ꝑsũpte. ℔ aũt in tex. nr̃o satis appareť ꝺe rõne bᵒ priuilegij. emanauit. n. ꝓpter magnã ꝺistantiã ne eccl̃ie patiãt᷑ interi ꝺetrimẽtũ i spũalib᷒ ⁊ tẽporalib᷒. scꝺo ꝑncipal᷑r põt rñꝺeri ꝙ cũ istud ius ꝓuilegiatiuũ emanauerit in fauorẽ eccl̃iaꝝ nõ ꝺz restrĩgi lz sit correctiuũ vl̃ penale sed extẽꝺi fauore eccl̃iaꝝ. vt ꝺicẽ glo. no. in. c. sciãt cũcti. j. e. li. vj. ⁊ Jo. an. in. c. fi. j. e. ti. ⁊ li. ⁊ ꝑ ꝑdicta ego ꝺicerẽ ꝙ si electꝰ nõ mꝰtum ꝺistaret a curia romana tũ ꝓpter viaꝝ ꝺiscrimina nõ posset ire nec mittere ꝺe primo ꝑ ꝯfirmatiõe obtinẽꝺa ꝙ hẽret locũ istꝺ priuilegiũ. qr lz ℞ba ꝺeficiant nõ ꝺeficit mẽs ⁊ rõ legis. nã eadẽ rõ est in nõ mꝰtũ remoto q̃ ꝓpt᷑ impedimẽtũ nõ põt ire nec mittere ad curiã que ẽ i loco valde remoto. ⁊ ꝑ ℔ fac̃ in argumẽtũ bo. tex. ĩ. l. tutor q̃. ff. ꝺe admi. tu. vbi tutor admĩstrat necessitate instante añ ꝯfectũ inuentariũ. ad idẽ. xvij. q. iij. in. c. nllꝰ ⁊ qꝺ no. pau. in cle. j. ꝺe re. ec. nõ ali. ⁊ faciũt ℔ ad qõez quã tangã in glo. se. ¶ Jn glo. fi. ibi ⁊ in romano pontifice. ꝺeferť. n. sibi plenũ ius ex sola electõe qr nõ hz superiorẽ a quo petat᷑ electõis ꝯfirmatõ. vt in. c. lz in fi. ℔ e. Adde tercũ casum ĩ electõe abbatisse. qꝺ intellige ꝑ ut hz in. c. indẽnitatib᷒. §. si ℞o. j. e. li. vj. Est ⁊ quartus casus ĩ electõe impatorꝭ. nã saltẽ ex ꝯsuetudie hodie ẽ introductũ vt electꝰ possit ĩmediate admĩstrare. ꝺe q̃ vide glo. plenã ⁊ no. i cle. romani. ꝺe iurein. Põt addi ⁊ q̃ntꝰ casus cũ ꝯsuetudo tribuit ius plenũ ex sola electõe ita ꝙ nõ req̃rat᷑ alia ꝯfirmatio. vt hodie ẽ videre in electõe rectoris scholariũ. nõ. n. recipit ꝯfirmatõem ab aliquo. ⁊ ꝙ valeat tal᷑ ꝯsuetudo tenet bal. ĩ auc. habita. C. ne fi. ꝑ pñe. regl̃ar̃ electꝰ ab vniu̇sitate etiaz seculari ꝺz ꝯfirmari a superiore. vt ẽ glo. no. i. l. ꝓnatoꝝ. C. ꝺe in. om. iudi. ⁊ tenet bal. ĩ. ꝺ. auc. habita. ¶ Dubito an valeat ꝯsuetudo ĩ ꝺigẽtatib᷒ bñtib᷒ curã aiaꝝ ꝑ id qꝺ le. ⁊ no. in. c. cũ venerabil᷑. ꝺe ꝯsue. Posset tñ sic ꝺistĩgui ꝙ aut ꝯsuetudo tribuit plenũ ius electo ex sola electõe ita ꝙ ipa electõ hz vĩ ꝓuisiõis seu electõnis ⁊ ꝯfirmatõis. ⁊ tũc valet ꝯsuetudo. nam poterť electo res ꝑscribẽ istud ius ꝓuidẽti. ar. ĩ. c. cũ ꝺilectꝰ. §. ꝺe cõ sue. Aut hz ꝯsuetudo vt electꝰ admĩstret añ ꝯfirmatõ nẽ quã tñ teneť a superiore petere. ⁊ tũc nõ valet talꝭ cõsuetudo qr põt esse ꝺãnosa eccl̃iis qr nõnũq; ꝓtingeret ꝙ indignꝰ admĩstraret. ad ℔. c. j. §. ꝺe ꝯsue. ⁊ fac̃. c. auaricie. j. e. li. vj. ⁊. §. in. c. q̃liter. ¶ Jn ea. glo. ibi ℔ ꝯ videt᷑. ꝯcludit q̃ glo. istud ius nõ hẽre locũ in electꝭ q̃ recognoscũt aliũ superiorẽ ꝑter romanũ põtificẽ. ⁊ cũ hac glo. trãseũt ℔ cõiter doc. ℔ credo ꝑ ea q̃ ꝺixi. §. in ꝑce. glo. posse sustẽtari ꝯriũ. qr lz ℔. c. ꝓtineat ꝓuilegiũ ẽ tñ redactũ in corpꝰ iuris. nec fuit mens pape ꝓuilegiare exẽptos rõne exẽptõis § ꝓpter necessitatẽ ⁊ vtilitatez eccl̃iaꝝ ꝯsiderãs ꝙ exẽpti nõnũq; sunt valde remoti a romana curia. qꝺ ꝺe facili nõ ꝓtingit in nõ exẽptis respectu superiorꝝ suoꝝ. § vbi casus ꝯtingẽt nõ video q̃re istud. c. ĩ eis nõ ꝺebeat hẽre locũ cũ sit fauorabile ipsis eccl̃ijs. vt. §. pleniꝰ ꝺixi. ¶ Jn ea. glo. ibi sed ꝯriũ vꝛ ẽ in ℔ casu. no. bñ hãc ꝑticulã glo. cũ q̃ trãseũt cõiter ꝺocto. ℔. Et ad ꝯria rñꝺẽt ꝙ ꝓcedũt vbi electus non habuit vim vel potestatem admĩstrandi a superiore nec auctoritatẽ ꝯfirmationis vel q̃n precessisset sñia ꝺẽnationis vel inhibitio superioris vel notoria suspensio tũc. n. nõ tenerẽt gesta. vt. in. c. ℞itatis ĩ fi. ꝺe ꝺo. ⁊ contu. ⁊. xxxj. ꝺi. ĩ. §. vꝛ. Et vt habeas latiꝰ hãc materiã

erpediēdo glo. Juno. 7 Lōpo. diuido eā in duos articulos. Primus est nūqd gesta ab eo q̄ gerebat se p̄ plato teneāt vel sint reuocāda si postmodu3 reiciat' ab illa plātura. Sc̄dus articls nunquid ꝯ eū qui gerit se p̄ plato alicui⁹ eccl'ie agēte p̄ iuriby ipsius eccl'esie possit obiici defectus tituli vel aliq̄ crimē ad effectū repellendi eū ab agēdo. p̄mo p̄cedā enumerando alios casus. Et p̄im⁹ casus sit qñ gerebat se p̄o plato. tñ nō erat in possessione. 7 tūc indubitāter nō valēt gesta. ar. in. c. cōsultationiby. 7 q̄ ibi no. de iurepa. nec ℔ casu cōis error sustineret gesta exq̄ deficit possessio. ad ℔ q̄ le. et no. in. l. barbari⁹. ff. de offi. p̄re. 7 in. c. dilectus. j. de reli. do. 7 facit q̄ no. Jnno. c. ij. de in inte. resti. 7 in. c. in literis ꝺ resti. spo. 7 facit glo. ℔ in eo q̄ p̄derat istū fuisse in quasi possessione etiā si credat' verus plātus non tenēt gesta in damnū eccl'ie. vñ isti soluētes nō liberantur nisi cū eo ꝯrissent. vt in. l. si vrbana. ff. de p̄di. inde. 7 ibi p̄ Bar. 7 p̄ Jnno. in. d. c. in lr̄is. vñ si intrusus aliquid alienauit debet id reuocari. vt i. c. alienatōes. xij. q. ij. vbi bo. tex. 7 ibi p̄ glo. 7 archidi. § si aliqnē ꝯctū fecisset de reby eccl'ie. puta locādo tūc pensionē sibi soluētes essent liberati. q: solū erāt obligati rōne ꝯct⁹ initi cū intruso. vt. d. l. si vrbana. 7 no. Jnno. in. d. c. i lr̄is secus si fuissent pensionarij eccl'esie ex ꝯctu p̄ius inito cū p̄decessore q: tūc nō liberarent' soluēdo intruso. vt no. Bar. 7 Jnno. in loc' p̄alle. nec cōis error iuuat exq̄ deest auctoritas supioris. nā. l. barbarius p̄alle. fundat se sup cōi errore 7 sup auctoritate supioris. nā ille ℔⁹ qui putabat' lib̄ habuit officiū a supiore. 7 sic ꝯcurrebant ibi duo. s. auctoritas supioris 7 cōis error. sec⁹ autem vbi adesset vnū tm̄. vt tenuit hic Jnno. 7 bene et bal. in repetitōe. d. l. barbarius. p̄ ℔ facit glo. que ponderat istū fuisse in quasi possessione p̄latōis de lnia pape 7 q̄ p̄ plato habitus ē. Nec ob. c. querelā. ℟. eo. 7. c. ꝯsultationiby p̄al. in quib⁹ ptz q̄ sufficit sola possessio ad validitatē act⁹. nā illa iura loquunt' qñ ius nō resistit possessioni sicut in casu nr̄o. nō. n. pōt quis administrare ex sola possessione nisi habeat auctoritatē superioris. vt in regula bñficiū. de re. iur. li. vj 7. c. ex frequentiby de instit. ¶ Tercius casus cū q̄s se gerit p̄ plato et habuit ꝯfirmatōem a supiore ℟ ex aliquo defectu non tenuit ꝯfirmatio vel electio. 7 tūc gesta p̄ istū nō dñt retractari exquo als legitime gesta sunt cum ℔ cōcurrat auctoritas supior⁹ 7 cōis error. vñ sum⁹ i casu. l. barbarius. p̄all. 7 facit tex. iij. q. vj. §. tria. ℵ. vez. 7 in. l. si arbiter. ¶. ꝺ sen. 7 interlo. om. iudi. vbi tenet sn̄ia lata a delegato q̄ putabat' liber lz postea appareat eū fuisse seruum. si ḡ tenēt gesta a delegato ꝓpter cōez errorē 7 auctoritatē supioris m'lto fortius dñt tenere i ordinario in cui⁹ officio versat' maior vtilitas publica. 7 idē dicē dā in qōne h⁹ glo. nā exq̄ iste elect⁹ habebat ptātez ad ministrandi auctoritate h⁹ iurⁱ dñt tenere omia gesta als legitīe facta lz postea casset' sua electio vl' p̄nūciet' nulla 7 intelligo qñ cōis error ꝯcurrebat. vt q: putabatur cōiter eū esse legitime electū. qꝺ etiā sentit ista glo. ¶ Quart⁹ casus p̄ncipal' cū is q̄ gerebat se p̄ plato fuit elect⁹ 7 ꝯfirmat⁹ seu p̄uisus p supiorē tm̄ postea aliquid egit ꝓpter qꝺ fuit p̄uat⁹ ipso facto p̄latura. puta q: incidit in beresim. viij. di. q̄ iure. et tūc si ista p̄uatio fuit occulta tenēt oia gesta. Et idē videt' qñ dubitat' de p̄uatōe. nā exq̄ tolerabat' in officio dñt tenere acta oia interim gesta. vt i. c. nōne. viij. q. iij. 7 ibi p̄ archi. ℟ si suspēsio vl' p̄uatio esset notoria vl' inhibitō supior⁹ p̄cessisset tūc nō tenerēt gesta. vt i. c. ℵitatis. ꝺ to. 7 cōtu. 7 in. §. vez. xxxij. di. Quid aūt i gestis ab excōicato p̄sertim i spūalib⁹. vide qꝺ plene dixi i. d. c. ℵitat⁹. 7 ℔ sufficiāt circa p̄mū mēbr⁹ ¶ Quo ad scd̄m nūquid ꝯ istū agētē possit obiici de defectu tituli vel ꝺ aliq̄ crimine. dic q̄ aut nō ē i possessiōe p̄latura. 7 tūc pōt opponi q̄ nō ḥz titulū saltē legitimū. 7 sibi asserēti ꝯrium icūbit onus p̄bādi. vt no. to. decis. iij. 7 ℔ p̄cedit tenēdo opi. illā q̄ elect⁹ ꝯfirmat⁹ possit admīstrare lz nō sit in possessiōe. ꝺ q̄ plene dixi in. c. trāsmissā. ℟. e. Aut' nō est i possessiōe p̄latura. 7 tūc si possessio ē recēs teneť p̄bare titulū. vt no. ℘ Jo an. p⁹ Jnno. 7 hosti. in. c. j. ꝺ ꝯcess. p̄ben. li. vj. 7 p̄ to. de ro. dec. p̄al. sic limita dictū compos. 7 ꝺoc. ℔ dū sentiūt q̄ si ꝯ p̄latū remotuz excipit' in curia ꝺ defectu tituli q̄ sufficiat p̄bare possessiōez. nā ꝺz intelligi qñ possessio nō est recēs. si vo possessio ē antiq̄ tūc nō obstat exceptō defect⁹ tituli. q: exq̄ superior su⁹ eū lōgo tpe i possessiōe sustinuit p̄sumit' q̄ habuerit titulū. vñ ℔ p̄sūptio trāsfundit on⁹ p̄bādi i adūsarū. vt ⁊ in. c. vnico. vt' eccl'ia. bñfi. 7 p̄ Jo. an. 7 to. de ro. locis p̄al. ℔ vez nisi tal' possessio patiat' ipm sup titulo nā tūc ē p̄sumptō ꝯ eū. iō pōt sibi obiici i iudicio q̄ nō ḥz titulū. satis ē tñ tūc p̄bare aliq̄liter de titulo ad effectū agēdi. vt i. c. venies. el. ij. j. de testi. 7 tenēt to. de ro. in p̄al. dec. in fi. Si aūt opponeret' q̄ nō ḥz titulū legitimū nō tñ negat' oīo titul⁹. 7 talis exceptio nō ꝺz admitti ſm cōpo. ℔ q: oia gesta tenēt exq̄ intercessit auctoritas supior⁹ 7 ē in possessiōe p̄latura. vt. ℟. dixi. nec ꝺz admitti exceptio crimis q: exq̄ tolerat' in p̄latura valēt oia gesta. vt. d. c. nōne. 7 ibi p̄ arch. facē quod no. Jnno. i. c. int' dilectos ꝺ excess. p̄la. Exceptio ℵo excōmunicatōis etiā si nō sit notoria ꝺz admitti ꝓpter p̄cula cōionis ſm Jnno. 7 cōpo. qꝺ satis placet. on⁹ tñ p̄bādi incūbit opponēti. vt i. c. pia ꝺ exceptōib⁹ li. vj. nec ob. si dicat' q̄ ꝯ testē toleratū admittit' exceptio criminis vt i. c. sup eo. 7. c. testimoniū. j. de test. Ad ℔. n. not. rñdet Jnno. q̄ aliꝺ i teste lz testificari i se sit publicuz officiū testis tm̄ nō reddit testimoniū rōne publici officij qꝺ ḥz. iō in teste nō opat' tolerātia. ℟ secus in p̄lato qui ḥz publicū officiū. 7 ad p̄dicta adde qꝺ no. spe. i ti. de act'. §. j. ¶ Et in fi. glo. no. bñ hāc vltimā. q. glo. ex q̄ collige q̄ ex ꝯctu gesto cū intruso noie eccl'ie pōt eo remoto ver⁹ p̄lat⁹ agere. ar. i. l. si vt ꝓponis. C. de rei vē. 7 ℔ firmauit bar. i. d. l. si vrbana in fi. 7 hēs glo. simile3 in. c. fi. j. de scisma. Hosti. tm̄ voluit limitare glo. vt procedat in diuīsis ꝯctiby initis p̄ intrusū cū diuīsis p̄sonis vt tūc teneāt ꝯct⁹ initi in fauorē eccl'ie secus i illis q̄ aferūt damnū nec ꝺz fieri cōpensatio dāni 7 cōmodi ex q̄ diuīse sunt p̄sone. secus dicit in diuersis ꝯctiby initis cū eodē. q: tūc ꝺz fieri cōpensatio. ℟ Jo. an. tenet etiā in ℔ casu cū glo. vt i diuīsis ꝯctiby nūq̄ fiat ꝯpensatio lz cū eadē p̄sona sint gesta. sec⁹ in vno ꝯctu cū eodem gesto. nā tūc nō pōt eccl'ia recipe p̄tem i fauorē suū et reiicere p̄ p̄te alia. q: vn⁹ 7 idē ꝯct⁹ nō ꝺz claudicare. aut. n. tot⁹ cassabit' aut sustinebit'. ar. bo. in. l. qꝺ. si minor 7 in. l. etiā. ff. ꝺ mino. xxv. an. 7 fac. c. j. in fi. j. de i integ. resti. 7 ℔ satis placet.

Vpretерite

Expēse necessarie q̄s facit capl'm p̄ electōne p̄lati de bonis p̄lature debent fieri vl' reddi. ¶ Primo ponit dictum quod secūdo determinat ibi dūmodo. ¶ No. p̄mo q̄ capl'm nō tenet' ex p̄riis redditiby facere expensas p̄ electionis negocio cuz p̄curent vtilitatem p̄lature. 7 ad ℔ quotidie solet allegari iste tex. 7 vide aliuz tex. bonum inc. cupientes in. §. penul. 7 vlti. j. eo. li. vj ¶ Secundo no. ibi fiant vel reddant'. duas p̄acticas in hmōi expēsis habēdis. pōt. n. capl'm sede vacāte capere de redditiby ipius p̄lature tantū q̄ sufficiat p̄ expensis. 7 ℔ innuit tex. ibi dum dicit fiant. pōt 7 scd̄o expendere capl'm de p̄riis redditiby 7 postea repetere ex bōis p̄lature puta a p̄lato nouiter creato. 7 hoc innuit tex. in verbo reddantur. 7 vtrūq̄ modū sentiunt ℔ doc. 7 clar⁹ archi. in. c. fi. lxiij. di ¶ Tercio no. q̄ sede vacante non potest capl'm occupare bona p̄lature 7 contra occupantes sunt hodie p̄dite pene de quibus in. c. quia sepe. j. eo. li. vj. et in. c. presenti de offi. ordi. li. vj. 7 facit quod habetur in cle. statutum

ĩ.e. ¶ Vltimo notãt ℔ dic. q̃ ꝛ collegiũ eligẽtiũ possit ꝓstitui ex diũꝫ eccl'iis ad actũ electõis tñ solũ capitulũ eccl'ie vacãtis ꝓsequet negociũ electõis iã facte. ℔ videt ꝓbare ℔ iũcto.c.scriptũ.ſ.e.nã in electõe patriarche cõſtantinopolitani ꝯcurrũt ad eligẽdũ clerici aliaꝝ eccl'iaꝝ.vt in.d.c.scriptũ.7 tñ nõ solũ capitulũ ꝓstãtinopolitane eccl'ie ꝓsequt ℔ negociũ electõis ¶ Adũte q̃ ℔ dictũ simpl'r nõ ꝓbat ex istis iuribꝫ.nã in.c.scriptũ.illi clerici aliaꝝ eccl'iaꝝ fuerũt admissi ex gr̃a ad actũ electionis.vñ electõe facta non pñt aliqđ ius ꝓtendere cũ sint functi gr̃a eis facta.ar.in.c.in literis de resti.ſpo.ℊ vbi ex ꝯsuetudie vel ꝓuilegio forinseci clerici baberẽt ius eligendi vnacuꝫ capitulo eccl'ie vacãtis credere q̃ etiã forinseci clerici pñt ꝓsequ negociũ electõis.q̃ exquo hñt ius eligẽdi interest eoꝝ vt electio habeat effectũ.ad ℔ qđ le.7 no.ĩ.c.ij.ℊ in integ.resti. ¶ In glo.ibi vel al's glo.nõ apit an q̃lit'cũqꝫ fiant ex pense in negocio electõis possint peti ℊ bonis ꝓlature.nã debes scire q̃ qñqꝫ fiũt expense ꝓ electiõe fienda puta ĩ vocãdis canonicis absentibꝫ vel ꝓ tabellione q̃ solet vocari vt ꝓficiat instrumẽtũ sup ipa electione fiẽda vel in ꝓsulẽdo iuris peritos. ¶ Qñqꝫ fiũt ꝓ electõne facta ꝓmouẽda.puta vt obtineat' ꝓfirmatio vel vt electus ꝓsentiat electõni iã facte q̃ est abñs a loco vbi facta est electio. ¶ Iin.fuit hic ĩ singulari opi. dicẽs q̃ expense ꝓ electõe facta vel fiẽda dñt fieri ex bonis capituli.q̃ cap'lm ĩ eligẽdo exercet officiũ suum 7 vtilitatẽ suã 7 punit' si nõ elegit.vt ĩ.c.ne ꝓ defectu.ſ. eo.ℊ expense fiẽde ꝓ electõe iã facta ꝓmouẽda ꝺz deduci de bonis ꝓlature.7 in istis expẽsis intellexit istum tex.ℊ cõpo.tenuit ꝯriũ ℔ dicẽs q̃ indistincte expẽse debẽt fieri de bonis ꝓlature cũ tex.℔ generaliter dicat ꝓ electõis negocio ꝛc.nec restrĩgit se circa electõem iam factã ꝓmouẽdã.nec ob.motiuũ vin. q̃ sepe q̃s fac̃ expenſ alteri⁹ id ad qđ tenet' vt ꝓz in visitatõe ꝓlati.nã visitat expensis subditoꝝ.vt ẽ.c.cũ ex officij. de ꝓscri. Idẽ ꝓz in ꝓsecratõe eccl'ie ꝛ.n.ꝓlat⁹ teneat' cõsecrare eccl'ias sibi subiectas nihilomin⁹ põt exigere ꝓcuratõnes.vt in.c.cũ sit romana.j.ℊ ſymo. ¶ Iincẽ.tñ dicebat illos casus esse speciales. Archi.in.d.c.fi.lxiij.di. videtur sequi Compo.℔ 7 cũ eo trãseunt hic doc.scribẽtes 7 mihi placet hoc dictũ q̃ officiũ capl'i in eligẽdo non ꝺz sibi esse dãnosum.vt ĩ.c.cũ expediat.j.eo.li.vj. Itẽ eligẽdo cap'lm gerit negociũ ꝓlature.ℊ ꝺz repetẽ expensas ab ipa ꝓlatura.vt in.c.cũ ꝓ causa.j. de ꝓcura. Et ꝓ hoc solut' alia questio nunqđ iste expense ꝓ negocio electõis fiende seu facte debeãt deduci de bõis ꝓlature tm̃ an de bonis omniũ subditoꝝ.vt sic q̃libet ecclesia subdita teneat' ꝓtribuere. Hoſti.℔ multũ instat 7 fin aliter cõcludit q̃ in hoc seruanda est consuetudo que est optima legum interpres. vt in. c. cum dilectus de consue.7 in.l.de quibus.ff.de legi. Et posset adduci iste tex.ſm eũ q̃ ꝺz fieri electio de bonis omniũ subditoꝝ ꝓ illa ℞ba de bonis ꝓriarchat⁹ fiãt totaliter exponẽdo verbũ totaliter.i.cõiter. Sed si nõ põt apparere de ꝯsuetudie dixit illas fiẽdas de bonis ꝓlature vacantis q̃ ipsius p̃incipal'r interest nisi expense eẽnt g̃ues multũ.q̃ tũc dñt subditi ꝓtribuere cuꝫ teneãt' ad charitatiuũ subsidiũ.vt in.c.cũ'apl's.j.de censi.ℊ mihi ℔ qõ videt' indubia ꝓ istũ tex.ĩ fi.cũ dicit q̃ expẽse debẽt reddi de bonis patriarchat⁹ dũmodo canonici nõ occupauerit decedẽtis ꝓriarche bona.7 sic loq̃t' tex.de bonis patriarche tm̃. Idẽ videt' apte velle tex.in.c.cupiẽtes.in.ſ.pe.j.e.li.vj.vbi tex.dicit q̃ dñt fieri de bonis ꝓlature. Et ꝓ illũ tex.põt solui alia qõ q̃ fit ℔ 7 subiicit' ĩ glo. ¶ Nũq̃d iste tex.habeat locũ ĩ electõibꝫ aliorꝝ ꝓlatoꝝ cũ loquat' solũ de electõe patriarche.7 dicendũ q̃ sic vt ꝓbat' ꝓ illũ tex.7 ibi in.ſ.ad ℔.in.d.c.cupientes.satis bñ facit ꝓ ꝓdicta opi. ¶ Iin.vt ex bonis ꝓlature deducant' expense ꝓ electõe iã facta ꝓmouenda nõ aũt ꝓ fiẽda 7 ꝓfecto ℔ posset sal'r de iure sustineri ꝛ ꝓcedẽs opi. ꝯria sit cõio.q̃ ius eligẽdi ꝓlatũ fuit cõcessuꝫ capl'o in ꝓuilegiũ cũ olim ius ꝓuidẽdi spectaret ad supiorẽ iuxta no.ꝓ glo.in.c.q̃ꝫ.j.eo.li.vj. Capitulũ q̃ volens vti ꝓuilegio sibi ꝓcesso nõ ꝺz ab alio requirere expẽsas.q̃ videt' poti⁹ eligere vtẽs ĩre suo q̃ꝫ gerẽdo negociũ alteri⁹. Et ex p̃dictis põt dubitari de alio qõne nũq̃d expense fiende ĩ exequijs ꝓlati mortui debeant fieri de bonis ꝓlature p̃sertim si defũctus habebat p̃imoniũ ĩ q̃ habuit extraneũ heredẽ.7 in hac qõne nũq̃ repperi auctoritatẽ alicui⁹ antiq̃. Sed doc. in ℔ breuissime dixit se credere q̃ sint fiende ex bonis ꝓlature q̃ ꝓcedũt ad negociũ electõis.vt in.c.bone.ſ.e.cl.ij.merito videt' ptinere ad ipm negociũ electõnis. ¶ Iiz ego hũc articulũ disputaui plene 7 incipit disputatio sempronius.in qua tandẽ ꝓclusi q̃ expense ꝓcernẽtes solatiũ seu remediũ anime defuncti debẽt fiere ex bonis ꝓlature quãtũcũqꝫ prelat⁹ habuerit prouiũ.ar.optimũ in.c.aplice.j.ℊ dona.7.xij.q.ij.bone rei in quib⁹ ꝓz q̃ põt ep̃s dare centesimã redditũ eccl'ie sue alteri inferiori ꝓ suis sepulturis magnificãdis. ad idẽ.c.vbi periculũ.j.eo.li.vj.vbi disponit q̃ mortuo papa tenẽt' ecclesie inferiores celebrare exequias q̃ꝫ ecclesia vniuersal' sit absoluta ab ipsi⁹ lege post ei⁹ mortem in.c.pe.7 vltimo de secun.nup. Iita dicendũ in ꝓlato particulari quo ad ecclesiã suã.vt sic sit eadẽ ratõ de parte quo ad partem sicut de toto quo ad totũ.vt ĩ l.que de tota.ff.de rei ven.7 in.c.pastoralis.in.ſ. itẽ cũ totũ.de of.dele. Quedã expense fiunt ad ꝯsolationeꝫ 7 pompã funeꝝ.vt magnus apparat⁹ funeꝝ in vestib⁹ 7 alijs silib⁹.7 ista nõ puto deducẽda ex bonis ꝓlature cũ tñ illas nõ approbo.xij.q.ij.anime defunctoꝝ.7 ꝓsequere vt ꝓlene dixi in dicta disputatiõe. ¶ In eadem glo.ibi dũmodo maior pars capituli certet ꝓ electo et obtineat ꝛc.pondera bene glo.vident' enim duo requirere ad hoc vt iste expense possint repeti ex bonis ꝓlature pluribꝫ electis in discordia.ꝓ q̃ maior ꝑs capituli certet ꝓ electo 7 q̃ obtineat.sed tu vide hic quod no. Iinno.7 plenius ꝑ glo.in.d.c.cupientes in fi. Et breuiter concinde q̃ si electio est facta in concordia saltẽ q̃ vnus tm̃ sit electus a maiori ꝑte capituli.nec opponit' aliquid a minori ꝑte tũc indubitãter habet locuꝫ iste tex.7 quod.ſ.dictum est.7 ad ℔ facit tex.in.d.c.cupiẽtes.in.ſ.ad hec. Si ꝛo plures sunt electi in discordia tũc non debẽt ex bonis prelature capi expense ℊ si maior ꝑs capituli ꝓsequit' vnã ꝑtẽ 7 obtinet repetit post modũ illas expensas.idẽ si nõ obtinet dũmodo vtilit' negocium illud fuerit ꝓsecutus.ſ.maior ꝑs.vt ĩ.l. sed an vltro.ff.de neg.ge.minor aũt ꝑs nõ repetit expẽsas nisi obtineat q̃ habet p̃sumptõeꝫ ꝓ se cũ ꝓsequat' maiore ꝑte resistente.7 dic vt plen⁹ no.in.d.c.cupientes.vide etiã ꝑ Oldra q.xxij.vbi ꝓsequit' ꝺ postulato religioso ordinis mendicantium nunquid debeat habere expensas de bonis ꝓlature cũ nõ habeat ꝓpriũ 7 sentit q̃ sic.idem videt' de mente glo.ꝑal.in fi. ¶ In glo.in fi.aduerte q̃ finis huius glo.videt' ꝯriari ꝓncipio.nã in fi.sentit q̃ bona occupata debẽt sufficere ꝓ expensis 7 sic q̃ nõ teneant' canonici illa restituere. In ꝓncipio ꝛo sentit q̃ ꝓpter occupatoꝝ dñt cadere a iure suo. Io.an.dic̃ q̃ occupata cõputãt'in expenſ ꝺ accusa.c.pe.7 sic sentit q̃ si expẽse excedũt q̃ poterũt canonici illas repetere q̃tenus excedunt.ℊ ꝑ ℔ nõ rñdet' ad motiuũ glo.in ꝑn.formatũ. Cõcluderem sic q̃ aut capl'm vacante sede capit aliqua bona ꝓ expensis fiẽdis in negocio electionis 7 ꝓcedit tũc opi. Io.an. Aut capit aliq̃ bona iniuste illa occupãdo 7 habent locum pene ꝓtente in.c.q̃ sepe.j.eo.li.vj. Aut capitulũ ꝓlato creato 7 inuito occupat bona particularia al's ptinentia ad ꝓlatũ ꝓtextu expensaꝝ iam factaꝝ.7 ꝺz tũc locũ ꝓncipium glo.vt ꝺbeant isti occupantes ꝑ vim

cadere a credito. q; si creditor capit vi rē debitoris dz cadere a credito 7 iure suo. Et ſm hāc distinctōez puto istū tex. in fi. intelligēdū. ¶ Ultimo ꝟ querit qs dz custodire bona ꝓlature vacātis. Jo. dicit ꝟ host. q custodia ꝓtinet ad iconomū siquē hz vel ad capl'm 7 i defectū ipius ad metropolitanū. vt ꝓbat' in. c. non liceat alicui. xij. q. j. 7 vide de hac materia qđ dixi in. c. bone. de appel. 7 aliqđ p Jnno. in. c. vnico. vt ec. bñ. dixit aūt inter cetera ꝟ Hosti. q custodia bonoꝝ ecclie vacātz pōt ex ꝓsuetudine cōpetere aliqbz clericis nō aūt laicis. xij. q. j. de laicis. qđ. c. ꝟ ꝓfecto nō ꝓbat de cōsuetudine. 7 ꝓtra dictū host. facit iudicio meo tex. in. c. gnāli. j. eo. li. vj. vbi tex. gnālit' loquit' ꝑsertim i fine 7 approbat ꝓsuetudinē in facultate custodiēdi bona eccīe vacātis nec distinguit int' clericos. 7 facit qđ no. gl. in. c. indicatū. lxxxix. di. q. dic q; cura rusticoꝝ 7 bonoꝝ ecclie tpaliū pōt cōmitti laico. ad idē vide qđ dixi in. c. edoceri. de rescp. ꝟ dcm̄ hosti. posset ꝓcedere qm̄ laic⁹ ꝓtextu cōsuetudinis vēdicaret sibi locū in administratōe tpaliū 7 spūaliū. tūc em̄ puto ꝓsuetudinē nō valere. ar. in. d. c. indicatū. 7. xij. q. j. ꝟ hmōi placiti. 7 facit. c. cām de prescp. 7 dz is q̄ succedit i hac custodia facē inuētariū de oib⁹ bōis eccie. vt i. c. charitatē. xij. q. j. 7 bōa eccie ꝑsurpās cōmittit sacrilegiū 7 furtū 7 nedū furtū simplex ꝟ etiaz peculatus. 7 dr peculat⁹ furtū factū de re publica qđ grauiori pene subjcit'. 7 de his vide bo. tex. xxiij. q. iij. in. c. quid ¶. 7 facit. xij. q. j. i. c. qui abstulit. ¶ Abb.

C Ꝑm post Electio post collatōez ex interuallo celebrata nō valet. ꝟ dicit ſm opi. magis cōem. primo narrat factū electōis quā scđo cassat ibi q;. ¶ No. prio ibi cōcorditer iūcto tex. ibi collatōis tractatū. q hz electio sit facta in cōcordia nihilomin⁹ fīēda ē collatio nō numeri ad numer exq̄ vnicus ē electus. Compo. tñ dicit q possit defēdi electio hz non sit collatio zeli 7 meriti exq̄ cōcors est. primū tñ dictū videt' placere Jo. an. 7 vide qđ dixi in. c. q; ꝓpter. ¶. e. nā prima opi. videt' de mente istoꝝ inriū. ¶ No. scđo. ibi cassamus. q electio attenta ꝑ ꝓtra formā substantialē nō est ipso iure nulla ꝟ vult cassanda quod tenuit hosti. in. d. c. q; ꝓpter. ¶. eo. 7 prio se adducebat istū tex. ꝟ ꝓtrariū cōiter tenet'. s. q sit nulla ipō iure vt plenius dixi. in. d. c. q; ꝓp'. 7 istū tex. exponit Jo. an. i. cassam 7 irritā nūciamus. ¶ Tercio 7 vltimo no. q nō sufficit ad validitatē electiōis seruare oīa ꝓtēta in. d. c. q; ꝓpter. nisi seruent' ſm ordinē ibi traditum.. nō em̄ sufficit facere electiōem nec requirere consensū eligendi nisi hec fiant tpe debito. qđ dixi in. d. c. q; ꝓpter ¶ Op. ꝓtra tex. videt' em̄ q electio nō debeat viciari licet sit aliquātulū ꝓtracta post publicationē consēsuū 7 collatōis tractatū. q;. c. q; ꝓpter. solū videt' requirere vt publicatio votoruz debeat mox fieri postq̄ ipa vota fuerūt in scptis redacta nō aūt requirit vt post collatōis tractatū mox fiat electio. vñ exq̄ istđ nō numerat' inter ea que sūt de substantia b⁹ forme nō dz viciare electionem .ar. i. l. ꝑcipim⁹ i fi. C. de ap. Jo. ꝓpter hoc ꝓtrariū etiā p. c. publicato. j. e. in fi. variat' pl'imū intellectus ist⁹. c. nā Hof. Jnno. 7 ab. 7 cōpo. tenēt q electio nō fuit ꝟ retractata ex ista ꝓtractōne seu ex dilatata electōe p⁹ collatōnis tractatū sed quia iste electus cōsensit electōi de eo fīēde dicūt etiā q sola requisitio cōsēsus ñ viciat electionē q; bñ pōt requiri ꝓsensus eligendi vt pateat de ipsi⁹ volūtate ne diu eccl'ia vacet si iste postmodū electus nō velit cōsentire. vñ cōcludūt q causa finalis bui⁹ cassatōnis fuit q; iste ꝓpositus consensit anteq̄ fuisset electus. Sed pbi. hosti. et Jo. an. tenēt ꝓtrariū dicentes q nisi electio fiat statim post publicatōez ꝓsensuū 7 collatōnis tractatū nō valet prio ꝓistū tex. q̄ videt' ꝟ apte velle. Jtē q; ſm pbi. illa dictio mox posita in. c. q; ꝓpter. circa publicatōz fīēdā videt' postmodū repetita dū subjcit' de electōe fiēda. ar. in. l. titia. ff. de ꝛbo. obli. nam ea que dicunt' in ꝓpatōnib⁹ vident' postmodum repetita vt ibi. 7 facit. c. apl's. xxij. q. vij. Jtē ſm host. si publicatio dz fieri mox poti⁹ electio debet statim fieri p⁹ collatōis tractatū. nā ex multitudine scrutatoꝝ posset subesse cā differendi publicatōez 7 tñ ius req̄rit q statiz fiat publicatio. vt d. c. q; ꝓpter. ꝟ nulla pōt subesse legitima cā differendi electōez p⁹ publicatōez cōsensuū 7 collatōem habitaz ꝟ de mēte inr̄ fuit. vt etiā ipa electio deberet statī seq̄ fatent' tñ phi. 7 hosti. q mora naturalis 7 cōpēdiosa n hēbit viciare electōem. ar. in. l. antiq̄tas. C. de testa. idē si p⁹ publicatōz hītā diēt' missa d' spū sctō. et tractaret' ꝓcordia dūmodo nō diūtat' ante electiōem ad ērneos actus sicut ꝟ ꝓtingit. 7 p ꝟ intellectu q ex dilatata electōe fuerit facta ꝟ cassatio 7 nō ex cōsensu ꝑstito p electū adducit Jo. an. istū tex. in fi. in eo q cassat illaz electōez ex inordinato ꝓcessu dūtaxat. 7 sic nullo mō tangit vitiū electi. nā si iste cōsensisset in electōez incidisset in viciū electōis 7 sic electio fuisset cassata ꝓpt' viciū ipius electi. ¶ Dz aduerte q; glo. videt' sentire terciū intellectū. dicit em̄ q ꝓpt' duas causas fuit cassata ꝟ electio. ꝓio q; electio fuit ꝓtracta. scđo q; cōsensus isti⁹ ꝓpositi fuit req̄situs aū electōem 7 ꝑstitus. vñ ꝓcludit q vtrūq; istoꝝ reddit formā inutilē. 7 ꝓfecto iste intellectus. glo. magl ꝓuenit lr̄e q̄s ꝓcedēs intellect⁹ doct. ꝟ glo. nō defēdit lec. suā ꝯ motiua supi⁹ facta maxie per Jo. an. in eo q ſbtilit' pōderauit tex. q in cā cassatōnis fūdat se sup inordinato ꝓcessu dūtaxat 7 nō tāgit ambitōez 7 viciū electi. Dz ego defendēdo hūc intellectū gl. q; mihi videt' verissim⁹ dico q q̄libet illaz cāz ē sufficiēs ad nullitatē electōis inducēdā 7 q vtraq; cōcurrit ꝟ. nā respectu more cōtracte int' electōez 7 collationē videt' tex. aptus ꝟ. scđo pōt allegari tex. in. d. c. q; ꝓpter. nā ibi req̄rit' vt mox fiat publicatio ꝓsensuū ꝓpt' finē electōis ꝓsequēde. vt pz ibi is collatōe bīta eligat' ꝛc. paz ¶. pdesset illico publicare scrutiniū vl' collatōz facē nisi postea statim sequeret' cōis electio cū oīa illa sint ordiata ad finē electōis. 7 hūc intellectū tz etiā gl. ibi hz nō induxerit tex. mō ꝑdicto. respectu ꝛbo ꝓsens⁹ requisiti ꝑpositi tm̄ videt' tex. ꝟ nā papa in pncipio ante cassatōez exꝑssit istas duas cās. ¶ a ꝛbis lr̄e nō est recedēdū exq̄ nō ꝓstat de mēte ꝓtraria. ff. de le. iij. l. nō al'r. 7 in. c. fi. de ꝛb. sig. nec ob. motiuuz Jo. an. q; cōsensus ꝟ electi nō fuit req̄sit⁹ aūq; vota eligētiū redigerētur in scptis vl' publicarent' q̄ casu potuisset iste notari de vicio ambitōis q; ꝓsensisset aūq; electores in ipm cōsensisset. ꝟ ꝟ solū dz q cōsensus isti⁹ fuit req̄sit⁹ aūq; esset elect⁹. i. aūq; sequeret' cōis electio in singlaribus consensib⁹ ꝑstitis in scrutinijs ꝓut dz fieri sicut dixi in. c. q; ꝓpter. vñ nō pōt notari viciū ambitōis exq̄ oēs electores i ipm cōsenserāt in scrutinio. 7 sic erat vocatus a deo 7 frib⁹. vt in. c. cū in iure. 7 qđ ibi dī. ¶. e. soluz ¶ cōsentiēdo aū electōz cōiter factā fuit peccatū i forma. c. q; ꝓpter. ¶. e. ñ aūt in forma nāli ipi⁹ electōnis. nā ſm ius nale 7 morē antiquū nō ē necesse vt seq̄tur cōis electio. ꝟ ex solis cōsensib⁹ singlarit' ꝑstitis resultat electō sic hodie resultat i oib⁹ electōib⁹ in q̄b⁹ nō ē seruanda forma. c. q; ꝓp'. vt no. Jnno. in. d. c. cū in iure. 7 glo. in c. sicut cū. j. e. li. vj. facit singl'r qđ no. Jnno. in. c. q sicut de elect. vbi dicit q solus cōsensus eligētiū ē forma naturalis electōis. q̄re cōcludo q si cōsensus ē ꝑstitus in scrutinio peccat' in forma dūtaxat. c. q; ꝓp'. nō aūt nōtur cōsentiēs aliq̄ ambitōne ꝟ pot⁹ videt' errare in iure positiuo. q; ſm ius naturale 7 primeuū nō requirebat' alia electio. Et vt singlariē dicit Jnn. in. c. ꝓ tuas. el. ij. de ſym. nō est peccatum male intelligere canonē cum sit de iure positiuo. vnde iste electus erranit in illa forma. c. quia ꝓpter. que est de iure positiuo merito dicit ꝟ papa in fi. q cassabat istā electōez ex inordinato ꝓcessu dūtaxat peccatū isti⁹ electi. quia habito respectu

ad vtrancp cām supīns allegatā ꝓcessus vōtatat fuit inordinatus qr nō ꝑm ordinē.c.qr ꝓpter.factꝰ qr ille ordo reqrit vt statī fiat electio pꝰ collatōez nō aūt prius oz requiri ꝓsensus reqsitꝰ anteqp sequeret cōis electō 7 ex istis iustificat tota ista lra quā oz damnare in aliq ꝑm lec.voc.nec ob.c.publicato.j.eo.sup q fundat ꝑmꝰ intellectus gof.7 sequatiū.nā ibi electores in fraudem electi ꝓ trabebāt electōez merito supior pōt cōpellere electores vt ꝓueniāt ad electōez nō obstāte mora cōtracta pꝰ collatōez habitā 7 electōez secutā.7 ℔ ne sup plantet electus ab electoribꝫ.℔ aūt text.ꝓcedit qñ electores sine fraude electi ex ignorātia vl negligētia seu aliqua malicia differūt electōez post collatōez habitā. hec aūt mora debet viciare electōnem vt ℔.7 hoc idez no.in.d.c.publicato.iō pe.7 ab.dant hic cōsiliū qꝫ si tu faues electōni ꝓcures vt electio nō fiat exq nō fuit ꝭsecuta incōtinenti ꝭ ꝓcures vt supior cōpellat electores ad eligēdū vt in.d.c.publicato. Si vo stas contra electiōz ꝓcures vt electio subsequat post moraz quia erit nulla.vt hic patet. Qualiter aūt debeat se habere electus qñ requirit vt cōsentiat electioni de se facte vide bo.glo.vij.q.j.in scripturis. Et melius ꝑ Juno. in.c.cū in iure.s.eo.vbi dicit qꝫ si ꝓsensus reqrit añ electōem nō debet iste cōsentire qr postea cassaret electō ꝓpter ambitōem.vt ℔ ꝑm vnū intellectū ꝭ debet respōdere nolo qꝫ me eligatis 7 ita rogo.pōt etiā ꝑm vnū intellectū dicere nō intendo dī vocatōni resistere.7 sic pōt indirecte declarare volūtatē suā.nā vt dixit notā ter Jnn.℔ 7 etiā sentit glo.qñqꝫ ē vtile requirē volūtatē eligēdi añ electōez ne si cōtingeret electōi postea renuere vilipēdat dignitas 7 differat ꝓuisio ecclie. Si aūt reqrit cōsensus pꝰ electōez factā pōt electus rādere nolens volo 7 volo nolens.pōt aūt ꝑm eū 7 ē honestum nō stati ꝓsentire ꝭ aliquātulū z resistere ne notet ambitōe nō tn ipe dānat si incōtinēti ipe consentiat si forte dubitat ne aliqs ꝓnicios us se ingerat.vñ tūc pōt dicere charitas cogit me ad cōsentiēdū.ar.viij.q.j.sciendū.7.c.qui epatū. Qualiter aūt oz rādere postulatus: vide glo.in.d.c.cupiētes.in.§.pe.7 ꝓ ℔ oz limitari finis hui glo.fi.dū dicit qꝫ si eligēdus dissentiat ñ debet eligi.oz em intelligi qñ cōstaret ꝓcise qꝫ nō vellz epatū seu acceptare electōem ad alā dignitatē.secus aūt vbi ꝓ honestate diceret se nō velle cōsentire.qr vt dicit hosti.fugiētes 7 inuiti debēt eligi nō aūt ambientes 7 se offerētes.vt in.c.in scripturis.viij.q.j.nūquid aūt peccet electus nō cōsētiēdo electōi de se facte distīgue vt no.Jo.an.in.c.si electō.j.e.li.vj.i nouella.

C Onstitutis. Monachꝰ vniꝰ mōasterij alteriꝰ factꝰ abbas in electōe abbatis priorꝭ monasterij vocez nō hz etiā si tale ius ab abbate 7 monachis prioris monasterij sibi fuit reseruatū.prio ponit petitōez actoris scdo exꝑssiōem cause.tercio sniam cōtra actores ꝓpt causā ineptā.scda ibi cū aūt.tercia ibi.nos aūt. No. prio qꝫ cū petitio actoris ē ꝓtra iuris dispositiōz tenet exꝑmere causā petēdi.nā prima frōte libellus videt ineptus 7 ꝓ ꝑs reiciēdus.vt in.c.j.7 qđ ibi no.vin.đ offi.vica.merito ad iustificatōem libelli dz cā exprimi.et cōcordat.c.ad decias.de re.spo.li.vj.7 facit qđ no.Jn no.in.c.ij.de dila. Scdo no.qꝫ monachus electus in abbatē alteriꝰ monasterij nullā cōionē hz deinceps cū priori monasterio nec pōt etiā exꝑsse sibi reseruare ius seu locū in primo monasterio 7 ℔ qr esset ꝓtra iuris dispositōem ꝑm quā nemo pōt hre locū in duplici mōasterio nisi forte vnū dependeret ab alio.đ quo dic vt hī in.c.fi.de reli.do.7 i.c.j.đ pui.li.vj. Idē dic si monachꝰ ꝓmouereť ad ecclīam parochialē nō tanq claustralis ℔ tanq clericꝰ 7 rector secularis nullā cōionem retinet cū priori monasterio imo soluit a iure prioris mōasterij.xvj.q.j.ne ꝓ cuiuslibet.nec tenet talis habere soci-

nm sui ordinis.qr exq alienat a monasterio nō tenetur abbas dare sibi socīū.vt no.glo.in cle.ne in agro.in.§. ad ℔.de sta.regu. Quero ꝓ declaratōne lre qre istū ius bñdi vocē in capło nō potuit cōcedi istis abbatibꝫ cū in mltis inuenit videat ꝓbari cōtrariū.vt in.c.sceptū ℔.c.vbi ꝓpositis 7 oibꝫ platis ecclīaꝝ cōuentualiuz fuit ꝓcessū ius eligēdi ī aliena eccīa.ad idē.c.cū eccīa sutrina.de cā pos.et ꝓpte.vbi fuit retractata electio qr plati eccīaꝝ cōuentualiū nō fuerūt vocati ad illā electōez cū eēnt in possessione iuris eligēdi.nā absqꝫ eo qꝫ isti haberēt locū monachoꝝ in priori monasterio poterant habere ius eligēdi ex cōcessione alloꝝ ad qs spectabat electio.vt in dictis iuribꝫ.nā penitus exneo pt istū ius eligēdi cōcedi ab hūtibꝫ ptātē eligēdi.vt in.d.c.sceptū. 7 qđ ibi dixi.7 ꝑsertim religiosis vbi videt qꝫ ℔ ius cōcedi possit.ar.op.in.c.obeūtibꝫ.lxiij.di. Jo.istud.c. varijs modis intelligit ꝓ doc.ī rone decidēdi. Gof.em dicit qꝫ cū istud monasteriū eēt exemptum 7 īmediate pape subiectū nō potuerūt isti monasteriū huic seruituti subīcere sine licētia pape.ꝓterea istis fuit ꝓcessū vt haberēt vocē in.c.nihilqꝫ fuit dcīm vt haberēt ius eligēdi. vñ cū illa cōcessio esset odiosa debebat restringi 7 ñ extēdi ad facultatē eligēdi.ar.in regla odia.đ re.in.li.vj. Jste intellectꝰ nō placet hosti.qr ꝓ hāc seruitutē nullū ꝓiudiciū generabat pape iō n erat necesse vt haberetur ipi ꝓsensus.posset adduci ꝓ ℔ dicto qđ no.Jnn. in.c.cōquerēte đ offi.ordi.nec ꝑm eū ℔ ꝓcessio erat odiosa imo fauorabil cum ꝓsilia plimoꝝ sint reqrēda in electōe.vt in.d.c.obeūtibꝫ.7 vbi mlta cōsilia ibi salus ꝓuerbioꝝ.xxiij.c.binc canon.qđ a plibꝫ querit facilꝰ inuenit.vt in.c.prudētiā de offi.dele. Ex pria ꝓsideratio gof.pōt saluari vt statim subīgiā. Lōpo.sentit aliquid intellectū dicēs qꝫ sine cōsensu dyocesani nō valuisset ista ꝓcessio.ar.xq.q.ij.abbatibꝫ.7.xvij.q.iij.in verditionibꝫ.quasi velit dicere qꝫ quēadmodū alia bona īmobilia vel mobilia ꝑciosa nō ꝑnt alienari ꝓ monasteria sine cōsensu supioris.vt in dictis iuribꝫ ꝓrie alita nec istud ius interessendi electōi seu capło.7 ex hac cōsideratōe pōt saluari vt dixi dcīm gof.nā imponere seruitutē eccie ē qdāmodo alienare iura ipiꝰ eccie merito debuisset intercedere ꝓsensus supioris 7 sic pape si mōasteriū erat exemptū vel epi si nō erat exemptuz.vt le.7 no.in.c.auctoritate de prini.li.vj.7 in.c.nulla.xciij.di. Terciā lec.potī ℔ host.dicēs qꝫ clerico 7 monacho etiā vt monacho pōt cōcedi etiā vt habeat vocē eligēdi ita vt vox sua valeat sicut vox alteriꝰ de capitulo. vt in iuribꝫ in principio allegatis.℔ em nō valuit cōcessiō qr agebat vt isti abbates remanerēt fratres 7 monachi prioris monasterij.vñ cuz ℔ fieri nō possit vt.ℨ. diri nō poterāt ꝓ ꝑs habere vocē in capło prioris monasterij.fatet tn ipe hosti.quosdā dixisse qꝫ lz clerici secularibꝫ possit istū ius dādi vocē ꝓcedi.vt ī iuribꝫ pal. nō tn monachis vel clericis alteriꝰ pfessionis.facit cle. j.j.eo.ti.7 ex his posset colligi ārta lec. Quītā lec.sētit ℔ Jo.an.dicēs dcīm hos.posse ꝓcedē qñ ecclīa vacāte ius eligēdi ꝓ vno actu seu ꝓ electōe īminēti ꝓcedit exneis.quo casu loquūt ꝓtraria ꝭ istud ius in posterū seu in futuꝝ ꝓcedi nō pōt.qsi velit dicere qꝫ licz possit trāsferri ptās eligēdi in pria electōe dū ecclīa vacat nō tn pōt ꝓcedi istud ius ecclīa nō vacāte ꝑserti qñ fieret cōcessio indeterminata vt sp qñcūqꝫ cōtingeret ecclīam vacare brent isti ius eligēdi.7 ad ℔ adducit dictū compo.dicētis qꝫ ecclīa nō vacāte nō pōt alicui noīe ꝓprio cōcedi ius eligēdi.qr apit via ꝓmissioni vacaturi bñficij ꝓtra.c.ex tenore.j.de cōcess.ꝑben.7.c.cōstitutꝰ e.ti. ꝭ nōie collegij sentit qꝫ valeret cōcessio.ar.in.c.cōsultatōnibꝫ.j.đ dona.℔ lec. Jo.an.puto qꝫ debet intelligi ℔ cōpo.7 gof.vt possit concedi tn cū licētia supioris ne cōtingat iura ecclie alienari. Et ex ꝓdictis possumus colligere multas rones decidendi ad istum tex.vt di-

cam⁹ prīo q̄ ꝓcessio ꝟ facta nō valuit; q̄ nō inc̄ueīt cō sensus supior; scīdo q̄ fuit fcā ꝓsonis; nō ecclīe respectu vacaturi bñficij. vel c̄cio q̄ agebat vt isti remanerēt cōfratres ꝛ mōchi prior; mōsterij. qđ eē nō pōt. secus aūt si monasterio vacāte; p illa vice daret abbatibus alteri⁹ monasterij ptās eligēdi. nā tūc valeret ꝓcessio q̄ nō ꝓtingit ꝟ casu alienatio nec apīt via ad vacaturū bñficiū nec dat ius monachat⁹ ꝟ solū ꝓcedit ꝓ utilitate ecclie vt hēant pl̄a indicia ī electiōis actu. vt ī d. c. scīptū. Et adūte q̄ pdicta clare; pcedūt q̄ ad excludēdos istos abbates actores in iure ꝓprietatis r̄spectu cui⁹ dūtaxat cōcludūt be rōnes doc. ꝟ respectu possessionis nō videt ꝟ q̄ doc. aliq̄d boni sen serit. nā pōt acq̄ri possessio alicui⁹ rei vl̄ iuris cui⁹ ꝓprietas de iure bū nō pōt. vt ꝓbat̄ in. l. j. §. si vir. ff. de acq̄ pos. ꝛ in. l. j. §. deīcit. ff. de vi ꝛ ar arma. vbi ptz q̄ lz marit⁹ nō possit remonare vroꝛi ita q̄ dñium ex tali donatōe nullo modo trāsit tñ si res donata tradit̄ trāsit possessio in mulierē q̄ possessio ht̄ plīmū fcī. vt ī. c. cū nr̄is de concess. ꝓben. adeo q̄ si mlier spoliat̄ ab alio re sibi donata a marito pōt agē inc̄ dicto vñ vi ad possessiōez recupandā vt ꝓbat̄ no. in. d. §. deīcit. facit optīe qđ no. gl. xiij. q. j. in sūma seu in. §. j. ī gl. magē. ḡ pīsupposito q̄ ꝓcessio ist⁹ abbatib⁹ fcā nō valuisset q̄ ad trāsferēdū ius eligēdi r̄spectu ꝓprietatis fuit tñ translata possessio exq̄ p⁹ cōcessionē fuerūt isti admissi ad actus capl̄ares. vt dicit ī gl. j. ḡ rōne possessionis quā hēbant debuerūt vocari ad electōez. ꝛ si fuerūt cōtēpti debēt posse agere vt electio rōne ꝓtēpt⁹ retractaret. ad ꝟ. c. cū eccl̄ia sutrina p̄ alle. vbi solū ꝓpter possessionē iuris eligēdi fuit retractata electio fcā ꝓtēpt; ill̄ q̄ erāt in possessiōe. Et q̄ ḡ glo. j. ꝟ nitat̄ rñdere ad illū tex. q̄ ibi allegabat̄ cōsuetudo noīe eccl̄iaꝝ ꝟ allegabat̄ cōcessio fcā noīe ꝓprio. tñ ex ꝟ nō colligit̄ apta rō diūsitatis. nā saltē noīe ꝓprio poterāt hīe possessionez cū possessio sit q̄d fcī. vt ꝑ. dixi in mliere. iō ad istū tex. rñdeo al̄r. ꝛ prio pōt dici q̄ ꝟ nō agebat̄ possessorio ꝑ agebat̄ ꝓfessoria actōe s. respectu ꝓprietatis. q̄ forte dicebant isti abbates se hīe ius int̄essendi capitlo ꝛ ita petebāt pnūciari. Et ꝓ fūdamēto intētōnis eoꝝ adduxerūt cām ineptā merito succubuerūt. ꝛ hūc forte intellectū sensit glo. in fi. ꝛ adduco ꝓ ꝟ istū tex. dū dicī eo q̄ isti fuerūt iussi exp̄mere q̄ iure deberēt isti electōi interesse. ꝛ sic pōderaꝝ bū debere q̄ sapit ius ꝓprietatis. pt ḡ intelligi q̄ isti fūdabāt se sup possessiōe petētes electōez cassari. vtpote factā eis exclusis q̄ erāt in possessiōe. Et tūc ad ꝓriū rñ deo dupl̄r. prio q̄ cū isti essent in hac possessione mala fide. q̄ iure resistēte p rōnes. ꝑ. all̄. nō tenebat̄ capitl̄m ipos vocare ad electōem. q̄ possessor male fidei nullū cōmodū pōt hīe nec suffragiū suū dz cōputari in nūero alioꝝ. vt nōbilit̄ dixit Inno. j. eo. cumana. qđ tenemēti. scīdo q̄ pōt intelligi q̄ cū ista possessio esset ꝓtra ius ꝓprietatis nō debebat hīe effectū restitutorīū faltē ꝓtra hūtes ius ꝓprietatis nisi colorare; p aliquaz cām ꝓbabilē. vt no. ꝓbat̄ in. c. ad decimas pal. ꝟ aūt nō solū colorabat̄ possessio imo fuit exp̄ssa cā ꝓtra ius. vnđ quēadmodū nō debent obtinere vt fiat eis restitutio possessionis. vt in. d. c. ad decimas. ita nō debēt obtinere vt retractet̄ electio ꝑ alios facta. vt no. ꝓbat̄ ꝟ iuncta gl. in prin. qđ ē valde no. ꝛ ad §. deīcit supius all. dic q̄ ibi mulier agebat int̄ dicto ꝓtra terciū ꝓ q̄ nō faciebat ius cōe. ꝟ aūt agebat̄ ꝓtra capitulū istius mōasterij fiscañ. ꝑ quo facit ius cōe cū ad ipm capl̄m dūtaxat spectet electio abbatis de iure cōi. vt in. c. j. ꝑ. e. ꝛ in. c. cū dilectus de ꝓsue. ꝛ ꝑ hac diuersitate vide bo. glo. in. d. c. ad decimas. ꝛ in. c. j. de pscp. li. vj. ꝛ qđ plene dixi in. c. in lr̄is. de resti. spo. Nō ob. c. cū eccl̄ia sutrina. de causa po. ꝛ ꝓpri. nā vt ibi dixi possessio ibi erat colorata ex diuturnitate tpis. nā longo tpe fuerant in possessione ꝛ presumebant̄ possessores bone fidei. vt no. dīc Inno. in. c. ij. de in inte. resti. ꝛ vide ad intellectū illi⁹. c. cum ecclesia. quod ibi plenius dixi. ꝛ ꝑ hoc habes hūc tex. plene declaratum tam r̄espectu iuris ꝓprietatis q̄ ꝑ possessionis. ¶ In glo. j. ibi. quia isti tpe petitōnis fuerant ꝛc. hec rñsio nō euacuat formaliter ꝓtrariū q̄ licet nūc nō essent in possessione potuerūt esse tpe electionis. nā respectu illi⁹ statuti isti tūc agebant. Inn. ꝟo rñdet formali⁹ dicēs q̄ illa regl̄a q̄ quis nō cogit̄ dicē retitulū sue possessionis fallit ꝓpt̄ ꝓsumptōez ꝓprias. C. de ꝓba. l. siue. ꝛ ī. c. vnico. vt ec. bñ. Itē dic q̄ possessio ista erat ꝓtra ius. vt. ꝑ. dixi. merito tenebantur exp̄mere cās. vt in. d. c. ad decimas. ꝛ in. c. di. in. c. ꝛ morez ꝛ in. c. j. de pscrip. li. vj.

Ecclesia vestra. Electio dz fieri verbo⁹ de illo in quē ꝓsēserit maior ps capituli ꝛ nō respectu aliaꝝ partiū. ꝛ est casus notabilis ꝛ quotidie allegatur primo ponit̄ ꝓpositio negocij. scīdo ipsius examinatio ibi verum. tercio sniā. ibi vñ. ¶ No. prīo ar. op. ꝛ qua si expressum q̄ ad validitatē electōis nō sufficit quem hīe maiorē pte capituli nisi habeat etiā ꝛ maiorē respectu numeri. nā vt hic vides nulla examinatio fuit facta hic de sanioritate ꝛ hoc q̄ nō expediebat. nā si suffecisset sanioritas papa hic examiasset ꝛ electionē sanioris partis approbasset nec ē verisimile q̄ aliqua pars non esset sanior aut respectu zeli ipsoꝝ eligentiū aut respectu meriti electorum. ꝛ ꝑ hāc cōsideratōez puto hic eē ter. ꝓtra opi. Inno. in. c. scriptū. ꝑ. e. ꝛ in. c. q̄ propter. in quib⁹ voluit sufficere sanioꝛē pte. ꝛ vide qđ dixi in. c. quia ꝓpt̄. ¶ Scīdo no. q̄ in electione requirit̄ ꝑ forma substantiali verbalis electio. vñ nō sufficit factum eligētiū electionē tacite importans. simile in baptismo in quo requirūtur ꝛba ad substantiā ipsi⁹. vt in. c. j. ī. de baptis. ꝛ in petitōe apl̄oꝝ. vt in. c. ab eo. de ap. li. vj. factū ergo nō equipollet verbis vbi verba sunt de substātia. vt ꝟ ꝛ ī dcīs iuribus. als nō min⁹ valz factū q̄ ꝛba. vt in. c. dilecti. j. de appel. xj. q. iij. ī. c. existimant. q̄re puto q̄ in electōib⁹ in quib⁹ nō est seruanda forma. c. quia ꝓpter. ꝑ. eo. non sint necessaria ꝛba dūmodo constet de consensib⁹ eligentiū ꝑ ipsū factū sicut in matrimonio carnali iuxta no. in. c. tue. ꝛ in. c. cum apud. j. de spon. ¶ Sed quero nūq̄d dispositio istius. c. habeat locū in omnib⁹ electōnib⁹ vl̄ in alijs negocijs explicandis per vniuersitatem vt ad illoꝝ validitatem nō sufficiat maior pars comparatione aliaruz partiū sed requirat̄ maior pars totius vniuersitatis seu capitnli Inno. videt̄ hic sentire q̄ nō. dicit enī opponendū de l. maiorē. ff. de ꝛ. sig. q̄ ꝟ iō nō valuit gestū ab ista parte q̄. c. quia ꝓpter. disponit vt electio fiat a maiori pte capl̄i. q̄ si sentiat q̄ vbi nō est seruanda forma illi⁹. c. sufficit maior pars etiā respectu aliaꝝ ptiū. ꝟ ꝓfecto ꝟ dcm Inno. nō ēxtꝝ. p. c. j. ī. de bis q̄ fi. a ma. pte ca. vbi in oib⁹ explicādis ꝑ vniūsitatē dat̄ ꝑ regl̄a vt nō valeant gesta nisi fiant a maiori pte capituli ꝛ sanioꝛi ꝟ nō pōt dici maior ps capituli vbi nō ē maior oim q̄ intersunt capl̄o. nā maior ps respectu ptiū minoꝝ nō pt dici maior ps capituli q̄ capl̄m ꝓstituit̄ ex oib⁹ ibi pntibus. ꝛ facit qđ no. in. c. scriptū. ꝑ. eo. ꝛ sentit gl. in. l. nulli. ꝛ. l. plane. ff. qđ cuiusq̄z vniuer. no. facit. l. qđ maior. ff. ad muni. ꝛ aptī⁹ ꝟ sensit gl. fi. in. c. sicut. j. eo. li. vj. vbi glo. sentit notabilē theoricā ī casib⁹ in quib⁹ nō est seruanda forma. c. quia ꝓpter. ꝛ ꝓpter discordiā nō pt̄ haberi maior ps totius capl̄i vt prīo. illi de capl̄o seu vniuersitate faciāt ꝓuisionē seu statutuz vt valeat id qđ fuerit factū a maiori pte cōpatōe minoꝝ ptiū. valet eī ꝓuisio q̄ oēs vidēt̄ postea ꝓfētire. ꝛ ita ē statutū ī electōe rectoris b⁹ studij senensis. quod quidē statutum valet ꝑ predicta cessante aūt statuto nō valeret electō rectoris nisi h aberet maiorē partē totius vniuersitatis ꝑ istū tex. ꝛ ꝑ ꝑdicta. ꝛ sic als vidi padue propter hūc

defectū electōnū rectoris retractari. nā cū vniuersitas sit qdā corp⁹ fictū repñtatū p singlos de vniūsitate. vt in.l.mortuo.ff.de fideiuſ. nō ꝑt dici istū corp⁹ vniuersitatis aliqd fecisse nisi saltē maior ps totī⁹ corporis cōcludat. q; fictōe iuris qđ fit a maiori ꝓte istī⁹ corporis attribuit toti corpori. vt in.c.j.de his q̄ fi.a ma.pte ca. 7 in.d.l.qđ maior. 7 in.l.aliud.§.refert.ff.de re.iur. 7 facit qđ no.glo.in.c.j.ne se.va.li.vj.q̄ dic q; in expectantib⁹ ad epm 7 ad capl'm oz ad validitatem act⁹ q; eps bēat secū maiorē ptē capli. q; als nō diceret capl's secū ꝓcurare. 7 facit qđ dixi in.c.postulasti de ꝓcess.p̄ben. 7 p fe. ꝓsilio prio. ¶ Sz ꝓtra tex. 7 p̄dicta op. de c.q̄m de iurepa. vbi valet pñtatio facta a maiori parte prōnoꝝ lz n̄ ꝓcurat maior ps oīm. Sed dicūt doc. cōiter illd ꝓcedere in prōnis q̄ pñtant vt singuli 7 nō vt collegiū. sec⁹ aūt in spectātib⁹ ad validitatē ip⁹ dispositōis maioris ptis totī⁹ collegij. qđ intelligo de maiori parte exñtiū tūc in collegio. nā vt cōstituat vniūsitas sufficit pñtia duaꝝ ptiū vocādoꝝ 7 valet qđ fit a maiori parte istoꝝ. vt no.in.d.l.nulli. 7.l.plane. dixi pleni⁹ in.c.cū nobis.§.e.7 in.c.cū oēs de ꝓsti. ¶ Scđa regla q; in spectātib⁹ ad plures vt ad singlos in casib⁹ in q̄b⁹ valz dispositio maioris ptis sufficit maior cōparatōne minoris ptis. vt in.d.c.q̄m. 7 vide qđ ibi dixi. 7 fallit p̄dicta regla in electōe ꝓuincialis de ordine minoꝝ. nā valet electō facta a maiori ꝓte ptiū cōparatōne minoꝝ. vt ī cle exiui. §.demū de ẋbo.sig. vbi tex. singlaris. 7 p istū tex. p̄ locū a spāli ꝓbat qđ.s.tenui q; etiā vbi nō est seruanda forma. c. q; ꝓpter. habet locū dispositō huius. c. qđ no. 7 ad.d.l.maior. ff. de ẋbo.sig. p quā mouebat Innoc. dicit gof. 7 vin. q; ibi dicit maior ps respectu aduersarij qui minori tpe possederat nō aūt dī maior ps respectu totius ānni. ita ħ pōt q̄s dici electus a maiori parte nō respectu totī⁹ capli ꝫ respectu minoꝝ ptiū. ꝫ hoc nō sufficit in gerēdis p vniūsitatē. ¶ In glo. in verbo p⁹ appellatōem in fi. ħ glo. vt dicūt doc. 7 bene destruit literā que ħāc appellatōez vocat legitimā. vñ ad. c. q̄a ꝓpter. p qđ glo. mouent rñdent q; post publicatōnem scrutinij nō pōt int'poni appellatō ad impediēdā. s. electōem futurā q; nō subest tūc cā iusta retractādi electionem ꝓsensus maioris 7 sanioris ptis. nā istud ē de req̄sitis in. c. q; ꝓpter. ad idez. c. auditis. §. e. ti. vel ex alia qua alia iusta causa potuit hic interponi appellatio.

Abbas.

¶ Cum in magistrum. Non ꝓfess⁹ in abbatē eligi nō ꝑt. prio recitat factū. scđo p nidet ibi mandam⁹. ¶ No. prio principiū ad qđ solz allegari q̄tidie iste tex. 7 facit ꝓtra mgros momētaneos hinc alibi dicit tex. biero. longo tpe discē q̄ postmodū doceas. xvj. q. j. sic viue. 7 in. c. si clericat⁹. 7 alibi. miseꝝ ē cū fieri mgrm q̄ formā discipuli nō assumpsit. lxj. di. i c. miseꝝ. ¶ Scđo no. ibi nec sit p̄ficiēdus. ar. optimū 7 quasi exp̄ssū q; nō solū p viā electiōis ħ etiā p viā ꝓuisionis nō debēt nisi ꝓfessi in abbates assumi. si g̃ cōuētu negligēte eligere ptās denolueret ad superiorē immediatū iuxta tex. in. c. ne p defectu. s. eo. non poterit iste superior salua aucte romani pōtificis p̄ficere nō ꝓfessuz ad idē facit cle. q; regulares de sup. neg. p̄la. vbi no. colligit q; is ad quē fit denolutio ex negligentia tenet eligere seu ꝓmouere hoīes illi⁹ q̄litatis q⁹ erāt astricti primi electores. ¶ No. vlteri⁹ q; dyocesano loci subsunt monasteria vt in. c. monasteria. 7 c. abbates. xvij. q. ij. sūt tn̄ exēpta a lege dyocesana. vt in. c. dilect⁹ de of. or. vbi plene de ħ no. vñ ẋbum dyocesano capit ħ largo mō cōprehēdit em̄ iurisditōez epāle gnāl'r. vt no. in. c. auditis de p̄scrip. ¶ Quero nūq̄d sufficiat tacita professio ad ħ q; q̄s possit ꝓmoueri in abbatē. dic q; olim sufficiebat ar. ħ. nam iste tex. solū req̄rebat q; p ꝓfessionē q̄s efficeret primo monachus vel regularis canonicus. 7 ad ħ sufficiebat indubitanter tacita ꝓfessio. vt ī c. j. j. de regu. li. vj. 7 in cle. ij. eo. ti. hodie ẋo requirit ex p̄ssa ꝓfessio alꝫ nō valet electio. vt in. c. nullus. j. eo. ti. li. vj. An aūt possit p̄fici tacite ꝓfessus p viā ꝓuisionis dic vt ibi no. p Jo. an. ¶ Scđo quer̄ q̄d in prioratibus 7 alijs administratōnib⁹ regularib⁹. Sol. dicebat ego q; illis poterat p̄fici nō ꝓfessus ħ hodie falsū ē istd. vñ etiā in illis cōsequēdis requirit exp̄ssa ꝓfessio. vt in cle. ne in agro. §. pe. de sta. reg. 7 tene mēti illum tex. ¶ Tercio q̄r̄ nūq̄d canonic⁹ regularis possit eligi in abbatē. ħ lra videt innuere q; sic. ħ tu intellige in mōasterio canonicoꝝ. si aūt eēt monasteriū monachoꝝ nō valeret electio. q; hodie ꝓuisū ē vt bō alteri⁹ ꝓfessionis vel habitus nō possit eligi in abbatē. vt in cle. j. j. eo. tit. 7 tene mēti illū tex. singl'r. An aūt possit postulari 7 a q̄ vide ibi glo. no.

¶ Cumana. Electio facta a nō maiori ꝑte capli 7 omissa collatōe non valet prīa pars narrat factū. scđa ibi cum xviij. electores. irritat exprimēs causaz quare electores punit. ¶ No. prio ibi ad celebrādā electōem p̄fixā. qđ capl'm nō tenet expectare vltimā diē termini a iure p̄fixi ad eligendū. de q̄ dic vt in. c. ne p defectu. s. e. Sz pōt p̄figere certā diē ad electōez celebrandā puenendo finē. nō em̄ debent electores in tantū se angustare. 7 an sufficiat maior pars ad prefixionez hui⁹ termini dic vt dixi in. c. cū nobis. s. eo. ¶ No. scđo ibi q̄ pñtes iūcta glo. q; licet de iure vocandi sint abñtes ad electiōz si cōmode vocari pñt. vt in. c. q; ꝓpter. s. e. valet tn̄ cōsuetudo vt abñtes nō vocent ħ resideat ius eligēdi integrū penes p̄sentes. 7 sic valet cōsuetudo vt oīno absentes nō vocent. de q̄ vide qđ dixi in. c. cor̄ā. s. e. posset tn̄ dici q; iste tex. nō ꝓbat hāc opi. glo. q̄m erāt nūc pñtes ħ forte absentes tpe p̄fixionis termini reuocati. Nā istud pñtes refert ad ẋbū congregati. dictū tn̄ ī se est verū vt dixi in. d. c. cor̄ā. tene mēti illaz gl. ¶ No. tercio q; abbates possunt de iure spāli acq̄rē ius eligēdi ep̄m loci vnacū canonicis eccl'ie cathedralis. Et facit c. scriptū. s. eo. 7 c. fi. j. de instit. ¶ No. q̄rto q; lz ad electōem pōtificis celebrandam cōueniant hoīes diuersaꝝ ecclesiaꝝ 7 diuersoꝝ collegioꝝ tamen quo ad electōis actū vident oēs consentire vt vnū collegiū. vñ sufficit q; electio fiat a maiori ꝑte oīm. ad idē tex. in. c. scriptū. s. eo. 7 dic vt ibi dixi. ¶ Quinto no. q; capellani eccie cathedralis nō habent vocē in electōe epi. nō em̄ sunt de capit'lo nec p se faciūt capl'm ħ sunt in eccl'ia tanq̄z singulares. ad ħ. c. pe. de cle. nō're. vbi glo. dicit q; etiā ad alios tractatus n̄ debent cōuocari cū canonicis. ad idem tex. in. c. cū dilecta. j. de excess. p̄la. vbi singulariter ꝓbatur q; etiā p se nō faciūt collegiū. ¶ Certo nota cautelam 7 practicā optimā cū dubitat an aliqui debeant interesse electioni 7 tps instat ita q; cōmode nō pōt recipi probatio an de iure hoc eis competat. debēt em̄ admitti cū p testatōne vt eoꝝ voces valeant si 7 in ꝓcessu appareat postmodū eos debuisse interesse. ꝓcor. j. c. 7 in genesi. nō g̃ nocet electiōi als legitime q; nō habentes vocē fuerint admissi vnacū alijs. ¶ No. septimo ibi 7 scrutatores dederit q; ad ꝓbandā q̄i possessionez iuris eligēdi nō sufficit ꝓbare possessionē circa aliq̄ p̄mordia 7 p̄ambula ad electōez celebrādā ħ oz q; ꝓbet q; vna cū alijs elegerint p̄latū q; cū ista cōpetāt de iure speciali nō oz extēdi possessio de actu ad actū. ad ħ tex. in. l. j. §. si q̄s. ff. de iti. actu q; p̄na. 7 qđ ibi no. bart. vñ ad ꝓbādā ħ q̄i possessionē eligēdi nō sufficit ꝓbare q; isti capellani interfuerint duabus electōnib⁹ 7 vna cū alijs elegerint scrutatores volūtatū nisi cū alijs elegerint prelatuz cum aliud sit interesse electioni 7 scrutatores eligere 7 aliud eligere p̄latum. vnde ex diuersis non debet fieri illatio in. c. ij. de transla. prela. 7 in. l. neq; natales. C. de proba. Et pondera q; non sufficit

ꝓbare q̄ q̄s int̄fuerit electioni. nā potuit int̄esse et tñ nō dare vocē. Nā q̄nq; ex gīa ꝓcedit̄ sola ⁊ nuda int̄essētia q; ē modici ꝑiudicij. vñ ꝑ ℔ nō ꝺz inferri q̄ fuerit data ptās eligēdi seu dandi vocē. ꝑ ℔ facit qđ no. Inn. in. c. cū ecclia sutrina. j. de cā pos. ⁊ ꝓpri. ⁊ in. c. dilectus de cap. mo. facit. c. cū cōtingat ꝺ vrci. Et in ℔ tene mēti istū tex. cū ꝑdictis. ¶ No. octauo ibi vl̄ ipi aliq̄s elegissent. ar. op. q̄ sub ptāte scrutādi vota aliorum nō veīt ptās eligēdi. vñ electi vt scrutent̄ vota sūt tūcti offō eor̄ post votor̄ exq̄sitōez electio ḡ cōis vrbet seq̄ postea ex dispositōne capl̄i. de q̄ vide qđ dixi in. c. q; ꝓpter. s. eo. ¶ No. nono ibi vel ex ꝓsuetudine iā ꝑ pscꝑta q̄ appellatōe cōsuetudinis itelligit̄ in dubio de scripta. vñ nō sufficit ꝓbare cōsuetudinē alicui⁹ tēpis qđ nō sufficit ad ꝓsuetudinē legitime ꝑscribendā. ⁊ dicit Jo. an. ℔ alibi nō ita bñ ꝓbari. Et q̄tidie solet ad ℔ allegari iste tex. ꝓbat̄ aūt hic ex eo q̄ in ptestatiōe nō fuit facta aliq̄ mentio de ꝑscriptōe. ℔ soluz fuit dictū q̄ vox illor̄ q̄ nō vrberēt int̄esse de iure vel de ꝓsuetudine nō valeret. ⁊ papa in vrcisiōe cause dicit q̄ licz isti capellani ꝓbarūt q̄ int̄fuissent in duab⁹ electōib⁹. ℔ non tñ sufficit q; ꝑ ℔ nō apparet de cōsuetudine prescꝑta. ⁊ sic illud ꝛbū simplicit̄ platū de ꝓsuetudine intelligitur de ꝑscripta. ⁊ hoc vr̄ putat ℔ Jo. an. nisi ℔ verbuz eēt platū in materia larga puta in libello q; tūc intelligit̄ de ꝓsuetudine etiā nō ꝑscripta. adducit bo. tex. i. c. querelā. s. eo. ⁊ dicit illud ꝓcedere q̄n ꝓsuetudo etiaz nō ꝑscripta fūdat intētōnem libellātis q; in dubio debem⁹ ꝛba libellātis in ei⁹ fauorz late intelligere. vnd̄ si dico in libello q̄ ꝓsueui eligere q̄ sufficit ꝓbare q; aliq̄n elegi lz nō ꝓbē q̄ ꝑ tātū tps qđ sufficit ad cōsuetudinē ꝑscribēdā. ꝑ hoc tex. in. l. si qs intētōne ambigua. ff. de iudi. ⁊. c. cōstitutus. iūcta glo. de reli. do. hinc ē q̄ in maleficijs dicim⁹ q̄ ꝑ duos actus īducit̄ ꝓsuetudo ꝑ ℔. l. iij. C. de epi. audi. secus aūt foret vbi ad fundandā intētōz libellātis req̄reret̄ ꝓsuetudo ꝑscripta quia tūc de illa intelligeret̄. vide tñ ad materiā bo. tex. cū ibi no. in. c. cū eccia sutrina ꝑal. ⁊ tene mēti ꝑmissū dictum. ¶ No. decio q̄ collatio zeli numeri ⁊ meriti ē ꝺ forma ſbali electōnis. vñ ea omissa nō valet electio vt ℔ ⁊ dixi in. c. q; ꝓpter. s. eo. vide tñ qđ habet̄ in. c. siqñ. j. e. ti. li. vj. ¶ No. ⁊ tene mēti q̄ eligētes nō seruata forma. c. q; ꝓpt̄. s. eo. sūt prīnādi ptāte eligēdi lz nulla electō sit facta a maiori ꝑte tot⁹ capli vt optīe ℔ ꝓbat̄. vñ licet electio nō habeat effectū nihilomin⁹ ē pena imponēda. ꝑ ℔ facit q; defectus forme inducit nullitatē electōis ipō facto. vt dixi in. d. c. q; ꝓpt̄. ⁊ nihilomin⁹ eligētes debēt puniri ex trāsgressione forme vt ibi. ¶ Vltimo no. ibi prīnātes. q̄ eligētes ꝓtra formā nō sūt ipso facto prīuati ptāte eligēdi ℔ prīuādi ꝑ sñiam. ad idē. c. q̄q̄z. eo. ti. li. vj. ⁊ dixi in. d. c. q; ꝓpter. ¶ Pro clariori intellectu tex. ⁊ glo. op. ꝓtra tex. sic videt̄ em̄ q̄ isti capellani debebāt oīno in numero eligētiū cōputari. exq̄ em̄ q̄ q̄s ē in possessione eligēdi ꝺz ad electiōem pure admitti. vt in. c. q̄relā. s. e. ⁊ in. c. ꝓsultatōib⁹. de of. dele. ⁊ in. c. cū eccia. de cā pos. ⁊ ꝓpri. Ex q̄b⁹ iurib⁹ apte colligit̄ valē collatōez vel electōez eor̄ q̄ sūt in q̄i possessione lz nō habeāt ꝓprietatē illi⁹ iuris eligēdi vel cōferēdi. ⁊ rō ꝑdictor̄ ē q; electio siue collatio est quasi q̄daz fruct⁹ iuris eligēdi seu cōferēdi. fructus aūt ptinēt ad possessorē. vt insti. ꝺ re. diui. §. siq̄s a nō dñō ⁊ no. in. c. grauis. de resti. spo. ⁊ ꝑ Inn. in. c. cū ecclia sutrina ꝑal. ⁊ in. d. c. ꝓsultatōib⁹. tex. aūt innuit ℔ p̄ria dicēs q̄ ꝑsupposito q̄ isti capellāi elegissent ꝑ ℔ tñ ñ ꝓstitit q̄ dēret cōputari in numero eligētiū. Do. gl. iij. que ē sup ꝛbo ptestatōe. sentit istud ꝓtrariū ꝓpe mediū sui. ⁊ soluendo dicit q̄ istor̄ vox valuisset rōne possessionis nisi p̄cessisset ptestatio cui q̄dē ptestatōni consenserūt clerici ⁊ capellani al⁹ non fecisset eis ꝑiudiciū in cōmodo possessionis. ¶ No. primo singl̄r ex ista so. glo. q̄ vbi cunq; ptestatio venit ad vtrahēdum iuri aduersarij nō nocet aduersario nisi ex ꝑsse ptestationi cōsentiat. Cōtrariū tñ hui⁹ glo. tenuit glo. in. c. j. xxvij. di. dicens ptestationē obesse aduersario tacēti. ⁊ ꝑ illā glo. cōsuluit ℔ ab. vt cū fit ptestatio ad vtrahēdū iuri alicuius ille de cui⁹ ꝑiudicio agit̄ ꝺz ptestari ꝓtrariū si nō vult sibi ꝑiudiciū generari. Jnno. tñ hosti. ⁊ cō post. sequūtur dictū hui⁹ glo. vt nō sufficiat taciturnitas ℔ req̄ratur expressus consensus. Et sentit Jo. an. in. c. in genesi. j. eo. ti. ⁊ placet vo. an. ℔. Sed ꝑ contraria opi. vide tu glo. no. que nō solet allegari in. l. si fideiussor. ff. q̄ sa. cog. que dicit q̄ si ego recipio fideiussorem hac ꝓtestatōne ꝑmissa q̄ ipse nō alleget in futurum priuilegium q̄ fideiussor intercedendo videt̄ tacite acquiescere ptestatōni. Et ꝑ hac opi. facit q; exquo aduersarius recipit factū videt̄ recipe cū limitatōne ptestatōis ar. in. c. cū olim. j. de censi. Do. cardi. distinxit ℔ q̄ aut ptestans stat̄ in meris finib⁹ ptestatōnis. ⁊ tunc ꝓtestatio nō ꝓeiudicat aduersario nisi cōsentiat. ⁊ ℔ casu ꝓcedat opi. ꝓtraria. aut nō stat in meris finib⁹ ptestatōnis sed vltra ꝓcedit dando vel ꝑmittendo aliquid ⁊ tūc aduersari⁹ recipiēdo factū ⁊ nō resistēdo ptestationi videt̄ tacite acquiescere ptestatōni q; non pōt recipe partē facti ꝓ se ⁊ partē reijcere. vt in. d. c. cū olim. ⁊ in ℔ casu intelligit istuz tex. Isti em̄ canonici nō fuerūt simpl̄r ptestati ℔ admiserūt illos capellanos cū ptestatōe. ꝺ exquo capellani acceptauerūt vt int̄essent videnť acceptasse cū sua q̄litate iuxta tenorē ꝑ testatōis quātūcunq; exp̄sse nō cōsenserūt ptestatōni ⁊ videt̄ ℔ dcm̄ satis colorat̄ū. ego tñ al̄r dicerē videlicet q̄ aut ptestātes cōcedunt id qđ al⁹ de iure cōpetit adūsario. restringēdo tñ illd ꝑ ptestatōem ⁊ tūc req̄rem ꝓsensū exp̄ssū adūsarij. q; i dubio exq̄ al⁹ ille act⁹ cōpetebat de iure videt̄ q̄ in dubio voluerit poti⁹ vti iure suo q̄ ꝑmissione adūsarij cū act⁹ sibi cōpetat libere iure suo ꝓprio ⁊ ex ꝑmissione adūsarij restringit̄ ius suū. vñ in dubio nō debet q̄s ꝑsumi velle cōtenere ius ꝓprīū. vt ī. l. cū de īdebito. ff. ꝺ ꝓba. ⁊ ī. c. sup ℔ de ſnū ci. facit qđ no. glo. in. l. cū q̄ꝺ. ff. si cer. pe. Jta dicēdum in ꝓposito cū exñs in possessione iurz eligēdi habeat iure ꝓprio facultatē vandi vocē ℔ admittit̄ cū ptestatōe restringēdi ⁊ ipe tacet nō est verisimile q̄ acq̄escat ptestatōi ꝑiudicāti iuri suo. ℔ pot⁹ q̄ intret capl̄m volendo cōtinuare possessionē suā. vbi aūt qđ ꝑmittit̄ ꝑ ptestātem vel cōcedit̄ seu conat̄ nō cōpetebat al⁹ aduersario de iure tūc fateor q̄ acceptando factuz videt̄ in dubio acceptare cū qualitate ptestatōis q; vnicū ē factū lz qualificatū. ad ℔. c. pisanis de resti. spo. ⁊. d. c. cuz olim. Et iō si ꝓsus ius nō bñs admitteret̄ ad electionē cū ptestatōe de qua in tex. valeret ptestatio quantūcunq; exp̄sse nō cōsentiat illi ptestatōi q; videt̄ acceptasse factū cū sua q̄litate. sicut dicim⁹ in cōfessione q̄lificata q̄ nō ꝑt ꝑ ꝑte acceptari ⁊ ꝓ ꝑte reijci. vt plene dixi in. c. bone. el. ij. de post. ꝓla. n ec tñ credas ꝑ ꝑdicta q̄ cōsensus aduersarij tacit⁹ vel exp̄ssus sp̄ requirat̄ in ptestatōe. nam in his que ꝺpēdent a mera voluntate ptestantis sufficit protestatio ipius dumtaxat. vt in. l. nēsenius. C. de neg. ge. Exemplū si expēsas facit q̄s cōsanguineo pōt em̄ protestari etiā in absentia cōsanguinei q̄ facit animo repetēdi. vt in. d. l. nensenius. ita ī p̄missō dicto ꝓtigit. nā si canonici admittūt ꝓsus extra neū cū facere istā grām ꝺpēdeat a mera volūtate eor̄ standū ē ipor̄ protestatiōi aīor̄ ꝺclaratiue nec requirit̄ cōsensus alteri⁹. Cōsensus aūt aduersarij req̄rit̄ q̄n ptestatio tēdit ad vtrahēdū iuri suo seu q̄n fcm̄ ꝺpēdet a volūtate vtriusq; ptis q; nō ꝑt vnus alteri afferre iniquā cōditionē nisi cōsentiat q; id qđ nr̄m est sine facto nr̄o a nobis tolli nō pōt vt in. l. id qđ nostrū. ff. de re. iur. facit. c. ab eo. j. eo. li. ⁊. c. ad aplicam de regula dicendum in terminis istius. c. cū em̄ rōne possessio

nis isti capellani deberent interesse nō faceret eis pīu-
diciū ptestatio canonicoꝝ nisi ipsi capellani ꝓsentirēt
Cōsensus aūt nō dedet pſumi ex taciturnitate exquo
tractat de re onerosa ꝛ pindiciali. vt no. Inn. ī. e. in ge
nesi. ꝛ dixi plene in. c. nōne dep̄sum. Et videt de p̄dic-
tis bo. text. ſm cōem intellectū ī. c. i gen esi. ī. e. vbi ali
qd dicet. ꝛ vide ad materiā ptestatōis qd no. Jo. an.
p̄ Jo. mo. in regla ī gnāli in mer. ꝛ p bar. in. l. nō solū.
§. morte. ff. de no. op. nū. ꝛ qd dixi in. c. cū. D. de cōsti.
ꝛ p̄dicta no. ¶ Sz ꝯ ß ꝛ ꝯ tex. op. alr vī ei q etiā si ca
pellani exp̄sse ꝓsenserit ptestatōi nō tn̄ p ß debuit eis
generari aliqd pīudiciū. qz in ptestatōe fuit dictuz q
vox eoꝝ q̄ nō deberēt interesse d iure vl d ꝓsuetudine n̄
valeret ß exq̄ erāt in possessione debebāt interesse. qz ius
disponit q rōne possessionis cōpetat facultas dandi
vocē. vt. s. plene dixi. g ptestatio n̄ resistebat. Jo. cō-
trariū ē satis difficile neq tactū ß p doc. antiq̄s. ß do.
an. varie solvit ꝛ inc ceteraviđet inniti duabꝰ solu. q̄z
prima ē ß q isti capellani nō ꝓbauerūt se eē in possessi
one eligēdi ß q solū coelegert scrutatores. ß sol. n̄ ē bo
na qz ter. subjcit q etiā si aliq̄s elegissent p ß tn̄ nō cō
stitit q eis de iure ß cōpeteret vel ex cōsuetudine. De
cūda so. sua ꝛ melioꝛ ē q illud ꝛbū de iure positū in p
testatōe declarat quid qd subjcit de ꝓsuetudine. nam
fuerit admissi si d iure vl cōsuetudine ß eis cōpetat. vñ
sicut ꝛbū cōsuetudo refert ad ius ꝓprietatis ita illud
verbuz de iure debet referri ad ius ꝓprietatis ꝛ non ad
possessiōez tm̄. ꝛ ß sol. satis pōt tolerari. tm̄ puto q iō
fuit facta ß ista stricta interp̄tatio. qz p canonicis pte
stantibꝰ faciebat ius cōe cum ad eos solos spectet po
testas eligēdi. vt in. c. j. §. eo. ꝛ in. c. cū dilectus de ꝓsuet.
ad capellanos aūt ꝛ clericos nō poterat spectare nisi d
iure spāli. vñ isti canonici tāq̄ bꝰ iuris ꝓprietarij vole
bant cōflictare ꝛ certare cū istis capellanis ꝛ clericꝫ de
iure eoꝝ. nā quēadmodū si in iudicio p vno cōstat de
ꝓprietate ꝛ p alio de possessione pnūciari dz ī effectu
in fauorē ꝓprietarij qz ius ꝓprietatis tanq̄ fortiꝰ absoꝛ
bet cāz possessiōis. vt in. c. cū dilectus de cā pos. ꝛ ꝓpri.
ꝛ in. c. cū ecclesia eo. ti. ita nūc ex iudiciū intendebāt isti
canonici vigore ptestatōis q cā ꝓprietatꝫ absoꝛberet
cāz possessionis vt illi. s. pualeāt q̄ de iure vl consuetu
dine deberēt interesse. ꝛ sic exq̄ p canonicis ꝓstabat de
iure ꝓprietatis ꝛ p capellanis de iure possessionis dū-
taxat debuert pualere canonici. ꝛ vid ad hāc so. qd taci
te sentit Jo. an. sup̄ regla in gnāli ī nona colū. ¶ Ter
cio ꝓtra p̄dicta ꝛ tex. op. videt em̄ q saltē ex alio capi
te isti capellani ꝛ clerici debebāt obtinere. qz admitten
do eos in caplo ad eligēdū vna cū eis videt p ꝓtrariū
factū recessisse a ptestatōe. vt in. c. D. de ꝓsti. Sol. gl.
tangit ß cōtrariū ß nō solvit. simplr em̄ dicit q ß va-
luit ptestatio. vt ptz in fi. lr̄e. Jnno. ß dicit q ptesta-
tio ß fuit vestita iusta cā forte ne differet multum ele
ctio in recipiēdo ꝓbatōes vtq̄ deberēt inesse. Post.
ꝛbo dicit q hic ꝛ ibi fuit iusta cā ß ibi recesserūt a pte-
statōe p cōtrariū factū hic ꝛbo nō. ß declarat q̄re potiꝰ
recesserūt ibi a ptestatōe p ꝓtrariū factuz q̄ hic. Do.
car. dicit q hic nō fuerūt ptestati q volebāt illos sim
plicit admittere q̄ casu admittēdo feciss̄et ꝓtrariū fem̄
ß ptestati sunt q eoꝝ vox nō valeret q̄ nō deberēt int
esse de iure vel cōsuetudine vñ admittēdo eos nō fece
rūt ꝓtra ptestatōem. Sed aduerte qz nec in. c. cū. D.
ferrarien. fecerūt ꝓtra ptestatōem vt ibi dixi ptestā-
tes. nā ibi canonici q̄ receperūt illos in canonicos n̄ ve
nerūt directe ꝓtra ptestatōez ß cōtra id q cōsecutiue
veniebat ad factū. nā de iure ē q si canonici aliq̄ recipi
unt vltra numeꝝ debeat eis puideri ex superexcrescēti
bus redditibꝰ. vñ illa ptestatio q expectarēt vacatōez
p̄bendaꝝ nō erat cōtraria facto subsequēti ß volebat
tollere id qd veniebat cōsecutiue ad ipm factū recepti
onis ꝛ tn̄ p hoc nō fuit recess ū a ptestatōne qz lz factū
non sit contrariū ptestationi tamē est cōtrariuz id qd
venit cōsecutiue ad factū ꝛ ß sufficit ad tollendū pte-
statōem. vt singlr ꝓbat in. d. c. cū. D. ita videt q de-
buerit cōtingere hic. qz de iure ē q exq̄ qs dat vocē ele
ctōni ei vox debeat cōputari in nūero. vt in. c. scriptuz
§. e. ptestatio g facta non erat ꝓtraria facto hic subse-
cuto. s. admissi ōis. Jō solno alit ꝛ sic q in casu. c. cum.
D. dato illo facto receptōis ptestatio nō dependebat
a facto ptestātis ß a dispositōe iuris cōis cui nō pote
rāt ptestātes renūciare. qz velint nolint exq̄ recipiunt
aliq̄s in canonicos tenētur eis puidere de redditibꝰ su-
perexcrescētibꝰ vt ibi colligit. quare recipiēdo illos in ca
nonicos obligarūt se p cōsequētiā ad puidendū ſm di-
spositōem iuris ꝛ sic recesserūt a ptestatōe. qz ptesta-
tio nō iuuat qn̄ factū non dependet a ptāte ptestantis.
Vide exēplū materiale si pater in casu q̄ tenet alere fi
liū ptestat q alit aīo repetendi nō valet ptestatio qz
ex iuris necessitate tenet illū alere. vt no. ī. l. aliměta. C.
de neg. ge. ß in casu. c. nostri istud factū deductū in p-
testatōe vt vox pstaret suffragium vel ne dependebat a
mera volūtate canonicoꝝ ꝛ capellanoꝝ merito exq̄ p-
tes acquieuerūt ptestatōni valuit ꝓtestatio ꝓtra id
quod veniebat cōsecutiue ad factū. Sed dices tu q̄re
isti capellani cōsenserūt ꝓtestatiōi cū p eam pīudica
ret iuri possessionis. Sol. glo. ista in fi. dicit q inviti ß
fecerūt cōpulsi ab aduersarijs q̄ negabant illos ius ha
bere. Hosti. dicit se nō videre quō ad ß poterāt com
pelli. nā si cōfidebūt de sua q̄si possessione debebāt rn̄-
dere se nō cōsentire ptestatōi ꝛ nolle renūciare sue q̄
si possessioni ꝛ cōminari vt si ꝓcederēt sine ipsis ꝓseq
rentur spoliatōem ꝛ cōtēptū. Et ß placet Jo. an. ma-
gis q̄z dictū boati. qui dixit q si isti noluissent admitti
cū ista ptestatōe pīudicassent eis cū se fecissent alienos
vt in. c. cū nobis. §. eo. ß tu tene primū dictū. qz. c. cum
nobis. loquit q̄n̄ simpliciter vocati nolūt venire ad ele
ctiōem ß isti nō admittebant simplr ß cū ꝓtestatiōe
iuri eoꝝ de trabēti. puto tn̄ ꝛ credo ß fuisse de mēte bo
ati. q vbi p ꝓtestatōz non detraheret iuri istoꝝ sed
solū fieret ad cōseruatōem iuris admittētiū q tunc de
bent interesse cū ptestatōne illa alis facerēt se alienos.
Exemplū tu dicis q ex cōsuetudine prescripta debes
electōni interesse canonici respondent nobis nō cōstat
de hac cōsuetudine nec sufficit tps ad recipiēdum p-
batōem sed admittim̄te si et inquantū de cōsuetudie
ß tibi cōpetat. p hoc em̄ nō p̄indicat iuri isti. p̄dicta
faciūt ad qōez notabilē quā posuit ß Jnno. in quadā
additōe quā q habet cōiter bz alias additōes Inn. cōi
ter iō dixi qz sunt quedā additōes quas pauci habent
inter quas vide in. c. dilectus. j. vt li. pen. Et qō est po
ne comparuit quidā citatus coꝛā iudice ꝛ ꝓtestatus
fuit q nō intendit cōsentire in eū tanq̄ in iudicē ordi-
nariū vel delegatū ß negat ipm eē iudicē. nec p ea q̄ di
cat vl faciat intēdit recedere a sua ptestatōne ꝛ ea pte
supposita petit copiā iurisditōnis sue ꝛ libelli nūq̄d ta
lis ptestatio sit licita. dicit Jnn. q fatuꝰ ē aduocatus
q̄ sic ptestat seu cōsulit cliētulo vt sic ptestet. nā er ß
facit se cōtumacē ꝛ ita pnuncio. ꝛ sic poterit illū con-
demnare de cōtumacia. ar. xj. q. iij. in. c. certū. ꝛ in. c. j. de
iudi. ꝓ si vult iustificare ptestatōem suā dz addere ſm
eū q non intendit cōsentire nisi inquātū de iure tenea
tur. ꝛ ß dictū Jnn. cōiter sequūtur legiste ꝛ canoniste
ꝛ reputat nōbile p̄ter do. an. ß q̄ dicit se n̄ videre vnō
surgat istas cōtumacia l fatuitas aduocati. nā exq̄ ps
litigat lz fuerit ptestatus nō pōt dici cōtumax nec cu
rādū de ptestatōne ꝛbali. qz iudiciū reddit in invitū.
vt. l. inter stipulātē. §. si stichū. ff. de verbo. ob. ꝛ in. c. in
tellerimus de iudi. quasi dicat non obstāte hac ptesta
tōne pōt cōdemnare in simili iudicio exq̄ litigat. et sic
ista ꝓtestatio nō obest iudici vel aduersario. quia ex
quo iudex habet iurisditionem non requirit cōsensus

partiū. satis em̄ est q̄ de facto cōparent in iudicio & litigant. tene mēti ħ dcm̄ do. an. sic declaratū & videt p̄ma fronte cōfūdere dcm̄ Inno. ß certe puto vtrūq; dictū eē vez vt dicam⁹ q̄ iudex si vult p̄t illū cōdēnare et cōtumacē. q: ꝛ rūdeat de facto tū ꝓtestat q̄ nō intendit sibi obedire vt iudici ꝑ ꝓtēnit suā iurisditōez. iō rōne ꝓtēptus iudicialis pōt ꝓdēnari de ista ꝓtumacia. ar. in. l. vnica. ff. siqs ius di. nō ob. ß rōne int'esse ptis n̄ pt cōdēnari de cōtumacia. q: nullū int'esse pōt ps ꝓtendere exq̄ nihilominus litigat nec rōne nullitatꝭ ꝓcessus. q: validitas ipi⁹ depēdet ab offō publico & nō a cōsensu partiū. ar. in. l. priuatoz. C. de iurisdi. om. iu. & in. c. significasti de fo. cōpe. & q̄ ad istos effect⁹ posset ꝓcedere opi. do. an. si tū iudex nollet cōdēnare istū pōt nihilomin⁹ in cā ꝓcedere & valebit ꝓcessus rōne p̄dicta nec Inn. sentit ꝓtrariū ß dicit iudicē posse. nō em̄ tenet ħ facere p̄serti ad instātiā ptis cū solū ꝝsit ħ iudicis cōtēptus & mlta depēdēt ex mero offō iudicis. vt no. bar. in. l. q̄. ff. siqs in ius vo. nō ie. ¶ In glo. in ꝝbo ad maiorē ptē. p declaratōe hui⁹ glo. opp. ꝓtra tex. videt em̄ q̄ electio facta de archipsbytero deuenerit ad maiorez ptē. nā oēs q̄ vocē dederūt ꝓstituebāt. lv. voces. vt colligit in ꝝ. cū xvij. Ex q̄bus omnib⁹ archipsbyter habuit. xxviij. vt colligit ex principio. c. & sic maiorem ptē. nam xxviij. excedūt reliquā ptē in vna voce. Do. metu ꝓtarij dicit glo. q̄ clerici & capellani nō debēbāt ħ in nūero cōputari q̄ nō ꝓbarūt iurē ꝓtestatōez q̄ de iure vel ꝓsuetudie ipi deberēt admitti ß respectu canonicoz & abbatū de q̄bus ꝓstabat q̄ voces hēbāt vel respectu canonicoz tm̄ neutra electio deuenit ad maiorē ptē capli vt ptz ex cōputatōe glo. Jo. an. dicit q̄ etiā respectu oīm nulla electio fuit fcā a maiori pte. q: licz. xxviij. ex lv. excedāt reliqs voces in vna tm̄ nō excedūt medietatē oīm nisi in dimidia voce. Et pondera diligenter hoc dcm̄. p ħ em̄ vult q̄ si ex nouē q̄ ꝓstituūt vniuersitatē q̄nq; cōsentiūt nō dicit illō fcm̄ a maiori pte capli q̄a medietas oīm ꝓsistit in q̄tuor cū dimidia. hns aūt quiq; excedit medietatē solū in dimidia voce. ß do. an. sētit ħ ꝓriū vt saltē sufficiat iste excessus ad custodiēdaz maiorē ptē capli. monet q: si istud nō sufficeret quare tex. ħ pōderaret q̄ isti clici & capellani nō ꝓbarūt se debere de iure int'esse. ħ em̄ rō fuisset ħ supflua si etiā eis cōputatis nulla electio deuenisset ad maiorē ptē & q̄ talis excessus sufficiat apte sentit ista glo. in p̄in. & mihi placet. tū q: iura loquūt indistincte nō req̄rētia in excessu maioris ptis vocē integrā ß solū req̄rit maiorē ptē vniūsitatis. vt i. c. j. de his q̄ fi. a ma. p. ca. & in. l. q̄ maior. ff. ad muni. sufficit ꝑ q̄liscūq; excessus. q: ex quo iura nō distinguūt nec nos debemus distinguere. xix. di. si romanoz. & in. l. de p̄cio. ff. de pub. & optie facit q̄ in sili no. glo. in. c. pe. de emp. & ven. vbi no. q̄ ad ħ vt q̄s dicat decept⁹ vltra dimidiā iusti p̄cij sufficit deceptio in vno bolonino seu denario quātūcunq; puo. ꝓtera vnica vox nō pōt diuidi. facit q̄ no. in. c. j. j. e. li. vj. ꝑ ē vez dicē q̄ vbi ex nouē sēt. v. q̄ ibi sit maior ps capitli ita vbi concurrunt. xxviij. ex. lv. Quid ꝑ fecerunt alij electores cū archidyaconus nō habuerit nisi. xxj. voces. & sic deficiebāt. v. ad cōstituēdū. lv. nō dicit ħ. forte em̄ vt dicūt doc. ꝓsenserūt in aliū de q̄ ꝓpter paucitatē nō fit ħ mētio. Alij ꝝo dicūt q̄ electio alioz. v. p⁹ eabūit locū in istis electoribus priuatisq; elegerūt ꝑ forāz ß de ħ nō est vis. ¶ Hz ꝑ p̄dicta op. & videt q̄ imo archidyacon⁹ hūerit maiorē ptē clericis & capellanis nō cōputatis. nā habuit nouē canonicos & vnū ex abbatibus & sic. x. ipe ꝝo ꝓsentiēdo electōni dz augere nūez vt in. c. cū in iure. s. co. & sic habuit. xj. q̄ faciūt maiorez ptē illi⁹ numeri. xxj. Idē si cōputam⁹ capli m̄ sine abbatib⁹. nā canonici erant. xviij. & ipse habuit. ir. eo cōputato sunt. x. Do. dicit gl. in scda pte q̄ electus n̄ cōputatur in numero eligētiū. vt apte colligit ħ fm istā computationem. & ad ħ q̄tidie allegat iste tex. iuncta glo. Non ob. c. cū in iure. nā illud. c. ꝓcedit ex forma compromissi. & hodie dicit glo. se credere q̄ illa electio non valeret. tu de hoc dic vt plen⁹ dixi in. d. c. cū in iure. nā istud. c. ꝓcedit vbi scrutiniū electōis fit in priuato tūc em̄ electus nō pōt oriri a seipso. vt in. c. fi. de insti. & notaret ambitōne. viij. q. j. in scripturis. sec⁹ aūt vbi scrutiniū fieret palā & essemus in casu in quo nō esset seruāda forma. c. q: ꝓpter. nā puto addendū ad ea que dixit in. c. cū in iure. q̄ in ecclesijs cathedralib⁹ & regularib⁹ nō debeat hodie cōputari elect⁹ in nūero eligentiū etiā si ꝓcedat ꝑ viā scrutinij manifesti ꝑ compromissarios electos. q: electio debet fieri ꝑ vnū etiā cuz procedit ꝑ viam cōpromissi. vt in. c. sicut. j. eo. li. vj. & in. c. cum ab vno. de re iudi. e. li. ꝑ oportet q̄ q̄s habuerit maiorē ptē oīm anteq̄ posset cōsentire electōni sue cū nō debeat ꝓsentire anteq̄ electio sit facta. vt in. c. cū p⁹petuaz ß. e. fieri aūt debet ꝑ vnū nōie oīm. nec fieri pōt nisi de eo in quē consenserit maior ps. vt. d. c. q: ꝓpter. ß vbi ex singularib⁹ cōsensib⁹ in aliquē directis resultat electio ita q̄ nō est necesse q̄ fiat ꝑ vnū nōie oīm tūc electus a media pte capituli cōsentiēdo electioni de se facte auget numez & pficit electōnez. q̄ casu dz intelligi dictū. c. cū in iure. & sic limita que ibi dixi. vl' dic q̄ in. d. c. cū. m. illi adūsarij nō cōsenserunt ꝓtestatōni expresse. ideo nō fuit eis generatū p̄iudiciū. ħ aūt cōsenserūt vt dicit in glo. ¶ In glo. in ꝝbo de iure. ibi. i. ex priuilegio. no. bene istā glo. cōiūcto tex. q̄ vbi istud verbuz de iure refert ad ꝑsonā que nō fundat intentōem suā de iure cōi intelligit de iure spāli. & p ħ vide glo. in. c. j. in fi. vt li. pen. facit. c. lz. de ꝓba. in p̄in. exq̄ bēs q̄ non sp appellatōne iuris intelligat de iure cōi regltr tm̄ ꝓtra tex. vt insti. de iure na. in. §. ß quotꝭ. & facit iste tex. iuncta glo. q̄ si cōmittit alicui causa de iure, decidēda non posset decidi fm cōsuetudinē cū ponātur ħ ista duo vt diuīsa. vt ptz ibi de iure vel de consuetudine. qđ tenuit Jo. an. in addi. spe. in ti. de arbi. §. excipit. ꝝ. itē q: corrupt⁹. ß ꝓtrariū tenuit do. an. ī. c. q̄ntauallis de in reiur. & dixi. s. de cōsue. sup rubꝛca. pōt tū cā ind ubitant decidi fm priuilegia vt ptz ex p̄dictis. & credo q̄ suffeciss illud ꝝbum de iure. q: ius vult vt seruet cōsuetudo ß ad maiorē cautelā fuit in protestatōne addituz vel de cōsuetudine. ¶ In glo. fi. in fi. tene hanc vltimā so. Sz ex glo. quero pone q̄ ad electōnem celebrandā vl' ad aliū actū capitularē venūt duo q̄z vnus dicit se eē in possessione canonicatus & p̄bende. & ꝑ ꝓns dicit se debere int'esse capitl'o. reliquus ꝝo q̄ ls nō sit ī possessione canonicatus tm̄ & p̄benda ad euz de iure ptinet & iō petit tanq̄ canonicus se admitti. quis istoz debeat preferri & in. c. admitti. Do. Inno. formal istam. q. & in effectu cōcludit q̄ si cōstaret alterū eē in possessione bona fide ille deberet admitti & nō reliquus q̄ dicit se habere ꝓprietatē iuris. q: facultas dandi vocez sequitur possessionē & nō ꝓprietatē. vt in. c. querelam. s̄. e. & in. c. ꝓsultatōib⁹. de iure pa. Et optie facit qđ no. do. ō rotei. iij. nā si admitteret ꝓprietari⁹ expelleret possessoz sine iudiciaria auctē qđ esse nō debet. vt in. c. in literis de resti. spo. ß si a principio nō constat de possessione capl'm admittet vtrunq; cū ꝓtestatōe vt vox illius valeat qui debet interesse. & si cōstiterit postmodū alterū fuisse in possessione bona fide valebit illius solius vox. si aūt nemo est in possessione vl' reliquus erat ß nō bona fide valebit suffragiū ꝓprietarij. q: fm Inn. vbicunq; nemo ē in possessione vel aliq̄s ē ß mala fide oīs fruct⁹ rei ptinet ad ꝓprietariuz. q: possessoz malefidei nullū fructū debet ꝓseq̄. vt ī. l. mala fide. C. de ꝓd. ex. l. Et no. bn̄ ħ dcm̄ Inn. nō tm̄ videt ex toto placere do. an. q: nō debet q̄s expelli de possessione sine iudicio. et profecto ego n̄ video quō potest valere vox proprietarij alio existente in possessione cū anteq̄ declaretur per

sententiã iudicis eũ esse possessorẽz malefidei ad ipsum spectat pceptio oim fructuũ. nec dz interim expelli cũ z pdo sit restituẽdus. vt in. d. c. in lris. nec ob. d. l. mala fide. quã allegat Jnn. loquit' eũ qñ ꝓprietari⁹ cõuicit possessorẽ malefidei in iudicio. tũc ei pnat' possessor cõmoditate ptect⁹ ꝑ aũ sniam nõ dz priuari ex offõ primato. vt in. d. c. in lris. z ipemet Jnn. in. d. c. in. lris hoc dcũ ꝓtrariũ sentit vbi dicit nũq̃ valere electõez ꝓprietary alio exñte in possessione malafide ꝑ dz q̃ possessor prius dejciat' p sniaz iudicẽ. dixit etiã Jnn. ꝑ q̃ si constaret aliquẽ eẽ malefidei possessorẽ nõ tenet' capl'm illũ vocare ad electõez ꝑ si sua spõte veit ñ dz abjci. Et no. bñ ꝑ dcũ Jnn. nã dubito vtz pria ps sit vera. naz cũ nõ debeat spoliari ꝓpria aucte vt. s. dixi sat' spoliaret' si eo nõ vocato ꝓcederet ad electõez. vñ tuti⁹ẽ illũ vocare z si cõstiterit illũ eẽ in possessiõe malafide vox sua nõ pstabit suffragiũ. vt no. ꝑ Jnn. in. d. c. in lris. z i c. ij. de i inte. resti. q: nullã cõmoditatẽ dz hre possessor malefidei vt. s. dixi. ¶ Alteri⁹ q̃rit ꝑ Jnno. q̃d si laici violent' ingerũt se in capl'o z volũt eligere vnacũ clericis. Jo. dicit Jnn. q̃ si violẽtia ñ ẽ tãta q̃ debeat cadẽ in cõstantẽ viz nõ excusaret ꝓtestatio clicoz q̃i dicat z bñ q̃ clerici nõ debẽt illos admittẽ etiã cũ ꝓtestatiõe als nõ valẽt electio etiã clicoz tanq̃ fcã p abusũ secularis ptãtis. vt in. c. q̃sq̃s. s. e. z. j. in. c. massana. vbi aũt metus seu cõstãtia' caderet in cõstantẽ viz tũc possunt illos admittẽ cũ ꝓtestatiõe z valebit tũc clicoz electio nõ obstãte q̃ laici fuerint admissi. iuuat eñ eos ꝓtestatio vt ꝑ q̃d no. Quid aũt si als bñtes voces se ingerãt sẽ tñ excõicati vel suspẽsi. Jo. dicit Jnn. q̃ si sẽ occulti nõ ẽ ncia' ꝓtestat' cũ nõ pñt repelli. viij. q. iij. nonne. Aduerte q: in alijs locis aliud sensit. nã quantũcunq̃ q̃s sit occultus z tolerat⁹ sp põt excipi ctra eũ q ẽ excõmunicatus vel suspẽsus. q: tolerantia nõ pdest in his q̃ nõ exercerent' rõne officij publici. canonici aũt ñ habent vocẽ tanq̃ bñtes publicũ offm ꝑ ex suo iure puato. vt no. idẽ Jnn. in. c. cũ dilectus de cõsue. vbi dic̃ q̃ electio fcã ab excõicatis vl' suspẽsis quatũcũq̃ tolleratis z occultis ẽ nulla dũmodo possit ꝓbari eos tpe electõnis fuisse suspensos vl' excõicatos. z idem Jo. an. in c. j. de rescrip. li. vj. Sed dcm Jnn. posset hic ꝓcedere i oino occultis q̃ nõ pñt ꝓbari excõicati vl' suspensi. vñ ulibi dicit Jnn. q̃ capl'm ꝓcedere põt ad electõem vl' ad alios actus nõ vocatis suspẽsis vel excõicatis. z sufficit si postea ꝓbet' q̃ illi erãt excõicati vel suspensi, vt ipe no. in. c. gtũ de postu. pla. z i. c. cũ vintonien'. z in. c. cõsiderauimus. s. eo. vñ cõsulo q̃ sp fiat ꝓtestatio ꝫ istos ne videãt' scient' admissi. z sic corruet tota electio p. c. fi. j. de ꝓcu. Si aũt redeũdo ad ꝟba Jnn. dubitaret' an ipi essent publice excõicati vel suspẽsi vl' si esset certũ nõ pñt tñ repelli sine scandalo admittãt' cũ ꝓtestatiõe. de ꝑ vide q̃d dixi in. c. illa. s. eo. vbi lati⁹ tractatur ꝑ mã p doc. cũ excõicati vl' suspẽsi ingert' se vnacũ alijs ad electõez faciẽdã ꝛc.

Sacrosancta. Per cõpositõez facta' cũ plato z capl'o nõ põt ius eligẽdi cõpetere laico etiã p̃iono i eccia collegiata. b. d. ꝓia ps narrat ininstã cõpositõez quã scõo reuocat ibi attẽdẽtes. ¶ No. p̃ ibi ad cluniacen. eccias iũcta supscptõe in q̃ scribit' abbati cluniacẽ. q̃ qñq̃ eccia ñ cathedral' denoiat' a loco sine expssione certi noĩs seu illi⁹ sancti sub cui⁹ vocabulo eccia est cõstructa. nã ista eccia cluniacen'. nõ erat cathedral' cũ eidẽ psideret abbas. vt pz in supscptõe. z ꝑ videt' contra gl. no. in. c. quãuis. j. de ꝓben. in. vj. vbi gl. no. dic̃ q̃ de stilo romane curie ẽ q̃ qñ facit mẽtiõem de eccia cathedrali nõ exprimat' i lris nomẽ eccie. secus qñ fit mẽtio de eccl'is in feriorib⁹. als litere essẽt surrepticie q: ꝫ stilũ curie. vñ cõcludit q̃ si mandat' ꝓuideri alicui i ecclesia sancti petri bonon. z nõ repit' ibi aliqua ecclesia sub isto vocabulo nisi sancti petri nõ valet gra ꝓpt' expssionẽ illi⁹ noĩs sancti petri ꝟtra stilũ curie. ar. in. c. q̃ grauj. j. de cri. fal. hic aũt in tex. põderãdo vt põdixi pro hac ꝟtrariũ q: in lris istis aplicis denoiat' eccia non cathedralis ab oppido vbi cõsistit. vñ puto illã glo. limitandã p istũ tex. vt dicam⁹ q̃ eccia etiã nõ cathedralis dũmodo sit maior z principalis in loco illo põt denoiari a loco nã z als talis eccia appellat' matrix. vt i cle. j. z q̃d ibi no. de sen. ex. Et si plat⁹ illius eccie hz epalẽ iurisditõez in illo loco põt denoiari plat⁹ illi⁹ loci absq̃ cõmemoratõe illi⁹ sancti sub cui⁹ vocabulo ecclesia est edificata. z ita intelligo istũ tex. in eo q̃ scribitur abbati cluniacen. nec fit mẽtio de noie monasterij. vide ad idẽ bo. tex. iũcta supscptõne in. c. j. de cõsang. z affi. vbi scribit' abbati cassine. q: abbas hz iurisditionẽ in castro epalem. secus aũt vbi nõ haberet iurisditõem epalem. q: tũc debet denominari a monasterio. z sic pñt reduci ad cõcordiã iura que in ꝑ varie loquũtur. z idẽ intelligo de alijs plat⁹ inferioribus vt pposito z archidyacono z silibus vt si in aliq̃ oppido habeãt ecclesiã pncipalẽ z maiorẽ cũ iurisditõe epali in loco vt denoiet' a loco sicut ꝑ fit de abbate. z tene mẽti pdicta q: solet illa glo. sine aliqua limitatõne allegari. z in ml'tis iurib⁹ reperies cõsimilẽ denominatõez. ¶ Scdo no. ibi ꝺ cõsensu capl'i sui q̃ cõgregatio religiosoz põt appellari capl'm licet vulgariter appellet' cõuentus. Et idez no. p doc. i. c. capl'm sancte crucis. de rep. nã cõuentus z capitulũ sunt synonyma. z de etimologia cõuentus z cet⁹ z similiũ vide bo. tex. xvj. di. in. c. j. ¶ No. tercio q̃ nõ solũ de iure cõi patron⁹ laic⁹ nõ hz ius eligẽdi platũ in ecclesia collegiata. vt in. c. nobis. j. de iure pat. imo nec habere põt vigore cõpositõnis inite cũ plato de cõsensu capl'i vt ꝑ ꝓbat'. z puto q̃ etiã eps nõ posset hãc cõpositionem sua aucte validare. q: nullus plat⁹ citra papã põt laicũ habilitare ad ius spũale tenendũ. vt le. z no. in. c. ij. de iudi. z in. c. bñ q̃dẽ. xcvj. di. z. xxxij. di. in §. vez. z videt' de mẽte glo. in. d. c. nobis. z de hoc ibi p doc. z vide q̃d ibi dixi. z quẽadmodũ nõ valet cõpositio ita nec ꝓsuetudo ꝫm doc. z bñ p. c. massana. j. eo. ti. Et ex ꝑ notãt q̃dã q̃ cõpositio z ꝓsuetudo pari passu ambulãt. dic tu ꝑ ꝓcedere q̃ ad terminos hui⁹. c. q: cõsuetudo nõ põt reddere laicũ capacẽ iuris spũalis. vt i d. c. massana. vbi apte ꝓbat'. z facit q̃d no. Jo. an. in. c. ij. de pbẽ. li. vj. vbi dicit nõ sufficere tpus de cui⁹ initio etiã nõ est memoria. q̃d no.. tñ dubiũ põt esse regulariter vtz id q̃d nõ põt fieri p pactũ nõ posit fieri p consuetudinẽ vel statutũ. de q̃ vide glo. que solet reputari singularis p legistas. C. de decre. decur. sup rubca. li. x. q̃ videt' cõfirmare illã regl'am q̃ ea q̃ ñ pñt fieri p pactũ ñ pñt fieri p cõsuetudinẽ vl' statutũ. ꝑ certe illa gl. nõ ẽ indistincte vera. z dic pleni⁹ z melius vt no. Bar. in. l. oẽs populi. ff. de iusti. z iu. in repeti. Naz ml'ta pñt fieri p statutũ seu p ꝓsuetudinẽ q̃ nõ pñt fieri p pactũ. nã p pactũ ñ põt derogari iuri publico ꝑ p statutũ z cõsuetudinẽ sic in ꝓiudiciũ illius iur' publici vbi vigz statutũ vel cõsuetudo ctraria. vt ẽ glo. no. iuncto text. in l. nec pignus. in. §. priuatoz. ff. de reg. iur. q̃d no. Idez est qñ aliq̃d statuit' ex iuris subtilitate. puta vt nõ possit alteri stipulari nã pactũ cõtrariũ nõ valeret. ar. in. l. nemo. ff. de le. j. z in. c. tua de testa. ꝑ statutũ vl' cõsuetudo hoc posset. vt no. bar. in. d. l. oẽs ppli. z est diuersitatis rõ q: in statuto vel ꝓsuetudine cõcurrit cõsensus ppli tacitus vl' expressus. vt in. l. de q̃b. ff. de legi. ꝑ i pacto ꝓcurrit cõsensus ppli priuat⁹. vt no p Bar. lati⁹ in in. d. l. oẽs. ¶ No. q̃ nõ solũ directũ ius eligẽdi non cadit in laicũ etiã patronũ ꝑ nec etiã in directũ vt ꝑ. Nũ q̃d aũt in eccia nõ collegiata possit habere laic⁹ ius eligẽdi. dic. z bene dicũt q̃ non. sed ratione patronatus cõpetit sibi sola presentatio rectoris. vt in capitulo nobis. z. c. fi. j. de iure pa. Que autẽ sit diuersitatis ratio

dic q; ꝑ pñtationẽ nõ initiat' aliqd mr̃imoniuz ſpũale inter pñtatũ z eccl̃iã ad quã pñtat' ß totum ius ſpũale trãſſert' in pñtatũ ex inſtitutõe epi q̃ dz ſeq. iõ dicim⁹ q̃ ius ꝓionatus nõ ẽ ſpũale ß annexũ ſpñali. q; ꝑ pñtationẽ ꝓioni puenit' ad inſtitutionẽ q̃ ẽ qd ſpũale vt plenius dixi in. c. quãto de iudi. ß ꝑ electionẽ initiat' matrimoniũ ſpũale. vt in. c. fi. de trãſla. ꝓla. z in. c. cũ inter canonicos. ſ. e. z ꝑ eã acq̃rit' ius ſpũale electo vt dicit gl. no. in. c. quãto. lxiij. di. q̃ ſingulariter dic̃ q̃ etiã acq̃rit' ius adminiſtrãdi in habitu ß ꝑ cõfirmationẽ cõpetit in actu. vt dixi in. c. trãſmiſſam. ſ. e. laicus aũt cũ nõ ſit capax iuris ſpũalis. vt in. c. cãm de ꝓſcrip. cũ ſi. nõ ꝓt trãſferre ius qd̃ ipſe poſſidere nõ ꝓt. ß iura fecerũt mentionem de eccl̃ia collegiata. q; in nõ collegiatis regularit' nõ ꝓcedit' ꝑ electionẽ. vt no. glo. in. c. q̃q̃. j. e. ti. li. vj. Et ex p̃dictis potes colligere rõem diuerſitatis q̃re eccleſia cõceſſit laico ptãtem pñtandi z nõ ptãtẽ eligẽdi noluit em̃ in ß mero iure ſpñali cũ eis diſpẽſare. z hãc rõem ſenſit Inn. ſ. e. q̃ ſicut. z ß no. ¶ Ultiõ no. q̃ in eccl̃ia collegiata electio ifacta dz pñtari prono vt ꝑ honeſtate ꝓbeat ſuũ aſſenſũ. Et vt poſſit ꝯdicẽ ſi hz aliquã iuſtaz cãm ꝯdicẽdi. ſi aũt ſine cã rõnabili ꝯdiceret talis ꝯdictio nõ deberet obeſſe. vt ß no. z vr̃ tex. ſ. e. c. cũ terra in fi. fa. c. q̃ ſicut eo. ti. ¶ Jn. gl. j. ibi z iõ nõ tenuit. no. glo. q̃ apte tz iſtã cõpoſitionẽ fuiſſe ipſo iure nullã qd̃ tz Joſ. q adducit in eo q̃ papa nõ retractat iſtã cõpoſitionẽ ß dicit q̃ ea nõ obſtãte poterit abbas iſte ꝓuidere huic ꝓioratui. z hãc opi. tene hz Joſ. ß dixerit q̃ ꝑ in integr̃ reſti. fuerit monaſterio hic ſubuentũ. ß em̃ opi. vr̃ in alio ꝯ tex. in eo q̃ dicit iſtã ꝓpoſitõz fuiſſe iuri ꝓriã g̃. erat nulla ipſo iure. vt ī. c. in noĩe dñi j. de teſti. z in. c. q̃ ꝯ ius fũt de re. iur. li. vj. z. x. di. vides et in. l. n õ dubiũ. C. de legi. z erat iuri ꝓria ꝓpter rõnes q̃ ſubijciunt' in glo. Jn q̃ aũt erat dãnoſa eccl̃ie. dicũt doc. q̃ electus ꝑ comitẽ cogebat' ex q̃daz reuerẽtia ſuis volũtatib⁹ z deſiderijs deſeruire tam alienãdo bona eccl̃ie q̃s in diſponẽdo. iõ ꝓhibet' ne ad ꝑces aliq̃z q̃s ꝓmoueat' ad dignitatẽ. vt in. c. illud. viij. q. ij. facit. xvj q. ij. in. c. viſis. ¶ Jn glo. in ver. nõ cadit in laicũ. ibi q̃ nõ ſunt ꝓroni ß parochiani. ¶ No. ex hac gl. q̃ parochiani alꝫ nõ ꝓroni nõ habẽt ius eligendi ſeu pñtandi rectorẽ in eoz eccl̃ia. ß ſi eccl̃ia non dz patronũ libera collatio ptinet ad epm̃. q̃d̃ tz Jnn. in. c. cũ venerabilis in fi. de excep. z Jo. an. in. c. j. de cap. mo. li. vj. An autẽ ß poſſit eis competere ex ꝓſuetudine vel ex ꝓſcriptõe. dic vt plene dixi in. c. q̃relã. ſ. e. z in quadã diſputatõe q̃ incipit augerio. z ꝑ Jo. an. in regl'a q̃ alicui gratioſe in mer. z Archi. in. c. fraternitatẽ. lxxj. di. ¶ Jn ea. glo. ibi corrigit' illa decre. z ꝑ hac ſolutõe facit ſm Jo. an. q; iſta fuit poſterior illa cum fuerit Brego. ſed nõ placet hec ſolutio cum iſte tex. dicat q̃ hec cõpoſitio erat iuri ꝓtraria. z q̃ ius eligẽdi nõ cadit in laicũ. nam ß decre. nõ inducit ius nouũ ß potius declarat antiquũ. vt pz ex ꝛ̃bis lr̃e. Extra alias ſo. gl. dant' ß due ſo. ꝑ doc. q̃ tñ poſſunt colligi ex dictis glo. in. d. c. nobis. dicebat em̃ Joſ. q̃ vi ꝓuilegij in fundatõne conceſſi põt iſtud ius eligẽdi ꝓpetere laico patrono. z in ß caſu intellige bat illã decre. nobis. ß poſt fundationẽ nõ põt hic ſibi cõpetere etiã vigore cõpoſitionis vt hic. primũ em̃ ꝑmittit' vt laici inuitent' ad fundandas z dotãdas eccleſias ß poſtq̃ eccleſie ſunt conſtructe z dotate ceſſat ß ratio. Hile in impoſitõe cenſus. nam tolerat' ſi ab initio ī ponit' ß ex poſtfacto noui cẽſus ī poſitõ repꝛobat' vt in. c. ꝓhibem⁹. j. de cenſi. iñcto. c. ꝓterea. cl. ij. d̃ iure pa. hanc ſo. glo. repꝛobat et bñ in. d. c. nobis. dicens q̃ epꝰ in ß nõ põt auctorizare etiã tpe fundatiõis vt ius eligendi cõpetat laico etiã patrono. q̃d̃ puto verius q̃ id q̃d̃. ſ. dixi. ¶ Obi. poſuit hic aliã ſo. dicens q̃ ibi non dꝛ q̃ laicus poſſit eligere ſed q̃ põt tractare de ꝓſona eligẽda. vel dic tu melius q̃ ille tex̃. t intelligi ex ꝓuilegio pape. vt ibi no. in glo. et dic ple nius vt ibi dixi. ¶ Extra glo. op. in eo q̃ papa hic mandat iſti abbati vt illum ꝓioratũ ordinet ſicut alios ſibi ſubiectos. nã ex quo iſte ꝓioratus erat ꝓuentualis electio ptinebat ad ꝓuẽt̃ũ. vt in. c. j. ſ. e. Hol. dicunt doc. ꝓtrariũ ꝓcedere de iure cõi ſed iſte text. põt intelligi de iure ſpãli. q; ex ꝓſuetud ine vel ꝓuilegio ptãs ꝓuidẽdi ptinebat ad abbatẽ. q̃ quid ẽ conſuetudo põt valere. ar. in. c. ij. j. de in integ. reſti. vel dic q̃ poſſet intelligi iſta lr̃a vt iſte ordinet ꝑ viam. ſ. electõis collegij z ꝓfirmationẽ ſuã. ad ß tex. iuncta gl. xvij. q. ij. in. c. j. ¶ Ultimo hic querit' q̃re tex. hic dicit q̃ ꝓnus dz imꝑtiri poſt factũ honeſtũ aſſenſũ. Jo. dicit Jo. an. q̃ iõ dic̃ honeſtũ. q; ſine aliq̃ gũamie vl' extorſiõe alic⁹ tpalitat' dz ꝓſtare ꝛc.

C Um in veteri. Si ꝑ papã mandat eligere q̃ eligant cũ ꝓſilio aliquoz alioq̃n cõſiliarij ꝓuideant eligẽtes debent ꝓſilium requirere in tractatu electiõis z congruo tpe expectare rñſum. alꝫ electio nõ tenet. h. d. ꝓmo ponit electõnis formã. ſcõo cauſe cõmiſſionẽ et deciſam iudicũ relationẽ ibi relato igit' tercio cauſe diffinitionẽ ibi cum aũt. ¶ Nota primo q̃ ptãs eligendi põt reſtringi ad terminũ breuiorẽ termino iuris z ad petendũ ꝓſiliũ foꝛinſecorũ de neceſſitate. z ß puto poſſe fieri a ſolo papa q; in iſtis ſpũalibus habet plenitudinem ptãtis. ſ. e. ſignificaſti. et. j. de auc. z vſu pallij. in. c. ad honorẽ. alius aũt citra papam etiã ſi eſſet legatus de latere nõ poſſet ita ptãtem iſtaz reſtringere. q; cũ ius eligendi ꝓpetat collegio ex ꝓuilegio pape. vt no. in. c. q̃q̃. j. e. ti. li. vj. nõ põt legatus lere ꝓuilegiũ ꝑ papã ꝓceſſum. vt dicit glo. no. in. c. ꝑ illoꝝ. j. de ꝓben. ad idẽ facit regula ind nltũ. de re. iur. lib. vj. ¶ Nota ſcõo ibi fratris. H. de ordine ꝛc. q̃ ſimplex religioſus põt eſſe cõmiſſarius pape. qd̃ videt' cõtra. c. ſtatutũ de reſcriptis. li. vj. z cle. ij. eo. ti. ſed dic illa iura ꝓcedere in cõmiſſione iudiciaria fienda z exercẽda. ſecus ſi negociũ extraiudiciale cõmittit'. naz cũ illa iura ſint correctiua inris antiq̃ nõ debent extẽdi ß ſtricte intelligi. vt in. l. ꝑcipimus in fi. C. de ap. z in regula odia de re. iur. li. vj. z ſic nõ videt' q̃ hodie iſte tex. in hoc corrigit' ꝑ illa iura. qd̃ ſentit hic doc. Car. z mihi ſatis placet ꝑ rõnem p̃dictã. z ß tenebis ſemp mẽti. Vel ſi vis fugere aliqualiter ꝓtrariũ. dic q̃ nõdũ emanauerant illa iura vel q̃ iſtud ꝓceſſit ex certa ſcia pape. facit qd̃ no. in. c. nõnulli. de reſcriptis. ¶ No. tercio z tene menti q̃ ſi mandat' alicui vt certũ q̃d faciat cũ cõſilio aliquoz nõ videt' ꝑ ß ſibi adempta ptãs illũ actuz delegandi. ꝓmiſſarius tñ tenet' req̃rere cõſiliũ ſicut tenebat' ꝓmus mãdatarius. vtrũq̃z ꝑbat' hic notabiliter Ex ß infert' q̃ ſi iudex ex forma ſtatuti vel hoĩs tenet' ferre ſñiam cũ ꝓſilio ſapiẽtis põt nihilominus vices ſuas delegare alteri in ſñiando et delegatus ab eo tenet' ferre ſuiam cũ ꝓſilio ſapiẽtis. nõ em̃ ꝑ illam cõmiſſionẽ generaliter factã videt' mandans voluiſſe adimere poteſtatẽ delegãdi alꝫ de iure cõpetentẽ. Et facit in hoc iſte tex. ad qõnem in qua alꝫ ꝓſului q̃ lz papa in ꝓmiſſione cauſe apponat in fine clauſulã ſuꝑ q̃ tuã ꝓſciam oneramus. nõ ꝑ ß videt' adimere ptãtem ſubdelegandi q; nõ reliq̃t deciſionẽ cãe ꝓſcie iſtius. q̃ caſu nõ poſſet ſubdelegare. ar. in. c. is cui. de of. dele. li. vj. ß ꝓmittitur deciſio iuridica z onerat' ꝓſcia iſtius. vñ nõ minus eſt onerata ꝓmittendo q̃ habẽbit eligere virũ ꝓuidũ ꝛc. Et fac̃ ꝑ ß qd̃ le. z no. i. c. fi. d̃ of. dele. ¶ Quarto no. ibi vſq; ad ꝓſumatiõz cuiuſdã cãdele. q̃ ptãs data cõ promiſſarijs ad eligendũ põt artari ad tps breuiſſimuz ¶ Quinto no. ibi vno ex illis. q̃ ſi in actu req̃rat' cõſilium pluriũ põt vnus ſolus petere tps ad deliberandũ lz alij velint incõtinenti rñdere. nõ em̃ põt alij renũciari tpi introducto in fauorẽ oĩm. nã vt dicit canon. tpe egemus vt matyre aliqd diffinamus. l. di. in. c. põde-

ret.ꝛ ß ſentiũt etiã hic doc.ꝛ ß dictũ reputo nõbile vt
lꝫ vnius ꝯdictio nõ obſit vt.j.dicam. põt tñ impedire
actũ differẽdo rñſum dũmõ nõ multũ differãt.naꝫ vt
dicit tex.in fi. debẽt iſti cõſiliari ꝓpetẽti tpe dare rñſũ
Et qõ dicaꝯ tps ꝓpetens dicũt doc.ꝛ bñ relinq̃ndum
arbitrio boni iudicis q̃ ß arbitrabit̃ ſm arduitatẽ ne-
gocij nõ eñ dꝫ ꝓcipitãter aut moroſe rñdere.arg.in.l.
qõ dicimus.ꝛ in.l.ratũ.ff.de ſolu.fa.c.de cauſis.de off.
dele.et.l.ait ꝓtor.ff.de iure delib. No.ſexto q̃ bñtes
actũ exercere cũ cõſilio aliquoꝝ põt illũ actũ diſpone
re in pſonã vnius ex cõſiliarijs.ꝛ facit iſte tex.q̃ ſi mu-
lier nõ põt teſtari ſine ꝓſilio ꝓſanguineoꝝ q̃ põt in illo
rũ fauorẽ diſponere teſtm̃.ꝛ ita dicẽdũ in ſilib⁹. No.
ſeptimo q̃ vbi in actu req̃rit̃ ꝓſiliũ aliquoꝝ nõ ſufficit
petere ꝓſilium poſt actũ deliberatũ ß in ipſo tractatu
actus dꝫ ꝓſiliũ poſtulari.nec ſufficit petere debito tpe
niſi ꝓgruo tpe expectet̃ rñſum.ꝛ facit ad materiã ẽpo
rum q̃ tenent̃ negocia eccl̃ie regularit̃ ꝓmouere cum
cõſilio capli.dꝫ eñ cõſiliũ req̃ri in actu ꝛ nõ poſt actũ
nec tenent̃ canonici ꝓcipitare rñſum ß põt petere tps
ꝓgruũ ad deliberãdũ.idẽ dicit in iudice q̃ ex forma ſta
tuti tenet̃ req̃rẽ cõſiliũ ſapiẽtis.nõ ei ſatiſſit ſtatuto ſi
pus ſcribit ſniam ꝛ poſtea petit ꝓſiliũ vel ſi nõ vult ex
pectare cõſultorẽ debito tpe. No.octauo q̃ vbi re
q̃rit̃ in actu aliq̃ꝝ ꝓſiliũ ſatis ẽ illd̃ req̃rere debito tpe
et expectare rñſum tpe debito ꝓpetẽti. Si q̃ cõſiliarij
differũt plus debito rñdere vel nolũt impẽdere ꝓſiliũ
põt ꝓcedi ad actũ ipſoꝝ ꝓſilio nõ expectato.vt ß no.
ꝑbat̃.ꝛ tenẽt etiã hic doc.ꝛ Bart.in.l.j.§.ſi plẽs.ff.de
exerci. Ultio no.ibi nec debeat alijs imputari. q̃ ſi
is q̃ tenebat̃ req̃rere ꝓſiliũ artauit ſe ad extremitatem
actus nõ valet actus ſine ꝓſilio geſtus lꝫ ꝓpter extremi
tatẽ tpis nõ potuerit bñe ꝓſiliũ.nã ſibi ẽ imputadũ q̃re
intantũ ſe artauit in petitõe cõſilij.vt ß no. ꝑbat̃ facit
l.ij.ff.ſiqs cau.ꝛ qõ no. Inn.in.c.p.ꝛ.g.de of.dele.ꝛ ß ẽ
ꝯ iudicẽ q̃ diſtulit petere ꝓſiliũ vſq̃ ad finẽ tpis q̃ la-
bit̃ inſtãtia.nã ſi ꝓnũciat ſine cõſilio qõ ꝓſultor denega-
uit ꝓpter breuitatẽ tpis nõ tꝫ ſnia.ꝛ facit ex iſte tex.
ꝑm doc.in fi.in eo q̃ ſi citat⁹ tarde arripuit iter nõ excu
ſat̃ ex impedimẽto poſtea ꝓtingẽte.fa.d.l.ij. Op.ꝯ
tex.in fi.in eo q̃ papa bãc electionẽ dicit irritandã.nã
vꝫ q̃ ſit irrita ipſo facto cũ ſit attẽtata ꝯ formã mãda-
ti.vt in.c.cũ dilecta de reſcrip.ꝛ in.c.venerabili.de off.
del.cũ ſi. Do.metu ꝛrij Jo.an.exponit irritãdã.i.irri-
tam nũciandã. Dꝫ ꝯ ß ꝛ ꝯ tex.oppo.vꝫ eñ q̃ nõ ſit
irrita nec irritãda p.c.dilectus.el.ij.j.d ꝓe.vbi valuit
collatio facta p canonicos ꝯ mãdatũ pape nec fuit ir-
rita collatio quãcũq̃ canonici alr fuerũt puniti ex tranſ-
greſſione mãdati.ß ꝯrium fuit viſuꝫ difficile do. Lar.
et tãdẽ ſoluẽdo dixit q̃ iſta electio fuit hic nulla q: pa
pa ad vlteriora ꝓceſſit in ꝓmiſſione.nã dixit q̃ alioq̃n
iſti cõſiliarij ꝓuiderẽt de archiepõ.et ſic nõ ob.qõ no.
glo.in cle.j.de iure pa.q̃ ſingl'r dixit q̃ ſi mãdat̃ alꝫ ha
bẽti ptãtem vt aliq̃d faciat ſub certa forma tꝫ actus lꝫ
forma nõ ſeruet̃ p illud.c.dilect⁹.ꝛ dixit ß q̃ iſtud di-
ctũ.ſ.relatũ alibi nõ ita bñ ꝑbat̃. Dꝫ ego adduco ter.
aptũ in.c.ſi capl'm.ꝺ ꝓceſ.ꝑbẽ.li.vj.vbi dꝫ q̃ ſi mãdat̃
canonicis alꝫ ptãtem bñtib⁹ vt cõferant certũ bñficiũ
dato executorẽ vt illis negligẽtib⁹ exequat̃ p ſolã lr̃a-
rum pñtationẽ afficiunt̃ man⁹ canonicoꝝ vt ꝓuiſio al
teri facta nõ valeat.nã exq̃ ſupior trãſfundit ptãtẽꝫ in
executorẽ in defectũ illoꝝ quib⁹ mãdat adimit illis ptã
tem in caſu ꝓtumacie ꝛ inobediẽtie.ꝛ ita ꝓtigit pũcta
liter ß. vt colligit̃ ß ex illo ℞ſi.alioq̃n. Dꝫ q̃ro cui⁹
expẽſis debent iſti ꝓſiliarij exercere ꝓmiſſionẽ eis factã
dicũt doc.ꝛ bñ q̃ expẽſis dignitatis cũ inſtẽt circa illaꝫ
ordinãdã.ar.in.c.vt pterite.ſ.e. Dcdo q̃rit̃ nũq̃d
in electõe ꝓmiſſarioꝝ debeat regi ꝓſiliũ iſtoꝝ ꝓſi
liarioꝝ. Inn.ꝛ Lõpo.q̃ nõ.ſatis eñ eſt req̃rere in ipa
electõne plati fiẽda. Alij ꝯ.q: pncipale trahit ad ſe ac-
ceſſoriũ.vt in regula acceſſoriũ.de reg.iur.li.vj. Pri
mũ dictũ cõiter tenet̃.et illud puto verius. q: cũ iſtud
mandatũ ſit ꝯ ius dꝫ reſtringi ꝛ ſic ſeruari in ꝓpriis ter
minis.vt in regula odia.li.vj.ꝛ de ß vꝫ tex.ß.nã ex tex.
apparet q̃ in electõe ꝓmiſſarioꝝ nõ fuit req̃ſitũ cõ-
ſiliũ nec papa mãdat de ß mq̃ri. In glo.j.ibi q: ipm
eligẽdo illo ꝓſentiẽte ꝛc. No.bñ hanc gl.vult ei q̃ de
neceſſitate nõ fuit req̃rere ꝓſiliũ iſtius quẽ intẽdebant
eligere.tñ q: ꝓſentiẽdo poſtea electõi ſatis vꝫ ꝓſiliũ p
ſtare.tñ vt dꝫ in gl.ſe.q: ſi iſte ꝓſentiret añ electionem
deberet electio caſſari ꝓpter vitiũ ambitõis. vt in.c.cũ
poſt petitã.ſ.e. Jo.an.dicit q̃ q̃q̃ ß opi.ſit ꝓbabilis
tutius tñ ẽ vt iſtius etiã req̃rat̃ ꝓſiliũ vt ſic ſatiſfiat foꝝ
me mãdati.nã poſſet cõſulẽdo talẽ cõtingere q̃ ꝓpter
eius ꝓſiliũ dinerterẽt a ꝓpoſito ꝛ aliũ eligerẽt p quẽ me
lius eccl̃ie cõſuleret̃.nec tenent̃ req̃rere ꝓſiliũ in ſpẽ ß
ſatis ẽ dicere in genere de q̃ vos cõſulitis ꝛc.ſi añt con
ſulerẽt in ſpẽ de pſona ſua dꝫ rñdere ſm Hoſ.iudicio
alioꝝ ß relinq̃.ß ß vltimũ nõ placet Hoſt.q: notaret̃
ambitõe.nã cũ bona ꝓſcia ſm eũ poterit dicere nõ eli-
gatis me q: nõ ſũ dign⁹.ꝛ ſi ipm elegerint poterit cum
bona ꝓſcia poſtmodũ cõſentire.ꝛ ß opi.ſ. vt cõſilium
iſti⁹ debeat req̃ri ſaltẽ in genere cõiter tenet̃ p doct.ſe-
q̃ntes.qõ mihi ſatis placet.q: ꝓſiliũ dꝫ ꝓcedere electi-
onẽ.vt ß ptꝫ in tex.g̃ nõ dꝫ differri in tps electõnis q:
tpe nõ cõgruo peteret̃.vt in fi.l'e.ꝛ p ß tollit̃ motiuũ
ꝓme gl. Nec ob.motiuũ ſcde gl.q: ex forma mãdati
nõ bebat iſte cõſiliari⁹ ꝓſtare ꝓſenſum ß cõſiliũ dũta-
rat.q̃d añt ſi papa mãdaſſet vt iſti eligerẽt cũ cõſilio ꝛ
cõſenſu illoꝝ nũq̃d poſſent eligere vnũ ex illis. Hoſt.
dicit q̃ ſic.q̃ñ regula vt ẽ ex tribꝰ electis valeat cõſen-
ſus duoꝝ.vñ ſatis ẽ q̃ duo ꝓſtent cõſenſũ dũmõ terci
us nõ ꝓtẽnat̃.vt ꝑꝫ in arbitris ꝛ iudicib⁹ ſimpl'r electis
in quib⁹ valet ſnia maioris ptis.vt in.l.itẽ ſi vnus in fi.
ff.de ar.ꝛ in.l.ſi duo ex trib⁹.ff.de re iudi.ꝛ in.c.fi.j.eo.
No.ſingularit̃ ß dictũ q̃ vbicunq̃ eligunt̃ ſimpl'r
plẽs ad cõſulendũ vel cõſentiendũ ſeu aliqđ offñ etiã
extra iudiciũ exercẽdũ valet quicq̃d facit maior ꝑs dũ
mõ minor ꝑs nõ ꝓtẽnat̃.qđ ẽ mẽti tenendũ. Quid añt
ſi fuiſſet dictũ q̃ eligerẽt cũ cõſilio ꝛ cõcordi ꝓſenſu il-
loꝝ triũ nunq̃d potuiſſent eligere aliquẽ ex bis. Hoſ.
tꝫ q̃ nõ.q: nõ põt aliq̃s ꝓſentire in ſcipm anteq̃ eligat̃
notaret̃ eñ de ambitõe.vt ꝑꝫ ex ꝑdictis qđ ſatis placꝫ
No.tñ ꝓmũ dictũ huius ꝓme glo.facit eñ ad.q.ex for
ma ſtatuti.mulier nõ põt ꝯbere ſine ꝓſenſu duoꝝ ꝓxi
pinquoꝝ ꝓtingit q̃ mulier vẽdidit aliq̃ bona vni ex ꝓ
pinquis cũ cõſenſu alteri⁹ ꝛpinqui nũq̃d ſit ſatiſfactũ
ſtatuto.vꝫ q̃ ſic.q: ꝛpinquus emẽdo a muliere vꝫ con
ſentire illi ꝯctui.nã ſatis ẽ q̃ cõſenſus intercedat in ip
ſo ꝯctu.ꝛ facit optie.l.publius.ff.de admi.tut.nec ob.
cle.j.de.ec.nõ alie.q: cõſenſus ꝛpinquoꝝ nõ exigit̃ ß
vt auctas ß vt q̃dã ſolẽnitas.vt dixi in.c.cũ cõſuetudi
nis.de cõſue.facit etiã q̃ ſi ſtatutũ diceret filiũ nõ poſ-
ſe litigare ſine cõſenſu pris q̃ ſi pꝫ ꝛ fili⁹ ſil'r litigãt vide
atur pꝫ ꝓſentire.ꝛ ad ꝑdicta facit qõ no. Bar.in.l.cuꝫ
pꝫ.§.libert⁹.ff.de le.ij.ꝛ p Bal.in.l.fi.C.ad mace.ꝛ in.l.
ſi fili⁹ de peti.here.ꝛ p Jo.an.in regula q̃ tacet ĩ merc.
vbi ꝓcludit q̃ ſi ſtatuto ep̃i caueat̃ vt nulla locatõ vale
at facta de re eccl̃ie ſine ꝓſenſu ſuo q̃ ſi locatio fit ep̃o
tꝫ.q: cõducẽdo vꝫ cõſẽtire. Et no.ꝑdicta q: faciũt ad
mlra ß ĩ caſu nr̃o ũ valeret ß tacitũ ꝓſiliũ rõib⁹ ꝑdictꝫ
In gl.ĩ ℣.ĩ tractatu.ibi tractat⁹ hẽ dꝫ añ electõꝫ.
dic q̃ iſte tractat⁹ nõ ẽ de ſba electõis ß ſolũ illa ſũt de
forma ſubſtãtiali de quib⁹ dixi in.c.q: ꝓpter.ſ.eo. ꝛ in
caſu huius.c.fuit neceſſe ꝑus tractare de pſona eligen
da ſaltẽ in genere.q: rõne forme mãdati tenebant̃ re-
q̃rere cõſiliũ iſtoꝝ añ electõꝫ ꝛ añq̃ conſentirẽt in ele-
ctũ aliquẽ.vt dꝫ in gl.pe.in fi.ꝛ añpenl'. In ea gl.ibi
nõ imponit̃ neceſſitas vt cõſiliũ ꝛc. No.bñ ꝛ tene mẽti
gl.ex q̃ collige q̃ vbicũq̃ q̃s tenet̃ aliq̃d facẽ cũ ꝓſilio

aliquoꝝ nō tenet seq illoꝝ ꝯsiliū. ℔ satis est petere cō siliū debito tpe ⁊ expectare rñsum. qđ vī ꝓbari in. c. cū olim. j. de arbi. nā cōsiliū exꝓꝑio significato nō obligat ad ℔. iij. di. in. §. ℔ et si legib⁹. secus ē �means gl. pe. si tenet qs hre cōsiliū ⁊ cōsensū seu cōsensū tm. qꝛ tūc optet se qui illoꝝ cōsensuꝫ. ⁊ in ℔ no. illā glo. Et ex istis duab⁹ glo. hēs dīam inter cōsiliū ⁊ ꝯsensum. ℔ capiēdo dicta Bar. in. l. j. §. si ples. ff. de exer. distingue latiꝰ q aut tenet qs aliqđ facere cū ꝯsilio aliquoꝝ aut cum cōsensu seu volūtate ꝓmo casu aut cōsiliū postulat ab eo q nō bz sanū intellectū ⁊ capit ꝯsiliū ꝑ consensu. vt in. l. pu beribꝰ. ff. de suspec. tu. vñ si caueret statuto vt pupillꝰ certū qđ faciat cum cōsilio duoꝝ agnatoꝝ capit ubi cōsiliū ꝑ ꝯsensu. qꝛ pupillus nō bz discretū iudiciū facit. c. venerabili. iūcta gl. j. de of. dele. qñq necessitas petēdi ꝯsiliū iūgit als hñti sanū iudiciū. ⁊ tē aut ille cꝰ cōsiliū bz reqrī ē pticeps illius officij. ⁊ tūc cōsiliū etiā capit ꝑ ꝯsensu ⁊ de ℔ est ter. iūcta gl. in ℣bo cū ꝯsilio in. d. c. venerabili. bz ei ꝑlatus tractare rē cū cōsilio co adiutoꝝ sui. intelligit em de ꝯsensu. qꝛ coadiutor est pticeps officij. aut nō ē pticeps officij ⁊ tūc satis ē reqrere ꝯsiliū nec tenet seq. ⁊ ℔ casu itellige istū tex. cū gl. et tex. in. d. c. cū olim. ⁊ voluit Bart. in. d. §. si ples. nec ē dīa vtrū dicat cū cōsilio an de ꝯsilio lz Li. senserit ꝯ riū in. l. id qđ pauꝑib⁹. C. de epi. ⁊ cler. vbi dicit q si de ꝯsilio alicuiꝰ tenet qs facere certū qđ tenet seq ꝯsiliū secus si fuit dictū cū cōsilio ℔ ꝓmū q iter ℔ nō fit dīa bz Jo. an. in regula nullus ex cōsilio ī merc. ⁊ vult bar. in. d. §. si ples. ⁊ �means pdicta limita istā gl. Secdo casu ꝑn cipali qñ reqrit aliquoꝝ ꝯsensus seu volūtas distingue q aut ille cuiꝰ ꝯsensus reqrit nō ꝑt esse pticeps officij et nō ē necesse seq illiꝰ assēsū ne ꝑ aliā viā eidē ꝓmittat qđ vna via denegat. vt in regula cū qđ vna de re. iur. li. vj. ⁊ in. l. oꝝo. ff. de spō. ꝑ ℔. l. qnidā decernēs. §. paꝑ. ff. de admi. tut. Exēplū olim mr nō poterat eē tutrix si pr disponebat in testō q tutor nihil faceret sine cōsen su mris nō artat tutor seq cōsiliū mris. qꝛ indirecte fit isset tutrix. ⁊ ꝑ ℔ no. dicit Bart. in. d. §. si ples. q si te stator disposuit in testō vt executor suꝰ nihil faceret sine cōsensu alicuiꝰ frīs minoris. q nō tenet executor se qui ꝯsensū illiꝰ. qꝛ directe nō ꝑt frat minor eē executor testi. vt in cle. exiui. de ℣. sig. secꝰ dic si dixisset cū ꝯsilio qꝛ ꝯsiliū nō artat. vt. §. dixi in ꝓcedēti mēbro. Aut iste cuiꝰ cōsensus reqrit ꝑt esse pticeps officij. et tūc aut ℔ necessitas petēdi cōsensū iniūgit ab hoīe ei q bz ptātē a lege. ⁊ tūc cōsensus nō necessitat qꝛ nō potuit hō au ferre ptātem liberā datā a lege. vt in. l. titiū ⁊ meuiū in ꝓn. ff. de admi. tut. facit. c. tua. j. de testa. Aut ℔ necessi tas petēdi cōsensū iniūgit a lege vel ab hoīe hñte ptā tem ab hoīe. ⁊ tūc bz iste seq assensū ⁊ volūtatē illoꝝ ar. x. q. ij. ℔ ius poꝛrectū. ⁊ ꝑ gl. in. c. vnico ne se. va. li. vj et in ℔ casu intellige gl. añpe. Bz dubiū ē qd si hns ꝑ stare cōsiliū vel cōsensū nō vult ꝑstare istud cōsiliū vl cōsensū. dicit ℔ Abb. in terminis ike q si ℔ abbas noīa ret ꝑsonā idoneā ⁊ isti nō vellēt cōsentire iusta cā non allegata poterūt canonici appellare ⁊ eligere ⁊ tene mē ti ℔ dictū. Nam in multis locis ē statutū q mulier non possit ꝯbere etiā mīmoniū sine ꝯsensu duoꝝ agnato rū. agnati reqsiti ꝑ mulierē nolūt ꝯsentire �means istā opi. ab. poterit illa mulier appellare ad supioꝛē. qđ vī senti re Bar. in. l. fi. ff. de app. reci. Bz an possit statiz ꝯbere post appellationē an teneat expectare iudiciū supioris ad quē appellauit: puto distinguēdū q aut in dilatōe imminet ꝑiculū ⁊ ꝓcedit opi. Abb. aut nō imminet pricu lum puta qꝛ supioꝛ est pns vl quid sile ⁊ tunc bz expe ctare supioris iudiciū. vt est de mēte Bar. in. l. si cū do tem. §. eo aūt tpe. ff. so. ma. ⁊ in. l. fi. C. de bo. q lib. ⁊ ī. d. §. si ples. tñ q ad qōnem. §. formatā distingue sic latiꝰ post Bar. in. §. si ples pal. q aut est ꝑstandū cōsilium aut ꝯsensus. ꝓmo casu aut ē pns ille q bz ꝑstare ꝯsiliū ita q pōt cogi. ⁊ tunc cōpellit consulere exq assumit a ture vt quidā cōsultoꝛ. Et idem ℔ casu si tenet ꝑstare cōsensum. nā exq ꝯsensus nō requirit tāq in re ꝓpria ℔ vocat vt quidā ꝯsultoꝛ ex dispositōe legis seu statu ti pōt cogi ad cōsentiendū. vt in. d. §. necessitatis. ⁊ si ñ vellet ꝯsentire poterit iste dare licentiā. vt no. in. d. §. eo añt tpe. ⁊ in locis pall. Item pōt dici q vbi cōsiliuz nō necessitat satis ē cōsiliū reqrere ⁊ si nō vult cōsule re pōt ꝓcedere sine cōsilio. vt. §. dixi. ℔ vbi consiliū ca pit ꝑ cōsensu serua qđ ꝓme dixi. Si aūt is cuius as sensus requirit nō est pns ita q cogi nō pōt. ⁊ tūc aut iste assumit inter vivos ex dispositōe hoīs aut in vlti ma volūtate. ꝓmo casu cū assumit inter vivos ex dispo sitōe hoīs nō pōt ꝓcedi sine eius cōsensu. vt in. l. siqs arbitratu. ff. de ℣. obli. Exēplū do tibi librū ꝑ eo ꝑcio qđ talis fuerit arbitratus si ille nō arbitrat nō pōt ꝓce di ad pfectionē actus. Si vero assumit in vltima vo luntate ⁊ iste nō vult aut nō pōt cōsentire tunc pōt ꝑ cedi sine illius cōsensu. de q dicendū vt in. l. fi. C. ꝯmu. de le. Quid antē si iste cuius consilium requirit dedit malū cōsiliū nūqđ excusent facientes actū cū malo cōsi lio: Cōp. ℔ q nō. qꝛ cōsiliū nō obligat. vt. §. dixi. et iō �means eū si canonici elegissent sciēter indignū cum cōsilio istoꝝ incidissent in penā. c. cū in cūctis. §. eo. qđ no. Et idē sentit Bar. in. d. §. si ples. vbi etiā dixit q si index tenet ꝓnūciare cū ꝯsilio sapiētis nō excusabit si fuerit secutus malū cōsiliū. Et qđ si assūpsit cōsultoꝛē de as sensu ꝓtiū nūqđ possit cōueniri in sindicatu si fuerit se cutus malū cōsiliū vel nūqđ possit appellari a tali sñia vide ꝑ Bar. in. l. si cōuenerit. ff. de re iudi. ⁊ cuiꝰ expē sis debeat peti cōsiliū qñ index vult ꝓnūciare cū cōsi lio sapiētis. ⁊ vide qđ no. Bar. in. l. si postulauit. ff. de adul. ⁊ in fi. gl. ⁊ si dicat ad qđ reqrit istud cōsiliū si nō tenet illud seq: dicendū q posset illos trahere in suaz sñiam. Nam ibi salus vbi multa cōsilia Proū. xxiiij. ⁊ in. l. itē si vnus. §. fi. ff. de arbi. et ad id qđ. §. dixi q vbi qs eligit ex dispositiōe legali ad cōsentiendū in facto alieno q cōpelli pōt ꝑ supioꝛē si nō vult ꝯsētire ⁊ optīe facit tex. ⁊ qđ ibi no. in. c. nullus. j. de iurepa. Et ꝑ ℔ ha bes bonā practicā si canonici nolūt ꝯsentire epō in ca sib⁹ in quib⁹ reqrit eoꝝ cōsensus. nā pñt cōpelli ꝑ supi oꝛē. vt. §. dictū est nisi allegent cām rōnabilē in ꝓrium. ¶ In gl. in ver. cōpetenti tpe ibi insulā. vbi tex. innuit q nō pōt agi nisi trāseat totū tps pfixū. ⁊ illi. l. ꝓcoꝛdat c. cōmissa. j. e. li. vj. Bz solue ꝓrietatē istoꝝ iuriū ꝓut no. gl. in. c. cōmissa. j. e. li. vj. ⁊ ꝑ legistas in. l. ℔ aūt. ff. de ℣. ob ¶ In gl. in ver. expectatū ibi ℔ assēsus nō exigit dic q nec exigit cōsensus ℔ sufficit expectare rñsū. glo. ℔ in fi. ⁊ clarius in gl. in ℣bo in tractatu. ¶ In eadem gl. ibi ⁊ tūc nō astringunt ad aliquā formā. Intelligē bāc pticulā qñ fuit mādatū vt eligāt cū cōsilio ⁊ assen su aliquoꝝ. q casu nō astringunt canonici seruare aliquā de formis. c. qꝛ ꝓpter. §. eo. nā si eligerēt ꝑ formā scruti nij debēt cōsentire in eū quez pntāt meliorē. viij. q. j. lz ℔ ℔ ꝓpter formā mandati tenent eligere illū in quē isti cōsentiūt. nec forma cōpromissi seruari pōt qꝛ nō valet cōpromissū vt eligāt quē illi volunt. vt in. l. qualē. ff. de arbit. nec pñt ꝑ inspiratiōnē qꝛ nō inducunt spū dei ℔ sunt coacti ex forma mādati. Cōsulūt tñ doc. vt capiāt vnā ex illis formis ⁊ seruant illā meliori mō q̄ pñt. secꝰ dic vbi artant eligere cū cōsilio aliquoꝝ. qꝛ tunc cum cōsiliū nō necessitet eos ad certū eligendū vt supra di xi debēt seruare aliquā ex illis formis. vt voluit hic gl. in seqnti pticula ⁊ bñ. ⁊ sequunt hic cōiter doc. lz q̄dā ꝯ. Et no. ex gl. q cōsiliū bz reqri añ scrutiniū. Nā �means Inn. ⁊ bñ dicerisoriū eēt reqrere post scrutiniū. ⁊ etiā est vtile reqrere iterū post scrutiniū publicatū añqz seqt cōis electio. vt dixit ista glo. ⁊ bñ.

Congregato. Elect⁹ a maiori pte capli si ē idoneꝰ ꝯfir

mat'.al's cõfirmat' electio facta a minori pte de digno. h.d. Hec sũmatio ẽ nimis gnãlis iõ ꝑm itellectũ intrĩ secũ z veriorẽ sũmo sic. Si maior ps capli ꝑus eligit sci enter indignũ valet electio de digno a minori pte etiã ex eodẽ scrutinio facta.h.d.notabilit'.ꝑ duplex electõ et sup vtraq; ptiũ allegatões.scda ibi nos diffinitiõis cõmissio. No.primo ibi cõputato ꝓcuratore ⁊c.q vor ꝓcuratoris abñtis dz ꝓputari in nũero electoruz quẽadmodũ si ipse ꝓstituens ꝑ se tedisset vocẽ.nã qui ꝑ aliũ facit ꝑ seipm facere vr̃.vt in regula q̃ ꝑ aliuz de re.iur.li.vj.z an z qñ sit licitũ ꝓcuratorẽ ꝓstituere dixi in.c.qr ꝓpter.s.eo. No.scdo.ibi sua desideria.iũcto tex.ibi sua vota. q in scrutinio ꝑuato electores ꝓprie nõ eligũt ß potius noiant eligẽdũ vel ꝓsentiũt in eum an aũt possit q̃sq; dicere eligo vbi ẽ seruãda forma.c. qr ꝓpt'.dic vt ibi dixi.mihi tñ placuit ibi q nõ. No. tercio q ex eodẽ scrutinio pñt seq; ples electiões z illa dz ꝓfirmari q̃ alijs de iure ꝑualet. No.q̃rto.q defectus scie lr̃alis reddit quẽ ineligibilẽ ad dignitatẽ epal lem.et ad B.c.cũ in cũctis.s.e. No.q̃nto.q si maior ps eligit sciẽter indignũ põt illico fieri electio a minori pte nõ expectata cassatõe vel sñia declaratoria nullita tis ꝑme electõis.satis em ẽ ad validitatẽ scde electõis ꝓbare postfactũ ꝑmã electionẽ ipso iure nullã z ptãtẽ fuisse ad minorẽ ptem devolutã. z facit ꝓ B.c.bone.el. vj.s.e.z regula nõ ꝑstat impedimentũ de re.iur.lib.vj. Ultio no. hic casũ in q̃ valet electio facta a minori pte capli. Dz B z ꝯ text.op.de.c.ecclia.z.c. qr ꝓpter s.e.vbi requirit' maior ps totius capli ad validitatem electiõis. Do.ꝓpter B ꝓnũ legit' istud.c.varijs modis Jo.de deo doc.antiquus dicit B.c.ꝓcedere de gra. qr de iure talis electio nõ debeat cõfirmari lz elect⁹ a maiori pte esset indignus.z forte ipe motus fuit.qr in deci sione huius tex.papa nõ mandat inq̃ri vtrũ maior ps elegerit sciẽter indignũ ß solũ mandat vt electus a minori pte ꝑficiat' ecclie si ille cãtor electus a maiori pte esset indignus.ꝑterea tex.in fi.mandat istũ electũ a minori pte ꝑfici ecclesie nõ aũt mandat electionẽ eius cõ firmari sicut disponit circa electũ a maiori pte.z sic cũ papa B nõ ꝓcessit via ordinaria videt' q gratiose mã dat istũ electũ ꝑfici ecclesie.hec lec.cõiter nõ recipit' a doct.nec mihi placet.tum qr in tex.nullũ verbũ sapiẽs gram apponit'.tum qr in dubio intellectus iurũ nõ sũt trahendi ad gram.vt no.Inno.in.c.ex pte a.de testi.et marie hodie hic ẽ dicendũ qr de vẽto seruiret iste tex. hic si ꝓtineret illã gram cũ fuerit gra momẽtanea z nõ successiua.z sic nõ debuisset in B volumine inseri vt ha bet'.s.in ꝓemio. Secm intellectũ sentit gl.fi.hic tacite intelligẽdo q maior ps fuerat ꝑuata qr elegerat scien ter indignũ.vñ ptãs integra eligẽdi remãsit penes alios q̃nis nũero pauciores. z sic nõ põt dici q electio B fuerit facta a minori pte capli imo a toto caplo cũ ficti one iuris in istis repñtet totũ caplm et iste intellectus videt' adiuuari p.d.c.bone.z qd ibi no.z ꝑ B cessat cõtrariũ. Inn.ponit terciũ intellectũ dicẽs q vbi due electiones eodẽ cõtextu facte ꝯcurrũt quaz vna ẽ facta a maiori pte de indigno z reliq̃ a minori pte de idoneo dz ꝓfirmari electio facta de digno et̃ si maior ps elegerit indignũ ignorãter.movet' qr exq̃ eodẽ ꝓtextu.i.eodem scrutinio illico subsecute sũt minor ps eligẽdo dignũ est sanior.ergo illa ꝑferenda.secus dicit si electio fuisset facta de indigno ignorãter a duplo maiori pte. qr tũc nõ ꝓfirmaret' electio facta de digno a minori q̃ tercia pte.diuersitatis rõ ꝑm eũ est.qr capl'm ẽ vbi sũt due ptes.iõ exq̃ iste due ptes nõ sunt ꝑuate.qr nõ elegerũt sciẽter indignũ nõ ꝑt valere electio facta ab alia pte in q̃ nõ repit' aliq̃ vis capl'aris ß qñ ñ ꝯcurrũt due ptes ß maior tñ tunc ptãs capl'aris est penes oẽs. iõ si minor ps est sanior dz ꝑferri. Host.vr̃ seq; istũ intellectũ Inn.q vbi electões sunt facte eodẽ cõtextu dz cõ firmari electio facta a mĩori pte si maior ps elegit indignum ignorãter.dicit tñ recedẽdo a dicto Inno.q in B casu qñ eodẽ cõtextu cõcurrũt due electões dz ꝑualere electio facta etiã ab vno de idoneo si reliqui elegerint indignũ lz ignorãter. Dz ꝓnũ ipse sentit in.c.scripti.s.e.nec iste intellectus Inn.z Host.aliq̃ iure probat'. Nõ ob.iste tex.imo potiꝰ facit ꝓ eos.qr isti canõici pauciores nitebant' iuri devolutõnis.dicebãt em q ptãs eligẽdi erat devoluta ad eos qr illi ples elegerant indignũ et allegabãt ꝯciliũ generale.s.c.cũ in cũctis.s. eo.z sic tacite dicebãt q sciẽter elegerũt indignũ.qr illud.c.sic loquit' in devolutõe ptãtis.vñ cõmissio pape lz generalis dz intelligi ꝑm allegationẽ ꝓcedentẽ.qr in dubio verba rescripti debẽt reduci ad terminos iuris cõis.vt in.c.cãm q̃.de rescriptis.ꝑterea ꝑt dici q iõ papa nõ fecit mẽtionẽ an sciẽter elegissent indignum.qr data indignitate scie ꝑsumit' de facili scia qr iste defectus lr̃ature ẽ q̃si patẽs.ad B qd le.z no.in.c.si forte.j. eo.ti.li.vj.z sic intellectus gl.fi.s.recitatus vr̃ ꝑtãtior quẽ sequit' phi.boati.egi.z Jo.an.hic.z dant isti ꝓ regula q nunq; electio facta a minori pte dz ꝓfirmari ni si in casu.c.scriptũ.s.e.qñ.s.ꝯcurrit cũ postulatõne.vt ibi dictũ fuit.vel qñ maior ps esset ꝑuata qr tunc exq̃ ptãs residet in minorẽ ptẽ censet' fictõne iuris totũ capitulũ.vt hic z in.d.c.bone.z in.c.gratũ.s.de postu.ꝑ la.z ex his infert Jo.an.q si vna electio essz facta a maiori pte de indigno ignorãter reliq̃ vo a minori pte de digno vtraq; dz retractari electio seu irrita nũciari.ꝓ ma ei nõ valet qr facta de indigno.vt in.c.innotuit.s. eo.scda nonvalet qr facta a minori pte capli.nec ptãs maioris ptis B casu est trãslata in minorẽ partẽ exq̃ ma ior elegit ignorãter indignũ vt in.d.c.innotuit.z hunc intellectũ tene quẽ cõiter sequunt' moderniores. Sed circa hũc intellectũ dubitat' nunq̃d indistincte valeat electio minoris ptis maiori sciẽter eligente indignum. Jo.an.sentit hic q nõ.ß optet ꝑm eũ q ꝓcedat electõ facta de indigno.qr añ electionẽ maioris ptis ptãs nõ est devoluta ad minorẽ ptem.iõ caute fecerũt isti canonici pauciores.ꝓmiserunt em ꝓmo eligere maiorẽ ptẽ et postmodũ innitẽtis iuri devoluto ꝓcesserunt ad electionem.secus aũt foret si minor ps ꝓ prius ꝓcessit ad electionẽ qr cũ sit nulla.vt in.c.ecclesia.s.e.nõ põt cõualescere ex electõe maioris ptis subseq̃nti de indigno sciẽter facta.ar.in regula nõ firmat' de re.iur.li.vj.z melius in.c.auditis.s.e. Sed Lõpos.z Inno.in.d.c.dudum.s.eo.senserunt cõtrariũ dicẽtes q exq̃ prius oẽs cõsenserãt in scrutinio nõ ẽ vis q̃ ꝓ ꝑus eligit.ß Lõpo. et Inn.nõ viderãt.c.ꝓpetue.j.eo.li.vj.vbi habet' q lz in scrutinio q̃s cõsẽtiat ī indignũ sciẽter ñ tñ ꝓ B ꝑuat' ptãte eligendi nisi ꝑseuerauerit in ea voluntate donec fuerit subsecuta cõis electio.q̃q; ergo maior ps ꝓsenserit in scrutinio in indignũ nõ tñ potuit minor ps valide eligere cũ adhuc nõ esset ad eaz devoluta ptãs aliorũ q̃ nõ devoluit' nisi ꝓ pactũ electõis.vt est text.sin. in.d.c.ꝓpetue. Et hec opi.videt' placere modernioribꝰ et mihi satis placet lz Jo.de lig.nitat' defendere illam opi.Inn.z Lõpo.dicẽs q electio seq̃ns trahit' ad scrutiniũ q̃si retro fingant' isti ꝓuinati a tpe scrutinij quem admodũ hic vota minoris ptis cõualescunt ex electõe maioris ptis subseq̃nti facta de indigno. Sed vt dixi hec opi.nõ placet qr electio nõ hz ptes successiuas.vñ incõtinenti.aut tenet aut est nulla.vt in.d.c.auditis.ß si electio minoris ptis ꝓcedit illico fuit nulla.vñ nõ potuit cõualescere ex ꝓuinatõe maioris ptis subseq̃nti nisi diceres q ea q̃ incõtinẽti fiunt vident' inesse.vt in.c. officij.s.e.z in.l.lecta.ff.si cer.peta. Hz hec allegatio ñ vr̃ hre locũ qñ ꝓmus actus iã fuit pfectus.ar.opt.in.l. si tibi.ff.loca.z qd ibi no. Nõ ob.qd dixi q vota ꝓualescũt ex actu subseq̃nti qr scrutiniũ habet partes successiuas.qr electores cõsentiunt successiue et nõ sil.vñ

in istis primus actus cōualidat ex subsequentib⁹ ar.op. in.l.p fundū.ff.de ser.ru.pdi.vbi si multi bnt fundū q̄ libet p se cōcedit seruitutē in fundo.pma cōcessio validat p posteriores. Dz iuxta pdicta q̄rit nūq̄d minor ps ptendēs ius deuolutōis ex electōne maioris ptis facta sciēter de indigno possit procedere ad electionē ex p̄ scrutinio in q̄ sunt redacta vota oīm de capło. An ꝟo teneat facere nouū scrutiniū z oīa de nouo inchoare. Quibusdā placuit q̄ debeant de nouo oīa pagere. qz in p̄ scrutinio psenserūt tanq̄ singulares de capło nūc aūt volūt eligere tanq̄ totū caplm rōne ptātis ad eū deuolute. ℔ Lōpos. quē sequunt ℔ cōiter doct. circa ℔ distinguit q̄ aut electio minoris ptis sequit incōtinēti aut ex interuallo. Si ex interuallo dz facere scrutiniū de nouo p.c.cū post petitā. ℔.c. Dz si illico post primā electionē tūc nō est opus nouo scrutinio. z ℔ dictū mihi placet z iudicio meo vī tex. ℔ in ꝟ. decanū ipm. vbi apte innuit q̄ ex p̄mis votis in decanū directis processerunt isti ad electōz iure deuoluto. Non ob. motuū tenētiū ꝯriū. qz satis ē q̄ ex eodē scrutinio sequat vnica valida electio. vt in.d.c. qz ꝓpter. ¶ Ultio ℔ q̄rit de intellectu illi⁹ ꝟ. alioq̄n. Sol. dicūt Ain. z Egi. q̄ refert solū ad defectū scie d̄ q̄ p̄miserat ñ ad alias idignitates. alꝫ seq̄ret q̄ q̄litercūq̄ eēt indign⁹ electus a maioui pte deberet ꝓfirmari electio facta a minoui pte qđ est falsū. qz nō sufficit oīs indignitas electi ad p̄uatiōz eligentiū. z facit ℔ dictū p opi. tenētiū q̄ p̄uatio soluz hz locū in indignitatib⁹ expssis in.d.c.cū in cūctis. ℔.e. de q̄ vide qđ ibi dixi. nā istd. c. gnāliter loq̄ns dz reduci ad t̄minos aliorū inriū. ¶ In gl. in ꝟ. in lr̄atura. ibi ℔ et secl̄arii negocioꝝ. no. gl. bñ. z fa.c. in canōicis. xvj q.vj. Et q̄ scia dicat sufficiēs q̄ eminēs z q̄ ꝓpetens vi de qđ dixi post Inn. in.c.cū in cūctis. ℔.co. ¶ Abbas.

Dodum. Habēs plēs dignitates vel pla bñficia curata sine dispēsatōe pape ineligibilis est. b.d. q̄ ad titulū. naz habet alia multa dicta incidēter q̄ nō faciūt ad ꝓpositum. Diuidit principal⁹ in tres ptes. In p̄ma ponūt narratōes ptiū coꝝ papa. In scda. ibi nos igit. cōmissio z processus iudicū. In tercia ibi lz aūt. processus pape Nota p̄ ibi archidyacon⁹ z quidā alij eiusdē ecclie ꝛc. q̄ p̄ electionē factā a maiori pte pōt minor ps se opponere allegādo vitiū electi vel defectū circa electōis form̄a. z regulariť q̄ admittant ad opponendū p̄ electionem vel electū. dic vt plene no. in.c. sup̄ bis. j. de accu. ¶ Scdo no. ex eisdē verbis q̄ etiā ipso nihil petente pōt obijci p̄ ipsius psonā vel electōnis form̄a. vt hic z in.c.j.j.eo.li.vj. nec ob. si dicat q̄ exceptio est actionis exclusio. vt in.l.j.ff.de excep. ergo si nō agit nō pōt excipi. Dicendū est ei q̄ lz elect⁹ nō petat. est tñ in intēti one petēdi qz intēdit petere ꝓfirmatōz z ꝓsecrationē. vī erit ista exceptio intētōis poti⁹ q̄z actōis in iudiciū deducte exq̄ nulla deducta est actio. vt sentit ℔ Inn. z bñ. Et circa hūc articulū an z qñ possit exceptio deduci in iudiciū anteq̄ deducat actio vide qđ dixi in.c. siq̄s p̄ de fo. ꝓpe. in p̄n. vbi hūc articulū plene declarauī. et aliq̄d tetigi sup̄ rubrica de exce. ¶ No. tercio. q̄ archidiacon⁹ pōt eē procurator aliorū clericoꝝ saltē in cā ecclīastica. facit qđ dixi in.c. in nr̄a. de procura. vbi vide. Et ex ℔ z ex tex. no. q̄ in cā q̄ mouet contra electū seu electōis form̄a pōt ꝓstitui procurator. qđ clari⁹ pbat in cle. nō pōt de pcu. Ex ℔ infert p̄m Inn. q̄ ℔ nō ē p̄prie actio popularis cū in ea nō possit ꝓstitui procurator. vt in.l.lz in popularib⁹.ff.de pcu. ℔ ē q̄si popularis p̄m eū tuet ei ius p̄li z eccie. viij.q.j. audacť. ꝓsumit vno agēte sic ipsa actio popularis. vt volunt gl. no. in.c.cū dilect. ℔.eo. vī pōt dici q̄ ℔ actio sit anomala. ¶ Quarto no. q̄ electores nō fruct offō eoꝝ p solū electōis actū imo p̄nt ipsi electōz p̄seq̄ coꝝ ꝓfirmatore z p ea assumere defensionē. Concordat. c.ij. de in inte. resti. z. c. cū dilectus de cōsue. z tam de electoribꝫ q̄z de collatoribꝫ vide p̄ Inn. in.c. dilectus. el.ij.j. de p̄ben. z fa.c. cupientes. j.e.li.vj. ¶ Nota q̄nto q̄ detinēs pla bñficia min⁹ canonice incidit in multa vitia. ¶ Primo in trāsgressionis notā. z tu dic notā. i. infamiā. vñ vī infamis p̄ ℔. vj.q.j. ifames. saltē ifamia canōica. z q̄ sit ista ifamia canonica z in q̄ differat a ciuili vide qđ dixi in.c. testimoniū de testi. ¶ Scdo incidit in cupiditatē vitiū qđ maximū ē. vñ impedit quē p̄moueri ad dignitates. nā cupidus de facili deuiat a ꝟo. vt in.c. virū. xlvij. dis. z in. §. j. xlviij. di. in p̄n. illius distinc. vbi dī q̄ anēte apli cupidi p̄hibent p̄moueri. vñ Tullius. Pessima res ē cupiditas qz egenos facit q̄s capit cū finē q̄rēdi nō inueniat. ¶ Tercio p̄mittit furtū nec simplex furtū imo cū sacrilegio. z pōt dici furtū peculat⁹. i. furtū de republica qđ ē grau⁹. z talis p̄pat Jude. vt dicit tex. in.c. q̄d q̄. xxiij. q.iij. fa. xij. q.ij.c.j. ¶ No. sexto q̄ intrusus i bñficio nō p̄t absoluere etiā in foro pniali. q̄q̄ ei q̄libet p̄sbyter in ordinatōne sua recipiat ptātem ligādi z absoluēdi illā tñ ptātē recipit in hītu nō aūt actu exq̄ nō hz subditos. ad ℔.c. oīs vtrinsq̄ de pe. z remi. z vide p̄ Jo. an. i.c.cū satis de of. ord. ¶ No. septio in ꝟ. verū. q̄ ꝓfessio facta p̄ pcu. eligētiū nō p̄iudicat electo. nā papa noluit ℔ stare in p̄iudiciū electi ꝓfessioni istius pcuratoris eligentiū. vñ lz ꝓfiteret plalitatē bñficioꝝ electi nihilomin⁹ papa mādauit de ℔ inq̄ri. ¶ No. viij. q̄ etiā i cā spūali admittit vsus positionū. z q̄ p̄t fieri positio sup̄ plalitate bñficioꝝ. z ℔ q̄ talis plalitas non semp ē crimē cū q̄nq̄z excuset ex dispēsatōe bñficioꝝ z circa hāc materiā positōnū p̄serti cū q̄rit an teneat q̄s rñdere positōi crimiose instat ℔ Inn. ℔ tu vide ad materiā tex. z bo. gl. i.c.j. z ij. de ꝓfes. li. vj. z i.c. ij. de test. c. li. aliq̄d i cle. sepe. de ꝟ. sig. dixi satis in.c. pe. de iura. calum. z de positōe criminosa an sit rñdendū dixi ple. in. c. ij. de ꝓfes. z iō ℔ non replicabo. ¶ No. nono q̄ cura aiaꝝ p̄t capi dupliciter. est ei q̄dā cura fori p̄nialis z ℔ p̄prie dī cura. ad ℔ qđ no. gl. i cle. dudū de sepul. q̄ no. dicit quē hīe curā aiaꝝ qñ astringit ad danduz sacra sub cura sua positi. z illi coguntť ab eo recipe. Quedā ꝟo est cura fori ꝓtētiosi q̄ versat circa exercitū iurisdictōnis spūalis vt excōicando interdicēdo absoluēdo et silia exercēdo. z ℔ nō dī ita p̄prie cura aiaꝝ. tñ satis p̄t dici cura cū oīa ista sint medicinalia ipis aiab⁹ vt i.c.cū medicinalis de sen. ex. li. vj. ¶ Et ex ℔ z ex tex. no. q̄ bñficiū dī curatū siue habeat curā fori penitentialis siue fori ꝓtentiosi. vt pbat ℔. z in ℔ tene mēti istū tex. q̄ ad ℔ solet allegari. ¶ Itē no. ibi p̄ sedē aplicā dispēsatuz q̄ nō valet dispēsatio sup̄ plalitate bñficioꝝ curatoꝝ vel dignitatū nisi fuerit facta p̄ sedez aplicā. z iudicio meo iste ē melior tex. q̄ possit allegari in hac mā. nā. c. d̄ multa. qđ solet ad ℔ allegari lz faciat in ar. nō tñ ita bñ pbat sicut hic iste tex. intelligit tñ Host. hoc de dispēsatōne q̄ fit p̄pter p̄rogatiuā p̄sone. ℔ si fieret p̄pter necessitatē vel vtilitatē ecclesie tenuit q̄ nō sit adempta ep̄is. Iste tñ tex. multū stringit p̄ opi. suā z ita hodie tenet curia romana. nā tex. iste loquit indistincte cū excludat dispēsationē indistincte nisi oñdat facta p̄ sedem aplicā. opi. tñ Host. eq̄or vt minus corrigat ius antiquū. qđ p̄mittebat ep̄is dispēsationē. vt habet in.c. sanctoꝝ. lxxj. dis. Vide tñ de ℔ qđ plenius dixi in.d.c. de mlta. z i ℔ tene mēti istū tex. ¶ No. vlteri⁹ ar. q̄ iudex delegat⁹ datus in cā electiōis vī p̄ p̄ntiam deputatus ad p̄uidēdū ipi eccle de p̄lato in casu cassatōis. nā isti delegati cassata electōe p̄uiderunt eccle de archiepō. vt p̄z in ꝟ. p̄tib⁹. in ꝟbo p̄uidistis. z ita al⁹ q̄dā assessor cōsuluit. ℔ Ab. z doc. cōiter seq̄ntes ℔ dictū repbendunt dicētes q̄ hic isti hēbant ptātem p̄uidēdi ex spāli p̄missione eis facta. vt p̄z in antiq̄. z illa ps fuit decisa et cōtinebat sub illa dictōe z infra. qđ satis mihi placz ¶ No. q̄liter fit lit. p̄te. nā p̄ petionē in iure p̄positā in

iudicio ⁊ rñsionē ad eam factā. ⁊ idē habet in.c.vnico j. de lit. ꝓte. ⁊ solitus sum allegare vtranqꝫ lram ad ꝓbandū q illa verba nō sunt necessaria rūdeo ad libellū aīo litē cōtestandi. nam in dubio dz talis animus ꝑsumi erq rūdet ad libellū nisi ꝓtestatio fiat in ꝓtrariū vt no. Jnn. in.c.cū.m. de ꝓsti. ⁊ nōbiliter sensit Jo. an. hic sup gl. in ver. īmure ꝓposita. vbi gl. videt requrere q cōfiteat aīo ꝓtestandi litē. ꝫ vt. s. dixi animus ꝑsumit ex rñsione. vt voluit Jo. an. ⁊ vide qđ plenius dixi in. d. c. vnico. ⁊ ꝓ ꝫ facit etymologia vocabuli q ponit in fi. gl. pāl. ¶ No. q etiā in spūalib⁹ totus ꝓcessus corruit omissa lit. ꝓte. quantūcūqꝫ tenet in iudicio partiū pñtia. hodie aūt in istis spūalib⁹ dic vt le. ⁊ no. in cle. dispēdiosam. de iudi. ꝓfessio tñ nō piret q illa ad sui validitatem nō exigit telam iudicij. ꝫ satis est qđ habeat calorem ip⁹ius iudicij. i. q fiat in iudicio. vt no. dicit Jnn. in.c.q̄liter ⁊ qñ. el. ij. de accu. et fa.c.j. de accu. li. vj. hinc est q vbi ex aliq defectu ꝓcessus est nullus remanet tñ ꝓfessio partiū. vt singulariter voluit Jnn. in.c. pisanis de resti. ꝑo. ⁊ facit ibi tex. ad idē tex. in cle. ꝓstōnem. in fi. e. ti. Jta dicendū qñ ꝓcessus corruit ex defectu non cōtestata lit⁹. vt cōfessio nihilomin⁹ remaneat. ¶ No. ibi negare nō pōt qn ꝑsonatus existat. q archidyaconatus saltē est ꝑsonatus seu dignitas quantūcūqꝫ nō habeat curā aiarum in foro cōtentioso vel pñiali. et ꝫ ꝓbat iste ter. melius qꝫ alius. Et facit etiā optime iste ter. q archidyaconatus nō pōt teneri canonice cū alio bñficio curato ꝛz nō habeat curā aiaꝝ ꝓprie vel improprie. qđ puto indubitāter verū vbicūqꝫ requreret residentiā p ter. c. ad hec. j. de ꝓben. ⁊ vide q ibi dixi. ⁊ in. d. c. de mlta. vbi tetigi q si nō requreret residētiā nec haberet aliqđ offm sed nudū nomen vt archidyaconatus seneñ. secus dic vt ibi. ¶ No. ibi inualida reputanim⁹ q dispensatio surrepticia est ipo iure nulla. fa. c. j. ⁊ ij. de fi. ꝑſ. li. vj. ⁊ l. j. ff. de nata. resti. ⁊ idē dicendū in oib⁹ lris gratiosis. secus in lris impetratis ad lites. ille eī nō sunt nulle ꝫ p exceptionē annullande. ⁊ de his vide qđ dixi ꝓ rōne diuersitatis in.c.ad audiētiā. el. ij. de rescriptis. ¶ No. duos casus in quib⁹ licite q̄s possz tenere duas ecclesias curatas. ¶ Primus si vna dependet ab alia. puta si vna est alteri vnita. concor. c. j. j. ne se. va. Jdē qñ esset vnita bñficio simplici. vt est ter. in.c. sup eo de ꝓben. li. vj. Secūs casus qñ vnā haberet q̄s ꝓmēdatā aliā in titulū. pōt q ecclesia curata ꝓmēdari etiaz bñti aliā curatā in titulū. ¶ Per quē aūt posset fieri hec ꝓmēda ⁊ ad quantū tp⁹ vide hodie text. no. quē tenementi in.c. nemo. j. e. lib. vj. ⁊ ibi tractat plene materia ꝓmēde. ¶ Nota ibi cū intentōis nostre nō fuit. ar. op. et q̄si exꝑssum q si papa dispēsat cū aliq vt possit plā bñficia curata sil⁹ retinere vel bñficia obtenta licite detinere talis dispensatio nō refert ad plūma bñficia q nō est de intentōe pape vt hic habet in lra. vñ cū dispēsatio sit stricti iuris. vt in.c. q dilectio de ꝓsan. ⁊ affi. p̄ sertim in plitate bñficiorū. vt in.c. q intantū. de ꝓben. et in.c. q̄uis. e. ti. li. vj. puto q ista pluralitas verificet in duob⁹ bñficijs dūtarat. vt in regla pluralis locutio de re. iur. li. vj. ⁊ in. l. vbi nūerus. ff. de testi. ¶ No. ꝓpe finē ibi nec intentōis nostre fuit aliquid de nouo cōcedere ⁊c. ar. op. ⁊ q̄si exꝑssum q si papa dispensat cū aliquo vt possit plā bñficia incōpassibilia sil⁹ retinere debet intelligi de bñficijs alīs canonice adeptis. solum eī opat hec dispēsatio vt ei pluralitas nō noceat nō aūt cōcedit titulus de nouo. vñ nō refert talis dispensatō ad bñficia minus canonice adepta nisi aliter fieret exꝑssio magis spālis. ad ꝫ vide bo. tex. quē tene menti in c. si gratiose in fi. de rescriptis. li. vj. Fit eī in dispensatione ista strictissima interꝑtatio vt. s. dixi. ⁊ p hoc refert hic Jnn. fuisse ꝓnunciatū ꝯ argentinū ꝓpositum cū q fuerat dispensatū vt ꝑter obtēta possit recipe bñficiū curatū ⁊ licite retinere. vt p ꝫ verba nō intelligat dispēsatio facta circa obtenta vt illa possint sic retineri ⁊ obtineri cū ꝓpositura dz eī illa dictio ꝑter intelligi vt stet exclusiue. qđ dictū bñ notabis. Et ex his incidenter tractat hic Jnn. an ista dictio ꝑter regulariter excludat vel includat. ⁊ tandē vī cōcludere q regulariter stet exclusiue qđ dictū no. ꝫ vide tu p Jo. de lig. in cle. ij. de pen. ⁊ p Pau. in cle. j. de sum. tri. ⁊ fi. ca. ⁊ p Archi. in.c. ebron. xxj. q. ij. ⁊ p Bar. in. l. j. ff. de pig. ac. et cōclusio q̄si cōis q mihi placet est hec. q vbi ista dictio sequit genus vel annectit ei qđ cōprehēdebat ꝫ ꝑmissis tunc stat exclusiue. Exemplū. do tibi oīa bona mea ꝑter talē libꝝ. Vel lego tibi libros meos ꝑter decretū. nam si non excluderet a ꝑmissis frustra poneret cū id cui annectit ꝓbenderet sub ꝑmissis. ⁊ verba debent intelligi vt aliqđ operent. vt in.c. si papa. de ꝓui. li. vj. ⁊ in. l. si qñ. C. de inof. test. Et p hac cōclusione facit ter. in. l. nam qđ liqđe. ff. de penu leg. Si aūt adijcit ei qđ nō ꝓbendebat sub ꝑmissis tunc stat inclusiue. nā si staret exclusiue nihil operet. erq id cui annectit nō ꝓbendebat sub ꝑmissis. vt in. l. j. iuncta glo. ff. de pig. ac. Exemplū. lego tibi oīa aīalia mea ꝑter decretū. nā si hec dictio nūc nō includeret frustra fuisset apposita cū appellatōe aīaliū nō veniat decretū. Sed q̄d dicendum in dubio vbi nō pōt clare apparere an illud includat sub ꝑmissis vel nō: Puta q in materia restringibili vel odiosa debeat capi ꝑm q magis cōueniat materie vt sic odia restringant et fauores amplientur in regula odia de re. iur. li. vj. In materia xx̄o indifferēti teneo cū Jnn. vt stet exceptiue q ꝫ videt importare ꝓpria signatio vocabuli. ⁊ in ꝫ casu astringo Jnn. ⁊ hoc no. ¶ No. penl. ibi cū nō restaret nisi snia. q cessio litꝫ pōt fieri etiā in fine cāe cū oībus eramīatis nō restat nisi ferre snīam. ¶ Ultimo no. in fine vnā practicā cedēdi liti q̄ cedēs intēdit etiā renūciare cāe seu iuri cōpetenti. vt puta cedo liti ⁊ cāe vel cedo liti ⁊ iuri mihi cōpetēti tpe cessionis. vt in. l. postq̄ liti. C. de pac. secus puto respectu iuris postea supueniētis ꝺ nouo. vt ī. c. cū inter. p. ⁊ qđ ibi no. j. de renū. facit qđ no. Bar. in. l. q rome. §. duo frēs. ff. de xx. ob. ⁊ in ꝑmissa practica ver bū litꝫ refert ad instātiā iudicialē. q ꝓprie instātia iudicialis dī lis. hinc dī p ꝓtestatōz ꝓcurator efficit dñs litis. vt. c. j. ⁊ ij. de ꝓcu. Verbū iuris seu cāe refert ad ipsam cām seu ad ius ꝓpetēs in cā vt ꝫ. Quid aūt si simplex q̄s cederet liti. dic q in dubio xx̄bū litis stat largo mō ⁊ refert ad instātiā iudicialē ⁊ ad cām. vt ꝓbat in d. l. postq̄ liti. ⁊ ī. c. cū pridē. de pac. Volēs q renuncia re instātie iudiciali dūtarat si caut⁹ vt nō vtat xx̄bo litis p supdicta ⁊ p. l. litis noīe. ff. de xx. sig. si dicat renūcio instātie vel renūcio liti reꝺuādo mihi ius ꝑtinū in cā. Et an possit litigās sine bñficio cedere liti in mamb⁹ illi⁹ q̄ nō posset recipe renūciatōz bñficij. vide p do. de ro. decis. ccxcvj. vbi ꝯcludūt q nō. qđ tene mēti ne per vnā viā ꝯcedat qđ p aliā viā ꝓhibet. vt in regula cū q̄d vna via. de re. iur. li. vj. ⁊ in. l. oꝛo. ff. de spō. ⁊ p ꝫ di xi in. c. cū pdez de pac. q platus nō pt cedere liti motesup iurib⁹ eccīe si est sup tali re quā ipse solus alienare nō posset ne indirecte alienet qđ directe facere nō pōt qđ no. ¶ In. gl. ij. in fi. hodie aūt dat⁹ ordo q̄liter debeat procedi. Nam p q̄s eligit postea electio pñtat electo vt assessū ꝓbeat ⁊ elect⁹ eps post ꝯsensū tenet pete re ꝯfirmatōz infra certū tp⁹ al⁹ puat ipso facto oī iure sibi q̄sito p electōz. de q̄ dic vt hodie lati⁹ habet in. c. q̄ sit. j. e. li. vj. ⁊ facit qđ no. p Jnn. in.c. dilect⁹. el. ij. j. de ꝓbē. ¶ In. gl. iij. ī fi. q̄ decre. ē hodie ī. vj. ꝺma ī ordine hui⁹ ti. ¶ In gl. in xx̄. furtū. no. istā gl. ⁊ p diffinitē do. latius post glo. q furtū ē ꝯctatio rei aliene fraudulose inuito dño aīo lucrādi. vt ī sti. de obli. q̄ ex delic. na. §. furtū. iūcto. §. placuit ⁊ in. l. j. ff. de furtis. Et q̄tenus gl. ꝫ dicit q excusat q̄s ꝯctans rem alienā si credebat dominum permissurum. p⁹ont etiam dicit text. in. d. §.

placuit. Non intelligas ꝟ dictū simplr vt sufficiat dicere credebā dñm cōsentire. nam tex. vī in ꝓrium in. l. q̄ vas in. §. vetare. ff. de fur. vbi dī q̄ dñs in dubio p̄sumit vetare etiā si videat rē suā ab alio capi 7 taceat debēt ḡ esse cōiecture verisiles ad p̄sumēdā tacitā voluntatē dñi. vñ dicūt doc. ꝟ 7 bñ q̄ ex ꝓiūctōe p̄sonaꝝ q̄litate facti 7 alijs circūstantijs hic arbitrabit bonꝰ iudex vtrū. l. sic asserēti sit credendū. q̄nimo plus dico q̄ etiā si ex postfacto dñs rei diceret q̄ de ꝓsensu suo res fuit capta q̄ ꝟ solū non sufficit ad excusandū furē. alꝫ posset dñs semp eripe furē a manibꝰ iudicis. qđ nō est dicendū cum ex delicto qđ ꝓmittit ꝯ p̄uatū acq̄rit ius agendi nedū ipsi p̄uato ꝫ etiā 7 reipublice. vt in. l. licitatio. §. qđ illicite. ff. de publi. 7 publice vtilitat̄ est vt crimina nō remaneāt impunita. vt in. c. vt fame de sen. ex. et in. l. ita vulnerat⁹. ff. ad. l. aq̄. optet ḡ ad ꝟ vt credat etiā dño vt cōcurrāt aliq̄ verisiles cōiecture. 7 ita tandem ꝓcludit Bar. ī. l. inter oēs in. §. recte. ff. d̄ fur. Cō sulit aūt repeti rē alienā si vult euitare suspitionē furti vt faciat p̄conizari 7 intimari rei inuentiōz. vt p̄bat in. l. falsus in. §. q̄ alienū. ff. de furt. 7 no. glo. in. c. q; frustra de vsu. 7 siq̄d expēdet iste inuētor recup̄at a dño. vt ibi no. quinimo dicit no. Host. ꝟ nō esse iniquū dicere vt aliq̄d def̄ inuētori vt inducat potius ad manifestandū q̄ celādū. ar. op. in. l. iiij. in fi. ff. de ꝓdi. ob tur. cau. Et no. ꝫ dictū iure tñ apte nō p̄bat. loquit em̄ ille tex. q̄n a p̄ncipio q̄s cōueit cū dño vt aliq̄d accipiat p̄ indicādo seruū fugitiuū. nā tunc valet cōuentio. vt ibi. ꝫ hoc forte iō q; seruus fugitiusꝰ nō erat apud istuz indicatorē. ꝫ q̄n res est apud eū differēdo restōem contractat rē alienā inuito dño 7 sic est tūc ꝓmittere furtū Nota tñ 7 tene mēti dictū Host. in practica. Et in fi. gl. no. fi. huius gl. q̄ furtū p̄prie nō ꝓmittit detinēdo bñficiū minus canonice q; furtū nō ꝓmittit in re īmobili. vt in. §. q̄ aūt all̄. ī gl. 7 iō dicit tex. furtū quodāmō ⁊c. Et no. ex ꝟ iūcta gl. q̄ dictio quodāmodo ē impropriatiua. dic tñ ꝫ dictū p̄cedere respectu corp̄is bñficij 7 iurīū ad illud ptinētiū ꝫ respectu fructuū q̄s pcepit malefidei possessor ꝓmittit vere furtū. vt no. Bar. in. l. sequit. §. fructus. ff. de vsuca. 7 Li. in. l. ancille. C. d̄ fur. 7 q̄q̄ aliq̄ dixerūt hic q̄ exq̄ bñficiū vacat nō pōt dici furtū cōmitti ad instar iacētis hereditatis cuiꝰ bona si surripiāt ñ causat actio furti cuz eo tpe ñ sit dñs qđ tñ mihi nō placet. q; lōga est dīa inter vnum 7 reliquū casum. q; bona bñficior nūq̄ vacāt cū xp̄s dicat esse dñs. vñ bona dicunt patrimoniuz iesu xp̄i. vt in. c. cū ex eo. ī. e. li. vj. Preterea ip̄m bñficium dī possidere p̄ticularia bona ipsius. vt no. Inn. in. c. in lr̄is de resti. spo. 7 vide ad p̄missa qđ no. glo. in. c. cā carpensis. ī. de ver. sig. 7 facit tex. inuicta gl. xxiij. q. iij. in. c. qđ ḡ. In glo. in ver. decepte ibi nō credo q̄ p̄rent ⁊c. signa istā p̄ticulā vsq̄ ad finē 7 nunq̄ tradas oblitioni. nā sepenumero practicat dictū gl. cū multi teneant bñficia minus canonice. Et pōt dubitari nunq̄d valeant gesta p̄ istū p̄latū. 7 respectu fori cōtentiosi seu tp̄aliū dixi plene in. c. nihil. ꝫ. e. q̄ ad spūalia respectu fori p̄rialis bēs glo. singularē ꝟ. quā sequunt cōiter doct. vñ dicit Inno. q̄ iste anime nō erant decepte. q; exq̄ habebat p̄ p̄lato 7 tolerabat a superiore vere absoluebāt ab illo. viij q. iij. nōne. 7 ad tex. pōt dici q̄ anime decipiebant quātum erat in isto p̄lato. Itē posset dici q̄ exq̄ notoriū erat illū non habere titulū canonicū in bñficio q̄ vere decipiebant aīe. q; nō dat tunc tolerātia. vt in. c. aplice. ī. de cle. ex. mi. Posset tñ circa dictū gl. dubitari. q̄d si aliquis esset intrusus ita q̄ nunq̄ habuisset superioris auctem nunq̄d gesta p̄ istū in foro cōtentioso valeāt? dic q̄ nō. vt plene dixi in. d. c. nihil. ꝫ in foro aīe posset dici q̄ sic p̄pter fidem sacri exquo subditi credebāt illum esse p̄latum p̄sertim cū nō sit peccatū male intelligere ius positiuū. vt no. in. c. p̄ tuas. ī. de symo. Et in ꝟ multū errant mulieres 7 rustici adeuntes sepe p̄sbyteros nō habētes ptātem absoluendi. pōt em̄ dici q̄ saluent p̄pter fidem sacramēti. dixit Jo. an. hic q̄ ad terminos glo. tutū esse q̄ si aī mortē ꝟ scirent iterū ꝓfite aut. ar. eoꝝ qđ le. 7 no. in. d. c. oīs. 7 in. d. c. qđ aūt de pe. et remi. ꝟ dictū puto verū in his q̄ nunq̄ habuerūt institutionē a superiore ꝫ in his q̄ habuerūt 7 ex cā supuenienti fuerūt ipso iure p̄uati 7 nō obstante p̄uatōe iuris tolerabant nō credo ꝓfessionē de necessitate iteranda q; vt dicit Inn. 7 Host. rōne tolerātie vere iste absoluit p. d. c. nonne. Al In glo. in ver. p ꝓcessionē ibi ideo nō p̄fuit ꝟ cōcessio. dic clarius 7 melꝰ q̄ bñficia curata receperāt isti aī ꝓciliū generale. vñ q̄ ad illa valebat dispēsatō epi. q; nōdū erat adēpta epis ptās dispensandi vt in. d. c. sanctoꝝ. ꝫ post cōciliū generale de q̄ in. d. c. de multa. recepit iste archidyaconatū 7 sic varuerunt p̄iora bñficia p illud. c. de multa. iō nihil opat dispensatio facta aī ꝓciliū. Alij etiā dicunt q̄ ista dispēsatio epi nō valuit. q; archidyaconatus ambien. nō erat istis subiectꝰ. 7 vtraq; solutio vera est in se. Al In glo. in ver. electōis tpe. Quero p̄ intellectu huius gl. q̄re papa mandat cassari electionē in euentū p̄batiōis dūtaxat q̄ iste electōnis tpe detinebat illa p̄la curata. nam videt ex ꝟ tex. innuere q̄ si p̄us aī electionē dimisisset q̄ valuisset electio. Jo. dicit ꝟ gl. q̄ iō tex. restrinxit se ad tp̄s electionis. q; si prius dimisisset foret purgatū illud vitiū 7 sic nō deberet sibi imputari p̄stinū peccatū q̄si desierit esse qđ fuit 7 p̄ priam incipit eē nouus bō. vt dicit tex. no. in. c. ferrū. l. di. secus dicit glo. si medio tpe dimisisset illa bñficia. 7 videt gl. intelligere de tpe qđ est inter electionē 7 cōfirmationē. 7 ī hac materia gl. multū intricate p̄cedūt doc. 7 varie sūt opi. nā versat ꝟ dubiū nō facile an. s. p̄pter p̄tm̄ p̄cedens impediat quis p̄moueri ad dignitatē. nā puto q̄ in hoc verset fundamētū decisionis huius tex. q; aī istū text. nō habebamus iure cautū q; detinēs minus canonice plura bñficia curata nō posset eligi. nec iste tex. inducit ius de nouo. q; casus p̄teritus nō dz decidi ꝑm ius nouum. vt le. 7 no. in. c. fi. de cōsti. 7 p̄ gl. in. c. lz canon. ī. e. li. vj. vñ tene q̄ illa detentio pluriū bñficiorū ponderabat ꝟ ad inferendū electū fuisse tpe electōnis in graui crimine ꝓstitutū. 7 sic nō est spāle in casu huius. c. Jdē em̄ esset in alio graui crimine. vt p̄bat in. c. j. lxxxj. di. 7 in. c. fi. xxj. di. hodie vero magis specifice p̄uisuz est in terminis huius lr̄e p̄ extranagantem Jo. xxij. q̄ incipit execrabilis. in. §. q; vero. vbi est dispositū q̄ siqs bñs bñficiū curatū vel dignitatē p̄sonatū vel offm̄ recipit sc̄m consilē 7 illico non dimiserit p̄mū verbo 7 facto in manibꝰ ordinarij q̄ est p̄uatus vtroq; 7 efficit inhabilis ad sacros ordines 7 ad quecūq; ecclesiastica bñficia. 7 verba illius. §. refert glo. in cle. si plures de p̄ben. vñ p illū tex. reputo istā cōcertationē gl. hodie supflua m quo ad terminos lr̄e q; nō p̄dest p̄ma exquo iaz effectus est inhabilis. nec credo aliū citra papā cum isto posse dispēsare cū tex. ille simplr reddat illū inhabilez et nullā mentionē faciat de dispēsatione. ad ꝟ. c. dilectus. ī. de tēp. ordi. 7 qđ dixi in. c. quisq̄s. ꝫ. e. Et p̄ illū tex. d. §. dico esse sopitā q̄nem Cōpos. ꝟ in eo q̄ q̄rebat an ille q̄ detinuit iniuste plura bñficia possit eligi saltē ad inferiorē dignitatē. 7 q̄ quidā dicebāt q̄ sic. q; ꝟ solū cauet de eo in q̄ requirit maior p̄fectio. ꝫ ipse Cōpo. tenuit ꝓriuz. ꝫ vt dixi hodie in terminis lr̄e iste redditꝰ inhabilis ad quecunq; ecclesiastica bñficia. sed q̄ōgl. pōt p̄cedere 7 esse vtilis quo ad alia crimina. nū quid. s. criminosus tpe electōis vel antea possit eligi in p̄latum maxime epm̄? Circa quam quēstionem varie sunt opi. ita vt non appareat que sit cōior. 7 plurimuz intricate p̄cedunt hic doc. sed tu vide bo. glo. in. c. fi. xxv. di. 7 tex. no. ibi qui dicit q̄ p̄mouēdus dz esse sine crimine non solum tēpore electionis sed etiam postq̄

fuerit effectus xp̃ianus q; nō p̄ōt de medio ecclesie malum auferre qui in sile delictū corruit vt ibi.ꝛ vide ibidem p Archi.qui videt innuere post antiqs doct.q; rigor illi⁹ tex.sit hodie correct⁹ p.c.fraternitatis.xxxiij. di. Ego tñ breuiter sic dicerē q; aut tpe electiōis quis est in peccato veniali ꝛ nō repellit ab electione vel pro motione q; nemo posset ꝓmoueri cum nullus viuat sine pctō.vt dicit tex.in.d.c.j.lxxxj.di.fa.tex.xxv.dis.§. criminis. Aut est in pctō mortali et pseuerat in eo tpe electionis et tunc puto electionē nō valere. Moueor. q; in tali peccato existens nō d3 celebrare.est em̄ suspē sus q̄ ad se.vt in.c.q̄tidie.de conse.di.ij.ꝛ le.et no.in.c. fi.de coha.cle.ꝛ mu.ergo non p̄ōt eligi in p̄latum.sicut dicimus de excōicato minori excōicatiōe qui ꝓpter rōnem p̄dictam nō p̄ōt eligi.vt est tex.in.c.si celebrat.de cle.ex.mi.ꝛ tñ excōicatio minor q̄ vt plurimū cōtrahit p participiū cum excōicato nō semp est mortale.iuxta ea q̄ dixi in.c.sacris.qđ me.cā. ꝛ p p̄dicta conclusione facit dictū.c.j.lxxxj.dis.vbi habet p̄m aplm q; debz eē sine crimine ꝓmouēdus.ꝛ crimen appellat ibi peccatū mortale cum p̄inet vita eterna.vt in.§.als ea demum. xxv.di. Et facit etiā gl.in.c.florētinū.als incipit archidyaconū.lxxxv.di.q̄ dicit q; iuramētū temerariū repellit quē a ꝓmotione si ille nō egit pniam. quā glo. tenementi. Aut ille nō pseuerat tpe electōis in pctō mortali.ꝛ tunc aut cōmisit delictū manifest.ꝛ notorie.ꝛ non valet electio nisi prius fuerit secū dispensatū q; nō p̄t taliter delinq̄ns exercere ordinē sine dispensatiōe.vt p bat in.c.fi.de tēp.or.puto tñ q; in ß sufficit dispēsatio ꝓpij epi.ad hoc qđ no. Archi.in.d.c.fi.ꝛ Jo.glosator in.c.siquis deinceps.xvj.q.vij.ꝛ glo.in.c.quisq̄s.ß.eo. Aut pctm̄ nō fuit notoriū.ꝛ tunc aut est tale qđ impediat ordinis executionē etiā post pactā pniam.vt homicidiū symonia in ordine ꝛ sile.ꝛ tale delictū impedit electionē vel saltē dat cām cassandi.vt in.d.c.fi.de tēp. or.ꝛ qđ le.ꝛ no.in.c.ex tenore.e.ti.ꝛ vide ad hāc materiam qđ no. Inn.in.d.c.si celebrat. Aut nō est tale delictū.ꝛ tunc puto q; nō impediat electionē post pniam. ar.in.d.c.florentinū.ꝛ in.d.c.fi.de tēp.or.ꝛ facit.c.fidelior.l.di.vbi p3 q; Petrus fuit ꝓmotus in summū pōtificē postq̄ negauit xp̃m ꝛ ß q; egit pniam.vñ glo.ibi notabilis format qōnē quis sit p̄ferendus in ꝓmotiōe an is qui nunq̄ peccauit an ille q̄ peccauit ꝛ correctus est cū xp̃s nō elegerit sanctū Joannē q̄ nunq̄ deliquit ß Petrū.q̄ eu3 negauerat ꝛ correctus fuit.ꝛ dic vt ibi Et si diceres exq̄ De.notorie ꝛ grauiter deliquit quō potuit ꝓmoueri ad summū aplatum ꝛ ea q̄.ß.dicta sunt So.dic qđ de eius correctōe ꝛ pnia aptissime cōstitit et idē fieret hodie de alijs si aptissime cōstaret de eoꝝ cōtritiōe.q; oīs cōstitutio humana cessat cessante eius cā.lxj.di.in.§.bis oībus.ß nobis ē licitū iudicare de occultis.vt i.c.vnico.vt ec.bñfi.nō p̄sumit ita vera pnia in alijs sicut in petro. Itē in eo cessabat oīe scandalū ꝓpter claritatē vite ꝛ miraculoꝝ concurrentiū. Jn glo.in ver.in iure ꝓpositā.ibi dicas q; si libellus ꝛc. signa istā pticulā vsq; ad finē.ꝛ q̄tenus gl.dicit q; p cōfessionē fit cōtestatio cū sit ꝑus libelli oblatio.vide qđ plenius dixi in.c.vnico de lit.ꝓte.ꝛ q̄tenus glo.dicit q; si reus cōfiteat añ oblationē libelli nō fit ꝓtestatō nec ferē tūc sniа diffinitiua.iō ß dixit q; vbi nō p̄cessit petitio nō p̄ōt dici cōtestatio vt hic in tex.ꝛ vide bo.text. et eius practicā in.l.si reus.ff.de ꝓcur.nā si vis euitare sniam diffamatoriā vade illico post citatiōz ꝛ offeras debitū.ꝛ dic vt plenius no.in.d.l.si reus.nō añt p̄t sniа ferri q; sniа diffinitiua nō valet lit.nō ꝓte.j.vt li.nō cōtes.in rubro ꝛ nigro.sed ꝑm glo.cōfesso fit ꝓceptuz vt soluat ad certū tp̄s.sentit em̄ q; hoc casu non dat quadrimestre qđ regulariter dat cōdemnatis in actiōe personali.vt in.c.qđ ad consultationē.de re iudi.ꝛ tenuit exp̄sse ibi do. Lar.ꝛ est glo.ordi.in.l.si debitori.ff.de iu

di.ꝛ instit.de ver.ob.in.§.oīs.et vtrobiq; dicit dandū ß casu tp̄s.x.dierū dūtaxat. Sed tu dic illas glo.ꝓcedere ex cōsuetudine.ꝑnam de iure d3 dari q̄drimestre. vt in.l.iul.ff.de cōfes.no. Bar.in.d.l.si debitori. Et circa hunc articulū vide qđ plenius dixi in.d.c.qđ ad cōsultatiōz.ꝛ ad materiā h⁹ gl.vide gl.ī.l.vnica.C.de lit. ꝓte.q̄ videt buic cōcordare.ꝛ.ij.q.j.c.nos in quēq̄.ꝛ qđ no.doc.in.c.puenit.el.ij.de appel. ꝛ Inno.in.c.ij.de in integ.resti.vbi tractat de iuribus istius p̄cepti an habeat vim diffinitiue circa appellationē ꝛ alia. Jn gl. in ver.p sedem aplicam in fi.no.glo.et idē no.j.in glo. magna.sed tu dic vt plenius dixi in.c.de multa.j.de p̄ben.ꝛ inter cetera dicit Hosti.hic no.verbū q; dispēsatus etiā p papā circa pl'alitatē istoꝝ bñficioꝝz sine cā l3 sit tutus q̄ ad ecclesiā militantē nō tñ quo ad triūphantē.ꝛ sic nō valet dispensatio quo ad deū.ar.xiij. q.vij.c.illa.ꝛ facit qđ no.glo.in.c.nō est.j.de voto q̄q̄ Inno.videat aliud sentire in.c.cum ad monasteriū de sta.reg.ß primā opi.sentit Jo.an.post beatū Ebo.in. d.c.de multa.vbi dixi ꝛ habeo hanc opi.ꝓ indubitata q̄n fieret dispensatio vt clericus ꝓpter vtilitatē priuatam obtineret plura bñficia quoꝝ alterū sibi sufficerz ad honestatē viuendi.nam ß casu nō solū alterat bōani iuris dispositio ß etiā xp̃i patrimoniū iniuste dispergit. Cum ergo ipse papa nō possit sine cā alienare bona eccl'ie sine graui pctō.vt no. Archi.in.c.non liceat. xij.q.ij.multo fortius nō p̄ōt alteri dare ptātem ipsuz patrimoniū male dispgendi.ꝛ ex ß cōuincit motiuum Inn.cū nō solū verset hic ius bōanū ß potius diuinū vbi aūt ꝓ dispēsationē violaret ius bōanū tunc posset ꝓcedere ꝛtraria opi.ar.in.c.ꝓposuit de cōcess.p̄ben.nā de iure positiuo tantū est q; qs non possit obtinere nisi vnū curatū ꝛ q; nō possit ꝑ aliū deseruire tutius tñ est vt cessante cā q̄s abstineat a tali dispēsatiōe obtinēda ne aīe cōdemnent cū nō possit q̄s pluribz officijs intēdere.vt in.c.q; nōnulli.ꝛ.c.se.de cler.nō resi. Jn glo. in ver.irritā.ibi nihil valet sniа.ß dictū intellige in causis plenarijs.nam in sūmarijs nō est necessaria lit.ꝓtes. vt in cle.sepe.de ver.sig.ꝛ cape istā regulā et tene eamenti q; oīs cā regulariter est plenaria ꝛ sic req̄rit plenū ordinē iudiciariū.ꝛ hanc regulā firmat gl.in.l.iudices.C.de iudi.sequit Bar.in extraua.ad rēpmendā in ꝛbo de plano.ꝛ Jo.de lig.in.d.cle.sepe.ß ego all'.tex. qui ß satis bñ ꝓbat.in.c.q̄m freq̄nter in p̄n.j.vt lit.nō ꝓtes.ꝛ facit etiā ibi rubrī. Fallit hec regula p̄incipal'r in duobz casibz.ꝑmus vbicūq; sniа modicū p̄iudiciuz affert vt in auc.nisi breuiores.C.de sen.ex pi.reci.ꝛ.xj. q.j.in.c.siq̄s vt clerico.qui tex.sic d3 intelligi.ꝛ in.l.ij. ff.ad exbi.ꝛ l.thesaurus.e.ti.idē si affert magnū p̄indicium dūmodo sit repabile ꝑ aliud remediū citra appellationē.facit.c.veniens.j.de testi.et plenius ꝓsequere hanc materiā vt no. Barto.ꝛ Jo.de lig.in locis palle. Jn glo in ver.irritari in fi. Nota bn̄ hanc glo.q̄ ad duo.ꝑmo in eo q; dicit in eo posse agi ꝛ electū ad cassationē electōis ꝑ viā actōis ꝛ exceptiōis.nā p̄t q̄s ꝑ viā actōis petere electionē irritari ex defectu forme vel psone vt hic in verbo tandē.p̄ōt etiā ꝓcedi ꝑ viam exceptionis.cum.s.electus petit cōfirmationē vel cōsecrationē.vt in.c.sup̄ his.j.de accu. dicit etiā q; p̄ōt excipi l3 nō petat cōfirmatio.q; electus saltē h3 vel hīe d3 intētionē petēdi ꝓfirmationē ꝛ tūc exceptio est intētōis exclusio.vt no.dicit. Inn.in.c.cū dilecti.ß.e.ꝛ.ß.tetigi facit.c.p̄mū.j.e.li.vi Nota sc̄do ex fine glo.q; idem est effectus q̄cunq; mō ꝓcedat ꝛ sic q; in isto casu exceptio ꝛ electū h3 vim actōis ꝛ cōcordat huic gl.in.c.super eo.ß.e.ꝛ vide qđ ibi dixi.nam ꝓbata exceptōne ꝛ electū cassat electio.vt in.d.c.sup̄ his.ꝛ sic h3 effectuz ꝓsecutiuū.ꝛ forte h̄ ꝓcedit ꝓpter p̄iculū aīaꝝ.regulariter aūt exceptio h3 vim expulsiuā ñ ꝓsecutiuā.vt i.c. ij.in fi.de or.cog.hinc dī q; exceptio est actōnis exclu-

sio. vt in.l.j.ff.de excep. ¶ In gl.in ℞bo decidēda veritate ibi ius nouū. dicit hosti. q etiā iura antiq ß. volūt s.e.c.cū dilecti.et de respon.impu.attestatōnes in fi.ß hodie dic vt hr in.c.j.de iura.calū.li.vj.vbi patz q etiam in spūalibꝫ pōt exigi hodie iuramentuz calūnie. ¶ In ea.glo.ibi ß q̄ iure ß faciāt nō vidi. Hosti.dicit q videre potuit.c.in ptractādis.de iura.ca.7.l.fi.C. de pcur.7.l.seruos.de testi.vbi pz q cū pcurator ē vilis7 dñs iustior pōt dns pelli vt ipse rndeat.7 facit hodie tex.in.c.pntium.j.de testi.li.vj. vbi plat⁹ pstat in aiam suam 7 illoꝝ de capko ß inramentū de veritate dicēda. Hindicus aūt ibi interrogat sine iuramento. 7 vid ad materiā qđ dixi in.c.in ptractādis palle. ¶ In ea.glo. ibi nisi defecisset de mandato capli ꝛc. Nō glo.q pfessio solius plati nō nocet ecclie nisi hret a capko mandatum litigandi. Et p ß optime facit tex. quē glo. allat i d.c.pntiū.7 vide ibi bo.glo.7 tene illā mēti.7 gl.i.c. de pstantin opolitana.xxij.di.7 idez no.glo.in.c.fi.de prescrip.vbi fortnaui pūctaliter istaz qōnem.7 vide qđ ibi dixi 7 intellige pdicta qn prelat⁹ bz capl'm. Hi.n.est solus puta q ecclia nō est collegiata vel de facto non bz canonicos vel monachos tūc pfessio solius plati p viā ptentiose iurisditōnis emissa piudicat ecclie.vt pbat i c.dilectus.de ca.ms.facit qđ no.glo.in.c.potuit. de loca.7 in cle.vt hi q̄. de eta.7 quali. In quibꝫ iurib pcludunt no.glo. q tantam ptātem bz solus platus qn est solus quātam bz plat⁹ cū suo capko. Ad idez facit qđ no.glo.in cle.j.de re.ec.nō alie.q̄ no.sec⁹ dic in pfessione emissa p viā voluntarie iurisditiōis.vt q: sponte vadit ad iudiciū 7 pfitet in pūdiciū ecclie.de quo p Bar.in l.certū.ff.de pfes.vbi vide. ¶ In gl.in ℞bo de pfue.ibi de iure cōi vr q hec ptineāt ad archidiaconū.q̄ gl.male loquit.7 in priū est tex.in.c.archidiacon⁹.j.de offi.archidi.vbi fm coēm intellectuz pbat q archidiaconus nō pōt de inre excoicare.q̄ aūt de iure cōi ptineant ad archidiaconū vide p Jo.an.in.c.ad hec.i.§.in quadā. de offi.archi.vbi dicit q solū fundat intentōez suā sup illis duobꝫ ptent(in.d.§.in alijs ℞o succūbet nisi pbet ius spāle.7 tene menti ß dictū.nā licz multa numerent in ti.de offi.archi.illa tñ attribuunt fm varias locoruz pfuetudines.naz multa numerantur ibi ppetentia alijs dignitatibꝫ de iure cōi. ¶ In glo.in ℞bo vtrāq.nota istā glo.singlr.é.n.mēti pmēdanda. Et p in eo q ponit multas significationes hui⁹ verbi titulus.7 vide etiam qđ no.j.de offi.archip.in.c.fi. Et nō ex hac pña pte q habito respectu ad morē antiquū clerici pnt denominari per titulos ecclia7 sicut cardinales. naz ille ecclie eis assignate dant in titulū alijs clericis inferioribꝫ.verum tñ ppter progatiuā dignitatis vel officij eoruz fuit abolim pcessuz vt ipsi cardinales hrent iurisditōnez episcopalem in titulis eoz.vt in.c.is q̄.j.de ma.7 obe.7 ibi dixi.7 vide q̄liter debeāt denoiari cardinales in.c.ij. de cle.nō resi.vbi plene tetigi in lec. ¶ Secdo nota ex hac glo.q quilibet cleric⁹ pōt dici marit⁹ ecclie sue.7 sic ꝛbitur mrimoniū spūale int clericū 7 ecclia7 inferiorē.7 p ß allego bo.tex.in.c.sic in vna.xxij. q.ij.dic tñ q, stricte solus epūs dr pbere ß mrimoniū cū ecclia. vt in.c.ij.de transla.pla.dixi post Jo.an.in.c.clerici.de vi.7 bo.cle. Large ℞o dicunt ptrahere hoc mrimoniū abbates et alij prelati habentes generalē iurisditōez in loco. vt in c.ne p defectu.7 in.c.qr ppter.s.e.7 ibi p glo. Largissime ℞o quilibet clericus inferior dicit hoc mrimonium ptrahere cum ecclia sua.vt in.d.c.sic in vna. qđ sic dz intelligi. ¶ Tercio no.ex hac glo.q de iure cōi etiā beneficia simplicia nō possunt accumulari in eadē pson sed valet pfuetudo in ptrarium.7 hodie inoleuit ß cō fuetudo quasi p totum orbem. 7 p ea vide tex. iuncta glo.in.c.gra.de rescri.li.vj.7 in cle.gre.e.ti.p Jnno.i.c. cū iaz dudū.j.de pben. ¶ Alter⁹ nō ex hac glo.q epi pnt etiā dispēsare circa plitatem bnficiorz simpliciū: ß tu limita hoc dictū put dixi in.d.c.cū iam dudū.7 in.c. lras.de pces.pbē.7 plenissime in repetitiōe.§.q ℞o.i.c. extirpāde.j.de pbē. In gl.pe.ibi sine pctō mortali.nō singlr istā gl.q peccat mortalr tenēs pla bnficia ēt simplicia q̄z alter p se sibi sufficit. Hāc gl.limitarē vt procedat qn qs sibi lucrifaceret fructꝫ ita q ad vtilitatē pnatā 7 ad augēdū prīmoniū vult illos. nam ad istū effectū nō puto hodie valere pfuetudinē in priū.qr cōsuetudo pius nō valz nisi sit rōnabilis.vt i.c.fi. de pfue.ß ß pfuetudo est pomēm rōnez.vt in.c.rō nulla.7 qđ ibi no.j.de pbē.et pofftm pietatē.xxj.q.j.i.c.fi.7.x.q.ij.i.c. eps facit.c.qd g.xxiij.q.iiij.7.j.q.ij.pastor.7.c.clicos.vñ iura q̄ vident inuē in ß valē pfuetudinē seu vt ven⁹ dicam gl.7 doc.anctes itelligo qn pfuetudo dispoit solū circa potētiā retinēdi pla bnficia simplicia.secus si disponeret vt p libito volūtat⁹ possit iste bnficiat⁹ d fructibꝫ illoꝝ disponē 7 tene mēti ß dcm vt.s.dixi.7 puto q nec dispēsatō pape valēt q̄ ad deū sine cā ltīma fctā. qr sic ipe papa n pt sine pctō aliēare bōa eccie sine ltīma cā.vt no.arch.i.d.c.n liceat.xij.q.ij.ita nec alijs dare ptātez male dispēsandi.ar.in.c.nup.j.de vote p⁹diuor. resti. ¶ Extra gl.q̄ro nūqd si pbatōnes recepte pocti clare pocū nō pcludūt an debeat fieri p eo an pinterpatio. Jo.dicit Jnn.q p eo.vñ si testes deponūt electū ß ānuo censu pcessisse bnficiū dz itelligi q recepit pecuniā p tpalibꝫ nō aūt p spūalibꝫ.naz tpalia pnt cōcedi ß annuo censu :ß spūalia nō.j.ne pla.vices su.q̄si p totū.dicta ℞o testiū pnt verificari taz i spūalibꝫ q̄s in tpalibꝫ.g̃ vt fiat benigna interptatio dz intelligi in casu licito. Item si testes dicerent electū irascibilē.dz intelligi zelo iusticie.7 idē dicendū in silibꝫ.et ß dic Jnn. vez qn pcedit p viā exceptōnis. fec⁹ fm eū si p viā accusatōnis cū in ea imineat vtriq pti suppliciū.nā 7 accusator nō pbans puniret pena talionis 7 iō nō dz ita benigne fieri interptatō p eo in pūdiciū accusatoris. Itez in accusatōe pseqt qs qnq̄z iniuriā suā vel suoꝝ. 7 no.hanc mirabilē drīam quaz alibi nō legi.Sed do. an.dicit ß dictū sibi nō placere.qr 7 in via accusatōnis debent pbatōnes pcludere nccio.vt in.c.in pntia.7 qđ ibi no.de pba. Ego allego nobile dictū bar.in. i.ij.ff.d duo.re.vbi nō dicit q si accusat qs q cognouent bertam p violentiā 7 deinde fit articul⁹ q cognouit bertā violēter 7 ita testes pbant q ex hac pbatōne non pōt accusatus puniri qr istud adverbiuz violēter bz duplicem significtōez quēadmodū oīa noīa ℞balia q̄ pnt itelligi actiue et passiue.vñ pmissa pbatio pōt intelligi q iste cognouit bertam violēter.i.q ipse intulit violētiam berte. Pōt sēdo intelligi passiue.s.q sibi fuit illata violentia vt cognosceret bertā. 7 ß casu nō pcludit ad effectū pene inferende fm titulū accusatōnis. Cum g̃ pbatio nō pcludat intētū accusatoris nō dz inde puniri accusat⁹. Ad idez allego Ly.in.l.ij.C.de pbat.vbi dicit q si accusauit titiū de pcussiōe cū sanguis effusiōe demū pbo pcussionē ß testes nihil dicunt de sanguinis effusione dz fm eū absolui accusat⁹.qr nō est pbata illa pcussio q̄lificata q̄ fuit deducta in accusatōne.nam forte fuit ista alia pcussio sine effusione sanguis. Hāc tñ qōnez vide pleni⁹ examinataz p bar.in.l.denunciasse. ff.de adul.tercio facit qđ no.idē bar.i.l.nō solū.§. ß vt pbari.ff.de no.ope.nun.vbi no.dicit q facilius dz excludi accusatio q̄z ciuilis actio.vñ pcludit q si accusatore pbante intentōnez suā reus p suam pbatōnez illam obnubilat seu dubiam reddit debz ipse accusatus absolui vt crimina non presumant.7 pone exemplum statuto cauet q nobilis non possit intrare palaciū dominoz sub certa pena nisi tempe concilij generalis accusat titius nobilis 7 probat q de mense maij intrauit palacium dominoz accusatus ℞o probat q illo mense fuit pgregatum pcilium generale 7 sic potuit esse q intrauit palacium die pcilij.7 sic pbatio accusatoris red-

ditur dubia 7 ꝙ ꝓñs debet absolui accusatus. Sec⁹ autem dicit ipse in ciuilibus qꝛ exq̃ qs ꝓbat intentionē suam ɔz optinere lz ꝓbatio rei bēat aliquātulū offuscare satis eñ est ꝙ eā non ꝓfundit. 7 ℔ vltimū vī ꝓbari ī c.in pūtia pal. vbi dixi ergo vī ꝓcludēdū ℥ op. Inn. ꝙ in accusatiōe ɔz fieri benigna intꝑtatio exq̃ ꝓbatō actoris est nimis gnālis 7 in vno intellectu pōt vitari delictuz. 7 facit qđ ipe bar. nō. in. l. siqs intētōe. ff. de indi. 7 qđ dixi in. c. ad sedem ꝺ resti. spo. tene tñ sp menti dictū Inn. pp ipi⁹ auctoritatē ¶ Secꝺo q̃rit põe ꝙ papa cōcessit epo vt possit di ꝑsēsare cū aliq̃b⁹ clicis sup pluralitate bñficioꝝ curatoꝝ nunq̃d possit eps indifferenter cū illis clicis dispēsare: ¶ Compo. dicit ꝙ nō: ℔ ɔz ẽm ꝙ illi clici sint nobiles vl̃ literate ꝓsōe. qꝛ ꝛptū gnālit ꝓcessū debet reduci ad t̃minos inris cōis. vt in. c. cām q̃. de rescript⁹. de iure aūt cōi indifferēter non debet cum oībus dispensari nisi cū ꝓdictis. vt in. c. de multa in fi. de ꝓben. refert ipse quosdā ꝓriū tenē. quia bñficiū ꝓncipis est latissime intꝑtandū. vt in. c. olim. de verbo. sig. 7 in. l. bñficium. ff. de ꝓsti. ꝑn. Ego puto ꝙ virtute dicte gr̃e non possit eps dispensare nisi in cā rōnabili. h̃ ei importat verbum dispēsare. vt nō. glo. j. q. vij. in. §. nisi rigor. hinc dicit Inn. in. c. cū ad monasterium. de sta. re. ꝙ in casib⁹ in quibus epis ꝓmittit dispēsatio facta sine rōnabili cā est nulla vl̃ saltē venit irritanda 7 ipse eps puniendus. nā vbi nō subest rōnabilis cā nō ɔr illa dispensatio sed dissipatio. vt no. in di. c. de multa. Et sic cōclude ꝙ qualiscūq̃ subsit cā dispēsandi dūmodo sit sufficiens poterit eps ꝛvtute dicte indulgētie dispēsare ¶ Ultimo h̃ querit nunq̃d petens sibi ꝓuideri de bñficio mandati aplici teneatur libellum offerre si in iudicio litigat ꝓtra aduersariū. Innoc. notabiliter dicit ꝙ nō: sed sufficit rescriptū offerre ꝓ libello q̃si in rescꝑto ꝓtineat tota intentio ipsius accusatoris. facit in arg. c. vj. de dila. dicit tñ vtile esse vt det aliqualis petitō. 7 nō ꝓrimū dictū Inno. ad materiā vide qđ habet in cle. dispendiosam. de iudi. iūcta glo. cle. sepe. de ver. sig. per q̃ iura pōt dici sufficere ꝙ in act⁹. faciat describi. ego talis peto mihi ꝓuideri ꝓut in tali rescripto aplico cōtineatur qđ vobis ꝓduco.

i **In genesi.** Irrita ẽ electō quā collatō non precessit vel que facta nō est a maiori ꝑte capli vel que non fuit communis. h. d. 7 sunt due partes. ꝓma ponit tres cassationis causas. sc̃da cassat ibi nos. ꝓña cā vsq̃ ibi nec plene sc̃da vsq̃ ibi nec etiā. 7 abinde tercia ¶ Nō ꝑ ibi maiori ꝙ ad validitatē electōnis requirunt ista duo copulatiue. nō ḡ. sufficit sanior ꝑs nisi etiam sit maior. vñ papa eoipso ꝙ ꝑpendit electionē istam nō fuisse factaz a maiori parte respectu numeri noluit discutere de sanioritate. qꝛ illa ꝑ se non suffecisset. et concordat tex. in. c. ecclesia. s. e. qđ est ꝓtra Inno. in. c. scriptum. 7 in. c. quia ꝓpter. s. e. nec sufficit maior pars sine sanioritate. vt probatur in. c. ecclesia. s. eo. 7 ibi de hoc aliquid dicet. Consistit autem maior pars in numero. sanior ꝛvo consistit in zelo 7 zelus in tribus. scilicet ydoneitate electi 7 eligentium in auctorite que ꝓsideratur respecta dignitatis ordinis 7 in tempe institutōnis 7 in spirituali intētione. 7 hec ꝓbantur in. c. dudū. el. j. s. e. et. j. eo. eccl̃ia. vbi de hoc ¶ Nō secꝺo ex isto tex. iuncto. c. quia ꝓpter s. eo. ꝙ indiffinita oratio eq̃pollet vniuersali. naz. c. qa ꝓpter. indiffinite dicit ꝙ is eligatur in quez ꝓsenserint omnes vel maior pars 7 sanior pars capituli. Iste vero tex. referendo mentē illius ꝓstitutōnis dicit ꝙ requiritur maior pars totius capit⁹li. 7 sic tñ est dicere indiffinite maior pars quantū vniuersaliter maior pars totius capituli. 7 de hoc an 7 qñ indiffinita eq̃polleat vniuersali in iure vide bonā glo. 7 tene menti in. c. vt circa eo. ti. li. vj. ¶ Nō tercio ibi nec plene. ꝙ collatio nūeri 7 zeli 7 meriti ɔz esse plena. nō. n. ſm Innocē. sufficit ꝙ functoria collatio vel semiplena studiose facta. Quaꝛ aūt sit fienda hec collatio. Inno. hic multū instat ℔ cōclude breuiter post cum. ꝙ aut nullum dubium oritur publicato scrutinio 7 sufficit collatō generalis. puta vt dicat tot numero ꝓsenserūt ī semproniū tot in caium. Item eligentes semproniū sunt digniores respectu dignitatis 7 meriti. 7 institutōne qꝛ sunt antiquiores canonici. Item sempꝛoni⁹ est magis idoneus respectu scientie etatis 7 sic de singulis. vñ satis est facere istam collationem generalem ex qua appareat maiorē et sanioꝛē partem ꝓsensisse in eligendū. Et vide de hac collatione qđ notat Spe. eo. ti. §. j. Si autem aliquod dubiū oꝛitur. puta quia dicit aliquos esse suspensos vel excōmunicatos et sic nō debere in numero ꝓputari. vel ꝙ aliq̃s erat absens vñ erat vocandus vel quid simile tūc debz fieri collatio magis stricta. Nam debet haberi tractat⁹ 7 discussio super dubio exoꝛto nō autem necessario recipiunt ꝓbatōnes per capitulum. nec est ferenda sententia quia capl̃m non debet esse iudex in causa ꝓpria. Et nota hoc verbum ex quo habes ꝙ si aliqđ dubium oritur inter maiorem partem capli 7 aliquos singulari ter de capitulo nō pōt capitulum esse iudex. ¶ nequis in sua causa ius sibi dicat. l. vnica. Nec puto valere cōstitutōnem capituli in ꝓtrarium ꝑ. l. pe. ff. de arbi. vbi dicitur ꝙ etiam ex ꝓsensu aduersarij non potest quis esse arbiter vel iudex in facto ꝓprio. 7 hoc ꝓcedit etiā si capitulum haberet alꝫs iurisditōnem in singulos sicut habet q̃q̃ er ꝓsuetudine. vt in. c. irrefragibili. §. excessus de offi. ordi. ꝓcedit. n. illa ꝓsuetudo quatenus capitulū iudicat singulos non tam̃ in facto ꝓprio. 7 ita intellige Inno. hic qui dubie loquit. vide etiā Inn. in. c. cū nobis. s. eo. vbi dixit capitulum nō habere iurisditionem in singulos vt possit in eos animaduertere si vocati nolunt ad capl̃m venire. idez dixit in. c. j. de ma. 7 obe. respectu antiq̃oris canonici qꝛ ex ꝓsuetudine hz ptātem cōgregandi capl̃m. set hec nō qꝛ faciunt ad multa. Fiet ergo ista discussio ꝑ capl̃m quo ad informandū animū capli 7 vt subsequatur canonica electio non aūt vt sententia ferat⁹ per capl̃m. vide in simili qđ no. Inn. in. c. venerabili. j. de cē. 7 facit. c. cū ꝑsone. de ꝓui. li. vj ¶ Nō quarto ex tex. tria q̃ sunt de ſbali forma electōnis. Primū est ꝙ electio fiat a maiori 7 sanioꝛi parte capli. Secundū vt p̃cedat plena collatio. 7 dicit hic Compo. ꝙ collatio solum exigit⁹ in forma scrutinij nō antez in forma ꝓmissi licet sit vtile vt etiā tūc fiat collatō ꝑ cōpromissarios qđ mihi satis placet. qꝛ. c. quia ꝓpter. i forma scrutinij exigit collationē. 7 vide qđ ibi dixi. Tercium est vt subsequatur post publicatōez scrutinij 7 collationē cōis electō. nō. n. sufficit singularis. i. ꝙ quilibet dicat eligo talem ꝛc. sed oportet ꝙ sequatur ꝓmunis 7 vnica. 7 hodie habetur forma in. c. sicut. j. eo. lib. vj. 7. c. cū ab vno. de re iudi. eo. li. vtputa ꝙ vnus noīe capituli eligat ꝓ verba singularis numeri. vt in iuribꝫ ꝓalleg. ¶ Nō ibi ne vel idez repeti. ꝙ iura detestantur supfluitatē. facit. c. sicut. de ꝓba. nō ẽm est vtendū supfluis remedijs. vt dicit tex. in. l. stipulatio. §. divus. ff. vt le. nocca. ¶ Nō. vj. ibi tot eēnt electōnes ꝛc. ꝙ ad multiplicationem cause sequit⁹ multiplicatio effect⁹ causati. 7 sensus litere est ꝙ publicato scrutinio in q̃ singuli ꝓsenserūt non debet de nouo q̃libet ꝑ se eligere. qꝛ aut idez repeteretur aut sequeretur ꝙ tot essent electōnes q̃t numero eligentes. Et ex hoc dicit Jo. an. ꝙ posset sustineri si in scrutinio q̃libet ex electoribꝫ dicat eligo ꝑ tex. ibi ne vel idem repeti. loquit⁹ enim de electōne singularīū. ergo vt dicatur repetitio oportet dicere vt in scrutinio direrūt. sed Hosti. aliter intelligit. Dixit enim ꝙ si electio singularis diceretur nominatio et nō electio sequeretur ꝙ idez repeteret⁹. si ꝛvo dicatur ꝙ sit electō sequeretur absurdum ꝙ tot eēnt electiones ꝛc. qꝛ quem admodū ꝓrim⁹ faceret electionē ita 7 sc̃ds ꝛc. Et iste in

tellectus plus mihi placet. vt dixi in. c. q; ꝑpter. s̄. e. vñ laudo illam ꝓcticā vt in scrutinio q̄s dicat eligo sed dz postea subseq̄ coīs electio. vt h̄ et in. di. c. q; ꝑpter. tñ si electores parū ignari. i. iuris ꝓfcij dicerēt eligo nō ꝓ hoc puto scrutiniū viciari ꝓ hoc dictū Jo. an. qđ est menti tenendum. ⁊ q; verba late debent intelligi vt res potius valeat q̄ pereat. vt in. c. abbate. de verbo. signi. ¶ Nota vlteri⁹ q̄ ex terminis naturalib⁹ vel dialetic⁊ pōt inferri ad decisionē cause sic hic fecit papa. ꝓ hoc facit gl. nō. j. di. ꝙ suetudo. q̄ dicit q̄ deficiente lege potest allegari rō naturalis. ⁊ ꝓ hoc facit. l. scire. ī. §. sufficit. ff. de excu. tu. ad idē. c. ij. req̄ris. in fi. de ap. ⁊ mens ſre est q̄ sic ex singularib⁹ ꝓpositōnib⁹ ꝛz veris non appareret ꝓpositio vniuersalis nisi exprimat ꝓ signum vniuersale. exemplū si dico titius currit ⁊c. nō apparet q̄ enumerando oēs homines mūdi currant nisi hoc exprimat ꝓ aliquod signū vniuersale. ⁊ pondera q; text. dicit nō apparet. nō em̄ dicit nō sequit. q; bene sequeret enūcrando oēs homines mūdi. ita in electōne licz quilibet singulariter dicat eligo talem nisi subsequat electō cōmunis noīe capituli nō apparet electio capitular⁊ ⁊ cōmunis. et ideo vt appareat cōis fuit statutū vt prestitis singularib⁹ ꝙsensib⁹ in scrutinio subsequat cōis electio modo p̄dicto. hoc tñ cōsistit magis in subtilitate q̄z in veritate. vñ Jnno. reddit aliā rōnem dicens hoc fuisse statutū: q; si sufficerent singulares ꝙsensus quilibz publicato scrutinio ꝓrumperet ad eligendū vt redderet se gratū electo ⁊ sic sepe p̄termitteret collatio ⁊ eligeretur malus. Hosti. tñ reddit aliā ratōnem dicēs q̄ cum spūssanct⁹ descendit sup congregatos in vnū ⁊ ꝙmunitas pareat vnitatē. singularitas xo diuisionē debet eē electio potius cōis q̄z singularis cū deberet fieri innocata spūssancti grā. vt in. c. sacrosancta. s̄. e. He ratōnes sunt oēs ꝙsuasiue. vñ ꝓma ratō tex. plus mihi placz. Et scias ꝑm Jnno. ⁊ bñ q̄ hec electio cōis nō requirit: nisi vbi est seruāda forma. c. q; ꝑpter. nā in alijs sufficiunt singulares ꝙsensus ꝙ capitulū in capitulo p̄stiti qđ nō. Et idē voluit glo. in. d. c. sic. j. eo. li. vj. Et nō ex dicto Jnno. q̄ ad hoc vt valeat actus gerendus nomine capli oportet q̄ explicet collegialr ⁊ in ipso collegio. Ad idē glo. no. in. l. sicut. ff. qđ cuiusq; vniuer. q̄ sing. dic q̄ licet oēs homines huius ciuitatis etiam eleuato vexillo aliqđ insultū fecerūt seu rumorē nō ꝓpter h̄ dici pōt q̄ ciuitas hoc fecit h̄ singuli de ciuitate. Ad h̄ enim vt tribuatur ciuitati oportet q̄ pr⁹ in ꝙcilio ltīme congregato hoc fuerit obtentū. qđ no. et facit qđ no. Cal. in. c. cū omēs. de ꝙsti. ⁊ Jo. an. in. c. j. de re. ec. non alie. in nouella. licz aliud ⁊ male ibi senserit in glo. sua. ¶ Nō ibi in canonicat⁹ possessione. q̄ sola possessio canonicatus tribuit facultatē dādi vocez in. c. lz alr nō appareat de ꝓprietate iuris canonicalis. vnde exēs in possessione canonicatus debet admitti vt ad tractatus capitulares tanq̄z canonicus. nec dz excludi licet ab aliq̄b⁹ negetur ius ꝓprietatis. q; nō dz ex facto ꝓuator⁹ sua possessione spoliari. facit. c. querelā. s̄. eo. ti. ⁊. c. ꝙsultatōnibus de iurepa. ¶ Itez nō q̄liter ꝓbet⁹ possessio canonicat⁹ ꝓbatur aūt ꝓbando exercitiū particulariū actuū ꝙpetentiū solis canonic⁊. vt nōnter h̄ ꝓbat. ⁊ ꝙcordat tex. in. c. dilecto. j. de p̄ben. ¶ Itē nō in xo. scds. q̄ ꝙsuetudo gnālis pōt allegari ad decisionē cause xtentis in loco particulari. ⁊ h̄ intelligo q̄n locus ꝑticularis nō habet spālem ꝙsuetudinē nec ius cōe exprisse disponit in illo casu. nā de iure cōi nō est exp̄ssum de q̄ loco debeāt vocari abñtes. vñ in hoc pōt recurri ad ꝙsuetudinē generalem ꝓuincie. vt est bonus tex. hic. ad idem. c. super eo. s̄. de cens. ¶ Ultimo nō ibi de ꝙsilio fratꝝ. q̄ papa causas electionū p̄lator⁹ decidit cū ꝙsilio cardinalium Vñ hodie ex ꝙmuni ꝙsuetudine ꝓuidet de p̄latur⁊ habito prius ꝙsilio cardinaliū. ⁊ facit qđ no. Jo. mo. in. c. super eo. j. de bere. li. vj. ¶ In glo. in xbo ꝛeli ibi maior pars censet que est iustior. hec glo. videt ꝙtra text. vbi papa nō solum ad ꝛelū sed etiā ad numerum habuit respectum. ꝙcurrere. n. debent illa duo copulatiue. s. maiorꝛitas respectu numeri⁊ sanctorꝛitas respectu ꝛeli. qđ tenuit Jo. an. s̄. eo. ꝙgregato. ⁊ sequit in. c. ecclesia. j. eo. ⁊ dixi in. c. quia ꝓpter. s̄. eo. ⁊ vide qđ dicā latius in. c. cum eccl̄ia. in glo. in verbo nec singularib⁹. ibi vel plures vel simul omnes. dic q̄ imo debet ꝓnunciari ꝓ vnū tm̄ ⁊ ꝓ verba singularis numeri sine fuerit ꝓcessus per viam scrutinij sive ꝓ viam ꝓpromissi. vt hodie ꝓbatur in. d. c. sicut. j. eo. li. vj. ⁊ in. c. cum ab vno. de re iudi. eo. li. nec ob. l. per fundum. de qua glo. in fi. opponit et non soluit. loquit⁊ em̄ in re spectante ad plures sup qua pñt singuli disponere singulariter ⁊ diuisim: nec est necesse vt ꝙueniant in vnuz. vt ꝓbatur in. d. l. ꝓ fundū tex. aūt ist⁊ ꝓcedit in ꝙpetentib⁹ pluribus vt vniuersis seu collegio. tūc. n. non valet dispositio nisi fiat collegialiter. ratio diuersitat⁊ est q; si res spectat ad collegiū nō pōt dici q̄ collegiū disposuerit nisi fuerit ꝙgregatū et collegialiter decreuerit cū collegiū sit quoddā co;p⁹ fictum repñtatum ꝓ singulos in vnū ꝙgregatos. ad h̄. l. mortuo. ff. de fideiuss. ⁊ ꝓ glo. in. di. l. sicut. ff. qđ cuiusq; vniuer. ⁊ plenius ꝓ bar. in. l. aut facta. ff. de penis. et tenet Jnno. hic ⁊. s̄. dixi. ¶ Ad vnū tñ notabile ⁊ singulare dictū aduerte q̄ etiaz in re spectante ad plures vt singulares debent singuli ī vnū ꝙuenire qñ dispositio maioris partis p̄iudicat minori parti. hāc theoricā notabilem posuit bar. in repeti. l. omnes ꝓpli. ff. de iusti. et iu. ꝓ qua facit tex. in. l. ⁊ suū heredē. als incipit maiorē. ff. de pactis. ⁊ est h̄ satis rōnabile q; forte minor ps presens posset adducere maiorē ptem in sua sententiā. ⁊ ꝓ hoc dictū als dixi ꝙtra theoricā doc. in. c. ij. de iurepa. q̄ plures patroni alicui⁹ ecclesie debent in actu electionis fiende de p̄ntando ꝙuenire in vnum cū maiori pars p̄iudicet minori parti. vt in. d. c. ij. ⁊ vide qđ ibi dixi. ß quia supra ꝙclusi q̄ per vnum nomine capituli seu maioris partis debet fieri electio queritur ꝓ quē deputabitur iste. Jo. dicit hic Jnno. q̄ ex ꝙsensu capituli exp̄sso vel tacito. nam siquis eligeret nomine capituli capitulo p̄nte ⁊ nō ꝙtradicente videt capl̄m ꝙsentire quia agit⁊ hoc casu de re meritoria ⁊ ꝙcupiscibili. vt. s. ecclie ꝓuideatur de pastore. sec⁹ si ageretur de re onerosa vt est seruitus vel ꝓcuratoris officiū m. naz tūc tacens habetur ꝓ ꝙtradicente. vt in. l. filiussa. §. initiū. ff. de ꝓcu. ⁊ in. l. qui vas. §. vtare. ff. de furtis cū si. ¶ Et nō ꝓpio hanc theoricā Jnno. q; quotidie allegat⁊ cum queritur an tacens debeat haberi ꝓ ꝙsentiente vel ꝙtradicente. Sed ego plen⁹ expediam hūc articulū in. c. nōne. de p̄sump. ⁊ dic vt ibi. Nunq̄d aūt capl̄m possit aliquē deputare aliquib⁹ reluctantib⁹. Jo. an. q̄ sic q; cū agitur de re necessaria standū est iudicio maioris ptis nisi minor ps opponeret aliqđ rōnabile. vt in. c. j. de his que fi. a ma. par. ca. glo. no. in. c. cuz omnes. de ꝙsti. ⁊ facit qđ dixi in. c. scriptū. s̄. e. ¶ In glo. in xbo nec p̄missi. ibi ß ipse hoc supplet ex officio suo. pondera bñ glo. videt enim sentire vnū dictū qđ alibi nō memini me legisse q̄ si aliquis fuit ꝙemptus in electōne licet ipse nō ꝓsequ⁊ ꝙemptū potest tñ iudex q̄ habet electionē ꝙfirmare ex officio suo allegare ꝙemptum illius ⁊ sic electionē tanq̄z iniustam retractare. Sed aduerte quia tex. videtur velle q̄ aduersarij referebant de hoc questionez. vt patet in ver. de quibus ⁊ sic non videtur q̄ ex officio suo papa hic suppleret. Preterea dico q̄ nec aduersarij nec iudex ex officio suo possit allegare ꝙemptum ex q̄ ille qui fuit contemptus tacet. q; cū hoc casu agatur de fauore priuato non autē publico non potest iudex supplere ex officio suo. vt nota. in. c. bone. de postu. p̄lato. ⁊ ꝓbatur in. l. iiij. in. §. hoc autem iudiciuz. ff. de dam. infec. nota. Jnno. in. c. ad nostrām. el. ij. de iureiurand. q̄ autem hoc concernat commodum priuatum ⁊ non

publicū ꝓbo ex eo q: ipse ꝑtemptus pōt ratificare electionē. vt in.c.q sicut. s. eo. qđ nō posset si verſaret ibi vtilitas publica. q: nō pōt q̄s renūciare iuri introducto in fauorem publicum. vt in. c. si diligētenti de fo. ꝓpe. ad ſ facit glo. nō. in. c. q sicut p̄al. que dicit q mortuo canonico ꝑtempto nō pōt amplius allegari ꝑtemptus ēt p̄ ſucceſſorem in canonicatu. Item quēadmodū cāo nicus poteſt a p̄ncipio nō inteſſe electioni. vt in. c. q: ꝓ pter. ꝛ in. c. cū dilectus. s. eo. ita pōt ex poſtfacto contemptum nō ꝓſequi ꝛ ſi ipſe nō curat nec iudex curare debz. q̄re ergo puto q ſolus ꝑtēptus pōt allegare contemptū ad effectuz vt retractaret electio. vñ nec iudex nec alq̄ de capſo illo tacente poterūt ꝑtemptum allegare. ꝛ videt ſ ſatis de mēte doc. ſ licz exp̄ſſe nō tangant Ad iſtū tex. ſentiūt doc. duos intellect⁹. prim⁹ q hic adverſarij ꝛ papa poterāt h̄ re reſpectū ad ꝑtēptuz iſtoꝝ quia eis ꝓputatis nō habebat electus maiorē p̄tem capituli. Ex hoc n. reſultabat nullitas electōnis. vt in. ca. eccl̄ia. s. e. ꝛ hic in p̄ncipio ꝛ exq̄ electō ē nulla nō poſſz ꝑtempt⁹ illam validare ꝓſentiēdo. ar. c. auditis. s. eo. et ſ lec. vī placere Inno. egi. Jo. an. licz hoſtiē. nolit admittē ꝑtemptos debere ꝓputari in nūero ſ habuerunt oīs bonū ſenſum. nam dictū Hoſti. dz intelligi q cōtempti debēt ꝓputari in nūero. ſ. ad augēdum nūerum eligentiū ſi poſtea ꝓſentiāt q: ꝓſenſus dz p̄stari i ſcrutinio ꝛ ex illis dz reſultare electō. vt in. c. q: ꝓpter. ꝛ dicam p⁹ glo. j. e. eccl̄ia. ſ dictū Inn. ꝛ ſequaciū, p̄cedit q quo ad hoc vt ꝓſideret an habuerit elect⁹ maiorē p̄tez totius capli debent ꝑtempti ꝓputari in nūero eoꝝ q̄ faciunt capl'm nō aūt in numero illoꝝ q̄ ꝓſenſerūt i electum. ꝛ tene ꝑpetuo hoc dictū menti: q: ſeruiet tibi nō ſolū in actu electōnis ſ in oīb actib collegialiter explicandis vt nō valeat quicq̄d faciet maior pars p̄ſentium ſi illa pars nō fuit maior pars habito reſpectu ad illos qui debebant vocari. Pone exemplū in vniuerſitate ſunt. xij. xj. ſe ꝓgregāt contēpto. xij. nō valebit q̄cq̄d fiet p ſex. q: ꝓputato abſēte nō repit diſpoſitō fctā a maiori p̄te totius capli. ꝛ p hoc facit qđ no. glo. ī cle. quod circa. j. eo. ti. Scđs intellectus q iō papa habuit reſpectū hic ad contemptū illoꝝ q: nō interuenit plena collatio numeri ad numerū. nō. n. fuit plene diſcuſſum vtrum ille canonicus q̄ fuit admiſſus cū ꝑteſtatōne deberet p̄ſtare ſuffragiū nec vtrū abſ̄ns deberet in numero computari. defect⁹ aūt collationis viciat electionem ipſo facto q: ē vnū de ſubſtantialib forme. vt in. c. cumana. s. e. ꝛ forma fuit introducta in fauorē publicum vñ papa nō ꝓpter ius p̄uatū ꝓtemptoꝝ ſ ꝓpter tranſgreſſionē iuris publici fecit mentiōez de iſtis duob canonicis ꝓtemptis ꝛ hūc intellectuz ſenſit hic hoſtien. ꝛ vterq̄ mihi placz. Jn glo. in ꝟbo poſſeſſionem. ibi etiā ſi ius in veritate nō h̄ret nō hanc glo. ꝛ cā intellige vt no. Inno. in. c. in l̄ris. ꝺ reſti. ſpo. ꝛ dixi in. c. cumana. s. e. Et in fi. glo. Inn. dat aliā ſolutionez ad. c. cumana. dicens q ibi fuit facta ꝑteſtatio q voꝝ illoꝝ clericoꝝ nō deberet valere niſi de iure deberēt intereſſe iō poſſeſſoub nō ꝓfuit exq̄ nō ꝓbarūt ſe h̄re ius ꝓpriet⁹ eligēdi. hic aūt fuit facta ꝑteſtatio q voꝝ iſtius nō deberet valē ſi de iure valē nō deberet. ſ exq̄ erat in poſſeſſione debebat de iure valē p id qđ. s. dixit glo. ſ ſol. nō placz Jo. an. q: etiā exp̄s in poſſeſſione canonicatus dz ꝺ iure intereſſe. ꝛ tn̄ illa ꝑteſtatio nocet ei q̄ nō hz niſi poſſeſſionez tm̄. vt in. ꝺ. c. cumana. Jo. an. dat aliam ſolutionem dicens q ibi clerici ꝓſenſerūt ꝑteſtatōni iō ſibi p̄iudicauerūt reſpectu poſſeſſiōis hic aūt iſte canonicus non conſenſit ꝛ nota iſtaz ſol'. ꝛ vide qđ latius dixi in. ꝺ. c. cumana.

In Aſſana. Nō valet electio pōtificis per laicos ꝛ canonicos facta etiaz ſi hoc hēat ꝓſuetudo et quotidie ſolet allegari ꝛ tria facit. primo ꝓhibet. ſcđo decretum ponit. tercio damnat ꝑiam ꝓſuetudinez. ſcđa ibi q̄ ſi. tercia ibi non obſtante. Nō ibi edicto ꝑpetuo. q edictū q̄cq̄ ponit ꝑ ſtatuto q̄cq̄ ꝛo ꝑ citatōne. vt ī. c. de illicita. xx. iij. q. ij. ꝛ ī. l. edictū. ꝛ i. l. ad pemptoriū. ff. de iudi. reperit etiā indictū. ꝛ dī indictū collecta q̄ ſolet imponi per p̄ncipē vel coītatez. vt. C. de indict⁹ in rubro ꝛ nigro ſu per indictū ꝛo ē collata extraordinaria. de q̄ dicenduz vt in. l. vnica. C. de ſupindic. Nō ſcđo q canonici n̄ pñt cōicare ius eligēdi laicis. ꝑ ſ. c. ij. j. de iudi. ꝛ quod ibi no. imo nec eps poſſet. vt no. glo. in. c. nobis. j. de iurepa. nec aliquis alius citra papam pōt laico ꝓmittere cauſas ſpūales ꝛ dare etiam ptātem excoīcandi. vt not. glo. in. §. verꝫ xxij. di. ꝛ ꝑ ſ ſolvit contrariū qđ forma ri poſſet de. c. hadrianus. ꝛ. c. in ſynodo. lxij. di. vbi papa cum ꝓcilio dedit ptātem impatori eligendi pontifices qđ tn̄ priuilegiū poſtea fuit reuocatū. vt in. §. verū. e. di. An aūt ex hac ꝓceſſione impator ſeu alius laicus trāſferat ius ſpūale ex ſua electōne. vide ꝑ Inno. in c. q ſicut in fi. p̄me colū. s. eo. Nō tercio q admiſſio laicoꝝ in electōne p̄lati reddit electionē ipſo facto nullam. vt hic eſt caſus nō. ꝛ menti tenendus. qđ intellige q̄n admittunt ad coeligendū. ſecus ſi admitterēt ꝓpter aliquam vtilitatem eccl̄ie ſm Compo. vt puta admittitur tabellio ad ſcribendum electionis proceſſum. Et no. hoc dictū de q̄ vide qđ plenius dixi in. c. q: ꝓpter. s. e. vel vocant laici vt defendant clericos electores cōtra ſciſmaticos vel alios iniuſte impedientes ipſos canonicos. lxij. di. in p̄incipio. Si aūt admittant ad coeligendum excoīcati nunq̄d electio ſit nulla. dic vt in. ca. fi. de ꝑcu. ꝛ no. s. e. illa. Quid aūt in alijs inhabilib nū quid ipſoꝝ admiſſio viciet electionem. dixi plene in ꝺ. c. fi. ꝛ vide qđ no. Jo. an. in regula qđ alicui in mercu. Nota ex fi. litere q etiam ꝓſuetudo nō pōt reddere laicos capaces iuris ſpūalis. ꝛ dic hoc p̄cedere etiam ſi eſſet tanti tempis de cui⁹ initio nō extaret memoria. vt no. Jo. an. in. c. ij. de preben. li. vj. dixi plene in. c. cauſam. de p̄ſcrip. Ultimo no. q p̄ava ꝓſuetudo amittit nomen ꝓſuetudinis ꝛ appellat corruptela. corrumpit. n. mores ſub velamine ꝓſuetudinis. naz aſſumitur ab impijs vt priuilegium. viij. di. mala. ꝛ xiij. di. de nicq̄. ꝛ ꝑ hoc facit quia conſuetudo vera eſt quoddam ius moribus introductum. vt. j. diſt. conſuetudo. ſed ex p̄auis actibus nō inducitur ius cum ius debeat eſſe honeſtum ꝛc. vt in. c. erit aūt. lex. iij. di. Quandoq̄ tam improprie etiā in malis inducit ꝓſuetudo nō aūt q debeat trahi ad ꝑñam ſed ex repetitis actibus videt homo aſſuefactus ad malum ꝛ deduxiſſe malum in cōſuetudinem. vt in. c. ita nos. xxv. q. ij. ꝛ in. l. iij. C. de epi. audi. An aūt electio indiſtincte ſit nulla ſi laici interſint electōni vide qđ dixi poſt Inno. in. c. cumana. s. e. naz ſi laici ꝑ violentiam ſe ingerunt que caderet in ꝓſtantē virū electio nō reddit nulla. valet. n. q̄tenus fit a clericis ꝛ eſt vtile tūc vt p clericos fiat p̄teſtatio vt ibi dixi. nā electio reddit nulla ex admiſſione laicoꝝ in odium admittentiū. nam alſ de iure electio nō dz valē q: fit noīne vniuerſitatis. vniuerſitas autem reſidet penes habiles. vt in. c. ꝓgregato. s. e. ꝛ in. c. fi. de ꝑcu. vbi valz electio habiliū ſi excoīcati fuerūt admiſſi ignorāter ſ odium ceſſat q̄n ꝑ violentiā ſe ingerūt ꝛ hec no. Jn glo. j. in fi. de hoc an ꝛ q̄n vtile viciet ꝑ inutile dic vt no. gl. in regl'a vtile li. vj. Et ad māz nr̄az vide qđ dixi ī. ꝺ. c. fi. de ꝑcura. ꝛ in. c. cū ſup abbatia. de offi. delega. Jn glo. fi. ibi nulla temp⁹ longinq̄tate defendit. nō bn̄ ſ dictū glo. q ꝓſuetudo ꝓtra eccleſiaſticam libertatē eſt imp̄reſcriptibilis. ꝛ facit iſta glo. q ꝓſuetudo non poſſit introduci vt clerici ſoluant collectam etiā de bonis p̄monialibus. q: ſ eſt ꝛ eccleſiaſticam libertatem. vt in. c. non minus. ꝛ. c. aduerſus. de immu. eccl. Et an laici imponentes collectas ſint excoīcati dic vt le. ꝛ no. in c. nō min⁹. ꝛ vide qđ ibi plene dico qđ tetigi ī. c. fi. ꝺ vi.

7 ho.cle.vbi est tex.apert⁹ q etiã de pãimonialiby nõ te nent clerici soluere gabellas forti⁹ nec collectã. dic etiam q ẽt ista ꝓsuetudo non valebat :quia non poterat reddere laicos capaces iuris spiritualis. vt in.d.c.causam.de prescrip.

Ecclesia vra. Non sufficit ad confirmationẽ electõnis q sit facta a maiori parte capituli nisi etiã illa ps sit sanior. vel ad idez sic. Non sufficit ad validitatẽ electõnis q sit a maiori parte capituli sed req̃ritur q illa sit sanior. 7 est casus notabilis 7 semper mẽti tenendus. Diuidit. nã ꝑ pot̃ duplex electio. sc̃do allegatõ ꝑ vno electoꝛ ibi tãdẽ. tercio. ꝑ alio ibi ps ẋo. quarto diffinitõ ibi nos. No. ꝑmo q capitulũ põt etiã vno a bsẽte p̃figẽ diẽ electõi celebrãde restrigẽdo terminũ iuris. nam de iure collegiũ bz tres menses ad eligẽdum vt in.c.ne ꝑ defectu. s̃.e. capl'm autez põt restrigẽ hũc terminũ 7 aliũ breuiorẽ statuẽ vt hic .an autem ß possit facere inuita minori parte vide qd̃ dixi post docto. in.c.cum nobis. s̃.e. Sc̃do nõ ibi p̃sbiterꝰ cardinalem canonicũ vestruz. q p̃sbyter cardinalis potest esse canonicus eccl'ie cathedralis. 7 in hoc tene menti istum ter. q. nescio alibi. 7 dixit hic Jo.an. q loquit̃ tex. ſm ꝓsuetudinẽ p̃sbyteroꝝ 7 diaconoꝝ cardinaliũ qui retinent priora beneficia. facit qd̃ in simili nõ. in.c.iurat⁹. xciij.dis. q̃si sentiat q de nouo nõ possit acq̃rere canonicatũ aperte tñ hoc nõ dicit. In hoc tñ dicerem sic q aut ꝓmotus in cardinalem habebat pri⁹ bñficiũ curatuz vl' aliã dignitatẽ inferiorẽ seu officiũ 7 vacat ipso facto q assumitur in cadinalẽ p.c. de multa. j. de p̃bẽd. naz cardinalatus ẽ dignitas seu officiũ maximũ. g̃ per adeptionẽ ipius debẽt vacare bñficia curata ꝑus adepta vl' dignitates seu ꝓsonatus inferiores. Ad idez qd̃ babetur in extrauaganti execrabilis in. §. q ẋo. aut habebat bñficia minora. vt puta canonicatũ 7 illa nõ vacant p adeptionẽ cardinalatus etiã si exigerẽt residentiã iuxta ea q̃ dixi in.c.fi. de cle.nõ resi. 7 i. di.c. de mlta. 7 ß intelligo de p̃sbytero vl' diacono cardinali. nã episcopus cardinalis ratõne ep̃atus p̃dit ipso facto omia priora beneficia sicut statuit̃ in simplici ep̃o. vt in.c.cũ in cunctis. in. §. cum ẋo. s̃.e. aut querit̃ nunquid promotus in cardinalem possit de nouo acq̃rere bñficia i titulũ. 7 puto q nõ si sunt curata. ar. in.d.c. de multa. 7 in.c. q nõnulli. 7 in.c. relatũ. 7.c. ad hec. de cle. non resi. Idem si essent minora bñficia exigerẽt tñ residẽtiã. q̃a nõ debent ꝓferri bñficia ei q̃ residere nõ põt. vt in iuribus ꝓprie allegatis. ß bñficia minora residentiã nõ requirentia poterit p̃sbyter vel diaconus cardinalis acquirere mero iure inspecta generali cõsuetudine. de q̃ in.d.c. dudum. ij. s̃.e. q nil repugnat sicut habens dignitatem inferiorem poterit acq̃rere talia bñficia minora. vt no. in.c.j. de ꝓsue.li.vj. et in.c. gratia. de rescri. e.li. 7.c. officij. j. de testa. vbi glo. ß ep̃s cardinalis acq̃rere nõ põt sicut nec alius simplex ep̃s. nam si p̃dit priora bñficia. vt in.di .c.cum in cũctis. fortius nõ põt de nouo acquirere: q turpius ejicit̃ q̃s nõ admittitur bospes. vt in.c. quemadmodum. de iureiur. hoc intellige nisi acq̃sitõ admittat̃ ex causa ratõnabili iuxta ea q̃ dixi post docto. in.c.cum nostris. j. de ꝓcef. p̃ben. vbi bo. tex. facit quod legit̃ 7 nõ.c.cũ in eccl'ia. de p̃bẽ. li.vj. 7 ß notabis. Nota tercio q maior pars numero p̃sumitur sanior. p̃sumitur. n. in dubio ꝑ numero. ar.c. prudentiam. j. de offi. deleg. 7 in.c. quib. xx. dis. 7 concor.c. dudum. el. j. s̃.eo. hec tñ p̃sumptio admittit ꝓbationẽ in ꝓtrarium vt hic ꝓbatur. Nota quarto ibi ad ecclesiaz supradictã. q scientia requiritur in prelato ſm qualitatem eccl'esie. nõ ergo in omnib eccl'esijs requiritur vniformis scientia. nam si populus vni subiect⁹ est maximus requiritur maior scientia vel si ibi sunt hereticj. facit. c. in causis. s̃.eo. 7 qd̃ ibi no. et tene menti ista duo iura ad hoc. Nota q̃nto ibi habito respectu ad ꝑsonam electi ꝛc. q zelus melior ꝓsumitur habito respectu ad idoneitatez electi. eligentes. n. ꝓsumuntur meliori zelo ducti. Nota sexto q nõ omia ꝓtenta in c. quia ꝓpter. sunt de forma substãtiali electionis. nam quedam sunt ibi de iusticia. quedam de forma substantiali. vnde q fiat electio vocatis oĩibꝫ vocandis est de iusticia nõ aũt de forma substali. 7 q̃ sunt de forma substantiali ibi dixi. Et ex ß 7 ex text. singlr nõ q clausula in fine posita nõ semp ꝓcernit oĩa ꝑcedentia. nam in c. q ꝓpter. in fi. ponit̃ illa clausula vicz electio aliter facta nõ teneat 7 tñ nõ cõcernit omnia ꝑcedentia. vt est hic tex. nõ. quia si ꝓcerneret omnia sequeret̃ multoruz iuriũ correctio. Et ex ß nota singlariter q clausula in fine posita nõ debet referri ad omnia ꝑcedentia q̃ ex tali relatione sequeretur absurdum vel aliud inconueniens seu iuriũ correctio. debz. n. esse vniformis rõ oĩbꝫ ꝑcedentibꝫ ad hoc vt clausula sequens referat̃ ad omnia. secus si põt reddi diuersitatis rõ inter ꝑcedentia. Ad hoc vide qd̃ no. bar. in.l. pretor. la. ij. ff. vi bo. rap. 7 in.l. talis scriptura. ff. de leg. j. et qd̃ plene dixi in.c. ij. requiris. de appel. 7 tene in hoc semp menti tex. istũ: q nescio sibi similem in toto corpe iuris canonici. Itẽ ex hoc 7 ex tex. nõ q ꝓ euitanda iuriũ correctõne debz fieri stricta interpretatio. ꝓ hoc qd̃ nõ. in.c. cũ expediat j. eo. li. vj. 7 vide bar. in extrauag. ad reprimendũ in ẋbo nõ obstãtibꝫ ꝑuilegijs. vbi ponit q̃dã ẋba pulchra in materia ꝓ euitãda iuriũ correctõne. Nõ ibi excogitatum est multis vigilijs. q snia exigit vigilias repellit aũt somnolẽtos. Hinc tulli⁹ in ꝓlogo rhetorice. statui q̃dez sp neminẽ sapientie 7 eloq̃ntie laudẽ sine maximo sudore ac labore ꝓsequi posse. Nõ in ẋbo nos igit̃. q nõ solũ in electõne ß etiaz in alijs dispositõnibꝫ fiendis ꝑ capitulum non sufficit maior pars nisi illa sit sanior requirunt̃ ergo ista duo copulatiue. non g̃ sufficit maioritas numeri sine sanioritate. vt est hic textus nota. quẽ ad hoc semp tene menti. nunq̃d aũt sufficiat sanioritas sine maioritate respectu numeri. sunt opi. 7 dic vt lati⁹ dicã cũ glo. fi. An aũt p̃dicta habeant locum in vniuersitate seculari vt maior ps nõ ꝓsistat in solo nũero ß in dignitate 7 aũcte 7 merito ꝓsonar. dic q sic. nõ. bar. post glo. in.l. pomponi⁹. als incipit si vni ff. de re iudi. qd̃ tene mẽti. 7 addit ibi nõbile ẋbũ dicẽs p̃dicta ꝑcedere in bis q̃ fiũt ꝑ plẽs vt collegiũ. si aũt ꝑ plures tanq̃ singulares tũc ꝓsideratur numerus. arg. in.l. si duo ex tribꝫ. et in.l. inter pares. ff. de re iudi. facit qd̃ no. ꝑ glo. in.c. fi. de re iudi. 7 qd̃ no. Hostiẽ. in.c. cuz m vteri. s̃.e. 7 qd̃ ibi dixi. 7 in.c. cũ dilecti. e. ti. Et ex p̃dict̃ infert̃ ad vnũ ad qd̃ coiter nõ aduertit̃ q ĩ disponẽdis ꝑ vniuersitatẽ seu capl'm nõ debẽt dari voces ꝑ lupinos q tũc nõ põt apparere q̃ pars sit sanior: ß solũque maior respectu numeri 7 tñ maioritas sine sanioritate nihil valet vt hic 7 in iuribꝫ supra alle. 7 vt inquit plinius in quadã ep̃la nõ debẽt solũ nũerari ps̃one sed ponderari snie. ml. n. ẽjta ineq̃le q̃ vbi impar est prudentia sit par ius. q̃si dicat sic 7 boies differũt in prudentia. q. vt dicit Licero. multi boies 7 pauci homies multi nomine 7 pauci re. 7 facit. xl. di. multi. ita debz eẽ dria in auctoritate vocũ vt magis põderet vor prudẽtis q̃ insipient̃ seu paz sapient̃. 7 ß diligẽter no. In glo. j. ibi vel dic. hec ꝓtenla vsq̃ ad finez fuit addita a tpe Jnno. 7 ꝓsimilẽ additõnez fecit in glo. seq. 7 ex bis duabꝫ glo. no. q licet canonic⁹ vocatus noluerit interesse p̃fixioni termini nõ ꝓpter hoc vt renũciare iuri eligendi cũ ista sint diuersa. vñ terminus p̃fixus in capl'o debz sibi denũciari 7 req̃ri vt ꝓpareat in termio ad eligẽdum ꝓria tñ opi. vt nõ sit amplius requirend⁹ tenuert Ain. 7 phi. ꝓ ea q̃ dicunt̃ in istis duabus glo. in punc. ß Jnn. Jo. an. 7 coiter alij seãntes tenẽt pot̃ ptẽ. ꝑ q̃ optie fac̃ qd̃ no. gl. i. c. cũ q. d̃ do. 7 ꝓtu. li. vj. q̃ ꝓcludit

q̄ lz q̄s fuit ꝓtumax in vno articło cause nihilo min ue
dz citari ad ea q̄ postea occurrūt exq̄ citatio fuit spāl
ad certū actū. ꝛ facit qđ no. Jnno. in. c. ꝓsuluit. de offi.
dele. Et vide qđ dixi in. c. fi. de dila. hāc tñ ꝯclusionez
glo. limitant bī Jnno. Jo. an. ꝛ coīter alij. Et q̄ victis
sic distingue cū querit an non ꝓparens in termino ele-
ctionis celebrāde p̄fixo debeat vocari. q̄ aut abñs int̄
fuit p̄fixioni termini ꝛ nō dz amplius vocari. Impute-
tur. n. sibi si nō ꝓparet. nā vī nolle interesse. ad bī. c. cū
dilecti. ꝛ. c. cum inter vniuersas. ꝛ in. c. in causis. s. eod̄.
aut nō interfuit p̄fixioni termini. ꝛ tūc aut fuit vocat⁹
ad terminū p̄figendū aut nō. primo casu aut sciuit p̄fi-
xionē termini ꝛ nō dz amplius vocari. q: exq̄ est certus
nō dz ampli⁹ certiorari. vt in regła cū q̄ cert⁹ de re. iur.
li. vj. ꝛ in. l. j. ff. de act. emp. aut ignauit p̄fixionē termini
ꝛ sic incidit ignorantiā ex sua malicia. puta q: absenta-
uit se vt nō ꝓueniret ad noticiā suā ꝛ nō dz ampli⁹ req̄
ri q: haberi dz pro citato. vt in. c. qm̄. §. porro. j. vt lit.
nō ꝓtes. ꝛ facit qđ no. Jnno. in. c. ad petitōez. de accu.
sec⁹ si ex alia malicia occultauit se. nā exq̄ nō fecit cā ele
ctōis debz req̄ri ar. in. l. fulcinius. in. §. quid sit latitare.
ff. ex qui. cau. in pos. ea. Ꝯtio casu p̄ncipali q̄ñ non
fuit vocat⁹ ad terminū p̄figendū dicūt coīter q̄ voca-
ri dz ad electōez q̄tumcūq; sciuerit p̄fixionē termini
p hoc facit ꝑm do. an. q̄ ista intimatio fit nō solum ad
bñdam noticiā sed requirit a iure ꝓ iusticia. alleg. c. q:
ꝓpter. s. c. qđ. c. nihil ad hoc facit. Et credo q̄ hāc rati
onem posuit do. an. vt tolleret motiuum ꝓximum qđ for
mari potuisset de cōi theorica Bar. in. l. emptor. C. de
euic. ꝛ in. l. denūciasse. ff. de adul. ꝛ alioꝝ doc. in. c. fi. j. de
emp. ꝛ ven. nam coīter dī q̄ vbi nunciatio requirit so-
lum ad scientiā facti bñdam nō est opus q̄ scienti fiat
nunciatio: sed hz locū illa regula cuz qui certus est. sed
vbi intimatō req̄rit ad aliū effectū q̄ simplicis scientie
tūc dz fieri etiā scienti. exemplū in ea intimatōne q̄ de-
bet fieri venditori vt veniat ad defendendū emptorem
in lite sibi mota sup re empta. naz illa requirit vt nō so
lum venditor sciat litē motā ß vt veniat ad defendēdū
ip̄m emptorem. ꝛ ideo etiā venditori sciēti dz fieri inti-
matio ad ß vt ꝓpetat regressus de euictōne ꝯ emptorē
ß ego nō video q̄n ꝓ opi. do. an. violet ß theorica. naz
intimatio termini fit canonic⁹ absentib⁹ solū vt habeāt
noticiam termini. c. q: ꝓpter. qđ ipse allegat potius p̄
bat ꝓtrarium cū ibi dicat q̄ electio dz fieri p̄ntib⁹ om
nib⁹ q̄ volūt interesse. ß exq̄ iste sciuit terminū ꝛ nō com
paruit in eo vī nolle interesse electōni ꝛ videt in ß iuri
suo renunciare qđ pōt vt ibi no. Fateor tñ q̄ ante ele-
ctionē potuisset iste instare apud superiorē vt p̄fixio
termini facta eo nō vocato retractaret. ar. in. c. q̄ sicut
s. e. ꝛ in. l. itez si vn⁹. in fi. ff. de arbi. ꝛ in. c. ij. e. ti. li. vj. et
sic istud vltimū dictū doc. mihi nō placet. Jn glo. in
ẋbo sufficient⁹ in fi. Et rñde ad hāc so. put rñdet ī p̄-
cedenti glo. vicz q̄ isti defectus scīe ꝛ etat⁹ obiecti con
tra illū canonicū electū nō fuerīt ꝓbati vt clare colligit
ex fi. c. vbi papa dicit se cassasse illā electōez nō vicio p̄
sone. Jn glo. in verbo adijcere ibi non credo q̄ vor
sit ꝓputanda. Nō glo. vult. n. q̄ ꝓtemptus in electiōe
ꝓsentiēdo postmodū nō auget ꝓpter hoc numerū eli-
gentū. ꝛ clari⁹ ß tenet gl. seqns quā signabis ꝛ tenebis
menti q: quotidie allegat. Bof. tñ tenuit ꝯtrū p regu-
lam ratihabitio. de re. iur. li. vj. q̄si dicat q̄ iste ꝓsensus
nūc p̄stit⁹ trahit retro ꝛ pinde hī dz ac si p̄stit⁹ fuisset
in scrutinio. sed Jnno. Jo. an. ꝛ coīter alij sequentes se
quunt opi. glo. nā ꝑm opi. ꝯtiam posset electio dependere
ex ꝓsensibus post scrutiniū p̄stitis. cui⁹ ꝯtrū innu-
it tex. in. c. q: ꝓpter. s. eo. vbi dī q̄ publicato scrutinio
is dz eligi in quē ꝓsenserūt oēs vel maior ꝛ sanior ps
oportet q̄ ad validitatē electōis q̄ electus hūerit ī scru
tinio maiorē ꝛ sanioꝝ ptem. vñ si nō habuit tūc maio
rem ptem electio fuit ipso iure nulla. vt in. c. ecclesia. s.
eo. ꝛ ex quo est nulla nō pōt validari ex ꝓsensib⁹ postea
p̄stitis. vt in. c. audit⁹. ꝛ qđ ibi dixi. s. eo. Nec ob. moti-
uum Bof. quia cap̄lm nō eligit nomine istius ꝓtempti
ergo nō hz locum ratihabitio. vt in regula ratuz q̄s. d̄
re. iur. in. vj. p̄terea esto q̄ eligissent etiaz noīe ꝓtempti
nō tamen videt q̄ ß casu hēat locuz ratihabitio. quia
obstante publicatōne scrutinij nō pōt fieri retroactus
ad hoc qđ no. bar. in. l. siis. qui ꝑ emptore. ff. de vsuca.
Ad quid q̄ valet ꝓsensus istius ꝓtempti superueniens
dic q̄ quo ad ß vt electio alꝫ valida n̄ casset. naz debe
ret cassari eo ꝓsequente ꝓtemptū. vt in. c. q̄ sicut. s. eo.
Sed circa hoc cadit ß alia notabilis qō. pone q̄ ex eo-
dem scrutinio facte sunt due electōnes in discordia vt
ꝓtingit ß dubitat nunqđ ꝓtemptus possit vnā electio
nem approbare ꝛ alteram impugnare rōne ꝓtemptus.
glo. bic in ẋbo ꝛ quia ꝓsensit. tacite sensit ista q̄ōnem
et tenet q̄ nō. q: exq̄ ꝓsensit vni electōi nō pōt aliam
approbare. ꝛ hāc opi. tenuit Boatinus. sed Jo. an. hic
refert ꝓnā fuisse bononie disputādo determinatū per
quēdā dñm stephanū. ꝛ adducebat multas auctes di-
uine scripture ex identitate rōnis. ꝛ p̄sertim allegabat
exemplū de iacob ꝛ esau q̄ cū essent duo fratres gemi-
ni vn⁹ scilicz iacob fuit gratus alter nō. ꝛ hāc opi. seq̄-
tur ß do. an. dicens q̄ cum iste fuerit ꝓtemptus a toto
capło ꝛ a singularib⁹ de capło pōt remittere iniuriā re
spectu aliquoꝝ qui fecerūt vnā electionē ꝛ respectu ali
orum ꝓsequi ꝓtemptū. sed do. meus do. Lar. dicit pos
se sustineri ꝓtrariā opi. q: ex quo iste electōnes ꝓcesse-
runt ex eodem scrutinio in q̄ iste fuit ꝓtemptus nō po-
test eundē scrutinium p̄ pte approbare ꝛ p̄ pte impu-
gnare. ar. in. c. cum olim. j. de censi. ꝛ p̄fecto ß fuit bōa
ꝓsideratio. Alia opi. q̄ ꝯ defendēdo posset dici q̄ iste
fuit ꝓtemptus nō solum in scrutinio sed in electōne. et
scrutiniū ꝛ electio sunt partes separate vt dicam in. c.
sequi. vnde neutra pars debebat ꝓcedere ad electōez
eo nō vocato. ergo habet ius ꝓsequēdi ꝯ vtranq̄ ele-
ctionem que cum sint diuerse pōt vna approbari ꝛ alia
impugnari. Ad hoc adducꝫ bo. tex. in ar. in. c. vt q̄s do
as. j. c. vbi electus ex duab⁹ electōnib⁹ tenet vnam ap-
p̄bare. Et p̄ hac opi. facit ēt ista litera. naz si ps q̄ eli-
git illū canonicum remensem ꝑpendisset q̄ ille cōtem-
ptus nō potuisset alterā impugnare nō allegasset ꝓtē-
ptum ꝯ illā electionē. Item facit allegatio in ẋ. denicq̄
ꝑm vnū intellectū. Jn glo. in verbo denicq̄. aduerte
glo. ista vult q̄ in ẋbo denicq̄. ponit allegatio p̄ ma-
gistro. b. cardinali. ꝛ facit hec allegatō ß mō. q: canoni
cus electus dicebat electionē cardinalis esse nullā ꝓp̄
ꝓtemptū istius canonici. ꝛ allegabat. c. q: ꝓp̄. s. e. nec
ob. ꝑm tñ q̄ etiā in sua electōne fuit ꝓtempt⁹. q: illud
vicium erat purgatū rōne ꝓsensus postea p̄stiti. sed ele-
ctionez cardinalis non approbauit. sed p̄ isto mgr̄o. b.
cardinali rñdet vt hī in ẋ. denicq̄. ꝛ in ẋ. p̄cedenti. vi-
delicet q̄ iste nō fuerat ꝓtempt⁹ ß potius ipse ꝓtēpse-
rat cap̄lm cū primo vocatus noluisset accedere. Item
p̄supposito q̄ fuisset ꝓtempt⁹ tñ sola rō ꝓtempt⁹ñ red
dit electōez nullā p ea q̄ hñtur in ẋ. denicq̄. ꝛ iste intel-
lectus ē sat⁷ bonus in se. Alij ẋbo dicūt q̄ ibi ponit alle-
gatio p̄ illo canonico remensi dicentes q̄ cardinalis ñ
curabat q̄ sua electio ꝓfirmaret sed vtraq̄ ꝓnuncia-
retur nulla dicendo q̄ exq̄ altera pars fatebat canoni
cum illum fuisse ꝓtemptū erat vtraq̄ electio nulla. q̄a
c. q: ꝓp̄. dicit electōez nō valere ꝯ formā illius. c. attē
tatam. ß p̄ illo canonico allegabat q̄ cā ꝓtempt⁹ non
reddit electionē nullā sed dat cām cassandi ꝓtēpto p̄-
sequente ꝓtemptū. sed cū ille canonicus ꝓsensisset ele-
ctōni illius remensis nō debebat sua electio ꝓpter ß re-
tractari. ꝛ iste intellectus etiā ē in se bon⁹. Alij etiā di-
cunt q̄ illa sunt ẋba pape ꝛ sic q̄ ponūt ius qđ sat⁷ p̄t
sustineri. tñ bosti. dicit q̄ ex ẋ. nos igit. q̄ postea seq̄-
tur apparet q̄ illa nō sunt ẋba pape ß alterius partiz

quilibet tñ intellectus est in se vr̃. ¶ Jn glo. fi. nō bñ istā glo. ꝛ dic latius q̄ ad p̀mā partē ꝙ ad validitatem electionis ꝛ aliox gerendox per collegiū debet considerari nō solū maior pars respectu numeri ꝫ etiā sanioritas. qz debz electio fieri ꝛ alia disponēda p̄ collegiū a maiori ꝛ sanioripte vt h̄ in fi. dicit ꝛ in. c. j. de his q̄ fi. a ma. par. ca. ¶ Sanioritas aūt ꝓsistit ī auctoritate in zelo ꝛ merito. auctoritas. n. considerat in dignitatibus eligentiū ꝛ in ꝓuectiori etate ꝛ in antiq̄ori istitutiōe ꝛ in maioribus ordinibus. vt ꝓbat hic iuncto. c. dudum el. j. ꝛ in. c. ī genesi. s̄. e. ꝓcellētes aut in p̄dictis habent voces ponderosas. zelus x̄o ꝓsistit ī aio q̄. s. intentiōe elegerūt an ꝓpter ꝓsanguinitatē ꝛ amiciciā aut ex corruptela seu precibus vel ex merito vite ipsius electi. vt ꝓbat h̄ in tex. in x̄bo habito presertiz. ꝛ cum zelus ꝓsistit in animo oportet ꝓbari p̄ ꝓiecturas qz animus alr vere ꝓbari non p̄ōt. vt in. c. ij. de renū. li. vj. ꝛ in. l. dolū C. de dolo cū si. dixit tñ Jnn. in. c. dudum pal. q̄ nō est multū curandū an meliori zelo aliq̄ elegerint dūmō nō fuerint ducti malo zelo. dicit eciā q̄ sanioritas ista non solum ꝓsistit in zelo ꝫ etiā in facto ꝛ operatione. nā ps que eligit meliorē videt sanior ex ipsa opatione. meritum x̄o ꝓprie ꝓcernit ipsos electos ꝛ ꝓsistit ī moribꝫ ꝛ vita ꝛ aliꝭ que habent in. c. cū in cūctis. s̄. eo. pōt etiā ꝓcernē ipsos eligentes vt honestiores dicant maioris meriti. ꝛ sic eorū voces ex hoc reddātur piguiores. ꝛ de istis vide pleni⁹ per Jnn. in. d. c. dudum. vbi inter cetera dicit q̄ non potest de istis dari certa doctrina an ꝛ q̄ñ prevaleāt vel alterū eoꝝ. ꝫ hoc est relinquēdū iudicantis arbitrio. p̄nt enim aliqua tractari ad iudicis animum informandum q̄ x̄ba nō. ¶ Sed nūc subsequēt querit q̄d si numerus est ꝓ vna parte auctoritas x̄o ꝛ meritū ꝓ alia parte vterq̄ tñ electus est idoneus. dicit ista glo. ī scḋa parte q̄ auctoritas et meritū p̄ferūt numero. ꝛ sic ꝓcludit q̄ pars sanior lz mīor numero habz prevalere. ꝛ ad hoc adducit istū ter. q̄si sentiat q̄ electō cardinalis que fuit hic facta a sanioripte ꝛ minori respectu numeri fuerit hic ꝓfirmata cū solū fiat hic mentio ꝺ cassatione alterius electōis q̄ fuit facta a maiori p̄te. sufficit ergo sola sanioritas ad validitatē actuū ꝫm glo. ꝛ hāc ptem firmat hic Cōpo. dicēs q̄ papa sibi respondit q̄ electio cardinalis fuisset ꝓfirmata si voluisset ꝓpter ep̄atum dimittere cardinalatū. ꝛ credo q̄ allegat papā. s̄. Jnno. ꝓmentatorē q̄ tenuit istā opi. in. c. scriptū. s̄. e. ꝛ sensit in. c. q̄ ꝓpter. exponendo illā copulatiuā ꝛ p̄. i. dum ter. dicit ibi q̄ electio ꝺz fieri de eo ī quem ꝓsenserit maior ꝛ sanior ps. ꝛ sic ꝓsensus. i. sanior pars ꝛ posset ad h̄ allegari gl. ī. l. vbi absunt. ff. de tu. ꝛ cu. da. ab his. ꝛ in. d. l. pōpo. ff. de re iudi. alꝭ incipit si vni. ꝛ qꝺ ibi no. bar. vbi no. q̄ maioritas ꝓsistit in nūero vel dignitate. ꝫ Pe. ꝛ Ab. Jo. an. Egi. ꝛ Hosti. tenent hic ꝓtrariam opi. dicentes q̄ cū ista duo requirātur copulatiue nō sufficit alterū. nam tota copulatiua redditur falsa ex falsitate vni⁹ partis. vt no. in. c. j. ꝛ in c. inter ceteras. de rescrip. Et ideo ꝓcludit hosti. q̄ si ex eodem scrutinio fierent due electōnes. vna a maiori pte respectu numeri alia a sanioripte q̄ neutra electio ꝓfirmabitur. prima nō q̄ nō est facta a sanioripte vt hic. nec scḋa quia non est facta a maiori parte. ad hoc. c. ecclesia. ꝛ. c. in genesi. s̄. eo. ꝛ cum hac opi. transeūt h̄ cōmuniter moderniores ꝛ hanc opi. fui secutus quia cuꝝ nullibi cauetur ꝓtrarium ꝛ iura in hac materia req̄rāt illa duo copulatiue non debet fieri imꝓpriatio p̄sertim q̄ tex. iuris ciuilis coīter fundant se super numero vt patet in. l. q̄ maior. ff. ad muni. ꝛ. l. nominationū. C. de decu. li. x. ꝛ in. l. nulli. et in. l. plane. ff. qꝺ cuiusq̄ vni. ꝛ facit qꝺ ipse Bar. no. in. l. omnes populi. ff. de iusti. ꝛ iure. multum facit dictum. c. ecclesia. vbi papa illā electionem retractauit quia non fuit facta a maiori parte totius capituli. nec curauit discutere de sanioritate. q̄ si illa non suffeciſſet per se sine maioritate respectu numeri. Et idem dic vbi vna electio fieret a maiori parte de indigno ignoranter alia a minori p̄te de idoneo. nā vtraq̄ ꝺz cassari vt dixi post Jo. an. s̄. eo. ꝓgregato. lz Jnno. ꝛ hosti. ubi ꝓtra. solum q̄ ergo valz electio facta a minori p̄te in casu. c. scriptū. s̄. e. ꝛ q̄ñ ius maioris p̄tis est devolutū ratione delicti ad minorē ptem. vt in. d. c. ꝓgregato. Et q̄m q̄ñq̄ sanioritas nō multū excedit et numerus nōnunq̄ multū excedit distingue in hac materia post Jo. an. sic cum querit sic que electio p̄ualeat an facta a maiori parte respectu numeri an a minori ꝛ sanioripte. q̄ñ aūt numerus in multū excedit ꝛ tunc numerus prefertur auctoritati ꝛ merito ac etiā zelo. tex. ē bodie no. in. c. si q̄n. j. e. li. vj. vbi dicit q̄ si vna electio est facta a maiori parte duplo q̄ non ꝺz admitti oppositio ab alia parte que habeat extenuare vota duaruꝝ ptium respectu zeli meriti vel auctis. aut numerus non multū excedit. ꝛ tūc si auctoritas ꝛ meritū alteri⁹ partis nō multū excedunt ꝺz ꝓferri numerus. qz de illo modico excessu non est curandū vt ex hoc numerus confundatur. ar. in. c. ꝛ si questōnes. de simo. ꝛ tene menti h̄ dictum Jo. an. qz nō ꝓbatur aperto iure tñ quia equuꝝ ꝓmuniter approbat. aut meritū ꝛ auctoritas in multū excedunt. numerus autez excedit in modico vt p̄dixi ꝛ tunc electio maioris partis nō debet ꝓfirmari quia illa pars nō est sanior vt ꝓbat nō. h̄ in fi. ꝺz dubiū est nū quid debeat ꝓfirmari electio sanioris p̄tis. nam docto. diuiserunt se vt patet ex ꝓxime dictis. ꝫ opi. coīor ꝛ mihi verior videt q̄ nulla debeat ꝓfirmari ratiōnib predictis. quia nō est facta a maiori ꝛ sanioripte. si autem oīa sint bincinde paria dic q̄ nulla electio ꝓfirmabitur. qz nulla est facta a maiori ꝛ sanioripte. vt ꝺ̄ hic in glo. ꝛ bñ. ꝺz in hoc vltimo casu cadit notabilis dubitatio. nunquid isti electores sint priuati iure eligēdi vl saltem priuandi cum ꝓcesserint ad electiones quarum neutra a maiori p̄te ꝛc. Glo. singulariter hic concludit q̄ nō. quasi sentiat q̄ id quod dicit in. c. q̄ ꝓpter. vt is eligat in quem ꝓsensit maior ꝛ sanior pars nō ē de forma substantiali sed est de iusticia. vnde electio facta a nō maiori parte est nulla nō ex transgressione forme. ꝫ ex defectu p̄tātis qz in nulla parte reperit virtus capitularis. ar. in. d. l. quod maior. ꝛ in. d. c. j. dicit tñ glo. q̄ iterū p̄nt isti electores eligere ꝛ si isti erūt iterū pares in vocibus poterit superior facere gratiam cui vult. dic Jo. an. ꝛ bñ q̄ istud ꝓcedit in papa non aūt in alio superiore. quia alius citra papam nō posset venire ꝓ formam illi⁹ ꝓcilij generalis vbi requirit ad validitatē electōnis maior ꝛ sanior pars. ꝛ ꝓ hoc facit. c. sicut. j. eo. li. vj. iuncta cle. ne romani. e. ti. ꝫ si p̄tās eligendi esset devoluta ad superiorē tūc posset glo. ꝓcedere. ꝛ intelligo q̄ fiat devolutio p̄ lapsuꝝ trimest re. nā cū trimestre detur electoribꝫ. vt in. c. ne ꝓ defectu. s̄. e. si infra illꝺ non appareat aliq̄s electꝰ a maiori ꝛ sanioripte p̄tās devolvit ad superiorē q̄ poterit ꝓuidere cui vult. vt in. d. c. ne ꝓ defectu. ¶ ꝺz q̄rit extra gl. nunq̄d ad validitatē electōis sit necesse vt oēs de capło sint p̄ntes. Solu. Jnn. dic q̄ non. req̄rit tñ necessario ꝫm eū q̄ sint due p̄tes p̄ntes ꝛ scrutinantes. alꝭ nō valet electio ꝫm euꝝ ꝓ hoc. l. nulli. ꝛ. l. plane. ff. qꝺ cuiusq̄ vniū. ꝛ. d. l. noiationū. ꝛ q̄cq̄d fiet p̄ maiorē ptem istaꝝ p̄tiuꝝ duaꝝ dicet factum a maiori p̄te vniuersitatis. Et no. h̄ dictuꝝ ꝛ originaliter fuit glosatoris in. d. l. nulli. ꝛ. l. plane. ꝛ de hoc vide qꝺ dixi in. c. cū nobis. s̄. eo. ꝛ in. c. cū omēs. de ꝓsti. dic etiā Jnno. q̄ in numero istaꝝ p̄tium nō debēt ꝓputari nō vocandi vel vocati q̄ venire ꝓtempserīt qꝺ nō. ꝛ facit gl. in cle. q̄ circa. j. eo. q̄t aūt debeāt eē p̄ntes necessario si multi vocati nolint interesse. vīd qꝺ dixi ī c. in causis. s̄. e. Tractauit etiā hic Jnno. ꝛ Hostien. de abbreuiatione termini iuris. ꝛ q̄d si termino abbreuiato per capitulum maior pars non cōparet in termino.

nunquid possit minor ꝓcedere. et q̃d si maior ps abñs vult renocare terminuꝫ p̃fixum inuita minore parte: ß de hac materia vide quod diri post docto. in. d. c. cum nobis. vbi plenius tradit hec mã. ¶ Vltimo ꝟ queritꝫ an cardinalis possit eligi in ep̃m an ꝯo debeat postulari. Hosti. hic tenet q̃ eligi nõ põt ß dꝫ postulari. mouetur q: cardinalis ĩmediate subest pape ⁊ habꝫ alas ligatas magis q̃ eps cũ nõ ꝓfuerint cardinales exire curiam sine licentia pape. sed eps nõ põt eligi sed postulari. vt in. c. fi. d̃ postu. prela. g̃ nec cardinalis. ꝓterea. ꝺm eum cardinalis est maior epo in officio. facit qđ dixi in c. ij. de cle. nõ resi. sed q̃s dꝫ eligi ad maius officiuꝫ non aũt ad minus. vt in. c. legimus in fi. xciij. diſ. g̃ non põt eligi ad ep̃atum. ⁊ dicit ꝟ ꝓbari. j. q. j. filiuꝫ. Ad istum tex. q̃ videt ꝓbare ꝯrium rñdet q̃ põt intellige q̃ iste erat simplex tpe electõnis. vel q̃ spãle est hic ꝓpter ius fraternitatis: q: erat canonicus istius eccl̃ie. vel tercio ꝺm eum fuit electus in postulandũ. ⁊ ꝓfecto oñes iste solutões diuinãt. Abb. hic distinguit inter ep̃m ⁊ cardinalẽ ⁊ p̃sbyteruꝫ seu diaconum. vt eps cardinalis nõ possit eligi rõne ep̃atus. secus aũt in p̃sbro seu diacono. vt hic. ⁊ cũ hac opi. vr̃ hic transire Jo. an. ß do. cardina. vr̃ velle q̃ hec opi. poterat ꝓcedere ꝺm antiqua tpa ꝺm que eps erat maior p̃sbytero cardinali. vt not. glo. ij. q. vij. in. c. q̃q̃. hodie ꝯo secus cũ quilibet cardinalis sit maior epo. ꝟ dr̃ia inter antiq̃ tpa ⁊ moderniora mihi nõ placet. q: iure nõ ꝓbat q̃ de inre nouo fuerit cardinalat⁹ supra ep̃atum eleuatus. vñ ⁊ olim ⁊ hodie eps est maior respectu ordinis ep̃alis. nõ. n. reperit ordo maior ep̃atu. hinc est papa denoĩando se ab ordine appellat se ep̃m. vt not. in ꝓemio. vj. ⁊ hoc respectu intellige glo. singulare ĩ. d. c. q̃q̃. q̃ dixit q̃ ep̃at⁹ est maior cardinalatu: sed cardinalis est maior in officio. nam faciunt cardinales vnum corpus cum papa et iudicant totum orbem. vt in. c. ꝓ venerabilẽ. qui fi. sint legi. de officio ⁊ ptãte ⁊ ordine vel origine cardinaliũ vide qđ plene dixi in. c. ij. de cle. nõ resi. in lec. ⁊ p̃supposito sine veritat̃ ꝓiudicio q̃ esset simpliciter maior episcopo nihilomin⁹ tam̃ sequor dictum Abb. q̃ presbyter cardinalis vel diaconus possit eligi. ⁊ alia ratõ est in eꝑ q̃ in presbytero cardinali. nam eps eligi non põt ad alium ep̃atum nõ ea rõne q: dꝫ eligi ad maiorez dignitatẽ: sed q: cum sit matrimonialiter alligat⁹ ecclesie sue. vij. q. j. sicut. ⁊ in. c. ij. j. de transla. p̃la. nõ p̃nt canonici in illũ ꝓsentire tanq̃ in sponsum nisi prius soluat̃ a priori vinculo. nam ꝓ electõez initiat̃ mr̃imoniũ spirituale. vt in. c. licet. de transla. p̃la. ⁊ electo acquiritur ius in ep̃atu. vt no. glo. in. c. quãto. lxiij. di. ß durãte ꝓ. ori vinculo mr̃ionali nõ põt initiari scd̃m mr̃imoniuꝫ cum nõ possit ꝓsentire sicut apparet in mr̃imonio carnali ⁊ ista iudicantur a pari. vt in. c. inter corporalia. d̃ transla. prela. sed hec ratio cessat in p̃sbytero vel diacono cardinali. quia cum isti non habeant ep̃atuꝫ non sẽ ꝓprie ⁊ stricte sponsi ecclesiarum merito põt in eis cõsentiri matrimõialiter. nec ob. q̃ habet alas ligatas. nã hec ratio nõ ꝓcludit. nam ⁊ abbas nõ põt deserere monasteriuꝫ sine licentia superioris. vt in. c. cum venerabilis. de ꝓsuetu. nihilominus põt eligi in ep̃m. vt in. c. si abbatẽ. j. eo. li. vj. vñ quilibet p̃latus nõ hñs ep̃atũ potest eligi exq̃ nõ patit̃ aliquez defectũ. vt dixi in. c. fi. de postu. p̃la. vbi tetigi q̃ sunt eligendi ⁊ q̃ postulãdi. Ad c. filiũ. qđ ꝓ se allegat Hosti. dic q̃ nõ ꝓbat. solũ. n. dicit q̃ ordinatus ꝓ papã in eccl̃ia romana nõ põt inde recedere sine licentia pape. nõ. n. ꝓhibet electõez. nam fateor q̃ papa poterit denegare licentiã sicut põt abbas si monachus eligit̃ in ep̃m cũ nõ possit ꝓsentire sine lnĩa abbatis. vt in. c. si religiosus. j. e. li. vj. ß ꝓ hosti. facit. c. bone. el. j. s̃. de postu. p̃la. vbi cardinalis fuit postulatus sed ibi nõ negat̃ quin potuerit eligi. et ꝓ hoc iste tex. q̃ ꝓbat de electõne. Jtẽ põt intelligi iste tex. q̃ fuit postulatus p̃ electõez. ⁊ q̃ q̃d ibi dicat iste tex. optime ꝓbat istam partem.

Publicato. Breue est ⁊ ꝓ alia verba potest sũmari. Publicato scrutinio non p̃nt electores variare ß cõpelli d̃nt ad collationem ⁊ electionem. h. d. ꝑmo ponit dictum. secundo rationẽ vel potius aliud dictum. ibi cum sit. tercio aliud dictum ibi ad quod. ¶ No. primo istũ tex. ⁊ tenebis mẽti quia est singularis in materia sua. q̃ post publicationẽ scrutinij seu votoꝝ redactoꝝ in scrutinio non est locus variationi. olim. n. añq̃ emanaret ꝟ. c. varie erant opi. nam quidã dicebant q̃ poterãt electores variare vsq̃ ad subscriptionẽ electionis. quidã donec electus ꝓsentiret. i. vsq̃ ad ꝓfirmationẽ. alij q̃ vsq̃ ad electionem vt no. i. c. q̃to. lxij. di. ⁊ ꝓ hosti. in sũma eo. ti. §. vtrum mutari. nemo. n. tenebat qđ ꝟ dicit̃. ¶ Scđo no. q̃ varietas reprobat̃ presertim post electionem. ¶ Tercio ⁊ vltimo no. q̃ electores p̃nt compelli ad eligendũ. ⁊ sic habes hic casuꝫ in quo valet electio facta ꝓ cõpulsionez. qđ videt̃ ꝯ. c. vbi piculũ. in. §. cetex. j. eo. li. vj. vbi dr̃ q̃ cessat electio vbi admittit̃ libertas eligendi. ß dic q̃ ꝓpter principium volũtariũ in ꝓsentiendo in scrutinio nõ videt̃ admitti libertas ꝓ cõpulsionẽ. simile in mr̃imonio carnali qđ ꝯbi nõ põt intercedẽte metu. vt in. c. cũ locum de spon. ⁊ tñ si ꝑcesserit spõsalia de futuro cõpellit̃ q̃s cõtrahere mr̃imoniũ ⁊ sic ꝑficere illa spõsalia. vt in. c. req̃ sinit. ⁊ in. c. ex lr̃is. j. de sponsa. ita dicendũ in ꝟ mr̃imonio spũali Sꝫ op. ꝯ tex. videt̃. n. q̃ ex sola publicatõne scrutinij nõ debeat esse p̃clusa via variãdi cũ necessaria sit subseq̃ns electio verbal̃. vt in. c. q: ꝓpter. ⁊. c. ecclesia. j. s̃. e. ꝓterea matrimoniũ istd̃ spũale initiat̃ ꝓ electionẽ vt in. c. lz. j. de translatõe p̃la. g̃ añ electionẽ dꝫ esse loc⁹ variationi. Ho. difficile ẽ indagare verã rõez decidẽdi ad istũ tex. iõ vt dixi nẽo antiq̃ tenebat qđ ꝟ dicit̃. ¶ Glo. ij. hic reddit aliq̃s rõnes soluẽdo ꝯriũ. et ꝑmo q̃ iõ nõ p̃nt variare publicato scrutinio q: res desinit esse integra. vt in. c. in causis. s̃. e. ⁊ ꝟ rõ nõ ẽ sufficiens ꝺm Jo. an. ⁊ bene q: eoip̃o q̃ ꝓcedit̃ ad tractatuꝫ electionis res desinit esse integra. vt in. d. c. in causis. et quod ibi no. vñ si rõ glo. esset vera sequeret̃ q̃ etiã añ publicatõez scrutinij nõ possent electores variare cuꝫ vez sit dicere rẽ desijsse esse integrã exq̃ vota electoꝝ sũt redacta in scriptis. cui⁹ ꝯriũ innuit tex. req̃rens publicationẽ scrutinij vt p̃clusa sit via variãdi. ¶ Scđo glo. reddit aliã rõem q: nõ põt quis mutare ꝓsiliũ ĩ alter⁹ ꝓiudiciũ. vt in. l. nemo all. in glo. ⁊ in regula mutare de re. iur. li. vj. ꝟ rõ est nimis generalis. nã militat etiam ante publicationẽ scrutinij. ꝓterea cũ ins nõ sit q̃si tũ noiato q: abñti nihil q̃rit̃. vt in. l. abñti. ff. de dona. nõ põt dici q̃ tractat̃ de suo ꝓiudicio. ¶ Tercio dicit glo. q: iõ ꝓhibet hic mutatio ⁊ variatio q: posset esse damnosa eccl̃ie q: ꝓtraheret̃ electio ⁊ mora ẽ eccl̃esie piculosa. vt ĩ. c. ne ꝓ defectu. s̃. e. ꝟ est ratio necessario nõ ꝓcludit nã militat pariter ante publicatõez scrutinij Jtẽ canonici hñt trimestre ad eligẽdũ. vt in. d. c. ne ꝓ defectu. g̃ illud tps dꝫ cedere eis ad lucrũ vt possint q̃libercũq̃ tractare ⁊ differre ꝓ totũ illud tps. iõ nõ peccat q̃s differendo vsq̃ ad illud tps exquo vtit̃ legẽ auctoritate. xxiij. q. iij. qui peccat. facit regula indultum de re. iur. li. vj ¶ Quarto dicit glo. q̃ ꝓ hmõi publicationez scrutinij electio vr̃ quodãmodo initiata sicut ꝓ citatonẽ negociũ dr̃ quasi ceptũ. vt in. c. gratũ de offi. dele. Sꝫ ꝯ hoc facit dictũ. c. lz. vbi dr̃ q̃ ꝓ electionẽ initiatur istud mr̃imoniũ g̃ nõ antea. ß glo. in fi. rñdet q̃ vere solum initiatur per electionem sed per publicationem scrutinij dicit̃ initiari. quia nequeũt electores variare. hec responsio nihil valet quia repetit primũ q̃re. de hoc. n. q̃rimus q̃re non p̃nt variare electores p⁹ publicationem scrutinij exquo matrimonium spũale non

est vere initiatum. Jo.an.nititr hic multū in reddendo rōnem decidendi z ꝓiungendo dicta sua q̄ in duobus locis hic posuit.ꝓcludit q̄ hoc nouū inducit ꝟ hec constitutio z q̄ potuisset ꝓnceps de alio tpe statuere puta q̄ post scrutiniū nō possint variare.consistit em̄ hoc in ꝓncipis voluntate.quasi dicat hoc esse de arbitrarijs que explicant soluz ex sola ꝓncipis volūtate. Potest tamen reddi ratio ꝟm eum.nam matrimoniū spūale habet tres partes.prima ē electio.scda ꝓfirmatō.tercia ꝓsecratio.vt in.d.c.licet.prima aūt ps.s.electio habet multas partes quo ad substantialia forme sed q̄ad ꝓsensum habet tres partes.vt est scrutiniuz z ipsi⁹ publicatio z electio subsequens.vñ exq̄ decuentum est ad medium seu ad duas partes istius prime ptis vicz scrutinium z ad ipsius publicationē nō debet esse locus variatōni cum sit vere initiatū matrimoniū.vt in.c.cū inter canonicos.s.e. Ita postq̄ decuentū est ad istas ptes electōnis.quasi exq̄ est explicata maior pars istius act⁹ debet esse pclusus locus variandi.nec ob.q̄ multa p̄cedant scrutinium seu publicatōnem.quia ea que precedunt electionē nō sunt substantialia cōsensus licet sint substantialia forme. alias sequeret absurdū q̄ ꝓsensus nondū p̄stitus haberet substantialia forme. ea ꝟo que sequunt scrutiniū sunt ſbalia ꝓsensus.z sic respectu cōsensus solum habemus illos tres actus.s.scrutiniū publicationem ipsius z electōez.post scrutiniū nō est precluſa via variandi.q; adhuc nō est decuentū ad mediū: ſed post publicatōnem secus q; habemus duas partes electōnis.p̄terea fuit equum hoc statuere post publicationem ad ꝓseruandā famam nominati.nam infamaretur nominatus si postq̄ vota sunt publicata liceret recedere a scrutinio.sed ante publicationē cessat ratō infamie exquo vota nondū sunt nota.hec sunt in effectu dicta Jo.an.satis ꝓfecto ꝓsuasiua ſ necessario nō concludit p̄sertim in eo q̄ dicit q̄ hoc nouum inducit decre. Ex hoc em̄ vult q̄ hic statuatur ius nouū qđ mihi nō placet.quia nullū verbū ponitur in text.sapiens ius nouum. Fateor.n.q̄ hec ꝓstitutio est noua:ſ ratō fuit antiqua.vnde dico q̄ hec est iur̄ antiqui declaratoria p hoc tex.qui dicit variare nequeūt.nō enim statuit de nouo ſ pot⁹ declarat illud quod erat de mero iure nōdum redacto in scriptis.quia ius est quicquid ratione ꝓsistit.j.di.consuetudo.z reprobat hic Jo.an.ratōez quam reddit tex.dum dicit q̄ nequeunt electores variare cum sit fienda collatio et celebranda electio.nā hec ratio ꝟm eum non ꝓcludit necessario.quia z ante publicationem militat hec ratio cum post scrutinium debeat sequi publicatio. Item collatio z electio.vt in.d. ca. quia ꝓpter. Do.an.nititur sustinere decisionem text.p ratōnem litere dicens q̄ quēadmodū alie obligatōnes oriunt ex ꝓsensu.vt in.l.consensus.ff.de ac.z ob.ita et ī electōne obligatio orit ex ꝓsensu eligentiū.vñ hec electio est valida z pfecta de iure naturali licz ꝓ forma accidentaliter inducta fuerit institutuz vt debeat subseq̄ collatio z ꝓmunis electio.cum ergo inspecto iure naturali electio videt iam perfecta ex votis in scriptis redactis z publicatis non debet esse locus variatōni q̄si ꝑncipium finis necessitatiuum sit expletum.ideo litera dicit q̄ fienda sit collatio ꝛc.quasi iste finis necessario traharur ad principium. Et si dicatur quare req̄ritur publicatio cum iam ꝓsensus sint prestiti in scrutinio. Respondet q̄ ante publicatōnem nō censetur ꝓsensus capitularis.nam prius sigillatim quilibet p se ꝓsensit.hec ratio dō.an. videtur prima fronte vera sed certe si diligenter consideretur de iure nō concludit. vnde inspecto mero iure naturali ex singularib⁹ ꝓsensibus prestitis in scrutinio inducitur electio.quia publicatio scrutinij z collatio z ꝓmunis electio subsequens sunt de iure positiuo inducta per.c.quia ꝓpter.vnde non est seruanda illa forma exquo ex consensibus singularib⁹ inducitur electio vt ibi dixi.z nota glo.in.c.sicut cuz ēd. ti.li.vj.ergo ex ratione sua nō liceret variare etiaz ante publicationem scrutinij.preterea dico q̄ nulla obligatio est orta nominato vel electo etiam post publicationem scrutinij anteq̄ electus consentiat electōni:quia absenti nihil acquirit.vt in.d.l.abñti.z quod ibi notat Bar.z ꝓbatur in.d.c.si tibi abñti. de preben.li.vj. vbi dicit q̄ si beneficiū ꝓfert abñti nihil acquirit absenti anteq̄ ꝓsentiat licz ꝓferens nō possit variare vt ibi dicitur.z hoc ideo q; per collatōez est functus officio suo z ista est vera ratio quare ꝓferens nō potest variare ex quo ius nō est quesitum ꝓuiso.z hanc rationem ponit Bar.in.d.l.absenti.z dixi in.c.j.de postu.prela. et per hoc dicit no.bar.q̄ si ciuitas habens electionem potestatis iure ꝓprio eligit aliquem abñtem q̄ nihilomin⁹ etiam post electionez factam potest variare z alium eligere exquo nondum est p̄tata electio. z fuit hec questio olim disputata bononie vt etiā ꝟ refert Jo.an.secus dicit ibi bar.quando aliqui ciues haberent facultatem eligendi potestatem a ꝓmunitate. tūc em̄ postq̄ elegerunt etiam abñtem nō possunt variare q; licz absenti nō sit ius quesitum tamen electores sunt functi p electionem officio suo.ar.in.c.in literis.de offi. delega. z optime ꝓbat in.d.c.si tibi abñti.qđ sic debet intelligi Et ex istis ego infero ad veram ratōnem decidēdi huius tex.dico.n.q̄ ideo publicato scrutinio nequeūt variare electores:quia sunt functi eor officio. naz electio cōis que dz subsequi nō est singulor ſ capti z requiritur solum ꝑ forma vt appareat cōis electio.vt in.d.ca. in genesi.publicatō aūt requirit de vnanimi ꝓsensu eligentiū.p hoc dico q̄ iste tex.nō bz locū in his q̄ habēt eligere iure ꝓprio.vt sunt coītates eligētes sibi ptātez vt.s.dixi.et idem pōt attentari in quolibet collegio seculari.vt sunt ista collegia alicui⁹ pfessionis.nō. n.ipsi eligunt ex officio eis ꝓmisso a iure :ſ canonici eligūt ex officio eis delato a iure.vt in.c.q̄q̄.j.e.li.vj. z p ꝟ pōt decidi questio quā hic format Jo.an.nunq̄d eligentes aliquem in canonicū possint variare publicato scrutinio.z videtur concludere q̄ sic.quia iste tex.ꝓcedit vbi est seruanda forma.c.quia propter. vt colligit ex litera dum facit mentionē de collatōne z electōne subseqn ti.sed iudicio meo ꝓtrarium posset attentari p supradicta.nam per hunc actum scrutinij z publicationis functi sunt electores officio eor cum necessario nō debeat subsequi electio ꝓmunis. Sed dubitatur de patronis ecclesiar nunquid possint variare publicato scrutinio si ꝓcesserunt p viam scrutinij. z concludit Joh. an.hic q̄ sic.quia patronor non est ꝓprie eligere ſ p̄tare.ergo ante p̄sentatōnem possunt variare tam clerici patroni q̄q̄ laici.z tene hoc dictum semper menti.sed post p̄sentatōnem laici possunt variare clerici nō.vt in.c.cum autem.j.de iurepa.z placet mihi hec cōclusio. quia non possunt dici functi officio eorum ante p̄sentationem cum eorum officium consistat in p̄sentando. vt in.c.fi.de iurepatr̄.z per hec habes apertum intellectum huius.c. In glo.fi.ibi idem credo in postulatione.vult ista glo.q̄ sicut electores nequeūt variare publicato scrutinio ita nec postulantes z banc opinionez sequitur glo.in.c.penul.z vlti.s.de postu.prelato.z facit ꝓ hoc.c.in causis.s.eodem titulo.vbi patet q̄ canonici compromittentes tenentur recipere postulatuz a compromissarijs.nec possunt ab illa postulatione recedere licet nondum sit superiori presentata. ergo eodem modo nequeunt recedere a postulatione propria nam id quod fit per compromissarios censetur factum a ꝓpromittentibus.arg.in.l.vnum ex familia.ff. de leg. ij. Cōtrariā opi.tenet glo.in.c.de syracusane.xxviij.di. firmās q̄ donec postulatō sit p̄tata superiori p̄t postulantes variare p.c.bone.in ꝟbo nec nocebat.s.ti.pri. z banc opi.secutus est ibi Bof.z Inno.in.c.fi. eodē ti.

7 post multa sequit Jo.an.monet principaliter.q; arg.a ꝟrio sensu nō semp ꝓcedit in iure. iuxta no. p glo. j.q. j. siquis a simoniacis.7 in.c.q. de fo.ꝓpe.tñ ſm eū ibi ar. a ꝟrio sensu semp ē iure validū 7 forte nisi reperiat in iure expſſuz ꝟrium q casu ꝓcedūt ꝟria in iuribꝫ pall. ad hoc.c.cū applica. de bis q fiūt a pla. Vel ſm eū vbicunq; verbū canonis vel legis ponit causatiue sp valz ar. a ꝟrio sensu. intellige nisi ꝓtrariū in iure sit expressum. secus vbi ponit narratiue vel modaliter. q; tūc non capitur a ꝟrio sensu q anteq; sit postulatio pñtata pñt postulantes recedere nec reperiat in iure ſm eū ꝓtrariū expressum debem⁹ stare huic tex. cum loquat causatiue nō aūt narratiue seu modaliter. nec ob. iste tex. q; nō loquitur in postulatōne. vt pz in ter. et ex titulo sub quo istud. c. est collocatuz. nec debem⁹ arguere ab idētitate rōnis q; nō est eadez rō inter postulatōez 7 electōnez. nam p electionē initiat mrimoniū spūale 7 ins acquiritur electo. vt no. in. c. quāto. lxiij. di. sed p postulatiōez nullū ius acquirit postulato vt in. c. pe. s. ti. pri. Item in postulatōne nō est ꝛpria ꝟsensus. quia nō ꝟsentiunt in postulatū sed deliberant postulare illū a superiore. ergo nō cadit in eo dissensus. q; ibi nō est ꝟsensus vbi nō est dissensus. ar. in. c. ad dissoluendū. de despon. impu. ñ ob. c. in causis pallega. q; vt ibi no. in glo. fi. illud contigit rōne ꝓmissionis facte illis ꝓmissarijs: q; promiserūt recipe eligendō ab eis. et cū hac opi. transeunt coiter doc. moderni ꝫ 7 in. d. ℞. nec nocebat. Et ꝫ conclusio vr̄ mihi verissima p supradicta. 7 no. theoricam. Jo. an. s. incidenter tactam an. s. 7 qñ valeat ar. a ꝟrio sensu. Jo. cal. excipit hic aliū casuz dicēs q vbi surgit absonus intellectus nō valet ar. a ꝟrio sensu. p ꝫ quod le. 7 no. in. c. quāto. j. de vsur. et. l. cū pꝛem. C. de ꝓdi. inser. 7 adde glo. quā ipsemet dic singularē in cle. vna. de vsu. in ℞. sane. Ad materiā b⁹ ar. vide tu lati⁹ p bal. in. l. quenticulam. C. de epi. 7 cle. 7 p bar. in. l. omēs populi. ff. de iusti. 7 iure. dico plenissime in. c. cū applica p̄alle. vbi meli⁹ materia cadit. iō dic vt ibi. In fi. glo. no. glo. sentit. n. bonā limitatōez ad. c. q; ꝓpter. 7. c. cuz post petitā. s. e. vbi habet q post publicatum scrutinium debet sequi incōtinenti collatio 7 postmodū electō als electio ptracta nō valet vt ibi habet. illud em̄ ꝓcedit vbicūq; ptrahit electio ex negligentia eligentium vel ex ignauia quadā. secus si eligētes differant in fraudem electi. tūc em̄ mora nō habet electionē viciare ar. ꝫ. nam pōt adiri supior vt ꝓpellat istos publicato scrutinio ad eligendū q̄n interponat mora. 7 hanc opinionem seu limitatōez ponit hic etiā Inno. sequunt etiaz doc. in. d. c. cum post petitā. Vel pōt dici ſm Inno. q ista ꝓpulsio dz fieri incōtinenti. Vel tercō ſm car. aut ꝓpulsio fit incōtinēti 7 poterit subseq; electio ex eodem scrutinio. vel ex interuallo 7 tūc fiet nouū scrutiniū cuz hic nō dicat ꝟrium. 7 iura debent iuribꝫ ꝓcordari mihi nō placet hec distinctio. q; raro ꝓtingere pōt vt electoribꝫ resistentibꝫ fiat intercapedo. i. interuallū in adeundo superiorē q̄ habebit citare electores 7 eoꝝ excusationem audire. 7 tñ tex. ꝫ indistincte dicit q est fiēda collatio7 electio celebranda ad qō superiores ꝓpellantur 7 sic vult q ex eodem scrutinio. ꝓterea ad quid fiet nouum scrutiniū si nequeūt electores variare. Euitand⁹ est em̄ circuit⁹. vt in cle. auditor. de rescrip. 7 fugiēdus est intellect⁹ q̄ nullā vtilitatē affert. arg. in. l. j. in fi. ff. ad muni. Extra gl. q̄ro pone q publicato scrutinio vota eligentiū reperiunt equalia nunq̄d poterunt illi electores variare. Doc. dicūt ꝫ q sic. nā nō ꝓt ex illo scrutinio q̄tumcūq; publicato sequi electio cū nō ꝓsenserit in aliquē maior pars. ar. in. c. quia ꝓpter. 7 in. c. ecclesia j. s. eo. 7 ibi glo. fi. ergo cessat ratio hui⁹. c. ꝓterea nulla infamia irrogatur nominato ex variatōne cuz nemo habuerit maiorem partem capituli. Et ex hoc infertur ſm doc. q publicato scrutinio potest minor pars accedere ad maiorem ꝓtem. quia ex votis minoris ꝓtis non potest sequi electio 7 nullum ius est acquisitum nomīato. p hoc facit notabilis glo. in. c. cum in iure. s. eo. qō no. Ulterius quero pone q publicato scrutinio appareat nominatū esse ineligibilez nunq̄d possint electores variare scrutiniū de nouo faciendo 7 alium eligendo. Doct. q sic quia cum electio de ineligibili facta nō teneat. vt in. c. cum in cunctis. s. eo. nō debent electores vexare se 7 ecclesiam superfluis expensis 7 interponere moram inutilem. p ꝫ optime facit. c. ꝓpetue. j. eo. li. vj. Idem dicunt qualitercunq; appareat electionem futuram esse nullam secus si veniret cassanda. puta si scrutinium fuit publicatum aliq̄ cōtempto. nam tunc debet sequi electio nec est locus variatōni. q; forte supior dispensabit vel ꝓtempt⁹ acquiesceret electōni. ℞ dubium est pone q publicatū scrutinium legitime factū supuenit defectus in forma. puta q; fuit omissa collatio vel ꝓmunis electio. nunquid poterūt electores variare In no. ꝫ refert ꝓtrarias 7 diuersas opi. nam quidam dixerunt q poterunt variare. q; scrutinij publicatio et electio faciūt vnum actū. q̄ forma nō seruata in vno debz in totū ꝟquassari. 7 p ꝟsequens cū scrutiniū viciet debent posse variare. Alij tenent ꝓtrariū dicentes q ex quo scrutiniū semel validū fuit publicatū licet ex defectu supueniēti debeat cassari tñ electores tenent de nouo eligere nominatū. nō ob. si dicat q electores ꝛmāt priuandi ex transgressione forme. vt in. c. q; ꝓpt. s. eo. q; anteq; priuent poterūt eligere. vt ibi nota. Et dicit Lōpo. q papa. s. Inno. in publico ꝟsistorio hanc opi. defendebat. 7 tenuit archi. in quadam sua disputatiōe 7 sequit Jo. de lig. hic 7 coiter alij sequentes. monētur quia ex illis votis publicatis fuit orta obligatio saltem naturalis nominato que nō debet tolli ex transgressione forme accidentaliter inducte. Aduerte hec opi. eēt vera si fundamentū esset ver̄. sed ego nego q ex illis votis aliquod ius sit quesitum noīato. vt. s. dixi. nec dicūtur isti functi officio eoꝝ ex quo actus ānullat a iure ex transgressione forme. vt in. l. diem. ff. de arbi. dixi in. c. nosti. s. e. Ultimo hic queri⁹ quis erit iste superior qui habebit ꝓpellere electores Jo. an. ꝟcludit q ille ad quem spectat ꝟfirmatio licet als nō sit ordinari⁹ istoꝝ eligentiū. q; ex q̄ ꝓcedit ꝟfirmatio vident ꝓcessa oīa p̄ambula p que puenit ad ipsam ꝟfirmationez. ar. ī. c. preterea. de offi. dele. 7 in. l. ad rem mobilez. 7. l. ad legatum. ff. de ꝓcura. et notabis diligenter hoc q; facit ad multa. vt is ad quem spectat ꝟfirmatio possit oīa p̄ambula exercere etiam iurisditionē exercendo in alios nō subiectos. vide tñ q̄ dixi in. c. sollicite. j. de resti. spo. nam pōt de hoc dicto dubitari. 7 facit optime in ꝓtrarium q̄ no. glo. in cle. j. de iurepa. tene tñ menti dictuz Jo. an. ꝓpter ei⁹ auctoritatez qui etiam voluit q ī casu quo publicato scrutinio fieret devolutio ad superiorem ꝓpter resistentiā seu negligentiā eligentiū q superior tenet quidē seu eligē noīatū istū in scrutinio sic tenebāt primi electores. ar. in cle. vnica. de sup. ne. prela. Sed ego dubito an hoc sit verum q; electores hāt trimestre ad eligendū. vt in. c. ne p defectu. ergo his negligentibꝫ eligere devoluitur potestas integra ad superiorem. nec potest dicere electus esse ius sibi quesituz p supradicta vt dicit tex. in. l. pe. C. ad syl. nihil actū esse creditur q̄n aliquid de substantialibus superit ad agendum. vnde ex q̄ electō non erat facta integra ptās fuit devoluta ad superiorem.

Aliquius. Cassata electiōe ꝓpt simoniam etiā sine culpa electi nō dispēsat eps ea vice cuz cassato. secus si electus libere resignauit hoc dicit ſm intellectū glo. j. in fi. sed inherendo ℞ bis lr̄e summa sic. Cassata electione plati ꝓpter simoniam sine vicio electi ꝓmissaz nō dispensat eps ea vice cū cassato sup illa platōne. secus

in simplici beneficio sup quo dispensat si libere resigna uit .b.d.7 bz duo dicta.scdm ibi qñuis. ¶ Nō p.q electio simoniace facta eciam ignorante electo est nulla.q: viciose facta extitit.ad hoc.c.nobis.j.de simo. Et idez dic in collatione.j.q.j.in.c.quicunq. ¶ Nō scdo q p motus seu electus simoniace lz ignorat nō potest ea vice obtinē illā platurā eciā si legitime sibi de nouo conferat.nam ppterviciū precedens inhabilitat ad illā platuram in tota illa vacatione.vnde exponunt doc.ter. ibi illa vice.i.in ea vacatione qd placet. oportet ein q viciū simonie purget p intermediā psonā.nam si poss in ea vacatione ad illā prelaturā eligi vel pmoueri videret pmotio vitiosa ex primitate vicij. q: ea q incōtinenti fiunt vident inesse.vt in.c.officij.s.eo.7 i.l.lecta. si cer.pe. Et nō q ēt eps nō potest in h casu dispēsare licet Hosti.h dicat q ex euidenti vtilitate ecclesie potent eps dispensare .ar.in.c.pñtium.j.q.v. Et quāqs doc.cōiter transeūt cū isto dicto tñ videt h dictū cōtra ter.cum in distincte tollat epo facultatem dispensandi. nec ob.c.pñtium q: loquit in alio casu vt dicit h i glo. ij.7 vide alias rationes vehementiores quas facio in.c. de simoniace.j.de simo.vbi plene examinani materiam huius.c.nam simonia qñqz cōmittit in ordine qñdoqz in platura qñqz in simplici bñficio 7 qñqz ignorāte ordinato vl electo qñqz eo sciente vl pecuniā dante.7 h tria mēbra psequit Cal.in.c.post translatōnē.j.de renūcia.7 ego plenius dixi in.d.c.de simoniace. vbi etiaz examino itellectū huius.c.vñ dic vt ibi dixi. ¶ In gl.ij. ibi vel dic q diuersi sunt casus.hec tertia solutio mihi placet.q: ita punctualit loquit ter.in.d.c.pñtiū et qcq Hostiē.hic alit dixerit vt supra dixi mihi indistincte placet hec tertia so.glo.7 in fi.glo.pondera glo.vult.n. q eciā in platura pōt eps ea vice dispensare si electus libere resignauit prelaturā. Hostiē.dic q h procedit suadente vtilitate ecclie.ar.d.c.pñtiū als aūt requirit ī platura intermedia psona sed in simplici beneficio pōt fieri dispensatio post liberam resignatōnem.vt hic ī x. qñuis. Hz boati.dixit q tria requirunt ad hoc vt possit dispēsare.ṗmo q simonia fuerit commissa ignorāte electo nec ratum habēte.scdo q beneficium sit simplex tercio q precessisset libera resignatio.7 hec opi.mihi videtur verior.q: iste ter.in x.qñuis.venit aduersatie ad precedentia.q: supra fuerat dictum de plātura.h aūt loquitur de simplici beneficio 7 cōcedit dispēsationē cōcurrente libera resignatione .vnde nō dz h extēdi ad plāturā q: materia dispensationis est stricte iuris 7 nūq eps dispensat nisi in casibus a iure expressis.vt inp dcō c.dilectus.7 qd ibi no.de tēp.or.sed iste casus quez ponit glo.nullibi est expressus. nec ob.c.q̄cunqz.j.q.v.vbi eps dispensat cū simoniaco in bñficio etiam scient.q: non loquit ille ter.de illo beneficio in q fuit cōmissa simonia sed d beneficio in ecclia qd voluit hr̄e p simoniam.vñ magna est differentia inter vnū casū 7 reliquū 7 tene menti hocdictū.q: cōiter doc.7 male trāseūt cuz dicto Hosti.nō ponderādo illū ter.7 vide de materia qd latius dixi in.d.c.de simoniace.

In quibus Breue ē 7 p alia x ba sic pōt sūmari. Electoribus impeditis curit temp⁹ si possūt impedimētū tollē.h.d. ¶ No.ar.a ꝯrio q electoribus simpliciter impeditis nō curit temp⁹ ad eligendum.7 facit ter. ibi exq ī mora fuerint. 7 idē dic in collatore.vt in.c.q: diuersitatem.de concess. preben. Quid aūt in prōnis ē pulchra questio ß vide qd dixi in.c.qm.7.c.cum ppter. de iurepa. ¶ Op. ꝯtra ter. nā isti nō poterant eligere sine licentia.ergo erant impediti eligere 7 per ꝯns nō dz eis curere tempus.vt in.d.c.q: diuersitatē.7 in.l.j. C.de anna.excep. Bl.ij. psequitur hoc contrainum 7 in effectu soluit 7 bene q isti nō erant simplicit ipediti immo remotio ipedimēti dependebat a ptāte eorū q: potent petere licentiā a superiore.vnde contra eos succedit regula iuris q potest facere vt possit iaz dicit posse vt in.l.q potest.ff.de re.iur.secus dic si isti simplicit fuerint impediti.puta q: papa inhibuisset etiaz ne eligerent. Sed qro q: ter. iste loquit de termino iur[quero quid in termino hominis.pone exemplū papa mandauit canonicis vt eligerent plātū infra mensez cuz ꝯsilio cuiusdā epi.als ipse eps.puideret 7 demū episcop⁹ cui⁹ consilium debebat requiri occultanit vel latens impedimentū prebuit ita q isti non potuerūt habere consilium infra mensem nunquid tempus eis curret. Hosti. dicit q sic.quia istud tps fuit statutū ab homine. ergo semp curret a die p̄sentatōnis literaz.vt in.c.sup eo.d ap. Aduerte quia hoc dictum Hostiē.est verum si iste terminus essz hominis.quia omne tempus regulariter est ꝯtinuum.vt dicit glo.no.ff.de diuer.7 tem. ꝓscrip. sup rubrica.7 facit qd no. Jo.an.in.d.ca. sup eo.ß iste terminus de quo supra dixi succedit loco termini iuris ad hoc qd no. Jnno.in.c.ex insinuatōne.de ap.g debet censeri eodem iure cum termino iuris.vt ibi no. Jnno. 7 p ꝯsequens nō debet currere impeditis sicut nec terminus iuris.7 hanc opi.tenuit hic do. Lar.que mihi satis placet. Sed aduerte quia puto q exquo isti nō poterant habere ꝯsilium poterant sine illo eligere.ar.c.cū olim.de arbi.7.c.cum in veteri.s.eo.7 qd ibi dixi.facit qd no. Bar.in.l.j.§.si plures.ff.de exerci.7 ter.no.in.c. vnico.in fi.ne se.va.li.vj.vbi videt expresse ꝓbari. vide tamē oīno quod dixi in.c.ex parte.s.de consti.7 hec sufficiant.

¶ Domini abbatis siculi ps prima sup primo decretalium diligentissime emendata feliciter finit.

De officio 7 ptāte iudicis delegati Rica.

Supra visum ē in p̄cedentib⁹ Ricis de his q̄ vices alienas gerūt in diuinis officijs 7 in iurisditione volūtaria merito r̄ndū videt̄ de his q̄ vices alienas gerūt in iudicijs 7 iurisditione p̄tentiosa vt sunt delegati. Sz q̄to p declaratōe totius tituli q̄s dicat delegat⁹? Sol. multiplr diffinit. Quidā dicūt vt Goff. q̄ delegatus ē is cui a papa vel alio ordinario seu p̄cipis delegato cā decidēda 7 cognoscenda cōmittit. vel ſm Host. delegatus ē cui cōmittit cā decidēda seu exequēda vices alterius repñtans ꝓprium in iurisditōe nihil hñs vt. j. eo. c. sane ij. 7 in. l. j. ff. de offi. ei⁹ cui mā. ē iurisdit. vel ſm Spe. eo. ti. in prin. delegatus ē q̄ ex cōmissione alteri⁹ alicuius cāe iudicialē cognitōnē ꝓsequit. 7 quelibz diffinitio tolerari pōt. Ultio b̄ querit q: in rubrio fit mētio de officio et ptāte iudicis delegati q̄ dr̄ia est int offm̄ 7 ptātem. So. dic q̄ sepe ista ponūtur eq̄uoce. 7 vide qđ no. glo. sup Rica. ff. de iurisdit. om. iu. tūq̄ ad mām nr̄am dicit Jo. an. q̄ offm̄ respicit id qđ delegat⁹ ptās ꝓo ꝓcernit id qđ pōt p delegationē delegat⁹ exercere. nam sepe querimus quid possit facere delegat⁹ ex delegatione sibi facta. Abbas.

Q Via quesitū. Casus dlegatus papę potestatē hz nō solū in ptes ß etiā in alios q̄ suā iurisditionē impediūt. Cōis diuisio. sc̄da ibi sic tibi. No. ibi p̄cipim⁹ iusticiam exhiberi. p generali ꝓclusione rescripti et hodie cōiter appomit hec cla in fine libelli 7 ē valde vtilis. nā pōt compbendere oēm actionē. vñ sp cōcludendū est actori vt in fine libelli dicat 7 circa p̄dicta peto mihi iusticiā exhiberi. de q̄ in. c. ij. j. de ordi. cog. vbi plene dico No. sc̄do ibi minis aut terroribꝫ. q̄ dr̄ia ē inter minas 7 terrores. nam mine ꝓsistunt in verbis. terrores in atrocitate facti. sepe tñ capiūtur ꝓmiscue. Et no. ex b̄ 7 ex tex. q̄ mine 7 terrores potentiū inducūt iustum metum. dic tñ aduertendū fore ad qualitates psonaꝝ minantiū vel terrentiū. nam si solent seuire post minas inducūt iustū metū al's mine nō excusarēt. Ad b̄ qđ le. et no. maxime p bar. i. l. ad inuidiā. 7. l. metū. C. qđ me. cā. 7 vide p Jnno. in. c. cām mr̄imonij. j. eo. qđ est notādū. Cū q̄rit nūquid mine vel terrores mariti vel p̄lati inducāt iustū metū in vxore vel subdito. dz ēm distingui mō p̄dicto. 7 sic dz limitari qđ le. 7 no. i. l. j. §. q̄ bonorāde. ff. q̄. re. actio nō da. No. tercio q̄ ꝓsentientes ad delictū regulariter dēbēt puniri sicut ipi faciētes de q̄ dic plenius vt. j. dicet cū glo. Jtē no. ibi scḡptura testimonio. q̄ sacra scriptura pōt allegari in decisionib⁹ cāꝝ 7 in mō puniēdi. facit. c. certificari. j. de sepul. cū si. qđ intellige nisi scriptura ꝓdicat canonib⁹. q: i decisionib⁹ cāꝝ potius standū ē canonib⁹ q̄ dictis sc̄oꝝ. xx. di. i prin. 7. c. se. 7 ibi p glo Ultio no. q̄ iudex delegatus pōt iurisditionē suā exercere nō solū ꝓtra ptes ß etiā ꝓtra quoscūq̄ suā iurisditōem turbātes. et de b̄. j. plenius. In gl. j. ibi iactura cāe affici debēt. aduertepōt em̄ istud dictū gl. dupl'r intelligi. p̄vt isti q̄ inducūt istos turbātes debeant affici 7 puniri in p̄ditione cāe. 7 iste intellectus nō multū placet. q̄m iura allegata i gl. loquūtur q̄n q̄s aduocat p̄iudicium potentū in alienationis actu. vt q: reus alienat rem in potētiores. Secūdo pōt glo. intelligi vt adducat illa iura in sili. et vt quēadmodū ibi puniūtur illi q̄ aduocāt auxiliū potentioꝝ ita 7 isti q̄ inducūt potētes vt faciāt silere actoreꝫ equiparent tñ in genere nō in quātitate pene. 7 iste intellectus ē melior. In glo. ij. no. bñ istā gl. vsq̄ ad fi. q: q̄tidie allegat dū q̄ritur nūquid consentiēs dz puniri cāq̄ faciens. 7 ponit glo. quatuor mēbra. Primū ē q̄n q̄s cōsentit negligendo. pone exemplū ſm doc. scio q̄ vis delinquere 7 possum te subtrahere a peccato. ß ꝓpter negligentiā omitto. Vel pone aliud exēpluz. q: possum obuiare delicto. puta q: video q̄ aliq̄s vult te offendere 7 possum obuiare 7 nō obuio. nā ſm gl. si negligenter ago debeo puniri mitiꝰ q̄ ipe faciēs. Adde q: in b̄ sūt opi. de iure ciuili videt q̄ regulariter nō teneat q̄s obuiare delicto nisi delinquēs sibi sit subiect⁹. vt seruus filius vel subditus. vel nisi delictum sit ꝓmittendū in p̄sonam illius cui ego sum subiectus. ita videtur velle glo. in. l. culpa caret. ff. de re. iur. 7 bar. i. l. vtq̄ ff. de paric. nā filius tenet si nō reuelat p̄i q̄ alⁱ velit eū offendere. vt in. l. q̄. ff. eo. 7 idē dic in alijs subdit. vt no. in iurib⁹ p̄all. 7 plene p Dy. in regula nō ē sine culpa de re. iur. li. vj. tex. tñ multū stringit in ꝓmiū inſſir. de publi. iudi. §. alia. vbi punit cōscius lz eēt exneus. 7 q̄q̄ bar. nitat r̄ndere in. d. l. vtruz. tñ ipemet dubitat de sua r̄nsione. Sz de iure canonico cōiter tenet dictum glo. 7 facit. c. sicut dignū. in. §. illi aūt. de homi. vbi dicitur q̄ nō caret scrupulo societatis occulte q̄ manifesto facinori desinit obuiare. 7. xxiij. q. iij. q̄si p totū. An aūt incurrat excōicatōnem q̄ pōt iuuare clericū ne ardeat 7 ardeat? dic vt no. in. c. quāto. de sen. ex. Illud tñ verū q̄ etiā de iure ciuili q̄s pōt iuuare aliū ne offendat 7 capere malefactores. l. siq̄s in furtiuis. ff. de furt. 7 qđ ibi no. 7 in. l. nullus. C. de iude. 7 Jnno. in. c. vt fame. 7 i. c. si ꝺo. de sen. ex. Secūm mēbr glo. ē q̄n q̄s ꝓsentit pbendo ꝓsiliū. glo. tz q̄ dz puniri ß nō tāq̄ faciēs. So. aliter distinguit. Aut. n. is cui ꝓsulit erat al's facturus⁹ 7 minus punit ꝓsulēs. aut nō erat al's facturus. 7 tūc q̄a ē par delictū cū faciēte. vñ dz tūc puniri ꝓsulēs sic faciens. ad b̄. c. sicut dignū. §. q̄ ꝺo. de homi. 7 in. l. q̄ duo. ff. de furt. facit. l. in furti. §. ope. ff. eo. 7. l. nō soluz. §. si mādato. ff. de iniur. 7 vide qđ de mā no. Dy. in regula nullus ex ꝓsilio. de re. iur. li. vj. Tercū mēbr glo. est cū q̄s ꝓsentit coopando 7 in b̄ dicit gl. q̄ ē par delictū 7 silis dz eē pena. Sz tu adde q̄ aut q̄s coopat p̄incipaliter. 7 tūc nō ē dubiū q: est pricipal' in delicto. aut coopat p̄stando opē delinquēti. puta q: cōmodauit sibi ensem vt faceret certū delictū vel venit sociādo eū ne ab alijs impederet exercere delictū vel q̄d sile ita q̄ ipe nō apposuit manū in delicto ß p̄stitit opē delinquēti. et iste ē casus multū dubitabil'. nec doc. nr̄i b̄ tractāt ß legiste ponūt varias opi. de quib⁹ p bar. in. l. is q̄ opez. ff. de fur. 7 in. §. ope. p̄al. 7 in. d. §. si mādato. vbi plene 7 ex q̄site soluit mām tā in auxiliāte q̄ opē ferēte seu mādante. 7 videt ibi ad ꝓpositū ipe ponere regulā q̄ prestans opē debet regulariter puniri vt faciēs p iura supi⁹ allegata. Et adde ad vnū dictū valde notabile q̄ vbi q̄s punit ex eo q: p̄stitit opem habebit respectus in pena imponēda ad q̄litatē q̄ est in opante delictū et nō ad q̄litatē q̄ est in opē ferēte seu mandāte. Exēpluz titius p̄stitit opē filio inficienti p̄iem dz iste titi⁹ puniri quēadmodū puniret si interfecisset p̄iem suū. vñ tenet pena legis pōpeie de paric. vñ magis punit nunc iste p̄stando opē filio q̄ si occidisset manib⁹ suis. quia si ipe occidisset teneret tāq̄ exneus. ß p̄stando opē filio punit ea pena q̄ debet puniri fili⁹. q: cōsensit illi delicto paricidij. b̄ ꝓbat apte i. d. l. vtq̄. 7 ibi p bart. 7 idē no. i. d. l. is q̄ opē. 7 p b̄ dicēdū q̄ si ex statuto magr punit nobil' q̄ popularis q̄ si ꝓpularis p̄stat opē nobili debet puniri pena q̄ punit nobil' 7 nō pena qua punitur popularis. 7 de mā plenius dicendū vt no. in dictis iuribꝫ. 7 dic q̄ etiā si q̄s mutuauit pecuniā ad delictū aliquod cōmittendū debet puniri tāq̄ p̄stās opē ad delictū 7 puniet vt ipe delinq̄ns si sciens fac. tex. ē no. in. l. si sciens. ff. de paricidijs. 7 fac q̄ si statutū punit p̄stantē alicui opē q̄ cōpbendat istum q̄ mutuauit pecuniā Quartū mēbr gl. ē i ꝓsēsu auctis 7 defensiōis 7 dic gl. q̄ iste pl⁹ punit q̄ faciēs. 7 ē rō. naz is q̄ p̄stat auctē seu defendit errorē alterius non solū ipse peccat et errat ß ꝓfirmat alteri⁹ errorē 7 p̄stat alijs mām deliquen-

di. ¶ Host. dicit dictū glo. ꝓcedere in bereſi ⁊ in maioribus crimini-bꝫ al's in ciuilibus vel minoribus criminibꝫ ē par pena. vt in text. hic. nam iſti erant fautores principales ⁊ tñ dicit tex. ꝙ pari pena cū agētibꝫ puniēdi ſūt. ⁊ hoc dictū cōiter tenet'. ⁊ hoc no. ¶ In glo. fi. ibi q̄a impedit ipam iuriſditōem. vult ergo glo. vt qualitercūq; impediat' iuriſditio delegata poſſit ipe delegatus iuriſditionē ſuā exercere ꝑ turbatores. Innocē. hic ⁊ i. c. dilectus. j. de penis. latius attingit hāc mām multuꝫ tñ variat in dictis ſuis et in effectu. prio tāgit cū tercꝰ delinquit in ꝑſonā delegati. ſcdo caſu cū delinq̄t i ꝑſonā ꝑtis. tercio cū delinq̄t in ꝑſonā eoꝝ q̄ neceſſario debent interuenire in iudicio. vt ſūt aduocati teſtes ⁊ procuratores. q̄rto cū q̄s delinq̄t i offō ſuo coꝝā delegato. vt ſi aduocatꝰ delinq̄t in aduocatōe ⁊ notariꝰ i offō ſuo coꝝā delegato ⁊ ſic de ſiliꝫ nunq̄d poſſit delegatꝰ aiaduertere ꝑ iſtos ⁊ quā penaꝫ pōt imponere ⁊ q̄d ſi delictum nō eſt manifeſtū ſ occultū. ⁊ lōgū eēt plene diſcutere quēlibet articulū. Ideꝫ ꝑ iſtā diuiſionē habes quaſi declaratas glo. Inn. ꝙcluſiue tñ ſic pōt dici ꝙ ſi tercꝰ delinq̄t in ꝑſonā iudicis delegati nō pōt iudex delegatus illū punire niſi ex ꝑ ꝓtingat ſuā iuriſditionē impediri. ſic cōcordat Inn. ꝑ. ⁊ in. d. c. dilectꝰ. nā ꝑ tꝫ ꝙ ꝑt ſuā iniuriā vlciſci. p. c. ſiq̄s erga. ij. q. vij. ſ i. c. dilectꝰ. tꝫ oppoſitū. ſ ꝙcorda vt. s. ⁊. c. ſiq̄s erga. loquit' i ordinario de q̄ plene diri i. c. cū venſſent. de iudi. ⁊ ꝑ Inn. i. c. ex pte. j. de ver. ſig. ſ eo caſu q̄ pōt delegatus punire nō intelligas ꝙ poſſit imponere penā ordinariā ſ extraordinariā. q; ipe nō ē reputatꝰ ſup illa iniuria. Si delinquitur ꝑ ptes vel alias ꝑſonas neceſſarias i iudicio ꝙclude ꝙ ſi impedit' ſua iuriſditio pōt ſe impedire al's ſecꝰ. ⁊ ad limites impediēti pōt ſe impedire et nō alit'. ꝑ officiales delinquētes coꝝā ſe tꝫ Inn. in. d. c. dilectꝰ. ꝙ nō pōt ipe ꝓcedere niſi impediret' ſua iuriſditio ſ dꝫ eos facere puniri p ordinariū. Quā ptātē pōt exercere delegatus ꝓtra iſtos impedientes: dic ꝙ pōt exercere cēſuram eccleſiaſticā etiā ſi ſ nō ſit expſſum i reſcpto vt hic Inno. dicit ꝙ pōt eos mulctare. q; oīa vident' cē commiſſa ſine quib⁹ iuriſditio exerceri nō pōt. qđ no. ⁊ idem no. j. c. de cauſ. Ad vltimū ꝙclude ꝙ aut delictū turbatoris ē notoriū ⁊ indubie pōt ꝓcedē vt ſ. aut nō ē notoriū ſ ſūt aliq̄ ꝓiecture ꝑ ptātē ⁊ pōt ꝓcedē ⁊ cōpelletur ad p̄ſtandū cautionē de nō impediēdo. ar. in. c. līs. i fi. de re. ſpo. Aut ē occultū ⁊ ſūt opi. Inn. tꝫ ꝙ pōt ꝓcedē ſūmarie inq̄rendo. ꝓ hiū tꝫ Spe. in ti. de le. §. ſeq̄t. ꝓſi. itē ad cuꝰ offm. dictū Inn. ſatis placet. nec ob. ꝓ. manifeſte. poſitū i tex. q; pōt referri ad verbū cognouerit vt ſit ſenſus ꝙ nō dꝫ iudex exercere diſtrictōem eccleſiaſticā niſi manifeſte cognouerit illos impedire iuriſditionē ſuā ñ tñ negat q̄n poſſit ſūmarie inq̄rere vtꝝ ipediant. ad qđ vide bo. glo. in ſili in. c. j. j. eo. li. vj.

Ane ſia nobis. Varie legit' ſed cōit' ſic ſūmatur. Cū diuſe lre ſub eadē data ⁊ forma ꝓria impetrant' ⁊ p̄ntāt' a diuſis ad eoſdē iudices ſupſedeat' vtriſq; donec papa ꝙſulat'. h. d. ⁊ nō diuidit' ¶ No. ꝓ vnā regulā ex tex. ꝙ vbicūq; nō pōt ꝙſtare iudicibꝫ de ꝓuali ditate lrāꝝ impetratarꝝ oppoſitarꝝ debēt iſti ſupſedere ⁊ ꝙſulere papā. ⁊ facit iſte tex. ad illā qōem cū idē bñficiū ꝙferēt' duobꝫ ſub eadē data nec apparet cuiꝰ ſupplicatio prius fuerit ſignata dꝫ in hoc ꝙſuli papa q̄ vtriq; fecit gr̄am ⁊ ꝓm eiꝰ rñſum ē ꝓcedendū. ad ſ qđ no. Jo. an. in. c. ſi a ſede. d. p. li. vj. ¶ No. ibi executōi ſupſedeant. ꝙ iudices delegati largo mō pñt dici executores. nā exequūtur ꝓcedēdo ius ptiū. facit. c. ſiq̄s ꝑ cliū de fo. ꝙpe. ¶ In gl. j. i fi. Ex hac glo. colligunt' due lec. ad iſtū tex. ¶ Dria vt intelligat' q̄n diuſe lre in eadē cā impetrant' ad eoſdē iudices. ⁊ tūc ꝓpt' idētitatē iudicū neutre ꝓualeāt ſ delegās ē ꝙſulēdus. ſ lec. nō ꝓcedit ſi pōt ꝙſtare de ꝓuitate q; ſcde ſūt ſurreptitie nō faciētes mētionē de prioribꝫ. vt in. c. ceterꝫ. de reſcri. nec pōt excuſari ſurreptio ꝓpt' idētitatē iudicū. ¶ Seda lect. vt intelligat' ꝙ delegatꝰ dꝫ ſupſedere executōi ſcdaꝝ lrāꝝ. q̄ lec. ꝑdicit tex. vt pꝫ i ꝓbo vtrūq;. ¶ Tercia lec. ē vera ⁊ magl cōis vt intelligat' q̄n lre diuſe ipetrāt' ad eoſdē iudices ⁊ hñt eādē datā ita ꝙ ñ ꝙſtat dꝰ ꝓorita te. nā tūc iſte caſus ñ ē decidibil' p delegatos. ⁊ ſic ceſſat c. paſtoral'. de reſcꝑ. ſ dꝫ ꝙſuli ipe delegās. ⁊ hāc lec. ſētit gl. i. c. ex tenore. s. de reſcꝑ. vbi melius gloſauit iſtū tex. q̄ hic. ⁊ ſequūtur ꝑ doc. cōit'. ⁊ ꝓfecto ſ lec. ē vera in ſe ſ iudicio meo nō multū ꝙſonat huic lre ꝓ illa verba ter. nō facta mentiōe prioꝝ lrāꝝ ꝛc. q̄ verba clare innuūt ꝙ ꝑ ꝙſtabat data de ꝓoritate lrāꝝ. ⁊ ſic non erat eadē data in vtriſq; niſi diceres ꝙ iſta fuit allegatio ptis ſeu iudicis ꝙſulētis. Dꝫ nō multuꝫ hec rñſio mihi ſatisfacit. ⁊ eodē mō pōt rñderi ad duas alias lec. q̄s ꝑ ponit ¶ Host. nā dicit tex. poſſe intelligi q̄n ad diuerſos iudices lre diuſe impetrant' ſ hñt eandē datā ⁊ formā ꝑriam vel etiā eandē formā. nā ꝓpt' diuſitatē iudicuꝫ iudices mutuo ſe impediūt vt dixi. iſte lec. ſūt vere i ſe. ſ nō ꝙgruūt tex. rōne ꝓdicta. Dat' etiā alia lec. ꝙ doct. vt intelligat' q̄n lre impetrant' ſup diuſis cauſis ad diuerſos iudices. ē tñ ꝙmeritas inter illas cās. vt q; actor impetuit ſup hereditate ꝑ reū reus impetuit ad alios iudices ſup legitimitate. vel vnus impetuit i petitorio alius i poſſeſſorio. vñ ne ꝙtinētia cāe diuidat' coꝝā diuerſis iudicib⁹ debēt iudices ſupſedere ⁊ ꝙſulere papā ⁊ ꝙno. hāc lec. ⁊ gnāliter pōt dici ꝙ vbicūq; ſurgit ꝓbabile dubiū ſup ꝓualiditate lrāꝝ nō decidibile ꝑ delegatos vel arbitros dꝫ locū iſte tex. nā ꝓmptū ē iura iuribꝫ ꝙcordare. vt in. c. cū expediat. de elec. li. vj.

§ Ꝓ ꝓdebilitate. Delegatus ꝓpape impedit' ſ delegare pōt cām q̄ ſine ipo ꝙmode imminan pt. ſ ponit dictū. ſcdo ipi' determinatōꝫ. ibi. itaq; ꝛcio gnālem exceptōꝫ. ibi niſi. ¶ No ꝑ ꝙ delegatꝰ ꝓncipis pōt cām ſibi cōmiſſam alteri ſubdelegare neceſſitate vel alia incōmoditate inſtāte. idē tñ dic ceſſante q̄ libet neccitate. q; delegatꝰ ꝓncipis ſ dꝫ ex ꝓuilegio vt alteri ſubdelegare poſſit ſ inſpicit' neccitas q̄ ad ſ vt ſ delegatū poſſit ꝙpellere ad acceptandū. ſ leguntur ⁊ notant' in. c. paſtoral'. j. e. ⁊ ita limita iſtū tex. ¶ No. ſecūdo ꝙ ñ ē i optione delegati ꝙmittere cām q̄buſcūq; ſ ad ſ dꝫ eligere ꝑſonas diſcretas ⁊ idoneas q̄ dicant' i ſ ꝑſone idonee dic vt hī in. c. ſtatutū. de reſcꝑ. li. vj. ⁊ i. §. tria. iij. q. vij. ⁊ qđ le. ⁊ no. i. c. ſciſcitatus. d. reſcꝑ. ¶ Tercio no. ⁊ tene mēti iudicē poſſe cām ſbdelegare reſeruato ſibi ꝙſilio. i. hoc expſſo vt cōmiſſarius in ꝓcedendo ſeu decidēdo petat ꝙſilium ab ipo delegante. ¶ Ultimo no. ꝙ graues cāe nō pñt ſubdelegari ꝑ delegatū applicū. ⁊ dicunt' grayes cū ē electa induſtria ꝑſone. vt i. c. fi. j. e. ⁊ dic vt ibi. ⁊ i. c. is cui. eo. tit. li. vj. vel ſm doc. cū cā ē mrimonialis. nā curia nō ꝙſueuit de facili aliꝫ q̄ epis cās mrimoniales ꝙmittere. Et nota ſ dictū ꝙ epūs delegatꝰ ad cām mrimonialē nō pōt non epo cām ſbdelegare. ⁊ vide qđ no. j. e. cām mat'monij. ¶ In gl. j. ibi etiā ꝓtib⁹ innitis. ⁊ ꝑ ſ facit iſte tex. duꝫ dic libeꝝ ē cām ſbdelegare. nā dꝰ ſignato ꝙ vbi libeꝝ ē vt ñ teneat' req̄rere alt'ius ꝙſenſuꝫ. vt le. ⁊ no. i. c. de multa. d. pbē. ⁊ i. c. lꝫ epūs. e. ti. li. vj. ⁊ tene i ſ gl. iuncto tex. ⁊ vide qđ dicā. j. e. ſup qōnuꝫ. ⁊ i fi. gl. intellige ſ vt dixi. s. i ꝓmo nōbili. ¶ In gl. ij. i fi. no. bñ iſtā gl. ⁊ tene eā mēti. nā apte ſentit ꝙ ſi delegatꝰ alicuius cōmittit vices ſuas reſeruato ſibi ꝙſilio ꝙ iſte deſinit eſſe index ⁊ ꝙſiliū ſuū ē req̄rendū vt ꝙſiliū boni viri. et ꝓbo ſ dictū rōne. nā dare ꝙſiliū nō ē iuriſditōis. q; nulla ptātē exercet dādo ꝙſiliū. ⁊ ꝑ reſeruatōꝫ ꝙſiliꝫ ñ refuat ſi bi aliq̄d iuriſditōis. et ꝑ ꝙs deſinit ee iudex. vt in. c. ſi delegatꝰ. j. e. li. vj. et hāc gl. ñ pōderauit Io. an. q̄ ſuper tex. aſſūpſit diſputationē nūquid i dubio refuādo cō

silū videat sibi reseruasse vt iudex. ꝯcludit tñ ꝙ non.
¶ Dz ex̄ glo. q̄ro d̄ q̄one notabili 7 quotidiana nūq̄d iudex possit ꝯmittere cām 7 r̄seruare ꝯsiliū suū vel tercij. vtputa vt subdelegat⁹ teneat in sn̄ia ferēda exq̄rē ꝯsiliū suū vel cōsiliū tercij. Jnno. ꝯcludit ꝙ sic. 7 certe vī tex. ℔. dic tñ Jnn. ꝙ si iudex iste cōmissarius ꝓcedit ꝯsilio ñ req̄sito nō tz sn̄ia. q: non ꝓuauit formā mandati. vt in. c. cū dilecta. de rescrip. 7 in. c. venerabili. j. eo. et hāc sn̄iam vbi ex forma statuti ē req̄rendū cōsiliū no. tenuit bar. i. l. j. §. ß si plures. ff. d̄ exercito. vbi dic ꝙ si statuto cauet ꝙ iudex debeat ferre sn̄iam ad cōsiliū sapientis nō tz sn̄ia si iudex ꝓcessit nō req̄sito cōsilio. q̄a cū iudex recipiat iurisditōz ex statuto ciuitatis non dz tenere sn̄ia si nō ꝓuat formā sibi impositā ꝑ statutū. et ℔ no. q: facit ad multa. 7 vide q̄d in sili no. in cle. j. d̄ iurepa. Nūq̄d aūt cōmissari⁹ teneat̄ sequi cōsiliuz: dicit Jnno. ꝙ nō. nā satis ē req̄rere 7 debito tēpe expectare rñsū. vt in. c. cū olim. d̄ arbi. 7 in. c. cū in veteri. de elec. 7 ℔ idē voluit bar. in. d. §. si plures. Nūq̄d aūt tpe q̄ req̄rit̄ consiliū possit delegat⁹ subdelegās istū cōmissariuz revocare seu sibi inhibere ne ferat sn̄iaz: dic Jnno. ꝙ sic. Jo. an. dicit ℔ ꝓcedere si sibi reꝓuauit ꝯsiliū tanq̄ iudex. Dz ℔ casu qñ r̄seruauit tāq̄ iudex. dicit do. an. ꝙ tenet̄ seq̄ consiliū istius iudicis q: tunc est ꝓticeps in officio. nam regula ē ꝙ vbi cōsiliū ē requirēdū ab eo q̄ ē ꝓticeps in officio tūc tenet̄ sequi cōsiliū vt no. ponit bar. in. d. §. si plures. 7 fac̄ q̄d le. 7 no. i. l. ticiū 7 meuiuz ff. de admi. tu. ¶ Dz instat alia q̄o magī dubia nūquid possit fieri cōmissio vt teneat̄ cōmissari⁹ ferre sn̄iaz ꝓut tal̄ sapiēs dictauerit. Jnn. ꝯcludit ꝙ nō. q: isto casu hꝫet iste sequi arbitriū alteri⁹ i sentētiādo q̄d ē ꝯ. l. itez si vn⁹. §. idē pōponi⁹. ff. de arbi. vbi text. no. dic ꝙ ñ ꝑt cōpromitti in arbitrū vt ferat sn̄iam ꝑm ꝙ alteri visū fuerit. Hostiē. tz opositū. 7 dicit ꝙ aliud in arbitro. aliud i iudice. q: arbiter hz ptātē magis latā. pōt enīz ꝓnūciare eq̄ 7 iniq̄. 7 stat̄ sn̄ie sue metu pene. vt i. l. diē ꝓferre. §. stari. ff. de arbi. 7 j. de arbi. c. dilecti. Dz iudex dz ꝓnūciare ꝑm iura. vt ī auc. in siurā. q̄d ꝑstat̄ ab his Itē ℔ delegās pōt formare sn̄iam 7 cā cōmittere alteri ꝓnūciandā. vt. ℔. de rescrip. c. cū dilecta. cū infinitis silib⁹. q̄ eodē mō pōt ipaz formādā alteri reseruare dū modo ille nō sit laic⁹ 7 cā nō sit spūalis. Et no. bñ illd ꝟbū ar. c. de cernim⁹. de iudi. nec ob. si dicat̄ ꝙ ꝯ ꝯsciaz ꝓpriam iudex nō dz ꝓnūciare. q: ꝑm eū dz iste conformare ꝯsciaz suā ꝑz cōsiliū periti. 7 si non pōt dz instare vt exoneret̄ a cōmissiōe 7 si nō ꝑt dz ferre sn̄iam ꝑm ꝙ sibi vī. 7 no. ℔ dictū. mlti moderni tenuer̄t cū Jnno. q: iudex dz iudicare ꝑm iura 7 ꝯ cōsciam suā. vt i. c. cum ex̄ni. de re iudi. li. vj. 7 Reineri⁹ tenuit istā ptē. ℔ Bar. tz aliā sn̄iam in. d. §. si plures. 7 satis ꝑt teneri opi. hos. vt ipemet dicit ꝙ ꝯ cōsciam nō tenet̄ iudicare. Et no. ꝙ vbi tenet̄ ꝙs ꝓnūciare ꝑm cōsiliū alteri⁹ nō tenetur ꝓnūciare ꝑm illud nisi consiliū sit iustū. q: ℔ importat ꝟbū consiliū. vt i. d. l. ticiū. no. bar. i. d. §. si plures. et si dī vt debeat ꝓnūciare ꝑm ꝙ ali⁹ dictauerit non tenet̄ seq̄ si ꝯscia sua sibi r̄pugt. ¶ Dz dubitat̄ nūq̄d possit ferre sn̄iam cōtrariā. Host. sentit ꝙ sic in cōtrariū fac̄ q: nō hz in ℔ ptātem maxie q̄n statutū de hoc dispoit 7 facit q̄d no. bar. in. d. §. si plures. de equitate. pōt teneri dictū Host. ß de rigore videt̄ contrariū.

De causis. Si cā cōmittit̄ decidēda infra certā diez nisi ptes ꝓgent ꝑ lapsū diei expirat iurisditio. h. d. ꝑ vbi certa pena ꝑ ius statuta nō ē delegat⁹ imponit arbitrariam 7 scđa ibi illi⁹ et̄. ¶ No. ex ꝑ dicto ꝙ cā ꝑt ꝯmitti decidēda infra certū tm̄inū. ¶ Scđo no. ꝙ vbi tm̄inus statuit̄ iudici 7 iurisditōi lapso tm̄ino expirat iurisditio. de q̄ plen⁹ ꝑ bar. i. l. ꝓperādū. C. de iudi. ¶ Nō tm̄cio 7 tene mēti sp ꝙ cōā delegato pōt fieri ꝓgatio de tpe in tpūs. vñ lz cā sit sibi cōmissa decidēda infra certum tm̄inū ptes pñt cōi ꝯsensu illū terminuz ꝓgare q̄si ad vtilitatē ptiū papa pfixit tm̄inū. ¶ No. ex scđa pte. c. ꝙ delegatus ex simplici cōmissione recipit iurisditionē 7 hz ptātē ptes ꝯtumaces puniēdi. Et ex hoc 7 ex tex. hēs ℔ q̄si expssum ꝙ iudex delegat⁹ ꝑt iponē mctam. de q̄. j. lati⁹. Itē no. ꝙ vbi certa pena a iure statuta ē nō dz iudex ab ea recedere. vbi ꝟo nō ē statuta tūc ē imponēda ad arbitriū iudicātis. 7 quotidie ad ℔ allegat̄ iste tex. ꝙ i nō determinatis in iure recurrendū ē ad arbitriū iudicis. 7 nō solū ℔ ꝓcedit in impositōe pene. ß et̄ i aliis a iure non determinatis. vt ī. l. j. ff. de iu. deli. 7 i. c. fi. j. d̄ trās. ¶ Jn gl. j. ibi postq̄ lr̄e iudiciby pñtāt vult ḡ gl. ꝙ tm̄inus pfixus iudici currat a die pñtatōnis lr̄aꝝ. ℔ intellige ꝑm ꝙ no. in. c. sup eo. d̄ appel. ꝓcedit em̄ qñ tm̄inus ē statut⁹ ꝑ numerꝝ dieꝝ seu mēsium vel annoꝝ. sec⁹ si ad certū diez vel tm̄inū. vtputa vsq̄ ad festū pasche. nā tūc sp tm̄inus currit. q: p⁹ illū tm̄inū expirat iurisditio. vt ℔. Et i fi. gl. no. bñ glo. ꝙ vbi cā cōmittit̄ decidēda infra breuē tm̄inū pōt iudex et dz abbreuiare dilationes iuris 7 ita pagere vt infra tm̄inū pfixū cām possit decidere. 7 sic hēs vnā cāz ltimā abreuiādi dilatōes iuris. Tu in ℔ distigue vt no. Jnn. i. d. c. sup eo. vbi ex̄ dixi. nec ob. motiuū gl. i eo q̄d all̄at i l. petēde. nā ꝑm Jnn. qñq̄ tm̄inus statuit̄ pti. 7 tunc si ꝺficit ꝑ aliā ptē nō dz sibi obesse. qñq̄ tm̄inus pfigit̄ iudici. 7 tūc hz locū q̄d ℔ dī. naz 7 si cā nō pōt expediri infra tm̄inū nihilomin⁹ expirat iurisditio. q: nō irrogatur piudiciū ptib⁹ ß cā redit ad supiorē. 7 dicit ℔ Jnn. ꝙ etiā si dolo alteri⁹ ptis cā non possit decidi infra tm̄inū nihilomi⁹ expirat iurisditio nisi tm̄inus proget̄ cōi ꝯsensu ptium vt ℔. Et aduerte q: ista prorogatio debet fieri durante tm̄ino. nā post finitū terminū non ꝑt dici ꝓgatio cū iurisditio sit finita. q: q̄d nō ē ꝓgari nō pōt. ar. c. ad dissoluendū. de despon. impu. 7 ꝓ hoc bo. tex. ī. l. ß si manēte. ff. d̄ ꝑcario. facit. l. bonoꝝ. ff. rem ra. ba. ¶ Jn glo. in ꝟbo ptium. in fi. no. tria q̄ sūt d̄ sba ordīs iudiciarij. vt libelli oblatio lit⁹ ꝯte. 7 ꝙ sn̄ia ferat̄ i scriptis. 7 idē no. glo. i. c. j. d̄ libel. obla. hāc mām plenissime expedivi i. d. c. j. 7 dic vt ibi. 7 vide bo. gl. i. c. fi. d̄ re iudi. li. vj. q̄ dicit ꝙ ptes pñt ex toto remittē ordinē iudicioꝝ ß non pñt facere vt iudex in ꝑte seruet ordinem 7 in ꝑte non. vult dicere ꝙ ptes pñt ꝯuenire vt iudex ꝓcedat sine oī ordine iudiciario. ß tūc dictū suū non hēbit vim sn̄ie ß cuinsdā pacti. nam sic ex̄ posita pacto pñt ptes approbare sn̄iam nullā 7 hēbit vim pacti. vt le. 7 no. in. l. q. C. coīa vtriusq̄ iudi. 7 no. in. c. significasti. j. d̄ fo. compe. ita a ꝓncipio pñt cōuenire vt iudex ꝓcedat sine ordine iudiciario. ß si vellēt ptes vt dictū iudicis habeat vim sn̄ie tūc nō pñt remittere ordinem ꝺbalem a iure inductū. vt in. c. vnico. d̄ lit. contest. 7 ī. l. ꝓperandū. C. d̄ iudi. 7 in cle. sepe. 7 q̄d ibi no. in fi. d̄ ꝟbo. sig. ¶ Jn gl. in ꝟbo proget̄. in fi. Dz q̄ro q̄d si non fiat ꝓgatio nūquid ex toto expiret iurisditio p⁹ lapsū termini: tex. ℔ videt̄ ꝙ sic. ß tu intellige tex. qñ tm̄inus ē ꝑfixus iudici et iurisditioni. nam tūc per lapsum termini expirat iurisditio et ptās devoluit̄ ad superiorē. secus dic vbi terminus ꝑfigeret̄ iudici tm̄. nam tūc per lapsum termini non expirat iurisditio sed iudex venit puniendus. vt in. l. j. C. vt oēs cau. taz ciui. q̄ crimi. no. Bar. in. d. l. ꝓperandū. q̄d tm̄ limita vt dicit glo. notabilis in cle. j. d̄ iurepa. dubiū est̄ q̄d si terminus ꝑfigit̄ instantie nunq̄d post lapsum terminū valet sn̄ia et respectu instantie iuris cōis non ē dubiū. vt no. in. l. ꝓperandū pal. rō est̄ q: ꝑempta instātia ꝑemūt̄ oīa acta litis. vt no. in. c. cū cām. d̄ testi. et in. l. cū lite mortua. ff. iudi. sol. vñ sn̄ia repiret̄ lata sine lite ꝯtest. et sine petitione et silia. ß dubiū notabile ē cū statutum municipale apponit certū terminū infra quē debeat tm̄inari cā nūq̄d p⁹ lapsū terminū valeat sn̄ia lata sup eadē instātia et d̄ hac q̄o plene no. ꝑ Jo. an. ī addi. spe. ī ti. de lega-

to. §. restat. ꝟ. q̃d si statuto. Et ibi post multa ꝯcludit q̃ aut statutū apponit penā iudici nō decidēti cāz infra t̃minū. 7 tūc valebit sn̄ia p⁹ t̃minū dūmō ꝓferat infra terminū iuris. q; nō vī recessum a dispositiōe iuris. fac q̃ etiā no. i. l. nō dubiū. C. de legi. Aut statutū nō apponit penā 7 ī dubio p̄figēdo t̃minū ad decisionē cāe vī p̄figere ipi instātie. 7 hoc maxie tenendū in odiū litium q̃ satis mihi placet. nā sicut in siti dicim⁹ q̃ terminus ab hoie p̄fixus succedit loco termini iuris. vt not. Inno. i. c. ex rōne. de appel. ita t̃minus p̄fixus a statuto succedit loco termini iuris. de quo in. d. l. ꝓperandū. et ß notabis. ¶ In glo. in ꝟbo certa. ibi dz mitti in possessionē. aduerte q; hoc videt̃ ꝫ tex. q̃ p̄supponit q̃ qñq; nō ē a lege p̄fixa pena ꝫ ꝯtumacē. Inn. dicit q̃ text. ꝓcedit i citat̃ ꝯtūacib⁹ ß i ꝯtūacib⁹ ꝓdēnat̃ bñ repit̃ pēa p̄fixa a iur̄. alij alit̃ dicūt. ego dicerē q̃ t̄mediū missionis nō ē ꝓprie pena ß potius cōcernit interesse ptis. nec excōicatio ē ꝓprie pena ß est medicina vt in. c. j. de sen. ex. li. vj. vñ si subsequēti die vellet excōicat⁹ vl̄ pas sus missionē satisfacere de expensis nullā penā sustineret. vñ dico q̃ respectu pene infligende ꝓpter ꝯtēptū iudicis nō repitur ꝓuisio regulariter a lege facta. 7 iō iudex p̄t arbitrio suo penā ꝯtumaci infligere. vt in. l. j. ff. siqs ius dicē. nō obtē. 7 in. l. ij. ff. siqs in ius vo. facit j. c. pxi. in ꝟ. damnare. Et ß faciūt ad qōem nūq̃d delegatus possit mlctare ptes. 7 scias q̃ mulcta ē spēs sn̄ie iudicialis ꝯsistens in pecunia 7 imponit̃ ex̄ordiarie ad ꝯtumaciā coercendā. de quo p spe. in ti. de sen. pla. §. j. post p̄nci. le. 7 no. in. l. siq̃. ff. de verbo sig. Inno. ß et ī c. j. §. e. 7 Host. in. c. pxi. 7 in. d. c. j. 7 gl. ordinaria in. c. pastoral. j. e. 7 ī gl. pe. tenēt q̃ sic. Cōtrariū sēsit accur. in. l. ij. C. de spōnt. 7 in. l. eos. C. de mō mulct. 7 Host. ī sūma in ti. de sn̄ia sub ℞ica de mulcta. §. si quis possit. ß ipe Host. coartexit se sup. c. j. 7 ꝯclusio cōis ē q̃ delegatus pape in dubio p̄t mulctare. 7 videt̃ ꝓbari ß 7 j. c. pxi. 7 i. c. j. §. e. Et lz Host. dixerit q̃ nō p̄t imponere tantā mulctā sicut ordinari⁹. arg. in. d. l. ij. et ī. d. l. eos. tñ do. an. sentit hic oppositū 7 forte melius q; delegatus principis ē de maioribꝫ iudicibꝫ. vt no. spe. in ti. de iurisd. om. iudi. §. j. ꝟ. sī 7 alij. si ꝟo ē delegat⁹ inferioris. Inn. in. c. j. p̄all. vult q̃ idē. vñ dicit et̃ q̃ subdelegatus delegati p̄t mulctare. ꝓ eo satis bñ facit. c. ex literis. j. e. ß p̄t dici q̃ nō potest imponere tantam mulctam sicut isti maiores iudices. ß arbitrabit̃ quātitatez ꝑm qualitatē cāe. 7 scias q̃ vsq; ad sex solidos. s. aureos dz mlcta modica. vñ. j. illā summā p̄nt illi iudices minores arbitrari. de q̃ in. d. l. ij. 7 l. eos. An aūt ordinarius eccl̃iasticus possit etiā mulctare: credo q̃ sic. ar. ī. c. dilectus. d̄ offi. ordi. 7 ibi ꝓ Jo. an. 7 in. c. statuim⁹. xvj. q. j. tz Host. 7 ibi ꝓ Jo. an. in. c. j. de homi. li. vj. Sic et penā pecuniariā ꝓ delicto imponē p̄t. qđ tñ limitavt plene dixi in. c. lz. de penis. ß vt cesset auaricie suspitio ꝯsulit vt cōuertat pecuniā in piā cām. ¶ Et in fi. glo. tene mēti glo. cū querit̃ quā penā debet iudex imponē si plures repiunt̃ i iure edite. 7 idē qđ gl. tz Inn. do. an. dicit q̃ si oēs pene p̄nt cōcurrere oēs sunt infligēde ꝓ l. j. C. de sepul. vio. Si aūt nō p̄nt ꝯcurrere vel. l. loquit̃ alternatiue ꝓcedat distinctio gl. ꝑm eū. Adūte latius. aut eī plures pene iponūtur ꝓ eodē delicto ex dispositione eiusdē legis vel statuti. 7 hz locū dictū do. ant. nec credo q̃ gl. aliter intellexerit. nā sepe vna lex ī odiū apponit plures penas. q; singule nō vident̃ sufficere vt ē tex. in. c. felicis. de penis. li. vj. 7. xvj. q. j. statuim⁹. 7 in. c. ad falsarios. de fal. cū multis silib⁹. Q̃ñq; ꝓ eodē delicto repiunt̃ varie pene in diūsis legibꝫ seu statutis. et iste ē casus dubitabilis. 7 credo q̃ in ß casu glo. fuerit locuta. 7 ad hoc discutiendū oz p̄ querē nūq̃d ꝓuisio legis noue seu statuti tollat antiquā legē imponentez aliā penā q̃ nouā. 7 lz in ß sint opi. tñ opi. cōis et vera vī q̃ nō tollat ß ꝯcurrat cuz antiqua ita q̃ est ī optōe accusatoris vtr̄ velit accusare ꝑm legē antiquā an ꝑm legē nouā. 7 ß vī ꝓbari in. l. q̃tiens. ff. d̄ act. 7 obli. tenz bart. in. l. j. ff. vi bo. rap. 7 Jo. an. ī. d. c. felicē. ī nouella. 7 ß facit ad qōem q̃tidianā. Pone statutū ciuitat̃ imponit penā. c. florenoꝝ ꝓ homicidio nūquid videatur recessum a pena iuris cōis. 7 dic q̃ nō. ß ē in optōne accusatoris mō p̄dicto nisi ex ꝯiecturis appareat q̃ statutum voluerit recedere a dispositione legis. vtputa si repiatur statutū quo cauet̃ q̃ vbi deficit pena in statutis recurrat̃ ad sīlia 7 deficiente simili recurrat̃ ad ius cōe. nam ꝓ hec verba clare pz q̃ statutū voluit ex toto recedere a dispōne iuris cōis 7 determinat certā penā. ita notanter dicit Bar. in. l. j. p̄alle. ¶ Aliud dubium ē nūquid punitus ꝑm vnā legē possit accusari vt puniatur ꝑm aliā. l. ꝯclude q̃ aut vtraq; lex tēdit ad vindictam 7 intētando remediū vnius cessat r̄mediū alteri⁹ vt in. l. ꝓtor edixit. §. j. ff. d̄ iniur. aut leges cōcernūt cō modū priuatū 7 tūc p̄t intētari ꝓuisio sc̄de legis q̃tenus excedit penā ꝓme legis. vt in. l. j. p̄allega. 7 qđ ibi no. 7 ꝓ ß p̄t decidi nūq̃d laicus punit⁹ ꝓ iudicē eccl̃iasticū possit puniri ꝓ iudicē seculare de eodē delicto. ꝑm dispōnem iuris ciuilis. de q̃ vide tex. no. ī. d. c. felicis. et qđ ibi no. Jo. an. in nouella. ¶ In glo. pe. no. singulariter istā glo. q̃ delegatus etiā p̄ncipis non p̄t dispensare in appositōe pene ß etiā dz sp apponere penā a iure statutā. secus dicit glo. in ordinario ß certe nō vī ß vez indistincte in ordinario. nā. c. at si clerici. alle. ī glo. loquit̃ in ep̄o 7 in casib⁹ sibi ꝑmissis a iure. vñ in casib⁹ nō ꝯcessis a iure ordinario nō p̄t dispēsare ß citra dispensatōem p̄t ordinari⁹ ex cā diminuere vel augere penā a iure statutā etiā si sit p̄fixa a statuto municipali. vt in. l. q̃d ergo. §. pena grauior. ff. de bis q̃ no. infa. 7 ibi ꝓ bar. vide etiaz bo. glo. ij. q. ij. §. notandū. vñ dic̄ Host. notabile ꝟbū q̃ iudex efficit̃ infamis si sine causa apponit mitiorē vl̄ grauiorē penā q̃ sit ī iure statuta all̃at. l. seruos. C. de vi pub. vel priua. 7 idē ꝓ oia dic̄ in delegato. qđ no. Dz do. an. seq̃tur indistincte istā gl. vt delegat⁹ nullo mō possit in pena dispensare. Ego credo saluādo dictū host. 7 et̃ do. an. q̃ ꝓ viā dispēsatiōis nō possit diminuere penā ß exequendo ius q̃ cauet̃ q̃ ex cā possit aggrauari 7 diminui pena. vt in. d. § pena grauior. 7 in. l. 7 si seuerior. C. eo. 7 ī. l. aut facta. i fi. ff. d̄ penis. q̃ poterit aggrauare 7 diminuere. nā sicut poterat ipe delegās ita 7 delegat⁹ exq̃ gram nō facit. ß ius exeq̃t̃. 7 sic etiā p̄t sustineri ista gl. ¶ Ultio scias q̃ tūc pena nō dī exp̄ssa qñ ñ ē cauta ī canonib⁹ nec in legib⁹ nec in statutis municipalib⁹ neq; iure ꝯsuetudinario ꝑm Host. 7 sic no. q̃ vbi deficit pena canonis debemus recurrere ad penā legis ciuilis seu ad penā consuetudinariā dūmō ñ ꝓdicat mēti canonū. imo sn̄ia eēt iniusta si pena excederet ꝯsuetudinē loci. vt no. gl. ī. d. §. pena gr̄uior. 7 hoc puto vez nisi ex cā. naz sicut ex cā p̄t recedi a pena legis ita 7 a pena ꝯsuetudinaria. ꝓ ß bo. glo. in. l. bodie. ff. de penis.

Preterea. Per simplicē ꝯmissiōz cāe p̄t delegat⁹ citare ꝯtumacē punire 7 reliq̃ facē 7 spectāt ad cāz 7 q̃tidie allegat̃ iste tex. ponit casū ipi⁹ r̄nsionē 7 r̄nsiōis rōnē. sc̄da ibi hoc tibi. tercia ibi qr. ¶ No. ꝓ q̃ delegat⁹ p̄t ptem ꝯtumacē punire lz hoc nō caueat̃ in cōmissione. vñ ꝟtute cōmissionis simpl̄r facte hz ptātem exercēdi seueritatē eccl̃iasticā. ¶ No. sc̄do ibi seueritate eccl̃iastica. iūcta glo. q̃ appellatione seueritatis eccl̃iastice nō venit solū sn̄ia censure ß etiā facultas puniēdi mō ex̄ordinario. vt indicere mlctā. nā cā ī p̄ncipio fuisset facta ꝯsultatio nūq̃d possit ꝓdēnare ꝯtumacē: Rñdet̃ q̃ p̄t ꝯpellē ptes 7 seueritate eccl̃iastica coercē. qđ lz ß etiā hos. 7 Jo. an. 7 sic ꝟbū seueritas eccl̃iastica ē magis latū q̃ ꝟbū cēsura eccl̃iastica. nam appellatiōe cēsure ecclesiastice solū venit sn̄ia excōicatōis interdicti 7 suspen-

sionis.vt ī.c.querēti.j.de verb.sig.7 idem dic de verbo ciadūsione canonica vt sit latū sicut ꝟbū seueritas ecclesiastica.vt no. Inno.ī.c.j.de homi.li.vj. ¶ Tercio no.ex his 7 ex tex.q̄ delegat⁹ pōt mulctare 7 aliā penā exordiariā eī imponē. ¶ Ultio no.q̄ vno ꝯmisso oia videnť cōmissa sine quib⁹ illō explicari nō valet.ꝯcor. j.eo.c.prudentiā.7 ad hoc quotidie allegant ista.c.cōcordat.l.ad rem mobilē.7.l.ad legatū.ff.de ꝓcura.7.l. cui iurisditio.de iurisdi.om.in. Et no.tex.ibi plenariā potestatē.7 dic plenariā.i.liberā 7 absolutā.7 ꝓ ꝟbis verbuz dixit Bal. q̄ delegatus pōt ꝟtute delegationis eligē sibi nūciū 7 ꝓstituere sibi officiales 7 punire nūciū si facit falsam ambasiatā seu relationē. Itē testes coraz eo delinquētes vt in.d.l.nullū.C.de testi. Hz adūte quia ꝑriū tz Inno in.c.dilect⁹.j.de penis. vbi dicit q̄ si officiales delinquunt in offō dz delegatus eos facē puniri p ordinariū.ꝑ ꝯcordādo dic q̄ si impedit iudicis iurisditio ꝓcedit dictū Bal.p.c.j.s.eo.als ꝓcedit dictum Inno. ¶ In gl.ij.ī fi.ego credo ꝓut.s.dixi ī notabilibus q̄ poterit ꝓtumacē coercere eī infligēdo penā exordinariā.puta mulctā ꝓ ꝟbū dānare positū ī tex. 7 facit qđ dixi.s.c.ꝑri.7 satis sensit hos.sup tex. ¶ In gl.fi.ibi q̄ deposit⁹.vbi dixit tex.q̄ q̄ depositis accedūt nō sūt deposita. vt si bō vestit⁹ deponat vestis nō cēsetur deposita. Et ibi alia non tāgūt ꝑriū de hoc bracardico dic vt no.in regula accessoriū.li.vj. Et ad.c.cōstituit.dic q̄ ibi ponit casus singularis 7 multuz notabil dī em ibi q̄ si aliq̄ religiosi dolo inducūt aliquē inuenē ad religionē vt lucrent bona sua si ille sit inductus. et facit ꝓfessionē tz ꝓfessio ꝑ bona nō veniūt ad monasteriū.7 hoc in odiū ipoz.q: nō ꝓpter deum ꝑ ꝓpter bona tēpalia induxerūt illū ad monasteriū siue religionē. Quare aūt tz ꝓfessio exq̄ fuit dolose facta.dic q̄ ille ē dolus bonus cū sit inuitatus ad seruitiū dei.7 talis dol⁹ nō bz vitiare actū.vt no.in.c.cū dilect⁹.j.qđ me.cā.facit.l.j.ff.de dolo. ¶ In ea.gl.ibi regula.vbi testator legauit libertatē seruo 7 eū cōstituit heredē demuz ademit libertatē.7 dī ibidē q̄ ꝓpter ꝑ nō ē adempta hereditas imo nec libertas.q: non pōt eē heres sine libtate vt ī.l.quidā.C.de necessarijs ꝟuis. Et in fi.gl. dic q̄ cū sunt sepabilia 7 nō est eadē rō ī vtroq̄ ꝓnexoz nō pñt dici ꝓnexa.nā ī.c.j.j.de eo q̄ duxt.ī matri.vnus decepit aliū.q: sciēs se hīe cōiugē duxit aliā hui⁹ rei nesciaz in vxorē.7 dic vt ibi plenius no.7 vide qđ no.lxxxj.di. si quis sacerdotum.

(q) Quis. Breue ē 7 ꝓ alia verba pōt sic sūmari. Si cā plib⁹ et simplr ē ꝯmissa q̄libet delegare pōt 7 ñ diuidit. ¶ Nō ꝑ q̄ delegat⁹ principis pōt vices suas cōmittere ñ solū cū insolidū ē index.vt.s.e.si ꝓ debilitate. ꝑ etiā si habz collegā tz ipe collega velit ꝓ se ꝓcedere. q̄ ꝑ pōt alt eoz subdelegare vices suas. ¶ Secdo no.ibi suo coniudici q̄ pōt vices suas subdelegare college.7 sic ꝓcedit collega noīe ꝓprio.i.tāq̄ delegatus 7 noīe sui college tāq̄ subdelegatus.7 sic pōt diuersa auctē vnus 7 idem in eadē cā ꝓcedere.nūq̄d aūt iste poterit ferre diūsas sentētias.vñ tāq̄ delegat⁹ reliquā tāq̄ ſbdelegat⁹:videt ꝑ q̄ sic.q: exq̄ sustinet vices pluriū dz cēseri iure plurimo ꝟ.vt in.c.cū olim.de re iudi. Hz si plures ꝓcedūt in cā pñt ferre diūsas snias.vt in.c.fi.de re iudi.ꝑ ꝛc. Lō tranū tz ꝑ Ioā.in.p.c.pe.de elec.li.vj.vbi ter.sing.dic q̄ hñs vocē noīe ꝓprio 7 noīe ꝓcanonici nō pōt illas voces dividere in diūsas.nā eadē ꝓscia q̄ putat aliq̄d iustum noīe ꝓprio dz cēsere iustū noīe ꝓcurij seu ſbdelegantis.7 ꝑ dictū placet 7 ē valde notabile extēdēs dcm c.pe.7 idē dicēdū in silib⁹ casib⁹.7 tenebis eī ꝑ menti.

¶ In gl.ibi q̄tū ad ptātē ꝯmittēdi.ꝑ opaī q̄ ad effectum vt alter solus possit ꝓcedere reliquo nolēte vel nequeūte int̄esse.vl dic q̄ rō dubitādi fuit.q: exq̄ erāt deputati duo simplr videbaī q̄ vn⁹ nō posset ꝓcedē sine reliquo.q: habeāt iurisditionē insolidū exercitium tn̄ hnt ꝓ pte.vt in.c.cām mrimonij.7 no.in.c.prudentiā.j.e.ꝑ rō decidēdi ī oppositū fuit. q: ñ videt ꝓcedere sol⁹ exq̄ ꝓcedit cū subdelegato alteri⁹ vel hñs ſbdelegatōem college. Abbas.

Significasti. Delegat⁹ pape exeq̄tur suā snīaz quā exequi non vult aut nō pōt is cui eā ꝯmiserat exequēdam.ꝑ ponit decisa ꝯsultatio.secdo rnsio ibi cōsultationi. ¶ No.primo q̄ delegat⁹ pape pōt mādare ordinario loci vt suam snīam exequat.nam z q̄ ad cām sibi ꝯmissam ē maior oīb⁹ post papā vt in.c.studuisti.j.eo. repūtat em̄ ꝑsonā pape 7 q̄ ad illā cāz dz honorari vt papa.xciij.d.c.fi.7.j.eo.sane. ¶ No.secdo ibi 7 auctoritate sibi cōmissa.q̄ ex simplici cāe delegatōe recipit delegatus nedū ptātem cognoscendi 7 decidendi ꝑ etiam snīam exequēdi.7 facit ille tex.ad qōem quā ponūt docto.s.e.de cauꝑ.vbi ꝯcludūt q̄ si ēminus fuit ꝑfix⁹ diffinitioni cāe pōt delegat⁹ cām decidēs infra triennū exequi snīam p⁹ ēminū.qđ etiā tenet Host.in.c.cōsuluit.7 facit iste tex.iūcto.c.q̄rēti.j.e.nā vt ibi pz pōt delegat⁹ ferre snīam in vltimo die termini.7 tn̄ a iure bz annuz ad execūtōem snīe vt in.d.c.querēti.secus si terminus fuisz ꝑfixus iurisditōi.q: tūc p⁹ ēminū ñ pōt se impedire ꝑm Io.an.ī.d.c.de causis.qđ no. ¶ Itēno.ēcio q̄ delegat⁹ ꝓncipis habz ea q̄ sūt meri imp̄ij.vñ pōt snīaz suā execūtōi demādare 7 eā alteri etiā ꝯmittere.vt ꝑ 7 j.c.in lris. An aūt delegat⁹ iferioz ꝑ possit: Inn.tz q̄ ñ vt ī.l.a diuo pio.ff.de re iudi. vbi ꝑ etiam sētit bar.sed ego plenissime dixi ī.c.siqs ꝯclicū de foro ꝯpe.7 dic vt ibi. ¶ Ultio no.q̄ rēsistētes iudici delegato pñt ab eo puniri cuiuscūq̄ cōditiōis 7 dignitat⁹ sint.7 ē ratio q: rpñtat ꝑsonā pape cui tot⁹ orbis subst.ix.q.iij.cūcta p mūdū.sec⁹ dic ī delegato alt⁹ius.ille.n.ñ pt animadūtē nisi i subditos delegātis vel ī delinquētes i territorio ipi⁹ delegāt⁹ vt no.s.c.j. ¶ Sed q̄ro nūq̄d delegatus ꝓncipis possit ꝓncipaliter p se suā snīaz exequi:vī ꝓmo q̄ nō.q: tex.iste vī dare sibi ptātem ī defectū ordiarij nolētis vl nequeūtis snīam exeq̄. Hz ꝑriū ē vex. primo p istū tex.dū dic auctē sibi ꝯmissa.7 sic ex ꝓme ua ptāte ꝑ pt.ad idē.c.ī lris.7.c.q̄rēti.7.c.ex lris.j.e.7 ꝑ coit tenet 7 tenēt legiste ī.d.l.a diuo pio.7 ad istū tex.dic q̄ factū narrat.nā vt plimū ꝓtingit q̄ delegatus mandat ordinario execūtionē q: ipe ñ bz officiales. ¶ In gl.j.in fi. sed p ꝑ gl.nō respōdz ad iura.s.allegata ī ꝑriū. Doc. dicūt q̄ illa loquūtur d delegato iferioris a ꝓncipe.iste ꝟo tex.ꝓcedit ī delegato ꝓncipis. Vel dic q̄ rō dubitādi fuit.q: exq̄ cōmiserat alteri execūtionē snīe videbatur fūcus officio suo.vt.j.eo. c.ī lris.7 sic videbaī q̄ nō poterat amplius se ipedire. Rō ꝟo decidendi in ꝑrium elicit ex gl.dicti.c.in lris.q̄ dic q̄ ex sola cōmissione nō cēsef functus offō suo sz oz q̄ ꝓueniat actualis executio.q: ꝟba sūt itelligēda cū effectu. vt in.c.relatū decle.nō resi.sed certe ꝑ solutō ē ꝑ illum tex.vt ibi dicet. Host.dicit q̄ forte ꝑ reseruauerat sibi aliquid coertionis 7 sic remanserat index.vt in.c.si delegatus. j.e.li.vj. Vel spāle ē ne ꝓncipis mandatū eludatur q̄ nisi subsequaī executio cōmissionis possit ipe delegat⁹ reassumē iurisditionē. Bo. ant.dicit q̄ res ꝑ erat integra iō potuit delegatus reuocare ꝯmissionē 7 reassumere iurisditionē.vt in.c.q̄uis.j.eo.ti.lib.vj. Concludo hanc mām sic q̄ aut delegatus cōmittit execution alicui tāq̄ suo ministro ñ aūt faciēdo eū suū subdelegatū 7 tūc ꝓ hāc cōmissionē nō desinit esse index quēadmodū si cōmitteret alicui nūcio vt daret possessionez ad ꝑ.l.executionē.ff.de execu.rei iudi. 7.j.e. ex lris et in ꝑ casu ꝑ intelligi pōt iste tex.nā nō fecit iste ordiarium suū subdelegatū ꝑ sibi ꝯmisit executionē tāq̄ ministro implorādo offm suū iō nō desinit eē index.aut cōmittit delegatus executionē alicui faciēdo eum subdele

gatū 7 nihil sibi retinēdo.7 tūc re integra pōt rūocare dicto.c.q̄nis.ß re nō integra q; ille īcepit vti ly adhuc executionē nō pfecerit.7 tūc ñ pōt ampli⁹ iste se intromittere q; functus ē offō suo.7 iste ē ꝑpu⁹ casus iudicio meo.c.in lr̄is.j.eo.7 ß puto ꝓcedere et si cōmissari usnō pōt vel nollet executōem pficere.q; exquo effica citer trāsiuit in eū iurisditio iste subdelegat⁹ remansit ꝑnata pson̄a.v ñ nō pōt ampli⁹ reassumere iurisditōy et volēte subdelegato.ē ar.in.c.signātiby.j.eo.7.c.sup qōnū.§.porro.e.ti. ℭ Ex glo.q̄ro nūq̄d delegat⁹ pape possit ꝑ executōe sue iurisditionis petere a ptāte familiā suā vt p eā sn̄ia sua mādet executōi vel forte vt faciat aliquē capi ꝓut req̄rit sua iurisditio. Inn.ty ß q; sic.7 idē host.s.c.c.j.q; delegatus recipit ptātē sup oibus sine quiby cā expediri nō pōt.s.e.ꝓterea.i fi. Itez eps hoc pōt.vt in.c.j.de offi.or.7.xxiij.q.v.c.administratores.7.c.ꝓncipes.ergo 7 delegatus hoc facere pōt cū sit maior q̄libet ordinario.vt.s.dixi. In ꝓriuy tn̄ facit stil⁹ curie.nā papa qñq; exꝑmit in rescꝑto suo vt delegatus possit īuocare auxiliuy brachij secularis si ß op⁹ erit ergo vbi nō exꝑimit hoc nō pōt. et dicit ß abbas curiā romanā hoc tenere.ß idē ty archi.i.c.vt offīm.de hereti.li.vj.ꝑ illū tex.vbi papa spāliter indulget i q̄sitoriby heretice prauitatis vt possit īuocare brachiū secu lare.ergo secus in alijs. Spe.eo.ti.§.seq̄t.x.ß nūquid refert vtrāq; opi.7 inclinat in ꝓrē. Nec.ob.ſm euy q; aliq̄n ß exꝑimat in rescriptis.q; fit exꝑssio nō vt detur ptās de nouo.ß q; solet plus timeri qđ spāliter indulget zc.vt in.c.adūsus de hereti. Itē ſm Jo.an.ñ ē absurdū exꝑmere cl'as q̄ insūt iux no.i.c.mādatū.s.de rescrip.vñ seq̄tur ipe primā opi.nisi aliđ teneat curia.tenēdo tn̄ opi.sc̄dam dat rnediū vt delegat⁹ ꝓpellat ordinariū vt inuocet auxiliū brachij scl'aris. pria tn̄ opi. et cōit tenet a modernis 7 mihi satis placet saltē vt eui tet iste circuit⁹.ar.i cle.auditor.de rescri. Itē q; nō apparet rō q̄re delegatus q̄ repñtat pson̄ay pape nō pōt inuocare auxiliū brachij secularis in ptinētiby ad offīm suū sicut pōt q̄libet ordinari⁹. Et ex his infert ad aliaz qōem.nūq̄d delegat⁹ pape pōt manu militari sn̄iaz suam exeq̄. ℭ Lin. ty q; sic.adducit.l.siq̄s missus.ff. ne vis fiat ei.7.c.q; frater.vij.q.j. Inno.xo dicit q; pōt exequi dādo et rrā possessionē dūmō nemo resistat. ß ñ pōt indicere bellū ꝑ resistentē.q; ß ē soli⁹ p̄ncipis.xxiij.q.iij.c.j.7.q.nec etiā monēdo arma ß dy tūc in defensione recurrere ad auxiliū ordinarij seu brachij scl'aris.7 ß dictū cōit tenet. Et q̄ hēs notare q; delegat⁹ pape ñ pōt hre officiales armatos.ꝑ ß facit cle.ij.de here. vbi hoc indulget spāliter inquisitoriby heretice ꝑuitatz q̄ bñt delegatū iux no .in.c.ꝓ hoc.de here.li.vj.ergo sec⁹ i alijs delegatis. ℭ Et ex his infero ad qōnem de q̄ als fui interrogat⁹ a quodā epo nunq̄d liceat epo hre officiales armatos ꝓ executione iusticie.7 dixi q; non nisi hret tpalē iurisditionē i loco.ß ꝓbo ꝑ ꝓ iura q̄ dicunt epm i executione iusticie debere implorare auxiliū brachij secularis.vt i.c.administratores.7.c.p̄ncipes.ꝑalle. Itē alibi caue q; sic ꝓ spūaliby debēt p̄ncipes recurrere ad ecclias ita ꝑlati debēt recurrere ad p̄ncipes seculares.vt i.c.cū ad rr̄.7.c.si imperator.xcvj.dis.nec pmiscuis actiby sūt eoy officia ꝓturbāda.vt.l.ꝓsulta dinalia.C.de testa. Itē eccl'ie fuit int̄dicta executio gladij tpalis dicēte dño petro ꝓuerte gladiū tuū in vaginā.vt legit i euāgelio. Et vide in ß qđ plene dixi in.c. nouit.de iudi. Itē arma cl'icoy sūt oīones 7 lachryme vt dic biero.i.c.conuenior.xxj.q.viij. Et predicta notabia.

§ Jquādo. Si ordinari⁹ scit eū nō canonice īstitutū quē delegatus pape mādat i possessionē induci ñ resistet violent ß ꝑciby instabit vt differat donec ꝓsulatur papa.ꝑ.ponit qō.sc̄do solutō ibi ordinari⁹. ℭ No.ꝑ ibi certū sit.ar.bonū q; sn̄ia notorie iniusta ty exq̄ error in ea ñ ē exꝑssus.7 ad ß inducebat istā lr̄am de.bal.ß certe hoc apte non ꝓbat hic q; poterat eē certū ex pi ordinario nō tn̄ erat notoriū vt volnit hic host. Itē exq̄ ꝓcedebat vt delegatus nō poterat ordinari⁹ tanq̄ inferior violenter resistere sibi 7 q; sn̄ia sit nulla ꝓpt notoriam iniusticiā ty Inno.in.c.frat'nitatis.de frig.7 i.c.cuy bertoldus.de re iudi.facit tex.in.c.int̄ ceteras.eo.tit. 7 dixi ibi. ℭ No.sc̄do q; delegato pape et iniuste ꝓcedenti nō dy ordinari⁹ loci violent resistere. Sy ꝑ ß et ꝑ tex.op.de.l.ꝓhibitū. C.de iure fis.vbi etiā videt ꝓbari oppositū. Sed dicit hic Inn.q; aut iudex ꝓcedit iniuste in casu nō sibi cōmisso 7 pōt sibi violent resisti vt i ꝓrio. Aut ꝓcedit iniuste in cā sibi cōmissa 7 tūc etiam nō dy violent sibi resisti nisi prius appellet.ß p⁹ appellationē pōt sibi resisti cū sit suspensa sua iurisditio. ad ß.c.dilect⁹.j.de appel.qđ ꝛbū ē valde notandū. ℭ Sy in ꝓriū allego aliud dcm̄ notabile Inn.i.c.dilecto.j.de sen.ex.li.vj.vbi dicit q; si iudex iniuriat alicui iuris ordine nō seruato pōt sibi violēter resisti.facit.l.nec magistratiby.ff.de iniur.7.d.c.dilecto. Itē addem⁹ gl.nōbilē.j.e.ex lr̄is.q̄ dic q; iudici volēti sn̄iam nullā mādare executōi impune pōt violent resisti.quā glo.singulariť notab. Itē addе dictū ſ.y.i.l.ab executōne. C.q̄rum ap.nō reci.vbi i hac mā ponit notabilē distinctiōy dicēs q; aut pt ꝑ remediū appell'onis r̄leuari grauamē qđ iudex iniuste īfligit 7 ñ dy sibi violēt r̄sisti ß appellari.q; ad ß ē inuentū appell'onis remediū.aut guamē ē irreuocabile.7 tūc pōt sibi violent resisti. Sy cōcordando ß dicta distingue sic q; aut iudex iniuriat ex in dicuy aiose tanq̄ ps.7 pōt sibi violent resisti sic cuilibet alteri.7 ß casu ꝓcedit dictū Inn.i.d.c.dilecto.aut ꝓcedit iudicialit 7 tūc si grauamē ē infligendū non est reuocabile p appell'onem pōt sibi violent resisti. vn de dicerē q; si iudex mādat iniuste aliquē suspēdi vel torqueri pōt sibi violent resisti.q̄nimo pōt q̄libet adiuuare istū q̄ patit violentiā.ar.l.si q̄s in seruitute.ff.de fur. 7.xxiij.q.iij.ꝑ totū.sic pōt intelligi 7 moderari dictum bar.i.d.l.ꝓhibitū.aut grauamē ē reuocabile p appellationē.7 tūc sicut grauamē ē notorie iniusū credo q; pt sibi resisti.ita ꝓcedat gl.i.d.c.ex lr̄is.aut nō ē notoriū. 7 tūc dy appellari. Sed notaß sp dictū Inn.hic dum dicit q; p⁹ appell'onem pōt sibi violēter resisti. Li.tamē sentit oppositū 7 dictū suū videt eq̄us. pōt tn̄ distingui q; aut certū ē appell'oney tenere.7 ꝓcedat dcm̄ Inno.q; p appell'onē ille nō remānsit iudex saltē q̄ ad exercitū.aut dubitat de ꝑaliditate appell'onis 7 ꝓcedit dictum Ly.7 p̄dicta bn̄ notaß.q; hēs multa dicta in diuersis locis dispsa simul collecta. Et p̄dicta pt ꝓma fronte morderi etiā dictū Inn.hic in eo q; dicit q; solum pōt resistere iudici ille q̄ possidet rē vel ius in quo fit iniuste executio.ali⁹ aūt nō pōt resistere ſm eū.et si ptēdat aliqđ ius in illa re. Nec ob.iste tex. ſm eū.q; ß nō petebat ius instituēdi possessū p epm ß fiebat executio in p̄bēda eccle vel in eccl'ia inferiori. In ꝓriuy tn̄ facit qđ.s.dixi p⁹ bar.i.d. l.ꝓhibitū.vbi vult q; oppssus a iudice iniuste pt ipune clamare sbsidiū 7 q̄libz pt ipune sibi auxiliari. ß pōt saluari dictū Inn.ß mō q; si oppssus inuocat auxiliū q̄libet etiā nō possidēs nec ptēdēs aliud int'esse pōt sibi succurrere.7 sic ꝓcedat dictum bar.ß si ille q̄ possidet non resistit nec clamat auxiliū non pt alius resistere iudici.7 sic ꝓcedat dictum Inno.ß qđ no. ℭ In gl.j.in fi.no.ex glo.q; largo sumpto vocabulo amicabilis cōpositio pōt appellari trāsactio.ß stricto sumpto vocabulo differūt. qđ facit ad statuta faciētia mentionē de transactione. vt cum sint stricti iuris non cōpbendāt amicabilē compositiōy. Vel dic ſm Gof.q; trāsactio sumit hic ꝓprie.nec ob. ꝓriū quia non disputat hic principal'r de iuriby transactionis ß vtr̄ violent possit resisti delegato.7 facit ß

ſa in'ar. q̄ delegatus pt̄ mādare executiōi trāſactiōem coꝛā eo factaꝫ. qđ fatebat Vin. ß Abb. Inno. 7 coīter doc. tenēt ꝓuū 7 verius. q̄a iudex delegatus ē reputat⁹ ad iuſticiā faciendā. ß ſua iuriſditio nō extēdit ad trāſactōem q̄ fit de pacto 7 ptiū ꝓſenſu quod nō. Nec ob. iſte tex. q̄ delegatus ß nō dicebat ſe velle exeq̄ tranſactionē ß p̄cedere aūcte delegata alſ bñ potuiſſet ſibi reſiſti q̄ p̄ceſſiſſet in ſibi non cōmiſſis.

In literis. Poſt diffinitiuā executiōi mādatā expirat iuriſditio i prima deciſa ꝓſultatō. in ſeda rūſio ibi cōſultationi. Nō p̄ q̄ delegat⁹ ad certā cām dī iudex. ad ß. c. forus. ī. de ℞. ſig. vbi ponit etymologia huius ℞ bi iudex. Nō ſcdo ibi p ſe vel p aliū. tex. exp̄ſſū q̄ delegatus p̄ncipis p̄t p̄ncipalit̄ p ſe ſuā ſniam mādare executōi. vñ nō tenet⁹ pri⁹ req̄rere ordinariū. vt dixi. ſ. e. c. ſignificaſti. Itē p̄t aliū deputare ad actū executiōis licet nō ſit ordinarius. vt ß. 7. ī. e. ex lr̄is. No. ibi aūctas et iuriſditio. q̄ iſta ℞ba q̄nq̄ capiūt vt ſynonyma. Et nota q̄ delegat⁹ dī hōe aūctē 7 iuriſditōꝫ. p ß. l. ij. ff. de iuꝛ. om. iudi. Vltīo nota q̄ p ſniam nō dī iudex oīno fūctus officio ſuo ß demū poſt executionē factā. dī tū certo reſpectu funct⁹ vt nō poſſit ſe ampli⁹ impedire ꝺ cognitōe cauſe. vt ī. l. iudex poſtea q̄ſ. 7 in. l. cū q̄rebat. ff. de iudi. In glo. j. ibi cū effectu. ſ. vult ß glo. dicere q̄ delegat⁹ mādādo alt̄i executionē nō ē funct⁹ officio ſuo niſi ſit paritū ſuo mādato. 7 ß dixit p. c. ſignificaſti. ſ. e. vbi delegat⁹ reaſſumpſit iuriſditionē ordinario nolente vel nequnte exeq̄. ß certe ß ē ꝓ iſtū tex. vbi ponūtur duo caſus diuerſi i q̄bus delegatus dī fūctus officio. Primus ſi ſniam mādauit executōi p ſe vl̄ p aliū. ſcds ſi mādari executōi p̄cepit. vt ß ſecūd⁹ caſus differat a p̄ꝺ intelligi q̄ñ adhuc ſnia nō erat executa. Et q̄q̄ circa ß multa ſcribant tu tñ dic vt clare dixi ī. ꝺ. c. ſignificaſti. nā p̄t iſte tex. intelligi q̄ñ mādauit alt̄i executōem delegādo ſibi vices ſuas i totū cū iuriſditō ſit trāſlata in ſubdelegatū. ī. e. ſup q̄nū. §. porro. an aūt ſit fūctus officio ſuo irreuocabiliṫ diſtīgue q̄ aut res ē integra 7 p̄t renocare cōmiſſiōꝫ alt̄i factā. ſecꝰ ſi nō ē integ̃ vt q̄a ſubdelegatus incepit vti iuriſditōe. vt in. c. q̄uis. ī. e. li. vj. In glo. ij. ī fi. finit̄ iuriſditō delegati 7 alijs modis de q̄bꝫ p Spe. e. ti. §. reſtat videre p totū. et dic vt ibi. Et glo. q̄ro ß tex. loquit̄ de delegato. ſed q̄ro q̄d i ordinario an dicat̄ fūct⁹ officio p ſniam: 7 etiā q̄ ad delegatū q̄ri pōt nūq̄d dicat̄ fūctus officio ſuo et ſi ſnia nō tenuit: Inno. q̄ ad vtrūq; dubiū format hāc ſniam aut eīm ſnia tenuit aut fuit nulla. p̄ caſū nec ordinarius nec delegat⁹ p̄t mutare ſuā ſniam. ſed q̄libet dī funct⁹ officio ſuo q̄ ad cognitōꝫ cāe. vt in. ꝺ. l. iudex. 7 ī. l. cuꝫ q̄rebat. ff. de re iudi. 7. C. ſen. reſci. nō poſſe. p totū. nā ſi nō fuit appellatū ſnia trāſiuit in rē iudicatā 7 fecit ius inter ptes. vt in. c. cū inter. de re iudicata. 7 in. l. res iudicata. ff. de re iudi. aut fuit appellatū 7 poteſtas cognoſcendi 7 retractandi ſpectat ad ſupiorem. vt in. c. dilectus. ij. de reſc rip. 7 ī. c. vt debitus de appel. Etiā intātum hoc ē verū q̄ iudex nō poſſit ſuā ſniam retractare ſi tenuit. quod nōter dixit Bar. in. ꝺ. l. iudex. iudicē nō poſſe ferre ſniaꝫ ſub q̄ditōe reſolutiua qđ ſingl'r nōbis Jura ß que dicunt valere ſniam latā ſub cōditione debent intelligi de cōditione ſuſpēſiua vel de cōditiōe relata ad tp̄s p̄ñs vel p̄teritū q̄ nō habet ſuſpēdere vl̄ reſoluē. vt in. l. cū ad p̄ñs. ff. ſi cer. pe. ij. q. vj. biduū. 7 ī. l. j. §. biduū. ff. q̄ñ appel. ſit. ſi ℞ o ſnia ē nulla. 7 tūc dicit Inno. q̄ delegatus nō p̄t ſe aliter intromittere. q̄ ſiue bñ ſiue male fūctus ē officio ſuo. ad ß bo. text. cū glo. in. l. ſi vt ꝓponis. C. quō 7 q̄ñ iudex. 7 idē tenēt ibi cōīter legiſte 7 Pi. ī regula quod ſemel placuit. li. vj. Ego putarē ß p̄cedē niſi ſnia ſit nulla ex defectu forme mandati nō eīm dī iudex p̄nūciaſſe ſi nō ſeruauit formā mādati. q̄ ß induco bo. tex. i. l. q̄d tū. ff. de arbi. vbi arbit̄ it̄ex. p nūciat ſi nō ſeruauit formā cōpromiſſi. In ordīario dicit Inno. q̄ p̄t it̄ex. p̄nūciare. p. l. ſi p̄ſes. C. quō 7 q̄ñ iudex. Do. an. dicit q̄ ī ß vltimo mēbro legiſte alit̄ dicūt q̄ aut ſnia ē nulla ex turpitudine iudicātis. 7 tūc nō ipe ſed ſupior debet ſniam reformare p. l. abſentē. C. de accu. aut ſnia aliter ē nulla. 7 tunc pōt ipe iudex it̄ex p̄nūciare. vt in. ꝺ. l. ſi p̄ſes. Sed tu adūte q̄ nō ē verū q̄ legiſte ß cōīter dicūt. ß ß fuit opi. Ly. poſt quēdā aliū doc. antiq̄ū. vt no. ipe ī. ꝺ. l. ſi vt ꝓponis. Alij ℞o alit̄ dixerūt. nam Ja. de are. voluit indiſtincte vt ſup cā nullitat⁹ deberet adiri ſupior. itē Bar. ī. ꝺ. l. ſi vt ꝓponis. tenuit q̄ p̄t adiri ſupior 7 etiā iudex q̄ tulit ſniam p. l. iij. C. de accu. ß ipe Bar. meli⁹ 7 pleni⁹ exaīauit hūc articulū i. l. ſi exp̄ſſim in pe. colū. ff. de appel. vbi facit hāc diſtīctionē q̄ aut q̄s petit ab eodē iudice it̄ex. p̄nūciari ī cā. et deducit nullitatē incidēter. 7 ß pōt indiſtīcte imo nō pōt iſto mō adiri ſupior. q̄ ad ſupiorē nō deuoluit cā niſi p appellationē vel alīnd remediū equiualēs. puta p viā nullitatis. ß in caſu nr̄o nō deducit nullitas p̄ncipaliter ß incidēter. 7 p ß facit tex. in. c. venerabilibꝰ p⁹ p̄n. de ſen. ex. li. vj. 7 p ß. ꝺ. l. iij. aut deducit nullitas p̄ncipaliter. vt puta q̄ peto ſniam p̄nūciari nullā 7 reformari. 7 tūc ē in optōe mea q̄ē iudicē velim adire. nā poſſū adire eū q̄ ſniam tulit. vt in iuribꝰ pal. 7 in. l. j. ff. q̄ ſen. ſine appel. reſcin. 7 iudicē ſupiorē. vt in. ꝺ. l. abſentē. 7 poterit ſupior nedū p̄nūciare ſniaꝫ nullā ß etiā reformare ſicut cōtingit ī remedio appellatiōis. qđ ē ſingl'r nōndū vt quēadmodū appellatio deuoluit cām ad ſupiorē vt poſſit etiā ſniam reformare. vt in. c. rainaldus. 7 ī. c. rainuntius. de teſta. ita cā nullitatis. facit qđ nō. Inno. in. c. cum contingat. ī. e. 7 nō tradas hoc dictū oblīuioni. nā ſingl'r limitat. c. paſtoralis. ī. de offi. oꝛ. 7 dictū. c. venerabilibꝰ. in q̄bus dī q̄ citra appellatōem nō poteſt archiepūs ſe impedire de cauſis ſubditoꝝ ſui ſuffraganei. nā debet ſupplere vel p aliud remediū eq̄pollēs. puta ſi adiret p̄ viam nullitatis. 7 tenebis ß menti. q̄ nō memi tractum p canoniſtas.

Conſultatiōibus. Reo abſente nō p contumaciā delegatus datus etiā ad diē nō reſtituet acto. licet ꝓbare velit poſſeſſionē 7 deiectionē. ꝺ. cōis dimiſio. ſecūda ibi ſup quo. Nota p̄mo q̄ licet iudici nō poſſit liquere de cauſa infra tp̄s ſibi p̄ſcriptꝫ p delegantē nō tñ ꝓpter hoc debet omittere ſolēnitates ſubales iuris. Nō ſcdo q̄ ad obtinendā reſtitutōeꝫ debet q̄s dno ꝓbare. ſ. poſſeſſionē 7 deiectionē. 7 ad ß q̄ tidie allegat̄ iſte tex. Tercio nō q̄ ꝓ abūtē nō dꝫ p̄cedi et ꝺū agit̄ poſſeſſorio. ß tñ declara vt latius dicā. ī. cū glo. ſi. In glo. j. intētus glo. ē q̄ etiā ſi poſt notificatam lr̄am p̄t vel poſt citatōem iſte reus abſentaſſet ſe nō p̄t p̄cedi ad ſniam reſtitutōis lite nō ꝓte. p ea q̄ dicunt. ī. in glo. ſequēti. 7 in glo. ſi. Et ad iſtū tex. ī eo q̄ innuit ꝓximum ſupplet maxīe. de ß dic latius vt dicet̄ in glo. ſe. 7 ſi. In glo. ij. nō plura ex iſta glo. p̄mo q̄ ꝓ abūtē etiaꝫ ex iuſta cā fit miſſio i poſſeſſionē ex p̄ decreto ſi nō deſerat. eſt eīm qđ ſibi imputet q̄rē non dimiſit p̄curatorē. Itē iſta miſſio ē modici p̄iudicij. vñ fit etiā ꝓ abſentes cā reipublice tex. ē nōbilis ī. l. ignorare ait̄ glo. Secūdo nō ex glo. ibi boni viri arbitratu. q̄ ſcdm decretū in p̄ſonali actōe interponit̄ arbitrio boni viri. i. iudicis. 7 ſic nō eſt neceſſe vt expectet̄ annus a tempe primi p⁹ ut tenuit Inno. in. c. dilecto. ī. de verb. ſig. 7 idē qđ iſta glo. tenet glo. iuris ciuilis in. l. cū ꝓponas. C. ꝺ bo. aut. iudi. poſ. 7 optime facit tex. in. l. ſi finita. §. nō aūt ſtatī. ff. de dam. infec. Tercio nō q̄ amici abſentes ſūt req̄rēdi añq̄ fiat miſſio in poſſeſſionē. 7 idē nō. glo. ī. c. cauſam. ī. de ꝺo. 7 contu. multi tamē legiſte dixerūt hoc nō eſſe neceſſariū nec alicubi ꝓbari. ſed iura de hac req̄ſitione amicoꝝ facienda loquunt̄ de cauſis particularibꝰ vt in eis ꝓꝫ. ꝺ q̄ p Ly. in. l. ſi vt ꝓponis. C. quō 7 q̄ñ iu-

der. ꝑ Bar. ī. l. apud iul'. ff. ex qui. cau. dixi plene ī. d. c. cām. ¶ Quarto nō ibi q̄ diffinitiue. q ī possessiōe recupande sn̄ia dr̄ q̄ diffinitiua. ⁊ tene mēti istā glo. alibi dixit q ē diffinitiua. vt ī. c. cū ad sedē. de rest. spo. Alibi inuit tex. q sit int'locutoria ī. c. cū venissēt. de instr. ß dic vt plene dixi ī. c. fi. de iudi. vbi etiā de ß ꝑ glo. ¶ Quinto nō ⁊ tene mēti q ī cā possessionis dr̄ seruari int'lr̄dō si cut ī cā ꝓprietatis. ⁊ de ß dic vt lat⁹ dicā ī glo. fi. ¶ Vltimo nō q si abñs ex iusta cā cōparet post annū dr̄ restitui ī integr̄ nō obstāte q actor sit effectus ver⁹ possessor ꝑ lapsū anni. ad hoc. d. c. dilecto. ¶ Itē adūte in eo q glo. dicit aliud ē bona alicui⁹ possideri ⁊ aliud ī possessionē mitti. ⁊ aliud restituere possessionē. sunt em̄ ista tria in se diūsa. nā vbi missio fit ex primo decreto marime in ꝑsonali missus in possessionē nō efficit' possessor ß custos. vñ dr̄ esse ī possessione sed nō possidere. vt ī. l. is cui. ff. vt lega. nomine caueat'. cuz ꝛo fit missio ex scdo decreto tūc missus efficit' verus possessor. ⁊ ita intellige glo. ī scdo decreto. ⁊ ꝑ scdm decretū q̄q̄ iudex decernit vt bona possideant' ꝑ actorē q̄q̄ etiā vt illa bona vēdant' q̄q̄ dat insolutū creditori ꝓut sibi vī. de q̄ ꝑ Inno. ī. d. c. dilecto. ⁊ plenissime de mā hui⁹ glo. ꝑ bar. in. l. si finita. §. inl'. ff. de dam. infec. dixi ī. c. qm̄. §. ī alijs. ⁊. §. fi. vt li. nō ꝓc'. Quis aūt dicat' latitare: dicit Inno. ī. d. c. dilecto q latitare dr̄ q̄ vocatōi iudicis nō obedit intellige in fraudē aduersarij. vt in. l. fulcinius. §. q̄d sit latitare. ff. ex qui. cau. ī pos. eat'. Restitutio ꝛo possessionis fit cū ꝓtendēs se violēter spoliatū petit restitutionē. vñ vult possessionē tanq̄ verus possessor. ad traditionē ꝛo istius debet ꝓcedi lite cōtestata ⁊ seruato ordine iuris. Et si diceres q̄re ex scdo decreto pōt dari vera possessio ⁊ bona vēdi lite nō ꝓtestata. vt ī. d. l. cū ꝑponas. ⁊ ī. d. c. q̄m̄. ī fi. ⁊ restitutio possessionis nō pōt fieri lite nō cōtestata cū hic cōcurrat fauor spoliati. So. ī hoc vltimo casu requirit' diffinitiua sn̄ia. q principaliter querit' de spoliatōe. Et regula iuris ē q lite nō cōtestata nō debet ꝓcedi ad sn̄iaz diffinitiuā. vt ī ti. vt li. nō ꝓc'. p totū. ß in ꝓcedēti casu cū interponit' scdm decretū nō fert' sn̄ia diffinitiua. vñ nō ꝓnunciat' ꝑncipaliter sup debito ß in odiū ꝓtumacis iudex ꝑ interlocutoriā suā dat possessionē vel insolutū bona ꝓtumacis. ⁊ q sit interlocutoria notāter voluit Inno. in. d. c. dilecto. ⁊ Jo. an. hic. ⁊ ideo isti dixerūt q si iudex videt se decepūt. q cā ꝑpter quā fuit scdz decretū interpositū nō fuit vera ipemet iudex pōt reuocare decretū qd nō pōt si sn̄ia esset diffinitiua. vt dixi in. c. ꝓcedēti. Et an sit vez indistincte q in cā restitutōis debeat seruari iuris ordo dicā lat⁹ sup glo. fi. ⁊ ꝑ ß hēs hāc glo. declaratā. ¶ In glo. fi. ꝑ intellectu glo. op. tex. iste ī fi. innuit q si iste q dicebat' spoliasse fuisset ꝓtumax potuissēt testes recipi ⁊ sn̄ia ferri. Cōtra qd opp. de. c. ij. ⁊ quasi ꝑ totū ī. vt lite nō ꝓc'. vbi habet' q lite nō ꝓtestata nō debēt testes recipi etiā ꝓtra contumacē sed dr̄ ꝓcedi ad missionē ex ꝑmo decreto vel ad excōicatōez. ꝓut habet' in. c. q̄m̄. ī. §. in alijs. eo. ti. So. glo. metu ꝓtrarij ponit tres intellect⁹ ad fi. c. ¶ Prim⁹ vt intelligat' q̄n re⁹ fuit abñs post lit'. ꝓc'. ⁊ sic mutat casū. ⁊ licet ista sit q̄daz impropriatio ad textū. q dictio nisi. cū sit exceptiua dr̄ intelligi vt loq̄t' ī ꝓcedēti casu. q exceptō debet ē de regula. vt nō. sup Rica de reg. iur'. li. vj. tñ vt iura iuriby ꝓcordent' ß impropriatio admittēda ē vt sic exceptō fiat nō spāliť ad ꝑcedētia ß in genere. vt sit sensus q ꝑ abñtē nō dr̄ ꝓcedi ad sn̄iam nisi ꝑ cōtumaciā se absentauerit. ſ. post li. cōtes. ¶ Scdus intellect⁹ vt finis intelligat' de missiōe ī possessionē ex ꝑ decreto. ⁊ multi ß tenuerūt ß mihi ñ placet q. etiā ī ꝑ casu ista missio ē fiēda. vt nō. ſ. ī glo. ij. ¶ Tertius intellect⁹ vt ꝓcedat tex. ſm opi. hug. ⁊ quorūdā antiquor q olim tenuerūt posse ꝓcedi ꝑ cōtumacē li. nō cōtes. ß hodie ꝛitas ē ī ꝓtrariū. vt habet' clare. ī. vt li. ꝓte. ꝑ totū. iō ex glo. alij dederūt quartū intellectū vt cū agitur possessorio pūt testes recipi li. nō cōt'. ꝑ contumacē ad qd optime facit ista lr̄a. Et ꝑ ß q talis qō dr̄ momēt tanea. C. si de momē. pos. l. vna. ⁊ vī agi de modico ꝑiudicio. ⁊ hāc opi. tenet Guil. vt refert ß pe. ⁊ plene nō. in l. j. ff. de resti. i inte. ⁊ q̄q̄ doc. nr̄i apte nō reꝓbēt hūc intellectū. tñ tex. ē ī cōtrariū ī. c. ij. pal. ſm cōem intellectū. itē vī tex. iūcta glo. ī. l. fi. C. si ꝑ vim vel alio. ⁊ plene examinat Bar. in. l. nāliter. §. nihil cōe. ff. de acq̄. poss. vbi nōbiliter concludit q ī oi possessorio dr̄ seruari or do iuris. ⁊ sic fieri lit'. cont'. sine sit possessorū retinende insti. de int'di. §. hodie. sine sit possessoriū adipiscēde. vt ī. l. fi. iūcta glo. ff. quor̄ lega. sine sit recupande. vt ī. d. l. fi. idē ſm eū in alijs int'dictis exhibitorijs. vt ī. l. locum §. si rabule. iūcta glo. ff. de tabu. exhi. ⁊ vide lat⁹ ꝑ bar. in loco pal. nec ē vez q qō possessoria sit modici ꝑiudicij. q magnū est cōmodū possessionis. q actore nō ꝓbāte reus absoluit' vt in. c. fi. de iureiur'. Itē difficile est ꝓbare dñium ⁊ ꝓpter defectū ꝓbationū quis sepe pdit ius suū. ⁊ ideo magnū ē cōmodū possessionis. q releuat ab onere ꝓbandi dñium. vt in. c. sepe. j. de resti. spo. ⁊ tene menti ꝑdictā cōclusionē. Alij vt Hosti. ponit q̄ntā lec. vt iste tex. ponat casum spāliē q̄n cōcurrūt cōtumacia. delictū. violētia ⁊ fauor spoliati. ⁊ dicit Jo. an. q si voluerim⁹ tenere hāc lec. debemus addere q̄rtū. ſ. q̄n iurisditio fuit ꝓcessa ad certū terminū vt ß. quasi velit dicere q si volumus recedere ꝑ istū tex. a regula iuris debemus dicere q oīa que hic ponunt' nēcio debēt ꝓcurrere. hec lec. mihi nō placet. q ſm eā papa ß induxiſſz ius nouū. qd nō est dicendū cū rñdeat ad consultatiōz vt patet in ꝓin. ⁊ sic cōtra nō. in. c. cōsultationi. d tēp. or. ⁊ in. c. ex tua. de fi. ꝓsby. Alij aliter legunt ß nō expedit instare. vñ tene ꝓimū intellectū glo. ⁊ cōclusiōz supra scriptā quā post Bar. posui.

Sane q̄. Delegat⁹ pape ī cā sibi cōmissa iurisditionē bz sup ordiariū ⁊ quēcūq̄ maiorē. ß dicit. Jn ꝓma ponit' decisa consultatio. ī scda rñsio ibi tue. que tria facit vt patet ī lr̄a. ¶ Nō ꝑ q delegatus gerit vices delegātis. et debet honorari tanq̄ repñtās ꝓsonā delegātis. ꝑ hoc c. fi. xciij. di. ⁊. l. fi. ff. de officio eius cui man. Ex q̄ infert' q delegatus nō habet iurisditōem iure ꝑpio ß iure delegantis. ideo dixerūt quidā q delegatus nō habet iurisditōem sed iurisditionis exercitiū. quod tñ reꝓbat glo. in. l. ait ꝓtor. ff. de re iudi. ⁊ ꝑ hoc tex. in. c. in lr̄is. ſ. eo. vbi exꝑsse dr̄ contrariū. ad idē. j. e. ex lr̄is. ⁊ facit iste tex. ꝑ cōi stilo delegatorū q̄ cū scribūt ꝓtib⁹ dicūt ⁊ mādatis nr̄is. imo verius aplicis firmiter parere ꝛc. q̄si mādatū delegati sit ipsius delegantis. q illius vices gerit. ⁊ facit iste tex. q vicerector scholarū sit honorādus vt rector. q gerit vices rectoris. de quo in. l. filius. ⁊ in. l. vicar⁹. ff. de legatōibus. ¶ Nō ibi sup̄ior ⁊ maior. q rōne iurisditōnis etiā delegate quis dicit' sup̄ior ⁊ maior illis in q̄s iurisditōem habet. ¶ Itē nō q diūso respectu q̄s pōt esse sup̄ior ⁊ inferior ⁊ minor ⁊ maior. naz si causa delegat' ꝑ papā ꝓposito senēsi cōtra epm senēsez ꝓpositus ē maior ep̄o q̄ ad illā cām. est aūt mior in ceteris cū sit subditus ep̄o. Et sic nō casum in quo inferior pōt hic iurisditōem ī suū sup̄iorē. et in eū aduertē. ſ. cū gerit vices sui sup̄ioris. ¶ Nō ibi rebellis ⁊ ꝓtumax q̄ dūa ē inter rebellē et cōtumacē. Et nō ꝑ sigto hui⁹ ꝛbi rebellis. nō em̄ solū dicit' q̄s rebellis cū dño suo nāli resistit ß etiā cū iudici nō vult parere vel suā iurisditiōnē impedit. cōtumax ꝛo cū nō vult cōparere ad citatōz iudicis. Et nō hoc ꝑ statutis faciētibus mentionez de rebellibus ⁊ cōtumacib⁹. ¶ Itē nō ibi ſm q̄litatē facti. q pena cōtumacie ē mensurāda ꝑ q̄litate negocij ⁊ ꝑsonar̄. dixit tñ alibi glo. singular' q oīs cōtumacia ē excōicatōe digna et tāto maior ē quāto ex mīori resurgit. q videt' magis cōtemnē sup̄iorē. vt nō. ī. c. duo sūt ⁊. c. si ī ꝓator. xvj. di. qd tene mēti. ¶ Itē nō q int'dictū

pōt restrīgi ad certū actū. vñ pt clerico intdicti sacerdotale officiū vel exercitiū alteri⁹ ordis. ¶ Vltio nō q̄ ppter delictū z ptumaciā epi pt intdicti tota tra ptinens ad iurisditōz suā qđ tene mēti. Hz ē dubiū nōbile nunqđ idistincte ciuitas cui pest epūs seu diocl. sua possit subiici intdicto ppt factū epi. Tācre. p istā lrāz tz q̄ sic. nā negari nō pt q̄n ciuitas ptineat ad iurisditōz epi i spūalibus. Idē vult Archi. i. c. si smia. de sen. ex. li. vj. addu cēs illū tex. z dicit q̄ Hosti. ꝟ accedit ad opi. tācre. sed Vin. intellexit istū tex. de tra ptinēte ad mēsā epi dicēs q̄ nisi sic ptineat nō dz ex facto epi subiici intdicto. z p hac opi. q̄ mihi placet posset induci iste tex. ibi tra illius nā ciuitas nō est epi. licet ibi hēat iurisditōz spūalē sed dī dñi tpalis. ad hoc bo. tex. in. c. j. de postu. prela. iūcta glo. facit etiā verbū spāliter positū i fi. tex. qđ inuit vt tex. intelligat de terra spāliter ptinēte ad iurisditiones epi. i. i qua epūs hz iurisditōem tpalē. nā ppter delictuz dñi terre pōt terra subiici intdicto. vt j. de spō. c. nō ē. z vide qđ nō. j. q. iiij. i sūma. z. xxiiij. q. iij. i sūma. vbi bona glo. et ꝟ nōbis ¶ In glo. q̄. i fi. nō singlr istā glo. ex q̄ habes casū i q̄ papa pt ligari a simplice sacerdote. cū licz illi se subiicit i cōfessionis actu. z idē nō. glo. in. c. nemo. ix. q. ij. z colligit illud ar. glo. ex tex. hoc mō. nā quē admodū delegatus est maior epō. qui repūtat psonā pape delegātis. z rōne huius delegatōnis pōt epm ligare. vt in tex. ita z sacerdos cui papa confitet cū gerat vices dei. z papa, ptunc sit psona priuata sacerdos dī maior z vice dei potest illū ligare. ꝟ hoc. c. si sacerdos. de offi. ordi. z tex. in. l. ē receptū. ff. de iu. om. iu. vbi tex. dicit q̄ si maior iudex subiicit se minori potest ab illo iudicari. ¶ Et nō ex istis glo. ar. q̄ papa tenet cōfiteri peccata sua vni sacerdoti quē ipse elegerit. vñ electio ptinet ad eum. qui nō repit eo maior. Et idē tenet Hosti. i sūma. i ti. de pe. z remiss. i. §. cui cōfitendū. ℟. cui papa. z q̄ teneatur cōfiteri tenet etiā Jo. an. i. c. significasti. de so. cōpe. z ibi plenius dico ¶ In glo. i ℟bo tpate i fi. So. vt ibi nō. in glo. silr z p plenior dicto huius glo. z limitatiōe ad istū tex. vide. c. ij. j. e. ti. li. vj.

Ex parte. Si primus impetrauit primā dignitatē i eccla vacaturā scds impetranit certā dignitatē ipius eccle cū vacaret. z illa postea vacat pmo nō scdo debet. z ē nōbil decisio. ꝟ ponit ptis cōquestio. scdo, quisio ibi qm ¶ Nō ꝟ q̄ pt dari gra ad archidiaconatū p vacaturꝝ. ¶ Secūdo nō q̄ in eadē eccla pōt esse plures archidiaconatus vt ꝟ erant. z idē nō. i. c. qm abbas. i glo. j. e. ti ¶ Tercio nō q̄ i collateralib admittitur successio in bnficijs. nā vt vides ꝟ nepos pōt hāe bnficiū sui auūculi nō rōe successionis ꝟ rōe renūciationis. idē habet i. c. accedēs. j. de accu. z in. c. ij. de arbi. Quid autē in ascēdentibus z descēdentib dic vt hī in. c. ad extirpādas. de fil. presby. ¶ Nō q̄rto practicā bonā impetrādi bnficiū vacaturum p renunciatōem etiā certe psone. possum ḡ impetre graz q̄ si tit⁹ vult renūciare bnficio suo qđ mihi sit renunciatū cōferat. z nō q̄ ꝟ admittat etiā i psāguineos. ¶ Itez nō q̄ in lris ad bnficia stamus date. vñ scde psumunt surrepticie nō facientes mentionē de prioribꝫ. Et nō ibi si memores fuissem⁹. q̄ papā q̄nq̄ fallit obliuio. xxiij. di. pterea ¶ Itē in glo. j. iunge ꝟ glo. ij. et nō ex vtraq̄ glo. iuncto tex. q̄ volēs licite renūciare beneficio suo nō debet deducere i pactū vt ꝟferat certe psone ꝟ dz pure z spōte renūciare i manibus superioris. si at apponeret pactū nō valeret renūciatio nec collatio alti facta. de quo vide qđ nō. glo. j. q. j. ordinatiōes. z i. c. cū vniuersor. de re. pmu. Si aūt nō apponit pactū tñ renūciās in alio gerit vt conferat certe psone et alis nō renūciasset nunqđ ꝟmittat symonia. Glo. ꝟ instat z vī finaliter cōcludē q̄ nō. z clar⁹ ꝟ tz glo. i. d. c. ordinatiōes dicit tñ q̄ peccat iste q̄ ex defectu carnalitatis inducit ad renunciandū. Itē dic q̄ vbi ꝟmittit mētal symonia nō tenet qs renunciāre sic adepta seu habita sed tenet deo satisfacere p solā pniam. tex. ē singularis in. c. vltio j. de symo. z eadē qō est de canonico q̄ vadit ad officiuz principaliter ppter distributōes qtidianas. nā cōmittit symoniā mentalē. vt nō. glo. in. c. vnico. d. cle. nō resi. li. vj. ¶ Et nō glo. i eo q̄ distinguit inter pbibita. qa symoniaca z int symoniaca qi pbibita. z silem glo. hēs in c. cū pridē de pac. z. j. q. iij. saluator. Et nō glo. singlr in eo q̄ sentit q̄ in bnficijs cadit symonia nō de iure diuino ꝟ ex pbibitōe eccle. In ꝟiū tñ facit multū. j. q. iij. ex mltis. z plene mām examinaui in repetitōe. §. qa ℟o. in. c. extirpande. de pben. z vide. c. di. c. nouit. vbi tex. loquit de papa. ¶ In glo. fi. ibi sed veritate inspecta speciales sunt. signa glo. z tene eā mēti. ex q̄ habes etiā nōre q̄ di spositō nō dī gnālis ꝟ spālis licet ꝟphēdat plura loca seu plura subiecta dūmō veniat purificāda i vna re tm hz em ꝟ mādaret pusio de ꝑ archidiacōatu vacaturo tñ gra veniebat purificāda i vno archidiacōatu z nō i pluribꝫ. z ideo ℟itate inspecta ꝟ gra ē potius spāl q̄ gnālis. tūc em dispositō dī gnālis cū verificat i toto genē z ꝟphendit i se quālibet speciē contētā sub genē. vt puta si lego vni oīm seruos meos z alteri lego certū pun tūc spēs derogat generi. l. vxore. ff. de lega. iij. z plene nō. i l. q̄situ i fi. ff. d ff. istru. sed vbi vtraq̄ dispositō solū venit verificanda i certa specie licet altera sit magis gnāl q̄ ad ℟ba nō habet locū illa regula spēs derogat generi. ad hoc tex. in. l. si duo. ff. de le. j. z. l. si heres. ff. d op. lega. vbi dī q̄ vni fuit legatus certus seruus quē elegerit poterit ille eligē illū seruū q̄ fuit alteri spāliter legat⁹. z p cōcursū faciunt sibi ptes. nā scdm legatū veiebat purificandū solū i vno seruo. ideo nō pōt dici legatū generis. qđ clar⁹ attingit Bar. z plen⁹ i. d. l. q̄situ. z alibi. s. i. d. l. si duo. p hanc rōez nōnter dixit q̄ si papa scribat ꝟ vno bnficiādo i tota dioces z ꝟ secūdo i certa eccla ipius dioc̄sis si vacat bnficiū i illa eccla pfert prim⁹ z nō scdus. qr vtraq̄ gra ē spālis p pdicta. z ē tex. aptissimus ꝟ cuius intellectū clare habes vltra alios p pdicta z hunc intellectū glo. tenuerūt Inno. z Hosti. ꝟ Jo. d ablōgia vt refert Jo. an. hic ponebat aliā lec. intelligendo q̄ vtraq̄ gra erat ꝟ puilegiū. vñ ñ sum⁹ ꝟ i mā rescriptor. ꝟ i mā priuilegior. q̄i velit dicē q̄ scdm puilegiū spāle nō derogat pmo gnāli hz sec⁹ sit i Rptis. vt i. c. j. de Rptis. ¶ Nō duo ex hac lec. p ipm principale dictū q̄ in priuilegijs spēs nō derogat generi pcedēti. d quo plen⁹ dixi i. c. cū ordinē. z. c. j. de rescriptis. z dic vt ibi. ¶ Scdo nō ex hac gra ad bnficia consequēda pt dici priuilegiū z sortit potius nām priuilegij q̄ simplic⁹ rescripti. qđ intellige capiēdo priuilegia p bnficio principis iur nō. in. c. olim. de ℟. sig. p Jo. an. z p Bar. i. l. fi. ff. de cōsti. pnci. prima tñ lec. nōbilior ē. Et i fi. glo. dic q̄ immo stat date in lris impetratis ad bnficia. vt in. c. eum cui. de pben. li. vj. z in. c. tibi. de Rptis. e. li.

Ex parte. Vbi ꝟria volūtas pape ñ apparet delegat⁹ iurī formā seruare debet z rōnabiles exceptōes admittē. vel alit z sic. Si simplr scribit delegato certa forma expssa dz nihilomin⁹ exceptōes rōnabiles admittere q̄q̄ d eis nihil dicat i rescripto. Diuidit. nā p ponit decisa qō. scdo solutio ibi qōni. tercio exceptio ibi nisi. qrto q̄ dā ptestatio ibi q̄ nec ¶ Nō pmo q̄ expssio certe forme i rescripto nō artat pcise delegatū vt nihil audeat pter contēta i forma immo si rōnabilit excipit contra actorē tenet exceptiōem admittē. Ex q̄ infert q̄ papa delegādo cām simplr nō intēdit tollē exceptōes rōnabiles pti competētes. debet ḡ delegatus pcedere ad instar ordinarij. ¶ Nō scdo ex hoc z ex tex. q̄ exceptiōes minus rōnabiles nō debet index etiā delegatus admittere. vñ iudici data est facultas discernēdi int exceptionē z cōprimēdi vel repellēdi minus rationabiles. ad ꝟ vide quod etiā no. Inno. i. c. post electōz. i fi. de cōcess.

ꝑben. vbi nōnter dicit ꝙ licet exceptō sit legitīa ī se. tñ si iudex vehemēter ꝑsumit eā opponi cā dilatādi iudi-ciū z eā nō esse verā pōt et dz eā nō admittē. nec debet curare de appellatōe ꝓtis. qz appellatō nō iustificat nisi ꝓbet veritas exceptionis. vt in. c. interposita. de appel. ¶ Nō ꝛcio ibi iuris eq̄tē. ꝙ iudex debet ꝓcedere ꝑm eq̄tē iure tñ informatā. ꝙ ḡ dz iudicē hīe eq̄tatem ꝑ oculis. vt in. c. fi. de trāsac. z. l. placuit. C. de iudi. z ī. l. ꝙ si epbēs. ff. de eo qđ cer. lo. debet intelligi de eq̄tate iure informata vt ħ. qz iudex nō dz esse clemētior lege. vt in aut. de iudi. §. oz. qđ nō ꝛ illos q̄ dicūt se amplecti eq̄-tatē sprēta iuris forma. illa em̄ nō pt̄ dici equitas ß im-q̄tas. q̄a deuiat ab eo qđ iustū z equū ē. cū lex sit funda-ta sup rōe z eq̄tate. j. di. ꝙsuetudo. z. d. l. placuit. et ī. c. erit aūt lex. iiij. di. ¶ Item nō ꝙ ꝑnceps pōt ī rescripto tollere oīs exceptōes nō tñ ꝑsumit ħ velle facere vt ħ in fi. z ī. l. quotiēs. C. de ꝓci. impa. offe. z. j. latius subīci-am. ¶ In glo. q̄. ī fi. nō istā glo. singl̄r qz facit ad multa z primo si princeps ī rescripto vel statuto dicit nollam exceptōz ī aliq̄ facto debere admitti vt intelligat de ex-ceptōe minus rōnabili nō aūt de legitimis z rōnabili-bus. z ꝑ hoc. d. glo. facit. q̄a nō ē verisimile ꝙ princeps ꝙ ꝛba gnālia velit tollere iuris obseruantiā maxime cū tanto ꝓiudicio priuati. ar. ī. l. si qñ. C. de inoff. testa. z in c. eccla. de elec. nisi aliq̄ exceptio spāliter tollat. nam tūc nō debet admitti si sit ī se rōnabilis. idē dicit Jo. an. ī ħ vltimo si exprimunt aliq̄ spāliter exceptiones ꝙsimiles z subīcit clausula gnālis. nam tunc oīs exceptōes cō-similes exp̄ssis vident sublate. vt in. c. qui ad agendū. d. ꝓcur. li. vj. z quod nō. in. §. quesitū. alle. ī glo. Dz guil. na. resistit primo dicto glo. dicēs. ꝙ exq̄ simplr z gnāli ter tollunt exceptōes debet etiā intelligi de legitimis z de rōnabilib. q̄a q̄ totū dicit nihil cōcludit. xix. di. si ro manoꝛ. Post. capit mediā viā vt ꝓ illam gnālitatē in-telligant remote exceptōes moratorie seu dilatorie nō aūt peremptorie q̄ sunt maioris ꝓiudicij z q̄s princeps d facili ñ tollit. dic. l. quotiēs. Do. an. dicit. ꝙ si imperator vult solū tollere dilatorias valet rescriptū. d. l. q̄tiens. sed si vult extēdere rescriptū ad peremptorias nō valz re scriptū nisi aliter appareat de intētione mādantis ꝑ di-ctā. l. quotiēs. z q̄a verba sunt gnālia debet sup ħ ꝙsuli princeps. ar. c. sane. §. e. Ego latius dicerē sic. ꝙ aut ꝑn ceps remouet exceptōes oīs ī casu ī quo remouere nō pōt. vt q̄a gnāliter intelligēdo excluderent defensiōes que sunt d iure gentiū. et tunc ī dubio verba generalia debent intelligi de exceptōibus minus rōnabilibus. vt sic rescriptū recipiat interpretationē ꝑm potestatē mā-dantis. ad hoc cle. pastoralis. de re iudi. z. c. a nobis. j. de sen. ex. facit. c. ij. de cōsti. li. vj. z in hoc casu potest salua-ri ista glo. aut sumus in casu ī quo princeps potest tol-lere exceptiones. vt qz sunt de iure inducte. vt exceptio prescriptionis rei iudicate z similes. z tunc puto ꝙ ver ba generalia debēt generaliter intelligi ꝑ. l. j. ff. quod vi aut clam. z ꝑ istum tex. qui apte hoc ꝓbat nō cauillādo lr̄am. In hoc tñ aduertendū est post Bar. ī. d. l. j. ꝙ aut rescriptū z statutū in tollēdo exceptionē fundat se sup aliqua q̄litate. z tūc admittunt oīs exceptōes detra-hentes illi qualitati sup qua dispositō fundat. exemplū dicit statutū ꝙ nulla exceptio admittat ꝛ instrumentū publicū. certe possum opponere oēm exceptiōem ꝑ quā infero instrm̄ nō esse publicū. qz tūc rō dispositōis ces-sat. z ideo alibi dixit glo. singlr in cle. vnica d sequestr. pos. z fru. ꝙ si ꝑ statutū tollit oīs exceptio nullitatis ꝛ sniaz possū nihilominus opponere ꝙ snia fuit lata a iu-dice nō suo. nā ꝑ ħ infero ꝙ nō ē snia. vt ī. c. at si clerici. de iudi. Item hec ꝓbant ī. d. l. j. iūcta glo. ff. qđ vi aut clā In sup scias ꝙ si statutū simplr tollit exceptiōes pt̄ ni-hilominus reus implorare officiū iudicis. sed hz aliquā exceptōem rōnabilē ꝛtra ꝑsonā actoris. qz officiū iudi-cis supplet vbi subest eq̄tas nālis. q̄apter rigorē tollit ꝓti facultas excipiēdi. vt in. l. plane. ff. de peti. here. z no tāter voluit Bar. in. d. l. j. hoc verū nisi statutū dicat ꝙ nulla defensio admittat. q̄a verbū defensio ē magis la-tū q̄z verbū exceptio. z hoc casu nō est aliqđ remediū nisi vt ꝑs soluat ħ postea poterit repetere exquo habe bat exceptiōz legitimā q̄ vetante statuto nō potuit vti ar. ī. c. debitores. de iureiur. z voluit Bar. ī. d. l. j. qđ est valde nōndū. z ꝓdictis in aliquibus accedit Jo. an. ī ad di. Spe. ī ti. de sen. §. vt aūt. p. ꝓin. ꝓdicta ꝓcedūt vbi statutū seu lex tollit exceptōes. qz tūc ꝙstat de volūtate statuētis ꝑ ꝓdicta. ħ vbi ꝑnceps ī Rypto suo tollēt. dic ꝙ prima frōte Rypti ꝑsumit falsū. qz ꝙtra volūtatē ꝑn cipis vt pz ħ ī fi. c. z ī. l. q̄tiens ꝓpa. vñ alibi dixit glo. nō-bil ꝙ si priuilegiū cōcedit cōtra cōez stilū priuilegioꝛ z ꝙtra ꝙsuetudinē prīcipis ꝑsumit falsū. vñ dz expecta ri sēda iussio prīcipis. ad ħ vide bo. tex. iūcta glo. fi. ī. c. cām q̄. q̄. j. de testi. z facit tex. in. c. quod sup de fi. instru. ¶ In glo. fi. ī fi. ī illa. l. p̄cipit vt vnusq̄sq̄ seq̄t originē prīe. nec vlla ꝓ more ꝓuicie ferri situat exceptio. Vain. soluit vt. §. ī glo. qz ibi nō habebat locū excusatio. z sic nō tollit ibi ius rōnabilē exceptōem.

Quoniam. Delegatō facta dignita-ti nō exp̄sso nomie ꝑsone trāsit ī successorē. prima ꝑs narrat factū. sēda il lud approbat ibi nos. z pone casum lr̄alē vt ī glo. ¶ Nō ꝓ ꝙ iudex potest ꝑ se pfigere terminū ꝓtib⁹ ad agendū absq̄ eo ꝙ citet ꝑ nunciū. q̄a monitō a iudice facta hēt vim trine citatōis. vt ē tex. nōbilis ꝑm cōem intellectū ī l. ij. C. quō z qñ iudex. quē intellectū sequit glo. nōbilis in. c. consuluit. j. e. in verbo post terminū. z idē glo. in. d. l. ij. ¶ Nō sēdo ibi porrecto. ꝙ vbi moritꝛ delegat⁹ cui facta fuerat cōmissio expresso nomine dignitatis debz rescriptū de nouo p̄sentari successori. argu. in. l. muta-ri. z quod ibi notat. ff. de ꝓcura. hoc tamē nō puto ne-cessarium. qz substitutus iudici ꝑmortuo ꝑ omnia cēse-tur eodē iure cum defuncto. z debet cām assumere ī ter minis suis. vt in. l. mortuo. ff. de iudi. z in. l. ꝓperandū. C. e. nam dignitas nō variat ꝑ mutatōez ꝑsone. vt ī. c. si gratiose. de rescrip. li. vj. ¶ Nō ꝙ delegatō qñq̄ fit exp̄sso noīe ꝓprio. qñq̄ exp̄sso noīe appellatiuo vt ē no mē dignitatis. z est nomē ꝓpriū q̄tū ad ꝓpositū nostꝛ id quod compḡēdit vnū corpus seu vnū ens vt petrus nomē ꝛo appellat iuū compḡēdit in se plura. z habz se qñq̄ vt genus vel vt spēs ad compḡēsa. vt aīal. homo eps. abbas. ¶ Itē nō ꝙ si delegatō fit alicui sub nomie appellatiuo tali q̄ hz successorē delegatō trāsit ad suc-cessorē etiā re integra. secus si fiat exp̄sso noīe ꝓprio tm̄ qz vt ꝓdixi nomē ꝓpriū denotat solū vnū corpus. ideo illo extincto extinguit iurisditio. ¶ Itē nō ꝙ dispositio qñq̄ est realis qñq̄ est ꝑsonalis. z dī realis qñ ē cō templata dignitas ꝑsone que trāsit in successorē. z ī dubio videt cōtemplata. si dispositio ē fundata sup noīe dignitatis. qñq̄ ē ꝑsonalis. s. qñ est fundata sup ꝑsona z idubio vī fundata sup ꝑsona si ē ꝛcepta sub noīe ꝓ-prio. z ad ħ q̄tidie allegat iste tex. ¶ Itē nō ꝙ substitu tus ī dignitate vī substitut⁹ ī oibus appendicīs z acces-soriis ad dignitatē. ¶ In glo. j. ī fi. Ex hac glo. hēs du os modos intelligēdi tex. z sēds modus melius ꝛgruit lr̄e in qua solū dī ꝙ abbas leicestrie citauit. vñ intellige ꝙ citauit mortuo collega suo qđ potuit facere ꝛtute cle illius ꝙ si nō oēs. de q̄ in. c. sciscitatus. §. de rescrip. Si aūt nō fuisset apposita illa cla nō potest vnus sine alte-ro ꝓcedere etiā si reliquus sit mortuus. vt ī. c. vno dele gato. j. e. Pōt z tercio intelligi ꝙ licet cā fuerit ꝛmis sa duob⁹ pōt tñ vnus solus int̄loqui de cōparēdo etiā collega supstite. vt glo. voluit nō. in. l. pōponius als in cipit si vni. ff. de re iudi. z ꝙtrariū tñ tz ibi Bar. z veri ꝓ q̄ facit tex. in. c. prudentiā. z in. c. cām. j. e. naz nullum actū iurisditionalē pōt alter sine altero exercē exq̄ sūt delegati simpliciter dati. vt in iuribꝫ ꝑal. z ħ sat̄ tacite

volunt ista glo. cū se. in eo q̄ ad validitatē citatōis pō-
derat q̄ illa cl'a si nō oēs fuerat apposita. et ℔ bñ nōbis.
¶ Et nō ex isto intellectu 7 glo. se. singularē intellectū
illi⁹ cl'e q̄ si nō oēs vt durāte ipedimēto possit alt' solus
p̄cedere. ℔ eo cessāte dz p̄cedē cū collega sicut fecit iste
abbas q̄ admisit substitutū college. secus dic in cl'a bo-
die vsitata vt vnus vel alt' ꝛc. de q̄ dic vt le. 7 nō. i. c. cū
plures. j. e. li. vj. ¶ In glo. iij. diuide hāc glo. i q̄tuor p̄-
tes. i p̄ma formal vnā qōem. deinde formal duas op-
positōes. postmodū aliā qōem. scd'a ibi. ℔ videt q̄ ide⁊
tercia ibi ℔ vī q̄ etiā. q̄rta ibi ℔ pone. ¶ Redeo ad pri-
mā 7 q̄ro declarādo glo. q̄ ē rō q̄ delegatio facta exp̄s-
so noie appellatiuo seu dignitatis trāsit in successorem
etiā re integ̃. 7 secus ē in delegatiōe facta exp̄sso noie p̄-
p̄rio. nā illā expirat p̄ mortē delegati nec transit ad suc-
cessorē seu heredē. vt i. c. vno delegato x. j. e. Sol. dicit
℔ glo. i p̄ma p̄te in effectu q̄ cū exp̄rimit nomē digni
tatis p̄missio videt facta dignitati q̄ nō moritt nec alte
ratt' ex mutatōe p̄sidētiū. xij. q. ij. liberti. 7 i. c. si grōse. de
rescrip. li. vj. ℔ qñ fuit exp̄ssum nomē p̄p̄riū tūc delega-
tio ē facta p̄sone q̄ quidē ē corruptibilis, vñ p̄sona mor
tua extinguit iurisditō tanq̄ accessoria ad p̄sonā. vt in
regula accessoriū in. vj. 7 hoc ē qđ volunt dicere glo. dū
dicit q̄ individua q̄tidie peūt. nā sumit ℔ individuū p̄
corpe aīato 7 terrestri. 7 dz individuū. q̄ stāte vita nō
pōt diuidi. nā si hō diuideret' in duas p̄tes desineret ee
hō. q̄ hō p̄ponit ex aīa 7 corpe. vt in. c. in quadā. de ce
le. miss. nō autē intelligas de aīabus aut de angelis. nam
aīe sunt indiuidue 7 tñ nō corrūpunt. ¶ Cōtra ℔ opp.
capiēdo scd'az p̄tē glo. 7 videt q̄ idē sit dicendū vbi ex
primit nomē appellatiuū tm̄. nā q̄n fit p̄missio alicui exi
stenti i dignitate semp dignitas restringit p̄ demōstra
tionē aliquā. vt si dī cōmitto causam epo senēsi. nam il
lud verbū senēsi restringit illud appellatiuū epo ita q̄ ñ
possit intelligi nisi de vno epo. q̄ vnus ē eps senēsis 7 ñ
plures. ℔ deinde est ac si fuisset exp̄ssum nomē p̄p̄riū tm̄.
nā ob ℔ nomē appellatiuū differt a p̄p̄rio. nā p̄p̄riū no-
mē ē illud qđ cōuenit vni soli. 7 compl'hēdit vnū corp⁹
tm̄. nomē ꝟo appellatiuū ꝟuenit pluribus 7 compl'hen-
dit plura 7 habet se q̄n̄q̄ vt genus q̄n̄q̄ vt spēs ad cō-
pl'hensa. vt si dico aīal compl'hēdit i se oīs species simil.
vt hoiem. equū. bouē 7 sil'es. Vel si dico bō compl'hen-
dit in se oīa individua simul vt titū sempronius ꝛc. ita
ad p̄positū si dico eps p̄l'hēdit sil' nō magis istū q̄ aliū
epm. cōuenit em̄ pluribus nec ex significato suo restri-
gitt ad certā p̄sonaz. ℔ q̄n̄ p̄fert' nomen appellatiuū seu
nomē dignitatis quod idē est cū illa restrictōe videt q̄
habeat instar noīs p̄p̄rij ex quo solū cōuenit vni. Sol.
dicit glo. i effectu q̄ licet p̄ferat' nomē appellatiuū cū il-
la restrictione nō tñ ē nomē p̄p̄riū, ℔ ē appellatiuū singu
lare sicut fenix. vult dicē q̄ nō desinit ee appellatiuū p̄-
pter restrictionē ℔ ē singulare. q̄ compl'hēdit eodē tpe
vnū dumtaxat. 7 p̄pter ℔ appellat' singulare q̄i singula
riter designatū. sed ē appellatiuū. q̄ licet eodē tpe ñ cō-
pl'hendat nisi vnū p̄pter restrictionē tm̄ successiue p̄l'-
hēdit plures. q̄ si dico senēsi epo nō minus compl'hen-
dit su ccessorē q̄n̄ p̄ntē. 7 ideo est appellatiuū. sed si dico
petrus ioānes 7 eodē tpe 7 successiue nō compl'hēdit ni-
si vnū corpus certū 7 determinatū. vñ si moritt 7 vocet'
alius eodē noīe nō tñ est ille petrus ioānes ℔ epūs senen̄.
semp ē idē. sicut idē est populus. licet individua q̄tidie
mutent'. vt in. l. p̄ponebat'. ff. de iudi. 7 ex ℔ hēs solutū
℔ q̄ruū. Non ob. si dicas paria esse vt aliquid exp̄imat'
noīati vel p̄ circumlocutōz. vt in. l. noīatim. ff. de libe. 7
posthu. 7 nō. i. c. i lateranen̄. de p̄bē. nā dico q̄ q̄ ad cer
tificādū p̄sonā illa eq̄pollēt. ℔ q̄ etiā ad significatū di-
spositōis q̄n̄q̄ differūt. q̄ nomia appellatiua faciūt di-
spositōem realē ℔ p̄p̄ria p̄sonalē. vt hic. 7 nō. in. l. 7 q̄a.
ff. de in. om. iud. 7 in. l. cētesimis. ff. de ꝟ. ob. 7 in. c. si grō
se. de rescrip. li. vj. ¶ Sed ꝟ p̄dicta 7 ꝟ ter. op. scdo ce

pīēdo terciā p̄tē glo. 7 p̄ de. l. filie. §. titia. ff. de p̄di. et de
mon. vbi dicit tex. q̄ testator leganit agathecā ancillam
deinde supuiuēs eā vēdidit 7 emit aliā cui imposuit idē
nomē. et dī ibi q̄ mortuo testatore illa agathea postea
empta debet' legatario. ecce ḡ q̄ dispositio cōcepta no
mine p̄p̄rio nō est p̄ sonalis ℔ trāsit in aliā eiusdē nois.
ad idē scdo adducit'. l. placz cū. l. se. ff. de lib. 7 post. vbi
testator instituit postmodū heredē 7 postmodū duxit
aliā vxorē ex q̄ reliq̄t posthumū. dī ibi q̄ ille debet esse
heres. 7 sic extendit' dispositō ad illū qui nō erat post-
humus tpe testamēti. ad idē tercio facit. l. annua. §. j. ff.
de an. le. vbi testator leganit sacerdoti hierophilato. et
p̄cludit ibi legatū deberi etiā successori. 7 sic licet fuerit
exp̄ssū nomē p̄p̄riū vt hierophilato nihilominus trāsit
dispositio i successorē. ḡ eodē mō debemus dicere ℔. q̄
si cā p̄mittit' alicui p̄lato etiā exp̄sso nomīe p̄p̄rio q̄ di
spositio dz trāsire i successorē cuius p̄tra riū dī ℔ i tex.
So. glo. multū breuiter se expedit de his q̄ruꝫ dicēdo.
q̄ testator ibi illud voluit 7 p̄ut glo. doc. antiq̄ ℔ ñ apc
rit glo. q̄ mō colligit' mēs ista testatoris p̄ dispositōem
iuris. vñ dic spāl'is maxime post Cal. q̄ in. §. titia. nō
venit agathea postea empta. q̄ testator dixit. lego an-
cillam agathecā que mea erat tpe mortis. vñ p̄pter ver
ba sequētia apparet q̄ testator nō intellexit de p̄ñti aga
thea ℔ de agathea q̄ postea sua esset tpe mortis. Unde
aduerte vltra Cal. q̄ relatiuū q̄ de sui nā restringit p̄-
cedētia. vt in. l. stichus. ff. de lega. j. et. l. cūctos p̄l'os. C.
de sum. trī. 7 fi. ca. 7 i. l. oēs p̄l'i. ff. de insti. 7 iur. 7 vtrobi
q̄ p Bar. vñ secus si testator simpl'r dixisset. lego aga-
thecā ancillā meā. ar. in. l. si ita. ff. de auro 7 argē. lega. et
qđ nō. in. c. quia circa. de p̄uil'. Ad. l. placet. dic q̄ po-
tius facit p q̄n̄ p̄tra. q̄ posthumus ē nomen appellatiuū
7 iō ind iffereter compl'hēdit omnē posthumū dūmō sit
istius testatoris. nā ibi testator nō restrinxit se ad tpe te
stamēti. Ad. l. annua. §. j. dic q̄ multiplex ē intellect⁹ illi
us. l. nā p̄imo potest intelligi q̄ verbū hierophilato nō
sit nom ē p̄p̄riū sed nomē app ellatiuū templi vel officij.
vñ hierosol ophilaco grece idē ē latine qđ sacer custos
7 sic coīter intelligit' illa. l. et sic intellecta p̄cordat cum
isto. c. ¶ Itē scdo p̄supponēdo q̄ illud verbū sit nomē
p̄p̄riū tñ p̄pter ꝟba ibi sequētia, apparuit de volūtate
testatoris q̄ volebat solui etiā successori. nā ibi testator
reliquit legatū annuū sacerdoti q̄ in illo tēploerit. q̄ ꝟ
ba sunt extēsiua ad futuꝝ tpe. vt nō. in. c. siguit. ō testi.
p Inno. 7 p hec hēs soluta oīa cōtraria. 7 hēs glo. decla
ratā vsq̄ ad vltimā partē quā nūc nō, p̄sequor. q̄a at-
tingit materiā sepataz a p̄dictis. Sed aggrediēdo nūc
materiā p̄dictam que est multum captiosa 7 difficilis.
7 facit nedū ad materiā huius ti. sed etiā ad alias dispo
sitiones cū querit' an dispositio sit realis an p̄sonalis. 7
sic an extinguat' cum p̄sona an trāseat in successorē. nā
etiā p̄uilegiū p̄sonale extinguit' cum p̄sona. vt i regla
p̄uilegiū. de re. iur. in. vj. reale ꝟo trāsit i successorē. vt i
c. cū venissent. de insti. ¶ Ideo q̄ro gnāliter nūquid di
spositio cēsenda sit sp p̄sonalis ex eo q̄ exp̄ssū ē nomen
appellatiuū seu dignitatis. 7 q̄ idē sit multa scribūt hic
p̄ doc. 7 p Jo. an. latius i regula p̄uilegiū p̄all'. 7 p Bar.
in. d. l. 7 q̄. ff. de iurisd. om. iudi. succincte tamē ibi tran-
sit. 7 facit quod ipe nō. i. d. l. cētesimis. Bz conclude sic
clare. breuiter 7 p̄clusiue q̄ ad cōiecturandā q̄litatē di
spositionis debemus p̄ncipal'it attēdere nō ad nomina
p̄p̄ria seu appellatiua. sed ad alia ꝟba p̄tēta in dispositi-
one. Itē ad materiā subiectā. 7 si verba vel mā subie
cta innuūt q̄ dispositō debeat esse p̄sonalis sic erit cen-
senda nō obstāte q̄ sit exp̄ssum nomē appellatiuū. exē-
plū i ꝟbis vt si papa cōmisit cāz epo senēsi exp̄sso noīe
dignitat'tm̄. ℔ dixit q̄ p̄missioz sibi faciebat p̄p' trāsi-
actā in eo vitā 7 acumen scie sue. nam ex bis ꝟbis clare
p̄stat q̄ ñ hūit respectū ad dignitatē sed ad p̄sonā. naz
ꝟba deseruūt intētiōi 7 nō intētio ꝟbis. ad ℔. c. māda

ta. de ꝓsum. ⁊ i. c. fedo req̃ris. i fi. ℔ appel. ⁊ ℔ satꝫ voluit Jo. an. i. d. regula ꝓuilegiũ. ⁊ Jnno. j. e. c. fi. exemplũ in mã subiecta fuit excoicatꝰ epꝰ senẽꝭ exꝑsso noĩe dignitatꝫ tm̃ certe excoicatio nõ transit in successorem. q̃a excoicatio nõ fertꝫ nisi tm̃ ꝓpꝫ ꝓtumaciã seu delictũ q̃nq;. in⁹ nõ. i. c. epi. xj. q. iij. ℊ nõ debet extẽdi ad successorẽ q̃ nõ reputur contumax aut delinquẽs. vñ ex mã subiecta compbẽdimus q; ⁊ disponẽs habuit respectũ ad ꝓsonã ⁊ nõ ad dignitatẽ. ꝓ ℔ vide tex. cũ glo. q̃ ẽ nõbilis in. c. adũsus. de imu. ec. ⁊ ideo si excoicat vicariꝰ epi nõ trãsit i successorẽ. vt nõ. in. c. j. de offi. vica. li. vj. ad idẽ vide bo. glo. nõ. in. c. ij. in ℟bo mortuo. ⁊ in ℟bo exꝑsserit de testa. li. vj. que dicit. q; si amicus ⁊ familiaris alicuiꝰ abbatis fecit eum executorẽ testamẽti sui exꝑsso nomine dignitatis; tm̃ illud officiũ nõ trãsit in successorẽ. q̃a illa officia solẽt coiter iniũgi amicis. ⁊ ideo exq̃ ꝓstat de amicitia ⁊ familiaritate debemus ꝓsumere q; dispositõ fuerit ꝓsonalis. ⁊ hãc cõclusionez nõ. qr facit ad multa ad quã allego tex. aptum i. c. requisisti. de testa. in. c. põtifices. xij. q. iij. vbi dr q; si relictũ sit epo vel alteri plato a ꝓiũcto videt factũ contemplatione ꝓsone ⁊ nõ cõtemplatione ecclesie licet sit exꝑssum nomẽ dignitatis. secus si fieret ab extraneo. Ad idẽ. c. dilecti iuncta glo. de foro cõpe. vbi ꝓbatꝫ q; si in causa ecclesiastica datꝫ rescriptũ exꝑsso noĩe ꝓprio ꝓ ꝓlatũ q; itelligitꝫ rescriptũ datũ ꝓ dignitatẽ rõe mãe subiecte. Si atꝫ ex ℟bis vel ex mã nõ pꝫ sumi cõiectura de q̃litate dispositõnis. q̃a mã et ℟ba sũt ꝓportionabilia ꝓsone ⁊ dignitati. exemplũ i delegatõe cãe vel i priuilegio. nã ista solẽt cõcedi ꝓsone qñ q; dignitati. vt ꝓ totũ istũ titulũ ⁊ tũc distingue. aut ẽ exꝑssũ nomẽ ꝓpriũ tm̃ ⁊ dispositõ ẽ ꝓsonal. aut appellatiuũ tm̃ et dispositõ ẽ real. vt ꝓbatꝫ ℔ in tex. ibi sub exꝑssis noibus locoꝝ et nõ ꝓsonaꝝ. et expone locoꝝ. i. dignitatũ q̃ locis ꝓsunt. ad idẽ. c. si gꝝose. de rescrip. li. vj. vbi etiã tex. nõbiliꝫ idẽ ꝓbat respectu mãdatoꝝ. vt si mãdatoꝝ disponit sub noĩe ꝓprio vel eq̃pollẽti tũc dispositio nõ trãsit in successorẽ. secus em̃ si sub noĩe dignitatis. vt si papa dicẽt. sedes aplica cõmittit tibi hãc cãz ꝛc. ⁊ ꝓ ℔ soluiꝫ cõtrariũ quod formari pꝫ d. c. licet. j. e. licet ℣ Post. aliꝫ soluat ⁊ minꝰ bñ. idẽ qd. ℣. tenet ℣ Bar. i. l. ⁊ qr. pal. aut ẽ exꝑssũ nomẽ ꝓpriũ ⁊ appellatiuũ siꝫ. vt qr dicit carolo etiã epo seneñ. ⁊ tũc est dubiũ vtr act⁹ habeat attribui ꝓsone an dignitati. ⁊ q̃dã dicũt q; dignitati. qr ipius q̃litas ẽ potẽtior ⁊ firmior. aliq̃ dixerũt q; si ꝓcedit nomẽ ꝓpriũ dispo est ꝓsonal. secꝰ si nomẽ dignitatis. ⁊ hãc opi. tenet glo. i. l. cũ ita. ℣. j. ff. de ꝓdi. ⁊ demon. ⁊ ℣ De. ⁊ bar. i. d. l. ⁊ qr. ℔ ℣ Guil. distinguit vtr dispones dẽat familiaritatẽ ꝓsone seu noticiã ⁊ ꝓcedat ꝓmissa distinctõ. aut nõ habet noticiam ꝓsone. ⁊ tũc videt ꝓsiderasse dignitatẽ. ⁊ sic põt saluari ꝓcedẽs opi. ℣ Hec opi. q̃ satis placet videt ꝓbari ex duab⁹ legibus simul iũctis. ff. de stipu. seruo. l. si cõis seruꝰ. alsi incipit si seruꝰ cois. vbi tex. singulaꝛ i hac mã facit dr iam cũ cois seruꝰ stipulatꝫ dñis suis vtr ꝓcedat nomẽ appellatiuũ an nomẽ ꝓpriũ dñoꝝ. alia. l. ẽ. ff. de re. du. q̃ habebat. vbi tex. vult q; si exꝑimẽs nomẽ ꝓpriũ ⁊ nomẽ appellatiuũ alicuius errauit i noĩe ꝓprio aut appellatiuo in dubio si nõ hz noticiã ꝓsone videt ꝓsiderasse nomẽ appellatiuũ ⁊ q; pinde ẽ ac si nomẽ ꝓpriũ nõ fuisset adiectũ. ℣ Hec opi. placet do. ℣ An. ℔. ℔ ego allego ℣ Bart. q̃ hãc opi. exꝑsse teneti. d. l. si cois seruus. ⁊ dat ibi aliam nõbilẽ limitationẽ dicẽs. q; si ꝑm alteꝝ dispõ esset inutilis debemꝰ idubio dicẽ illud nomẽ fuisse ꝓtẽplatũ ꝑm q; dispõ tz. ꝓ ℔. c. abbate. de ℟. sig. ⁊ l. quotiẽs. ff. de ℟. ob. ⁊ ꝓ ℔ dico q; si ꝓmissio fuit facta exꝑsso noĩe dignitatis ⁊ erratũ fuit i noĩe ꝓprio nõ est curãdũ de illo errore exq̃ disponẽs nõ hẽbat noticiaz illius ꝓsone. secꝰ si habuisset noticiã p. d. l. q̃ habebat. ad ꝓdictã distinctionẽ facit qd le. ⁊ nõ. in. c. mãdata ꝑal. Ex ꝓdictis videt mihi difficile sustineri posse glo. in. c. statutũ. ℣. j. de re-

scriptis in. vj. in verbo canonicis. quam ibi sequit Archi. ⁊ Jo. an. in nouella. licet quidã contra. dicit em̃ illa glo. q; si delegatus post datã lram de sin it esse canonicꝰ q; poterit cog noscere de cã. ⁊ q; satis ẽ q; tpe cõmissionis erat capar. nã ꝓ ꝓdictã distinctionẽ videret aliꝫ dicendũ q; si nomẽ appellatiuũ ꝓcederet vel ꝓcederet ꝓprium. ⁊ papa nõ hẽret noticiã ꝓsone q; tunc cũ dispositio sit realis nõ debet iste posse cognoscere si desinit esse canonicus. ꝓ ℔ facit qd nõ. hic Jnno. ⁊ sequũꝫ cõiꝫ dicẽtes q; vbi cõmissio ẽ facta loco ⁊ nõ ꝓsone si ꝓsona tũc exñs i dignitate trãsit ad aliã dignitatẽ ñ cognoscz ipe ℔ successor. Et ꝑm ℔ incideret alia nõbilis inuestigatio nũquid succedẽs i canonicatu debeat cognoscere ℔ cã mortuo canonico cui facta fuit delegatio: ⁊ iste due dubitatões nõ declarant ꝓ doc. nec ℔ nec ibi. Si autez velles saluare illã glo. põt dici q; postq̃ cõmissio fit canonico videt sp ꝓsonalis. qr canonicꝰ determinat ꝓ exꝑssionẽ noĩs ꝓpriꝫ. nã nihil valeret cõmissio si diceret. cõmitto canonico seneñ. qr eẽt incerta. ⁊ ideo opus ẽt exprimaꝫ nomẽ ꝓsone dicẽdo. cõmitto petro canonico ꝛc. ⁊ sic vi q; nomẽ ꝓpriũ sit hoc casu ꝓpotẽtiꝰ maxime qr canonicus nõ hz successorẽ i onere ⁊ honore ℔ capitulũ sibi succedit. vt nõ. glo. ⁊ Jnn. in. c. q; sicut. d. cle. ⁊ est tex. in. c. relatũ. de testa. secus autẽ est i aliꝭ habẽtibus dignitatẽ seu ꝓsonatũ. nam isti bñt successorem in onere ⁊ honore i. c. pastoraꝫ. ℣. j. j. de of. or. ⁊ fingitꝫ successor eadẽ ꝓsona cũ ꝓdecessore. vt nõ. Jnno. i. c. q; sic. palꝫ. ⁊ hoc tenẽdo frustra queritꝫ vtr trãseat i successorẽ. qr est ꝓsonalis. ⁊ extinguitꝫ cũ ꝓsona et eã sequitꝫ. vt i regula ꝓuilegiz. de re. iurꝫ. i. vj. ℔ tenẽdo q; cõmissio sit realis est dubiũ vtr mortuo canonico succedat in delegatõe successor delegati. Do. an. ñ firmat ℔ pedes ℔ dicit q; si eccla nõ hz numeꝝ certũ tũc indubio etiã ñ succedit successor. qr ꝓ mortẽ extinguitꝫ canonicus. vt i. c. dilecto. de ꝓben. ℔ si eccla hz numeꝝ certũ tũc dicit q; decisio pẽdet ab alio vtr canonicus habeat successorez ⁊ sic simpliꝛ trãsit. Sed ego supra dixi post Jnno. q; ꝓ prie nõ habet successorẽ licet alteri ꝓferatꝫ canonicatus tm̃ si cõmissio eẽt facta canonicatui exq̃ canonicatus ille ꝓferꝫ alteri nõ apparet rõ q̃re ille nõ debeat cognoscẽ Et ex bis reddit vtraq; opi. dubia et sustẽtabiliꝫ. et eẽt tutũ tenẽ opi. vt ꝓmissio sit facta ꝓsone et cessabũt oẽs ambiguitates. et saluab illã glo. cuiꝰ dictũ originaliꝫ ẽ spe. i ti. de le. ℣. fi. ℟. q̃d. si cã. Jtẽ circa ꝓdicta multũ dubitaꝫ si ꝓmissio fuit facta vicario epi. vtr si pendẽte cã desinat esse vicarius possit ipe cognoscere vel cognitio trãseat i successorem. Glo. ij. i cle. et si ꝓncipalis. de rescrip. nimis succincte loquitꝫ dicẽs q; si fuit exꝑssum nomẽ ꝓpriũ põt ipe cognoscẽ alꝫ secus. et nihil dicit vtr successor possit cognoscere. nec etiã aperit si sit exꝑssũ nomẽ ꝓpriũ et nomẽ appellatiuũ simul. tm̃ videt loq; qñ vtrũq; fuit exꝑssum. ℔ si etiã papa nõ hẽbat noticiã ꝓsone videt illa glo. destrui ꝓ theoricã ꝓdictã. Quidaz tm̃ simõ tenuit q; successor nõ põt cognoscere. Jtẽ ℣ De. et bar. in. d. l. et qr. et in. l. quod principi. ff. de le. ij. ℔ mouent noua cõsideratõne. dicunt em̃ q; vicariꝰ nõ hz dignitatẽ noĩe ꝓprio. qr iurisditõ sua est epi. et facit idez cõsistoriũ cũ epo. vt in. c. ij. de cõsue. li. vj. hinc ẽ q; epo excoicato vel mortuo cessat potestas vicarij. Jtez epus põt reuocare vicariũ ad libitũ. ad hoc bo. glo. in cle. fi. de ꝓcu. et in cle. ij. de rescriptis. nõ. Jo. an. in. c. pe. de offi. vica. vide tex. in. c. j. e. ti. li. vj. hoc ꝓbat ꝓ simile. nam si aliquid relinquit principi legatũ trãsit in successorẽ. ℔ si relinquit auguste seu impatrici nõ trãsit i impatricẽ futurã. vt ꝓbatꝫ in. l. si auguste. de le. ij. et. d. l. q; principi. hoc ideo. qr princeps hz dignitatẽ nomie ꝓprio. augusta chorruscat ex radijs impatoris et nil hz ex nomine ꝓprio. Do. an. nõ firmat hic pedes. sed repio ℣ Dan. de leaza. i. d. cle. et si ꝓncipalis. exꝑsse tenẽtẽ ꝛtrarium. vz q; successor i vicariatu succedit i cognitiõe cause dele-

gate.hãc opi. tz ℔ lz nõ alleget pau.d.me⁹.d.car.dicẽs q dña ẽ maxima inter augustã 7 vicariũ.q: augusta ꝑticipat de dignitate marti passiue q: nihil agit ℔ honorat ex ꝑsona mariti. sed vicarius ꝑticipat ex iurisditõe epi actiue.nã hz iurisditõem quã exercet.7 coiter tenet q habeat ordinariã.7 ꝓ hoc allego glo.in.c.plectz.xxv. di.7 in.c.lz.de offi.vica.li.vj.tz hoc Inno.in.c.suã.e.ti. ergo nõ est oĩmodo dignitas aliena.7 iura tractãt d of. vica. vñ puto q idẽ dicẽdũ de vicario qd dixi.s.de habentib⁹ alias dignitates lz ꝓprie 7 stricte vicari⁹ epi potius dicat hẽ quãdã progatiuã q℔ dignitatẽ cũ illa nõ sit oĩno ꝓpria. vñ in dubio credo q papa ꝓsiderauit tribunal ipsi⁹ vicarij. de rigore tñ 7 ſ℔tilitate põt sustẽtari p̃cedẽs opi.q: mortuo vicario nõ remanet officiũ vacãs seu dignitas q: nõ ẽ dignitas ꝑ se stãs sed eoipso q eps ꝓstituit vicariũ dat sibi iurisditio de nouo.ergo de nouo delegatio tã℔ accessoria ad illã dignitatẽ que iã est extincta vĩ ad supiorẽ trãslata. Dubitat qd in ꝓmissione facta legato.nã legat⁹ hz ordinariã.vt in.c.ij.de offi. leg.li.vj.vide ĩ spe.de offi.le.in.§. superest.x⁹.pone q.vbi tenet q ipse legat⁹ possit cognoscẽ lz desinat esse legat⁹. que opi.ꝓfecto nõ ẽ vera nisi fuisset expssuz nomẽ ꝓprium sed si fuisset expssuz solũ nomẽ dignitatis est dubiũ nũquid trãsit ad successorẽ:vide qd no.doc.in.c.nouit. de offi.le.7 tz do.an. hic q nõ trãsit in successorẽ qd mihi placet.q: legat⁹ non hz ꝓprie successorẽ q: extinguit dignitas eo mortuo cũ nũq℔ sit dare vacatõez huius dignitatis sed semp de nouo creat. Ex his põt inferri ad decisionẽ similiũ qstionũ. Dubitat etiã circa materiam quid si eẽt expssum duplex nomẽ appellatiuũ quoz vnũ ꝓcernit psonã aliud dignitatẽ.vt si dicat petro ꝓposito 7 capellano nr̃o.nã capellania pape dat psone nunquid isto mortuo q erat capellan⁹ 7 ꝓpositus succedat in delegatõe substitut⁹ in ꝓpositura tm̃. Abb.℔ dicit q nõ. Do.ant. dicit ℔ verũ nisi ille succedẽt in ꝓpositura 7 capellania. Ego credo q satis sit q in prepositura ille succedat q: vbi expmunt duo noĩa appellatiua quorũ vnũ nõ est capax delegatõis pape alterz ꝺo sic nõ possumus dicẽ q delegatio sit facta habito respectu ad illam qualitatẽ que nõ erat susceptibilis vni⁹ delegatõnis sed pinde debet haberi ac si nõ esset expssa.7 ꝓbat in.l.j.§. si coĩs.de sti.ꝑuo.vbi tex.no.dicit q si seru⁹ coĩs stipulatur duob⁹ dñis quoz vn⁹ est capax rei stipulate totũ acquirit dño capaci. 7 ita in simili qstione apte vĩ tenere Jo.an.in regula rõni.de re.iur.li.vj.in mercu.in solutõne prime qstionis.qd bñ no.q: facit ad multa. Capellania ꝺo nõ est capax delegatõis q: optet q sit aut canonicus aut bñs dignitatẽ vel psonatũ.vt in.d.c.statutũ. Et ex hoc infert ad aliã qstionẽ nõbilẽ.qd si duo appellatiua eẽnt expssa quoz qlibet est capax delegatõis.vt puta scribit alicui ꝓposito 7 etiaz archidiacono. hẽbat eñ ex dispẽsatõe vel ex vnione istas duas dignitates nũ quid si isto mortuo ille due dignitates ꝓferant diuersis psonis vtz ambo vel nemo succedat in tali delegatõne. Et de hac qstione vide plene in regula rõni pal. ꝑ Jo. an.vbi reprobãdo solutõez cuiusdã qui hãc.q.disputauit ꝓcludit q vterq℔ succedit in delegatẽe q solutio mihi placet.q: ar.hui⁹ tex.ꝓmissio fuit facta vtriq℔ dignitati sed iste psone repñtãt illas dignitates ℟c Jtẽ ad de aliã qstionẽ nõbilẽ.quid si cã fuit ꝓmissa ep̃o senẽsi 7 postmodũ pendẽte qstione eps senen̄.est elect⁹ in archiepm̃ sen̄.sicut ꝓtingit his diebꝫ florẽtie nũquid possit archiepus cognoscẽ exq̃ delegatio fuit facta ep̃o:vide plene ꝑ Jo.an.in addi.spe.in ti.e.§.restat.x⁹.quid si cã.vbi ꝓcludit q sic q: adiectio 7 augmẽtatio dignitatis nõ mutat subaz psone nec honorẽ pstinũ. vt in.l.pe.ff.d senat. Jtẽ q: ꝓmot⁹ in archiepm̃ nõ desinit esse eps.nam 7 papa appellat se epm̃.vt no.in prohemio.vj. Et inducit ℔ ad qstionẽ qtidianã q accidit sepe inter lusores ad scachos vtrũ ꝓmittẽs dare scachũ matũ cũ pedona si dat cuz pedona facta regina videat satisfecisse:videt q sic quia adiectio dignitatis nõ mutat statũ pmũ vt.s.dixi. In ꝓmũ tñ facit q: artificiũ ꝓfundit officiũ. vnde si lego seruũ expsso noĩe officij si ille est effect⁹ artificialis extinguitur legatũ.q: de officio trãsiuit in artificiũ qd est prepotẽtius de q̃ est tex.no.in.l. legatis huius.§.si ex officio. ff.de le.iij. Bar.q̃ tñ firmat pedes tetigit etiã dubitãdo in.l.ij.C.de suspec.tu. Sed tu vide pleni⁹ per Jo.an.in additi. Spe.in loco ꝓxime all'. 7 ibi dicit fuisse bononie disputãdo ꝓclusum.q aut q̃s ꝓmisit dare cũ certa pedona 7 tũc nõ est cẽsãduz q sit effecta regina. q: cõstat de corpe 7 dignitas aucta nõ mutat statũ priorẽ.ad hoc d.l.pe.de senat.ad ℔.l.falsa demõstratio.ff.de cõdi.7 demõ.7 facit.l. in venditionib⁹.ff.de ℨbẽ.emp. aut ꝓmisit simplicit dare cũ pedona 7 nõ põt dare cũ ea q̃ est effecta regina ꝑ ℔ bo.tex.in.d.§.si ex officio.7 ℔ no. Jtẽ circa ꝑdicta dubitat nũq̃d iste tex. habeat locũ cum alicui ꝓmittit aliqd̃ ministeriũ sine iurisditõe vtz trãseat in successorẽ sicut trãsit ℔ iurisditio Doct.℔ nõ tangũt apte.sed Bar.in.d.l.7 q:.ppe finẽ dixit q nõ licz sit expressuz nomẽ dignitatis allegat so. Inno.in.c.fi.j.e. Et ad istũ tex.rñdet q ꝑcedit cũ delegat iurisditio. Sed aduerte q: Bar.errauit q: nõ est verũ q Inno.ita loq̃tur sed loquit cũ distinctõe.dicit eñ q aut ꝓmittit tale ministeriũ qd de facili vel coiter exercet ꝑ ꝓstitutos in illa dignitate 7 tũc trãsit in successorẽ. Exẽplũ si mãdaretur ep̃o vt citaret ꝓres hui⁹ ciuitatis ad curiã nam tũc nõ apparet rõ q̃re istud mãdatũ nõ dz trãsire in successorem. Aut ẽ tale negociũ qd̃ de facili nõ expedit ꝑ oẽs lz habeãt illã dignitatẽ sed req̃rit excellẽtiã psone vel i scientia vel in ꝓscia.vt mandat alicui ep̃o multũ docto vt debeat certis gentib⁹ p̃dicare isto eñ mortuo nõ trãsit ℔ officiũ in successorẽ.q: vĩ papã habuisse respectuz ad excellẽtiã psone qd̃ dictũ bñ no. Et ego nõ video bonã ratõez diuersitatis inter nudũ misterũ 7 actũ iurisditõnis.nã 7 idẽ posset ꝓtingẽ in actu iurisditõis. Done.n. q cã multũ ardua 7 maximaꝝ psonaꝝ sit cõmissa alicui ꝑlato bñti sciam eminẽtẽ. nam certe p̃dicta cõsideratio Inno.vẽdicat sibi locũ etiã in isto casu. 7 forte ob ℔ bo sti.tenet ibi indistincte q trãsit in successorẽ exq̃ fuit expressuz nomẽ dignitatis q: q̃libet ꝓstitut⁹ in dignitate est p̃cipuus. Ex ꝓiecturis tñ posset saluari ista opi. Jo sti.7 vide ℔ ꝑ Jo.an.q̃ recitat opi. quorũdã antiquorũ qui in sili qstione ꝓcesserũt totũ oppositũ In ea.glo.in fi.bosti.dicit q ℔ qstio nõ põt accidẽ in eccliа parisien. vel carnoceñ.q: lz sint ibi plures archidi.vn⁹ solus ñ tenet nomen archi.eccliе maiozis. Sed p̃supposito q dẽt eq̃uocatio tũc dicit recurrẽduz ad papã vt ipe declaret de q̃ senserit.ar.in.c.ij.§.e.7 ℔ opi.vĩ coiter placere oĩb⁹ doc.7 mihi satis placet.q: nõ debem⁹ stare pñtatõni q: a ꝓncipio posset q̃s sub fraude impetrare sub noĩe eq̃uoco.vt si impetrauit pe.canonic⁹ senen̄.7 duo sunt ibi canonici ℔ noĩe nũcupati 7 sic eẽt ℨ.c.fi.§. de rescrip. Jtez nõ debem⁹ stare sorti.q: sors posset cadẽ sup eũ de q̃ i veritate papa nõ sensit. iurisditio aũt nõ dat a sorte sed a papa.

Wper eo. Si qstionẽ de iure pñtãdi papa delegat cũ cla appellatione remota 7 sub eadẽ forma vt delegatus ad pñtationẽ ei⁹ ad quẽ viderit ꝑtinere ordinet eccliam ꝑ ℔ nõ hz instituere sed ꝓnũciare 7 is ad quẽ ꝑtinet instituet 7 si iuri suo detrahit licite appellat.7 est casus difficilis 7 nõbilis 7 multũ allegatur.coĩs diuisio. scda ibi ℔ tuaz Nota ꝓmo ibi ius de quo agit.q pñtatio q̃ fit ꝑ patronũ est ius.alibi tñ dĩ q est gra.vt in.c.iij.j.de iure pa. Quidã direrũt q inspecta ꝓma institutõe iuspatronat⁹ fuit gra sed hodie ẽ ius.sed credo meli⁹ posse dici q semp fuit merũ ius ãnexũ spñalib⁹.vt no.in.c.quãto.j.de iudi.7 ibi dixi.sed ℔ ius ꝓpetit prõnis de gra 7 sic oquit.d.c.iij. 7 vide de ℔ qd̃ no. Inno.in.c.cum inter.

7.c.q̄ sicut de elec. ¶ Secdo no.q̄ verba ꝓlata inter alios quos cā ꝓmittit ꝑ ꝑncipē debent stricte intelligi ita vt euitet ꝓiudiciū tercij. vñ nō debēt verba capere illuz intellectū quē possunt capere ex lato verboꝝ significato. 7 ß ideo ē q: ꝑnceps nō ꝓsumit velle ꝓiudicare iuri tercij de quo nō facit mētionē. 7 ad ß allegat quotidie iste tex. 7 satis ꝓcordat. l. vj. §. siq̄s a ꝑncipe. ff. negd̄ i lo. pub. 7 facit iste tex. ad no. ꝑ Inno. i. c. cū dilecti de dona. vbi dicit q̄ quaten⁹ ꝓuilegiū ꝑncipis ꝓiudicat iuri tercij dz stricte interꝑtari vt min⁹ ꝓiudicet tercio q̄ fieri posset. facit. c. pastoralis. j. de ꝓuil. ¶ Tercio no.q̄ iudex deputatus inter patronos disceptātes sup̄ irrepr̄onat⁹ nō recipit ptātē ꝓferēdi illud būficiū ad p̄ntatōez illius q̄ declarabit patron⁹ ecclie si in delegatōe fuit dictuz vt ad p̄sentatōez illius ordinet eccliam. ¶ Quarto no.q̄ delegatus recipit ptātez cognoscēdi nedū inter partes sed etiam inter tercios ꝓparētes ꝑ eoꝝ interesse. 7 potest talis tercius sic ꝓparens appellare a delegato si iuri suo detrahit ꝑ illū. ¶ Itē nota q̄ cā appellatōe remota opatur vires suas respectu ptiū non aūt respectu tercij cōparētis pro suo interesse. 7 ad hoc quotidie allegat iste tex. Et facit q̄ si statutū remouet appellationē respectu instri ꝓfessionati q̄ nō censeat appellatio remota respectu tercij ꝓparētis ꝑ suo interesse. Et ratio hui⁹ esset: potest q: ꝑnceps in dubio nō intendit ꝓiudicare iuri alicuius, ex quo de eo nō facit mentionē. ¶ Et nota ß apte q̄ inter ptes remotio appellatōis opat plures effectus. nā vides ß q̄ papa distinguit inter ptes 7 terciuz. 7 dicit ß abb. q̄ remotio appellationis facit q̄ sñia possit mādari executioni nō obstāte appellatōe ptis. ad idem. c. pastoralis. §. ꝓterea. j. e. 7 plene no. de mā. j. de appel. c. pastoralis ¶ In glo. ij. oppo. ꝓtra tex. videt. n. q̄ iste delegatus virtute ꝓmissionis sibi facte poterat ꝓferre seu instituere ad p̄ntationē illius quē declarauit esse patronū. ß. n. importāt verba ꝓmissionis fuit. n. sibi iniunctū q̄ si ꝓstiterit ius p̄ntandi ad alterutrā ptiū ptinere q̄ tūc ad p̄ntationē illius debet ordinare eccliam de ꝑsona etiā idonea. certū. n. est q̄ illa verba ordinare eccliaz sunt multū lata 7 nō p̄nt verificari nisi in institutōe seu collatōe ꝑpter illa verba p̄cedētia de ꝑsona idonea ꝛc. alias cm̄ illa verba nihil opant si ordinatio ē fienda ꝑ aliū ꝓ. c. si papa de ꝓui. li. vj. 7 l. siqñ. C. de inoffi. testa. Sol. dicit glo. in ꝛbo ordinet. q̄ illa ꝛba debēt exponi ordinet ecclesiam. i. ꝓnūciet eā ordināda. sed certe ista expositio ipiopuat lrāz 7 frustra hoc fuit. s. additū. nā eoipo q̄ ꝓnūciat instpatronat⁹ ad alterū ptinē satis ꝓnūciat eccliam ordināda ad p̄ntationē illius. 7 ideo dic melius vt illa verba aliq̄d operent 7 min⁹ q̄ possit ꝓiudicet tercio q̄ iste, vltra ꝓnūciatōnez sup̄ intrepatronat⁹ debet instare sup̄ ordinatōe ecclie q̄ntū pōt sine ꝓiudicio alteri⁹. vñ poterit mādare habēti institutōez vt ordinet eccliaz ad p̄ntationē illius. 7 si nō vult ordinare ptās deuoluit ad eū. ar. j. e. prudētiā. fm Hosti. 7 bñ 7 ex ß habes vnū effectū illoꝝ verboꝝ. ¶ Secundus effectus colligit ex fi. glo. q̄ si habēs institutōez ꝓsentit delegato vt instituat valebit institutio. q: cessat tūc ꝓiudiciū tercij. ¶ Terci⁹ effect⁹ fm Inno. 7 alios q̄ si habēt institutōem ñ ꝓdicit etiā valebit institutio isti⁹ delegati. Quidā moderni in ß tenēt ꝓriū dicētes q̄ nisi exp̄sse ille ꝓsentiat nō pōt delegat⁹ instituē cū sibi mādat cause cognitio 7 nō institutio. ꝓmū dictū plus placet. q: vt dixi ß nō mandat simplicit cause cognitio ß etiaz vt de ꝑsona idonea ordinet eccliaz. vñ si bñs institutōez nō ꝓdicit vī ꝓsentire 7 renūciare in ß iuri suo. 7 ꝑ ß facit iste tex. in eo q̄ dicit q̄ iste dz appellare si iuri suo infert ꝓiudiciū. ¶ Quart⁹ effectus q: si ius instituēdi ptinet ad papā puta ex deuolutione potent delegat⁹ instituē q: cessat ß casu ꝓiudiciuz tercij. 7 ꝛba debēt intelligi late i ꝓiudiciū mādāt. vt in c. cū dilect⁹ de ꝓsue. Jo. de lig. in ß tz ꝓriū cū isti non sit mādatū vt instituat. nec ob. cle. si de būficio de p̄ben. q: loquit in alio casu fm eū. ß ꝓmū dictū plus mihi plz. q̄ videt tenē Jo. an. q: cū hic mādet ordiatio ecclie 7 cesset in ß casu ꝓiudiciū tercij q̄ fuit cā restringēdi illa ꝛba debēt ꝛba capi in ꝓpꝛio casu. ¶ Quint⁹ effectus fm alios vt recitat pe. q: poterit iste declarare ꝑ quē debeat fieri institutio. Aliq̄ in ß ꝓdicunt. vt do. an. q: delegato nō fuit ꝓmissa cā inter tercios ß solū inter ꝓnos. ß credo ꝓmū dictū posse sustētari eo casu q̄ eēt ptētio de institutōe. nā cū mādat isti vt ordinet eccliaz de ꝑsona idonea oīa vident sibi mādata fine q̄b ecclia ordinari nō pōt. vt in. c. ꝓterea. 7 in. c. j. §. e. cū si. ¶ Dz circa ß quero quid si papa nō ꝓmittit cāz inter ꝓtendētes sed ex plenitudine ptātis mādat titio vt ꝓuideat alicui de būficio 7 ordinet eccliaz de mīstris. nūquid iste mādatari⁹ poterit per se instituere 7 i possessionē mittere an ꝛbo debeat mādare alijs ad q̄s quidē ius ꝓuidēdi ptinet vt ipi faciant. Quidaz dixerūt vt refert Inno. inberētes verbis hui⁹ lr̄e q̄ debet alijs iniūgere vt ß faciāt 7 in defectū poterit ipe explicare. Contrariū sentit Inno. 7 melius. s. q̄ iste mādatari⁹ pōt p se ꝓuidere 7 instituere 7 reliqua facere que ad ꝓuisionē ptinēt 7 ecclie ordinatōez. Et hoc vī ꝓbari in. c. si clr̄o. de ꝓcess. p̄ben. li. vj. 7 facit q̄d no. i. c. abbatē de rescrip. nā iste vī executor datus ad ꝓuidendū 7 sic nō dz rēgrere ordinariū. 7 ad istū tex. dicit q̄ papa hic ꝑncipaliter ꝓmisit cāz inter ꝓtendētes. nec agebat dare executorē seu ꝓiudicare tercio. inspicienda tn sunt verba ꝓmissionis fm Hosti. ar. de ꝓuil. postro. ¶ Dz ꝓdicta 7 ꝓ tex. op. de cle. auditor de rescrip. vbi tex. dicit q̄ si auditor deputat⁹ a papa ꝓnūciat būficiū alicui debitū pōt ipse postea ꝓferre. Idē ergo erit dicendū hic 7 tāto fortius q: fuit expresse iniūctū delegato vt ordinaret eccliam de ꝑsona idonea. que ꝛba nō fuerūt ibi apposita. Sol. triplex. Prima pōt colligi ex glo. ij. illius cle. vt ꝓcedat ille tex. quādo auditor fuit datus in curia romana. secus si extra curiā vt hic. ¶ Secda so. colligit ibi ex glo. pe. q̄ tex. ille ꝓcedat q̄n delegatus ꝓnūciat beneficium alicui debitū ex iure quesito a papa vel suo delegato ita q̄ in collatōne que fit postea ꝑ auditorē nō fit alicui ꝓiudiciū nisi ipi mādatori ad quez spectat collatio. ß ꝛbo loquit q̄n ius ē aliūde quesitū 7 ꝓiudiciū fieret tercio ad quē spectat institutio. Pau. de leaza. in. d. cle. auditor. dicit q̄ collatio hic nō erat executio istius ꝓnunciationis imo multū remota ab ista ꝓnūciatōe cuz ß nō esset ꝓtentio an būficiū esset alicui debitū sed ꝓtendebatur solū de iure p̄ntandi. vñ executio ꝓnūciatōnis erat adiudicare hoc ius ꝓprio. sed vbi collatio ē executio vl saltem ꝓxima ad ꝓnūciatōez cū declarat beneficiū alicui debitū ideo illi pōt ꝓferri. 7 hāc solutōez tenet ß do. an. licet de pau. nō faciat mētionē. Sed ꝓtra hāc so. facit. nā si fuerūt apposita illa verba ordinet eccliaz ꝛc. nō potest delegat⁹ instituere ꝓtra ꝓpriū significatū ꝛborū ne fiat ꝓiudiciū tercio habēti institutōem ergo fortⁱ⁹ in casu cle. auditor. nō debet fieri ꝓiudiciū habēti collationem vbi nō fuerūt apposita illa verba lata nec ē verū q̄ collatio ibi sit executio. tum q: in collatōne ius creat de nouo sed executio est meri facti. vt in. l. executorē. C. de execu. rei iudi. tū q: ibi reddit aliā ratōez quare auditor pōt ꝓferre. s. vt euitet circuitus. si aūt esset mera executio posset delegat⁹ ß facere etiā vbi cessaret circuitus. vt in. c. in lr̄is. §. e. Et ideo satis posset teneri ꝑ istū tex. vt illa cle. restringat q̄n ad papā delegantē ptinebat collatio secus si ad tercīū. ar. hic. 7 ß no. ad intellectū illi⁹ cle. ¶ In glo. in ꝛbo archidiaconat⁹. ibi ꝓmittē curā aiaꝝ 7 colligit hic ar. ex tex. intelligēdo q̄ ista eccl̄ia erat curata. nam in tex. ꝑsupponit q̄ ius instituēdi poterat ptinere ad archidiaconū vel archiep̄m. ergo poterat cōmittere curā animaꝝ. qđ dicit glo. ꝓcedere vel ex ꝓcessione spāli aut ex ꝓsuetudine. q: de iure ꝓmuni ius instituēdi ptinet ad ep̄m. vt i. c. null⁹ oīno. xvj. q. vij. Et nō. glo. q̄ institutio auctorizabilis quo ad curā aiaꝝ pōt ꝑ-

scribi ꝑ inferiorẽ eꝑo.qđ an sit verũ dic vt plene no.ī.c. cũ satis all'.in glo. ⁊ in.c.cũ venerabilis de reli.do. posset tñ iste tex.intelligi de institutõe coꝛpali que ptinet de iure ad archidi. vt in.c. vt nostrũ. de of.archidi. ¶ Jn gl. in ℞bo tenebit ī fi.nõ singl'r fi.glo.ex q̄ habes nõie q̄ si iudex ꝓsumit maliciã ꝫ terciũ volẽtẽ impedire ꝓ int'esse suo executõez finie nõ dz eũ audire nec curare de appellatione.ad ℔ facit qđ no. Jnno.in.c. post electõez in fi. de ꝓcess.pben.⁊ inducit bal.istã glo.iũcto tex. q̄ etiã a sũ maria cognitõe põt q̄s repelli vbi ꝓsumit' q̄s calũniari. facit.l.fi.C. de or.cog.⁊.c. veniens.el.ij. de testi. qđ dicit mẽti tenẽdũ.⁊ colligit' ℔ q̄ institutio ẽ q̄si executio illius ꝓnũciatõis que tñ dz differri ꝓ appellatõez tercij nisi ꝫ eũ sit ꝓsumptio de malicia vt ℔ ī glo.⁊ puto ℔ dictũ gl.⁊ bal.ꝓcedẽ vbi opponẽs offert se ꝓbaturũ incõtinẽti q: ꝓ talẽ oblatõez nõ purgat' ꝓsumptio malicie. vide ad ℔ glo.no.ī.c.suscitata.j. de ī inte.re.⁊ i.l.j.§.sine.iũcta glo. ff. de tab.exbi.ꝓ q̄ põt dici q̄ vbicũq; statutũ tollit exceptionẽ in aliq̄ casu dz intelligi nisi ps velit incõtinẽti ꝓbare qđ est bñ no.⁊ facit qđ no.bal.in.l.data opa.C.qui accu.nõ pos.⁊ oldra.ꝓsilio.xlv. ¶ Abbas.

C Ausam. Si cã simpl'r est delegata duobus alter⁹ snia nõ tz.cois diui sio.scda ibi discretõi. ¶ Nota ibi epis. nã facit iste tex.ꝓ stilo curie vt cã mrimonialis ꝓmittat' solis episcopis ⁊ q̄ ℔ sit de stilo curie vide ꝓ spe.in ti. de rp.pñtatione in.§.rõne forme.℞.nũc ad instructõez.sed in ꝯriũ facit.c.ꝓposuisti.j. de ꝓba.⁊ in multis locis repies q̄ talis cã fuit ꝓmissa ñ epis.de ℔ tñ nõ ẽ curãdũ q: stãdũ est in ℔ stilo curie. ¶ Nota scdo iũcta glo.j.q̄ ꝓfessio facta ꝓ mulierẽ ꝓcedẽtibꝫ cruciatibꝫ ⁊ flagellis nõ tz.⁊ sic cruciatus ⁊ flagella incutiũt mulieri iustũ timorẽ.⁊ idẽ videtur in masculo. vt no.in.c.cuz dilecti.qđ me.cã.⁊ in.l.ij. ff.e.mior tñ metus excusat mulierẽ q̄ℨ masculũ. vt dicit glo.quã tenebis mẽti in.c.cũ locũ.j. de spon. ¶ Jtẽ nota q̄ plures delegati simpl'r dati nõ bñt exercitiũ iurisditõnis in solidũ. vñ vnus sine altero ꝓcedere nõ põt. ¶ Et aduerte q: cũ tex.℔ dicat q̄ snia vnius nõ tz põt colligi ⁊ inferri q̄ alter delegatoꝛ nec diffinitiuã nec interlocutoriã sniaz sine alio ꝓferre põt. nam appellatõe sñie vbi nõ surgit absurditas intelligit' tã de diffinitiua q̄ℨ de interlocutoria. vt ẽ glo. multũ no.quã tenebis mẽti in cle. j. de re iu.in.℞.snias secus vbi surgeret absurditas. de q̄ vide glo.quã sic intellige in.c.cũ olim de testi.⁊ facit iste tex.sic intellect⁹ ꝯ glo.in.l.põpo.al's incipit si vni ex pluribꝫ.ff. de re iudi. q̄ dicit q̄ alter iudicũ põt ꝓnũciare de ꝓparẽdo. Barto.tũ ibi ꝫ ⁊ sic sentit qđ ꝓbus diri ⁊ tetigi post glo.s.e.qm abbas.⁊ lz iste tex.loquat' de diffinitiua tñ papa in rõne sui nõ restringit se ad diffinitiuã ℔ loq̄tur de snia in genẽ. ¶ Nota ibi maritali affectõne.q̄ ecclesia põt ꝓpellere maritũ non solũ vt vxorẽ recipiat temere dimissaz sed etiã vt cã maritali affectõne ꝓtractet ꝓcor.c.ex pte de spon.⁊.c.illud de ꝓsump.cũ si. ¶ Cõtra tex.op.⁊ videt' q̄ ista ꝓfessio mulieris debuit valẽ lz snia fuit nulla ꝓ.c.fi.de ref.spo.⁊ ꝓ no.dictuz Jnno.ibi.vbi dicit q̄ licet ꝓcessus sit null⁹ ꝓfessio tñ ī iudicio vz. So. ꝓmo põt dici q̄ ꝓfessio ℔ etiã nõ valuit q: fuit extorta a muliere ꝓ corꝑis cruciatũ. vt in tex. ⁊ glo.j. Sol.scda q̄ ꝓfessio mulieris nõ ꝓiudicat mrimonio. vt in.c.sup eo ꝺ eo qui cog.ꝓsan.vx.⁊ ℔ so.etiã ponit' ī glo.j.⁊ ꝓ ℔ satisfactũ est ꝯrio. Sed dubitat' q̄d si mulier fuit ꝓfessa sine corꝑis cruciatu. So.dicũt q̄dã vt refert Jnno.q̄ si tãta erat potẽtia mariti q̄ mulierẽ ℞bis affeciss̃et si negasset in pñtia iudicis q̄ tũc ille sol⁹ metus habet excusare mulierẽ.sed ℔ nõ placet Jnno.c.q: ꝫm ℔ nũq̄ valeret ꝓfessio vroꝛis in fauorẽ mariti cũ semꝑ sit talis potentia mariti in mulierẽ.⁊ ideo no.dicit Jnno.q̄ ñ ꝓsumit' metus in muliere ℔ oz q̄ si vult infringẽ ꝯctũ seu ꝓfessionẽ q̄ ꝓbet metũ sibi fuisse illatũ ꝓ maritũ vel ℞bera illata. ⁊ no.℔ dictũ ⁊ intelige qñ al's ꝓfessio de se valebat ⁊ alii qui hñt in lec. Jnno. vbi dixit ℞bera hñt verba.⁊ si vis saluare intellige de ℞bis minatoriꝭ. ⁊ ꝫm hũc intellectũ mine mariti hñt excusare vꝛorẽ si ꝯxit vel aliqd in ꝓiudiciũ suũ fuit cõfessa.sola tñ reuerẽtia mariti nõ sufficit ad excusandũ mulierẽ. vt apte voluit Jnno.℔ qđ no.⁊ idẽ bar.in.l.metũ.⁊ in.l.ad inuidiaz.C.qđ me.cã.⁊ vide ꝓ eũ in.l.j.§.q̄ honoꝛãde.ff.q̄.re.ac.nõ da.nec etiã puto q̄ sole mine sufficiãt sed dz ꝓsiderari ꝓsuetudo mariti ⁊ q̄litas ipsi⁹ mulieris.nã sunt multi hoies q̄ multa minãt' ⁊ parum faciũt istoꝛ mine nõ inducãt iustũ metũ.secus si nõ solẽt minari q̄n postea facta sequãt'.⁊ ita sume practicã cũ vis ꝓbare q̄ ꝓpter metũ iudicis vel minas non appellasti.ad ℔ ꝓ bar.in.l. de pupillo.§.si q̄s ipi ꝓtoꝛi.ff. de no.op.nũ.⁊ in.d.l.ad inuidiã.⁊ vide qđ dixi in.c.cuz viruz de regu. Et ex his põt solui q̄stio q̄tidiana mulier fuit ꝓtestata ī absentia se ꝓsensurã alienatõi rei sibi hypothecate ꝓpter metũ ⁊ reuerẽtiã mariti nũq̄d illa ꝓtestatio ꝑus facta sit sufficiẽs ad recisionẽ ꝯctus:et tenuit raineri⁹ q̄si c.sed ꝯriũ ego puto verũ ꝓ ꝓdicta ⁊ ꝓ.l.metũ ꝑal.vbi ꝓz q̄ ex sola ꝓtestatõe nõ ꝓbat' met⁹ ℔ oz q̄ ꝓbet' mõ ꝓdicto. ⁊ ꝓ ℔ habes declaratã glo.j. ¶ Jn gl. q̄.in fi.nota hãc theoꝛicã glo.q̄ vbi de necessitate req̄ritur alicui⁹ pñtia ad certũ actũ nõ valet qđ agit' in ipsius absentia sec⁹ si de honestate tñ debeat esse pñs. Nosti.q̄ ad ꝑmũ dicit q̄ si in fauoꝛẽ reipublice vel ex forma mãdati debebat q̄s esse pñs nõ valet qđ agit' in ipsi⁹ absentia nec ipe põt actũ ratificare vt ℔.secus si ob ꝑuatã vtilitatẽ.q: valet act⁹ lz ꝓtempt⁹ possit ꝓsequi ꝓtemptũ suum.vt in.c.qđ sicut de ele. vbi canonic⁹ ꝓtempt⁹ in electione põt ratificare electõez factã in ipsi⁹ abñtia.⁊ ꝓ ℔ ⁊ ꝓ dictũ.c.q̄ sicut.no.℔ do.an.q̄ act⁹ extraiudicialis in ꝑiudiciũ tercij abñtis tenet lz ille posset ꝓsequi ꝓtẽptũ. ℔ ego nõ admitterẽ.nã.c.q̄ sicut.loquit' in casu ꝓticulari.s.cũ ad minus due ꝑtes capli actũ gerũt abñte tercia parte.nã tũc act⁹ tenet.ratio q: due ꝑtes vniũsitatis repñtant totã vniuersitatẽ.vt in.l.nulli.⁊ in.l.plane.ff.qđ cuiusl.vniũ.vñ act⁹ ibi est gest⁹ ab hñte ptãtẽ.secus.n.vbi ptãs nõ eẽt penes exercẽtẽ actũ sine alicui⁹ pñtia.nã tũc putarẽ actũ nõ valere sine illi⁹ pñtia.facit qđ no.ī.c. si annũ de iudi.li.vj.⁊ in.l. cũ nõ solũ. C. de bo. que li.in ℔ tñ nõ põt dari certa doctrina sed ꝫm varietatẽ causarũ ꝓcedẽdũ ẽ.tene tñ mẽti ꝑdicta q: ad multa.j. dicẽda ꝓferũt. ¶ Jn glo.in ℞bo vni⁹ in fi.vltra limitatõez quã dedi sup tex.q̄rit' q̄d in delegatis ad vniũsitatẽ cãz nunquid valeat snia vni⁹ doc.℔ nihil dicũt. Dz aduerte isti delegati simul ꝓcesserũt in cã ⁊ nõ valet snia vni⁹.qđ ꝓcedit etiã si eẽnt ordinarij q: cã dz habẽ finẽ coꝛã illis in dictꝫ coꝛã quibꝫ ẽ cepta.vt in.l.vnica.ff. de offi.consu. no.glo.⁊ bar.in.d.l.põponi⁹. Dz dubiũ est nũq̄d a ꝓncipio possint illi delegati ad vniuersitatẽ cãz sepatim ꝓcedẽ:glo.⁊ bar.in.d.l.põponi⁹.al's incipit si vni.tenent q̄ sic.vt in ℔ eq̄parent' ordinarijs. Jtẽ videm⁹ q̄ plures executoꝛes simpl'r dati habẽt ptãtez insolidũ.⁊ ℔ quia sunt reputati ad vniuersitatẽ negocioꝛ vt ī.l.j.§.si plures.ff. de exercito.sed sec⁹ est in ꝓcuratoꝛibꝫ reputat' ad cãs ꝓticulares.vt ī.l.pluribꝫ.ff. de ꝓcu.⁊ in.c.si duo eo. ti.li.vj.nec audiui vnq̄ illud dictũ reꝓbari⁊ q̄nq; fuisecut⁹.sed credo illud nõ ꝓcedẽ ⁊ ꝯriũ esse verũ. ad ℔ allego tex.sing.iũcta glo.in ℞.sepatim in.c. vt officiũ ꝺ bereti.li.vj.arguẽdo ꝓ locũ a spãli.naz inq̄sitoꝛes hereticeprauitatis reputati in aliqua ꝓuincia vel ciuitate vel castro dicunt' delegati ad vniuersitatẽ cãz.vt no. Jo.an. in.c.ꝓ ℔ eo.ti.li.vj.⁊ tũ in eis spãle ẽ fauoꝛẽ fidei vt possint ꝓcedẽ sepatim ergo regularit' debẽt simul ꝓuenire sicut delegati ad certã cãm.vt ℔ qđ bñ no. ⁊ iura allegata ꝓ glo.⁊ bar.nõ restringũt q: loquũtur in alia mã ⁊ ℔ no. Ex quo infero q̄ si eps ꝓstituit plures officiales ī aliqua ꝑte doc'.nisi dederit eis ptãtẽ insolidũ nõ pñt sepatim ꝓcedẽ.nã habẽt isti iurisditõez delegatã ad vniuersitatẽ cãz.vt ẽ gl.no.ī.c.romana de ap.li.vj.⁊ i.c.pñti de

offi.or.c.li.7 vide qđ no.ī cle.7 si ꝑncipalis de ꝛp. Vide etiã aliã no. limitatõez ad istũ tex. quã ponit Inno.ī.c. rainaldus in ꝑn. de testa. vbi dicit q; si vnus ex trib⁹ vel pluribꝫ iudicibꝫ dixit opi.suaz in ꝑntia ꝯiudicũ nec potuit illos trahẽ ad suã opi.sed recessit 7 noluit esse ꝑsens in snĩa ferẽda ꝑñt alĳ iudices snĩare. q; ꝯinde ẽ ac si iste esset ꝑñs 7 ꝯdiceret q̃ casu valet snĩa pluriũ. vt in.c.fi.de re iudi.7 in.l.duo ex trib⁹.ff.eo.7 sic cessat ħ casu rõ.l.itẽ si vn⁹ in fi.ff.de ar.ꝯriũ tz bar.in.d.l.duo. 7 illud dictuz puto verius.q; ꝑntia omniũ expirit qm̃ adhuc iurisditionis exercitiũ ꝓ ꝑte bñ reperit nũc snĩa lata a nõ habẽtibus ꝑtãtem insolidũ.ad idẽ ego allego tex.ī.c.cũ ab vno de re iudi.li.vj.vbi dicit q; vnus ex pluribꝫ dz snĩaz ferre alĳs mãdantibꝫ alĳs nõ tz snĩa.sed ille terci⁹ nõ mãdauit nec snĩaz dixit.ergo tz ista sic a collegijs data. Adde 7 terciam limitationẽ.si.n.sunt tres vel plures iudices et vnus iurat q; sibi nõ põt liquere de cã ꝑñt alĳ snĩare.vt est tex.singularis in.d.l.si vni. ꝑm vnũ intellectũ quẽ sequit ibi glo.7 bar.7 Inno.in.d.c.rainaldus.7 đ pluribꝫ ordinarijs 7 de istis legatis q̃liter habeãt iurisditionem dicã.ī.in.c.ꝑudentiã. In glo.fi.ibi facta restitutõne. vult ergo glo.7 bñ q; mulier petebat ħ restitutõez mariti ideo nõ admittũt accusatores mrimonĳ añ restitutionem. Sed ꝯ hoc facit.nã petẽs restitutõez habet ꝓbare spoliatõez 7 possessionẽ.vt.ē.ti.c. ꝯsultationibꝫ in fi.sed hic maritus nõ abiecit vxorẽ sed eã dimisit ad sententiã iudicis. Io.dicũt doc.q; hec snĩa fuit nulla.quia ab vno lata.7 sic volũt q; spoliat⁹ ꝑtextu snĩe nulle põt petere restitutionẽ 7 verũ dicũt.vt in.c.cũ cã.ī.e.7 dic q; coiꝑo q; ꝯiunx sine legitima cã nõ vult redire ad suũ cõiugalẽ videt eũ spoliare.vñ põt agere possessorio.ad ħ vide bo.glo.in.c.lras.de resti.spo. et in.c.signasti de diuor.7 in.c.intelleximus.de adul.7 nota bene bas tres gl. 7 idem Inno.in.c.veniens de regula.ℳi.abb.

Iusam que. Delegat⁹ q̃ ẽ dñs impetrãtis recusari põt. c coĩs diuisio.sc̃da ibi verũ. Nota ꝑmo q; licite põt recusari iudex vt suspect⁹ ex cã ꝓbabili nõ solum qñ ipe sol⁹ est iudex.l.ꝑtor.ff.de iu.om.in.7 ī.c.siqs ꝯ de fo.cõ. sed etiã cũ hz alios collegas.7 facit iste tex.ꝓ no.ī c.j.de iudi.q; si in vniuersitate iudicuz habeo aliquẽ suspectũ possuz petere illũ remoueri nõ obstãte q; alĳ ꝑñt ferre snĩam iustã. 7 facit ad q̃stionẽ nũquid si scholaris qui dz intrare examẽ hz aliquẽ ex doc.suspectũ ex legitima causa possit illũ recusare:7 credo q; sic q; saltez doc. sunt ibi vt testes.7 no.bar.in ꝓhemio.ff.veteris.dixi plene in.c.ꝓposuisti de ꝓba.testes aũt debẽt esse sine omni suspitõe.vt no.c.in lris.j.de testi. Sc̃o nota ibi dñs est ꝛc.q; hñs aliquẽ in familiã suaz põt dici ei⁹ dñs. Ex glo.habes sex casus ligitimos recusandi iudicẽ.vide.xij. quos ponit Io.an.in.c.legitima de ap.li.vj.7 ꝓ spe.e.ti. ℊ.sup est ꝓ to. Adducũt ħ doc.aliũ casuz cum iudex successisset in totũ vel ꝑtẽ litigatoꝝ nã tũc nõ põt esse iudex q; iudicaret in facto ꝓꝓrio.vt in.l.iul.ꝙ.ff.de iudi.7 qđ ħ dicit hz locũ etiã in ordinario.vt in.l.q̀ iurisditioni ꝑest.ff.de iu.om.iu.vbi dī q; is q̀ ꝑest iurisditioni nec sibi nec suis ius dicẽ põt facit.l.senat⁹.ff.de offi.ꝑsi.plene dixi in.c.cũ ꝓtingat de fo.ꝯp. Nũquid aũt põt esse arbiter sine arbitratore? Doc.q; sic.q; etiã in facto ꝓꝓrio q̀s potest esse arbitrator.vt.l.si libert⁹.ff.de op.lib.7 in.c.quintaallis de iureiur.ista tñ ratio nõ ꝓcederet ī arbitro q; quis nõ põt esse arbiter in facto ꝓꝓrio etiã ꝑte ꝯsentiente.vt in.l.pe.ff.de arbi.sed dic q; alio respectu põt eẽ arbiter in cã familiaris q; interuenit ꝯsensus ꝓtũ. nã ꝑñt ꝑtes nõ recusare ꝓdictũ.ad hoc.c.insinuãte.j.e. vbi ptz q; dñs põt esse iudex in cã familiaris si nõ fuit exceptuz. Ultimo scias q; Io.an.hic dicit q; glo.nõ caute loq̀tur dũ in ꝑn.dicit ħ esse ar. q; iudex põt recusari si ẽ dom⁹ impetrãtis.nã ꝑm eũ hic ẽ expssuz 7 sic non dz dici ar.sil'e no.in.c.j.de pac. 7 ex hoc no.formosuz modũ indũcẽdi iura.vt vbi casus nõ est clar⁹ inducit tex.in ar.ħ vbi tex.ẽ expssius dz simplr allegari tex.posset tñ ꝑm cũ dici q; hic nõ fuit recusat⁹ iudex sed alter fuit subrogatus.sed dic meli⁹ q; ꝑmo tex.ꝓbat de suspitõne 7 ꝓ ꝯns de recusatõe.vt pz ibi habeat suspectũ ꝛc.

Cum te consulente. Si delegatus c pape ꝯmittit cãz nõ in totũ 7 a subdelegato appellat ad papaz ꝓ ħ nõ impedit ꝓcessus delegati pape. Vel clari⁹ sic. A subdelegato delegati pape q̃ ħ delegauit nõ in totũ ñ ad papã ħ ad ipm delegatũ appellari dz 7 nõ diuidit. Nota ꝑmo vnũ casuz satis sing.in q̃ nõ põt ad papã appellari omisso medio. regularit. ꝯ.vt in c.ad romanã.ꝙ.q.vj. Et rõ bui⁹ ꝑalitat' est q; delegat⁹ qui subdeleganit nõ in totũ repñtat ꝑsonã pape q̃ ad illam cãm vt in.c.sane.ē.e.7 ideo erq̃ papa voluit istũ tenere locũ suũ quo ad illã cãm temeraria ẽ appellatio dũ interponit ad ipm papã qui iã hẽtur papa in ꝑsona delegati.7 idẽ casus ponit ī.eo.c.finꝓ questionũ. ℊ.ꝓxmo. Sc̃o nota q; delegat⁹ subdelegãs facit medũ gradũ.vñ nõ dz appellari omisso isto medio vt hic.hoc fallit si istud mediũ eẽt inutile.vtputa si subdelegãs eẽt excoicatus vel aliter impedit⁹.nã tũc põt appellari ad papã.vt ẽ tex.in.c.si is cui.ī.e.li.vj. Itẽ fallit si negat iurisditio subdelegãt'. vt q; dī papã fuisse mortuũ re integra.vt ẽ tex.in.c.si a subdelegato.ī.e.li.vj. Tercio nota ibi vni vel pluribꝫ q; vn⁹ delegatus põt cãm subdelegare vni vel pluribꝫ ꝯcurr.ī.e.pastoralis.j.rñso.7 eadẽ ratione dicũt doc.q; plures delegati ꝑñt cãm subdelegare pluribꝫ q̃ ipi sunt. Dz ẽ dubiũ satis nũq̀d vn⁹ ex pluribus delegatis possit cãm subdelegare pluribꝫ sicut põt vnus solus vt ħ. Inno.colligit ħ ar.q; sic.refert alios tenere ꝯriũ ꝓpter absurditatẽ q̃ posset seqni si isti plures subdelegati discordarẽt. Hosti. dicit q; ista ꝯsideratõe decet 7 expedit vt vni ꝯmittat.sed ꝓpt' rõez.c.pudẽtiam.ℵ.illa q̀ppe.ī.e.dicit q; põt delegare pluribꝫ.nec obst si dissentiãt qr ꝓuisum ẽ ꝑ.c.fi.de re iudi.ħ Io.an.dicit q; illud.c.nõ ꝓuidet ī isto casu 7 bñ dicit qr loq̀t' qñ plures iudices delegati discordãt in snĩa ħ nos loq̀mur qñ plures ꝛbdelegati vn⁹ delegati discordãt cũ ꝓcedũt cũ collega subdelegãtis. vtputa vnus ex duobꝫ delegatis subdelegauit vices suas duobꝫ isti ꝓcedũt cũ collega ꝛbdelegãtis 7 discordãt ad inuicẽ q̃ casu nõ ẽ ꝓuisuz q̃lit' sit ꝓuidẽdũ:7 ideo dicit Io.an. vtile esse ꝓuidẽt vt non possit vnus ꝯmittẽ pluribꝫ nisi insolidũ. vt in sili dī ī.c. pe.de elec.li.vj.ego credo q; ꝯmissio optie fieri põt pluribꝫ ꝑ vnũ. vt ħ 7.ē.c.q̃uis.7 q; oẽs subdelegati ab vno tenẽt locũ vnius ita q; nil valet nisi maior pars ꝯueniat in vnã snĩam. Ad ħ allego tex.cũ glo.in.c. pastoralis in ꝑn.ē.de rescrip.vbi bo.tex.facit cle.fi.de iurepa.7 quod no. Io.an.in simili in.c.scriptũ de elec. In ea.glo.ibi 7 nõ laicis.hodie ẽ ꝓuisum in.c.statutũ in.ℊ.in nullo de rescrip.li.vj.vbi dicit q; illis ꝑsonis debet ꝯmittere delegatus pape quibꝫ ꝯmittit ipe papa. 7 que sunt ille ꝑsone habet' ibi in ꝑn. Extra glo.dubitat' q̀d si subdelegatus reseruauit sibi executõez snĩe 7 nõ snĩam nũquid habeat locũ iste tex. Doc.q; sic.7 hodie ẽ tex.in.c.si delegatus.j.e.li.vj.vnde quẽcũq; articulũ iurisditionalẽ sibi reseruauit semꝑ remanet iudex 7 debet ad eũ appellari a subdelegato suo nisi qñ negaret iurisditio sua.vt ẽ tex.in.d.c.si a subdelegato. Dz ħ casu est dubiuz nũq̀d subdelegat⁹ possit cognoscẽ an sua sit iurisditio exq̃ negatur iurisditio subdelegãtis:7 de ħ in spe.ī ti.eo.ℊ.excipit'.vbi ponit opi.ꝯrias sed tene q; põt ꝑ tex.illius.c.si a subdelegato ī ℵ.admittẽ.7 ibi ħ sentit Io.an.nec obstat ille tex. in eo q; nõ põt appellari ad subdelegantẽ. qr illud est ne appellãs videat' sibi ꝯrius.qr exquo negat euz habẽ iurisditionẽ nõ debet ad eũ appellari sed qñ coram subdelegato ꝓponit defectũ iurisditõnis nõ repitur in aliqua ꝯdictõe.qr iudiciũ reddit' in inuitũ.l.inter ſhpulã-

tē.§.si stichū.ff.de ẋbo.ob.ꝛ.c.intellexim⁹ de iudicijs.

Relatum. Per lit.ꝓtes.ꝓpetuat' iurisditio vel sic. Morte delegātis nō expirat iurisditio delegati coꝛā q̄ lis erat ꝓtestata.ꝛ nō diuidit. ¶ Nota ꝓmo q̄ sicut mādatuꝫ extiudiciale expirat re integra ꝑ mortē mādatoꝛis.vt in l.mādatū.C.mā.ꝛ i.§.recte instī.e.ꝛ no.ī cle.ij.i fi.de ꝓcu.ita finit' mādatū iurisdictōnale re integra.differt tn̄ in alio.s.respectu ꝓpetuatōis.q: ꝓmo calu negociū dr̄ esse integrū añ lit.ꝓte.vt no.in.d.cle.ij.de ꝓcu.gr̄a ẋo ꝓcessa nō expirat lꝫ moꝛiat' ꝓcedēs re integra.vt ī.c.sicut de ꝓbē.li.vj.ꝛ ad validitatē ꝛ efficaciā ꝓuilegij.sufficit q̄ ꝓueniat ad noticiā ꝓuilegiati.vt ī.c.j.de ꝓcef.ꝑ ben.li.vj.ꝛ i.l.abnti.ff.de dona. Itē iurisditō ordinaria radicat' in ꝑsonā illi⁹ cui ꝓcedit'.vñ imediate ꝑ ꝓcessionē inberet ossibꝫ isti⁹.ꝛ ideo ꝑ mortē ꝓcedētis n̄ expirat sed id q̄d nr̄m ē sine facto nr̄o a nobis euelli nō pōt.vt in.l.id q̄d nr̄m.ff.de re.iur. Quō ẋo ꝓgnoscat' q̄ sit facta iurisditio siue cōmissio ordinaria an ẋo delegata: dic q̄ si ꝓnceps vel lex seu ꝓsuetudo tribuit simpliciter iurisditionē sup vnā ꝓuinciā seu sup vnā ciuitatē vel castrū seu cōcedit iurisditionē simplr̄ sup vniuersitate cāꝝ vr̄ ꝓcedē ordinariā nisi expīmat ẋbū delegam⁹ vel facias añcte nr̄a ẑc. nā tūc facit eū delegatū. ad ꝫ vide bo.ter.cū glo.ī.c.j.de cle.egro.li.vj.ꝛ ī.c.cū aliq̄bꝫ de rescrip.e.li.bāc ꝓclusionē firmat host.§.e. qm̄.ꝛ bar.i.d. l.ꝛ q:.vide Inno.in.c.cū ab eccliaꝝ de offi.ordi.ꝛ scias q̄ nō q̄libꝫ pōt dare ordinariā ꝑ solū ꝓnceps vl̄ lex vl' ꝓsuetudo vel vniuersitas dū eligit rectoꝛē.vt no.ī iuribus pal.aut q̄rit' de iurisditōe delegata ꝛ de ꝓpetuatōne ipsi⁹ repiunt' multe opi.vt ꝑdixi inter q̄s ē opi.host. in.d.c.lꝫ.q̄ multū in ꝫ laxauit habenas dicēdo q̄lit'cūq̄ delegat⁹ incipit vti iurisditōe añ mortē delegātis ꝓpetuata ē iurisditio.monet ꝑ illud.c.lꝫ.vñ si eligit sibi notariū vel nūciū fit ꝓpetuatio ꝑm cū vide etiā glo.ī.c. si a subdelegato.j.eo.li.vj.q̄ tenuit q̄ si delegat⁹ subdelegat añ mortē primi delegātis ꝓpetuat' ei⁹ iurisditio ꝛ subdelegādo vsus est iurisditōne. mihi placet illa opi. vt necessario requirat' citatio ꝑ ter.j.c.pri.ꝛ p.c.fi.de offi.leg. cui impossibile ē rn̄dere nisi iprop̄et lr̄a. facit c.ꝓposuisti de foro ꝓpe.ꝛ l.siq̄s postea.ff.de iudi.ꝓbat' ratōe.nā in hac ꝓpetuatōne req̄rit' q̄ delegat⁹ ceperit vti iurisditōe vñ cū ꝓpetuatio ista fiat respectu ptiuꝫ oꝑtet q̄ interueniat aliq̄s actus cū ꝑte. Ꝫ citatio est ꝓncipiū ꝛ fundamētū iurisditōis.insti.de pena teme.litig.§.fi.ꝛ.c.ꝓtingit de ꝓba.ergo necessario req̄rit' q̄ p̄cedat citatio. ¶ Itē scdo multa iura specifice requirūt citatōeꝫ.vt.j.c.pri.ꝛ.c.fi.pal.de offi.lega.ergo alia iura que dicūt generalit' q̄ iudex incepit vti dēbēt intelligi ꝛ suppleri ꝑ citatōis actū. ¶ Itē ꝛ tercio.c.pri.req̄rit q̄ negociū ꝫ eē ceptū añ mortē delegātis ꝑ nō pōt dici ceptū nisi sit deuētū ad aliquē actū q̄ sit de substātialiꝫ negocij.vt ꝓbat' ī.c.ī causis cū ibi no.de elec.ꝛ in cle.fi.de ꝓcu.g̃ etiā necessario req̄rit' citatio.q: vt dixi ipa ē p:im⁹ ꝛ substātific⁹ actus ordinis iudiciarij.ꝛ hāc opi.tꝫ cal.ī.d.c.lꝫ.ꝛ arch.ij.q.vij.c.nō ita. Si q̄ris d' ratione q̄re delegata iurisditio extinguit' morte ꝓcedētis re integra:rn̄de ꝑ actū subdelegatōis nō trāffert' efficaciter iurisditio ī delegatū.hīc ē q̄ re integra ille q̄ subdelegauit ī totū pōt ꝓmissionē reuocare.vt ī.c.q̄uis.e.ti. li.vj.vñ cū iurisditō re integra sit effectualit' penes ipꝫ delegātē ꝛ ꝑ mortē ipsi⁹ extinguat' iurisditio sua ꝑ ꝓns extinguit' ptās delegata q: extincto iure auctoris extinguit' ius successoris.ar.in.l.lex vectigalis de pignoribus Sed ꝑ exercitiū iurisditōis añ mortē delegātis iurisditio radicat' in ꝑsonā delegati ita q̄ efficacit' trāsiuit in eū.ideo morte ipsi⁹ nō extinguit' iurisditio. ¶ Sed circa p̄dicta dubitat' q̄d in iurisditōe delegata ad vniuersitatem cāꝝ nūq̄d iurisditio expiret morte ꝓcedētis:nō recolo de pñti vidisse sed credo q̄ expiret.adduco ter.per locū a spāli in.c.ne aliq̄ de here.li.vj. vbi dicit' q̄ officiū inq̄sitoꝝ hereticē prauitatis n̄ expirat re integra ꝑ mortem ꝓstituētis fauoꝛe fidei.ergo cessante fauoꝛe fidei expiraret talis iurisditio.et tn̄ inq̄sitoꝛes in certa ꝓuincia babēt subdelegatū ad vniuersitatē causaꝝ.vt no. Inn. in.c.ꝑ hoc.e.ti.li.vj. Et q̄q̄ iurisditio delegata ad vniuersitatē causaꝝ in multis eq̄paret' iurisditioni ordinarie iuxta no.ꝑ glo.ꝛ bar.in.l.si vni.ff.de re iudi.tn̄ in omnib⁹ nō ꝓueniūt maxime vbi subest diuersa ratio.nā ratio' extinguēdi iurisditōeꝫ delegatā quo ad particularē causaꝫ militat' si iurisditōe delegata ad vniuersitatē causarū.q: iurisditio remanet penes delegātē ꝛ noīe ꝓꝓio iste nihil bꝫ.vt in.c.sane.§.e.ꝛ in.l.j.ff.de offi.ei⁹ cui mā. est iurisd. Hinc ē q̄ de foraneo vicario appellat' ad ep̄m. q: ille bꝫ delegatā licet ad vniuersitatē causaꝝ. secus in vicario generali ep̄i qui ē ordinari⁹ ꝛ facit idē cōsistoriū cum ep̄o.vt no.in cle.ꝛ si ꝓncipalis de r̄p.ꝛ in.c.romana de ap.li.vj.ꝛ in.c.ij.de ꝓsue.e.li.vj. Itē limito no. oīa ꝑdicta q̄ expirat mādatū ꝑ mortē mādatoꝛis quādo per datione mādati dat' noua ptās ad actū ita q̄ in exercitio actus mādatari⁹ gerit vicem mādatoꝛis.secus aūt in ꝓcepto q̄d fit al's habēti ptātem.nam cū nō dat' noua potestas ꝧ poti⁹ excitet' antiqua.vt in.c.licꝫ.ꝛ in.c.pe.de offi.ordi.cessat ratio supra dicta extinguēdi mādatū.vñ recipiēs ꝓceptū tenet' illud adimplē nō ob. morte ꝓcipientis.de hoc ē tex.ibi cta glo.in añ.vt nulli indicium.§.ꝛ ꝫ ẋo iubem⁹.sentit host.in.c.qm̄ abbas.s.e.ꝛ tenet bar. in.d.l.ꝛ q:.ꝛ ꝑ hoc dixi si iudex mādauit nūcio vt mitteret aliquē in possessionē licet iudex moriat' re integra tenetur nihilomin⁹ nūcius exequi mādatū q̄d no. Ex quo infert' q̄ etiā si ꝓceptū fiat al's habēti ptātem siue iussuꝫ ꝓcipiētis nihilomin⁹ exquo nō fit noua delegatio tenet' recipiēs ꝓceptuꝫ exequi.ꝑ hoc allego bo.ter.in.c.eā te. de r̄p.vide ꝑ Spe.qui firmauit hāc opi.ti.j.§.restat.ẋ. itē mortuo mādatoꝛe.vbi plus dicit q̄ si mādat' aliquibus vt eligāt cū ꝓsilio semꝓronij licet moriat' ꝓcipiēs tenent' nihilomin⁹ isti mādatarij in electōnis actu req̄rere ꝓsiliū semꝓronij.ꝛ ꝑ ꝫ habes declaratū ꝛ multiplicit' limitatū intellectū hui⁹.c.

§ **Ratum.** Si delegatus citauit añ mortem delegātis ꝓpetuata ē iurisditio si delegatus citauit.hoc ꝓmo. Et appellationi renūciat qui coꝛā iudice a quo appellauit litē ꝓsequit' ꝫ scdo. Lōis diuisio. scda ibi nos.ꝛ quelibꝫ pars subdiuidit' in duas vt ptꝫ ex ter. ¶ Nota ꝓmo ter.expressiuꝫ q̄ ad ꝓpetuādaꝫ iurisditionē delegatā añ mortem delegātis nō req̄rit' necessario lit.ꝓtes.ꝛ istud.c.corrigit p̄cedēs ꝑm Tā.ꝛ Host.vel dic melius q̄ pot⁹ interpretat' vt sic ꝑ istū ter.suppleat' ad.c.p̄cedens marime. nam si ille tex.ex toto esset correctus nō fuisset posit⁹ in ista cōpilatione.vt.s. in ꝓhemio hui⁹ cōpilationis.ꝛ ex hoc dic q̄ si in eo volumie statutoꝝ reperiūtur duo statuta fere ctraria debet euitari correctio quātū pōt ꝛ reduci ad cordiā ꝑ sub auditionē.ꝑ hoc ter.in.l. sciendum.ff.qui satisd.co.iuncta auc.offerat'.C.de lit.ꝓtes.ꝛ q̄ ibi no.ꝛ vide pulchre ꝑ bar. in extraua.ad rep̄mēdā in ẋ.nō obstātiꝫ ¶ Scdo nota ibi ꝓpositio citationis edicto.nam ꝑ istū ter.ꝓbo vltra alias opi.que habēt q̄ ad ꝓpetuādaꝫ iurisditionē nō req̄rit' q̄ citatio ꝓueniat ad ptes.satis.n.est q̄ emanauerit a iudice.ita tꝫ glo.no. in cle.ij.vt lite pen.ꝛ ad ꝫ ego adduco istū ter.in ẋbo.ꝑ posito edicto.nam al's fiebant citatōnes ꝑ edictū q: scribebat' edictum in albo p̄toris.nec aliud requirit iste ter. hodie ẋo prohibet' regulariter citatio ꝑ edictuꝫ.debet em̄ specifice fieri ꝑ nunciū seu lr̄as.de quo vide q̄d no.ī cle.j.de iudi.vnū tn̄ no.dictū Inno.tenebis mēti q̄ vbi cūq̄ nesciat' quis sit citādus adhuc hodie bꝫ locū citatio per edictū.ꝑ ꝫ.c.fi.qui mr̄i.accu.pos.ꝛ in.c.significanit' ꝛ in.c.alberic⁹ de testi. ¶ Nota tercio ex ratione lr̄e ibi negociū sit q̄si ceptū.q̄ ad ꝫ vt ꝓpetuet' iurisditio dele-

gati dz negociū ꝓmissuz eē ꝙsi ceptū.7 no.q; dicit negociū ꝑ ℔ inferē ꝙ ꝑ subdelegatōz nō ꝓpetuat iurisditō q; ꝑ ℔ nō ē negociū ꝓmissuz ceptū nec ꝙsi lz aliud dixerit glo.in.c.si a subdelegato de offi.dele.li.vj. sed ꝑmuz plus placet.nec ob. ꝙ subdelegādo vtat iurisditōne q; vtiē nō delegata sed ordinaria.7 ꝓbat apte in.c.pastoralis in ꝑn.j.co. vbi dz ꝙ iurisditio dandi iudicē delegato a ꝑncipe est a lege ꝓcessa.vñ pōdera illud verbū a lege.nā lex dat ordinariā. vt dixi in.c.ꝑcedēti. Jtē ꝓsupposito sed nō ꝓcesso ꝙ vteret delegata tñ satis ē ꝙ non fuit vsus circa negociū ꝓmissuz.nā dz negociū eē ceptū vt ℔.7 adde ista ad no.ℊ.c.ꝑn. Jtē nota ꝙ appellās renūciat appellatōni si postea litigat coꝝ iudice a quo.q; ꝑ actū ꝑriū �sbsequēte renūciat actui ꝑcedēti. vt in.c.sollicitudinē de app.7.xxxij.q.j.cuz renunciat.7 ℔ intellige appellatōe interposita nō aūt ꝑcedit indistincte in interponēda.vñ si grauat⁹ infra tps sibi ꝓfixū ad appellādū litigat coꝝ iudice nō ꝑ ℔ renūciat facultati appellādi q; pōt interim deliberare.ita sensit Jnno.i.c.sollicitudinē. de app.sed tu limita vt ibi.7 vide ꝑ Jo.an.in.c.fi.de appel.li.vj.7 bo.tex.cū ibi no.in.l.ad solutōez. C.de re iudi. ℥z ārō tex.iste loquit qñ appellās petit inducias item postmodū renūciauit ꝓductōni 7 allegatōni 7 petit attestatōes solēniter publicari q̄d si alterū tm̄ fecisset q; solū petit inducias vel soluz petit attestationes publicari: ℥o.dicit Jnno.ꝙ idē.nā ꝑ ℔ apparet ꝙ voluit redire ad ꝓxīē iudicē. idē dicit hosti. qualitercūq; appellās egit coꝝ iudice ꝓxīoꝛi.7 ℔ tene q; semꝑ subest ratio ꝓdicta. ℔ limita nisi actus q̄ postea geritꝰ coꝝ iudice a q̄ veniat ad augmētandū residerū appellātis.iō dixit glo.no.i.c.si a iudice de app.li.vj.ꝙ si appellās cōparuit coꝝ iudice a q̄ petit etiam revocari grauamē 7 ad ꝓbāduz grauamē ꝓduxit testes nō ꝑ ℔ vī appellationi renūciasse.q; nihil directe egit ꝫ appellatōez suā q; ꝑ appellatōez instat vt revocet grauamē 7 ad hūc effectū postea instituit coꝝ iudice a q̄. Adde aliā solēnē limitationē postea q̄ colligit ex.c.cuz venissent de eo qui mit.in pos.in glo.in ℣bo obtulit.7 no.illā glo.q̄ singlariter dicit ꝙ si act⁹ gestus post appellatōez coꝝ iudice a quo nō fuit approbat⁹ in ipo iudicio ꝙ tūc ꝑ illū actū nō vī renūciasse appellatōni. q; nē potuit iudex vel ps se fundare sup eo qđ impugnauit. vt in regula ex eo ꝺ re.iu.li.vj.7 in.c.cū olim de cēsi.optime facit tex.i.c.mulieri de iureiu. Jn glo.j.ibi legitimas exceptōnes.dic s.declinatorias.vt i.c.pastoralis de excep.7 dic clari⁹ q̄z glo.ꝙ ꝓprie 7 stricte negociū dī ceptū ꝑ lit.ꝓtes.7 tūc ptes ingrediūt ꝑncipale negociū.ꝓus.n.pōt disputari de legitimitate ꝓsonaꝝ 7 ꝑ exceptōes declinatorias posset differri negociū ꝑncipale.vt in.d.c.pastoralis.ꝑ citationē aūt negociū nō ē ꝓprie ceptū q̄ ad effectū supdictū.ideo tex.dicit ꝙ est q̄si ceptū.nā q̄ ad ꝓpetuādā iurisditōez pōt dici ceptū q̄si iudex incepit vti iurisditione. Et nota ex ℔ 7 ex glo.ꝙ dictio q̄si diminuit ex ꝓprio significato significatū eius ad qđ adijcit.7 vide glo.de hac dictione q̄si in.c.parochianos de decī.7 bo.tex.cū glo.in.l.in factū.ff.de ꝙdi.7 demō.qñq; tñ est expressiua veritatis 7 tūc ponit ipropē.vt no.glo.in.c.ꝑt de do.7 ꝙtu.7 in eo ꝙ glo.ꝙnter annectit an ceptū re integra trāseat in heredē actiue 7 passiue aliq̄d dicit ℔ hosti.7 minus ꝓfecte.sed tu dic vt plene dixi in.c.significauit de rescrip. Jn glo.ij.in fi.no.glo.7 clari⁹ ℔ tz in.c.cū venissent.j.de testi. Et ꝙclusio sit ista ꝙ ꝑ mortem delegātis re integra expirat iurisditio delegati nec valet ꝓcessus postea agitat⁹ lz delegat⁹ igrauerit mortem delegātis.q; ignorātia nō pōt tribuere iurisditōez nō bñti.vt in.l.ꝓuatoꝝ.C.de iurisdi.om.iu.c.significasti de foro ꝓpe. Jtē iura loquūt indistincte g̃ nō debemus facē dīiaz inter ignorātiā 7 scīaz.xix.dis.si romanoꝝ.c.solite de ma.7 obe.7 ꝑ hāc ratōnez ℔ tenuit bar. in.l.7 q̄.ff. de iur.om.iu.7 refert Jnno. tenuisse ꝓriū in d.c.lz.sed ꝓmū dictū sequūt cōiter doc.℔ 7 in.d.c.cum venissent.nō ob.ꝓriū glo.de.l.eⁱ qui ī ꝓincia.ff.si cer.pe.q; fatēdū est ꝙ mādatū ꝓcuratoris revocat re integra ꝑ mortē ꝓstituētis.vt.l.mandatū.C.mā.7 cle.fi.de ꝓcu.7 in.§.recte insti.māda.sed ne ꝓcurator ignorans dāno afficiat bz actōez mādati vt recuperet expēsas 7 seruet indēnis ab oī interesse.vt.l.si mādassem.ff.man. Jtē mādatū ꝓcuratoriū ē bone fidei iurisditio ℣o delegata ē stricti iuris.iō ꝑm Jnno.largior interptatio fit ī illa q̄z in ista. Posset instari vltra doc.de.l.barbari⁹.ff. de of.ꝓte.vbi apparet ꝙ cōis error litigātiū facit sniam valere.ad id.iq.q.vij.§.tria.℣.verūtn. ℥o.si tenet opi. Jnno.ī.c.cū dilecta de ꝛp.ꝙ illa.l.nō bz locū in delegato cessat ꝓriū.sed si tenerem⁹ ꝓriū qđ est veri⁹ vt ibi dixi dic ꝙ ibi nō intervenit solū cōis error sed emanauit officiū ab bñte ptātez 7 durauit iurisditio ipsi⁹ ꝙmittētis vt no. Jnnoc.in.c.nihil de elec.sed in casu nr̄o extincta iurisditōe remānsit solus error qui nō pōt tribuere iurisditionē.7 iō siq̄s emit rē a ꝑlato intruso q̄ nullū habuit titulū a superiore lz coīter putaret ꝑlat⁹ nō tñ iste cōis error facit ꝓtractū valere.vt in.c.alienatōnes.7 ibi ꝑ Jo. rij.q.q.7 ꝑ Jnno.in.d.c.nihil de elec.

¶ Rudētiam. ℔i causa delegat tribus cū cla ꝙ si nō oēs duo vestrū ꝛc.nisi pu⁹ appeat de impotētia tertij duo ꝓcedē nō ꝓnt et si ꝓcedūt nihil agūt.h.d. vsq; ad.§.adqcim⁹. Et dinidit istud ꝑncipiū.nā format duas q̄stiones scdo simul illas solvit ponēdo rōez deciendi.7 scda ibi in ℔ casu. Nota ex ꝑncipio ibi supplicas informari.ꝙ intellect⁹ hois dz informari ex rōne iuris.vñ sicut aīa informat corp⁹.vt ī cle.j.de sū.trī.cū gl. ita scīa informat intellectuz vñ vī ꝙ intellect⁹ hois sine scīa pōt dici sine forma q̄si sit q̄dā mā inutilis.hinc merito dicit Cicero ī li.off.ꝙ multi sunt hoīes 7 pauci sunt hoīes.multi sunt hoīes nomīe 7 pauci re ad dēmōdū ꝙ ꝓsus ignari nō merēt dici hoīes ℔ pot⁹ imagines hominū.sicut in sili dicit tex.ꝙ multi sunt sacerdotes 7 pauci sunt sacerdotes.multi nomīe ℔ pauci effectu.vt.xl.di. multi.7 ex his ℣bis scholaris dz sumē formosum modū ꝙsulēdi doctorē petēdo.s.informari de dubijs iurī cōsistentibꝰ. Nota scdo effectū ist⁹ clausule si oēs nequerint inꝑesse ꝛc.importat.n.hūc effectū vt reliq̄ possint ꝓcedē tercio nequeūte inꝑesse tm̄ añq; ꝙstet de impedimēto tercij nō ꝓnt insolidū reliq̄ ꝓcedē.7 sic exercitū iurisditionis nō ē penes ꝑles delegatos insolidū ℔ ita ē apud oēs vt nō sit penes singlos. de q̄.j.lati⁹.aliū effectum bz cla oēs aut duo vestrū aut vn⁹ ꝓcedat.nā vbi apponit ℔ cla q̄ hodie ē multū ī vsu romane curie q̄libz pōt ꝓcedere lz nō ꝙstet de impedimēto cōsocioꝝ.de hac clausula dic vt plene habet 7 no.in.c.cū plures.j.e.li.vj.qñq; apponit cla denotās ꝓrogatiuā vt cū dī si oēs nequeritis inꝑesse tu frater episcope ꝓcedas nā alij sine isto ꝓcedere nō ꝓnt sed iste sine alijs sic dato impedimēto. de quo in.c.coꝝ.j.e.ti. Nota tercio ibi integr̄ sit iudicium ꝛc.ꝓsumēdū esse ꝑ pluralitate doc.7 iudicū. vñ sniа vel opi.vī firmior 7 verior qñ plurimoꝝ iudicys ē ꝙfirmata.nā facili⁹ inuenit qđ a plurib⁹ sapiētib⁹ q̄rit.vt in c.de q̄b.xx.dis. Hinc salomon ī ꝓverbijs suis. Dissipātur cogitatōes vbi nō est ꝙsiliū.7 ibi salus vbi multa cōsilia. Et ex hoc infert qualiter sit iudicādū quādo dubium est positū in ꝙflictu opinionū. debem⁹ etiā illaz opi. amplecti in quā plures doc.inclināt.℔ verū nisi illa opi. possit ꝙinci ꝓbabilib⁹ rationib⁹.vt dixi post Jo.an.in c.j.de ꝙsti.7 dic vt ibi.7 faciūt ꝑdicta ꝙ magis sit presumendū ꝑ ꝙsilio alicui⁹ collegij doc.q̄z ꝑ ꝙsilijs particularib⁹. Nota ibi citra formā ꝛc. ꝙ vbi dat certa forma ꝓcedēdi ꝓcessus corruit nō solū si aliq̄d attētat directe ꝫ formā sed etiā citra.q; vex̄ est dicē istū excessisse fines mādati.7 sic no.ꝙ vbi dat certa forma paria sunt agē ꝫ vel citra. vide bo.glo.cū tex.ī.c. sicut de elec.li.vj.

vbi q̄si idē ꝓbat. naz ibi p̄ter z citra equipant. z intelli ge qđ dixi citra forma q̄n ad actū est data certa forma ß vbi non dat certa forma est dūa vtz agat ꝯ vel p̄ter vel citra. nā videt instātia. epūs nō pōt statuē ꝯ ius. et tū pōt statuē p̄ter vel citra ius. vt no. i cle. ne romani. de elec. vbi bo. gl. pleni⁹ ꝙ Jo. an. ī. c. fi. ď of. archi. ¶ In gl. q. ¶ Dico clariꝰ intellectu hꝰ gl. diuide eā in q̄tuoꝛ ptes principales. Jn p̄ma opp. ꝯ tex. i eo q̄ papa vī ß fuisse diminut⁹ i nō rn̄dēdo ad p̄mā q̄nez: ß solū ad secūdaz. hinc sumpta occasiōe glo. examinat q̄d iuris de p̄ma q̄e vtz citat⁹ a dnob⁹ ex trib⁹ iudiciby teneat ꝙparē. ¶ Et ꝙ ccdit ß ordine. nā p̄ allegat ꝙ ꝑte negatiua. secūdo pro ꝑte affirmatiua. tcio soluit seqndo ꝑtē negatiuā. Rn̄ det ad opp. q̄ papa nō fuit diminut⁹. qz ex rn̄siōe ad se cundā infert ad dcisionē p̄me. z sic ista ps p̄ma possz di uidi i ples ptes. Jn secūda ꝑte p̄ncipali glo. q̄nt. pōe q̄ duo ex trib⁹ datis cū cla citāt ptē. z est dubiū: nūq̄d ter cius se excusauit an ī ß dubio teneat ps ꝙparē ad cita tōez duoz. Jn tcia ꝑte gl. q̄nt q̄d si duo, pceſſerūt sine tercio an̄ purificatōz cle: nūq̄d tci⁹ dz hīc, pcessuz ratū z sic ex ratihibitiōe, pcessus ꝙualescat. Jn q̄rta ꝑte glo. q̄nt nūq̄d ptes possint ꝙsentire z duo possint, pcedē si ne tercio an̄ purificatōez cle. Et secūda ps p̄cipal' ibi ß si ponas. tercia ibi ß pōe. q̄rta ibi q̄d si ptes ꝙsentiant. ¶ Redeo ad p̄mā in q̄ Jo. an. p⁹ gl. ꝙcludit i effectu q̄ citat⁹ a duob⁹ exq̄ cla nō ꝙstat esse purificatā nō tene tur ꝙparē. z circa hꝰ ponit notabilē dūaz int' ptātē ordi nanoꝛ z delegatoꝛ: dicēs q̄ ples ordinary hnt iurisdi tōez z exercitū in solidū: ita q̄ vno absente ali⁹ pōt, pce dere. sec⁹ in delegatis z ī arbitris. qz lz isti hēant iurisdi tōez in solidū cū iurisditio sit tanq̄z res incoꝛpalis z īdi uisibilis nō possit ꝙsistere: ꝑ ꝑte tū exercitiū iurisditōis nō ꝙpetit istis in solidū: ß est apud oēs sil'. ¶ Dūo, pseq̄r q̄d i ordinary. secūdo q̄d ī delegatis. z gnal'r qz articu lus est pulcher: z articul⁹ nō bn̄ explicat a canōistis bic vel alibi: assumo aliq̄ no. hꝰ ꝑ doc. z plura ānectā hꝰ ex di ctis ꝑ doc. obmissa. z vide de mā ꝑ bar. ī. l. j. §. si ples. ff. de exerci. z ī. l. si vni. ff. de re iudi. aliq̄d in. l. int' tutoꝛes. ff. de admi. tu. z vide bo. gl. ī. c. vt officiū. ī ẋ. sepatim. ď bereť. li. vj. z ī. c. q̄. de arbi. e. li. z iūge illas sil'. qz melꝰ ex plicāt istū passuz q̄ facit ista gl. Et dic gnal'r cū q̄ it' nū q̄d ples hntes aliquā ptātē possint illā exercē in solidū: an ẋo oēs debeāt ꝙuenire: z dic aut hꝰ ptās ꝙpetit pl'ib⁹ vt collegio: vtputa q̄ collegiū hēat iurisditōz vt ca pitulū vel p̄oꝛes hui⁹ ciuitatis. z tūc iurisditio nō ē apd singlos nec exercitū: ß apd coꝛp⁹ collegij fictū z repsen tatū ꝑ singlos sil' collectū. vt in. c. irrefragabili. §. exces sus. z qđ ibi no. de of. oꝛ. z. xij. q. ij. q̄ manumittit'. vn̄ ad validitatē act⁹ opoꝛtz q̄ saltē due ptes collegij sint pre sentes. l. nulli. z l. plane. ff. qđ cuiusq̄ vniu̇si. no. z ī. l. iij. C. de decre. decu. li. x. z valet q̄cq̄d facit maioꝛ ps istarū duaꝛ ptiū. vt ī. c. j. ď his q̄ fi. a ma. par. ca. z. l. qđ maioꝛ ff. ad mu. z vide bo. gl. ī. d. c. q̄. ď arbi. li. vj. z ē bo. glo. iu ris ciuilis ī. l. vbi absunt. ff. de tu. z cu. da. ab his. z hꝰ ve ruz nisi plitas vl' numer⁹ sit de suba: z tūc nō sufficiunt due ptes: ß req̄rit' numer⁹ req̄sit⁹ a lege. Exēplū in nu mero epoꝛ req̄sitoꝛ ad depositōez episcopi vel alteri⁹ clerici. ď qua. xv. q. vij. si aūt. z. c. felix. Jtē exēplū ꝑm ve ruz itellectū in. vij. doc. req̄sitis ad approbatōez scholā ris. nā cōiter tenet' q̄ tot sint q̄t velint doc. de collegio. req̄rit' ad min⁹ q̄ scholaris approbet' a. vij. vt no. gl. ī. l. mgīos. z facit tex. ī. l. fi. C. de pfes. z medi. li. x. z no. Jo. an. ī. c. j. de cele. miss. sentit gl. ī. d. c. ij. z hꝰ q̄n iurisditio cō petit pl'ib⁹ vt collegio est dubiū q̄lr sumat' maioꝛ pare: an solū respectu nūeri: an ꝑm alia ꝙsideratōez: gl. mul tuz no. ī. d. l. vbi absunt. dic̄ q̄ nō ꝙsiderat' hꝰ casu ma ioꝛ ps solū respectu nūeri: sed etiā respectu dignitatis z ꝙbitatis. z sequit' bar. ī. d. l. sicut. q̄si velit dicē q̄ si mioꝛ ps collegij ē dignioꝛ dignitate seu meritis tūc facit ma ioꝛē: qđ nō tradas obliuiōi. Hz ego dubito an hꝰ dictū sit vrū. z puto q̄ ista duo requirunt' copulatiue q̄ sit maioꝛ ps respectu numeri z etiā dignioꝛ respectu meri ti. vn̄ iura nra apte dicūt illud esse validū qđ fit a maio ri z sanioꝛi ꝑte. et sic copulatiue req̄rūt' illa duo. ꝑ hꝰ. c. q̄ ꝙpt'. de elec. z. ī. c. eccl'ia. j. z. q̄. c. ti. z hꝰ credere vērius Aut ptās ꝙpetit pl'ib⁹ vt singulis. z tūc quoddā est offi ciū publicū aucte: ß vtilitate ꝓuatū. q̄ddā officiū ꝓuatū vtriq̄. tā. s. respectu auctis q̄z vtilitatis. ¶ Dūo casu q̄ dā est ptās ordinaria. exēplū ī pl'ib⁹ iudiciby ordinarys. q dā est ptās delegata vt ī pl'ib⁹ delegatis. nā officiū ipso ruz est publicū aucte z vtilitate. qz fuit īductū aucte pu blica z ad vtilitatē publicā. ¶ Primo casu cū ptās est oꝛ dinaria: aut sē' ples ordinary a.; diuersa officia. z tūc q̄ libet hz iurisditōez z exercitū in solidum. qz q̄libet hz ꝑ se z sine ꝙsocio. z hꝰ nō hz dubiū. exēplū in diuersis pla tis q̄ ꝙsunt ī eccl'ia dei. nā eps exercet iurisditōz ꝑ se ar chiepus etiā ꝑ se. z idē ī p̄iarcha z alys ꝑlatis. vt ī. c. cū ab eccl'iaꝛ. z. c. duo simul. ď of. oꝛ. cuz si. Aut ples sē' de putati ad vnū officiū. exēplū si papa deputaret duos le gatos ī eadē p̄uincia vel epus ꝙstitueret sibi duos vica nos i eodē loco nō distinguēdo coꝛ officia. z hꝰ cōsistit dubiū nr̄m. glo. hꝰ voluit q̄ vn⁹ nō pōt exercē dn̄iū alio impedito. ¶ Post. tz q̄ oēs sil' debent ꝙuenire nisi lex vel ꝙsuetudo vel p̄ceps q̄ dedit eis iurisditōez dedisset in solidū. ß gl. ibi ī. d. c. vt officiū. z ī. d. c. ij. ď arbi. li. vj. sim pliciť tz q̄ q̄libet oꝛdinari⁹ ꝓcedē pōt sepatim: lz nō de tur impedimētū alteri⁹. z ista opi. verioꝛ est z cōioꝛ. z eā tenet gl. ī. d. l. si vni. idē bar. ī. d. §. si ples. z ī. l. vnica. ff. ď of. ꝓcon. z ibi videt' tex. ad idē. l. impatoꝛ. ff. ad muni. et hāc opi. sequoꝛ. z salua istā gl. in ꝑte. nā si cā fuit cepta coꝛā vno ex ordinarys nō pōt coꝛā alio ꝓmoueri z finiri: nisi det' impedimētū p̄mi. vt ē tex. no. i. d. l. si vni. z ex hoc dicit ibi bar. q̄ si epūs hz duos vicarios q̄libet sepa ratim pōt, pcedē: ß exq̄ cā ē icboata coꝛā vno nō pōt al ter se impedire nisi p̄m⁹ sit impedit⁹ qđ bn̄ notabis. hꝰ ꝑ cedūt q̄n iurisditio ordīaria fuit a p̄ncipio penes ples. q̄n em̄ habuit oꝛiginē penes vnū: ſz dcrinanit ī pl'ib⁹ be redib⁹ alicui⁹ dn̄i bn̄tis iurisditōez dubinz est nūq̄d isti plures heredes cū successerint loco vni⁹ possint sepatiz exercē iurisditōez an debeāt sil' ꝙuenire. do. An. hꝰ refert Guil. de cu. ī. d. l. vna. q̄ nō debēt sepatim ꝓcedere. ar. ī l. q̄. ff. de ẋ. ob. ſz credo q̄ nō recte referat. qz repio bar. ꝑ eandē l. tenē ꝓnū ī. d. l. si vni. z ꝑ alia iura silia. z istud credo vēri⁹. qz negari nō pōt q̄ isti oēs nō sint ordīary z q̄ hnt iurisditōez vt singuli. vn̄ sic ꝑm⁹ poterat solus exercē iurisditōz: ita z isti ples heredes. dicit tn̄ notabi liter q̄ vbi tractaret' de ꝙmodo vel incōmodo socioruz nō pōt vn⁹ solus exercere iurisditōez sine alijs. vn̄ n̄ pos set vn⁹ relaxare ꝙdēnatōez. qz tēdit ad incōmodū alio ruz. vt ī. l. heredes mei. §. peto. z qđ ibi no. ff. ad trebel. seu heredes diuidūt sibi iurisditiōem potius est diuisa administratio q̄z iurisditio. qz iurisditio nō pōt diuidi. nec valet diuisio in p̄iudiciū supioris. Ex q̄ infert q̄ si vnus ex istis delinq̄ret in admīstratōe alteri tributa nō potest ab alio puniri. qz sunt pares in iurisditōe z iuris ditio est penes quēlibet in toto territoꝛio. par aūt in pa rem nō hz impiū. vt in. c. inotuit. ď elec. z. l. ille a quo. §. tempestiuū. ff. ad trebel. z in. l. naz magistrat⁹. ff. de arbi. Aduerte tamē diligēter qz bar. loquit' quādo illa iuris ditio erat feudalis. nam tūc certū est q̄ est indiuisibilis. quia feudum non debet diuidi. vt in. l. imperialē. §. pre terea. de ꝓbi. feu. non alie. facit. c. licz. de voto. Si autē iurisditio non esset feudalis tunc credo aliter dicendū: q̄ aut competit iurisditio in diuersis locis: puta in plu ribus castris: nec sonat in nomen dignitatis. et tunc sa tis puto q̄ plures heredes possunt sibi diuidere illa lo ca quo ad territoꝛiū z iurisditōez sicut potuisset int' eos diuidere ille defunctus. si ẋo esset dignitas non pōt di uidi z ꝑmogenit⁹ debet succedere. de quo in. c. licz. alle. si ẋo iurisditio n̄ cēt feudal': nec sonaret ī nomē digni-

tatis.nec ꝓpeteret in vno loco tm̃:puta in vna ciuitate vel in oppido tũc ſatis puto q̃ iſti nõ pñt diuidere iuriſ ditõem quo ad territoriũ:ne i eodez loco videant duo dñi q̃ſi mõſtrũ ꝛ.c.qm̃ in pleriſq; .j. de of.or. Itẽ q: hoc tenderet ī publicũ ꝓiudiciũ illi⁹ loci.7 ſic non videt hic poſſe fieri.ar.l.fi.C.ſi ꝛ ius vl̃ vti.pub.7 ß no.q: nõ habes alibi ita collecta. Si ꝙ ptãs eſt delegata:7 tũc aut plures ſunt delegati ad vniuerſitatẽ cãz.7 gl.7 bar.tenuerũt ī.d.l.ſi vni q̃ poſſint ſepati ꝓcedẽ ſic ordinarij ß tm̃ nõ ita firmauit bar.ī.d.§.ſi pl̃es.ß locut⁹ eſt ſb dubio forte.tu vid ī ß qđ dixi.s.e.cãz.vbi tenui opp. Aut ſunt delegati ad vnã vel pl̃es cauſas:7 tũc ſi ſimpl̃r ſine aliq̃ cl̃a nõ pñt ſapatim ꝓcedere.7 ſi ꝓcedũt nõ valz ꝓceſſus.vt ī.c.cãm.s.e.ti.7 hic.7.c.vno delegatoz.j.e.tenet bar.ī.d.§.ſi plures.7 ī.d.l.ſi vni.7 rõ ponit hic ī gl. nã pl̃es delegati dati ab vno ſup eodẽ articulo repñtãt pſonã vni⁹.c.paſtoral̃.de reſcrip.vñ vnica iuriſditio repſentat delegantẽ apud oẽs merito cũ ſit loco vnius et vnica ſit iuriſditio nõ pñt ſepatiz ꝓcedere. Anũ tm̃ nõ obmitto q̃ ſiue ſint ordinarij ſiue delegati ad vniuerſitatẽ cãz etiã tenẽdo opi.q̃ poſſit ſepatiz ꝓcedẽ ſi cã eſt ĩchoata coram oĩb nõ dz finiri niſi p oẽs:niſi aliq̃ det impedimẽtũ.de ß eſt tex.ꝑm ītellectũ glo.quẽ ſequit bar.ī d.l.ſi vni.qđ no.nã ſicut qñ cã cepta p vnũ⁹ali⁹ nõ põt ſe impedire.ita 7 qñ cã eſt cepta p oẽs ſi nõ ſint dati delegati cũ cl̃a q̃ ſi nõ oẽs.vt ī tex.nr̃o.dic vt.j.lati⁹ ſbĩciam.j.q.iij. Venio ad ſecũdũ mẽbz principale diſtinctionis qñ officiũ ꝓpetẽs plib⁹ eſt aucte publicũ 7 vtilitate priuatũ.exẽplũ in plib⁹ tutoꝛib⁹ et curatoꝛib⁹.hñt ei iſti officium aucte publicũ:ß cõceruit vtilitatẽ ꝑuatã 7 ſb diſtingue.nã q̃dã eſt ptãs ordinaria 7 p̃ncipal̃ vt ipoꝛuz tutoꝛ 7 curatoꝛ.q̃dã eſt ptãs acceſſoꝛia 7 q̃ſi delegata:vt ī actoꝛib⁹ datis a tutoꝛe. Primo caſu ptãs cõpetit inſolidũ.vñ q̃libet tutoꝛ 7 curatoꝛ põt adminiſtrare officiũ.vt.l.ſi.C.ꝺ aut.p̃ſtã.niſi ſit talis act⁹ per quez finiat tutela.q: tũc debẽt oẽs ꝙuenire.vt ẽ tex.no.ī.d.l. ſi.7 p hoc inferẽ q̃ ordinarij vel delegati ad vniuerſitatem cãz nõ pñt ſeparatim exercere aliquẽ actũ p quẽ finiatur eoꝛ iuriſditio:qđ no. Secũdo caſu ptãs nõ ꝓpetit inſolidũ quẽadmodũ.s.dixi ī delegatz.7 hoc firmauit bar.ī.d.§.ſi pl̃es. Secũdo mẽboꝛ principali qñ officiuz eſt aucte 7 vtilitate ꝑuatũ ſubdiſtĩgue q̃ aut ſunt iſti ꝺputati vniuerſali negociatõni:vt ſunt pl̃es exercitoꝛes ſeu inſtitoꝛes.7 hñt iſti ptãtem inſolidũ:niſi aliud ſit dictũ in ꝓmiſſiõe vt eſt tex.no.ī.d.§.ſi pl̃es. Aut ſunt ꝺputati ad certã cãz ſeu ad pticularia negocia.7 tũc non hñt ptãtez inſolidũ:niſi ſit dictũ.exẽplũ in plib⁹ ꝓcuratoꝛib⁹ ab eodẽ datis.vt.l.plib⁹.ff.de ꝓcu.7 ī.c.ſi duo.e.ti.li.vj. Fallit ſi ꝺputant in cã ſpũali.de q̃ dicẽdũ vt in c.ſi duo.7 ī.c.pe.de elec.li.vj. Fallit ſecũdo ꝑm bar.in d.§.ſi plures.ī plib⁹ executoꝛib⁹ ī teſtamẽto datis.alle.c.fi.ꝺ teſta.li.vj.Iz nõ recte excipit illũ caſuz.q: pl̃es executoꝛes nõ hñt ſimpl̃r ptãtẽ inſolidũ.ß vno abſente vl̃ nolẽte intereſſe duo pñt ꝓcedẽ.7 hoc caſu loq̃tur tex.ī d.c.fi.vñ ſi alt̃ eſſet pñs 7 vellet int̃eſſe nõ poſſent reliq̃ ꝓcedere ſine eo:vt ibi.q̃nimo eſt pulchꝝ dubiũ. Quid ſi ſint duo executoꝛes an vno nolẽte itereſſe vl̃ moꝛtuo poſſet alt̃ ſol⁹ exeq̃ri:de q̃ vide p Fede.ꝓſilio.lxiij.dixi in c. Jo.de teſta.p̃dicta ꝓcedũt qñ iſti hñtes officiũ priuatã aſſumũtur extra iudiciũ 7 aſſumunt̃ a plib⁹ ad iudicã dũ vt ſunt arbitri.nã nõ põt vn⁹ ſine alio ꝓcedẽ.vt.l.pedius.7.l.itẽ ſi vn⁹.ff.de arbi.ß de iure canonico tene qđ habet̃ in.c.ij.de arbi.li.vj.7 p ß habes ſatis plene 7 clare an ptãs plib⁹ ꝓpetẽs cenſeat̃ delegata inſolidũ aut pro pte. Et ex his infero ad p̃ncipalẽ.q.hui⁹ glo.nũq̃d citatus a duob⁹ ex trib⁹ ꝺlegat̃ teneat̃ ꝓparẽ ſi ꝓſtat q̃ tercius ſe nõ excuſauit:7 dico q̃ nõ.q: vt.s. ꝓcluſi delegati hñt p pte ptãtẽ.nec pñt ſepatiz ꝓcedẽ. citatio ꝙ eſt act⁹ iuriſditionalis.q̃ citatio duoꝝ eſt nulla 7 temeraria q̃ nõ bz artare citatũ.vt ī.l.bone.el.ij.de elec.7 qđ no.in c.epũs.iij.q.j.7 in.c.veniẽs.de accu.7 in.l. nõ videt̃ latitare.ff.de iudi.7 ß ſatis ꝓbat̃ hic.maxime iũcta gl.in ꝙ. citra formã.7 hãc opi.tenẽt cõiter doc.hic 7 bar.in.d.l. ſi vni. Venio nũc ad ſecundã p̃cipalẽ. q. glo.quid ſi duo ex trib⁹ delegatis citãt ptẽ 7 ignoraf vtꝝ tercius ſe excuſauit:nũq̃d ps teneat̃ ꝓparere:7 videt̃ q̃ ſic.vt ī.l. ſiq̃s ex aliena.ff.ꝺ iudi. Hz tu diſtingue meli⁹ p⁹ doc.q̃ aut iſti duo exp̃mãt aliquã cãm ꝓbabilẽ: puta q: dicũt q̃ terci⁹ ſe excuſauit:7 tũc tenet̃ ꝓparere.q: ex hac aſſertione factũ reddit̃ dubiũ.ar.l.iij.C.q̃b ad.li.ꝓcla.nõ licet.7 hoc caſu ꝓcedit.l.ſiq̃s ex aliena. Aut duo ſimpliciter citãt 7 nõ tenet̃ ꝓparere.q: p̀mo aſpectu citatio ẽ iniuſta:nec tenet̃ ps diuĩare.7 ſi dicerem⁹ ꝛriũ ſeq̃ret̃ abſurdũ q̃ ad citatõm cuiuſcũq; priuati teneret̃ q̃s ꝓparẽ cũ poſſibile ſit eũ bẽ iuriſditõez ꝺlegatã.7 iõ no.dicit Inno.in.c.ij.de ꝺo.7 ꝓtu.q̃ vbi citatio p̀ma facie eſt iniuſta nõ tenet̃ citat⁹ ꝓparere:niſi inde⁊ citatõez iuſtifi-cauerit.nec põt puniri vt cõtumax Iz iuſta cã ſubſit exq̃ nõ fuit exp̃ſſa.7 hoc ſufficit q̃ ad ſecundã.q. Quo ad tertiã.q. cõcludit glo. q̃ terci⁹ abſens nõ põt ratificare ꝓceſſuz duoꝝ.q: cũ ipſoꝝ ſnĩa ſit nulla nõ põt rata hãi q: qđ nullũ eſt ratificari nõ põt.vt.in.l. qđ ab initio.ff. de reg.iu. In hoc articulo. Inno ꝓceſſit multũ ꝓfuſe et intricate nimis ſubtilizãdo vltra q̃z expedierit:ß vt habeas rem clarã ꝙclude ſic.q̃ aut ſnĩa eſt lata penitus ab alieno iudice:7 tũc nõ põt hãi rata p iudicẽ ꝓpriũ.q: licet nõ poſſim hãe ratũ qđ meo noĩe geſtũ nõ eſt.vt ī regula ratũ.de reg.iu.li.vj.tm̃ geſtũ noĩe meo poſſum ratuz hãe ꝑm Inn.7 hñ ī hoc dat ipſe theoꝛicã notabilem q̃ vbicũq; act⁹ eſt null⁹ ex ꝺefectu ſolẽnitatis cui⁹ ſuppletio nõ ꝺepẽdet a ptãte mea:imo ſi egomet exercuiſſem actũ ſine ſolẽnitate act⁹ nõ valeret:nõ poſſuz tũc habẽ ratũ id qđ fuit geſtũ noĩe meo. q: act⁹ eſt null⁹ ex facto nõ ꝺepẽdenti a ptãte mea cũ ego ſb̃ĩciar diſpoſitõi iuris.ſec⁹ aũt ſi ſuppletio ſolẽnitatis ꝺepẽderet a ptãte volentis ratificare.exẽplũ in papa.nam ipſe põt ratificare ſententiã nullã.7 ita ꝓcedit.ij.q.vj.hoc q̃pe. Ex ß dicit Inno.q̃ ſnĩam excõicatiõis latã in ſubditũ p alienũ iudicẽ nõ poſſuz ratificare.q: excõicatio a p̃cipio fuit nulla.q: natura excõicatõis eſt vt ſtatiz liget vel ſit nulla.vñ tpe ratificatõis nõ repit̃ aliq̃d qđ poſſit ratificari.7 hec dicta ſunt verißima et notabilia.7 vide qđ no. Jo.an.in regula ratũ in mercu.7 p glo.ix.q.ij.in ſũma. aliq̃d no.in.l.j.C.q̃.p ſua iuriſdi.7 in.l.ij.C.cõia vtriuſ. iudi. Et q̃z Inn. videat̃ poſtmodũ recedere a p̃dictã intelligẽdo vt ſup̃dicta reſtringunt̃ ad alienũ iudicem p:ſus niſi ſit aliq̃ mõ r̃ceſſuz. Aut ſnĩa fuit lata a iudice nõ p:ſus alieno.vt puta a duob⁹ delegatis t̃cio abſente 7 nõ excuſato.7 tũc Inno. in effectu videt̃ velle q̃ ſnĩa duoꝝ tenet niſi fuerit exceptũ 7 appellatũ. Mouet̃ p̃incipal̃r q: iuriſditio eſt idiuidua apud quẽlibet iſtorum ꝺelegatoꝝ.7 ꝓpetit exercitiũ niſi elidat̃ p exceptionem.7 ideo ſi ps nõ excepit tenet ꝓceſſus.maxime quia ptes litigãtes coram duob⁹ nõ videt̃ iuriſditõem eoꝝ ꝓrogare de pſona ad pſonã:ß de caſu ad caſum.q̃a duo hñt iuriſditõem tercio excuſato.nec ob.ꝑm euz ſi dicat̃ q̃ ꝓceſſus eſt ꝛ formã reſcripti.q: duplex eſt forma.q̃ daz ꝙcernit vtilitatẽ ꝑuatã:q̃d ā publicã:7 huic ptes renũciare nõ pñt.7 ita ītelligit.c.cũ ꝺilecta.de reſcrip.q̃ q̃ forma ꝙcernit vtilitatẽ priuatã ipſaꝝ ptiũ:7 tũc ptes pñt exp̃ſſe 7 tacite huic forme renũciare.7 iſtud ꝺictum ſic ītellectũ ẽ ī ſe p̀riſſimũ 7 notãdũ.7 ꝓbat̃.j.e.ti.c.fi.ß nõ ꝙuenit huic l̃re vt.j.dicã.pl⁹etiã dic̃ Inno.q̃ ſi ptes erãt ī facto. q: credũt duos poſſe ꝓcedẽ nihilominus p iſtũ ꝙſenſuz erroneũ ꝓgrat̃ iuriſditio.q: vt dixi nõ eſt vera ꝓgatio ꝺ pſona ad pſonã. Itẽ refert idẽ ee ſi coraz vno ex trib⁹ fuiſſz litigatũ. ß dicta Inno.nullo mõ placẽt.nec doc.vident̃ cõit̃ approbare:7 iudicio meo ß eſt tex.ꝺ directo ꝛ eũ.nã ß p̃ſuppõit̃ q̃ ptes ꝓparuerũt coram duobus.nec p̃ſupponit̃ exceptio 7 nihilomin⁹ pa-

pa ꝓcludit q̄ ꝓcessus duoꝝ est nullus ex defectu forme ꝛ ptātis. nec est vꝝ q̄ ista forma ꝓcernit vtilitatē ptū. q: fuisset remissa ptibꝫ nō excipiētibꝫ: cuiꝰ ꝯtrū hic dicitur. Itē fauor publicꝰ est ꝛ nō priuatꝰ vt iudiciū exerceatur ꝑ plures vt sit magis firmū ꝛ incorruptibile. nā ptibus sepe est nociua ꝓlixitas doctoꝝ seu iudicuꝫ ꝓpt̄ expensas ꝛ ensenia. ꝛ ideo ꝓsiderat̄ potiꝰ vtilitas publica nec est vrū q̄ iurisditio sit tota penes quēlibet. q: ex ꝟ sequeret̄ q̄ tot essent iurisditōes sepate quot sunt ꝓsone iudicū: qđ est falsuꝫ cū oēs delegati repūtāt ꝓsonam vniꝰ. vt. §. dixi vñ eadē iurisditio q̄ est penes vnū ē penes alū. Itē saltē negari nō pōt q̄ exercitū nō ꝓperat insolidū: ꝟ est oīno iterdictū singulis etiā si nō excipiat̄ ꝑ ptē. tex. ē hic ꝛ §. e. cāz. Et ex his infero ad vltimā. q. gl. simplr approbādo opi. suā q̄ ptes nō pūt ꝓsentire etaz exꝑsse vt duo ꝓcedāt sine tercio rōibꝫ p̄dictis. ꝛ ꝑ ꝟ habes hāc glo. clarissime declaratā ꝛ supletā. In gl. un. certū nūciū: ubi ꝓbate fidei vult ḡ q̄ iste nūciꝰ dꝫ esse ꝓbate fidei. Itē destinatꝰ cū lr̄is. vt in fi. glo. ꝟ ex ꝟ resultat q̄dā ꝯrietas. nā si portat lr̄as nō oportꝫ q̄ sit ꝓbate fidei. q: vtiꝫ nudo misterio: nec agit̄ hic de magno p̄iudicio. Inn. tū reḡit q̄ sit bōe fidei ꝛ opi. ꝛ fame. ꝟ Hostien. dicit etiā q̄ pōt esse infamis dūmō sit canōice destinatus. allegat. c. sciscitatꝰ. de resc̄p. Itē dicit Host. q̄ nūcio credit̄ sine lr̄is. nā si ꝓpterea sp̄ hāet portare lr̄as nō esset necesse vt nūciꝰ essꝫ. ꝛ dic̄ Inn. q̄ etiā credit̄ isti nūcio sine iuramēto. Ego credo q̄ illud ꝝbuꝫ certum tollat oēs istas difficultates: oportꝫ vt sibi credat̄ vt sit nūcius idubitatꝰ: puta iurat̄ꝰ vt ita fidelis ꝛ notꝰ vt merito de eo nō sit dubitandū. ꝛ in eo q̄ glo. in se. dicit q̄ fides impedimēti dꝫ fieri coā alīs iudicib. q: exq̄ iurisditio est recasura in ꝑsonas iudicū ipi sunt iudices sup impedimēto. ꝛ ad ꝟ bonū tex. in. c. si ꝯ vnū. e. ti. li. vj. Et si male ꝓnūciāt: puta q: dicūt impedimētū tercꝫ vbi nō subest tenēt dc̄. q̄ valet̄ ſnia. q: hoc facūt auctē legis. ꝛ bñ dicūt ꝑ ea q̄ dixi in. c. sup lr̄is. de rescrip. In gl. ī ꝝbo nō oñderit. no glo. in eo. q: vult q̄ delegatꝰ q̄ debet ꝓficisci extra domiciliū suū poterit a p̄ncipio petere expēsas a ptibꝫ ꝟ dictū nō placet Host. q: sic idirecte posset negligē mādatū pape. Itē cū expēse adhuc nō sunt certe nō pōt eas petere. Ego credo dictū glo. posse ꝓcedere qñ inder esset ita impotēs vt nō posset suis expensis itinerare. Et ad ꝯriū gl. dic aliter q̄ forte iste ignorauit diem statutā a iudicib. et de modo requirēdi iudicē vide bonā glo. ī. e. cū causa. In glo. in ꝝbo ꝓstare i fi. Itē pōt ꝓbari ꝑ testes q̄ erat ꝟuus vl infamis vel excōicatus vl alia impotētia detēt. ꝛ de multiplici impotentia dixi in. c. sciscitatꝰ pal. ꝟ pōt adduci ad multas. q. cō silēs. pane q̄ tercꝰ i veritate fuit impedit̄: ꝟ non ꝓstabat duobꝫ de impedimēto tpe ꝓcessus nūq̄d valebit sententia si postea ꝓbari pōt vꝝ impedimētū: Inn. hic loq̄ alt̄natiue. Dicio dic̄ q̄ ū valebat ꝓcessꝰ exq̄ isti igrabāt se hr̄e ptāt̄ insolidū vl pōt dici cōtrariū ꝑm eū. q: exq̄ suberat impedimētū purificata fuit ipa cōditio. Et eo dē mō loq̄t̄ Inno. in sili. q. in. c. cū ex officio. de ꝓscpt. ꝟ hosti. videt̄ ꝟ simplr tenere q̄ nisi puꝰ cōstet de impedimēto nō dꝫ valere ꝓcessus. ꝛ ꝟ videt̄ inuere ista lia ꝛ hāc opi. tenēt ꝟ moderniores tꝫ etiā bar. in sil'ib' t'minis. in. l. mlt̄ū. ff. de cōdi. ꝛ demō. ꝛ in. l. q. ff. de iudi. ꝛ ī. l. si finita. §. iulianꝰ. ff. ꝺ dā. infec. ꝛ l. ꝟ aūt. ff. ꝺ ex q̄ cau. po. ca. In oīb' eī ist̄ loc̄ dat nōbilē theoricā q̄ vbi q̄s igrat fundamētū ptāt̄ siue nō tꝫ snia. ꝛ idē dic in alys actib' q̄ snia mihi placet. ꝛ facit ad ꝟ. l. q̄ in aliena. l. si is ad qꝺ. ff. de acq̄. here. ꝛ ad idez. c. ex pte asten. ꝛ qꝺ ibi dixi ꝺ ꝓce. pbē. induco casū q̄ iudicio meo ꝟ sat̄ ꝓbat in. c. cū su ꝑ abbatia. j. eo. ti. Rō huiꝰ cōclusionis ē q̄ nihil valꝫ explicari sine volūtate ꝛ ptāte. vñ ignorata potētia nō pt̄ volūtas ex toto applicari ad ptāt̄ē. vt in iuribꝫ pal. ꝛ hoc tene tꝫ aliter distinxerit. Jo. an. in regula eum qui certus de regulis iur. in mercu. ꝛ tene mēti hanc theoricaz: q̄ tm̄ aliquatenus pōt restringi per. d. l. q̄. de iudi.

Adiicim⁹ Clausula si nō oēs poteritis ſꝟ impotētia icludit volūtatē q̄ ad purificādā iurisditōez ꝓiudicū. Dicio decidit vnū casuꝫ. secūdo aliū ꝓsilez: ibi idē quoq̄. ꝛ ꝟ dic̄ vsq̄ ad §. sexta. No. q̄ ptēnēs exeq̄ delegatōez a papa sibi factā ē ḡ. tissime arguēd⁹: nūq̄d aūt possit puniri pēa exteriori dicā. ī. cū glo. Primo ꝑ declaratōe tex. opp. nam nolēs itelligere cū possit nō dꝫ ñ posse. vt ī. c. scisitatus ī fi. de rescrip. Sꝫ papa dedit iurisditōz duobꝫ ſꝟ ꝓditōe. s. data impotētia tercj. ḡ videt̄ q̄ vbi dat̄ sola volūtas nō ē adimpleta ꝓditio. ꝛ ꝑ ꝯs nō est purificata iudicū iurisditio. q: deficiēte ꝓditiōe deficit ꝓditionalis dispositio. vt. j. de ꝓdi. ap. c. ꝑ tuas. Jo. ꝟ fuit rō dubitādi. naz videbat̄ q̄ nullo mō possent duo ꝓcedere exq̄ tercꝰ nolebat itelligere cū posset. Itē faciebat q: papa solet apponere duas clausulas sepatas in q̄ꝝ vna denotat impotentiā: in alia volūtatē. vt ī. c. scisitatus pal. vbi dꝫ q̄ si papa in ꝓmissiōe dixerit si ambo nequeritis aut nolueritis interesse alius ꝓcedat. tūc cū purificat̄ ptās ꝓsocij alio nequeūte aut nolēte int'esse. Jo. possumꝰ dicē q̄ q̄ ad nolūtatē alt'o nolēte int'esse nō ē purificata ꝓditio. ꝛ iō si ñ vult cū possit ē ḡ. tissime arguēd⁹ vt ꝟ. ꝟ q̄ ad ꝓsocios sat̄ ē purificata ꝓditio. q: si t'ciꝰ ñ vult ꝑ'se int'esse ꝝꝫ ē dicē q̄ oēs sil ñ possint int'esse. nā si tu ñ vis mecū int'esse i schol' ꝝꝫ ē dicē q̄ ego ñ possū tecū int'esse. ꝛ sic q̄ ad collectōz oīm purificat̄ illa cl'a īpotētie. ꝛ ita ītelligo ista. Cl'a ꝝo dnotās nolūtatē solz appōi ñ q̄ ad purificatōez iurisditōis ꝓiudicū: ꝟ q̄ ad excusandū istū q̄ nō vult int'esse. In gl. ī ꝝbo cū possit. no. ex gl. q̄ ñ tenet̄ q̄s exeq̄ delegatōez sibi iniūctā ꝑ papā cū ḡui dāno rei suaꝫ. Et lz ꝟ gl. simplr dicat absq̄ pacto itellige ꝺ ḡui. q: raro vl nūq̄ ꝓtigit q̄ sine aliquali dāno rei suaꝫ q̄s possit distrahi a negocijs suis. ad ꝟ. l. ij. ff. quēad. test. ap. Et lz tex. loq̄t̄ ꝟ cū cā fuit ꝓmissa ſꝟ cl'a īpotētie: tū ego idē puto cū cā fuit ꝓmissa simplr. q: ñ ē verisile q̄ papa velit artare delegatū ad execut̄oz mādati cū ḡui piculo rei familiar̄. ar. ī. c. sup eo. j. e. ꝛ ī. c. aplice. ꝺ dona. ꝟ si apparēt ꝺ p̄cisa itētōe pape tūc parēdū ē sibi lz mādatū videat̄ ḡue. ar. ī. c. i mēoria. xix. di. In gl. ī ꝝbo noluerit ī fi. vult ḡ gl. q̄ ſꝟ intelligat̄ ſꝟ cl'a nolūtat̄ cl'a ipotētie. qꝺ ꝝꝫ ē. q: ista st̄ diūsa. vt ꝓbat̄ ī. d. c. scisitatꝰ. ꝟ gl. ꝟ dixit: q: ñ videbat̄ fieri posse al's saluare decisiōez huiꝰ §. forte tioze ꝯnoꝝ q̄. §. feci. sꝫ tu dic vt. §. dixi. In gl. ī ꝝbo arguēd⁹ ibi scisitatꝰ. adūte q: ille tex. nō ꝓbat q̄ iste sic ē puniēd⁹: sꝫ solū dic̄ q̄ iste ñ excusat̄ si pōt int'esse ꝛ ñ vult. Et forte ob hoc gl. ī fi. recedit ab ista opi. et tz q̄ satis ē eū arguiꝛ repbēdi cū ꝓsocꝰ possit ꝓcedē q̄si dicat q̄ vbi impediret̄ ex toto ꝓcessus cāe iste q̄ ñ vult exeq̄ ē puniēd⁹. ꝛ hoc dcm̄ sat̄ placz. nā eo casu q̄ ꝓsocius pōt ꝓcedē nō agit̄ de magno p̄iudicio. ꝟ est p̄cisa resistētia mādati aplici. ꝛ qꝺ ꝟ dꝫ ī papa idē dic̄ ī ordinario. nā ordiariꝰ pōt ꝓpellē ſꝺitū suū ad acceptandū delegatōem suā ī. c. pastoralis. j. de off. ord. j. rñso. ꝛ ī. l. vnica. C. q̄. pſua iurisdi. Ultimo nota ꝛ tene mēti gōnē q̄ sequit̄ in glo. nūq̄d nolēs exequi mādatuz aplicū possit puniri vel redargui ꝑ iudicē ordinariū vel ꝓiudicē. Et ꝓcludit gl. q̄ a ꝓiudice nō est dubiū. q: par in parez ꝛc. Et no. q̄ nō pōt q̄s etiā repbēdere ꝓiudicē nec eū punire. sꝫ in ordinario loci est magis dubiū. Jo. an. in. c. fi. de rescp. tenuit q̄ glo. ꝟ sꝫ Host. ī sūma. e. ti. §. qꝺ sit eiꝰ officiū. ꝝ. ꝑ quē. dic̄ q̄ rōne peccati poterit puniri ꝑ ordinariū: loquit̄ tm̄ alternatiue. dicerē sic q̄ aut q̄rit̄ nūq̄d ordinariꝰ possit ꝓpellere delegatū ad exequendū: et dicendū q̄ nō. q: nō spectat ad eius officium: sed pape. Aut q̄rit̄ nūq̄d possit eū punire rōne peccati. q: ꝓtempsit exeq̄ mādatū supious. ꝛ pōt dici q̄ sic. q: ꝟ casu nō

punit eū vt delegatū: ꝫ vt pseuerantē in crimīe et cessat maioritas. de q̄ i glo. exquo noluit acceptare delegationem. ⁊ vide ad māz qđ dixi in. c. fi. de rescrip.

Sexta. Supra visuz est de his q̄ opponunt i p-sonā indicis nūc sbijcit de his q̄ opponūtur in psonā actoris. ⁊ hoc dicit vsq; ad. §. si ꝟo. Si reꝰ coram delegato obiecit excōicatōz actori quā nō pbat infra tps debitū audit actor. Si ꝟo pbat delegatꝰ absoluet actorē. si excōicatꝰ est ppt cām sibi ꝓmissaz. si ppter aliā nec est de casibz reseruatis pape ad excōicatorē suū illū remittet. q̄ si nō vult eū absoluē delegatꝰ pape eū absoluet. h. d. Primo ponit pncipalē q̄stionez quā soluit ibi dubitatōem. Secūdo pōit qōnē incidentē ibi si ꝟo.

¶ No. p̄ modū ⁊ practicā obijciēdi excōicatōez p̄ actorem vt repellat a iudicio ¶ No. secūdo q̄ actor excōicatus pōt repelli a iudicio nō solū cū agit coram ordinario: ꝫ etiā coram delegato ¶ No. tercio q̄ infra terminū ꝓpetentē vel statiz dz pbari excōicatio opposita actori ⁊ hodie est tps statutū ⁊ determinatū in. c. pia. d̄ excep. li. vj. nā dz pbari infra. viij. dies. de q̄ hic in gl. ¶ Itē nota practicam ꝓcedēdi p delegatū cū agēs coram eo pbat excōicatꝰ Et dic latiꝰ q̄ꝫ colligat ex lra q̄ aut pbat excōicatꝰ ante impetratōez rescripti. ⁊ dz delegatꝰ pnūciare se nō iudicem. q̄ nō valet rescriptū impetratū ab excōicato nisi i causa appellatōis vl̄ absolutiōis. de q̄ dic vt habet i. c. j. de rescp. li. vj. ⁊ hoc casu nō ꝓcedit iste tex. Aut pbatur excōicatꝰ post impetratiōez rescripti ⁊ hz locū iste tex. q̄ casu dz delegatꝰ hꝫ ordine ꝓcedē. nā si fuit excōicatꝰ ꝓpter cām sibi ꝓmissaz tūc ipe absoluet: ꝟuato tñ iurꝫ ordine. ⁊ ita itelligo ꝟ. cetex. i ꝟ. a iudicibz delegatꝫ. Aut fuit excōicatꝰ ppt aliā cām: ⁊ aut est talis excōicatio cuius absolutio reꝟuat pape. ⁊ nō pōt delegatꝰ absoluere ꝫ dz eū remittere ad papā. vt in ꝟ. dūmō. Aut nō ē reseruata absolutio pape ⁊ dz eū remittere ad suū excōicatorē siue sit ordinariꝰ vel delegatus. ⁊ si ille absoluere vult bñ quidē. Si ꝟo nō vult absoluere eū aut allegat istā cām. puta q̄ ille fuit excōicatꝰ ꝓ manifesta offensa seu ꝓtumacia ⁊ hoc pbat. ⁊ nō tenet eū absoluere nisi ille p̄ satisfaciat. vt i. c. ex pte. el. j. d̄ ꝟ. sig. ⁊ i. c. venerabilibus. §. sec⁹. de sen. ex. li. vj. Si ꝟo allegat aliā cāz pbabilem nō notoriā non dz eū absoluē nisi p̄stita cautōe. vt d. c. ex pte. Si ꝟo maliciose nō vult eū absoluē pōt ipe delegatꝰ euz absoluē ⁊ ꝓstabit de malicia excōicatoris si infra tps sibi statutū a delegato ñ absoluit nec allegauit cām in ꝯriū. Ex p̄dictis ⁊ ex tex. no. q̄ delegatꝰ pape etiam rōne accessorij ad cām sibi cōmissaz nō pōt absoluē ab excōicatōe cuiꝰ absolutio reseruat pape. Et pōt esse rō. q̄ i certꝫ casibꝰ absolutio reseruat pape in signū speialis p̄uilegij. ista ꝟo q̄ reseruant hoc mō nō trāseūt in aliū nisi ex spāli p̄uilegio. vt in. c. qđ trāslatōem. d̄ of. leg. ⁊ sic nota casuz in q̄ vno ꝓmisso non trāseūt oia sine q̄bz pncipalr ꝓmissuz expediri nō pōt ⁊ hoc est rōne p̄dicta. Et ex his ⁊ ex tex. p locū a spāli argue q̄ a quocūq; citra papā sit lata excōicatio pōt delegatꝰ pape incidēter absoluere. Itē nota q̄ rōne accessorij delegatus impedit se de cā sibi non ꝓmissa. vltimo no. ibi nō velit de significato huiꝰ ꝟbi. nā ꝑm Inno. ⁊ Ain. dūia est inter nolle non velle. nā ꝟbū nolo denotat p̄cisaz resistētiam ⁊ ꝓtēptū. ꝟbū aūt ñ volo denotat simplicē resistētiam q̄si velit facere: ꝫ nō mō ille q̄ nō vult. q̄ꝫ tñ ista sumunt ꝓmiscue. d̄ q̄ etiā p glo. i. l. j. ff. de tributo. ⁊ l. q̄ se p̄is. C. vñ liberi ¶ In glo. i ꝟbo donec i fi. dic melius q̄ rō dubitādi potuit esse. q̄ iste nolebat aut non poterat pbare excōicationē incōtinēti: sed forte petebat dilationē longiorē. vñ erat p̄sumptio q̄ opponebat maliciose causa differēdi ꝓcessuz sup pncipali. ⁊ iō dubitat vtz ad p̄cludendū viaz malicię potuisset ꝓcedi sup puncipali ⁊ sup exceptōe excōicatōis. ꝫ in decisiōe puidetur p̄ istā fraudē vt non differat ꝓcessus sup pncipali. sed exceptio excōicatōis debet pbari incōtinēti infra terminū ꝓpetentē. ⁊ hodie puisum vt infra. viij. dies ꝓbetur: vt. s. dixi. ⁊ sbijcit in glo. se ¶ In gl. in ꝟbo ex cōfessione in fi. no. singulariē istā glo. ad quā quotidie recurriē ⁊ remittit. Et i effectu glo tāgit tria. ⁊ ꝓcludit q̄ in exceptōibz dilatoriis dz lis ꝓtestari ⁊ iurari de calumnia atq; libellus offerri. dic tñ q̄ si ista obmittunt nō ꝓpter hoc corruit ꝓcessus. q̄ iura ānullātia ꝓcessuz in defectū illaꝝ solēnitatū non loquūtur in ꝓcessu sup exceptōibz dilatoriis. Post. añt distinguit. dicit em q̄ sup exceptōibz q̄ ꝓponunt añ lit. ꝓte. dz fieri cōtestatio lit. ꝫ sup exceptōibz q̄ ꝓponunt post lit. ꝓtestatā non ē necesse lite ꝓtestari. q̄ sufficit p̄ma ꝓtestatio. fatetur tñ q̄ non seruabit ita stricte ordo iuris sup exceptōibz dilatoriis sicut sup ꝓcessu p̄ncipali. Dicit etiā nullibi cauere q̄ sup exceptione dilatoria debeat iurari de calūnia. Communis opi. videtur indistincte vt super exceptionibz nō sit necesse lite ꝓtestari. nec libellū offerre: nec de calūnia iurare. Hāc opi. tenuerūt Jo. de lig. Bal. ⁊ cōmuniter moderniores seqntes. idē spe. i ti. de lit. ꝓte. in §. pe. in p̀n. ⁊ in §. sed nūqd. ⁊ hꝫ opi. mihi placz. ⁊ pbatur rōne lit. ꝓte. fit p petiōez i iure ꝓpositā ⁊ rñsionē ad eā secutā. vt i. c. vnico. de lit. ꝓte. ꝫ ille q̄ excipit nihil petit vt i. c. q̄. de or. cog. nec valet ar. glo. q̄ ꝓfitēdo vl̄ negādo se excōicatū fit ꝓte. lit. q̄ hꝫ non est ꝟus q̄m p ꝓfessionez factā añ libelli oblationē ñ iducit lit. ꝓte. vt no. gl. in. c. dudū. el. q̄. ꝫ. de elec. ⁊ i. l. j. C. de ꝓfe ¶ Itē iuramentū calūnie dz p̄stari i exordio lit. i. i ipsa lit. ꝓte. ⁊ postꝫ p̄stat post lit. ꝓte. q̄ꝫ añ. vt pz. j. ex ordine titulorꝫ. naz p tractat de lit. ꝓte. ⁊ postea de iuramēto calūnie. Itē iuramētū semel tñ p̄stat in cā vt no. j. de iura. calū. c. j. ergo sup exceptōibz dilatoriis nō est p̄stādū iuramētū calūnie. fateor tñ q̄ pōt exigi iuramētū malicie p. c. q. d̄ iura. calū. li. vj. Idē dico de libello. nā libellꝰ non p̄stat nisi sup cā principali: q̄nimo dico q̄ exceptiōes non tenet q̄s dare i scriptis: ꝫ satis est q̄ scribāt i actis. vt no. Hoc sti. in. c. q̄m. de. pba. lz glo. alit ibi ⁊ ꝫ dixerit. Fallit tñ in exceptōe recusatōis ꝓpositā ꝯ iudicē. q̄ illa dz dari i scriptis: nō tñ p modū libelli.: vt. l. aptissimi. ⁊. l. cū speciali. C. de iudi. ⁊ vide qđ no. spe. i ti. de excep. §. viso. i ꝟ. sed nūqd ¶ In glo. i ꝟ. alia iustā cām: ubi vel de ꝓcessu ordinarij. no. gl. ⁊ tene eā mēti q̄ impetrās rescriptū sup cā iā ichoata coram ordinario dz facē mētionē de ꝓcessu ordinarij alꝫ rescriptū ē surreptitiū. Silez gl. habes in. c. vt debit⁹. j. de ap. ⁊ pbat ꝫ dictū a sili. nā sicut nō valet rescptū sup cā iā ichoata coram alio delegato nisi d̄ ꝓcessu coram illo hito fiat mētio. vt i. c. int mōasteriū de re iudi. ita pari rōne ānullat rescriptū si non facit mētionē d̄ ꝓcessu inchoato coram ordinario. nā si papa sciuisset nō ita defacili dedisset rescriptū. ar. i. l vbi ceptū. ff. d̄ iudi. ⁊ in c. ex tenore. de rescp. Et i fi. glo. gl. ñ bñ dic. q̄ rescptuz impetratū ab excōicato regulariē est ipo iure nullū. nec ꝓualescit secuta absolutōe. de q̄ dic vt habes in. c. j. d̄ rescrip. li. vj. Et ad. c. pia alit. in glo. rñde q̄ loquit d̄ ꝓcessu habito coram ordinario. ⁊ ꝓ rōe diuersitatis vide gl. in d. c. j. Et istū tex. intellige q̄n rescriptū fuit impetratuz añ excōicatōez. vel si vis itelligē q̄ postea dic q̄ fuit impetratū i casu ꝓcesso vel ꝟuatis ꝟuādis. de q̄ i. d. c. j ¶ In glo. in ꝟ. ad excōmunicationem in fi. glo. cōmuniter sequūtur doct. hic. quidam tamē tenuerūt contrarū per c. venerabilibus. in §. vbi autez. de sen. excō. li. vj. vbi dicitur q̄ absolutio tenet licz iniuste sit facta. Itez mouētur quia iste remissiones fiūt de vrbanitate. vnde tenet absolutio eis non factis. vt in. c. cum ab ecclesiarū. et. c. ad reprimendam. de offi. ordina. sed prima opinio plus mihi placet. nam iura allegata pro cōtraria opi. loquūtur in eo qui habet iurisditōnem super absolutione. sed delegatus iste non habet aliquā potestatē super causa sibi non cōmissa: nisi q̄n alit cā sibi ꝓmissa expediri non potest. vt hic. ⁊. §. e. c. j. Dz exquo excōicatus erat paratus absoluere istū actorē. ergo nō poterat iste delegatꝰ

absoluere ex defectu ptātis. ¶ In glo.in ℵ.exequant' in fi.dic meli⁹ vt dixi.§.Extra glo.qro nūquid p denūcia tōez publice factā ds ꝓbet excōicat⁹:7 videt' ꝑ q non. q: ille q denūciat nihil de nouo agit.l.heredes palā.ff.d testa.7 possibile est q nulla excōicatio ꝑcessit saltē q tenuerit.g denūciatio necessario nō ꝓbat excōicatiōez.nā 7 qnqz nūciat ille excōicat⁹ q in veritate excōicat⁹ nō ē. exēplū in.c licz.de sen.ex.li.vj.pbatio aūt dz cōcludere necessario.vt i.c.in pūtia.de pba.7 nō ꝓbat ℔ eē qd ab ℔ ꝓtingit abesse.vt i.c.ij.d trāsla.pla.7 i.l.neqz natales. C.de pba. Ad idē optime facit.c.pia d excep.li.vj.vbi dī q excōicatio dz pbari aptissimis documētis seu lucidis pbatōib⁹. ob ista forte ꝓria glo.dubitauerūt de ista q.in.c.lz.pal.7 in.d.c.pia. ¶ Host.tenet ℔ q pbatio denū ciatōis sufficit exq publice fuit facta.ar.c.j.de postu.pla. Credo q vbi agit' de modico pīudicio vt i casu nostro sufficiat ℔ pbatio. q: pīsumit' p bis q notorie acta sunt 7 p iudice exercēte officiū suū.vt i.c.in pūtia.de renūci.7 i.c.ad audiētiā.de pscrip.7 optime facit.d.c.licz. ℔ vbi ageret de gui pīudicio.forte ℔ denūciatio nō sufficeret q: nccio n ꝓcludit excōicatōz vt pdixi.7 regulariter ℵba enūciatiua nō pbāt maxime plata i absentia ptis. facit qd no.glo.i.l.optimam. C.de ꝓbē.7 ꝓmit.stip.7 in c.si papa.de pnit.li.vj.7 i.c.illud.de pīsump. ¶ Nūqd aūt sufficiat pbare p famā:vīq sic.p. c.cū desideres.i.§.q. d sen.ex.vbi tex.no.dicit q si p famā ꝓstat aliquē eē excōicatuz cogit' ille aut se purgare:aut petē absolutōem saltē ad cautelā.ita infamat⁹ de crimie pōt p suspēsionē ꝓpelli ad se purgādū.vt.j.q.v.sicḍ pbz.7.c.int'.d purga.ca. Vol'. Egi.mouet ℔ istā.q.7 finaliter ꝓcludit q ista pbatio fame nō sufficit.nā cū nō bēat vim nisi vni⁹ testis:vt no.iij.q.ij.§.itē sepe.seqret q vn⁹ testis sufficeret ad pbandū excōicatōez:qd nō est vez.vt no.i.d.c. pia.7 i.d.c.ij. Ab.℔ dixit pōderandū modū opponēdi. nā si dixit dico istū nō audiendū nisi pri⁹ se purget cum sit infamat⁹ de excōicatōe:7 tūc nō dz audiri p.d.c.cum desideres.qsi iuuat sec⁹ essz si simpliciter opponeret de excōicatōe 7 postea pbat solā famā. Ego puto q p̄mō dictū Abb.nō sufficiat q ad ℔ vt iudex neccio teneat' actorem repellere. Rō q: idictio purgatōis pēdet a ptāte 7 officio iudicis:7 nō ꝓpetit sup ℔ actio ipsi pti.vt.j. de purga.ca.qsi ptotū.ps aūt nō pōt ꝓqri vl appellare si iudex ex officio suo nō vult ducē purgatōez. vt no.spe.in ti. de of.iudi.§.impedit.i pn.7 cōit' doc.i.c.pastoral'.d excep. Fateor tn q iudex ex officio suo poterit illū repellē ℔ nō ad petitōez ptis excipiētis. q: ps tenet' pbare excōmunicatōem modo legitimo 7 aptis documētis:vt hic. 7 in.d.c.pia.

Si vero. Absolut⁹ a delegato super causa p q fuerat excōicat⁹ coraz excōicatore parebit seu rndebit sup illa causa nisi sit alteri delegata et si excōicator maliciose distulerit delegat⁹ q absoluit cogscit. Porio pōit qō.secūdo solutio ibi i q. Et ꝓtinuatur iste.§.ad pcedentē ℔ ordine.nā sup fuit dictuz q si excōicator nō vult absoluere actorē ad requisitōez delegati q ipse delegat⁹ poterit absoluere ne impediat' cognitio cause sibi cōmisse. Dz q: excōicatus absoluit' p sūta cautōe de parēdo iuri in illa cā.p q fuit excōicat⁹ dubitabat' coraz quo iudice iste deberet parere iuri 7 rndere in illa causa exq iste delegat⁹ istū excōicatuz absoluit:et rndet' vt i lra patz. ¶ No.ibi mādato ecclie.q absoluit' excōicatus pstito iuramēto de stādo mādato ecclie sup eo.p q fuit excōicat⁹:7 pstat' hoc iuramētū qn fuit excōmunicat⁹.p dubia offensa vel ꝓtumacia. Si aūt p notoria nō absoluit' cū iuramēto:℔ debz pri⁹ integre satisfacere.vt i.c.ex pte.de ℵ.sig.7 i.c.venerabilibꝫ.in.§.sec⁹. de sen.ex.li.vj.vn̄ in priori casu itelligas istuz tex.qnqz tn excōicat⁹ iurat q parebit mādatis iudicis.vt i.c.j.qō me.cau.qnqz q parebit iuri.vt i.c.ex pte.pall'. Idez tn est effect⁹ boz iuramētoz.nō solū obligat' ad parēdum mādatis licitis 7 honestis sibi fiendis a iudice ꝓpetenti. vt sentit Host.hic.7 gl.in.c.ex tenore.de sen.ex. ¶ Itē nota quē posse cognoscere nō solū de eo qd venit accessorie ad cāz ꝓncipalē sibi ꝓmissaz:℔ etiā d eo qd venit accessorie ad accessorū cāe sibi ꝓmisse.nā hic delegat⁹ pōt absolutōem impēdere.q: venit accessorie ad causaz sibi cōmissaz. Itē pōt postea cognoscere de causa p q fuit excōicatus.q: venit accessorie ad absolutōem quā incidēter fecit:7 tene ℔ mēti. ¶ Et ex hoc 7 ex tex.no.casuz in q delegat⁹ cognoscit de causa prius separata a causa sibi ꝓmissa qn.s.venit accessorie saltē ad accessorū cāe sue. ¶ In glo.in ℵ.distulerūt.videt' velle glo.q hodie nō p cedat qd hic dī p.c.dispēdia.§.reus quoqz.de rescrip. li.vj.vbi dī q reus in vna causa nō pōt pendēte illo iudicio trahere actorē coraz alio iudice etiā sup alia causa cui⁹ ꝓrū hic inuit'.nā iste actor fuerat excōicat⁹ i alia cā in q erat reus.7 videt' hic tex.velle q pōt ꝓsequi causam coraz iudice p eū impetrato.7 in alia causa p q fuit excōmunicat⁹ tenet' rndere vt reus.7 sic actor 7 reus litigabāt eodē tpe coraz diuersis iudicib⁹. qd est ꝑ illū.§.reus quoqz. Jo.multa hic inuoluūtur.℔ dic clare q in multis casib⁹ pōt saluari etiā hodie iste tex. Nam ꝑ pōt intelligi q iste fuit excōicat⁹ in causa quā habebat nō cū isto q est nūc reus:℔ cū tercio.7 sic cessat prius ꝓrū.nā pendente causa int' me 7 titiū nihil repugnat q̄min⁹ possim trahere sempr onū coraz alio iudice. Secūdo pōt intelligi q iste fuit excōicat⁹ ad instātiā isti⁹ q nūc est reus:7 in alia cā erat actor 7 tūc militat ꝓrūz. ℔ rnde q forte fm Host.prima cā erat finita.℔ q:n parebat executōi fuit excōicatus.vn̄ rescriptū fuit impetratū finito p iudicio lz nondū executōi mādato. Et nota ex hoc itellectu bonam limitatōez ad illū.§.reus quoqz. Tercio pōt intelligi q iste.§.loqt' qn̄ cā pēdebat coraz delegato.sec⁹ si coram ordinario. Hec tn̄ sol'.ex toto nō satisfacit p aut'.7 ꝓseqnter alle.in glo.ideo tene pcedētes solutiōes. ¶ In glo.fi.ibi,progari ad illū terciū nō posset. Aduerte quia glo.multū restrigit tex.vult em̄ q iste delegat⁹ possit cognoscere de cā.p q actor als fuit excōicat⁹ si excōicator est negligēs in pcedēdo dūmō illa cā tāgat istū reū qui nūc vocat' coraz delegato.secus aūt si tangit terciū.q: in terciū nullā hz delegatus iurisditōem.7 hāc opi.tenuerunt Alin. Phil'.7 Inno.℔ Host. Pe.7 Ab.tenuerūt ꝓrū. Quid em̄ fm hos si excōicator indignat⁹ q: delegatus absoluit nō vult se intromittere ampli⁹ in causa illa:durū est dicere q delegatus q absoluit nō possit cognoscere. Jo.an.cōcordat 7 satis bn̄ iudicio meo q q̄tenus causa tangit articulū satisfactōis pōt delegatus cognoscere 7 nō ampli⁹.pone sic exemplū in alia causa fuit actor excōicatus,ppter cōtumaciā poterit nūc iste delegatus cognoscere de illa ꝓtumacia.q: ppie venit accessorie ad absolutōem factā p delegatum:℔ de residuo cause cognoscere nō pōt.q: est prius separata ab articulo excōicatōis. Si aūt tota causa ꝓtingeret ipm articulum satisfactōis:vt puta fuit excōicatus q: noluit solue re iuxta ꝑceptū seu snīam nullā. tūc em̄ poterit delegatus cognoscere de tota causa.s.an snīa seu preceptū fuerit nullū. ¶ Ultra glo.qro.pone q coraz ep̄o actor pbatur excōmunicatus ab alio ep̄o:nūquid iste episcopus cause poterit absoluere eum ab illa excōmunicatōne si excōmunicator requisit⁹ non vult istum absoluere:videtur q sic.sicut delegatus absoluit vt hic.contrarium ꝓmuniter tenēt doc.7 bene. q: delegatus hic facit tanqz gerens vices pape. sed episcopus fungit' potestate sua dūtaxat:7 ex propria potestate nō potest absoluere ab excōmunicatōe lata ab alio iudice. quia nō est sibi subditus.nam regula est q excōicatōem latā ab homīe nemo pōt remittere nisi ille q excōicauit vel superior.vt i.c. pastoralis.§.pterea.de offi.or. Habeat ergo recursum iste actor ad superiorē sui excōicatoris.ar.in.c.null⁹.de in ꝑpat'.7 idē dic in cōsiliibus terminis:qd nō. ¶ Abbas,

C Um causa. Si causa simplicit̃ dele-
gat̃ trib⁹ duo sine sub-
delegatiõe tercij ꝓcedẽ nõ pũt. qõ si fecerit ab
eis poterit appellari. Idẽ si sunt dati cũ cl̃a q̃ si nõ oẽs.
nõ eñ valet ꝓcessus duoꝝ tercio incõsulto h. d. Com-
phendẽdo vtrũqꝫ itellectũ. Nã aliq̃ intelligũt q̃ h̃ fu-
it ꝓmissa causa trib⁹ simpl̃r. aliꝫ ẋo dicunt q̃ fuit ꝓmissa
cũ illa cl̃a q̃ si nõ oẽs. ꝫ idẽ ī casu hui⁹. c. resultat effect⁹
qz exq̃ terci⁹ se nõ excusauerat: nec ꝓstiterat de impedi-
mẽto illi⁹ nõ poterãt duo ꝓcedere lꝫ causa fuisꝫ cõmis-
sa cũ illa cl̃a. vt. s. c. ꝓri. in ꝑn. Diuidit̃ h̃ decre. ī duas
ꝑtes. Nã ꝑ recitat factũ sup q̃ 7 ꝑ q̃ fuerat appellatum.
Secũdo ꝓmittit appellatõis cãm: ibi frat̃nitatẽ. No.
ꝑ q̃ ī ista cã ꝓcurrebãt. v. archiepi: qꝫ duo erãt litigan
tes. tres ẋo erãt iudices delegati. 7 facit iste tex. q̃ nõ sit
de suba vt q̃libet ꝓuicia habeat solũ vnũ archiepm. nã
isti archiepi erãt vicini: nec multũ distabãt int̃ se. 7 idꝺo
lꝫ de iure ordinario in q̃libet ꝓuicia vn⁹ dũtraxat archi
epus debeat ꝑesse. vt ī. c. scitote. vj. q. iij. h̃ tñ nõ sꝑ obꝫ
nat̃. qz papa ad petitõez ꝓncipũ hũc iuris ordinez sepe
trãsgredit̃. vñ ī sicilia sunt tres archiepi: qꝫ h̃ duo enu
merant̃ panormitan⁹ 7 mõtis regal̃. No. secũdo ex h̃
7 ex tex. honestũ fore q̃ delegatio cause nõ fiat iudicib⁹
hñtib⁹ dignitatẽ inferiorẽ ipsis ptib⁹. naꝫ hic qz cã ẋte-
bat̃ int̃ archiepos fuit ꝓmissa archiepis dũtarat: nõ tñ
hoc est necessariũ. vt ꝓꝫ h̃ ī supscriptõe. vbi cã fuit post
modũ cõmissa epo regineñ. 7 cuidã alteri epo. vñ sat̃ ẽ
q̃ delegat⁹ hẽat dignitatẽ vel ꝓsonatũ vel canõicatũ ec
clesie cathedral̃. vt ī. c. statutũ. de resc̃p. li. vj. nec debent
ꝑtes dedignari lꝫ sint superiores ī dignitate. qa delegat⁹
repñtat ꝓsonã delegãtis q̃ ad cãꝫ sibi ꝓmissaꝫ. s. e. sane
el. ij. vbi ꝑbat̃ q̃ etiã sbdito põt ꝓmitti cã alicui⁹ prelati
vt ibi iã dixi. No. iij. q̃ citat⁹ ꝑ duos ex trib⁹ delegat̃ ñ
artat̃ ad rñdendũ. dixit tñ Inn. q̃ si in ꝓpitiõe sunt cõ
gregati oẽs tres tenent̃ rñdẽ lꝫ duo citauerint. et no. h̃
dictũ. Hꝫ Host. tenet ꝓrium. qz citatio fuit temeraria.
vt. s. c. ꝓri. ī ꝑn. Põt dici ꝓcordãdo q̃ aut q̃rit̃ nũq̃d
vigore ꝑme citatõis teneat̃ rñdere: 7 dicendũ q̃ nõ. qa
fuit nulla. 7 sic ꝓcedat dictũ Host. aut q̃rit̃ nũq̃d pos-
sit ꝓpelli ad rñdendũ ex nona req̃sitõe 7 admonitõe oĩ-
um iudicũ: 7 dicendũ est q̃ sic si aliud nõ obstat. nã req̃-
sitio iudicũ hꝫ vim citatõis. vt. l. ij. C. quõ 7 q̃n iudex. 7
no. glo. j. e. c. ꝓsuluit. Item citatio fit vt ꝑsit ꝑñs: ꝫ exq̃
dat̃ ꝑntia nõ req̃rit̃ necessario citatio. vt no. dicit Jo.
an. in. c. fi. d̃ elec. li. vj. 7 vide qõ dico ī. c. j. d̃ iudi. Item
nota ibi siue ꝑ laicalẽ potentiã siue ꝑ eosdẽ iudices ꝛc. 7
tene mẽti q̃ factũ iudicis nõ rite ꝓcedentis eq̃parat̃ fa-
cto ꝓuati. vñ sicut põt peti restitutio 7 agi possessorio ꝓ
spoliationem factam per ꝓuatũ: ita etiam contra spo-
liatõem factam aũcte iudicũ rite non ꝓcedẽtiũ. vñ pos-
set iudici hoc casu de facto resisti sicut 7 ꝓuato. de q̃ vi
de qõ dixi. s. e. c. si q̃n. 7 facit qõ legit̃ 7 notat̃. in. c. con-
q̃rẽte. de resti. spo. sec⁹ si ī iudice nõ deficiebat ptãs 7 ꝓ-
cessit iudicial̃r. nã tũc lꝫ iniuste aliquẽ deiecerit a posses-
siõe sua: nõ tñ põt ꝓ eũ agi possessorio. sic itelligo gl. no.
ī. c. pñtiũ. vij. q. j. 7 tenebis mẽti illã glo. Ultimo h̃ no-
tabis q̃ aũctas iudicis iniuste ꝓcedẽtis nõ excusat a re-
stitutõe fructuũ ꝓceptoꝝ. vnde si iudex iniuste tradidit
meã possessionẽ alteri possuꝫ illã recuꝑare tũ fructibus
ꝓceptis. nec excusat aũctas iudicis vt ille faciat fructus
suos vt hic. 7 adde qõ no. bar. in. l. qõ inssit. ff. de re iudi.
7 meli⁹ in. l. iuste possidet. ff. de acq̃. pos. Hꝫ dubiũ ẽ q̃d
ī fructib⁹ ꝓcipiẽdis. i. q̃ potuissent ꝓcipi vl̃ ab isto nouo
possessore vel ab antiq̃ si stetisset ī possessiõe. Glo. fi. hic
no. dicit q̃ etiaꝫ de illis est hñda ratio exq̃ iudex iniuste
ꝓcessit. In ꝑnũ tñ facit: qz titul⁹ excusat etiã male fidei
possessorẽ a fructib⁹ ꝓcipiẽdis. vt in. l. si fundũ. C. de rei
ven. Sol̃. sustinẽdo glo. dic vt sentiũt hic Host. 7 Jo.
an. q̃ iste titulus habebat̃ ꝑ nõ titulo. qz deficiebat hic
aũctas iudicialis. q̃a duo ex trib⁹ non habebãt insolidũ
iurisditõem. vnde vbicũqꝫ titulus est ꝓtra iuris dispo-
sitõem ille habet̃ ꝓ non titulo. et nõ excusat a fructibus
ꝓcipiendis. ad hoc vide bonã glo. xij. q. ij. nõ liceat pa-
pe. 7 l. quẽadmodũ. C. de agri. 7 censi. li. xj. 7 facit regu-
la q̃ ꝓtra ius. de reg. iu. li. vj. In glo. j. ibi sed ponamus
q̃ tres sunt iudices. nota istã particulaꝫ glo. vsqꝫ ad fi.
ex qua habes bonã limitatõem ad theoricã quaꝫ obser
vare debent plures officiales cũ habẽt potestatẽ ꝓcedẽ-
di dato impedimẽto vel volũtate alicui⁹ eoꝝ. nam non
possunt citare. qz citatio ꝑsupponit iurisditõem 7 supe-
oritatẽ in citantẽ: sed debent euꝫ requirere 7 rogare vt
certo termio interfit ad ꝓcedendũ cum eis. 7 si in termi-
no nõ venit ꝑsumit̃ q̃ aut nolit: aut nõ possit interesse.
ita q̃ hec ꝑsumptio est sufficiens ad cõsolidandũ pote-
statẽꝫ. simile no. Inno. in. c. cũ nobis. de elec. vbi no. dic̃
q̃ canõici non possunt citare cõcanonicũ: sed solũ pos-
sunt eũ monere requirere 7 rogare vt certa hora iterfit
capitulo. 7 si non cõpareat non põt a cõcanonicis puni
ri. qz canonici non habẽt iurisditõez supra cõcanonicũ
etiam collegialit̃ nisi aliud habeat cõsuetudo. 7 sic itel-
lige qõ le. 7 no. in. c. irrefragabili. §. excessus. de offi. ord.
7 vide ad idez qõ no. Inno. in. c. ij. de no. ope. nũci. 7 in
c. j. de ma. 7 obe. vbi Inno. idem tenet in antiquiori ca-
nonico. qz lꝫ ille de iure habeat ꝓuocare capl̃m: non ta-
men põt punire canõicos non venientes. No. secundo
ex hac glo. q̃ iste requisitões q̃ fiũt de pari in parez de-
bẽt esse trine sicut citatões iudiciales. xxiij. q. iij. de illici
ta. In ꝑnũ tñ facit glo. no. si eps. xviij. di. q̃ glo. no. di-
cit q̃ ad actũ extraiudicialez sufficit vnica requisitio. et
ad hoc quotidie allegat̃ illa glo. do. An. in. c. eccl̃ia. d̃ cõ
sti. volens saluare istã glo. dicit q̃ ꝓcedit in actu q̃si iu-
diciali. nam ista requisitio fit vt postmodũ iudicial̃r ꝓ-
cedat̃. Sꝫ certe h̃ dcm̃ mihi nõ satisfacit. 7 vide in ꝑnũ
ꝓprie in terminis nostris tex. in cle. j. de here. iũcta glo.
in ẋbo requirat. nam ibi par requirit parẽ vt ꝓcedant
iudicial̃r: 7 tñ sufficit vnica requisitio. qz nõ potest di-
ci actus iudicialis. Itẽ etiã in iudicio qõ plus est vbi ci-
tatur quis vt cõpareat si velit: ita q̃ nõ necessitatur ad
cõparendũ sufficit vnica requisitio. ad hoc tex. cuꝫ glo.
fi. in. l. ea. C. si mãcipiũ ita alie. fuerit. 7 in aut̃ si oẽs. C. si
vt se ab hẽ. absti. facit. c. fi. j. d̃ clã. despõ. 7 in. c. fi. q. ma.
accu. pos. Cõclude ergo q̃ aut requisitio fit ad ꝓuin-
cendũ negligentiã paris vel inferioris extra iudicium: 7
tũc sufficit vnica req̃sitio. vt. d. c. si epus. 7 cle. j. ꝓalleg.
Idẽ in iudicio q̃n q̃s citat̃ vt ꝓpareat si sua putauerit
interesse. qz tũc cũ nõ necessitet̃ ad comparendũ sufficit
vnica citatio. qõ etiã sentit bal. ī. l. fi. C. d̃ iu. deli. qõ no.
Aut req̃sitio fit ad ꝓuincẽdã negligẽtiã supioris ī aliq̃
actu: 7 tũc req̃rit̃ trina citatio. sic põt itelligi tex. ī. c. j. de
sup. negli. ꝓla. In glo. iij. ibi ex certa sciã. glo. h̃ habuit
respectũ ad id qõ dixi. s. in ꝑma glo. s. q̃ ꝓcessus istoꝝ
iudicũ nõ dꝫ tolerari ex iniq̃tate eoꝝ. qz ipi bũ sciebãt q̃
tres fuerũt deputati ī causa. 7 sic q̃ duo ꝓcedere nõ po
terãt. In glo. ī ẋbo admisisse in fi. Ad istud. c. dicunt
doc. q̃ ꝓcedit q̃n causa appellatõis est notorie vera. naꝫ
notorie h̃ ꝓstabat q̃ tres fuerũt deputati iudices. vñ re
gulariter dī q̃ excipiẽs 7 appellans dꝫ ꝓbare exceptio-
nez eẽ veram nisi obtulerit se incõtinẽti ꝓbaturꝫ. 7 nõ fue
rat admissus vt ī. c. int̃posita. d̃ ap. 7 dic vt ibi plene no.

C Um super. Si duo sẽ delegati cuꝫ
cl̃a q̃ si ãbo ꝛc. vno rcu
sato alt̃ sol⁹ ꝓcedẽ põt. nec tꝫ ꝓcessus si cũ recu
sato ꝓcedat. Pria ꝑs decise narrat factũ. sc̃da diffinit:
ibi q̃ruis. In gl. j. ibi ꝑs. R. q̃ ꝑ capl̃m dicebat̃ itrusus
Aduãte qz d̃ isto. R. no fit aliq̃ mẽtio ī tex. 7 h̃ qz cã fuit
ꝓncipal̃r mota ꝓ ꝓquentũ ꝑ abbatẽ q̃ fuerat expulsus. ꝓꝫ
iste fuit substitut⁹ ꝑ monachos loco expulsi. vnde gere
bat se ꝓ abbate illius monasterij. et dũ causa tractaret̃
ꝓ ꝓquentũ iste. R. ꝓparuit ꝓ int̃esse suo 7 recusauit epm
alterũ ex ꝓiudicib⁹ delegatis ex tribus causis de quibus

in gl. Et ex hoc 7 ex gl. no. ß 7 tene mẽti q; nescio alibi q; tercꝰ cõparẽs p suo int'esse pt recusare iudicẽ si hz cãm legitimã eũ recusandi. naz exq̃ admittit' p int'esse suo. vt in. c. vniẽs. ij. de testi. 7. c. cũ sup de re iudi. g debẽt audiri oẽs defẽsiones sue. ar. in. c. cũ int' de except. 7 nõ tradas ß oblioni. 7 ß etiã seq̃tur ß do. an. 7 do. car. ¶ Tercio no. tres causas legitias recusãdi iudicẽ. ¶ Pria si ps recusãs hz cãm cũ iudice tãq̃ cũ p̃nato. 7 no. bñ ß dictũ. nã ex mã litigq̃ solent causari inimicicie. ad ß qõ le. 7 no. in. c. in lris 7. c. itẽ cũ quis de restitu. spo. 7 no. q; hoc ꝓcedit etiã si cã sit inter iudicẽ vt p̃uatũ 7 dignitatẽ recusanti. vñ recusans pt in cã ꝓpria dicere iudicẽ suspectũ q; hz cãm cũ dignitate sua sic contingebat ß. nã iste. R. ꝓprio iure suo cõparebat 7 tñ recusabat' epm q; hẽbat cãm cũ monasterio suo qõ bene no. ¶ Scda cã recusatois cũ iudex noluit exercere cũ pte actũ hũanitatis 7 pacis q̃ solet exerceri cũ alijs qui sunt in pari gdu cũ pte recusante. nã iste eps fuit recusatus q; noluit admittere ad osculũ pacis istũ. R. ptẽ sũ abbatẽ. ¶ Ex ß no. q; eps etiã ꝓlatos inferiores hz admittere ad osculũ pacis ꝑm cõsuetudinẽ loci. Et ex ß no. vnũ modũ ꝑsumẽdi inimicitiã. si g̃ i eccl'ia qñ dat' par nõ vult vnus admittere aliũ ad osculuz pacis ꝑm cõsuetudinẽ ille ꝑsumit' inimicus. ¶ Tercia cã cum iudex miatus fuit parti q; sibi noceret si posz. Et sic no. q; mine iudicꝫ ꝓbãt iustã cãm eũ recusandi. Adde q̃rtũ casũ no. ex gl. siqs. s. nõ vult aliũ salutare. vide ad ß gl. in. c. badrian⁹. lxiij. di. 7 de plimis alijs causis recusãdi iudicẽ vide in locis ad qs remisi in. c. cãm. el. ij. s. eo. ¶ Nũc venio ad notabilia. Et ꝑ no. q; cũ qõ xt'i int' ꝓlatũ 7 capl'm nõ ẽ necesse vt det' curato; capl'o ß ipsũ capl'm ꝓ se vel ꝓ aliũ põt esse in iudicio. 7 tene mẽti ad ß istũ tex. q; nemo ad ß eũ allegauit. facit ad ea q̃ dixi in. c. edoceri de rescꝑt. ¶ Scdo no. q; cl'a si ambo non poterint int'esse ꝛc. verifi cat' etiã dato impedimẽto recusatois. vñ si alter legitime recusat' vez ẽ dicẽ q; ambo nequeũt int'esse sil'. ¶ No. tercio ibi ꝓ p̃niam ꝓfess⁹ ꝛc. q; qs dz cõfiteri tacite oia q̃ requrunt ad actũ quem qs exercet 7 oia cõsecutiua 7 accessoria ad actũ. vñ cõfessio fit nõ solũ ore ß etiã ipso facto. ad hoc. c. null⁹. j. de ꝓscrip. 7 in. c. estimãt. xj. q. iij. 7 facit iste tex. ꝓ dicto Inn. in. c. cũ olim de cẽsi. 7. c. cũ venerabilis de excep. q; ꝓducẽs instrm̃ videt' tacite cõfiteri oia ꝓtẽta in instio ¶ Itẽ no. q; babilis associãdo sibi inbabilẽ ad actũ ad quẽ eũ babilitare nõ põt nibil agit 7 hoc saltẽ ꝓcedit i iudicialiby vt hic ¶ Itẽ no. q; ad validitatẽ actus volũtas 7 ptãs debent sil' cõcurrere. vbi aũt sibi adũsant' nibil põt validũ explicari. 7 ad hoc q̃tidie allegat' iste tex ¶ Itẽ no. q; in diuiduis inutile viciat vtile. ¶ Ultimo no. illã regulã q̃ q̃tidie allegat' q; si facio actũ quẽ facere nõ possũ nõ valet etiã eo mõ q̃ possum q; qđ volui nõ potui 7 qđ potui nolui. 7 ẽ ista regl'a ꝓtra aliam regulã q̃ hz si nõ valet qđ ago sꝫ vt ago valeat vt valere põt. vt in. c. vnico de despon. impu. li. vj. 7 in. l. si taz angusti. ff. de seruit ¶ In glo. ij. in fi. 7 ex ß intellectu gl. no. q; si iudex ꝓposita exceptõe ꝓcedit ad vlteriora vꝫ inꝛloqui ꝓtra exceptõem ꝓpositã ita q; ex ß solo pt q̃s appellare q; inde est ac si expresse iudex fuisset inꝛlocutus ꝓtra exceptõez. 7 dicit ab. hic esse ß expressũ. idẽ le. 7 no. in. c. ex pte. D. el. q̃. de appel. seq̃tur Bal. in. l. a ꝓcedẽte. C. de dila. Host. tñ dicit ß q; nõ ẽ curãdum q; in integra nõ reperiebat' q; isti fuerũt inꝛlocuti. satꝭ em̃ ẽ q; hic inuenitur ß vtrũq; dictũ saluari põt. ¶ In glo. fi. p declarãda materia hui⁹ gl. 7 toti⁹ tex. capio cõtrariũ formatũ in fi. glo. tanq̃ magis vrgens ī materia Et opponit' ꝓtra tex. d. l. j. §. j. ff. qđ cũ fal. tu. vbi dicit' q; si ver⁹ tutor ꝑfitit' auctem pupillo vnacũ falso tutore valet actus ex ꝑsona veri tutoris nec inficit' act⁹ ꝓpter admixtionẽ inbabilis 7 falsi tutoris cui⁹ cõtrariũ dicit' in tex. nã abbas 7 epi erãt deputati cum cl'a q; si ambo ꝛc. 7 episcopo legitime recusato extitit cõditio clausule 7 sic iurisditio in totũ fuit cõsolidata in ꝑsonã abbatis. g̃ ex ꝑsona sua debuit tenere sñia nõ obstãte q; ꝓcesserat cũ epo recusato. Ho. ex glo istã colligũtur due solutões qs declarãdo 7 ampliãdo subq̃ciaz. Prima sol'. q; in ꝓtrario q̃libet tutor hz solidã ptãtez ita q; q̃libet ꝓ se potuisset interponere auctez iõ verus tutor ꝓcedẽdo cũ falso nõ ꝓcessit tanq̃ hñs ptãtez ꝓ pte lz tanq̃ hñs solidã ptãtẽ merito ꝓcedit regl'a vtile ꝙ inutile nõ viciat'. vt in regl'a vtile li. vj. Sed in casu nostro de natura delegatois ẽ vt delegati nõ habeant ptãtẽ ī solidũ ß ꝓ pte vt plene fuit dcm̃. s. c. prudẽtiam. iõ abbas ꝓcedẽdo cũ epo tanq̃ cũ collega videt' voluisse ꝓcedere tanq̃ hñs ptãtẽ ꝓ pte 7 nõ in totuz. sñia em̃ cũ sit res indiuisibilis nõ põt valere ꝓ pte. 7 ß so. ita declarata est satis optia. Sz vt nõ desint dicta scribẽtiũ transeo ad solutõez scdam glo. q̃ dicit q; ī cõtrarijs verus tutor sciebat se solũ esse tutorẽ. 7 sic habuit volũtatẽ int'ponẽdi auctẽ in totũ. Abbas ꝛo ß credebat epm ptãtẽ hre ß so. lz vera sit in se diuinat tamẽ ad illã. l. j. Sed ex hac solutõe põt singul'r limitari iste tex. q; si verus iudex delegatus scit se hre in totũ ptãtẽ ß ad maiorẽ cautelã vult ꝓcedere cũ alio q; tũc tz sententia ex ꝑsona ipsi⁹ lz postea reperiat' aliũ fuisse incõpetẽtem. Et no. ß dictũ q; nemo aperit. Et q̃ põt sumi no. 7 singularis theorica cũ dubitat' an alter ex delegatis hẽat ptãtẽ vt indubitatus delegat⁹ ꝓtestet' q; intẽdit ꝓcedẽ sol⁹ inq̃ntũ hẽat sol⁹ ptãtẽ al's aũt cũ collega. nã ex ß cessat rõ cõtrarietatis int' volũtatẽ 7 ptãtẽ de q̃ in lia. 7 cessante rõne cessat dispositio. l. cũ pater §. dulcissimis de lega. ij. 7. c. cũ cessante de appel. l. adigẽ §. q̃uis. ff. de iure pa. Itẽ ex pcedẽti solu. glo. infero ad aliã nõbilẽ limitatõez ad istũ tex. vt nõ ꝓcedat ī plibꝫ ordinarijs si ver⁹ ordinarius ꝓcedit cũ falso q; ordinarij hñt ptãtẽ insolidũ. vt. l. vnica. ff. de offi. cõsu. 7 dixi s. c. prudẽtiã. 7 sic q̃libet videt' ꝓcedere tãq̃ hñs solidã ptãtẽ. Tercia solutio ex gl. ponit' ꝑ Host. dicẽs q; ß fuit error iuris. ß in. l. j. fuit error facti iõ igr̃atia excusat ibi ß nõ ß. vt in regl'a ignorãtia facti de re. iur. ī. vj. 7 in. l. regula. ff. de iur. 7 facti igno. 7 q̃q̃ ß so. nõ impugnet' ꝓ doc. mihi tñ nõ placet. q; apte iste text. ex rõne sui innuit ꝓtrariũ. nõ em̃ ß ponderat' ignorãtia ꝓbabilis ß volũtas abbatis q̃ ꝓtradicebat ptãti ipi⁹. det' g̃ q̃libꝫ igr̃atia exq̃ iste nõ hẽbat volũtatẽ nisi ꝓcedẽ di ꝓ pte sp̃ habet locũ rõ lre. 7 ꝓ ß allego. l. q̃ in aliẽa. 7. l. si is ad quẽ. ff. de acq̃. here. vbi error in facto ꝓtradicens volũtati inficit actum q̃ geritꝫ ita vt nõ valeat eo mõ q̃ valere põt. vñ siqs putat se filiũfamilias cum sit sui iuris 7 adipt hereditatẽ iussu ꝑis nõ acq̃rit' ꝑi cuz nõ sit in sui ptãte nec sibi q; noluit. 7 plen⁹ de ß ī decis. ll. Quartã so. posuer̃t q̃dã vt ß refert Jo. an. sup tex. dicẽtes q; ordinari⁹ hñ pt sibi associare ñ iudicẽ ß delegatus nõ vt ß. Quintã solutõem ponit Ja. doc. antiquus dicens q; sñia abbatis ß corruit nõ q; sociauit sibi inbabilẽ ß q; nõ detulit appellatõni legitime int'posite a suo collega. Et põderat tex. ibi anteq̃ appellaretur ab eo ꝛc. ß so. lz sit vera in se nõ tñ cõgruit rõni que subijcit' in tex. q̃ fundat' sup cõtrarietate volũtatis et ptãtis. nec placz hosti. q; ordinari⁹ vl' delegat⁹ possit sibi associare incõpetẽtẽ ß assessorẽ seu cõsultorẽ sic vt ī c. statutũ. §. assessorẽ de resc̃p. li. vj. dicit tñ q; si associat sibi iudicẽ incõpetẽtẽ ex ignorãtia facti tenet qđ agit'. ar. in. c. ad ꝓbandũ de re iudi. 7 in. l. barbarius. ff. de offi. pre. 7 in. d. l. j. secus si iuris ignorãtia vt ß. 7 no. ß dicta. sunt em̃ multũ notãda in practica ꝓpter auctẽ hosti. ß ego tenerẽ id qđ. s. dixi p⁹ glo. vt nõ sit dñia inter ignorãtiã facti 7 iuris. In ß tñ põt sic distingui q; aut loquim̃ in factis vniuersitatis. 7 tũc tenet act⁹ rõne babiliũ lz inbabiles fuerĩt admissi igr̃ater vl' sciẽter. 7 iõ si canonici ñ cõstituti in sacr̃ admittũt' ad capl'm ꝓtra

cle. vt hi q̄ de eta. 7 q̄li. valebit tñ act⁹ rōne habiliū. qđ tz Jo. an. in regl'a qđ alicui ī mercu. 7 videt' ꝓbari i. c. fi. j. đ ꝓcu. nā ibi in odiū admittētiū sciēter excōicatos inualidat' act⁹ certo casu đ q̄ dic vt ibi vñ si ignorant' admittit' canoic⁹ excōicat⁹ in capło valet act⁹ rōne habiliū. vt no. ī. c. illa đ clec. 7 ꝫ iō q: act⁹ ñ capit vim a singul' ꝫ a collegio. collegiū ℞o ꝟsistit penes habiles dūtaxat. ꝫ si aliq̄s act⁹ expedit' ꝑ singl'os vt ꝑ iudices arbitros tutores 7 sil'es tūc distingue vt. s. q̄ si ptās cōpetit insolidū ñ viciat' act⁹ ꝑ admissionē inhabil'. vt. d. l. j. ꝫ si nō cōpetit insolidū tūc ꝓpt' ꝟtradictōez volūtatis 7 ptāt'z bz locū qđ ꝫ dī 7. s. declarau. 7 hēs vlt' alios clarissime declaratū intellectū b⁹. c ❡ Opp. scđo capiēdo pricipiū b⁹ gl. fi. iste tex poit ꝑ regl'a ī rōne sing' vbi volūtas nō ꝟcurrit p̄cise cū ptāte act⁹ ñ valet lz posse valere alio' mō q̄ fuerit explicat⁹ 7 r̄ddit rōnē. q: qđ noluit potuit 7 qđ voluit adiplere nequit. i. ꝓpt' ꝟrietatē int' volūtatē 7 ptātē. vñ nō dz act⁹ valere vt pt q: deficit volūtas. ibi ℞o nō valuit q: ibi deficiebat ptās 7 idē ꝓbat' in. l. mltū. C. si q̄s alteri vl' sibi. ❡ Sz ꝑ hoc op. de alia regl'a iuris. isti p̄cise ꝟtraria. nam si nō valz qđ ago vt ago dz valere vt pt tex. ē no. in. c. vnico. de despō. impu. li. vj. vbi dī q si duo inhabiles ad ꝟbēdū mr̄imoniū ex defectu etat'z habiles tñ ad ꝟtrahēdū spōsalia de futuro intēdētes ꝟbē mr̄imoniū ꝑ ℞ba de pñti ꝓferūt ℞ba apta ad ꝟtrahēdū mr̄imoniū non valet mr̄imoniū ex dēfectu etat'z ꝫ valz vt spōsalia đ fu'o. vt sic illa ℞ba operet' iō qđ pñt lz nō ꝑm intētōez ꝟtrahētiū. ad idē bo. tex. in. l. si tā angusti. ff. de serui. vbi dī q si oñso loco angusto cōstituo tibi seruitutē vie 7 loc⁹ ñ sufficit vt sit via ꝫ poti⁹ vt fit iter' valet cōstitutio eo mō q̄ valere p̄t. s. vt sit seruit⁹ itineris 7 nō vie. nā dīa ē stricte sumēda int' viā 7 it' vt in. l. j. ff. de serui. ru. p̄di. So. ꝑ ꝟcordia istaꝝ regl'aꝝ. do. an. ꝫ simpl'r distinxit q̄ aut peccat' in mā 7 bz locū ꝫ vltia regl'a si nō valet qđ ago vt ago ꝛc. Aut ē peccatū in forma 7 act⁹ corruit in totū q: forma dat eē rei vt in. l. an inutilis. ff. de accep. 7. c. q: ꝓpt' de elec. 7. c. cū dilecta de resc̄p. Aut peccat' in cā efficienti. i. in ꝑsona facientis. 7 tunc valet eo mō q̄ valere pōt. vt no. in. l. q̄cūq̄z rōne. ff. de ꝑcurat. Aut peccat' in cā efficiēti et materia sit' 7 bz locū qđ ꝫ dī nec al'r declarat. Sz adūte tu q: lz ipe nō alleget ꝫ ℞ba sūt bar. in. l. j. ff. de ℞bo. ob. vbi ꝫ ℞ba posuit sb̄ vno mēbro tñ. s. q̄n agit' de obligatiōe dissoluēda. vñ bar. lati⁹ ibi examinādo hūc articulū sic distinguit cuz q̄rit' an si nō valet qđ ago ꝛc. q̄ ant ꝟstat de aio exercētis actū q̄ velit actū valere oī mō q̄ valere p̄t 7 tunc bz locū illa regl'a. vñ testatores solent freq̄ntare istam cl'az si ñ valet iure testi valeat iure cuiusl'ibz vltie volūtat'z. vt. l. fi. C. de codicill'. Aut ñ ꝟstat đ aio 7 tūc si int' illđ qđ agit' 7 agi p̄t solū ē dīa in cōmodo seu vtilitate tūc etiā bz locū illa regl'a. vt in. d. l. si tā āgusti. Aut ē dīa in mō ꝟstituēdi 7 tūc aut act⁹ dep̄ēdet a volūtate vni⁹ aut a volūtate pluriū. Prio casu q̄ ad dispositōz totalē nō valet act⁹ alle. l. nō codicillū. C. de testa. sed q̄ ad dispositōz ꝑtis valet act⁹ eo mō q̄ valere pōt. vt. l. ℞bis ciuilibz. 7 qđ ibi no. ff. de vul. 7 pupil. fac qđ dixi in. c. raynaldus. 7 in. c. raynuti⁹ de testa. Scđo casu cū dep̄ēdet a volūtate pluriū aut agit' đ obligatōe cōtrahenda 7 nō bz locū illa regula ꝫ act⁹ irritat' in totū all'. l. j. ff. de ℞. ob. ❡ Sz ꝟtra ꝫ mēbr̄ iudicio meo tex. est aptus in ꝟtrariū in. d. c. vnico. de despō. impub. nā vbi agit' de obligatōe ꝟtrahēda 7 actus dependet a ptāte pluriū sil' ꝓtrahētiū 7 tñ valet act⁹ eo mō q̄ valere pōt vt. s. dixi. aut agit' de obligatōe dissoluēda 7 tūc distinguit vt. s. qđ aut ē pctm̄ in materia seu in cā efficienti 7 bz locū illa regl'a. sec⁹ si in forma. vt. d. l. an inutilis. 7 d. l. q̄cūq̄z. Jo. cal. poit ꝫ breuia ℞ba dicēs q̄ si ꝑ coniectura s p̄t apparere q̄ q̄s voluit actū valere oī mō q̄ pōt ꝓcedit tūc illa regl'a si nō valet qđ ago vt ago ꝛc.

Aut ꝑ cōiecturas cōstat' q̄ solū volebat actū valere vt gerebat. 7 si nō p̄t valere illo mō in totū corruit. vt in iuribꝫ alle. in ꝟtrariū. Si sumus in dubio ꝑsumēdū est q̄ voluit actū valere omni mō q̄ pōt. q: fīēda est interptatio vt res pot⁹ valeat. vt in. c. abbate de ꝛr. sig. et in. l. quotiēs. ff. de ℞b. ob. hoc ꝛez nisi int'nenerit defectus ꝑ quē viciat' actus. vt hic. Hoc vltimū est nimis generale 7 quasi sine rōne q: saltem deberet valere eo modo quo p̄t ꝑ p̄dictā regl'am. Et iō dic ad istū tex. q̄ hic ex cōiecturis apparebat q̄ abbas nō intēdebat ꝓcedere nisi ꝑ ꝑte sua. 7 sic oīno volūtas erat ꝟtraria protestati. vt in tex. vt. s. dixi. 7 iūge sil' dicta Bar. 7 dicta Cal. 7 videt' q̄ vbicūq̄z peccaret' sive in forma sive in materia q̄ exq̄ pōt actus valere aliq̄ mō. nec cōstat de cōtraria intētione sp̄ habet locū illa regl'a si non valet qđ ago vt ago ꝛc. 7 ꝫ bñ no. ❡ Vltio restat respōdere ad quedā cōtraria alle. in medio gl. in q̄bꝫ vtile ꝑ inutile ñ viciat'. Sz dic breuit' q̄ ꝓcedūt in actibꝫ sepabilibus. secus vbi vtile nō potest separari ab inutili de q̄ vide glo. in regula vtile li. vj. cetera vide hic ꝑ Jnno. s. quis possit cognoscere de exceptōne opposita contra iudicē. 7 que exceptio possit opponi tetigi plene in. c. sū per literis. 7 in. c. sciscitatus de ꝛptis. vide tex. cū glo. in c. si contra vnum. j. eo. li. vj. vbi tangit' coraz quo sit ponēda 7 probanda exceptio recusatōnis proposita ꝟtra delegatum.

C Onsuluit. Si iurisditio delegati expirat in termino ꝑempto rio ptib⁹ assignato p⁹ ꝟgruā horaz termini iudex nō expectabit cōtumacē. si ℞o nō expirat poterit expectare si vult in diē alterā 7 iterꝫ citare si vult. cōis diuisio. sc̄da ibi nos añt. q̄ subdiuidit'. nā p̄io distinguit 7 distinctōem ꝓsequit'. sc̄da ibi ne ℞o. determiat cōgruā horā iudicij. tercia ibi porro. instruit iudicem. ❡ No. p̄io ar. q̄ ad sniam ꝓferēdā 7 ad testes recipiendos 7 ad depositōnes publicādas dz ꝓcedere trina citatio vl' vnica ꝑemptoria. respectu sniē ꝫ ꝓcedit sed nō respectu alioꝝ actū vt. j. dicā lati⁹. vñ tex. ꝫ in verbo ꝑemptorie. nō ponit iuris ministeriū ꝫ narrat fcīm nisi saltē quo ad sniam ꝑ. j. dicēda. ❡ No. sc̄do tex. nō bile 7 singulare. q̄ iudici dat' ptās parcēdi cōtumaci 7 expectandi eū in diē sequētē. nec pars aduersa pōt iudici ꝓtradicere q: vtil' ptāte sibi a lege tradita. Et no. ex ꝫ 7 ex tex. q̄ multū ꝓdest habere iudicē fauorabilez saltē in istis arbitrarijs. 7 ideo male faciūt ꝓcuratores aduocati 7 ptes q̄ de facili exasperāt iudicē ꝟtra se. nā vt ait Quintilianus. Naturale ē vt iudices bis q̄s libent' audiūt facili⁹ credant. qđ no. 7 iō in pricipio dicēdi dz q̄s niti cōsiliari sibi 7 reddere beniuolū animuz iudicis audiētis vt libētius eū audiat 7 facili⁹ credat vt hr̄ in rhetorica ciceronis ꝛc. ❡ No. tercio q̄ iudex delegatus pōt sniaz ferre vltima die termini sibi p̄fixi. qđ alibi ita bene ñ ꝓbat'. q̄đ in ordinario. j. dicam cū glo. ❡ Jtē no casū singulare in q̄ iudex pt ꝓcedere alia bora seu die q̄ fit p̄fixū in citatōne. nā si expectat ꝟtumacē in diē sequētem nō tenet' eū ampli⁹ citare lz Barto. simpl'r voluerit ꝟtrariū in. l. fi. ff. qđ vi aut clam. 7 si vis illud dictū saluare qđ est notabile dic q̄ ꝓcedit q̄n iudex ꝑuenit horā seu diē statutū in citatōne vel ꝓcessit alia die absq̄z eo q̄ faceret g̃tiā in ꝓrogatōne termini vt ꝫ dicit'. Pone exemplū die statuta iudex non sedit ꝓpter aliqđ impedimētū nō dz alia die ꝓcedē sine noua citatōe q: ptes nō p̄nt diuinare. 7 de ꝫ aliquid. j. ❡ Jtē no. 7 tene mēti q̄ vbi q̄s citat' vt cōpareat certa die nec hora determinat' debet citatus cōparere tali hora qua congrue possit iudex incipere 7 finire actū incūbētē. 7 nescio alibi ita bo. tex. vt sic p̄m qualitatem actus videat' tacite hora diei prefixa. 7 ideo alibi dixit Jnnocen. q̄ si canonicus citatur ad electionem faciendā certo die debet comparere de mane. quia electio so-

let fieri illa hora ꝓpter nr̃ſſã ſancti ſpũs q̃ de ꝯſuetudi
ne ſolet ꝓcedẽ. vt no. in. c. cũ nobis de elec. Citat⁹ g̃ ad
actũ iudiciale dz cõparere qñcũq; vult in die ſtatuto
dũmodo cõpareat ante noctẽ tenebras vt iudex poſſit
ꝓficẽ actũ in luce. Et ex illo dicto Jun. credo poſſe di-
ci q̃ ſi iudex ẽ ſolit⁹ iudicare certa hora diei citat⁹ ſim-
pliciter ad diẽ dz cõperere hora q̃ iudex ſolet iudicare.
dz em̃ in iudicio attẽdi cõſuetudo loquentis. vt. l. q̃ ſi
nolit. §. q; aſſidua. ff. de edic. edi. facit. l. q̃ ſemiſſẽ. ff. de
vſu. z. c. ex lr̃is de ꝯſti. z. l. pe. ff. de inſti. z in Jtez no.
q̃ iudiciũ eccl̃iaſticũ nõ dz exerceri in nocte ꝫ inchoa-
ri z finiri añ noctis tenebras. Quid ãt ſi ꝓtrahat: dicã
cũ gl. in ℞bo tenebras. No. ibi in q̃libet ꝑte lucẽ ꝛc.
q̃ vbi dies artificialis nõ ẽ de ſ̃ba act⁹ id qđ agit̃ in no-
cte ꝑt dici actũ in die. q; dies nãlis cõſiſtit ex. xxiiij. ho
ris. vñ etiã in nocte dr̃ dies. z ſic capit̃ in geneſi vbi pl̃i
es dr̃. Et factũ ẽ veſpe z mane dies ꝓm⁹ vel ſcd̃us ꝛc.
nã dies naturalis more romano incipit a media nocte
z deſinit in media nocte diei ſequẽtis vt ℔ z in. l. more
romano. ff. de ferijs. Et q ℔ dicit ℔ Jo. an. q̃ ſi ꝓtract⁹
fit citra dimidiã noctẽ dz attribuere notari⁹ ꝓtractuz
diei ꝓcedẽti. Si ℞o explet̃ vltra dimidiã noctẽ, tũc at
tribuit diei ſequẽti. vñ ſi ℔ ſero in ſcd̃a hora noctẽ fie-
ret ꝓtractus ꝑt notari⁹ dicẽ actũ in tali loco ꝛcia die
marcij. ſi ℞o p⁹ dimidiã noctis dz dicere. xj. die marcij
z ita in ſilib⁹ qđ no. Jtẽ no. ibi in duab⁹ dimidiatis
noctib⁹ ꝛc. q̃ mediũ dr̃ totũ id qđ cõſiſtit int̃ duo ex-
trema. Vltimo no. inſtructõez pape vt iudex nõ ar
tet ſe ad ꝓcedẽdũ in vltima die ſue iuriſditõnis ne ꝓ-
pter impedimẽtũ forte ſupueniẽs euaneſcat ſua iuriſ-
ditio ſine effectu. In glo. ij. ibi circũductũ. expone. i.
ſublatũ. tex. tũ allegatus in glo. loquit̃ q̃ñ is ad cui⁹ in-
ſtãtiã emanauerat citatio nõ cõparuit. nã tũc circũdu
cit̃. i. tollit̃ edictũ citatõis. ℔ iſte tex. ꝑt intelligi ꝑm Jn
no. q̃ñ citat⁹ erat abñs. ℔ in ℔ Jnno. nõ ꝓſiſtit z bñ ꝙa
tex. loquit̃ indiſtincte ſit re⁹ vl̃ actor abñs. vt patz ibi et
eoꝝ altera ꝛc. Nunqđ aũt ꝑte cõparẽte circũducatur
edictũ ipſo iure? dic q̃ nõ. ℔ ꝑñs ꝑs hz duplex remedi-
um ꝓtra abñtem cõtumacit̃. ꝑ vt faciat circũduci t̃mi
nũ z ſe abſolui ab illa citatõe. nõ em̃ dz ꝓꝓria auctori-
tate recedere. nã cũ iudex poſſit expectare ꝓtumacẽ in
ſequẽtẽ diẽ de inſoria videret̃ iſta ptãs ſi ꝑs poſſet rce
dere ꝓꝓria auct̃e cũ iudex nõ poſſet ꝓcedere ꝓtra abñ
tem nõ cõtumacit̃. vt in. c. querelam de ꝓcur. ſentit tñ
Jnn. q̃ ſi ep̃s ꝓcedit nõ incurrit penã ℔ nõ recupabit
expenſas aduerſus abñtem cõtumacẽ. q̃nimo ꝑm eu⁹
ſi abñs poſtea veniret z doceret de legitimo impedimen
to poſſet petere expenſas ab eo q̃ ꝓꝓria auct̃e receſſit.
q̃nimo puto etiã q̃ ſi iudex dicat ſe velle expectare ab
ſentẽ in alterã diẽ q̃ ꝑñs nõ põt recedere. q; exq̃ a iure
cõcedit̃ iudici vt poſſit illũ terminũ ꝓrogare videtur
terminus durare vſq; ad tp̃s ꝓrogatõnis fiende. ar. ĩ
l. ℔ ſi manẽte. ff. de ꝓca. z iõ ſi ꝑs receſſit põt tanq̃ ꝓtu
max puniri. q; pena ſunt nõ venire z venire z ante tẽ-
pus recedere. vt in. c. certũ. xj. q. iij. Jtẽ de vento ſer
uiret iſte tex. ſi ꝑs ꝑñs poſſet recedere. Et ꝓ hoc adũ-
cẽdũ q; iudex nõ tenet̃ itez citare. erq̃ infert̃ q̃ ꝓꝓria ci
tatio durat ad diẽ ꝓrogatã. ℔ vbi iudex nõ ꝓrogauit
terminũ ſatis põt ꝓcedere qđ. §. dixi. ſcd̃m remedium
ꝑñtis ẽ vt faciat ſe abſolui ab inſtãtia iudicij. ad ℔. l. ꝓ-
perãdũ. C. de iudi. z. iij. q. iij. qđ fieri. z dr̃ia ẽ non modi
ca int̃ ſcd̃m z ꝑmũ remediũ. nã vt abſoluat̃ a termino
nõ req̃rit̃ alia citatio nec pereũt alia acta litis ꝫ ſolum
tollit̃ ille termin⁹ ꝑfix⁹ ꝫ vbi abſolnit̃ ab inſtãtia req̃ri
tur citatio. dz ei abñs itez citari. z dicit Jnn. no. in. c.
ad petitõez de accu. q̃ ĩ ℔ req̃rit̃ trina citatio q; agit̃ de
notorio z magno ꝓiudicio ꝑtis abñtis cum ꝑ ℔ peant
oĩa acta litis. vt. d. l. ꝓperandũ. vñ oportebit de nouo
incipere cãm non tamẽ pereũt alia acta cauſe. vt ſunt
atteſtatõnes ꝓfeſſiones z ſilia. vt no. Jnn. in. c. cauſaz.
de teſti. z bar. in. l. cũ lite mortua. ff. iud. ſo. no. gl. ĩ cle. ſe
pe de ℞bo. ſig. z ꝑt peti ℔ abſolutio ab inſtãtia ñ ſolũ
p⁹lit. cõſtit. vt. d. l. ꝓperãdũ. ℔ etiã añ. vt in auc. q̃ ſemel
C. qnõ z q̃ñ iudex. z tz ℔ Jnn. nũq̃d aũt pereat inriſdi
tio delegati? dicũt doc. q̃ nõ. q; illa nõ ẽ de ꝓceſſu nec
iudex ẽ fact⁹ offõ ſuo. vt in. c. in lr̃is. ũ. e. Et dicit ℔ Jn
no. q̃ etiã in ꝓria abñtia põt q̃s petẽ abſolui ſe ab inſtã
tia iudicij qđ no. In glo. in ℞bo niſi gr̃am ibi. c. vlti
mo. vbi dr̃ q̃ vna ꝑs quãtũcũq; z q̃litercũq; ꝓdicta ſit
aucte ſic dz audiri vl̃ alteri ꝓiudiciũ non inferat̃. z ſic
videt̃ q̃ nõ dz iudex parcere cõtumaci in ꝓiudiciũ al-
teri⁹ ꝓtis. Dz rnde q̃ ℔ nõ agit̃ de mag̃ ꝓiudicio. q; in
mora modici ꝛpis nõ ẽ piculuz. l. ſi debitori. ff. de iudi.
Jtẽ ſatis ſeruat̃ eq̃litas cũ poſtea poterit alteri ꝓſilez
gr̃az facere. z facit illd̃. c. vltimũ ꝓ opi. q̃ ſeq̃t̃ in gl. vt
lz iudex poſſit ꝑcere ꝓtumaci q̃ ad hoc vt nõ expleat
actũ in abñtia ſua nõ tñ ꝑt parcere q̃ min⁹ cõdẽnet cũ
in expẽſis ꝓti ꝑñti qđ ẽ bñ nõndũ. Hoſti. tñ z Jo. an.
apte nõ apiunt in ℔ iudiciũ eoz ꝫ ſolũ dic̃ hoſti. q̃ in-
dex ꝑt ꝑcẽ ꝓtũaci ex̃ r̃ſpectu m̃cte. l. vnica. ff. ſiq̃s iud.
ñ obtẽ. Jtẽ q; lz iudici differe ius ꝑt̃ ñ tñ auferre. vt
l. q̃tiens. C. de ꝑci. impe. offe. videt̃ tñ ꝑ hoc ℞bũ ſenti
re q̃ nõ poſſit ꝑcere cũ ꝑiudicio ꝓtis q; eẽt auferri ꝓti
ius recupandi expenſas. Jo. an. tenet vt poſſit ꝑcere
etiã quo ad expẽſas. ſicut em̃ ꝑt ex eq̃tate in alter̃ diẽ
terminũ ꝓrogare ita z in ſũptib⁹ ꝑcere. ꝑterea in iudi-
cis admittit̃ q̃ñq; more purgatio. vt in. l. z ſi p⁹tres. ff.
ſiq̃s cau. mihi placet dcm̃ gl. qđ ſequit̃ Jnn. lz Jo. an.
z Jo. an. nõ faciãt mẽtõez de dcõ Jnno. Moueor q;
indulgẽtia ꝓceſſa dz ſtricte intelligi q̃ten⁹ tãgit int̃eſſe
alteri⁹. vñ ſat̃ ẽ q̃ aliqđ opet̃. vt ĩ. l. ij. §. ſiq̃s a pr̃icipe
ff. ne qđ in loco publico. z. c. ſup eo. ũ. e. facẽ qđ no. Jn-
in. c. cũ dilecti de dona. z bar. in. l fi. ff. de ꝓſt. prin. Et ℔
dictũ credo q̃ ſeruaret̃ in practica. In ea. glo. ibi ℔
ãno ꝛc. vbi dr̃ qđ ſiq̃s ꝓmiſit ſolvẽ hoc ãno nõ ẽ ĩ mo-
ra añ lapſũ toti⁹ ãni. g̃ citat⁹ ad totũ diẽ nõ ẽ ĩ mora an
te lapſũ toti⁹ diei. Glo. nõ ſoluit imo inepte ſe cõtinu-
at. Hoſti. dicit q̃ illud in abſolutõe ex̃ iudiciali iſtud ĩ
iudiciali ꝓpter iudicũ cõtẽptũ ꝫ hoc nõ ẽ ſolvere for-
maliter ꝓtrariũ. vñ Jo. an. ſoluit z melius q̃ in p̃rio fuit
ſtatut⁹ t̃mi n⁹ ad ſolutõz faciẽdã ĩ fauorẽ obitor̃. iõ to
tus termin⁹ ſibi cedit. ℔ ℔ fuit ꝑfixa dies ad diẽ exerci-
tij declarandã. Vel dic clarius q̃ citat⁹ vt compareat
hora cõgrua certa die intelligit̃ vt cõpareat hora con
grua q̃ poſſit ille actus expediri. vñ tacite ineſt hora in
aſſignatõe dici vñ ſi nõ cõparet in illa hora ẽ in cõtũa
cia. In gl. in. ℞bo terminũ ꝓemptoriũ. no. duo ex iſta
glo. Prio q̃ nõ valet ſnia lata in abñtia ptis niſi ꝑceſ
ſerit trina citatio aut vna ꝓemptoria. ſimplex g̃. citatõ
nõ ſufficit. z vide bo. gl. iũcto tex. in de. ſepe d ℞bo ſig.
in ℞bo ꝓẽptorio. vbi glo. ℔ tz z ꝓbat ibi tex. ꝙ locuz a
ſpãli. nã ſi ſpãle ẽ vt nõ requirat̃ ꝓẽptoria in cauſis ſũ
marijs. vt ẽ ibi no. ter. regl̃arit̃ g̃ in cauſis plenarijs ci-
tatio dz eẽ ꝓemptoria. Et adũte q; ter. in prin. facẽ mẽ
tionẽ de trib⁹ actib⁹ iudicialib⁹. z gl. ℔ ſolũ reſpectu ſẽ-
tẽtie dixit q̃ req̃rat̃ ꝓẽptoria: q̃i tacite ſẽtiat q̃ in alijs
ſufficiat ſiplex citatio. qđ clari⁹ ℔ tz egi. z p⁹ eũ Jo. an.
dicẽs q̃ ꝓẽptoriũ ñ req̃rit̃ niſi in ꝓria citatõe q̃ fit ĩ in
greſſu litẽ. vt in. l. cõtumacia. ff. de re iudi. z. xxiiij. q. iij.
de illicita. Jtẽ ad ſnias audiẽdã. vt in. c. cũ oliz. de teſti.
z in. §. cũ ex edicto alle. in gl. ĩ alijs ſufficẽ ſimplex z vna
citatio. ꝓ ℔ bo. tex. in. c. ij. de teſti. vbi ad teſtes recipiẽ
dos ſufficit vna citatio. ad idẽ. l. fi. ff. de ferijs vbi ꝓz q̃
oĩs dilatõ ꝓbatoria itelligit̃ ꝓemptoria. quia non dat̃
ſcda niſi ex cã. Idẽ nouit bar. in. l. ſi finita. §. iulian⁹. ff.
de dã. infec. vbi dicẽ q̃ oĩs dilatio ſine ſit ꝓbatoria ſine
ꝓẽptoria intelligit̃ ꝓẽptoria niſi ĩ ſnia vel ingreſſu litẽ.
Idez ſentit. Spe. in ti. de dila. §. videdũ in prin. Sed
vide dictũ Jnno. in. c. ad petitõez de accu. vbi notabi
liter attingit bũc articulũ dicẽs q̃ iſta ſolẽnitas citatõ

nis requirit ad sniam pferēdā. Itē cū iudex vult dare vērā possessionē.7 no.ß dcm qđ nō ē alibi.sentit cm q si iudex int'penit scđm decretū.vel a principio post lit.cōtest.vult dare vērā possessionē.vt in.c.put.ď do. 7 cōtu.7.l.cōsentaneū.C.quō 7 qn̄ iudex.dz citare p tem trina vice vl' pemptorie. Glo.tn̄ 7 bar.in.d.§.iuliānus.ß exp̄sse nō dicūt in scđo decreto.ß ad interpositōem p̄misit. Et videt velle Inno.q vbicūq; iudex ē pcessurus ad ea que sunt magni p̄iudicij debet sp̄ premittere trinā citatōez vel vnā pemptoriā qđ bene notabis dicit etiā q in ingressu litis nō requirit ista solēnitas citationū ß intellige qn̄ iudex nō intēdit pcedere ad ea que sunt grauis p̄iudicij als secus.vn̄ nō p̄ot int'ponere primū decretū nec excōicare cōtumacez nisi pcedat trina citatio.vt.c.sacro.delsen.ex.no.in.d.§. iulianus.dixi plene in.c.qn̄.§.in alijs vt lit.nō cōtest.dicit etiā q si pars citata prīa vice respondet se nolle venire q nō tenet eū amplius citare iudex licz actus de sui natura requirat trinā citatōem. Et idē do.de ro.decis. cxxxix.vide qđ dico in.c.cū parati de appel.vbi hoc limito p ter.iuncta gl.in.c.venerabilibus.i.§.secus ď sen. ex.li.vj. Scđo no.principaliť ex glo.q requisitio iudicis facta in p̄ntia ptis bz vim trine citatōnis.7 idem no.gl.in.l.ij.ß alle.7 pbat ibi fm vnū intellectū. In glo.in ℣bo.extūc in fi.glo.apte nō solui't cōtrariū.dicē Jo.an.q pcedūt illa iura in ordinario cuius successor iam venit 7 tunc nō iudicet vltima die sue iurisditōnis erubescit em̄ in abdicatōne dignitatis.ar.ff.de cōdi.et demō.l.publice.dic tn̄ q si ferat sniaz vel alīū actū exercēat tz actus q nō deficit sibi ptās exq̄ durat tp̄s sunz vn̄ est honestū ß nō necessariū.ita nōnter dicit glo.i.c. 7 si xp̄s de iureiuran.in ℣.seruādū. Et vide qđ no.i.l. meminisse.ff.de offi.pcon.si'aūt nōduz venit successor possit iudicare ex honestate.vt.d.l.meminisse. Ad istū tex.dic q loq̄t in delegato in cui' p̄sona cessat rō p̄dicta q nō bz successorem 7 tene menti illas duas glo. In glo.in ℣bo tenebras.ibi credo q valet pcessus Inno tz cōtrariū.ß hosti.7 Jo.an sequūtur gl.dicit tn̄ hosti.q ps citata poterit dicere q ē tp̄s quiescēdi 7 pe tere licētiā 7 si nō audit' poterit appellare.7 lati' ß pse quit' Jo.an.i addi.spe.in ti.de pla.sen.§.iusta.℣si. itē ē nulla rōne tp̄is.vbi distinguit q aut ps comparuit 7 appellauit 7 nō tz sniā q: habuit iustā causaz appellandi vt ß. Aut excepit 7 nō appellauit nec recessit 7 tenet sniā lz iudex malefecerit.aut ps excepit 7 recessit 7 etiam nō tz sniā q: ē lata ꝓtra absentē non cōtumaciter 7 optīe loq̄tur.nā qn̄ ps est p̄ns videt renunciare iuri suo.ar.in.l.j.ff.de feriis.puto etiā q ps citata vt cōparet de nocte nō teneat' venire ad se excusandū q: citatio notorie ē iniusta 7 temeraria ideo nō artat citatuz Ad ß vide tex.cū gl.in cle.pastoralis.§.pisana de re iudi.7.c.bone.el.ij.de elec.p Inno.in.c.ij.de dila.facē tex. in.l.nō videt latitare.ff.de iudi.7 ß no Ultimo extra glo.querit nūqd iudex possit expectare cōtumacē vltra vnū diē. Bal.dicit q sic nec fm eū tenet citare ꝓtumacez.q: quāto magis pseuerat in ꝓtumacia tāto magis crescit ipsa cōtumacia.nec purgat' nisi cōpareat.facit.c.coram.de resti.in inte.7.c.cū dilecti.de do.7 cōtu. Et istū tex.dū dicit in diē alter ꝛc.exponit.i.in diē aliā.ß in cōtrariū ē tex.in prin.ibi in diē subsequētem Itē erq̄ distulit vltra vnā diē videt sublatus t'min'.7 ß opi.pl'mihi placet.p hoc facit.l.fi.7 qđ ibi no.ff.qđ vi aut clā.7 hūc articulū plenissime expediui i.d.c.cū dilecti.7 dic vt ibi. Nicolaus abb.

Insinuante. Et nona cā remouet' delegat' eē p'lit.ꝓtest.7 ali' surrogat'. In prīa potit' actoris gīosa petitio. In scđa ß duplici ꝓditōne ip̄i' exauditio.scđa ibi q̄ circa. No.p̄ q cadē causa p̄t sil' cōmitti epō 7 vicario suo. 7 sic p̄t vicarius ē collega ip̄ius epi in cā ei specialiter delegata. Scđo no.7 tene mēti q ex persona episcopi p̄ot recusari ip̄si' vicarius.vn̄ si ep̄us est certa rōne suspectus possuz recusare vicariuz suū. Et ß puto pcedere nedū qn̄ cā vtriq; delegat' vt ď.ß etiam qn̄ vicari' pcedit vt vicari'.7 mlt'forti' puto hoc casu recusatōez pcedere q: vicari' p̄sumit magis affectus 7 magis obediēs ip̄i epo in iurisditone epali sibi p ip̄m delata q̄ in iurisditōne delegata vtriq; eoz p̄ priorē.qđ vltimū ē bene notandū lz nemo tangat.7 iste tex.posset aliquater' cauillari in eo q dicit iste. R.eāt familiaris eoz tn̄ vt p̄z in p̄ncipio.c.iste erat p̄cipaliter familiar' epi ß ex p̄sona epi erat p ?nēs familiaris vicarij. Et p boc dicto bn̄ facit tex.in ar.in.c.accedēs el.ij.vt lit.nō ?test No.ibi poterat suspect' haberi q ex p̄sona rectoris seu p̄lati p̄ot recusari iudex dat' 7 cā ecclie qđ alibi nō ita bn̄ pbat'.ď em̄ erat cōtētio super iure parochiali 7 sic cā erat ecclesie 7 tn̄ recusat' iudex q: erat dn̄s rectoris ecclie.7 facit ß ad.q.nūqd cōsanguineus p̄lati possit recusari vt suspectus in causa ecclie.certū em̄ est q in cā p̄pria ip̄i' p̄lati p̄ot cōsanguineus vt suspectus recusari.vt in.c.postremo.j.de appel. Sed dubiū ē qđ si ?sanguine' ē datus iudex in causa eccie: Spe.7 egi.vt no.in.c.postremo.dixerūt q non poterat recusari q: ē cā ecclie 7 nō p̄lati.7 p ß fac naz plat' ip̄e p̄ot eē iudex in cā ecclie sue vt.ij.q.vij.si qs ergā.vide tex.cū glo.in.c.j.de pe.li.vj.7 in.c.cū veniss̄et. j.de iudi.§ forti' cōsanguineus p̄lati p̄ot eē iudex cum maiorē affectionē p̄sumat' habere ip̄e p̄latus ad causā ecclie sue q̄ ipse cōsanguineus ip̄i' p̄lati.vt i.c.ij.de pe. His nō obstātibz Jo.an.dicit ß eē casū ?tra illā opi. egi.7 spe.lz cauillādo liam posset sustētari illa opi. dicendo q ß nō fuerūt isti iudices recusati ß papa surrogauit alios.7 qđ dicit de suspitōe ē allegatio p̄tis. Bz ß nō placet Jo.an.7 bn̄ q: vt p̄z in fine lr̄e papa volu it istā surrogatōez valere eo casu q̄ nō esset locus recusatōni.vn̄ mandat q si adūsari' cōsensit in. istos iudices postq̄ ille. R.fuit receptus in familiarē q tūc debeat cā remitti ad priores iudices.7 ß dcm̄ mihi placz 7 satis bn̄ facit dictū.c.accedēs.7 p hūc tex.sic intellectū dico q lz p̄latus possit eē iudex in cā eccie .ß verū nisi recuset' vt suspectus.q: si cōsanguine' p̄lati.p̄ot recusari fort' ip̄se.qđ tenet Cy.in.l.vnica.C.ne quis in sua cau.diri plene in.d.c.cuz venissent. Posset tn̄ iste tex.cauillari dicēdo q iste. R. p̄sequebat' cām ecclesie iō ex ß reputat' suspectus iudex ex p̄sona sua. sec' vbi ip̄e nō p̄sequeret' p se ß tota eccia dedisset vnū procuratorē.ar.bo.in.c.insup de testi.ß primū dcm̄ plus placet q: ex modica affectōe p̄ot iudex recusari.nā verisimile videt' q magis sit affectus p̄latus ad eccliam suā q̄ ad cōsanguineū forte in quarto gradu sibi attinētē. ar.in d.c.ij.de pe.7 bec no. Facit etiā iste tex.q ep̄s possit recusari in sua iurisditōne ordinaria in cā suoz familiarium.vt sic familiaris ep̄i nō possit cōuenire extraneuz corā ep̄o etiā cessante recusatōne qđ puto verissimum ar.ß 7 in.l.qui iurisditōni p̄est.ff.de iudi.om.in.vbi videt' expressum.dicit' em̄ ibi q q̄ iurisditioni p̄est nec sibi nec suis ius dicere p̄ot.7 vide glo.7 qđ ibi plene dixi in.c.cū cōtingat.de fo.cōpe In glo.j.ibi tota familia recusat' ꝓpt' dn̄m .no bn̄ glo.q si dn̄s ē mihi suspectus possum vt suspectū totā familiā recusare.dicit tn̄ Inn.q.l.vnica alle.in glo.nō pbat ß dcm̄ ß ponit casū cōuersum.s.q si iudex ē suspect' dn̄o reddit' suspectus toti familie.7 forte fm eū ille casus nō debet ertē di sed solum habere locum in illo casu ibi expresso q loquit' qn̄ iudex cōpulit aliquē ad cōtrahēdū matrimoniū.mihi tn̄ placet dcm̄ glo.p quo facit in ar.d.c.accedens.ij.vt lit.non cōte.vbi recusatur suffraganeus in causa metropolitani. Itē facit.c.repellant'.j.de accu.p terea sicut possum recusare iudicem qui est amicus cō iudicis aduersarij mei.de quo in.c.accedens preall.ij.

7 dic vt ibi.ita videt q̄ possū recusare iudicē q̄ ē inimi cus dñi mei ne in odiū dñi velit vlcisci in familiā.7 pla cet mihi vt casus illi⁹.l.vnice extēdat ad casus cōsiles Et no.glo.in eo q̄ dicit postea q̄ modica familiaritas nō nocet. Dicit Hosti.q̄ familiaritas potestatiua no cet nō aūt exnea.i.cox q̄ n sūt in ptāte. als q̄libz possz facili recusari cū q̄libet teneat ꝓrio ad familiaritatē 7 mutuā affectionē.nā natura inᵗ oēs boies cognatōz instituit. Sūt em̄ oēs boies sibimicez cognati. vt.l.vt vim.ff. de iust.7 iure. Et in fi.glo.no . glo. q̄ fratᵉ pōt eē testis p fratre.de q̄ dic vt no.iij.q.v.in.c.ij.7 in sum ma.7 dico plene in.c.līas de pēsūp. Itē no.q̄ minox cā repellit iudicē q̄ testē.7 idē no.glo.in.c.cuz. R.j.eo.

¶ In glo.in ℞bo postmodū.no. glo.q̄ q̄tidie allegat iucto tex.limitat em̄ iura dicētia q̄ dilatoria dz ꝓponi añ lit.ꝓte.vt in.c.inᵗ monasteriū de re iudi.7.l.fi.C.de except. Illud em̄ ꝓcedit nisi exceptio dilatoria oriatᵉ p⁹lit.ꝓte.vt ħ q: n ē q̄d mihi imputet q̄re n̄ ꝓposui añ Et idē ꝓbatᵉ in.l.ij.C.de cōsor.eiusl.lit.7 facit tex.in.c. pastoralᵉ de excep. Idē dic qñ nō oriᵗ de nouo ꝑ nō p̄ uenit ad noticiā meā nisi p⁹lit.ꝓte.vt ē glo.no.iij.q.vj. §.exceptio.7 in.c.statutū.§.cū aūt de ēp.li.vj.in ℞. recu set.7 colligit ħ ex tex.isto q: pēsupponit q̄ aduersari us ish⁹. R.potuisset recusare istū epm p⁹lit. ꝓtest.exq̄ recepit illū. R.in familiarē p⁹lit.ꝓte. Et no.bn̄ ex tex. in ℞bo q̄circa.q̄ eo casu q̄ exceptio oriᵗ p⁹lit.ꝓte.siqs facit actū q̄ solet fieri p⁹lit.ꝓte.videt excl̄sus a facul tate ꝓponēdi dilatoriā.7 vide gl.no.7 singlarē in.c.j.de elec.li.vj.q̄ dicit q̄ in casibz in q̄bz nō fit ꝓtestatio litis p primū actū q̄ solet p⁹lit.ꝓte.fieri p̄cludit via oībz di latorijs ꝓponēdis qđ no.7 satis bn̄ ad ħ facit iste text.

¶ In gl.i ℞bo ꝓsensit ibi recusari ꝓpt̄ nouā cāz nō . bn̄ glo.q̄ is q̄ impetrauit iudicē p̄t illū recusare ex no ua cā q̄reddit iudicē sibi suspectū.vtputa si iudex p̄rit p⁹impetratōz affinitatē vl magnā amiciciā cū aduer sario.nā nouis moribus noua ꝓuenit antidota p̄pari.vt c.ceterū de iura.calū.§ ex cā p̄cedēti nō possuz reprobare quē sciᵗ approbaui.iij.q.iij.siqs testibz.7 in.c.horren dus.xxxiij.q.v.vide p Inno.in.c.venerabilis de excep. facit.c.nullus de elec.li.vj.

Q Berenti. Delegat⁹ papevsq̄ ad an nū integr̄ p̄t suā sniaz ex eq̄ 7 ē casus singlarᵉ.diuidit.nā i ꝓposita.q.p̄ poit prīa opi.vsq̄ ibi aly.scđa vsq̄ ibi nos tn̄.vbi po nit solutōez inᵗ serēdo q̄rtā opi.ibi nō soluz. ¶ No.p̄ q̄ in discussiōe alicui⁹ articli dz ꝓsult⁹ vl perit⁹ r̄citare opi.siq̄ sūt in mā 7 postmodū ponere iudiciū suū ꝓfu tādo alias opi.q̄s nō sequit.nā ex recitatōe opinionuz 7 motivox magis lucessit veritas.nā si ħ facē papa q̄ bz ptātē ins de nouo cōdēdi vt ħ.7 de resti.spo.c.līas.7 i c.sup līis de rescp.7 in.c.capellanus de ferqs.forti⁹ hoc debent facere inferiores q̄r opinioni nō stat nisi sit p̄ babilis.vt no.in.c.j.de postu.pla. ¶ No.ibi iurisditō 7 ibi iurisditōez.q̄ delegat⁹ dicit b̄re iurisditionē.qđ ē ꝑ no.in.l.ait ptor.ff.de re iudi. ¶ Itē no.q̄ delegat⁹ principis pōt p se suā sniaz mādare executōi.vide qđ dixi in.c.significasti.s.eo. Et no.q̄ bz integrū ānū ad executōez faciēdā p⁹annū ℞olz sniā nō sit executōi mādata expirat iurisditio. An aūt iste annus sit vtilis an cōtinuus? dicūt doc q̄ ē cōtinuus.vñ curit oī tpe. p ħ facit q: oē tps dz intelligi cōtinuū nisi reperiat cō trariū.vt no.sup Rica.ff.de diuersis 7 tēpo.p̄script.7 in cle.vnica de in inte.resti.7 sic curit dieb⁹ feriatis eti am dato impedimēto.7 bēbit iste ann⁹.cccl xv.dies sic bz q̄libet ānus nec curādū q̄ tūc cōtingat bisext⁹. naz capc ꝓ regla q̄ vbi a iure dat ān⁹ intelligit de.cccl xv. dieb⁹ ꝓtinuis vt est bo.ter.in.l. uij.§.sticbus. ff. de sta. li. ¶ In glo.in ℞bo quadrimestre ibi statim mandan da executioni.no.glo.in eo q̄ dici,statim 7 sic videt vel le q̄ in criminib⁹ immediate pōt sniā mādari executio ni nō expectato lapsu.x.diez q̄ dant ad appellādū .et ħ quidā legiste tenuerūt § alij ꝓtra.qđ sequit Bar.in l.qui vltio supplicio.ff. de pe.7 illa opi.mihi placet liez ꝓtraria opi.seruet de facto. Et in fi.gl.adūte glo.facit dīiam inᵗ cōfessionē factā in ciuili 7 in criminali .quia in ciuili cōfessus bī ꝑ cōdemnato ita q̄ nō est necesse q̄ ferat sniā 7 illud saltē absolutū ē.vt si cōfessio ht añ po:rectōz libelli nō seq̄t sniā nec p̄t ferri q: n̄ bz fūda mētū lit.ꝓte.j.vt lit.nō ꝓte.p totū. Sz ħ casu nō dat cōdēnato in ꝑsonali quadrimestre § tempus decē die rum. Ad ħ tex.iuncta glo.in.l.si debitori.ff.de iudi.7 i §.oīs insti.de ℞.ob.7 dixit bal.q̄ ex cā possit dari ma ius tps q̄ decē diez qđ est notandū.7 satis mihi placet ar.in.d.l.si debitori.vbi dī q̄ tps est arbitrariū.7 vide ad materiā bonā gl.in.c.dudū.el.ij.de elec.7.q.q.j.nos in quēq̄.7 in.l.j.C.de cōfes. Quid aūt si cōfessio sit fa cta post po:rectionē libelli: dixerūt quidā q̄ est feren da sniа.de quo ꝑ glo.7 bar.in.l.j.ff.de confes. Sz satis posset teneri cōtrariū.q: iura indistincte dicūt q̄ con fessus in iure bī ꝑ cōdemnato.vt in.d.l.j.ff.7.C.de cō fes.§ in causa criminali sp requiritᵉ sentētia.vt i.l.si cō fessus.ff.de custo.reo.7 habes gl.bic nisi delictuz esset notoriū.q: tūc nō requiritᵉ sniа saltē cū solēnitate. ad ħ tex.no.cū glo.in.l.ictus fustium.ff.de bis q̄ no .infa. ¶ In glo .pe.ibi § pone.no.hāc particulā gl. vsq̄ ad finem. Jo.an.dicit satis eque posse distingui q̄ aut vi ctus paruit sniе 7 victor aliquo tpe possedit pacifice 7 tūc non pōt vlteri⁹ delegatus se impedire.7 sic ꝓcedat s.eo in līris.aut victus nō paruit executioni vel si paru it illico impediuit 7 turbauit victorē.7 tūc posset iuris ditionē exercere q: nō videt executus exq̄ in cōtinen ti executio fuit turbata.ar.de pe.di.j.diuortiū.7 in.c.j. de iudi.7 intellige hāc distinctōem Jo.an cū limitatio ne gl.s.vt nō assumat cognitōem sup nouiter attētatᵃ q: nō habet iurisditionē nisi circa executionē.possz tn̄ dici q̄ q̄tenus turbatio cōcernit articulū executōis pt ordinari⁹ se impedire etiā assumēdo cognitōnem sicut potuisset a principio.quidam tn̄ indistincte tenēt opi. gl.vt vsq̄ ad annū sp possit delegatus se interponere ad cōseruādam executōem sniе.qđ etiā satis posset ad mitti qñ ꝛbatio fit ex antiq̄ cā dūtaxat. ¶ In gl.fi.i fi. cōclude hāc materiā sic q̄ aut iudex delegatus nōduz ꝓtulit sententiā diffinitiuā 7 iurisditio sua durat nec claudit anno etiā si nunq̄ inchoasset ꝓcessū.q: rescri pta delegatoria sunt ꝑpetua.durāt em̄ tāto tpe quan to durat actio sup qua cōcedunt nisi emanaret rescri ptū ꝓtrarium.vt in.l.falso.C.de diuer.ēp.7 dixi in.c.si aūt de rescrip.aut tulit sniam diffinitiuā 7 si nō est ex ecutioni mādata durat iurisditio sua p annū integrū sibi a lege cōcessum ꝑ executione sniе vt hic. aut fuit executus sniam infra annū.7 si molestat victor in pos sessione sua infra annū babet locū qđ.s.dixi in p̄ceden ti glo. Et ex bis infert q̄ si post diffinitiuam iudex ex cōicauit vel etiā antea 7 postea ꝓtulit sniam diffiniti uam nō potest ab ea absoluere post annū sed recurrē dum est ad delegantē. Et in eo q̄ gl.allegat.c.rursus. et.c.quicūq̄.dic q̄ illa iura nō loquunt in materia no stra.7 illoz intellectū plene tetigi in.c.j.de iudi.7 dic vt ibi. ¶ Extra glo.q̄ro iste tex.loquit qñ iudex excōi cauit post sniam. Quid si nō excōicasset nūquid habe ret locū decisio istius tex. Bar.de hoc dubitauit.nam quidā dixerūt q̄ nō.Iz Jo.an.p̄cise tenet q̄ bz locum iste tex.q: papa in rn̄sione vtit verbo statuum⁹.nec re stringit se ad factū ꝓpositū.7 in ħ.c.papa simplr dicit q̄ delegatus habet annū ad exequendū sniam.dic idē esse si fuisset vsus verbo rn̄demus.exq̄ papa nō restrī git se ad factū ꝓposituz. Cōclude ꝫ q̄ sine post sniam aliquid exercuerit sine nō semp habet annū a tpe sniе ¶ Scđo queritᵉ nūquid habeat locū iste tex.in delega to ordinarij vel in subdelegato delegati. Ad p̄mū di-

cūt dōc.q nō habet locū in delegato ordinarij inferioris a papa ꝫ p executōe ſnīe recurrendū eſt ad ipſi⁹ ordinariū. vt no.in.l.a diuo pio.ff.de re iudi.hoc dictuꝫ doc.puto ꝓcedere tenēdo q delegat⁹ inferioris a p̄ncipe nō poſſit ſnīam ſuā exeq̄ put mlti tenuerūt ꝛ ſecutus fuit bar.ī.d.l.a diuo pio.hūc articulū plene examinauit in.c.ſiqs ꝓtra clicū de fo.cōpe.ꝛ dic vt ibi. Et tenēdo opi.q poſſit exeq̄ credo q hēat annū ar.hui⁹ līe Quo ad ſcām dicūt doc.q aut delegatus pape ſbdelegauit reſeruato ſibi aliq̄ articulo.ꝛ tūc recurrendum eſt ad ip̄m ſbdelegantē.aut cōmiſit in totū.ꝛ dicūt q dā q iſte ſubdelegatus habet quadrimeſtre ꝫ iure nō probat nec videt placere Jo.an.vnde puto q ſi tenemus opi.illam q delegatus inferioris a p̄ncipe non poſſit exequi tūc queſtio nō habet dubiū. ſz ſi tenem⁹ q poſſit exeq̄ tunc ſatis puto q habeat annum ar.hic an ỽo poſſit exequi dixi in.d.c.ſiqs ꝓtra.

¶ Wper queſtionū. Delegatus pape p̄t p̄ncipiū mediū ꝛ finē cāe ꝓiūctim ꝛ diuiſim ſubdelegare.h.d.vſq ad.§.rex.ꝛ legā p ptes ad faciliorē intellectū. Diuidit iſta ps.nā p̄mo ponit tenorē cōſtitutōnū q̄ ꝛ grie videbant ibi vſq ad.§.intentōis ꝛ ibi declarat intētōez ſuā vſq ad.§.rex. ¶ No.ibi exponit ꝛ ibi p̄termiſſa ſupplent.q ille q̄ exponit ſeu declarat nō dī ſupplere vl corrigere ſeu derogare exponēs ſeu declarās nihil de nouo.facit ad ff.l.heredes palaz ff.de teſta. ¶ Itē no.ex eiſdē ỽbis ꝛ tene mēti q dūa ē int exponere ꝛ ſupplere vl derogare ſeu corrigere nā exponēs nil dz ſupplere ꝫ ſolū declarare.ſupplens ỽo ñ dz corrigere ſeu derogare ꝫ ſolū addere circa nō p̄uiſum.corrigere ỽo ē emēdare pu⁹facta.vide bo.glo.in cle.ſtatutū de elec.ꝛ faciūt ꝫ ad mlta.nā p̄mittit confitenti vt poſſit ſuā cōfeſſionē exponere.nō em̄ dz illam corrigē ſeu ſupplere.vt ī.c.cū dilecti.j.de accu. ¶ Itē no.ex eiſdē ỽbis q vnū ius dz ſuppleri ꝛ exponi p aliud ius.nā oīa nō p̄nt eodē.c.ꝓtineri. Et p ꝫ argūt boſti.ꝛ eos q̄ ſunt ꝓmpti ad iuriū correctōez.nā euitanda ē q̄tū fieri p̄t iuriū correctio.ꝛ vbi iura vident cōtraria dz ſtudioſus reducere ad cōcordiā exponendo ſeu ſupplēdo p ea q̄ dicūt in alīs iurib.ad ꝫ facit qđ no.ponit bar.in extrauagāti ad reprimendā in ỽo.non obſtātib.ꝛ facit.l.nā ꝛ poſteriores cū ſe.ꝛ qđ ibi no. p bar.ff.de legi. ¶ No.ibi ſine ꝓuocatōnis obſtaculo.q delegatus etiā p̄ncipis nō p̄t ſubdelegare cāz appellatōe remota. Et q̄ infert q iſta cla reſpicit ſolā pſonam cui annectit.ꝛ dic q nemo citra p̄ncipē p̄t cōmittere cāz appellatōe remota.ad ꝫ facit.l.j.ff.a q̄.ap. nō lz.facit.c.veniētes.j.de iureiu.ꝛ rō ē quia nullus citra papā p̄t tollere iuris diſpoſitionē maxime fundatā ſup iure naturali.appellatio em̄ eſt quedaz defenſio vt in.c.ſuggeſtū.j.de appel.ꝛ ē ꝫ remedium a iure indultū ꝓ defenſiōe aduerſus iniq̄tatē ſnīe.ideo inferior a p̄ncipe nō habet hāc facultatē.vñ dic q etiā legatus de latere nō poſſet remouere appellatōnez.ꝓ ꝫ qđ no. glo.ſingularis in cle fi.de here.facit cle.ne rōni de elec. ꝛ regula indultū.li.vj. ¶ Itē tollere appellatiōez ē qđ āmodo tollere ius alterius qđ ſolus p̄nceps p̄t iux no.in.c.cōſtitutus de reli.do.ꝛ vide ad hāc materiam qđ plene dixi in.c.paſtoralis de appel. ¶ No.ibi delegatus a nobis vel iudex quicūq.argu.optimū ꝛ q̄i expſſum q delegatus inferior a p̄ncipe p̄t cōmittere aliquē articulū ſaltē ñ iuriſditionalē cauſe ſibi cōmiſſe de q̄.j.latius dicā. ¶ No.ibi dūmodo de partiū ꝛc.iūcto ỽ.rex infra eo.q deputatus ad nudū miniſteriuz p̄t recuſari vt ſuſpectus ꝛ ſic videt hic tex.de quo facit magnū feſtū do.an q merus executor poteſt recuſari vt ſuſpectus. Jn cōtrariū tñ videt tex.in.c.nouit de appella.ꝛ ibi plene dixi. Iſte tñ tex. nō loquit in mero et ꝓpio executore ſed in deputato ad articulū meruz ſine iuriſditōne qui poteſt occulte grauare partē merito poteſt recuſari vt ſuſpectus.vtputa ſi cōmititur alicui nuda examinatio teſtiū.nam in ſcribendo ꝛ caute ſeu callide interrogando p̄t ledere partē vel ſi deputatur ad arbitrandū expenſas que potuerunt fieri circa refectionē alicui⁹ domus vel quid ſimile. nā licet iſti nō habeant iuriſditionē poſſunt tñ occulte ledere partē.ꝛ ſic intellige iſtum tex.quē no.ſed ſi deputaret merus ꝛ ꝓpriꝰ executor ad exequēdum iam diſcuſſa ꝛ deciſa per ſuperiorē tūc ptextu ſuſpitōnis nō poſſet iſte recuſari.ꝛ ſic ꝓprie loquit.c.nouit.qr iſte non poteſt ledere partem q̄n notorie cōſtet.vtputa ſi deputatur ad denūciandū aliquē eſſe excōicatū vel ad citandum vel q̄d ſile.vt dixi pleniſſie in.d.c.nouit.ꝛ vide qđ no. Jo.an.in.d.c.paſtoralis. ¶ Itē no.in ỽ.q ſi.q lit.cōteſt.ꝓprie nō fit nīſi cora iudice nec ꝓprie ſententia fertur niſi p iudicē.ꝛ ſic iſta requirūt iuriſditōnem iudicialem. Erquo infert q cora arbitrio ꝓprie nō fit lit. cōteſt.quia nō eſt iudex nec ꝓprie ab arbitro fert ſententia.ad hoc quod no.in.l.j.C.de arbi. ¶ No.in ỽ.intētionis ibi liquido ꝛc.ꝛ tene menti q intentio ſcribentium p̄t liquide deprehendi ex tenore ſcripture.facit.l.licet.ff.de legi.vbi dī q p̄t dici euidens qđ ex cōiecturā elicit.ꝛ hoc multū facit ad interp̄tatōez ſtatutoꝝ vt ñ dicat extenſio id q̄d deprehēdit ex tacita ꝛ cōiecturata mēte ſtatuētis.de quo per bar.in.l.oēs pp̄li.ff.de iuſti.ꝛ iu.ꝛ p Jo.an.in regla ꝓ poſſeſſore in mercu. ¶ Itē no. p̄t q̄s delegare p̄incipiū ꝛ mediū cauſe ꝛ ſolum ſibi reſeruare ſnīam.ꝛ ſic p̄t q̄s ex actis plene inſtrui de meritis cauſe licet cauſa nō fuerit agitata coram eo debet tñ p̄mo vniuerſa que acta ſunt inueſtigare. qđ facit ꝓ iuriſperito qui aſſumit ad conſulendū que ſint partes iudicis in certa cauſa.nam debet vniuerſa acta diligenter inueſtigare ¶ In glo.j.ibi que.j.ſequitur dic melius q̄ hic nō ponit illa conſtitutio ſed tm̄ eius tenor vt dicit Jnno.ꝛ bene.nā ſi conſtitutio Jnn. nō p̄ceſſiſſet iſtā decre.non potuiſſet oriri dubiū de quo ꝫ Et vt clare intelligas tex.dicas q primo p̄ceſſit cōſtitutio alexandri.de qua in.c.cum te.ſ.eo.vbi in effectu dicebat q ſi delegatus pape ſubdelegat cognitōnem ipſius cauſe ſentētia ſibi reſeruata ſi cōtingat appellari a tali ſubdelegato nō p hoc talis delegatus cauſam indiffinitam relinquere debebat.quaſi innueret q a ſb delegato delegati pape nō p̄t appellari p̄m vnū intellectum.poſtmodū emanauit quedā conſtitutio Jnn. quam olim habebamus ſed hodie nō habemus.ꝛ hoc qr tenor ipſius in effectu fuit hic poſitus qui incipit a ver.nos aūt ſtatuimus.vſq ad ỽ.intētionis.ꝛ illd ver bum ſtatuimus eſt preteriti temporis ꝛ refert illud qđ ſtatuerat in ſua cōſtitutōne.ꝛ p illā cōſtitutōnem videbatur quibuſdam q conſtitutio alexandri eſſet correcta.quia in conſtitutōne Jnno.innuebatur q ſi delegatus ſubdelegaſſet articulū iuriſditionalē ab eo tanq̄ a iudice poterat prouocari.ſi ỽo ſubdelegaſſet nudum miniſterium tunc non poterat appellari niſi modum excederet dūmodo fuiſſet deputatus de partium cōſenſu.ꝛ ſic innuebatur q certis caſibus poterat appellari a ſubdelegato etiā deputato ad nudum miniſterium. Et ſuper hac cōtrarietate fuit hic aditus Jnno.papa qui in effectu rñdet vt habet in p̄in.litere.ꝛ in ỽ.intētōnis.q p ſuam cōſtitutōnem nō derogatur cōſtitutōni alexandri ſed exponit vel ſupplet ꝓ ſuaz conſtitutionē.ꝛ dic q.c.cū te.poteſt habere plures intellectus. Primus q loquitur quando appellatur ad papam omiſſo ſubdelegante qui reſeruauerat ſibi iuriſditionem.nam talis appellatio eſt friuola quia fuit omiſſum medium.vnde illa decre.non prohibet appellari a ſubdelegato ſed ſolum diſponit q non valet appellatio ſi appellatur ad primum delegantem. Sed conſtitutio Jnnocen. debet intelligi de appellatione

legitīe interpolita vt declarat.j.in.§.se.scōs intellect⁹ vt ꝓcedat illud.c.qñ ꝓmittūt subdelegato media cau se.i.articulus nō iurisditionalis7 tūc ab eo nō ꝑt appel lari vt ibi.ß ꝓstitutō Inn.supplet nisi modū excedat vl nisi recuset vt suspectus 7 nolit recusationē admitte re.nam tunc pōt appellari.7 ſm hūc intellectū clare pz q cōstitutio Inno.in nullo derogat cōstitutiōi alexā dri ß exponit 7 supplet ad illā addi.tercius intellectus est qñ fuit appellatū a subdelegato ad papā. 7 sic omis so medio delegatus hic nō obstāte dz ꝑtibus iusticiaz ministrare q: dz cognoscere de tali appellatiōe.q: licet talis appellatio nō valeat ad effectū vt cognoscat pa pa vz tñ vt cognoscat delegatus ad quē debebat appel lari. vt est tex.in.l.j.§.siquis in appellando.ff.de appe.7 iste esset valde singularis intellectus. ¶ In glo.in ver. derogat in fi. vult g̃ glo. opponere de.l.j.ff.ad tertull. vbi tex.innuit q illē qui interp̄tat corrigit.cuius ꝓtra riū innuit hic tex. Glo.nō soluit dc.dicūt q in lata si gnificatōe interp̄tans dī corrigere vt in ꝙrio. secus in stricta significatiōe vt hic.7 vide glo.in.l.pe.ff.de ori. iur.7 in cle.statutū de elec.in ver.declaramus.7 dic cla rius q interp̄tatio est duplex quedā cōsistit in interp̄ tatōne linguarū sicut interp̄tamur eucharistiā.i.bonā gr̄am ab eu qđ est bonū ꝛc.quedā cōsistit in obscurita te sensus seu dubietate verborū vt qñ quis interp̄tat verba dubia alicuius cōstitutiōis.7 de ista dicimus q est eius interp̄tari cuius est cōdere.vt in.c.inter alia de sen.ex. vñ ꝓprie ille q̄ interp̄tat nō corrigit ß declarat rem obscurā.7 ß stricto mō sed largo mō dī corrigere seu emēdare q: saltē emendat q̄ ad corticē verborum ponēda verba magis clara sed q̄ ad sensū nō corrigit. et sic intelligit.l.heredes palam.ff.de testa. Et scias q dīa ē inter interp̄tationē derivationē 7 ethymologiā et diffinitionem.de quib⁹ vide p Pau.in ꝓemio cle. ¶ In gl.in ver.cōmittit ibi lit.ꝓtes. Aduerte q: obscu re loquit glo.sensus suus est iste q ꝓstitutio alexandri q̄ ꝓhibebat appellationē a subdelegato dz intelligi qñ fuit cōmissio facta post lit.ꝓte.i.qñ ꝓmisit media cāe.s. est articulū nō iurisditionalē.puta nudā examinationē testū.secus si cōmisisset principiū vel finē.7 sic glo.sen tit scd̄m intellectū quē.s.dedi ad illd̄.c.cū te.7 declara istā glo.vt ibi dixi. ¶ In gl.in ver.interposita ibi ad papā.s.aduerte gl. hic sētit scd̄m intellectū ad illud.c. cū te. vt appellatio nō valet a subdelegato interposita qñ.s.fuit interposita ad papā.q: debuit appellari ad ip sum subdelegantē nō in totū.7 vterq; intellectus ē bo nus vt.s.dixi. ¶ In glo.in ver.q̄cunq;.ibi g̃ si ordina rius. Aduerte.nam glo.videt velle restringere tex.ad ordinariū q̄si innuat q delegatus inferioris a principe nō possit alteri subdelegare etiā certū articulū. ß Jo sti.7 cōiter dc.sequē.tenēt ꝙrium q: tex.hic loquit ge neraliter.dicit em̄ delegatus a nobis vel iudex q̄cunq; ꝛc.7 sic p illud verbū q̄cunq;.apte innuit q q̄libet iu dex etiā si sit delegatus inferioris a p̄ncipe pōt subdele gare articulū nō iurisditionalē.articulū vero iurisditi onalē subdelegare nō pōt.ad ß iste tex.in ver.qđ si.vbi dū loq̄t de articulo iurisditionali fecit solū mentōz de delegato pape. Bar.tñ in.l.7 q:.ff.de iuri.om.iu.apte tenuit q possit subdelegare certū articulū cause. q: si cut delegatus ad vniversitatē causarū pōt subdelega re vnā cām.vt no.in.c.cum cām de appel.ita 7 delega tus ad certā cām pōt subdelegare vnū articulū. p ß.l. j.ff.quis 7 a q̄ appel.in.§.j.7 dī exp̄ssim ß in cle.j.de off. dele.7 p ß reprobat Cy.in.l.si a iudice.C.de iudi. Sed certe q̄tenus Bart.sentit de articulo iurisditionali ex p̄sse loquit contra.c.cum cām p̄alle.nec ob.cle.j.q: lo quit in delegato pape.nec ob.aliud arg. q: delegatus ad vniversitatez causarū censet q̄si ordinarius.vt no. glo.in.d.c.cum cām.sed delegatus ad vnā cām est me re delegatus. Itē si posset cōmittere vnū articulum sic posset cōmittere aliū 7 parū sibi reservare 7 sic circūve niret mandatū superioris.ad idem q nō possit nisi sit ar ticulus nō iurisditionalis.vide Inno.qui ß tenuit ap te in.c.cum bertoldus de re iud. Idē sentit glo.in auc. vt defun.seu fune.eoz.§.pe. Et ad.l.j.dic q habz plu res intellectus.vt ibi no.7 quidā illā intelligunt in dele gato ad vniversitatē causarū.qđ etiā sensit gl.in.c.di lecti.j.de app.vel loquit ſm Bar.ibi in vicario alicui⁹ ptātis.q: si subdelegat cām non dz appellari ad eū vel ptātem ß ad superiorem ptātis.iste intellectus mihi non placēt.nec puto dictū in se verū q: si vicarius alicuius delegat cām dz appellari vel ad ipsum delegantez vel saltē ad ip̄m qui dedit vicariū. q: regulariter dz semp appellari ad delegantē erq̄ apud eū remansit fundamē tum iurisditōis.vt in.d.c.dilecti.iuncta glo.7 vide gl. in.c.siquis contra clericū de fo.cōpe.p̄dicta limita nisi exp̄sse inferior delegādo dederit ptātez subdelegandi. vt est no.glo.in.c.is cui de off.dele.li.vj.7 sequit Bar. in.d.l.7 q:. Ex p̄dictis decidit nunq̄d delegatus inferi oris possit cōmittere receptionē testiū. Abb.et doct o. cōiter post eū distinguunt q aut vult cōmittere hunc articulū cum iurisditōne 7 nō pōt p p̄dicta. aut sine iu risditōne.puta q: ipse iudex prius approbavit psonas ipsorū testium eramīavit interrogatoria et capitula.7 tunc pōt cōmittere.q: habet solū exequi nudū ministe rium. vñ ista nuda receptio si fieret die feriata teneret ad qđ vide glo.no.in cle.vnica de offi.dele.vñ hic nu da receptio solet cōmitti notario.de q̄ vide qđ no.in. c.qñ.j.de proba.7 vide qđ dixi in.c.cum cām de testi. ¶ In glo.in ver.q̄ executorē. Nota ꝑmo ex ista glo. quis dicat ꝓprie executor.7 facit ad statuta q̄ intelligū tur ſm ꝓpriā significationez.vñ executor ꝓprie dī qui habet exequi factū discussum 7 decisum p suporez vt facit nūcius cū exequit sñiam iudicis. Improprie vero dī executor qui habet examīare aliqnē articulū sine iu risditōe.nam iste nō pure exequit ß agit 7 examinat.7 iō tex.in.§.postro.j.eo.dixit q iste melius dī auditor q̄ cognitor vel executor.7 ponit glo.exēplū de eo cui cō mittit vtrū testis sit admittēdus.sed exēplū non est bo nū q: iste habet interloqui.vñ pone exēplū in nuda re ceptōe testiū.vt.s.dixi.vel qñ habet calculare rōnē in ter ptes. ¶ Nota scd̄o q iste auditor habz iurisditōz ß hoc videt ꝙ tex. naz diceret tūc iudex 7 nō executor seu auditor.ß saluādo glo.dic q hz iurisditionē respe ctu exequendi sibi iniunctū nō aūt in examinatōne ne gocij.7 no.in ß istā glo.singulariter 7 satis videt ꝓba ri in.c.ex lr̄is ß all. ¶ Ultimo no.ex fi.glo.q in appella tione interponēda hodie nō est dīa inter auditorē et iudicē.nam si gravāt pōt appellari.als secus vt hic.7 in c.vt debitus.j.de appel.in ß doc.multū instant ß cōclu de breviter veritatē q q̄ ad iustificandā appellationez nō est dīa q: semp dz iustificari rōne gravaminis sed in mō iustificādi est dīa etiā hodie.nam iudex ꝓcedit ex suo offō vel arbitrio.vñ ab eo possum appellare p tēdēdo p̀mo gravamē q eū mihi inflictū ß ab auditore nō possum appellare si exequit sibi iniunctū lz me gra vet.q: nō est ipse qui gravat me sed ille qui cōmisit.est em̄ ipse tanq̄ pica 7 organū cōmittentis. et iō si sentio gravamen debeo appellare a cōmittente 7 nō a cōmis sario. Item est dīa q: oblatio ꝓbationis iustificat ap pellationē coram iudice. vt in.c.interposita de appel. secus corā auditore q: cum auditor ꝓcedat extraiudi cialiter nō tenet recipe ꝓbationes gravaminis.vt ple ne dixi in.d.c.interposita.7 sic etiā hodie posset serva ri dīa q̄ hic ponit inter iudicē 7 auditorē. ¶ In gl.in p̄.dūmō ibi supple.h.d.gl.metu ꝙrij.qđ posset forma ri.nā appellatio fundat sup gravamīe.vt in.d.c.vt de bitus.ß lz q̄s sit mihi suspectus nō ꝛpter ß me gravat ergo nō possū appellare a iudice suspecto cuius ꝙrium innuit ista lr̄a. Jo.dicit gl.intellige q iste suspect⁹ p̄t

recusari.nō aūt ab eo pōt appellari. hic tñ impropriat literā:iō dic q pr̄ꝰ oz.ꝓponi recusatio.7 si nō vult eā admittere pñt tūc ab eo appellari.qz tūc ḡuanit i nō admittēdo.vt.pbat'.j.i.§.fi.in fi.tex. In gl.in ℟.lit'.exordiū ibi.ppue ℟o.no.bñ istā glo.q i lit'.ꝑte.dūtaxat dī.ꝑpelis exordiri seu ichoari:qđ nota ꝑpr̄ statuta 7 alias dispositōes faciētes mētōz de exordio lit'.7.pb̄ fac.c.exp te.el.ij.đ ℟.sig.vbi lis dr̄ mota p lit'.ꝑte.nā ea q̄ ꝓcedūt sunt potiꝰ ordinamēta ad litē ichoandā. In gl.i ℟.cāe finē.q̄si dicat secꝰ si ꝓmittēt nudā.pbatōez sñie.qz tunc ꝓferēs nō est iudex:sed nudꝰ mīster iudicis.exēplū cum epūs sñiam p se ꝓpositā recitat p notariuz.vt.c.fi.de rescin.li.vj. In gl.i ℟.diuisim. Idē tz Inno.vt.s.possit ꝓmittere diuersis pſonis diuisim:diuersis tñ tpib'.non em̄ oz eodez tpe vni ꝓmittere pr̄cipiū 7 alteri mediū vl finē.qz posset surgere intricatio.7 esset ꝯ mentē buiꝰ lr̄e in ℟bo liberꝰ.7 ꝯ mentē.c.fi.de rescrip.7.c.dispēdia.e.ti.li.vj.pōt ḡ ꝓmittere pr̄cipiū vni:quo expedito poterit eidē vel alteri cōmittere alīd articulū:q̄ expedito poterit cōmittere finē.7 ita cōiter trāseūt doc. Sz ego nō video q̄re nō possit cōmittere ita diuisim a pr̄cipio:ita vt ꝓcedat nō simul:ꝫ suis tpib'.puta si vni cōmitto exordiū litis alteri media cause reliq̄ sñiam ferendaz.naz hoc casu si ꝓcedūt diuersis tpib'.n repugnāt iura supius allegata In gl.i ℟bo alij ꝺlegare.vult ḡ gl.ista q nullꝰ citra pr̄cipē pōt ꝺlegare cām crimialē. tu dic plenius vt dicā i.c.qđ sedes.j.de of.or. Secūdo pōit glo. dīam int' ius canonicū 7 ciuile:vt de iure ciuili nō possit iudex appellatōis ꝺlegare cām secus de iure canōico ꝫ nō,pbat' lz cōsuetudo sit i oppositū.sed ꝫ dictū Josti.vt dicit Jo.an.7 bñ est ꝯ.c.vt litigantes.de of.or.li.vj.7.j.e.c.pastoral'.vbi archiepūs subdelegat cām appellatōis.7 iō tene dictū glo. In glo.i ℟bo i pr̄cipio in fi.vult ḡ glo.hic ponere vnā dīam int' leges 7 canones.vt ꝫm leges iudex nō possit cōmittere pr̄cipiū cause 7 mediū 7 reſuare sibi sñiaz.secꝰ ꝫm canōes vt ꝫ Sz aduerte q: dictū glo.,ꝓcedit ꝫm vnū itellectū q̄ colligitur ex cortice aut'.vt ꝫ.C. de iudi.7 videt sentire ibi gl. sed vltramon.vt recitat ibi Ly.7 sequitur bar.dāt alium intellectū 7 meliorē:vt itelligat' q̄n iudex vult ꝓmittere suo cōsiliario seu assessori. ꝫ em̄ nō pōt facere.7 est ratio.q: ꝓsiliariꝰ seu assessor non bz iurisditōez:sed tm̄ bz ꝓsulere iudici.vt in.l.j.7 qđ ibi no.ff. de assesso.7 idō nō pōt assessor ferre sñiam:nec exercere aliquē articulū iurisditionalē.ideo dicimus q laicus posset esse assessor iudicis eccīastici.vt no. Inn.i.c.ij.de iudi.vbi plene hūc articulum examinaui.nō ergo,phibet illa aut'.quominꝰ ordinarius possit cōmittere alicui principiuz cause tanq̄ iudici ꝺlegato.7 sic intelligēdo nulla erat dīa i hoc inter canones 7 leges.7 hoc tene menti.

Verum. Continuat' iste.§. ad p̄cedētia. Nā sup̄ dixit papa q p suam cōstitutionez non intēdebat derogare constitutiōi alexādri.quia principalis intentio sua fuit ,put habetur in ℟.intentionis. Sed quia posset dubitari an 7 quādo posset appellari a subdegato subiecit istuz.§.7 hoc dicit in summa. vsq̄ ad.§.porro. A subdelegato cum iurisditōe appellari potest. secus si sine iurisditione nisi modum excedat.tunc enim non potest recusari nisi datus sit de partium consensu Nota primo q a iudice potest appellari:non autem ab auditore nisi modum excedat.et dicitur auditor is cui cōmittūtur media cause sine iurisditione.iudex ℟o dicitur is cui cōmittitur articulus iurisditionalis:puta vel tota causa vel principium vel finis. 7 declara hunc tex.vt plene supra dixi in glo.super ver. q̄z executorem. Nota secundo ex hoc et ex tex.q̄ media cause expediri possunt sine iurisditione:non tamen intelligo semper.quia in prefixione termini et citatione ac interlocutionibus requiritur iurisditio. vt in.l.a ꝓcedente.C. de dilati.7 quod ibi no.facit quod no. glo. in.c.cū causa.s.e.7.c.prudentiam. vbi patet q citatio ē iurisditōis.vñ intellige tex. de articulis cāe 7 de nuda receptōe testiū vel de calculo rōis 7 silib'. Itē nō ꝫ exp̄ssiuz tex.q deputatꝰ ad nudū ministeriū pōt vt suspectꝰ recusari.qđ declara vt plene dixi.s. eo.c. super tex. Item no.q deputatus de ptiū ꝓsensu nō pōt recusari.qđ intellige nisi ex nona causa.vt.s.e.c.insinuāte. Op.cōtra tex.nā videt q ab auditore non sit necessaria appellatio q: si modum excessit ,ꝓcessus est nullus q: cōtra formā mandati.vt in.c.cuz dilecta de ꝓpt. Jo.dicit abb.contrariū ,ꝓcedere q̄n cōtra formā prior cederet secus si vltra.nam tūc debet appellari ne pars videat' tacite ,progare potestatē illiꝰ.vt.j.e.c. cū olim. No.hoc dictū q: nescio alibi q potestas nō habentis iurisditionē potest ,progari de re ad rem etiā p tacitū cōsensum ꝫ dubito an dictū sit verū. tene tamē ꝫ menti.qz doc.nō reprobāt aperte.nō tñ placet mihi illa differentia an contra formā vel vltra sit processum q: vbi dat' certa forma paria sunt ,ꝓcedere cōtra formā vel preter seu vltra.vt i.c.prudentiā.s.e.7 ibi diri 7 ideo solū esset fiēda differētia vtz forma ꝓcernat vtilitatē publicā vel ,puatam ptiū. nam ꝑmo casu nō potest remitti p ꝓsensum ptiū. Scōo sic.vt in.c.fi.j.eo.et no.dixit Inno.in dicto.c.prudentiā.7 ideo tūc necessaria ē appellatione partes tacendo videātur renūciare forme date p iudicez in eaz fauorem 7 notabis hoc semper.7 habet locū etiaz in nudo ministerio vt ꝫ ꝑm vnū intellectū. Item dic q appellatio pōt eē vtil' etiaz si actus esset nullus vt saltē euitetur grauamē facti.nā 7 a sñia nulla potest appellari.vt in.c. dilecto de appel. 7 no.in.l.si expressum. ff. de appel In.glo. in verbo statuimus ibi sed cōsulendo dixit.hoc ideo dic glo.q: de necessitate nō tenet' iudex in cōmissione habere consensum partiū lz partib' sit ius saluū recusandi subdelegatum seu auditorem.vt probatur.j. eo §.quem ℟o. Et ex hac glo.et ex tex.nota q verbum statuo quandoq̄ importat cōsilium 7 non preceptuz. 7 hoc quādo materia non est necessaria vt hic. In glo.in verbo recipiatur:ibi de cōsensu partiuz est eligendus.sentit hec glo.q accessor debet eligi de cōsensu partium si partes cōuenire volunt. sed hoc nō probatur hic licz glo.allegat argumentū nisi cōsultine.vnde potius probat' cōtrarium.nam si delegatus potest deputare auditorez sine cōsensu partium vt.s. dixi.et probat'.j.e.§.quē ℟o. fortius potest sibi eligere assessorē cum officium assessoris principaliter versetur in cōsulendo iudici in his que sunt iuris.vt.l.j.7 quod ibi no.ff. de assesso. Et hāc partem tenet hic Inno.dicens iudicem posse eligere quez vult:maxime cum ex facto eius teneatur.7 no.hoc verbum.pro hoc.l.j.7.l.nullus iudicū.7 quod no.in eis.C. de offi.assesso.et ad predicta vide tex.in.c. statutum.§. assessorem.de rescript'.lib.vj.vbi etiam dicitur de salario constituēdo pro assessore.7 vide quod no.spe.in ti. de salar'is.§.fi.

Porro. Cōtinuatur ad precedētia. Supra visum est an 7 quādo a subdelegato possit appellari:nunc subiicit ad quem sit appellandum.et hoc dicit in summa. A subdelegato non in totum appellatur ad subdelegantez.non autem ad primuz delegantem.secus si in totū.b.d.vsq̄ ad.§.quez ℟o. Nota primo q delegatus pape potest in totum iurisditionem sibi cōmissam alteri subdelegare.potest etiā ꝓ parte.sed primo casu non remanet iudex.secūdo sic Nota secundo q is cui cōmittitur articulus medius.i.articulus non iurisditionalis proprie nō potest dici cognitor nec executor sed auditor.quia habet potius audire partes q̄z in eas iurisditiōem exercere vel causē cognitionem inter eas assumere. In glo.in ver.trāsfert ibi quia illam non habet ex commissione:sed a lege ꝛc.hec ratio referenda est ad primum dictum glo.et non ad

secundum.nam glo.in principio dicit duo. Primo q̄ lz delegatus pape posset in totum alteri cām subdelegare non tñ potest dare ptātem subdelegato subdelegandi. q; lz ipse potuisset subdelegare ꝫ tñ nō habet ex cōmissione sed a lege. vt. j. c. pastoralis. q̄si velit dicere q̄ ista facultas fuit tributa psone ipius delegati. nō aūt transit accessorie vi delegationis. z nota ꝫ dictum p hoc eīm posset limitari glo. no. in. c. is cui. j. eo. ti. li. vj. que dicit q̄ delegatus inferioris pōt subdelegare si ꝫ fuit sibi indultū a delegante. debet eīm intelligi q̄n delegatus erat ordinarius secus si delegatus. z rō diuersitatis est q; delegatus nō habet iurisditionez vltra sibi ꝓmissa sed ordinarius habet ptātem vniuersalem. vñ virtute huius iurisditionis potest dare ptātem subdelegandi. ¶ In ea. glo. ibi cum teneat exequi mandatū ad hoc contrariū glo nō respondet sed dic q̄ delegatus principis non dicit transgredi mandatum supioris. cū lex sibi concedat vt possit subdelegare. cessat eīm peccatuz erquo est legis ꝓmissio. xxiij. q. iij. qui peccat. et in. l. grachus. C. de adul. ¶ In ea. glo. ibi sed nunqd delegatus. hec pticula glo. vsq; ad fi. est hodie expedita in. c. si delegatus. j. e. li. vj. vbi decidit q̄ pōt delegādo refuare sibi executōnē z virtute huius reseruatōis debet ad eum appellari a subdelegato. nec ob. dictum glo. q̄ executor nō habet iurisditionē quia illud ꝓcedit q̄n alicui ꝓmittit nuda executio sed ipse index qui habet exequi bene habet iurisditionem in executionis actu. vt ꝓbatur in. c. querenti. j. eo. z in. l. a diuo pio in §. si sup rebus. ff. de re iudi. ¶ In glo. in ver. ad eum. Aduerte quia ista glo. adducit duas leges que non solum vident contrariari huic lre sed etiā sibipsis aduicē. nam. l. j. C. qui p̄ sua iurisdi. simpliciter dicit q̄ si delegatus subdelegat appellandū est ad ipsum delegatum subdelegantem z nō ad primum delegantem. z. l. j. in. §. j. ff. quis z a quo. videt innuere totum oppositū simpliciter eīm dicit q̄ si appellat a subdelegato delegati non appellat ad ipsum subdelegantem sed ad ipsum primū. Glo. ista dat duas solutiōes. Prima vt ille. ll. reducant ad distinctionē huius. §. z est bona rñsio. nā p̄ hanc reductionē etiā ipse leges reducunt inter se ad concordiā vt prima lex ꝓcedat q̄n delegatus cōmisit nō in totum sed q; ille. ll. nō distingūt an in totum vel in parte fuerit facta commissio. ideo glo. nō confisa de hac solutione dicit alternatiue tñ q̄ aliud ꝑm. ll. Sed p̄ hanc responsionē nō reducunt ille. ll. ad concordiā inter se. z legiste vario modo dicunt. Bar. inter cetera ibi dicit q̄ prima. l. loquit in delegato principis. secunda in delegato inferioris. vt sic magis deferat ꝑmo q̄z secdo. Sed contra hoc dictum est tex. hic. loquit ei in delegato principis. z ideo tene primā solutionez. q; ꝓmptum est iura iuribus concordare nec de facili debemus inducere diuersitatē inter leges z canones sed vnū ius debet iuuari z suppleri p̄ aliud. x. di. si in adinotium. facit tex. §. e. in prin. nam z ratio necessario cōcludens militat p̄ decisione huius text. nam si cōmisit in totum nō remansit apud eum iurisditio cum iurisditio delegata nō sit radicata in psona delegati sed delegantis. vt in. c. sane. §. e. vñ cum desijt esse index nō debet ad eum appellari. secus si cōmisit nō in totum quia tunc iurisditio remansit penes eum. z p̄ parte est derivata in psonā delegati. ¶ In glo. in ver. si cā ibi alij dicunt z hanc opi. tenet Hosti. vt tunc. s. sit appellandū ad delegatū q̄n sibi fuit cōmissa cā appellatione remota z ipse subdelegauit nō in totum vt tunc non possit appellari ad papā virtute clausule. z videt prima frō te. ꝓbabilis opi. sed contrariā opi. quam ponit hic glo. tenent Jo. an. z cōiter doc. se. vt nō obstāte q̄ illa causa sit sibi simplr commissa nihilominus sit ad eum appellandum. hoc videt probari in. c. si delegatus. j. e. li. vj. vbi nihil dicit de ista clausula z ponit distinctio de qua hic. ad idem. c. cum te. §. eo. z tenendo hanc lec. q̄ est cōis babes casum in quo nō potest appellari ad papam omisso medio. z rō huius decisionis est q; delegatus in hac cā representat psonam pape. vnde cum appellans habeat iudicium pape paratum in psonā delegati frustra appellat ad ipsum papam. quia aut appellat ad eum vt alteri subdeleget z in vanum laborat cū habeat hic delegatū. aut vt papa eidez cōmittat z tūc magis frustra cum ex prima cōmissione ꝫ possit. Et ex his infero q̄ a subdelegato delegati alterius q̄ꝫ pape pōt appellari ad papā omisso medium. q; cessat ratio p̄ dicta cum nō habeat hic iudicium pape. z p̄ hoc sēdo intellectu facit iste text. in ver. vt parcat laboribz z expensis ꝛc. vnde nō fundat se sup virtute clausule sed sup laboribz partium z expensis.

Quem vero .rum. q̄ꝫ ad. §. precedentem nam ibi fuit dictum q̄ ad hoc vt nō possit recusari sub delegatus seu auditor deputandus est cum ptium consensu. Sed ne crederet aliquis q̄ de necessitate esset requirendus ptium consensus. subiecit hic papa istū. §. et hoc dicit in summa. Auditor datus sine partiū cōsensu recusari pōt vt suspectus non tñ sine cā. ¶ Nota primo q̄ nō solum delegatus pape sine causa legitima recusari nō potest. vt in. c. suspitionis. j. e. sed etiam subdelegatus delegati pape. qđ clarius ꝓbatur. j. e. in §. eius. ergo idem ꝓcedit nō solum cum cōmittit articulus iurisditionalis sed etiaz si cōmittit nudum ministerium. z in hoc nota vnam differentiā inter ius canonicuz z ciuile. nam de iure ciuili recusat delegatus etiā principis licet nō ꝓbetur recusationis cā. sed satis est vt recusatio nō appareat calumniosa iuxta ea q̄ habēt z notant in. l. aptissimi. z. l. cum spālis. C. de iudi. secus aūt est de iure canonico q; semp exigit vt ꝓbetur legitima recusationis cā. vt hic z in. d. §. eius. z in. d. c. suspitionis cum si. Itē nota hic tex. aptum q̄ supra pluries fuit collectū q̄ etiā simpler auditor pōt recusari vt suspectus. Coram quo vero debeat ꝓponi z ꝓbari illa recusatio cōtra auditorē seu subdelegatū. dicit Host. q̄ ꝓponenda est cora auditore seu subdelegato z ꝓbāda cora delegato subdelegante. z iste est casus in quo recusatio nō ꝓbatur cora arbitris sed cora ipso delegāte. Idem est si recusat delegatus ordinarij vel vicarius epi vt ꝓbatio suspitionis debeat fieri coram ipso ordinario z epo. z ista ꝓbant in. c. si contra vnū. j. eo. li. vj. Sed dubiū est quid si delegatus subdelegauit in totū et ille subdelegatus recusat. nunquid ꝓbabit cora delegato. dubiū facit q; erquo subdelegauit in totū non remansit apud eum iurisditio z sic videt q̄ debeant assumi arbitri. vt. d. c. suspitionis. Inno. sentit oppositum q; erquo delegatus nō incepit exercere iurisditionem nō videt efficaciter in eum iurisditio transmissa. vnde cum adhuc re integra possit revocari p̄ delegatum. vt in. c. q̄ꝫuis. j. e. li. vj. merito dicunt q̄ debet ꝓbari cora isto delegato. z p̄ hoc facit q; remoto subdelegato iurisditio redit ad ipsum delegatū. ergo ad eum spectat cognitio. ar. d. c. si contra vnū. Sed quero q; iste tex. solum loquit in deputatione auditoris. Quid si deputatur subdelegatus ad actum iurisditionalē nunquid possit subdelegari sine consensu ptium. dic q̄ sic eadez rōne. p̄ hoc facit qđ no. in. c. siquis cōtra clericū de foocōpe. nam cum delegatus habeat a lege vt possit subdelegare nō tenet in exercendo ius suum habere ꝑsensum ptium. q; nemini facit iniuriā qui vtit iure suo vt in. c. cuz ecclesia de elec. z ꝓ hoc qđ no. j. in. §. se. ¶ In glo. in ver. si nō possunt. z idem dico in ordinario volente delegare p̄. l. vnicā. C. qui ꝓ sua iurisd. z p. c. vt litigantes de offi. or. li. vj.

Si vero .Si vn⁹ ex duob⁹ delegatis p̄ncipis cū clausula appellatōe remota sub-

delegat alteri acceptanti nō potest acceptans subdelega re nec appellatōne remota ꝓcedere. qđ tn̄ ante acceptationē poterat ꝛ si ab isto fuerit appellandū appellabit ad papā etiam si fuerit subdelegatus nō in totum. h.d. ſm intellectū veriorē. Et continuat iste. §. ad. §. porro. Nam ibi ꝓsecutus fuit auctor qn̄ appellat ab vno delegato hic qn̄ fuerunt duo delegati ꝛ vnus cōmisit alteri vices suas. ¶ Nota primo bonā limitationem ad iura dicētia q delegatus inferioris a principe nō potest subdelegare. vt in. c. cum cām de appel. ꝛ in. l. a iudice. C. de iudi. ꝓcedunt em̄ illa iura etiam in subdelegato delegati principis qr nō transiuit in cōmissione ꝓuilegiū qđ habet a lege vt subdelegare possit. ꝛ sic videt illud priuilegiū ꝓsonale qđ ꝓsonam sequit ꝛ extinguit cum ꝓsona. vt in regula priuilegiū. li. vj. Item ꝓcedunt iura illa etiā in eo qui est ꝓ parte delegatus principis ꝛ ꝓ pte delegatus inferioris. vn̄ rōne ptis delegate ab inferiori nō pōt subdelegare totaz cām. qđ ē bn̄ no. Et ex b̄ ꝛ ex text. no. q delegatus subdelegādo in totū nō facit subdelegatū censeri delegatū principis alꝫ iste possz subdelegare. ꝛ sic habes hic casū q surrogatus in locū alterius nō ꝓ omnia censet iure surrogātis. vn̄ vt vides subdelegatus delegati principis non habet priuilegiū subdelegandi quēadmodū habet ipse principis delegatus in. c. pr. in prin. Item nota q delegatus principis nō pōt subdelegare cū clausula appellatione remota lz ipse fuerit delegatus cum dicta clausula. videt em̄ q illud fuerit priuilegium ꝓsonale. princeps em̄ cōfisus est de ꝓsona sui delegati q nō aliter indicaret qz ipse ideo forte apposuit illā clausulā appellatione remota. iō b priuilegiū nō est trāsmissibile in subdelegatū facit qđ habet in sibi in. l. vnica. C. de sen. prefec. pre. ¶ Vltimo no. ꝛ tene menti q cōpositum ex diuersis speciebꝫ nō habens ꝓ se certā naturā qn̄q recipit naturā vnius qn̄q alterius ex speciebꝫ ex quibꝫ cōponit. nam vt hic vides in ꝓsonā istius college cōcurrunt iurisditōes diuerse speciei. s. iurisditio delegata ꝛ subdelegata ꝛ b casu cōpositū censet qn̄q ex toto iurisditio subdelegata vt quo ad actum ꝓcedendi appellatione remota ꝛ quo ad facultatē subdelegandi. qz̄ censet tota delegata ab ipso principe vt respectu appellationis interponende. nam appellat ab isto ad p̄n cipem omisso subdelegante ac si tota iurisditio esset delegata ab ipso principe nō aūt potest subdelegare nec appellatione remota ꝓcedere ac si tota iurisditio esset subdelegata. Et hoc facit ad multa ꝛ videt optime cōcordare. c. ꝓ hoc de hereti. li. vj. vbi dicit q si epūs iure ordinario ꝓcedit cum inquisitore hereticē prauitatis qui est delegatus debz in discordia eorum adiri papa ac si tota iurisditio esset a principe delegata ita q iurisditio partim ordinaria trahit ibi ad naturā delegate. qr delegata dignior ꝓpter reuerentiā delegātis. Et ex illo text. ꝛ ex isto infero q si continget appellari ab epō et inquisitore sil ꝓcedentibꝫ nō est appellandū ad metropolitanum epi sed potius ad ipsum papā. ¶ Sed quero cur variat hic iurisditio in isto text. qr vt dicit qz̄q censet tota delegata qz̄q subdelegata. Sol. dicit Hosti. q quatenus p̄iudicat honori et iuri ipsius delegati censet tota subdelegata quia ex acceptōe college inficit tota iurisditio sua. sed respectu iuris superioris quod versat in appellatione interponenda debet tota censeri delegata ne ex facto delegati preiudicetur iuri ipsius superioris. vl dic ꝛ aliter q assumit hoc totum compositū naturam alterius speciei ſm q iuri minus derogat. nam si appellaret ad subdelegantem resultaret magna absurditas quia subdelegās cognosceret de facto sui collegi cum tn̄ par in parem nō habet imperium. vt in. c. innotuit. §. de elec. ꝛ appellatio debet interponi ad maiorem nō aūt ad parem. vt in. c. ij. de consue. li. vj. sed q ad papam appellet nullum abs urdum oritur. respectu vero facultatis subdelegandi cēset tota subdelegata. qr si diceremus ꝓtrariū sequeret absurdū q subdelegata iurisditio posset subdelegari. nulla aūt absurditas sequit delegat⁹ nō vtit suo priuilegio in actu subdelegādi. ꝛ idē dic respectu clausule appellatōe remota. ¶ In gl. in ver. vices suas. ibi in totū cōmisisse videt. nota bn̄ glo. ꝛ idē tenet Inn. et ꝓ b facit qr indiffinita equipollet vniuersali. vt in. c. vt circa de elec. li. vj. ꝛ in. l. fi. ff. de vi. tri. ꝛ ole. le. ꝛ in. c. qr circa de priui. ¶ In glo. in verb. nec pōt in fi. dicit Host. q hec glo. est contra tex. ideo delenda foret. nā hic in tex. dī q clausula ista ꝓdit virtutez si delegatus subdelegat alteri vices suas. nec videt q etiam hodie aliquid operet. ꝛ dic q operat virtutem suā respectu cuiuslibet appellationis q a iure nō approbat. vt in. c. pastoralis de appel. ꝛ dic vt ibi plene dixi. ¶ In glo. in ver. nec causaz ibi sed illa nō tenet. dic melius q ibi delegatus inferioris subdelegauit articulum nō iurisditionalem qđ potest. vt dixi. §. in prima parte huius. c. ¶ In ea. glo. ibi. c. q in dubijs. rn̄de ad hoc contrariū ꝓid qđ dixi post vltimū notabile. nam qz̄q maius dignum trahit ad se minus dignum qz̄q econtra ſm q minus iuri preiudicat. et in hoc tene menti istum text. ¶ In ea. glo. ibi de pig. ex lr̄is. dicit Jo. an. q ista iura contraria loquunt de honore annexo rei. ideo transit cum ipsa re sed de honore seu priuilegio ꝓsonali dicēdum vt no. in regula priuilegium de re. iur. li. vj. Et ex bis verbis sentit Jo. an. ꝛ bn̄ q ptās subdelegandi est priuilegium ꝓsonale. qđ videt ꝓbari. j. c. pr. in prin. ꝛ facit b optime ad id qđ. s. dixi in. §. porro. vt delegatus principis nō possit suo subdelegato dare ptātem subdelegandi qr priuilegium ꝓsonale extinguit cum ꝓsona ꝛ ꝓsonam sequit. vt in. d. regula priuilegium. ꝛ sic nō placet contraria opi. quā ipe sensit in. c. is cui. j. eo. ti. li. vj. notabilia hec plene videas. ¶ In glo. in ỳ. q si nō possit ibi ptz ex isto. §. sed certe hoc nō pz exp̄s se. nam hic nō dī q iste qui delegauit fuit impeditus. sed facit tex. in. c. q̄. in eo q dicit q ex sola iurisditione a principe sibi delegata potuisset iste ꝓcedere q̄si clausula impedimenti fuerit purificata. et sic intelligendo ꝓcedit opi. glo. ¶ In ea. glo. ibi sed queritꝫ vtrū delegatus. b particula vsqz ad ver. sed pone. hodie est expedita ꝑ. c. q̄uis. j. e. li. vj. vbi approbat opi. huius glo. et dic vt ibi. ¶ In ea. glo. ibi sed pone. hec gl. vsqz ad fi. videt decisa in tex. ſm vnum intellectum qui videt satis recipiendus intelligendo. s. q alter subdelegauit nō in totum. nam si subdelegasset in totū indubie erat appellandum ad papam ꝑ. §. porro. s̄. e. Et iura habētia plures intellectus debent intelligi ſm intellectū dubitabilem. vt in. l. j. ad fi. ff. ad muni. ꝛ in. l. qđ labeo de carbo. edic. facit. c. cum in iure. j. eo. ꝛ ꝓ hoc intellectu videt hodie hic tex. qn̄ delegatus commisit extraneo vices suas. cadez tn̄ ratio est ꝛ fortior qn̄ cōmisit college qr fortius esset ꝓmittēda appellatio ab extraneo q̄s a collega. b videt cōis opi. doc. lz quidā contra. ¶ Ad uerte tn̄ in eo q gl. incidēter dicit q a metropolitano appellat ad concilium ꝓuinciale cui preest ipse metropolitanus. vt in. c. sicut. j. de accu. dicit em̄ Hostien. q hoc dictū nullo iure ꝓbat. nam. c. in multis all. in glo. hoc nō ꝓbat. lz em̄ concilium ꝓuinciale summarie cognoscat de crimine metropolitani non tn̄ vt ipse puniat sed vt referat superiori. vt ꝓbat in. c. graue. ver metropolitani. j. de ꝓben. ꝛ notabis bene hoc dictū qđ satis mihi placet. nam appellatio regulariter est interponēda ad superiorē. s ꝓcilium ꝓuinciale nō est supra metropolitanū cū ipse sit caput illius concilij. Et in eo q glo. etiā dicit q ab ordine decurionū. i. eoz qui ꝓponebant regimini ciuitatis appellabat ad p̄sidē vide casū consimilem in. c. a collatione. de appell. lib. vj. sed non faciunt ista ad casum nostrum. ¶ In glo. in verbo ad

primū ibi q; in totū cōmisit. aduerte q; gl. nō videt recordata de eo qđ dixerat in glo. magna. nam ibi voluit et melius q ꝑpter illā mixturā iurisditōnis delegate et subdelegate dꝫ appellari ad ꝑmū delegantē lꝫ subdelegauerit ꝑ pte. 7 iō tene qđ ibi dixi. 7 ꝑ intellectu facit tex. in ver. lꝫ aliquib. Et ad tex. hic in fi. dum dicit ꝓpter rōnem supius allegatā. dic ꝑm Jo. an. q habuit respectū ad rōnem assignatā in isto. §. p casum cōuersum. nā quēadmodū censet subdelegata tota q ad impediendā subdelegationeꝫ ita censet tota delegata q ad appellationē interponendā ad supiorē p rōnem supius allegatā. 7 ℔ tene lꝫ aliud sensit glo. sequens.

Eius vero. Iste. §. seu ver. decidit qōnē ꝑncipaliter ꝓpositā 7 ℔ intēdit. Si delegatus pape subdelegat nō in totū ps a subdelegato nō potent appellare ex eo q datus sit sine suo ꝓsensu pōt tn recusari in oñdēdo cām iustā coram delegato et tunc delegatus diffiniet a q etiā si noluit recusatiōꝫ admittere appellat ad papā. b. d. vsq; ad fi. 7 sic decidit tres casus. scōs ibi qui etiā. tercꝰ ibi q si. ¶ No. ꝑmo q delegatus pape pōt cām subdelegare etiā ꝑ pte partiū ꝓsensu minime req̄sito. ad idē. s. e. §. quē vero. ¶ No. scōo q etiā subdelegatus delegati non pōt recusari nisi ꝓbet iusta recusatōnis cā de qua dixi in. §. quē vero. ¶ No. tercio q recusato subdelegato iurisditio redit ad ipm delegatū subdelegātē. qđ in dubio ꝓcedit qn subdelegauit nō in totū ꝑut hic contingit. Quid si subdelegasset in totū: puto distinguendū q si re integra recuset iurisditio redit a subdelegato ad subdelegātē secus si recuset ex cā supueniēti postq̄ incepit vti iurisditiōe. ad ℔ adduco bo. tex. in. c. q̄uis. j. eo. li. vj. ¶ Itē no. practicā appellādi a iudice suspecto. nam ꝑmo dꝫ ꝓponi recusatōis cā 7 si nō admittit pōt interponi appellatio q; nūc iudex grauat in nō admittendo legitimā recusationē. ¶ Ultimo no. 7 tene menti q attētatū post appellationē ab interlocutoria est ipso iure irritū 7 inane. 7 ℔ si appellatio fuit legitima. rō ē q; ꝑ appellationē legitimā suspēdit iurisditio iudicis. vt in. c. si a iudice de appella. li. vj. et ꝑm ista intellige. c. nō solū eo. ti. li. vj. vbi dī q attētata post appellationē ab interlocutoria pēdent ex futuro euētu. nam dicunt pēdere q ad nos qui ignoramus an appellatio fuerit legitima ℔ q ad ius statim aut sūt nulla aut valent. q; qđ est certū nature ē certū legi. l. si pr̄. ff. de so. vñ declarata rōnabilitate appellatōis attētata declarant nulla et renocāt ꝓuiā attētati vt ibi no. ¶ Ultimo scias q gl. in isto. §. dicit q hic papa rndet scōo articulo qōnum nam vt hic dicit Jo. an. 7 bn duo fuerūt ꝓncipales articuli. ꝑmus de solutōe ꝓrietatis illarū duarū ꝓstituti onū scꝫ alexādri 7 Jnn. et iste articulus. s. fuit decisus in ver. intentōis. scōs articulus fuit sup solutōe qōnis ex facto emergētis. 7 iste fuit trimēbris vt apparet hic in lr̄a. 7 iste text. satis declarat ex ꝓcedētib. iō dicit hec gl. q ℔ papa rndet a toto in quātitate q; supra decisit vl̄r materiā an 7 qn possit appellari a subdelegato 7 ad quē esset appellandū. hic vero decidit casum ꝑticularē ita q ex solutōe totius infert ad casum ꝑticularem.

Ꝑ Ostoralis. Delegatus pape nisi maliciose se exoneret subdelegatū ꝓpellit ad suscipiendā subdelegationē in coactōne tn deferet sue dignitati 7 ꝑsone. b. d. vsq; ad. §. itē cū totū. ¶ No. ꝑmo q delegato a ꝑncipe datꝫ ꝑuilegiū a lege vt possit vices suas alteri subdelegare secus autē in delegato inferioris a ꝑncipe. vt in. c. cum cām. j. de appel. 7 l. a iudice. C. de iudi. Et intellige hic ꝑncipē quēlibet non recognoscentē superiorem saltē in tꝑalib. vt est papa 7 imperator 7 alij reges qui nō recognoscūt hodie superiorē in tꝑalib. ad ℔. c. ꝑ venerabilē et qđ ibi no. qui fi. sint leg. 7 ꝑ Bar. in. l. j. ff. a qui. app. nō licet. 7 in. l. hostes. ff. de capti. 7 l. infamē. ff. de publ. iudi. ¶ Nota scōo ibi iurisditio q delegare est iurisditione vti. exercet em̄ iurisditionē ille qui cām subdelegat. cōcor. l. iij. ff. de iurisd. om. iu. facit. l. vnica. C. qui ꝑ sua iurisd. no. gl. in. c. si a subdelegato j. e. li. vj. ¶ Itē no. ibi a lege q ℔ iurisditio subdelegandi nō est delegata ℔ ordinaria. nā iurisditio q̄ daꝫ a lege est ordinaria. vt in. l. 7 q̄. ff. de iur. om. iu. no. Jnn. in. c. cū ab ecclīarū de of. or. 7 Hosti. s. e. qm̄ abbas. Et ꝑ ℔ infero q ꝑ actuꝫ subdelegatōnis nō est ꝓpetuata iurisditio delegata citra mortē delegātis. 7 ꝑ hunc actū nō exercuit iurisditionē sibi subdelegatā nec negociū desit esse integrum ad ℔ est tex. in. d. c. si a subdelegato. lꝫ glo. ibi aliud sentit. 7 vide qđ dixi in. c. gratū. s. eo. ¶ Itē no. q iurisditio regulariter habet in se aliquā coertionē. parū ei aut nihil valet habitus iurisditōis sine exercitio. vide tn qđ le. 7 no. in. c. cum ꝓtingat de for. cōpe. ¶ Itē no. ibi ꝑsonis supioribꝫ. q delegatus pape pōt cuilibet q̄litercūq; dignitate ꝓdito vices suas cōmittere 7 eū renuentē ad acceptandū compellere. est em̄ maior omnibus in cā sibi cōmissa. ad ℔. s. e. sane. ¶ Itē no. q in coactionib. inferendis ꝑsone debet mitius agi cum existētibus in dignitate. vide bo. text. cum glo. xxiij. q. j. qui contra pacem. hinc est q nobiles et honestiores ciues nō dehonestant in vltimo supplicio inferendo quēadmodū 7 plebei. vñ solent isti fures suspēdi alij vero decapitari de quo vide ꝑ Bar. 7 alios in. l. capitalium. ff. de pen. is. 7 facit qđ ipse no. in. l. j. ff. e. ¶ Jn glo. j. in fi. hec glo. aperte nō aperit intentionē 7 videt requirere vt subsit cā ad hoc vt delegatus possit subdelegare. Dꝫ conclude post Jnno. 7 melius q aut vult committere subsistente iusta cā 7 nō habet dubium. vt in. c. si ꝑ debilitate. s. eo. aut nulla subest cā iusta 7 tunc aut nō facit in fraudem alicuius sed nō vult se implicare litigijs et pōt subdelegare ac etiā compellere ad subdelegationem acceptandā. habet em̄ simpliciter a lege vt subdelegare possit. vt in. l. vnica. C. qui ꝑ sua iurisd. 7 j. eo. c. fi. Item facit iste tex. in ꝓin. aut malicioſe vult subdelegare 7 tunc valet subdelegatio sed nō potest compellere renitentē 7 ℔ solum voluit tex. hic. vñ illud adverbium malicioſe nō qualificat factū cōmissionis sed actum cōpulsionis. 7 sensus est q si malicioſe vult subdelegare non pōt cōpellere renitentē ad acceptādum. pōt ergo subdelegare lꝫ nō possit cōpellere. dicunt tn q tenet excōicatio lata cōtra renitentē lꝫ renitens prętēdat maliciā nisi ꝓius appellauerit q; snīa est iniusta contra ius partis. nec error est exp̄ssus. An aūt sit p̄sumenda malicia in subdelegatōis actu. cōis ꝓclusio est q nō ꝑ id qđ habet in fi. glo. optet ergo q malicia ꝓbetur ex cōiecturis ad ℔. c. ij. de renun. li. vj. 7 l. volum C. de dolo. ¶ Alterius querit qn dicat facere maliciose: Pe. et Abb. dixerunt qn vult cōmittere sine causa alq̄ qn vult committere minus perito. hec nō approbant a doc. nec vident iuri cōsentanea. nam nō potest dici malicia si sine causa extrinseca quis vult subdelegare 7 ideo requirit q faciat in fraudē. puta vt placeat vni parti cū lesione alterius q; forte vult amico suo subdelegare. caueat tn a pena. c. cum eterni de re iudi. li. vj. Jdē si faceret vt ipse nō incurreret odiū ꝑtis 7 vt ponat subdelegatū in illo periculo vl̄ quid sile. ¶ Jn glo. in ver. compellere in fi. dic formaliter q delegatus pōt compellere oēs quos potuisset compellere ipse delegans. nam gerit vices delegantis 7 respectu delegati pape nullus clericus potest dici alterius fori quia oēs subsunt pape. vt in. c. cuncta. ꝑ mundū. xr. q. iij. sed ordinarius delegando nō potest compellere nisi hominē sue iurisditionis. vt in. l. vnica. C. qui ꝑ sua iurisd. Ercipit glo. casum ab vtroq; dicto in aduocato qui nō cogitur alibi q̄; in suo foro suscipere iudicium. Host. dicit hoc ꝓcedere si habet salariū a publico vel si est obligatus tot ꝑsonis q non potest suscipere delegationē

quos minus veniat cõtra ꝓmissionẽ sed certe teneri ꝑt ꝑma opi.indistincte.nam ꝑmia q̃ recipiũt hodie aduocati a partibꝫ succedũt loco salariꝝ. vt.l.aduocati. sine l.fori. C. de aduo.diuer.iudi.vñ in fauorẽ publicũ lemanauit.l.sanximus alĺ.in gl.ne aduocatus subtraheret illi foro vbi exercet aduocatiõis officium. ¶ In glo.in ver.coertionẽ. ibi maiorẽ continet animaduersionẽ et est sensus q̃ duplex est coertio.'quedã maior quedam minor.' Sed si simplr verbũ coertio ꝓferat refert ad maiorẽ animaduersionẽ.ꝛ dixit Bal.q̃ maior coertõ ꝑt dici cũ vis infert ꝓsone vt tormẽtũ carcer ꝛ q̃d sile. minor est cũ vis infert reb.vt mulctare aliquẽ vel q̃d sile. Aduerte tñ qꝛ iste tex.non dicit q̃ iurisditio semꝑ habeat coertionẽ ß q̃ modici effectus esset sine aliqua coertiõe.vñ põdera illud verbũ aliqua.nã ꝑm Host. et bñ verificat in qualibet coertõe quãtũcunq; exigua ꝑ ß vide bo.glo.in cle.vnica de fo.cõpe.in ver.aliqua ꝑte.q̃ dicit q̃ noĩe ꝑtis intelligit de dimidia.vt in.c.ij. de deci.li.vj. Dz si adiũcit verbũ aliqua tũc verificat in q̃libet ꝑticula.nam q̃libet minima ꝑs põt dici aliq̃ ꝑs totius qõ no. ¶ In glo.in ver.superioribꝫ in fi.ꝛ hodie delegatus pape nõ põt subdelegare nisi illis personis quibꝫ papa delegat.de quibꝫ in.c.statutũ.in ꝑn.de ꝛpt. li.vj.ꝛ bĩ in.§. in nullo.e.tit. An aũt delegat⁹ indistincte possit subdelegare ꝑsonis superioribꝫ puta epĩis ꝛ archiepĩis? Host.dicit q̃ de mẽte tex.apparet q̃ nõ.ß optz q̃ subsit necessitas ꝑ tex.ibi exigente necessitate ꝛc.dic tñ q̃ cõis ꝛ celebris opi.habet cõtrariũ ꝛ ita practicat

Item cum in totũ. Delegatus papa sicut põt cõmittere totã cãm ita põt citationẽ ꝛ punire ꝓtenentem acceptare. ¶ No.significationẽ huius dictiõis q̃nq;.ẽ em̃ cõtinuatiua ꝓcedentiũ vt hic. ¶ Itẽ no.q̃ ciuitas dz habere offm̃. Itẽ ibi cuilibet. q̃ delegatus ꝓncipis nõ tenet citare ꝑ nũcios publicos ordinariorũ ß tenet sibi eligere nunciũ ꝛ ꝓmittere cui vult banc citationẽ. ¶ No.ibi punire ꝓtẽptorẽ ꝛc.ar.op.ꝑm Inn.q̃ delegatus põt mulctare ꝓtenentẽ sibi parẽ.ꝛ ꝑ hũc tex.infero q̃ delegatus põt cõpellere oẽs officiales necessarios in cã expedienda.fa.c.ꝓterea in fi.s̃.eo. ¶ Dz q̃ro quid in delegato inferioris a ꝓncipe nunq̃d possit committere citatõis actũ.doc.cõiter dicũt q̃ sic. qõ placet qꝛ citatio q̃tenus exercet ꝑ nunciũ nõ est iurisditõis ß est nudũ ministeriũ. articulũ em̃ nõ iurisditionale põt quilibet index ꝓmittere.vt.s̃.c.ꝓri.in versi.nos aũt.et ibi dixi.ꝑ ß facit qꝛ arbiter nõ habet iurisditionẽ ꝛ tñ põt citare ꝑ epĺam ꝛ ꝑ nunciũ.vt.l.diẽ ꝓferre.ꝛ in.l.ß si interpellat.ff.de arbi. An aũt posset punire nolentẽ acceptare? dicũt doct.q̃ sic alꝝ nullius mẽti esset ß ptãs.ꝛ fa.c.ex lr̃is.j.e. ¶ Ultimo queritꝝ q̃ fuit rõ dubitandi hic.dicit Abb.q̃ an̄ citationẽ nõ erat ꝑpetuata iurisditio delegata.iõ videbat q̃ nõ posset cõpellere ad offm̃ citatõis acceptandũ ß rõ decidendi in ꝓtrarium fuit qꝛ ꝑpetuatio nõ requirit q̃ ad facultatẽ exercẽdi iurisditionẽ.alꝝ nunq̃d posset incipere iurisditõz ad idẽ.c.pastoralis.§.fi.de rescrip.vbi an̄ ꝑpetuationẽ põt fieri subdelegatio. ¶ In gl.in ver.citatõis.no.gl. q̃ in iure valet arg.de toto in quãtitate seu de toto ad ꝑtẽ.ꝛ q̃tidie allegat ad ß iste text.q̃ idẽ iuris qõ est in toto ẽ in ꝑte ad ß.l.q̃ de tota.ff.de rei vẽ.ꝛ ß intellige si eadẽ est rõ in ꝑte q̃ est in toto.alꝝ nõ valet.arg.ad ß alle.bo.glo.iuncto tex.in cle.ij.de re.ec.nõ alie.ꝛc.

Preterea. Si papa sciẽter cõmittit appellationẽ interpositã a suo delegato dato cũ clausula appellatõe remota iurisditio ꝑmi delegati est interim suspensa q̃ ad executionẽ.b.d.ꝑm verum intellectũ.ꝛ sc̃da ꝑs ibi nos aũt. ¶ No.ꝑmo vnũ effectũ remotõis appellatõis in rescripto.nam tollit effectum appellatõis vt nõ habeat impedire executionẽ sinie nec voluere cãm ad superiorẽ nisi a ꝑte q̃ superior ex certa scia admisit appellationẽ.ꝛ tene ß mẽti qꝛ q̃tidie solet ad ß allegari. ¶ No.sc̃do q̃ ꝑ ꝓmissionẽ sc̃do facta ex certa scia revocat iurisditio ꝑioris iudicis.ꝛ facit ß lr̃a in ar.q̃ appellatio extinguit ꝓnunciatũ.vt.l.j. ad turpil. Sed in ꝓtrariũ facit tex.ibi vt supẽdat ꝛ q̃ nõ extinguit ß suspẽdit nec etiã suspendit q̃ ad oẽs effectus ꝑ ea q̃ dixi in.c.fi.de seq̃stra. ¶ In glo.in ver.ex certa scia in fi.dictũ glo.ꝓcedit cũ cã fuit cõmissa simpliciter.ß vbi ꝑius fuit ꝓmissa appellatõe remota nõva let cõmissio cãe appellatõis nisi fiat mentio de illa clausula.qꝛ si papa sciuisset nõ ita de facili admisisset appellationẽ.vñ dz admittere ex certa scia q̃n papa fuit certificatus de oĩbus q̃ potuisset eũ mouere ad ꝓcessionẽ denegandã.ꝛ ita ꝓiunge in effectu dicta doct.ß.nã de q̃libet notabili causula apposita in ꝑmis lr̃is q̃ põt esse impedimẽtũ secũdarũ dz fieri mẽtio in sc̃dis alꝝ nõ dz cõdere ex certa scia ß ꝑ ignorantiã ꝛ surreptõz.vt no. in.c.cũ dilecta.ꝛ.c.ceterũ de ꝛp.ꝛ.c.intĺ de re iudi. ¶ Dz ꝛ ß ꝛ tex.opp.q̃ si papa admisit appellationẽ ex certa scia ad q̃d est opus q̃ postea merita appellationũ discutiant ꝑut papa mãdat in fi.lr̃e. Itẽ q̃re papa nõ ꝑnũciauit erq̃ ex certa scia papa admisit appellationẽ cũ de q̃ re q̃s cognouit de ea iudicare dz.vt in.c.cuz sup de cã pos.ꝛ ꝛpric. Do. Inn.multũ instat ß ꝓclude breuiter q̃ illa verba ex certa scia nõ referunt ad merita cãe appellatõis ß ad ignorantiã q̃ posset allegari in cõmissionis actu.vtputa qꝛ papa fuit ꝑius informatus de ꝓmissione ꝑii.ꝛ q̃ fuit facta ꝓmissio appellatõe remota.ꝛ q̃ sn̄ia fuit lata ꝛc.si aũt illa verba referunt ad ista militaret ꝑriũ ꝛ de hac cl'a ex certa scia vide qõ dixi in c.ad ß de rescrip.nec credo q̃ ista ꝛba ex certa scia ponant in commissione ß satis ẽ q̃ ꝑ exꝑssa in lr̃is ꝓmissionis appareat q̃ papa ex certa scia fecit. ¶ In gl.fi.no. banc glo.ad quã q̃tidie fit remissio cũ q̃rit ad quẽ ptineat executio sn̄ie si fuit appellatũ vtrũ ad ꝑmũ vel ad sc̃m.ꝛ q̃q;ß gl.multũ vacillet postremo tñ tenet vt exequat sc̃s ꝛ nõ ꝑmus.qꝛ actio in factũ dat ex sn̄ia cõfirmãte.ꝛ idẽ tz gl.in.c.corã.j.e.ß ꝑriũ sensit in.c. cũ in eccia.de app. Dz ꝑ dicto hui⁹ gl.ẽ q̃ sn̄ia videt ipius iudicis appellatõis exq̃ eã ꝓfirmauit qꝛ oĩa nr̃a facim⁹ ꝛc.vt in.c.si aplice de ꝓben.li.vj.ꝛ in.l.ij.C. de vete.iu. enu. De hac materia vide ꝑ Jo.an.in addi.spe.ĩ ti.de execu.sen.§.ij.in ℟.ß pone.ꝛ ibi etiã ꝑ spe.in ℟.se.per Bar.post alios in.l.tale pactũ.§.q̃.ꝓuocauit.ff.d̃ pac. et plen⁹ in.l.a diuo pio.ff.de re iudi.ꝛ ꝑ Host.ꝛ ꝑ Jn no.ß.ꝛvt clare hẽas mãm adũtẽdũ q̃ q̃tuor ſũt casus quoꝝ tres ſũt clari ꝛ q̃rtus est dubitabilis. ¶ Prim⁹ casus q̃n vtraq; sn̄ia fuit absolutoria. nã tunc frustra q̃rit de executiõe qꝛ secũ affert executionẽ inxta no.in c.cũ nr̃is de ꝓcess.ꝓben. ¶ Sc̃s cũ ꝑma fuit ꝓdemnatoria ꝛ sc̃a absolutoria ꝛ tunc cũ sc̃a ꝑualeat erq̃ ab ea nõ fuit appellatũ frustra etiã q̃rit d̃ executõe. ¶ Tercius casus fuit q̃n ꝑma fuit absolutoria ꝛ sc̃a fuit ꝓdemnatoria.tũc ĩdubie sc̃s exeq̃t ꝛ nõ ꝑm⁹.cũ ista sit sn̄ia sc̃di ꝛ nõ ꝑmi. ¶ Quart⁹ casus dubitabil q̃n vtraq; fuit ꝓdẽnatoria ꝛ tũc aduerte aut iudex sc̃s fuit motus ex nouis rõnibꝫ ꝛ nõ ex ꝑmis.ꝛ tũc ipe dz exeq̃ qꝛ sn̄ia ꝑ supponit effectũ qꝛ agitat corã eo.vñ sn̄ia ista nõ est ꝑmi ß sc̃di iudicis.q̃ ad ꝑm ꝛ nõ ad ꝑmũ ptinet executio fa.c.cũ Jo.de fi.instru. Aut nihil noui fuit actũ ꝛ tunc aut ꝓfirmat ꝑma sn̄ia ex negligẽtia appellantis nõ ꝑsequntis in tpe ꝛ executio ptinet.ad ꝑmũ tenẽt doct.in.d. §.q̃ ꝓuocauit.ꝛ in.d.l.a diuo pio.ꝛ ꝑ ß facit tex.j.de app.ꝑsonas.ꝛ.c.cũ sit. Aut ꝑma fuit ꝓfirmata ex trãsactõe ptiũ qꝛ post appellatõz recessit appellãs ꝑ trãsactionẽ ab appellatõne ita q̃ ex ꝓsensu suo ꝑma sn̄ia ꝓfirmat.ꝛ tunc sunt opi.inter legistas. Quidã tenuerunt q̃ sc̃s dz exeq̃.ꝛ ꝑ hac videt tex.in.d.§.q̃ ꝓuocauit Alij tenuerũt q̃ ꝑmus.ß Bar.in.d.l.a diuo pio tenet q̃ vterq; poterit exeq̃.nã ꝑmus poterit qꝛ interest sua

scds eē pt qꝛ exq̄ fuit ad eū appellatū ꝛ ppt factū ptiū li quet sibi de meritis cāe pōt eā mādare executōi ꝛ satz posset ß admitti. Nūqz snīa ꝓsumat ꝑ exp̄ssam snīam ipius iudicis ad quē. et gl. ß tenet qꝫ scds exeq̄tur. Idē vident velle legiste in iuribꝫ p̄alle. ꝛ ꝓ ß bñ facit auct. siqs litigantiū. C. de epi. ꝛ cle. ꝛ Jo. an. in addi. p̄alleg. dicit equū eē vt prim⁹ exequat ꝛ nō scds. qꝛ exq̄ appellatio fuit illa q̄ suspēdit iurisditōez primi iudicis ꝛ tūc apparet eā iustā dz cā redire ad priozē iudicē. ꝛ marie hoc tenendū ꝑm eū in cā criminali in q̄ bz locū remissio iuꝝ no. in cle. pastoralis. de re iudi. ꝛ in auct. vt nulli iudicū. in. §. siqs vo comphensoꝛ. nō ē em equū vt puniatur qs vbi non deliquit. finge em qꝫ iudex ad quem ē remotus a loco delicti. nā si iudex ad quē exeq̄ret possz violare iura que volūt remissionē fiendā ad locū delicti vt in. c. j. de rap. ꝛ in iuribꝫ p̄al. ꝛ ß ē bona ꝓsideratō Host. ß. ꝛ tacite videt de mēte Jnn. q̄ distinxit. ꝛ hec distinctio mihi satz placet. qꝛ aut iudex ad quē aliquid addidit vel detraxit a priozi snīa ꝛ ipe bz exeq̄. qꝛ snīa sic reformata ē sua ꝛ non ꝑmi iudicis. aut nihil ē additum nec detractū. ꝛ tūc prim⁹ exeq̄tur ꝛ nō scds. Pro hoc mēbro qđ ē magis dubitabile ego adduco ho. tex. cū glo. in. d. c. cū in eccl̄ia. vbi videt iudicio meo ß ꝓbari. ad idē. ij. q. j. i fi. nā si iudex ad quē ꝓpendet male appellatū ꝛ bñ iudicatū sola declaratio ad eū ptinet. vnđ eoipso qꝫ pnūciat male appellatū functus ē offō suo vt ibi. ĝ cā dz redire ad priozē iudicē. ꝛ ꝓ hoc facē q̄a appellatio suspēdit primā snīam nō aūt extinguit. vt i. c. veniētes. de iurei. ĝ si appellatio pnū ciat minus ltima prima snīa reassumit vires suas. ꝛ ē executōi mādanda ꝛ ꝓ hoc facit iste text. in ꝛ. vt interim executio snīa suspendat ꝛc. Si tū primus iudex nō repiret tūc nō essz absurdū dicere qꝫ scds possit exeq̄ ß ꝓcedit in appellatione a diffinitiua. Quid aūt in appellone ab int̄locutoria. iudex appellonis pnūciauit male appellatū ꝛ cōdemnauit appellantē in expens̄ vt facere dz. vt in. c. vt debitus. de appel. q̄s bz exnūc exeq̄ an prim⁹ an scds: Spe. in ꝛ. se. tenet qꝫ prim⁹. ꝛ Jo. cal. ß qđ vī ꝓbari i d. c vt debitus. Circa qđ tū posset instari qꝛ ista condēnatio expēsaꝝ ē scdi nō primi ĝ ipe pōt exeq̄ cū executio veniat accessorie ad snīam. Et ad. c. vt debitus. vbi dī qꝫ dz remittere appellātē ꝛ ꝓdēnare eū i expēsis. pt dici qꝫ dz eū ꝓdēnare effectualr. s. mandādo snīaz executioni. dic tū cal. qꝫ vbi prim⁹ ñ possz exeq̄ forte qꝛ p⁹ appellonem ab int̄locutoria ꝓcessit in cā ꝛ tulit snīam diffinitiuā qꝫ scds bz exeq̄ ne ꝓdēnatio remaneat sine effectu. ꝛ sic dic se obtinuisse in qōne facti. Et p ß hēs plene hūc articulū examinatū quē bñ no. qꝛ q̄tidian⁹ ē. Et ad auc. siqs litigātiū p̄al. qꝛ vī mltū facē ꝑ ꝓcedēti mēbro vt scds iudex exequat diffinitiuā dic qꝫ loq̄tur qñ prim⁹ iudex ē impotēs ad exequēdū. naz loquit qñ eps ex progatōe pnūciauit int̄ laicos. ꝛ dic vt colligitur ex. l. p̄cedēti sup q̄ signat illa auct. C Abbas.

Quia vero. Ordinarius ad mandatū delegati exeq̄tur snīam etiam si sciat eā iniustā. ꝛ scda ibi attēdentes. C No. p̄ qꝫ delegatus pape pōt mādare ordinario loci vt snīam suam exeq̄tur ad idē. c. s. e. siqñ. ꝛ c. significasti. C No. ibi ñ cognitio ß executio. qꝫ is cui mādat nuda executō snie nō pōt assumere cognitōem sup iuribꝫ snie de q̄. j. latiꝰ C Jtē no. qꝫ q̄s dz parere mādato supiorī lz sciat illd iniustū. ß tū ñ ē absolute vꝛ. nā si ē ꝺ deū ꝛ bonos mores nō dz q̄s parere supiori ß potiꝰ deo q̄ mādat oppositū. vt. xj. q. iij. q̄ resistit. ꝛ c. iulianꝰ. ꝛ c. si dñs. de q̄ per Jnn. i. c. ad aures. de tē. or. ꝛ istuz ter. intellige qñ snīa erat iniusta tū als tenebat qꝛ erat ꝺ ius litigatoris. vel qꝛ trāsmerat i rē iudicatā. qꝛ nō fuerat ab eo appellatū vñ ß snīa ē solū iniusta ex pte pnūciantis ß ex iuris dispositione tz ꝛ ē executioni mādāda vt sit litiū finis. et de ß gl. mgr̄a ß. ꝛ vide qđ dixi i. d. c. siqñ. An aūt ß habeat locū in cā criminali vbi snīa ē corpis afflictiua. vt si mādatarius sciat snīam iniustā teneat illā exeq̄. Jnn. dic qꝫ nō ꝓsulēt qꝫ talē snīam q̄s mādaret executōi. ꝛ no. ß dictū ꝑ q̄ facit qꝫ tacitꝰ ꝓsensus ptis nō būit purgare vitiū snie qꝛ nemo ē dñs mēbroꝝ suoꝝ. l. liber hō. ff. ad. l. aq̄l. ꝛ in. c. ꝓtingit. ij. j. de sen. ex. hinc ē qꝫ ꝓdēnato inuito pōt r̄cius appellare. vt in. l. nō tm̄. ff. de ap. et ij. q. vj. in sūma. ꝛ ē optima limitatio ad istū ter. ꝛ facit qđ j. dicā cū gl. se C Jn gl. etiā si sciat. dini de hāc glo. i tres ptes. nā in prima tacite opponit ꝛ i solutōe examinat q̄s dicat mer⁹ executoꝛ ꝛ q̄s mixtꝰ. ꝛ q̄s exceptiōes p̄nt ꝛ debēt admittere isti executores. Jn secūda parte pricipalr q̄rit an ab executore possit appellari. Jn r̄cia opponit ꝺ tex. qꝛ iniusto p̄cepto nō ē obediēdū. ꝛ scda ps incipit ibi ꝛ nota. r̄cia ps incipit itē nota. De prima pte gl. vide qđ no. bar. i. l. a diuo pio. de re iudi. ꝛ satis plene ꝑ host. ꝛ alios voc. ß. C No. bñ hāc gl. i ß qꝫ dicit executor dat⁹ ad ꝓuidendū de bñficio dī mixtꝰ non merus. dī aūt mixtꝰ qꝛ bz mixturā iurisditōis. pōt enīz assumere ptes iudicis si vult. de q̄ vide ꝑ gl. i cle. vnica. c. ti. dixi plene pⁿ Jnno. i. c. fi. de ꝓcur. ꝛ iō dz istō executore ad bñficia dic vt ibi. ꝛ sic distingue mām hꝰ gl. pⁿ voc. p̄mittēdo qꝫ iudex pōt dici executor inq̄tuz ꝓcedit exequēdo iusticiā ꝛ ius ptis. vt in. c. siqs ꝺ de fo. cō. ß ꝓprie ꝛ stricte distinguit ab executore. qꝛ iudex dat pricipalr vt cognoscat int̄ ptes. ß scdario bz exeq̄. executor x̄o dat pricipalr sup executione lz q̄nqz scdario possit cognitionē assumere ꝛ ptes iudicis. His p̄missis dic pⁿ host. marie qꝫ aliꝰ ē iudex ꝛ aliꝰ executor. executoꝝ x̄o alius ē mixtus. alius ꝓseruatoriꝰ. alius refrēdarius. alius denūciator seu executor purꝰ ꝛ merꝰ. quidā ē executor purꝰ alicuius snie. et sub istis t̄minis applicabo dicta legistaꝝ ꝛ alioꝝ doc. De ꝑ. s. iudice dicendū qꝫ regulariť tenet admittere exceptōes ꝓbabiles. vt in. c. ex pte. ꝺ. e. el. ij. dic tū notant Jnn. in. c. post electōz i fi. de ꝓcess. p̄bē. qꝫ si iudex vehemēt suspicat exceptōem oppositā i fraudē cā dilatādi iudiciū lz exceptio i se sit ꝓbabil pōt tū eā nō admittere si p̄sumit eā falsam. nec dz de appell̄one curare. qꝛ si ē falsa appellatio non pōt iustificari vt in. c. int̄posita. de ap. ꝛ dic latius vt no. Jnn. in. d. c. pⁿ electōnem C De scdo. s. de executore mixto dic qꝫ pōt dici mixtus qñ iudex tulit snīam ß nō cognouit de executōe ß mādauit eā alicui. ꝛ de isto ꝓprie pōt intelligi. l. et si non cognitio. C. si ꝺ ius vel vti. pu. canonizata. xxj. q. ij. ꝛ iste executor pōt admittere oēs exceptōes ꝓcernētes ipam executōem ꝛ sup eis pnūciare. exēplū coraz eo fuit ꝓmissa executio opponit exceptio cōpēsatōnis. vel qꝫ ñ dz vlt q̄ facere possit ꝓpelli. puta qꝛ ē miles vl q̄d sīle. ꝛ ꝓ ß bo. tex. et ibi bar. in. l. pe. ff. ꝺ ꝓfes. succedit. n. iste q̄ ad executōez loco primi iudicī. iō dz admittē oēs exceptōes ꝓcernētes ipam executōz. ad ß. d. l. a diuo pio. §. si sup rebus. cū se. ꝛ ibi ꝑ bar. exceptōes ꝝ ꝓcernētes merita cause inferētes snīam nullā dz admittē. qꝛ ꝛ prim⁹ admisisz nō tū dz sup eis pnūciare. nec irritet snīam supiorī. lz dz cognoscē ad effectū supsedēdi. ꝛ remittēdi cām ad supiorē. ꝛ iste ē ꝑprie casus. c. decete ro. j. de re iudi. ꝛ i l. si ptor. §. marcell⁹. ff. de iudi. ꝛ d. l. pe. ff. de ꝓfes. Jn ꝑ dicto an āt indifferenť exceptō nullitatī ipediat executionē snie: vid Jnn. i. c. cū i iure. j. e. pleni⁹ ꝑ Jo. ꝺ lig. i cle. j. de re iudi. C De ťcio. s. executore ꝓseruatorio dic vt plene hodie hī i. c. j. ꝛ i fi. j. e. li. vj. vbi tractatur quā ptātē hñt isti ꝓseruatores. C De q̄rto. s. de executore referēdario dic qꝫ dz admittē exceptōes ñ tū assumēdo cognitōz ß vt referat supiori. ꝛ iste potiꝰ dī auditor ꝛ p̄t recusari vt suspectꝰ ꝑm host. ꝛ ꝺ isto dixi. s. e. sup qōnū. ꝛ dic vt ibi. C De q̄nto. s. denūciatore seu executore pnro ꝛ nudo. puta i dato ad aliquē pīgrandū vl suspēdendū vl exeōicandū. dic bos. qꝫ nullā exceptionē dz admittē. ꝛ idē dic de. vj. ꝛ vltio. nā purus ꝛ

ner⁹ executo: dī qñ iudex plene cognouit ꝺ cā ⁊ ꝺ exe
cūtione fiēda ⁊ puꝛ factū ipi⁹ executōis alteri cōmisit.
⁊ de isto loq̄tur ter. in l. executo:. ⁊ l. si vt ꝓponis. C. de
execu. rei iudi. ⁊ ibi bo. glo. ⁊ ad hec mēbra ꝺebes ꝓcedu
cere istā glo. Adūte tñ i eo q̄ glo. vult facē dīam int̄
executorē sniaꝛ ꝺeputatū spāliť ab boīe ⁊ executoꝛez
ꝺeputatū forte ab aliq̄ statuto vel ꝓuisiōe supioꝛ. nā
in q̄busdā locis ꝺeputaťcert⁹ officialť sup exceptōnib⁹
sniaꝛ. ꝺ q̄ dicit. s. dixi. De scꝺo vī q̄ possit ꝓnūcia
re sup oīb⁹ exceptōib⁹ etiā ꝓcernētib⁹ nullitatē ⁊ succe
ꝺit loco primi iudicis. nec ē in illo inferioꝛ. ⁊ vī idē vbi
executio peteret̄ cora pari iudice seu coraz surrogato.
vide p spe. i ti. ꝺe exe. sen. §. q̄. ℵ. q̄ꝺ si mādet̄. ⁊ p Inn.
ī. eo. cū in ira. ⁊ sic distinguit bar. ī. ꝺ. l. a ꝺiuo pio. ⁊ p
ß bēs primā ptē gl. ꝺeclaratā ⁊ suppletā. Et i fi. glo.
no. ex hac gl. duo. ꝺ q̄ si snia vel iudicis p̄ceptū est ipo
iure nullū nō tenet̄ q̄s sno mādato parere. nā nō pōt ī
illo actu ꝺici iudex. ar. in. c. forus. j. ꝺe ver. sig. īmo iudi
ci volēti exeq̄ pōt resisti vt ꝺicit gl. no. in. c. pri. ⁊ ꝺixi
in. c. siq̄n. s. e. No. scꝺo q̄ omissio appellōnis ñ pur
gat vitiū snie q̄ min⁹ ꝑs possit bñe regressum ꝛ iudicē.
idē ꝑm gl. si ꝑs fecit q̄ntū potuit. puta q: bis appellauit
⁊ sp reportauit ꝛriam sniam. ⁊ idez no. Inn. in. c. sepe.
j. ꝺe ap. ⁊ in. c. sacro. ꝺe sen. ex. q⁹ ē bñ no. Ex q̄ infertur
q̄ nō appellās vere snie nō ꝓsentit. nā si vere ꝓsentiret
nō posset bñe regressum ꝛ iudicē. Itē tolleret̄ obliga
tio nālis q̄ tñ p sniam nō tollit̄. vt no. in. l. iulian⁹. ff. ꝺe
ꝓdi. inde. q⁹ ergo ꝺī i. c. q⁹ ad ꝓsultatōz. j. ꝺe re iudic.
q̄ nō appellās vī ꝓsentire ꝺic q̄ ꝓcedit i ꝓsensu int̄ pre
tato ⁊ nō vero. ⁊ ꝑsumit̄ ille ꝓsensus ad effectū vt illa
snia trāseat i rē iudi. nec ob. q̄ti agēti ꝛ iudicē exceptio
rei iudicate vt i. l. cū q̄si. cū ꝺuab⁹ se. ff. ꝺ excep. rei iu. ⁊
no. ī. c. aꝺ⁹sario. ꝺe excep. Ꝝ q̄ro nūq̄d p̄ꝺicta ꝓce
ꝺūt ꝛ arbitꝝ q̄ male iudicauit: ꝺic q̄ sic. q: arbitra sē
redacta ad īstar iudicioꝝ. l. j. ff. ꝺe ar. ⁊ ß firmat bar. ī. l.
fi. ff. ꝺe va. eꝝor. cog. vbi notant̄ q̄rit q̄ꝺ i laudo arbit
toꝝ nūq̄d possit bri regtessus ꝓtra arbitꝝtores seu ami
cabiles ꝓpositores si vl̄ ꝺebitū aggrauauit ꝑtes. ⁊ cō
cludit q̄ arbitrator equipar̄ ꝓxenete q: ē q̄ꝺā media
tor int̄ ꝑtes ⁊ non tenet̄ nisi ꝺe dolo ⁊ lata culpa sicut
ipe ꝓxeneta. vt le. ⁊ no. i. l. j. ff. ꝺe ꝓxenet̄. nā arbitratō
nō ꝓprie ē arbit̄ nec q̄si iudex vt. l. si ꝺe meis. §. fcepisse
ff. ꝺe ar. vbi bo. ter. multū singular̄ ⁊ notabil̄. ⁊ ß ꝺictū
no. singlariť q̄ si arbiťtor fuit i dolo vel i lata culpa p̄t
ꝓuenire p ptē lesā ad int̄esse. ⁊ ꝺī eē i lata culpa q̄ñ ꝺe
uiauit ab eo q⁹ cōit̄ oēs fecissent vt i. l. late culpe. ff. ꝺe
ver. si g. Quid āt i ꝓsiliarijs seu iurispitis q̄ p impꝛudē
tiam vel p errorē ꝺāt malū ꝓsiliū i p̄iudiciū alter⁹ ptis
nūq̄d ꝓuenire possit ad int̄esse: vide i spe. i ti. ꝺe requi.
ꝓsi. §. j. ℵ. si ꝓsiliarij. In gl. ī ℵ. tenet̄ i fi. no. bāc gl.
q̄ solet allegari q̄tidie. ⁊ vī gl. sentire colligēdo ar. cōt̄
bug. q̄ iudex ꝺz iudicare ꝑm allegata lz bēat ꝓsciam i
p̄riū. ⁊ colligit̄ ß ar. ex tex. ī eo q̄ papa boc mādat ordi
nario vt exequat̄ sniam ꝺelegati ec̄ si sciat eā iniustā. si
ß papa ꝓsulit satis inferť q̄ cessat peccatū. ⁊ banc opi.
glo. tz ⁊ ꝓsequit̄ p plura ℵba i. c. j. ꝺe offi. or. in ℵ. ca
nones. ⁊ no. illā gl. q: ē plenioꝝ q̄libet alia i hac matia.
Hoſt. ß ꝺicit q̄ si iudex ꝺz ꝓsciam firmā ⁊ indubitatā.
clare q̄a ꝓstat sibi ꝺe p̄rio eius q⁹ ꝓbatū ē q̄ nō ꝺz tūc
ꝺeponē ꝓsciam nec ꝛ eā p̄nūciare ß ꝺz instare vt exo
neret̄ ab offō iudicāꝺi. q⁹ si efficē nō pōt ꝺz appellare
ad supioꝝē inī no. i. c. siq̄n. s. e. ß si ꝓscia iudicī nō ē in
ꝺubitata tūc ꝺzeā ꝺeponere si pōt ß si nō pt ꝺz ꝛ eā in
ꝺicare et̄ si ꝓscia sit erronea. p. c. p tuas. el. q̄. j. ꝺe si. ⁊. c.
literas. ꝺe re. spo. ß Jo. an. ī ß q̄si nihil ꝺicit remittē ꝺo
ad no. p eū i addi. spe. ī ti. ꝺe alle. ⁊ ꝺif. §. vlti. añ fi. sup
ℵ. lz āt. ⁊ ibi r̄citatis varijs opi. ⁊ mgr̄oꝝ et̄ theologoꝝ
quos ꝺicit disputando ꝺidisse tenē ꝛrium q̄ p̄t q⁹ bñe
triplicē sciam vnā vt ꝺeus. exēplū i sacerdote q̄ aliq̄ ꝺo
būit i ꝓfessiōe. vt ī. c. si sacerdos. ꝺe of. or. scꝺam vt iu
ꝺex. vt q: ꝓstat sibi ex actis publicis. r̄cia vt ꝑuat⁹. Si
ß iudex ꝺz ꝓsciam ꝛ acta publica ñ ꝺz ꝓcedere ꝑm illā
q: ñ ꝺz illā ꝓsciam vt iudex ß vt p̄rinat⁹. ⁊ ipe ꝺz iudi
care vt iudex. ß ī ista ꝓplexitate ꝺic iudicez ꝺebere la
borare ad inq̄rendū veritatē quā si bñe nō pōt ꝺz in
stare vt alleniet̄ ab onere indicād si nō ꝑt ꝺz informa
re ꝓsciam suā p ꝺistinctōz ꝺe q̄. s. i. q⁹ lz vt ꝑuat⁹ sciat
p̄riū tñ q: ibi ē tāct̄ int̄ ñ ꝺz cuiaēꝺ illa ꝓscia quā ꝺz
vt p̄rinat⁹. ß si ñ ꝑt aliq̄ mō ꝓsciam suā sic informare.
vt puta q: iudex vehement̄ credit incurrere peccatum
si ꝓnūciat ꝛ ꝓsciam tūc nō ꝺz ꝓnūciare ß supsedere ⁊
patient̄ pati penā si supior eū puniret. q: indicari non
vult. ad ß. ꝺictū. c. lr̄as. ⁊. c. inq̄sitōi. ꝺe sen. ex. ꝺic tñ q
nō ꝺz ꝛpt̄ ꝓsciam ꝓnūciare ꝛ acta ꝑblica. nec et̄ ab
stinere ab offō iudiciali. q: tenēꝺo p̄riū cōfundet̄ totū
ius positiuū. p hac opi. vīd quod no. btūs Tbo. scꝺa
scꝺe. q. lxxvij. artic⁹o. ij. vbi int̄ cet̄a tz q̄ iudicare ad iu
ꝺicē ptinet tāct̄ ad bñtē ptātē ꝺe publico. ⁊ iō nō ꝺz iu
ꝺicare nisi sit informat⁹ p ꝓbatōes publicas ⁊ p instr̄a
testes ⁊ silia. Jo. cal. ß aliť ꝺistinguit ꝺicēs q̄ aut iudex
ꝺz ꝓsciam p argumēta lenia ⁊ tūc ꝺz illā ꝺeponē et iu
ꝺicare ꝑm acta. ad ß. c. inq̄sitioni. j. ꝺe sen. ex. ß si nō p̄t
illā ꝺeponē nullo mō ꝺz iudicare ꝛ cōsciam. vt. ꝺ. c. p
tuas. cū si. aut ꝺz cōsciam indubitatā. ⁊ tunc ꝑm eū ꝺz
ꝺeponere ꝓsciam. ß in ß ꝺistinguit q̄ aut ꝺz cōsciaz ꝛ
reū aut p reo. ꝑmo casu nō ꝺz aliq̄ mō reuz cōꝺēnare
ꝑm cōsciam ß eū absolue ꝑm acta. q: nō ꝺz iudicare ꝑz
cōsciam q̄ā hūit vt priuatus ⁊ absoluēꝺo eū ab accu
satōe nō facit ꝛ cōsciam q: nō ꝓnūciat eū innocētē. ex
emplū. accusať tit⁹ ꝺe homicidio testes nō ꝓbāt ß iu
ꝺex vt priuat⁹ scit q̄ homicidiū cōmisit. nō em vt ꝺixi
ꝺz eū ꝓꝺēnare nec eū ꝓnūciare innocētē ꝛ cōsciaz ß eū
absolue mō p̄ꝺicto. ⁊ p ß mēbro optie fac. c. si sacerdos
pal. scꝺo casu q̄ñ ꝺz cōsciam ꝓ reo. vt q: ꝓbať ꝓmissi
se homicidiū ⁊ iudex scit q̄ ñ cōmisit. ꝺic q̄ iudex ñ p̄t
eū ꝓꝺēnare nec cām ꝺelegare nec remittē ad supioꝝē si
vehement̄ suspicat̄ q̄ ex hac remissiōe iste ꝺānaret̄ sed
ꝺz supsedere nisi credat q̄ supior eū ꝺamnabit q̄ casu
ꝺebet eū absolue. nec ob. si ꝺicat̄ q̄ ñ ꝺz eū absolue ꝑm
cōsciam suā. q: ꝓprie eū absoluit q: ñ pōt informari vt
iudex. nā scia iudiciať inest boī tāct̄ in ſbiecto. vñ ex q̄
ꝺz certā sciam vt bō nō pōt recipe ꝛ iā sciam vt iudex
q̄si ꝺicat q̄ i eoꝺē ſbiecto nō p̄nt ꝓcurrere ꝛrie scie. et
sic scia iudiciať ñ pt applicari ad aim iudicis. ⁊ sic pot⁹
absolnit ex ꝺefectu ꝓbatōis. ⁊ ꝺicit q̄ aliť ꝺi cētes nō
cōsideraueŕt p̄ꝺicta. No. me⁹ ꝺo. car. in sūma tenuit q̄
lz iudex bēat sciam cōtrariā vt priuat⁹ nihilomin⁹ ꝺz
sp iudicare ꝑm acta. ⁊ si nō iudicat peccat in eo q̄ non
obedit supiori. necessitať. n. ex offō pu. ñ ob. iura q̄ ꝺi
cūt q̄ agēs contra consciam peccat. ꝓcedūt. n. ī p̄rina
to. q: non ꝺz priuat⁹ agere ꝓtra consciam. sec⁹ i būte
offm pu. q̄ ꝑm acta pu. iudicare ꝺz ⁊ ñ curare ꝺ cōscia
quā bz vt priuat⁹. bāc opi. tenuit gl. in. ꝺ. c. j. ꝺ of. or. ⁊
gl. ⁊ bar. ī. l. illicitas. §. veritas. ff. ꝺ offi. p̄si. ⁊ mltū facit
ibi tex. ih pl⁹ placet opi. cal. p̄ter vltimū mēbr. nā cre
ꝺo q̄ nūq̄ iudex ꝺz iudicare ꝓtra consciam. ꝓ ß ter. ī
c. cū et̄ni. ꝺ re iudi. lib. vj. ⁊ ī cle. j. §. ver. ꝺ bere. vbi in
actu iudicādi ter. ponderat consciam priuatā iudicis
nec ob. q̄ ꝺī iudicē peccare ñ iudicādo. q: illꝺ ver. qñ
negligit. sec⁹ si ex iusta cāñ ꝺiffert. nec placet rñsio. ꝺo.
car. nā non min⁹ obligat̄ priuat⁹ obedire legib⁹ pu. et
superi. ß priuat⁹ non tenet̄ obedire supiori cōtra con
scientiā suā. vt. ꝺ. c. lr̄as. q̄ nec iudex iudicādo. Ꝝ vlti
mū mēbrū cal. non placet vt p̄ꝺiri vt possit iudex ab
soluere reū contra acta. q: ß esset confundere totū ius
positiuū ⁊ ꝺare iudici mām calūniāꝺi. nā non ꝺz credi
iudici si ꝺicat se bñe consciam alicuius facti in p̄iudic
um alter⁹. vt. l. illicitas. §. veritas. vbi ꝺī q̄ veritas re
rum erroribus gestoꝝ non vitiatur. et ideo iudex non
ꝺebet iudicare ꝑm q̄ probatum ē. q: vt ꝺicit cal. ⁊ bñ

tex.dz intelligi de veris ꝓbatiõibꝫ ꝫ ibi colligit ex illa ꝓditõne illa tua.7 iõ ꝛc.q̃ infert ex illo ℟.ℨitas. ꝫ nos loq̃mur qñ iudex scit q̃ veritas ẽ in ℨriũ. Ad istũ ter. rñdet q̃ snia ꝫ tenebat7 trãsiuerat i rẽ iudicatã vt dz i gl.7 iura volũt q̃ tal snia mãdet executõi vt sit finis litium.

Cum autẽ. Delegat⁹ q̃ impedit die statuta pcedẽ ptẽ ꝫ pcurãte pũiet. 7 q̃tũ ad diem illã cãm ꝓmittet appell'one remota nisi ptes negociũ progẽt.7 scda ps ibi nos. ¶ No.p̃ q̃ lz delegat⁹ pape sit maioꝛ oibꝫ q̃ ad cãm sibi ꝓmissam in alijs tñ remanet subiect⁹ suis supioꝛibꝫ. vñ eciã durãte cã tenet obedire alis suis supioꝛibꝫ. ¶ No.scdo iudicẽ delegatũ posse aiaduertẽ in ptẽ calũniose agẽtẽ.7 põt ptẽ mlctare ꝑm gl.no.ℨ.de q̃ dic vt dixi in.ca.ꝛ cauꝫ. ℨ.e. ¶ Itẽ no.casũ in q̃ subdelegat⁹ pcedit appell'one remota.7 rõ spãlitatis ponit i gl.fi. ¶ Op.ℨ tex.7 vi q̃ etiã nõ data ista malicia possit iudex cãz subdelegare.vt.ℨ.e.in p̃n. Sed.dc.fatent ℨriũ 7 bñ.ꝫ iste ter.ꝓ uidet de nouo vt data malicia ptis possit iudex ꝓmittere appell'one remota. ¶ Dz q̃ro quo ꝓstabit iudici ꝛ malicia ptis: dicũt doc.q̃ ꝑ ꝓiecturas.q: cum malicia ꝓsistat in aĩo defacili clare ꝓbari non põt.ad ℨ.c.ij.de renũ.li.vj.7.l.uolũ.C.de uolo. ¶ In gl.in ℟.a rege ibi cõmittere vices suas.vi gl.ℨ tacite ꝓsentire q̃ cã fuit ℨ cõmissa plibꝫ cũ cla q̃ si nõ oẽs.ꝫ istꝛ ẽ diuinare q̃ ꝛ aũt iuris de ista q̃one quã ponit gl.dicet in.c.coꝛã.j.e. ¶ In ea.glo.ibi cũ vterq̃ possit obedire.no.in.c.cuz parati.j.de ap. ¶ In gl.fi.ibi ꝫ hodie locũ nõ bz.gl.ℨ dicit inherẽdo opi.sue q̃ hodie cla appell'one remota nihil opet.ꝫ nõ bñ dicit.q: vbi apponit hec cla nulla appellatio admittit nisi exp̃sse a iure approbet. vt i.c. pastoꝛal.j.de ap.7 ibi plenius de hoc no.7 int cet a ponit hic Host.no.dictũ dicẽs q̃ magis opat renunciatio appellat õis facta ꝑ ptes q̃s remotio appell'onis que fit in rescripto pncipis.q: qñ ptes renũciauerũt nulla appellatio dz admitti.vt in.l.fi.C.de tẽp.ap.sed qñ princeps remouit in rescripto suo admittit appellatio in multis casibꝫ q̃.s.exp̃sse approbant a iure.ꝛ quibus no.in.ꝛ.pastoꝛalis.qꝛ notabis.

Ex literis. Subdelegat⁹ a delegato pape iurisditõz hñte põt coercẽ impediẽtẽ ℨ dicit ꝓtrehẽdendo vtrũq̃ intellectũ.sũt due ptes. In ꝑma recisa facti narratõ.i scda cãe ꝓmissio.ibi mãdam⁹.q̃ distinguit 7 scdm mẽbꝛ ꝓsequit ibi si ℟o. ¶ No.p̃ q̃ vbi mãdat executio snie vi etiã accessorie dari iurisditio.qꝛ tñ intellige vt dixi.ℨ.c.pri.§.q: ℟o. ¶ No.scdo q̃ ꝓmissa iurisditõe vi trãslata ptãs coercẽdi.7 no.illa ℟ba tex.q̃ iurisditõ sine coertione vi delusoria.7 vide qꝛ no.in.c.cũ ꝓtigat de fo.cõpe. ¶ No.cio q̃ iniuria fit iudici si ei⁹ lre nõ pmittant legi.7 põt ex ℨ agi ℨ iniuriantẽ ad satisfactiõem iniurie.fac.l. siqsid qꝛ.ff.ꝛ in.om.in. ¶ Itẽ no.i ℟.denũcies.iũcta gl.q̃ exequẽti snĩam nullã põt violent resisti et ꝑ cciũ. 7 apte ꝓbat hec lra si ferẽs snĩaz nõ hẽbat iurisditõez. ¶ Ultimo no.q̃ nedũ delegatus pape ꝫ et sbdelegatus ad certũ articulũ bz iurisditõem 7 coertionẽ circa articulũ sibi cõmissum.7 de ℨ.j ¶ In gl.in ℟.mẽtiõez ibi tacito de alijs lris.dic q̃ nõ sufficit facere mẽtionẽ de alijs lris ꝫ dz fieri mẽtio spãlis.vt ꝓbat in.c.ij.j. de ꝛ.7 ꝓtu.vñ de q̃libet cla notabili apposita in prioꝛibꝫ lris dz fieri mẽtio in scdis.vt no.i.c.cũ dilecta.7 i.c.cetex.de rescrip.7 i suma de oibꝫ fiẽda ẽ mẽtio q̃ possent monere aĩm pncipis ad scdas lras denegãdas. vt in.c. postulasti.de rescrip.7 iõ dixit Inn.no.℟bũ q̃ nõ solũ exp̃ssa ꝫ et exp̃ssissima de prioribꝫ ẽ fiẽda mẽtio. fac.j. e.signãtibꝫ.7 ẽ rõ ꝑm eũ qꝛ revocatio prioꝛ iudicum ẽ odiosa 7 ℨ ius.ℨ rõ nõ placet hos.qꝛ revocare prioꝛes lras nõ ẽ violare ius.vt i.l.iudiciũ soluit.ff.de iudi.fac l.obseruandũ.ff.eo.ꝫ rõ est ꝑm eũ.q: q̃dã iniuria ir rogat prioribꝫ iudicibꝫ si sine ltĩma cã reuocãt.l.ij.ff de ar.facit.c.vt debit⁹.j.de ap. Et tractat hic Inno.vtrũ de appellatione sit fienda mẽtio in lris.7 videt ꝓcludẽ q̃ nõ.ꝫ ℨriũ tenuit in.c.dilecti.de ma.7 obe.7 sequit ℨ host.7 q̃ sit fiẽda mẽtio videt tex.i.c.bone.ꝛ ꝓfir.vti. 7 in.c.ex pte de rescp. ¶ In gl.in ℟.subdelegat⁹.ibi et etiã mer⁹ executoꝛ.7 sic deputat⁹ ad nudũ ministeriuz recipit iurisditionẽ 7 ptãte coercẽdi saltẽ circa executionis actũ.7 idẽ voluit glo.j.in.c.sup qõnũ.in ℟.cꝫ executorẽ.ℨ.e. Idẽ sentit host.ℨ.ꝫ ℨriũ sensit Jo.an. sup tex.in ℟.quã potuerit ꝛc.nã ibi põderat ter.q̃ vi innuere q̃ isti delegati exp̃sse mãdauerit isti pẽarche iurisditionẽ.7 nõ ꝓmiserũt simplr nudũ ministeriũ.vñ itelligit q̃ delegati ꝓmiserũt isti vices suas i actu denũciationis alis nõ potuisset pẽarcha exercere iurisditõz cũ fuisset deputat⁹ ad nudũ misteriũ.ſ.vt denunciaret illos canonicos nõ ee excõicatos.ad ℨ bo.text.in.c.fi.j. eo.in fi.7 ibi clari⁹ ℨ tenẽt Jo.an.7 Host.sup glo.pe. ꝓcludẽtes q̃ nisi apponant aliq̃ verba ꝑ q̃ det iurisdicio puta ℨdictoꝛes ꝓpescẽdo ꝛc.vl vices nr̃as cõmittimus i tali actu ꝛc.nõ põt deputat⁹ ad nudũ misteriuz exercere iurisditõem etiã ℨ impediẽtes p.d.c.fi. Vic. tñ ibi distinguit vtꝛ delegat⁹ sit pñs vel abñs 7 i ꝑ casu nõ possit ꝫ recurrat ad delegãtẽ in scdo.sic7 vtraq̃ opi.vi satis ꝓbabil. Adũte tñ aut mãdat nuda executio facti plene prius cogniti.7 nullã iurisditõnem põt exercere executor.vt in.l.executorẽ.7 in.l.si vt ꝓponis. C.de execu.rei iudi.7 dixi.ſ.c.pri.aut mãdat sibi non pura executio ꝫ aliqꝺ nudũ misteriũ.7 tũc bz locũ qꝺ ſ.dictũ ẽ.7 de subtilitate iuris vi verioꝛ opi. Jo.an.sz distinctio Vin.bz eq̃tatẽ.7 no.p̃dicta qꝛ q̃tidiana cuz sepe auditoꝛes q̃ excõicarũt in curia mãdãt in ptibus excõicatũ publicari. ¶ Ex p̃dictis hẽs nũq̃d ꝓmissarius possit exercẽ iurisditõem ℨ impedientez.7 adde qꝺ no.i.c.sup qõnũ.ſ.e. ¶ In ea.glo.ibi delegat⁹ ab epiſcopo.hec glosa vsq̃ ad fi.instat vtꝛ delegat⁹ inferioris a pncipe possit iurisditõz exercere circa executõnis actũ vel etiã alit ptes coercere 7 ℨ incidit i aliꝺ dubiũ. nũq̃d in delegatũ inferioꝛ a pncipe trãseãt ea q̃ sunt meri vl mixti ipij.ℨ mã plene expedit in.c.siqs ℨ de fo. ꝓpe.vbi plenissime dixi. ¶ In gl.pe.ibi violent resisti pt ei.no.glo.singulariter.7 pl⁹ ꝓbat iste ter.q̃ ter tertius põt resistere iudici i fauoꝛẽ ptis. nã dyacon⁹ castellan⁹ erat ꝛ cius in q̃one ista.nã q̃libet põt adiuuare primũ suũ oppssum.ad ℨ.l.siqs i iniuste.ff.de fur.7 tz bar.in l.phibitũ alle.in glo.7 vide circa ℨ qꝺ plene dixi i.c.si qñ.ſ.e. ¶ In gl.fi.ibi nõ ẽ iudex ordinari⁹.colligit hoc ar.ex tex.q̃ si pẽarcha eet ibi iudex ordinari⁹ valuisset snĩa int dicti lata in archidyaconũ castellanũ et si non bũisset iurisditõem delegatã. Dz glo.rñdet et bñ q̃ ꝑ supposito q̃ hret ibi iurisditõz ordinariã nõ tñ ꝑ ℨ ꝓcedit argumẽtatio glo.qꝛ ipe intẽdebat ꝓcedere auctẽ delegata et nõ ordinaria.et ex ℨ no.bñ glo.q̃ si ordinarius credit se delegatũ et ꝓcedit auctoritate delegata nõ tz ꝓcessus si postmodũ nõ apparet q̃ erat delegat⁹ lz potuisset ꝓcedere vt ordinarius.et ℨ ex defectu voluntatis.ꝑ hoc.c.ex pte astensis.de cõcess.pbẽ.et vide plene ꝑ Inn.i.c.cũ ex officij.ꝛ p̃scri. ¶ Ex gl.oppo.ℨ tex.et vi q̃ ista snĩa oĩno debeat tenere et si iurisditio ꝓmoꝛ iudicũ fuisset revocata. qꝛ añ pñtatõem scdarũ lraꝛ et exceptõe eaꝛ vigoꝛe facta tz ꝓcessus prioꝛũ iudicũ.vt in.c.audita.de resti.spo.et dixi i.c.ceteꝛ.ꝛ rescrip. Sed.Inn.mltũ istat.et ꝑ refert q̃sdã tenẽ q̃ ℨ ꝑ cessit exceptio.alij ℟o dicũt q̃ et citra oẽm exceptõez ñ valet ꝓcessus ℨ cios data revocatõe ꝓoꝛ lraꝛ.vñ dicũt q̃ si ꝓmi et scdi iudices ꝓcedũt ad ℨrios ꝓcessus validitas ꝓcessus ℨ cios pẽdet ex validitate revocationis ꝑ istũ tex.qꝛ ps ñ ꝓparẽs nec excipiẽs coraꝫ ꝓoribꝫ iudicibꝫ pt excõicari.et tene mẽti hãc dñiaz int ptẽ

ē̃cij ꝛ ē̃ciū.ꝛ ℔ iō ꝑm iſtos q; ꝓtes ñ ſt̄ de iuriſditōe indi
cū.iō nō tenent obedire niſi i veritate ſint iudices.dq̄
ſatis dubito.q; ex lr̄is de iuſticia principal̄r ꝓfert iuriſ
ditio circa ꝓtes.ſcd̄ario circa ē̃cios turbatores vt i.c.j.
§.c.vñ ſi dat̄ iuriſditio in p̄ncipali.ſ.circa ꝓtē.g̃ ꝛ i ac-
ceſſorio circa ē̃ciū.de ℔ tñ vide qđ plene dixi in.d.c.ce-
ter.tene tñ mēti iſtū tex.ꝑm vnā lect.ꝓpter executores
ad bñficia q̄ ſepe circa idē bñficiū facūt diūſos ꝛ con-
trarios ꝓceſſus ꝯ canonicū vel ordinariū loci ꝛc̄.

IIcet vndiq; Iuriſditio delega
ti re itēg̃ mōte mā
datis expirat.vel ſic.Cla q̄ ſi nō oēs duo ꝛc̄.purificat̄
in vno vices alter⁹ bñte etiā duob⁹ impeditis.cōis di-
uiſio.ſcd̄a ibi inq̄ſitioni.¶ No.ꝑ effectū illius cle q̄ ſi
oēs nō poterūt duo vīm ꝛc̄.oz em neceſſario q̄ duo re
maneāt iudices vere vel ficte.ſecus ē in illa cla vos vel
alter vīm ꝛc̄.q; tūc vn⁹ ſol⁹ ꝓcedere poſſz vt i.c.ſi plu
res.j.eo.lib.vj.¶ No.ſcd̄o q̄ etiā vbi apponit̄ hec cla
duo vīm ꝓcedant ꝛc̄.pōt vn⁹ college cōmittere vices
ſuas ꝛ ille repñtat vices duor̄.Et q̄ infert hoſ.q̄ ſi q̄s
in electōis actu ē ꝓcurator pluriū hz tot voces q̄t ſūt
illi quor̄ ꝓcurator exiſtit.de q̄ in.c.ſcriptū.§. de elect.
¶ No.ē̃cio ſignatū ꝭ vbi collega.nā denotat bñtez par
offm̄.vñ bñtes vnū ꝛ idez offm̄ dicunt̄ college.vt in.l.
collegar̄.ff.de verb.ſig.¶ Itē no.q̄ mādatū iuriſditi
onale expirat ꝑ mortē mādatoris re integra.Idē ē re-
gulariter i mādato ñ iuriſditōnali.vt.l.mādatū.C.mā.
ꝛ in cle.fi.de ꝓcu.ꝛ in.§.recte.inſti.māda.¶ Ultimo
pōdera tex.ibi vti cepit taliter demandata ꝛc̄.q̄ ad ℔ vt
iuriſditio ꝓpetuet̄ citra mortē mādatoris oz q̄ māda
tari⁹ incepit vti iuriſditione delegata.Et ex ℔ ꝛ ex tex.
apte infero ꝯ hoſt.℔ ꝛ glo.in.c.ſi a ſubdelegato.j.e.li.
vj.q̄ tenuerūt q̄ ꝑ actū ſubdelegatōis ꝓpetuat̄ iuriſ-
ditio.moti ex eo q; ſb̄delegare ē iuriſditione vti.vt in
l.iij.ff.de iu.om.iudi.§ errauerūt iudicio meo.q; lz ſit
iuriſditio nō tñ illa ē delegata § ordinaria.ē em̄ ꝓceſſa
a lege vt apte dicit tex.in.c.paſtoral̄.in p̄n.§.e.ꝛ ibi di
ci.vñ teneo cū glo.in ℔ q̄ ad ꝓpetuandā iuriſditionē
nō ſufficit actus citra citationē.ꝛ hāc opi.tenuer̄t cal.
archi.ij.q.vj.nō ita.ꝛ in.c.q̄uis.j.e.li.vj.Jo.mo.in.c.
vt aiar̄.de ꝓſti.eo.li.ꝛ oēs fere moderniores ſequētes
lz hoſt.tenuerit ꝯriū ꝑ iſtū tex.q̄ generaliter dic̄ vti cepit
Vñ ꝑm eū ſi delegat⁹ vocauit tabellionē ꝛ teſtes ꝛ pu
blicauit cōmiſſionē ſibi factā delegat⁹ aio ꝓpetuādi iu
riſditione ꝓpetuata ē ꝑm eū.ꝛ ℔ nō placet.q; ℔ verbū
gnāle vti cepit dz declarari ꝑm alia iura q̄ ſpecifice re-
quirūt citatōem vt i.c.fi.de offi.le.ꝛ i.c.gratū.§.e.ꝛ dic
vt ibi plenius dixi.ꝛ ꝑ ℔ ē declarata p̄ma gl.¶ In gl.
ij.diuide hāc gl.in q̄nq; ꝓtes.i p̄ma ꝑte glo.ꝓſeq̄t̄ ali-
q̄s caſus in quib⁹ tacite vel exp̄ſſe revocat̄ mādatuz re
integra.ꝛ q̄tenus tāgit de revocatōe fīēda de mor̄te li-
tigator̄.dicvt plene dixi in.c.ſig̃uit.de reſcꝑ.vbi ſoluī
ꝯria gl.℔ ꝛ ꝓſequit̄ ℔ gl.mirū tā de revocatōe māda-
ti iuriſditional̄ q̄ de nō iuriſditōnali.vide qđ le.ꝛ no.
in cle.fi.de ꝓcu.ꝛ.l.mādati.C.mā.¶ In ſcd̄a ꝑte q̄ in-
cipit ibi § pone q̄ plures.glo.q̄rit q̄d ſi pl̄es cāe cōmit
tant̄ vni ꝛ citatio fit i vna nūq̄d ꝓpetuet̄ iuriſditio q̄
ad oēs cās:ꝛ all̄at ꝑ ꝛ ꝯ.ꝛ finaliter ꝯcludit q̄ ñ.§ diſtin-
gue lat⁹ p⁹ Hoſ.q̄ aut citatio emanauit ſup oīb⁹ cau
ſis.ꝛ fit ꝓpetuatio q̄ ad oēs.§.eo.gratū.aut citatō ema
nauit ſup vna tm̄ ꝛ hz ꝯnexitatē cū alīs cauſ.ꝛ fit ꝓpe
tuato q̄ ad oēs.ar.in.l.fi.C.de duo.re.alle.in gl.et in.c.
trāſlatio.§.de ꝯſti.ꝛ in.l.i ℔ iudicio.ff.fa.ber.aut erāt
cāe ſepate.ꝛ ꝓpetuatio fit ſolū reſpectu illi⁹ in q̄ ema-
nauit citatio.ar.i.c.inq̄ſitioni.j.de ap.ꝛ in.l.etiā.ff.de
mino.nā de ſepatis nō fit illatio.vt i.c.ij.de trāſla.pla.
ꝛ.l.papinian⁹ exuli.ff.de mino.ꝛ vide ad p̄dicta bo.gl.
in.c.ne aliq̄.de bere.li.vj.¶ In ē̃cia ꝑte q̄ incipit ibi
§ q̄d ſi moriat̄:gl.q̄rit q̄d ſi citatio ſit facta añ decla-
rationē rei ꝛ vtputa q; res compb̄ēdūt̄ i reſcꝑto ſb̄ cla
gnāli:glo.vī velle q̄ nō ſit ꝓpetuatio niſi reſpectu rei
exp̄ſſe ſup q̄ emanauit citatio.dic meli⁹ ꝑm hoſ.q̄ aut
citatio emanauit ſup declaratōe rei ꝛ fienda.ꝛ fit ꝓpe-
tuatio q̄ ad oēs cās q; citatio ꝓcernit oēs cās.aut cita-
tio fuit reſtricta ad certā cām.ꝛ tūc diſtingue vt.§.di-
xi in p̄cedēti ꝑticula.¶ In q̄rta ꝑte q̄ incipit ibi q̄d ſi
delegat⁹.gl.q̄rit q̄d ſi delegat⁹ deponit re integra nō
aūt morit̄ nūq̄d expirat mādatū:ꝛ ꝯcludit gl.q̄ ſic.di
ſtingue p⁹ Hoſ.q̄ aut cōmiſſio fuit facta exp̄ſſo noīe
ꝓrio ꝛ tūc ꝓcedit dictū glo.nā in dubio papa velle vī
q̄ ꝓmiſſio ſit p̄ſonalis lz ſit etiā exp̄ſſum nomē appella-
tiuū.vñ hodie papa cōiter p̄mittit nomē ꝓpriū ꝛ ſbīū.
git nomē appellatiuū.dī em̄ martin⁹ epūs ꝛc̄.vñ cōmiſ
ſio cēſet p̄ſonal̄ ꝛ expirat re integra ſicut ꝑ mortē.naz
depoſit⁹ equipat̄ mortuo q̄ ad dignitatē.xvj.q.j.§.ec
ce.ꝛ idē dic ſi delegat⁹ trāſferret̄ ad aliā dignitatē aut
delegatio fuit facta ſb̄ noīe dignitatis ꝛ durat lz mori
atur p̄ſona q̄ p̄ſidebat in dignitate.q; dignitas ñ mo-
rit̄.vt i.c.ſi gratioſe.d reſcꝑ.li.vj.fac̄ qđ no.ꝑ legiſtas
i.l.cēteſimis.ff.de ver.ob.¶ In q̄nta ꝑte ibi q̄d ſi excōi
cet̄.glo.ꝓſeq̄tur q̄d ſi delegās excōicet̄ nūq̄d delega-
tus poſſit ꝓcedere durāte excōicatōe:ꝛ vī cōcludē q̄
ſic ꝛ bñ.q; excōicatio pōt equipari morti ciuili.iuraꝛo
q̄ dicūt q̄ mor̄te mādator̄ expirat mādatū debēt itelli
gi de morte nāli vt i.§.ſi donator alle.iglo.¶ In p̄riū
gl.all̄at.c.romana.de offi.vica.vbi tex.dicit q̄ excōica
to epō ſuſpēdit̄ iuriſditio vicarij.g̃ excōicato delegā-
te dz eē ſuſpēſa iuriſditio delegata.q; delegat⁹ nihil ꝓ-
priū hz ꝫ iuriſditio ē delegātis.vt i.c.ſane.§.eo.ꝛ in.l.j.
ff.de of.eius cui mā.ē iuriſ.Inn.tz ℔ indiſtincte q̄ ſiue
delegatō fuerit facta in totū ſiue in ꝑtē nō expirat nec
ſuſpēdit̄ iuriſditio ſb̄delegati ſeu delegati p excōicati-
onē delegātis niſi mādatū eēt nudū miſterū dicta.l.j.
in fi.ꝛ j.c.fi.Hoſt.diſtinguit q̄ aut delegauit ꝑ ꝑte ꝛ
ſuſpēdit̄ iuriſditio.q; nō dz is admitti cui⁹ auctor re
pelleret̄.j.d teſti.lz ex q̄dā.ꝛ q; q̄ſi idē ē ꝯſiſtoriū dele-
gātis ꝛ delegati.Jo.an.vī accedē ad opi.Inn.poſſēt
tñ iſta ℔ diſtingui.q̄ aut delegās fuit excōicat⁹ re inte-
gra ꝛ ſuſpēdit̄ iuriſditio delegati.ar.i.c.q̄uis.j.e.li.vj.
aut res deſijt eē integra.ꝛ tūc indiſtincte ꝓcedit opinio
Inn.ꝑ q̄ vī tex.i.c.ſi is cui.j.e.li.vj.vbi dī q̄ ſi ſubde-
legās ē excōicat⁹ nō dz appellari ad eū a ſb̄delegato ſz
ad p̄mū delegantē.ꝛ ſic innuit q̄ ſubdelegatio fuit fa-
cta ꝑ ꝑte alſ nullo mō potuiſſet ad eū appellari.vt i.c.
ſup q̄ōnū.§.porro.§.e.nec ē vez q̄ dicit hoſti.idē eſſe
delegātis ꝛ delegati ꝯſiſtoriū.nā dic̄ Joh.an.ꝛ bñ ſi ℔
eſſz vez nūq̄ poſſet appellari ad delegantē.vt i.c.ij.de
ꝯſue.li.vj.Itē ꝑ mortē delegātis expiraret iuriſditio
delegati eī re n integē ſic̄ ꝓtigit i vicario epi.vt i.d.c.
romana.ꝛ tene ℔ mēti¶ Ex̄ glo.q̄ro nūq̄d dz repelli
ꝓcurator ꝓpt̄ ſupueniētē excōicatōz i ꝑſonā dñi.ꝛ lo
quor̄ de ꝓcuratore ad agēdū.hoſt.tz q̄ ſic eī ſi ꝓcura
tor ſit ꝯteſtat⁹ lite añ q̄ excōicaret̄.q; lz ꝑ lit.ꝓte.effi-
ciat̄ dñs inſtātie ñ tñ efficit̄ dñs lit.nā cā ē dñi cum ad
eū ſpectet ꝯmodū vl̄ incōmodū vt i.§.biduū.ꝫ.palā.
ij.q.vj.ꝛ no.bñ hāc.q.ſec⁹ dic̄ hoſ.ſi procurator fuiſſz
dat⁹ i rē ſuā.In ℔ vltio do.an.diſtīguit ꝛ bñ q̄ aut pro
curator dat⁹ i rē ſuā intētat vtilē actionē ſibi ꝓpetētē
ꝛ procedit dictū hoſt.q; cū excōicatio ſit p̄ſonal̄ ñ con
cernit factū procurator promouēt̄ actōz ſibi ꝓpetētē
aut procurator intētat directā noīe dñi ꝛ tūc ꝑt ꝛpel-
li.ad ℔ vide bo.gl.ꝛ qđ ſup ea no.i.c.vnico.d inrepat.
li.vj.ꝛ qđ no.bar.i.l.apd celſū.ff.d dolo excep.

CUm in iure.t⁹ Nō credit̄ q̄s delega
bet.vl̄ ad idē ſic.Nō tenet̄ q̄s parē mādat̄ aſ
ſerētis ſe delegatū niſi mādatū probet.cōis diuiſio.ſe-
cūda ibi ſup q̄.¶ No.ex p̄n.iūcta deciſa q̄ ꝓſultatio
dz eē d re dubia alſ ꝓſultās ē dign⁹ repbēſiōe marie
ſi credit̄ iuriſpit⁹.vñ papa repbēdit iſtū epm q̄ dubi-

tabat de re ñ dubitabili. potuit em̄ iste moueri ad dubitandū. q; q̄libet p̄sumit bon⁹ vt i. c. vnico. de scruti. z i. c. fi. de p̄sum. ℔z ℔ rō pax ꝯcludit. q; ea q̄ acciden talit̄ ꝓueniūt. z ñ insūt hoī a nā ñ p̄sumunt nisi ꝓbēt. vt in. c. si forte. de ele. li. vj. Itē cū agit̄ de p̄iudicio alter⁹ nō sufficit p̄sūptio ℔ dz fieri plena ꝓbatio. ad ℔ c. cū a nob. de testi. z qō no. in gl. in. c. sicut. de sen. ex. et ex ℔ z ex tex. no. q; facta nō p̄sumunt. ad ℔. l. q̄cūq;. ff. de publi. z no. in. l. sciendū. ff. de verb. ob. z p Inn. in. c. inotuit. ō eo q̄ fur. or. rce. ¶ Mo. t'cio p̄ctic̄ p̄cipiēdi cū q̄s vtit̄ alter⁹ ptāte. nā inūgit aūcte q̄ fungit̄. z sic de legat⁹ pape p̄cipit aūcte aplica. z facit ꝑ stilo hodierno. nā delegat⁹ i suis lr̄is int̄ cet'a dicit nr̄is seu veritus aplicis parere mādatis ꝛc. ¶ Et no. ibi inūgo q; inter loq̄tur de se in singulari lz hodie ꝑm Jo. an. ex fastigio. loq̄tur inder in plurali. de q̄ vide qō le. z no. in. c. cū ab vno. de re iudi. li. vj. ¶ Itē no. q; ordinari⁹ ñ tenet exeq̄ factū delegati nec alit̄ sibi parere nisi fiat sibi fides de mādato. ¶ Itē no. vltimo q; delegat⁹ pōt p̄cipere ordinario vt exequat̄ factū suū. nā gerit vices pape q̄ ad illā cām z ē maior q̄libet ordinario. vt in. c. studuisti. de offi. le. ¶ ℔z q̄ro q̄d si delegatus nō vult facere fidē ordinario de mādato suo ℔ eū parere nolentē excōicat. dicūt doc. z bñ q; excōicatio nō tz q; delegatus nō bz iurisditōem sup ordinariū nisi q̄n eēt sibi rebellis ℔ petēdo fidē de mādato facit qō sibi a iure permittit̄. g̃ nō pōt dici rebell'. z sic non tz excōicatō ex defectu iurisditōis. facit qō i sili dixi in. c. cū ꝓtingat. ō rescrip. ¶ ℔z q̄ro q̄d si ordinari⁹ nō curat certificari de mādato. nūq̄d ꝑssit exeq̄: doc. q; sic. exq̄ p̄sumit ō mādato. nā ℔ ter. nō dic̄ q; nō pōt exeq̄ ℔ nō cogit̄. z si ps appellaret ab ordinario nō tenet̄ admittē appellatōez. q; cū ipe sit nudus executor appellatō dz int'poni a de legato q̄ inūxit mādatū vt no. fuit. s. e. c. sup q̄stionū. ¶ Quero t'cio q̄d si ordinarius malicioſe dicat se dubitare de mādato allegādo maxime falsitatē rescripti. inr̄ id qō h̄ in. c. sup eo. de fal. ℌo. dicit Host. q; q̄tuor remedia hoc casu ꝓpetūt. p̄mū vt delegat⁹ exeq̄tur p se qō pōt. vt in. c. lr̄is. s. e. scdm vt puniat ipm ordiarū si ꝓstat q; malicioſe opponit. t'cū q; punit̄ q̄ ad dcū q̄rtū q; poterit ꝓdēnari i. xxx. libr̄. auri. si malicioſe opponit annullādo rescriptuz principis. l. q̄. i fi. C. ō legi. ¶ In gl. in ℣. de mādato. no. bñ istā al. q; ē multū no. maxime respectu theorice quā tradit in fi. z multū allegari solet ista gl. in iudicijs. z vide ad mām qō no. Inno. j. de eo q̄ fur. or. rece. in. c. innotuit. z vt bēas ꝯclusionē istā mām ꝓsequere p tria mēbra. p̄mū ē cū querit̄ qualr vere ꝓbet̄ mādatū delegatōis. scdm qualr p̄sumit̄ iurisditio delegata vel ordinaria. t'cū q̄d in legitimitate aliaꝝ psonaꝝ i iudicio intercedentiū vt ꝓcuratoꝛ tutoꝛ z filium ¶ Quo ad p̄mū dic q; ℔. pōt ꝓbari mādatū p originale. z ℔ clarius j. de fi. instru. q̄ p totum. scdm p exēplū solēnit̄ sumptū ex originali. z q̄ solennitas dz adhiberi dic vt le. z no. in. c. vlti. ō fi. instru. z in. c. significauit. z. c. albericus. de testi. idē si i ptibus ꝓsentientiby vel p̄tiby z nō ꝓdicētiby originale fuit exemplatū i actis ꝑm host. ℔. nā in p̄iudiciū ipsaꝝ ptium acta faciēt fidē de tenore originał. qō satis placet. arg. bo. i. l. j. C. de rela. z p illū tex. dicit ibi bar. q; si ptes i iudicio p̄tes nō ꝓdicūt bis q̄ p̄nt tēdere in caꝝ p̄indicium vident̄ ꝓsentire. secus dic vbi solus notari⁹ exemplanit instrā originalia reducēdo ad acta tenoꝛem. nā vt no. dicit ℔ Inn. cū ꝓducunt̄ ℔ instrā sola ꝓductō ē de actis. z nō tz tenor. q̄si dicat si notari⁹ scripsit i actis q; ps ꝓduxit tale instrm credit̄ notario sup ꝓductōe. vt i. c. q̄m ℣. de ꝓba. ℔ nō credit̄ sup tenore instrorum nisi ꝓbet̄ tenor p originalia vel alijs modis p̄dictis. nā notari⁹ non ē rogat⁹ de ꝓtētis in instris ꝓductis. z ideo sup tenore illoꝝ nō pōt facē fidē. ánimo nō sufficēt iudicis auctoritas nisi ps adūsa fuisset citata vel p̄ñs. vt p̄dixi. ¶ Ad ℔ qō no. Inn. in. d. c. significauit. z. c. albericus. de testi. z ibi dixi plene. z ꝑ Jo. an. in addi. spe. in ti. de rescꝛ. p̄ñta. §. j. post p̄n. z hec no. ¶ Venio ad secūdū in q̄ distinguo p⁹ Inn. q; aut sñia fuit lata p delegatū p̄ñtib; ptib; z non appellantib; z p̄sumit̄ q; iudex hūerit iurisditōem idē si ē ps q̄nq; ꝯparuit añ lit. ꝓtest. nā p⁹ lit. ꝓtest. nō pt allegare defectū mādati. vt i. c. inter monasteriū. de re iudi. nā p̄sumendū ē q; exq̄ ps cō paruit z nō opposuit de defectu iurisditōnis q; iudex hūerit iurisditionē. si ℣o sñia fuerit lata ꝯ abñtem i casu in q̄ ferri potuit z ps abñs nūq̄ paruit delegato. et tūc sp pōt opponere defectū iurisditionis z on⁹ ꝓbandi ꝯrium incūbit opponēti. Quidā tū tenēt ꝯriū vt refert Inn. ℔ ꝓdicta distinctio ē satis eq̄ z ad eā reducas dictum ist⁹ glo. Dubiū remanet q̄d si ps fuit abñs ꝓtumaciter nūq̄d si postmodū opposuit teneat̄ ꝓbare defectū mādati. an aūt onus incūbat adūsario: Inn. i. d. c. innotuit. sentit q; ꝓtumax eq̄paret̄ p̄ñti. aliud sentit ℔ z plus placet q; exq̄ fuit sp abñs lz ꝓtumacit̄ q; opponēdo trāsferat on⁹ ꝓbādi in adūsariū. rō q̄ me mouet ē q: negādo iurisditionē negat ꝑ ꝓns ꝓtumaciā. q: si ñ erat iudex nō tenebat̄ coꝛā eo cōparere. facit. l. non vī latitare. ff. de iudi. Itē cessat p̄sumptio iurisditōis q̄n ps fuit sp abñs. q: factū nō p̄sumit̄ nec subest tacit⁹ cōsensus ptiū. ℔ ꝓcedūt respectu iurisditōis delegate. ℔ respectu ordinarie dicit glo. q; ꝑ ea p̄sumit̄. z ideo dicūt doc. q; si sñia fuit lata a legato satis ē ꝓbare q; ille ꝛpūtabat̄ legat⁹. nā legatus pape bz ordinariā iurisditōz vt in. c. q. de offi. le. li. vj. Intellige q̄n ꝓbat̄ q; persona habebat̄ ꝑ ꝓstituta i tali dignitate. ar. in. l. barbarius. ff. ō offi. ꝓto. z p Inn. in. c. ꝛnies. ō ℣bo. sig. li. vj. Itez oz q; illud sup q̄ fuit sñiatum spectet ad illā dignitatē ō iure cōi al's ubr si allegaret̄ ꝓsuetudo vel ꝓuilegiū iurisditionē tribuens. oporteret q; ꝓbaret̄ sicut. s. dixi i delegato q: ista non p̄sumūtur. vt no. in. c. j. de offi. le. lib. vj. z ideo si legatus ꝓcessit sup eo qō liti nō cōpetit ex cōi stilo delegationis non p̄sumeret̄ iurisditio. q̄a i illo uon ē ordinarius de iure cōi. ¶ Venio ad tercīū et vltimū in q̄ dicit Inno. q; si negat̄ quē fuisse ꝓcuratorem vel tutorē abñtis q; tūc non stat̄ sñie nisi ps q̄ obtinuerit ꝓbet ꝓcuratorē habuisse mādatū nisi dñs fuisset p̄ñs q̄n sua fuit lata ꝯ ꝓcuratorem z nō ꝓdixit. Idē si probat̄ dñm sciuisse illū se gerē ℘ ꝓcuratore suo z nō ꝓdixit. ¶ Mo. ℔ dcm̄ videtz Inn. i. c. ex ꝑte decani. ō rescri. z vide qō ibi dixi. nec suffic̄ ꝑm eum q; nōrius dicat i instrō sñie q; ille erat ꝓcurator q: nō credit̄ nōrio ō his q̄ incident narrat i instrō exq̄ ñ fuerat rogat⁹ ō ꝓcuratōe illi⁹. z ideo ñ pōt facē fidē maxie i p̄iudiciū t'cij. nec ob. l. optimā. C. ō ꝓtraben. z cōmit. stipu. vbi dī q; ēuciata i aliq̄ instrō q̄ sūt ō sba act⁹ q̄ gerit̄ probāt̄ ꝑ ipm instrm. vn si dī nti⁹ fuus q̄ ad validitatē stipulatōis vt ibi. ꝓcedit ei illa l. ꝑm Inn. z bñ i bis q̄ ēnciāt̄ i p̄iudiciū ptiū p̄ñtiū ℔ respectu abñtiū illa ℣ba ñ faciūt fidē. vñ dñs abñs pōt dicē q; nūq̄ dedit mādatū illi procuratori qō bñ nōbis. idē sētit bar. i. l. lz. C. ō procu. vbi dic̄ q; etiā si iudex pronūciauerit illū cē procuratoꝛez ñ p ℌsñia p̄iudicat dño abñti. q̄a res int' alios acta ꝛc. ad idē qō ipe no. in. l. j. C. eo. z qō no. i. c. j. ō procu. z ideo cautū ē q; cū dubitat̄ ō mandato. vl' ō reuocatione mādati exigat̄ cautio ō ratihabitione ab ipo procuratoꝛe. vt no. in. d. l. j. z ꝑ ℔ remanz expedita tota glo. ¶ Et no. bñ glo. in fi. q; semel excōicatus sp p̄sumit̄ excōicatus nisi probet̄ absolutus. z ideo necessariū ē seruare lr̄as absolutōis. idē no. in. c. propositum. alle. in glo. z vide ad p̄dicta ter. cū glo. in. c. ex insinuatione. ō procu. z dic idē de tutore z si. qō dixi i ꝓcuratoꝛe nisi in casu ō q̄ in. l. j. ff. qō cū falso tutoꝛe. scz q̄n iudex approbauit tutorē.

Olim abbas. Per procuratorē

nō hñtē mandatū de re ad rē iurisditio ꝓrogari nō ꝑt vel sic ꝑm lr̄am. Excōicatio lata pᵒ appellatiōz ltīmam ē nulla. Et diuidit in duas ptes principales. scđa ibi q̄a ꝯo. 7 ꝑma pōt multiplr subdiuidi vt pz̄ i tex. No. ꝑ laicū posse ꝙuenīri coꝝ iudice ecclīastico si delinquit i bona ecclie q̄ stricte pōt dici malefactor 7 largo modo sacrilegus. vt in. c. cū sit generale. de fo. ꝙpe. Nota scđo q̄ appellās ab int̄locutoria itez citat̄ si appellatō sua ꝑtendit̄ minus ltīma. hoc tñ nō est necessariū hz ad cautelā fieri possit. de q̄ dic vt hī i. c. eū q̄. de ꝯo. 7 ꝙtu. li. vj. No. t̄ cō q̄ iurisditio delegata ñ extēdit̄ vlr̄ cō prehensa in rescꝑto. 7 si iudex ꝓcedit sup aliꝭ rebus inchoatū. vt ħ est tex. satꝭ no. Ex q̄ infero ad duo dicta multū notāda. ꝓmū q̄ iurisditio delegata pōt de re ad rem ꝙsensu ptiū ꝓrogari quēadmodū ꝓrogari pōt de tpe ad tp̄s. vt i. c. de causis. ſ. e. secus ē in ꝓrogatione q̄ fit de ꝑsona ad ꝑsonā. vt pz̄ in. c. p. 7. g. j. co. et dic vt ibi plenius de hac mā no. Scđm dcm̄ magl notabile ē q̄ ad ꝓrogandū iurisditōem etiā delegati sufficit tacit̄ ꝙsēsus ptiū. 7 ħ iudicō meo meli ꝓbat ħ lr̄a q̄ ꝙlibet alia. nec ad ħ solet induci ħ ꝑfecto ħ bene ꝓbar. maxime in eo q̄ pōderat q̄ iste comes ꝑtinus ꝯdixit q̄si secus si tacuisset. 7 hz aliq̄ tenuerūt alibi ꝙsensum exp̄ssum req̄ri. ꝓmū tñ verius ē 7 sentit Inno. ħ clari. 7 in. c. ad petitōem. j. de accu. sequit̄ bar. in. l. j. ff. de iudi. 7 facit. l. j. C. de iu. om. iu. 7 ꝑ ħ puto ange. de peru. nō bñ dixisse in. l. fi. ff. de iu. om. iu. in eo q̄ dixit ꝙsensū exp̄ssum req̄ri in ꝓrogāda iurisditōe delegata. 7 all. ꝑ se tex. in. c. statutū. i. §. nullo. de rescꝑ. li. vj. q̄ vī bñ facē ħ loq̄tur in ꝓrogatōe q̄ fit de loco ad locū. dic ei q̄ delegatus ꝛeputatus i certa dyocesi nō pōt cognoscē extra illā nisi ad id accedat exp̄ssus ꝙsensus ptiū. vñ arguendo ꝑ locū a spāli ille tex. ꝓbaret oppositū ħ forte ipe voluit inducere tex. a paritate rōnis ħ certe nō dz induci cū illud videat̄ ius nouū. 7 regulariť ꝙsensus exp̄ssus 7 tacit̄ equipant̄. vt no. in. c. dilecti. de fo. ꝙpet. fac̄. c. sit rector. xliij. di. 7 hec bñ no. No. vlteri q̄ mādatū ꝑ curatorū nō extēdit̄ vltra ꝙprehēsa in eo. 7 pōderatum solūmō positū in tex. 7 hāc lr̄am induco ad q̄em Quidā ꝙstituit ꝓcuratorē ad petendū 7 exigendū q̄ sibi debeť a q̄cūq̄ ꝑsona 7 ad fidē 7 ad liberatōem fidēdam de receptis iste ꝓcurator ꝙfessus fuit se recepisse ducēta q̄ debebant̄ dño a q̄dā debitore 7 liberauit illū ab obligatione q̄ tenebať dño. dubitatū fuit i q̄one facti nūq̄d ille debitor eēt liberatus: vī q̄ nō. q. ꝓcurator nō fuit ꝙstitutus ad ꝙfitendū nec simplr ad liberādum ħ ad fidē faciendā de receptis. vñ exq̄ nō apparet q̄ recepit nō potuit illū liberare. In ꝯriū allegabatur. nā ꝙfessio ꝓbat solutionē. vt in. l. pecunie. C. de sol. 7 i c. si cautio. de fi. instru. cū ibi no. 7 in. l. cuz de indebito. ff. de ꝓba. q̄ pōt iste debitor se tueri ꝯ creditorē ꝓducē ꝯo ꝙfessionē ad ꝓbationē solutionis. hāc. q. poīt Fede. ꝙsi. lij. 7 vī multū dubitare nec apte firmat pedes. Dz ego puto q̄ ille nō sit liberatᵒ. ad q̄ optie facē iste tex. i eo q̄ dicit q̄ ꝓcurator intelligit̄ solūmō ad illa cōstitutus q̄ in cōmissionis lr̄is inueniūtur exp̄ssa ħ in ꝓcuratorio dicebať vt fidē facerēt de receptis. q̄ exq̄ ñ apparet exp̄sse de receptōe nō poterit facere fidē nec cōfessio ꝓbat ꝯ dñm q̄ ñ fuit ꝙstitutᵒ ad ꝙfitendū. 7 ꝑ ħ adduco q̄ ꝯo no. bar. in. l. ij. ff. si cer. pe. in fi. vbi no. dicit q̄ si ꝙstituo ꝓcuratorē ad mutuū recipiendū nō nocz mihi ꝙfessio procuratoris de mutuo recepto. exq̄ ñ apparet q̄ pecunia fuit sibi numerata q̄ procurator fuit ꝙstitutus ad recipiendū mutuuz nāle q̄ ꝯ hiť vera interuētione rei ħ ꝙfessio ꝓbat solūmō mutuum ciuile. q̄ ē bñ no. 7 pro ħ facit illa lr̄a inducēdo mō ꝑdicto. vide q̄ eť i siki no. bar. i. l. a diuo pio. §. ħ si emptor. ff. de re iudi. vbi poīt. q. notabilē quam originaliť posuit Ly. in. l. i ciuile. C. de rei ven. nūq̄d procurator ꝙstitutus ad vendendū possit trāsferre dñium bita fide de ꝑcio: Et ꝙclusio ē q̄ si ē procurator ecclie vel minor̄ vl̄ fisci nō pōt procurator trāsferre dñium ꝑ. l. si procurator fisci. iūcta gl. ff. de iur. fis. ad idē ibi bar. Si ꝯo ē ꝑcurator alteriᵒ aut ē gnālis 7 pōt. l. q̄cūq̄. ff. de ist. aut ē procurator spālis. 7 tūc aut fuit ꝙstitutᵒ vt venderet ꝯo certo ꝑcio 7 tūc nō pōt hāre fidē de ꝑcio. q̄ excedēt formā mādati. aut fuit ꝙstitutᵒ simplr 7 aut ob certam cām q̄ nō fuit secuta nō pōt hāre fidem de ꝑcō. vt puta ꝙstitui procuratorē ad vendendā certā rē vt satisfaceret creditoribꝫ. Si ꝯo ñ fuit exp̄ssa certa cā tūc ꝑt hāre fidē de ꝑcio. Dz dubiū ē q̄d si procurator ꝙstitutᵒ ad vendendū ꝙfiteť se hūisse ꝑciū: Bar. ibi vī sentire q̄ ñ sufficit. q. aliud ē recipe ꝑciū 7 aliud cōfiteri. ħ ꝯriū sētit in. d. l. si procurator. 7 vī tex. no. in. l. q̄. C. de q̄dri. ꝑ scrip. vbi dī q̄ si procurator fisci ꝙfiteť se recepisse ꝑcium ex re vendita ꝙfessio probat solutionē et ꝯ fiscuz. 7 eodē mō vī dicendū i procuratore ecclie. ħ ꝙcordādo posset dici q̄ si fuit ꝙstitutus vt venderet ꝯo certo ꝑcio vl̄ ob certā cām 7 tūc procedat ꝓmū dictū. aut fuit ꝙstitutᵒ simplr 7 ꝓcedit scđm. Dz q̄ro q̄d dicēdū i rescꝑto delegatōis. nūq̄d indistincte iurisditio restringat̄ ad exp̄ssa i rescꝑto: Do. ꝙclude pᵒ Inno. q̄ q̄nq̄ aliq̄ specifice exp̄mūť i rescꝑto 7 ad illa ꝓcul dubio extēdit̄ iurisditio. Itē 7 ad accessoria exp̄ssis. vñ siq̄s dixerit i rescripto se eē spoliatuz pot̄it agē possessorio et petē estimatōz dāno. q̄ sustinuit i ista spoliatōe. quia ista sť accessoria ad int̄dictū. l. j. §. q̄ vi dicet. ff. de vi 7 vi ar. i. c. grauis. de resti. spo. Itē si fecit mētōnē de ꝯtu pōt petē int̄esse. l. iij. 7 iiij. C. de ac. emp. Itē si dixit dānū sibi fuisse illatū i reb pot̄it agē ad estimatiōz dāni. Itē de possessiōe 7 ꝓprietate. 7 idē dicēdū vbi ꝛba sūt gnālia vt extēdant̄ ad ea q̄ pñt ħ ill ꝛbis ꝓprehendi. dic Inn. 7 bñ q̄ siq̄s dixit i rescripto q̄ titius iniuriat̄ sibi sup tali fūdo pot̄it iste impetꝛo agere de fūdo rei vendicatō. Itē possessorio. Itē pot̄it petē fructᵒ pceptos añ li. ꝙte. agēdo ꝙditōe sine cā. q. oia ista pñt cō prehēdi ħ ill ꝛbis gnālibꝫ. ꝓ ħ adducit Inn. l. solēnis. 7 l. siq̄s intētione ambigua. ff. de iudi. et. c. cū eccl̄ia sutrina. de cā pos. 7 ꝓpri. Et adūte diligenť q. illa iuraloquūtur i iudicijs. 7 Inno. vī extēdere ad rescripta q̄ impetrāť ad iudicia. 7 no. p̄dicta q. cōit bodie a curia rōana lr̄e de iusticia emanāt ħ p̄dicta fora q̄ narrat̄ q̄ tal̄ iniuriat̄ sibi sup tali re vl̄ sub certa q̄ntitate pecuie Habes ei ꝑ p̄dicta q̄d ꝙprehēdat̄ ħ ill ꝛbis gnālibꝫ. In gl. in ꝛ. ꝓtin. ꝯdixit ibi nisi statim ꝯdicat. no. singulariť istā gl. q̄ dñs sciēs procuratorē exceděre fines mādati 7 nō ꝯdicēs vī ꝙsentire. host. hz ꝯriū q̄ ad casuz bᵒ. c. dicēs q̄ iudiciū erat nullū. nō taciturnitas dñi nō bz nocere. all. l. hz. ff. de iudi. q̄ iudicio meo nō multū facit. q. nō loq̄tur q̄n dñs sciebat. Jo. an. approbat dcm̄ host. q̄n de hac iurisditio vt deficiebāt ħ res ñ exp̄sse in rescripto. ħ si procurator excedit fines mādati cora dele gato vl̄ ordinario q̄ alis ē iudex i illa cā tūc ꝓcedat gl. ꝑm eū vt d ñe sciēs 7 nō ꝯdicēs sibi ꝓiudicet. 7 no. bn ħ vltimū. Dz idē ego puto circa primū si iurisditio ē delegabil ꝑ dñm. nā tacēdo vī prorogare iurisditōem 7 ꝙsentire vt procurator agat. d̄ q̄ in dicio meo vī tex. ħ nō cauillādo lr̄am alis frustra ħ papa pōderasset q̄ iste comes statī cū sciuit ꝯdixit. 7 pro ħ facit q̄d no. Inno. ħ 7 in. c. ex pte decani. ſ. d̄ rescri. vbi dixit q̄ si scio aliquē se gerere pro procuratore meo 7 ñ ꝯdico videor ꝙsentire. 7 facit tex. insti. ꝑ q̄s ꝑso. age. pos. pᵒ princi. et vide q̄d plenᵉ dixi i. d. c. ex pte decani. 7 ħ gl. pōt optime adduci ad ꝓcordiā illiᵒ dicti Inn. nā ea rōne q̄ ei toto q̄ ad totū dz eē i pte q̄ ad ptē. l. que de tota. ff. d̄ rei ven. 7 in. c. pastoralis. §. itē cuz totū. ſ. eo. vnde sic dñs videť ꝙsentire q̄n procurator excedit fines mandati ita 7 q̄n ex toto ñ bēbat mādatū 7 ecōtra. 7 ħ te-

neo lz vo. an. videat ꝫ velle ꝯ glo. allegãdo dicta bar. ĩ l. q̃ cm̃. ff. rẽ ra. ba. ꝫ melꝰ possz allegari qđ nõ. idẽ bar. ĩ l. sepe. ff. đ re iudi. ꝫ vide qđ dixi ĩ. v. c. ex pte ¶ In ea. glo. ibi eis ꝓiudicat. nõ glo. q̃ a forma ℞pti põt recedi et ꝑ tacitũ ꝯsensũ ptiũ. qđ intelligit si forma ꝯcernebat fauorẽ ptiũ. vt nõ. Inn. ĩ. c. prudẽtiã. s̃. e. fac̃. c. fi. j̃. e. secus dic si cõcernebat fauorẽ publicũ. sic ĩtellige. c. cũ dilecta. s̃. de ℞p. ꝛ. c. venerabili. j̃. e ¶ In ea. glo. ibi đ tpe ad tps. nõ glo. ĩ eo q̃ tz ꝓcuratorẽ gnãlẽ posse progare iurisditionẽ de tpe ad tps q; pt̃ progare mãdatũ ad ea q̃ sũt vicina mãdato. Et nõ et ꝫ vltimũ qđ intelligevt nõ. ĩ. c. ĩ cãis. s̃. đ elec. ꝛ hãc gl. q̃ ad p̃ncipale dictũ tenẽt phi. vin. ꝛ pe. ꝫ gof. ꝯ nisi ꝓcurator hẽat gnãle mãdatũ cũ liba qđ vĩ placẽ Inn. s̃. e. c. de cauſ. ꝛ sat̃ ĩm placz ar. huiꝰ ter. dixit tñ hoſt. q̃ si dñs scit ꝛ nõ ꝯdicit sibi ꝓiudicat. Et nõ ꝫ q; facit ꝑ his q̃ dixi supꝛ ĩ p̃n. glo. ꝛ in fi. glo. rõz diũsitat̃ int̃ ipẽctorẽ ꝛ reũ glo. ñ ponit ꝫ rõ'pt̃ cẽ. q; ĩ pt̃ate ipẽctor̃ fuit exp̃mẽ pl'es res i ℞pto. iõ sibi iputãdũ si nõ exp̃ssit ꝫ reo nõ ẽ q̃d iputet̃ cũ ipẽ ñ ipetrauit ℞ptũ iõ pt̃ recõuenire actorẽ supꝛ reby ñ exp̃ssis. q; duz eẽt q̃ posset molestari ꝛ ꝯ molestatorẽ ñ posset ĩsurgẽ ¶ In glo. fi. ibi q; nõ hẽbat iurisdictõz supꝛ dãnis nõ glo. in eo q̃ sẽtit q̃ excõicatio lata a delegato occasiõe rei nõ ꝓbẽse in ℞pto nõ tz. de q̃ tñ dic vt plenius no. in. c. fi. de p̃bẽ. nã ꝫ dictũ nõ ꝓbat̃. vt dicit Inno. et bñ q; appellatio fuit facta cã nullitat̃ ĩsti⁹ snie sed forte glo. voluit ponẽ cãm mediatã ꝛ ñ ĩmediatã nullitatis. Et nõ ex hoc ꝛ ex tex. q̃ gesta pꝰ appellationẽ ab int̃locutoria sũt ipso iure nulla q; si appellatio fuit l̃tima suspẽdit iurisditionẽ iudicis. vt ĩ. c. si a iudice đ app. li. vj. ꝛ vide bo. tex. huic cõcordẽ in. c. sup q̃nũ. supꝛ eo. in fi.

Cum oli. Qui acta cãe relatõis iudicũ delegatoꝝ violando aperuit nõ audit̃ postmodũ ꝯtra illa. ꝓma ꝑs decise ponit factũ p̃ncipale. sc̃da ibi vez. narrat culpã ĩsti⁹. b. tercia ibi q̃ postmodũ. ponit ipi⁹ cõfessionẽ ꝛ excusatõz. q̃rta ibi sane. excusatõis reprobatõez. q̃nta ibi sed vt. culpe punitõz ¶ Nõ ꝑ ibi imo verius delegãti q̃ inferens iniuriã delegato vĩ inferre delegãti cui⁹ vices gerit. dz em̃ delegat⁹ honorari ob reuerẽtiã delegãt̃. et facit iste tex. q̃ nõ exhibẽs reuerentiã vicerectori vĩ iniuriã ipẽdere rectori cui⁹ vices gerit. ꝛ nõ hãc l̃ram ꝑ ſilo hodierno q̃ cõiter vtunt̃ delegati in eoꝝ mãdatis ¶ Sc̃do nõ q̃ iudices đlegati referẽtes ꝓcessũ ad superiorẽ possit ĩferre sub sigill̃ eoꝝ vt sic euitet̃ suspitõ falsitat̃ ¶ Nõ tercio q̃ cõtra apiẽtes l̃ras alijs destinatas. peccãt em̃ ꝛ posset puniri ꝑ superiorẽ sed nõ sũt ꝑ hoc excõicati vt q̃dã vulgares false opinant̃. nã ꝫ vt vides iste q̃ violauit l̃ras iudicis nõ incidit ĩ excõicationẽ sed alr fuit punit⁹. Et nõ q̃ etiã si q̃s p̃sumat aliq̃d ĩ l̃ris ꝓtineri ꝓtra se ñ ꝑ hoc dz illas l̃ras apire sed aut nõ recipe aut recepta fidel'r p̃tare. In aĩ apiẽs temẽ possit puniri pena falsi dicã. j̃. sup glo ¶ Nõ ibi melꝰ nõuisset ꝛc. q̃ q̃s debet diligẽt̃ nõre ea q̃ expediũt. ꝛ sumit̃ hoc ℟bũ nore. ꝑ notabili q̃ q̃tidie vtim̃. ꝛ notare ẽ diligẽt̃ cõsidare. et ad hoc. ij. q. j. §. notandũ ¶ Itẽ no. q̃ nõ de facili credit̃ illi q̃ de p̃bẽdit̃ in aliq̃ culpabil̃. nã p̃sũptio bonitatis q̃ inheret a nã tollit̃ ꝛ obfuscat̃ ꝓpter accidẽs nãe ꝯriũ. ad hoc regula sel'malus. ꝛ qđ ibi no. li. vj ¶ Nota ibi ĩ q̃ peccauerit q̃ iudex ingẽtũ pt̃ debet delinquentẽ punire in eo in q̃ delinq̃t. ꝛ facit ꝫ l̃ra q̃ si ps plegit claz attestatões inscio iudice nõ debeat amplꝰ audiri cõtra illas. Idẽ si aliqđ instr̃m vel libz rõnũ nisus est vitiare vñ nõ dz recipi ꝓbatio si vult postmodũ illã scripturã reprobare. vt sic puniat̃ in eo in q̃ delinq̃t. qđ tene mẽti. et facit. c. cõstitutus. j̃. de testi ¶ In glo. in ℟. sigilla ibi tãq̃ falsari⁹ ¶ No. glo. ĩ eo q̃ sentit q̃ apiẽs l̃ras alr⁹ pt̃ puniri tãq̃ falsari⁹. sed Inn. alr vĩ sentire. dicit em̃ Inn. q̃ iste minꝰ peccauit q̃z si falsasset sigillũ vl si rasurã aliquã fecisset ĩ instr̃o. ꝛ sic loq̃t̃. c. oli alr. ĩ glo. q̃ sentiat q̃ ille q̃ violat sꝛu corrũpit sigillũ vt legat l̃ras peccat sicut il'e q̃ falsat sigillũ. i. aponit sigillũ adulterinũ. ꝛ ob hoc notanter dixit hic De. q̃ iste nõ debet puniri pena falsi sed arbitraria. ar. c. de causis. supꝛ. e. Tene mẽti hoc dictũ. ꝛ cũ eo transeũt cõiter doc. sed repio bart. specifice attigisse de eo q̃ apit l̃ras pũtaras alterius nũq̃d incidit in penã falsi. ꝛ distinguit q̃ aut apit l̃ras oñdẽdo eas aduersario mittẽtis. ꝛ põt puniri vt falsarius arg. bo. in. l. ij. §. is q̃ deposita. ff. de fal. vbi dĩ q̃ is q̃ deposita instr̃a oñdit aduersario incidit in crimẽ falsi. Et no. hoc contra ꝓcuratores ꝛ aduocatos q̃ plerũq̃z iuraptis ostendũt adu̇sario. naz p̃nt puniri pena falsi vt ibi no. Aut apit q̃s l̃ras nõ tñ ostẽdit aduersario ꝛ tunc nõ punit̃ pena falsi. de q̃ videt̃ tex. ꝫ nã papa dixit q̃ voluit ipm̃ punire in eo in q̃ deliquit. nec puniuit eũ pena falsi. g̃ nõ incidit in crimẽ falsi. ꝛ tene menti ad hoc istũ tex. sic intellectũ. ad idẽ. l. q̃ testm̃. ff. de fal. nã speciale ẽ in eo q̃ aperuit testm̃ clausũ vt puniat̃ pena falsi vt ibi. g̃ aliud dicendũ in eo q̃ aperuit alias l̃ras maxime ꝓuatas. vnde debet iste puniri pena extraordinaria. vt hic. ꝛ ff. de cri. stel. ꝑ totũ ¶ In glo. in ℟. ꝓprio motu ĩ fi. cõclude q̃ delegatus principis quãtumcũq̃z ꝓprio motu datus. põt ex legitima cã recusari. q; princeps indubio nõ videt̃ velle cãm cõmittere suspecto. vt in. c. cũ inter. j̃. de excep. ꝛ ꝑ hoc. c. postremo. j̃. de ap. ꝛ. l. aptissimi. C. de iudi. nõ ob. c. nouit de ap. q̃a loquit̃ in nudo executore. ꝛ dic vt ibi. nec ob. l. alle. in glo. q; loquit̃ in p̃fecto põtifice a cuius sꝛia nõ appellat̃ ex priuilegio sibi cõcesso. ꝑ impatorẽ tñ potest supplicari. vt in aut̃. q̃ supplicatio. C. de p̃ci. impe. offe. ꝛc.

Quã. Habz duos ĩtellect⁹ p̃ncipales. ſm p̃mũ ꝫ intẽdit. Delegatus subdelegatũ collegę impediti nõ tenet̃ admittere si in ℞pto est cl'a q̃ si ambo ꝛc. vel aliter ſm aliũ ĩtellectũ. Delegatus nõ tenet̃ admittere collegã sibi adiunctũ ꝓ l̃ras surrepticias nec ipsius subdelegatũ. Et sũt q̃nq̃z ptes. In prima petitio ꝛ allegatio appellati. In sc̃da ibi nũcius. petitio ꝛ rñsio appellãt̃. In t'cia ibi sed ecõtra. replicatio appellati. In q̃rta ibi idẽ igit̃. ꝓnũciatio auditoris. In q̃nta ibi nos igit̃. ꝓnũciatõis cõfirmatõ ¶ Nõ ꝑ q̃ clic⁹ cõparẽs noie alteriꝰ si nõ ꝓbat plene de mãdato tenet̃ cauere de rato cũ fideiussoribꝰ. secus ẽ cũ clic⁹ comparet noie suo. nã tũc est priuilegiatus ꝛ sufficit p̃stare cautionẽ sub obligatione bonoꝝ suoꝝ. vt in aut̃. de sã. epi. §. si q̃s aũt ꝑ pecuniaria. ꝛ in aut̃. generaliter. C. de epi. ꝛ cle. ista tñ cautio nõ ẽ de ratihabitiõe sed de ꝓsequẽdo negociũ vsq̃z ad fi. put habet̃ in. d. aut̃ gnãliter. ¶ Sc̃do no. q̃ l̃re ꝓcuratorie q̃nq̃z appellant̃ l̃re de ratihabitione. ꝛ hoc q̃a ĩ eis solet apponi cl'a q̃ dñs ꝓmittit hẽre ratũ ꝛc. de quo vide glo. in. c. cõtingit. de trãsac. ¶ Tercio nõ q̃ capella nõ debz edificari ĩfra parochiam alteriꝰ eccl'ie. ꝛ si de facto edificat̃ debet demoliri. đ q̃ dic vt ĩ. c. j. de no. op. nũ. ꝛ vide quod dixi ĩ. c. ad audientiã de ec. edifi. ¶ Nõ q̃rto q̃ cã delegat̃ q̃nq̃z duobus cũ cl'a p̃electiua. vt puta si ambo nõ poteritis int̃esse tu fr̃ eẽ ꝓcedas. vñ epi⁹ i hoc est p̃electus. q; dato impedimẽto põt ꝓcedere sine alio sed nõ sic ecõtra. et solet apponi ꝫ clausula q̃ alter ex delegatis ẽ epi⁹. q̃nq̃z tñ hoc fallit. vt in. c. cum sup. s̃. e ¶ Itẽ nota. ꝛ tene mẽti q̃ cl'a si ambo nõ poteritis ꝛc. dz intelligi de ipotẽtia ꝑsonali. vñ purificat̃ cl'a si impedit⁹ est delegat⁹ ꝑ se licet nõ sit impedit⁹ ꝑ aliũ ¶ Nota ibi raro vel nũq̃z q̃ dispositõ debet intelligi vt de facili possit cõtingẽ. nã aũt vt raro vel nunq̃. ꝛ hoc facit ad multa vt sic indubio ℟ba intelligant̃ ĩ casu cõtingibili. nã leges debent adaptari ad ea que sepe accidunt. l. nã ad ea. ff. de legi. ¶ Ultimo no. q̃ snia appellationis simpliciter ꝓfirmatur. ꝛ sic habes practicã ꝓnũciãdi q̃n nihil actũ est đ no no ꝛ snia repit̃ legitime lata. ꝑ hoc. ij. q. vj. in fi. ꝛ l. eos C. de appel. ¶ Pro declaratione glo. j. opp. ꝯ p̃n. c. in

co.q̄ iste cleric⁹ sc̄e agathe fuit admissus sine mādato nā ad agendū,p alio nemo admittēd⁹ ē etiā si cauē velit de rato.vt in.l.nemo alieno noīe.ff.de reg.iur̄.7 ī.c.j.et qō ibi nō.de,pcu. Jo.glo.ī p̄in.soluit duob⁹ modis p̄ q̄ iste fuit admissus tanq̄ ꝓiūcta p̄sona.q: erat bñficiatus in illa eccl̄ia 7 canonicus pleb̄ de postmo.cui subest illa capella sc̄e agathe.vñ sicut admittit̄ ꝓiūcta p̄sona cū cautione de rato ad agendū,p ꝓiūcto.vt ī.c.nōnulli. in fi.7 quod ibi nō.7.c.ex pte decani.de Rp.7 ī.l. ß ad ß de,pcur.ita admittit̄ clericus volēs agere,p eccl̄a in q̄ ē bñficiatus licet nō sit rector. Et,p hac so.glo.p̄t adducī tex.ī.c.tj.de penis.7 hāc solutionē teneb̄ mēti.extēdit em̄ iura supius allegata.q: loquunt̄ ī ꝓiūctis rōne sanguinis vt extēdant̄ ad coniūctos ciuili seu spūali cōiūctione.7 facit ß glo.,p nōbili dicto Ly.in.l.exigēdi. C. de,p cur.vbi dixit q̄ amicus admittit̄ p amico ad agendū sine mādato p̄stita cautione q̄ absens habebit ratū. allegat.l.nemo dubitat.§.j.ff.de here.insti.vbi tex.īnuit q̄ is⁹qui diligit̄ fraterna dilectione pōt appellari frater.7 facit tex.in.l.vex.in p̄n.ff.,p socio.vbi dī q̄ societas ē q̄dā frnitas.7 illud dictū Ly.retulit Bart.in.l.nō solū.§. q̄ alieno.ff.de,pcu.7 trāsit simpl'r cū eo. Sed ß dictū mihi nō placet.nec vī placere Jo.an.in.c.nōnulli de Rp.nec do.an.ī.d.c.ex pte decani. Nā vt dixi iura q̄ dicunt ꝓiunctū admittendū,p coniūcto loquunt̄,p cōiūctis rōne sanguīs vel affinitatis.vñ nō debēt extendi ad aliā conjūctionē.7 vī,p hoc tex.ī.l.tutori.C. de neg. ge.vbi innuit̄ q̄ amicus nō p̄t agere,p amico sine mandato. Itē facit ista lr̄a vbi ponderat̄ q̄ iste cleric⁹ habebat instr̄a cause.nec oriebat̄ ꝓbabile dubiū an habuisset mandatū vt infra dicā.vñ sine istis instr̄is vel alia p̄sumptōe nō fuisset admissus. Ad idē.c.cū. R.j.eo.vbi canonicus p̄sumit̄ amicus ꝓcanonici.7 tñ nō admittit̄ ad agendū,p cōcanonico.vt voluit glo.in.c.cuz.V.de ꝓsti. Itē spāle ē in q̄busdā casib⁹ vt possit clic⁹ agē,p eccl̄a sine mādato.de q̄bus in.c.cū olim.de testi.et ī.c.si q̄s p̄sbr̄.de re.ec.nō alie.& regularit̄ nō admittit̄ sine mādato.7 forte glo.de hac solutione nō confisa transiit ad sc̄dam solutionē vt dicamus q̄ ideo iste clic⁹ fuit admissus.q: dubitabat̄ de mādato.nā regula est q̄ vbi dubitat̄ an aliq̄s sit,procurator admittit̄ cū cautōe de ratihabitōe.vt in.l.j.C.de,pcu.et hec solutio bona. Et,p declaratione scias q̄ aut certū est quē nō h̄e mandatū 7 nō admittit̄ ad agendū,p alio quantūcunq̄ velit cauere.fallit in cōiūcta p̄sona q̄ admittit̄ dūmodo cā nō requirat spāle mandatū.7 sic limita glo.,p hoc tex.in.l. p̄n.ff.de mino.7 iō si cā est spūalis nō admittit̄,p cōiuncta.q: videt̄ req̄rere spāle mandatū.qō tenet spe.in ti. de ꝓiuncta p̄sona.p do.de ro.dec.cxxvj.tñ si dubitat̄ an habeat spāle mandatū admittit̄ cū cautōe.vt ē text. nō.in.l.q̄ si de spāli.ff.de mino ¶ Itē scias q̄ cōiuncte p̄sone nō p̄t solui debitū licet admittat̄ vt fiat cōdemnatio 7 vt solvat̄ ei qui pōt recipe.vt ē glo.nō.ī.l.vero procuratori.ff.de sol.7 ibi p Bar.facit tex.ī.l.q̄ hoiez.§. q̄ gener.ff.c. Aut certū ē eū h̄e mandatū 7 admittit̄ sine cautōe.vt ī.d.c.j.aut dubitat̄ 7 hz locū qō.§.diri.7 de hoc vide bo.glo.in.d.§.q̄ alieno.7 ī.d.c.j. Si ꝓo dubiū ē 7 q̄ dī dubitari de mādato.nā glo.iuris ciuilis ī d.l.j.quā multi etiā moderniores legiste secuti sunt.dicit q̄ si quis asserit se procuratorē 7 aduersarius negat p negationē oriť dubiū de mādato.vt in.l.uj.C. q̄busad lib.,pcla.nō li. Quidā tenuerūt oppositū 7 sentiūt maxime coiter canoniste ß.q̄ videt̄ velle q̄'oz q̄ subsit aliqua p̄sūptio de mandato sicut erat ß.q: iste clic⁹ hēbat instr̄a faciētia ad cām.nam ex hoc oriebat̄ p̄sumptio ,p babilis de mandato.ad hoc nō glo.in.l.fi.C.de pac.cōuen.tā sup̄ do.7 nō.Ly.7 Bal.in.l.si q̄.C.de epi.et cle. 7 hanc opi.puto veriorē. Tenētes tñ ꝓiū monebant̄. q: transactio nō p̄t fieri de re dubia.vt in.l.j.de trāsac. 7 tñ sufficit sola negatio aduersarij vt res dicat̄ dubia vt in.d.l.iij.7 in.l.post rē iudicatā.de transac. Itē inter duo mala minus malū est eligendū.xiij.dist.duo mala. Malū autē est si est,procurator 7 nō admittit̄.7 malū est si nō est procurator 7 admittit̄.ß minus malū ē ß vltio casu.q: prouisū ē reo p cautionē sufficientē. Sz ß motiua m̄ nō placēt. Nam q̄n aliq̄d a reo petit̄ nō ē aliq̄ p̄sumptio q̄ reus tenet̄. ideo p negationē suā res efficit dubia.ß cū q̄s se dicit procuratorē ē p̄sumptio ꝙ eū.q: facta nō p̄sumunt̄.vt ī.c.cū in iure.s.e.7 ī.l.vnica.C.de mā.p̄n.7 in.l.,phibitū.C.de iure fis.li.x.nec dz credi alicui assumēti sibi officiū etiā si bēat lr̄as credētie.vt nōn ter dicit Bar.in.l.lutius.ff.de fideiu.negatio ꝓo adūsarij cū veniat ad impugnādū assertionē istius q̄ asserit se,procuratorē nō dz facere p̄sumptionē vel aliquē gdū probatōis ꝙ negantē q: ordinata ad certū finē n̄ debēt parē ꝓiū effectū.vt ī.c.maiores.ō bap.7 ī.l.qō fauore. C.de leg.nec ob.scdm motiuū q: iputādū ē ei q̄ nō cōparet ltime nec dz vni ꝙsuli cū iactura alt̄ius.xiij.q.v. veniq̄. Et vī ꝙ hāc opi.tex.ī.c.j.de,pcu.7 h̄ ī eo q̄ pōderat̄ q̄ iste bēbat instr̄a cāe 7 nō ꝓcludē q̄ vbi de mādato ex ꝓiectur̄ oriť ꝓbabil̄ p̄sūpto nō dz admitti q̄ntūcunq̄ velit cauē. Et vnū nō qō ponit bal.ī.d.l.si q̄ ī fi.dicēs q̄ si q̄s affert mandatū ad ptes remotas ī q̄ dī q̄ sempronⁱ⁹ ꝙstituit titiū,procuratorē. q̄ si neget̄ istū eē illū titiū p̄sumēdū ē pro eo exq̄ hz instr̄m penes se.7 pro ß bñ facit glo.ī.c.nōnulli.s.de Rp. ¶ In ea.glo.ibi est mabit̄ iq̄stū lesa sit eccl̄a.nō glo.iūcto tex.singl'r q̄ etiā ī casu spūali admittit̄ q̄s ad agēdū cū cautōe si dubitatur de mandato licet cautio nō sit oīno sufficiēs.q: cāz spūalē nō p̄t q̄s estīare ß prouidet̄ eo mō q̄ p̄t.s. vt satisfaciat inq̄stū eccl̄a lesa ē ī eo q̄ abñs nō hz ratū iudiciū. Et dicit ß host.q̄ p nō.ß ī.c.p tuas.de arb.fuat̄ ī curia romana q̄ admittit̄ q̄s cū cautōe penali ad quaz se astrīgit volēs agē cū fideiussorib⁹ nisi infra certū tps dñs absēs p lr̄as patētes factū ratificet.7 ē bona puisio vt sic a p̄ncipio taxet̄ qō solui dz si dñs nō ratificabit infra certū tps ¶ In ea.glo.ibi ex̄t si ille diceret se velle,p bare mandatū.glo.allegādo ß dicit vt pz ex nōt⁹ ī.c.j. de procu.7 ī.d.§.q̄ alieno.nā si vult probare mandatū nō cogit̄ cauere. ¶ In glo.ij.ī fi.nō bñ glo.iūcto tex.q̄ quēadmodū ī reuocatōe ꝓmissiōis dz fieri mētō d̄ processu inchoato coz̄ p̄ iudice.vt ī.c.int̄.de re iud.ita cū dat̄ adiūctus p̄ iudici al's lr̄e sunt surrepticie ¶ In glo. ī ℞o admittere noluit ī fi.declara istā glo.p̄out dicetur ī se.glo ¶ In glo.ī ℞o qō nō intelligit̄ in fi.ß glo. procedit aliq̄ntulū int̄cate.ß colligēdo q̄d boni dicit 7 ß cōia dicta doc.distingue post Jo.cal.sic cū q̄rit̄ an et qñ delegatus possit subdelegare q̄ aut vn⁹ ē delegat⁹ aut plures.Si vnus p̄t subdelegare semp quātumcūq̄ sit impeditus dūmō nō sit impedimentū iur̄.vt q̄a al's est inhabilis.vt in.c.si pro debilitate 7 in.c.pastoralis.s.e.Si aūt sunt plēs 7 tūc aut aliq̄s ē ipedit⁹ impedimēto iuris 7 nō p̄t subdelegare.vt puta si ē seru⁹ vel furiosus vel quid simile.vt ī.l.sciscitat⁹ de Rp.Aut ipedit̄ ipedimēto facti 7 tūc aut a p̄ncipio fuerūt dati plēs aut vn⁹ a p̄ncipio 7 alt̄ fuit postmodū adiūct⁹.sc̄do casu aut fuit datus adiūctus p lr̄as surrepticias 7 nō pōt subdelegare.vt hic fm vnū itellectū q: nec p se cognoscere p̄t. Aut fuit adiūctus p lr̄as validas.7 tunc idē ac si fuisset deputatus a principio.7 tūc dicendū sicut dicā in se.mēbro q̄n a principio deputati fūt plēs. q̄ casu dic q̄ aut fuerūt deputati simpl'r sine ali q̄ cl'a. 7 tūc impeditus pōt subdelegare.7 delegatus tenet̄ admittere subdelegatū.vt ī.c.q̄uis.s.e. al's nō valeret processus vnius.vt in.c.cām mr̄imonij.sup̄ eo. Si ℞o sūt deputati cū cl'a.7 tunc aut cū cl'a illa vos vel alt̄ ꝛc.7 nō tenetur admittere subdelegatū alter⁹.vt ī.c.si plēs.j.eo.li. vj. Aut cū cl'a q̄ si ambo ꝛc.vel cū cl'a q̄ si nō omnes. 7 tūc aut alter ē impedit⁹ impedimēto ꝑpetuo et nō pōt subdelegare. q: purificata est cl'a. Idē si ē ipeditus im-

pedimẽto tpali ⁊ ineuitabili. aut ê impedit⁹ impedimẽto tpali ⁊ euitabili. ⁊ tũc aut fuit deputat⁹ cũ cla ꝑelecti onis vt q: fuit dictu ꝫ si ambo nõ poteritis tu fr eꝑe ⁊c. ⁊ ꝑelectus nõ tenet admittere subdelegatũ alteri⁹ impediti vt sic aliq̃d opet illa cla. ß ali⁹ nõ põt ꝓcedere sine subdelegato istius ꝑelecti q: ℔ importat cõmissio. Aut fuit deputatus simplr cũ cla q si nõ oẽs ⁊ aut fuit facta cõmissio appellatione remota. ⁊ nõ tenet admittẽ subdelegatũ impediti ne vulneret iurisditio sua. ar. i. c. super qõnũ. §. si xo. ß. e. Aut facta cõmissio sine cla et tenet admittere subdelegatũ. q: nõ pt dici cla purificata in q̃ nõ ê impeditus impedimẽto ineuitabili. ⁊ placꝫ ih. q: ℔ fuit cõfirmata snia. q: nõ tenebat admittẽ subdelegatũ alteri⁹ impediti cũ fuisset deputatus cũ cla ꝑelectõis. nec placet alius intellectus q ꝓpt lras surrepticias ℔ ꝓtingit. q̃a exceptio surreptõis dꝫ opponi a pncipio cora ipo delegato als tꝫ qñ agit. vt dixi in. c. ceterũ. de Rp. Itẽ index nõ pt opponẽ de surreptõne. q: ℔ spectat ad ptẽ q̃ pt hãc exceptionẽ remittere. vt i. c. inter monasteriũ. de re iudi. ⁊ vide ad mãꝫ. qñ nõ. spe. i ti. j. §. seqt. xv. ver. cũ cã. vbi ponit varias opi. circa hunc articulũ sed reduci debẽt ad cõcordiã ꝑ supdicta ¶ In glo. fi. in fi. nõ glo. q executio snie petit vigore snie cõfirmantis ⁊ nõ ꝓfirmate. ⁊ sic infert q executio spectat ad iudicẽ ad quẽ ⁊ nõ ad iudicẽ a quo. ß tu dic vt plene dixi in. c. pastoralis in. §. ꝑterea. supꝫ eo. ¶ Abbas.

C Wm. R. canõic⁹ Si reus ad locũ iudicis delegati ire nõ potest debet remoueri. ⁊ dari sibi iudex in alio loco. vel plenius sic. Locus ad quẽ reus secure accedere nõ pt. ⁊ canonicus in cã cõcanonici delegatus recusari poterit. Et ꝑ ponit ꝓuisionis ⁊ mãdati cãm. scdo mandatũ ibi mãdamus ¶ Nõ ꝑ ibi ciuitatis sue. q q̃s pt recusare locũ nedũ ꝓpt ꝓprias inimicitias ß etiã ꝓpt inimicitias ciuitatis sue. q: forte loc⁹ ẽ aduersus ciuitatẽ snã. vñ rõne ciuitat locus nõ vr secur⁹ ciuib ¶ Scdo nõ q cõcanonici dicunt socij inf se. et hac de cã vnus nõ pt esse iudex in cã alteri⁹ sine recusatione. nã societas habet q̃ddã ius frnitatis. vt in. l. vex. ff. ꝑ socio. Et nõ tex. ibi socij. q: largo mõ dicunt socij illi q̃ hñt mãꝫ sepe conueniẽdi i vnũ. Et q̃ iferet q scholares stantes in eadẽ domo pñt dici socij. nec vn⁹ posset esse iudex in cã alteri⁹. qd tenẽt ℔ doc. q: doctor seu magister nõ pt esse iudex in cã sui scholaris sine recusatõe Circa qd satis posset instari ꝑ aut. habita. C. ne fi. pro pa. vbi doc. hñt iurisditionẽ ordiariã sup scholares. facit ad mãm quod tetigi in. c. cũ venissent. de iudi. ¶ Ju glo. ij. nõ bñ glo. istã q̃a q̃tidie solet allegari. Et ꝑ bẽs q canonicus pt esse testis ꝑ cõcanonico. ⁊ eadẽ rõe dicas q scholar pt esse testis ꝑ socio suo. nã ⁊ fr pt testificari ꝑ fre. de quo plenius dico in. c. lras. d ꝑsup. Dic tñ q in istis creditꝫ plus vel minus ꝑm q̃litatẽ affectõis. d q̃ vide bo. glo. in. c. in. lris. de testi. ⁊ ibi ꝑ Inno ¶ Scdo nõ q ꝑ modica cã iudex pt recusari ¶ Tercio nõ q criminosi pñt eẽ iudices nec pñt repelli ꝓtextu crimis sec⁹ in teste. ꝑ rõe diuersitatis vide quod nõ. i. c. si celebrat de cle. ex. mi. ⁊ quod dixi in. c. sciscitatus. de Rp. ¶ In glo. fi. ibi nõ stat hodie illis. dicũt doc. et melius q ĩmo stat. ⁊ loquunt in cã criminali epi. ꝓsbyteri et diaconi. vt in. c. si autẽ. xv. q. vij. Et dic vt ibi ¶ In ea. glo. ibi de spãli gra. ⁊ hanc tenet Inno. nam papa puidet reo remouẽdo primũ iudicẽ ad votũ suum. ⁊ dic q de stilo curie ẽ vt dct iudex postulatus ꝑ ptẽ nisi aduersarius contradicat. q̃ casu q̃libet ps eligit vnũ ⁊ curia dat terciũ. vt nõ. in l. obseruandũ. ff. de iudi.

C Wm. ꝓtigat. Si mãdat iudici delegato vt illuꝫ absoluat q dicit se iniuste excõicatũ añ ꝓbatõeꝫ illũ absoluẽ debet. si añt dicat excõicatõem nullã ꝓbatiõeꝫ nullitatis añ ꝓnũciationẽ admittet. Cõis diuisio. scda ibi ad qd. q̃ subdistinguit ⁊ mẽbra patẽt ¶ Nõ ꝑ duas regulas ex tex. q: conqrẽs de iniusta excõicatõne dꝫ añ oĩa absolui iuxt formã ecclie. s. ꝓstita cautõe q parebit mãdatis eccle. vt in. c. ex ptẽ. de xo. sig. et. c. ex tenore. e. ti. ⁊ ꝑm formã q̃ hr in. c. a nobis. el. ij. in fi. ⁊ in. c. cũ desideres. de sen. ex. hãc regulã limitã nisi excõicator vl is ad cuius petitionẽ excõicatio lata fuit vellet ꝓbare excõicationẽ fuisse latã, ꝓpter offensã notoriã. nã tũc non debet absolui nisi ꝓus satisfaciat dũmõ ꝓbet excõicatio. vt ꝓbat in. c. solet. de sen. ex. li. vj. et in. d. c. ex ptẽ. et idẽ dic vbi excõicatio dr lata ꝓpter notoriã ꝓtumaciã. vt in. c. venerabilib. in. §. sec⁹. de sen. ex. li. vj. ⁊ sic limita istũ ter. Scda regula ẽ q vbi q̃s conqritꝫ de excõicatõe nulla debẽt recipi ꝓbatones vtriusq ptis sup nullitate ⁊ validitate. ⁊ q̃ q̃ iste ter. ponat duo exempla nullitatis. ꝓmũ cũ ꝓponit lata post appellatiõꝫ legitimã. scdm cũ error intolerabilis allegat exꝑssus in snia. q̃b casib⁹ indubie excõicatio ẽ nulla. vt in. c. ꝑ tuas. j. de sen. excõ. Idẽ tñ dicendũ ĩ alijs casib⁹ in q̃b excõicatio allegare tur nulla eadẽ rõe. Et mltos casus nullitat vide i glo. in. c. pñti. de sen. ex. li. vj. Rõ vtriusq regule ẽ. nã in ꝑ casu nõ admittit q prius ꝓbatio cũ in oẽm euẽtũ absolutio sit impetrãda. erq̃ ꝓponit vinculũ ⁊ frustra expectat euẽtus cui⁹ nullus ẽ effectus vt ℔. Rõ scdi casus ẽ. q: ꝓbata nullitate nõ indiget absolutione. sec⁹ ꝓbata validitate. ⁊ iõ vt constet an indigeat absolutõe debet admitti ꝓbatio añ oĩa. ⁊ ꝑ hoc declarat supficialr tot⁹ ter. Et limita hoc dictũ vltimũ nisi ꝓponẽs nullitatẽ ꝫ petat se absolui ad cautelã ꝓstita cautõe. nã tũc fiẽda ẽ absolutio añ oẽm ꝓbationẽ. vt in. d. c. solet in fi. ⁊ i. d. c. venerabilib. ꝑpe fi ¶ Nõ q excõicator admittit ꝑ defensione sue snie siue velit eã ꝓbare iustã siue latã ante appellationẽ. ⁊ vr ter. innuere q excõicator sit vocãd⁹ cũ examinat articulus iusticie vel nullitatis. de quo vi de bo. ter. in. c. venerabilib. post pn. ⁊ vide bo. glo. in. c. sacro. in xo. cõstiterit. j. de sen. ex ¶ Itẽ nõ q excõicatio nulla nõ indiget absolutione. sec⁹ si ẽ iniusta. Et ex ℔ infert q excõicatio iniusta ligat q̃ ad eccliam militantẽ. alꝫ nõ fieret absolutio ß admitterent ꝓbatões iniusticie sic admittunt qñ ꝓponit nulla. vñ enidẽter ꝓbat ℔ lra dr iam eẽ q̃ ad istã eccl̃az militantẽ an excõicatio sit nulla an iniusta. Dico tñ q vbi ꝓbaret iniusta potius sit quedã relaratio q̃ vera absolutio. vt ꝓbat in. d. c. sacro. ⁊ ibi ꝑ Hosti. Quare añt teneat iniusta excõicatio ꝓsequi ℔ Bof. ß dixi latius in. c. ab excõicato. de Rp. ⁊ dic vt ibi ¶ Nõ in xo. in eo. ⁊ tene mẽti q excõicatio nulla põt dici iniusta ita q nullitas comphẽdit ĩ se iniusticiã. ⁊ colligit ex tex. hoc mõ. nã ꝑ fecit mentionẽ qñ q̃s asserit se excõicatũ. et sub isto mẽbro, ꝓsequit qñ probat error intolerabil in snia exꝑssus. vt in xo. nisi. nã exceptio ẽ de cõtentis sub regula. vt nõ. ꝑ glo. sup Rica. de reg. iur. li. vj. Et ex ℔ singlr infert q si propono excõicationẽ iniuste latã ⁊ eã postmodũ ꝓbo nullã. debet iudex appellatõis sup nullitate pnũciare. q: si iniusticia suspẽdit id quod ẽ validũ ⁊ dꝫuoluit ad superiorẽ fortius quod ẽ nullũ. ꝑ hoc. c. dilecto. ⁊ quod ibi no. de ap. ⁊ est bo. tex. in. l. carmelia pia. ff. de iu. pa. et ibi ꝑ Bar. in. l. cũ quidã. ff. fam. her. ⁊ in. l. si exꝑssim. ff. d ap. q̃ iura ꝓbant q a snia nulla appellari põt. ¶ Nõ ibi patẽter exꝑssum. ar. q ad ℔ vt excõicatio sit nulla ꝓpter errorẽ dꝫ error esse exꝑssus in snia. de q̃ vide ꝑ Archi. i. d. c. venerabilib. ⁊ quod dixi in. c. inter cetera. de ap ¶ Ultimo nõ iũcta glo. ĩ xo. nihilominus. q nõ debꝫ q̃s admitti ad ꝓbãdũ qd ꝓbatũ nõ releuat. ⁊ ad hoc q̃tidie solet allegari iste tex. facit. l. ad ꝓbationẽ. C. de ꝓba. ⁊ in. l. nec natales. C. e. ¶ In glo. j. ibi nec ẽ verũ qd dr. nõ singulr istã glo. vsq ad fi. quia nescio eam alibi. Ex qua infert q testes vtriusq ptis cõtrarij tũc reducunt ad concordiã ꝑsumẽdo actũ geminatũ cum ꝓbatiões sunt eq̃les. Si xo ꝓbatiões vnius sunt meliores

qr testes sūt meliores. vel dicūt ꝟisilliora nō sit illa int̄ ptatio ꝫ pnūciat̄ p melr pbāte. 7 idē tenet ħ Jnn. de q̄ vide qđ lati⁹ dixi in. c. cū tu. de testi. dicit em̄ ħ Jnn. q lz testes vtriusq; ptis reducant̄ ad cōcordiā ꝑ multiplici tatē act⁹. tñ int̄ testes vni⁹ 7 cōfessionē alteri⁹ nō fit cōcordia. rō qr cōfessio tm̄ nocet cōfitēti nō aūt pdest. q̄a nō pōt q̄s ꝑ se ꝓfiteri ꝫ ꝯ se sic. vt xiij. q. iij. ī pn. 7 ī. l. de etate. ff. đ int̄. ac. Exēplū si pbatōes epi hīent q excōicauit aī appellatōem ꝫ excōicat⁹ dicit q p⁹ appellatōez nō fiat cōcordia vt ꝑsumat̄ fuisse bis appellatū. sec⁹ aūt eēt vbi excōicatus ꝓbaret q post fuisset excoicatus. vt ī. d. c. cū tu. Jtē q̄ ad ꝓpositū glo. rñdet Jo. an. 7 alr q iō eps admittit̄ ad ꝓbandū excoīcationē fuisse latā ꝫ an appellationē. qr ꝑ positiones 7 rñsiones 7 ꝑ interrogatōes poterit ꝓbari q semel tm̄ fuerit appellatū. 7 sic cess̄ sabit ꝑsumptio actus geminati. vt in. c. cū Joānes. đ fi. instru. In glo. in ℞. nihilominus. nō ex hac glo. duo singl̄r. primū q si iudex admittit exceptionē 7 ipi⁹ ꝓbationē q̄s ipse nō debebat admittere tenet̄ postmodū pnūciare ꝑm illas ꝓbatōes. al's ps excipiēs hīet iustā cām appellandi nisi cū ptestatōe iudex admisisset. vtputa si de iure deberēt admitti 7 nō aliter. Jo. an. impugnat ħ dictū glo. dicēs se nō videre sup̄ q̄ fundet̄ ista appellatio ex q̄ exceptio ex sui nā nō cōcludit. pone exēplū. re⁹ excipit cōtra actorē q nō debeat admitti ad agēdū. qr erat excoīcatus minori iudex forte ꝓ impitiā admisit exceptionē 7 ꝓbationē. ꝑm dictū glo. iudex debēt repellē actorē. qđ vr iniustū ꝑm eū cum exceptio nō cōcludat. 7 si reus dicēt iudici q̄re me admisisti ad ꝓbandū: pōt iudex dicere 7 tu q̄re te ingessisti: nā culpa compēsāda ē. l. si ambo. ff. de cōpē. 7 ī. c. intellexim⁹. de adul. Jtē iudex pt̄ reuocare interlocutoriā suā iniustā. vt ī. c. cum cessante. de app. 7 in. l. qđ iussit. de re iudi. nec si appellet̄ iudex appellatōis debet ꝓnūciare ꝓ appellāte. exq̄ exceptio nō concludit intentū suū. 7 cū Jo. an. cōiter trāseunt ħ doc. Sed ego saluādo vr̄usq; dictū. s. glo. 7 Jo. an. distinguo sic. q aut exceptio ex sui nā nō cōcludit. 7 ꝓcedit opi. Jo. an. aut exceptio ex se cōcludit ꝫ nō debebat admitti. qr tpe incompetēti ꝓposita ꝛc. 7 tūc exq̄ fuit admissa 7 ꝓbata dz ꝑm eū ꝓnunciari al's posset appellari vt singl̄r dicit ħ glo. gnā sic intellectā nescio alibi. 7 pono multiplex exēplū. ꝑ cū ꝯ executōz snie q̄ tranſierat in rē iudicatā oponit̄ exceptio iustitie 7 ꝓbat̄ certe licet nō debuisset admitti exq̄ trāsierat ī rē iudicatā. vt in. c. cū inter monasteriū. de re iudi. tñ exq̄ de facto fuit admissa debet iudex pnūciare sup̄ iniustitia de q̄ cognouit. ħ singl̄r voluit Jnno. ī. c. cū dilecta. đ ℞p. 7 in. c. cū Bertoldus. de re iudi. qr đ ea re de q̄ iudex cognouit pnūciare debet. vt in. l. de q̄ re. ff. de iudi. 7. c. cū sup̄. de cau. pos. 7 ꝓpe. 7 tene mēti ħ dictū. Ex q̄ bēs casū in q̄ snia retractat̄ ꝓtextu iniustitie licet trāsierit ī rē iudicatā. 7 vide aliū ꝓsilem casū p Jnno. ī. c. qr pleriq;. de immu. ec. vbi nōnter dicit q si ꝑ cōfessionē ptis victricis cōstat snīam esse iniustā debet iudex eā retractare nō obstāte q trāsierat ī rē iudicatā. Ex qbꝫ potes colligē nōbilē theoricā 7 sp̄ menti tenendā q si cōtra p̄sūptōnem iuris 7 de iure de facto admittit̄ ꝓbatō in cōtrariū patiēte eo cui⁹ int̄est debet a tali p̄sūptōe ꝑ ꝓbatōem cōtrariā recedi. Jdē q̄n de ℈io cōstat ꝑ confessionē ptis cui⁹ int̄est. 7 ħ vltimū ꝓbāt legiste ī aut̄. ꝫ iā ncĉe. C. de dona. añ nup. Pone aliud exemplū cū p⁹ publicatas attestatōes admittit̄ exceptō 7 recipit̄ ꝓbatio directe cōtraria ꝓme ꝓbatiōi. nā licet a ꝓncipio nō debuiss̄ admitti ꝓpt̄ ꝓiculū suborn̄atōis testiū. vt ī cle. ij. de testi. 7. c. ffinitatis. de testi. tñ exq̄ fuit admissa debz valere. qr tacite pōt recedi a publicatōe. ad hoc qđ nō. Jo. an. in. d. c. fraternitatis. Jdē putarē in qualibet exceptione dilatoria que de facto fuit admissa post litem contest. vnde in his 7 similibus casibus optime pōt saluari dictū huius glo. scđm dictū nō. qđ colligit̄ ex hac glo. ē q iudex q̄ dubitat an exceptio sit admittēda vel ne debeat eā admittere cū ptestatione si 7 incīdēter de iure sit admittēda 7 nō aliter. 7 hoc hodie multū inualuit in ꝑctica. 7 idē in ꝓbatione ꝑm glo. Vñ ī articulis et int̄rogatorijs iudex solet dicere admitto saluo iure imꝑtinentiū 7 nō admittendoꝝ. hinc ħ Host. formar q̄tidianā qōem. pone q reus excepit. iudex ℞o dicit volo q rñdeas saluo iure tuo. pone exemplū. Reus excipiebat q positio erat impt̄inēs. 7 ideo nō tenebat̄ rñdere. Judex dicit rñdeas saluo iure tuo. Vel re⁹ excipiebat cōtra actorē dilatorie. Judex dicit volo q tu rñdeas libello saluis exceptōibꝫ tuis. nūquid teneat̄ reus rñdere ad mandatū iudicis: Et ꝑ dicit q nō. pōt em̄ rñdē re⁹ nolo rñdere nisi prius ꝓnūciaueritis sup̄ exceptōe mea 7 si iudex eū cōpelleret posset appellari. ar. bo. ī. c. exhibita. de iudi. 7 in. l. si is a q̄. ff. vt le. no. ca. nisi iudex ex ꝓbabili cā moueret̄. puta qr vehemēter ꝑsumeret cōtra reū q excipet subt̄fugiēdi cā iudiciū. vel qr est ꝓbabile dubiū vtr̄ exceptio sit admittēda 7 indagatō exigit lōgū tractū. Cōsuluit tñ Host. vt cām iudex faciat scribi ī actis vt sic appareat eū ꝓbabiliter motū. 7 nō bñ ħ dictū q ex cā pt̄ iudex reseruare exceptōes cū protestatione 7 procedē ad vlteriora. Ad ħ tex. nō. ī. c. ad dissoluendū. de despō. impu. vel pōt aliter distingui ꝑm eu⁹ q aut exceptio est ꝓindicialis vel talis q postea posita quereret̄ ordo iuris. puta qr ē dilatoria 7 iudex vult q cōtestet̄ litē exceptōe salua 7 nō debet iudex ꝓcedere ad vlteriora ħ prius pronūciare sup̄ exceptione vt in. d. c. exhibita. aut exceptio nō ē talis. puta qr oppo nit̄ dilatoria solutōis aī litis cōte. 7 tunc pt̄ iudex dicē rñdeas salua exceptōe tua. nā licet ꝓbet̄ posi litis ꝓt̄. nō ꝓboc querit̄ ordo iurꝛ. 7 nō. in. c. pastoralis. de excep. ꝓ Jnno. 7 in. l. exceptōe. C. de ꝓba. vel si ꝓcipit̄ vt rñdeat positionibus saluo iure suo. Jtē 7 tercio dī distinguendū vtr̄ ꝓbatio exceptionis offerat̄ incōtinēti vel petat̄ lōgior dilatio. vt ꝑ casū nō debet iudex ꝓcedere ad vlteriora. scđo sic. 7 nōbis singl̄r ħ dicta. qr q̄tidie ℞sāt̄ ī iudicijs. In glo. fi. ī fi. tene hāc glo. ħ qro q̄ iure p⁹ absolutōem excoīcat⁹ petit excoicatōz ꝓ nūciari iniustā vel excoīcator petit ꝓnūciari iustā. Sed dicit Jnno. q conditōe hui⁹ decre. vl̄ cōditōe. c. sacro. ī. đ sen. ex. vl̄ pt̄ iplorare officiū iudicꝛ sup̄ ħ. ī ħ tñ ꝑm ħ Host. nō ē vis. qr nō ē ncĉe ꝓponere actionē ꝫ satꝛ ē factū simpl̄r narrare. vt ī. c. dilecti. de iud. Op. ꝓt̄ pn. c. ī eo q ħ fuit admissa petitio alternatiua q̄ tāq; incerta debebat reiici. vt ī. c. ij. 7. iij. de libel. obla. nā conq̄retabat̄ iste q fuerat excoīcatus post appellationē; vel al's iniuste. et sic nō firmabat se sup̄ certo ꝓt̄. l. ait ꝓtor. ff. đ iniur̄. nō em̄ debet q̄s vagari ī petitōe sua cū dāno aduersarij vt ibi. 7 facit. c. vt q̄s duas. de elec. li. vj. Soluit Jnno. dupliciter. ꝑ q ista ℞ba de q̄bꝫ ī pn. c. nō fuerunt ℞ba conq̄rētis seu recepti ħ ℞ba cōsultātis. vñ illa ℞ba debēt resolui ī dicta ꝑticularia. vt sit sensus q ħ q̄rebat̄ q̄d iurꝛ q̄n aliq̄s cōqueritꝛ se fuisse excoīcatū post appellationē. Jtē q̄d iuris si cōqueritꝛ se fuisse iniuste excoīcatū citra omnē appellationē. hinc est q papa in rñsione sep̄atim rñdet ad istas qōes. 7 iste intellectus satis congruit lr̄e. qr ex sequētibꝫ declarant̄ precedentia. vt in. c. inter dilectos. §. cetex. de fi. instru. et in l. si seruus pluriū. ī fi. de le. j. Secūda solutio 7 notabilior q vbi nō potest quis certificari. qr dep̄det certificatio ex facto alterius tūc admittit̄ libellus alternatiuus. forte em̄ eps ꝓuatim excoīcauit istū. nec poterat hāc copiā excoicationis. et sic nō poterat esse certus an fuisset excoīcatus ante appellatōem vel post. ideo potuit cōqueri alternatiue. vt habet̄ in lr̄a. et hūc intellectū ꝓbat tex. in. c. cōstitutus. de ī inte. re. et ibi p Jnno. et tex. ī. l. j. §. q aūt. ff. quoꝝ le. 7 facit qđ nō. Bar. i. l. carmelia pia p̄al. et ī. d. l. j. et tene mēti hūc tex. ꝑm istū ītellectū. ꝓma tñ solo magꝛ cōgruit lr̄e vt p̄dixi. Secūdo

queritꝛ q̃d si ꝙquerẽs dixit ex coĩcãtionẽ nullã postea ꝓ bat eã iniustã nõ ẽũt nullã nunq̃d debeat obtinere: Ju no.notãt dicit q̃ nõ ꝫ debet ꝙdẽnari excoĩcatoꝛi i expẽ sis.qꝛ nõ ꝓbauit qđ i iudiciũ deduxit.ad ℔.c.calumniã. de penis.ꝛ.l.eũ quẽ temere.ff.de iudi.ꝛ solet q̃tidie hoc dictũ Jnnoc.ꝑ nõbili allegari.vꝫ q̃ nullitas nõ icludit i se iniusticiã. Quidã tñ vltramõtani vt refert Jo.d̃ li. ℔ tenuerunt oppo.q̃ id qđ ẽ nullũ pẽ dici iniustũ.ꝫ ipse tenet ꝑmũ.qꝛ iniusticia ꝓsupponit exñtiã rei nõ sic nul litas.secus dic ecõtra.nã si quis dicit sñiam nullã iniu stã obtinet ꝓbãdo eam nullã.vt.s.dixi.ꝛ ꝓbat ℔ i ℟.in eo.ꝛ facit qđ nõ. Bar.in.d.l.si exꝑssum. Abb.

¶ Venerabili. Si subdelegat⁹ delegati pape iurisditiõe vti cepit a delegato remoueri nõ pt̃.ꝛ si facẽt ꝯ mandatũ sine excesserit formã Rypti,pcessus ẽ nullus.ꝛ ꝑ ponit formã delegatiõis.scdo subdelegatõis delegati ibi por ro.tercio reuocat,pcessus subdelegatoꝝ cãm exprimẽ tiũ ibi quoꝝ. ¶ Nõ ꝑ q̃ nõ dĩ q̃s restituit⁹ nisi ꝙsequat plenariã restitutionẽ ꝛ corꝑalẽ ꝛ pacificã possessiõꝫ. vñ licet papa ℔ exꝑssisset de pacifica ꝛ corꝑali possessione. hoc tñ dicit ad maiorẽ expressionẽ.q̃a verbũ restituẽdi refert ad plenariã restitutionẽ.ꝛ continet in se oẽm vti litatẽ.vt.l.videamus.§. in fauiana.ff.de vsur̃.ꝛ in.l.cũ ꝓtor.ff.de ver.sig.vnde dixit hic Jnno.q̃ bona immo bilia ꝛ mobilia ac fructus debebant ꝓius restitui.quod nõ ꝑ intellectu.c.fi.de or.cog. Si ℟o mandat q̃s resti tui debet intelligi de plenaria restitutõe vt sic ꝓ oĩa re ducant ad statũ pristinũ. ¶ Nõ scdo q̃ pt̃ spoliatũ nõ dꝫ fieri inq̃sitio etiã de dilapidatõe.ꝛ sic spoliat⁹ nec ac cusari nec inq̃ri pt̃ añ restitutionẽ ne forte armis resti tutus succũbat.hoc intellige,put le.ꝛ nõ.i.c.frequẽs.de re.spo.li.vj. ¶ Nõ tercio q̃ añq̃ inq̃rat⁹ ꝺ veritate di lapidatõis debet pu⁹ inq̃ri an sit de dilapidatõe suspe ctus.ꝛ in ꝑ.pcessu.s.q̃n inq̃rit an sit suspect⁹ debet pce di sũmarie.qꝛ nõ agit de magno preiudicio. Jn scdo.s. cũ pcedit sup veritate debet pcedi plenarie.qꝛ agit vt remoueat.vt in.c.licet beli.de sym̃o.ꝛ qđ ibi nõ.nõ.ar chi.xij.q.ij.c.nobis.facit.c.j.ꝛ ij.de accu.li.vj. ¶ Nõ q̃r to q̃ plato suspecto de dilapidatione vãdus ẽ coadiu tor q̃ debet esse vir,puidus ꝛ honestus cui⁹ officiũ dura bit donec iste steterit in administratione de q̃.j. Et scias q̃ datio coadiutoris ep̃i ptinet ad solũ papam.de q̃ tñ dic vt le.et nõ.i.c.vnico.de cle.egro.li.vj. ¶ Nõ q̃nto q̃ suspecto de dilapidatione ꝛ ipius coadiutoꝛ dꝫ int̃ dici oĩe dilapidationis genus. ¶ Nõ sexto q̃ deputa tus sup inq̃sitione dilapidationis ꝛ datione coadiuto ris.põt alteri ꝓmittere vices suas.et sic nõ videt electa industria ꝑsone. quod nõ. ¶ Septimo nõ q̃ delegat⁹ ꝛuatus infirmitate corꝑali pt̃ subdelegare vices suas. ꝓcor.c.si.ꝑ debilitate.§.e. ¶ Octauo nõ q̃ nedũ delega tus ꝫ etiã subdelegat⁹ tenet̃ seruare formã Rypti apti ci. ¶ Nono nõ q̃ delegatus ꝓmittẽs vices suas alteri nõ pt̃ empli⁹ cõmissionẽ renocare.qđ intellige si subde legatus vti cepit iurisditione. ad hoc.c.q̃uis.j.e.li.vj. Et adũte.qꝛ optime facit iste tex.ꝑ opi. ℍost.quã po suit i.c.licet.sup̃.e.vt etiã ꝑ actũ nullũ ꝑpetuet̃ iurisdi tio.nã iste abbas subdelegatus excessit formã mandati aplici.ꝛ sic ꝓcessus nullus.vt i.c.cũ dilecta.de Rp.ꝛ tñ ꝑ illũ ꝓcessum ꝑpetuauit iurisditionẽ suã vt nõ potue rat reuocari a subdelegãte. Sꝫ ꝓtrariũ tꝫ Jo.an.i.d.c. licet.ꝛ i glo.i.c.cũ ples.e.ti.li.vj. Et ad istũ tex.rñdꝫ q̃ forte iste abbas gessit aliquẽ actũ cõem vtriq; articulo sc̃z restitutõis ꝛ suspitõis de dilapidatione. vt qꝛ eligit sibi nõtiũ vel tribunal vel q̃d sibe. vel forte ℔m eũ ꝑ fe cit citationẽ sup restitutione fiẽda ꝛ postmodũ cõtem platione impatoris restitutõe nõ facta,ꝓcessit sup dila pidatione.hoc tñ nõ apparet ex antiq̃. Do.car.aliꝫ rñ det ad tex.dicẽs q̃ ꝓcessus ℔ tenuit licet eẽt revocãdus qꝛ q̃ prius fieret restitutio ꝙcernebat ꝓncipaliꝫ vtilita tẽ ep̃i q̃ ꝓiudicauit sibi nõ ꝓtradicẽdo et appellãdo.vñ ter.dicit cassauimus ꝛc. ¶ Sed iste intellect⁹ mihi non placet.qꝛ si illud mandatũ cõcernebat ꝓncipaliter vtili tatẽ ep̃i nõ fuisset,ꝓcessus cassatus ex quersione ordinis exq̃ eps erat pñs ꝛ tacuit.qꝛ quersio ordinis cãe ad cãꝫ nõ vitiat̃ ꝓcessũ nisi appellet.vt in.l.j.C.de appel.ꝛ i.c. j.ꝛ ij.de accu.li.vj.ꝛ a forma Rypti cõcernẽte vtilitateꝫ ꝓtis pt̃ recedi tacito ꝙsensu ꝓtis.vt nõ.glo.i.c.cũ oli.el. j.s.e.ꝛ ꝙ Jnn.i.c.prudẽtiã.sup̃.e.le.ꝛ nõ.j.e.ti.c.fi. Vñ itelligo q̃ studiose fuit data ista forma ꝓncipaliꝝ obvtili tatẽ publicã ne laici ĩsolescerẽt ĩ expulsiõe ꝓlatoꝝ. Jt ẽ ꝛpter bonũ subditoꝝ ne starẽt diu sine pastore. vij.q. j.audacꝫ ꝛ in.c.ne,ꝑ defectu.sup̃ de elec. iõ taciturnitas ep̃i nõ buit ℔ sustinere,ꝓcessũ explicitũ ꝓtra formã man dati.ꝛ istud ℟bũ cassauimus expone vt i glo.i.cassas et irritas nũciauimus. Ex quo nõ q̃ ℟bũ cassare q̃ꝫ re fert ad factũ ꝛ nõ ad ius.sike i.c.accedẽs.j.vt li.nõ ꝓte.i ℟bo cassauim⁹. ¶ Jn glo.i ℟bo plenarie ibi vel inq̃si tio fiat.nõ bñ glo.ꝛ licet text.℔ videat̃ ꝓbare posset tñ ad tex.fin Jo.an.rñderi q̃ illud fuit ex forma mandati. dictũ tñ glo.i se ẽ vex.ꝛ facit rõ.c.frequẽs.pal.ne restitut⁹ auxilio ꝛpter spoliatiõꝫ succũbat.Et dicit ℔ Vin. verbũ nõbile q̃ spoliatus nõ solũ debet pri⁹ restitui añq̃ impetat̃.ꝫ debet stare tãto tpe in pacifica possessiõe q̃nto tpe stetit spoliatus.quod videt̃ ꝓbari.iij.q.ij.i.c. j.ꝛ.c.tãdiu.qđ forte nõ ꝓcedit vbi agit̃ de dilapidatõe ꝛpt̃ periculũ imminẽs medio tpe.ar.optimũ ℔.et idẽ vbi esset aliud delictũ quod sine sc̃ãdalo et periculo tolerari nõ posset vt crimẽ heresis. ¶ Jn glo.i verbo de dilapi datõe suspectus.nõ bñ hãc glo.qꝛ ponit practicã ꝓce dendi ꝓtra ꝑlatos rectoꝛes de dilapidatõe rex ecclasti cas suspectos.ꝛ vñ glo.i effectu ꝙcludere q̃ licet oli su spect⁹ remoueret̃ ab administratione.ꝑ.c.qꝛ ea.iij.q.ij.et l.cũ quẽ.C.de suspec.tu. hodie ℟o dat̃ coadiutoꝛ nec remouet̃ a principio ab administratõe ꝫ tunc demũ cũ ꝓ bat̃ suspectus. ¶ Sed adũte qꝛ ℔ vltimũ ẽ ꝓtra tex. nã ꝓbata suspitõe solũ dat̃ ℔ coadiutoꝛ. Jnno.dixit istuꝫ tex.ꝓcedere ex quisione.qꝛ eꝑs iste fuit ciect⁹ ꝑpetꝛ torẽ.alsaꝫ suspect⁹ dꝫ remoueri ab administratõne. Jo. an.distiguit q̃ aut ẽ q̃s suspect⁹ de dilapidatõe ꝑterita ꝛ dat̃ sibi coadiutoꝛ vt ℔.et postea inq̃rit de ℟itate. q̃ ꝓbata dꝫ deponi.aut ẽ suspect⁹ ꝺ dilapidatõe futura ꝛpt̃ ꝑtentã ꝺ q̃ ꝓstitit.ꝛ tũc ꝓcedit dictũ glo.vt remoueat̃ ab administratõe. Sꝫ tu vide de hac mã plenius ꝑ archi.xij.q.ij.i.c.vulterane.ꝛ.c.nobis.ꝑ Jo.an.ꝛ ℍost. i.c.licet beli.de sym̃o.ꝛ ꝙclude q̃ i ꝓncipio dꝫ inchoari ꝓcessus an sit suspect⁹ de dilapidatõe.ꝛ i ꝑn.dꝫ int̃ dici ei q̃ dĩ suspectus oĩe alienationis gen⁹ ꝑ.c.fi.d̃ ac cu.ꝛ tenet Archi.i.d.c.vulterane. Jn ꝓtrariuꝫ facit tñ iste tex.vbi i pricipio nõ fuit sibi intdicta alienatõ ꝫ de mũ post,ꝓbatã suspitionẽ. Sꝫ forte ℔ processit.qꝛ nõ ꝑ sumebat̃ iste suspectus.ꝛ iõ satis põt teneri quod prius dixi ꝑ.d.c.fi.probata ℟o suspitione dꝫ sibi dari coadi utoꝛ vt ℔ dixit tñ Jo.de lig. q̃ si suspitio ẽ vehemens debet interi remoueri ab administratõe.℔ tñ nõ probat̃ Jn ꝓtrariũ facit ista lr̃a.satis em̃ ẽ ꝓuisũ ꝑ datiõꝫ co adiutoris demũ debet inchoari ꝓcessus sup veritate vtꝝ.s.vex sit q̃ dilapidauerit.ꝛ dixit Archi.i.d.c.vul terane.q̃ i pri.ꝓcessus sup ℟itate debet ꝑlat⁹ remo ueri ab administratõe tꝑalũ.i spũalibꝫ ℟o subditi interi sibi obedire debẽt ꝑ.c.nõne.viij.q.iij.et ꝓ eo facit.c. qꝛ ea ꝑal. Sed i ꝓtrariũ facit iste tex.nã si stati debẽt re moueri ichoato ꝓcesu sup veritate ad q̃d daret̃ sibi coadiutoꝛ probata suspitõe cũ stati eẽt remouẽd⁹ sup ℟itate.ꝛ iõ intellige dictũ archi.q̃ ẽ ꝑsũptio ꝓtra inq̃ sitũ q̃ stãdo i administratõe corrũpat officiales.ꝛ sic pro cedit.d.c.qꝛ ea.ꝛ ℔ sentit idẽ archi.i.d.c.nob.et collec. ℔.ꝛ vide ꝑ ℍosti.i.d.c.licet.postmodũ in discussiõe su per ℟itate põt iste inq̃situs se excusare. ꝛ si ñ probabit̃ ℟itas restituet̃ i ꝑstinũ statũ.,pbata ℟o ℟itate aut fuit

actū crimialit̄ 7 dz deponi vt ī.c.aplicos 7 ī.c.monem⁹ xij.q.ij. Aut fuit actū ciuilit̄ 7 dz solū remoueri a bñficio 7 ali⁹ ē ad illud ꝓmouēdus.vt i.c.lz. Et ꝙ ß sūt redu cēda ad ꝓcordiā iura q̄ vident̄ ī ß ꝓtraria.nec ob.l.euz quē.q: loq̄t̄ ī tutore q̄ nō hz tantaz pēt̄ vel titulū ita firmū 7 ꝓpetuū sic habet ꝓlatus.vt nō.Archi.ī.d.c.nobis.xij.q.ij.7 vide nō.glo.v.q.iij.7 scias ꝙ in ꝓcessu sup suspitōe ꝓcedit̄ sūmarie q: nō agit̄ de magno ꝓiudicō ß sup veritate ꝓcedit̄ plenarie.vt nō.Archi.ī.d.c.nobis 7 vide nōbile dictū Jo.de ple.in aut̄.vt iudices sine q̄ q̄ suffra.in.§.nec̄ citatē.vbi ꝓ illū tex.dixit ꝙ ī cā dilapidatōis pēt̄ ꝓcedi sine scriptura.ille tñ tex.ß nō ꝓbat.q̄a loq̄t̄ in alio casu.sed posset ꝓcedere cū inq̄rit̄ sup suspitōe dilapidatōnis vt ꝓpter piculū iminēs possit ꝓcedi sūmatim sine scriptura q̄ ad effectū vt ꝓbata suspitōe det̄ sibi coadiutor 7 interdicat̄ vtriq; oīe gen⁹ alienādi.7 ß notab.7 būc duplicē ꝓcessū puto ꝓcedere qñ ꝓcedit̄ ꝙ viā inq̄sitōis seu denūciatōis. Dz si accusat̄ q̄s de dilapidatiōe nō ē necesse vt pri⁹ inq̄rat an sit suspectus sed pēt̄ ꝓcedi sup ☧itate rei.facit.c.☧itatis.de do.7 ꝓtu.7 in.c.veniēs.de accu. ¶ In ea.glo.ibi si vellet satisdare.Collec.sentit ß ꝛnū. Et ad leges ß allegatas rñdet ꝙ loqnūt̄ ī remoto ꝙ sniam seu ꝺ eo q̄ remoueri dz vt q̄a ꝓstat de dolo seu lata culpa. qꝺ ē bñ nō. Et in fi. glo.nō bñ ß vltimū ꝙ parochiani etiā laici admittunt̄ ad denunciandū etiā ꝓlatū ꝺ dilapidatōe.vt dicit Jo. an.ꝙ q̄libet eccl'iastica ꝓsona cēt admittēda.vt in.c. si q̄s ꝓsbyteroꝝ.de re.ec.nō ali. Alij ☧o dixerūt ꝙ etiā q̄libet ꝓlatus ē admittēdus ī defectū clicoꝝ vt ꝓsulat̄ indēnitati eccl'aꝝ ꝙ nō.ī.d.c.si q̄s. Lu vide de mā qꝺ plene dixi ī.c.ex ꝓte.j.de testi.7 qꝺ nō.in.d.c.si quis. ¶ In glo.in ☧bo coadiutorē.nō ex glo.tres casus ī q̄b ꝓlato seu rectori dat̄ coadiutor.7 de officio ist⁹ coadiutor 7 de mā vide ꝙ Jo.an.ī.c.fi.de cle.egro. ¶ In glo.ī ☧bo cuius consilio.ibi 7 ꝓsensu.nō bñ istā glo.7 tene eā mēti ꝙ ꝓlatus hñs coadiutorē tenet̄ ī admīstratiōe ipsius hīe ꝓsensum nō tm̄ consiliū.7 est rō.nā vt dicit Jnn.coadiutor dat̄ vt ꝓhibeat malā admīstrationē 7 vt curet ꝙ fiat bona.ideo ꝓsiliū ß sapit ꝓsensū. secus aūt in alijs casib⁹ vbi requirit̄ ꝓsiliū.qr tūc nō tenet̄ q̄s seq̄. vt ī.c. cū in veteri.de elec.7 in.c.cū olim.de arbi.et ß so.ē melior q̄ß so.glo.7 ē sensus ꝙ vbi ꝓsiliū req̄rit̄ ab eo q̄ ē ꝓticeps ꝓsilij tunc ꝓsiliū sapit etiā ꝓsensū.vt clari⁹ no.bar. ī.l.j.§.si p'es.ff.de exer.7 dixi ī.d.c.cū ī vet'i. ¶ In glo. in ☧bo alienatōis ꝛc.ī fi.nō glo.ꝙ ī mā ist⁹.c.☧bū alienat̄ois sumit̄ largissime.7 dicit Host. ꝙ etiā t'rulas 7 alia q̄ pñt de iure alienari p ꝓlatū ī certis casib⁹ de q̄b xij.q.ij.in sūma.nō poterūt isti alienare.vt illud verbuz vl'e oīe positū ī tex.aliq̄d opet̄ ea tñ q̄ seruādo seruari nō pñt poterūt isti alienare.facit tex.ī.l.lex q̄ tutores. ¶.de admi.tu.7 ī.l.tutor q̄ reptoriū.ff.e.7.xij.q.ij.ī sūma. Et ex his nō ꝙ dato coadiutore ꝓpter suspitōz dilapidatiōis nō potest ꝙ eos fieri alienatio etiā in casib⁹ alis a iure ꝓcessis ¶ In glo.in ☧bo vices suas ibi vt hic patet.et clarius adhuc patet in.d.c.q̄nis.j.c.li.vj. Et nō glo.in eo ꝙ.j.dicit ꝙ si q̄s cōmittit alicui simpl'r vices suas vī cōmisisse in totū.7 vī ꝓbari apte p istū text. nā in ꝓn.dixit ꝙ iste archiep's cōmisit vices suas abbati.7 papa interptat̄ ꝙ ꝓmisit in integr.ī totū. Et idē nō.Jnno.s.e.c.sup qōnū.quod nōbis bū ¶ Ex glo.op po.ꝓtra tex.de.c.fi.j.e.vbi dī ꝙ si cōmittit̄ excessiua inq̄sitio vel eccl'e,puisio nō pēt̄ delegatus alteri cōmittere vices suas qr vī electa industria ꝓsone. Jtē inq̄sitio ꝛi minū ē meri imperij.q̄ nō pēt̄ delegari ꝙ inferiorē a principe:vt in.l.j.ff.de off.eius cui mā.ē iurisd.7 plene nō.ī.l. imp⁹.ff.de iurisd.om.iu. Jo.ad primū dicūt doc. ꝙ.c.fi. ꝓcedit qñ mādat̄ vt inq̄sitio fiat ꝓsonalit̄. Jtē potest ꝓcedere qñ q̄s debet ꝓuidere eccl'e de ꝓsonis principalibus.secus de ꝓsona coadiutoris.7 nō bñ hāc limitatiōnē ad illud 7 nescio alibi istū tex. Ad scōz contrariū dicit Jnno.ꝙ ꝓcedit de iure ciuili ß de iure canonico ea q̄ sunt meri 7 mixti imperij sunt delegabilia vt ß.et in.c.in lris.j.de rap.dic de hoc vt plene dicā in.c.qꝺ sedē.ꝺ offi.ol.7 tene mēti dictū Jnno.cū tex.

Significātib⁹ Si delegat⁹ ꝓnūciauerit se iurisditōz nō hāe ipsā etiā ꝓsesu ꝓtiū nō reassumit.7 ē casus satis nōbil'.7 ꝑ appellās narrat factū.secūdo papa dat iudices ibi iōq;. ¶ Nō ꝑ ꝙ vidua al's diues nō pēt trahere scl'arē ad iudiciū eccl'asticū etiā coraz papa seu eius delegato.secus vī si ē vidua 7 paup vt ꝓbat̄ ß a ꝓtrario.7 vī tex.ī.c.sup q̄busdā in fi.j.de ☧.sig.7 tenet ß Jnno.vt.j.dicā.7 tene ß ß mēti. ¶ Nō sc̄do ꝙ lr̄e impetrate a vidua diuite ꝛ laicū nō sūt ipso iure nulle ß sūt impēdēti.nā data negligētia iudicis scl'aris hñt isti delegati iurisditōz ī habitu 7 actu ß an negligētiā solū hñt ī habitu.7 ꝓbat̄ a ꝓtrario ī ☧bo nisi req̄sito.7 clari⁹ ꝓbat̄ in.c.ex tenore.de fo.cōpe. ¶ Tercio nō 7 tene mēti ibi int'loquēdo ꝙ snīa ꝙ quā q̄s ꝓnūciat se nō iudicē ē int'locutoria hz tñ vim diffinitiue qr ꝓsus extinguit iurisditionē ꝓnūciātis adeo ꝙ illā int'locutoriā ampli⁹ revocare nō pēt.vt ß in fi.ē tex.nō. ¶ Et q̄ inferē ꝙ int'locutoria ꝙ quā finit̄ iudicis iurisditio nō pēt ꝙ eundē iudicē revocari.sic limita.c.cū cessante.de ap.7.l.ꝙ iussit. ff.de re iudi.hoc dixit glo nō.ī aut'.hīta.C. nē fi.ꝙ pa. ꝙ a tali snīa in q̄ q̄s ꝓnūciat se nō iudicē pēt̄ etiā de iure ciuili appellari lz sit int'locutoria.7 hoc iō qr hz vi diffinitiue vt ibi dixi. ¶ Jtē nō 7 tene menti iūcta glo.fi. ꝙ non obligat̄ ꝓmittēs ad penā cōꝑomissi sup his q̄ nō dependēt ab ei⁹ pēt̄ate.nō em̄ pñt ꝓuati dare iurisditionē nō habēti.vt ī.c.significasti.ꝺ so.ꝑpe.7 ī.l. p'ua tor.C.de in.om.iu.iō nō valuit pactū ß apposituū in cō promisso vt ꝑtes redirēt ad examē ꝓioꝝ iudicū.qr ipoꝝ iurisditio erat extincta ꝑ eoꝝ ꝓnūciatōez. Et ex hoc 7 ex tex.nō ꝙ nō pēt̄ q̄s ꝑ actū se obligare de stādo examini alicui⁹ vt iudicis si ille iurisditionē nō habet. ¶ In glo.j.in fi.vī hic glo.velle ꝙ si vidua oꝑimit̄ puta qr spoliat̄ p̄ malefactorē suū trahere ad iudiciū eccl'asticū licet laic⁹ exist̄at.secus aūt si nō oꝑimit̄ sed al's vellet agē ꝓtra scl'arē qr tūc dz eū ꝓuenire coraz iudice scl'ari.Dz hoc vltimū vī ꝓtra istū tex.a ꝓtrario sensu 7 ap⁹ cōtra.c.sup q̄busdā ī fi.de ☧.si.vbi tex.vī innuē ꝙ vidue 7 pupilli 7 oꝛphani pñt laicos cōuenire coraz iudice eccl'asticō. Jnno.multū nōbilit̄ ponit hāc mām ß.et plen⁹ tetigi in.c.licet de fo.cōp. Et cōclude sic māz ꝙ ī defectū iusticie.puta qr in ꝓuincia nō ē iudex scl'aris vl' recusat̄ vel negligit facē iusticiā.7 tūc pōt recurri ꝓtra quēlibet laicū ꝑ quēcuq; ad iudicē eccl'asticū. vt bī in aut'.vt diffe.iudi.7 tenet ß Jnno.7 cū hodie q̄libet ciuitas hēat sua regimina sic olim ꝓuincia.vt nō.glo.ī.l.fi. C.de ꝓscri.lō.tē.puto ꝙ id qꝺ statutū erat oli in ꝓuicia habet hodie locū in q̄libet ciuitate.et sic vī ꝙ si ī ciuitate nō ē iudex scl'aris vel recusat̄ vel negligit facē iusticiam si ī ciuitate illa nō ē alius superior scl'aris ꝙ tūc de iure pēt̄ recurri ad iudiciū eccl'asticū.hinc ē ꝙ Jnnoc.ꝙ vacāte impio eccl'ia succedit in iurisditōe.vt in.d.c.lz. vbi aūt in ciuitate ē iudex secularis 7 tūc adūte.nā quo ad mām nostrā tres sunt scl'ariū spēs.nā quidā sunt nō miserabiles nec ḃitu nec actu.qr nō habēt aliquā qualitatē ꝓpter quā nā moueat̄ ad miserendū eis.vt puta qr sunt masculi 7 potētes vel femine ꝓiugate 7 diuites q̄dā sūt miserabiles ḃitu ß nō actu. vt vidue et pupilli diuites. Quidā sūt miserabiles ḃitu 7 actu vt vidue et pupilli paupes vel diurno morbo fatigati vt paup vel paupes dumtaxat. nam miserabiles ꝓsone dicunt̄ ꝙm Jo.an.sup quibus nā mouet̄ ad miserendū.vt ī.l.vnica.C.qñ imperator int' viduas 7 pupillas.et vide bo.tex. ī.c.j.de postulā.vbi dī ꝙ miserabil' ꝓsona ē que ꝑ se nō pōt causā ꝓmouere.puta ꝓpter defectū pauptat̄ vel alter⁹ impotētie. Quo ad primā speciē dic ꝙ ille ñ pēt

trabere ad iudicē eccliasticū nisi cū sit de foro ecclesie aut rōne cause aut rōne psone ⁊ sic ipetrarent lre ad iudices delegatos eēnt ipo iure nulle. et ille ē ꝓpr⁹ casus illius. c. lz pal. nisi pus daret defectus iusticie secularī mō pdicto. ¶ Quo ad secūdā spēm dic q psone miserabiles hītu tm si oppimunt pnt malefactores suos trabere imediate ad iudiciuz eccliasticū. vt ē tex. in. d. c. sup qbusdā. ⁊ i. c. ex pte. b. de fo. ꝓpe. et ſb istis seu ſb ista specie ꝓphendit Jnno. pegrinos q ad res qs secū deferūt ⁊ q ad iuiurias eis illatas. vt i. c. siqs. ⁊ i. c. oīm potēs. xxiij. q. iij. Jdē i libertī eccle ⁊ i officialib⁹ suis ⁊ i rusticī ⁊ silib⁹. facit. xij. q. ij. eccliaz p̄uos. lxxxvij. di. qsi p totū. Si ꝛo nō oppumūt ⁊ tūc debēt pus recurrere ad iudicē secularē ꝙ laicos. ⁊ si lras aī negligētiā impetrāt nō sunt nulle ipo facto ſ impēdēti vt elt tex. ſ ⁊ i. d. c. ex tenore. ⁊ dicit Jnno. ſ vnū singl'are ꝛbū q data negligētia vmī⁹ iudicis secularis pnt isti miserabiles hītu tm recurrere ad iudiciū eccliasticū. nec tenent qrelare coz̄ supiore indicis negligētis. ar. op. ſ ⁊ i. d. c. ex tenore. sec⁹ aūt i alīs laicis nō miserabilib⁹. nā illi nō pnt hīe recursū ad iudicē eccliasticū nisi data negligētia cuiuslibet supiozis secl'aris. qđ ē singul'r nōdū. ¶ Quo ad terciā spēm si sunt miserabiles hītu ⁊ actu dic ſm Jnno. et bñ q pnt alios trabere ad iudiciū eccliasticū etiā nō data negligētia iudicis secularī vt ſ videt tex. a ꝛrio sensu. ⁊ i. d. c. sup qbusdā in fi. ⁊ idē vī velle Jnno. ī pegrinis q ad ꝛctus imitos ī pegrinatiōe. vt i. d. c. siqs romipetas. Jdē i penitētib⁹. xj. q. j. aliud. ⁊ dicit Jnno. ī istis nōbile ꝛbū q lz pnt alios trabere ad iudiciū eccliasticū tm si ipi trabunt coz̄ iudice secl'ari nō pnt declinare illud foꝛ. ad ſ. d. l. vnica C. qñ impator. ⁊ tenet ſ mēti ſ ꝛbū. ⁊ facit. c. regū. xxiij q. v. Jtē si grauant seu reportāt sniaz iniquā coz̄ iudice secl'ari nō deberēt appellare ad iudicē eccliasticū qz gradati ē appellādum. ij. q. vj. anteꝛ. ⁊ ſ placet Jnno. lz referat aliqs tenere vt possint appellare ad iudiciū eccliasticū omissis alīs secularib⁹. qz dz eccliasticus eos defendere ab oppressiōib⁹. xxiij. q. ij. siqs de potētib⁹. ꝓmū tm cōiter tenet ſ. ſ vide qđ dixi i. d. c. licz ⁊ vide plurimas psonas q̄ sunt ꝓuilegiate q ad forum eccliasticū ſ ꝙ Jnno. ¶ Jn gl. ij. ibi amiserūt iurisditionē. no. bñ istā glo. q lz qs habeat iurisditionē certo casu tm si ꝓnūciat se nō iudicē illam iurisditionē pdit nec ꝑt eam ampli⁹ reassumere. vñ quēadmodū acqrit qs iurisditionē si ꝓnūciat se iudicē si iudex nō eēt. iuꝛ ea q̄ plene dixi i. c. super lris de ꝛptis. ita ꝓnūciando se nō iudicē iurisditionē pdit ⁊ iputatū ē pti nō appellāti. nā res iudicata facit ius inr ptes. vt i. c. cū inter de re iudi. ⁊ i. l. res iudicata. ff. de re iudi. Et no. ex ſ ⁊ ex gl. q lz lre surrepticie ad lites tribuāt iurisditionē lz elidibilē ꝙ exceptionē vt plene dixi i. c. ceteꝛ. đ ꝛptī. tm si delegatus exceptiōe opposita ꝓnūciat se non iudicē seu lras surrepticias illico extinguūtur lre ita q iurisditio q̄ pus erat elidibilis nūc remanet elisa ⁊ extincta. vñ ꝙ cessus postea agitatus ē nullus. ſ quātū ad istum ter. ego ꝓsidero q i omnē euētū ꝓnūciatio istoꝛ iudicum fuit legitima. nō esſ ꝓnūciauerūt simpl'r se nō iudices ſ nō debē ꝙ easdē lras ꝓcedere. qđ dz itelligi de pnti qz nō habebāt iurisditionē ī actu nisi data negligētia iudicī secularis. nec ob. qđ ī fi. dī q nō potuerī reassu mere iurisditionē. qz nō ꝓstabat ſ q iudex secl'aris eēt negligēs ſ solū q arbitri neglexerūt infra t'minū diffinire ⁊ illa interlocutoria cū eēt dubia debebat itelligi ſm ius cōe ⁊ ſbiectā materiā. ar. i. c. cām. ꝑ. de rep ¶ Jn glo. fi. in fi. no. gl. ⁊ tene eā mēti ꝙ penis q̄ qtidie apponūtur ī ꝓmissis. vt si apponūt sup fcō nō dependente a ptāte ꝓmittētis q nō cōmittī pena. ⁊ ꝙ ſ facē qđ no. gl. i regl'a accessoriū de re. iur. li. vj. ⁊ in. l. pacta q̄ ꝓtra. C. de pac. ⁊ no. in. c. plerīq. j. de pac. facē etiā ad qōnem. ¶ Quidā ꝓmisit sub pena factuz alienū, deinde laboꝛauit quātū potuit vt iste adīpleret ꝓmissiōz suā ſ ñ potuit pficē nūqđ sit ꝓmissa pēa. vī q nō exq̄ ñ defecit p istū. de q tm vide qđ dixi i. c. gēma de spon. ꝛc.

¶ Vspitionis. arbitri electi ad cāz recusatōnis assignāt ptib⁹ terminū ad ꝓbādū cām suspitōnis ſ iudex recusatus cōpellet arbitros ad cām finiēdaz. sc'da ps ibi ab ipo qz. ¶ Nō ꝑibi q ꝓuocat⁹ obesset. rōnē qre iudex qui al's pōt cognoscere an sua sit iurisditio nō pōt cognoscere de cā suspitiōis. timet. n. ne ꝓuocatus ꝓpter recusationē velit obesse recusanti. vñ sicut timet in ꝑncipali ita ī isto incidēti. de q̄ vide qđ dixi i. c. sup lris de ꝛp. ¶ No. secūdo q oīa pertinētia ad articulū recusatiōis spectāt ad arbitros ⁊ sic ipi bñt citare testes eos exaīnare ⁊ punire si deliq̄rit. Jtē ꝓdēnare ī expēsis ⁊ ꝓnūciare an cā suspitiōis sit legitīa. Jtē no. q quēadmodū ī arbitris volūtarijs obꝑuat vt cōpellāt eligē terciū si nō pnt cōuenire ī vnā sniaz. vt i. l. item si vn⁹ ī fi. ff. de arbi. ⁊ i. c. inotuit. ⁊ se. co. ti. ita in arbitris iuris obseruandū est vt probat' hic. ¶ Jtē no. ibi cū q duo vl al' eoꝛ ꝛc. q iste terci⁹ elect⁹ dz ꝓnūciare vna cū alīs vl eoꝛ altero. ⁊ m'tū in ſ pōdara istum ter. ad ea q̄ no. legiste in. d. l. itē si vn⁹ in fi. nā ibi dī q arbitri ꝓmissarij dissidētes ꝓpellūt eligē terciū cui⁹ aūcti pareat. Et quidā intelligūt q iste terci⁹ nō bz ꝓnūciare sed potius ꝓsulere ⁊ alij duo debēt ꝓnūciare ſm cōsiliū istius qđ tenuit spe. in ti. de arbi. in. §. fi. ꝛ. ſ nūqđ iste terci⁹ sol⁹ dz ꝓnūciare ⁊ sniare et stat' iudicio suo ꝙ quo facit ter. ibi dū dicit cui⁹ aūcti pareat. ꝑm⁹ tū intellect⁹ plus placet bar. ſ vt ꝑdixi iste ter. vī inuere q terci⁹ iste debeat ꝓnūciare vna cū alīs ⁊ forte nō eēt malū ita intelligē illū ter. dicit tm bar. in. l. si dñm. ff. de fur. in fi. q si statutū dicit assumēdū terciū arbitrū debebit ꝓnūciare vna cū illis. Dz vt dixi placz mihi per istū ter. vt indistincte terci⁹ ꝓnūciet vna cū alīs. Et q̄ tenus ibi dicit ter. cui⁹ aūcti pareat ꝛc. pōt intelligi q dz pareri qñ accedit ad alteri⁹ sniaz. vt vī inuere ista lra dū dicit cū q. s. tercio duo vl alter eoꝛ id faciat ꝛc ⁊ tene mēti ꝑdicta. Dz notabile dubiū ē nūqđ duo arbitratoꝛes electi cōi sensu ptiū si nō pnt ꝙuenire ī vnū iudiciū debeāt cōpelli eligē terciū sicut statuit' ī arbitris volūtarijs. vt i. l. itē si vn⁹ palle. doc. nr̄i nō tangūt qđ memineri ſ bal. formauit qōnē in. li. feu. in. c. j. de ī uestitura ī maritū facta col. x. ⁊ dēmiat q nō q̄ isti nō sūt arbitri ſ si q̄ qđā ꝓxenete ⁊ cōes amici. vt i. l. si đ meis. §. recepisse. ff. de arbi. vñ ab istis arbitratoꝛib⁹ nō ꝓnūciātib⁹ nō recedit nec ali⁹ est eligēd⁹ exq̄ ptes nō cōcoꝛdāt. vt i. l. siqs arbitratu. ⁊ qđ ibi no. bar. ff. de ꝛ. ob. vñ pōdera istū ter. ⁊ ter. in. d. l. si vn⁹. ī eo q iste tercius nō assumit' a ptib⁹ sed ab ipis arbitris et sic nō est oīno pur⁹ arbiter. q̄re ſ nō dz extēdi ad arbitratoꝛes ⁊ nōbis semp ſ ¶ Jn glo. j. in fi. no. fi. glo. et idē no. i. c. cū spāli. j. de ap. ⁊ dic vt ibi pleni⁹ no. ¶ Jn glo. iij. ibi ad papā dz appellari. ⁊ bodie ſ ē decisū i. c. ab arbitris j. e. li. vj. Et ex ſ bēs vnā dīaz inr arbitros iuris de q̄ bus ſ ⁊ arbitros ꝓmissarios q̄ volūtate ptiz assumūtur de q̄bus j. de arbi. ꝙ totū. nā ꝙ dicto istoꝛ nō appellat'. vt i. l. j. C. de arbi. ⁊ i. c. a iudicib⁹. ij. q. vj. Sed a sniā arbitroꝛ iuris appellat'. ⁊ rō diūsitatis ē q isti arbitri assumūt' ex necessitate ⁊ bñt iurisditionē ⁊ ex sententia eoꝛ pōt agi vt ſ. ⁊ i. d. c. ab arbitris. ⁊ iō si ex statuto municipali dictū arbitroꝛ ꝓduceret actionē posset tūc appellari. vt no. in. l. si societatē in. §. arbitroꝛū ff. ꝙ socio. ⁊ in. c. q̄ntanallis de iureiurā. et ſ dico ſm cōem opi. nā bar. fuit ī opi. singulari in. d. l. j. q bodie possit appellari a sniā arbitroꝛ ſ cōiter illa opi. nō tenet. ¶ Jn ea. glo. ibi cōpellat oēs illos. no. glo. ex qua bēs secūdā dīaz inter arbitros iuris ⁊ cōpromissarios nam isti nō cōpellunt' a ꝑncipio ad acceptandū ꝓpromissum. vt i. l. iij. ff. de arbi. ſ arbitri iuris sic. vt i. c. cum

spāli de ap. Et no.ß glo.quā tene mēti.7 rō diuersitatis pōt eē q: arbitri iuris assumunt ex necessitate7 habēt iurisditionē. vñ sicut mun⁹ iudicādi ē necessitatis. vt ī.l. munex.in.§. iudicandi necessitas.ff. de mune.7 bono.7 ī.c.pastoralis in pn.s.c.7 ita7 mun⁹ arbitrādi seu iudicādi ī isto casu ß arbitri cōpromissarij eliguntr ex nuda voluntate partiū nec hñt iurisditionē. ¶ Ita ea.glo.ibi iurisditio istor q̄si ordinaria. nā dictio q̄si minuit. Alij dicūt q hñt ordinariā merā q: a lege hāc iurisditionē ꝓsequūtur. vt ī.d.c.cū spāli.7 ß.lex autez dat ordinariā. vt ī.l.7 q:.ff. de iur. om.iudi.et hāc opi. sentit Jnn.in.c. cū ab eccliar de of.ord.ß nō placz spe. in ti. de recu.§.fi.ℵ.ß nūq̄d.q̄ tz q hz delegatā.7 idez hosti.ß dicēs q isti sr delegati illi⁹ q̄ dedit delegatū q recusat.7 dic q ꝓbata suspitiōe debēt isti arbitri diffinire totā cām.ar.in.c.vt debit⁹ de ap. ß dictū nō approbat Jo.an.nā si eēnt delegati oportz dicē q debērēt eē in dignitate vl hīe psonatū vl canonicatū ī ecclesia cathedrali. vt ī.c.statutū ī pn.d rp.li.vj. Jtē nul libi ꝓbat q isti arbitri debeāt cogīscere de cā pncipali lz ꝓbet suspitiōis cā. Et ī alio casu loquit tex. in.l.cū spāli.7.l.aptissimi.C. de iudi. Jo.an.in addi.spe.ī ti. de recusa.§.fi.ī ℵ.ß nūq̄d arbitri. dicit q nō sunt meri ordinarij nec meri delegati. q̄si sentiat q sit q̄dā spēs per se seu mixta. nā nō vr dicendū q sint ordinarij cum nō bēant iurisditōnē nisi ī certo articulo. nec meri delegati q: pnceps eos nō elegit ß fuerūt assūpti ꝓ sensu partiū.7 iō dixit ipe ī ti. de arbi. in.§. differt. ℵ. ß nūq̄d ꝛz eū. q isti arbi. nō pñt alijs cōmittere vices suas sīc arbitri cōpromissarij q̄ posset si eēnt ordinarij vl delegati. puto tñ q istor ptās7 iurisditio magis accedat ad delegatā q̄s ad ordinariā. ar. bui⁹ tex. et. c. ab arbitrr ꝑal. nā ß duo. c. q̄ tractāt de istis arbitris iuris sunt situata ī ti. de of. dele.7 nō in ti. de of. ord. Et p hac argumētatōe vide bo.glo.in.c. tibi q̄ d rptr. li. vj.7 ī.c. si super grā. de of. dele. eo. li.7 ī.c. bone. de ꝓfir. vti. Et ī fi. glo. dic meli⁹ ꝑm voc. q ī nullo corrigit ista decre. p.c. legitima. q: ibi tractat de termio pfigēdo arbitris ad cām suspitiōis finiēdā.7 ille tmin⁹ pfigēd⁹ ē p iudicez recusatū q: arbitri non pūt sibi pis pfigere terminū. l. pe.ff. d arbi. Jste ℵo tex. logt de termio pfigēdo pti bus ad ꝓbandā recusationē.7 iste ē pfigēdus partib. ¶ Jn gl.fi.ibi ī penā illor vt dicit q rō est. q: appellatio intponit ad maiorē iudicē. vt ī.c. ij. et q̄ ibi no. de ꝓsue. li. vj.7 iō nō pōt iudex a quo cū sit minor pfigere tminū iudici ad quē. ß isti arbitri nō sunt maiores iudice imo iudex ē supior q̄ pōt facere oīa sine quib cā expediri nō pōt vt ī tex. merito pōt ꝓpellere arbitros vt ꝓcordēt vl terciū aduocēt. alīs nō posset cām finire. Et q̄ ad secūdā qōnē q̄ sequit ī glo. dic vt bodie bī in d.c. legitima de appel. li. vj. vbi dī q si arbitri nō decidūt articulū suspitiōis infra terminū pfigēdū a iudice pōt iudex reassumere iurisditionē. ¶ Et glo. q̄ro q̄d si arbitri discordāt in snīa iam lata. vt q: vn⁹ pnūciauit cām suspitiōis eē legitimā reliqu⁹ ℵo oppositū. So. dicit ß Jo.an. q tūc nō ē loc⁹ huic.c. vt cōpellant eligere terciū ß recurrēdum ē ad supiorē q̄ approbabit vnā ex duab sentētijs sicut obseruat ī duob delegatis ferēti bus diuersas snīas. vt ī.c. fi. de re iudi.7 in.l. duo iudices. ff. co.7 vī sentire hosti. dicēs q discordia int istos poterat eē. q: forte vn⁹ dicebat cām pposītā nō eē legitimā vel nō eē ꝓbatā alter ℵo opposituz. ß spe. in ti. de recu.§. fi. ℵ. ß q̄d si arbiter diuersas. tz id qd dī indistincte siue arbitri discordāt ī snīa ferēda siue ī iam lata vt ꝓpellant eligē terciū.7 aliud ē ꝑm eū ī puris delegatis q: illi p snīaz finierūt cām merito recurrat ad delegantē ß ß cā pncipalis remaneret ipunita. Et ido ꝓpter facilioꝛē expeditionē dz terci⁹ assumi. mihi vī q lz ß dictū spe. sit equū ī se. tñ nllo mō cōgruit lr huic nā terci⁹ b assumit vt cū eo ambo vel alter ferāt snīaz sed si iā ꝓtulissent diūsas snīas functi eēnt officio suo nec possent ampli⁹ pnūciare. vt ī.c. in lris. s.e.7 ī.l. paulus. ff. de re iudi.7 ī.l. q̄d tñ. ff. de arbi. Jtē in arbitrr cō promissarijs absolutū ē q nulla snīa valet si duo pferūt diuersas snīas. vt ī.c. fi. de re iudi. vñ ī eis clarū ē q nō ꝓpellerent p⁹ pnūciationē eligere terciū. Dz tene mēti dictū spe. q: eius nō ē parua auctas. marie cū dictū suū fundet sup magna eqtate.7 p illd dictū posset dici q si ex forma statuti debēt eligi arbitri q̄ discordarūt i snīa q tūc pñt ꝓpelli ad eligēdū r cū.7 fuit als ß de facto ß qō.7 dicebat q terci⁹ sic elect⁹ potit alterā ex illis duab sentētijs ꝓfirmare etiā illis duob arbitris absentib. q: cū iā pnūciauerūt añ electionē r cij ñ bz obstare eor abntia q: cessat rō. l. itē si vn⁹. §. si pncipalit. ff. d arbi. nā pñtia oīm requrit q: si abntes fuissēt pntes potuissēt alios adducē ad eor snīaz q̄ rō cessat si iā snīas pnūciauerūt.7 terci⁹ bz vtrāq snīaz coraz se.7 si ß dictū eēt verū idē eēt dicēduz in casu bui⁹. c. ß vt. s. dixi hoc nō cōgruit lre.

¶ Et. g. Delegata iurisditio ad psonas nō expssas ī rpto ꝓrogari nō pōt. cōis diuisio. 2da ibi qs.7 ē b. c. multū famosū ꝓtinēs māz fatr difficilē7 plrā ꝓrogatiōis. ¶ No. p debitorē posse ꝓueniri nō solū vt soluat debitū ß etiā vt satisfaciat de interesse ī eo q nō soluit ī ꝓmisso loco et termio.7 babet ī ß rō nō solū ad dānū emergēs ß etiā ad lucrū cessans vt si verisilr fuisset lucrat⁹ ex illa pecunia si fuisset sibi soluta ī ꝓmisso loco7 ī mio. ad ß tex. multū no. in.l. iij. ff. de eo q̄ cer. lo. p bar. in.l. vnica. C. de sen. q̄ p eo qd interest. facit qd dixi in.c. cōquestus de vsur.7 c. dilecti de fo. cōpet. ¶ Sed do no. q pōt qs se obligare apud iudicē cui inest iurisditio ad penā ex cōicationis7 interdicti. nā ß ānullant iste snīe solū ex defectu ꝓrogationis q: delegata iurisditio nō pōt ꝓrogari sec⁹ g si fuisset iurisditio ordiaria. vñ facit iste tex. mltū ī ar. q ordiar⁹ pōt vigore ꝓrogatiōis ferre excōicatōez7 alias snīas cēsure i alteri⁹ subditū.7 tenebis sp mēti istū tex. sic itellectū q: cōis opi. vī ī oppositū. vt. j. dicet. Jtē no. ar. q excōicatō fert ī psonā interdictū ℵo ī locū. ß vid tu tex. iūcta glo. ī.c. pñti d sen. ex. li. vj.7 ī.c. is cui eo. ti.7 li.7 in.c. sacro. j. e. ti. p q̄ iura vī q etiā psona pōt int dici saltē vt nō ītret eccliā. Dz excōicatio nō pōt ferri in rē inaiatā q: pncipalit ligat aiaz. vt ī.c. romana. §. ī vniersitatē de sen. excō. li. vj. ¶ No. q snīe cēsure late a iudice nō suo licz als bēat iurisditionē sunt nlle. reglant g iste snīe q̄ ad ß. vt limites aliar snīar. vt ī.c. at si clerici d iudi.7. C. si a nō cōpetēti iudice p totū.7 vide gl. ī. d.c. pñti. ¶ No. ibi iurisditiōi pesse. iūcta gl. q abbas bz iurisditōez ꝓrogabilē etiā p laicos. bz. n. ordinariā cū eā bēat a lege g ꝓrogabilē. ad idē facit tex. in.c. significasti. j. de fo. cōpe. iūcta supscriptiōe. ¶ Jtē no. q delegata iurisditio nō pt ꝓrogari nō solū qn ꝓrogātes ambo ī rpto expssi nt ß et alr ex litigātib ē expssus vñ nō pt extēdi ī reū qui expssus ī rptis nō ē. ¶ Ulltio no. regulā q iurisditio delegata nō pt ꝓrogari ad psonas n expssas ī rpto in q̄ mltū vacillauerūt glo. iurr ciuilis. vt no. in.l. j. ff. d iudi. Et posuit ibi glo. vnā solēnē limitatōez si eēt ℵa dicēs post mlta q delegata iurisditio ad vniūsitatez cār pōt ꝓrogari de psona ad psonā. secus in iurisditiōe delegata ad certā cām quā tñ glo. non pōderauit ibi bar. ß simplr trāsit cōcludendo q iurisditio delegata nō pōt ꝓrogari. Et ꝛ illā glo. facit iste tex. cū ī fi. dicat idistincte q delegata iurisditio ad alias psonas ꝓrogari nō pōt. Dz siqs vellet illā glo. sustinere posset rndere ad istū tex. q ß loquit cuz delegatio fuit facta ad certā cām. vñ tex. in fi. dic cū huiusmōi delegata. ℵ. vñ pōdera ℵbū huiusmōi q̄si restringat se ad casum istū vbi iurisditio erat data ad certā cām. nā iurisditō delegata ad vniūsitatē cār ē q̄si ordinaria. vt nō. glo.

j.de app.in.c.cū cām.7 nō.hosti.i.c.qm abbas.s.e.facit qđ no.glo.in.l.si vni pal. tñ veri⁹ credo q indistincte delegata iurisditio ꝓrogari nō ꝑt q: nullibi ꝓbat⁹ oppositū 7 iste tex.loquit⁹ idefinite. Jtē eadē ꝓhibitōis rō vī i vtroq; casu.7 lz mlte rōnes solēt reddi q̄re delegata iurisditio ñ possit ꝓrogari eā tñ puto potiorē.q: iurisditio delegata ē delegātis 7 nō delegati.vt i.c.sane.s.e.7 i.l.j.ff. de offi.eius. nō g̃ pōt ꝓrogari ad alias psonas ꝑter ꝙsensū delegātis cui⁹ ē iurisditio q̄ rō militat siue sit delegat⁹ ad vniuersitatē cār siue ad certā cām.7 ß tm̄ notab. ¶ Jn gl.j. ibi vtriusq; vtilitatē cōtinet.no.gl.vsq; ad fi. 7 dic de materia vt plene no.ff. de eo q̄ cer.lo.ꝑ totū 7 ꝑcipue i.l.iij.7 fi.7 i.l.vnica.C. vbi ꝓciat⁹ q̄ cer.lo.da.ꝓmisit.7 i eo q gl.i fi.facit distinctionē int⁹ ꝯctus bone fidei 7 stricti iur⁹. dic de istꝫ vt no.in.c.cū venerabilis de excep.vbi bo.gl.7 ibi plene dixi. ¶ Jn gl.ij.ibi sec⁹ d ordiaria.sentit g̃ gl.et idē gl.pe.q iste debitor potuissz ꝓrogare iurisditionē ordinariā isti⁹ abbat⁹.ß nō egit ꝓrogare ordiariā ß delegatā.7 sic būit locū illa regula qđ noluit potuit ꝛc.et i c.cū sup.s.e. ¶ Et ex ß no.q si intēdo ꝓrogare vnaz spēm iurisditiōis q̄ nō ē ꝓrogabilis cessat ꝓrogatio in alia spē q̄ poterit ꝓrogari q: i ꝓrogatiōe req̄rit⁹ ꝙsensus ꝓrogātis.vt i.l.siqs ꝑ errorē.ff. de iur.om.iudi.et j.dicet⁹ lati⁹. ¶ Scdo no.q delegata iurisditio nō ē ꝓbabilis etiā si cōcurrat i eadē ꝑsona cū ordiaria qđ tene mēti. ¶ Jn gl.i ꝛbo sniās ibi q q̄dē pōt.no.glo.q ꝑt q̄s se obligare ad penā excōicatōis. Sz adūte lati⁹ nā ß qō ꝑt mltipl⁹ ꝙsiderari ꝑ.nūqd apd alienū iudicē cui⁹ iurisditionē in se ꝓrogare intēdit possit se obligare ad penā excōicationis. scdo ꝑsupposito q possit nūqd apud eūdē vl saltē apud suū iudicē possit se obligare ad penā excōicatiōis vt sine monitiōe aduenīte ꝙditiōe possit excōicari vl sine cāe cognitiōe. Quo ad ꝑmū Jnno.ß multū vacillat ß finalr vī inclinari ad ptē negatiuā.vz vt nō possit q̄s ēt laic⁹ ꝓrogare iurisditionē alteri⁹ iudicis q̄ ad ptātē excōicandi. q: nō ꝑt q̄s ligari vl absolui ꝑ alienū iudicē.vt i.c. ois de pe. et re.7 ß ptās ꝙpetit soli deo vl ei⁹ vicario.xxiij.q.j.qđcūq;.iō nisi habeat q̄s bāc ptātē a deo vl ab ei⁹ vicario nō ꝑt aliquē spūalit⁹ ligare vl absoluere. 7 ꝑ ꝙns vī cōcludendū q ꝑ ꝓrogatiōz ptiū ß fieri nō possit.ß idez vī tenere hosti.7 abb. Et i clerico nō ē dubiū q: ipe in nullo pōt ꝓrogare iurisditionē alieni iudic⁹ sine ꝙsensu epi sui.vt i.c.sigīsti de fo.ꝙpe.vñ si cleric⁹ būit ꝙsensum ab epo ꝓrogādi tūc certe pōt ferri ꝑ illū excōicatio.7 idē in laico si būisset ꝙsensū epi sui.ar.c.ois utriusq; ser⁹ pal. vbi pz q cū ꝙsensu ꝓpriꝰ sacerdot⁹ ꝑt se ꝯmittere alieno sacerdoti.7 ab eo absolui 7 ligari. Sed dubiū remanet i laico q̄ vult ꝓrogare iurisditionē alteri⁹ iudic⁹ ecclīastici sine ꝙsensu sui epi.nunqđ possit ꝑ illū excōicari vt dixi doc. cōiter sentiūt q ñ ß do.an. distinguit q aut specifice vult se submittē q̄ ad ptātē excōicādi 7 nō pōt.aut accessorie puta q: ꝓrogauit iurisditionē q̄ ad certā cām. et tūc poterit iste excōicari. ar.ß.7 vī ß bona ꝙsideratio ß iudicio meo aliq̄ntulaz resistit⁹ iste tex.a ꝓrio.nā ß specifice se obligauit vt posset excōicari nisi debitū soluēt i ēmio.7 sic nō veniebat ß ptās accessorie ad cām imo respcū cāe nlla ß dabat⁹ cognitio q: debitor ꝙfitebat⁹ debitū 7 ꝓmisit soluē certo termio 7 eo nō soluēte obligauit se ad penā cēsure. 7 papa dicit sniās nullas eo solū respectu q: iurisditio delegata non potuit ꝓrogari.a ꝓrio g̃ si fuisset ꝓrogata ordinaria valuissent iste snie cēsure.vñ iudicio meo hic ē casus a ꝓrio sensu q laicus pōt se specifice obligare ad snias cēsure apud alienū iudicē eccliasticū cuius ordinariā iurisditiōez i se⁹ ꝓrogare intēdit. Et ad motiuū doc.pt dici q eadē ē ptās oīm iudicū eccliasticoz.7 ab eodē originalr originauit a deo.7 lz iurisditio sit postmodū ꝑ papā diuisa ꝑ certa loca 7 ēritoria tñ erq̄ papa ꝑ cōstitutōnes suas ꝓbat materiā ꝓrogatiōis dicendū q ꝑ ꝓrogationē iste ligat⁹ a iudice suo ad illā cām 7 illa ptās ē a deo vt ꝓdixi. Jtē excōicare ē ꝓncipalit⁹ declarare aliquē ex⁹ ecclīaz 7 gratiā dei. xxiij.q.iij.cū aliq̄s. no.gl. in.c.qđcūq;.xxiij.q.j.inde⁹ ergo cuius iurisditio ꝓrogata ē declarat istū ꝓpter cōtumaciā in nō satisfaciēdo vt ꝓmisit eē ex⁹ eccliam 7 ꝓuatū gr̃a dei.7 ß q̄ ad ꝑmū. ¶ Quo ad secūdū ꝓncipale nūqd possit se q̄s obligare vt possit excōicari sine cō petēti monitiōe.de quo in.c.sacro.hosti.dicit ß q non ꝑ.c.si diligēti de fo.cōpe.7.c.ꝓtingit.q. de sen.excō.q̄si sentiat 7 bñ q ꝑcedēs monitio sit introducta i fauorē publicū.7 ideo nō ꝑñt ꝓuati illi iuri renūciare.vt i.l.ius publicū.ff.de pac. Dicit etiā Jnno.q nō pōt q̄s se obligare vt sine cause cognitiōe 7 sine ꝓtumacia possit ex cōicari.vt in.c.nemo.xj.q.iij. Jtem nō pōt q̄s separi a gr̃a dei nisi ꝑmo delinquat.xj.q.iij.illud.7.c. cuz eterni de iudi.li.vj.iō nisi sit i culpa 7 ꝓtumacia ñ dz q̄s excōicari etiā si ꝓs fuit i culpa in nō soluēdo dūmodo tpe excōicationis sit sine culpa.vñ culpa 7 ꝓtumacia req̄rit⁹ tpe snie nec sufficit ꝑcedēs.ad hoc.c.cū tu de vsu.7 c.odoardus.de solu.lz secus sit in alijs ꝯctibus q: sufficit i illis culpā ꝑcessisse vt possit nūc ꝙdēnari.l.si vt certo.§.interdū.ff.cōmo.7 i.l.ij.ff.siqs cau.7 i.c.dilecti de fo.cōpe.cū si.7 rō diuersitatis ē q: excōicatio nūq; fertur ab homie nisi ꝓpter cōtumaciā aut in nō cōparendo aut in nō satisfaciendo. vt no.glo.in.c.epi.xj.q.iij. hinc ē q monitio sp dz ꝑcedere vt in.d.c. sacro. ergo req̄rit⁹ q tpe snie sit culpabilis 7 ꝓtumax nec sufficit ꝑcedēs culpa. puta q: potuit soluere 7 noluit ß nūc est ipotēs qđ bñ nōbis. Sed ꝓ ß instat Jnno.reducēdo rē in absurditatē.nā si ferat⁹ snia excōicatiōis sub ꝙditiōe i aliquē.puta nisi satisfecerit infra mēsē isto elapso mēse ē excōicat⁹ lz nō potuerit satisfacē.ar.bo.in.c.q ad cōsultationē de re iudi.7.c.ꝑterea d appel.sic ḡ snia sub cōditiōe ligat nō ꝓtumacē ita vī q possit q̄s se obligare vt indistincte aduenīte certa ꝙditiōe possit excōicari. Sz Jnno.refert in ß duas opi. Quidā.n.tenuerūt q ista snia lata sub ꝙditiōe nō ligat eū qui nō pōt satisfacere i termio saltē vbi culpa non ꝑcessit.alij aūt snia ꝓtineret errorē q: ligaret inculpabilē 7 impotentē ad satisfaciēdū.7 sic snia tanq; ꝓtinēs errorē ēet nulla.vt i.c.ꝑ tuas de sen.ex.nā impossibiliū nulla ē obligatio 7 nullū ꝑceptū ipossibile ligat.l.fi.ff.q̄ sen.sine ap.rescindant⁹.7.l.impossibiliū.ff. de re.iur. et i regula nemo.c.ti.li.vj. Alij ꝛo dicūt q talis excōicatio ligat lz nō possit soluere etiā si sine culpa sua desijt posse satisfacere.q: snia fuit lata sine cognitōe impotētie 7 simplicit⁹ nisi satisfecerit.ergo nisi sit adipleta ꝙditio sentētia bz vires suas saltē q̄ ad eccliaz militantē. nā snia iniusta ligat.vt i.c.cū ꝓtingat.s.e.nec ob.fm Jnn.qđ dixit de errore q: satis est q error nō sit exp̄ssus i snia vñ nō ē curādū q possit res deduci i errorē seu de errore intellectuali.nā ille error nō bz vitiare sniam erq̄ nō ē exp̄ssus.7 notabis sp ß dictū q: solet multū allegari etiā respcū aliaz sniaz.7 ß iterptatio fieda ē fm Jnno.in hac snia cēsure q: ē medicinalis.ij.q.j.multi.ideo fit larga iterptatio.vt i.c.pe.de sen.ex.7 vt claues ecclesie habeant⁹ i maiori reuerētia.7 iō ꝙsulūt doc. vt si vis aliq̄ obligare ad penā excōicatōis nō facias ß fieri ꝑ viā pacti 7 ꝓrogatiōis.q: tunc req̄rer⁹ tpe snie cause cognitio 7 ꝓtumacia ß facias q iudex ꝙsentiēte debitore ferat excōicationē ꝯ ꝙditiōe nisi satisfecerit i termio.naz tūc lapso termio erit excōicatus sine alia monitiōe 7 cōditōne qđ est bñ nōndū.nec poterit fm Jnno.ille debitor appellare pendēte ꝙditiōe erq̄ a ꝓncipio ꝙsensit q: ñ granat⁹ de nouo.7 nōbis singl⁹ ꝓdicta de q̄bus possit hodie iudicio meo dubitari ꝑ.c.romana de sen.ex.li.vj.vbi dī q ꝑ futur⁹ culpis ñ dz ferri excōicatio etiā ꝯ ꝙditiōe nisi cā ꝑcesserit.sed posset

dici cām ꝑcessisse exquo debitor ſpōte ī ſe ſuſcepit ſententiā. qđ no. Ex q̄ ad ꝑcedēs dictū vtꝫ ſnīa liget impotentē diſtinguit ħ Io.an. dicēs q̄ aut ꝓſtat de mēte iudicis q̄ voluit ligare ī oēm casū 7 erit ille legat⁹ lꝫ fuerit ipotēs. Ego in ħ dicerē oppositū q: ſi cōſtaret de mēte iudicis ſnīa ꝓtineret errorē intolerabilē. 7 ſic eſſꝫ nulla vt ꝑdixi. Aut ꝓſtat đ mēte iudicis q̄ noluit ligare in casū impotētie 7 nō erit ligat⁹. 7 ħ placꝫ ar. coꝛ q̄ no. in. c. j. de iudi. Aut dubitat de mēte iudicis. 7 tūc excōicatio ligat ſaltē q̄ ad nos lꝫ fuerit ipotens vt dicūt doc. Ex ꝓſtito de ipotētia iudex dꝫ illico relaxare ſententiā. ar. in. d. c. ſacro. ħ q̄ ad alios effect⁹. puta vt ille puniat⁹ ſnīa nō ligabit q: ī dubio debem⁹ ꝓſumere indicē voluiſſe exn̄tiā culpe. hīc dicit ſpe. in ti. de cita. in. §. iā de citatiōe. q̄ nō ꝓdēnabit⁹ iſte ad ſexpēſas exquo nō fuit ī culpa. facit. l. ſi ſeru⁹ ī fi. ff. de ſolu. 7 vid ad ꝑdicta nōbilē limitatōꝫ Fe. ꝓſilio. criij. vbi dic⁹ q̄ ſi ſnīa excōicatiōis fuit lata gnāl̄r. puta ꝙ nō ſoluētes cēſum vl̄ ꝓcurationē vl̄ q̄d ſil̄e illa ſnīa nō ligabit niſi ſolnē valētes nō aūt ipotētes. qđ ſatꝭ placet q: ꝛba gnālia debēt intelligi ciuili modo. ar. in. l. ſi cui. ff. de ꝓuitu. et ī l. qđ dicim⁹. 7 ī. l. ratū. ff. de ſolu. 7 ħ bñ nōbis tāq̄ q̄tidiana. ¶ In glo. fi. diuide iſtā glo. ī tres ptes. In ꝑma ꝓſequit⁹ tres ſpēs ī q̄b⁹ pōt fieri iuriſditiōis ꝓrogatō ſecūda q̄rit q̄lis ē iuriſditio ꝓrogata an ſit cadē cū prima an diuſa. tercia q̄rit nūq̄d clerici poſſint iuriſditōꝫ ꝓrogare. ſcđa ps ibi ħ pone. t⁹cia ibi itē illud ſcias. 7 cōpbendēdo totā materiā 7 dicta doc. ī ſūma ꝑserti legi ſtat⁹. vt bī p eos ī. l. ſiq̄ ex ꝓſeſu. C. de epi. audi. vbi plene p Li. 7 Bal. 7 p Bar. aliq̄d ī. l. j. 7. q. đ iudi. 7 aliq̄d in. l. int⁹ ꝙueniētes. ff. ad muni. vid ēt plene p ſpe. ī ti. de cōpe. iud. adi. §. j. 7 p Io. an. ī addi. 7 p Inn. ſ. e. đ cauſis. formabo ħ tres qōnes. ꝑma ī q̄b⁹ ꝑt fieri ꝓrogatio iuriſditiōis. ſcđa p q̄s ꝑſonas ꝑt fieri ꝓrogatio. tercia q̄ req̄rit⁹ ad ħ vt fiat ꝓrogatio. ¶ Quo ad ꝑmā adūtēdū q̄ p ſex caſus ſeu ſpēs pōt diſcurrē ꝓrogatō. ſ. de tpe ad tp̄s de re ad rē de ꝑſona ad ꝑſonā de loco ad locū de caſu ad caſuz de cā ad cām. ¶ Venio ad ꝑmū de tpe ad tp̄s idubie ꝑt fieri ꝓrogatio iuriſditōnis delegate. vt ē tex. in. c. de cauſ. ſ. e. 7 dic vt ibi. Sed adūte q: dꝫ fieri ſħ cadē forma 7 nā. vñ ſi ñ ē eiuſdē forme et nāe ſic ꝑma nō ē illa ꝓrogatio 7 iō fieri nō pot⁹it. ad ħ gl. no. in. c. bi q̄ de ꝓben. li. vj. no. bal. in. d. l. ſiq̄. In ordiaria iuriſditiōe vtꝫ cadat ħ ꝓrogatio đ tpe ad tp̄s adūtendū q̄ ſi iudex ē ppetu⁹ tūc p ſbditos frustra q̄rim⁹ de ꝓrogatiōe iſta ħ exn̄ei ꝑñt ꝓrogare ad certū tp̄s. puta ſbmittē ſe iuriſditiōi illi⁹ vſq; ad duos mēſes ar. ħ 7 tꝫ ħ hoſti. aut iudex ordinari⁹ ē tpalis vt ptās. 7 tūc ſi volūt aliq̄ iuriſditionē ſuā ꝓrogare ī tp̄s q̄ nō eſt futur⁹ ptās 7 non ꝑñt q: fieret ꝑindiciū ſucceſſori. Itē ptes poſſent ſic ſibi ꝓſtituere ꝑpetuū iudicē. Itē ceſſat ħ extremū a q̄ qđ req̄rit⁹ ī fictōe. vt dixi ī. c. is q̄ đ ſpō. 7 p bar. ī. l. ſi is q̄. ¶ Venio ad ſecūdā ſpēm. ſ. đ re ad rē. 7 ħ ꝓrogatio fieri pōt tā coꝛā delegato q̄ ordinario. vt ī. c. cū olim. el. ij. ſ. e. 7 ī. l. de q̄ re. §. j. iūcta gl. ff. đ iudi. ꝑt tñ iſte caſus ꝓſiderari dupl̄r. ꝑ q̄ñ fit ꝓrogatio de re ad rē eiuſdē quātitatꝭ 7 ħ nō hꝫ dubiū. ſcđo de re ad rē maiorꝭ quātitatꝭ. vt q: iudex erat deputat⁹ vt poſſit cogſcere vſq; ad centū. nūq̄d vigore ꝓrogatiōis pot⁹it cogſcere de maiori quātitate. 7 dicendū q̄ ſic. tex. ē no. in. l. int⁹ ꝙueniētes ꝑal. nā. diuſitas ī quātitate nō īducit diuſā ſpēm iuriſditiōis. ſic hō paru⁹ differt a magno nō ī ſpē ħ ī quātitate idē ēꝫ. nā de maiori ad minorē ꝑt fieri ꝓrogatio eadē rōne. 7 p ħ tex. in. d. c. cū oli. nā nō erat ꝛviſile q̄ ibi fieret ꝓrogatio ꝓſus ī eadē quātitate. ¶ In t⁹cia ſpē. ſ. de ꝑſona ad ꝑſonam. Aut eſt iuriſditio delegata 7 fieri nō ꝑt vt. ħ poſſet tñ dari limitatio quā. ſ. dixi 7 dic vt ibi. Itē aliā notabilē limitatiōꝫ poſuit bal. ī. d. l. ſiq̄ dicēs q̄ ſi ꝑſone nllo mō ꝓtigant⁹ in illa cā nō ꝑt ꝙ eos fieri ꝓrogatio ſic loq̄t⁹ iſte tex. Aut cā ꝓtigit illas ꝑſōas lꝫ ñ ſint exp̄ſſe ī rescripto. vt q: agit⁹ de iure ꝑlatiōis ī aliq̄ 7 aliq̄ ꝓpareт 7 dicūt ſe potiores. 7 tūc poterūt iſti ꝓrogare iuriſditionē delegati. ar. ī. l. ſi ſuſpecta. ff. đ iof. teſta. 7 ī. l. a ſnīa ff. de app. ħ tñ limitatio lꝫpulchra nō oīno iure ꝓbat⁹. puto tñ eā vrā vt ꝓtingētia cāe aliq̄d opet⁹. ar. coꝛ q̄ dixi ī. c. ij. de or. co. 7 ī. c. ꝙ inq̄ſitioneꝫ de elec. 7 qđ le. et no. in. l. q̄. §. publicatꝭ. ff. đ adul. ordiaria ꝛo iuriſditō ꝓrogabilis ē ad ꝑſonas exn̄eas. vt ī. l. j. 7. q̄. ff. đ iudi. 7 ī l. j. C. đ iur. om. iudi. 7 ī. c. ſignificaſti de fo. ꝙpe. 7 ħ a ꝙ rio ſenſu. an aūt oīs ordiaria iuriſditio ſit ꝓrogabilis dico q̄ ſic ſiue ꝑſit iuriſditiōi vl̄ admiſtratiōi vt ptās ſine hēat iuriſditionē ſine admiſtratiōe. vt ſ⁹ iſti iudices chartularij ꝓut hodie ſunt notarij q̄ ab impatore ꝓſequūt⁹ iuriſditōꝫ ſine admiſtratōne quā nō ꝑñt exercere niſi int⁹ ꝓſentiētes. de ħ ē tex. ꝛm vnū intellectū ī d. l. j. Itē ꝓcedit ſiue iudex hēat certū tribunal maiꝛ ſuoꝛ ſiue nullū vt ſunt doc. circa ſcholares ſuos. vt in auc. hīta. C. ne fi. ꝑ pa. vl̄ ſunt illi q̄ ꝑſint collegijs. vt ē tex. in. d. l. j. ꝛm aliā lec. 7 vtrāq; ſeq̄t⁹ ibi bar. ¶ Venio ad quartā ſpēm. ſ. de loco ad locū. 7 ī delegato fieri pōt dūmō ptes exp̄ſſe ꝓſentiāt. vñ delegat⁹ deputatus ī certa dioceſi pōt cogſcere ex illā int⁹ueniēte exp̄ſſo ꝓſenſu. tex. ē ſingl̄aris ī. c. ſtatutū ī. §. ī nullo đ ſp. li. vj. In ordiario ꝙclude q̄ infra ſuā iuriſditionē ꝑt fieri ꝓrogatio đ loco ad locuz. vt ſi erat ſolit⁹ hīe tribunal ī platea pōt fieri ꝓrogatio vt hēat ex platea. facit tex. in. l. ſi vt ꝓponis. C. quō 7 q̄ñ iu. Aut volūt ptes ꝑ rogare đ loco ſuo ad locū alteri ſubiectū. 7 mlti tenuerūt ī. d. l. ſiq̄ qđ pōt fieri. Ex bal. ibi ꝯ niſi ꝙſentiat iudex illi⁹ t⁹ritorij. al's ꝓceſſus cēt null⁹. Et ħ puto ver⁹ q: iuriſditio iſti⁹ inheret t⁹ritorio. vñ ex t⁹ritorio cēſet ꝑuat⁹. l. ij. ff. đ of. ꝑſi. le. 7 no. ī. c. nouit de of. le. 7 ī. c. j. de poſtu. ꝑla. vī tex. ꝑ locū a ſpāli ī cle. vnica đ fo. ꝙpe. allego' gl. ſingl̄arē ī. c. vt litigātes. de offi. ordi. li. vj. q̄ dic⁹ q̄ ad ħ vt iudex poſſit cogſcere ī alieno territorio oportz q̄ ꝙſentiant ptes 7 iudex illi⁹ t⁹ritorij ne violet t⁹ritoriū alienū. ix. q. ij. c. j. 7. ij. 7. c. poſtulaſti de fo. ꝙpe. cū ſi. ¶ In q̄nta ſpē. ſ. đ caſu ad caſuz vī q̄ poſſit fieri ꝓrogatio. vt ī. c. coꝛdi. de app. li. vj. vbi ptes ꝑñt ꝙuenire vt omiſſo articulo appellatiōis iudex ad quē cogſcat de ꝑncipali. Ex Inno. in. c. đ cauſis. ſ. e. 7 doc. hic dicūt q̄ illa nō eſt vera ꝓrogatio ħ potius exceptiōis omiſſio. nā loq̄t⁹ ī papa in q̄ nō cadit illa ꝓrogatō. hīc ē q̄ coꝛā arbiēpo nō pōt fieri illa ꝓrogatio. vt ī. c. ij. đ fo. ꝙpe. li. vj. dicit tñ q̄ ſi iudex appellatiōis ē talis q̄ ꝑt adiri ꝑ viā q̄rele tūc pot⁹it fieri. vt no. in. d. c. j. ¶ Venio ad ſextā 7 vltimā ſpēm. ſ. de cā ad cām in q̄ dic ponēdo ꝙcluſiōꝫ cōem 7 notabilē q̄ de vna ſpē iuriſditiōis ad aliā ſpēm ꝓrogatio fieri nō pōt vñ ſi iudex ē deputat⁹ ſup mercātijs nō ꝑt ꝓrogari iuriſditio ſup alijs cauſ⁹ ſeparatꝭ. vl̄ ſil̄e deputat⁹ ſup maleficijs ñ ꝑt ꝓrogari ī ciuilib⁹ q: oꝛ vt illā iuriſditionē hēat ī ſbditos ſuos ad hoc vt poſſit ꝓrogari a⁹ exn̄eos. ad ħ facit tex. in. l. teſtamēta. C. đ teſta. 7 ibi Li. p⁹ Ja. đ. are. idē no. in. d. l. ſiq̄. Aliq̄ tñ tenuerūt ꝓriū q: vnica ē iuriſditio lꝫ reſtricta a⁹ certā ſpēꝫ cāꝛ iō ꝑt ꝓrogari ad aliā ſpēm. ħ ꝑma opi. plus mihi placꝫ q: ꝓrogare idē ē qđ extēdere. ħ ſi nō hꝫ illā iuriſditiōꝫ niſi q̄ ad certā ſpeciē cāꝛ. ġ nō pōt ꝓrogari ad aliā ſpēm q: qđ nō ē extēdi nō pōt. facit qđ. ſ. dixi a⁹ ħ qđ dicā. nā ꝓrogatio dꝫ eē eiuſdē forme 7 eiuſdē nature cū ꝑma. vt ī. d. c. bi q̄. 7 tene ħ mēti. Itē dubitat⁹ nūq̄d ī cauſ⁹ meri 7 mixti imperij poſſit fieri ꝓrogatio. Inno. in. c. đ cauſis. ſ. e. 7 doc. ħ ponūt varias opi. Itē legiſte ī locis ꝑal. ħ cōis opi. eſt q̄ ꝑt fieri dūmō iudex hēat ꝙſil'em iuriſditōꝫ dat⁹ tñ ſing̈laris limitatio vt ſolū poſſit fieri in ꝑudiciū ꝓrogātis. ſic loquit⁹ ꝛm vnū intellectū. l. j. C. vbi de cri. agi. oꝛ. Ex in ꝑudicium ꝓriꝰ iudicꝭ vl̄ reipublice

cui ꝓdēnatio veniebat applicāda nō pōt fieri ista ꝓrogatio.qz alʒ posset fieri fraus et circūduci vindicta qz criminosus subijceret se amico iudici a q̄ obtineret absolutionē. hāc opi.tenuit guil.in.d.l.j.z Bal.in.d.l.si q̄.qđ bñ nōbis.facit.c.vt fame de sen.ex. Itē dubitaʒ q̄d de causis spūalibꝫ nūq̄d in eis possit fieri ꝓrogatio: de clerico nō ē dubiū p.c.significasti.de fo.cōpe.in laico: dixit ß hosti.q nullā ꝓrogationē pōt facē laicus ī spūalibꝫ sine ꝓsensu sui supioris.ar.c.ois de pe.et re.et c.j.z.ij.de parochi.z de ꝓsecra.di.v.ī.c.nō oz.el.ij. Inno.in.d.c.de causis.instat z tādē vī tenere q lz in foro penitētiali nō possit fieri.vt ī.d.c.ois.ī foro tn ꝓtētioso fieri pt. Et hāc opi.videnʒ ß seq̄ moderniores z satis placz.laicus g̃ poterit ī iurepatronat⁹ ꝓrogare iurisditionē nō sui iudicis. si tn fieret collusio posset iudex suus ꝓcedere vt supꝝ dixi ī crimīalibꝫ. De ptāte ex cōicādi vacillauit Inno. nā ß sentit q pōt fieri ꝓrogatio.ꝓiū tenuit in.d.c.de causis.z Bal. sequit in.d.l.siq̄.ß oēs mouēʒ qz ß ptās ꝓpetit a solo deo.ß tu dic melⁱ⁹ vt supꝝ dixi.nā hoc motiuū ꝓcedit vbi aliʒ sbijceret se nō habēti alʒ excōicādi ptātē.sec⁹.n.si alʒ haberet respectu suoꝝ subditoꝝ. qz tūc ex ꝓrogatōe nō daʒ noua ptās ß ē extēsio de ꝓsona ad ꝓsonā.vñ ē potius relaxatio ptātis sīle qđ habeʒ ī.c.aqua. de ꝓse.ec. vel al.z hec q̄ ad ꝑmā q̄onez. Ad secūdā q̄onez ꝑnci palē q̄.s.ꝓsone possint iurisditionē nō sui iudicis ꝓrogare.z sciēdū q duo sʒ christianoꝝ genera. vnū clericoꝝ aliđ laicoꝝ.xij.q.j.duo sunt genera.ī clericʒ ꝓcludit hosti.q q̄ ad ꝓsonā vl bñficiū nō pñt exꝑsse ꝓrogare iurisditiōez nō sui iudicʒ sine licētia pape vl ꝑrij dioceſani.vt ī.c.sigſti de fo.ꝓpe. Tacite ꝛo p actu cōtrariū vl inobediētiā fit ꝓrogatio ꝑm eū.vt in casu.c. fi.de vi.z ho.cle.z ī.c.j.de cle.ꝓiuga.illa tn nō ē vera ꝓrogatio ß potius ē ꝑuilegij admissio ꝑter inobedientiā vel actū ꝓiuū clericatui ꝓhendo tn seu deliqnēdo ī aliena dioceſi cleric⁹ tacite ꝓrogat iurisditionē nō sui iudicʒ.vt ī.c.postulasti.z ī.c.dilecti.de fo.cōpe. Quid aūt ī epō nūq̄d possit ꝓrogare iurisditionē alteri⁹ sine ꝓsensu sui metropolitani:doc.in.c.ad repmendā đ of. ordi.dicūt q nō.z de his z de silibꝫ vide qđ dixi ī.d.c. sigſti.vnū tn scias q iurisditionē iudicʒ laici nō pōt cleric⁹ ī se ꝓrogare etiā cū ꝓsensu sui epi.vt ī.c.si diligēti de fo.ꝓpe. Quid aūt ī papa nūq̄d possit se sbmittē iudicio impatoris vel alteri⁹ iudicʒ:tex.in.c.nos si incōpetent.ij.q.vij.facit q sic. Dz ꝓiū tz Jo.an.in.c.ecclesia de ꝓsti.z illud veri⁹.naz inferret ignominia ipi deo si eius vicari⁹ iudicaret ꝑ laicū inferiorē. Et ad.c.nos dicit q ibi ponit iudiciū ꝑ discretiōe.de laicis ꝛo dicas q regulariʒ pñt ꝓrogare iurisditionē nō sui iudicis sine ꝓsensu eoꝝ supioꝝ qz a lege videnʒ hāc ptātē hīe.vt ī.l.j.z.ij.ff.de iudi.z in.l.j.C.de iur.om.iudi.nisi cā sit feudal. ꝑm hosti.ß z bñ p.c.vex.z.c.ex trāsmissa de fo.ꝓpe.vñ si ī cā feudali laic⁹ ꝓrogaret iurisditiōez alteri⁹ sine ꝓsensu dñi nō valeret iudiciū.vt dic gl.no. đ.phi.feu.ali.p fe.l.īpialē.§.ꝑterea col'.x.qđ bñ nōbis z idē tenēt doc.in.c.cetex de iudi.hāc ꝓclusiōz tz bar.ī l.j.§.z p⁹opis.ff.de ope.no.nūc. z ī.l.j.ff.đ iudi.vbi firmat regulā q sicꝫ ē subiect⁹ alicui respectu nudi exercij iurisditiōis nō reqrit ei⁹ ꝓsensus ī ꝓrogatiōe iurisditiōis alteri⁹ iudicʒ.secus aūt si eēt subiect⁹ alio respectu.puta qz est vasall⁹ illi⁹.hinc est q cleric⁹ nō ꝓrogat iurisditionē alieni iudicis sine ꝓsensu dioceſani qz ē astrict⁹ suo supiori vltra nudū exercitiū iurisditiōis vt rōne ordinū z rōne bñficij.nā loco dei ē supior z cleric⁹ in ordinatiōe in totuz se trāstulit z dedicauit de.xij.q.j.c.portio.z.j.đ pbē.cū ßz aplm. Et ex his inferʒ ad aliā q̄onez nūq̄d ꝑmus⁹ iudex potest inhibere ne litigēt sub alieno iudice:z cōis ꝓclusio ē q nō si ē sibi sbiectus solū respectu nudi exercitij iurisditionis impatoris tn possz.ad ß.l.ij.in.§.z si iudex.ff. de iudi.et ß tenēt q̄si cōiter legiste in.d.l.siq̄ ex ꝓsēsu.z ß nōbis.vnā tn scias q lz cleric⁹ nō ꝓroget iurisditōz iudicʒ ecclīastici.ß vez ꝑterq̄ ī crimīalibꝫ vt ī.l.epale.z ī.l.siq̄ ex cōsensu.C.de epi.audi.z ß a ꝓrio Clemio ad ēciā q̄onē q̄.s.erigāʒ vt possit fieri ꝓrogatio:dicēdū q ꝑ.reqritʒ q is cui aliq̄ volūt se submittē bēat iurisditōez.nā si ñ hīet iurisditiōz ñ possz dici ꝓrogatio.qz ꝓrogare idē ē qđ extēdere ß qđ nō ē.extēdi nō pōt.de nouo ꝛo non pnt ꝑuati dare iurisditiōz nō hñti.vt ī.l.ꝑuatoꝝ.C.đ iur.om.iudi. z ī.c.significasti pal. sc̄do reqritʒ q ptes ꝓsentiāt ex certa scīa z nō p errorē.s.qz sciebāt illū esse iudicē nō ꝓpriū z voluerūt se sbmittē iudicio suo. vñ si errarēt nihil agerēt.vt ī.l.si p errorē.ff.đ iur.om.iu. vñ etiā error iuris bz impedire ꝓrogationē. vt notāʒ dicit Inno.in.c.ad petitionē de accu. an aūt sufficiat cōsensus tacitus:quidā dixerūt q nō. sed veritas est ī oppositū vt dixi in.c.j.§.e.tz Inno.in.d.c.ad petitōez z bar.in.d.l.j. Et p ß facit ibi tex.z dtegitʒ iste cōsensus tacitus li sciēter litigauerūt cozā alieno iudice litē saltē cozā eo ꝓtestādo.idē dicūt si aliq̄ fecerūt aliquez actū p quē videnʒ in eū ꝓsensisse vt in iudicē. ad ß qđ no.in.l.quidā ꝓsulebāt.ff.de re iu.z ī.c.inʒ monasteriū e.ti.z dic vt ibi.dicit tn notāter bal.in.d.l.si q̄.q si iudex citauit sibi nō subditū ille nō ꝓparuit z iudex pōtē dēs ꝓtumaciā ꝓcessit ad vlteriora nō p ß est ꝓrogata iurisditio qz abñs nūq̄ ꝓsensit ī eū. Itē reqritʒ ī ꝓrogatiōe ꝑsonaꝝ vt iudex saltez nō ꝓdicat si tn ignoraʒ ꝓrogationē factā ß nō pōt vitiare.z iō in ꝓrogatiōe ꝑsonaꝝ nō reqritʒ ꝓsensus iudicʒ lz glo. ß aliʒ sentiat et min⁹ bñ.vñ satis ē q iudex nō ꝓdicat.tex. ē no.in.d.l. ij.§.ꝓuenire.ff.de iudi.ß in ꝓrogatiōe đ tpe ad tpūs reqritʒ ꝓsensus iudicʒ saltē tacit⁹.tex.vī nōbilis ꝑm intellectū quē sequitʒ ibi bar.in.d.l.ij.lz do.an.nō videaʒ ex toto recipere hanc diuersitatē. Sed tene primū dictū z ratio diuersitatis ē hec.nam in ꝓrogatiōe ꝑsonaꝝ ignorantia iudicis nō obest qz nō errat in fundamēto iurisditiōis.nā credit se iudicē ordīariū.z ita ī veritate ē ꝑꝑ ꝓrogationē lz illā ignoret.vñ errat ī q̄litate nō aūt ī fundamēto.q̄ casu erroꝝ ñ bz ibi vitiare.vt ē tex. ibi singlaris.ß qñ fit ꝓrogatio de tpe ad tpūs si iudex ignoraret z ꝓcedēt p⁹ tpūs erraret ī fūdamēto qz crederet se nō iudicē. iō nō valeret iudiciū ꝓsupposito q hīet iurisditionē.ad ß tex.in.l.si is ad quē.z ī.l.q̄ ī alieno.ff.de acq̄.here.z ī.c.ex pte alterī. de ꝓcess.pbē. z qđ ibi no. Et iō dicit notanʒ bar.q si iudex ꝓdēnaret aliquē đ ptumacia z nō ꝓstaret sibi q ille eēt ptumax dato ī veritate ille esset ptumax nō valēt ꝓdēnatio.vt ī.l. si finita.§.iulian⁹.ff.de dā.infec.z ī.l.multa.ff.de cōdi. z demō. Itē reqritʒ q ptes nō cōsentiant p metū. vt est tex.singlaris ī.d.l.ij.z facit ille tex.vt iudicia agitata p tyrānos sintʒ ipo iure nulla lz ꝑlī p metū eoꝝ recesserūt in ciuitatibꝫ qz iurisditio tributa p metū ē nulla p illū tex.z plen⁹ p bar.ī tractatu đ tyrāno.z ß nōbis

Vm vicesimū.

Maioꝝ.xx.annis pōt a q̄cūq̄ dari delegatus idē in maiori.xviij. dūmō inueniat cōsensus partiū.minoꝝ ꝛo.xviij.nō pōt dari nisi a ꝓncipe.z tria sunt dicta que p se patēt. No.ꝓmo q ad capacitatē iurisditiōis exercēde necessario nō reqritʒ virilis etas que ꝑrie accidit post.xxv.annū.vt in l.j.ff.de mino.et qđ ibi no. sed sufficit.xx.an.dūmō sit cō pletus.nec habet vitiare si ē in patris ptāte.vt in.l. filiusfa.z in.l.cū ꝓtor in fi.ff.đ iudi.facit.c.q generaliʒ đ ꝓcu.li.vj.sc̄do no.ibi nisi ptes sciēʒ ꝓsentirēt q maiorū.xviij.ānis.mīoꝝ ꝛo.xx.nō pōt cā delegari p aliuz q̄ p ꝓncipē nisi ptes sciēter ꝓsentirēt.z dic sciēter qz sciebāt eū minorē z nihilomin⁹ ꝓsenserūt. Et p ß ar.p locū a spāli q data etate legitima nō reqritʒ ī delegatione ꝓsensus partiū.potest ergo iudex partib⁹ ignorātibus vel īnitis causaz alicui delegare.ad hoc.c.passo

ralis in ꝑn.s.e.ti.7 in.l.vnica.C.q̄ ꝓ ſua iuriſdi¶ Ter cio no.q̄ minor.xviij. annoꝝ nō ꝑt reputari iudex ēt ſi ꝑtes ꝓſentirēt niſi daret a ꝓncipe.ꝓnceps.n.cām mi nori cōmittēdo vī illū habilitare.vt i.l.q̄dā cōſulebāt ff.de re iudi.ß tñ intelligo dūmō ille ſit pubes.nā ſi eēt impubes puta minor.xiij.ānis ū credo q̄ ꝓnceps poſ ſet eū habilitare ad iudicādū q: tūc eſt ipedimētū na ture.vt i.l.cū ꝓtor ꝑal'. ¶Princeps aūt nō pōt ſup ea q̄ ſunt de iure naturali in.§.ß nālia inſti.de iure na.et.v. di.in ꝑn.7 ß ſenſit glo.ß 7 clari⁹ in.d.l.cū ꝓtor¶ Se cūdo req̄rit' q̄ ꝓnceps ex certa ſcia cōmiſerit cām mi nori.xviij.ānis.nā alꝫ dicerē ſrptū ſurrepticiū q: ſi pa pa ſciuiſſet reſtitui non ꝓceſſiſſet. ad ß.c.poſtulaſti de rp. Itē ſi ꝓnceps ignorabat minorē etatē ceſſat rō diſ pēſatiōis 7 habilitatiōis ſup q̄ fūdat'.d.l.q̄dā.q: igno rās nō diſpēſat.l. vt ignorās.ff.de do. 7 i.c.ſiqs viduā l.di. Et ex his ifero ad qōnē ꝺceſſit rex vl' alⁱ⁹ ꝓnceps relicto filio impubē q̄s exercebit hāc iuriſditōez.7 in q̄ etate poſſit iſte filiⁱ⁹ adminiſtrare:¶Io.añq̄ efficiat' pu bes dꝫ ſibi dari tutor 7 ꝓ tutorē iuriſditio exercebit'. ſic obꝟuat' qñ ꝓnceps ē furioſus ſeu mēte captus.naꝫ tūc dat' ſibi curator 7 ꝓ illū exercet' iuriſditio.ꝓ ß bo. tex.in.c.grādi de ſup.ne.ꝑla.li.vj.7 q̄ ibi no.7 in.l.fi. C.de cura.furi.¶Sꝫ poſt pubertatē ipemet filiⁱ⁹ ꝑt exer cere ea q̄ ſunt iuriſditiōis q: ꝓnceps dādo regnuꝫ ſeu ꝓncipatū 7 volēdo vt trāſmiſſio fiat i heredes vī dare iuriſditionē mior.vt i.d.l.q̄dā.ß alia q̄ nō ſunt iuriſdi tiōis ß ꝓcernūt adminiſtratiōez regni ꝺebēt exercē cum aūcte ſui curatoris.ad ß.l.pueri.§.j.ff.de ꝺecu.7 ß no. Bar.in.d.l.q̄dā ꝓſulebāt.q̄ bñ nobis¶ In gl.j.ibi rēpublicā adminiſtrāt 7 de ꝺecu.no.glo.7 tex.ē nōbilis i l.ad rēpublicā alle.in glo.quē tex.tenebis mēti q: ſin gularis ē q̄ nō pōt q̄s eē de dñis vl' de ꝓcilio neq̄ hīe aliud officiū q̄ ꝟſat' i adminiſtratiōez añ.xxv. annos. ſufficit tñ q̄.xxv.annⁱ⁹ ſit incboat⁹ lꝫ nō ſit cōplet⁹. et fuit optia illa puiſio.nā ſi nō iudicat' idoneus añ.xxv. i adminiſtratiōe ꝓprie ſbe.vt.ff.de mino.ꝑ totū.fortiⁱ⁹ in adminiſtratiōe reipublice vbi ē maiⁱ⁹ piculū.dic tñ q̄ ex neceſſitate vl' vigore cōſuetudinis ꝑnt admitti miores. tex.ē nōbilis i.l.nō tm̄.ff.de ꝺecu.7 tene mēti illū tex.q̄ ꝓſuetudo attēdit' i iſtis officijs ꝺeferēdis.7 de mā glo. vide archi.in.c.fi.de iudi.li.vj.vbi notāter dixit q̄ re gulariť annⁱ⁹ dꝫ eē ꝓpletⁱ⁹ niſi alind iure caueat¶ In glo.ij.in fi.nō iſtā glo.q: mgra ē in mā ſua.7 clariⁱ⁹ ad huc ꝓclude poſt hoſti.cū q̄rit' in q̄ etate ꝑt q̄s ꝺeputa ri iudex aut ē maior.xxv ānis.7 pōt ꝺeputari etiā iuitⁱ⁹ 7 iuitⁱ ꝑtib⁹ dūmō ſit ſubiectⁱ⁹ ꝺelegāti ſeu iuriſditōez tribuēti.vt i.l.vnica.C.q̄ ꝓ ſua iuriſditōe.7 i.d.c.pa ſtoral'.Aut ē mior.xxv.ß maior.xx.7 tūc ꝑt dari ꝺelega tⁱ⁹ a q̄cūq̄ ēt iuitⁱ⁹ ꝑtib⁹ ipe iuitⁱ⁹ nō ꝓpellit' acceptare ſm hoſt.Inn.ſentit ꝟriū.gl.iurⁱ ciuilis in.d.l.cū ꝓtor. dic q̄ exq̄ ē maior.xx.cogit' acceptare ß ſbuenit' ꝑ i ite grū reſtitutiōez.vt i.l.cū lege.ff.d' arbi.ß certe ille tex. nō ſic loq̄t' ß dic q̄ ſi ꝓ ipꝛudētiā acceptauit arbitriuꝫ ſuccurrit' ſibi ꝑ reſtōez vt nō cogat' iudicare.7 iō dice rē q̄ ſi ē mior.xxv.nō ꝓpellit' acceptare arbitriū vl' de legationē ß ſi acceptauit ꝓpellit' iudicare niſi petat re ſtitutiōz i itegꝝ ꝓ acceptatōez ſuā.aut ē mior.xxv.an nis maior tñ.xviij.7 nō ꝑt ꝺeputari ab alio q̄ a ꝓncipe niſi ꝑtes ꝓſentiāt vt ß nō tñ ꝓpellit' acceptare i.d.l.cū lege.ſi ē mior.xviij.nō ꝑt ꝺeputari iudex ēt ſi ꝑtes ꝓſē tirēt.vt ß 7 i.d.l.q̄dā.a ꝓncipe ꝟo ꝑt ꝺputari ordinarⁱ⁹ 7 ꝺelegatⁱ⁹ dūmō ſit pubeſ.vt ß 7 i.d.l.cū ꝓtor.ābit' ꝟo ñ ꝑt q̄s eē ēt de ꝓſēſu ꝑtiū niſi ſit maior.xx.Sꝫ dubita ri ꝑt vlť doc.q̄d i arbitratore.ego crederē idē q̄d i ar bitro.q: ter.ibi i.d.l.cū lege.vtť ꝟbo gnāli 7 arbitror apll'at' ēt arbit'.vt i.l.ſi ſocietatē i.§.arbitroꝝ.ff.ꝓ ſo cio.7 eadē ē rō i vtriſq̄.7 ꝓ ß q̄d dicā i.c.ſe.pⁱ⁹ Jo.an.

v **No delegatoꝝ.** Breue ē. vel ꝑ alia ꝟba ꝑt ſic ſummari.¶Poteſtas pluriū ꝺelegatoꝝ vl' arbitroꝝ ſim plicit' datoꝝ expirat ꝑ mortē vnⁱ⁹.ꝓma ꝓponit dcm ſecūdo exceptionē a dicto ibi niſi¶ No.ꝑ q̄ quēad modū pl'es ꝺelegati nō pñt exercere iuriſditionē inſo lidū ita nec pl'es arbitri. In hoc g̃ eq̄parant' ꝺelegati 7 arbitri vt habeāt exercitiū ꝓ parte. Quid aūt i ordi narijs 7 alijs officialib⁹ nūq̄d vno mortuo vel abſente impediať iuriſditio alioꝝ.diri plene i.c.prudētiam.ſ. eo.7 dic vt ibi.¶ No.ſcō ibi officiū q̄ arbitri dicūť bīe officiū 7 idē in ꝺelegatⁱ q̄ nō.nā facit ſi ſtatuto ca ueť q̄ ꝺelinquēs i officio ſuo certo mō puniať nūq̄d arbiter ꝺelinquēs i arbitrādo incidat in penā ſtatuti. Sed q̄ro q: ter.loquit' ß in arbitris q̄d aūt in arbitra toribus. Jo.an.tꝫ q̄ idē q̄ nō bñ nōbis. nā eadē eſt rō in eis. Itē ter.vtť ibi ꝟbo gnāli arbitroꝝ ꝛc.no.bñ hoc dictū. Et ex ß infero q̄ iura facientia mentionē de arbi tris bñt locū etiā i arbitratoribꝫ niſi ꝺer in eis rō diuſi tatis. Et ꝓ ß facit q̄ dixi.ſ.c.ꝓxi.q: appellatiōe arbi troꝝ ex ꝓpria ſignificatione vocabuli cōprehendūtur arbitratores.vt in.l.ſi ſocietatē in.§.arbitroꝝ.ff.ꝓ ſo cio.que ſit rō ꝺeciſionis hui⁹.c.dic vt in glo.

Q Nonia. Delegatⁱ⁹ pape ſubdelegare pōt lꝫ datus ſit ex officio vel de partiū ꝓſenſu vel cū clauſula ꝑelectōnis vꝫ q̄ ſi nō oēs tu cum alio exequaris ꝛc.h.d.vſq̄ ad.§.is aūt.7 ſcō ꝓ ꝓncipalis ibi idē quoq̄¶ No.ꝑ ꝓncipiū 7 tene menti ex q̄ colligit' regula notabilis in facultate ſubdelegādi q̄ regulariter papa cōmittēdo alicui cau ſam nō videť eligere induſtriā pſone ß potius intēdit ꝑuidere negocio q̄d ꝺecidendū cōmittit. ex q̄ ſequit' ar.huius tex.q̄ ꝺelegatus ꝓncipis regulariť pōt alteri vices ſuas ſubdelegare¶ Sco no.ibi iudex tercius ꝓ ꝓſuetudine 7 ſtilo romane curie.nā ibi ꝑpetrāti alia ꝑs reſiſtit curia cogit partes vt cōueniāt in certos iu dices q̄ ſi ꝓuenire non poſſint quelibꝫ pars eligit vnū 7 papa ex officio ſuo ponit tercium.q̄q̄ ꝟo ꝺeputat iſtū terciū ex ꝓſenſu partiū.vt q: quelibet ꝑs ꝓ tercio dat ſibi ſuſpectos 7 illi in quē cōueniūt papa cōmittit vt ſit tercius inter illos duos. et ß vult iſta lr̄a ibi ter cius ex officio nr̄o vel de aſſenſu partiū ꝛc. et ꝓ ß facit q̄d no.glo.in.l.obſeruādū.ff.de iudi¶ No.ť cio ibi cō cedať a iure. q̄ regulariť null⁹ ꝺelegatⁱ⁹ pōt ſubdele gare.ad ß.l.more maiorꝝ.ff.de iu.om.iudi. fallit i ꝺele gato a ꝓncipe ex ſpāli ꝓuilegio ſibi a iure cōceſſo.ſ.e. paſtoralis.7 facit hec lr̄a vt null⁹ alius ꝓmittere poſſit¶ Quarto no.q̄ ꝺeputatⁱ⁹ cū cla ꝑelectiōis nō impe dit cōmittere vices ſuas. Ex q̄ inferť q̄ ꝓ illā clauſulā nō intelligit' electa induſtria pſone¶ In gl.j.ibi eis in uitⁱ⁹.no.bñ glo.q̄ iudex ꝺelegatⁱ⁹ etiā ꝺeputatⁱ⁹ cōi ꝓſē ſu ꝑtiū vel datⁱ⁹ ꝓ ť cio ex officio pape ꝑt ſubdelegare etiā inuitⁱ⁹ partib⁹.Spe.tñ eo.ti.§.ſequit' i ꝑn.dicit q̄ iſte terciⁱ⁹ nō ꝑt cōmittere vices ſuas cōſocio electo ab vna pte.q̄d ſatⁱ placꝫ q: ille ꝑt eſſe ſuſpectⁱ⁹ alteri ꝑti. nūq̄d aūt ꝑt cōmittere alteri vices ſuas vtraq̄ pte inuita.glo.ß q̄ ſic.Sꝫ ſpe.ī ti.j.§.ij.ī ꝟ.cauſis.tꝫ ꝟriuꝫ ſecⁱ⁹ dicit ſi altera ꝑs tm̄ reſiſtit. Hoſti.ꝟo ß 7 i ſūma e.ti.§.q̄d ſit eius offm̄.ꝟ.ſalua reuerētia.et ſeq̄nēti tꝫ q̄ etiā inuita alia ꝑte nō poterit iſte terciⁱ⁹ alteri ſbdele gare.vñ ſp poťit ꝑs renitēs illū ſubdelegatū recuſare q̄ſi velit q̄ exq̄ papa ꝺeputauit terciū cōi ꝓſenſu ꝑtiū nō ꝑt ille terciⁱ⁹ alteri ſbdelegare niſi d' cōi ꝓſenſu ꝑtiū nec ob. ſi dicať q̄ ꝺeluſoria videreť ß ꝑtās ß tradita q: nō ē ꝺeluſoria ſm eū cū ꝑtib⁹ nō ꝓtradicentib⁹ poſ ſit ꝺelegatus ſubdelegare.Sꝫ Jo.an.ß 7 in addi.ſpe. in loco ꝑal.tꝫ q̄ lꝫ dictū Hoſti.7 ſpe.teneat de hone ſtate nō tñ de neceſſitate. Et ß dictū cōiter apꝓbať a doc.7 ſatⁱ mihi placet q: iſte tex.indiſtincte dat facul tatē iſti ꝺelegato ſbdelegādi.nec ponit iſte tex. aliquā ſpālitatē i iſto tercio ß in facultate ſbdelegādi. dic q̄ ꝺelegato a ꝓncipe eſt a iure ß cōceſſum 7 ſic mouet ß

papa in decisiõe ex cõi regula iuris.ergo idẽ ī isto qđ ī alijs.7 hec mea ꝓsideratio satis ꝓbat opi.glo. ꝯ spe.7 Host. Dz ꝙro si cã est ꝓmissa pluribꝫ nũq̃d possit alter subdelegãdo ꝓpellere subdelegatũ ad acceptãdũ. Jo.an.refert q̃sdã antiquos tenuisse q̃ nõ mouent illi q: vbi plures sunt delegati nõ p̃t alt' sine reliq̃s iurisditionẽ exercere.vt ī.c.cãm.s.e.7 sic trãsit ꝟ Jo.an.recitãdo.do.an.credit oppositũ exq̃ q̃libet bz ptãtẽ subdelegãdi.7 ꝟ dictũ puto veri⁹.7 p̃ adduco auctez bosti.q̃ ꝟ sensit cũ limitatiõe ī.c.pastoral'.s.e.vbi dicit q̃ alter subdelegãdo nõ põt collegã ad suscipiẽdũ subdelegationẽ cõpellere q: par ī parẽ nõ bz imperiũ.vt ī.c. inotuit de ele.7 ī.l.nã magrat⁹.ff.de arbi.7 sic sentit q̃ aliũ a collega cõpellere põt. Jtẽ ꝟ ꝓbo rõne 7 patebit rñsio ad.c.cãm.nã lz quo ad causã p̃ncipalẽ omiby det iurisditionis exercitiũ sil'.vt in.c.prudẽtiã.s.e. tñ q̃ ad facultatẽ subdelegãdi dat' iurisditio cuilibz insolidũ. vt ꝓbat' in.c.q̃uis.iũcto.c.pastoralis in p̃n.s.e.iõ q̃libet p̃t subdelegãdo exercere iurisditõnẽ sibi a lege data ß nõ sic respectu cause p̃ncipalis q: ibi dat' exercitiũ q̃ pte 7 nõ insolidũ. Jtẽ delusoria eẽt hec ptãs ſbdelegãdi si nõ posset delegat⁹ ſbdelegatũ cõpellere.nã iurisditio dat' sp cũ aliq̃ coertiõe.vt ī.c.ex lris.s.e. In glo.q.ī fi.ꝟ gl. ẽ signata sup x̄.idẽq̃. Dz ꝙro de rõne decidẽdi 7 dubitãdi.dic q̃ exq̃ papa deputauerat istũ cũ cla p̃electiõis videbat' elegisse idustriã ipi⁹.vt sic sine ipo cã nõ debẽt decidi.vt colligit' ex p̃n.c.q̃ q̃ ꝟ x̄ba 7 silia papa nõ intẽdit eligẽ psonas ß poti⁹ negocia decidere. dicit tñ Bal.ꝟ ꝓcedere nisi illd x̄bũ tu geminaret' puta si diceret' tu tu exeq̃ris. q̃dã tñ idistricte tenẽt q̃ ẽt ꝟ casu p̃t ſbdelegare.ß p̃mũ dictũ pl⁹ placz vt illa x̄ba aliq̃d operent' de p̃ui.si papa.li.vj.ꝛc.

Jsaũt. Js cui ꝓmittit' negociũ vt psonal'r exequat' põt si ptes ꝓsentiũt alteri subdelegare fallit in casiby ꝟ exp̃ssis.h.d.vsq̃ ad.§.cetez. p̃ dictũ.scdo exceptio ibi pter.t'cio exceptõis rõ ibi ī his No.p̃mo ꝓ signo hui⁹ x̄bi psonal'r. vbi.n.req̃rit' q̃ aliq̃d psonaliter fiat nõ est satisfactũ iuri si p̃ aliũ fiat. 7 facit iste tex.ꝓ gl.in cle.j.de vi.7 ho.cle.ī x̄.psonalit' q̃ notãter dicit q̃ si ꝓstitutio punit aliquẽ exercẽtẽ certũ q̃d psonal'r nõ bz locũ illa pena si exercet p̃ alium.7 sic opat' istud adũbiũ vt mãdãs nõ bẽat' ꝓfaciẽte. sic limita.c.mulieres de sen.ex. No.secũdo 7 tene sp mẽti q̃ a forma r̃pti fũdata sup vtilitate ptiũ p̃t inder cõi ꝓsensu ptiũ recedẽ.qđ tz Jnno.ꝟ 7.s.e.c.prudẽtiã.et plus dico q̃ sufficit ꝟ casu tacit⁹ cõsensus ptiũ. Ad ꝟ adduco glo.no.in.c.cũ oli.el.j.s.e.sic limita.c.cũ dilecta.s.de r̃p.7.c.venerabili.s.e.vbi dr q̃ pcess⁹ fact⁹ ꝯ formã r̃pti ẽ null⁹.illud.n.pcedit q̃n forma r̃pti eẽt fũdata sup vtilitate publica q̃ nõ eẽt remissibil' p̃ ptes vl' q̃n ptes ꝯdicũt.secus vbi ꝓsentirẽt q: ptes p̃nt renũciare introductꝫ ī fauorẽ earũ.vt in.c. ad aplicaz de reg. No.t'cio regulã ex isto.§.q̃ vbi papa ī ꝓmissiõe tacite vl' exp̃sse eligit idustriã psone nõ p̃t ꝓmissari⁹ aliũ surrogare.7 vide bo.tex.in.c.is cui.j.e.li.vj. Jtẽ no. ibi idustriã 7 fidẽ.de eligẽdo idustriã alicui⁹ tacite vr inhibita surrogatio. Et no.de x̄.fidẽ qđ ponit ꝓ legalitate. An aũt ī aljs officijs possit q̃s p̃ ſbstitutũ seruire: vide tex.7 bar.in.l.pe.C.de agẽ.ī reb.li.xij. Dz ꝙro ꝓ intellectu tex.nũq̃d sint 7 alij casus in q̃b papa videat' eligẽ idustriã ꝓmissarij. Host.7 cõiter doc.dicũt q̃ sic.vñ isti duo casus vident' ꝟ positi cã exempli. vñ idẽ est ī aljs ꝓsilib' ī q̃b x̄tit' publica vtilitas.vñ si papa ꝓmittit negociũ alicui 7 mãdat vt psonal'r exeq̃tur si ibi x̄sat' vtilitas publica nõ potit iste ꝓmissarius alteri subdelegare ẽt de ꝓsensu partiũ.7 ꝓ ꝟ q: illd ꝓsonalit' q̃lificat 7 dat formã cõmissiõi.g̃ nõ valet processus nisi seruet' forma.7 q̃tenus hic dr cũ mandat' ꝓ uideri ecclie de mistris ꝛc. vide hodie tex.in.d.c. is cui e.ti.li.vj.vbi dr q̃ si mãdat' ꝓuideri certꝫ personis q̃ tũc põt fieri cõmissio aut mãdat' ꝓuideri psonis nõ ex p̃ssis 7 nõ põt q: hoc vltimo casu vr electa idustria in eligendo psonas igit' ꝛc. Secdo ꝙro quõ cognoscet' vtrũ cõmittẽs videat' elegisse idustriã psone. Jo.si dr psonalit' exeq̃ris.vel apponunt' silia x̄ba.puta cõfidẽtes de industria seu circũspectiõe tua ꝛc.nã ꝓ hec satis pz ꝓmittẽtẽ elegisse idustriã psone.7 ꝟ vr velle Jnno. ꝟ ꝓcedere q̃n negociũ cõmissũ ẽ magnũ. si x̄o parũ q̃ lz tũc dicat' psonal'r exeq̃ris nihilomin⁹ p̃t alteri ſb delegare vices suas nisi sit dictũ cõfidẽtes de industria tua ꝛc.7 cũ ꝟ trãsit do.an.ß ego puto oppositũ vt q̃lecũq̃ sit negociũ exq̃ ꝓmittẽs dicit psonal'r exeq̃ris.vel apponit alia x̄ba ꝓ q̃ vr elegisse idustriam psone nũq̃ potit aliũ surrogare q: forma mãdati ẽ diligẽt' obs̃uãda.vt ī.l.diligent'.ff.mã.7 ī.d.c.cũ dilecta.forte em ex aliq̃ rõne intrinseca ꝓmittẽs elegit vt iste exequat' psonalit' 7 a x̄bis nõ ẽ recedẽdũ exq̃ nõ appet de ꝓxia mẽte.vt ī.l.nõ alit'.ff.d lega.iij.7 ī.c.fi.j.de x̄.sig. Jtẽ põdera istũ tex.q̃ gnal'r loq̃t' ī p̃n.faciẽs mẽtionẽ d negocio simpl'r.7 sic siue negociũ sit magnũ siue puũ sp bz locũ iste tex.nã exq̃ nõ distinguit nec nos distinguere debemus ī.c.solite de ma.7 obe.xxxj.q.j. qđ si dormierit. Jtẽ vr eligẽ idustriã psone q̃n negociũ ꝓmissũ nõ ẽ parit' expedibile p̃ alios qđ sentit Jnno.ꝟ 7 p̃ ꝟ adduco tex.nõbilẽ ī.d.c.is cui.vbi nõ apponit' aliqđ x̄bũ qđ de notet idustriã psone ß solũ ex subiecta mã papa ibi dicit q̃ vr electa idustria psone.7 ẽ ille tex.sp mẽti tenẽdus q: mltũ declarat 7 apit istũ.§.q: iste.§.loq̃t' q̃n fuit appositũ x̄bũ psonalit' nisi velis dicẽ q̃ ille tex. loq̃t' q̃n ꝓmittit' nudũ misteriũ sine iurisditõe.vt ī.§.se.sec⁹ aũt vbi ꝓmitteret' negociũ cũ cãe cognitiõe q: tc quãtũcũq̃ sit arduũ ñ vr tũc papa eligẽ idustriã psone nisi exp̃mat exp̃sse vl' tacite. nã delegato⁹ a p̃ncipe gnal'r ẽ data ptãs alt'i ſbdelegãdi.7.§.iste loq̃t' q̃n fuit ꝓmissũ negociũ vt psonal'r exeq̃ret.sec⁹ aũt si sine illo x̄bo psonal'r vl' sili.7 rõ diũsitatꝫ int' articulũ iurisditionalẽ 7 nudũ ẽ q: ī articulo iurisditiõali dz fieri decisio ꝟ leges. vñ ducit' aucte legũ 7 canonũ ß p̃sũptio ẽ q̃ ſbdelegat⁹ fidẽ faciet.ar.ꝟ in p̃n.c.ß ī articulo nudo vbi exigit' magna idustria nõ dz admitti subdelegatio q: ibi opat' mltũ idustria hoĩs 7 ĩt' hoĩes ẽ tãta dria q: dicit Licero ī li. de officijs mlti hoĩes 7 pauci hoĩes mlti noie 7 pauci re.7 fac.xl.di.in.c.mlti sacerdotes. 7 tene mẽti hãc nouã ꝓsideratiõz 7 limitatiõz.7 facit.c.venerabili.s.e.vbi cã nõ modica fuit cõmissa vt inq̃rere ꝯ epm 7 dare sibi coadiutorẽ 7 nihilomin⁹ potuit delegatus ſbdelegare.7 ꝓ ꝟ p̃t inferri ad.q.in q̃ al's ꝓsului cã fuit cõmissa archiepo florẽtino p̃ romanũ põtificẽ et ī fi.dicebat' sup q̃ tuã ꝓsciaz oneram⁹ dubitabat' nũq̃d posset cãm alt'i subdelegare: 7 cõsului q̃ sic p̃cipue p istũ tex.nã decisio negocij nõ erat ꝓmissa ꝓscie sue 7 sic cessant no.in.c.statutũ ī.§.assessorẽ de r̃p.li.vj. sed illa cla erat apposita sup toto negocio.vñ satꝫ erat q̃ ī eligendo delegatũ nõ faciebat ꝯ cõsciaz suã.

Leterũ. Js cui ꝓmittit' nudũ misteriũ exequẽdũ nõ p̃t vices suas alt'i cõmittẽ.fallit in legato sedis aplice.7 est tex.no.7 multuz allegatur. No.p̃mo regulã nõbilẽ q̃ limitat fere totũ istũ titulum q̃ vbi cõmittit' iurisditio p̃ papã tũc p̃t fieri subdelegatio.secus vbi cõmittit' nudũ officiũ sine iurisditione.7 sic limita iura que dicũt q̃ delegat⁹ p̃ncipis p̃t subdelegare ex p̃uilegio sibi a lege cõcesso No.scdo q̃ is cui cõmittit' vt possit dispẽsare cũ irregularibꝫ nõ p̃t alteri subdelegare q: videt' electa industria sue psone.7 tene hoc menti q: sepe accidit. Sed ꝙro q: ter.ꝟ loquit' in certis casiby nũquid debeat iste tex.restringi ad casus ꝟ exp̃ssos.dic q̃ nõ q: idẽ est in omiby alijs in quiby cõmittit' nudũ misteriũ 7 nõ iurisditio.hoc probat' ex rõne hui⁹ lr̃e in fi.posite. Nam dictuz restringit' 7 ãpliat' p̃ rõnez dispositõis.vt ī.l.cũ p̃.§.dulcissimis

De officio legati. Rubrica.

¶ Quia officiū legati ī ꝗbuſdā ſimile ē officio delegati cū vterꝙ gerit vices ſupioris iō p̄ rubricā p̄cedēte ſbiecit iſtā. Et ſcias ꝙ ꝗdā ſt̄ legati nūcij 7 nō iudices vt iſti ꝙs ſepe papa mittit ꝓ aliq̄ ābaſiata vl̄ ad aliq̄ nudū miſterīū exercēdū. 7 de his .j. di. ius gētiū. 7 .xcvij di. p totū. maxime in .c. nobiliſſimus. quidā ſunt legati iudices ꝙs papa facit ordiarios ī certa ꝓuicia. 7 ō iſt̄ tractat̄ b 7 repiunt̄ iſti ī ml̄tiplici ſpē. Nā quidā ſt̄ legati nati. ꝗdā legati de latē. ꝗdā legati nō de latē neꝙ nati. 7 de his dic vt le. 7 no. in .c. pe. j. e. vbi dicet̄.

¶ Primo. Legatus pape etiā per ſimplicē q̄relā adiri p̄t Dimidiat̄. ꝑ ponit cām ī genere ex q̄ ſcdo poſtea ꝯcludit ibi ſane. ¶ No. ꝑ ꝙ due diuſe dignitates 7 diuſe nature pnt cōcurrere ī eadē ꝑſona. 7 tūc dz cēſeri iurī diuerſoꝝ. iſte em̄ archiep̄us cātuarien̄. vltra dignitatē archiep̄at⁹ ē legat⁹ pape ī ꝓuincia ſua. 7 hec dignitas legatiōis eſt tributa dignitati archiep̄ali illius ciuitatis cātuarien̄. ita ꝙ ꝗlibet cātuarien̄. ē legatus pape. vñ appellat̄ ille legatus natus q̄ naſcit̄ cū illa dignitate legationis eo ipo ꝙ ꝓmouet̄ in archiep̄m. ¶ Scdo no. ꝙ etiā legatus natus hz̄ iuriſditionē in tota ꝓuincia ſibi decreta ita vt poſſit adiri ꝑ ſubditos ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ etiaꝫ ꝑ viā ſimplicis q̄rele. ¶ Tercio no. ꝙ legat⁹ pape hz̄ ampliorē poteſtatē ī ꝓuincia ſibi decreta q̄ⁿ eps vl̄ archiep̄us imo ē ſup̄ eps 7 archiep̄os. tenet. n. locū pape. 7 vide no. dictū ſpe. in ti. de lega. in. §. nūc oñdēdū ℣. legatus. vbi dicit ꝙ legat⁹ cōcurrit cū ꝗlibet ordinario exñte in ꝓuicia ſua qualiſcūq̄ ſit ſiue ſit abbas ſiue ep̄us ſiue archiep̄us vl̄ p̄iarcha p̄t exercere ea q̄ ꝑ iſtos exercent̄ rōne ordinarie ptāt̄ 7 ꝓferre bñficia ad eos ſpectātia. 7 vide de ptāte legati qō plene dixi ī c. fi. de ꝓfir. vti. ¶ Ultimo no. ꝙ lz̄ legat⁹ dicat̄ hīe iuriſditionē ordinariā. vt ī .c. ij. j. e. li. vj. tñ dī gerē vices pape. Et aduerte q̄ ſ̄ vī repugnare ordinarie ptāti. nā iuriſditio ordinaria ꝓpetit iure ꝓpio. 7 ē tradita in ꝑſona ipi⁹ ordinarij nec dī gerere vices alteri⁹ ſ̄ vtt̄ iure ꝓpio. vt no. in .c. q̄m abbas. ſ̄. ti. pri. ſ̄ pōt dici ꝙ lz̄ legatus hēat ordinariā tñ ſ̄ ptās eſt ordinario mō inducta q̄ nō eſt a iure deputatus certus locus ꝑ legato. vñ dī gerere vices pape q̄ papa pōt exercere iuriſditionē ꝑ totū orbē. vt ī .c. cūcta ꝑ mūdū. ix. q. iij. hz̄ tñ ordinariā ex eo ꝙ regit totā ꝓuinciā ex cōceſſiōe ꝓncipis. 7 ſt̄ iſti legati ad inſtar ꝓcōſulū q̄ oli p̄erāt ꝓuincie. 7 dic vt habes tex. 7 gl. in. d. c. ij. ¶ In glo. ij. ibi quā ꝑ querimoniā. No. glo. ꝙ legat⁹ p̄t adiri ꝑ viā querimonie ꝑ oēs exñtes in ꝓuicia ſibi decreta. Jo. tñ no. cōtrariū. ij. q. vj. c. iij. 7 ix. q. iij. c. ꝯqueſt⁹. 7 xxv. q. ij. c. iij. 7 c. puenit. xj. q. j. ſ̄ Bar. brixien̄. ibi 7 cōiter doct. ſ̄ ſequūt̄ glo. ꝑ iſtū tex. ad quez tñ rñdebat Jo. ꝙ ꝓcedit cū archiep̄us deputat̄ legat⁹. nā tūc ne ſit ibi inutile bñficiū legatiōis pōt adiri ꝑ querimoniā ſ̄ ſ̄ rñſio nō eſt bona q̄ tex. fundat ſe nō ſup̄ iure ſpāli ſ̄ ſimpl̄r ſuper officio legatōis. ad idē adduco bo. tex. in .c. ij. e. ti. li. vj vbi dī ꝙ legat⁹ hz̄ ordinariā iuriſditionē ī ꝓuicia ſibi decreta. ergo vt ordinari⁹ in tota ꝓuicia pōt adiri per querimoniā. Ad .c. Quenit rñdent doc. ꝙ loquit̄ in defenſore 7 nō in legato vel loquit̄ qñ legat⁹ volebat cōpellere actorē ad litigādū coꝝ ſe qō nō pōt. Et nota hāc ſolutionē ex q̄ habes ꝙ optio ē dāda actori an velit ꝓuenire reū coꝝ legato an coꝝ alio iudice ꝓpetēti 7 ſic nō p̄t legat⁹ aduocare ad ſe cauſam motā ſeu mouēdam coꝝ iudice inferiore ꝓpetēti. nā qñ q̄s hz̄ multos iudices optio dat̄ actori. vt no. glo. in .l. fi. C. vbi ī rē actio. 7 ī .c. dilecti. de fo. cōpe. 7 ī .c. ſtatutū. in. §. cuz ℣o ō fp. li. vj. ¶ In ea. glo. ibi 7 ē dicendū ꝙ nō. in cōtrariū tñ facit. c. ex tue. j. de cle. nō reſi. ſ̄ dic vt ibi no. 7

de le. ij. nā vbi ē eadē rō ibi dz̄ eſſe eadē iuris diſpoſitō vt ī .c. cū dilecta de ꝓfir. vti. ¶ Scdo quero nūq̄d iſte tex. hēat locū indiſtincte cū cōmittit̄ nudū miſterū. Jn no. ſentit ꝙ nō ſ̄ ꝓcedit vbi ꝓmittit̄ nudū miſterū et magnū qō exigit iduſtriā ꝑſone. ſecus ſi parū qō eſt cōiter expedibile ꝑ alios. Ego ad ſ̄ all'o tex. in. d. c. is cui. j. e. li. vj. vbi dī ꝙ ſi papa ꝓmittit alicui vt ꝓuideat alicui certe ꝑſone de bñficio p̄t alt̄i ꝓmittē vices ſuas q̄ erꝙ ꝑſona certa ē exp̄ſſa nō ℣ſat̄ ibi iduſtria ſ̄ nudū miſterū. 7 ſic dico ꝙ iſte tex. dz̄ reſtrigi ad miſterū induſtriale. ¶ Dz̄ ꝯ ſ̄ 7 ꝯ tex. oppo. de. c. q̄ ꝓpt̄ de elec. vbi pz̄ ꝙ facultas eligēdi p̄t cōmitti. Do. dicūt doc. et bñ ꝙ aut nudū offm̄ ꝓpetit alicui iure ꝓpio 7 p̄t alt̄i ſbdelegare vt ī ꝯpio. aut ꝓpetit iure alieno 7 nō p̄t ſbdelegare vt ſ̄. Dz̄ adūte q̄ ꝯ ſ̄ cōe dictū facit glo. ſingulariť ī .c. pe. de ele. li. vj. i ℣bo de certa. q̄ dic ꝙ ſi canonic⁹ cōmiſit alt̄i vicē ſuā p̄t ille ꝓmiſſari⁹ aliū ſubſtituere. 7 neſcio alibi illā glo. mouet̄ q̄ ille ē ꝑcurator ad negocia q̄ p̄t aliū ſbſtituē. vt ī .c. j. de ꝑcu. li. vj. 7 tenēdo illā glo. oz̄ dicē ad illū tex. ꝙ ꝓcedit qñ nudū miſterū induſtriale ꝓmittit̄ aucte publica 7 a ſupiore. ſecus ſi ī nudo miſterio cōſtituit̄ ꝑcurator. Sed ꝯ illaz glo. ego adduco ſingl'are dictū Bar. in. l. fi. ff. de diū. 7 tē. ꝓſcrip. vbi dic̄ ꝙ ꝑcurator cōſtitut⁹ ad certū negociū nō exp̄ſſa certa forma nō p̄t aliū ſbſtituere q̄ vī electa iduſtria ꝑſone. adducit ī ar. illū tex. 7 allegat ꝯ dictū. c. is cui. ꝓfecto dictū bar. vī fundatū ſup̄ maria eqtate ſ̄ dictū illi⁹ glo. vī magł ꝓuenire iuriby. q̄ iura dicūt gnāl'r ꝙ ꝑcurator ad negocia p̄t ſbſtituere. vt ī d. c. j. de ꝑcu. li. vj. 7 fac̄ tex. ꝑ locū a ſpāli ī .c. fi. e. ti. 7 li. Multū tñ mihi placz̄ dictū Bar. 7 tene mēti illā glo. ꝯ dictū ſuū q̄ nō ſolet allegari. ¶ Jn glo. ī ℣bo nulli ibi coertōez. ¶ No. glo. 7 tene eā mēti ꝙ iſti nudi miſteriales bñt iuriſditōez 7 ptātē excōicādi eos ī pediētes exeq̄ miſterīū. 7 voluit idē gl. in .c. ſup̄ qōnū. in ℣. quā executionē. 7 ī .c. ex lr̄is. ſ̄. eo. Ex q̄ inferť ꝙ ſi papa mādat alicui clico vt debeat aliquē citare vl̄ denūciare excōicatū ꝑ ſ̄ vī ꝙ acceſſorie det̄ ſibi iuriſditio. Hoſt. tñ reprobat iſtā gl. dicēs iſtos nullā hīe iuriſditionē ꝑ iſtuz tex. q̄ gnāl'r loqť. Nec ob. c. ex lr̄is q̄ ibi delegat⁹ ſbdelegauit vices ſuas q̄ ad excōicatiōis actū ſō trāſiuit iuriſditio. ſec⁹ ſi ſimpl'r cōmiſiſſz nudū miniſterīū. Ad .c. ꝑterea. ſ̄. eo. rñdet ꝙ ibi loqť de iudice. ſ̄ dictū vex̄ niſi ī ꝓmiſſiōe apponat̄ cl'a ꝯdictores cōpeſcēdo ꝛc. vel alia ſil'ia. 7 hāc opi. tz̄ Jo. an. in. d. c. ex lr̄is. Jun. tñ approbat iſtā gl. cū duab⁹ limitatiōib⁹. ꝑma ꝙ ꝓcedat qn̄ iſti nudi miſteriales ſt̄ ex̄ curiā romanā. nā ſi ī curia impediunt̄ exeq̄ referūt negociū ad papā. ſ̄ qñ ex̄ curiā dputant̄ ꝑ papā tūc ne ꝓmiſſio ſit futura ſine effectu. ꝓcedet dictū gl. facit ī ar. l. j. ff. de offi. ei⁹. ſcda limitatio vt ꝓcedat dcm̄ glo. qñ ꝓmittit̄ aliq̄d qō ſpectat ad executiōz vl̄ ad offm̄ ſpūale 7 a papa ſec⁹ ſi cōmitteret̄ aliq̄d puri facti. puta vt emat ligna vel certū q̄d aliud. 7 dic̄ curiā ſic ꝓuare. ſ̄ dictū Jun. hz̄ eqtatē ſ̄ alia opi. vī p̄ſtātioz. 7 vide qō dixi ī. d. c. ex litter̄. ¶ Quero ex̄ glo. q̄d ſi papa ꝓmittēdo nudū miſterīū dat etiā iuriſditōez. vtputa q̄ apponit cl'az ꝯdictores ꝓpeſcēdo ꝛc. nūq̄d iſte ꝓmiſſari⁹ potit alt̄i vices ſuas cōmittere? Jnno. cōcludit ꝙ iuriſditionē potit alteri cōmittē ſ̄ nudū miſterīū nō. ¶ Ultio q̄rit̄ q̄d ſi ꝓmittit̄ alicui nudū miſterīū ſub noīe dignitat̄ ſ̄ illo nō expleto moriť cōmiſſari⁹. nūq̄d trāſit ī ſucceſſorē? Jnn. ſ̄ ponit tres opi. ſ̄ Hoſt. cui⁹ opi. mihi placz̄ indiſtincte tz̄ ꝙ ſi ex ℣bis nō apparet ꝙ elegerit iduſtriā ꝑſone ſp̄ trāſit ī ſucceſſorē exq̄ ꝓmiſſio ē facta ſub noīe dignitat̄. 7 ꝑ ſ̄ rō. c. qm̄ abbas. ſ̄. e. vī. n. papā cogitaſſe ꝙ oēs ꝓſtituti ī illa dignitate debēt eē ꝓuidi7 honeſti ¶ In gl. fi. ī fi. 7 vide bo. tex. in. c. j. de re. iur. li. vj. 7 ī .c. j. de ſen. ex. e. li. vbi hī ꝙ cū irregl'aribꝫ ſol⁹ papa diſpenſat. 7 dic vt ibi. 7 ī .c. at ſi clici. §. de adulteriꝫ. j. ō iudi.

vide bo.glo.ij.q.vj.biduū.x.siqdē.ī x.annotauerit. q̄ dicit q̄ lz metropolitan⁹ nō possit deponē epm posset tñ declarare eū forte deponēdū.z sic possum⁹ dicere q̄ legat⁹ pōt audire cām ꝯ epm ꝑ nō pōt diffinire eā si venit iponēda pena depositōis. Et idē dic de archiepo.nā archieps pōt audire cām crimialē epi z eū punire.vt in.c.sacro de sen.ex. ꝑ si venit imponēda pena depositiōis dz diffinitionē refuare pape.ij.q.vj.c.q̄nis.et.c.accusat⁹.z vide p Jo.an.in.c.vt litigantes de of.or.li.vj. In ea.glo.ibi ꝑ plbm pōt deponē.,p hꝫ cit qđ.s.diri post spe.nā cōcurrit i iurisditione exercēda cū epo.ꝑ ī eo qđ glo. postea dic q̄ si appellat ad papā pōt legat⁹ cōpellere appellantē vt litiget coꝝ se nō credo q̄ glo.vꝛ dicat imo vī ꝯ.c.antiq̄.j.de puil. z de hꝫ vide qđ le.z no.in.c.ꝓstitutus de appel. Ultimo no.fi.glo. z tene mēti ī eo qđ dicit q̄ ad legatū pōt appellari omissis oib⁹ medijs.z sic si appellet ab epo nō esset opus q̄ pus appellet ad archiepm. glo.tñ.j.c.i.c. q̄ trāslationē. aliter vī sentire.dicit.n.spāle eē i papa vt ad eu⁹ possit appellari omissis medijs.sed forte glo. noluit ibi excludere legatū ꝑ alios ordinarios z istā gl. seu eius opi.tz Bar.bur.ij.q.vj.in.c.siqs vestrū. Jo. tñ ibi tz oppositū.de q̄ p.spe.in eo.ti.§.supest.x. illud añt.z ī ti.de app.§.nūc tractem⁹.x.ꝑ nūqđ.vbi tz ꝓtra istā glo.dic tn q̄ de ꝓsuetudie seruat ista. Ego credo q̄ etiā ꝺ iure sit seruāda p illud fūdamētū qđ supꝝ feci nā si ꝓcurrit cū q̄libet ordinario q̄ nō est dare supiorē imediatū. Exēplū si appellet a plato iferiore epo.z sic de iure ad epm sit appellādū cū legat⁹ ꝓcurrat cū epo. ergo pōt appellari ad legatū sicut ad epm et ita si esset appellādū ad archiepm. In glo.fi.ibi alq̄ xo.legati cardinales.z hec opi.,pbat bodie in.c.j.ꝺ x.sig.li.vj. z ī.c.si abbatē de ele.e.li.p q̄ iura ,pbat q̄ legati cardinales dūtaxat bñt iurisditionē ī exēptos.ī eo tñ q̄ gl. vī velle q̄ aliq̄ dicant legati de latere q̄ nō sunt cardinales nō bñ dicit q: solū cardinales dicunt legati ꝺ latere.z sic appellant q: cardinales sp assistūt lateri pape vñ ardua explicat papa cū cōsilio cardinaliū. vt ī.c. p venerabilē.q fi.sint le.no. Jn.mo.in.c. sup eo de here. li.vi.iō cū destinant legati dicunt missi de latere.

Tuduisti. De causa spāliū delegata a papa legat⁹ se ītromittē nō pōt hꝫ intēdit.cōis diuisio.sed a ibi rñdem⁹ No.ꝑ q̄ is cui facta ē gnālis cōmissio nō pōt se impedire de his q̄ alijs spāliter sunt ꝓmissa.nā spālis causa vī erēpta a gnāli ꝓmissiōe qđ bñ no. Ex q̄ infert q̄ si det certis officialib⁹ plenū z gnāle arbitriū sup statu ciuitatis vel studij vl aliqđ aliud simile nō possunt isti tollere statuta spāliter edita lz de nouo possint puisionē facē nisi cā noua z incōsiderata emergeret vt infra dicā.vt voluit Bar. in.l.ambitiosū.ff. de decre.ab or. fa.z in.l.si hominē.ff.mā.z tenebis mēti hꝫ dictū qđ fac ad multa. Nō q̄ legatus pape nō pōt impedire nec ꝓcessum nec executionē sentētie iaz late a delegato pape. Contra hꝫ op.de.l.si hominē pal.vbi dicit q̄ ꝓcurator gnālis pōt inhibere spāli ꝓcuratori ne agat sibi iniūctū p dñm Jo.an.dicit q̄ illud ꝓcedit subsistente cā. sed dic melius q̄ nō sufficit quelibet cā vt generalē ꝓcurator vel legatus possit impedire q̄ alteri spāliter sunt iniūcta.nā hꝫ eēt ꝯ istū tex.in eo qđ dicit q̄ spālis cōmissio derogat gnāli.debz q̄ ille tex. intelligi qñ orit cā de nouo vel detegit cā antiqua q̄ verisilr nō fuit cōsiderata tpe mādati spālis z ē talis causa q̄ si tūc fuisset ꝓsiderata nō emanasset verisilr illa cōmissio spālis. et ita intelligit Bar.z bñ illū tex.z ex his nota ꝓpetuo q̄ ex tali cā noua vl antiq̄ noit detecta potest legatus generalis impedire delegatū spālem z cōmissio gnālis ꝓualet spāli. Et facit hꝫ dcm ad id qđ.s.diri q̄ officiales q̄b⁹ datū est gnāle arbitriū pñt ex tali cā cōuenire ꝓtra statutū pus spāliter editū.qđ sequit Bar.vbi.s

Circa p̄dicta q̄rit nūqđ a delegato pape possit appellari ad legatū ipius pape q̄ est ī,puicia? dc.hꝫ q̄ nō p istū tex.z bñ loquit q: cū teneat delegat⁹ vices pape solus papa pōt suā sniaz retractare.z idē dic respectu restitutiōis ī integrū.nā legat⁹ nō pōt restituere ī integrū ꝯ sententiā delegati ipius pncipis nec aliqs alius ordinarius citra papā.,p hꝫ tex.no.in.l.aduersus.C.si aduer.rē iudi.p quē tex.direxūt ibi Bar. z Bal.q̄ ēt delegatus q̄ tulit sniam nō pōt ꝯ eā restitutionē dare. qđ puto indubitāter si delegati iurisditio expirauit ꝑ si supest respectu executiōis cum duret adhuc officiū ipius nobile.vt in.c.si delegatus de offi.dele.li.vj.potest vt arbitror restituere.q: videt incidēter ꝓtingē exq̄ snia nōdū ē executiōi mādata.z ,p hꝫ glo. singlaris.z Jnno.in.c.suscitata de ī inte.resti.vbi dicunt q̄ si snia fuerit lata ꝯ ,pcuratorē que nōdū est mādata executiōni pōt ,pcurator sine aliquo spāli mādato petē restitutionē ī inte.q: petit incidēter.ꝑ certū est q̄ cū petit incidēter pōt delegat⁹ pape sine alio spāli mādato restitutionē indulgē.vt ī.c.pe.ꝺ ī inte.resti.z ī.l.fi.C.vbi z apud q̄.z hꝫ qđ.s.diri vī sentire Bar. in.l.inder.ff. de re iudi.z ita ꝓ xba latiora nup̄me ꝓsului ī.q.fcī. Cōcludo ēt q̄ ꝑsupposito q̄ delegat⁹ nō possit.exq̄ sniam tulit tñ pōt audire rest̄ōis cām. z si videt eā indulgēdā potit supsedē executiōi z remittē cām ad ipm pncipē ar.op.ī eo qđ le.z no.in.c.decet⁹ de re iudi.et.l.vnica. C.ꝺ ī inte.resti.postu.facē glo.no.ij.q.vj.biduū q̄ dicit q̄ licz metropolitan⁹ nō possit deponē epm pt̄tn pronūciare eū deponēdū z remittē ad papā.z idē ī delegato.vt diri.s.ti.,pri.z hꝫ no In glo.j.ibi debit⁹.sentit ꝑ hꝫ ista glo.q̄ bodie is q̄ impetrauit rēptū ab delegatu⁹ pōt ꝓueniri z ꝓueniri coꝝ legato tāq̄ ordiario nec ꝓderūt sibi lr̄e spāles exq̄ eis nō fuit vsus añ citatōnē facta ꝑ legatū.ꝑ tu de hꝫ dic vt plen⁹ no.in.ꝺ.c.vt debitus.z diri ī.c.j. de rp In glo.ij.ibi.s.de of. dele.exꝑte. dic q̄ ibi vtrūq̄ mādatū ē spāle vt ibi plene diri. Jo glo.fi.ibi nec sic pōt.vult gl. hꝫ z bñ q̄ legat⁹ nullo mō pōt ꝓfirmare sniaz delegati ꝓfirmatōe auctoriz abi li.z iō bost.z bñ dicit q̄ tex.ꝺz intelligi q̄ poterit ꝓfirmare.i.approbare z ꝓmēdare.z sic sumit hꝫ cōfirmatio p q̄dā approbatiōe q̄ ꝓsistit ī facto z ī fi.glo.hꝫ vī titubasse.remanet tñ ī ꝯclusiōe vt delegat⁹ nō possit ꝓpellere legatu⁹ ad exequēdū suā sniaz q: legat⁹ nō ē mior eo ꝑ saltē par cū ēt ipe gerat vices pape.z hāc opi.approbat bost.z adducit istā lr̄az dū dic valebit.nō.n.dicit debebit z sic ponit ī facultate sua.dixit tñ Ul.q̄ si iste legat⁹ als eēt ordiari⁹ loci posset rōne ordinarie iurisditiōis ꝓpelli.s.ti.,pri.significasti.z no.hoc dictu⁹. facit qđ ī sili hꝫ in.c.cū capella de pui.q̄dā tñ indistincte tenuerūt q̄ pōt ꝓpelli p delegatū q: est maior eo q̄ ad illā cām.z ꝑ hꝫ fac.c.sane.z qđ ibi no.s. de offi.dele. z forte hec opi.verior lz alia equior.

Jsi specialis. Legat⁹ ēt ꝺ late ex gnāli legatiōe ñ pōt trāsferre epos vl vnā eccliā cathedralē alteri ꝺbꝛe z alteri ꝓcedē ius pmatie vl duos epat⁹ vnire vel vnū diuidē.excōicatos tñ,ppr manuū iniectōnē ī clericos absolue pōt.b.ꝺ.ista dcre.cū se.no No.ꝑ no.ter. ī pn.q̄ ex spāli dilectiōe quā pnceps hz ad psonā pōt sine licita cā indulgē penā ꝓdignā ex delicto.z itelligo tex.ī affectōe causata ex xtute hoīs.nā ex affectōe carnali ñ dz pnceps moueri q: scptū ē ita iudicab magnū sic̄ paruū nec erit apud te acceptio psonaꝝ.vt in.c.no uit de iudi.,ppr.n.merita p̄cedētia pōt diminui pena delicti iuxt illꝺ no.dictū psalmiste. Si ceciderit iustus nō collidet q: dñs supponit manū suā.hinc dī q̄ min⁹ venit puniēdus regl'ariter religiosus vl clericꝰ deliquēs q̄ laicus q: alleuiat pena pp merita p̄cedētia.de quo dic vt lat⁹ bī p Jo.an.post beatū tho.in.c.accusatus de hē.li.vj No.ibi habuim⁹ z habem⁹.q̄ pp vnicū

delictū nō dz ꝙs desistere qno minus diligat virtuosū
hz.n.ille legatus multū delig̃sset tñ papa dicit se habu-
isse z habere multā dilectionē ad pſonā suā qđ est sat̃
no.z intelligo qñ delinquēs parat⁹ ē se corrigere. ꝓ ff
c.septies i die. de peni.dis.iij. ¶ No.ꝛcio ibi spretis ca
nonicis.text.op.q legat⁹ etiā de latere nō pōt regl'are
aliq̃d attētare ꝫ canones neq; ꝫ generalē ꝓsuetudinē
z facit optime iste text. ꝓ glo. singulari i.c.fi. de here.li.
vj.q̃ dicit legatū nō posse cōmittere cām cognoscēdā
simpliciter z de plano ꝛc.q; nō pōt remittere ordinem
iurisdit̃.etiā q nec ꝓuilegiū alteri ꝓcessū pōt minuere
vt dicit glo.no.in.c.ꝓ illor.j. de ꝓben. i ℞. aucte ꝓpa
z vide qđ ibi dixi. ¶ No.ibi pena docēte cognoscere
q ex quātitate pene cognoscit quātitas delicti.xlv.di.
disciplina. Itē q in pena delinquēs efficit̃ sapiens.vñ
alibi dicit text. no.q nihil infelici⁹ felicitate peccātiū q̃
penalis nutrit̃ impūitas z mala volūtas velut interior
hostis roborat̃.xxiij.q.j.paratus in fi. vbi vide. ¶ In
glo.j.ibi rōne amicitie no.glo.singulariter et intellige
eam vt dixi de amicitia honesta cōcomitāte ex ℞tuti-
bus dūtaxat.z dixit Hosti. ℔ hoc intelligendū i pena
que venit applicāda burse iudicis vel qñ venit imponē
da ex arbitrio suo z eā pōt remittere sine graui ꝓiudi-
cio alterius. Inno.etiā instat z finaliter ꝓcludit q circa
penā imponendā pōt iudex vti arbitrio suo in remissi-
one ß circa iam impositā nō.ij.q.iij.§.notandus. Do.
an.hic distinguit q aut queritur nūquid ꝓnceps possit.
z dicendū q si interest solius fisci pōt remittere penā
etiā sine causa. Si ℞o vertit̃ interesse alteri⁹ tūc cū;cā
pōt sine cā nō.ß in hoc dico q ꝓnceps remittendo pe-
nā ꝓsumit̃ sp moneri ex iusta cā.vñ solus motus ꝓnci-
pis habet̃ ꝓ iusta cā.vt no. Li.z Baj.in.l.ꝛpta.C. de
ꝓci.ipe.offe.dixi i.c.q̃ in eccl'ias d ꝓsti. Si ℞o queritur
d inferiore.z dicit aut nō subest iusta cā z nō pt.si ℞o
subest iusta cāz pōt anteq̃s tñ ferat sñiam all'.tñ no.in
c.j. de ꝓsti.qz ibi ponit Inno.hāc materiā. Dz ego di-
stinguo latiꝰ q aut queritur nūq̃d pōt remittere mulctā
aut penā impositā ꝓ diffinitiuā.ꝓ casu dico q ex cā pt
iudex remittere mulctā etiā impositā z pauptas cōdē-
nati ē iusta cā.ꝓ remissiōe fiēda tex.ē multū nō.in.l.illi-
citas i fi. de o.f.ꝓsi.z idē dicēdus in bāno vt ibi no.bar.
vt possit remitti ex postfacto ex iusta causa.puta ꝓpter
pauptatē.z est ille tex.multū no.in alio q ꝓpter inopiā
solnēdi mulctā nō fit cōmutatio pene in corꝓ ß ꝓce-
dit cōmutatio i pena q̃ apponit̃ diffinitiue ꝓt̃ delictū
vt in.l.j.z qđ ibi no.ff. de pe. z sic intellige qđ le.et no.
iiij.q.vj.si res.z i.c.odoardus de solu.qđ bñ no. Aut q̃
rit̃ de pena z tūc aut imponit̃ ipo iure aut venit impo-
nēda arbitrio iudicis.ꝓ casu nisi iudex remittat cū cau
se cognitiōe nihil agit.vñ nō pōt iudex remittere infa
miā cōdēnato de furto.vt i.l.nō pōt.ff. de fur. z qđ le.
z no.in.l.qđ ergo.§.pena grauior.ff. de bis q̃ no.infa.
z sic si in istis q̃ ipo iure imponūt̃ iudex facit remissio-
nē sine cause cognitiōe pena supplet̃ a lege vt ibi.z no.
Bar.in.l.j.ff.ad turpil.sc'o casu cū pena venit ꝓponē
da ꝓ iudicē a ꝓncipio pōt pena moderari etiā si sit pe-
na statutaria.vt le.et no.in.d.§.pena grauior. z tenet
remissio etiā si nō subest causa legitima hz iudex male-
faciat.vñ pt de hoc puniri z facere litē suā. sec⁹ si sbest
causa vt no. Bar.in.d.l.j.post sñiaz ℞o nō pōt remit
tere penā nec diminuere qđ ꝓcedit etiā si simplicit̃ cō-
demnauit de delicto z nihil dixit de pena q; imediate
venit apponēda pena iur̃.vt est tex.in.d.l.j.ad turpil.
z in.§.notandū.q̃.q.iij.p̄al'.z intelligo q non possit ex
postfacto qñ est talis iudex q̃ nō pt dispēsare i illo de-
licto.sic intellige.c.hz de penis.secus si dispēsare possz
vt ꝓbat̃ i.c.at si clerici.§. de adul. de iudi.z ibi dico il-
lum tex.intelligendum vt possit episcopus dispensare
etiam post q̃s cōdemnauit de adulterio.z vide ibi lati⁹
per me tactum. Abbas.

Quod trāslatōez. Sūmatum
q ꝓcedēti ¶ No.q quedā sunt reꝛuata pape in
signū ꝓuilegij singularis q̃ nulli attētare licet.eodē mō
quedā reꝛuant̃ impatori q̃ alijs inferioribꝫ et regibꝫ z
ꝓncipibꝫ denegant̃ vt restituere fame.l.j.§. de q̃.ff. de
postu. vl'legitimare spurios.vt i auc̃. q̃.mo.na. effi.sui
§.illō.z i.c.ꝓ venerabilē q̃ fi.sint le.creare tabellionē z
sil'ia.vt no.in.c.cū.p.tabellio d fi.instru. ꝓncipes tñ nō
recognoscētes imperiū ista pñt attētare inꝛ no.in.c.cū
p.z i.c.cū te de re iudi.z i.l.hostes.ff. de cap.z postli.reꝛ
uer. ¶ Sc'do no.duos modos acq̃rēdi ista reꝛuata ꝓn
cipi ꝑ ꝓuilegiū ipi⁹ ꝓncipis.sc'do ꝓ ꝓsuetudinē.z reꝛ-
q̃rit̃ ꝓsuetudo tanti tꝑis de cui⁹ initio nō sit memoria
vt ē tex.no.in.c.sup q̃busdā de ℞.sig.z i.l.si publican⁹
in.§.i oib⁹.ff. de pub.sec⁹ dic i ꝓscriptiōe ꝫ sup̄mā po-
testatē pape.nā illā ptātē vz vt sibi nō subꝛiciat̃ nemo
ꝓscribē pōt.sec⁹ i his q̃ ꝓpetūt pape in signū ꝓuilegij.
Itē sec⁹ i iurisditiōe quā hz i ꝓuincijs seu in ciuitatibꝫ
nā i ist̃ bñ currit ꝓscriptio ꝫ papā.ad ℔.c.si diligēti.z
c.ad audiētiā de ꝓscrip.nō. voluit Inno.in.c.bone.el
ñ.d postu.ꝓla. tene mēti ℔ dictū. Diuūsitat̃ rō pōt eē
q; ꝑ casu eēt ꝓscribē ꝫ dcm̃ siq̃s non vellet recognoscē
suū vicariū i supiorē.nec debēt eē in ecclia dei mlti pa
stores q; vnū dz eē ouile z vn⁹ pastor. vt i euāgelio.z
in.c.admonet de renū.nec dz q̃s eē azephal⁹.i. sine ca-
pite.xciij.di.nll'a rōne. An aūt ꝫ supmā ptātē ipatorꝫ
q̃s possit ꝓscribere: dic vt dixi i.c.ꝓ venerabilem ꝓal'.
¶ No.in ℞.z si q̃dā.q si aliq̃ reꝛuata diu spāl'r cōce-
dunt̃ videt̃ illa trāsire sine spāli ꝓcessiōe q̃si ex diutur
na ꝓcessiōe videat ꝓnceps illa velle cōicare inferioribꝫ
z sic liceāt sine ꝓcessiōe spāli.z ē in ℔ iste tex.mltū sin.z
pōt optime adduci ꝑ ꝓcordāti.l.f. C. d fideiuss.vbi dī
q si aliq̃ ꝓsuenerīt diu exꝑmi int̃ ꝓbētes si postmodū i
aliq̃ ꝫctu spāl'r nō exꝑmunt̃ bñt ꝑ exꝑssis qđ ē valde
notādū.ad idē facit.l.qđ si nolit.§.qz assidua.ff. d edi.
edic.z qđ no.bar.in.l.nemo ē q̃ nesciat.ff. d duo.reis.
facit.c.ex litteris de ꝓsti.z.c.cām de ſp.sic.n.arguit hic
papa.dicit.n.q legat⁹ vī licere ptās absoluēdi excōica
tos ꝑ iniectōe manuū i clēicos qz ℔ ptās plies z diu fu-
it ꝓcessa legat̃. ¶ Cōtra istū tex.z ꝑdicta mltū pt ista-
ri.nā ex his q̃ sunt mere facultat̃ z q̃ gtuite cōcedunt̃
nō inducit̃ ꝓsuetudo. vñ notāter dic Inno.in.c.cum
eccl'a sutrina d ca.pos.z ꝓpri.q si milies aliq̃s hospita
ret̃ amicū suū z imitaret ipm ad ptādiū ñ ꝑ ℔ ē introdu
cta ꝓsuetudo vt teneat̃ eū in futur̃ hospitari cū fuerit
ꝓfectus ad illā ciuitatē.ad idē qđ no. Li.in.l.ij.C.q̃ sit
lon.ꝓsue.z Jo.an.in.c.ioānes d cle.ꝓiug. nā si aliq̃s ꝑ
mille annos iuisset ad molēdinū alicui⁹ cā molādi nō ꝑ
℔ inducit̃ ꝓsuetudo vt ire teneat̃. z si rustic⁹ ꝑ multū
tꝑus dedit mihi oī anno vnū par caponū nō ꝑ ℔ obli-
gat̃ vt i futur̃ teneat̃ tradē.vt no.bar.i.l.cū d i rē ℞so.
ff. de vsu.z dixi i.c.pcunit d cēsi. q̃ ad ꝓpositū hz papa
plies ꝓcesserit legat̃ spāliter exercēdi sibi aliq̃ reꝛuata
nō ꝑ ℔ dici dz ꝓsuetudo inducta vt sine spāli cōcessiōe
possint illa attētare.z sunt ista ꝓfecto mltū vigētia ꝫ
istū tex.nec doc.pderarūt.vñ poti⁹ credo hāc ptātēz
trāsiuisse i legatos ex approbatiōe rōane ecclie.vt sētit
Inn.q̃s ex illa spāli ꝓcessiōe plies iterata. si.n.fieret cō
cessio ꝑ tantū tꝑus de cui⁹ initio memoria nō habetur
tūc forte posset ꝓcedere.no.in ꝓn.collectū ar.cor̃ que
no. Jo.an.in.d.c.puenit.z Bar.in.d.l.cū de i rē ℞so.
¶ Ultio no.ex isto tex.q cōcesso seu ꝓscripto vno ex
ꝓhibit̃ seu reꝛuat̃ ñ fit extēsio ad alia ꝓhibita z reser
uata hz sint eiusdē nāe z sic ꝓsuetudo ī vno ñ dz extēdi
ad alia hz sint eiusdē nāe exq̃ ꝓsuetudo est onerosa z ꝫ
ius z i ℔ tene mēti istū tex.z vide Inn.i.c.fi.d of.archi.
Bar.in.l.j.ff. de iti.actuq; prima. z Inno.in.c. dilect⁹
de cap.mo ¶ In glo.℔ glo.pōt dīmidi i quatuor par
tes.i ꝓma ꝑte ponit mltos casus reꝛuatos soli pape. z

in fi.glo.addit aliū casū. ¶ Et no.ꝑ glo.ī eo ꝙ dic qō fidei ē reꝓbata pape.intelligo gl. qñ oriret aliq̄ qō nō decisa ꝑ eccl̄iā.alʒ ät pñt ēt epi ⁊ capla sede vacā.ꝓce dē ꝯ hēticos ⁊ declara re eos errare in fide ⁊ ipos ltime punire vt ī.c.ad abolēdā de hē.ß si qō fidei oriꝫ de nouo tē.ꝓcedit gl. vt ad iudiciū pape referat. Et no.qz solū facit mētionē de papa exq̄ nō necio tenet papa re q̄rere cōciliū gnāle ī cā fidei lz glo.nō bñ intellecta vi deat aliʒ sentire ī.c.anastasi⁹.xix.di.⁊ dic de ß lati⁹ vt dixi ī.c.maiores de bap. ¶ Scdo ī eo ꝙ gl.dicit ꝙ cō gregatio ꝯcilij gnālis ē reꝓbata pape.qd aūt ī ꝯgrega tiōe ꝯcilij ꝓuincialis nūq̄d legat⁹ possit ꝯgregare cōci liū ꝓuinciale. Jo.dixit ꝙ nō in.§.porro.iij.di.ī glo. ß doc.ß ꝯciū tenēt cōiter.nā si lz archiepō ꝯgregare ta le cōciliū.vt ī.c.sic de accu.g̃ forti⁹ legato q̄ ē maior in illa ꝓuincia sibi decreta. ¶ Tercio pōdero gl.ī eo ꝙ dic ꝙ ī maioribꝫ crimibꝫ sol⁹ papa dispēsat.⁊ sic vī ꝙ quē admodū epūs regulariē nō dispēsat ī crimibꝫ grauiori bus adulterio ita nec legat⁹ etiā de latē. ¶ Quarto pō dero glo.ī eo ꝙ dic ꝙ ad papā solū omissis medijs ap pellat.cui⁹ ꝯciū no.in.c.j.§.e. Et dicit ß Jo.an. se nō credere ꝙ glo.ꝙ ß ꝛba gnālia voluerit excludē legati exq̄ ꝯciū notauerit ī.d.c.j. ¶ Quito no.gl.ī eo ꝙ di. cit ꝙ maiora ⁊ ḡuiora nō trāseūt ī legatū lz nō repiant specifice reꝓbata pape ß idem vī velle spe.ī ti.c.§.nūc oñdēdū.ꝛ.legat⁹.dic tñ ꝙ gnāliē iste maiores cāe de cidūt ꝙ sedē aplicā vt ꝓbat ī.c.maiores in ꝓn.de bap. ¶ No.etiā capl̄m positū ī fi.glo.ex q̄ collige ꝙ legat⁹ nō ꝑt cōmittē cām appellatiōe remota.nec etiā vt ꝓce dat simpl̄r ⁊ de plano ⁊c. vt no.gl.in.c.fi.de bere.li.vj ⁊ enumerat ß glo.fere.xviij.casus reꝓbatos pape.sed spe.enumerat.lxxxix.⁊ vide plene ꝙ eū ī spe.e.ti.§.nūc oñdendū.multos.n.enumerat. Host.ī sūma bui⁹ ti. ⁊ dic vt ibi. Hin.addit ß aliū casum.nā dispēsare circa mr̄imoniū sol⁹ papa pōt.ad ß.c.ꝙ dilectio.et.c. nō dz de ꝯsang.⁊ affi.⁊.c.fi.de trāsac. Ex q̄ no.ꝙ ī gradibus affinitat̄ ⁊ ꝯsanguinitat̄ inēdict̄ ab eccl̄ia legat⁹ etiā de latē dispēsare nō ꝑt. An aūt possit legat⁹ edere canonē late ſnīc.i.facē ꝯstitutionē q̄ excōicet ipō facto ꝯ uenientes: dōc.ß ꝙ sic qz ⁊ inferiores ß pñt facē.vt ī.c.a nobis de sen.ex.⁊ ī.c.vt aiar̄ de ꝯsti.li.vj. nā legat⁹ ꝑt facē statuta.vt ī.c.fi.j̄.e.vbi de ß. Jtē pōt dare ſras in dulgētiar̄ ac etiā dispēsare sic̄ plati inferiores pñt.j̄.d peni.⁊ remi.nr̄o.⁊ ī.d.c.fi.de trāsac.⁊ vt dixi.s̄.e.c.j.le gat⁹ ꝯcurrit cū q̄libet plato sue ꝓuicie ī exercēda iurī dictiōe.⁊ hz ordinariā.vt ī.c.ij.j̄.e.li.vj. Ex ß infert Jn no.ꝙ oēs cāe sue ꝓuicie tā ciuiles q̄z criminales pñt ad eū referri.⁊ sic vult Jnn.ꝙ possit adiri ꝑ viā q̄rele per oēs de ꝓuicia sua tā ī criminali q̄z ī ciuili. vt no.fuit.s̄.ī c.j. ¶ Ultio no.ī eo ꝙ gl.dic legatū bīe ptātē ī exemptos. dic ß vez ī legato de latē.sec⁹ ī alijs nisi papa ß eis spāl̄r ꝯcedat.vt ī.c.j.de ꝛ.sig.li.vj.⁊ ī.c.si abbatē d elec.e.li. Et vide ꝙ ptāte istoꝝ legatoꝝ mlta nōnda q̄ dixi ī.c.fi.de ꝯfir.vti.vl̄ iuti.⁊ ī.c.ꝙ sup bis de fi.ī̄stru. ꝙ bar.aliq̄d ī.l.pbibē ꝛ.q̄ris.ff.qd vi aut clā.vbi q̄rit nūq̄d pōt alienare ea q̄ st̄ de tpali dñio eccl̄ie romane Jtē scias ꝙ lz credat cardiali asserēti se fore legatū vt ī.c.nobilissim⁹.tūcta glo.xcvij.di.nō tñ sibi credē si di cit papā sibi ꝯcessisse ista reꝓbata sed oz ipm̄ ꝓbare vt no.in.c.j.j̄.e.li.vj.qd bñ no.⁊ sic bētis ß capl̄m expedi tū.⁊ q̄ possit legat⁹ in illis reseruat̄. ¶ Abbas

Jcet. Exquo legatus retulit cām pape illi⁹ cause desinit eē iudex.ꝑ recitat factū electiōis ⁊ ꝓcessū legati.sc̄do sup ꝓcessu diffinit ibi de ꝯcilio ¶ No.ibi vnanimit̄.idē importat qd̄ nemine discrepāte.⁊ idē ꝓbat ī.c.⁊ si vnanimit̄.et in.c.bone.el.ij.de postu.pla. ß etiaz ꝓbat ex vocabuli ethymologia.nā dī vnanimit̄ quasi vni⁹ animi.idē de ꝛ.cōcordit̄. vt no.glo.in cle.ne romani de elec.⁊ in.c. cupientes.e.ti.li.vj. ¶ No.sc̄do ibi fratrē cassinen ab batis ꝙ monach⁹ pōt eligi ī archiepm̄. nec est opus ꝙ postulet̄ saltē postulatiōe solēni.⁊ idē dic in q̄libet ꝑ lato inferiore epo. vñ abbas pōt eligi nec dz postula ri.vt ī.c.si abbatē de elec.li.vj.⁊ ß nōbile colligit̄ intel ligēdo ꝙ iste elect⁹ erat frater.i.monachus cassien.ab batis.ꝑt etiā intelligi ꝑm doc.ꝙ erat frat̄ carnalis ipi⁹ abbatis.⁊ dicit Bal.ꝙ si relictū fuerit fratri talis ab bat̄ intelligeret̄ ī dubio de fratre carnali ⁊ nō de mo nacho suo qz ß hz cōis vsus loquēdi. Jtē ꝛba sic intel ligēda ī potiori sigto ī.§.ß quoties.insti. de iure natu rali. Jtē vbi ꝯcurrūt veritas ⁊ fictio veritas ꝑualet fi ctioni.l.filio.ff.de liberis ⁊ posthu.⁊ cā nālis vicit acci dentalē.l.q̄ hēbat.ff.ad t̄tul̄. ¶ No.t̄cio ꝙ legat⁹ pōt inq̄rere de electiōe facta in epm̄ posset etiā de iure cōi eā vētilare si nō obstaret.qd̄ le.⁊ no.ī.c.si abbatē pall̄. ¶ Ultimo no.vnā cām ex q̄ etiā ordinari⁹ desinit esse iudex.s.cū cām aliquā r̄mittit ad superiorē. An aūt pos sit illā cām reassumere v̄ ꝯsensu ptiū: dic ꝙ sic si cā nō ē pñtata ꝓncipi.vt ß ī gl.j.sec⁹ si pñtatō eēt fcā ꝑz doc. ⁊ bñ ne illudat̄ superiori.ar.ī.c.bone.ij. de postu.pla.

Electus. Legat⁹ de latere ꝯfert bñficiū vacās lz illud ꝓpetat ad ꝓsentationē alicuius clerici.⁊ est tex.no. Communis diuisio.secūda ibi cū igit̄ ¶ No.ꝓmo ꝙ legat⁹ pape pōt ꝯferre bñficia exñtia in ꝓuincia seu ciui tate sibi decreta.hoc tñ intellige in legato de latere. Alij.n. legati nō pñt nisi ex spāli cōcessiōe.vt ī.c.j. de offi.leg. li.vj. ¶ Sed circa ꝓdicta querit̄ de duob. ꝓmū q̄d si bñficiū spectat parit̄ ad patronū clericū ⁊ patronū lai cū.an legatus possit tale bñficiū ꝯferre: Bal.de cal.re fert alʒ fuisse ꝯsultū ꝙ sic vt sic potius attendat̄ causa ꝓmittēs q̄z ꝓhibēs.dicit etiā qd̄ alʒ fuit obtentū ⁊ de cisum ꝯciū.⁊ hec vltima opi.verior ꝑ ea que leguntur et no.in.c.vnico de iurepa.li.vj.facit optime.l.si cōem.ff. quēadmodū ser.amit.vbi maior retinet seruitutem ex ꝑsona minori.Ad idē.c.sacris.de sepul.cū si ¶ Scdo querit̄ q̄d si bñficior̄ collatio spectat ad aliquē de iu re spāli.puta ex ꝓuilegio vl̄ ꝑscriptiōe.nūq̄d legatus possit ad talia bñficia man⁹ extendē: Fede.ꝯsilio.lxiij. ꝙ sic.naz pñtatio ꝑtinet ad patronū de iure spāli ⁊ de grā.vt ī.c.iij.de iurepa.nihilomin⁹ legatus ꝯfert talia bñficia vt ß.qd̄ dicit de ꝓuilegio intelligo de gnāli ß si papa ꝯtulisset alicui ꝓuilegiū vt possz ꝯferre certa bñ ficia credo ꝙ legat⁹ de illis se intromittere non pōt qz spālis ꝓuisio derogat gnāli.vt in.c.studuisti.s̄.e. et in c.dudū de ꝑben.li.vj.⁊ hec no.

Quit. Legat⁹ ī quacūq̄z ꝑte legatōnis exist̄at iurisditionē suā exercē ꝑt vel sic ⁊ meli⁹. Legatus in pluribꝫ locis pōt in quolibet illor̄ locor̄ iurisditionē suā exercere ita ꝙ fa cta vni⁹ loci pōt ī alio explicare.ꝓma ps ponit regl̄ q̄ relā.cui rñdet sc̄do ibi tue.de materia bui⁹ tex.hz in.c. j.de postu.pla.⁊ in.c.nouit de appel. ⁊ iō ponā ꝑm hoc casū vt meli⁹ intelligatis ¶ No.ꝑ ex ꝓncipio ꝙ deo ni hil ē occultū. ¶ Sc̄do no.qd̄ diri ī sc̄do sūmario ⁊ te ne sp̄ mēti ꝙ si alicui dat̄ ptās ī diuersis ꝓuicijs seu ci uitatibꝫ pōt exercē facta vni⁹ loci in alio loco. Et ad uertendū qz tex.iste indistincte ꝓcedit ī casu nr̄o qz in ꝓmulgatiōe bui⁹ inēdicti nō erat necesse vocare par tem qz legato fuerat datū nudū ministerū.s. vt subij ceret terraz regis interdicto. vt in.c.nouit.j̄. de appel. ¶ Dz dubito q̄d si ī ꝓcessu oporteret vocare ptē nūq̄d posset iste legatus trahere hominē vni⁹ ꝓuicie ad aliaz lz in vtraq̄z habeat ptātem: ⁊ potius inclinarē in partē negatiuā qz iura volūt vt q̄s nō debeat trahi ex ꝓuinciā suā.iij.q.vj.neminē.⁊ diri in.c.nōnulli.de r̄p. ß infra eandē ꝓuinciā optime posset ꝓcedere qd̄ diri vt negocia vnius expediant̄ ī alio.ꝓ hoc bo. ter.in.c. cū epūs de of.or.li.vj.vbi dī q̄ epūs ī qualibz parte sue dioceſ potest sedere ꝓ tribunali ⁊ exercere causas ad

suã iurisditionẽ ptinẽtes. ¶ Secdo no. qꝫ legatꝰ põt ꝓficiꝰ diuersis ꝓuicijs. Itẽ no. ex supscriptõne qliter sit scribendũ regi. z no. in tex. ibi tue magnificentie. Ad ℔ vrbũ magnificẽtia ꝓuenit eñ regi satis pꝫ ex vocabuli etymologia. nã dr magnificẽtia q̃si magna faciẽs et sic magnificus q̃si magna ꝓtractãs. ℔ nũq̃d legatꝰ habẽs marie multa expedire possit sibi ꝓstituere vicariũ z certe dicẽdũ qꝫ sic qꝫ ordinariꝰ ẽ. vt i. c. ij. j. eo. li. vj. z eq̃parat. põsuli. vt ibi q̃ ꝓstituebat vicarios. Itẽ epꝰ cõstituit sibi vicariũ de offi. vica. li. vj. ℭ fortius legatꝰ ℔ dr posse. ¶ In glo. no. bñ istã glo. ad quã q̃tidie fit remissio z diuide eã sic. nã ꝑma tacite q̃rit nũq̃d legatus vel aliꝰ ordinariꝰ extrꝰ ex t̃ritoriũ suũ possit excõicare absoluere z cãs delegare z silia. et allegat ꝓ et ꝓ. scda i verbo ad ℔ dicas qꝫ. ponit duas opi. t̃cia ibi dicunt q̃dam qꝫ. ponit opi. ꝓpriã. q̃rta ibi ℔ ꝓcedo. vñ ꝓfirmare opi. suã z rñdet ad. q. de delegatiõe. Demũ q̃rit nũq̃d possit ꝓferre bñficia. z mẽsgl. ẽ vt extrꝰ ex t̃ritoriũ suũ nõ possit excõicare nec absoluere nec alia q̃ exigũt cãe cognitionẽ explicare ℔ ꝓferre bñficia z cãs delegare et reliq̃ q̃ sunt iurisditiõis volũtarie exercere põt. z ẽ ista bona doctrina. z ꝓbat scda ps i. l. ij. ff. de offi. pcõsul. ꝑma vo ꝓbat i. l. fi. ff. de offi. ꝓfec. vr. z ix. q. ij. q̃si per totũ. Inno. respectu absolutõnis dat hãc limitationẽ dicẽs qꝫ si extrꝰ ex t̃ritoriũ deꝓhẽdit se errasse i excõicãdo potit absolui. qꝫ absolutio illa fiet sine cãe cognitiõe. ꝑ ℭ. c. sacro de sen. ex. Aliã limitation ex respectu excõicatiõis ponit host. dicẽs qꝫ i notoriꝭ põt excõicare ꝓbditũ lz sit ex t̃ritoriũ qꝫ notoria nõ exigũt cãe cognitõnẽ. vt i. c. euidẽtia. de accu. z i. c. manifesta. ij. q. j. Bal. de cal. ℔ tz oppositũ dicens qꝫ nihilomin⁹ exercet iurisditionẽ. z iõ nõ dr posse ℔ attẽtare ex t̃ritoriũ. credo qꝫ i istis z silibꝫ põt dari ℔ doctrina qꝫ ea q̃ expediũt sine cãe cognitiõe z nõ ꝑ tribunali põt exerceri ex territoriũ. vt i. d. l. fi. z. d. l. ij. z iõ tz excõicatio si epꝰ iniuste excõicauit. vt qꝫ sine cãe cognitiõe z absq̃ eo qꝫ sederet ꝑ tribunali illã fulminauit als aũt si vellet ꝓtentiose ꝓcedere nõ teneret ꝓcessus etiã si nõ excipiat. qꝫ iurisditõ inberet t̃ritorio. vñ ex t̃ritoriũ nõ ẽ inder. vt i. c. ij. de ꝓsti. li. vj. z in. l. ij. de offi. pcõsul. tz bal. in. l. fiq̃ ex ꝓsensu. C. de epi. audi. Quid aũt si ex t̃ritoriũ bñet ꝓsensũ iudicis illiꝰ t̃ritorij. tenẽt etiã ℔ cõiter doc. qꝫ valet ꝓcessus dũmõ etiã ptes ꝓsentiãt qꝫ ptes inite non possent trahi ex t̃ritoriũ. z no. hãc ꝓclusionẽ doc. z vide gl. q̃ ℔ tz i. c. vt litigãtes de offi. or. li. vj. z bal. in. d. l. fiq̃. dixi i. c. p. z. g. s. ti. pr. fac. c. ij. ix. q. ij. cã silibꝫ. nã si de ꝓsensu ꝓprij iudicis põt qs ex t̃ritoriũ iudicare ꝓbditũ alteriꝰ iudicis. vt i. d. c. ij. forti⁹ põt iudicare ꝓbditũ ꝓpriũ ℔ sine ꝓsensu illiꝰ iudicis nõ pt. Fallit i casu cle. ꝗuis de fo. ꝓpe. An aũt ex territoriũ posset qs ꝓfirmare electionẽ vel instituere sibi pñtatũ: dic qꝫ nõ qꝫ illa exigũt cãe cogtionẽ. vt ꝓbat in. c. fi. iũcta gl. de elec. li. vj. z idẽ qd dixi. s. i ordiario ꝓcedit i legato qñ legatꝰ nõ reuocatꝰ exit ꝓuiciã suã. vt i. d. l. ij. de of. ꝓcõ. arguẽdo de ꝓcõsule ad legatũ pape ꝓut arguit tex. in. c. ij. j. eo. li. vj. ℔ si legatꝰ exiret ꝓuinciã reuocatꝰ tũc illico extinguit iurisditio sua. vñ nõ poterit postmodũ aliq̃d iurisditiõis exercere. z sic intellige gl. in fi. z no. ℭ ꝓ hosti. ¶ Vltimo hic ex gl. quero de qõne quotidiana pone qꝫ duo nõ subiecti legato ꝓrogauerũt suã iurisditionẽ in eũ demũ anteq̃ finiret ista causa in q̃ facta fuit ꝓrogatio legatus fuit remotꝰ a legatiõe qs hẽbit finire istã causã ꝓrogatã. z eodẽ modo põt queri i de legato cuiꝰ iurisditio fuit ꝓrogata ad alias res. qd fieri põt iuxta no. in. c. ꝓ. z. g. z in. c. cũ olim. el. ij. de offi. dele. Hosti. instat ℔ tandẽ ꝓcludit dicẽdo qꝫ aut ꝓrogatõ fuit facta nõ exꝑsso nomĩe ꝓprio z tũc trãsit ptãs i successorẽ legatũ. Aut fuit exꝑssus nomẽ ꝓpriũ z tũc idẽ legatus vel delegatus potest causaꝫ diffinire licꝫ sit reuocatus z hoc dici ꝓbari per. c. qñ abbas. de offi. dele. sed certe ℔ nõ fuit bona cõsideratio qꝫ. c. qñ abbas loquit in materia que poterat pariter ꝓcernere dignitatem seu iurisditionẽ tñ z ideo ꝓsona nõ ꝓrogat ℔ iurisditio. z iõ no. dicit Bar. in. l. termiato. C. de fruc. et li. expẽ. qꝫ si iudex reseruauerit sibi taxationẽ expẽsaꝝ etiã exꝑresso noĩe ꝓprio nõ ipe reuocatꝰ sed successor habebit expẽsas taxare qꝫ nõ potuit hic nisi ꝓtemplatione officij ℔ tanq̃ ꝓsona ꝓuata nõ põt taxare expẽsas. z illa distinctio an sit exꝑssum nomẽ ꝓprium vl appellatiuũ nõ ꝓcedit ꝑm eũ in mã que nõ põt ꝓcernere ꝓsonam z optime loquit. z latius dixi i. c. qñ abbas. e. ti. z ita dicendũ vt in ꝓposito. quare puto ꝓ ꝓclusiõe qꝫ delegatus remotꝰ nũq̃ poterit cognoscere qꝫ iurisditio delegata fuit ꝓrogata. nec ꝓrogata põt esse sine ꝓmanda qꝫ nõ est spes distincte ℑ eadez extẽsa ad alias res. vt no. glo. in. d. c. p. z. g. vnd nihil remanet i delegãte. vtrũ delegatꝰ possit de illa cã cogscere. ℭ. vt recitat Li. in. d. l. siq̃ ex ꝓsensu tz qꝫ sic. qꝫ ꝓrogãtes habuerũt respectũ ad delegatũ quẽadmodũ ꝓhentes cũ ꝓcuratore habent respectũ ad dñm. ℭ Spe. in ti. de ꝓpe. indi. adi. §. j. ℣. q̃d in delegato. dixit qꝫ si delegatꝰ fuit remotus post litẽ ꝓte. ipe cognoscit ꝓpter reliq̃as ꝓuisis mãdati qd ẽ falsuz rõne supdicta. Ego puto qꝫ extinguat illa ptãs ꝓrogata. qꝫ ꝓrogãtes lz ꝓrogauerit iurisditionẽ delegatã videnꝫ tñ habuisse respectũ ad ꝓsonã delegati z ad locũ ꝓrogatiõis. vñ duz ẽ qꝫ ꝓrogãtes iurisditionẽ ꝓrogatã i frãcia tenerent ire ad curiã romanã vt finirẽt cãm. nã si ꝓcise hũisset respectũ ad delegãtẽ a ꝓncipio venissẽt ad eũ. et hãc opi. videt tacite sentire do. an. lz nõ mltũ firmet pedes. i legato dicẽdũ qꝫ nũq̃ potent ipe cogscere rõne ꝓdicta qꝫ iurisditio ẽ ab eo remota. z ℔ tene q̃d̃ q̃d senserit spe. in ꝑa. §. ℣. q̃d si duo pisani. nec etiã successor poterit cogscere de stricto iure. qꝫ legatꝰ nõ bz ꝓprie successorẽ ℔ extinguit ipsa dignitas coipo qꝫ reuocat et de nouo creat cum aliis ad eã deputat in. c. dilecto de ꝓben.

Volentes. Pñte legato de latere minor legatꝰ executiõz officij sui dimittere dz. ¶ No. ꝓmo casũ in q̃ qs habet iurisditionẽ nõ tñ exercitiũ vt cõtingit ℔ in legato pape q̃ nõ dr exercere iurisditionẽ in pñtia legati dilatere. ¶ Secũdo no. qꝫ maior reuerentia debet legato cardinali q̃ alteri legato q̃ nõ ẽ cardinalis z hõ ponit i fi. lre. naz cũ cardinales sint q̃si de corpore ipius pape debet eis maior reuerẽtia ob honorẽ sedis aplice. z satis bñ facit. c. ꝓ venerabilẽ. z qd ibi dixi. j. qui fi. sint le. ¶ No. t̃cio ar. op. ex tex. z quasi exꝑssuz qꝫ ꝑ dationẽ secũdi legati nõ reuocat ꝓmꝰ. nã ℔ dicit vt solũ debeat supsedere executiõi officij i pñtia legati cardinalis. ergo durat officiuz sibi iniunctũ. z ℔ exꝑsse tz glo. xxv. q. ij. c. ij. sed Jo. cal. in. c. suã de offi. vica. visus est sentire ꝓriũ. z ad istũ tex. rñdebat qꝫ loquit i legatꝰ diuerse spẽi secus si eẽnt eiusdẽ generis seu eiusdẽ spẽi. vtputa qꝫ ambo eẽnt de latere vel ambo ꝛõne ꝓsone seu dignitatis iniũctũ fuisset legatõnis officiũ. z de hoc dicto doc. hic nullã mẽtionẽ agũt z ego puto hoc dictũ nõ esse vex. vñ intelligerẽ indistincte istũ tex. ꝓut sentiũt hic doc. z glo. ꝑal. nec video bonã diuersitatis rõnez inter istos legatos. nã lz legato de latẽ debeat maior reuerẽtia nõ tñ hz diuersũ officiũ lagatiõis. eadẽ emĩ ẽ in oĩbꝫ legatio. ad ℔. c. j. j. e. li. vj. Itẽ z melꝰ si dãdo secũdũ legatũ de latẽ q̃ hz maiorẽ i aliq̃bꝫ ptãtẽ q̃ alius legatꝰ nõ de latẽ nõ censet reuocatꝰ primꝰ fortius nõ dz cẽseri reuocatꝰ ꝑ dationẽ scdi eq̃l. ar. a maiori. de ele. cũ i cũctis. z i auc. multomagis. C. de sacrosã. eccl̃ys. facit etiã. l. ij. C. de testa. tute. vbi hĩ qꝫ pi dãdo aliũ tutorẽ i codicillis nõ vi revocare primũ quẽ dedit i testamẽto ℔ ambo pariter erũt tutores. z ex bis potest solui alia qõ. nũq̃d ꝑ dationẽ scdi vicarij censeat ipse primꝰ ipo facto reuocatꝰ. Jo. cal. in. d. c. sua. tenuit qꝫ

sic ar.eius qđ dicit de pcuratore in.c.nō inuiste.j.de.pcu.z.l.siqs cū pcuratorio.§.fi.ff.de pcu.§ ꝓnū arbitror veri⁹.ar.eo.q̄ dixi supi⁹.nā vicari⁹ hz ordinariā.vt no. Inno.i.d.c.sua.z glo.in.c.lz.de of.vi.li.vj.z i.c. plectz. xxv.di.vñ sicut h̄ p datōez secūdi legati nō videt pm⁹ reuocat⁹:ita nec p datōez secūdi vicarij videt pm⁹ reuocat⁹. Et ad id qđ dī de pcuratore q̄ p datōez secūdi videt prim⁹ reuocat⁹:pōt dici illud,pcedere ex eo q̄ ples,pcuratores sepi⁹ se ipediūt p ꝓcursuz.z q̄nq̄ vn⁹ affirmat qđ alter negat:iurta ea q̄ hn̄tur z no.i.c.pe.d elec.li.vj.merito ins p̄sumit q̄ dādo secundū videt do min⁹ reuocare primū.§ sec⁹ est i plibꝫ ordinarijs cū habeāt ptātē insolidū:z solēt ples deputari i eodē officio vt facili⁹ posset reipublice ꝓsuli.vt i.l.vnica.ff.de of.cōsu.facit cle.z si principalis iūcta gl.de rescrip.z qđ dixi i c.prudētiā.de of.dele ¶ In glo.no.glo.nā q̄tidie fit remissio ad no.hic cū q̄rit nunq̄d in pn̄tia maioris possit minor exercē officiū suū.nā iste tex.facit q̄ nō.ad idē.c. veniꝫ.xxj.di.vbi tex.dicit q̄ sacer dos nō dz bn̄dicere in pn̄tia epi:§ ipsi epo deferri dz.ad idē.c.antiq̄.d pui. vbi dī q̄ primarcha nō dz in pn̄tia pape aī se ferri facere crucē. Ad idē.l.fi.ff.de of.pcon.vbi dī q̄ pcōsul q̄ erat deputat⁹ ad regendā,puinciā statim cū princeps ingreditur vrbē dz deponere imperiū.z sic nullaz ptātē exercē ꝓpter reuerētiā pūcipis. In ꝓnū gl.all'.c.ecce.xcv.di. vbi dī q̄ plꝫ pōt bn̄dicere in pn̄tia epi.ad idē.c.puenit.xj.q.j.vbi dī q̄ lz papa det defensorē seu legatū i loco.nō tn̄ p hoc cessat officiū epi.q: ordo ecclīastic⁹ ꝓsunderet si vnicuiq̄ epoꝝ sua iurisditio nō ꝑuaret'.ad idē l.in hac.C.de dona.vbi dī q̄ donatio pōt insinuari coram mg̃ratu inferiori lz in loco sit rector,puicie q̄ ē maior.z h̄ ꝓnia glo.nō soluit. ¶ Hos.dicit q̄ q̄dā est ptās reuerētialis seu insignialis.z hāc ptātē nō dz exercere inferior in pn̄tia maioris.vt i.c.veniꝫ.z.c.antiq̄ pal.q̄dā est ptās iurisditōis.z istā regularit exercet inferior licz maior mg̃rat⁹ sit pn̄s.fallit p̄m eū qn̄ agit de q̄dā parita te.vt q: idē officiū ꝓcedit' duob⁹ ab eodē supiore.tunc em̄ stat' dispositōi ipsi⁹ supioris vt hic.vñ papa volnit duplici ex cā vt cessaret hoc officiū maioris legati. ¶ Prima,ꝓpter ꝓrogatiuā reuerētie.vt i fi.c. Alia ne i eodez loco videant' duo capita q̄si mōstra.vt i.c.qm̄.j.ti.pri. Alij aliter distinguūt.§ mihi eoꝝ dicta nō placent p.c.vt aplice.de priuil'. li.vj.vbi pz q̄ abbates q̄b⁹ est ꝓcessus mitraꝝ vsus nō desistūt eis vti in pn̄tia epoꝝ licz nō debeāt vti ita p̄ciosis sic epi.z sic etiā ab istis insignijs denotātib⁹ supioritatē nō desistit minor in pn̄tia maioꝛ. facit iste tex.i fi. dū dicit q̄ p reuerētia sedis aplice debet ali⁹ legat⁹ desistere.ḡ nō,p reuerētia cardinalis tm̄.z p ꝓns aliud est dicendū vbi nō cōcurrit pape reuerētia § alteri⁹.vñ cōcluderē q̄ q̄sq̄ pōt exercere officiuz sibi iniūctū z vti insignijs sibi ꝓcessis p supioꝛē:lz ali⁹ eo maior sit pn̄s.fallit si esset pn̄s is q̄ sibi ꝓcessit.vt.d.c.antiq̄ z.l.fi.pal.vel nisi aliud in iure disponat' vt hic.vñ vt dixi iste tex.fundat se non sup maioritate officij:§ sup reuerētia sedis aplice.z p ꝓcordātia.c.veniꝫ.z.c.ecce.p̄allegatoꝝ vide bo.glo.in.d.c.ecce.q̄ dic̄ q̄ sacerdos celebrās missam nō dz in pn̄tia epi bn̄dicere ꝑm anteq̄ insinuet ipsi epo. Si aūt ipse epus ꝓcedit tūc ipse p̄ꝫ pōt bn̄dicere.et ita seruat' i facto. q: sacerdos insinuat epo vt ipse epus bn̄dicat.z eo recusante bn̄dicit ipse sacerdos. Et ex istis etiā inferē q̄ iste tex. minime hz locū q̄n duo sunt hn̄tes ptātē a diuersis.puta q: vnus est legat⁹ ipatoris:ali⁹ pape.q̄libet em̄ pōt vti suis insignijs z suū officiū exercere.q: ex sepatis nō fit illatio.vt i.c.y. de trāsla.p̄la.z in.l.neq̄ natales.C.de ꝓba. Ultimo q̄rit nūquid iste ter.habeat locū i legato nō rōe dignitatis sue:§ rōe ꝑsone vel ecōtra:Jo. an.dicit q̄ ter.iste loquit' indistincte:q̄si sentiat q̄ in vtroq̄ legato habeat locū iste tex.z vt lic q̄libet cesset in pn̄tia legati de latere.z ꝓnū tenet hic do.car. dicēs q̄ in legato rōe dignitatis sue:cū sit ipe ꝓpetu⁹ nō hz locū iste tex.all'.gl.in.c. se.§ mihi pl⁹ placz primū dictū.nā rō bui⁹ lr̄e q̄ i fi.pōit mulitat i vtroq̄ legato.s'.p reuerētia sedis aplice. Itez forti⁹ dz hic locū i legato rōe dignitatis cū ipe sit ꝓpetu⁹.z sic officiū nō pōt sibi eē iutile,ppt' adnētū alteri⁹.

Excōicatis. Pōt sic sūmari hz cōez itellectū. Legat⁹ nō d la tere:§ rōe ꝑsone extra ,puinciā sibi decretā absoluē neq̄t excōicatos,p iniectōe manuū in clericos nec etiā in puicia si tales excōicati aliūde veniūt.legat⁹ ꝛo rōe dignitatis nullos tales absoluit. Dīo pōt vnū dictuz.scdo aliud ibi z q̄.tercio excipit ab vtroq̄:ibi nisi. ¶ No.p̄ duas spēs legatoꝝ.q̄busdā eīn iniūgit' legationis officiū rōne ꝑsone.z de istis in p̄n.c.q̄busdā ꝛo ratōe dignitatis,ꝓprie.z d istis i scda pte.c.est z tcia spēs q̄ h̄ pōit implicite vt sit' legati de latē.i.legati cardiales. z de bis.s.c.,pri.z.i.c.j.j.e.li.vj ¶ No.q̄.q̄ maior ptās ꝓpetit legatis cardialib⁹ q̄ alijs legatis nō de latē.z int istos nō de latē maior ptās ꝓpetit legato rōe ꝑsone q̄ rōe dignitatis ¶ No.ibi dignitatē q̄ legati pape dicūtur hīe dignitatē.z itelligo de legatis hn̄tib⁹ iurisditiones vt hic erat. Circa itellectū hui⁹.c.q̄ro gnāliꝛ q̄s excōicatos,p iniectōe manuū p̄nt legati absoluē. Do.sumendo glo.z dicta doc.vt dixi tres sunt spēs legatoꝝ. Quidā legati cardinales qui dicunt' de latere. quidaz nō cardinales:z istoꝝ q̄dā rōne ꝑsone:quidā rōe dignitatis vt p̄dixi. De cardinalib⁹ legatis gl. hic ꝓcludit q̄ absoluere p̄nt quoscūq̄ taz i,puīcia eis decreta q̄ extra tam sb̄ditos q̄ extraneos.z optime facit iste tex.p locū a spāli.nā si de istis q̄ nō sunt de latere dī q̄ nō p̄nt absoluere extra ,puinciā vel i ,puīcia aliūde veniētes.ḡ legatis cardinalib⁹ ꝓmittit' absoluē extra puinciā z i puīcia. Itē z subditos z aliūde veniētes.z ideo dicit gl.quā tenebis mēti q̄ isti legati cardinales postq̄ egrediūtur vrbē romanā donec i vrbē reuertunt' bn̄ficiū absolutionis q̄buscūq̄ p̄nt impēdere.z ita dicit de facto seruari. Hosti.h̄ restringit istoꝝ ptātem vt eam nō exerceāt cū iniuria fuerit enormis:dicēs q̄ absolutōez,p enormi iniuria sp papa sibi reꝛuat.all'.c.si ꝛo.z.c.cū illoꝝ:cum si.de sen.ex.§ Jo.an.z cōit doc.i.c.ad eminētiā.j.d sen. ex.tenēt opi.hui⁹.gl.idistincte quā ego puto verissimā. Adduco tex.in.d.c.ad eminentiā.z meliorē tex.in.c.qđ trāslatōem.s.e.nam tex.ibi innuit apte q̄ ptās reseruata pape circa absolutōis bn̄ficiū ꝓpetit bodie legatis cardinalib⁹.limitarē dictū glo.z doct'.vt ,pcedat in legato nō reuocato.nam si esset reuocat⁹ nō videt q̄ possit aliquid de legatōe attingere.q: incōtinēti desinit esse legatus.vnde crederē q̄ nec insignia legatōis deberet exercere.,p hoc qđ no.in.c.nouit.s.e.z in spe.e.ti.§.fi.ꝛo.itē q̄cito.z in ꝛo.q̄d ergo. ¶ Procedat ḡ primū dictū q̄n legatus nō reuocat⁹ exiret ,puinciā ex aliq̄ causa. Itē dic̄ q̄ in loco vbi est papa nō dz legatus aliūde veniēs exercere in aliquo dignitatē suā nec vti insignijs.vnde nec debet bn̄dicere ꝓpło.,p hoc vide qđ no.spe.in dictis locis.z facit.l.fi.ff.de off.,pcon. Et sepe fui interrogatus nūquid legatus desinat⁹ ad certā,puinciā posset exercere z vti insignijs legatiōis in itinere anteq̄ ingrediat' ,puinciā sibi decretā:et q̄ possit facit.l.j.et.ij.ff. de offi. ,pcon.vbi dī q̄ ,pconsul potest extra,puinciā sibi decretam exercere iurisditōem voluntariā z vti insignijs dignitatis sue.legati ꝛo pape equiparant' ꝓsulibus z prefidibus.vt i.c.q.j.eo.li.vj.et ita vidi a multis obseruari. vidi etiā plerosq̄ abstinere. Item do z aliam limitationem.naz puto id qđ dixi de absolutōe ꝓpter iniectionem manuū non extendendū ad alias absolutōes reservatas pape.puta si papa excōmunicasset vel delegatus suus nō potest legatus etiaz cardinalis tales absolnere. ad hoc.c. studuisti. s.eo. Item in istis exorbitātibus et ꝓhibitis non fit extēsio de vno casu ad alū.vt in.c.qđ trāslatōem.s.eo.z dixi ibidez.no. Inno.in.c.fi.de offi.

archi. Venio ad secundā spēm. s. ad legatos rōne psone. isti eīm pñt absoluere sbditos exītes in ꝓuicia. ꝛ iste casus est clar⁹ vt ħ. Itē exī ꝓuinciā nō pñt exīneos absoluere. ꝛ iste casus etiā ē clar⁹. Terci⁹ casus ē etiā clar⁹. qz aliūde veniētes. s. exīneos nō pñt absoluē etiā in ꝓuincia vt ħ. Sūt aliq casus dubij. Prim⁹ nūqd possint absoluere sbditos extra ꝓuiciā? Vin. tz hic q sic. et dicebat q illud ꝛ bū aliūde positū ī ter. derogabat oīa pcedētia vt sit sensus q aliūde veniētes nō pñt isti absoluē exī ꝓuinciā vel ibidē exītes. ß ꝛ riū sentit ħ gl. ꝛ tenēt cōiter doc. qz ter. si nō caullet apte ꝓbat q extra ꝓuiciā venientes possint absoluē. ꝛ ita dic Jo. an. ꝑuari de facto. et vide spe. e. ti. §. nūc dicam⁹. ꝛ. illud. vbi idē sētit. Secūd⁹ casus dubi⁹: nūqd isti pñt sbditos exī ꝓuiciā absoluere cū licētia iudicis ꝓuicie illi⁹ vel dioceſ: ꝛ vī ꝑ q sic. qz etiā ꝓtētiosaz iurisditōz pōt qs exercē ī sbditū extra territoriū suū cū licētia iudicis illi⁹ territorij. vt dixi ī. c. nouit. s. e. dicit Host. ħ eē equū. ß qz hec ptās dat legatis istis cū limitatōe: nō videt q debeāt legati isti excedere formā hic pfixā. ar. c. sane. de ꝓuil. Et nota singulariter hoc dictū. qz nescio alibi q ptās collata alicui in certo loco ex priuilegio nō pōt exerceri etiā in subditos in alio loco lz ꝓsentiat dñs territorij. sec⁹ i iurisditōe cō petēte de iure cōi. Terci⁹ casus dubi⁹ est: nūqd legat⁹ possit absoluere suos subditos q incurrerūt alibi excōicatōez: ꝛ vī sentire Host. hic q nō ꝓ istū tex. duz dicit aliūde ꝓtingat accedē ꝛc. q̄dā tñ tenuerūt ꝓriū vt recitat spe. ī. d. ꝛ. illud. et forte ħ opi. verior: vt quēadmodum pōt sbditos extra territoriū delinqntes punire. vt in. c. cū ꝓtingat. d̄ fo. ꝓpe. ita ꝛ absoluere. facit. xvj. q. ij. placuit. vbi glo. no. dicit q d̄ delicto ꝓmisso extra parochiā pōt ꝑpr⁹ sacerdos absoluē parochianū suuz. ꝛ sic iste tex. itelligat de nō subditis veniētib⁹ aliūde. ꝛ cuz ħ c. indulgeat ħ bñficiū legatis: dz itelligi vt ī. l. fi. ff. d̄ cōsti. prī. ꝛ in. c. cū olim. de ꝛ. sig. Quart⁹ casus dubitabilis est: nūqd si nō subditi venerūt ad ꝓuiciā legati et ibi īcurrēt excōicatōz possint absolui a legato: ꝛ tenet Host. q ꝓsic. qz isti nō dicunt aliūde accedē cū ñ veniāt excōicati. ꝛ ad ħ facit notabile dictuz Abb. ħ. q̄ dic ar. hui⁹ ter. q scholaris veniēs ad studiū excōicat⁹ nō pōt absolui ab epō loci illi⁹ studij lz esset casus in q̄ potuisz absolui a ꝑpō epō. sec⁹ si ibi incurrisset excōicatiōem: qđ no. Ex q̄ posz no. dictū elici q ptās q ꝓbic rōe domicilij nō extēdit ad pr⁹ ꝓmissa. qđ tñ dictū ego nō admitterē gnāl'r. nā dubitat vtz scholaris ī loco studij possit ꝙuenire sup ꝓctib⁹ alibi gestis. Ita etiā dubitatur de mercatorib⁹ q̄ trahūt morā in aliq̄ ciuitate. ꝛ de his plene dixi ī. c. qđ clerici. ꝛ ī. c. ex pte. b. de fo. ꝓpe. ꝛ vide qđ no. bar. ī. l. heres absens. ff. de iudi. ꝛ ī. l. ij. C. vbi senatores vel clarissimi. Quo ad tercios legatos ꝓclude q ne minē pñt absoluē nec in ꝓuicia nec extra subdituz nec extraneū. Rō diūsitatis ꝑm doc. pōt esse. qz legat⁹ rōne loci ē ppetu⁹ sic dignitas cui inheret legatio ē ppetua. vñ si isti legati possent absoluē excōicatos clerici illoz̄ locoz̄ pderēt ꝓuilegiū qđ hñt ex. c. sicꝭ suadēte. xvij. q. iij. qz nunqꝭ pcussores coz̄ tenerent ire ad curiā cū ibi bient supiorē q̄ eos absolueret. Ego tñ in istis ꝛ in ꝓcedentib⁹ darē vnā limitatōem vltra doct. vt ꝓcedat ista iurisditio in casib⁹ reseruatis pape. ß in casibus in quib⁹ epi locorū possunt absoluere. de quibus in. c. ꝙuenit. et ibi dixi d̄ sen. excō. satis puto q isti legati poterūt absoluere cū sint ibi ordinarij ꝛ habeāt maiorē ptātez q̄s epi scopi. vt. s. c. ꝑri.

In Emini. Durāt legati statuta etiā legatione finita: finit tñ sui de legati iurisditio si citatio nō ꝓcessit. et est no. tex. quo ad vtrūꝭ casuz. Vz duo dicta. scda ibi lz ꝛ. Nota ꝑ q legat⁹ pōt facē statuta ī loco sue legatōis. ꝛ cuz iste tex. nō distiguat int' legatos itelligēd⁹ est gnāl'r vt q̄libet legat⁹ pape ħ possit: siue sit legat⁹ de latē: siue sit legatus nat⁹: siue legat⁹ rōne ꝑsone. naz quilibet istoz̄ ordinariā iurisditōem hz. vt ī. c. ij. ī. e. li. vj. Secūdo no. q statuta edita ab hñte iurisditōez ad tps durāt eī p⁹ tps iurisditōis. ex q̄ iferē q mlt⁹ fort⁹ duraī d̄bēt statuta p⁹ obitū epi cū ipe bēat iurisditōz ꝑpetuā. ꝛ idē puto dicēdū ī alijs ꝑlatis inferioribus ī casib⁹ ī q̄b⁹ statuē pñt. No. ſcio in ꝛ. sec⁹. q legat⁹ pape pōt delegare causas ad eū devolutas seu coīā eo motas. nec mirū cū habeat ordinariā: ꝛ q̄libet ordinari⁹ pōt ex sua iurisditiōe cām ad se spectātē delegare. l. vnica. C. q̄ ꝓ sua iurisd. ꝛ ī. c. vt litigātes. de of. ord. li. vj. ꝛ. xj. q. j. te q̄dē. No. ibi cū iurisditio istoz̄. q delegat⁹ hz iurisditōez etiā si sit delegat⁹ nō a prīcipe. ad idē. c. ī lris. s. ti. prī. ꝑ qđ reprobatur glo. q̄ aliud sentit ī. l. ait ptor. ff. de re iudi. No. ibi citatio nō ꝓcessit. tex. sin. in mā ꝓpetuatiōis iurisditōis ꝙ tacitā revocatōez mādati. requrit' eīm citatio. nec suffi cit ali⁹ act⁹ citior. ꝛ hūc tex. allegaui ī. c. gtū. de of. deleg. vbi hāc materiā tetigi. ꝛ ꝑ. aliq̄d dicet. In gl. ꝑ. ubi epi q̄ sunt miōris auctis. no. gl. ex q̄ pōt inferri q ī oīb⁹ q̄bus pōt epūs statutū facere fort⁹ pōt ꝛ legat⁹ pape. dic tñ q sup maiorib⁹ negocijs non pñt epi nec legati: nec etiā archiepi statuta facere. ꝓ hoc vide gl. xvij. di. i summa. ꝛ in. c. q trāslatōem. s. e. facit. c. maiores. ꝑ. de bap. ß dubiū est. certū est q epūs nō pōt facere statuta sine cōsensu vel ꝓsilio capli sui. vt in. c. nouit. et in. c. ḡnto. ꝑ. de his q̄ fi. a ꝑla. no. Jo. an. in. c. ꝑ. de ꝓsti. li. vj. nūquid legati possint soli statuta edere? So. dicit Inn. q debēt requirere ꝓsilia ꝑlatoz̄ puincie. ar. ix. q. iij. ī. c. ꝑ. iij. ꝛ. iiij. ꝛ etiā cōsiliū in ptinētibus ad populū. ar. c. fi. d̄ ma. ꝛ obe. ꝛ de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. vlti. postmodū dic q in spectātib⁹ ad iurisditōem legati pōt legat⁹ sol⁹ facere statuta dūmodo illa statuta nō sint ꝙ canones generales seu iura gnālia quib⁹ nō pōt legatus in aliquo derogare. al le. l. ij. C. d̄ of. ꝑto. Et no. hoc dictū sing. ꝑ q legat⁹ pape non pōt aliq̄d statuere ꝙ iura generalia. idem dicit ī epō. vt no. Jo. an. in. c. fi. de of. arch. videt ꝓbari in. c. q sup his. de ma. ꝛ obe. ꝛ. in. c. institutōis. xxv. q. ij. limita tñ ꝑm ea q̄ dixi post glo. in. c. cū dilectus. de cōsuet. ꝛ vide ꝑ Fede. ꝓsilio. xvij. vide qđ no. glo. ī cle. ne romani. de elec. Secūdo nota q legat⁹ solus pōt edere statuta in spectātib⁹ ad suā iurisditōem q̄ solū agit mentionem de legato. dic tñ q si vellet statuere in ꝓcernēnib⁹ alioz̄ ꝓiudiciū vel negociū: tūc debet hīe illoz̄ ꝓsensuz seu ꝑsentiā. vt no. Inno. in. c. vestra. ꝑ. de loca. ꝛ sic limita Inno. hic. Dz vltra doc. quero: nūquid actio penalis surgens ex statuto legati vel epi sit ꝓpetua vel tpalis ꝛ ānalis. ꝛ dcisio hui⁹. q. dependet ab alio articulo: nūquid statutū istoz̄ dicat' ius ciuile vel canonicū: an ꝛ optoriū? Bar. ꝛ Bal. in. l. omēs populi. ff. de iusti. ꝛ iur. cōcludūt q actio est tpalis et ānalis: quēadmodū actio surgens ex iure ptorio. nam isti equiparant' ptoribus pre sidibus. ad hoc. l. in honorarijs. ff. de acti. et obli. ꝛ insti. de ppe. ꝛ tem. ac. in prin. ꝛ idem dicendū in statutis editis a marchione vel alijs principibus inferioribus. vt no. idez bar. in. l. fi. de pe. ꝛ sic ex statuto epi nō possuz agere actōe penali vltra annū. secus autem si est statutū factum a populo seu a tota vniuersitate clericoz̄. nā tūc actio esset ꝓpetua ꝛ duraret per. xxx. ānos. l. sicut. C. de ꝓscrip. xxx. vel. xl. annoz̄. C. ꝛ eadez est questio in statuto edito ab antianis seu dominis ciuitat' popularis: nūquid illud statutū equipare' iuri prætorio: an iuri ciuili. ꝛ sic nūquid actio penalis sit perpetua vel tēpalis ex eo surgens: quam. q. tractat Bar. in. l. v. ff. de ver. obl. ꝛ ibi cōcludit q si isti antiani seu dñi fecerunt statutuz ex eoz̄ officio equiparatur iuri ptorio. secus si ex spāli cōmissione sibi facta a pplo. nā tūc populus videt' fecisse illud statutū ꝛ ꝙ ꝑs illud statutum appellat' ius ciuile vt in. c. ius ciuile. j. di. ꝛ ꝙ ħ pōt inferri ad decisionē mlt⁹ qōnū. Nūc venio ad scdaz ptē glo. in qua querit' nunqd indulgētie quas sepe legati concedunt

subueniētib⁹ ad reꝓatōem pontis vel loci religiosi durent post finitā legatōem quēadmodū statuta. ⁊ q⁹ non duret facit tex.in.l.fi.ff.de pe. vbi pena apposita ꝑ magistratū tpalē hñs actū successiuū solū durat tpe officij ℔lo.tñ dr̄miat oppositū ꝑ.l.j.i.§.fi.ff.d of.ꝑfe. vi. vbi dī q⁹ ꝑfect⁹ q̄ est tpalis pōt ī ꝓpetuū p̄mare quē officio aduocatōis. ⁊ doc. hic cōiter sequūtur istā. glo. ⁊ idē Inno.in.d.c.q⁹ trāslatiōez. de pena dic q⁹ est tpalis qñ pena fuit apposita sine cause cognitiōe ⁊ iterlocutorie. nō aūt diffinitiue.sec⁹ aūt si pena fuisset apposita diffinitiue ⁊ cū cāe cognitōe. q⁹ tūc duraret ꝓpetuo. vt ī.d. l.j. ⁊ i.l.more.ff.de pe.idez volūt legiste in. d.l.fi.§ vide qd dxi in.c.ex lr̄is.de ꝓsti. ⁊ facit ℔ glo.multū no.ad ꝓbandū q⁹ indulgētia seu p̄uilegiū a plato ꝓcessum duret ī ꝓpetuū lz habeat actū successiuū. ⁊ ꝑ ℔ all'. bo.gl.in c.cū ex eo.de elec.li.vj.vbi dī q⁹ si epūs dedit licētiā clerico veniēdi ad studiū ⁊ dispēsauit secū ꝑ septēniuz: vt ibi dī nō expirat licētia ꝑ mortē epi: nec ipse sine cā revocare pōt⁊ in ꝯriū allego gl.satis no.in.c.a nobis.el.j. de sen.ex.q̄ dicit q⁹ si epūs tulit sniam excōicatōis ſ̄b cōditōe: puta q̄cūq⁹ furtū fecerit sit excōicat⁹ nō durat ℔ snia vltra tp̄us ꝓferētis: nisi succesſor eā ꝓfirmet. secus dicit in statutis. ⁊ sic illa glo.no.limitat illū tex.ad idem vide glo.ī.c.pe.d cle.n̄ resi.i.ꝛ. ꝑdecessore. q̄ videt velle q⁹ idulgētia tributa clerico sup̄ nō residētia n̄ durat vltra tp̄s ꝓcedētis. ⁊ ꝑfecto satis passus iste reddit difficilis. ⁊ ꝑtūc dicerē q⁹ vbi idulgētia seu licētia bz eē suum finitū ⁊ libex: ita q⁹ ex sola ꝓcessiōe recipit suā essentiā. nec dr̄pēdet ex futuro euētu: ⁊ tūc durat et vlt̄ tp̄s ꝓcedētis. q⁹ p̄uilegia sic ⁊ statuta debēt esse perpetua. xxv.q.q̄.c.j.℔ vbi dispositio dr̄pēdet ex futuro euentu. q⁹ nō iniecit adhuc vinculū firmit' tūc extinguit' ꝑ mortez disponētis. sic pōt itelligi gl.ī.d.c.a nobis. nā si sentētia excōicatōis elit ꝯditionalis añq̄ existat ꝯditio nō iniecit vinculū: ℔ iniecit vinculū tp̄e existētis ꝯditōis: q̄ tp̄e si disponēs est mortu⁹ vel revocat⁹ cessat snia. Idē dicerē in alia licētia q̄ nō pōt ꝓpetuo ꝓcedi sine cāe cognitōe: vt si fuerit ꝓcessa simplr̄ intelligat' ꝓcessa ad tē pus ꝓcedētis. ⁊ ideo puto q⁹ si epūs simplr̄ dedit licētiā possendi eligē ꝓfessorē q⁹ illa licētia extinguit' mortuo vel revocato ep̄o. q⁹ epūs nō pōt ī ꝓpetuū dare istā licentiā cū ꝓiudicio ecclie parochialis sine cāe cognitiōe ⁊ ꝓsilio sui capli cū essz irrogare ꝓpetuū ꝓiudiciū ecclie parochiali. ⁊ ita al's ī facto rñdi. ⁊ ita pōt saluari gl.ī.d. c.pe. lz posset hīe ali⁹ itellect⁹. In gl.fi. ibi sola citatōe no.glo.q⁹ ꝑ solā citatōez ⁊ nō ꝑ actū citeriorē ꝓpetuat' iurisditio. ⁊ ad ℔ facit iste tex.multū no. Host.tñ q̄ ꝯriū tenuit ī.c.lz. de off.dele.supplet ad tex.istū vel aliud eq̄pollēs. ⁊ ℔ suppletio extor: q̄t lr̄az. vñ illud.c.lz debet exponi ꝑ istud: cū illud loq̄tur gnāl'r ⁊ istud spāl'r. ⁊ vide qd plene dixi ī.d.c.gtū. Sz dubium ē tenēdo istam opi. q⁹ regrat' citatio nūq̄d sufficiat iudicē ꝓmisisse citatōem si an mortē vel finitū officiū dr̄legātis citatio non ꝓuenit ad citādū. ⁊ est q̄stio ſ̄btilis ⁊ notabilis. ⁊ vt recitat ℔ Jo. an. Gas.hanc.q.disputat.et multum all'.pro ⁊ ꝯ. tandē ꝯcludit q⁹ de iure ciuili nō est ꝓpetuata iurisditio. q⁹ nō ē ꝓprie citatio si nō ꝓuenit' ad citādū. alle.l. q⁹.ff.de iurisdi.om.iu. ℔ de iure canonico dicit q⁹ si agit' de ꝓpetuatōe iurisditōis sufficit iudicē ꝓmisisse citationem. q⁹ incepit vti ꝑ ℔ iurisditōe. ar.s. de of.dele.licz. ℔ si agit' de afficiēda ꝑsona req̄rit' q⁹ citatio ꝓuenerit ad ꝓtē. ꝑ ℔ cle.ij. vt lit'.pen. ⁊ vide glo.ibi no.q̄ ℔ tz. Do. an.hic instat: ℔ tandē videt' transire cū dictis doc. Do. car.tz indistincte q⁹ req̄rit' citatōez ꝓuenisse ad ꝓtē. mihi tam de iure ciuili q̄ canōico placz vt sufficiat iudicē ꝓmisisse citatōem q̄ ad ꝓpetuādā iurisditiōz ꝑ ꝑ tex.in d.c.lz. ⁊ ī.d.l.⁊ q⁹. vbi tex.solū req̄rit vt iudex inceperit vti dr̄legatōe sibi facta. ad idē.c.gtū: ꝑall'. vbi solū req̄rit' q⁹ edictū citatōis fuerit ꝓpositū. ⁊ ibi ad ℔ pōderauit illū tex. Itē ꝓbat' alia rōne. citatio bz tres ꝓtes. Dni ma ꝓmissio iudicis de citādo. secūda ekecutio nūcij. tercia ipsi⁹ nūcij relatio q⁹ citauit. vt no. Jo.an.ī.c.romana.§. ꝯtētes. de fo. ꝓpe.li.vj. Dicia ꝓs ē iurisditionalis dūtaxat. sed a ⁊ t'cia n̄ st̄ iurisditionales. hic est q⁹ iudex nō pōt ꝓmittē citatōz ex̄ territoriū. ℔ si ꝓmiserit ī territorio pōt nūci⁹ eā exeq̄ ex̄ territoriū. tex. ē no. ī. d. §. ꝯtētes. ⁊ i.l.oēs. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ ibi ꝑ doc. vñ ꝓmittēdo citatōez vsus est iurisditōe in ꝑtes. ⁊ sic satis videt' ꝓpetuata. ⁊ sic salua glo.ī.d.cle.q̄.q̄ ℔ tz. videt' etiā de mente pape lz nō exꝑmat. ⁊ in.d.l.⁊ q̄.

De officio iudicis ordinarij. Rubrica.

Supra visuz est de officio dr̄legati ⁊ legati: nūc ſ̄bijcitur ⁊ merito de officio ordinarij. Vel alit' sic. Supr̄ visuz est de officio ordinarij spāl'is vt est legat⁹: nūc ſ̄bjcit' in genere de officio cuiuslibet ordinarij ⁊c.

Pernicioſam. Epi ī suis diocesibꝫ pñt crimina ingrere ⁊ punire. ⁊ cū op⁹ fuerit innocare brachiū seculare. b.d. No.ꝑ ex ſup̄scriptōe q⁹ etiā papa dī facē synodū ep̄orum. ad idē.c.j.j. de spō. vulgarit' tñ appellam⁹ synodū ep̄oz ⁊ ꝯciliū ꝓpi⁹ pape. de q̄ vid' bo.ter.ī.c.j.xv. di. vbi ponit' ethymologia istoz nominū. No. secūdo q⁹ epi bñt in suis diocesibꝫ iurisditōem liberā ⁊ ea q̄ sunt meri impij. pñt em̄ ex officio ꝓcedere sup̄ crimibꝫ: ⁊ in faci notoꝛios hoies aīaduertere. hec em̄ meri impij sunt. vt in.l.impiū. ⁊ qd ibi no.ff.de iurisd.om.iu. ⁊ dicā. j.c.q⁹ sedes. ⁊ vide glo.in.c.puenit.xcv.di. No. tercio ibi singulariū vbiū. q⁹ q̄libet vbs bz suū ep̄m. ⁊ facit iste tex. ꝑ cōi ꝓsuetudine italie ℔m quā illā appellam⁹ ciuitatez q̄ bz ep̄m. ℔ tñ non est de iure. q⁹ pōt esse ciuitas absq̄ ep̄o. nā ⁊ anteq̄ essent epi erāt ciuitates. ⁊ postmodum tp̄e primitiue ecclie fuit statutū vt epi nō ꝓstituerētur in modicis ciuitatibꝫ ⁊ nō populosis. neq̄ in castris aut villis: sed solū in ciuitatibꝫ magnis et populosis. vt dic̄ tex.in.c.epi.lxxx.di. ⁊ in.c.j.j. d p̄uil. q̄ iura clarissime ꝓbāt q⁹ ad esse ciuitatis nō requirit' q⁹ ibi sit epūs: ℔ bene ꝓsumptio est q⁹ vbi nō fuit sedes epalis ꝓstituta nō erat tūc magna ciuitas. ⁊ vide qd no. Jo.an.ī.c.si ciuitas. de sē.ex.li.vj. No. ibi vbiū. q⁹ q̄libet ciuitas pōt appellari vbs. ꝑ hoc tex.in.l.ij.ff.de ꝛ.sig. ⁊ vide ethymologiam hui⁹ vocabuli in.l.pupill⁹. ī.§. vbs. ff. de ꝛ.sig. q̄q̄ appellatōe vbis in genere ꝑ excellentiā itelligit' de roma. vt ī.§. ℔ quotiēs. insti. d iure nāli. No. ibi ī suis diocesibꝫ. q⁹ appellatōe diocesis venit ciuitas. nā hic si nō cōprehenderet' ciuitas seq̄ret' q⁹ epūs hīet ptātez in ciuitate: qd est absurdū. sic' colligit' in.c.vnico. de re. p̄mu. li. vj. in ꝯriū facit. c. rodolph⁹. de rescꝛ. Host. dic q⁹ ī statutis ꝓstitutōibꝫ ⁊ p̄uil'. appellatōe diocesis venit ciuitas. sec⁹ in rescriptis ꝓtētiosis vt in ꝯrio. ⁊ lz doc. ℔ trāsierit cū eo: tñ mirādū est de hoc dicto. nā pot⁹ diuersificat casus q̄ reddat rōnē diuersitatis. si em̄ ob odiū rescriptoꝛ ꝓtingit restrictio. vt in. d.c. rodolph⁹. ⁊ idē ⁊ fortius posset ꝓtingere ī statutis penalibꝫ odiosis de uiātibus a iure cōi: ⁊ idē in p̄uilegijs odiosis. ⁊ ideo dic meli⁹ in hac mā vt dixi in. d.c. rodolph⁹. No. ibi adulteria. tex.no. quē sepius soleo allegare. q⁹ epūs pōt sup̄ adulterijs ꝓcedere etiā ꝯ laicos. nā tex. hic nō restrigit ad clericos. nam de clericis nullū fuisset dubiū: sed loq̄tur generalr̄ in tota diocesi. ⁊ ideo dico q⁹ est locus ꝓuentōi inter iudicē ecclesiasticū ⁊ secularē. nam ⁊ secularis de hoc delicto cognoscere potest. vt in. c. rex debz. xxiij.q.v. ⁊ i.c.tue. de ꝓcu. ⁊ hoc facit ꝓtra opi. Jo.an. in.c.fi. de fo.cōpe.li.vj. vbi dixit q⁹ adulteriū est crimē ecclesiasticū quaten⁹ agitur ad sepatōem thori matrimonialis. sed si vis saluare istud dictuz dicas q⁹ nūc est ecclesiasticū merū. i. q⁹ nullo modo potest dr̄eo se impedire secularis. sed q̄n agitur ad puniendum dr̄lictū sec̄

ad phibendū non est mere ecclesiasticū: ꝑ mixtū. ꝛ hanc mā plenissime examiani in. c. cū sit generale. de fo. cō pe. vbi generaliꝛ fui. pſecut⁹: q̄ crimia sunt mere ecclia stica vel mixta. ¶ No. ibi liberā ptātem. ꝛ tene mēti ꝙ si alicui dat ptās libera. ꝙcedēdi in aliq̄ casu nō intelligit ꝙ aliq̄d faciat ꝑ ius: ꝑ solū vt absq; alicui⁹ impedimento vel licētia ꝑ possit facere. naz ꝛbū libez ꝑ importat. ad ꝑ qō no. i. c. de multa. de p̄ben. ꝛ in. c. lz epus. co. ti. li. vj. ꝛ optime pbat ꝑ. ¶ Ultimo nota ꝙ epi pñt vbi res exigit inuocare auxiliū brachij secularis: puta exigēte re belliōe subditoꝝ. ꝛ iō alibi disponit ꝙ familia ptāt nō incurrit excōicatōez si ad mādatū epi capit clericū ꝛ ducit ad carcerē etiā violent. vt i. c. vt fame. ꝑ sen. ex. ꝛ an index secularis teneat idistincte dare suā familiā ꝛ oīe auxiliū iudici ecclīastico postulāti. j. dicā. ¶ In gl. j. ibi cū freqns ꝛ clamosa fama. vult ꝑ gl. tex. restrigē vt tūc possit epus inq̄rere ꝑ subditū cuz vehemēs infamia insurrexit ꝑ eū. dicūt doc. ꝛ bñ ꝑ dictū ꝙcedē in inq̄sitiōe ordinaria ꝛ spāli. q̄. s. fit ꝑ certā psonā. ꝑ gnāliꝛ nō reqrit ꝙ infamia p̄cedat p ꝑ. qz epus visitādo inq̄rit generaliꝛ q̄liter vināt ꝓpli. ad ꝑ. x. q. j. c. relatū. ꝛ. c. placuit. ꝛ i. c. j. de cēsi. li. vj. ad idē. xxxv. q. vj. ꝛ i. c. epi synodo. idē est q̄n delictū est notoziū ꝛ nescit q̄s illud ꝓmisit. nā tūc supioꝛ facit inq̄sitōez gnālē. vt no. Inn. in. c. bone. el. j. ꝑ. de elec. ꝛ bar. i. l. fi. ff. de q̄sti. idē dic cū plat⁹ inq̄rit nō ad finē puniēdi: ꝑ i finē impediēdi ꝓmotōez ad aliquā plātōez vel ad ordines. nā sine aliq̄ infamia p̄cedēti de bet tūc supioꝛ inq̄rere de vita ꝛ moꝛib⁹ ꝓmouēdi. ad ꝑ qō le. ꝛ no. in. c. j. de postu. pla. ꝛ i. c. cū nob. de elec. ¶ In glo. i ꝛ. canōes: ibi ꝛ de q̄cūq; mortali peccato. Aduerte qz gl. j. frōte videt sibi ꝛria. nam ꝑ dicit ꝙ epūs dūtaxat dz inq̄rere de causis synodalib⁹. i. de causis spectātibus ad foꝝ ecclīasticū. ꝛ dixi de synodalib⁹: qz oēs cause olim deferebant ad synodū epōꝝ. vj. q. iij. in. c. j. ꝛ q. ꝛ in. c. j. de iudi. tñ postea subjcit ꝙ de q̄libet pctō mortali dz epūs inq̄rere. ꝛ sic videret exhausta iurisditio indicū seclariū ꝛ. c. rex dz. xxiij. q. v. bāc māz exāinaui i. c. nos inq̄. de pur. ca. vbi bo. gl. ꝛ lōge latiꝰ in. d. c. cū sit generale. Et ꝛclude ꝑ itellectu gl. ꝙ q̄dā sunt crimia mere ecclīastica de q̄b⁹ iudex seclaris nullo mō se intromittere pōt: vt est crimē heresis. de here. vt inq̄sitōis. §. ꝑtere pōt: vt est crimē heresis. de bere. vt inq̄sitōis. §. ꝑbem⁹. li. vj. Quedā sunt crimia mixta: de q̄b⁹ vterq; scz secularis ꝛ ecclīastic⁹ cognoscē pñt: vt crimē sacrilegij. vt in. c. cū sit generale: pāl. ꝛ in. c. felicis. de pe. li. vj. Regulariꝛ ꝛo de aliꝭ crimib⁹ in terris impij nō pōt iudex ecclīastic⁹ se impedire nisi i directe q̄ ad pniam imponendā ꝛ ad delictū ꝓhibendū. vt i. c. nouit. de iudi. nisi delictū sit notoziū. nā tūc cū dēbendaꝛ negligētia iudicis secularis pōt iudex ecclīastic⁹ ꝓcedere. vt no. ꝑ Inno. ꝛ i. d. c. nouit. facit. c. j. in. §. notoria. de cēsi. li. vj. Et in fi. glo. no. gl. qz satis est plena i materia sua. ꝛ idē sentit glo. in. c. iudicet. iij. q. vij. ꝛ ꝛcludit gl. ꝙ neq; cōdemnādo neq; absolnēdo dz iudex seq̄ ꝛsciaz suā: sed moueri ex pbatōib⁹ coꝝā eo factis. Do. an. recitat ꝑ dicta Cal. q̄ posuit in. c. pastoraliꝛ. §. qz ꝛo. s. de of. dele. et ibi ego recitaui ꝛ plē examiani istū passum. ꝛ sequit do. An. Cal. ꝓterq; in vno. dicit em ꝙ si iudex dz ꝛsciaz ꝑ reū. ꝑ accusatoꝝ nō pbat: nō dz eū absoluere diffinitiue vt dicit Cal. sed solū ab obseruatōe iudicij. qz si absolueret diffinitiue illa sua obstaret in alio iudicio. ꝛ sic reus trāsiret impunit⁹. ꝑ mihi plꝰ placz opi. Cal. qz i nullo facit ꝑ ꝛsciam in absoluēdo eū pure ꝛ simpliꝛ. qz non sequit est crimiosus: q̄ necessario ꝛdēnādus. qz nō debet ꝛdēnari crimiosus nisi accuset ꝛ pbet. vt. vj. q. j. i. c. si tm̄. ꝛ in. c. hoc placuit. ꝛ in. l. ex rescripto. ff. de mune. ꝛ bono. vñ exquo delictū nō est pbatū dz illū absolvere. qz occulta sunt relinq̄nda iudicio dei. vj. q. j. si oēs facit. c. q̄liter ꝛ q̄n. el. j. in fi. de accu. Ite⁊ christ⁹ simpliciter absoluit mulierē quā sciebat adulterā dū dixit q̄s te accusauit mulier: ꝛ illa rñdente nemo dñe: dixit christus nec ego te ꝛdēnabo: vade ꝛ amplius noli peccare. vt habet in euāgelio Christi aūt actio nostra est instructio. vt. j. c. pxi. ꝛ. q. j. deus. ꝛ. c. significasti. ꝑ. de elec. et lz iste euitet penā coꝛpalem nō euitabit eternā. sec⁹ ecōtra qñ iudex hz ꝛscientiā firmā ꝓ reo. non em̄ debet eū ꝛdēnare. ꝓpter. pbatōes. qz innocēs nō est puniēdus. ꝛ certe tūc faceret ꝑ ꝛscientiā si puniret innocentē. ¶ Ultimo ergo aduerte qz glo. inepte posuit additōez in fi. dum dicit q̄ ꝑ ꝛscientiā iudicat punit. ꝛ tñ primo dixerat ꝙ nō debet iudicare ꝓm ꝛscientiā: sed ꝓm allegata. nec glo. fideliter recitat casuz illius. c. cū eterni. naz ibi simpliꝛ non dī ꝙ iudicās ꝓtra ꝛsciam sit puniēdus. naz si hoc diceret cessaret hic disceptatio: ꝑ dicit cōtra cōscientiā ꝛ ꝓtra iusticiā. q̄si dicat ꝙ si iudicat simpliꝛ cōtra iusticiā nō incurrit penā. de q̄ ibi: nisi etiā faciat cōtra ꝛsciam. naz sepe iudex iudicat iniuste p errorez ꝛ nō ex certa sciētia: quo casu nō punit illa pena de qua ibi. ꝛ sic ponderādo illū tex. potes euitare ꝓrium qō de illo multū stricte formari potest. ¶ In glo. in ꝛ. publicū. in fi. Nota duo ex glo. ꝙ sicut iudex secularis debz impedere suū brachiū ꝛ auxiliū iudici ecclīastico: ita iudex ecclesiasticus debet iuuare seculares ꝓtra subditos sibi rebelles. Secūdo nota ꝙ iudex secularis pōt ꝛpelli per excōicatōem ad dandū familiā ꝛ auxiliū suuz iudici ecclesiastico. Inno. fatet hoc primū. ꝑ dat duas differētias in hoc inꝛ ecclīasticū ꝛ secularē. qz ecclīasticus potest cōpellere secularē si nō vellet sibi impēdere auxiliū vt in iuribꝫ allegatis in glo. sed non ecōtra. qz secularis nō potest cōpellere ecclesiasticū. qz maioꝛ est eo. facit. c. q̄liter. de iudi. ꝛ. c. legim⁹. in fi. xciij. di. ¶ Secūda differentia qz ecclīasticus nō tenet iuuare secularē iudicem. puta excōicando sibi rebelles: nisi pu⁹ fiat sibi fides d̄ ꝓcessu. qz nō debet excōicare nisi ꝓmittat ad monitōez ꝛ ex iusta causa. ꝑ facta sibi fide ꝙ subditus iniuste est rebellis dz iudex ecclīasticus illū bannitū seu rebellem vel ꝓscriptū p iudicē secularē excōicare. ꝑ ecōtra iudex secularis debet obtempare iudici ecclesiastico: licz nō faciat sibi fidez de ꝓcessu. ꝑ postea Inno. videt se limitare: dicens ꝙ si extra iudiciū iudex ecclīasticus petit auxiliū a iudice seculari: ꝛ ꝓstat ipi seculari ꝙ iniuste petit non tenet. nec dz iudex secularis sibi impēdere auxiliuz. q̄a nō debet eū iuuare ad malū: sed ad bonū. ꝛ sic intelligit istū tex. ibi cū dicit nō ad ꝓindicandū ꝛc. nam iudex secularis nō est inferioꝛ: ꝑ par iudici ecclīastico ꝓm euz. ꝛ ideo nō tenet sibi obtempare si iniuste petit. facit. xcvj. di. cū ad vez. qō verbū no. Dz si petit auxiliū in iudicio vt qz ꝓcessit iudicialiꝛ ꝛ nō fuit appellatuz nec supplicatum tenet iudex secularis mādare execut̄oi sentētiā iudicis ecclīastici: nec dz admittere exceptōem iniuste. facit. c. ij. de excep. li. vj. Do. an. in hoc instat. et finaliꝛ videtur ꝛcludere ꝙ si est casus in quo iudex secularis potest cognoscere nō tenet exequi nisi sibi faciat fidē d̄ ꝓcessu. ꝛ videt ꝙ hec fuit opi. bar. in. l. diuus. ff. de custo. ꝛ exhi. re. ꝛ ibi dicit no. p illū tex. ꝙ iudex ecclīastic⁹ tradit conuictuz de heresi iudici seculari vt ipsum puniat non tenet illū punire: nisi sibi pu⁹ ostendat ꝓcessus: vt sic videat an iuste fuerit ꝓcessum cōtra illū. Ad idez allegat qō habet in aut. de sanc. epi. in. §. si ꝛo tñ. ꝑ aduerte quia in exemplo suo bar. de directo dixit ꝓtra casum. c. vt inquisitōis. in. §. prohibemus. de here�. li. vj. vbi dicit ꝙ de crimie heresis cū sit mere ecclīasticū neq; directe neq; indirecte potest iudex secularis cognoscere: ꝑ pura ꝛ nuda execut̄oe ad euz ꝓtinet ad requisitionem iudicis ecclīastici. ꝛ tene mēti illum tex. Idem putarem dicendū ꝑ illuz tex. vbi crimia essent mere ecclesiastica. sed vbi crimia nō essent mere ecclīastica tunc si tradit aliquis curie seculari: vt quādo clericꝰ degradat iudex secularis nō dbz eū punire nisi fiat sibi fides d̄ ꝓcessu. qz illē efficit de foro suo ꝛ habet eum iudicare vt subditū. nō autē vt purus executoꝛ. etiā in isto casu lo-

quitur tex.in dicto.§.si xo crimẽ. ß si nõ tradit sibi vt sit de foro suo:ß iudex eccliastic⁹ petit vt executor exequat suã sniam:tũc satis põt teneri opi. Inno.ß.vt iudex secularis illã sniam exeq̃tur lz sibi nõ fiat fides d̃ processu.facit dictũ.c.ij.de excep.li.vj.in executõe ei⁹ iusticie videt iste secularis inferior.ar.xxiij.q.v.i.c.ꝓnceps 7.c.admistratores. Dz si iudex secularis sciret sniaz iniustã posset dici q̃ nõ tenet illã exeq̃ saltẽ in cã crimiali q; nõ dz esse executor ad malũ ꝯ ꝓsciam. facit.l.nõ tm̃. ff.de ap. Et p ß decipit alia q̃stio no. quaz posuit Jo. an.hic.7 fuit Jo.de mõ.murlo. Epus volebat visitare quẽdaz plãtũ inferiorẽ:ille dixit se exẽptuz 7 appellauit ad papã.epus excõicauit illuz.7 q; ille ñ curat de excõicatõe petit a iudice seculari vt daret sibi familiã 7 auxiliuz suũ.iste xo q̃ appellabat ꝯdicebat.7 q̃rebat q̃d facẽ debebat iudex secularis:7 post multa iste q̃ disputauit ꝓclusit q̃ nõ tenebat impẽdere auxiliũ.q; tenet impẽdere ꝯ rebelles 7 resistẽtes epo d̃ facto:sec⁹ aũt de iure. 7 in dubio psumẽdũ est,p appellãte vt deferat sedi apostolice.ar.c.directe.de ap.7 cũ hac decisiõe trãseũt ħ cõ muniter doc.q̃d est valde nõ.q; facit ad multa.vt si ßditus etiã nõ exẽpt⁹ ex iusta causa appellauit non dz iudex secularis dare suũ auxiliũ ad petitõez epi ꝯ illũ ßditũ.tm̃ in casu supra posito forte aliud posset dici p.c. cũ psone.de pnit.li.vj.q; cũ als subdit⁹ dicit se exẽptuz dz exhibere priuilegiũ q̃d sibi tribuit cãz pscribẽdi:als põt epus vti iurisditõe sua cũ habeat iurisditõem fundatã de iure cõi.ergo si nõ seruat subdit⁹ q̃d ibi dz põt epus legitime petere auxiliũ brachij secularis. vide tm̃ i hoc q̃d dixi post Inn.in.c.venerabili.j.de cẽsi. Itẽ scias q̃ ab eo q̃d.s.dixi q̃ iudex eccliasticus dz excõicare rebelles iudici seculari:7 ecõtra iudex secularis dz bannire 7 aĩaduertere in rebelles iudici eccliastico. Inn.recedit et videt velle q̃ nec iste dz illos excõicare.nec ille secularis istos,pscribere vel bãnire:ß satis est eos vitare.ß Host.tenet primũ q̃d est nõ.dicens q̃ ad petitõez iudicis eccliastici iudex secularis debz bãnire 7 punire subditos rebelles 7 inobedientes iudici eccliastico nõ curantes de excõicatõe.ita ecõtra ad petitõem iudicis secularis dz iudex eccliasticus interdicere 7 excõicare ßditos rebelles 7 pscriptos a iudice seculari.7 ad hoc allego no.dictũ Inno.in.c.lz ex suscepto.de fo.ꝓpet.vbi dixit q̃ si aliq̃ subditi nolũt obedire impatori de facto nõ succedit papa in iurisditõe:ß dz iuuare impatorem ad domandũ illos subditos.7 sic dz etiã pstare auxiliuz q̃d põt. Ex his habes optimũ remediuz,p istis nobilibꝫ repulsis ab eoꝝ dñio.nam possent implorare auxiliũ ecclesie.7 eccliа dz subditos eis resistẽtes excõicare 7 interdicere. In glo.fi.ibi vt sua anẽte ẽc. ħ expositio gl.licet vera est in se:tm̃ satis extranea ad ter. vñ alij doc.exponũt nõ ad piudicandũ eccliẽ q̃min⁹ possit iudicare sine auxilio brachij secularis. Alij dicũt nõ ad piudicandum.s.illi ꝓtra quẽ petit auxiliũ.q; nõ dz auxiliũ impẽdi ꝓtra iudiciũ.7 hoc etiã sensit Inno.vt dixi.s.vel ꝑm Host. nõ ad piudicandũ.i.q̃ p hoc nõ piudicat iudici seculari q̃min⁹ possit punire 7 imponẽ penã tpalẽ.ß ħ opi.sibi ñ placz.q; nõ dz q̃s bis iudicari.xxiij.q.v.quid ergo.7 in.l.lz.ff.nau.cau.sta.nisi dicat q̃ iudex eccliasticus imponat penã spũalẽ seu pniam. iudex xo secularis imponet penã tpalez.ß hoc nõplacz Host.q; ecclesia dz defendere penitẽtẽ.xj.q.iij. aliud.7 sic trãsit Jo. an.cũ Host. Ex hac opi.posset colligi no.dictũ.si opi. esset vera.s.q̃ punit⁹ spũali vel tpali pena p iudicẽ eccliasticũ nõ dz puniri de eodẽ delicto p iudicẽ secularez. sed do. An.nõ placet hec sentẽtia ꝓcludẽti q̃ q̃litercunq̃ fuerit punit⁹ a iudice eccliastico põt tpaliter puniri per iudicẽ seclarẽ si ẽ de sua iurisditõe.all.no.p Inn.i.c.dilectus.de purga.ca.7 p eum in.c.de his.de accusa. Ego xo puto q̃ hoc sit indistincte vez. sed vide ad hoc tex. no.an.c.felicis.de pe.li.vj.7 ibi Jo.an.dicit istã q̃stionẽ fuisse disputataz. vnde vide ibi p eum.7 quod no.in simili bar.in.l.ij.ff.vi bo.rap.vide q̃d dixi in.d.c.cum sit generale.7 in.d.c.de bis.

¶ Sacerdos. Ordinarius q̃ scit nõ vt iudex:sed vt deus vel homo subditũ esse criminis reũ indetermiate poterit:ß nõ nomiatim euz arguere vel punire.h.d.

¶ No.p argumentũ optimuz ex tex.q̃ is qui aliq̃d scit ex cõfessione alicui⁹ 7 in foro penitẽtiali facta non dicitur illud scire,p certo.q; potuit ille nõ vez dicere.7 sic nõ habet certa sciẽtia.tũc em̃ habet certitudo cum res depẽdet aliquo sensu corporeo.ad hoc.ij.q.i.c.testes. 7.l.siqñ.C.de testi.hoc em̃ videt ꝓbare iste tex.duz ponit ista vt diuersa. Nam p̃ facit mentõez cũ,p certo scit aliquẽ esse reũ criminis.7 postea subjcit. vel si cõfessus fuerit ẽc.q̃si tũc,p certo nõ sciat.7 hoc,pbat ista lra licz glo.j.aliter sentiat. in hoc tm̃ nõ videtur põderasse tex.

¶ Secũdo nota plãtũ non debere subditũ nomiatim arguere de aliquo delicto nisi possit illud delictuz plene ꝓbari. ñ em̃ credit ex suspicioni si dicat aliquẽ esse reũ criminis. vj.q.ij.in.c.placuit.7 in.c. si tm̃.puto tm̃ q̃ i secreto põt eum admonere. q; talis admonitio non põt nisi pdesse. ar.ij.q.j. si peccauerit ¶ Tercio nota 7 tene mẽti q̃ de delicto cui⁹ quis est cõscius vt deus possit in publico redarguere peccatorẽ in genere:tm̃ nõ determiate.hoc etiã colligit exemplo xpi.sciebat em̃ deus eum iudam traditurũ:tm̃ non omo siluit:sed in genere eum redarguebat 7 delicti supplicium mirabat dũ dicebat q̃ melius erat si natus nõ fuisset homo ille ẽc.7 tene mẽti hoc dictũ.ex quo habes casum in quo potest sacerdos delictum sibi cõfessuz in genere redarguere ¶ Item nota 7 tene menti q̃,p quolibet dãno illato põt recurri ad iudicem ecclesiasticũ vt excõmunicet eũ qui damnũ intulit licz,pbari nõ possit determiate quis damnũ intulerit Nam ratõe peccati mortalis debet recurri ad ecclesiã. vt in.c.nouit.de iudi.7 in hoc tex.iste põt quotidie practicari specifice ĩ furto q̃n nescit auctor furti. ¶ Itẽ nota tres sciẽtias quas põt quis in eodẽ facto habere.naz potest haber evnã vt homo:q; vidit.secundã vt deus: q; ille fuit sibi cõfessus in penitẽtia.terciam vt iudex:q; ordine iudiciario factũ est 7 sibi probatũ.et possunt iste tres sciẽtie haberi alternatiue seu distributiue 7 etiã simul.nam põt quis scire tm̃ vt deus:vel vt homo:vel vt iudex. Item põt scire simul vt homo q; vidit.7 vt deus q; etiam fuit sibi cõfessus. Item vt iudex:q; postmodũ in iudicio fuit sibi,pbatũ.7 hoc satis,pbat iste tex. Sed nũquid possint iste sciẽtie sibi aduersari adinuicẽ in eodem subiecto vt possit eadẽ psona certuz quid scire vt deus 7 ꝓtrariũ scire vt homo vel iudex:vide q̃d dixi in c.pastoralis.§.quia xo.d̃ offi.dele. Item nota casuz in quo sacerdos sine peccato ministrat psente excõmunicato cum.s.nõ potest ꝓbare illũ esse excõmunicatuz.q; hoc scit vt homo vel deus.7 sic optime facit hec lra i argu.q̃ sacerdos nõ debet desistere a celebratõe diuinorum lz sciat aliquẽ ex psentibus esse excõmunicatũ exq̃ hoc,pbari nõ potest.hoc tm̃ ego admitterẽ in celebratione necessaria.7 ita loquit iste tex.secus in voluntaria. ar.xxiij.q.j.c.fi. ¶ Ultimo nota casum in quo sacerdos non debet denegare corpus christi etiã excõmunicato si ꝓbare nõ potest illuz esse excõmunicatũ lz sciat vt homo vel vt deus. hoc etiaz colligitur exemplo christi qui hoc sacramentũ nõ denegauit iude:ß sibi 7 alijs apostolis cõtulit.vt.j.q.j.c.christi⁹. Sed q̃ro quid si sacerdos producit in testem cõtra reum criminis:nũquid teneatur respõdere de eo q̃d scit vt deus:dic secure tenẽduz q̃ non.ad hoc.c.dilectus.de excess.plã.7 in.c.omis vtriusq̃.de pe.7 remiss.vnde secure respõdere potest se nihil scire.quia nõ producit in testem vt deus:sed vt homo.7 tanq̃ homo nihil scit. Secus aũt est si nesciret vt deus:ß vt homo licz alius sibi dixisset secreto 7 iuramẽ

to ꝓstito ꝙ non reuelet.nam nō obstāte illo iuramento si ꝓducit in testē debet dicere veritatē.ratio est.qꝛ illud iuramentū nō extendit ad illū casuz cū. s.ꝓducit in testem.z si intēdebat iurans ad hūc casum se extendere iuramentū fuit temerariū:z ideo nō seruandū.ita nō.sentit Inno.in.c.qliter z qñ.j.de accu.vbi vide z tene mēti. Item dic ꝙ non semp dicit sacerdos scire vt deus licet is qui sibi reuelauit dixerit ꝙ sibi dicebat in penitētia.tūc em̄ solum dicit peccatū detectuz in penitētia vt deo:qñ peccator querit salutē anime sue.secus autez si causa libidinis seu ratōe amicicie dixerit quis peccatuz sacerdoti.qꝛ tūc non dicit in penitētia:licz ille dicat dico in penitētia.quia ille non tenet locū dei in hoc exquo ad eū non recurrit vt ad deū.hoc no.sentit Inno.in.d.c.omnis.z tene mēti.quia multi decipiunt. Quero.ꝑ declaratōe lre:nūquid quilibet sacerdos possit excōmunicare:videt primo ꝙ sic.ar.huꝰ tex.nam hic fit mentio de simplici sacerdote. Hosti.intellexit tex.in sacerdote curato.z sic videt velle ꝙ sacerdos habens curam possit excōmunicare parochianū suū.ꝑ quo etiaz facit tex.in.c.se.alq dixerūt ꝓtrariū. Pe.z Abb.ꝓcordando dicūt ꝙ aut hoc habz ꝓsuetudo z potest sacerdos excōmunicare'etiā cum cause cognitōe iuxta cōsuetudinez. Et ex hoc primo mēbꝛo nota ꝙ cōsuetudo potest dare potestatē excōmunicādi.qđ an sit vez indistincte vide latius ꝑ Inno.in.c.olim.đ resti.spo.z qđ ibi le.z no.in.c.cū ꝓtingat.de fo.ꝓpe.z an teneat excōicatio ratione possessiōis tm̄:vđ qđ no. Jo.an.ī.c.auaricie.đ elec.li.vj. Cessante ꝛo ꝓsuetudine potest sacerdos curatus ſm̄ eum excōicare parochianū in genere z sine cause cognitōe.cum cause ꝛo cognitōe vel certā ꝑsonam excōmunicare nō potest.qꝛ non est iudex.z sic istuz ter.intelligunt qñ sacerdos curatus fert excōicationē in genere z cū hoc intellectu transeūt hic Jo.an.z.do. An. Et nota hoc singulariť ꝓpter auctem istoꝝ doc. Dz ego semper tenui indistincte.ꝙ cessante cōsuetudine sacerdos curatus nec in genere nec in specie excōicare potest.plene hūc articulū explicaui in.c.siquis ꝯ.de fo.ꝓpe.ī repetitōe. Et ꝓbat sic.excōicatio est iurisditiōis cōtentiose que nō debet ferri nisi cum cause cognitōe z fertur ī inuituz.ij.q.j.nemo epūs.ß sacerdos curatus non habet iurisditōem fori cōtentiosi:ß penitētialis tm̄.ꝑ hoc.xj.q.j.in.c.de ꝑsona. Item excōmunicatio est meri imperij.vt no. Inno.in.c.trāsmissam.de elec.simplex aūt curatus non habet ea que sunt meri imperij. Itez iura tm̄ a iudiciby dicūt excōmunicationē esse ferendaz.vt in.c.j.de sen.ex.li.vj.vbi ter repetit verbū iudex. Ad idem.c.querēti.de ver.signi.z in.c.archidiaconis.de offi.archidia.non ob.iste tex.debz em̄ intelligi de sacerdote alꝰ ordinario.nam et episcopi olim appellabant' sacerdotes. xcv.di.c.omniū.nam sacerdos est nomen dignitatis z honoris.xxj.di.cleros.z hoc sentit Hin.hic.z hoc etiaz patz ex rubꝛo. Naz hic tractat de officio iudicis ordinarij.ergo vt ista decretalis cōueniat rubꝛo debet intelligi de sacerdoce alꝰ iudice ordinario.debz em̄ nigrū cōuenire rubꝛo.vt no.glo.in.c.tibi qui.de rescript.li.vj.et in.c.bone.de cōfir.vti.vel iuti.z in.c.si sup gratia.đ of.deleg.li.vj.hoc etiam ꝓbat ista lra ibi:nisi iudiciali ordine ꝛc.z ibi petit iusticiam.certuz est ꝙ a simplici curato nō petitur iusticia ꝓtra damnū inferentē:nec ꝓceditur coram eo ordine iudiciario. Ex his cōcludit' ꝙ ß littera non ꝓbat opi.istoꝝ doc.z ꝑ hoc vide bo.glo.in.c.se.vbi dicā.z in.c.nemo epūs.ij.q.j.z ad.c.sequens dicit ibi dicet'.z banc opi.ꝙ non possit sentit collecta.hic. Secūdo queriť:nūquid hec generalis excōmunicatio sit ferenda p̄cedente cōpetēti monitione:dic ꝙ sic. vnde nec in genere nec in specie debet ferri excōmunicatio nisi precedente trina monitione.vt in.c.romana. in ver.sed nec.de sent'.excō.li.vj. In glo.j.z ponderaglo.quam inducit do. An.ad saluandum testem qui dicit aliquid ꝑ certo scire:z interrogatus de causa scientie respōdet quia ille fuit sibi cōfessus.sed certe hoc dictum non probat' in tex.sed potius oppositum.vt supꝛa dixi in primo no.z dic vt ibi. In glo.ij.ibi quod licitum est in genere.nota glo.ꝙ regulariter illud quod licet in genere licet in specie z ecōtra.z idez tenent hic cōmuniter doc. Et nota glo.sequētem z ex ea z ex tex.colligę ꝙ excōmunicatio generaliť lata ligat delictū quantumcūq occultū seu delinquētem.z sic iudicio meo hic est tex.ꝓ glo.no.in cle.j.de hereť.vbi examiat an constitutio militantis ecclesie liget delictum oīno occultum.z cōcludit ꝙ sic.z tene menti illam glo.z istum tex. ad hoc. In glo.pe.in fi.concludit ergo glo.ꝙ nullus istoꝝ erit excōmunicatus.z idem tenet Hoss.dicens ꝙ exquo non constat de intentōe excōmunicantis nullus vigoꝛe sententie erit excōmunicatus.consulit tamē ꝙ vterqꝫ se faciat absolui ad cautelam. Hostiē.dicit ꝙ vterqꝫ est ligatus.quia deus non curat de verbis sicut z als ecclesia non curat de verbis si constat de intentione vt in.c.in his. ver.signi. Mihi placet opi.glo.cōiuncta opi.Hoss.facit.c.graue.xj.q.iij.item.l.iij.§.si duobus. quam glo.adducit ꝓ contraria opi.facit ꝓ hac opinione vt nullus sit ligatus.nam ibi in fi.dicit' ꝙ si legatum fuerit factum titio z non apparet de quo titio testatoꝛ senserit nulli debetur legatuz. Item excōmunicatio non debet ligare vltra intentiōem excōmunicantis.naz potestas z voluntas debent cōcurrere ad expletōem cuiuscūqꝫ rei.vt in.c.cum super.de offic.deleg.z in.l.multum interest.C. siquis sibi vel alteri. iste excōmunicans non habuit animuz excōmunicādi nisi vnum.ergo nō debet esse vterqꝫ excōmunicatus. nec aliter exquo nescitur de quo senserit.nam presertim in istis spiritualibus pura recta z certa debet esse sententia ꝛc. de consedi.iiij.retulerūt.z.c.solent. Et faciunt ista ad.q.sacerdos in die forte pasche volebat cōmunicare populum z habebat ante se hostias.xj.quas tamē putabat.x.ꝓtulit simpliciter verba consecratōis:queritur vtruz omnes.xj.sint consecrate vel.x.tm̄ vel nulla:z salua determinatione ecclesie concludit hic Hal.ꝙ si habebat animuz consecrandi.x.z non plures nulla erit consecrata. quia incertitudo viciat.nam vt dixi recta z certa debet esse intentio in istis spiritualibus.z intentio est necessaria ad perficiendū opus.vt in iuribus ꝑalleg.z ꝓ hac opi.facit ista glo.in fi.nō enim apparet quas ex illis.xj. voluerit cōsecrare.

Cum ab ecclesiarū.

Si ordinarius subiectus episcopo cōfert in sibi subiectum iustam censuram ecclesiasticam episcopus illam seruare debet:z eam sine satisfactione z conscientia ꝓferentis relaxare non debet. Primo ponitur exordiū.ex quo secundo infert mandatū:ibi quapropter. Nota primo ex suprascriptione ꝙ appellatione prelatorum veniunt non solum episcopi z superiores:sed etiam inferiores habentes iurisditōnem.quod clarius ꝓbatur in.c.j.de eta.z qualita. quinimo.dixit hic Hostiē.ꝙ etiam simplex curatus dicitur prelatus:vt patz hic in plebano.sed dic tu melius ꝙ ex lata significatione sacerdotes parochialium ecclesiarum possunt dici prelati.quia presunt parochianis in foro anime.z hoc respectu plebanus potest dici prelatus. hoc ꝓbat tex. in.c. tua.j. de cleri.egrotan.et ꝓbatur ab allusione vocabuli vel ethymologia vocabuli.nam dicitur prelatus quasi prealijs ditatus vel antelatus. sed stricte illi soli dicuntur prelati qui habent iurisditionem aliquaz fori contentiosi.ad hoc tex.iuncta glo.in.c. decernimus.đ iudi.z ibi dixi.ad idem tex.in cle.dudum. de sepulť.vbi per se fit mentio de prelatis per se de sacerdotibus curatis.z hoc modo potest intelligi tex. Nam iste plebanus habebat

bic iurisditionē.qđ patet ex eo q; excoīcabat parochianos suos.qđ intellige de iure speciali puta ex p̄scriptione vel priuilegio nō aūt de iure ꝯmuni vt diri.s.c.precedenti.nam illud est situatū sub rubrica de offi.iudi.ordi. sed certū est q; plebanus nō est iudex ordinarius parochianoꝝ suoꝝ in foro ꝓtētioso loquit' ergo de iure speciali. Nota ergo q; rector ecclesie parochialis habet curam parochianoꝝ suoꝝ siue sint layci siue clerici. Ex quo nota q; inhabitātes i parochia licȝ sint clerici sunt tamen parochiani illius ecclesie. ad hoc facit de ꝓse.di. j.ȝ hoc attēdendū.vbi dicit' q; clerici debent conuenire vna cū laycis ad audiēdū diuina in ecclesia eoꝝ. Nota tercio q; appellatōe sentētie censure cōprehendit' sententia excoīcationis ȝ interdicti.adde ȝ suspēsionis.vt in.c.querēti de vv.signi. Itē nota hic expresse q; prelati inferiores episcopis possunt ferre excoicationem in subiectos.ꝓcordat.c. sicut tuis de simo.ȝ.c. cū in ecclesia de ma.ȝ obe.ȝ.c.ij.de eo qui or.fur.rece. Itē nota q; excoīcationē latam a p̄lato inferiore subdito ep̄o potest ep̄s relaxare si est irrōnabilis. si aūt est rōnabilis nō debet eam relaxare sed debet remittere ad suū excoīcatorem. Quid autē si de facto relaxauit :dic vt in glo.fi. in fi. Ultimo nota q; supiores debēt facere obseruari sniās latas ab inferioribꝫ.ȝ sic videt' ꝑm Inno.q; maior iudex debet mādare executioni sniam inferioris.ad idem.l.pperandū.§.sinautē.C. de iudi.ȝ.l.a diuo pio. ff.de re iudi.ȝ hinc sumpta occasione Inno.tractauit ḃ nūquid isti inferiores p̄lati possunt eoꝝ sniās mādare execution an ꝯo debēat recurrere ad supiorē :ȝ refert ꝯrias opi.finaliter ponit no.dictuȝ q; quilibet iudex siue delegat⁹ siue ordinari⁹ pōt exercēdo iurisditionē quam habet suā sniam mādare executioni sed eam quā nō habet exercere nō potest ȝ tūc debet ad supiorē recurrere. Exemplū quilibet iudex eccliastic⁹ pōt excoīcare etiā si sit delegat⁹ inferioris a p̄ncipe vt ḃ ȝ in.c.ex lr̄is de offi. dele.vñ excoīcando ȝ interdicēdo potest suā sniam mādare executioni q; nō excedit metā sue iurisditionis.vt ꝓbat' in.d.c.ex lr̄is. Itē pone exemplū in rectore scholariū.nam poterit interdicēdo ingressuȝ scholarū vel dc lendo scholarē de matricula vel qd simile suā sniaȝ mādare executioni sed iurisditionē quā quis nō habet nō potest exercere.vtputa alius iudex qui nō habet ea que sunt meri vel mixti imperij nō pōt manualit' ponē quez in possessionē vel ducere ad carcerē vel quid simile exercere.vt in.l.iubere cauere.ff. de iurisdi.om.iudi.vñ p̄ istis ȝ similibꝫ debet recurrere ad supiorē habentē ptātem.ȝ sic intelligit'.l.a diuo pio p̄allt'. Hāc materiā plenissime examinaui in.c.siquis ꝓtra clericū de so.ꝓpe.ȝ dic vt ibi in glo.j.in fi. Nota bene hāc glo.ex qua collige duas regulas.ꝑma q; elect⁹ a collegio vel vniuersitate vel deputatus p supiorē habet iurisditionē ordinariā in illos de collegio licet iste p̄latus subsit ep̄o. Scḋa regula est q; isti p̄lati qui p̄sunt collegio vel al's habent iurisditionem puta ex cōsuetudine pñt excoīcare sibi subiectos ꝑ anathematizare nō pñt. Anathema em̄ ꝓpetit solis episcopis.ȝ idē no.ij.q.j.nemo ep̄s. Aduerte tn̄ q; int' anathema ȝ excoīcationeȝ nō est dīa quo ad vincula.nam vtraq; est excoīcatio.ȝ dicit' anathema q̄si supna maledictio.de quo vide qđ no.in.c.cum nō ab homie de iudi.sed anathema fert' cū maiori solēnitate q̄ꝑ excoīcatō nam fert ep̄s circūstantibꝫ sibi.xij.sacerdotibꝫ ȝ candelis accensis.put habet' in.c.debent.xj.q.iij. ȝ debet fieri inde absolutio cū maiori solēnitate q̄ꝑ fit ab excoīcatione de qua dicendū vt habet' in.c.cū aliquis ea.cā 7.q.vnde anathema excedit excoīcationē quo ad maiorē solēnitatem ȝ quo ad opi.vulgariū ȝ ad terrorē ȝ in difficultate absolutionē obtinendi.ȝ ex his glo.videtur tacite excludere simplices sacerdotes curatos qui nō p̄sunt collegio isti nō possint excōmunicare. Circa materiā huius glo.dicit Goff.attendēdam consuetudinē in iurisditione istorum inferiorum. Innoc.ȝ Hosti. videntur satis hic concor.cum opi.glo.dicunt esse q; ad hoc vt quis habeat ordinariaȝ iurisditionem in clericos seu religiosos oportet q; eligatur ab vniuersitate seu collegio ȝ obtineat ꝓfirmationē a supiore habente potestatez.ad hoc c.nihil de elect.ȝ qđ habetur in auc̄.de defen.ci.§.ij. dixit etiam Innoc.oportere q; vniuersitas que istum elegit sit clericoꝝ vel religiosorum quia al's non posset dare iurisdit'.in personas ecclesiasticas. Item oportet q; iste electus sit cleric⁹ quia al's iurisditio spiritualis in eū non caderet.vt in.c.cum causam de p̄scrip.7.c. ecclesia. de ꝓsti.ȝ ex his al's dixi ȝ etiam nunc confirmo q; si vniuersitas scholariū est secularis rector electus ab vniuersitate etiam si sit clericus nō potest habere iurisditionē in scholares clericos. quia vt diri vniuersitas secularis dat iurisditionē temporalem nō autem spiritualē.quia cum layci nō sint spirituales nō possunt eligendo transferre iurisditionē spiritualem.ȝ multo fortius hoc procederet si rector esset laycus. Qualiter autē cognoscatur an vniuersitas sit secularis vel ecclesiastica:dic si maior pars est secularis censetur vniuersitas secularis. vt diri plene in.c.ex lr̄is de consti.ȝ Barto.ponit in.l.fi.ff. de coll.il.ȝ vide an clerici subijciantur rectori maxime si sint ciues ea que plene tetigi in.c.si diligenti de so.compe. De vno etiam dubito p̄supposito q; vniuersitas scholarium sit ecclesiastica nunquid electus in rectorem posset habere iurisdit.in clericos ex quo non recipit confirmationem a superiore ecclesiastico.nam Hosti.generaliter loquendo ȝ Inno.in p̄in.sue glo. dicunt oportere vt electus cōfirmetur a superiore sed postea in medio glo. non videt' aliquid repetere de confirmatione. vnde potest dubitari nūquid clerici exercentes p̄fessionem licitam faciant collegium extra ecclesiam ita vt electus per eos in rectorem habeat in ipsos iurisditionem. nam de laycis certum est q; si exercent aliquam p̄fessi. licitaȝ.puta quia sunt scholares barbitonsores sutores ȝ similes. possunt em̄ isti se congregare ȝ eligere sibi rectorem qui habebit ordinariam iurisditioneȝ in ciuilibꝫ in his que sunt occasione societatis ȝ p̄fessionis.ȝ quā q̄ꝑ possunt isti conuenire sub isto rectore si tamen cōueniuntur sub maiore iudice loci puta potestate non pñt declinare illius iurisdit.vt est casus nō.in.l.fi.C.de iurisdi.om.iudi.ȝ no.ḃ Inno.ȝ Bar.in.d.l.fi.nam in clericis vt diri dubito per.c.significasti de so.ꝓpe.ȝ.c.de persona.xj.q.j.nam ep̄s est eoꝝ ordinarius nec debent facere sibi ista collegia ex quo nē sunt in ecclesia vel saltē nō habent ꝓfirmationē ab ep̄o.nullo em̄ iure hoc cauet' et ideo p̄ illā.l.fi.que loquit' in laycis nō recederē a dispositione canonū disponentiū sup iurisditione clericoruȝ in hoc tamen vide qđ diri in.d.c.si diligenti.vnū tamē scias q; cessante cōsuetudine isti qui sunt de collegio ecclesiastico licet subsint eoꝝ p̄lato inferiori vtputa p̄posito ecclesie collegiate tamē in crimīalibꝫ corā solo ep̄o sunt ꝓueniēdi.xvj.q.ij.visis in fi. Item in ciuilibꝫ si ꝓuenirent' coram ep̄o nō pñt declinare suā iurisdit.ȝ dicere q; volunt ꝓueniri sub eoꝝ p̄lato inferiori q; ep̄s ꝓcurrit in iurisditōe cū istis p̄latis inferioribꝫ ȝ locus est p̄uētioni.ar.in.d.l.fi.ȝ sentit ḃ Inno.nisi aliud habeat cōsuetudo ȝ p hoc qđ dicā in glo.se.in monachis tn̄ aliud videt' dicendū.s.q; primo loco ꝓueniēdi sunt coram eoꝝ abbate ȝ non coram ep̄o q; īmediate habēt abbatez loco dei supra eoꝝ caput.vt in.c. si religiosus de cle.li.vj.ȝ in c.ij.de testa.co.li.vnde monachus magis tenet' obedire abbati q̄ꝑ ep̄o.vt no.glo.xj.q.iij.qui resistit.ȝ habet abbas iurisditionem in monachos etiaȝ in criminalibꝫ.vt patet in.c.ea que.ȝ in.c. in singulis de sta.regu. vbi cū q̄ꝑ deliquerit.ȝ.xviij.q.ij.abbates. si tamen esset crimen q; veniret imponēda pena depositionis tūc nō abbas sed ep̄s cognoscere debet.d.c.visis in fi.ȝ.xviij.q.ij. monasteria. Idem si abbas esset negligens in corrigēdo.vt j.

eo.quãto.z licet in his sint opi.vt no.in.d.c.'quanto.tñ id quod dixi puto verius z videt' velle Jo.de lig.in clene in agro de sta.reg.plenissime vide circa hanc materiam p me dictam in.d.c. siquis ptra cle.in repetitione. z in c.cum ptingat.in lec.eo.ti.vbi tractaui quã iurisd tõem habeãt omnes isti inferiores plati citra epm vnũ tamen scias q nullus citra epm de iure ꝓmuni habet territorium in dioceſi vnde tota dioceſis est territoriũ episcopi in spiritualib.xvj.q.vj. omnes basilice.z in.c.j.§.eo.et in.c.cum eps.j.eo.li.vj. Ex quo infert' q si clericus deliquit in monasterio alicui⁹ abbatis nõ subjcitur ratione criminis iurisditioni abbatis sed episcopi loci.ad hoc.c. cum ptingat prealt'.an aũt inferior episcopo possit prescribere territoriũ ptra episcopũ:dixi plene in.d.c.cum ptingat.z sm hec limita istam glo. In glo.ij.ibi semp presumit'.vult ergo glo. q excoicatio semp psumenda est iusta donec pbetur ptrariũ.tu dic hoc ꝓcedere si nõ fuit appellatũ sed si fuit appellatus ab excoicatione licet appellatio nõ suspendat vinculus.vt in.c.pastoralis de appella.tamen suspendit psumptionẽ iusticie.vñ oportet q superior pbet cãm iustam sicut ptingit in alijs sententijs.vt no. Inno.in.c.bone el.ij.de postu.prela.z tene illud menti.facit qđ ipse no.in.c.cum in iure.§.de offi.dele. In glo.fi.ibi cũ sit superior z ordinarius.nota singulariter istam glo.z nõ tradas eam obliuioni. ex ea em̃ infert' ad id qđ supra dixi q licet plati inferiores habeant iurisditionẽ in illos de collegio eor non tamẽ eã obtinent excluso episcopo sed accumulatiue ad episcopum ita q isti nõ faciunt gradũ sed eps ꝓcurrit tanq̃ generalis ordinarius z isti inferiores tãq̃ speciales. Et ex hoc infert' ad solutionẽ glo.q debet valere absolutio facta ab epo z licet quidã tenuerũt ptrariũ vt Hug.et Guil.na.z Archi.in.c.ij.de ꝓsti.li.vj.z in.c.vnico d̃ ma. z obe.li.vj. Alij tamẽ doctores coiter sequũtur glo.z adducunt qđ habet' in auc̃. de defen.ci.in pn.vbi dicit' q defensor ciuitatis cui eq̃parat' eps potest cognoscere de causis subditor omissis magistratib inferioribus. ad idẽ pro opi.glo.facit.c.venerabilib.§. vbi aũt de sen.ex.li. vj.z dicit abb.q vbi ꝓcurrit iurisditio immediata z mediata valet absolutio facta a superiore.z idẽ in effectu sentit hic Alin.dicens q vbi cause sunt ꝓmunes superiori et inferiori si superior citat pferẽdus est.ar.in.l.in dicium.ff. de iudi.secus aũt sm eum vbi cause nõ sunt ꝓmũes.ponit exemplũ in monacho qui magis tenet' obedire abbati q̃ epo. Item in subdito epi qui magis tenet' obedire epo q̃ archiepo. hoc vltimũ elt absolutũ z clarus.vt in c.pastoralis.j.eo.in monacho tamen sunt opiniones vt no.infra.eo.quãto.z nota hãc opi. Alin.nam apte sentit qđ supra dixi in causa monachi q est prius tractãda coram abbate q̃ coram epo.z vide qđ no.ad materias glo.in.c.pastoralis.j.e.pallegato ꝛc.

Cum vos. Si ordinatio vacantis ecclesie etiam patronate ex iusta causa differt' est ibi p episcopũ iconomus ponẽdus.ꝓmunis diuisio.scda ibi fraternitati. Nota primo argumentũ optimũ ex tex.q non eo ipso q patronus psentat indignũ est priuatus potestate psentãdi. nam si ß esset verũ cum hic psupponat' q psentatus esset indignus nõ poneret' iconomus sed eps prideret de rectore. de ß dic vt latius.j.dicam. Nota secũdo q vbi differtur puisio ecclesie nec superior potest iuridice pridere de rectore debet ibi poni icono mus. Et ex ß z ex tex.habes casum q qui nõ potest ponere rectorem in ecclesia ponat iconomus. Et facit optime iste tex.ad pbandũ q capitulũ sede vacante potest ponere iconomũ in beneficijs vacantib quor collatio ptinet ad episcopum.vñ licet capitulũ non succedat in potestate cõferendi talia beneficia.vt in.c.vnico ne se.vacã.li.vj.potest tamẽ ibi ponere iconomũ.arg.ß. z hoc videt' velle Jo.an.in.d.c.vnico ne se.vacan.li.vj. qđ dictum tenet

menti. Ultimo nota quid faciendũ de redditib pronientib ecclie vacanti.nam debent querti in vtilitatem ecclie vel ꝓseruari p futuris rectoribus.ergo non debet episcopus vel alius plat⁹ vel patronus illos fruct⁹ occupare imo accipiẽtes incurrũt hodie penã de qua in c.fi.j.eo.li.vj. Et in ecclesijs cathedralib z collegiatis vacantib nõ habet locum pena.c. quia sepe de ele.e.li. In glo.j.in fine.vult ergo glo.q id qđ disponitur ß habet locũ in ecclesia que est iurispatronatus clericorũ z idem Lau.ß dicens q ter. narrat factũ vñ sm Hosti.idem in vtrisq̃. Et tu dic melius post Inno.q cum mimisterio ter.puidet solũ in ecclesijs patronatis laicorum quia patronus laycus licet debeat defendere bona ecclesie.xvj.q.vij.filijs.non tamẽ habet custodiã ecclie vacantis nisi sit ꝓuilegiatus vel hoc habeat ex ꝓsuetudine approbata p sedem apostolicã. vnde cessante approbatione pape non valeret ꝓsuetudo sm Hosti.vt laycus habeat custodiam ecclie vacantis.arg.in.c.j.de ꝓsue.z in.c.cũ terra de ele. Et nota bene hoc verbuz q in multis ecclesijs de facto seruat' ptrarium.sed si patronus est clericus tunc ipe habet custodiã ecclesie vacantis.arg.in.c.bone de appel.z in.c.cum ꝓplantare.§.in ecclesijs de ꝓuile. Et ideo tunc nõ est ponẽdus iconom⁹ per episcopũ.z ideo hec litera voluit puidere cum pso na non ecclesiastica habet patronatũ.z tene menti in ß istum tex.sm hunc intellectũ z intelligo patronũ ecclesiasticum eũ cui cõpetit iuspatronatus ratione ecclesie. nam si cõpeteret ratione patrimonij talis est censendus in hoc iure tanq̃ laycus vt le.z no.in.c.cum dilectus d̃ iurepatro. Tractant etiã hic doc.quis habeat custodiam ecclesie cathedralis.ego de omnibus plene dixi in d.c.bone.z dic vt ibi. In glo.ij.in fi.nota bene istam glo.ad quã quotidie fit remissio cum querit' nũquid patronus psentando indignũ sit priuatus ipo facto p ea vice potestate pñtandi:z ꝓcludit glo.q si est patron⁹ ecclesiasticus priuat' ipo facto. secus si est secular[.]. Sz ad.§.siquis oratorij domũ.qui facit in cõtrariũ respondet q non ꝓcedit de iure canonico qr standũ est canoni z nõ legi.hãc ꝓclusionẽ gl.impugnat Jo.an.ꝓcederet em̃ si canon expresse diceret q non sit priuatus sed hoc nullibi cauet'. ergo standũ est legi nõ obstante si dicatur q patronus secularis põt variare pñtando scdm vt in.c.cum aũt de iurepatro. qr illud posset procedere quãdo psentasset idoneũ vel indignũ ignoranter ita q non esset ꝓuatus. opi.glo.tenuit Archi.in.c.j. de pbe. li.vj.sed Hosti.hic precise tenet q sit priuatus si scienter presentauit indignuz.z tenet Inno.in.c.ꝓposuit de fi.presby.licet hic loquatur alternatiue.dicit etiã q parcendum esset laycis propter ignorantiã. Jo.an.concludit q si laycus scienter presentat indignuz z persistit in illa psentatione per quatuor menses sibi prefixos ad psentandum extunc poterit episcopus prouidere de alio quia paria sunt nullum presentare vel minus idoneum vt in.c.ij.de transla.prela.z in.c.tue de cle.non resi.vnde sicut episcopus potest prouidere elapso quadrimestri z nemine psentato.vt in.d.c. vnico de iurepatro.li. vj.ita si fuit presentatus indignus.sed si tempus prefixum patrono non est lapsum poterit patronus secularis iterum psentare licet psentauerit indignũ.nam si licituz est patrono seculari variare quãdo psentauit idoneum fortius debet esse licitũ si psentauit indignũ.nam iura admittunt facilius variationẽ ꝓtra actum nullum vt in.c.nosti de elect.sed si patronus ecclesiasticus ignoranter psentauit indignũ nõt põt variare vsq̃ ad cassationem.z post cassationem habet tempus integrum ad presentandũ.arg.in.c.si electio de elect.li.vj. Et ad.§.si quis oratorij domum.rñdet Jo.an.q non ꝓbat q episcopus possit aliũ instituere psentato indigno qr soluz dicit q pñtato indigno debet episcopus ꝓcurare vt instituatur idoneus qđ põt intelligi sollicitãdo.s. pronũ

cū hac opi. Jo.an.trāsit hic do. An. Sed tu vide Fe.cō silio.cxxij.ppe finem vbi videt tenere opi.istius glo.nihil tamē boni adducit.sed do.de rota decis.ccv.apte tenent ꝓtrariū q patronus sit priuatus p.d.§.siquis oratorij domū. Jo.de lig.idē hic adducit.nā si eligentes vel habētes collatōez de iure ꝓmuni priuant ipo facto eligendo vel instituēdo indignū.vt in.c.cū in cūctis de ele. fortius idē dicendū in patronis qui habēt pntationem ex sola gra. Ad idem optime facit tex.in auc.de eccle.titu.in.§.siquis edificationez.vbi dicit q si patron⁹ pfecit hospitali rectorē indignū eps illo remoto debet ponere idoneū.z hāc opini.puto verissimā licet do. Lar.sequatur opi.glo.z ad.§.siquis oratorij domū.dic q rnsio Jo.an.nō est bona qz tex. ibi dicit quoscūq pntauerit ꝛc.z sic eps habet ponere idoneū pntato indigno p patronū z ad istum tex.dic q nō loquit quādo scienter fuit pntatus indignus.hāc opini.videt sentire Barto. in.l.cum quidā.ff.de lega.ij. z ibi bonus tex.iuncta glo. vbi phat q si quis habet electionē ex dispositōe testatoris si eligit indignuz priuat ipso facto ptāte eligendi qđ no. Adduco aliā bonam rationē vbicūq alicui ex puilegio seu gratia cōpetit potestas eligendi vel postulādi si scienter eligit vel postulat indignū ipso facto pdit potestatē sibi tributā quia dicit abuti puilegio.tex.est no.in.c.gratum de postu.pla.facit.c.puuilegiū.xj.q.iij. sed patron⁹ habet potestatē eligēdi seu pntandi de gratia.vt in.c.iij.de iurepatro.pntando ergo scienter indignum abutit gratia z sic debet esse priuatus p illa vice et hec notabis. Et q dixi q potestas deuoluit ad epm intellige si eps habet ptātez instituendi.sed si ptās instituendi ptinet ad aliū puta abbatē vel capl'm tūc ius patroni deuoluit ad habētez institutionē z sic habebit liberā collationē.hoc voluit glo.singu.quā semp tenebis menti in cle.vnica de sup.neg.pla.z sic nota q illud ius patroni deuoluit ad eū qui habet ipam institutionē licet de iure spāli. In glo.pe.nota ꝑmo ex ista glo. intellectū ad.c.qm̄.z.c.cū ꝓpter de iurepatro.in quib dicitur q si questio sup iurepatronat⁹ non decidit.j.tempus pfixum patronis ad pntandū q eps debet ibi ponere rectorē saluo iure vincentis. Illa iura ꝓcedunt quādo questio est inter ipos patronos de iurepatro.ita q nō apparet quis eoz sit patronus. nam ppter ꝓtentionem eoz non dimittet ecclesiā vacare. Si aūt est questio inter patronū z episcopū sup iurepatronatus nō habent locum illa iura.nam si diceremus ꝓtrariū episcopus sepe fingeret causam z negaret patronū esse patronū solum vt lapso tpe pfixo ad pntandū ipse ꝓuideret. Idē est quādo est ꝓtentio sup pntatione iam facta. nam tūc nisi prius decidat illa questio debet epus ꝓuidere de rectore. vnde nō habent locū tunc illa iura licet questio illa non decidat infra quatuor mēses vel sex.nam cum ex pntatione acquirat ius psentato vt notatū fuit in.c.dilectus.s.ti.pri.nō debet piudicare pntato si questio nō decidit infra tempus pfixum ad pntandum alʒ de facili posset supplātare patronū.nam cū non teneat pntare nisi in fine termini z eps habeat examinare psonā z facere edictū iuxta formā in.c.fi.de elect.non posset de facili ista questio expediri infra illud tempus z hoc idem volunt ꝓmuniter doct.B. Secdo nota ex glo.q ad illum spectat custodia ecclesie vacantis qui habet ius instituēdi seu ꝓferendi licet sit nō eps.qđ dicit Jo.an.bene notandū z nescio alibi istam glo.potius em̄ phat ratōe q iure.nā si habet iste ius ꝓuidendi ecclesie de rectore videtur q debeat habere curā rerū ipsius ecclie donec puideat de rectore.p hac glo. allego bo.tex.in.c.fi.j.e.li.vj. Et facit qđ no.glo.in.d.cle.j.de sup.neg.pla. quod intellige nisi patronus sit psona ecclesiastica qz tūc ipse non habens ius instituendi habebit custodiaz vt phat B a ꝓtrario lre. z puto q is qui habet custodiam de iure potest ibi ponere iconomū.ar.in regula qui p aliū facit de regu.iu.li.vj. Ultimo quero nūquid infra temp⁹ prefixū patrono ad pntandū ꝓ possit eps ibi ponere iconomū quādo custodia ecclie ad eū spectat. Host.q sic vnde puto q cum supior ppendit q ecclie de primo nō est ꝓuidēdū q semp poterit ibi ponere iconomū ne bona ecclie dilapident. Et aduerte nam istū iconomū puto instituī posse nō solū quādo est ptētio inter patronū z epm sed etiam nulla questiōe vigēte. vtputa si patronus dicit ego nolo nunc pntare qz nō habeo personam idoneam pre manib volo differre p tempus mihi diffinituz a lege.nam tūc satis est ꝓuidere sup hoc de iconomo.z hoc phat per tex. ibi vel alia de cā ꝛc. Jtez dico si beneficiū nō est iurispatronatus z habens collationem vult differre cū habeat sex mēses ad ꝓferendum.vt in c.ij.de ꝓcess.pben. Nam ne eccliа stet tanto tpe sine gubernatione poterit iste ibi ponere iconomū z B ꝓbatur habito respectu ad mentē lre.nō em̄ intelligit magis puidere eccliе patronate q̄s libere.sed d̄ patronata fit mētio quia sepe differtur puisio propter psentationez patronorum. Abbas.

Ex parte. Si cōstat ordinario q absolutus a papa suppressit veram causam quare fuerat excoicatus debet illum remittere ad papā. Si vero sibi non cōstat est tamen sibi vrgens suspitio ꝓtra eū debet cogere eū se purgare. cōmunis diuisio. secda ibi taliter respōdemus. in qua subdistinguit.z secm̄ mēbrū ibi si vero. Nota primo ar. ex tex.q absolutio facta ex falsa causa nō tenet.oportet ergo vt absolutio teneat q expressa sit vera causa excōmunicatōis. Idē videt dicendū in absolutōe a quolibz peccato q nisi peccator expresserit delictū cum suis qualitatib que habeāt grauare delictū non ꝓsequit veram absolutionem facit qđ le.z no. de peni.di.v.c.j.in prin. Nota secdo q eps potest ꝓpellere sibi suspectū d̄ certo delicto ad se purgandū.qđ an sit verū indistincte dicam cū glo.fi. Nota tercio modū ꝓcedendi ꝓtra eos qui dicunt se obtinuisse dispensationē sup irregularitate vel alia inhabilitate z dubitat an expresserint in impetratione verā causam. Oppo.ꝓtra tex.naz exquo isti expresserant aliā causam nō erat dubitandū de nullitate absolutōnis.arg.optimū in.c. cum p causa de sen.ex. Sol.dicunt doct.q in lris absolutōnis nō erat expressa aliqua causa sed nūc psumebat q aliam causam expresserint.z hec psumptio oriebat qz p nefando crimine fuerūt excoicati. z in lris dicebat simplicit q fuerūt absoluti nec mādabat aliqua satisfactio.vñ nō erat verisimile q isti expssissent verā causam.hodie vero ex stilo curie expmit causa in lris absolutōnis.secdo queritur quo modo ꝓstare potent q isti suppresserint verā causaz in lris cum non expmit solutio p ꝓfessionē istoz.nam forte alijs dixerūt vel erant testes psentes qñ expsserūt falsam causam. Ultimo B queritur q̄d si isti nō poterunt se purgare.dicūt doct.z bene q habebūt p quiet[.vt in c.insinuatū.z in.c.de hoc de simo.z.c.accedēs de accusa. z qualiter sit pstanda purgatio.dic vt habet in.c.quotiens.j.de purga.cano. In glo.j.ubi qđ nō credo vez z hec opi.glo.coiter tenet.z nota ex hac glo.q absolutio nō tenet nō solū cū expmit falsa causa sed etiā cū nō expssit oēs causas ppter qs fuit excoicatus alʒ absolutio nō pdest.z B pōt adduci ad questionē.q̄daz expssit sacerdoti vnū peccatū z reliq̄ subticuit nunquid teneat illud iterum ꝓfiteri an sufficiat ꝓfiteri ea q̄ tacuit: Ista glo.pōt adduci p opi.q sufficit tacita expmē.B pōt pcedere si p oblitionē omisit alia peccata.sed si seriose qz volunt ꝓfiteri p ptes forte aliud eēt dicendū qz appet q nō fuit bn̄ ꝓtrit⁹ de illo peccato.de hac q̄stione vide gl. de pe.dis.j.nō tibi.dico q̄ ponit casus in quib tenet qs iterū ꝓfiteri peccata sua z nōbis eā. Secdo no.ex glo. q a pluribz excoicationib pōt q̄s liberari vnica absolutōe dūmō absoluēs habeat ptātem iure ꝓprio vel ex

ꝓmissione alioꝝ. Tercio nō ex glo.fi. vnā dīiaꝫ inter absolutōeꝫ ꝛ excoīcatōem.nā excoīcatio lata ex falsa cā tenet secus in absolutōe. Sed ego nō puto vram hanc dīiam.nā si excoīcator credebat cām vrā que erat falsa erit excoīcatus ꝛ tūc fuisset excoīcatus.ꝫ si sciuisset illam falsaꝫ puto.ꝙ ille nō erit excoīcatꝰ lꝫ cautū sit obtinere absolutōeꝫ. Excoīcatio eī sumit vires ab intētione excoīcatoris.ad ꝫ facit qđ no.per glo.in.c.ij.de testi. co.ꝛ in.c.p.g.de offi.delega.ꝛ in.c.j.de iudi. sed vbi excō municator intēdebat oīno excoīcare tūc excoīcatio tꝫ licet sit iniusta.ꝛ ita loquūtur iura allegata in glo.ꝛ idem esset in absolutōe qr si absoluēs intēdebat oīno absolue re etiā si causa exp̄ssa oīno esset falsa vel iniusta tenebit absolutio.vt in.c.venerabiliby.in.§.vbi aūt de sen.ex.li. vj.vbi tex.notabilis. Nec ob.p̄dictꝫ.c.qr circa de q̄ glo. opponit qr coīter ille tex.intelligit ꝙ dispēsatio ibi non tenuit ꝓpter exp̄ssionē falsē cause sed papa illam tolerauit gratiose.ꝛ ꝓ ꝫ ō fi.p̄by.c.j.ꝛ ij.li.vj.vbi pꝫ ꝙ dispēsatio est nulla si fuit obtēta p surreptōeꝫ. Itē glo.fi. in fi.aduerte qr hec glo.videt destruere tex.nā in lra nulla fit mētio de infamia sed solu de suspitōe. Itē seqret ex glo.ꝙ ex suspitōe vrgēti sine infamia non p̄ot indici purgatio cuiꝰ ꝯriū ꝓbat in.c.inter de pur.cano.vbi tex. notabilis ponit suspitōeꝫ ꝛ infamiā ꝓ causis sufficientibus ad purgatōeꝫ indicēdā.vñ Inno.ꝛ Hosti.dicūt ꝫ ꝙ epi suspitio sufficit.dixit tñ Inno.ꝙ suspitio dꝫ esse vrgens.i.magna. Et ꝓ dicto Inno.optime facit.c.tua. j. de coha.cle.ꝛ multi. Jo.an. ꝯcordādo dicit ꝙ aut est suspitio solius epi clādestina ꝛ ñ sufficit.arg.vj.q.ij.si tñ. ꝛ.c.placuit. Et no.hoc dictū aut epi ꝛ alioꝝ ꝛ est ꝓbabilis ꝛ tūc poterit indici purgatio.ad ꝫ vide bo.tex.cuꝫ glo.ꝛ qđ sup ea no.in.c.omniby.ij.q.v.ego būc articulū latius examinaui in.c.qualiter ꝛ qñ el.ij.de accu.ꝛ dic vt ibi Dico.abb.

Ignificauit. Propter periculꝫ aīe supplet ordinarius desidiā vel maliciā delegati.vel clariꝰ summa sic.Si ex desidia vel malicia delegati pape quis pseuerat in peccato ordinariꝰ loci p̄ot supplere nō obstāte ꝙ causa fuerit delegato ꝓmissa.ꝛ est casus notabilis ꝛ singularis ꝓmūis diuisio.scda ibi cū itaq̄. Nota ꝙ stātes in peccato incestus etiā sub colore mrimonij p̄nt ꝛ debent excoīcari p epm loci. intellige si moniti nolūt a peccato desistere qr excoīcatio nō est ferenda imediate ꝓpter delictū sed ꝓpter ꝛtumaciā surgentē ex delicto.vt in.c.sacro de sen.excō.no.glo.xj.q.iij. Episcopi hodie ℞o contrabētes sciēter in gradu ꝓhibito sunt ipo facto excōicati.vt in cle.vnica de ꝓsan.ꝛ affi. Scdo nota casum singularē in quo ordinariꝰ supplet negligentiā seu maliciam delegati pape ꝛ impedit se de causa alteri ꝓmissa p papā.s. quādo ex negligētia seu malicia delegati nutrit peccatū. vñ licet iste tex.loquat cum aliqui remanēt in peccato incestus. Idē tamē est fm doc. in quolibet alio peccato.narrat enī hic factū.vnde ratio vera decidendi fuit ne ptes remanerent in peccato.ꝛ ideo vbicūq̄ subest talis causa semp ordinariꝰ p̄ot insurgē ꝛ occurrere vt peccatū euitet. Et ex hac ratōe dico ꝙ etiā si eps nunq̄ ꝓius excoīcasset nec aliter ꝓtra ptes ꝓcessisset ꝫ causa a primordio fuisset ꝓmissa delegato si delegat ꝰ est negligens in ꝓcedēdo ꝛ ptes interim remanēt in peccato poterit ꝛ debebit ordinariꝰ ꝓcedere ꝓtra ptes saltē excōmunicādo nisi ꝓcedāt in causa coꝝ delegato. Secꝰ autem est vbi nō imineret peccatū.vt puta qr cā esset pecuniaria.nam tūc delegato pape negligente ordinarius se nō intromittit sed recurrēdū est ad ipm papā fm hosti. ꝛ bene.nā ex quo causa fuit ꝓmissa delegato exempta est a manibꝫ ordinarij vnde nō p̄ot ordinariꝰ se intromittē vt in.c.studuisti de offi.delega.nam ratōe peccati ponitur ꝫ casus specialis.secus ergo vbi nō imineat peccatū. argu.ꝫ ꝓ locū a speciali ꝛ hec no. Sed quero q̄d si papa absoluisset exp̄ssa falsa causa. dic ꝙ absolutio nō teneret ꝛ ea nō ostante posset ordinariꝰ ꝓcedere ꝓtra ꝓtem.arg.ē.c.pxi. Sed dubiū est q̄d si papa de oīby certificatus absoluit ꝛ mādat ordinario vt deinceps illos nō molestet nūquid tenet ordinariꝰ in ꝫ obedire pape Sol.dicit Hosti.multū notāter ꝙ aut ē casus in quo papa p̄ot dispēsare ꝛ tenet illi obedire. aut nō p̄ot dispensare ꝛ nō dꝫ obedire qr potiꝰ tenet obedire deo q̄ꝫ pape.xj.q.iij.qui resistit.ꝛ.c.dñs.ꝛ.c.iulianus. Et nota singulariꝫ ꝫ dictū ꝙ ex mādato pape nō tenet ordinarius aliq̄s admittere ī peccato mortali.ꝛ idē sentit Jo. an.in.c.fiq̄ de rescrip.cū papa mādat,puideri notorie indigno de aliquo bñficio ꝛ est tanta indignitas ꝙ sine peccato pareri nō p̄ot. Idē sensit Inno.in.c.inquisitioni de sen.ex. vbi notāter dixit ꝙ pape parēde non est vbi ex suo mādato p̄sumit malū futurū vel aliquod scādalū ꝓbat ꝫ ratōe mādando id qđ in se est peccatū in quo dispēsare nō p̄ot.excedit fines sue ptātis qr papa nō recaput ptātꝫ peccādi.xl.di.c.j.ꝛ ideo sibi impune nō paret cū nō sit ubi cēsendꝰ papa sed p̄uata p̄sona arg.in.l.fi.de iurisdom.iu.ꝛ in.c.ij.c.de ꝓsti.li.vj. Et idē dic in lege ipsiꝰ papeꝛel cuiuscūq̄ p̄ncipis.nā si est iniusta ꝛ ꝓtinet in se peccatū nō remissibile ꝙ ipm p̄ncipē talis lex nō est a subditis recipiēda.xiij.di.erit aūt lex.ꝛ in l.fi.C.si ꝯ ius vel vti.pub.ꝛ sentit ibi Bart.ꝛ in.l.oīes populi.ff.de iusti.ꝛ iure. In gl.j.ꝓ intellectu gl.opp. snia excoīcatōis nō est ferēda ab boie ꝓpter crimē sed ꝓpter ꝛtumaciā.aut in nō parēdo aut in nō veniendo. vt in.c.sacro de sen.ex.ꝛ ē glo.nōbilis.xj.q.iij.epi.ꝫ isti fuerūt excoīcati ꝓ hac nefaria ꝛ incestuosa ꝯiūctōe q̄re male.Sol.glo.j. vt arbitror metu ꝯrij soluendo ponit duos alios intellectꝰ.p̄imꝰ ꝙ snia diuortij p̄us fuit lata ꝯ istos.ꝛ qr illi parere noluerūt fuerūt excoīcati.scdꝰ intellectꝰ colligit ex glo.sequētiby ꝫ quiby ista glo.facit mētionē ꝙ aī snīam diffinitiā isti fuerūt excoīcati.qđ declara fm intellectū quē ponit ꝫ Inno.vꝫ ꝙ iudex ex officio ꝓcedēs ꝓ notorio ꝓtubernio istos nolētes abinicem recedē excoīcauit. ꝛ sic isti excoīcati impetrauerunt lras a papa in quiby dicebat ꝙ isti asserebāt se iniuste excoīcatos ꝛ mādabat excoīcatori vt istos absolueret si ita esset alioqn mādabat delegatꝫ vt ꝫ exequerētur fm tenorē.c.ab excoīcato de relaxꝫ. Alij aliꝫ intelligūt sed ꝯclude vt placet Hosti.ꝛ Jo.an.qđ etiā approbo ꝙ nō est vis q̄litercūq̄ fuerit ꝓcessum etiā si ad petitōeꝫ accusatoris lꝫ Inno.in ꝫ aliꝫ intellexerit.nam semp ordinariꝰ p̄ot supplē desidiā ꝛ maliciā delegati ferendo snīaꝫ ꝯ pseuerātes in crimīe vt.ē.lati ꝰ declarauī. In glo.ij.ibi in honore ꝑstituti. puta qr sunt milites vel doctores ad q̄s dꝫ mitti vt iurēt.vt in.l.ad egregias p̄sonas.ff.de iureiu.dicit tñ ꝫ Goff.no.dictū ꝙ ad has p̄sonas egregias de grā sola ꝛ non ex necessitate mittit. qr de iure possent ꝯpelli venire ad iudicē.l.ij.§.si p̄eses ff.q̄s or.in bo.poss.ser. Et ꝫ nota ꝓ intellectu illiꝰ.l.ad egregias.vt intelligat de honestate non de necessitate. Itē glo.fi.ibi inceperūt habē delegati.pondera glo. apte enī sentit glo. ꝙ delegatus nō ꝓdit iurisditionē lꝫ sit negligēs vel dolosus in ꝓcedēdo etiā si ex culpa sua foueat peccatū vt ꝫ ordinariꝰ ergo in casu huius.c.reassumit iurisditionē non vt diffiniat totā causaꝫ sed vt ꝙincat partes non p̄sequētes causaꝫ ꝛ remanentes in peccato. Hosti.intellexit ꝙ delegatus ꝫ casu perdit iurisditionē ꝛ ordinariꝰ reassumit causam.sed primꝰ intellectus magis placet Inno.ꝛ Jo.an.ꝛ ꝯmūiter doct.ꝛ videtur ꝓfecto magis lr̄e cōsonus intellligēdo p̄sertim ꝙ ꝫ fuerit appellatū. nō enī debet iudex a quo reassumere iurisditionē nisi sint lapsa fatalia appellationis. vt in.c. p̄sonas.ꝛ.c.cū sit de appel. Et nota ex fi.glo.ꝛ ex tex.casum in quo admittit excoīcatus ad litigandū de iniusta excoīcatione absq̄ eo ꝙ absolnat in p̄ncipio cause q̄ꝫ s.prius fuit absolutꝰ ꝛ postea negligēs in ꝓcedēdo.ꝛ ita

loquit iste tex. als aũt dz in ꝓncipio absolui nec als dz audiri. vt in.c.ꝓ tuas de sen.ex. ti.c.cũ ꝓtingat. Ni. ab.

Quanto. Ordinarius supplet negligentiã abbatis nõ reuocãtis monachũ vagabũdũ. cois diuisio. scda ibi mandamus. Nota ꝓmo q regulares nõ debẽt discurrere ꝑ curias ꝓncipũ 7 hodie accedentes ad curiã ꝓncipis sine licẽtia superioris sunt excoicati. de q̃ dic vt habet i cle. ne in agro. §. q: xo de sta. regu. Dicit tñ Hosti. q ꝑ b nõ tollit q̃n religiosus de licẽtia abbatis possit deputari obsequio alicui⁹ ꝓncipis vel epi iz de facili ꝓpter ꝓcula q̃ inde seq̃ ꝓnt abbas ꝓsentire nõ dz. 7 hoc tenẽt doc. in. c. ex rescꝑto. j. de iurein. Pro b adduco bo. tex. ij. q. vij cũ pastoris. vbi dicit q religiosi pñt esse cubicularij epi imo epus ibi inducit vt pot⁹ religiosos q̃s alios habeant facit qd no. Inno. in. c. cũ i. 7 a. de re iudi. vbi tenet q ꝑ amico monasterij põt abbas ꝓcedẽ vt monach⁹ sit illius ꝓcurator. Nota scdo q pecunia ꝓgregata ex priorat⁹ seu alijs domib⁹ religiosis nõ cedit ipis prioribus seu ꝓlatis sed dz ꝙuerti in vtilitatẽ monasterij. 7 idẽ dic vndecũq religiosus pecuniã q̃siuerit siue ex successione cognator siue alior. vt in. l. deo nob. C. de epi. 7 cle. 7. xvij. q. j. c. vnico. siue ex ꝓtractu. nã scias q licet simplex monach⁹ nõ possit ꝓtrahẽ ad vtilitatẽ suã tamẽ ad vtilitatẽ eccl'ie seu monasterij tenet ꝓtract⁹. vnde notã ter dixit Inno. in. c. cuz olim el. ij. de puil'. q siue monachus stipulet sibi siue monasterio siue imꝑsonaliter semper acq̃rit monasterio ad instar serui. ad b. ff. de stipu. ꝓuo. l. si cois seru⁹. 7 ibi ꝑ Bart. Et collige ex notatis ibi per Bar. 7 in. d. c. cũ olim. ꝑ Inno. q in acq̃rẽdo monasterio monachus eq̃parat seruo ita q iura loquẽtia de acq̃sitione seruor pñt trahi ad acqsitionẽ religiosorũ. Et notabis ex p̃dictis q religiosus põt stipulari monasterio suo sine aliquo mandato. Dicit tñ b Inno. q ex delicto monachi nõ obligat monasterũ. Item nota ibi si ꝓlati eor. ẽt. q ordinari⁹ loci nõ corrigit ꝓmo loco religiosos sed dz monere ꝓlatos eor. vt corrigant qd si neglexerint põt ipe supplere. 7 hoc notabile colligit exponẽdo verbuz ꝓlati. i. abbates seu ꝓores. Sed si capit ꝓ epis tunc notabile nõ colligeret sed dicerem⁹ q archieps nõ exercẽt iurisditõez in religiosos subiectos episcopis nisi ꝑ epos moneat vt ipi corrigãt. sed ꝑm⁹ intellect⁹ coiter tenet. Sed b q̃rit duo religiosi bẽãt singulos ꝓorat⁹ q̃s ꝓmutauerũt adinuicẽ de licẽtia abbatis 7 alter assumpsit on⁹ soluẽdi debita ꝓoris ꝓoratus 7 sic habebat soluẽ ex redditib⁹ scdi ꝓorat⁹. nũqd iste incidit in aliquã penã: q̃dã dicũt q sic. s. in penã. c. ij. de solu. q: ꝑ alienis debitis obligat ecclias suã. Jo. an. 7 hosti. tenẽt oppositũ. nã pecunia b ꝓgregata ex priorat⁹ ꝙuertit in vtilitatib⁹ monasterij ex ꝓsensu abbatis ergo eodẽ modo pecunia vni⁹ prior at⁹ põt deputari in vtilitatem alteri⁹ de licẽtia abbatis. Et cum b trãseũt coiter doc. hic. b dictũ tenerẽ vbi isti ꝓorat⁹ cẽnt de mẽsa abbatis vel bona monasterij 7 ꝓoratuũ nõ cẽnt diuisa § c ꝓia Si aũt quilibet loc⁹ recognoscit sua bona licet ꝓoratus subijciant abbatie nõ tñ puto q pecunia vni⁹ loci debeat ꝙuerti in vtilitatẽ alteri⁹ etiã de licẽtia abbatis quinimo ꝓoratib⁹ vacãtib⁹ nihil dz abbas capere ex illorum redditib⁹. b ꝑbant in. c. pñti. j. eo. li. vj. 7 in cle. vnica in j. 7. ij. rñso de sup. neg. ꝓla. facit. c. ad aures. j. de exces. ꝓla. 7 qd notãt doc. in. c. fi. de religi. domi. 7 ad istũ tex. põt dici q nõ facit ꝑ opi. doct. nam dicit q dz ꝙuerti pecunia ad vtilitatẽ dom⁹. põt em̃ intelligi. s. illius ex cui⁹ redditib⁹ pecunia fuit cõgregata vel q̃n ille obedientie seu priorat⁹ erãt de mẽsa abbatis. In glo. in ꝟbo sed ꝓlati. nota bñ istam glo. que q̃tidie allegat cũ q̃rit de ptãte abbatis in monachos. Hug. fuit i opinione q si agit in figura iudicij epus cognoscet. sec⁹ si agit correctionaliter fm regulã clastralẽ. hãc opi. sensit glo. in. c. j. xviij. q. ij. licet dubitauerit i. c. de ꝓsona. xj. q. j. Alia opi. quã seq̃t b glo. est vt indistincte ꝓmo ꝙ monachos debeat adiri abbas iz agat i figura iudicij. 7 hãc opi. tenuerũt Lau. Vincẽ. Pbi. Goff. Inno. b refert q̃sdã dicẽ q aut abbas recepit bñdictionez 7 tũc cobertio primo loco spectat ad ipm. q: an bñdictionẽ nõ habet plenitudinẽ officij neq põt monachos bñdicẽ seu baculũ pastoralem portare. ad b qd le. 7 no. in. c. cũ ꝓtingat de eta. 7 q̃lit. 7 in. c. j. de sup. neg. ꝓla. 7. lxx. di. in. c. j. 7 sic an bñdictionẽ debet adiri epus. hãc opi. reprobat. b Hosti. p. c. transmissaz de ele. vbi ꝑz q epus an ꝓsecratõez exq̃ recepit cõfirmationẽ ꝓsequit ea q̃ sunt iurisditõis iz nõ ea q̃ sunt ordinis. ergo idẽ dicẽdũ in abbate ꝓfirmato nõdũ benedicto. ꝑ b facit q: magis opat ꝓsecratio in epo q̃s benedictio in abbate. vt no. glo. in cle. ij. de sta. regu. Hoc est q elect⁹ nõ põt appellari epus an ꝓsecratõez. vt in. c. nisi de vsu pal. no. glo. i cle. ij. de cele. missa. sed abbas appellat an bñdictõez. vt no. Host. in. c. inter de re iudi. 7 ꝑ hoc videt tex. i. d. c. j. de sup. neg. ꝓla. hãc opi. s. q an bñdictõnez exercet iurisditionalia tenuit Inno. 7 Jo. an. post eũ in. c. venerabilẽ de elect. Alia opi. q in leuib⁹ cobertio monachi ꝓmo spectat ad abbatẽ in granibus ꝟo ad epm. Inno. ꝟo b tenet q aut monach⁹ accusat crimialiter 7 dz institui accusatio coraz epo q: inferiores nõ cognoscũt de causis crimialib⁹. vt no. in. c. trãsmissaz de ele. 7. xvj. q. ij. c. visis. 7 sic põt intelligi. c. monasteria. xviij. q. ij. vbi dicit q monasteria sunt sub correctõe epi sed si agit ad correctõez fm regulã ꝙabbas ꝓfert epo et in illis tenet magis obedire abbati q̃s epo. vt etiam no. glo. xj. q. iij. qui resistit. 7. xxiij. q. v. nolnit. vñ potest abbas monachũ corrigere punire 7 de monasterio expellẽ fm regularia instituta. q: exquo papa approbauit regulam voluit vt deberẽt obseruare ea q̃ in ea ꝓtinent. 7 in ea dat ptãs abbati puniẽdi 7 expellẽdi monachũ si op⁹ est. In ciuilib⁹ ꝟo dicit Inno. q in monacho ꝓprij monasterij nõ põt cadere q̃stio q: monachus nõ põt alicui obligari ciuiliter. sed p̃supposito q sit in studio vel alibi de licẽtia abbatis 7 ibi ꝓtrahit dubitat cora quo sit cõueniẽdus: dicit Inno. q si est ibi sine licẽtia abbat⁷ impetet sibi qui secũ ꝓtraxit. hoc dictũ intelligerẽ q̃n vellet eũ ꝙuenire in detrimẽtũ monasterij. sed si bz rem secũ ꝓtrahẽtis vel effect⁹ ẽ ditior ex ꝓtractu credo q posset ibi ꝙueniri cora ordinario loci si multũ distat a monasterio. vñ dixit Archi. in. d. c. cũ pastoris. q tũc q̃n sine licẽtia ꝓpellit alteri rñdere sed ipe agere nõ põt. qd dictũ intelligo mõ p̃dicto. 7 facit. xvj. q. j. q̃dã. sed si ẽ cuz licẽtia abbatis põt ꝓtrahẽdo mutuũ obligare monasterũ tpate tñ iuxta necessitatẽ. ar. in. l. ad rẽ mobilẽ. 7 i. l. ad legatũ. ff. de ꝓcu. 7. c. ꝓterea. §. de offi. dele. q: exq̃ abbas dedit sibi licentiã eũdi ad studiũ videt sibi oia ꝓcessisse sine quib⁹ in studio esse nõ põt ꝓmode. facit. c. q q̃busdã de fideiusso. 7 no. hoc dictũ. Idẽ tenet archi. i. d. c. cum pastoris. 7 Jo. an. in. c. ij. ne cle. vel mo. li. vj. scias tamẽ q licet sit in studio cũ licẽtia abbatis nõ tñ põt fideiubere ꝑ scholari vel alio quẽadmodũ nec seruus fideiubere põt extra casuz peculij. vt in. l. seru⁹. ff. de fideiusso. nec põt libros nec alia bona obligare extra causaz sue necessitatis sicut nec filiusfa. vel seruus iz habeat administrationẽ peculij. l. j. §. j. ff. que res pig. obli. nõ po. qd no. 7 idem tenet Archi. in. d. c. cum pastoris. 7 no. in d. c. ij. Hoc aũt casu quo licite contraxit dubitat apud quem debeat ꝙueniri. dicit Inno. q cum abbas seu monasterium obliget nõ potest abbas esse iudex quia esset iudex in facto ꝓprio sed ꝙueniret ipse abbas cora ordinario vel fm Hosti. ꝙueniet ipse monachus coram ordinario loci erquo est absens 7 hoc mihi placet. sicut dicimus in filiofami. existẽte in studio vt possit agere 7 cõueniri in loco studij. vt in. l. si longius. ff. de iudi. 7 sentit Archidi. in. d. c. cuz pastoris. Sed si causa nõ ptinet ad monasteriũ puta q: esset monachus vel clericus alteri⁹ monasterij vel ecclie subiect⁹ abbati. dicit Inno. q põt

ꝙueniri coꝝ abbate cū habeat iurisdiciõez. põt etiã ꝙueniri coꝝ abbate qꝛ eps ꝙcurrit in iurisdiciõe exquo ñ agit ad coꝛrectionẽ. ꝛ idẽ dicit in alijs plãtis inferioꝛib habentib iurisdiciõez respectu subditoꝝ suoꝝ. ℙro hac opi. facit l. fi. C. de iurisd. om. iudi. vult ergo in suma Jnno. ex omnib ꝓdictis ꝙ si agit cꝫ monachũ ad coꝛrectionẽ ꝑm regulã ꝓmo loco coꝛrectio spectat ad abbatẽ. sed si accusatur monachꝰ crimialit debꝫ accusari coꝝ eꝑo. ℙro causa ẽ pecuniaria vel alꝫ ciuilis ꝛ spectat ꝓncipalit ad monasteriũ nõ cognoscit abbas. sed si spectat ad aliud monasteriũ subiectũ abbati tũc vterꝙ est index abbas. ſ. ꝛ eps ꝛ dat optio actoꝛi coꝝ quo istoꝝ velit monachum ꝙuenire. ego ℙro in aliquib limitau ꝛ discrepani ab opi. Jnno. ꝛ idẽ Jo. de lig. vnde vide qꝺ diri in. c. cũ ab eccleſiaꝝ. ſ. e. cũ ſuis remiſſionib. ¶ Cõtra tex. opp. videt cm ꝙ archieps nõ possit se impedire de religiosis qui sunt in dioceſi sui suffraganei nec de clericis secularibus. vt in. c. pastoralis. ſ. eo. ℙol. dic ꝙ iste tex. põt in ℙ intelligi dupliciter. primo ꝙ isti religiosi erãt in dioceſi archiepi ꝛ tũc cessat ꝙtrariũ quia archieps est eꝑus in sua dioceſi. ꝛ tũc expone tex. ſi plãti eoꝝ. ſ. regulares vt abbates ꝓres ꝛ ſil'es. nam ſi isti sunt negligẽtes post monitionẽ archieps tanꝙꝫ ordinarꝰ in sua dioceſi succedit in sua iurisdicione. ℙi ℙro tex. intelligit de religiosis existẽtib in ꝓuincia archiepi extra dioceſim ꝓpriã ꝛ tũc verbum plãti debet intelligi ꝛ exponi ꝑ abbatib ꝛ epis simul qꝛ ſi abbas est negligẽs ſuccedit eps non archieps. vñ debet archieps priꝰ monẽ abbatẽ ꝛ ſic est negligens debet admonẽ epm loci ꝛ ſi epm negligẽs ipſe archieps potent cohercẽ ꝑm Hoſti. ꝛ bñ niſi crimia eſſent notoria. nam in notoꝛijs archieps iurisdiciõez põt exercere in ſubditos ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ. vt in. c. romana. ℸ. notoria de cẽſi. li. vj. Ego tñ in regularib ſeruarẽ vt ꝓus fieret monitio ipſis plãtis regularib vt coꝛrigãt ꝑ iſtũ tex. qui ℙ videt velle apte. naz ℙ ꝓſupponebat ꝙ iſti diſcurrebant ꝑ curias ꝓncipũ qꝺ nõ poterat eſſe nõ notoriũ. arg. in. c. quãto de trãſla. prela.

Deprimẽdam. Ab vno epiſcopo excõicatus ab alijs est vitãdus et archieps ꝙ querelã aditus nõ abſoluet niſi ꝓmo remittat. Et duo facit. primo ꝓmittit generale exoꝛdiuz ex quo poſtea inferꝫ ſpeciale mãdatũ. ibi ideoqꝫ. ¶ Nota primo ꝙ ꝑ appoſitionem pene qs ꝙprimit a malicia ſua. pena ergo indirecte dirigit hoiem ad virtutez. ꝛ vide tex. no. xxiij. q. vj. ℸ. exbis. nam timoꝛe pene quis deſiſtit a malo ꝛ aſſumit poſt modũ bonũ in ꝙſuetudine ꝛ humani moꝛis est conſueta diligere. ¶ Nota ſcdo ꝙ excõicatus in vna dioceſi ẽ excõicatus in ꝙlibet ꝑte oꝛbis. excõicatio em afficit ꝑſonã ꝛ eam ſequit quocũqꝫ ſe vertit ſicut lepꝛa lepꝛoſuz. j. q. j. cito turpẽ. ꝛ. iiij. q. v. quiſqs. ꝛ in. c. j. ꝛ. c. ij. de treu. ꝛ pa. ꝛ idem est in omni ſnia coꝛpis afflictiua ſeu coꝛpis parificatiua. ad ℙ qꝺ no. Jnno. in. c. cãz q̃ fi. ſint legit. ¶ Tercio nota ꝙ archieps nõ debet indiſtincte abſoluẽ ſubditum excõicatũ a ſuffraganeo ſuo. debet em archieps ꝓmo cũ remittere abſoluẽdũ ad excõicatoꝛẽ ſuũ vt ℙ niſi ꝑiculũ esſet in mora vel excõicatio cẽt euidẽt iniuſta vel nulla. vt in. c. ſollicitudinẽ in fi. j. de appel. Jn ℙ tñ inſtat hoſti. ℙ ſed dicit Jo. an. materiã iſtius remiſſionis ſe credere hodie expeditaz per. c. venerabilib de ſen. ex. li. vj. Ego hunc articulũ examiau plene in. c. ab excõicato de reſcrip. ꝛ dic vt ibi. ¶ Jtẽ nota ꝙ excõicatus abſoluit preſtita priꝰ iuratoria cautõe ꝛ ſic videt ꝙ nõ tenetur preſtare fideiuſſoꝛes. qꝺ dicit Vin. verũ dũmodo talis ſit ꝑſona ꝙ de ipſi⁹ iuramẽto ſit ꝙfidendũ alꝫ dz exigi idonea cautio. arg. in. c. liras de ꝑſump. qꝺ verbũ no. ſcd limita primũ dictuz ꝛ tex. put habes bonã glo. in. c. qua fronte de app. ꝛ ibi tetigi ꝑ tex. ꝛ doct. in. c. ex ꝑte el. j. de verbo. ſignu. ¶ Jtẽ nota ꝙ index põt recipere cautionẽ ad vtilitatem partis. ꝛ ſic bene facit iſte tex. ꝙ index põt ſtipulari ꝑ ꝓcuꝛato. de quo vide qꝺ diri poſt Jnnoc. in c. ducũ de ꝙcur. ꝙiug. ¶ Vltimo nota ꝙ ſi abſolutꝰ nõ vult ſatiſfacere ꝑm ꝙ iurauit in abſolutõe nõ reincidit ipſo facto in excõicationẽ ſed debet de nouo excõicari. fallit in caſib qui habentur in. c. eos qui de ſen. ex. li. vj. ¶ In glo. ij. nota glo. ꝛ plures alias penas ponit hoſti. in ſũma de penis. ℸ. quot ſunt ſpecies. ꝛ vide aliquid per Jnno. in. c. q̃lit ꝛ qñ de accu. vbi eq̃parat penas iuris ciuilis ad penas iuris canonici. ¶ In glo. in ver. nõ ſuſpẽdant in fi. nota plura ex glo. ꝛ ꝓmo quare excõicatio nõ ſuſpẽdit ꝑ appellatõez. hoc em ꝙtingit ex eo qꝛ ſecũ trahit executõez ꝑm glo. hoc dictũ nõ est verũ. nam ſnia lata in cauſa furti trahit ſecũ executõez qꝛ incõtinenti infamat ꝙdẽnatũ. l. nõ põt. ff. de his qui no. infa. ꝛ tamẽ ꝑ appellationẽ ſuſpendit effectꝰ ſnie. vt. l. furti. ff. eo. Jtez omnis ſnia abſolutoꝛia trahit ſecũ executionẽ ꝛ tamen ſuſpendit ꝑ appellationẽ. nã appellatio facit vt non videatur ꝓnũciatũ adeo ꝙ leges dicũt ꝙ ꝑ appellationez extinguit ſnia. l. j. in fi. ff. ad turpil. ꝛ. l. ij. ff. de peni. ℙ canones coꝛiter dicũt ꝙ ſuſpendit. vt in. c. venientes de iure iur. ꝛ in. c. paſtoꝛalis in. ℸ. preterea ꝛ in. c. fi. de offi. dele. Ideo de hac materia dic vt plenꝰ diri poſt glo. ꝛ doct. in. c. paſtoꝛalis de appel. ¶ Scdo nota ex glo. ꝙ ſnia excõicationis nõ trãſeat in rem iudi. quo ad affectũ irretractabilem põt retractari etiã poſt mille annos. ꝛ idẽ est in qualibet ſnia cenſure. vt in ſuſpẽſione ꝛ interdicto. ꝓ hoc. c. fi. de peni. quinimo ſi excõicatus ex diuturno tpe efficeret deteꝛioꝛ deberet iudex ex officio illã ſententiã relaxare. vt no. Jo. an. poſt beatũ Tho. in. c. j. de ſen. ex. li. vj. diri in. c. ab excõicato de reſcrip. ꝛ ratio est qꝛ iſte ſententie cenſure diriguntꝫ in aiam ꝓpter peccatũ ꝛ ſeparationẽ a gratia dei. ſed non põt quis inuitus ſepari ꝑpetuo a gratia dei qꝛ deus nunꝙꝫ claudit gremiũ redeunti. vñ in quacunqꝫ hoꝛa ingemuerit peccatoꝛ ꝛc. vt habet l. di. ponderet. Ideo eoipo ꝙ peccatoꝛẽ penituit recõciliatur deo. de peni. di. j. diꝛi ideo ꝑ ꝓñs debet recõciliari ꝑ eccliam que nõ debet claudẽ gremiũ redeunti. vt in c. ſuꝑ eo de here. li. vj. ꝛ in epla inter claras. C. de ſũ. tri. ſed quo ad alios effectꝰ dic ꝙ iſta ſnia trãſiuerit in rem iudicatã quẽadmodũ ꝛ alie ſnie. debet ei appellari infra x. dies alꝫ poſt decẽdiuz nõ audit excõicatus appellãdo vt voluit ſingulariter iſta glo. quã coꝛiter ſequunt doct. ꝛ est ſemꝑ mẽti tenẽda. Audiet ergo excõicatus poſt decendiũ nõ ꝑ viam appellatõis ſed ꝑ viam querele. Et q̃ inferꝫ ꝙ infra. x. dies nõ põt querulare apud eũ iudicez qui nõ põt adiri niſi ꝑ appellationem ꝛ ideo ſi eps tulit ſniam ad petitionez alterius ſubditi nõ põt excõicatus poſt decẽdiũ querulare apud archiepm qꝛ archieps nõ est iudex in ſubditos epi regulariter niſi ꝑ appellatõez. vt in. c. paſtoꝛalis. j. eo. ꝛ in. c. venerabilib in ꝑn. de ſen. ex. li. vj. Item ſequit ꝙ ſuꝑ eo ſuꝑ quo fuit excõicatus nõ audiet poſt decẽdiũ. transit em quo ad illũ effectũ in rez iudicatã. vnde ſiqs fuit excõicatus ꝑ ꝓtumacia non audietur poſt decendiũ volens ſe defendere ſuꝑ ꝓtumacia ſeu ſuꝑ expenſis que debent ratione ꝓtumacie. videtur em acꝙeuiſſe ſnie nõ appellãdo. ad hoc em allego ſingulare dictuz Jo. an. in. d. c. venerabilib in glo. querimonia. ꝓbat ratione. nam vt diꝛi ſpãle est in excõicatione vt nõ trãſeat in rem iudicatã qꝛ ſnie natura est retractabilis rõne ꝓdicta. ergo quo ad alios effectꝰ vbi ceſſat illa ratio ſortit naturas aliaꝝ ſniaꝝ. argumẽtũ. l. ꝓcipimus in fi. C. de appel. Jtez etiã ſequit ꝙ quẽadmodũ in alijs ſententijs nõ licet tercio appellare. vt in. c. ſua de appel. ita nec in ſnia excõicationis. ꝛ idem dicendũ in alijs ſententijs que nõ tranſeũt in rem iudicatã. ad hoc glo. no. in. c. fraternitatis de frigi. in ℣. fornicarios in fi. Quid ergo opatur appellatio in ſnia cenſure exq̃ nõ ſuſpẽdit vinculũ ſnie. dic ꝙ opatur effectũ devolutiuũ qꝛ devolvit cãm ad ſupioꝛẽ ad quẽ alꝫ citra appellationem non

poterat ire vt.s.dixi. 7 no.gl.seqns. Vñ scias q duo sūt effect⁹ notabiles 7 ꝑncipales appellatōis.ꝑm⁹ ieo q suspēdit iudicatū vl extinguit vt.s.dixi.scds casus in eo q deuoluit cām ad supiorē.vt in.c.nō solū.7 in.c.si a iudice de appell.li.vj.do.an.ponit alios duos effect⁹ ß iudicio meo cōphēdūt sub ꝓdictis.nā terci⁹ est effect⁹ ꝑm eū qui suspēdit iurisditionē iudicis a q.ß iste effect⁹ ꝙphēdit in scdo q: si deuoluit cām ad supiorem ergo suspēdit iurisditionē iudicis inferioris.vt in.c. lz de offi.lega.7 in.c.pastoral' in.§.ꝓterea de offi.dele.qr tus effect⁹ ꝑm eum q: impedit transitū ī rem iudicatā. ß iste effectus ꝙhendit sub ꝑ.q: si appellatio extinguit vel suspēdit iudicatū.ergo impedit ne transeat ī rem iudicatā.vt in.c.qd ad ꝙsultationē pal.duo ergo principales sunt effectus appellatōis de quib⁹. s. Vñ redeundo ad principale q̄situz dico q appellatō i sententia censure nō operat primū effectū q: nō suspēdit vinculū sñie sed sed opatur scdm q: deuoluit cām ad supiorem vt hic 7 in.c.ꝑ tuas de sen.ex.pōt ergo appellatio habere vnū effectū sine reliquo. 7 ꝑ hoc dixit hic do.an.notabile dictū si esset vez q si ꝑ statutū tollere tur appellatio ꝑsupposita validitate statuti.nā nō valet ß statutū ī terris recognoscentib⁹ supiorē.vt dixi i c.vniētes de iureiu.7 no.Bar.in.l.oēs ppli.ff.de iusti. 7 iur.q appellatio videt remota solū respectu ꝑmi effectus 7 nō scdi.Sz ego hoc dictū nullo mō puto verum q: a quo remouet gen⁹ remouet 7 qnelibet eius species.vnde si inhibet alicui ne possit donare oīs species donationis est interdicta.vt in.l.filiussa.ff.ꝺ dona. remota ergo appellatōe ꝑ statutū intelligit remotus oīs effectus appellatōis.hoc etiā ꝓbo ꝑ dictū.§.ꝓterea vbi patet q remota appellatōe ꝑ rescriptū nō potest appellari ad effectū deuoluēdi cām ad supiorē nisi superior ex certa sciā recipiat appellationē.vt ibi 7 i.c. pastoral' de appel.nec ob.tex.noster q: nō est simpliciter ab excōicatōe remota appellatio.hoc.n.nullibi cauet imo ꝛrium habet in.d.c.ꝑ tuas.sed solū disponit vt vinculū nō suspendat ꝑ appellationē 7 sic solū tollit ius vnū effectū appellatōnis.vñ ꝑ ꝛñs videt ꝓmittere alios effectus.vt in.c.nōne do ꝓesump.7.xxv. di. qualis.Sz dubiū esset qd si statutū diceret q sñia potestatis nō suspēdat ꝑ appellatōz nūqd poterit appellari quo ad effectū deuolutiuū:7 videt ꝑ q sic. arg. ß ꝛrium ꝙcludit do.an.ß in alio articulo q: cū sñia regulariter nō retractat nisi appellatōis via dicendo q nō possit suspendi ꝑ appellatōem videt interdixisse retractationē q̄ pōt sequi ex appellatione.sed in sñia censure aliud ē q: natura sui est retractabil'.Et aduerte q̄a in hoc videt do.an.sibi ꝛrius.nā in ꝓcedenti casu vbi erat min⁹ dubiū tenuit q poterit appellari q̄ ad scdm effectū 7 in isto articulo tenet ꝛrium.Et ego tenerē in isto articulo oppositum q: vt dixi remouēdo vnū effectū appleationis videt ꝓmittere alios.potuit.n.statutum disponere vt nō suspēdat ꝑ appellatōz que frustratorie qnqz fit ad impediēdam executionē sñie cui fraudi obuiat ꝑ tale statutū ß appellari poterit q̄ ad ß vt superior cognoscat an iuste vl in iuste fuit excōicatus.arg.ß 7 cū sim⁹ in odiosis ꝺz fieri strictissima int⁹ptatio.l.iij.§.hec aūt verba.ff.de neg.gest.7 in.c.in nr̄a de iniur.7 in.c.statutū de elect.li.vj.¶ Ultimo notaß ex glo.7 ex ꝓdictis q a sententijs q̄ nō trāseunt in rem iudicatā ꝺz nihilomin⁹ appellari infra.x.dies alꝭ non audiet q̄s ꝑ viā appellationis ß ꝑ viam q̄rele vt.s.dixi de excōicatōe que singulariť no.¶ In glo.in x.cōquestus in fi.c.cordi.adde li.vj.Et videt glo ꝙcludere q hodie itineris arreptio nō habeat vim appellationis.sed tu dic melius vt no in.c.dilecti ꝺ appel.7 ibi dixi.¶ In glo.fi.no.primo ex ꝓncipio referendo glo.ad ad tex.q ꝑ sñia etiā excōicatōis nō ꝑsumit rōne ꝓcessus.In alijs sententijs a sententia excōmunicatiōis q̄d tenēdū:dicēdū est vt plene no.in.c.qm̄ ꝓ falsam de ꝓba.7 ꝑ Inno.in.c.cū in iure de offi.dele.ß in sententia excōicationis est dubiū nunqd ꝑsumat ꝑ iusticia:et tenet ħ do.an.in duplici loco q ꝑsumit ꝑ ista sñia exquo nō suspēdit vinculū ꝑ appellatōez.7 dicit ꝑ ß limitandū qđ no.Inno.in.d.c.cū in iure.vbi dicit q ꝑ sñia ꝑsumit postꝫ trāsiuit in rē iudicatam ß ante nō. nā vt vides ex cōicatio nō transit in rē iudicatā 7 tñ ꝑ ea ꝑsumit.Sz adūte q: do.an.nō fuit recordat⁹ de notabili dicto Inno.in.c.bone el.j.de elec.vbi dic q quē admodū ꝑ alīs sententijs nō ꝑsumit si fuit appellatū ita nec ꝑ sñia excōicationis sed onus ꝓbādi excōicationē fuisse iustā incūbit adūsario.secus si nō fuit appellatū.7 ad hoc allegat istum tex.7 hoc dictū Inno.seq̄tur idē do.an.in.d.c.qm̄ ꝛ.q̄nimo pl⁹ credo q citra appellationē si excōicat⁹ ꝙquerit infra decendiū de iniusta excōicatione nō ꝑsumit ꝓtinsticia nisi ꝓbet q: erq̄ impugnat sñiam infra decendiū nō videt acquieuisse sñie 7 sic ꝺz excōicator eam ꝓbare iustā.Ad ß facit.c. j.de re iudi.li.vj.7 rō.c.qđ ad ꝙsultationez ꝑalle.7 qđ no.Inno.in.c.sollicitudinē de appel.Sed nūqd post decendiū ꝑsumat q iudex citauerit seu monuerit excōicatū:ista glo.facit q nō ß vide tu tex.notabilē in.c. sacro de sen.ex.in ꝑn.vbi ꝓbat excōicatorem debere ꝓbare q monuerit.Et idē sentit Fe.ꝙsilio.clxv.vbi notanter dicit q si ꝛ primū 7 scdm decretum opponit q nō ꝓcesserit citatio ꝺz adūsar⁹ ß ꝓbare etiam post lapsum.x.diex.tū q: ꝑs negat fuisse pñtem.tum q: ꝑmū 7 scdm decretū interponit ꝙtra absentē 7 sic singulariter sentit q nō ꝑsumit ꝓtem fuisse pñtem in sñia vel citationem ꝓcessisse saltē in illis sententijs que ferūt ꝛ absentē de quaꝝ natura est excōicatio.v ß idē approbat do.an.in.d.c. qm̄ ꝛ.Et generaliter au sñia ꝑsumatur lata ꝛ pñtem vide ꝑ spe.in ti.de sen.§.vt oūt.ver.7 no.7 ꝑ Inno in.d.c.cū in iure.¶ Ultimo no.finē gl. q ꝓbatōes recepte ad vnū effectū faciunt fidē ad alium effectū inter easdē ꝑsonas.de quo dic vt plene dixi in.c.vniēs el.ij.de testi.

Do simul. De causis subditoꝝ archiepoꝝ 7 epoꝝ suoruz patriarcha nō cognoscit nisi ꝑ appellationez legitimā aut vigore ꝙsuetudinis seu priuilegij.In prima ponit decisa ꝙsultatio.In scda rnsio.ibi ꝙsultationi.No.primo q quēadmodū se habent subditi epoꝝ ad archiepm ita se habent subditi archiepoꝝ ad patriarcham sicut archiepus nō se impedit de subditis epoꝝ nisi per appellationē.vt in.c.pastoralis.j.e.ita nec patriarcha impedit se de subditis archiepoꝝ nisi ꝑ appellationem vel alio iure speciali.Et ex hoc,7 ex tex.no.q sicut ab epis appellat ad archiepm metropolitanum. j.e.pastoralis.ita ab archiepo appellat ad patriarchā qui est iudex archiepoꝝ.Nā sicut multe dioceses sunt sub cura archiepi ita q archieps est metropolitanus 7 superior omniū illoꝝ epoꝝ dioceſum ita multe,puincie sunt sub cura cuiuscunqz patriarche ita q patriarcha est iudex ordinarius oīm archiepoꝝ qui sunt ī suo patriarchatu.Et scias quatuor esse in ordine principaliores patriarchas quos enūerat tex.in.c. antiqua ꝺ ꝓuile.alq̄ ꝛo ꝓter illos nō sunt de istis principaliorib⁹ ¶ No.scdo q patriarche non habent plus iurisditionis q̄z habeant archiepi vel epi nisi quaten⁹ in canonibus cauetur expressum.dignitas tñ eoruz,est maior.vt in.c.antiqua ꝓalleg.¶ Tercio no.tria ex quib⁹ competit iurisditio ordinaria ex lege ex ꝙsuetudine 7 ex ꝓuilegio principipis.consuetudo ergo dat ordinariā iurisditionem.vt ħ 7 in.c.cum contingat.iuncta glo. de fo.compe.7 in.c.conquestus.ir.q.iij.¶ Itez no.ibi ecclesiam vel rectorem.q q̄nqz priuilegiū conceditur ipi ecclesie q̄nqz ꝓlato ipsius ecclesie.Inspicienda sunt ꝛ verba priuilegij.7 ex priuilegio dicit quis honorari a

ꝑncipe vt ptz ibi honorare. ⁊ iō alibi dicit ꝙ ꝓnceps ⁊cedendo vni feudum videt eū nobilitare. vt i. c. j. q̄s dica. dux vl marchio col. x. ⁊ ibi ꝑ Bal. ¶ Jn glo. ij. ī fi. vl solue als ꝑm Hosti. ꝙ tps nō est modus inducē di obligationē vel tollendi. vt in. l. obligatōnū. §. placet. ff. de act. ⁊ oblig. ℔ bñ ex tpe causat ⁊suetudo. Jtē ꝓscriptio ex q̄bꝫ ius q̄rit vt. j. de ꝓscrip. ꝓ totuz. Jtem q̄nq; lapsus tpis inducit ꝓscriptōez. vt in. c. puenit ō emp. ⁊ vendi. ⁊ in. l. cū de in rē ꝛso. ff. de vsu. ¶ Jtē dic ꝙ ꝓscriptio nō causat ex solo tpe nec ⁊suetudo sed ex negligētia dñi ⁊ possessiōe possidētis accedēte iurꝭ dispositōe. Cōsuetudo ꝛo causat ex tacito ⁊sensu. ⁊ sic ꝛpue solū tps nō inducit ⁊suetudinē vl ꝓscriptionez. vñ vbi ⁊suetudo vl ꝓscriptio nō hz suos comites nō pōt induci ⁊ sic loquūt ꝓria signata in glo. ⁊ ō hac materia plene dicēdū vt no. in. c. fi. de ⁊sue. ¶ Jn glo. in ꝛ. speciali ꝓuilegio in fi. no. glo. hz. n. ꝙ indubitato vt papa possit detrahere iuri vnius ecclesie ⁊ dare alteri. hoc. n. ꝓtingit quotidie cū papa eximit vnā ecclesiam a iurisditione suꝑioris sui. ℔ vide tu glo. xxij. di. c. j. q̄. dicit ꝙ papa sine cā nō hz de vna ecclia tollere ⁊ alteri dare. Ad idē glo. x. di. c. j. ⁊ qō. le. ⁊ no. xij. q. ij. ī. c. nō liceat pape. ⁊ ꝓfecto sine cā facere nō hz q; nō est vni ⁊sulendū cū iactura alterius. nā papa hz facere sicut bonus paterfamilias q̄ dispensat ꝑm merita ⁊ exigentiā ꝓsonaꝝ. nā si prorsus nō ſbest cā videt ꝙ apō eū est acceptō ꝓsonaꝝ qō esse nō hz. vt in. c. nouit de iudi. ℔ si papa. faceret toleraret in ecclia militāti. sic intellige qō no. spe. in ti. ō lega. ī. §. nūc. oñdēdū. ꝛ. lvij. ⁊ meli⁹ ver. xcix. ⁊ in. §. nūc breuiter ante fi. sub rubrica ō dispensatōe. ⁊ ꝑ Jo. an. in addi. sup. d. ꝛ. lvij. ō epo ꝛo nunquid possit tollere vni ecclie ⁊ dare alteri: dic vt no. in. c. ⁊stitut⁹. j. ō re. do. in glo. pe. in fi. vult ergo glo. ꝙ ℔ vacet arg. a ꝓtrario sensu. ⁊ ℔ clari⁹ tenet Jno. nō. n. est ī ptāte ſbditoꝝ vtz velit rñdere coā epo vel archiepo. nā iudiciū reddit in innitū. l. interstipulantē. §. si stichū. ⁊. §. sacrā. ff. de verbo. obli. ⁊ ī. c. intellexim⁹ de iudi. nec pñt ſbditi ⁊sentire in aliū iudicē sine licētia ꝓpria epi. vt in. c. significasti de fo. cōpe. etiaz si sit epūs. vñ dicit notāter Hosti. s. c. pri. ꝙ sicut clerici cus ſbiectus epo nō pōt ⁊sentire in alienū iudicē sine ⁊sensu sui epi. d. c. significasti. ita nec epūs sine ⁊sensu sui archiepi. ⁊ eadē rōne idē videt dicendū in archiepo vt ñ possit se ſbtrahere alieno iudici sine ⁊sensu sui patriarche. ⁊ ℔ sunt notāda. Jo. an. ℔ dic ꝙ si volum⁹ tenere arg. ℔ a ꝓrio sensu debem⁹ supplē ℔ ad līam ꝙ archiepūs ℔ requisitus vult iusticiā facere q̄ dicat ꝙ si archiepūs requisit⁹ nō vult reddere ius ſbdit suis tūc poterīt ſbditi ⁊ueniri coā patriarcha. ⁊ idē eadē rōne esset dicēdū cū epūs est negligēs ī exhibēdo iusticiā de suis subditis vt tūc possit adiri archiepūs. Et adūte ꝙ ℔ dictū ē fundatū sup illa opi. ꝙ negligēte epo vel archiepo semp succedit suꝑior in iurisditōe ⁊ ml'ti tenuerūt illā opinionē. sed an sit vera dicā. j. eo. pastoralis vbi tangit ꝑ glo.

Abbas.

Q Vod sedes. Archiepūs impedit⁹ pōt ⁊secratōem sui suffraganei alteri ⁊mittere ⁊ ⁊secrandus tenetur ab illo ⁊missario munus ⁊secrationis recipere. cōis diuisio. scda ibi ⁊sultatōi. ¶ No. ꝓmo ꝙ epūs seu archiepūs pōt cōmittere ea que sūt ⁊secratōis seu ordinis epālis ⁊ sic cōmittit ea que sūt meri imperij cū in ea exerceat iurisditio ex officio nobili ⁊ ad publicā vtilitatē ad idem. c. aq̄ de ⁊secra. eccle. vel alta. ⁊. c. suffraganeis de elec. ¶ No. scdo ꝙ epi subiecti archiepo dicuntur ipsius suffraganei. Suffragant⁹. n. sibi in ⁊secratiōe ⁊ in aliis. nā requirit ⁊silium epoꝝ in ordinatōe. puincie ir. q. iij. c. j. ⁊. ij. ⁊ cum ⁊secrat epūm dz habere secum alios epos. lxv. di. quasi ꝑ totū saltē duos ex eis. vt in. c. si archiepūs de temp. or. ¶ Tercio no. ꝙ ea. que sūt ordinis nō sunt assumēda nisi a catholico ⁊ ab eo cui gratia sedis aplice nō est subtracta. ¶ Jtē no. ibi ab eo ꝙ vnus est principalis in consecratione epi. s. ipse archiepūs vel eius ⁊missarius alij non sunt principales ℔ assistunt. ¶ Ultimo no. ar. ꝙ subditus tenet litigare coraz delegato sui suꝑioris. ℔ ℍ queritur vtz archiepūs possit compellere epūm ad acceptandū ⁊missionē istā doc. ꝙ sic. intelligo si cōmittit vni ex suffraganeis suis. naz pōt suꝑior ⁊pellere subditū ad acceptandū delegatōz ī. c. pri. in. l. vnica. C. qui ꝑ sua iurisd. Sed si cōmittit nō subdito valet cōmissio ℔ ille nō cōpellit acceptare. vt in. c. seqnti ⁊ in. l. ⁊ si ꝓtor. ff. de offi. ei⁹ cui ma. est iurisd. ¶ Jn glo. j. ibi tenet recipe cōsecratōnē ab eo. sed circa ℍ ⁊ circa tex. est dubiū quid si archiepūs nō est impedit⁹ nunqd ex sola voluntate possit cōmittere alteri istaz ⁊secrationē: tex. hic a ꝓtrario litere facit ꝙ nō sed ꝓtrariuz tenuit Host. nam iure suo pōt archiepūs cōmittere. vt. j. c. pri. vnde de honestate ꝓcedit tex. in eo ꝙ facit mentionē de impedimento. Jn ꝓriuz tamen facit ꝑm euz ꝙ sicut epūs nō pōt ⁊secrari sine archiepo vt. lxv. di. c. non dz ita nec archiepūs dz posse facere ꝑ aliuz ⁊secrari sine ⁊sensu epi. primū tn dictū cōiter videntur sequi doc. ⁊ nōbis istud singulariter ex quo habes ꝙ tam ea que sunt iurisditiōis q̄m ea que sunt ordinis pōt archiepūs seu epūs cōmittere ꝑ libito voluntat' tex. tn̄ iste videt aliquantulū resistere ℔ primū dictū ē verius ex quo indifferenter ⁊mittit. nam de iure est vt quilibet ordinarius possit in aliquib⁹ se releuare ꝑ cōmissionem alteri fiendā. vt in. c. sequenti. ⁊ in. d. l. vnica. C. q̄ ꝑ sua iurꝭ. Et ī fi. glo. no. bñ finē glo. q; ḡtidie allegat ꝙ de iure canonico pñt delegari oia q̄ sūt meri imperij. ⁊ idē tenet glo. in. c. archiepatu. j. de rap. ⁊ ī. c. illud. xxij. q. iij. ⁊ in. c. bis ea. cau. ⁊. q. vij. vide etiaz glo. notabilem. xcv. di. c. puenit in fi. glo. magne. q̄ dicit ꝙ nihil hz epūs qō sit meri imperij. qō nō sit delegabile ꝓter vsum pallij q; pallium archiepale nō hz alteri ⁊cedere. est. n. ꝑsonale. vt ī. c. ex tuaꝝ ō auc. ⁊ vsu pal. ⁊ in. c. ij. eo. ti. vbi melius ꝓbat. ℔ dubiū ē q̄ dicūt meri imperij vel mixti vel iurisditiōis. Et ꝑ intellectu vocabuloꝝ ne ignorentur prorsus termini dicā aliqd cōclusiue seqndo Bar. in. l. imperiū. ff. de iurisd. om. iu. debes. n. scire ꝙ iurisditio generaliter sumpta cōprehendit in se ea que sūt meri ⁊ mixti imperij ⁊ simplicis iurisditiōis. ꝑ ℍ. l. j. ff. de iurisd. om. iu. ⁊ qō ibi no. ⁊ tex. iūcta glo. ī ꝛ. oīmodā in cle. vnica de fo. ⁊pe. vbi dicit tex. ꝙ epūs expulsus exercet ī loco vicino iurisditionē ordinariam. ⁊ ꝑ illud verbū oīmodā dicit ibi glo. ꝙ tex. noluit ⁊phendere ea q̄ sūt meri ⁊ mixti imperij ⁊ simplicis iurisditiōis ⁊ iurisditio sic generaliter sūpta diffinit' sic. Jurisditio ē iuris ptās de publico introducta cū necessitate iuris dicēdi ⁊ equitate statuēdi. ita diffinit glo. in. d. l. j. bar. addit ibi ꝓpetēs alicui vt publice ꝑsone. ⁊ hāc additōz fecit vt euitaret ꝓriū qō posset fieri de patre de tutore. nā isti hñt de iure ptātem in filiū ⁊ in pupillū ⁊ hñt ptātem ius dicendi. i. faciēdi in eos qō iuris ē ⁊ equitatē seruandi. ℔ certe sine illa additōe Bar. pōt sustineri diffinitio glo. q; pater vl tutor nō dic ꝓprie ius in filiū vl pupillū hz habeat ptātem exercendi iudiciale. ⁊ dicitur iurisditio q̄ iuris ditio ⁊ ditio idē est qō ptās. vnde iurisditio q̄ ptās ius dicēdi. Hz iurisditio sic generaliter sumpta distinguitur in imperium ⁊ in iurisditionē ⁊ tunc iurisditio capit vt species distincta ab imperio Jmperiū ꝛo generaliter sumptū est iurisditio que exercetur officio iudicis nobili. nā duplex ē officium iudicis nobile ⁊ mercennariū. nobile qō nō defuit alicui actōi ℔ iudex ex se ꝓcedit. mercēnariū ꝛo dī qō defuit actōni intētate ꝑ ptē. vt dicā latius ī. c. ij. de offi. iudi. Jmperiū ꝛo diuidit in merū ⁊ mixtū. verū imperiū diffinitur sic. Est. n. iurisditō que exercetur officio iudicis nobili publicam vtilitatē respiciens. Jmperiuz mixtū est

iurisditio q̄ exercet officio iudicis nobili priuatā vtilitatē respicies. Jurisditio ꝛo vt spēs sumpta est iurisditio q̄ expedit officio iudicis mercēnario ꝓuatā vtilitatē respiciens. Dicit aūt imperiū mex qz mere collatū in principē nec alicui necessitati subiectū. nam ꝓcedit iudex ex officio suo ad publicā vtilitatē sine impedimento alicui⁹. ꝑ B. c. j. s̄. c. dū dicit hēant epi liberam ptātem inquirendi ꝛc. vel dicit mex qz non habet aliquam mixturā ꝓiunctionū pecuniariā. vel tercio dicit mex quia in nullo pticipat cum iurisditione. vñ nō hz aliquam mixturā iurisditionis. vnde parti accedit ad mex imperium 7 ptim ad iurisditionē. sicut dicit pticipiuz quia ptem capit a nomine 7 ptem a verbo. nam in eo q̄ mixtum imperiū exercet officio iudicis nobili pticipat cum mero imperio sed in eo q̄ tendit ad vtilitatem priuatā pticipat cum iurisditione. Facit ergo tres regulas q̄ ea q̄ expediūtur officio iudicis nobili 7 ad publicā vtilitatē dicūtur meri imperij. Secōda regula ea que exercentur officio iudicis nobili ad vtilitatez priuatam dicunt mixti imperij. Tercia regula ea q̄ exercent officio iudicis mercēnario ad vtilitatē priuatā sunt simplicis iurisditionis. Et distinguit Bar. merū imperium sex modis. primū est imperiū mex maximū. scōm mex imperiuz mai⁹. tercū mex imperiū magnū. quartū est merū imperiū paruū. quintū merū imperiuz min⁹. sextū minimū. Imperiū mex maximū ꝓpetit soli principi vt facere legē vniuersalē distinguere totū orbem. Merū imperium maius est animaduertē in facinorosos hoīes inferendo vltimū supplicū vel membri abscisionē vel mortem ciuilē cum quis ꝓdit libertatez 7 similia. Mex imperiū magnū est cum quis ꝓdit ciuitatem sine libertate puta deportatus. Mex imperiuz paruū est relegare vel corpus acriter afficere 7 ista nō ꝓpetunt cuilibet iudici vt statim dicet. Mex imperiū min⁹ est modica coertio q̄ ꝓpetit cuilibet magistratui idest cuilibet hñti ordinariā iurisditionē. nam iurisditio quasi nulla esset sine modica coertōe. vt in. c. ex lr̄is de offi. dele. 7 c. pastoralis. e. ti. 7 l. magistratib. ff. d̄ iurisd. om. iudi. 7 l. fi. ff. de offi. eius. vnde eoipso q̄ q̄s recepit ptātem ordinariam vel delegatam hz hanc modicam coertionē ex qua dependet vt possit cognoscere summare de leuib⁹ criminib⁹ 7 leuiter castigare verberib⁹. vt in. l. leuia. ff. de accu. 7. d. l. magistratib⁹. Et merum imperiū minimū ꝓsistit in leuit mulctādo. ad hoc l. fi. C. de mō mulct. 7. l. ij. C. de spon. 7 ista duo vltima pñt delegari de iure ciuili qz cōpetūt cuilibet magistratui 7 ea q̄ ꝓpetunt iure magistrat⁹ sunt delegabilia de iure ciuili. vt in. l. j. ff. d̄ offi. eius. Supiora ꝛo cōiter tenēt q̄ nō sunt delegabilia de iure ciuili ꝓpter grauitatem p̄iudicij nisi ꝓpter necessariaz absentiā de loco. de quo dicendū vt in. l. j. palle. 7 in auc. de colla. §. ad hec. 7 plene vide in specu. de iurisd. om. iudi. §. j. ꝛ. notandū 7 seq. De iure ꝛo canonico possum⁹ reperire oia hec imperia. nā habem⁹ imperiū maximū qz papa facit cōstitutionē vniuersalē. vt in. c. j. 7 fi. de ꝓsti. Habemus imperiū maius saltē similitudinare. nam degradare aliquē 7 tradere curie seclari equiparat vltimo supplicio vt no. Inno. in. c. qualiter 7 qñ el. ij. de accu. Itē ecclesia detrudit in ꝓpetuū carcerē 7 eq̄parat illa pena dānato in metallum. Habem⁹ imperiū magnū. nā eccl̄ia pōt deportare lz non sit in vsu. vt iñ. c. j. de calū. Item reperit in eccla imperiū paruū. nā pōt relegare 7 afficere quē verberib⁹. l. di. accedens. 7 in. c. j. de calū. 7 ī. d. c. in archiepatu d̄ rapto. De mero imperio minori habes in. c. ex lr̄is p̄alleg. vbi dicit q̄ coertio transit. De minimo. s. de mulcta dixi in. c. de causis. 7 in. c. j. de offi. dele. vbi ꝓclusi post Inno. q̄ delegatus pōt mulctare. 7 vide Hosti. in. c. i. de homi. li. vj. vbi d̄ ordinario idē dicit. an aūt ista pñt delegari de iure canonico. cōmunis opi. est q̄ sic licz aliqui dicant q̄ hec ꝓmunis opinio Inno. improbat. qz. d. c. in archiepatu. qd̄ magis stringit in materia loquitur in rege sicilie qui cū nō recognoscat imperatorē hz ius principis. Princeps aūt pōt oia delegare. vt no. in. d. c. illud. sed hec rñsio non placet quia si nō recognoscit imperatorē recognoscit papam. vt in cle. pastoral' d̄ reiudi. q̄ nō hz iura principis. s. imperatoris nisi aliter ꝓscripserit Sed allego q̄i. ꝓ casu cle. j. de hereti. vbi pz q̄ causa heresis est delegabilis 7 nemo dubitat q̄ est meri imperij. Ad idē. c. lz. de offi. vica. li. vj. vbi dicit q̄ epus pōt ꝓmittere vicario suo inquisitionē criminū qd̄ ē meri imperij 7 iō trāseo cum hac opi. 7 facit ter. in. c. fi. ne cleri. vl' mo. li. vj. vbi dicit q̄ si ꝑsona ecclīastica hz iurisditionē tpalem pōt in genere 7 in specie ꝓmittere cām criminalem 7 sic ibi est casus inquantū dicit in specie. Sed dubiū est quid in delegato principis nūquid possit ſbdelegare ea que sunt meri imperij als indelegabilia de iure ciuili: Spe cu. in. ti. j. §. fi. ꝛ. item q̄ est delegatus. tenet q̄ nō. seq̄tur do. An. dicens q̄ ex grauitate facti videt papa ele gisse industriam ꝑsone. ad hoc. c. fi. d̄ offi. dele. Contrarium ego teneo. 7 primo allego tex. quasi expressum in c. venerabili de offi. dele. 7 ibi dixi post Inno. ad idē. d. c. fi. aliter indicendo. nam ibi nō pōt subdelegare inq̄sitionem criminū quia fuit dictū vt ꝑsonaliter exequatur. ergo sec⁹ si simpliciter fuisset ꝓmissa. ad idē adduco tex. de iure ciuili in. l. vnica in fi. C. q̄ ꝑ sua iurisd. vbi tex. dicit q̄ sine deletu causaꝝ pōt delegatus principis subdelegare. 7 p illū tex. hoc tenet ibi glo. 7 Bar. etiā de iure ciuili 7 hoc bene notabis. 7 hec ꝓcedūt in his q̄ sūt meri imperij vel q̄i. nā regulariter delegari nō pñt de iure ciuili qz nō ꝓpetunt iure magistrat⁹ iō delegari nō pñt. l. j. ff. de offi. eius. 7. l. ea que. ff. ad munic. fallit in his que ꝓpetunt iure magistrat⁹. vt sunt ea q̄ expediuntur iudicis officio nobili ad priuatā vtilitatem sine cognitione cause vel cū modica cognitiōe. exemplum in. l. cognitio. §. vt bonoꝝ. ff. de offi. eius cui. nā sicut dixi in his que sunt meri imperij vt leuia ꝓpetāt iure magistrat⁹ ita in his que sunt mixti imperij ꝑ alia maiora nō ꝓpetunt. 7 quemadmodū dixi in mero imperio ita 7 mixtum imperium distinguit. naz quoddā ē maximū quod ꝓpetit soli principi vt dare venā etati C. de his qui ve. eta. impe. ꝑ totū. vel legitimare seu fame restituere 7 similia. ista. n. sūt mixti imperij maximi. 7 ꝑsequere vt no. in. d. l. imperium. an aūt ea que sunt simplicis iurisditionis possint indifferenter delegari d̄ iure ciuili: dic q̄ nō ꝑ solū ea q̄ ꝓpetūt iure magistratus. vt. in. d. l. j. 7. ij. C. de peda. iu. 7 vsq̄ ad sūmaz. ccc. aureoꝝ pōt fieri delegatio' qz vsq̄ ad illam sūmaz pōt cognoscere inferior magistrat⁹ 7 nō vltra vt in auc. de defen. ciui. in. §. 7 iudicare. 7 ibi glo. 7 id d̄ ꝓpetere iure magistratus qd̄ ꝓpetit alicui eoipso q̄ hz magistratum. i. offi. iudicandi lz vilissimū. vt no. glo. 7 Bar. i. d. l. j. vñ scias q̄ magistrat⁹ est nomē generale ꝓpbēdens omnē hñtem officiū iudicādi. vt in. l. eum q̄. ff. de iurisd. om. iudi. Sed distinguit postea in species. nam quidā sunt supillustres q̄dam illustres q̄dam spectabiles alij clarissimi alij magistrat⁹ 7 isti sunt inferiores. vnde de his q̄ possunt isti inferiores magistrat⁹ cognoscere pōt fieri delegatio. De alijs ꝛo siue sint meri imperij siue mixti siue iurisditōnis nō pōt regulariter fieri delegatio. fallit vt dixi ī necessaria causa absentie. vt si optet necessario iudicem ordinariū alibi ꝓficisci vel si nōdū venit ad ꝓuinciam. vt in. d. l. j. Idem cōiter ꝓcludunt doct. in. d. l. si ordinari⁹ detineretur infirmitate vl' eēt occupatus circa mltas cās similes ita q̄ nō pōt oibus intendere. nā tūc lz lege nō sit cautū tñ ex idētitate rōnis ꝑ cōiter recipit quēadmodū obseruat in cā absentie. nā vbi eadē ratio idē ius dz esse etiā in casib⁹ exceptis. vt no glo. ī. l. j. C. de ꝓdi. inde. 7 est tex. in. c. cū dilecta de ꝓbr. vti. vel inuti. Ultimo querit q̄ sūt isti

iudices hñtes mer̃ 7 mixtũ imperiũ 7 ꝓsequere tam in seclaribꝫ q̃ in ecclĩasticis. Jn seclaribꝫ dic post Bar. in.d.l.j.q̃ iudex q̃ ꝑest ꝓincie vt olim erat ꝑses. habebat ea que sunt meri imperij. vt in. l. illicitas. §. qui vniũsas. ff. de offi. ꝑsi. vñ ꝑ totã ꝓnciã habebat gladij ptãtẽ. is aũt q̃ ꝑerat ciuitati ꝺ iure cõi nõ habebat ea q̃ sũt meri 7 mixti imperij. nec ea q̃ st̃ magne iurisdictionis § recurrebat in isthis maioribꝫ ad ꝑsidem ꝓincie. vt in. ꝺ. auc. de defen. ciui. in. §. audient. 7 in. §. iurare. § hodie cõiter in italia quelibet ciuitas hꝫ regimen qꝺ olim habebat tota ꝓuincia. 7 ideo ptãs habet hodie oĩa ista. ad hoc qꝺ no. glo. in. l. fi. C. de ꝑscrip. lon. tem. Sed dubiũ est q̃d in eo q̃ ꝑsidet alicui castro vel oppido. 7 dic q̃ si castr̃ est subiectũ ciuitati tota iurisditio est penes ciuitatẽ 7 dñt rñdere in ciuitate. dicũt .n. ciues illi⁹ ciuitatis cui subsunt 7 ei cogunt sbire oĩa onera. l. incola. 7. l. qui ex vico. ff. ad munici. Sed solet hodie mitti vicarius qui põt dici inferior magistratus vñ solũ poterit cognoscere de leuibꝫ criminibꝫ 7 de ſma vsq̃ ad. ccc. florenos vel aureos. vt in. ꝺ. auc. ꝺ defen. ciui. Jn maioribꝫ aũt dꝫ remittere ad iudicem ciuitatis 7 in criminibꝫ grauibꝫ dꝫ capere malefactores 7 remittere. vt in. ꝺ. §. audiẽt. Jtẽ scias q̃ illud qꝺ dixi q̃ ex cã pñt delegari ea q̃ sunt imperij dũmodo nõ ꝓcedat ad vltimũ supplicĩ 7 mẽbri abscisionem ꝑ auc. de collat. in. §. ad hec. 7 lꝫ q̃dam ꝑ primũ tñ cõiter tenetur vt no. glo. in. ꝺ. l. j. 7 specu. in. ꝺ. §. itez q̃ est delegatus. 7 glo. in. c. in archiepatu ꝓall'. princeps aũt põt oĩa delegare. vt no. glo. in. ꝺ. c. illud. 7 Bar. in. ꝺ. l. j. 7. l. ĩperiũ ꝓal. ꝓsidens aũt collegio seu vniuersitati q̃ nõ facit ciuitatẽ seu castr̃ vt sũt isti rectores artis lane 7 similes nõ hñt ea q̃ sunt imperij § solũ cognoscũt de his q̃ oriuntur inter exercẽtes illã ꝓfessionẽ occasione illius societatis seu ꝓfessiõis. vt in. l. fi. C. de iurisdictionis. om. iudi. fallit in doctore q̃ erga scholares de iure cõi hꝫ ea que sũt ĩperij lꝫ nõ seruet de ꝓsuetudine. vt est tex. in auc. habita. C. ne fi. ꝑ pa. 7 ĩ ꝓ. ffor. no. bar. ĩ. ꝺ. l. j. Jn ecclĩasticis dic q̃ epi 7 supiores 7 legat⁹ pape hñt ea que sũt imperij. vt ĩ. c. j. §. eo. De inferioribꝫ aũt prelatis dic q̃ regulariter de iure cõi nõ hñt ea que sunt imperij nisi forte ea q̃ st̃ de minori imperio 7 minimo vt leuiter coercere. Jtem pñt excõicare 7 excõicatio est meri imperij. vt no. Jnno. in. c. trãsmissam de elect. 7 Host. in. c. j. pri. pꝫ ex sequentibꝫ. nã in excõicatione exercet iurisditio ex officio iudicis nobili ad publicã vtilitatẽ q̃nq̃ tñ exercetur in fauorẽ priuatũ 7 tunc credo q̃ sit mixti imperij ꝑ supradicta 7 sic limitarẽ Jnno. Jtẽ fallit ĩ ꝑlatis regularibꝫ. nã ipsi cognoscunt de criminibꝫ ꝑ subiectos dũmodo nõ ꝓcedat ad ꝺpositõꝫ. vt dixi in. c. cũ ab eccliar̃. §. eo. 7 plenius dico. in. c. cũ ꝓtigat de fo. ꝓpe. 7 hec no.

Abbas.

Postoralis. Archiepꝰ causã ad se ꝑ appellationẽ delatã subditis suffraganei ꝓmittere põt illũ tñ ad suscipiendam delegationẽ ꝓpellere nõ põt. h. d. vsq̃ ad. §. ꝑterea. in prima ponitur ꝓsultatio. in secunda respõsio. ibi ad qꝺ. ¶ No. primo, duas regl'as ex tex. prima q̃ episcopi existentes in ꝓuincia archiepi subiecti ipsi archiepo lege metropolitana 7 sic archiepꝰ ẽ iudex ordinarius oĩm epor̃ sue ꝓuincie. de iure cõi quelibet ꝓuincia dꝫ habere vnũ archiepm 7 decẽ epos. vt. vj. q. iij. in. c. scitote. nõ tñ põt ꝓcedere archiepꝰ ꝑ epm ad ꝺpositõꝫ q: ꝺpositio epor̃ ſsoli pape ẽ reseruata. vt in. c. ij. de transla ꝓla. Sed de criminibꝫ quis põt cogscere 7 ipos epos punire. vt in. c. sacro. de sen. ex. 7. ꝛ. q. iij. q: cognouim⁹. no. Jo. an. in. c. vt litigantes. j. eo. ti. li. vj. De causa ꝛo ciuili indifferenter cognoscit etiam si subditus epi ꝓueniat epm. nam dꝫ cũ ꝓuenire coraꝫ archiepo. sed si epꝰ habet causam ꝓtra subditũ nõ cõueit eũ cor̃ archiepo q: nõ est iudex subditi vt h. nec epꝰ debet esse iudex in causa ꝓpria § debent eligi arbitri auctoritate iuris. hec ꝓbantur. in. c. si clericus ad uersus clericum. xj. q. j. 7 hec no. ¶ Scda regula q̃ archiepꝰ nõ ꝓcurrit cũ epo in diocesanis suffraganeor̃ suor̃ imo regulariter nullã ptãtem põt exercere in sbditos epor̃ nisi in casibꝫ exceptis. 7 sic habes casum in q̃ quis non est superior subiector̃ sui sbiecti 7 sic nõ habet locũ ista regula si vinco vincẽtẽ te. de qua in. c. auctoritate de ꝓcess. ꝑben. li. vj. archiepꝰ ergo hꝫ iurisditionẽ epalem in sua diocesi dũtarat sed in ꝓuincia hꝫ iurisditionẽ archiepalem vt in epos regulariter possit exercere iurisditionẽ sed in sbditos epor̃ nõ nisi in casibꝫ exceptis. ¶ No. ꝛcio q̃ ordinari⁹ põt suo iure cãm ad se spectantem delegare lꝫ multi allegẽt impedimẽtum 7 de iure canonico vid̃ duo specialia primo quia indifferenter archiepo ꝓmittit vt possit causam delegare. nec distinguit vtr̃ sit ardua vl' leuis. 7 sic videt q̃ distinctio iuris ciuilis nõ ꝓcedit ꝺ iure canonico vt tm̃ leuia possint delegare que ꝓpetunt iure magistrat⁹ vt dixi. s. c. pri. ¶ Scdm speciale est h̃ q̃ causa appellationis põt delegari de iure ciuili est secus. vt in auc. ad hec. C. de iudi. no. glo. in. c. sup questionũ de offi. de le. 7 sic videt q̃ de iure canonico oĩa sunt delegabilia. vt plene dixi. s. c. pri. dixit tñ h̃ Hosti. q̃ speciale forte est in archiepis 7 in alijs iudicibꝫ imediate subiectis pape vt ꝓpter remotionẽ locor̃ possint delegare. Hꝫ ego puto idem in oibꝫ de iure canonico q: h̃ nõ inducitur aliqua specialitas in archiepis imo papa respondet ad ꝓsultationẽ de tempo. or. c. ꝓsultatõi. ¶ Quarto no. q̃ causa põt delegari nõ subdito lꝫ nõ subditus cogi nõ possit ad acceptandũ. sic limita tex. in. l. vnica. C. qui ꝑ sua iurisd. vbi dicit q̃ cã dꝫ subdelegari subdito. dꝫ n. intelligi quo ad hoc vt ille possit cõpelli ad acceptandũ delegationẽ. § si vult acceptare põt sibi committi. vt no. ibi glo. ad hoc tex. ĩ. l. si ptor. ff. ꝺ offi. eius Jtẽ no. a ꝑrio sensu q̃ superior põt subdito invito delegare aliquã cãm 7 eum cõpellere ad acceptãdum. ratõ est q: iudicare est publici iuris vñ est munus accessorie vt. in. l. munerꝫ. in. §. iudicandi necessitas. ff. de mune. 7 bo. ad idẽ tex. in. ꝺ. l. vnica. C. q̃ ꝑ sua iurisd. ¶ Ultimo no. q̃ archiepꝰ non tenet cognoscere in sua diocesi ꝺ causa ad eũ delata ꝑ appellationẽ a suffraganeo suo § põt eam delegare in illa diocesi vñ fuit sibi delata. Jdẽ est in alijs causis que deferunt ad eũ iure metropolitico ꝑ viam querele vt sunt casus excepti de quibꝫ h̃ in glo. ad põdicta vide bonũ tex. in. ꝺ. c. vt litigãtes. ¶ Jn glo. prima no. bene istã glo. vsq̃ ad fi. 7 põt ponere exemplũ in abbate subiecto epo vel in alio ꝑlato seculari pura ꝓposito ecclesie collegiate. vel si archidiacon⁹ ꝑscripsit iurisditionẽ in q̃busdã casibꝫ vel in aliqua parochia dubitat nũq̃d epꝰ possit cognoscere de sbditis ꝑlatorꝫ sibi subiectorꝫ: 7 ponit glo. duas opi. Prima fuit Hosti. Lã. 7 Vin. q̃ sic 7 hãc opi. seq̃t Lau. Pbi. 7 Goff. q̃ etiã dicũt h̃ ee de antiqua 7 approbata ꝓsuetudie. Jdẽ Hosti. nisi ꝓm eũ de ꝓsuetudine vl' primilegio alid̃ appareat. vult n. Host. q̃ epꝰ habeat imediatam iurisditõꝫ ĩ oẽs de diocesi lꝫ sit alt⁹ ꝑlat⁹ special' et sic ꝓcurrit cũ q̃libet ꝑlato inferiore in iurisditõis exercitio. sentit etiã q̃ si archipsbyter eet sbiect⁹ archidiacono 7 archipsbytero appellaret põt appellari ad epm omisso archidiacono q̃i nõ faciũt isti gradũ inter epm 7 sbditos. ¶ Scda opi. fuit Jo. 7 hãc seq̃t Ber. glosator q̃ hꝫ oppositũ vt epꝰ nõ possit cogscere de caus sbditor̃ ꝑlati nisi ꝑ appellatõꝫ. 7 q̃ gradatim est appellãdum. Jo. an. dicit q̃ salvo iure speciali credit q̃ ꝺ iure cõi inter epm 7 ꝑlatũ sibi subiectũ loc⁹ sit ꝓuentõi. nã si iurisditio pape põt ꝓueniri ꝑ ordinariã. vt ĩ. c. vt debit⁹ ꝺ appel. forti⁹ iurisditio epi põt ꝓueniri ꝑ ꝑlatũ sibi subiectum nec debet posse epꝰ imutare istam ꝓuẽtionẽꝫ sicut non potest alꝫ disponere contra canones §

epꝰ bene pōt ꝓuenire. vñ ille q̄ ꝓ citauit de cā cognoscet cū etiā epꝰ habeat iurisditōez ordinariā ī tota diocesi. de iure tñ spāli aliud posset eē vt si ꝓsuetudo haberet q̄ ꝑma cā tractaret coꝝ plato inferiore. si autē epūs ⁊ inferior plat⁹ concurrūt in citatōne putat epm vt potiorē ꝑponendū rōne maioritatis. arg. i. c. si. a sede de ꝓben. li. vj. hāc opi. tacite sensit Inno. in. c. quanto. s. eo. vbi dixi. Ego puto hāc opi. verā in platis secularib⁹ hñtib⁹ iurisditionē de iure cōi. ad ꝟ in silī allego bonū tex. in. l. fi. C. de iurisdom. iu. vbi ꝓz q̄ rectores illoꝝ collegioꝝ inferioꝝ nō hñt iurisditōz ꝑuatiue ad ordinariū generalē loci ꝟ accumulatiue. vñ exercēs lanificiū potest ꝓueniri tā coꝝ rectore artis lane q̄ coꝝ ptāte. ad idē allego tex. in auc. de defen. ciui. vbi defensor cognoscit de causis iudicū subiectoꝝ ꝟ in regl'ib⁹ aliud puto q: imediate hñt platū ꝓpriū loco dei. vt dixi ī. c. cū ab eccliaꝝ. s. e. vbi vide. Item pōt dubitari q̄d si ex pscriptōne platus inferior acquisiuit iurisditōez nūq̄d in dubijs videatur pscripsisse accumulatiue ad epm an priuatiue: doct. ꝟ nō tā gūt ꝟ glo. ꝟ quam ꝑpetuo no. videt sentire q̄ priuatiue vt sic epūs nō possit cognoscere nisi p viā appellatōis. Hic sunt duo videnda. ꝑmo nūq̄d aliq̄s citra epm possit pscribere iurisditionē epālem in aliqua pte diocesis: ſcdo pſupposito q̄ sic nūquid indubio videat prescripsisse nō exclusiue ad epm ꝟ vt q̄libet pōt exercere ⁊ loc⁹ sit ꝓuentōni: et vtraq; est pulchra q̄stio. Circa ꝑmum glo. ꝟ habes singl'arem quā nescio alibi q̄ sentit q̄ sic. nā dicit q̄ longa ꝓsuetudie pōt inferior acquirere sibi sbditos ⁊ sic ī certa pte diocesis. Hosti. rennit ꝯrium. in. c. cū ꝓtigat de fo. ꝓpe. ꝟ primū teneo arg. c. audit. ⁊. c. cū olim ꝺ pscrip. tenet Jo. an. post archidi. in. c. audit. ⁊. c. cū olim de pscrip. tenet Jo. an. pⁿ archidi. ī. c. cū epūs. j. co. li. vj. Quo ad scām dubiū Jo. an. sentit ꝟ ⁊ ibi q̄ videatur pscribere accumulatiue. ꝟ posset teneri ꝯriū q: exq̄ iste inferior exercuit tāto tpe q̄ sufficit ad pscriptōz ⁊ epūs nūq̄ exercuit lz casus se obtulisset videt ꝑ nō vsū abdicata illa iurisditō ab eo ⁊ acq̄sita isti pscribēti. ad q̄ optie facit tex. in. c. auditis. ⁊ in. c. cū olim prealle. ⁊ quod no. Inno. in. c. dilectⁿ. de capel. mo. ⁊ de ꝟ plenⁿ dico in. d. c. cum contingat. tene tñ mēti opini. Jo. an. ⁊ Hosti. qui vident sentire oppositum. nam in practica forte ꝟuaretur eoꝝ dictum. glo. tñ est in oppositum ꝟ aduerte tñ q̄ si epūs semel voluisset iurisditionem exercere ⁊ phibitus p istum inferiorez abstinuisset tunc nō esset dubiū q̄ esset prescriptū exclusiue ad epm. sed dubiū est qñ epūs tacuit ⁊ nunq̄ ꝯdixit currente pscriptione. In glo. ij. ꝑ intellectu hⁿ glo. oppo. ꝺ. c. ij. ix. q. iij. vbi dicit q̄ archiepūs est iudex ordinariⁿ totiⁿ ꝓuincie ergo hz iurisditionē in quēlibet de ꝓuincia ⁊ sic in subditos epoꝝ qui sunt de ꝓuincia cuiⁿ ꝯrium inuit iste tex. Sed hec glo. ponit tres solu. vt in ea pt⁹. Inno. vltra glo. dicit q̄ archiepūs hz iurisditōez archiepiscopalē in tota ꝓuincia. hinc est q̄ totā ꝓuinciā visitat vt in. c. sopite de censi. ⁊ hodie habet clariⁿ in. c. j. co. ti. li. vj. ⁊ facit cle. ij. de priuile. sed iurisditionē epālem nō hz nisi in sua diocesi. q: nō hz iurisditionē in exēptos. Item etiā respectu subditoꝝ nō hz exercitiū iurisditōis in oēs. nā siq̄s esset ita bonus q̄ nō egeret correctione neq; ꝓueniret aliquē neq; ꝓueniret certū esset q̄ epūs nō habet in istū iurisditionis exercitiū. ⁊ no. ꝟ dictum. ꝑ hoc. c. de ꝓstantinopolitana. xxij. di. ⁊ vide bo. glo. in cle. ad nostrū de hereti. Et no. ex ista gl. ⁊ isto dicto Inn. q̄ quātūcūq; q̄s sit bonⁿ ⁊ iustⁿ nihilominⁿ ē suppositus iurisditioni superioris lz in eū nō ꝓpetat iurisditionis exercitium ⁊ in eo q̄ glo. ponit ꝟ casus spāles in quib⁹ archiepūs hz iurisditionis exercitiuz in subditos suffraganeoꝝ suoꝝ no. cā ⁊ vide glo. cōsil'em. ix. q. iij. ī sūma. Et ꝑmo spāliter no. in eo q̄ dicit q̄ pōt cōpellere oēs de ꝓuincia vt in diuis officijs conforment se eclesie metropolitane. Hosti. ꝟ limitat nisi eccle ꝓuincie haberēt specialē ꝓsuetudinē. ar. in. c. illō. xij. di. vel pōt dici ꝑm eū q̄ in diuis officijs semp dñt se ꝓforma re eccle metropolitane. ⁊ q̄ iste sit casus excepⁿ ab illa generalitate de qua in. d. c. illud ar. in. l. nō ē nouū cū l. se. ff. ꝺ legi. Mihi plus placet ꝑcedēs limitatio vt valeat ꝓsuetudo cuiuscūq; eccle dūmodo sit al's rōnabilis. allego. c. de t'ra de ꝓsecra. di. iij. vbi ꝓz q̄ circa sacramentū baptismatis pōt quelibet eccl'ia vti ꝓpria ꝓsuetudine. intellige dūmodo in substantialib⁹ seruet forma eccle. nā in aliq̄b⁹ locis ē ꝓsuetudo vt totū coꝝpus pueri infūdat' ī aq̄ alicubi q̄ tm̄ caput alicubi sufficit ef fūdē aquā sup coꝝp⁹ pueri. ⁊ Inno. i. c. j. ꝺ baptis. ⁊ generaliter subijcit tex. in. d. c. de t'ra q̄ nihil officit in ecclesia dei diuīsa ꝓsuetudo. Ad idē allego qꝺ no. glo. in proe. vj. vbi dicit' q̄ in his q̄ ꝑcernūt fidē deberem⁹ se q̄ ꝓsuetudinē eccle romane. in alijs nō tenemur seq̄ nisi papa disponat vt alij illā sequāt'. cessante ergo ꝓsuetudie spāli héat locū qꝺ dic glo. Sed ꝺo. no. glo. ī eo q̄ dicit q̄ vbicūq; epūs est negligēs in eo q̄ facē ꝺz succedit archiepūs. nā iste casus ē multū general' ⁊ ꝓprehēdit in se tot casus q̄ ex eis posset fieri regula. ⁊ trāsit ꝟ Jo. an. cū opi. glo. ⁊ hāc opi. tenet glo. ix. q. iij. in sūma. ⁊ ī. c. j. de sup. neg. ꝓla. li. vj. Idē ibi Hosti. ⁊ Jn. mo. ⁊ Jo. cal. sentūt in. c. nullus. de iurepa. ꝯriam opini. sentit Jo. an. ī. d. c. nullus. ⁊ idē Fran. Xcellen. ⁊ archidia. in. d. c. j. li. vj. ⁊ seq̄t' do. car. ⁊ hāc opi. vltimā tenui ī repeti. c. siq̄s ꝯ clericū de fo. cōpe. vbi plene examio hūc articulū. ⁊ credo q̄ hec opi. glo. ⁊ seq̄ciū nullibi ꝓbat'. solū. n. isti fūdant' ꝑ casuz. c. cū simus. ix. q. iij. vbi ponitur casus special'. s. cū epūs est negligēs in ꝓstituēdo generalē iconomū in ecclesia sua. nō ꝑ seq̄t' idē est in omni alio casu negligētie marie cū habeam⁹ ꝟ regulā ī ꝯrium q: solū in casib⁹ exceptis archiepūs hz ordinariā. Item. c. cū sim⁹ disponit idē in alio casu q̄ ad negligentiā vt epūs suppleat ⁊ tñ falsius esset dicere q̄ epūs deberet supplere semp negligētiā archiepi. Iste. n. devolutōnes de vno ad aliū nō sūt fiēde nisi in iure repiant' exp̄sse. vt dicit Inno. in. c. q: diuersitatē de ꝓcess. ꝓben. ⁊ idē facit tex. in. d. c. j. vbi dicit' q̄ epo excōicato vl' suspēso ꝓpter delictū suū archiepūs nō succedit in iurisditōe. Ad. c. quāto. s. eo. qꝺ videt obuiare ꝑm vnū intellectū quē ibi dixi rūde q̄ loq̄t' in facto notorio. nā ibi nō pot'at eē ñ notoriū. archiepūs aūt punit notoria delicta totiⁿ puincie. vt in. c. j. §. notoria ꝺ censi. li. vj. Vlt' glo. ꝟ addit Hosti. alios casus ⁊ ponā pstātōres. Impedit. n. se archiepūs int' subditos sui suffragānei cū cā deferē ad eū ꝑ relationē ⁊ ꝓsultationē epi. allegat. xvij. di. c. mlt'is. s. eo. ad reprimēdam. pōt ꝯ epūs dubitās de decisiōe alicuiⁿ cause remittere illā cām ad archiepm. idē si epūs recusatⁿ vult illā cām ad archiepm remittere. vt ī. c. cū speciali de appel. Item in casu ꝓcernente totā ꝓuinciā vt ī. c. ex freqntib⁹ ꝺ insti. ⁊ idē ibi Inno. ⁊ vide glo. ix. q. iij. in sūma. Item in executōne vltime volūtat' nā epo negligēte succedit archiepūs. vt in auc. ꝺ eccle. ti. in. §. siq̄s aūt. Item archiepūs dat litteras indulgētiaꝝ ī tota ꝓuincia. vt in. c. nro. j. de pe. ⁊ re. punit etiā notoria crimia vt. s. dixi. ⁊ cū visitat ꝓuinciā pōt audire ꝓfessiōes ⁊ impēdere absolutōes. vt in. c. fi. de censi. li. vj. Et ex ꝓdictis infert' ad decisionem q̄stiōis pone q̄ vltra casus exceptos archiepūs excōicauit subditū epi vl' cū absoluit nūq̄d teneat tal' excōicatio seu absolutō: Inno ꝓcludit ꝟ q̄ nō hz iurisditionē regl'arit' in sbditos epi ꝯ nō tenet excōicatō vl' absolutio ⁊ ꝟ cōiter tenet' lz qꝺā tenuer't ꝯriū. vt no. ix. q. iij. c. ij. In glo. iij. ibi pōt mādare epo vt ꝓpellat. Hz ꝯ ꝟ oppo. si epūs pōt ꝓpellere subditū ꝯ ⁊ archiepūs cū iurisditio epi sit devoluta ad archiepm per appellatōez. Sed dic Jo. an. q̄ ista iurisditō q̄ devolui tur ꝑ appellationē nō est ita efficax sicut iurisditō epi.

arg.in.c.sup questionū.§.si xo.d offi.dele.vel dic fm Vin.7 melius q̄ p appellationē solum devoluit iurisdictio q̄ ad ptes non autem quo ad alios subditos.7 iō in ꝓpulsione alioꝝ subditoꝝ recurrēdū est ad ep̄m.dixit tn̄ h̄ Hostī.q archiep̄s pōt p̄figere terminū ep̄o vt subditū ꝓpellat quo elapso poterit ꝓpellere vtrūq; arg.s.eo.quanto.h̄ opi. Hostī. eēt vera si teneremus illam opi.q generaliter negligēte ep̄o succedit archiep̄s.sed tenendo ꝑiam que mihi plus placet soluz ꝓterit ꝓpellere ep̄m vt exequatur officium suum.7 idez in alīs casib; in quib; ep̄s esset negligens.

Preterea. Mortuo delegato pape qui excōicauit reum vel actorez in possessionem induxit si eius successor in delegatione succedit absoluere 7 restituere possessionē poterat als solus papa restituet 7 absoluet p̄terq; in mortꝫ articlo ne tm̄ currat ānalis p̄scriptio reus corā ordinario vel publicis p̄sonis de stando iure cautionem p̄stabit. in prima ꝓsultatio.in scdo rn̄sio ibi ad qd̄. ¶ No.primo vnā regulā notabilez ad quā quotidie soleo allegare istū tex. q ab excōicatione lata ab hoīe ille dumtaxat q̄ excōicauit vl̄ successor seu supior pōt absoluere lz absolutō specifice nō sit reservata ipsi excōicatori.vides.n. h̄ q si delegatus pape aliquē excōicauit nō pōt ordinari⁹ illū absoluere etiā si vult satisfacere ꝑ debet recurri ad successorē aut ad maiorē puta papam. Ex quo infert q ab excōicatōe lata a papa nll's absoluere pōt nisi ipe papa vel successor.secus dic in excōicatione lata p cōstitutionem seu a lege vel statuto q: quilibet ep̄s superior excōicati absoluere pōt si'absolutio nō est reservata statuenti.7 in hoc casu intelligo.c.nuper de sen. ex. ¶ Scdo no. q in articulo mortis pōt obtineri absolutio ab excōicatōe cui⁹ absolutio est reservata pape. Generalis ergo reservatio absolutionis non extendit ad casum mortis.facit.c.eos qui d̄ sen.ex.li.vj.7.c.siqs suadente.xxvj.q.iij. ¶ Tercio no.q delegat⁹ pape potest quem mittere in possessionē 7 etiaz excōicare. 7 sic videtur q habeat ea que sūt meri imperij 7 mixti quo ad cām sibi ꝓmissā.nā excōicatio est imperij vt dixi.s. eo.qd̄ sedes.7 etiam inductio in possessionē.vt.l.iubere cauere.ff.de iurisd.om.iu. ¶ Itē nota q cessante peccato ordinarius non supplet officium delegati.nam vides hic q mortuo delegato non succedit ordinari⁹ sed necesse est recurrere ad papā. No.ibi.in onere 7 honore.fm vnū intellectū q delegatio cause est on⁹ dignitatis dignitas xo cui fit delegatio est honor.sensus ꝑ litere est q successor delegati nō potest se intromittere de re nisi succedat in onere delegatōis 7 honore dignitatis cui facta fuit delegatio.nā q̄nq; cā cōmittit̄ plato exp̄sso noīe dignitatis quo casu successor succedit in onere 7 honore.q̄nq; ꝓmissio fuit facta exp̄sso noīe ꝓpio tm̄ et tunc successor se non intromittat de causa delegata.succedit.n.solum in dignitate.dic tm̄ q lz iurisditio sit onus debeat tm̄ honor iudici ꝓpter iurisditionem.vt in.c.vt debit⁹ de appel.vide glo.in.c.si ꝑ vnū de offi.dele.li.vj.7 archi.viij.q.j.qui ep̄atū. ¶ In glo. in ver. p̄terq; in mortis ꝛc.no.glo.istam que quotidie solet allegari 7 maxime in fine sui in eo q d̄ q laico licitum est ꝓfiteri tpe necessitatis sed laicus non pōt absoluere vel ligare q: non habet claues eccl̄ie.7 hec opi. verissima est 7 ꝓbat̄ de peni.di.j.quez penitet.vbi Augusti.dicit q p talem ꝓfessionē iste ꝓfitens est dignus venia.7 idē dicit respectu excōicatōis nā p̄terēdo 7 cōfitendo peccatū suū p qd̄ fuit excōicatus 7 petēdo absolutionē quātū in eo est ꝓsequit̄ illā absolutōnē a deo. sed in eo q glo.ꝓcludit q in trāsfretare volēte nō subest iustū picul'ū vt possit absolui. aliud sensit i obsesso vel in volente intrare bellū campestre. Dicit hosti. q in transfretare volente seq̄t̄ istā opi.sed in obsesso debent ꝓsiderari circūstantie vtꝫ castꝫ expugnet̄ cū machinis 7 tūc in omnib; iminet piculū poterit q̄libet petere absolutionem dūmodo foueat iustū bellū als em cū sint in peccato nō p̄nt absolui.vt i.c.qd̄ quidā.j.de peni.7 re.7 idē dicit ex pte impugnantiū. vt si foueant iustum bellū p̄nt petere absolutionē.nam 7 eis iminet piculū ꝓpter balistarios qui sūt in arce vel instrumēta simlia.si autem castꝫ nō sic expugnat̄ sed exercit⁹ stat alonge 7 sic nō subest piculū nō pōt fieri hec absolutō Cōclude videt̄ breuiter q semp dz ꝓsiderari vtꝫ verisimiliter imineat piculū mortis.nā longū esset ꝑticulares casus discurrere.dubitat etiā h̄ Hostī.i muliere p̄gnante nūquid dicat̄ esse in piculo mortis tpe partus vt sic possit absolui ab excōicatōe cui⁹ absolutio est refuata pape vel alteri supiori absenti. 7 primo dicit distinguendū si sit corpulenta 7 sine piculo consuenit parere 7 tūc nō potest absolui als sec⁹.postmodu dicit q experientia docet q etiā fortissime mulieres solent deficere in ptu iō iusta videt̄ causa absoluendi maxime q: nulli fit p̄iudicium q: si euasit mortē debet se rep̄sentare supiori 7 parere mandatis suis als reincidit in excōicationē.vt in.c.eos qui.d̄ sen.ex.li.vj. ¶ In glo.penl.ibi vel fm leges.7 glo. videt̄ velle h̄ facere differentiam inter leges 7 canones quo ad cursum p̄scriptionis qd̄ nō ꝓcedit.naz inter leges 7 canones nō est differentia. nā iura que dicūt quadragenariā requiri p̄scriptionē.vt in.c. de quarta de p̄scrip.loquūt̄ de prescriptione ꝑ ecclesiam 7 idem est de iure ciuili.vt i aut̄. q̄s actōnes. C. de sacrosan.ec.dicit ergo q si p̄scribit̄ ꝑ ecclesiam requirit̄ tp̄s.xl.annoꝝ.si ꝑ priuatum tūe sufficit prescriptio.x.annoꝝ inter p̄ntes 7.xx.inter abn̄tes si p̄scribēs hz titulū als requirit̄ tp̄s.xxx.annoꝝ.vt i. l. siqs emptionis. C. de p̄scrip.xxx.anno.7 no.bn̄ istaz gl. q missus in possessionē in reali p̄scribit ꝑ reū 7 q iudicis decretū dat sibi titulū p̄scribēdi.7 vide ad materiā qd̄ no. spe.in ti. de primo 7 scdo decre..§.iam defectu. xo.7 no.q p̄missa cū xo.se. ¶ Quero ex̄. glo. corā q̄ ordinario est p̄standa hec cautio. Bo.dicunt Pe.7 Alber.h̄ q corā ordinario illius cause q̄i dicāt q si causa est tpalis tunc corā iudice seculari si est causa ecclesiastica tunc corā iudice ecclesiastico.dicūt tn̄ sufficere q p̄stetur corā quocūq; ordinario.7 idē spe.in loco p̄al. 7 no.bn̄ ex h̄ dicto q ordinari⁹ pōt stipulari sibi nō sb̄dito.est.n.publica ꝑsona 7 actus stipulatōis est volūtarius. Item dicunt hic doct.7 spe.in loco ꝑalleg.q lz nō seruet̄ ordo istius litere vt q: cautio p̄stat̄ publicꝫ ꝑsonis 7 nō ordinario nō tn̄ p hoc vitiat̄ nā 7 publica ꝑsona pōt alteri stipulari.vt dixi in.c.duduz de ꝓuer. ꝓiu.que aūt dicant̄ h̄ publice 7 honeste ꝑsone. Jo.an. videt̄ exponere lr̄am in tabellionib; sacerdotib; 7 honestis vicinis qd̄ mihi nō placet in eo q dicit de sacerdotib; 7 vicinis q: sacerdos nō pōt stipulari alteri nisi in spectantib; ad officium suū.p h̄ tex.i.c.q̄q̄. de vsu. li.vj.7 qd̄ no. Guil.in.l.j.ff. de iusti.7 iu. Vicini aūt nō p̄nt alteri stipulari.vt in.§.alteri instī. de inuti stipu.7 in.d.c.q̄q̄.7 ideo plus placet dictū spe.in.d.§.siquis. q̄ intelligit ter.in tabellionib; qui sunt publice ꝑsone vel in hn̄te dignitatē cū iurisditione.7 no. hoc vltimū q q̄libet ꝑlatus hn̄s iurisditionē pōt alteri etiā nō sb̄dito stipulari quasi sit publica ꝑsona. An aūt requirātur plures publice ꝑsone:dic q nō.sufficit.n.vnus notarius cū testib;.vt in.d.c.q̄q̄.7 ad istū tex.dic q habuit respectū ad pluralitatē causaꝝ.sic in.c.vt p̄uilegia de p̄uile.qd̄ tenet spe.in loco p̄alle.

Licet Papa p r̄scriptū q̄ mandat ordinario vt sb̄ditos suos corrigat nō facit ex h̄ ipm̄ delegatū ideo ab eo poterit appellari ad ꝓximū superiorem sicut si papa nullū mādatum sibi fecisset.primo ponit formā rescripti quā secūdo declarat ibi q: tn̄. ¶ No.primo q a correctione regulariter nō appellat̄.ratō est quia ille qui corrigit nō

granat. Appellatio ꝺo fundata eſt ſup̄ grauamine. vt in.c.vt debitus ꝺ appel. ſi tñ ſuperior in corrigendo ex cederet modū tunc bene appellari pōt vt ħ in fi.ꝛ i.c. de ꝓre. j. de appel. ꝛ c. reꝓhensibilis. eo. ti. vñ hodie nō vi deo aliquā differentiā inter alias cauſas ꝛ cauſam cor rectionis q: hodie appellari nō pōt niſi quis grauetur vt in. ꝺ. c. vt debitus. ꝛ idē in cā correctionis. Sed cre do q̄ ſm iura antiqua ꝓcedebat hec ſpecialitas i cor rectione. nā de iure antiquo nō erat neceſſe exprimere cām in appellatōne ꝙ indifferenter admittebat appella tio niſi fuiſſet manifeſte friuola vñ oīs appellatō de uolue bat olim cām ad ſuperiorꝫ vt no. ij. q. vj. ad romanā. ꝛ dixi in. ꝺ. c. vt debitus. ꝙ in cā correctōis erat illꝺ ſpe ciale vt nō admitteret appellatio niſi ꝓcederet cā rō nabil' q: ꝓſumebat interpoſita ad ſubterfugiēdam de bitā correctōem. Secꝺo no. q̄ remotio appellatiōis facta in reſcripto aplico recipit vires ſm naturā cauſe cui adꝺicit. nam ſi appellatio remouet i cauſa correcti onis intelligit niſi ſuperior excedat modū in corrigēdo q: hoc eſt de natura ipſius correctōis. nā vides ħ q̄ pa pa ſcribendo iſti appellatōe remota nihil noui induxit ꝙ videt ſe retuliſſe ad terminos iuris vt patet ħ in ꝓn. litere. vnde remotio appellationis nō operatur ħ vim ꝺ qua in. c. paſtoralis. j. de appell. quod eſt bñ notanduꝫ ꝓ ſtatutis ꝛ alijs diſpoſitōibꝫ odioſis vt ſi diſponāt i materia iuris intelligat' ſm ius. facit qꝺ le. ꝛ no. in. c. ex ꝓte. j. ꝺ ꝟbo. ſig. el. ij. ꝛ ꝓ Bar. i. l. j. ff. ad le. fal. Ter cio no. eꝑm habere iuriſditionē ordinariā ſup̄ crimini bus tā ꝯ religioſos q̄ ꝯ clericos ſeculares ꝛ ꝯ vtroſq; poteſt ꝓcedere inquiſitionis via ꝛ in dubio hoc ꝓce dit in clericis ſecularibꝫ. vt in. c. q̄liter ꝛ q̄n ꝺ accu. Idē in religioſis intelligendo q̄ vult ꝓcedere ſup̄ grauibꝫ criminibꝫ de quibꝫ hic fit mētio. nā grauia crimina ex poſcunt depoſitionē. vt in. c. tue ꝺ penis. quo caſu eꝑs ſolus ꝓcedere pōt ꝯ clericū etiā religioſum q: depoſi tio nō pōt fieri ꝓ inferiorē. xv. q. vij. i. c. felix. ꝛ. c. ſi eꝑs. ꝛ hoc caſu pōt intelligi tex. in. c. monaſteria. xviij. q. ij. vbi dicit q̄ monaſteria ſūt ſb diſciplina eꝑor. No. ibi ſtatuens ad reformationē ꝛc. q̄ eꝑus nō ſolum pōt corrigere exceſſus ſubditor̄ ꝙ etiā ſtatuta facere ad re formationē mor̄ nō tñ pōt ſtatuere ꝯ canones. vt ptꝫ ibi quod regulare fuit ꝛ honeſtuꝫ. debet ergo ſtatuere ſm regulas canonū. pōt. n. preter ius canonicū ſtatue re. Item etiā apponere penā vbi ius nō apponit vel au gere vt in. c. ij. de ꝓſti. li. vj. no. glo. in cle. ne romani de elec. plenius ꝓ Jo. an. in. c. fi. de offi. archiꝑſby. Itē nota q̄ ſuperior ſcribēdo iudici inferiori vt ꝓcedat ꝓtra ſubditos ſeu vt faciat id ad qꝺ alꝫ tenebat' nō dicit fa cere eū delegatū ꝙ potius dicit' excitare officiū ſuū or dinarium ꝛ ad hoc quotidie allegat' iſte tex. ꝛ ꝓcor. ad hoc. c. pe. j. eo. quod intelligo vt ꝓdixi q̄n mādat' id ad qꝺ alꝫ inferior tenebat'. ꝙ ſi mandat' habenti ptātem q̄ nō tenebat' illud facere ſaltē ita ꝑciſe vt mandat' tunc videt' facere eū delegatum ad hoc adduco tex. cū glo. no. in. c. cū aliquibꝫ de reſcrip. li. vj. vbi dicit' q̄ ſi papa mādat eꝑo vt ꝓferat beneficiū vacans ſeu vacaturuꝫ certe ꝑſone vel vt recipiat eū in canonicū videt' in hoc facere eum delegatū ita q̄ receptus vigore mādati erit aplicus ꝛ nō ordinari⁹. rō q: lꝫ eꝑs haberet ptātem cō ferendi ꝛ teneret' ꝓferre nō tñ iſti ꝓ quo papa manda uit vnde mandatū hoc hꝫ de nouo ꝛ ſic nō videt' facē tanq̄ ordinarius. ꝛ ſic limito iſtū tex. cū materia ſua ſi cō dicunt ħ doct. q̄ vbi apponit' in mandato aliquid qꝺ nō ſpectat ad ordinariā ptātem videt' mandator illum facere delegatū. vt puta ſi in reſcripto apponit' clauſu la appellatione remota ꝛ erit talis cauſa in q̄ appellatio non ē a iure remota. Idem ſi dixiſſet aucte noſtra faci as. ad ħ tex. in. ꝺ. c. cū aliquibꝫ. ꝛ tex. cū glo. in. c. j. ꝺ cle. egro. li. vj. vel ſi diciſſet delegamus vel cōmittimus tibi hanc cauſam vel verba ſimilia. Concludo ergo q̄ vbi per ſuperiorem ſcribitur ordinario inferiori ex circun ſtantijs ꝺꝫ deprehendi vtꝫ voluerit eum facere delega tū an excitare officium ſuuꝫ ordinariū. Ultimo po tes ħ colligere q̄ nedum in ciuilibꝫ ꝙ etiam in crimina libꝫ poteſt appellari de eꝑo ad archiepm̄ ꝛ nō ſolum cū ꝓcedit ꝓ accuſationem ꝙ etiam ꝓ viam inquiſitionis. In glo. j. ibi ꝙ de purgatione. Item ſm doct. ibi loq̄ tur tex. de delicto famoſo ħ ꝟbo de delicto notorio qua ſi ſentiant doct. id qꝺ. j. ſubijcit in fi. glo. vt a correcti one non poſſit appellari q̄n delictum eſt notoriuꝫ. ſecꝫ ſi non eſt notorium. ꝙ dic vt. ſ. dixi q̄ vbicunq; poteſt ꝓ cedere grauamen pōt appellari alꝫ ſecus. vnde in deli cto notorio pōt appellari ſi ſuperior excederet modū in corrigendo. vt in. ꝺ. c. reꝓhensibilis. ꝛ dicit hic Hoſt. inter cetera q̄ legitima cauſa appellandi eſt ſi ſuperior corrigens laborat eodem crimine pari vl' minori eque plus notorio allegat. iij. q. vj. indicet. ꝛ ſic dicit intelli gendum. c. de priore de appel. cum hoc dicto tran ſit ħ Jo. an. ꝛ cōiter doc. ꝛ ſi eſſet verū foret multū notabile Sed ego non puto de iure ꝓcedere quia ex quo ſupi or toleratur in officio quantūcunq; ſit criminoſus pōt ſubditum corrigere q: non corrigit ex merito ꝑſone ꝙ ex ptāte officij quam non ꝓdit ipſo iure ꝛꝫ ſit crimino ſus. vnde multi reges vt Dauid Saul ꝛ Salomō da bant ſententias ꝛ corrigebāt ſubditoſꝫ ipſi eſſent cri minoſi vt dicit gꝛanus. iij. q. vij. §. fi. Item vide qꝺ di xi poſt Inno. in. c. ſciſcitat⁹ de reſcrip. ꝛ ꝓ eūdē. in. c. cū venerabil' de excep. vtrobiq;. n. vult q̄ de crimīe nō po teſt excipi ꝓtra ordinariū aut ꝯ delegatū niſi diceret' ſpeciale cū ſupior ꝓcedit ex officio ad correctionem vt ſi laborat crimine notorio poſſit inferior ex ħ appellare qꝺ videt' tenē idē Hoſt. vt recitat Jo. an. i. c. j. de cen ſi. li. vj. ꝙ hoc dictuꝫ iure nō ꝓbatur. ꝛ ad. c. indicet dic vt no. Gratianus in. ꝺ. §. fi. ꝛ dixi in. ꝺ. c. ſciſcitatus. te ne tñ ſemp̄ inuenti dictū Hoſti. quia nō reperio dam natū ꝓ doct. ꝛ vide ad p̄dicta bo. glo. in. c. cū nō liceat de prescrip. ꝛ quod ibi dixi ꝛ qꝺ no. xxxij. di. c. nullus. ꝛ c. preter hoc. In glo. ij. ibi q̄ ꝟbo seculares. no. glo. quare clerici qui nō ſunt alicui⁹ religionis dicunt' cleri ci ſeculares. ꝑticipant. n. religioſis ꝛ in hoc appellātur clerici. Item participant laicis ꝛ hoc reſpectu appllan tur ſeculares non tñ ſunt vere ꝛ ꝓprie seculares ꝛ ſic ap pellatione ſecularium nō veniunt clerici. Ex glo. q̄ ro q̄d ſi iſte eꝑs pariſien. putabat ſe delegatuꝫ pape ꝛ vt tanq̄ delegat⁹. pceſſit nūquid valeat ꝓceſſus ſaltē ptāte ordinaria: ꝛ dic q̄ nō q: ꝓceſſit aucte quam nō habebat q: ſm illā nō intendebat ꝓcedere. ꝓ hoc tex. in. c. cū ſup̄ abbatia. ſ. ꝺ offi. de le. ꝛ in. c. ex pte aſtenſis de ꝓceſſ. ꝑben. ꝛ hāc opi. tenet Bar. in. l. vnica. C. qui ꝓ ſua iuriſ. no. in. c. cū ex officij. ꝺ p̄ſcrip. ꝛ ibi habetur quid in dubio vtrū hñs ordinariam ꝛ delegatā videa tur ꝓcedere vt ordinarius an vt delegatus vel vtraq; via: ꝛ dic vt ibi dicetur.

Irrefragabili. Prelati ſbditos corrigunt ꝛ refor mant appellatiōe remota vel ꝓſuetudīe nō ob ſtante. ſi tñ capl'm ꝓſuevit corrigere exceſſus canonico rū ꝛ ſi infra t'minū ab eꝑo p̄figēdū nō fac ipe eꝑs ħ fa ciet. ħ dic vſq; ad. §. ceterū. hꝫ duo dicta. ſcdm ibi ex ceſſus. No. ꝙ ibi irrefragabili. ꝙ ſignificato hᵒ ver bi. idē. n. ē dicere qꝺ irretractabili ꝛ gnāli ꝛc. No. ſe cūdo q̄ q̄libet plat⁹ hñs ſbditos pōt ꝛ ꝺꝫ ꝓcedere ad correctionē exceſſuū ꝛ reformatōeꝫ mor̄ ꝛ no. q̄ corri gere ꝛ reformare ponuntur ħ vt diuerſa. data g̃ pote ſtate reformandi non venit poteſtas corrigendi. Itez no. q̄ ꝯ correctionem ꝛ mor̄ reformationē nulla ꝓſue tudo pōt allegari ꝛ tene ħ menti. nam non valet ꝓſue tudo ꝯ honeſtatē. ad hoc de vi. ꝛ ho. cle. in. c. cū decorē ꝛ quod ibi no. Item no. q̄ a reformatiōe mor̄ ꝛ cor rectione exceſſuum poteſt appellari ſi in talibꝫ modus

excedat.alʒ aũt secus. ¶ No.in.§.excessus.qz licz nõ valeat ꝓsuetudo correctõis ipeditiua valet tñ inquãtũ est ptãtis trãslatiua vt qz voluit ptãtem ad aliuz supiorẽ.7 sic debes reducere hũc tex. ad ꝓcordiã q̃ videtur ꝑma fronte sibi ꝯri.ꝰ.nã in primo rñso tollit ꝓsuetudinẽ in scõo eã admittit.7 ꝑ ꝟ tollit vnũ dictuz do. An.ꝟ hui dixit ꝑ istũ tex.q papa tollẽdo generaliʒ cõsuetudinẽ.nõ videt tollere ꝓsuetudinẽ ꝑ quã ius ẽ acq̃situ priuato.vt in.§.excessus.vt dixi ꝟ lra ꝟ nõ ꝓbat quia primo tollit ꝓsuetudinem quatenus impedit correctionẽ.scõo admittit quatenus trãsfert ptãtem ī alium. Item per ꝓsuetudinẽ nũq̃ acquirit ius priuato ẽ eñ q̃dam lex publica 7 ī hoc differt a ꝑscriptõe.vt dixi plene in.c.fi.de ꝓsue.ꝑ bene fateor. q tollẽdo ꝓsuetudinẽ nõ tollit ꝑscriptõem qz ꝑscriptio est quid diuꝫsum a ꝓsuetudine.vt in.d.c.fi. ¶ Itẽ no.7 tene mẽti q inferior ꝑscribendo ꝯ epm videt acquirere iurisditionem inquãtũ est sollicitus 7 vigil in ea exercẽda ꝑ data ipsius negligẽtia põt eps suã iurisditionẽ generalẽ exercere qõ est valde no. Idẽ dic vbi lex dat in specie iurisditionẽ alicui adimẽdo eã ab ordinario generali.videt.n.eã illi ꝓferri inquãtũ ẽ vigil 7 sollicit⁹ in exercendo.alʒ aũt ipe ordinari⁹ põt illã exercere.tex.ẽ no.ī.c. ceterꝫ de iudi.vbi pz q si dñs feudi ẽ negligẽs ī exercẽdo iusticiam int̃ vasallos ordinari⁹ loci põt supplere. ¶ Itẽ no.q in dubio inferior ꝑscribẽdo ꝯ supiorẽ vl par ꝯ parẽ videt ꝑscribere iurisditionez exclusiue ad ipm supiorẽ.7 ꝟ videt in iudicio meo casus ꝯ opi. Io. an.in.c.pastoral.s.eo.lz doct.intelligãt q ꝟ fuit ita ꝑscriptũ lz iudicõ meo diuinãt.nã tex.ꝟ solũ dicit q excessus canonicoꝝ qui ꝓsueuerũt corrigi ꝑ capl'z dñt ꝑ ipm capl'm 7 nõ ꝑ epm corrigi nisi capl'm sit negligens ergo in dubio exq̃ solũ capl'm correxit excessus canonicoꝝ ꝑ tps qõ sufficit ad ꝑscriptõz videt ꝑscripsisse nõ accumulatiue ad epm ꝑ exclusiue.7 facit.c.audit.7.d. c.cũ olim de ꝑscrip.7 dixi ī.d.c.pastoral. ¶ Vltio no. practicã ꝓuincẽdi inferiorẽ de negligẽtia.dz.n.sibi statui termin⁹ ꝑ supiorẽ ad actũ faciẽdũ q̃ elapso potest superior supplere. Et sic no.q si archidiacon⁹ vel ali⁹ citra epm ꝑscripsit iurisditõz eꝑalem in quibusdã casibꝫ 7 ille est negligẽs in exercẽdo poterit epus illã iurisditionem exercere.nec est necesse recurrere ad aliuz superiorẽ videt.n.eã ꝑ didisse inquãtũ ꝑscribẽs velit vti qõ bñ no. ¶ Potes etiã colligẽ q vniuersitas potest prescribere iurisditionem in singulos de vniuersitate 7 q ipsum corpus seu collegiũ nõ dicit̃ suspectũ in correctione singuloꝝ 7 q ipm collegiuz ꝑ se põt exercere hãc iurisditionẽ. Ex quo infert̃ q cuz capl'm succedit in iurisditõe sede vacãte nõ tenet̃ si nõ vult ꝓstituere vicariũ ꝟ põt ꝑ se iurisditiõz exercẽ.ẽ tñ vtile ꝑm Io/sti.ꝓpter difficultatẽ 7 ꝯdictõnẽ 7 absentiã aliquoꝝ vt capl'm ꝓmittat vni vel duobꝫ.est ꝑ vtile ꝟ nõ necessarium. ¶ In glo.j.in fi.7 dic q tũc excusat ꝓlat⁹ q̃n fecit q̃cquid potuit ad inquirendũ 7 corrigendũ subditoꝝ excessus.7 hoc casu habz locũ auctas apli ī fi. glo. alleg. ¶ Sed ex glo.querit̃ quid intendit lra dũ dicit ne sanguis eoꝝ de suis manibꝫ.Io.doct.exponũt dupliciter.primo vt sanguis ꝟ capiat̃ ꝑ aĩa.naz,dicit̃ q aĩa hz sedẽ in sanguĩe qz nõ põt habitare ī sicco.xxxij. q.j.moyses. qõ tñ q̃dã reprobãt in aĩa intellectiua qz anima est tota in toto 7 tota in qualibet eius pte.scõo modo exponitur vt sanguis capiat̃ ꝟ ꝑ peccato.nam aggrauatur ꝓlatus ex peccato subditoꝝ suoꝝ si non corrigit ꝑut hz quantũcũq ipse sit bonus ī se.vt in. c. lz beli de symo.in ꝓn.7 quelibet expositio in se est bona nã sensus litere in effectu est q si ꝓlatus est negligens puniet̃ apud deum de peccato 7 ꝓditione subditorum 7 dic de manibus suis.i.de operibus prelatoruz. ¶ In glo.ij. ibi non prescribitur contra epum.aduerte quia ꝟ videt prima fronte ꝯ tex.in.§.excessus.vbi capl'm ꝯ scribit ꝯ epm.ꝟ dic glo.ꝓcedere q̃n subditus vult prescribere vt non corrigatur vel vt nõ obediat 7 sic actiue intendit ꝑscribere.secus si passiue vt quia ali⁹ vult ꝑscribere ptãtem corrigendi in ipsis subditis ꝯ epm. tunc.n.ꝓcedit ꝑscriptio qz hoc casu non ꝑscribit̃ obedientia nec impedit̃ correctio ꝟ ptãs transfert̃ in aliũ 7 sic intellige qđ glo.j subiecit de archidiacono. ¶ In glo.in x.ꝑ capl'm ibi ꝟ quilibet est iudex. Inno.dic et melius q nullus canonicoꝝ est iudex vel cõiudex ꝟ iurisditio est penes capl'm 7 sic ipsum corpus collegij est iudex dumtaxat.7 idẽ est in oi alio collegio seu vniuersitate vt iurisditio non sit penes singulos ꝟ penes ipm corpus collegij.nam aliud singuli aliꝺ vniuersitas.xij. q.ij.in.c.qui manumittit̃.7 in.l.sicut.ff.qđ cuius.vniuer.vbi glo.dicit no.q si homines vnius vniuersitatis vl ciuitatis aliquem insultum fecerint non dicitur vniuersitas fecisse nisi fuerint ꝓgregati vt vniuersitas 7 cõicato ꝓsilio hoc fecerint alʒ videnť fecisse vt singuli. ad idem vide quod no. Inno.in.c.cum non ignores.j. de ꝓben.7 in fi.glo.ꝓclude mentẽ glo.ꝓverba pauciora 7 clariora cum queritˇ de deuolutiõe fienda de capl'o ad epm q aut ptãs eligendi seu corrigendi de iure cõi vel iure speciali pertinet ad epm vel capl'm simul 7 tũc potestas in casu negligentie non deuoluit̃ ad epum ꝟ ad archiepm.qz cum eps est negligens non debet ipse supplere ipsius negligentiam.ad hoc quod le.7 no.ī.c.postulasti de ꝓcess.ꝓben.7 in.c.ij.e.ti. Aut hec potestas pertinet principaliter ad capl'm 7 tunc si eps nullo mõ interest in capl'o ptãs deuoluitur ad ipsum epm quia ipse est superior imediatus capituli.7 hoc casu loquit̃ iste tex.7 tex in.c.ij.de ꝓcess.ꝓben. Aut eps interest capitulo vt canonicus ex speciali consuetudine 7 tũc serua quod habetur in.d.c.postulasti. Aut potestas ẽ ꝑncipaliter penes epm tm̃ 7 tunc respectu iurisditiõis exercende potestas deuoluitur ad superiorẽ non ad capitulũ.vt in.c.quanto.s.eo.qz regulariť inferior non supplet negligentiam supioris ꝟ ecõtra.vt no. Inno.in c.quia diuersitatẽ de ꝓcess.ꝓben.ꝟ respectu collatõis beneficioꝝ tunc potestas deuoluit̃ ad capl'm.vt in. d. c.ij. Et ratio diuersitatis est qz maior est cõio int̃ epm 7 capl'm in collatõe beneficioꝝ q̃ in exercenda iurisditione qz eps 7 capitulũ de iure dñt simul bñficia ꝓferre de q̃ tñ dic vt plene no.in.c.cũ ecclesia vulterana de elect. sed iurisditio ptinet principaliʒ ad epm solũ licz debeat requirere consilium capituli.7 hodie cõiter epi ꝑscripserũt ꝯ capitula vt absq̃ eoꝝ ꝓsilio possint punire ꝟbditoꝝ excessus 7 alia iurisditionalia exercẽ nec talis ꝑscriptio seu ꝓsuetudo improbat̃.vt ī.c.ij.de cõsue.li.vj.dic tñ Hostiẽ.ꝟ q in casu istius.c.non ꝓprie fit deuolutio de capitulo ad epm ꝟ solum ꝓpter negligentiam capituli tollit̃ impedimẽtũ consuetudinis.nã ꝓsuetudo impediat epm cum ipse habeat hanc iurisditionem.vt in.c.de ꝑsona.xj.q.j. ¶ Itẽ no.ex fi. glo. q eps de iure debet requirere consilium capituli nõ solum in iurisditione que ad eum ptinet de iure naturali sed etiã ī ea q̃ ad eũ deuoluit̃ per negligẽtiã inferioris qui ꝑscripserat ꝯ epm. ¶ Opp.ꝯ pdicta.videt̃ eñ q si capl'm fuit negligẽs 7 eps int̃erat capitulo vt canonicus q ipse eps nõ possit cognoscere tanq̃ suspectus.arg.in.l.pretor.ff.de iurisdi.om.iudi. vbi dicitur q si is qui fuit aduocatus in causa assumitur in iudicẽ non debet ipse iudicare sed alteri cõmittere. Idem ergo dicendum in eõ qui fuit negligens dũ esset de capitulo. Io.dicit Inno.q illa.l.procedit in aduocato qui propalauerat intentionem suam circa decisionem illius cause.merito redditur suspectus in iudicando.ꝟ si eps fuit negligens vt canonicus non redditur ī hoc in aliquo suspectus.7 no.hoc dictũ quia quotidie allegatur pro intellectu illius.l.pretor.vt procedat ī illo aduocato q̃ ꝓpalauit intentionem suã. Ex q̃ infertur

q̄ si aduocat⁹ fuit ꝓsult⁹ in aliquā cām ⁊ nōdum dedit rīsum q̄ si assumit⁹ i iudicē pōt iudicare. Do.an.ß impugnat dicēs q̄ exq̄ isti sūt reuelata secreta cause pōt vt suspect⁹ recusari.ß p̄mū dictū puto ver⁹.et allego ad ß glo.ordinariā i.c.dilecti.j. de testi.q̄ dic̄ q̄ nō dz q̄s remoueri a iudicando q: reuelauit ei secreta cause q̄m nō hz iudicare ꝑm ꝓsciētiā seu ꝑm reuelata p̄ ptez ß ꝑm legītias ꝓbatōnes. Abbas.

Leterū. Si canonici sine manifesta ⁊ rōnabili cā marīe in ꝓtēptū epi cessant a diuinis eps cessatōez nō seruabit ⁊ metropolitanus vice pape de hoc cognoscet ß primo. Prelatus in impositione pene cauere debet a questu pecunie ⁊ ab oi alio grauamine ß scdo vsq; ad finē.⁊ duo sunt dicta principalia.scdm ibi pronideant. No. primo q̄ vbi canonicis cōpetit de ꝓsuetudine facultas cessandi a diuinis non debēt hanc cessationē facere absq; manifesta ⁊ rationabili causa qđ si fecerint eps nō tenet illā cessationē obseruare.⁊ hodie qualiter debeant fieri iste cessationes:dic vt le.⁊ no.in.c.si canonici.⁊.c.q̄nis.j.co. li.vj. No.scdo casum in quo archiepus pōt punire canonicos suffraganei sui. Tercio no.q̄ prelat⁹ nō dz de facili in correctione excessuum imponere penam pecuniariā.oritur em̄ ꝛ eos ex hoc p̄sumptio q̄ correctōz faciāt nō ꝓpter deū ß ꝓpter questū pecunie. Nūquid aūt possint plati imponere penā pecuniariā: dic̄ Hosti.q̄ si vident illā penā magis timeri q̄z spūalem poterunt illam imponere ß nō dēt eā conuertere i vtilitatem ꝓpriam sed in vsus pios nisi euidenter indigeant.⁊ sic pōt intelligi.j.eo.dilectus.facit qđ i simili habetur in.l.iij.C.de mō mulct.vbi dic̄ q̄ index pecuniariam penā pōt applicare ad opera publica puta refectionē murox pontiū ⁊ similiū.⁊ si specialr non deputat ad opa publica sed simpliciter mulctat seu ꝓdēnat ꝓmodum applicat fisco ⁊ nō ipsi iudici.ita no. dic̄ illa lex quā no.hz Hosti.aliter ß allegat.⁊ vide ad materiam quaz no. Jo.an.post Hosti.in.c.j.de homi. li. vj. vbi dicit q̄ prelatus pōt mulctare ⁊ de mulcta disponere.vt.s.dixi ⁊ pleniſſime tetigi hāc materiā in.c.hcz de penis ⁊ dic vt ibi.⁊ no.dictum Hosti. In glo.in ver.cessauerint in fi. Itē pōt aliter rideri ꝑm Jnno.q̄ canonici nō p̄cipiunt sibipsis ß cap̄lm p̄cepit singul vt cessent a diuinis.nam vt patet in.§. excessus.s.e.c. cap̄lm pōt iudicare de excessibꝫ singulox.vel ꝑm Hosti.cap̄lm ß nō fert aliquā sententiā nec canonici ß tm̄ suspendūt eox organum donec fuerit satis factū.⁊ vtq; so.bona ß prima subtilior. In glo.penul.hec glo.q̄rit.nunquid archiep̄s sit delegat⁹ vel ordinari⁹ in isto casu:⁊ ꝯcludit q̄ est ordinarius hns hanc iurisditōnē ab ista ꝓstitutōe ⁊ ideo exponit delegatus.i.dat⁹ quasi dicat archiep̄s fuit hic datus in ista cā non aūt delegatus.q: si fuisset delegatus expirasset sua iurisditio p mortē illius pape q̄ hanc delegationē fecit.vt in.c.gratum ⁊ in.c.relatū de offi.dele. Jnno. loquit alternatiue dicēs q̄ iste archiep̄s est delegatus.vel ponit ß casus specialis. Ja in.simpliciter tenet eū esse delegatū et dicit q̄ ideo fuit deputat⁹ delegat⁹ q: de iure nō poterat cognoscere de cā quā habet eps ꝓtra subditū suum vt in.c.si clericus aduersus clericū.xj.q.j.lz totū ꝓciliū ꝓuinciale possit adiri.vj.q.iij.in.c.j.⁊ no.ß dictum q̄ eps pōt subditū suū criminalit⁊ ciuiliter ꝓuenire coram ꝓcilio ꝓuincialicui p̄est archiep̄s.vt in.c.sicut.j. de accu.ß nō coram ipso archiepo solo. Do.an. sequit illam opi.q̄ sit delegatus q: ß exp̄sse dicit iste tex.nec est aliqua specialitas ß q: ideo hec iurisditio delegata nō expirat morte delegantis q̄m fuit data p viā legis ⁊ non ab hoīe.vt in.d.c.gratum.sed data a lege nō expirat p mortē hoīs ⁊ bene loquit.⁊ puto hanc esse diuersitatē rōnem.nā homo morit ⁊ eodē modo cū eo extinguit delegatio cum re integra non fixerit radicez in psonā delegati sed lex nunq̄ moritur sed semp loquitur.vt i l.arriani.C.de heret.p ß bo. tex.in simili in.c.si gratiose de rescrip.li.vj.vbi patet q̄ dispositio facta nomine dignitatis non perit per mortē hominis disponentis.⁊ faciunt hec ad statuta p̄ que q̄nq; causa delegatur alicui vt p mortem statuentiū nō expiret delegatio. Jdē videt q̄n existentes in aliquo officio aliquid disponūt p viam statuti vt p mortem seu remotionem illox officialium non expirat illa dispositio.secus si nō p viaz legis vel statuti.simile si eps sub ꝓditione fert sniaz excōicationis extinguit illa snia p mortē epi.secus si per viam statuti illam sniam ꝓtulit.vt ꝓbat in.c.ij.de cōsti.li.vj.iuncta glo.in.c.a nobis.el.q.ō sen.ex. Scdo glo.querit q̄re ß nō fuerūt assumpti arbitri inter ipos canonicos ⁊ epm̄ suum cū i iure disponat q̄ si eps habet causam contra subditū debeant eligi arbitri.vt est casus sing.i.c.si cleric⁹.xj.q.j.glo.respōdet q̄ ista erat causa criminalis in qua non assumunt.vt in.c.penult. de in integ.resti.⁊ in.l.non distinguemus.in.§. iulianus ff.de arbi. No.singulariter duo ex hac pticula.primo restrictionem ad illud.c.si clericus vt non ꝓcedat in causa criminali.debet ergo tunc eps ex casum istius c.conuenire subditū suum coram papa vel coram ꝓcilio ꝓuinciali vt.s.dixi.⁊ hoc intellige nisi notorie subditus excesserit ꝓtra ep̄m q: tūc pōt eps esse iudex i iniuria ꝓpria.vt no.ponit Jnno.in.c.ex parte.j. de verbo. sig.dixi plene in.c.cum venissent.j.de iudi.⁊ limita vt ibi dixi. Scdo no.⁊ semp tene mēti q̄ quēadmodū arbitri voluntarij nō possunt cognoscere de causa criminali ita nec arbitri iuris⁊ ideo sistatum simplicit disponit vt inter attinentes compellat index ptes ad eligendum arbitros non dz statutū intelligi in causis criminalibus criminaliter motis sed in ciuilibꝫ vel ciuilit motis.nam vt dicit Jnno.⁊ Jo.an.ß⁊ bene de cā criminali ciuiliter mota bene potest compromitti.⁊ idem no.in.c.penul.palle.ß ego allego tex.aptum in.c.quintauallis de iureiu.vbi ꝓbatur q̄ nedum in arbitris sed etiam in arbitratore potest ꝓmitti de causa criminali ciuilit mota.⁊ faciunt ß ad questionē. Quid si statuto cauetur vt snia arbitri habeat executionem paratā,sic hz p emologatōem exp̄ssam vl tacitā.vñ nō dz intelligi vt etiaz i alio deroget iuri cōi p qđ disponit q̄ ex snia arbitri nemo infamat vt.d.§.ex ꝓmisso.cū p̄mū possit eē sine isto.vt ꝓbat i.d.l.penul. Sz q̄ ad p̄ncipale dictū glo. Jo.an.p⁹ Hosti. sentit ß ꝯriū dicēs q̄ arbitri bñ potuisset ß eligi cū nō ageret crimīal'r ß ciuilit q̄ casu arbiter assumi pōt. vt

etiã no.in.c.penl'.palle.7 videt pbari in.c.q̃ntauall'.7 c.xeniẽs de iureiu.vñ fm eu3 si nõ emanasset.c. q̃uis. de offi.ordi.li.vj. 7 eccia cathedral' nõ haberet metro politanũ vl' etiã metropol' nõ bñs pmatẽ deberẽt eligi arbitri imo plus dixit Jhosti.q etiã i casu b⁹.c.pñt eli gi prius arbitri.ß si nõ pueniũt tũc demũ recurrit ad metropolitanũ 7 tũc oportet dicere ad istũ tex.vt sentit Inno.q sic placuit pape ß puidere.7 forte fm eu3 ß fecit q: cã capl'i est ardua vñ seqret pplexitas cũ i ar duis eps debeat habere psiliũ capli qd tñ ß nõ potuis set habere. Itẽ ß fuit inductũ ppter scandala euitãda q̃ possent oriri int' epm 7 capl'm q: eps diceret nullã le gitimã cãm sbesse capl'o asserenti ꝓriu3. Et ß rõ magl placet q̃ pcedẽs rõ glo.in eo q dicit q iõ eps non pu nit ß canonicos q: nõ d3 esse iudex in facto ppio. nã iste tex.puidet nõ solũ cũ fit cessatio in ptemptũ epi ß etiã in odiũ alter⁹ vt patet ibi in tex. marie in ptẽptũ epi. Itẽ dic q dictũ Jo.an.esset vꝛ si ß ageret ciuilit ß tex.innuit q criminaliter isti canonici sunt puniendi vt probat ibi iste tex.castiget 7 metũ penez̃c. ¶ Lõclu de q̃ q metropolitanus in hac cã est delegat⁹ 7 q ema nauit ß puisio ppter scandala euitãda inter epm 7 capitulũ. Itẽ q: sepe fit cessatio in odiũ epi. ¶ Exẽ glo. q̃ro nũquid celebrãs in hac eccl'ia vbi cessat a diuinis efficiat irregular[z] Inno.q nõ q: p ß eccl'ia nõ est int' dicta. Tu distingue vt le.7 no.in cle.j. de sen.ex.7 in.c. nõ est de sponsa.

Q Bonia. Cũ in ciuitate vel dioces sũt pl'i diuersaꝝ linguaꝝ eps p uidere d3 eis p viros idoneos qui fm varie tatẽ liguaꝝ officia eis celebrent 7 sacramẽta minist rẽt 7 si vrgens est necessitas ꝓstituet sibi vicariũ pontificẽ illius lingue non tñ ppter hoc eadẽ dioces d3 habere duos epos.h.d.vsq ad fi.7 duo sunt dicta ꝑncipalia scdm ibi phibem⁹ ¶ No.primo q oẽs habitãtes i ea dem ciuitate hñtes ibi domiciliũ dicũt de pl'o illius ci uitat[z] lz sint diuſaꝝ linguaꝝ seu forte alibi nati sint 7 hoc vltimũ clarius pbat in auc. de questiõe in pn.7 in l.puinciales.ff.de ꝛbo.sig.qd est bñ no. Si ergo int' diceretur populus senensis essent interdicti nedum se nenses.i.qui originem in senis traxerũt ß etiã omẽs ha bentes ß domicilium quia rõne domicilij.efficiũtur de isto pl'o.7 p ß tenuit Bal.in li.feu.q cessante causa le gitima nõ pñt ciues expellere homies hñtes domiciliũ in ciuitate ¶ Itẽ infero ex p̃dictis q si repsalie essent inducte ꝯ florentinos nõ dñt ertẽdi ad florentinos ha bentes ß senis domiciliũ q: cũ sint etiã de populo senẽ si rõne domicilij 7 materia repsaliaꝝ sit odiosa debent intelligi de pl'o florentino dũtaxat qd tenet Bar. in d.l.puinciales.7 latius p eũ in tractatu repsaliarum.

¶ No.scdo tex.ß exp̃ssum p opini.quã tenui in.c. pa storalis.s.co.q vbi in loco est specialis 7 certa ꝓsuetu do quo ad diuina officia nõ tenent clerici se ꝓformare ꝓsuetudini eccl'ie metropolitane q̃nimo plus pbat ß q clerici sequũt mores 7 ritus pl'i. ¶ Nota tercio q in diuinis officijs 7 sacramẽtis minist rãdis põt esse di uersa ꝓsuetudo etiã in eadem ciuitate.nã sepe ꝓtingit q in eadẽ ciuitate sunt greci 7 latini vt in ciuitate con stantinopolitana 7 i mlt[z] loc[z] calabrie. Item italici 7 teuthonici vt i ciuitate tridẽtina q̃ casu ꝓcedẽdu3 ẽ p epm vt ß dicit.intellige tñ dũmodo nõ sit talis ꝓsue tudo q̃ pariat piculum aiaꝝ 7 honestati eccl'ie sit ꝯria nã tũc nõ sũt tolerandi i eoꝝ ritib⁹ 7 moib⁹. vt pbat in.c.fi.j.de bap. ¶ Itẽ no.q eps dicit caput ciuitatis 7 dioces 7 q tota dioces censet vnũ corp⁹.7 intelli ge q eps est caput in spualib⁹ in tpalib⁹ ꝛbo est dñs ci uitatis.vt in.c.solite de maio.7 obe.7 in.c.cãm q̃ fi.sint legit.7 in.c.duo sũt.xcvj.di. ¶ Itẽ no.casũ in q̃ eps te netur sibi ꝓstituere vicariũ aliũ epm. Et ex ß fm cõem intellectũ habes duos casus singl'ares. Prim⁹ in eo q q̃s creat eps absq̃ epatu. Dcds in quo eps est vicari us 7 subiect⁹ alteri⁹ epi. An aũt ex istũ casum teneatur eps sibi ꝓstituere vicariũ seu officialem nõ memini me apte legisse 7 al's d ß fui int' rogat⁹. Credo tñ q eps te neat ad qd allego tex.no.q videt ß pbare si bñ põde retur.xvj.q.vj.in.c.in noua actõe.nã ibi7 in.c.cũ sim⁹ ix.q.iij.7 in.c.qm̃.lxxix.di.dicit q eps tenet' eccl'ie sue ꝓstituere iconomũ generalem 7 si nõ statuit archieps d3 sibi illũ ꝓstituere.7 iconom⁹ general' ibi capit' p ge rente vices epi vniuersal'r etiã quo ad iudicãdos cleri cos.vt pbat' in.d.c.in noua.vbi iconom⁹ appellat' vi cari⁹.7 dr ibi q ille iconom⁹ nõ d3 esse laic⁹ q: indignũ est vt laic⁹ sit vicari⁹ epi vt iudicet clericos. p ß etiaz facit q: iura tractãt de vicario epi tanq̃ de officio ordi nario 7 ppetuo.vt.s.de offi.vica.7 weli⁹ eo.ti.li.vj.7 ß potuit emanasse q: eps solus nõ potuit oib⁹ puidere quãtũcunq̃ sit diligẽtissim⁹.arg.in.c.fi.d offi.archipl'. Practica q̃ puidendi erit hec. nã si eps erit negligẽs in ꝓstituẽdo sibi vicariũ archieps statuet sibi terminũ ad ꝓstituendũ q̃ casu elapso termio puidebit ipse ar chieps.vt.in.d.c.cũ sim⁹ iũcto.c.in noua palle. ¶ In glo.in.x. vrgẽs necessitas ibi dispẽsatiue dictũ. ß põt intelligi mlt'pl'r.pmo q ista fuit iur[z] dispositio vt eps sit sub alio epo. Item vt vnus eps creet sibi aliũ epm. nunq̃d aũt papa possit puidere dispensatiue vt duo epi sint in eodem epatu oino pares.tex.sing.videt in nuere q sic in.c.nõ aũt.vij.q.j.nã ß accidit in psonam Augustini vt ibi habet'.refert tñ ibi archidi.Augu.di xisse q si scisset phibitionẽ eccl'ie ñ accep tasset. cre do tñ q ex causa posset papa hoc statuere nã olim in pmitiua eccl'ia oẽs epi regebãt eccl'ias in cõi vt no.in.c. cũ sit romana.j.de appel. De patriarcha grãdensi qui mo:atur venetijs vide glo.lxx.di.in.c.ij. An aũt pos sint creari duo sũmi pontifices vel duo impatores: vi de glo.sing.in.d.c.nõ aũt.q̃ in sũmis pontificib⁹ tenet q nõ q: esset ꝯ articulum fidei 7 eccl'iam sanctã. Item ꝯ dictũ euangelicũ 7 fiet vnũ ouile 7 vnus pasto:.sec⁹ i impatoribꝫ cũ sint vicarij 7 defensores eccl'esie roma ne.vt i cle.romani de iureur.7 dic vt ibi no. ¶ In gl. in x. sibi vicariũ ibi a q̃ ꝓsecrabit' iste eps. Ex hac glo. habes vnũ intellectũ ad tex.de q̃ pmisi vt intelligat q eps loci ꝓstituat de nouo vnũ epm conformẽ lingue 7 ritib⁹ illius pl'i 7 faciet illũ sibi vicariũ. Dcds intelle ctus est ex glo.vt nõ eps ß alius sup:io: qui eis p̃sit cõ stitui debeat.nam ß nõ dicit de epo ß cuilibet p̃sidẽti sicut 7 p̃positus.vt in.c.q̃uis.j.de ꝛbo.sig. Itẽ 7 p̃ses nã quilibet regẽs puĩciã põt appellari p̃ses q: puincie p̃sit.vt i.l.j.ff.de offi.p̃si.7 no.ß dictuz.doct.tñ cõiter hũc intellectũ nõ sequũt q: nõ ẽ sufficiẽter puisuz ist' pl'is q̃ ad põtificalia.7 iõ d3 capi ß p̃sul p epo. Lercius intellect⁹ vt al's p̃sulẽ illi⁹ ligue q̃ forte ẽ sine epatu ꝓstituat sibi vicariũ.nã vt hodie ꝓtingit mlti sũt epi si ne administratõe epatũ vt sũt isti q̃ vulgariter appellã tur nl'atenẽses.7 iste itellect⁹ sat[z] põt applicari ad tex. 7 vbi tal' eps reperiet' ꝓsulerẽ hũc intellectũ.ß i effectu posset teneri intellect⁹ glo. ¶ In glo.fi.ibi nisi clericus sit incorrigibil'.intellige glo.qñ inuocat' brachiũ secla re vt puniat clericũ iure suo.7 sic loquunt' iura alle.in glo. Si aũt inuocat' brachiũ secl'are ad auxiliãdũ 7 iu uãdũ iudicẽ eccl'iasticũ nõ ẽ necesse q clericus sit incorri gibilis.vñ si timet de potẽtia clerici vel ne fugiat pote rit iudex eccl'iastic⁹ capi facere clericũ p familiã ptãtis. ad ß.c.vt fame de sen.ex.7 in.c.j.s.eo.

Inter cetera. Epi q̃ p se nõ pñt tenent' assumẽ ido neos qui suppleant suo loco quo ad predicatõ nes visitationes 7 confessionum auditiones 7 vt pos sint episcopi reperire tales precepit in eccl'esijs cathe dralibus 7 collegiatis tales instituj. hoc dicit. In pri ma exordium. In secunda ꝓstitutio ibi vnde. In eccl'ia

pena ibi sic̄s aūt ¶ No.q̄ quēadmodū homo ꝓponi tur ex duob⁹.s.aīa ⁊ corpore vt in.c.ī q̄daz de cele.mis. ita ad sui sustētatōnez indiget duplici cibo spūali. s.⁊ materiali.sic̄.n.cib⁹ material' est necessari⁹ corpi ita ci bus spūalis ē necessari⁹ aīe sicut est p̄dicatō. Et sic no. ex hoc ⁊ ex tex.q̄ p̄dicatio nedū ē vtil' ꝫ necessaria po pulo.⁊ no.q̄ p̄dicatio dicit' officiū sanctū ⁊ sic p̄dica tio est officiū.hñs ḡ mun⁹ p̄dicādi dz hāc officiū.quod no.p statut' ⁊ iurib⁹ disponētib⁹ ꝫ negligētes ī cor of ficio. Jtē no. q̄ officium p̄dicandi p̄ncipal'r ptinet ad ep̄m ⁊ cuz visitat dioces̄im dz p̄dicare ꝑsonis.ad ℔. c. .j.ō censi.li.vj.⁊.x.q.j.in.c.placuit.⁊.c.ep̄m. dic̄ etiā q̄ libet rector ecc̄lie parochial' hz officiū p̄dicādi in ec clesia sua ⁊ de iure nemo pōt p̄dicare q̄ nō hz curā aīa rum.est.n.p̄dicatio officiū cure.vt no.glo.ī cle.j.ō re gu. vide tex.in cle.dudū de sepul. Frēs xpo mēdicātes bñt ex p̄uilegio pape vt p̄dicare possint.naz de iure vt dixi p̄dicare nō p̄nt cū nō habeāt curā ꝑsonalē. vt in cle. dudū ō sepul. p̄ alle.⁊.j.ō hēti.cū ex iniūcto ¶ No.q̄ epi p̄nt ex cā p alios visitare dioces̄im q̄ casu nihil dnt exigere a visitatis lz ꝯuiū faciāt.⁊ dicēdū ē hodie vt hī in.c.si ep̄s.j.eo.li.vj ¶ No.ibi potētes in ope ⁊ ꝑmone.q̄ op⁹ ꝓfert' ꝑmoni.⁊ sic videt' q̄ ī p̄dicatōe magis est attēdēda vita q̄ scīa q⁊ lōge pl⁹ ꝓficit p̄dicator ex emplo boni opis q̄ xpo doctrine. Hinc seneca lōguz iter p̄ p̄ceptū breue ⁊ efficax p exēpla.⁊ Gre.dic̄ cuius vita despicit' restat vt p̄dicatō ei⁹ ꝓtēnat.iij.q.vij.por ro in fi.nō tn̄ sufficit vita sine scīa ꝓpter mltos errores q̄ q̄nq̄ oriūt' ex defectu scīe.vt ī.c.nisi cū prudē.ō renū. vbi p⁊ q̄ ꝓpter defectū scīe remouet' ep̄s ab ep̄atu suo ad idē.c.fi.de eta.⁊ q̄li ¶ Vltio no.q̄ ī eccl'ys cathe dralib⁹ ⁊ collegiatis nō dnt instituī viri īdocti ⁊ ꝑ ma iori ꝑte pueri vt hodie inoleuit abusus ꝫ pot⁹ viri do cti ⁊ instructi. ¶ Jn glo.fi.no.ex hac glo.vnā dīam in ter legatū cesaris ⁊ legatū pape.nā legat⁹ cesaris mit tit' expēsis fisci ꝫ legat⁹ pape ꝑcurat' a clericis subdit' vt in iuribus alle.in glo.⁊ dic̄ Hosti.q̄ romanā eccl'iam excusat necessitas q⁊ nō possit oib⁹ ꝓuidere. Jtē priui legiū ab antiq̄ obtentū q̄ quidē priuilegiū vellēt ep̄i ꝓmutare q̄ tn̄ facere nō dnt.arg.ī.c.j.de tē.ordi.⁊ in c.in causis de re iudi ¶ No.℔ dictū q̄ ep̄s mittens legatū ad aliq̄ loca dz ꝓuidere ipe illi de expēsis.q̄ ego puto ver nisi expēsa sit grauis ⁊ mittat ꝑ cōi negocio. nā tūc pōt petere vt ꝏditi ꝓtribuāt.ad ℔ q̄ no. Jn no.in.c.j.de sta.reg.⁊ fac̄ ter.in.c.se.in fi.⁊ dic̄ Jo.an. ℔ q̄ optaret q̄ eccl'ia romana ꝓciperet.xx. ptē reddi tuz clericoꝝ ad sustētatōz pape ⁊ cardinaliū.⁊ ō hac pte ꝓuideret legat⁹ ⁊ abstineret a cōib⁹ ꝟuitijs ⁊ fructi bus p̄mi āni q̄s recepit a p̄lat⁹ ꝑmouēdis ac decanis et silib⁹.⁊ refert q̄ de ℔ fuit al's fact⁹ ꝑmo in ꝓcilio vienē si.ꝫ p̄lati exītes ī ꝓcilio deliberauer̄t nō facere q⁊ tāta viget insatiabil' cupiditas q̄ illō ⁊ illō reciperent.

¶ Conquerente. Ep̄s in eccl'ijs di ocesis sue dz esse c potent⁹ iuribus epalib⁹ ⁊ q̄ sint iura epalia ℔ de clarat. Jn prima ꝑte petitio ⁊ ꝓtestatio. Jn scōa sn̄ia ibi nos ¶ No.ꝑ abbatē posse agere ꝑ capell' ⁊ eccl'ijs subiectis suo monasterio.ꝓcor.cle.j.de rescrip.⁊.c.au ditis de p̄scrip.⁊.c.ex trā̄smissa.e.ti ¶ Scōo no.q̄ ec clesie ⁊ capelle subiecte monasterio tenent' nihilomin⁹ ep̄o ad epalia iura.⁊ intellige nisi monasteriū sit exem ptū cū capell' sibi subiect'.vl' nisi abbas ex p̄uilegio vl' p̄scriptōe acq̄siuisset ius epale ī illis eccl'ijs qō fieri po test.vt.ī.c.audit'.⁊ ī.c.cū olī.j.ō p̄scrip. ¶ Tercio no. q̄ ep̄s vltra iura epalia in iure exp̄ssa nō pōt aliud pe tere ab eccl'ijs sibi subiect'.vñ nō pōt petere a clericis alq̄ ꝟuitia q̄ in iure nō sūt exp̄ssa.x.q.iij.q⁊ cognouim⁹ nec etiā pōt imponere aliqnā collectā eccl'ijs nisi insta ret cā rōnabil' ⁊ manifesta.nā tūc pōt petere charitati uum subsidiū. vt ℔ in fi.l̄re.⁊ in.c.cū apl'us.j.de cēsi.

¶ Jtē no.q̄ lz ista monasteria nō teneāt' ad ea q̄ sunt de lege dioces̄ana vt synodaticū ⁊ ad alia ō q̄b⁹ no.j.c. dilect⁹.capelle tn̄ sbiecte monasterio tenent' ad onera ad q̄ tenēt' eccl'ie alie scl'ares.⁊ itellige istū tex. ō capell' ⁊ eccl'ijs secl'aribus subiectis monasterio de iure spāli. si aūt eēnt capelle regl'ares vt q⁊ inhabitāt ibi monachi tūc tales capelle gaudēt ꝑuilegio monasterij q⁊ monasteria dici p̄nt.vt no. Jo.an. post archi.in.c.j.de p̄ben. li.vj.⁊ Jo.de lig.in.cle.j.de excess.p̄la. fac̄ q̄ō no. Jnn. in.c.j.de sta.reg.⁊ ℔ no. ¶ Jtē no.q̄ sūt iura epalia ad q̄ tenent' eccl'ie dioces̄is.p̄.n.tenēt' ad canonicā obedi entiā ⁊ p hāc recognoscūt ep̄m in iudicez.ꝑ ℔.c.q̄q̄.q̄q̄. xxij.di.⁊ ad hāc tenēt' nō solū clerici ꝫ etiā laici q̄tū cū potētes in bis q̄ ꝓcernūt aīam.vt in.c. oēs p̄ncipes de ma.⁊ obe.scōo tenent' ad sbiectionē ⁊ in ℔ recogno scūt eū in dn̄m.fac̄.c.graue.j.de excess.p̄la.nō tn̄ ꝑ ℔ in telligas q̄ debeat seruire vt dn̄s scl'aris q⁊ scriptū ē nō tāq̄ dn̄antes in clero.vt in.c.solite de ma.⁊ obe.dz.n. tractare clericos vt filios.vt in.d.c.cū apl's.⁊ vide bo. tex.cū glo.in.c.esto sbiect⁹.xcv.di.vbi.no. q̄liť dz eps scribere clericis sibi sbiectis ⁊ ecōtra. Tercio tenēt' ad reuerētiam.⁊ p hāc recognoscūt ep̄m in patrez. debet' em̄ reuerētia parētib⁹ ⁊ mgr̄is.vt le.⁊ no.ī.l.fi.ff.ō obse.a li.pa.p̄stā. Quarto tenēt' ad institutionē ⁊ destitu tionē ⁊ ex hoc no. q̄ institutio ⁊ destitutio in oīb⁹ eccle sijs dioces̄is ptinet ad ep̄m de iure cōi. ꝓcor.c.cū ex in iūcto de hereti.m fi.⁊.xvj.q.vij.oēs basilice.⁊.c.siquis de ineeps. Et intellige de institutōe ꝓprie sumpta.naz si in eccl'ia est collegiū electio p̄lati ptinet ad collegiuz vt ī.c.j.de elec. Jnstitutio xpo seu reformatio ptinet ad ep̄m.xvij.q.ij.in.c.j.⁊ in.c.mbil.s̄.de elec. Si xpo non est ibi collegiū ⁊ eccl'ia est patronata p̄ntatio ptiet ad patronū ⁊ institutō ad ep̄m.xvj.q.vij.decernim⁹.⁊ in c.pie mentis.⁊.c.filijs.vide glo.in.c.q̄q̄.de elec.li.vj. Si xpo nō est patronata tūc eps hz institutōz liberā.i. collatōz vt in iuribus p̄al.℔ intellige nisi ali⁹ p̄lat⁹ acqui siuerit iure spāli. Jtē verbū institutio pōt ℔ ꝓbende re institutōz auctorizabilē q̄ ad curā ꝑpli.naz si abbas hz collationē eccl'ie curate dz recurri ad ep̄m ꝑ institutione auctorizabili q̄ ad curā ꝑpli exquo ꝑps est sbiect⁹ ep̄o. vt ī.c.j.de capel.mo.li.vj.⁊ qō le.⁊ no.in.c.cū satis de offi.archi.ꝑ xpū destitutō denotat' ptās ꝓuā di clericū bñficio suo nam nisi aliud habeat ꝓsuetudo ad ep̄m ptinet destitutio oīm clericoꝝ lz ali⁹ bēat ius ꝓferēdi in illis eccl'ijs.vt in.c.j.de capel.mo.li.vj.⁊.xvj. q.ij.visis in fi.⁊ qō ibi no. Quito hz eps in eccl'ijs cor rectionē q⁊ pōt corrigere ea q̄ deuiant ⁊ sbditoꝝ excess sus.vt in.c.irrefragabili.⁊ in.c.j.s̄.eo. Sexto hz refor mationē.i.ius reformādi mores.pōt.n. facē statuta ad reformatōz moꝝ.vt ī.d.c.irrefragabili. Septio hz iu risditōz oīm causaꝝ ad eccl'iasticū foꝝ ptinētiū. Ex ℔ infertur ad id q̄ō dixi in.c.cum ab eccl'a.s̄. eo.q̄ eps de iure cōi potest ꝓcedere ꝫ omnes clericos de dioces̄i hz habeant alium p̄latum inferiorem. Octauo hz peni tentias.⁊ declara hoc xpm vt j. dicā in glo.in xp. pe nitentias. Nono.habet vt omnia sacramenta recipi antur ab ipso episcopo quod potest dupliciter intelli gi.primo de sacramentis que sunt ordinis episcopalis vt est ordinis collatio.nam clerici tenent' recipere or dines ab episcopo ꝓprio ⁊ nō alieno.ir.q.ij.p totum.⁊ j.de paro.nullus. Jtem ipse habet ꝓsecrare eccles̄ias et similia facere que sunt ordinis episcopal'.vt in.c.veni ens de p̄scri.⁊ p ℔ intellectu facit tex.ibi oīm q̄ ab epo ⁊c. Scōo pōt intelligi de oīb⁹ sacramētis. nā quilibet de dioces̄i debet p sacramētis recurrere ad ep̄m vel ad ꝓprium parochianum.episcopus enim concurrit cum quolibet presbytero parochiali.vnde omnes eccles̄ie dioces̄is censent' sibi vna eccles̄ia.vt le.⁊ no. in.c.ij.de peni.⁊ remiss.⁊ in.c.ij.de offi.archipresby.⁊ p̄sertim ℔ ꝓcedit in clericis qui p̄sunt eccles̄ijs parochialibus.

nã isti ĩmediate ſbſũt epõ or ad eũ dñt recurrere ꝓ oĩb⁹ ſacmẽtis. vñ dicit Hoſti. 7 bñ q̃ caueãt ſibi abbates 7 canonici eccl'iar̃ cathedraliũ 7 alĩ rectores eccl'iar̃ q̃ ĩmediate ſbſunt epõ vt ad eũ recurrãt ĩ ꝓfeſſionib⁹. nã ab alĩ nõ pñt abſolui cũ a iudice nõ ſuo abſolutio facta nõ teneat. vt in. c. oĩs de pe. 7 remiſ. dicit tñ q̃ non vult dãnare eos q̃ ß hacten⁹ nõ obſeruauerũt ſi mor/tui ſunt ß relinq̃t eos diuino iudicio. Decimo hz ſynodũ. i. oẽs clerici eccl'iar̃ tenẽt ire. ad ſynodũ epi. i. ad cõgregatõem clericor̃ quã annuatim dz facere. nã epus facit ſynodũ archiep⁹ ꝓ aliũ ꝓuiciale epor̃. vt in. c. ſic de accu. 7 de his duob⁹ q̃ debeãt intereſſe vide p Inn. in. c. gue de pbẽ. Undecio hz ſynodaticũ vl' cathedraticũ. i. duos ſolidos argẽteos vel aureos ſm loci ꝓſuetudinẽ a q̃libet eccl'ia. 7 an poſſit pſcriptõne illud tolli vl' remiſſiõe epi dixi ĩ. c. cũ venerabil' de reli. do. Duocimo hz q̃rtam decimar̃ ac mortuarior̃. Et ex ß no. 7 tene menti q̃ d' iure cõi decime nõ ptinẽt ad epm̃ ß ad eccl'ias parochiales. ß quarta decimar̃ debẽt ipſi epõ ab eccl'ys ꝓcipiẽtib⁹ decimas. 7 no. q̃ vbi aliud nõ ha/bet ꝓſuetudo ex mortuarijs. i. ex his q̃ reliquũt eccl'ys occaſione funer̃ debẽt q̃rta hz aliud dicat glo. Decimotercio hz viſitationẽ annuatim. nã de iure cõi põt ſingl'is ãnis viſitare eccl'ias ſibi ſubiectas. hz etiã ꝓcu/rationẽ rõne viſitatõis q̃ dz exigi ꝓſideratis facultati/bus eccleſie. Ultimo põt petere ſubſidiũ ex cã manifeſ/ta 7 rõnabili puta q: epatus eſt gũat⁹ onere debitor̃ vel eſt tenuis 7 nõ ſufficit ad eũ idonee ſuſtẽtandũ vel vult ire ad ꝓciliũ vel ad papã ſeu regẽ p cõib⁹ negoci/is vel quid ſimile. Et no. q̃ ad ß charitatiuũ ſubſidiũ tenẽt etiã cepelle ſubiecte monaſterio. An aũt ipa mo/naſteria teneant eſt dubiũ. 7 dic vt dixi in. c. j. d' ſta. re/gu. 7 in. c. cũ apl's de cẽſi. In glo. j. ĩ fi. no. tria ex hac glo. primo q̃ petitio iuriũ epalium eſt vl's. Inno. dic̃ q̃ eſt general'. nã illa petitio eſt vl's cũ petit vniuerſũ ius. exemplũ in petitõe hereditatis 7 in iudicio fa. ber/ciſ. nã venit in iſtis vniuerſus ius defũcti. Petitio ꝟo generalis eſt cũ ꝓphendit in ſe multa capl'a ſicut ĩ acti/one p ſocio vl' tutele ſeu negocior̃ geſtor̃ 7 tal' videt eſſe petitio iuriũ epalium q: petẽs ius epale non petit vniuerſum ius eccl'ie ß quedã capl'a ſeu iura de quib⁹ ß. 7 de his petitõib⁹ vl'ib⁹ generalib⁹ 7 ſingl'aribus 7 dif/ferentiã inter eas plene dico ĩ. c. ij. d' libe. 7 obla. Se/cundo no. q̃ in petitõe vl' ſeu generali nõ eſt neceſſe ĩ libello exp̃mere ea q̃ ꝓphendũt ſub tali petitõe. Do. an. ß dicit q̃ hz nõ ſit neceſſe exp̃mere tñ ſi re⁹ petit tenẽt actor exp̃mere p iſtũ tex. qd̃ tñ ego nõ put⁹ verũ q: exquo iura epalia ſũt ĩ iure exp̃ſſa ſũt certa 7 clara 7 qs nõ tenẽt exp̃mere ea que ſũt in iure. 7 ad iſtum tex. dic vt ſentit Inno. q: iſte eps petebat m'lta iura ab iſtis capell' 7 q̃tidie eas vrabat. vñ petit abbas vt exp̃i/meret ea ad que tenebant capelle nã potuiſſet exp̃me/re m'lta iura ꝓſuetudie debita 7 in iſtis ẽ neceſſaria ex/pſſio 7 dic vt lat⁹ dicã ĩ. d. c. ij. Ultio no. q̃ in peti/tõe iuriũ epaliũ generalit' facta non veniũt niſi debita de iure cõi q̃ exp̃mũt'. Jn ꝓriũ ẽ tex. iũcta gl. ĩ. c. ꝓſtitu/t⁹ de reli. do. ß reducũt' ibi ad ꝓcor. vt ſi ẽ aliq̃d ius ſur/rogatũ ĩ locũ iuris debiti de iure cõi tũc illd̃ ꝓphendit petitõe generali vt ibi. rõ q: ſurrogatum dz ſape na/turã ei⁹ i cui⁹ locũ ſurrogat'. vt. ĩ. c. eccl'ia. vt li. pẽ. ſi au/tem nõ ſurrogat' in locũ alteri⁹ tũc illud nõ ꝓphendit vt ß. In glo. in ℟. penitẽtias. oppo. ꝫ tex. p intelle/ctu glo. ß. n. dĩ q̃ p penitẽtia recurrẽdũ eſt ad epm̃. ꝫ ß facit. c. oĩs vtriuſq̃ ſer⁹. j. de pe. 7 re. vbi dicit' q̃ ſuo pſbytero parochiali tenet' q̃s ꝓfiteri vel alteri cũ licẽ/tia ipſius. Jo. glo. iſta vt arbitror metu ꝓrij videt' vel/le intelligere tex. de penitẽtia publica vel de penitentia priuata pro maior⁹ crimin⁹ quor̃ impoſitio 7 ab/ſolutio ptinet ad epm̃. 7 intellige ĩ caſib⁹ refuat' epõ. nam eps ſolet reſeruare ſibi maiora crimina vltra que ſibi reſeruant' de iure cõi. de quib⁹ vide bo. glo. in. c. ij. de pe. 7 re. li. vj. Et in eo q̃ glo. dicit de publica penitẽ/tia adũte. nam de iure penitẽtia nõ dz publice imponi niſi p crimine adeo manifeſto 7 graui q̃ hz ſcãdaliza/ri totã vrbẽ. xxvj. q. vj. ĩ. c. fi. 7 tene menti illũ tex. 7 ipo/nit' ß penitẽtia in pncipio p epm̃ put hz in. c. ã capite. l. di. Et no. etiã illũ tex. ß dictũ glo. ꝓcederet ſi tex. lo/queret' general'r de laicis 7 clericis hz tñ tex. ß loq̃t' de pſbyter⁹ ipar̃ eccl'iar̃. Ego itelligo tex. ꝓprie ſine alia ſuppletõne put loq̃t'. ſ. q̃ p oĩb⁹ penitentijs dñt ipſi p ſbyteri parochiales recurrere ad epm̃. nã cũ ipi ĩmedi/ate ſubſint epõ nõ pñt ab alio q̃ ab eo abſolui vel ab archipſbytero eccl'ie cathedral' q̃ in boc eſt vicari⁹ epi ad ß tex. no. in. c. officiũ. de offi. archipſby. 7 vid̃ plene cui ſit general'r ꝓfitendũ p Hoſti. in ſũma de pe. 7 re. in. §. cui ꝓfitendũ in fi. ij. colũ. Fateor tñ q̃ laici pñt re/currere ad ipm̃ epm̃ p omnib⁹ penitentijs vt. ſ. dixi. ß nõ tenẽt niſi p publicis vl' caſib⁹ epõ refuat'. Jn alijs aũt pñt recurrere ad ꝓpriũ ſacerdotẽ. 7 idẽ dico ĩ alijs clericis habitãtib⁹ infra parochiam. vt ĵn. c. cũ ab eccle/ſiar̃. 7 qd̃ ibi dixi. ſ. eo. Nũquid aũt valeat ꝓſuetu/do vt q̃s poſſit ad libitũ eligere ſacerdotẽ cui ꝓfiteat'. dicit Hoſt. q̃ nõ q: hec ꝓſuetudo nõ eſt rõnabil' quia neminẽ examiat 7 cura nõ eſt ꝓmittẽda niſi diſcreto et examinato. vt ĩ. c. ij. de eta. 7 q̃li. 7 in. c. cũ ſit ars artiu⁹. eo. ti. nõ. n. oẽs pſbyteri ad ß ſunt apti. facit. c. cum in illis de pben. li. vj. Itẽ p hanc ꝓſuetudinẽ diſrumpitur neru⁹ eccl'iaſtice diſcipline 7 ideo nõ dz valere. vt ĩ. c. cũ intervos d' ꝓſue. 7 no. hoc dictũ ꝫ illos qui eligũt ſi/bi ſacerdotes ad libitũ. fatet' tñ hoſt. q̃ ſi ꝓſuetudo ha/beret vt alĩ exũti in dignitate puta abbati archidya/cono vel alteri plato fieret ꝓfeſſio tunc valeret ꝓſuetu/do q: iſte noĩe dignitatis ſue põt preſcribere hanc cu/ram 7 p preſcriptionẽ efficit ꝓpri⁹ ſacerdos. qd̃ no. p ß ego alle. tex. in. c. dudũ. el. ij. de elect. 7. c. auditis. 7. c. cum olim d' pſcrip. In glo. in ℟. duos ſolidos ibi ſit pſcriptũ. vult ergo glo. q̃ in quantitate cathedratici currat pſcriptio. An aũt poſſit pſcribi q̃ nihil debeat' fuerũt opi. 7 dic vt dixi in. c. venerabilib⁹. j. de cẽſi. 7 vi/de glo. x. q. iij. c. j. que dicit ſe credere q̃ iſti duo ſolidi dñt eẽ aurei. 7 p hoc facit q: lex appellatõe ſolidor̃ in/telligit de aureis. 7 antiq̃tus. lxxij. ſolidi faciebãt vnam libã auri. vt in. l. quotiens. C. de ſuſcep. 7 archa. li. x. 7 ideo debẽt ſm illã eſtimationẽ niſi ꝓſuetudo ſit in oppoſitũ. hodie ℟o iſti aurei qui ſunt in vſu ꝓſtruitur libra ex. lxxxvj. In glo. in ℟. quartã in fi. vult ꝫ glo. q̃ ex ꝓſuetudine epⁱ ꝓcipiebat bic iſtã q̃rtã. 7 idẽ Inno. ß alibi ꝫ. dic ergo melius q̃ decima d' iure cõi debe/tur illi eccl'ie in cui⁹ parochia pdia ſita ſunt. vt in. c. fi. j. de paro. ß quartã ptẽ decimar̃ dz eccl'ia parochial' vare epõ iuris epalis rõne 7 ita loq̃tur iſte tex. vnde d' iure cõi epⁱ ꝓcipit hanc quartã 7 vide tex. in. c. de q̃r/ta. j. de pſcrip. põt. n. iſta q̃rta pſcribi vt ibi. 7 de mate/ria glo. dic vt plene no. in. c. cũ ꝓtigat. j. de dec. 7 idem dic d' q̃rta mortuarior̃. nã hz ſtet' ꝓſuetudini tñ illa ceſ/ſante debet' q̃rta. vt eſt tex. ß 7 ſic declara glo. ſe. In glo. ĩ. ℟. pẽſatis. ibi inf facultates. 7 no. ex ß iũcto tex. q̃l'r debeant ſe eccl'ie habere in ſolutione ꝓcurationũ tpe viſitationis nã dũt ſoluere penſatis facultatib⁹ ec/cleſiar̃. ſi. n. eccl'ia eſt multũ tenuis q̃ vix ſufficit ad te/nẽdũ rectorẽ nõ dñt ꝓpelli ad alquid ſoluẽdũ. ad hoc x. q. iij. c. decernim⁹. 7. c. epi. 7 ſatis ꝓbat' in iſto tex. ibi moderate poterũt exhibere. nã illud dicimur poſſe qd̃ cõmode poſſum⁹. vt in. l. nepos ꝓculo. ff. de ℟bo. ſig. 7. xxij. q. ij. faciat homo. Ex glo. oppo. ꝓtra tex. in eo q̃ iſte abbas egit vt eps ꝓpelleret' exp̃imere q̃ ſibi de/bebant' a capell' monaſterij. nã nemo inuitus compel/litur agere. C. vt nemo inui. in rubro 7 nigro. Jo. In/no. 7 alij doct. m'ltũ inſtãt 7 varias lect. ponũt ad tex. ß tres ſunt principaliores intellectus. Primus q̃ epus

hic dicebat istas capellas teneri ad multa iura ad q̄ mi nime obligabant ⁊ quotidie exigebat plus debito ido egit ꝟ abbas noīe capellar̄ ꝓditione.l.diffamari.C. ꝺ inge.manu. vbi hꝫ q̄ siq̄s diffamat aliquem dicēdo illū suū debitorē vel possidē bona sua vel q̄d sile potest adire iudicem ⁊ impetrare vt termin⁹ illi p̄figat ad dc endū de intentiōe sua alꝫ elapso termino imponat sibi silētiū. ⁊ no.hūc intellectū. vī g̃ cōpetere ꝓditio illi⁹ legis ꝓ vexatiōe extindiciali vt ꝟ. ⁊ iste intellect⁹ ē ꝑnci palior. Hcꝺs intellect⁹ q̄ ꝟ fuit imploratū officiū iudi cis qꝺ ē latissimū.l.j.ff.de iurisꝺ.om.iu.⁊ competit semp vbi subest iusticia seu eq̄tas. Aerci⁹ itellect⁹ qꝺ abbas ꝟ egit negatoria negando q̄ iura postulata p̄ eꝝ sibi deberent.⁊ ꝺ hac negatoria no.in.c.eramīata de iudi. ⁊ si abbas ꝓcipiebat tpalia in illis capellis agebat noīe monasterij.si ꝝo spectabāt ad capellas tūc agebat no mine capellarū qꝺ pōt.vt.s̄.dixi. Ultimo ꝟ queritꝫ nūq̄d ista iura ēpalia possint ꝓpetere inferiꝰ plato ex clusō epō:dic q̄ sic.vñ p̄t inferiꝰ plat⁹ pscribere in certis ecclijs hec iura epalia vl̄ ptē eoꝝ �means q̄ possedit vt.j.de pscrip.c.auditis.⁊.c.cū oli.reqrit tñ i pscriptō ne scia illi⁹ puta epi q̄ hec iura possidebat.nā in istis i corporalib⁹ nō ꝓdit q̄si possessio sine scia possidentis. C.de ser.⁊ aqua.l.j.⁊.ij.vñ means Inn.ꝟ si volo pscribe re ius epi reqrit ipi⁹ scia.si ꝝo ius inferiꝰis suffic scia illi⁹ ⁊ nō reqrit scia epi ⁊ idē i silib⁹.⁊ de ꝟ lati⁹ ꝟ ⁊ per Inno.in.c.bone.ij.de postu pla.

(v) Iuxta. Eps visitās monasteriū non introducit sclares sꝫ duos vl̄ tres canōicos suos cū aliquib⁹ religiosis. Pre mittit mōtiuū ꝓhibitōis.sc̄ꝺo ꝓhibꝫ ibi firmit. No. ꝑmo ibi indecēs q̄ abstinēdū ē ab eo qꝺ nō decet.ea ei q̄ sunt ꝓtra honestatē vel ledūt famā estimationē opi nionē vel sunt ꝓtra bonos mores nō dicūt posse.vt in .l.fili⁹.⁊.l.ꝓditiōes.ff.de ꝓdi.inst.⁊.xxij.q.ij.in.c.fac hō No.sc̄ꝺo q̄ eps visitat monasteria sicut ⁊ ecclias se culares.xviij.q.ij.monasteria.⁊ i.c.j.ꝺ censi.li.vj.cū si. No.tercio q̄t quales ⁊ quātas psonas pōt eps itro ducere i monasteriū tpe visitationis.⁊ aduerte quia i ꝑn.c.tex.vī inuere q̄ nō debēt plures psone introdu ci etiā ad claustrū vt pꝫ ibi in claustro. Sꝫ in.ꝝ.firmi ter videtur innuere q̄ in capl̄o dūtaxat introducē nō possit doct.tñ nō aperiunt sed puto q̄ etiā ad claustrū introducere nō possit nisi psonas ꝟ attētas ꝓpter ratō nem lr̄e positā in prin.nā dꝫ extendi ad limites rōnis.l. pī cū.§.dulcissimis.ff.de le.ij. Oppo.p̄ tex.⁊ vī q̄ non possit eps secū ducē nisi duos ex canonicis.vt in.c.de cetero.⁊ in.c.ad audientiā de cle.nō resi. Soluūt doc. q̄ illa iura ꝓcedūt qñ eps vult secū sp ducere canoni cos.nā tūc nō pōt vltra duos grauare eccliam sed iste loquit in actu visitatōis nō em diu priuat ecclia cano nicoꝝ suffragio.dicit tñ hosti.q̄ ꝓsiderata mēte litere pōt plures ⁊ pauciores eps secū ducere ꝑm qualitatez psonaꝝ Sc̄ꝺo queritꝫ nūq̄d eps ꝺebeat secū hīe p̄sonas dūtaxat ꝟ ꝓtēstas dū visitat ecclias sibi sꝺiectas Jo.in monasteriis monialiū ꝑua cle.attēdentes ꝺ sta. reg.⁊ hodie vide qꝺ hꝫ in exua. Boni.viij.q̄ icipit dꝫ vbi dī q̄ eps visitās capl̄m ecclie cathedralis dꝫ eē cō tentus tribus clericis quoꝝ vn⁹ sit religiosus dꝫ etiam hīe secū vnū notariū clericū.ille tñ tex.tollit ꝓsuetudi nē in oppositū.vñ nō valet ꝓsuetudo vt eps solus ꝺe beat intrare capl̄m tpe visitationis. In glo.j.in fiñ tene p̄cedētē intellectū q̄ satis iudicio meo ꝓbatur in tex.nā exceptio firmat regulā in alijs.xxxij.q.vij.ꝺnsꝫ in.c.ij.ꝺ ꝓin.lepro.sed tex.ꝟ excludit oēs seculares ⁊ so lū admittit duos vel tres de canonicis ecclie g̃ excludit oēs alios clericos q̄ nō sunt canonici.⁊ de canonicis fec̄ tex.mentionē q: eps dꝫ inquirere cū ꝓsilio capituli sui vt in.c.siquis ꝝo.lxxxvj.di.⁊ in.c.qual⁹ ⁊ qñ el.ij.de ac cu.⁊.xv.q.vij.c.nullus.sed no.hñ hūc tex.,p limitatiōe illoꝝ iuriū vt totū capl̄m nō teneat nec possit epus se cū ducere tpe visitatiōis monasteriorū.⁊ huius puisio nis duplex pōt esse rō vt consulatur monasterio ne in tanta turba fiat visitatio.sc̄ꝺo fauore ecclie cathedra lis ne destituatur ecclesia suffragio canonicorum ma xime in visitatione totius diocesis.et sic limita glosam istam.

(d) Electus. Lex diocesana ⁊ lex iurisdi tiōis sī diuse vñ res iudica ta in vna nō obstat agēti i alia. In ꝑma ponit ptis ꝓquestio. In sc̄ꝺa pape ꝓuisio ibi cū g̃. No.pri mo q̄ monasteria pñt hīe iurisditionē tpalē atq; etiā exigere cōdēnationē pecuniariā ꝑ excessib⁹ subditorū. Et ex ꝟ ⁊ ex tex.no.arg.opti.q̄ iudex ecclīasticus pōt imponere seu infligere cōdēnationē pecuniariā et p cō sequens pōt mulctare subditos ⁊ mulctam seu cōdem nationem conuertē ad vtilitatē ecclie.de quo vide qꝺ plene dixi in.c.lz de penis.⁊ bñ facit.xvj.q.j.i.c.statui mus.⁊ p Host.in.c.j.de homi.li.vj.⁊ qꝺ dixi.s̄.e.irre fragabili in fi. Sc̄ꝺo no.⁊ tene menti ar.opti.ex isto ter.q̄ ꝝba sñie sunt stricte intelligenda ⁊ ita nō debēt hīe illū itellectū quē ex lata vocabuli significatōe hr̄e possunt.⁊ dēnt restrigi ad illū intellectū quez stricte ba bere pñt.hoc ꝓbat in tex.hoc mō.nā lex diocesana ex lata vocabuli significatione cōprehendit etiā ea q̄ sūt iurisditiōis vt ꝓbat in.c.auditis de pscrip. Et no.eti am ꝟ glo.⁊ tñ sñia ꝟ lata sup lege diocesana nō comp hendit ea que sunt de lege iurisditionis sed capitur lex diocesana stricte ꝑut species distincta a lege iurisditi onis. No.ibi ab antiquo ⁊ tene menti q̄ in exactiōe iuriū pōt actor se fundare sup antiq̄ ꝓsuetudine dūta xat.hic em̄ abbas nō allegauit ꝑuilegiū nec aliquā ali am iustā cām in vendicatiōe istoꝝ iuriū sed solūmō di cebat q̄ ab antiquo ista ptinebat ad eū facit ad no.ī.c. puenit de cēsi.vbi doc.ponūt aliā practicā. nā dic ibi Jo.an.q̄ petēs censū sibi debitū ab antiq̄ de cui⁹ initō nō ē memoria pōt dicere in libello peto talem censū ex iusta cā ab initio impositū.ad qꝺ ꝓbandū induco tps de cui⁹ initio nō est memoria q̄si innuat q̄ tps dꝫ adu ci ad ꝓbationē cause.ꝟ em̄ hēs aliaz theoricā vt p̄cise possit actor se fundare sup tpe vt q̄ ab antiquo talis census sibi debeat.ꝑ ꝟ facit.c.ad apostolicā.j.de simo. In glo.ij.diuide hāc glo. principal⁹ in duas ptes. In ꝑma pte glo.ponit diuersitatē inter legem dioce sanā et legē iurisditionis. In sc̄ꝺa pte ꝓseqūtur an mo nasteria cū eoꝝ capellis subsint epō q̄ ad vtrāq; legē. ⁊ in ꝑma pte glo.,ꝓsequēdo alia singularia q̄ spectant ad vtrāq; legē vī ponere vnā regl̄am q̄ ea q̄ ꝓsistunt in recipiēdo sūt de lege diocesana vt dare cathedrati cū vel aliud exhibere seruitiū.ea ꝝo q̄ ꝓsistūt in dādo spectāt ad legē iurisditiōis vt collatio sacramētoꝝ ⁊ silia ⁊ silem gl.babes.x.q.j.i summa. Inn.lati⁹ ꝓseqūt hāc materiā in.c.j.de sta.reg. ⁊ ibi ꝑmo ꝓsequit hanc materiā ponēdo ea q̄ spectant ad vtrāq; legē.⁊ post modū dicit q̄ nō pōt in hac materia dari regula inua riabilis ⁊ certa q: i iurib⁹ antiq̄s nō repit q̄ aliq̄ sint ꝺ lege diocesana ⁊ aliq̄ de lege iurisditionis sed soluz in hac decretali noua q̄ tñ plēne nō explicat sꝫ solū facit mentionē ꝺ his que cōtinent i tex.vñ vnica ē lex epi.s̄. diocesana sub qua cōphēdit lex iurisditiōis.vñ soluz in expressis a iure possumus facē istā diūsitatē int istas leges.ß q: iure cautū ē q̄ monasteria nō subsūt epō q̄ ad legē diocesanā.vt i.c.j.x.q.j. possumus dicē ꝑm eū q̄ ea a q̄b⁹ monasteria reperiūt a iure exēpta sunt sub lege diocesana.reliq̄ ꝝo spectabūt ad legē iurisditio nis.et hec doctrina melior ē et cōior theorica glo. naz illa regula gl.nullo iure ꝓbat nullibi em̄ dī q̄ ea q̄ cō sistūt in recipiēdo sint de lege diocesana et ea q̄ consi stūt in dando sint de lege iurisditionis et ꝟ regula ap te videt reprobari ꝑmo in eo q̄ ꝑ curatio consistit in

recipiendo ꝛ tñ monasteria nõ sunt exẽpta a ꝓcuratione debita rõne visitatiõis vt ī.c.sopite. ꝛ.c. venerabili de censi. Itẽ quarta mortuariorꝫ ꝙsistit ī recipiendo ꝛ nihilomin⁹ monasteria ad illã tenent᷑.vt in.c.requisti.j.de testa. Itẽ synodus nõ ꝙsistit ī recipiẽdo q̃nimmo eps ibi ꝓcesꝫ ꝛ exercet iurisditionẽ ꝛ punit cõtẽnentes venire ꝛ tñ ꝑm glo.synodus ẽ de lege diocesana tene ꝙ ꝓcedẽtẽ theoricã Inno. ꝙ vltra ea q̃ sunt in iure exꝑssa ea solũ dicemus d̃ lege diocesana a q̃bus monasteria reperiunt᷑ exẽpta fuerũt em̃ ista vocabula magistralia poti⁹ q̃ iuris. Et iõ vt habeamus clare hãc materiã discurrã ꝑ singulares casus q̃ vidẽt᷑ eẽ de lege diocesana ꝛ videbimus ꝑ hos casus a q̃bus sũt monasteria exẽpta ab epõ. Et ꝓmo ꝑm Inn.in.d.c.j.cathedraticũ ẽ de lege diocesana.alle.x.q.iij.c.ij.illud tñ.c.h̃ non ꝓbat sed meli⁹ facit.c.q̃ sit in fi.xvij.q.ij. quem textũ tenebis mẽti quia ẽ ꝓncipalis in hac materia in fouorẽ monasteriorꝫ. Dicit em̃ inter cetera ꝙ nullis vexationibus vel obsequijs secularib⁹.i.ad que tenent᷑ eccĺie seculares vel canonicis iurib⁹ subijciunt᷑ monasteria. Et no.hoc vltimũ.nã sub hoc satis põt cõprehendi solutio cathedratici.facit ẽt.x.q.iij.int᷑ cetera. Secõ debita ꝑ oblationũ ẽ de lege diocesana.x.q.j.d̃ his.ꝛ.c. antiquos ꝑm Inno. Aduerte olī eccĺia tenebat᷑ dare episcopo q̃ꝫ medietatẽ q̃ꝫ terciã ꝓtem oblationũ sed monasteria erãt exempta ab ista solutiõe ꝛ ẽt hodie sũt exempta.vt in.c.j.de sta.reg.ꝛ in.c.nimis d̃ excess.ꝑla.ꝛ in.c.cũ ꝙ vtilitate.xvj.q.j.hodie aũt ecclie seculares nõ tenent᷑ aliq̃d dare epõ de redditib⁹ aut oblationib⁹ nisi ī casibus iure exꝑssis de q̃b⁹.ꝑ.c.cõquerente. ꝛ ꝓbat᷑ .x.q.iij.c.j.ꝛ.ij. Dubitat᷑ tñ hodie nũquid de donationibus inter vivos teneant᷑ ecclie soluere quartã epõ sicut tenent᷑ de vuotiõe cã mortis. Hãc mãm vltra alios examinaui in.d.c.requisisti.ꝛ dicvt ibi.sed in monasterijs habes adhuc hodie hãc spãlitatem q̃ lꝫ non habeant parochiã ꝛ curã animarũ sed fiũt ifra parochiã alteri⁹ ecclie tñ oblatiões q̃ ibi sũt cedũt monasterio ꝛ nõ ecclie parochiali vel epõ.sec⁹ aũt ẽ in ecclia seculari nõ curata.nã in ea puto ꝙ oblatiões q̃ ibi fiũt cedũt ecclie parochiali ī cuius parochia capella sita est q̃ cũ oblatiões sint de iure parochiali parochialis ecclia fũdat intẽtũ de iure cõi sup oĩb⁹ ꝓuentib⁹ spiritualibus ꝓuenientibus infra parochiã vt in.c.pastoralis d̃ his que fi.a ꝑla.,ꝓbat tex.ꝑ locũ a spãli in.c.ad audientiaꝫ ꝓmo.j.de eccle.edi.ꝛ ibi dixi.facit etiã.c.ex trãsmissa de ꝓscrip.ꝛ ꝑ h̃ al's dixi ꝙ oblatiões q̃ fiunt imagini religiose exñti infra parochiã in quocũq̃ loco ꝑtinãt ad ꝓsbyterũ parochialẽ nõ aũt ad dñm dom⁹ in cui⁹ muro imago depicta ẽ maxime si est ꝓsona secularis q̃ nõ põt hẽ vsumfructũ rei religiose.nã religiosa nõ sũt in dñio alicui⁹ ad ꝑdicta facit glo.no.in.l.statue.ff.d̃ vsufruc.vide tñ al's ꝙsiliũ do. Ang.de peru.ꝙsulentis ꝙ ille oblatiões nõ ꝑtinebãt ad dñz dom⁹ sed ad epm̃ q̃ ad ꝓmũ mẽbrũ bñ dixit sed q̃ ad scd̃m min⁹ ꝓfecte locut⁹ est.debuit em̃ distinguere vtrũ illa imago sit infra parochiã alicui⁹ ecclie inferioris ꝛ tũc ꝑtinet ad illã ecclesiã.aut nõ ẽ in parochia alicui⁹ ꝛ tũc ꝑtinet ad epm̃.simile in dictis nouanalib⁹.vt ẽ tex.bo.in.c.qm̃.j.de dec.

Terciũ ꝑm Inno.decima seu quarta ꝑs decia ꝛ funeraliũ seu mortuariorꝫ ẽ de lege diocesana.alle.xvj.q.j.c.questi.ꝛ.c.decimas cũ si.sed in hoc iudicio meo non bñ loq̃tur.ꝓmo q̃ ad q̃rtã mortuariorꝫ tenent᷑ monasteria ꝛ oĩa loca pia.vt in.d.c.req̃sisti. Itẽ ad decias ꝑdiorꝫ tenent᷑ monasteria nisi special'r sint exempta. h̃ ꝓbo aptissime nã ms ex priuilegio spãli exemit religiosos a solutiõe decimarũ cũ ꝓprijs laboribus ꝛ sũptibus excolũt ꝑdia.vt h̃ in.c.ex ꝑte.ꝛ.c.dilecti ꝛ.c.suggestũ ꝛ.c.nupt.j.de dec.q̃nimmo priuilegiũ cistercienſũ fuit restrictũ quo ad ꝑdia acquisita.vt in.d.c.nup. Concludo ergo ꝙ oĩa monasteria tenent᷑ soluere decimam predialem nisi tm̃ in casibus in quibus specifice sũt priuilegiata de quibus habes in iuribus superius alle.ꝛ vi de tam in predialibus q̃ in personalibus quod dixi in.c.nouũ genus.j.de dec. vbi generaliter dixi tam d̃ monasterijs q̃ de ecclesijs secularibus tam d̃ clericis respectu eoꝝ patrimonij an et quando teneantur ad decias prediales personales. Itẽ si dictũ Inno. intelligitur ī quarta decimarum que debetur epõ ab eccĺia que ꝓcipit decimã ab alijs adhuc nõ ꝓcedit dcm̃ sanũ.q: si monasteriũ ꝓcipit istã deciaz ab alijs q: forte hz parochiã tẽ tenet᷑ dare q̃rtã epõ sic eccĺesia secularis. q: monasteriũ populũ bñs nõ exemptum subest epõ ratiõe populi quo ad vtrãq̃ legem sicut eccĺia secularis. h̃ vult idem Inno.in.c.q̃ sup his de ma ꝛ obe.vbi vide.sẽsit etiam hic glo.in secunda parte.facit tex.in.c.ex ore de ꝓuile.sic etiam potest intelligi.c.conquerente.s̃.e.ꝛ ī h̃ etiam hec glo.no.bene dixit in quãtũ dicit ꝙ q̃rta mortuariorꝫ et decimarum est de lege diocesana hoc eī vt dixi nullibi probatur immo potius probatur oppositum exquo monasteria nõ reperiũtur exempta et tñ sũt exempta a lege diocesana. Quarto de lege diocesana est vt epus possit publicam missam dicẽ ī qualibet ecclesia sue diocesis ꝛ ibi eligẽ cathedrã cã ꝑdicãdi l'cão audiendi.alle Inno.tex.in.c.luminoso.xviij.q.ij. Adũte q: illud caplm̃ nõ dicit ꝙ ista sint de lege diocesana: sed solũ dicit ꝙ epus nõ poterat ꝑdicta facere in monasterio.de quo ibi.ꝛ ꝑ hoc Inno.voluit ponere illaz regulã ī q̃libet monasterio q: exq̃ monasteriũ repit᷑ exẽptũ ab alijs oneribus vī de lege diocesana.sed aliqui voluerunt vt ibi ñcitat gl.vt illud.c. loquatur in monasterio exempto.nõ aũt ꝓcedit in omnibus monasterijs ꝛ fauore monasteriorꝫ vt quieti⁹ viuãt ꝛligiosi ꝑt teneri ille ꝑm⁹ intellect⁹.ꝑ q̃ facit.d.c. quã sit. in eo ꝙ dic᷑ ꝙ obsequijs secularibus ꝛ alijs canonicis iuribus nõ subiciũtur monasteria. Quito ẽ de lege diocesana charitatiuũ subsidiũ.ꝛ illud dcm̃ Inno.recitat h̃ Jo.an. ꝛ simpl'r cũ ea transiuit.ſ aduerte q: aliud sentit tacite Inno.in isto.c.in fi.ꝛ aliq̃ ꝙsuluerũt ꝙ monasteria teneant᷑ ad charitatiuũ subsidiũ quinimo sentiũt aliq̃ ꝙ etiã exẽpti tenent᷑ q: epus in aliq̃b⁹ est index exẽptorꝫ ad ꝑdicta vide bo.tex.iũcta glo.in ℣.exigẽdo ī cle.j.d̃ excess.ꝑla.ꝛ dic vt pleni⁹ dixi in.c.cũ apls de sta.reg.

Sexto ẽ d̃ lege diocesana vt ꝓ negocijs cõib⁹ possit epus impetrare ꝛ mittẽ quẽcũq̃ clericũ vel ad curiã vel ad aliũ locũ expediẽtẽ nec põt cleric⁹ sic deputat⁹ reluctare.ꝛ ꝑ hoc sentit Inno.ꝙ monachũ nõ põt epus mittere sine ꝙsensu abbat᷑.sed in ꝙriũ bẽs text.iuncta gl.ī c.quidam monachi.xvj.q.j.sed fauore religiõis ne det᷑ materia vagandi satis potest teneri distinctio quã ponit Inno.in.d.c.j.ꝙ aut monasteriũ hz populuz ꝛ tũc in ꝙcernẽtibus curã põt epus mittere monachũ sic et clericũ seculare al's sec⁹.ꝑ hoc allego.d.c.quã sit.vbi dicit᷑ ꝙ monasteria nõ dñt subijci aliq̃bus angarijs et rationibus. Septio ẽ de lege diocesana vocatio ad exeq̃as seu sepulturas.nã ī aliq̃bus locis ẽ de ꝙsuetudine ꝙ mortuo ꝑlato vel sacerdote vocant᷑ oẽs clerici ciuitat᷑ ad exeq̃as.ad istas ãt nõ cõpellũt᷑ venire religiosi.ꝑm Inn.in.d.c.j.voluit glo.h̃ facit tex.xvj.q.j.i.c. placuit el.j. Octauo sinodus ẽ de lege diocesana ꝑm Inno.h̃ ꝛ gl.ꝛ sic abbas nõ tenet᷑ ire ad synodum epi. alle.Inno.c.fi.xviij.di.sed iudicio meo illo.c.ꝓbat oppositũ sed forte voluit allegare.c.eps. q̃ ponit ibi ꝑ palea ea.di.in h̃ tñ sunt opi.de q̃bus dicam latius post bost.j.e.q̃ super his. Nono ẽ de lege diocesana vt ecclie ꝙtribuãt cũ epus vult ire ad papã vel ad regẽ vel ad consilium.ꝛ no.hoc vltimũ ꝙ epus eũdo ad ꝙcilium põt petere subsidiũ a clericis naz vadit ꝑ communib⁹ negocijs.ꝛ no.sin.q: ꝑ hoc Inno.sentit ꝙ monasteria non teneant᷑ ad ista contribuere sed postea videt᷑ Inno.recedere ab hac opi.dicens vel dic ꝙ sunt de lege

iurisditõis ⁊ nihil aliud dic̃.p ꝑma opi. facit tex. i. d. c. quã sit. ℔ p ſcḋa quã puto verioꝛem adduco bo. tex. i cle. j. ⁊. ij. de cenſi. vbi tex. vult q̃ ad onera cõia dñt religioſi ⁊tribuẽ niſi ſint exempti ex ꝓuilegio ſpãli vl̃ alia ltima cã puta ꝓſcriptiõe. Et no. hoc vltimũ i eo qđ ibi ꝓbat in tex. ũcta gl. q̃ valet ꝓſcriptio vt eccl̃ia ꝓticularis nõ teneat ⁊tribuere cũ alijs eccl̃ijs in onerib⁹ cõmunib⁹ ⁊ iõ impñtiarũ intẽdo ſpeciali⁹ ⁊ lati⁹ cõſulere.

¶ Decimo hoſpiciũ ⁊ alia obſequia ſunt de lege dioceſana ꝑm gl. ℔ ⁊ Jnn. in. d. c. j. p q̃ optie facit. d. c. quã ſit. Ex q̃ no. q̃ monaſteria nõ pñt cõpelli p eꝑm ad hoſpitandũ aliquẽ ꝓlatũ vel dñm vel q̃ ꝓſtent aliqua obſequia. ¶ Undecio vltra Jnn. ⁊ gl. põt dubitari vtr letanie et alie ꝓceſſiões ſint de lege dioceſana ⁊ p cõſequẽs vtrũ monaſteria ad iſta teneant. nã de alijs clericis ſecularib⁹ nõ ẽ dubiũ. vt. xxxviij. di. ⁊. c. qñ. ſed in religioſis ẽt mẽdicantibus nõ reperio niſi vnũ tex. q̃ de ℔ loquit q̃ bẽ iu. c. nimis. ij. de exceſ. ꝓla. q̃ videt velle q̃ ex cã leui nõ ꝓt eꝑs ꝓcipere religioſis vt vadant cũ eo ꝓceſſionaliter. ſecus dicũt ibi doct. ſi ex magna cã fierꝫ ꝓceſſio. vtputa in nouo introitu epi vel legati vel imminente peſte vel alio flagello vel in generalibus letanijs q̃ appellant rogationes q̃ fiũt p tres dies añ aſcenſionem. de quibus in. c. rogationes. de ꝓſe. di. ij. ⁊ ℔ nota. ¶ Ex ꝓdictis hẽs vtilẽ materiã a q̃bus. ſ. monaſteria ſint exempta ⁊ p ꝓñs q̃ ſint ꝺ lege dioceſana. ⁊ ꝓclude q̃ ex caſus iure expſſos q̃cũq; dicit aliq̃d eẽ de lege dioceſana ⁊ p ꝓñs monaſteriũ nõ teneri ad ℔ ꝺz hoc ꝓbare. hẽs ẽt ꝓcludere q̃ reliqua ſunt de lege iuriſditionis ar. in. l. j. ff. de bis q̃ ſũt ſui vel alie. iuris ad vnũ tñ adũte in eo q̃ glo. ℔ ⁊ Jnn. i. d. c. j. dicũt q̃ collatio ordinũ ꝓſecratio ẽginũ ⁊ eccl̃iaꝝ ⁊ eoꝝ q̃ ſt̃ ordinis epiſcopal̃ ſunt de lege iuriſditionis. nam ℔ nõ videtur poſſe ꝓcedere q: ſi eſſent iuriſditionis poſſent delegari non bñti ordinem epiſcopalem. et incontrarium videtur tex. i. c. aqua. j. de ꝓſe. eccl̃. vel alta. vbi tex. aperte dicit q̃ iſta nõ ſunt iuriſditionis ℔ ordinis eꝑalis ⁊ ẽ hoc forte arg. nõ ſolutum p doct. ſed dicit q̃ effectus iſtoꝝ ſacramẽtoꝝ ꝓcedit ex ordine eꝑali ⁊ nõ ex iuriſditiõe. vñ legatus pape nõ eꝑs nõ poſſet iſta ꝓferre q̃tũcũq; habeat iuriſditionẽ ampliorẽ epõ. facit. c. ſuffraganei de elect. ⁊ qđ no. in. c. trãſmiſſã. c. ti. ℔ q̃ten⁹ iſta applicãt ad pſonã ſunt iuriſditiõis q: eꝑs nõ põt ordinare niſi illuꝫ in quẽ hꝫ iuriſditionẽ ⁊ ſi ꝓñ facit lꝫ ĩprimat̃ character q: nõ caret ptãte ꝓferẽdi nõ tñ dat̃ exercitiuꝫ. vt ix. q. ij. p totũ. ⁊ in. c. nullus. j. de paro. imo punit̃ eꝑs q̃ ordinat nõ ſubditũ. vt in. c. fi. de tẽ. ordi. li. vj. ⁊ ℔ reſpectu iſta dicũtnr de lege iuriſditiõis quare ꝓpter iuriſditiõnẽ quã hꝫ eꝑs in ſubditos ſuos dñt iſti ſubditi ab eo ⁊ nõ ab alio epõ recipe iſta ſacra niſi ſint exempta. vt in. c. veniẽs de ꝓſcrip. ¶ Ex̃ glo. ꝓ tex. op. de. c. recolentes. j. de ſta. reg. vbi ꝓbat̃ q̃ religioſi nõ dñt bñe villas vl̃ alia regalia ſed iuriſditio de qua in tex. eſt de regalibus ergo male. Jo. dicũt doc. ℔ q̃ ꝓrium loq̃tur ĩ ciſtercienſib⁹. ⁊ in penis puenientibus ex iuriſditiõe tẽporali põt ꝓcedere. nã tex. dicit q̃ ꝑ eoꝝ exceſſib⁹ ſoluebãt iſti boẽs pecuniã nec reſtrigit ſe ad exceſſus eccl̃aſticos. p hoc tex. in. c. ij. de delic. pu. ⁊. c. fi. ne cle. vl̃ mo. li. vj. ⁊ in. c. j. ũcta ſupraſcriptiõe. j. de ꝓſang. ⁊ affi. vbi bẽ de abbate caſſañ. bñte iuriſditionem temporalez ⁊ ſpiritualem in pluribus caſtris. Reliqua q̃ ℔ incidẽter tangunt̃ p doct. expediunt̃ in. c. lꝫ de penis. vbi dixi an ⁊ quando eccleſiaſticus poſſit imponere penam pecuniariam.

§ Raue. Per reſcptũ q̃ papa mãdat ordinario vt corrigat clericos ſue dioceſis non dat̃ ei iuriſditõ ſup exẽptos. Jn ꝑma queſtio. Jn ſcḋa ꝓuiſio. ibi mãdam⁹. ¶ No. ℔ ibi exñtes in tua dioceſi q̃ eccl̃ie exẽpte dicũt̃ eẽ ĩ dioceſi ⁊ ſic p exẽptõꝝ nõ dicũt̃ eẽ ex̃ dioceſim. nã nõ ꝓfundũtur termini dioceſis. he eñ exñtie ꝓſiſtũt in facto qđ ñ põt bñ. p infecto niſi q̃ ad iuris effectũ. l. ĩ bello. §. fctã ff. de cap. ⁊ poſtil. reuer. ⁊ in. c. ſi paulus. xxxij. q. v. et ℔ faciũt ad queſtionẽ. Papa mãdauit epõ ſenenſi vt p uideret titio romano de bñficio eccleſiaſtico in dioceſi ſua. dubitat̃ nãquid poterit eꝑs illi ꝓuidere in eccleſia exempta: Uin. tenuit q̃ nõ q: mãdatũ generale; factũ ordinario nõ extendit̃ ad eccl̃ias exẽptas vt ℔. ſed ⁊trariũ tenuit Jo. an. poſt Cõpo. in. c. abbatẽ. §. de reſcrip. ⁊ in. c. ſi pp. e. ti. li. vj. ⁊ vide qđ no. glo. in cle. frequẽs de exceſ. ꝓla. ⁊ ĩ cle. ſi de bñficio de ꝓben. ⁊ hec ps verioꝛ ẽ p q̃ põt adduci iſte tex. q: vt dixi bñficia exẽpta ſunt in dioceſi nec ob. deciſio b⁹ tex. q: ℔ mãdabatur ordinario nõ vt cuilibet alteri ſed excitando officium ſuũ ita q̃ eꝑs nõ bẽbat ptãtẽ in exẽptos. ſed in cãu ꝓdicto ſcribebat̃ epõ ſicut cuilibet alteri executori. et iõ nõ apparet rõ quare beneficia exempta nõ includãtur in mãdato cũ nullũ bñficiũ ſit exemptũ a iuriſditione pape. ix. q. iij. cũcta p mdm. g̃ p ꝓñs nec a delegato ipius pape cũ delegat⁹ gerit vices delegantis. vt. in. c. ſane de offi. dele. ⁊ ĩ l. j. ff. ꝺ offi. eius. Et ex his potes ſumere bonã theoꝛicã an ⁊ q̃ñ ĩ mandato ordinario fctõ includant̃ nõ ſubditi. ¶ Scḋo no. q̃ clici eccl̃iaꝝ exẽptarum ſunt exempti. ꝺ q̃ in. c. p exẽptõꝝ ꝺ primi. li. vj. ¶ No. tercio q̃ eccl̃ie exñtes in vna dioceſi pñt ptinẽ pleno iure ad ꝓlatũ exñtẽ ĩ alia dioceſi ⁊ hoc iure ſpãli puta ꝓuilegio vl̃ ꝓſcriptiõe. nã de iure cõi eccl̃ia exiſtentes in dioceſi ptinẽt ad eꝑm dioceſanũ. xvj. q. vij. oẽs baſilice. ⁊ ĩ. c. cũ venerabilis. j. ꝺ reli. do. ¶ Ultimo no. iuncta glo. fi. q̃ ſnia ẽt cenſure lata in exẽptũ eſt ipſo iure nulla. nã ẽt exẽpt⁹ ſi vellet nõ poſſet ſe ſubmittẽ iuriſditioni ordinarie ſine licentia pape vel illi⁹ cui ſ℔ eſt. vt in. c. ſignificaſti de fo. ꝓpe. ⁊ vide p Jo. an. in regula ſciẽti. de reg. iur. li. vj. in mer. Sed pulchrũ dubium eſt nũq̃d exemptus excõicatus a iure in caſu nõ reſeruato pape poſſit abſolui ab ordinario loci. Fed. ĩ q̃ dã ꝓſilio tenuit q̃ ſic. Jn ꝓmiũ facit tex. iuncta glo. no. in cle. pe. de ſen. ex. plene hũc articulũ examino in quadã diſputatione q̃ incipit duo clericali ordine inſigniti ⁊c. ⁊ p hac ꝑte ꝓria ſatis bñ facit iſte tex. ibi nullã iuriſditionẽ hñs ⁊c. ⁊. c. frat̃. xvj. q. j. abſolutio ẋo nõ pt fieri a nõ bñte iuriſditionẽ in abſoluẽdũ. vt in. c. oĩs ꝺ pe. ⁊ re. ⁊ meli⁹ ĩ. c. paſtoralis. ĩ. §. ꝑterea. ℔. c. ¶ Jn gl. j. ibi nõ tãq̃ delegat⁹. ſentit p hoc gl. q̃ ſi iſte eꝑs fuiſſet deputat⁹ delegat⁹ a papa q̃ potuiſſet ꝓcedere etiã ꝓ exẽptos. Poſti. vt recitat Jo. and. vł ſentire ℔ fore verũ ſi fit mentio in reſcripto de exẽptiõe al̃s in generali mãdato nõ veniret exẽpti. Cõtrariũ ego puto verius ꝑmo p theoꝛicã ſupra traditã cũ hoc caſu ſcribat̃ ordinario tãq̃ cuilibet exñeo nec eſt opus facere mentionẽ de exẽptione q: ĩ nullo derogat̃ ꝓuilegio exemptiõis cũ ordinarius ꝓcedat vt delegatus pape et tanq̃ delegatus nõ facit ꝓiudiciũ exemptioni cũ gerat vices pape. vñ nõ eſt aliq̃ rõ q̃re exempti nõ dñt cõprehẽdi quimo potius exempti q̃ nõ exẽpti ꝓprehẽdi debẽt cũ in exemptos habeat papa iuriſditionem immediatam. ¶ Jn glo. ij. no. primo ex iſta glo. et tene menti q̃ ꝓpter negligentiam prelati immediati exemptoꝝ ptãs non devoluitur ad ordinarium ſed ad ſupioꝛem illius prelati exempti. ⁊ ſic ſi abbas exemptus eſt remiſſus in corrigendo monachos ſuos ptãs nõ devoluitur ad eꝑm ſed recurrẽdũ ẽ ad papã. ⁊ idẽ in collatiõe bñficioꝝ. ſi eñ exempt⁹ ẽ negligẽs in ꝓferendo nõ devoluit̃ ptãs ad eꝑm ſed ad papã. vt in. c. ſicut all̃. in glo. ¶ Scḋo no. q̃ etiã ſũmota exẽpti exẽptiõe correctio monachoꝝ ꝑmo loco ſpectat ad abbatẽ. ꝺ quo dic vt dixi. ℔. e. c. q̃to. ⁊ ĩ. c. cũ ab eccl̃iarũ. Sed põt dubitari

quid si papa dedit iurisditionē alicui prelato inferiori circa aliqs ecclias ⁊ clericos earūdē nūqd data negligē tia isti⁹ possit ordinarius loci ꝓcedē: vī q nō ar. hui⁹ glo.iūcto tex.nā abbas ꝑ habebat iurisditionē in istas ecclias ⁊ tū fm gl.eps nō succedit.ꝯriū ego putarē ve rius ꝑ.c.ceterū.⁊ qđ ibi dico de iudicī.nā impator de dit iurisditōz dño feudi in cāis feudalib⁹ vt in.l.impia lē.i.§.ꝓ'ea.đ ꝓbi.feu.alie.ꝑ fe.colla.x.⁊ tū si dns feu di ē negligens ordinarius succedit vt in.d.c.ceterum. ¶ Itē pscꝑtio dat ordinariā sicut ꝓuilegiū vt i.c.duo sil'.ꝑ.c.tū iurisditio qsita exꝑscꝑtōe excludit epm inqꝝ tū pscribēs sit diligēs.vt i.d.§.excessus.ergo idē dicē dū i iurisditiōe tributa ex ꝓuilegio vl' alio iure spāli.et de ꝑ iudicio meo tex.ē ꝑ nō cauillādo lām. nā gl.sup plet marīe ex capite suo.vñ intelligo tex.ꝓpe et dabit' lectu.noua ad tex.vt data negligētia isti⁹ plati imedia te succedit ordinari⁹.sec⁹ puto in exēptis qr tūc cū pa pa sit iudex exēptoꝝ dz ad eū recurri data negligētia plati exēpti imediati.iste tū tex.nō apit q̄ iure iste eccl'e eēnt subiecte isti abbati ⁊ si itelligit' ex pscriptōe casus ē clar⁹ ⁊ lra ibi stat ꝓpe corrigē sit parat⁹ ꝛc.vt i.d.§. excessus. ¶ In glo.i.ℵ.corrigēs i fi.dic vt ibi no.⁊ i.c. penitētes.lv.di.⁊ i.c.nosti.đ elec.⁊ de re.ecc. nō alie.c. siqs. ¶ In glo.fi.in fi.hec glo.redit ad ꝓmū intellectū vt sua ꝑ nō tenuerit.⁊ q ℵ.relaxes referat' ad factuz. ⁊ hūc intellectū sequūt' ꝑ cōit' doc.ꝑ tex.ibi nullā iurisditionē bns ꝛc.ꝑ illud ℵ.vl'e nullā excludit' iurisditō mediata ⁊ imediata. Itē ꝓncipalis ⁊ accessoria fm Jo. an.⁊ no.ꝑ dcm. ¶ Ex hoc infero ꝯ cōem opi.in.c.pasto ralis in pū.ꝑ.c.vbi tex.dicit q archieps nullā ptātem hz exceptis q̄busdā casib⁹ i subditos suffraganeoꝝ suoꝝ.ergo etiā data negligētia suffraganeoꝝ nō pōt il los punire qr ꝑ illud ℵ.nullū excludit' iurisditō media ta ⁊ imediata.itē ꝓncipal' ⁊ accessoria. ¶ Sc̄do no.ex gl.q ℵ.relaxes ꝓpe sūptū ꝓsuppōit validitatē actus ꝑ vbi ex mā subiecta apparet q act⁹ ē null⁹ tūc refert' ad factū.sil'e no.j.vt lit.nō ꝛte.i.c.accedēs el.j.i ℵ.cassaui m⁹.vbi bo.gl. ¶ Tercio no.ex gl.q ꝓsuppōsito q cor rectio ꝓmo loco spectat ad abbatē tū si eps añ negligē tiā tulit excōmunicatōez i sbditos abbatī tz excōicatō lz sit iniusta ⁊ dz relaxari sine difficultate ⁊ ꝑ colligit' ex sc̄o intellectu gl.q̄ tū nō vī placere bo. An. qr aut ex ꝙsuetudine ꝓmo loco spectat ad abbatē ⁊ tūc nō de bet tenē snīa epi añ negligētiā.arg.d.§.excessus.⁊ no. ꝑ dictuz.aut loq̄mur q de iure cōi spectabat ad istum abbatē ⁊ tūc debuisset relaxare istā snīam. ⁊ vī i ꝑ tene re opi.cōem q eps possit ꝓcedere ꝯ monachos nō ex pectata negligētia abbatis.ꝑ ego teneo opi.gl. vt dixi in iuribus superius alle.

Hisquibus. Ordinari⁹ cui cōpetit absoluē ab excōicatōe pōt alīs absolutionē demādare. ¶ No.ꝓmo q ptās absoluēdi ab excōicatiōe ē delegabilis ꝑ bñtez ptātē ordinariā.⁊ lz iste tex.loq̄tur i absolutiōe ab ex cōicatōe lata a canone siqs suadēte.xvij.q.iij.tū idē et forti⁹ ē dicēdū in alīs excōicatiōib⁹.ar.in.c. cū dilecta d'ꝙfir.vti.vel inuti.⁊ in.l.illud.ff.ad.l.aq̄. ¶ Sc̄do no. ar.q sacerdos parochialis pōt ꝯmittere alicui pbyte ro vt audiat cfessionem subditi sui ⁊ illum absoluat. ¶ Tercio no.q nudū ministeriū est delegabile ꝑ ordi nariū.quid in delegato dic vt in glo. Et no.q delegan tur ꝑ ea q̄ cōpetūt ex officio nobili.⁊ sic vī posse colle gi ar.q cāe meri imperij pñt delegari de iure canonico nā sicut excommunicatio qñqꝝ est meri qñqꝝ est mixti imperij vt dixi.ꝑ.c.c.pastoralis.ita ⁊ absolutio.nā par ptās est in ligādo ⁊ i soluendo de pe. ℵ.j.ℵbuz. ¶ In gl.no.primo ex hac gl.⁊ tene mēti qr nescio alibi q nu dū ministeriū cōpetēs alicui ex priuilegio est delegabi le ꝑ ꝓuilegiatū lz ergo ꝓuilegiū nō excedat ꝑsonā ꝓui legiati.vt i.c.sane de ꝓui.⁊ vij.q.j.qr frater.⁊ in regu la ꝓuilegiū ꝑsonale de reg.iur.li.vj.tū cū ꝑ ꝯmissionez nō ꝯmittit' alteri ꝓiudiciū cū ꝯmissari⁹ gerat vices de legātis ita q ipse delegās vī facē vt regula q̄ ꝑ aliū li. vj.nō dz iste ꝓhiberi q̄ min⁹ possit subdelegare.⁊ hāc opi.seq̄t' ꝙo.an.⁊ dic eā ꝓbari i practica. ¶ Sc̄do no. ex fi.gl.q delegat⁹ pōt cōmittē absolutionē dūmō ipe habeat iurisditionē puta qr fuit delegat⁹ in cā qua tu lit excōicatōz.sec⁹ āt vbi sibi fuisset delegata nuda dū taxat ptās absoluēdi.⁊ si loq̄t'.c.fi.§.vlt.ℵ.de offi. del'.

De officio iudicis. ¶ Rubrica.

Sup visū ē de officijs singulariū dignitatū ⁊ singu larū iudicū nūc ꝯgruo ordine subijcit inde'minate de q̄dā offō qđ ē ordinario ⁊ delegato ꝯmune et cetera.

Q literis. Ad officiū iudicis ēt delegati spectat ꝓuidē aduocatū pti q̄ nō pōt hīe et po cit dare domesticū. Cōis diuisio.sc̄da ibi mādam⁹. ¶ No.ꝑ q monasterinz pōt agere ꝑ reb⁹ ⁊ iurib⁹ monasteriī si bi subiectis.ꝑ em ꝓtēdebat' sup q̄busdā possessionibus monasteriī sc̄ī petri qđ q̄dē monasteriū imediate ple no iure ptinebat ad monasteriū fosse noue vt pz i anti qua.sic em epūs agit ꝑ eccl'ia sibi sbiecta.vt i.c.fi. đ suc cess.ab ites.⁊ bo.tex.i.l.sancim⁹. C.đ sa.sā.ec. q̄ q̄dē tex. vī lati⁹ ꝓuidē q̄ꝑ.d.c.fi.qr i.c.fi.tex.loq̄t' cū eccl'ia infe rior vacat ꝑ.l.sancim⁹.loq̄t' ēt si nō vacat.nam quēad modū dicim⁹ i epō idē i ꝓlato inferiori dicēdū vt possit agē ꝑ eccl'ias sibi subiect'.ad qđ cle.j.de rescꝑ. ¶ Sc̄do no.q ps nō debz ꝯpelli ad mādātū si nō bz aduocatū. ad qđ vide bo.tex.cū gl.in.c.j.vt li.nō ꝛte.⁊ pōt q̄s im plorare officiū iudicis vt ꝓuideat sibi nō valēti hīe ad uocatū ⁊ ꝑ ꝓcedit nō solū i ordinario vt q̄dā dixerūt sed ēt in delegato.qđ apte ꝓbat' in ista lra vbi sup ꝑ implorādo officiū ꝛc.incta suprascriptiōe.nā ꝑ cā erat corā delegatis.de q̄b⁹ i supscriptiōe.fac̄ qđ in sil'i hī c.si annū de iudi.li.vj.⁊ i ꝑ ꝑ decre.fac̄ ad ti. ¶ No.ter cio ibi frat'.S.cauēsis monachus.q monach⁹ pōt eē i iudicio ꝑ monasterio.intelligo de mandato abbatis ⁊ capl'i seu plati tm̄ i casib⁹ i q̄b⁹ pōt agē plat⁹ sine capl'o đ q̄b⁹ satis dixi i.c.edoceri de rescrip.⁊ i.c.vnico de sin di.vbi dī q monasteriū dz ꝓmouē cām ꝑ sindicū loq̄ tur de honestate non de necessitate vt etiā ibi nota. ¶ Ultio no.q domestic⁹ ⁊ ꝓmēsal' iudicis pōt eē ad uocatus alterius partis.nec ex hoc iudex iudicand⁹ est suspectus de q̄.j.lati⁹. ¶ In gl.in ℵ.officiū no.gl.⁊ idē no.iij.q.vij.§.tria ℵ.si ℵo i gl. illud ⁊ dic lati⁹ q̄ꝑ glo. Sūt em quedā ꝑsone q̄bus iudex dz ꝓuidere ēt si nō petat' vt sūt pupilli feie ꝑsone debiles. Itē bi q̄ sua mē te cōpotes nō sūt vel si ꝑ potētiā aduersarij nō valent hīe aduocatū dz em̄ iudex ꝓuidere ne inferior ꝑsona afficiat' potētia aduersarij.vt in.l.illicitas.§.ne poten tiores.ff.de offi.ꝑsi.⁊ ꝑ illū tex.ꝓuidet' min⁹ potētibus nedū de aduocato sed ēt iudex interponit officiū suuz vt cōpellat alterā ptē ad canendū ne offēdat aliā ptē. ⁊ dicendū vt ibi pleni⁹ no.ꝑ Bar.lz ad ꝓmū ꝓncipale dcm̄ ē tex.in.l.j.in.§. ait ꝑtor. ff. de postu.l. ne q̄cꝝ.§. circa aduocatos de offi.ꝓcō. versat' em̄ vtilitas publi ca i ꝙsulēdo ꝑdictis ꝑsonis.facit.iij.di.in.c.facte sī āt leges.reliqs ℵo ꝑsonis q̄ ꝑñt pecunia ⁊ aīcitia inueni re aduocatū iudex nō ꝓuidet ꝑ eoꝝ industria dñt sibi q̄rere.Sz q̄ro nūq̄d ꝑ ꝑdictis ꝑsōis possit iudex ꝯpel lere aduocatum ad ꝓcinādū. Bof.q sic. dic tū q ad nocat⁹ nō ꝯpellit' ꝓcinari gtis ꝑ dz iudex sibi ꝙstitu ere salariū fm facūdiā aduocati ⁊ ꝑ mō litis ⁊ ꝙsuetu dinis pīe.vt i.l.j.in.§.i honorarijs.ff. va.⁊ exor.cog. Host.dic q aut ꝑs petēs aduocatū ē potēs ad solue dum ⁊ ꝓcedit dictū Bof.aut ē ipotēs ⁊ tunc tenet' iu dici obedire ēt sine salario q̄ ad ꝑ tenet' lege nāli ⁊ di

uina dz em̃ qs diligẽ ꝓximũ sic seip̃m. Mat.xxij.c.de pe.di.q.c.prios. nec posset alit saluari vt sẽtit Greg. i homel. sup Matth.xxv.c. nã vi B cãu aduocatus abscõdẽ talẽtũ sibi tradituz a deo. z quãcz aduocati sine sũptu nõ studẽt tñ sũpt9 z scia administrãt a deo quia oẽ datũ optimũ a deo ẽ Jaco.j.z.ij.q.j. gña. z maxie B dñt facere clerici q̃ viuunt de ꝓmonio ihu xpi. ¶ Et no. B dictũ. bẽs em̃ duas ꝯclusiões ꝑma q ex causis ꝑdictis põt iudex cõpellere aduocatũ ad ꝓcinãdũ. secunda q data inopia partis põt ꝯpelli vt gratis exhibeat ꝓcinũ. vide ad mãz.c.nõ sane.xuij.q.v. z puto q iudex possit aduocato iniuste resistenti introducere ꝓcinũ. ar.l.morz. ff. de pe. z ĩ l.j.ff. de offi.prefe.vr.

¶ In gl.fi. idẽ ꝑm Jnn. ĩ illo.c.ex insinuatiõe. nõ dz q illa exceptio fuerit admissa. Bz ꝯ gl. z ꝯ tex. op. z vz q hec exceptio debuit admitti. nã põt iudex recusari si ẽ dñs aduse ptis. vt in.c. insinuãte. z.c. cãm de offi. deleg. idẽ si ẽ dñs aduocati aduse ptis. vt in.c. insinuãte. et c. cãm ꝑdictis. nã aduocat9 hz affectõz ad cãm a3o q etiã in cã appellatõis nõ põt eẽ testis. vt in.c.fi. ỏ testi. li.vj. So. dic Host. q nõ ẽ tãta suspicio ꝯ iudicẽ si aduocatus ẽ sibi domesticus sicut cũ ps ẽ familiaris suus. nã cã nõ ẽ aduocati sed ptis cũ cõmodũ z incõmodum spectat ad ptẽ z nõ ad aduocatũ. ij.q.vj. biduũ ĩ. xv. pla. Jtẽ familia magis intercedit ĩ cã ꝓfamiliaris q̃z p cã quã familiaris assũpsit ꝓmouẽdã. Cõcludit tñ Host. q si aduocatus eẽt versutus vel malicios z nimis improbe ꝓmouẽt ꝓcinũ z assisteret sp iudici tũc ꝓsiderata ps iudicis z astucia aduocati potit supior arbitrari an B sit ltima cã recusandi. ¶ Sedo op. ỏ.c.fi. iij.q.iij. vbi dz q testis nõ ẽ ꝓducend9 ỏ domo iudicẽ g nec aduocat9 cũ aduocat9 attestet in iure z in facto. Sol. ꝑm Host. aut loq̃mur ĩ teste facti cui credit z hz locũ ꝯriũ aut in teste iuris ꝓut est aduocat9 cui nõ credit nisi in q̃stũ iuris oñdat. z ꝓcedit iste tex. vel ꝑm eũ vtroq̃z casu admittũt dicte ps̃one in subsidiũ als nõ z no. B dcm̃. Ego in teste aiadũterem vtrũ iudex habeat aliquã affectionẽ ad causam: puta q ꝓcedit ex officio z tũc nõ dñt admitti testes de familia sua saltez vt faciãt plenã ꝓbationẽ als iudex de facili posset ꝓdẽnare quemcunq̃z. aut nõ habet affectionem ad causam z ꝓcedit dictum Host. ¶ Ultimo queritur quid si aduocatus est dñs iudicis: sentit Host. q posset tunc recusari iudex quia facilius cõmouetur iudex ad petitionẽ sui domini q̃s dñs ad petitõnẽ subiecti. arg. in.c. visis. xvj.q.j.

Judicis officiũ.

Breue est z p i alia ꝛba põt sic sũmari. In officio iudicis qd principal̃r loco actionis ꝓponit fit litis ꝓtestatio. sec9 si ñ ꝑncipal̃r. vel p alia ꝛba sic. Cũ iplorat officiũ nobile fit litis ꝓtestatio sec9 ĩ mercẽnario. ꝑ ponit vnũ dcm̃ cũ exemplo. sedo aliud ibi vel añ ¶ No. ꝑ q officiũ iudicis q̃z ponit ꝓ actiõe. ex q̃ infert q ipm officiũ nõ ẽ ꝓprie idem. qd actio. nã actio ꝓpetit ꝓti z ẽ ius ꝓsequẽdi ĩ iudicio qd sibi debet. insti. de acti. ĩ ꝑn. no. glo. in.c. dilecti de iudi. B officiũ nõ cõpetit ꝓti B iudici. nec ꝑsupponit aliquã obligatõez. vñ vt dic Bar. post antiquos in l.j.ff. de iurisd.om.iu. officiũ nõ ẽ idẽ qd actio B hz silitudinez cũ actõe q: ꝓcedit ĩ cã sicut ꝓcedit actiõe intẽtata tñ adũtere dz libellãs. nã si cõpetit sibi actio dz narrare ea q̃ ꝯcludũt ptẽ sibi obligatã. B in officio iudicis exordinario dz ꝯcludẽ q iudex põt seu dz facẽ z intelige de officio iudicis exordinario vt qñ iplorat restitutio ĩ integrũ. sec9 ĩ officio iudicis latissimo qd põt concurrẽ cũ q̃libet actiõe. vt.d.l.j.no. Jo.an.s.ti.pri.q̃ rẽte. hic dixit spe. ĩ ti. de sen.execu. ¶. breuit. xv. si q̃ras. q executio sñie p̃t fieri officio iudicis licz ꝓpetat actio. l.ĩ actũ. l.actori. C. de iureiur. z B no. sedo no. duas regulas ex tex. ꝑma q ĩ officio iudicis ꝑncipal̃r intẽtato reqrit litis ꝓtestatio. secda q ĩ officio iplorãdo incidẽt nõ ẽ necesse litẽ ꝓtestari. Jtẽ q officiũ iudicis põt incident implorari añ ingressũ litis z post. i. añ litis ꝓtest. z post. exempla videbis in glo. ¶ In gl.j. ibi circa rẽ petitã. no. glo. q ea q̃ accidũt circa rẽ petitã pendẽte iudicio venũt officio iudicis licz ĩ libello nõ sũt petita. secus si accedũt añ iudiciũ. nã tũc nisi petant in libello nõ põt iudex de his ad sñiam ducere. pone exemplũ vendicauit ancillã que peperit iudicio cepto. possũ em̃ iplorare officiũ iudicis vt etiã sup fetu ꝑnũciet sec9 si pepisset añ iudiciũ. Et aduerte q: glo. ponit multa exempla ĩ q̃bus postulat iudex officiũ B nõ loq̃tur ordiate. vñ ad declaratiõz toti9 materie ꝑmittẽdũ ꝯclusiue ẽ q̃tuplex sit iudicis officiũ de q̃ insti. de acti. in. §. pe. z in l.uij. C. deposi. nã aliq̃ dixerũt q ẽ triplex de q̃ ꝑ Azo. in summa eo. ti. z ꝑ spe. e. ti. in. §. j. vbi plene videas per Bar. in. d.l.j. ff. de iurisd.om.iu. Q̃nq̃z dz q quoddã ẽ officiũ iudicis ꝑ se stans nõ deseruiens alicui qd exercet. Q̃n q̃z ex mero iudicis facto vt cũ iudex ꝓcedit inquirẽdo Q̃nq̃z ad instantiã partis vt cũ petit restitutio in integrũ vel implorat quis officiũ iudicis cõtra validitatez aduersarij vt in.c. nisi cum ꝑdem z.c. sane de renũ. et illud appellat officiũ nobile. Quoddã ẽ officiũ ꝑ se nõ stans sed actioni deseruiens vt q: iudex mouet ad actionẽ ꝓpositã ꝑ partẽ z illud appellat mercẽnariũ q: deseruit actioni sicut mercẽnari9 deseruit dño. Primuz .s. officiũ nobile q̃nq̃z implorat ꝑncipal̃r loco actiõis indeficientis. exemplũ in restitutione in integrũ. Q̃nq̃z ꝛbo implorat incident. vt puta cũ implorat sup aliq̃ lite pẽdente. exẽplũ in gl. vel cũ implorat nõ ꝓpt̃ se sed ꝓpter aliud vt cũ postulat aduocat9. Idẽ cũ postulat nõ ꝓpter se sed rõne alterius rei habẽde. vt in.l.j.C. vt in pos. lega. vt cũ petit mitti ĩ possessionẽ rei legate ꝓpter ꝓtumaciã heredis z ita ĩ silibus. An aũt idistincte reqrat litis ꝓte. z libelli oblatio cũ implorat iudicis officiũ ꝯclude q si petit ꝯ certã ps̃onã z exigit plena cãe cognitio tunc reqrit libellus et litis cõtest. vt hic. z in. l. papinian9. §. vlti. ff. de mino. Aut postulat nõ ꝯ certã ps̃onã z nõ exigit ꝓtestatio q: nõ ẽ cũ quo lis ꝓtestari debebit in auc. si oẽs. C. vt se ab here. absti. Si em̃ minor petit restitutionem aduersus additionẽ hereditatis nõ agit ꝯ certã ps̃onam vocari tñ dñt creditores ꝑ eoz̃ interesse z si nemo cõparet nihilominus dz ꝓcedi in cã dicit tñ ibi Bal. q si creditores cõparẽt dz cũ eis fieri litis ꝓtest. arg. eoz̃ que no. gl. ĩ. c. p venerabilẽ. q̃ fi. sint legi. nã si agit de ꝓiugio põt ꝓcedi li. nõ ꝓte. ꝯ abñtez tñ si ps̃ ꝑz fit ꝓtestatio z videt dictũ satis no. Q̃nq̃z implorat officium z nõ exigitur cause cognitio nec imploratur ꝯ certã ps̃onã z tunc nõ exigit libellus neq̃z ꝓtestatio vt si petit tutor pupillo. l. scire oz. ff. de excu. tu. Et multa in hoc possent dici sed videpleni9 in locis ꝑalle. põt em̃ dari hec regula breuis q vbi officium iudicis implorat ꝑncipaliter z cõtra certã ps̃onã z reqrit plenarie cãe cognitio dz dari libellus z fieri litis ꝓtest. si aũt implorat incidenter nõ fit litis ꝓtest. et pone exemplũ vt ĩ gl. fi. z multis modis põt implorari incident vt colligit ex glo. z melius ꝑ Bar. in. d.l.j.

¶ In glo.ij. ibi nõ ꝓpetuat ꝑ litis ꝓtestationẽ no. gl. z idẽ repetit. s. ꝓpe finẽ z sens9 gl. ẽ q ꝑ litis ꝓtestatõz nõ cõpetit maius tps ad implorãdũ iudicis officiuz q̃z ꝑus ꝓpetebat. exẽplũ in restitutõe in itegrũ que dz peti. j. qdrienniũ. vt ĩ. c. j. z.ij. de in inte. rest. li. vj. z. l. petẽ di. z. l. fi. C. ỏ tẽ. ĩ inte. resti. secus aũt ẽ in alijs actiõib9. nã actio tpalis ꝓpetuat ꝑ litẽ ꝓte. de q̃ dicendũ. vt bz in. l. fi. C. de ꝑscp. xxx. vel. xl. an ¶ In eadẽ glo. ibi B ꝯ vz no. bñ istã ꝑticulã gl. vsq̃z ad xv. itẽ ẽ arg. nã q̃tidie allegat z effect9 ꝯsistit ĩ B q: aut implorat iudicis officiũ ꝑncipal̃r ꝯ certã ps̃onã z nõ ꝓt ꝓcedi lite nõ cõtestata sed data ꝓtumacia ptis ꝓtra quã iplorat dz ꝓcedi admissionẽ ex ꝑmo z sedo decreto vel ad excõmunicatõz

vel ad alia remedia quēadmodū cū actiōe intētata re⁹ ē ꝓtumax aut iploraī ꝯ incertā ꝑsonā vt cū minor petit se restitui aduersus hēditatē aditā. 7 tūc nō ē necesse ꝙ fiat ꝓtestatio q: nō ē cū q̄ fiet. Et adūte q: glo. dicit ꝙ ēt si creditores apparerēt nō ē fiēda cū eis litis cōte. q: nihil ab eis petit. 7 sic cū glo. trāseūt Jo. an. 7 Do. an. sed vt dixi Bal. tz oppositū in dicta auc. si oēs. 7 illa opi. vī maior. nā lz ñ petaī aliq̄d a creditoribꝫ tñ ex q̄ imploraī illud officiū qđ pōt tendere in ꝑiudiciū creditorum 7 creditores se offerūt in iudicio et ꝓtradicūt dz cū eis fieri litis ꝓtestatio. 7 satis vī đ mēte Bar. i. l. ne quicq̄. in. §. vbi decretū. ff. đ offi. ꝓcō. vbi generaliter ponit an 7 qñ sit dādus libellus cū iploraī iudicis officiū. Butri. tñ quē sequūt Bar. 7 Bal. in. d. auc. si oēs 7 in auc. q̄ semel. C. quō 7 qñ in. ponebat hanc regłam ꝓ tex. illius aucī. ꝙ vbi nō est ꝓuisuz de remedio remissionis pōt ꝓcedere lite nō ꝓte. 7 hāc dicebat rationez eē dedicēdi ī illa auc. si oēs 7 hāc regłaz firmāt legiste q̄liter cūq̄ agaī in iudicio. vñ cū minor petit se restitui adūsus aditā hēditatē nō pōt ibi ꝓcedi ad missionē ex ꝑmo decreto. Jdē eēt ꝑm hāc regulā qñ q̄s petit restitui adūsus snīam qđ tenuit Odo. sed hāc regulā sp impugnauit Do. an. p. c. tue. ī. vt lit. nō ꝓtest. vbi dī ꝙ si ñ pōt ꝓcedi admissionē dz reus excōicari 7 sic nō ꝓceda tur lit. nō ꝓte. 7 ad illā auctē. si oēs rñ det ꝙ ibi nō erat iudiciū ꝯdictoriū q: nihil petebaī a creditoribꝫ. nec ip si voluerī ꝓparere iō sine cōtestatōe ibi ꝓcedit. ¶ Cōclude q̄ breuit vltra ꝑdicta ꝙ aut officiū iudicī implorat incidenī 7 nō ē necessaria lit. ꝓte. nec libellꝫ. aut implorat ꝑncipaliter 7 tūc aut sup iā liq̄do ita ꝙ nō ē necessaria cause cognitio 7 nō dz fieri lit. ꝓte. exemplū cū filius petit alimenta a ꝑte vel eꝯ. dz em de plano ꝓcedi. vt in. l. nec quicq̄. §. de plano. ff. de offi. ꝓcō. vel cū petitur executio snie a iudice q̄ iudicauit aut petit sup ñ liquido 7 tūc aut aduersarius ē certus 7 ꝑns 7 dz fieri ꝓtestatio 7 libellus offerri. exēplū cū petit restitutio in integrū adūsus ꝯctū. 7 de ℔ ē tex. ℔. Aut adūsariꝰ ē absens 7 certus 7 tūc si aliq̄d petit dari vel fieri in ꝑiudiciū ꝑtis vł a ꝑte dz fieri ꝓtestatio vt ℔ in gl. aut nō petit aliq̄d dari vel fieri. exēplū cū minor vult abstinē ab hereditate adita 7 pōt ꝓcedi lit. non conte. vt in. d. auctē. si oēs. idē cū aduersarius ē incertus. vt in. d. auctē. qñ aūt cōpetat iudicis officiū vide qđ dico in. c. sepe đ restī. spo. plene p legistas in. l. vnica. C. de ꝙdi. ex lege. 7 p Li. in. l. ex placito. C. de re. ꝑmu. 7 dic breuiter ꝙ cū verba legis referuntur ad iudicem cōpetit ipius indicī officium. ad hoc glo. iuncto tex. in. l. si sozor. C. đ colla.

¶ De maioritate 7 obedientia. ¶ Rubrica.

¶ Quia ministroꝝ 7 iudicū de q̄b sup visū ē alī sunt maiores alī minores. nec aliter possit ecclia vtilis seu statꝰ vniuersi cōsistere. de q̄ vide pulchrum tex. in. c. ad hec. lxxix. di. iō cōpetenti ordine ℔ sumit de ipoꝝ maioritate 7 obedientia impendenda.

¶ Breue ē

Jm ceteruz.

vł per alia ꝛba pōt sic summari. Prius ordinatus ceteris paribꝫ ꝓꝛ 7 maior bñdus est. vel sic. Jn honoribus reuerētialibꝰ impedēdis pōderaī ceteris paribꝫ maioritas ex ꝓpositate ordinatiōis. ¶ Nō primo ꝙ etiam inter ꝑsonas ecclīasticas est bñda distinctio in honoribus impēdendis. nā quēadmodū in celesti curia nō oēs sunt pares in ptāte 7 officio. sunt em ibi angeli 7 archangeli ⁊c. ita et in ecclīa militante nō oēs hoīes dñt esse pares in ptāte 7 officio ß aliq̄ maiores et aliq̄ miores. 7 ꝑz maioritatē 7 miōritatē honores 7 munera sī impendenda. vt in. d. c. ad ℔. 7 in. l. honores. ff. de decu. ¶ Sed quero ꝑ declaratiōe lī in q̄ consistat ista maioritas vel minoritas. nā tex. dicit ꝙ ille est bñdus maiꝰ q̄ ꝓꝛ ltīme fuit ordinatus. Do. dic Jnn. ꝙ ꝓꝛitas ꝑsistit in loco q̄ habebit ꝓmū locū in sedēdo. Jtē in scribendo ꝓius rñdendo sigillando 7 si. nā si canonici bñt se inscribere vel sigilla apponere q̄ ꝓmo fuit ordinatus ꝑferendus est. intellige si sunt pares in ordine. vt in. c. statuim⁹. ī. e. Jdem dicit in ꝓceptione ꝑbende vel in collatione beneficioꝝ vacātiū dūmō ꝑm eum sint merito pares. Aduerte q: hec vltima limitatio vī ꝓfundere istā lr̄am q̄ nō ꝓsiderat meritū ꝑsone ß ꝓꝛitatē in ordinatione. Et iō distinguo melius ꝓcordando hec dicta, Jnn. ꝙ aut q̄rit de ordinādis 7 ꝓmouendis. aut de iam ordinatis ordinandis. ꝓmo casu nō ē cō sideranda ꝓꝛitas in tpe ordinatiōis ß meritū ꝑsōe. nā melioꝝ 7 dignioꝝ dz ꝓmoueri 7 nō ille q̄ ꝑmo fuit ordinatus. vt in. l. honores ꝑalle. 7 in. c. lz. viij. q. j. Nūquid aūt possit q̄s sine peccato eligere vel ꝓmouere dignuz exq̄ potuit eligere vel ꝓmouere dignioꝛē. vide bo. gl. in. d. c. lz 7 facit qđ no. glo. 7 Bar. in. l. cū quidā. ff. đ lega. ij. et vide qđ dixi in. c. ꝙstitutus. ī. de appella. ſz si merita sūt paria tūc ꝓferend⁹ 7 ꝓmouendus est ꝑmo ordinatus. vt in. c. eꝑoꝛ. lxxiij. di. ¶ Secūdo casu cum queritur de iam ordinatis ordinandis 7 tūc bz locū ista lra vt ꝓs ordinatus magis honoret lz secūdo ordinatus sit sufficientioꝛ. ad hoc. l. j. ff. de albo scriben. nota Bar. in. l. ij. in. §. si ꝓs. ff. de vul. 7 pupil. 7 ℔ no. ꝓ doctoribus 7 multis ꝑferēdis adinuicem vel honorādis. nā data paritate in reliquis ꝑmo ꝓmotus ꝓferendus est. intellige nisi posterius ordinatus habuerit dignitatem a principe quia tunc data in ceteris paritate ꝓferendus est iste qui habuit dignitatē a ꝑncipe. vt in. c. ꝙ tuas. ī. e. 7 in. l. fi. ff. de albo scri. ¶ Quid aūt si nō ē dare ꝓꝛitatem in tempore ordinationis. pone exemplum in abstractis simul ad idē officium vel etiam in ciuibus qui de ꝓsenti non sunt in aliquo ordine vel officioꝛ. recurrendū est ad tex. no. in. d. l. j. đ albo scri. vt ille q̄ functus ē maioꝛib⁹ bñficijs ꝑferaī vel si pluries assumptus fuit ad honoꝛes ciuitatis data paritate ꝑferēdus est ꝓ antiquioꝛ tpe. item is q̄ bz filios ꝓferendus est non habenti tex. est no. in. l. in albo. 7 ibi ꝙ Bar. C. de decu. li. x. 7 hec no. nā ꝑm predicta oportet distinguere 7 limitare scꝑta ꝙ doct. itē ꝑm Jnno. ꝙsistit maioritas ista. nā facta electiōe de ꝑlato iste antiquioꝛ dz solēnit eligē ꝑsonā notatam in scrutinio. itē vacāte ecclīa abbate seu ꝓpposito iste q̄ ē antiquioꝛā ordinatiōe bz quo care capl'm 7 ceteri tenenī venire ad ipius vocationē nō tñ ꝙ hoc exercebit iste iurisditionē in alios nisi hoc habeat ꝙsuetudo. vñ nō poterit punire nō venientes. neq̄ poterit facē ꝓtract⁹ noīe ecclie nec agere q: p istā ꝓꝛitatē nō ē ꝑlat⁹ ecclie sed bz istā maioritatem ī honoribꝫ 7 ī istis maioritatibꝫ. habebit tñ hec vocatio ad capl'm p istū facta hunc effectū q: ptās residebit penes venientes 7 sic facit absentes ꝓtumaces. ad idē vide qđ no. idem Jnno. in. c. ij. de no. ope. nū. et procedunt nisi in collegio sit alius ad quē de iure vel de consuetudine spectet ꝙuocatio capl'i. 7 no. bñ hec dicta Jnno. ꝙ vbi opus ē ꝙgregare collegiū poterit ordinarius vł delegatus in cā ꝙpellē istū ad quē spectat ꝙgregatio collegij vt collegiū ꝙgreget. Et ex hoc habes sumē practicam q̄liter sit ꝓcedendū cū collegiū est citandū. nā pōt cōpelli iste vt ꝙgreget. 7 vide glo. no. in. c. si capl'o de concess. ꝑben. li. vj. ¶ Jn glo. fi. no. duo ex gl. ꝑmo ꝙ actio q̄ñcq̄ sonat in factū 7 nō in ius. 7 vide gl. 7 qđ dixi in. c. j. §. de ꝙsti. ¶ Secđo no. iuncto tex. ꝙ illud qđ fit a maioꝛe ptē collegij dī factū ꝓcordit. 7 ℔ no. do. an. ℔. ß nō ꝓcedit inspecta ꝛ̄a 7 ꝓꝛia significatiōe vocabuli. nā illud dī fieri ꝓcordit qđ fit nemine discrepāte. vt no. glo. in cle. ne romani de elec. 7 in. c. cupientes. e. ti. li. vj. 7 videt tex. in. c. quoꝛūdā. e. ti. 7 li. hoc etiā patet ex etymologia vocabuli. nā dicunt aliqui ꝓcoꝛdes q̄ sī vn⁹

cordis a con quod est simul. 7 ad istū tex. dicit q̄ p̄cedit p̄pter subiectā materiā. q̄ id quod fit a maiori parte fingit factū ab oib⁹. vt in. c. j. de his que fi. a ma. par. capituli.

Siquis. Ueniēs ꝯ decretū vel ꝓstitutionē epi dz excōicari. p̄ dictuz ꝓcōo corroborat pynā auctoritatē. li. regū. tercio p̄ aliā ibi 7 ī ꝓsilio ¶ No. p̄mo q̄ veniēs ꝯ madatū sup̄iorꝭ peccat mortal'r. nā p̄t excōicari vt h̄ patz. excōmunicatio aūt nō fert' nisi p̄ mortali. xj. q. iij. in. c. nemo. 7 c. null⁹. Secōo no. q̄ eps p̄t facere decretū. 7 p̄t tex. intelligi de ꝓstitutione. p̄t etiā statutū facē in sua dioc̄esi. vt i. c. q. ō ꝓsti. li. vj. dic̄ tū gl. h̄ quā no. q̄ sup̄ maioribꝫ negocijs p̄t statuere. 7 hēs ꝓsilem gl. vj. di. §. porro. 7. xvij. di. in summa. 7 intellige de maioribus nō reseruatis pape. vt in. c. maiores de bap. 7 q̄ō no. in c. q̄ō trāslationē de offi. lega. ¶ Sed quero q̄s eximit clericos a ptāte impatoris. vī em̄ q̄ oēs dñt esse subiecti p̄ncipi seculari quia ī orbe dz eē vn⁹ princeps. vij. q. j. in apib⁹. So. dicit Lan. q̄ papa eos eximit de cōsensu imperatoris. xj. q. j. in. c. iij. Lan. dicit q̄ sunt exempti lege diuina. all'. bo. tex. in. c. impator. xcvj. di. 7 vide ibi bo. glo. dicūt etiā Inno. 7 bost. q̄ cū clerici sint res spūales q̄ transtulerūt corpus 7 aniam ad seruitū dei. xj. q. j. duo sūt. dignū est vt nō subijciant' ꝓstitutionibus laicor̄ 7 iō papa Inno. potuit eos eximere a ptāte imperatoris. p̄cedens opi. plus mihi placet. 7 vide bo. tex. ūcta glo. in ℣. diuino. j. ō censi. c. q̄ꝯ. li. vj. 7 in no no testō nō dz eē aliq̄ discrepatio q̄ xp̄s p̄fecit petrū oibus. imperator aūt p̄ficit' solū reb⁹ secularib⁹. vt. in. c. solite. j. e. 7 no. q̄ō dixi q̄ de iure diuino clerici sūt exempti ō ptāte iudicis secularis. ex q̄ sequitur q̄ papa ñ posset eos subijcere imperatori q̄ nō p̄t ꝯ ius diuinū. xxv. q. j. sunt q̄dam. ¶ Itē ꝓsupposito q̄ eēnt exempti ab ecclesia nō posset papa eos subijcere imperatori q̄ decoloraret' status vtis eccl'ie q̄ō papa facere nō p̄t. vij. q. j. 7 si illa. no. glo. in. c. līras de rest. spo. ¶ In gl. pe. ibi idest pape. no. glo. iuncto tex. q̄ papa p̄t appellari p̄nceps. Item et imperator q̄nq̄ appellat' p̄tifex. 7 h̄ volunt dicere glo. dñ dicit sic ecōuerso. Et in fi. glo. intelligе h̄ q̄n̄ cleric⁹ habeat tpalia ab imperatore in feudū. sec⁹ aūt si cleric⁹ possidet tpalia sed nō bz ea in feudū a seculari. nam ꝓpter illa bona tpalia nō tenet' ei obedire. vt ī §. nouerunt. x. q. j. no. Inno. in. j. eo. in. c. solite. ¶ In vltima glo. ibi vel morte eterna vel dic moriat'. i. excōicetur. nā in iure canonico mors capit' p̄ excommunicatōne. vt in. c. p̄ venerabilem. q̄ fi. sunt le. vbi bo. tex. vl' dic q̄ h̄ allegat' ista auctoritas q̄ hz in li. regū in. c. iij. ad fi. similitudinarie vt quēadmodū nō obediens p̄ncipi seculari morte pire debet. vt ibi; ita nō obediēs iudici ecclesiastico debet mori spiritualiter. s. p̄ excommunicationem vt patet in p̄incipio. 7 in fi. c. Et ex h̄ no. q̄ ñ obediens p̄ncipi seculari peccat mortaliter et posz iudex ecclesiasticus ad petitionem iudicis secularis illū inobedientem excommunicare. vt dixi in. c. j. §. de offi. ordi.

Legebatur. Cleric⁹ admīstratōe carēs nō tenet' ad iuramētū obediētie vel ad faciēdū scripturaz sup̄ ea. et p̄t tex. iste intelligi dupl'r. p̄mo q̄ iste frat' ūnic⁹ scripturā de obediētia p̄standa epō noīe ꝓpo scripsit. sc̄do p̄t itelligi q̄ scripsit ī psonā alteri⁹ 7 nō est vis q̄s itellectus teneat'. sensus em̄ līe ē q̄ clericus nō hñs curam aiarū nō tenet' ꝓmittē epō obediētiā p̄ scripture confectōem vel p̄ iuramenti int'positōez. ß satis est ℣bo obediētiā ꝓmittē. 7 hoc itendit līa ūcta glo. j. ¶ No. primo q̄ iniuria fit ei q̄ ducit' ad carceres si nō admittit' p̄stans idoneos fideiussores sic ēt iniuria fit fideiussori idoneo si nō admittit' vt idone⁹. vt ī. l. si ℣o. ff. q̄ sa. cogan. 7 limita p̄mū dictuz. vt habetur in. c. si clericos de sen. ex. li. vj. 7 vt le. 7 nō in. l. j. ff. custo. re. ¶ No sc̄do q̄ obligatus ad aliq̄d ꝓmittendū nō tenet' sup̄ eo scripturā facere. ¶ No. tercio ibi quidebat' iniurie q̄ sup̄ior q̄nq̄ facit iniuriaz subdito. ex q̄ seq̄t' q̄ ꝓueniri potest actiōe iniuriarū. ꝓ hoc. l. nec magistratib⁹. ff. de iniur. Et hinc sumpta occasione doc. hic instant. nūq̄d durāte officio possit iudex ꝓueniri de delicto. 7 distingue latius et clarius q̄ quidā sūt hōtes dignitatē sine administratione. vt sunt illi qui vocant' comites palatini sine aliquo comitatu q̄ tū abusiue dicūtur comites nā ꝓpriē comes est ille q̄ inuestitus ē de comitatu. vt in. l. j. q̄s dicat' dux vel comes colla. x. 7 ibi h̄ no. Bal. fac̄. c. significauit de rescrip. Ex quo infert' q̄ in dispositōne restringibili appellatiōe comitū nō venūt isti. quod bñ no. 7 isti tales p̄nt sp̄ ꝓueniri. vt ī. l. ij. C. vbi sena. vl' cla. no. Bar. in. d. l. nec magistratib⁹. quidā sunt habētes dignitatem cum administratione 7 aut delinquūt ī officio 7 possunt ꝓueniri durante officio 7 postea. vt ī l. iubemus. C. ad legem iul. repe. 7 in auctē. vt iudi. sine quoquo suf. in. §. necessitatē. aut delinquūt extra officium. 7 si sunt iudices inferiores vtputa hōtes simplicē iurisditionē 7 p̄nt ꝓueniri etiam durante officio. vt in d. l. nec magistratib⁹ in fi. aut sunt iudices maiores et si sunt ꝓpetui p̄nt ꝓueniri. nā al's eor̄ delicta remanerēt ipunita 7 iniuriā 7 dānū passi nimiū ledēnt' eū crimina morte extinguāt'. xxij. di. q̄rūdā. 7 in. l. j. 7. ij. C. si reus vel actu. mor. fu. 7 ꝓbat' in. c. si cleric⁹ aduersus. xj. q. j. 7 in. c. sacro. j. de sen. ex. 7. x. q. iij. c. q; cognomin⁹ 7 in. c. ꝓquerēte de rest. spo. cū si. in q̄bꝫ p̄z epm posse cōuenire etiā p̄ subditū ꝓpriū durāte dignitate nec est necesse petere licentiā a principe ꝓut q̄dā h̄ scripserūt allegātes. l. cū ℣o. ff. de fideicōis. li. q̄ h̄ nō ꝓbat. aut sē tpales 7 nō p̄nt regulariē ꝓueniri durāte officō vt in. d. l. nec magistratib⁹. 7 ī. l. ps līaꝝ. 7. ij. q. j. phibēt. cōpellūt' tū p̄stare cautionē de rēdendo depositō officio. vt in. l. si adulteriū in fi. ff. de adulte. no. glo. in. d. c. ꝓhibent'. si tū actio ē tpe peritura ꝓpellūt' suscipe iudiciū vsq̄ ad ꝓtestationē litis. vt ī. l. senat⁹ i fi. ff. de offi. p̄si. 7 no. gl. in. d. l. nec magistratib⁹. Ex p̄dict⁹ hēs an 7 q̄n̄ iudices seu dignitatē hōtes possunt in ius vocari. ¶ In glo. j. ī fi. no glo. 7 dicūt h̄ doc. q̄ si cleric⁹ p̄mo fuit rebellis in obediendo p̄t ꝓpelli p̄stare iusiurandū. idem si p̄mo fuit excōicat⁹. vt in. c. cū in ecclīs. j. e. 7 d sen. ex. c. cū de sideres. dicit tū Gof. inspiciendā forte ꝓsuetudinē fm Host. dic̄ valē ꝓsuetudinē vt nō hōtes curā iurēt vel alit' ꝓmittāt. h̄ ꝓsuetudo nō valet vt clericis cōmittat' cura sine iuramēto ne disrūpat' neru⁹ eccliastice disciplīne. ꝓ h̄. c. significasti. d elec. 7 ī. c. cū int' d ꝓsue. 7 nō h̄ dictū lz iudicio meo posz impugnari q̄ cū h̄ sit d iure positiuo satis posset induci ꝓsuetudo ī ꝓtrariū maxime vbi ē ꝓsuetudo q̄ clerici fidelit' obediāt epō 7 cō suetudo vī tūc rōnabil' ne iuramēta p̄stent' sine necessitate. vt in. c. si xp̄s de iureiu. vñ hodie h̄ iuramentū nō est in vsu nec simpler ꝓmissio obedientie q̄ō forte processit ꝓpter rōnem p̄all'.

Omnes. Breue ē. vl' p̄t sic sūmari p̄ alia ℣ba. Ab oīb⁹ de dioc̄esi obediendū est epō. ¶ No. p̄mo ibi omēs p̄ncipes. q̄ q̄tūcūnq̄ sit p̄nceps maxim⁹ tenet' nihilomin⁹ epō loci obedire in spectantib⁹ ad officiū suū. nā p̄dera illam dictionem vlem oēs. ex q̄ infert' q̄ etiā imperator subiectus ē epō loci. nullus g̃ p̄nceps exēptus ē a iurisditōne epor̄ de iure cōi. vñ Ambro. eps excōicauit imperatorē. vt ī. c. duo. xcvj. di. Et ex h̄ infert' q̄ eps in sua dioc̄esi dz p̄cedē p̄ncipē secularē q̄ūcunq̄ maximū cum ipe habeat ī eū iurisditionē 7 nō ecōtra. Itē eps p̄reest spūalib⁹ 7 aīab⁹. Princeps ℣o scl'aris p̄reest tpalibus 7 corporibus q̄ sunt p̄oris inferiora. xj. q. j. c. p̄cipim⁹ 7. j. e. solite. nā tanto q̄s maior est quāto dignioribus 7 melioribus p̄reest. vt i auc̄. de defen. ciui. 7. j. c. solite.

¶ No. scdo itelligēdo q̄ iste clemēs de q̄ i supscriptōe fuit discipul⁹ petri q̄ discipul⁹ dz recitare 7 defendere opi. mgri sui ꝑm Jo. an. ꝺ q̄ vide bo. tex. cū gl. xxiij. q. j. i. c. cuz btissimus. le. 7 no. in. l. q̄lē. cū. l. se ff. ꝺ arbi. qꝺ intellige si opi. ē ꝛa. nā iuxta pḧm magis est amicāda veritati' q̄z mgr⁹. dixit em̄ de platone amic⁹ plato ꝫ magis amica veritas. 7 vide ad mā m isti⁹ tex. bo. tex ī. c. sicut aūt. xj. q. iij. ¶ In gl. no. hāc ex q̄ pōt decidere cui ꝺ iure tenet rex ꝓfiteri. si em̄ residētia sua eēt infra certā parochiā tūc est de illa parochia 7 tenet ꝓfiteri ꝑsbytero parochiali lz hodie cōit babeāt reges ex priuilegio vt possint sibi eligere ꝓfessores sed de iure ē qꝺ dixi. vt in. c. oēs vtriusq̄ sexus de pe. 7 re. q̄ q̄dē tex. cū generaliter loq̄t hz locū ī q̄buscūq̄ hoibꝫ. si vero residētia nō est infra certā parochiā tūc tenet ꝓfiteri epō. 7 idē dic de q̄libet q̄ non est infra parochiam ar. bo. in. c. q̄ꝫ. j. de dec. facit qꝺ no. Host. in. c. conquerente. s. de offi. or. ¶ No. scdo ex glo. q̄ reges tenet solue decimas psonales 7 p̄diales. 7 p fi. glo. vide tex. in. c. cuz quis. §. .ij. de sepl. li. vj. 7 quod no. glo. in. c. ad apostolice. j. de decimis.

¶ Illud. Nō obediens canonicis īstitutis incurrit īobediētie notā. i. īfamiam. 7 pone casū. Epūs hilde semēꝫ vocat⁹ ad aliam sedē epālē ꝓpria auctoritate se ad illā trāstulit 7 redargut⁹ dicebat q̄ fecerat ꝓ ꝯmodo illi⁹ ecclie q: nisi forte transisset ecclia illa fuisset passa dānū graue in tpalibꝫ. papa ꝛo eū redarguit ꝫ q: pp ꝯmodū tpale nō debuit venire ꝯ canones disponētes q̄ citra licentiā pape nō dz epūs epātū suū dimittē. vt in. c. ij. de transla. p̄la. cū si. forte iste epūs ꝓ suo ꝯmodo ꝓprio se transtulit. ¶ No. ꝓmo q̄ nō dz q̄s postponere spūalia tpalibus. spūalia em̄ sūt ꝑpetua 7 ꝯcernūt aīam q: p̄ciosiora ē corpore ¶ Itē no. tex. ad cōmēdationē obediētie. 7 fac ꝓ cōi vulgari q̄ melius ē obedire q̄ꝫ sacrificare. 7 rō ē q̄a p victimā seu sacrificiū qꝺ fiebat in veteri testō mactabat caro aliena. ꝓ obediētiā ꝛo volūtas ꝓpria dēmit vt dicit tex. in. c. sciendū. viij. q. j. vñ maximū ē obediētia meritū q: nihil difficilius q̄ꝫ vincere seipm. ¶ No. scdo ibi inobedientie notā. q̄ veniēs ꝯ canones incurrit infamiā 7 pōt intelligi de infamia canonica q̄ ꝑ. puenit ex oi pctō mortali q̄ sublato tollit infamia ꝓ q̄ vid qꝺ le. 7 no. vj. q. j. oēs. 7 se. ꝛ qꝺ dixi in. c. testimoniū. j. de testi.

¶ Olite. Est multū allegabile 7 hoc dicit ī summa. Imperiū nō ꝑest sacerdotio īmo subest 7 ei obedire tenet. vel ꝫm abbate. Epūs nō dz subeē ꝓncipibꝫ ꝫ pēē. Primo ponit admirationē impatoris 7 auctoritatē q̄ movebat. secūdo ibi vt. exponit illā. 7 cio ibi potuisses. ad declarādum ꝓrogatiuā sacerdotij īducit auctoritatē Hiero. q̄rto ibi pterea. auctoritatē Benet. q̄nto ꝫ āt. ꝯcludit ꝯ impatorē. sexto ibi nos aūt. se excusat q̄ nō increpauit dicēs q̄ increpare pot⁹at 7 ꝫ auctoritatibꝫ. septio ibi vt relinq̄t impatorē suo iudicio. ¶ No. ꝓ ex supscriptione q̄ impator dī illustris. Idē dic de rege francie. j. de iudi. nouit aliqua tñ appellāt papā 7 impatorē supillustres. vt no. in. l. j. ff. de offi. ei⁹. dixi in. c. qꝺ sedes ꝺ off. or. ¶ Scdo no. dūiam int̄ cām 7 occasionē. naz cā fm Host. infert snū causatū. occasio ꝛo nō. Itē cā ꝓsistit i iure 7 ē rōnabil'. occasio ꝛo i facto est irrationabil'. vñ puer. xvij. occasionē q̄rit q̄ valt discedere ab amico. ē ꝙ occasio quedā illicita excusatio. 7 tene menti ad hoc istū tex. ¶ No. q̄ in interp̄tatione cuiuscūq̄ scripture seu cuiuscūq̄ dispōnis tria sunt attendenda psona. s. loquēs 7 illi⁹ cui loq̄t 7 vis locutiōis. ex qualitate ꝙ psonaꝝ colligit mens disponentis. ¶ No. quarto ibi se queret ex ꝫ. q̄ valet arg. ab absurdo. sile in. c. ex ore ꝺ pui. idē si seq̄t aliqua inhumanitas vt in. l. furti. §. pactū. ff. de bis q̄ no. infa. dz ergo ista dispositio intelligi vt nulla sequat inhumanitas nulla absurditas 7 ꝓ bis euitādis restringenda est gnālis dispositio et fac ꝫ ad decisionē huius qōnis de qua per Bar. in. l. oēs ꝑpli. ff. de iusti. 7 iu. dicit statutum quicunq̄ extraxerit sāguinem in platea puniat tali pena barbatōsor q̄dā extraxit sanguinem flobotomiam faciendo nūq̄d inciderit 7 in statutū: certe ex generalitate ꝛboꝝ dicendū est q̄ inciderit ꝫ restringēda est hec generalitas q̄ absurdā 7 inhumanū ē dicere ꝯriū. ¶ No. quito q̄ hūus dī humana creatura. sic arguit ꝫ papa nā auctoritas petri hz vt clerici debeāt eē subditi oī humane creature. si ei illa auctoritas intelligeret generaliter seq̄ret absurdū. s. q̄ etiaz seruus cū sit hūana creatura hāet imperiū i clericos. ¶ No. sexto q̄ impator ē supillos clericos q̄ ab eo tenent tēporalia. 7 intellige de hñtibꝫ tpalia in feudū. nā rōne feudi cōpetit iurisditio ēt in clericos. vt in. c. verū de fo. ꝓpe. secus aūt si cleticus hz tpalia sed non in feudum. illa em̄ nō subjciunt imperatori sed sequūtur p̄sonā 7 foꝝ ipoꝝ clericoꝝ. vt in. c. nouerint. x. q. j. 7 c. aduersus 7 in. c. nouimus. j. de imu. ec. 7 ꝫ in effectu voluit Inno. ꝫ qꝺ no. ¶ No. ibi pōtifex in spūalibus q: ꝺ iure diuino papa 7 nō impator preest spiritualibꝫ Ex q̄ infert q̄ clerici sunt de iure diuio exempti ab imperatore cū sint res spūales. eo em̄ ipso q̄ q̄s ordinat ī clericū efficit res sacra 7 transfert ī sortē dñi. x. q. j. cui portio. 7 sic ipso facto eximit a ptāte imperatoris quimo nulla dignitas secularis sil'is est sacerdotio. vt dic tex. in. c. duo. xcvj. di. sed vilescit hodie dignitas clericatus ꝓpter numerositatē. vt dic tex. in. c. legim⁹. xciij. di. olim aūt q: nō oēs indistincte ꝓmouebant erāt in maximo honore. ¶ No. septimo vnū modū cognoscē di maioritatem dignitatis 7 officij. nā quāto quis melioribus preest tāto maior est censendus sic arguit ꝫ papa. nā pōtifex ꝑest spūalibꝫ rex ꝛo tpalibꝫ. ꝫ spūalia st̄ temporalibus digniora q̄ pōtifex ē maior rege q: maiorib⁹ 7 dignioribus rebꝫ preest qꝺ no. 7 idē innuit tex. in auct. ꝺ defen. ciui. ¶ No. ibi sup bonos et malos q̄ nō solū mali sed ēt boni sūt sub iurisditione supioris. 7 ꝫ etiā ꝓbat in aucte petri. subditi estote ꝛc. nā scribebat oībus indifferent. q̄ q̄ dīq̄ lex nō ē imposita iusto vt in. c. lz ꝺ reg. xix. q. ij. due sūt. dz intelligi de lege peccati nō aūt de lege iurisditionis. fatendū tñ est q̄ exercitiū iurisditiōis nō cōpetit ꝯ bonos. vñ si nō eēt pctm̄ nō oporteret hāe supiorē sed omnes humanit⁹ eēnt eq̄les. vt in. c. de ꝓstantinopolitana. xxij. di. vide ad predicta bo. glo. in. c. ad nostram de bere. 7 p Inno. in. c. pastoralis. s. de offi. or. ¶ No. ibi tanq̄ ꝑexcellenti iuncta glo. ꝓ significato istius dictionis tanq̄. nam ꝓprie nō est veritat⁹ expressiua sed improprie. sic dictio quasi, vt habet in ēagelio quasi vnigeniti a patre ꝛc. denotat em̄ ibi veritatem 7 nō similitudinē: de quo vide qꝺ no. in. c. put de ꝺo. 7 contu. ¶ No. ibi sacerdotali ꝓsapia descēdēti. q̄ olim erat honorabile descēdere ex prosapia sacerdotū. hodie ꝛo ꝛputatur ignominiosum 7 ꝫ q̄ꝫpter ꝓhibitionem ecclesie coitus sacerdotalis ē dānatus. xx. 7 ij. di. p to. 7. s. de fi. p̄sby. p totū. Itez nota ibi ꝓstituī te sup gentes ꝛc. q̄ nō ē absonū vt sacerdotium presit in temporalibus. nam vt vides in veteri testamento de⁹ prefecit hieremiā sacerdotē sup gentez 7 regna. 7 vide ad mām qꝺ no. Inno. in. c. lz ex suscepto ꝺ fo. cōpe. ¶ No. ibi ꝓpter deū. q̄ meritoriū ē illū recogscere in supiorē 7 maiorē q̄ nō est. est em̄ terci⁹ gradus humilitatis subjcere se minori. de q̄ vide bo. gl. i cle. j. ꝺ relig. ꝺo ¶ No. ibi duas instituit dignitates. q̄ papa et impator dicunt hāe dignitatē 7 sic papat⁹ ē dignitas. 7 ꝫ verū lato sūpto vocabulo. nā ꝓprie ē dignitatū culmē. 7 idē dī ī epātu. vt in. c. venerabili de ꝑben. 7 dic q̄ in dispositiōe restringibili appellatione dignitatis nō venit epātus glo. ē no. 7 mēte tenenda. c. ij. de ꝑben. li. vj ¶ No. ibi in sinistra ꝑte sedē. q̄ ꝑs dextera ē

honorabilior tn hoc tñ standum ē loci consuetudini.
¶ Nō ibi sicut dñt reuerenter assurgāt. q reges 7 pncipes dñt assurgē in aduentū eporū 7 eis uīr se venerabilē sedē assignare. 7 ex his verbis venerabilē sedē. dic Jo.an. q plati sunt ponēdi ad ptem dexterā secl'ares vo pncipes ad sinistrā. ¶ No. ibi possem⁹ tñ q papa pt rōnabil'r increpare impatorē 7 alios pncipes secl'ares. 7 nimir. nā pōt eos ex cā deponē. vt i.c. ali⁹. xv. q. vj. et in.c. ad aplice de re iudi. li. vj. ¶ No. ibi nō distinguens q nemo pōt dicere se alienū ab omili ecclie. oīs ḡ creatura subiecta est ecclie. ō q vide p Jnn. in.c. quod sup his de voto. ¶ Ultimo no. ibi nihil excipiēs q dixit qđ cūq. q vba gnālia gnāl'r sūt intelligēda. et vbi lex nō excipit nec distinguit nec nos debem⁹ excipere vl' distinguere. 7 ad ħ q̄tidie allegat' iste tex. sil'e hī i.c. si romano. xix. di. et i.c. q si dormierit. xxxj. q. j. qđ itellige nisi ſb sit aliq̄ cā restrigēdi vt si seqret' absurdū vl' aliq̄ inhumanitas vt. s. dixi vl' oporter pp aliā legē restrictō nē facē. vt in.c. cū dilect⁹ de pbe. et in.l. ij. C. de nox. ¶ In gl. ī vo. ab eo recipiūt i fi. supple hodie. li. vj. 7 dic clari⁹ q̄ glo. q aut epūs vl' ali⁹ plat⁹ cognoscit de tēporalib⁹ 7 feudalib⁹ 7 tūc appellādū ē ad dñm feudi siue sit ecclesiasticus siue secularis. vt in.c. extransmissa de fo. pbe. vide tex. iūcta gl. ī.c. romana. §. dz all' ī gl. no. ī c. cetex de iudi. aut bona ista tpalia nō sunt feudalia 7 tūc dz appellari ad primū superiorē eccl'iasticū vt in. d. §. dz ¶ In gl. ī vo. tāq̄ no. hāc gl. vt diligent' pondere tur q̄dlibet vbū positū i dispositōe. nā vbi verba pūt aliq̄d opari sp debem⁹ intelligē vt aliq̄d operent'. vt i.c. si papa ō pni. li. vj. 7 ī.l. siqñ. C. de inof. test. Glo. tñ in fi. op. ō. l. nō recte. C. ō fideiuss. vbi dī q si duo fideiuss serūt insolidū nō opat' vo. sonat. sil'e hī in.c. si duo ō p cur. li. vj. ß dic q r̄gulariter pcedit pmū dictū. qñq̄ vo nō pūt vba opari ex toto ſm ppriū significatū. aut pp legis ordinationē. vt q: vba qñq̄ ponūt' cā dubitatōnis tollēde cū tacite insint. vt in.l. q mutuū. ff. manda. si ḡ fieri pt sp dñt operari. ¶ In glo. in vo. int' solē et lunā ibi quindecies. alia lra bz q̄drageſies. 7 ſm Hosti. nulla istarū pcedit ſm cōputationē glo. q: si terra est maior luna septies sol aūt maior terra octies ḡ sol ē maior luna octies septies. 7 sic. lvj. vicibus. nam octo vicib⁹. vij. pstituūt. lvj. Alij aliter dicūt. hoc tñ dicit Jo. an. 7 bñ relinquenda sunt astrologis. pōt tñ lra hēc alium intellectū vt sic ē dīa int' solē 7 lunā ita int' imperatorez 7 papā. sicut em̄ luna nō bz claritatē ex se ß recipit a sole ita imperator recipit ptātē a papa. 7 pcedit iste intellectus intelligendo q penes papā sit ptās ī tpalib⁹ ī habitu. exercitiū vo recipit imperator a papa. ō q vide qđ dixit in.c. nouit ō iudi. iste tñ tex. pt adduci in r̄iū q: dicit q de⁹ instituit istas duas dignitates impiū. s. 7 sacerdotiū ß pt r̄nderi q immediate ptātes iste sūt a deo sed imperator nō recipit imediate a deo. nam imperatores habuer̄t olī imperiū p impōsitionē. ß ptās gnāl'r fuit data a xpō dñ dixit. qđcūq̄ ligaueris sup trā ꝛc. vt ī tex. de q̄ dic vt no. ī. d. c. nouit. Jtē alia dīa. nā quēadmodū sol illuminat mūdū ī nocte p lunā ita papa exercet iurisditionē p imperatorē in tpalib⁹ cū ipe nō possit. iste tñ similitudines sūt psuasiue sed necessario nō pcludūt. ¶ In gl. ī. vo. nō distinguēs ibi q̄sitū. vbi dī id qđ ē legibus omissū nō omittit religio iudicātis. et sic innuit q iudex distinguē dz lz lex nō distinguat. ß dic vt. s. dixi q istud pcedit vbi subest distinguēdi ltīma cā. vñ alibi dicit tex. iuncta gl. q ineptū ē regulā nō fallere vbi ratio viget quod no. vt habet' in auctē. vt mīres debi. seu credi.

Certuas. Ordinato p papā defert' ſb. est tñ epo. vl' sic. Ordinat⁹ a papa nō p ß eximit' a iurisditione sui epi. Cōmunis diuisio. scda ibi ad qđ. ¶ No. pmo ibi quātuz ꝓuenit. q deferēdū ē ordinato a papa int' alios subditos quēadmodū ꝓueniētia patit' 7 nō pl⁹ vt sit sensus ſm Jo.an. q si alij clerici eiusdē ordinis sunt ī maiore dignitate vel digniores vtiliores vl' pitiores tūc nō cōuenit vt ordinati a papa istis pferāt'. 7 no. bñ ħ dictū. ¶ Secdo no. iūcta gl. q int' eqles ordie pferēd⁹ ē q̄ recipit ordinē a maiore. fac ſm Ab. ad q̄stionē d duob⁹ frib⁹ militib⁹ q̄z vn⁹ recipit a maiore militiā alt' a minore vt dignior sit q̄ recipit a maiori 7 bñ facit tex. ī. l. fi. d albo scribē. qđ itellige ēt si postea militiā recipit a maiori. 7 ħ innuit iste tex. dū dixit q int' alios ſbditos pbonorād⁹ ē. dz em̄ intelligi cū alq̄ subditi puseūdez ordinē recepant ab epo. nā si postea recepissent nō esset aliq̄ spālitas ī ordinato a papa quā spālitatē voluit iducē iste tex. 7 clari⁹ ī. l. pal'. ¶ Ultio ibi honorauit no. q honor est recipe ordinē a romano pōtifice. ¶ In gl. j. ibi sedeāt ī meliori loco. no. bñ gl. q magl honorā di sūt plati exēpti q̄z nō exēpti qz exq̄ papa voluit eos honorare pferendo eis exēptionē nō dñt subditi dedi gnari eos int' ceteros honorare. 7 vī pcordare tex. ī. c. ad aplice de primi. li. vj. vbi dī q abbates exempti precediori mitra vti pnt q̄z nō exempti cū sint in synodo. Sed dubito vtrū glo. itellexerit vt exēpt⁹ pferat' nō exempto pmo. pmoto. ß vī gl. ex pcedentib⁹ sentire q sic. qđ tñ nō admitterē qz iura loquūt' idistincte vt ceteris parib⁹ deferat' ordinatori. xvij. di. in fi. tene tñ mēti gl. 7 in fi. gl. pcludit ḡ glo. vt ordinat⁹ a papa non possit ab inferiori deponi. recitat tñ alios tenē r̄iū. 7 hāc r̄iā opi. seq̄t' glo. j. q. j. filiū. pmā vo sequūt' cōit' doc. ħ 7 ī.c. cū in distribuēdis de tē. ordi. vbi pl⁹ dic Jnno. q etiā ppetuo suspendi non pōt ab alio ordine p iferiorē. Jo.an. dic q hec opi. pcedit ī ordine alia in beneficio. 7 forte sentit q recipiēs bñficiū a papa pōt illo p uari pp crimē supueniēs qđ tenet glo. ēt in pfirmato a papa. i.c. j. de pfir. vti. vel inuti. Et no. illā glo. sed ī ordine vī velle Jo.an. vt nō possit deponi ab inferiore. nā si nō pōt ordinari p inferiorē sine licētia pape. vt in c. cū ī distribuēdis. forti⁹ nec deponi. aduerte lz ħ opi. sit eq̄or 7 seruāda ēt pp reuerentiā romani pōtificis. alia tñ vī verior qz exq̄ nō eximit' ab obedientia epi. ergo ex delicto supueniente pōt puari illo ordine. nā crimē puat quē pulegio. xj. q. iij. in.c. pulegiū. 7 in auct. q̄ in puicia. C. vbi de cri. agi oportet. ¶ Nec ob. q nō pōt eū ordinare sine licentia pape qz ibi nō cōcurrit cā criminis sicut ī casu nō. Jtē pulegium ē stricte interptandū qđ cedit ī piudiciū alioz vt in.c. ex pte ō deci. igit' interptatio fieri dz vt ille possit deponi. Sz dubitat' q̄d si de licentia pape recipit ordinē ab inferiore. sē tit ħ Host. q puat⁹ ē p pulegio. nā vī illi renūciasse recipiēdo ordinē ab inferiore ar. c. cū renūciat'. xxxij. q. j. qđ no. ¶ Ultimo no. fi. glo. p intellectu. c. pūl. ij. q. iij. vbi dī int' cetera q subdiacon⁹ romane ecclie non pōt ꝓuinci nisi p. vij. testes. nā intelligit glo. illū tex. pcedere in oībus subdiaconis ordinat' a papa. ß Obi. dicit illō. c. fuisse tpale 7 hodie nō pcedē. 7 no. ħ dcm. bz em̄ 7 illud. c. alios intellect⁹ ō q̄bus dic vt ibi. Certū ē em̄ q papa pōt ꝓuinci p duos testes. vt no. gl. sing. in. d. c. pūl. vñ aliq̄ itelligūt illū tex. cū testes nō sūt vndiq̄ idonei. alij q pcedebat oli q̄n clericis romane ecclesie ponebant' multe insidie. vñ de facili accusabant' 7 testes indigni pducebant'. hodie vo cū cessat ista rō dñt cōi alioz iure cēseri. ar. ī. c. recolētes de sta. regu.

Inter quatuor. Qñ de obediētia vel subiectōne agitur nihil attentari debet in preiudicium rei vel possessoris nō citati. primo ponit' decisum exordiū. scdo duplex petitio que reiicit' ibi petitionē. t'cio prestatur ibi iusticiā. scda ps subdiuidit'. naz p ponit vnā petitionē. scdo aliā ibi sup 7 pone sic casum. Jsta q̄ petebant' p istū patriarchā fuerāt olim subiecta ecclesie pstantinopolitane. sed cū ista ecclia haberet' ī bēsim

seu scisma subtraxerũt se ab obediẽtia p̃iarche 7 adhe
serũt romane ecclie. demũ capta ciuitate ꝓstãtinopoli
tana p fideles ꝓ los 7 p̃iarcha ibidẽ ꝓstituto ꝑ roma
nã eccliam petijt idẽ patriarcha illas ecclias ꝓpelli ad
obediendũ sibi. papa aũt petitionẽ ipi⁹ duplici rõe nõ
duxit admittẽdã. ꝑ q; ipe nõ obediebãt p̃iarche ãte-
q̃ ciuitas ꝓstãtinopolitana caper. 7 sic eccl'ia ꝓstãtio
politana nõ erat in possessiõe ſbiectõis. scda rõ q; in p̃
iudiciũ illoꝝ q̃bus ille ecclie obediebãt cũ nõ fuisset ci
tati vl' ꝓuicti ñ debebat aliq̃d attẽtari. nã p̃iarcha pe
tebat ex iudiciũ illas ecclias sibi subiici. 7 ſ̃ q̃ ad p̃maz
petitiõz respcũ ꝯo scde petitõis lr̃a ẽ i se clara. ¶ No.
ꝑ q; lz ꝓlat⁹ cũ toto ꝓ'lo ciuitatis labat' in heresim seu
scisma ñ p ſ̃ eccl'ia pdit bonorẽ suũ seu subiectõz quã
bz i alijs eccl'ijs q̃ ad ꝓpetatẽ fm Jnn. ſ̃ q̃ ad possessio
nẽ st' opi. vt. j. dicã. 7 colligit' ſ̃ no. nã si ista eccl'ia ꝓstã
tinopolitana pdidisset subiectõz quã hẽbat i eccl'ijs ñ
potuisz nũc p̃iarcha petẽ illã subiectiõez. 7 papa vni
co ꝯbo sibi rñdisset q; ꝓꝓ delictũ suũ pdidit illã subie-
ctiõz. 7 de ſ̃ aliq̃d. j. 7 fac. c. q; diligẽtia. ſ̃. d elec. ¶ De
cũdo no. q; ẽt ꝓnceps ñ dz ꝓcedẽ ꝯ abñtẽ ñ citatũ q̃ d
i dubio ꝓcedit i ordinata iusticia 7 potẽtia vt i. c. j. d cã
pos. 7 ꝓꝓ. 7. ij. q. j. c. nos i quẽq̃. 7 i. l. meminerit. C. vñ
vi. An aũt de absoluta ptãte possit ꝓcedẽ sine citatõe
ꝯ absentẽ. puto q; in bis q̃ sunt i ptãte ipius ꝓncipis ſ̃
põt. sec⁹ ãt i his i q̃bz ꝓnceps nõ bz plenã dispositõz q;
tollere citationẽ ẽ tollere defensiõz q̃ ẽ d iure nãli ꝓtra
quã ꝓnceps ꝛenire nõ ꝑt. ſ̃ ꝓbari vident' in cle. posto
ralis d re iudi. fac q̃d no. Bar. i. l. cũ mulier. ff. so. ma.
¶ Tercio no. q; q̃s põt eẽ ꝓuictus aut ꝓtumax sine ci-
tatione. 7 ſ̃ põt ꝓtingere si pñs sine citatiõe fuisset cõ
uict⁹. nã ꝯ pntẽ nõ req'it' citatio q; citatio soluz fit vt
q̃s sit pñs. vt no. Jo. an. in. c. fi. de elec. li. vj. 7 Bal. i au
ctẽ. si oẽs. C. vt se ab'hẽ. absti. ꝓtumax autẽ põt eẽ sine
citatiõe si occultat se vt citari nõ possit. vt in. c. qm̃ fre-
quent'. ꝑ rñso. j. vt li. nõ ꝓte. Jtẽ no. q; nõ dz tractari
7 diffiniri cã sup subiectiõe i p̃iudiciũ exẽptoꝝ nõ vo-
catoꝝ. ¶ Ultio no. ibi inobediẽs 7 rebellis. dziaz eẽ in-
ter inobediẽtes 7 rebelles. 7 sic fac ad statuta disponẽ-
tia ꝯ rebelles vt nõ ꝓcedãt ꝯ inobediẽtes tm̃ cũ ista sit
diuisa vt ſ̃ ¶ Potes ẽt ex tex. colligẽ q; si eccl'ia labit'
in heresim seu scisma põt ꝓnceps iuridice ex hac cã exi
mere subiectos a sua obediẽtia. 7 pari rõe vi idẽ dicen
dũ si cĩtas efficit' rebell' ꝓncipi vt p̃ũceps possit eximẽ
castra ab inobedientia ciuitatis q̃ nũc recupabit lz po-
stea redeat ad obediẽtiã. ¶ Opp. ꝯ tex. 7 ꝯ pdicta. vi ei
q; nec ꝓpetatẽ nec possessiõz debuit eccl'ia pdere lz p̃-
lat⁹ 7 ꝓ'lis laberẽt' i heresim seu scisma q; delictũ plati
nõ dz nocere eccl'ie. xvj. q. vj. si epm̃ 7 in regla delictuz
plati. li. vj. Jtẽ sine cãe cognitiõe nõ ẽ alicui auferẽda
sua possessio. vt i. l. fi. C. si p vim vl alio mõ. 7 i. c. j. d cã
pos. 7 ꝓꝓ. ¶ Jo. q̃dã vt refert Jnn. stãt ꝯrio dicẽtes q;
lz ꝓlat⁹ 7 ꝓ'lis labãtur i hẽsim eccl'ia tm̃ ñ pdit iura sua
nec q̃ ad ꝓpetatẽ nec q̃ ad possessiõz. Ad istũ tex. ñ rñ-
dẽt ſ̃ posset rñderi q; ſ̃ nõ dz ꝯ ſ̃ soluũ dz q; nõ debu
it aliq̃d attẽtari i p̃iudiciũ absẽtiũ ñ vocatoꝝ Jnn. tm̃
vi sentire q; ſ̃. dixi vt possessiõz pdat 7 nõ ꝓpetatẽ. 7
idẽ seq't ſ̃ do. an. dicẽs q; cũ tota eccl'ia delinq̃t proce-
dit ꝑma opi. vt no. i. c. ij. d or. cogni. si aũt sol⁹ ꝓlat⁹ de
linq̃t ꝓcedit scda opi. 7 illa regla delictũ. ¶ Ego dubito
circa pdicta 7 credo q; eoipo q; tota eccl'ia labit' in hẽ
sim ꝓdit i effectu ꝓpetatẽ 7 possessiõz eoꝝ q̃ ꝑns habe
bat q; ñ ẽ licitũ hẽtic aliq̃d possidẽ vt i. c. si vos. xxxij.
q. v. no. gl. in. c. q̃ iur'. viij. di. ſ̃ si eccl'ia redit postmodũ
a fidẽ 7 restituit' ꝓ ꝓncipẽ tũc recupat oĩa nõ possessa
ab alijs. possessa ꝯo 7 alienata nõ recupat ipo facto ſ̃
oz q; illa petãt' i iudicio. 7 si sint ltime alienata ꝓputa q̃a
ꝓnceps alteri subiecit illa tũc illa nõ recupabit q̃a re-
stitutio in integrũ nõ trabit' retro in p̃iudiciũ eoꝝ q̃b
ltime facta fuit alienatio. 7 faciũt ad hec q̃ no. ꝓ Bar.
7 alios in. l. fi. C. de sen. pas. vbi q̃rit q̃d si bona alicuius
sint publicata 7 ptẽ bonoꝝ ꝓnceps alienauit. demum
criminosũ restituit ad oĩa sua iura nũq̃d debeat iste re
cupare ꝑ ultime alienata i aliũ. 7 ꝯclusio cõis est q; ñ
ita dicẽdũ puto i ꝓposito nec dz obuiare fauor eccl'ie.
nã videm⁹ i sili q; si ciues interficiũt epm̃ ꝑuat' ciuitas
7 eccl'ia dignitate epali. vt in. c. ita nos. xxv. q. ij. fortⁱ⁹
ſ̃ hoc dicẽdũ cũ eccl'ia cũ toto ꝓ'lo labit' in hereſiz vt
pdat oĩa iura sua nec recupet nisi ꝑ restitutõe facta
7 vide ad mãm q̃ no. in. d. c. q; diligẽtia. nec bz locuz
ſ̃ ius post liminiũ. q; istꝺ ꝓcedit cũ q̃s capit' ab hosti-
bus. vt. ff. d capt. p to. secus aũt cũ q̃s spõte efficit' ho-
stisz bẽtic⁹. q; lz redeat postmodũ ad fidẽ nõ recupat
bona sua nisi postmodũ restituat'. vt le. 7 no. i. c. displi
cet. 7 c. ipa pietas. xxij. q. iij. 7 fac ad pdicta. l. iubem⁹
cũ sua mã. C. de sa. san. ec. ¶ Sed cogitaui meli⁹ posse di
ci vt pdicta ꝓcedãt in ꝑuato cui⁹ bona 7 iura ipo fcõ
ꝓꝓ hẽsim ꝯfiscant'. vt i. c. vergẽtis. j. de hereti. 7. c. cum
fm leges. c. ti. li. vj. nec illa postmodũ recupat p reũsio
nẽ nisi restituat' in integrũ vt no. in dictis iurib⁹ 7 in. c.
pe. c. ti. ſ̃ i eccl'ia vi spãle. 7 ẽ rõ q; eccl'ia nõ ꝯmittit be
resim sed ꝑsone ꝑticulares. nec illud delictũ cõmittunt
noie eccl'ie ſ̃ noie ꝓꝓrio. Jtẽ dñiũ 7 possessio rerũ eccle
sie nõ residet penes ꝑlatũ ſ̃ penes ipam eccl'iam ꝑticu
larẽ aut vl'em in. c. cũ ex eo de elec. li. vj. vbi appellãtur
ipsa bona patrimonium iesu christi. ad idẽ gl. in. c. eau
sa carpen. de ꝯ. sig. 7 Jnno. in. c. cũ sup d cã pos. 7 ꝓꝓ.
7 in. c. cũ in lr̃is d rescr. spo. 7 p hac ꝯclusione allego ter.
apertũ in. c. q; diligentia in fi. pal. ſ̃. de elec. vbi aptissi-
me reseruant' iura eccl'ie q̃ incidit in scisma seu hẽsim. 7
ſ̃ q̃ ad ius ꝓprietatis ſ̃ q̃ ad possessionẽ puto q; posses
sor ipam' pdat q; nõ dñt subditi obedire ꝑlato hereti
co vel scismatico vt in iuribus supius alle. ſ̃ postq̃ ec-
clesia reuertit' ad vnitatẽ possessionẽ recupat ipo fcto
si nõ fuit in aliũ trãslata. vt ꝓbat' in. d. c. q; diligẽtia
in fi. ſ̃ si ẽ in aliũ trãslata opus ẽ iudicio vt ſ̃. ¶ Jn gl.
in ꝯ. citati ibi 7 no. q; ille q̃ ẽ in possessiõe ꝛc. solz ei mit
tũ allegari. vult em̃ q; si volo agere ꝯ subditũ vt mihi
obediat nõ debeo dirigẽ li bellũ ꝯ eũ ſ̃ ꝯ illũ q̃ possidz
in eo obediẽtiã 7 executionẽ. 7 p ſ̃ tex. ſ̃. Sed in ꝯrũ
vi tex. in. c. cũ inter de re iudi. 7 in. c. suborta eo. tit. vbi
actũ 7 sniatũ fuit ꝯ subiectos. iõ Jnno. ſ̃ lati⁹ ꝓsequi
tur hãc mãm. tractat ẽt in. c. auditis de ꝑscrip. 7 in. c. cũ
sup d re iudi. ¶ Dz ꝯclude breuit' q̃tũ expedit ad ma
teriã b⁹. c. q; aut iste subiect⁹ ꝯ quẽ volo agẽ alteri nõ
obedit 7 ꝯ eũ dirigã petitõz. sic põt intelligi. d. c. cũ in
ter. fac q̃d no. in. c. cõquest⁹ d fo. ꝯpe. aut alterum cogẽ
scit i supiorẽ 7 tẽ si volo petere alia iura q̃ ab alio pos
sessa puta obedit alicui vt epo 7 ego volo petere obe-
dientiã archidiaconalẽ vl' aliã inferiorẽ. 7 idẽ dicẽduz
vt nõ agã ꝯ supiorẽ ſ̃ ꝯ subiectũ q; d p̃iudicio suo agi
tur 7 nõ supponis. aut volo petẽ obediẽtiã ab alio pos
sessã. 7 tẽ sũt opi. ſ̃ Jnno. quẽ sequũt' cõit' doc. marie. i
d. c. auditis ꝯcludit q; possũ agẽ ꝯ subietũ q̃ ad ſ̃ vt sẽ
tẽtia sibi tm̃ p̃iudicet. possũ ẽt agẽ ꝯ supiorẽ subiectio
nẽ possidẽtẽ. nã vtriusq̃ int'est subiecti nõ mutare dñi
um 7 subijci exneo. cautũ tm̃ ẽ 7 ꝯsiliũ vt oẽs vocẽt' vt
sic snĩa p̃iudicet parit' oĩb⁹ q̃d no. et sic pñt reduci ad
ꝯcor. iura q̃ vario mõ in ſ̃ loquũt'. ¶ Dz dubiuz ẽ nũq̃d
snĩa lata ꝯ subiectũ p̃iudicet dño q̃ subiectiõz possit de
bat: in q̃ dicendũ q; si dñs nõ fuit citat⁹ nec sciuit cãz
agi ꝯ subiectũ i nullo sibi p̃iudicat snĩa illa vt ꝓbat' in
c. cũ sup p̃al'. ſ̃ tm̃ valz ꝯ subiectũ vt amplius nõ possit
q̃tũ i eo ẽ reluctari ꝯ eũ q̃ bũit snĩaz q̃ min⁹ sibi obedi
at. 7 i ſ̃ cãu põt intelligi iste tex. nã p̃iarcha petebat vt
d facto ille eccl'ie sibi obediãt qd nõ pot'at executioni
mãdare sine p̃iudicio illoꝝ p̃latoꝝ q̃b⁹ ille eccl'ie erant
subiecte. iõ papa noluit eũ audire. sec⁹ si petijsz snĩari
solũ ꝯ subiectos i eoꝝ p̃iudiciũ. nã tũc fuisset auditus. si
ꝯo dñs scit cãm sua agi 7 tacet nũq̃d sibi p̃iudicetur i

ꝓprietate vl̃ ipossessiõe. dic vt pleni⁹ no. in. d. c. cũ sup vbi ẽ ꝓpa mã ist⁹ arti. 7 i. c. pe. e. ti. Tractat ẽt Inno. h̃ q̃ iur̃ petit sbiectõ 7 an 7 qñ i istis incoꝛpalib⁹ possit sbiect⁹ noiare dñm i iudicio ita q̃ possit ꝓcedi. put h̃ i. c. qm̃ i. §. qd̃ si sup reb⁹ vt lit. n̄ ꝓte. 7 i. l. ij. C. vbi in rẽ acti. d̃ q̃ videas h̃ plene p eũ. 7 int̃ ceꝛa dic q̃ sbiect⁹ cõ uẽt⁹ sup subiectõe quã ali⁹ possidet i eũ nõ põt noiaꝛ dñz i iudicõ ad h̃ vt illo nõ veniẽte det̃ actoꝛi ꝛa possessio. qꝛ sbiect⁹ nõ hz facultatẽ trãsferendi possessionẽ subiectionis. immo peccat ille q̃ a subiecto alteri⁹ recipit obediẽtiã. xvj. q. iij. c. placuit. qd̃ bñ no.

Qod super bis. Abbas 7 sacerdotes q̃ sũt dioceſani ep̃i ad ei⁹ ſynodũ venire 7 ſibi obedire cõpelli pñt p censurã eccl̃iasticã. ꝑmo põit decisũ exoꝛdiũ. ſcd̃o dictũ cũ inclusa limitatiõe. 7 dcm̃ ẽ ibi abbates. limitatio ibi dũmõ. No. ꝑmo q̃ sacerdotes dioceſ tenent̃ ire ad ſynodũ ep̃alẽ. 7 itelligit Jo. an. d̃ sacerdotib⁹ bñtib⁹ curã qꝛ nõ bñtes curã ñ subiciũt̃ legi dioceſane cũ nõ babeant eccl̃ias quaꝝ rõne teneant̃ ad cathedraticũ 7 ad q̃rtã decimarũ 7 si vt i. c. cõquerente. s. d̃ offi. oꝛ. 7 p h̃ vi sentire Jo. an. q̃ nõ bñtes curã nõ tenẽtur ire ad ſynodũ ep̃alẽ. h̃ dcm̃ mihi plz si i ſynodo eẽt agi tãdũ aliq̃d ꝛcernẽs aiaꝝ curã vel eccl̃iaꝝ statũ. ſecꝰ puto si vellet ꝓcedere ad reformationẽ moꝛũ vl̃ ad aliq̃d statuẽdũ ꝛcernẽs totũ cleꝝ. nã tũc oẽs clerici ciuitatis 7 dioceſ tenẽt̃ ire ita tñ q̃ eccl̃ys nõ subtrahat̃ dinuz officiũ. p h̃. c. fi. xviij. di. vbi ꝓbat̃ q̃ ẽt laicos p̃t ep̃us ad ſynodũ vocare. 7 sic p̃t itelligi Inn. in. c. gue d̃ pbẽ. vbi dicit q̃ cũct⁹ cler⁹ dioceſis 7 ciuitat̃ dz venire ad ſynodũ ep̃alẽ. Scd̃o no. ibi aliq̃d statuẽdũ ꝛc. q̃ ep̃s nõ põt aliq̃d statuere ꝛ canones ẽt i ſynodo. 7 ad h̃ q̃tidie allegat̃ iste tex. facit. c. instituti. xxv. q. ij. vide plene p Jo. an. i. c. fi. de of. archiep̃. 7 i. c. vl. d̃ appel. li. vj. 7 p fe. ꝓsi. xvij. ſec⁹ in laicis. nã ipi pñt statuẽ ꝛ leges imperatoꝛis. de q̃ dicẽdũ vt le. 7 no. i. l. oẽs ppli. ff. de iuſ. 7 in. Tercio no. q̃ sic̃ pñt subditi ꝛpelli venire ad ſynodũ ep̃alẽ sic 7 ep̃i ꝛpelli pñt vt veniãt ad ꝛciliũ puicia le. xvij. di. p to. 7 idẽ dicẽdũ d̃ ꝛcilio generali qd̃ facit papa ex vniũſo ĩmo q̃libz ep̃s iurat i ꝓsecõe ſua ire ad ꝛciliũ pſonal̃r nisi fuerit ipedit⁹ canõico ipediẽto. vt i. c. ego eñ de iureiu. In gl. j. ĩ fi. no. gl. 7 eã vi ſeq̃ Inno. dicẽs q̃ si abbates bñt pl̃m itelligo subiectuz ep̃o tenẽt̃ ire ad ſynodũ 7 ad oia alia obligãt̃ q̃ sũt d̃ lege dioceſana quẽadmodũ et alie eccl̃ie scl̃ares. vñ h̃m eũ tenẽt̃ hẽre ĩ mõasterio cathedrã vbi ep̃s possit ꝑ libito ꝑdicare ppl̃o. Itẽ tenẽt̃ ad q̃rtã decimaꝝ 7 funeraliũ. put alij curati vt pleni⁹ dixi i. c. dilect⁹ d̃ of. oꝛ. Hug. tñ dixit q̃ ẽt si nõ bñt pl̃m tenent̃ ire ad ſynodũ cum astrigãt̃ ꝓstitutõib⁹ ſynodalib⁹ vt h̃ ĩ fi. 7 xvij. di. c. fi. Host. dixit q̃ synod⁹ ẽ mixti iuriſ. nã respcũ quocationis ẽ d̃ lege dioceſana 7 iõ abbates nõ pñt ꝛpelli venire nisi subsit cã rõnabil̃. vt i. c. ep̃s all̃. ĩ gl. sed respcũ eoꝝ q̃ statuunt̃ ĩ ſynodo nõ ẽ d̃ lege dioceſana h̃ de lege iuriſditiõis qꝛ ad iuriſditõz ptinet statuẽ 7 statutz obedire. h̃ si abbates sũt exẽpti nõ tenẽt̃ ire ad ſynodum nisi habeãt capellas bñtes pl̃m. nã tũc rõne capellaꝝ tenẽ tur venire. vt i. c. ex oꝛe d̃ pui. Abbas limitat h̃ dcm̃q̃ tur venire. vt i. c. ex oꝛe d̃ pui. Abbas limitat h̃ dcm̃q̃ abbas exẽpt⁹ p se exercet curã capellarũ. si aũt p capellanos tũc satis ẽ q̃ ipi capellani vadãt 7 h̃ cõius 7 veri us. h̃m ꝑdicta limita tex. in. c. nimis de exceſ. ꝓla. vbi dz q̃ religioſi nõ tenẽt̃ ire ad ſynodũ ep̃alẽ. dz eñ intelligi aut d̃ exẽptis aut qñ ꝓgregat̃ ex facili cã l̃ intelligat̃ i ipis religioſis iferioꝛib⁹. ſecꝰ i eoꝝ ꝓlatis qꝛ tẽ dz fieri distictio d̃ q̃. s. 7 ꝑdicta no. Altio op. ꝛ tex. i eo q̃ dz q̃ isti tenent̃ venire ad ſynodũ nisi eꝑs velit aliq̃d statuẽ ꝛ canones. nã h̃ vz sine effectu cũ nõ possint h̃diti diuinare q̃d velit ep̃s i ſynodo statuẽ. 7 sic limitatio q̃ h̃ ponit̃ nũq̃ hẽbit effectũ. So. h̃m Inno. p̃t eñ tex. intelligi cũ ep̃s i citatõe exp̃ssit cãz ñ licitã. idẽ si ñ exp̃ssisset ꝗ notorie ꝓstabat q̃ ep̃s ꝓgregabat ſynodũ vt aliq̃d disponẽt ꝛ canones. Et no. bñ h̃ dictũ qꝛ nõ tenent̃ subditi obedire ꝓlato seu ire ad ſynodũ qñ no toꝛũ ẽ q̃ ob cãm iniuſtã fit ꝓgregatio. ſile no. Inn. in. c. ij. d̃ dila. vbi dicit q̃ si ĩ citatiõe exp̃mit̃ cã iniuſta vl̃ de iuſticia notorie ꝓstat nõ tenet̃ citat⁹ cõparẽ q̃d no. vide etiã Inno. i. c. inq̃sitiõe. de ſen. ex. vbi dicit q̃ ñ tenet̃ q̃s obedire ẽt pape qñ mãdatũ ſuũ ẽ ꝛ deũ vl̃ timetur ſcãdalũ futurũ. vl̃ ꝛcio ſupple ad lr̃am ibi ad ſynodũ venire 7 statutis obedire. 7 tũc recte subicit̃ q̃ põt eos excõicare nisi aliq̃d statuerit ꝛ canones 7 quelibz exposition ẽſt bona.

Cum ecclesiis. Canonici regulares ĩobedientes ꝓori suo p ipm excõicari pñt. 7 si fuerũt incorrigibles d̃ fratrũ ꝓsortio expelli d̃ñt. p̃ narrat fem. ſcd̃o dat iudices ibi iõq̃. ꝑma fac̃ tria. nã p põit̃ pape mãdatũ. ſcd̃o rebellio q̃tuoꝛ canonicoꝝ 7 ipoꝝ excõicatio ibi cũq̃. ꝛcio i põꝝ absolutio 7 ꝑceptũ eis fem̃ ibi cũ igit̃. No. p̃ ibi ĩ bis q̃ ad eũ ptinẽt. q̃ subditi etiã regulares nõ tenerẽt̃ obedire coꝝ ꝓlato nisi ĩ bis q̃ ad eũ ptinẽt. si g̃ ꝑceptũ eẽt ꝛ deũ vel excedẽt limites officij ſui nõ tenent̃ sibi obedire. de quo vide q̃d no. Inn. i. c. ad aures de tẽ. oꝛ. fac̃. xj. q. iij. c. q̃ resistit 7. c. iulian⁹ i. c. ad aures de tẽ. oꝛ. fac̃. xj. q. iij. c. q̃ resistit 7. c. iulian⁹ Scd̃o no. q̃ ꝓr regl̃aris h̃z correctõz 7 iurisditõez in canonicos ſuos regulares 7 põt eos excommunicare exigente ꝓtumacia. 7 tene mẽti istũ ter. ex q̃ potes colligere q̃ ꝓlatus circa ep̃m hz ptãtẽ excommunicãdi ſubditos. facit quod dixi in. c. cũ ab eccl̃iaꝝ. s. de offi. oꝛ. 7 i. c. sic̃. j. de simo. Scd̃o potes colligẽ q̃ vbi monasteriũ regit̃ p ꝓioꝛẽ est ibi ꝓioꝛ in exercenda iuriſditiõe loco abbatis. ad h̃. c. fi. de sta. re. Item no. iũcta glo. j. q̃ etiã regulares p̃ñt cõpelli ad ꝓmittẽdũ obediẽtiaz eoꝝ ꝓlato ꝓ iuramẽtũ si ꝓus reddiderũt se suspectos l̃ ꝓtumaces i obediẽtia prestanda 7 p hũc tex. doct. idez voluerũt deberi obseruari i clericis secularib⁹ curã nõ bñtib⁹. vt si aliqñ restiterũt obedire suo ꝓlato p̃ñt cõpelli ad iurãdum obediẽtiam dixi post eos. s. i. e. legebat̃. Itẽ no. q̃ scriptis ꝓlatoꝝ credit̃ cũ agit̃ de modi co pindicio. Altio no. q̃ si regl̃ares ñ p̃ñt ꝓstringi p censurã eccl̃iasticã p̃ñt expelli a ꝓsortio fratrũ. intelligũt tñ dc. q̃ dñt detrudi i carcerẽ ita q̃ excludant̃ ab alioꝝ ꝓsortio qꝛ nõ stabũt cũ alijs i dormitoꝛio vel r̃fectoꝛio. nõ aũt dñt excludi a monasterio al̃s daret̃ eis mã vagãdi. 7 volẽs excludi a monasterio faceret se inobediẽtẽ 7 sic daret̃ occasio mali. ꝛ. c. quãto ad fi. d̃ di noꝛ. 7 i. c. fi. de reg. d̃ q̃ dic vt ibi no. In gl. j. in fi. dicit Obi. q̃ ibi loq̃t̃ tex. d̃ nõ suspect⁹. idẽ Host. dicẽs q̃ ibi ad obediẽtiã se vltraneos. i. volũtarios offerebant vt. s. lati⁹ dixi. In gl. iij. ibi qd̃ nõ ẽ vꝛ. no. gl. vi eñ q̃ p instrm̃ nõ possit ꝓbari crimẽ alic⁹. h̃ d̃ hac matia dic vt pleni⁹ disputat Jo. an. sup regula semel de reiur. li. vj. Et ꝛclude aliꝰ. aut ei ex tenoꝛe instrumẽti ps crimẽ ita q̃ directe nõ fuit ꝓfectũ instrm̃ sup crimie. 7 põt ꝓbari crimẽ p instrm̃. exẽplũ canonici obligauerũt se ad inuicẽ p instrm̃ sup ꝓiuratõe quã faciebãt ꝛ ep̃s p hoc eñ instrm̃ satis ꝓbat̃ ꝓiuratõis crimẽ. Itẽ pone exemplũ sigs p̃stito iuramento de veritate r̃ndit cõtraria ad positiões. nã ipo facto ꝓbat̃ ꝛriũ. vt in. c. cũ ĩ positiõib⁹ de iureiurã. li. vj. 7 idẽ dicẽdũ in silib⁹. aut agit̃ d̃ ꝓbatõe directe fiẽda. 7 tũc aut instrm̃ fuit ſcriptũ sine ꝓsensu illi⁹ q̃ dz crimiol⁹ 7 ñ ꝓbat qꝛ al̃s de facili ꝓuicẽt̃ q̃s d̃ crimie. nec notari⁹ hz ĩ h̃ officiũ nec testes ſcꝑti i istr̃o dãt illi fidẽ qꝛ ñ credit̃ testib⁹ ĩ pindici uz alt̃i⁹ nisi fuerit citati 7 iurauerit ĩ p̃ntia pt̃ vt i. c. ij d̃ testi. aut iste q̃ dz crimiol⁹ ꝓsẽsit i instr̃o. 7 tẽ ꝓbat q̃ ad penã cui p̃t iste se subiicẽ. ad h̃. c. cũ dilecti d̃ elec. et c. pe. d̃ cri. fal. h̃ q̃ ad penã cui nõ p̃t se obligare nõ credit̃ instr̃o qꝛ nemo est dñs mẽbroꝝ suoꝝ. l. liber hõ. ff. ad. l. aq̃. 7 in. c. ꝓtingit el. j. de ſen. excõ. Et si dicerem⁹

ꝓriuꝫ de facili dare ꝯ vt cupiẽti mori mos gerat̃ qđ nõ ẽ fiẽdũ. hic ẽ q̃ ī cã crimiali vbi venit imponẽda pena corporal̃ põt terci⁹ appellare inuito reo ꝓdẽnato. vt ī. l. nõ tm̃. ff. ꝺ appel. no. gl. ij. q. vj. ī summa. ¶ In ea. gl. ibi in ꝑiudiciũ alioꝝ gl. loq̃t nimis gnāl̃r. nã nõ ẽ ver̃ q̃ in diſtincte credat̃ lr̃is ꝑlatoꝝ ī alterius ꝑiudiciũ vnꝺ ꝺ mã dicẽdũ ẽ vt no. plene in. c. poſt ceſſionẽ de ꝓbat. 7 vide bo. gl. in. c. ſicut ꝺ ſen. ex. ꝓ Inno. in. c. in pñtia de renũ. vbi dixit q̃ lr̃e ꝑlatoꝝ faciũt ſemiplenã ꝓbatiõẽꝫ qđ no. 7 ꝓ ℔ facit iſte tex. ℔ em̃ fuit creditũ iſtis lr̃is q̃ nõ agebat̃ criminal̃r nec ad aliquã penã imponẽdã. et ſic vꝫ ℔ caſus mẽti tenendus q̃ vbi agit̃ de modico ꝑiudicio credit̃ lr̃is auctẽticis ꝑlatoꝝ. g̃ vbi agit̃ de magno ꝑiudicio faciũt aliqualẽ ꝓbatiõẽꝫ. ¶ In gl. pe. in fi. no. bñ iſtã gl. ex qua collige q̃ ſemel ꝑiur⁹ admittit̃ de nouo ad iurãdũ qñ iuramentũ tendit ad ſui ꝑiudiciũ. ſec⁹ aũt ſi tendẽt ad ſui reuelationẽ vl̃ honorẽ vel vt gerẽt officiũ aliqꝺ. nã ſel̃ ꝑiur⁹ nũq̃ ampli⁹ admittit̃ in teſtẽ. vt ī. c. teſtimoniũ de teſti. 7 ℔ in effectu voluerũt etiã doc. ℔. 7 tenẽ mẽti iſtũ tex. ī ℔ iũcta gl. q̃ q̃ti die allegari ſolet ad ℔. ¶ Ꝟꝫ op. alit̃ ex̃ gl. nã exq̃ iſti canonici iurauerãt añ ſolutiõẽꝫ de parẽdo mandatis eccleſie 7 papa vigore iuramenti eis mãdauit vt redeuntes ad clauſtrũ ꝑoꝛi ſuo ꝺuote obedirẽt. g̃ nõ debebãt ꝓpelli de nuo iurare ꝑoꝛi. Et circa idẽ nõ ẽ bis iurãdũ. ne ſcꝺꝫ iuramẽtũ ſit ſine neceſſitate ꝯ. c. 7 ſi xp̃s. ꝺ iure iu. ꝺo. iuramẽtũ mãdat̃ ꝑſtari ne iſti poſſint gl̃iari de eoꝝ ꝓtumacia 7 malicia. nã vt ꝓꝫ ī antiq̃ poſtq̃ iſti fuerũt excõicati petierũt abſolutiõꝫ a ꝑoꝛe. ꝑoꝛ aũt volebat eos abſoluẽ. ſ ꝑſtito iuramẽto qđ iſti ſ℔ire ſupbe recuſarũt 7 acceſſert ad papã. ꝓ abſolutõe. vl̃ ſcꝺo dic iſta iuramẽta referũt̃ ad diuerſa. nã ī curia iurauerũt rõe abſolutõis obtinẽde. nũc aũt dñt iurare ꝑoꝛi ꝺ paredo mãdatis ipi⁹. Et ex ℔ iũcto ꝑn. ſing. no. q̃ ſi is q̃ iurauerat ad obediẽtiã venit ꝯ iuramẽtũ põt ꝺ nouo cõpelli ad iurãdũ. nã ſcꝺm iuramẽtũ et̃ adꝺicit vinclm q̃q̃ ī veritate totiẽs q̃s incidit ī ꝑiuriũ q̃tiẽs venit ꝯ iuramentũ. vñ nõ ꝺ vno ſ de pluribꝫ ꝑiurijs puniri põt. vt ꝓbatur in. c. ad aplice de re iudi. li. vj. facit. c. venerabilem de elec.

Hisque. Preſbyteri 7 clici cappellaꝝ ſubditaꝝ titulo cardinalatus ont cardinali obediẽtiã 7 reliq̃ ꝺ q̃bꝫ ℔ 7 vacãte titulo ſuccedit capl̃m illius eccl̃ie niſi ꝓ bono pacis aliq̃d ſit exceptũ. duo ſunt dicta. ſcꝺm ibi qñ. ¶ No. q̃ cardinales ꝓmouent̃ ad titulos certaꝝ eccl̃iaꝝ 7 ꝓ illos titulos denoiant̃. vt ī. c. coꝛã. 7 qđ ibi no. de elect. 7 ita clerici oli dicebant̃ ꝓmoueri ad titulũ certaꝝ eccleſiaꝝ. Et ꝺ multiplici ſignificato hꝰ ℞bi tituli vi ꝺ ple. gl. i. c. ꝺudũ. ij. de elec. ī ℞bo vtrãq̃ illaꝝ intitulatã. ſecũꝺo no. 7 tene mẽti q̃ cardinales bñt ī titulo ſuo 7 in eccl̃ijs ſubiectis titulo iuriſditiõꝫ epalẽ. vñ bñt correctõẽꝫ 7 ptãtẽ fulminãdi cẽſurã eccleſiaſticã 7 ceꝛa q̃ ſt̃ iuriſditõis epalis. 7 nõ bẽs alibi iſtũ tex. 7 ita dicit ꝺo. mo. ī. c. vnico ꝺ ma. 7 obe. li. vj. papã ſibi rñdiſſe. 7 ℔ dictũ ſequũt̃ ℔ cõit̃ doc. qđ bñ no. ¶ No. t̃cio q̃ clici cappellaꝝ ſ℔iectaꝝ alicui ꝑlato ſũt ſ℔iecti illi ꝑlato rõe eccleſiaꝝ vñ ab eo pñt excõicari 7 coꝛrigi vt ℔. 7 itelligo q̃ñ capelle ſũt ſubiecte pleno iure. Exq̃ ifert̃ q̃ ſi abbas ℔ eccl̃iam pleno iure ſubiectã ꝓſeq̃t̃ ꝓ q̃ñs iuriſditõꝫ ī clericos inſtitutos ī illa. vñ ſic eccl̃ia exẽpta clerici ꝓ ꝓſeq̃ntiã recipiũt exẽptõnẽ vt ī. c. cũ ꝑ exẽptõꝫ ꝺ pui. li. vj. ita q̃ñ eccl̃ia eẽt ſubiecta clerici ſubeẽnt ſubiectioni qđ no. ¶ Itẽ no. q̃ nõ epꝰ hñs tm̃ iura epalia pt̃a clericis ſibi ſubiectis exigẽ manualẽ obediẽtiã reuerẽtiaꝫ 7 honoꝛificẽtiã. Et no. q̃ ſubditus tenet̃ exhibẽ ꝑlato ſuo nõ ſolũ obediẽtiã ſ etiã reuerẽtiã 7 honoꝛificẽtiã Et no. ꝺiam int̃ ℔. nã obediẽtia cõſiſtit in executione mãdatoꝝ. Reuerẽtia ẽ ſm q̃ſdam honoꝛ exhibit⁹ ſine ℞bis vtputa inclinãdo. honoꝛificẽtia ẽ honoꝛ cũ ℞bis vel forte iſta duo capiũt̃ ꝓ eodẽ 7 cã maioꝛis exp̃ſſionis accumulant̃. ¶ No. ibi tp̃ibꝫ ꝓſuetis. q̃ ſubditi non dñt onerari venire ad ꝓgregationẽ ſeu capl̃m ꝓ libito ſupioꝛis ſ tp̃ibꝫ ꝓſuetis. Ultimo no. 7 teneme̅ti q̃ neſcio alibi ita expreſſũ q̃ nedũ ī eccl̃ia cathedrali vacante eccl̃ia ſuccedit capl̃ꝫ. vt ī. c. cũ olim. j. e. ſed etiã ī eccl̃ia iferioꝛi vt ꝓꝫ ℔ ī ti. cardinalat⁹. 7 bãc opi. ſẽſit ℔ gl. fi. q̃ dicit q̃ ſi papa ꝓ bono pacis non reſeruaſſet ſi bi iſta ꝺ q̃bꝫ in fi. trãſiſſent ī capl̃m. 7 ℔ ꝓfecto ſatis innuit iſta lr̃a 7 vr̃ placẽ. ¶ Hoſt. ꝫ Inn. variet 7 ꝓriũ videat̃ ſibi pl⁹ placẽ dicẽs q̃ de iure iſta q̃ reſeruant̃ hic cardinali nõ trãſeũt ī capl̃m. ſ cardinal̃ vel ali⁹ ꝑlatus iſta recipit nõ a capl̃o ſed a papa vel ab alio ꝓfirmato re 7 iõ ꝑlato mortuo nõ debẽt trãſire ī capl̃m ſed q̃ ℔ allegabatur conſuetudo ex pte capl̃i papa volens diffinire illaꝝ reſeruauit ſibi illa tria. Sed certe ℔ iudicio meo ẽ diuinare et liam iſtã impꝛopꝛiare. 7 ꝓriũm ſenſit idẽ Inno. in. c. cũ dilect⁹ de cõſue. in pꝛinc. vbi dixit q̃ mortuo abbate adminiſtratõ trãſit in capl̃m. idẽ ſentit lati⁹. tm̃ diſtinguendo. in. c. ad abolendã de bereti. vbi iter cetera dicit q̃ mortuo ꝑlato eius ptãs trãſit ad cũ a quo accepit ptãtꝫ. 7 ideo ꝓcludo q̃ vbi ptãs aliqua rõne ꝑlature ꝓpetit ꝑlato q̃ eo mortuo illa ptãs transit in capl̃m exceptis bis q̃ nõ pñt explicari ſede vacante vt alienatio bonoꝝ. 7 bãc opi. vr̃ ſentire Jo. de lig. poſt Lan. in cle. ne in agro de ſta. regu. vbi firmat 7 dicit ℔ ꝓuari de ꝓſuetudine q̃ mortuo abbate iuriſditio trãſit in capl̃m. 7 idẽ dicendũ eadẽ rõne in alijs ꝑlatis. nã ptãs ẽ in eccl̃ia 7 dignitate 7 ꝑlat⁹ 7 capl̃m faciunt vnũ corp⁹. vt ī. c. ea noſcit̃ ꝺ bis q̃ fi. a ꝑla. merito mortuo ꝑlato ſuccedit capl̃m. Quid aũt i aliꝭ vniũſitatibꝫ ſeclaribꝫ nũq̃d mortuo rege ſine herede ſuccedat regnũ vl̃ mortuo rectoꝛe ciuitatis ſuccedit cĩtas: vi ꝺ qđ no. Inno. ī. c. cũ acceſſiſſent de ꝓſtitu. et ibi dixi. 7 tenẽ mẽti ꝑdicta maxĩe iſtũ tex. q̃ ℔ nõ ſolꝫ declarari ꝓ doc. 7 facit tex. in. ꝺ. cle. ne ī agro. §. abbate. Et potes ex fi. tex. colligere ar. bonũ ꝓ arbitratoꝛibꝫ vt ꝓ bono pacis poſſint ptis iuſticiã ledẽ ſic ℔ facit papa. 7 bñ fac. c. niſi ꝺ ꝑbẽ. notãt legiſte ī. l. ſi ꝺ meis. §. recepiſſe. ff. ꝺ arbi. 7 in. l. ſi ſocietatẽ. §. arbitroꝝ. ff. ꝓ ſocio. ¶ Ꝟꝫ ter. mt̃ tũ nõbil̃ ẽ ī. ꝺ. c. niſi. 7 vide q̃ ibi dixi. ¶ In gl. j. ī fi. et ī ℔ diſtigue vt dcm̃ fuit. §. c. c. legebat̃. ¶ In gl. fi. ℔ glo. ponit regl̃am 7 vnũ caſũ excipit 7 ꝓcludit q̃ capl̃m ſede vacãte ſuccedit ꝑlato eccl̃ie ī bis q̃ ſt̃ iuriſditiõis et ordinis. Ꝟꝫ ea q̃ ſũt iuriſditiõis poterit exercere ꝓ ſe 7 etiã aliũ nõ epm̃ ſ ea q̃ ſũt ordis epalis ꝺꝫ exercẽ ꝓ alium epm̃ quẽ ad hos act⁹ inuitabit cũ cautele ſtudio. i. cũ ꝓteſtatõe q̃ ꝓ ℔ nihil iuris illi epo acq̃rat̃. Excipit gl. collationem beneficiorum que ſpectabãt ad collatiõꝫ ꝑlati dũtaxat. Demũ gl. op. reſpectu abſolutiõis fien de ꝓ capl̃m. 7 ſoluẽdo ꝓcludit capl̃m poſſe abſoluere ab excõicatione lata ꝓ ꝑlatũ defunctũ. ¶ Primo q̃ ad regl̃am adũte. nã ꝫ multas exceptões 7 ẽ mã multum dubitabilis. vt plene no. ꝓ Jo. an. ī. c. vnico. e. ti. li. vj. vbi ponit multos caſus ī q̃bꝫ ꝓbabil̃r dubitat̃ an capitulũ ſuccedat vacãte eccl̃ia. 7 vi ꝺ ibi 7 dicã aliq̃d ī mã in. c. cũ oli. j. e. vbi mã meli⁹ cadit. Inn. ẽt dixit q̃ſdã tenere q̃ ea q̃ ſũt ꝓſecratõis nõ devoluũt̃ ad capl̃m ſ ad primũ ſupioꝛẽ puta archiepm̃ vl̃ pr̃iarchã. ſ dcm̃ gl. ver⁹ ẽ ad ℔. c. iq. §. epo de tẽ. oꝛ. li. vj. vbi dr̃ q̃ vacante eccl̃ia pt̃ capl̃m dare lr̃as ad ordines recipiẽdos. ad idẽ fac. c. ſuffraganeis ꝺ elec. vbi ꝓꝫ q̃ electus in archiepm̃ 7 confirmatus poteſt ꝓ alium ſuos ſuffraganeos facere conſecrari licet per ſe nõdum poſſit diſponẽ vt ſubditi ſui ab alio oꝛdinentur. 7 facit hoc ad ea que dixi in. c. dilecti. §. de offi. oꝛdina. vbi gloſa dicit q̃ collatio oꝛdinum et ſacramentoꝝ eſt de lege iuriſditionis. Reſpectu vero exceptionis quã ponit glo. dic vt habetur in. c. vnico ne ſede vacante. li. vj. vbi approbatur ℔ dictũ glo. inſtitutio tm̃ 7 ꝓfirmatio ꝺeuoluit̃ ad

capitulum.vt in.c.cum olim.j.eo.7 in.c.j.de insti.li.vj. ¶ Quo ad vltimū dcm̄ gl.vide hodie tex.in.c. vnico eo.ti.li.vj.vbi approbat opi.glo.s.q̄ sede vacāte pōt capl'm absoluere ab excōicatōe c⁹ absolutio spectabat ad plātū. Et p illū tex.infert ad notabilē qōnez nūq̄d ꝓfessor seu penitētiari⁹ deputat⁹ p capl'm sede vacante possit absoluere in casib⁹ reseruatis epō.de q̄b no.i.c. ij.de pe.7 re.li.vj. Et cōcludēdū ē q̄d sic.nā quēadmodū pōt absoluere ab excōicatōne c⁹ absolutio ē reseruata epō.vt no.in.d.c.ij. Ita 7 forti⁹ pōt absoluere i alijs casib⁹ reseruatis epō7 ita decidit fede.ꝓsilio.xj.als.xix. q̄d tenebis sp mēti.7 bñ facit rō quā ponit glo.in cle.j. de hereti.q̄ videt ꝓcludere q̄ in his q̄ sunt necessitatis capl'm succedit ne ex defectu supiorl̄ piculū possit generari ꝛc. ¶ Nicolaus abbas.

(D)Ilecta. Licet abbatissa subditos excō municare n̄ possit ipi sibi obedire tenētur 7 pria ps ponit q̄relā.scda ibi q̄ circa dat iudices. ¶ No.p̄ q̄ femia pōt rōne dignitatl̄ quaz hz iurisditōez exercere 7 sic virili officio fungi.vñ feia in eo q̄ femia nō pōt iurisditionē exercere nec virili officio fungi.vt le.7 no.in.c.dilecti de arbi.xxxiij.q. v.in c.mulierē.tñ si iure deferē sibi dignitas habens iurisditionē annexā pōt iurisditōnem exercere vt vides h̄ in abbatissa. Idē in ea cui deferē regnū deficiētib⁹ masculis vel aliq̄s comitatus.vt pz in.c.cū deuotissimā.xij.q. ij.7 in.c.significauit.s.de rescp. ¶ No.scdo q̄ abbatissa pōt hre sub se clericos seculares.qd intellige de iure spāli vtputa si hz capellas ex ꝓuilegio vel ꝓscriptione pleno iure subiectas.nā tūc clerici illaz capellaruz sibi subijciuntur.vt.s.c.prīo.7 qd ibi dixi. Et ex hoc 7 ex tex.no.q̄ abbatissa est capax iurisditōis spūalis 7 q̄ iurisditōnem ipaz pōt exercere in suas moniales. ¶ Itē no.q̄ abbatissa nō pōt excōicare sibi subiectos pōt tñ implorare officiū supioris vt ipe excōicet sibi inobedientes. Et ex h̄ 7 ex tex.no.q̄ inferior hñs iurisditionez simplicē pōt in casib⁹ maioribus recurrere ad supiorem in loco vt suā sententiā mandet executōni vel vt compellat subditos sibi obedire.ad h̄.l.a diuo pio.ff.de reiudi.7 facit.c.cū ab ecclesiaz de offi.ordi.nā sicut abbatissa h̄ habuit recursum ad papam ita potuisset hre recursū ad epm 7 epōs tenet sibi impendere auxiliū.vt in c.abbates.xviij.q.ij.p quē tex.puto q̄ etiā posset invocare auxiliū brachij secularis in exercenda iurisditōne sibi cōpetēte.facit qd no.iij.c.j.s.de offi.ord.7 in.c.administratores.7.c.prīcipes.xxiij.q.v. ¶ In glo.j.in fi. vbi dicit q̄ religiosi pnt cōdere testamētū h̄ debet intelligi de religiosis largo mō put sunt isti canonici seculares.nam stricto modo illi dicūtur religiosi q̄ promittūt tria substātialia cuilibet religionis approbate.vt obedi ētiam castitatē 7 paupertatem.vt in.c.cū ad monasteriū in fi.de sta.reg. Alij ꝛo q̄ nō ꝓmittūt oīa ista tria h̄ aliqd istoz nō sunt ppie religiosi nec dicunt hre regulā h̄ poti⁹ quendā modū viuendi hz sit approbat⁹ p papā ad qd vide no.gl.ī cle.j.de reli.do.7 in cle. pen.de sen.exc.7 qd dixi sup Regica de regl. Iste tñ canonice regulares d̄ quib⁹ in tex.nō sunt approbate ab ecclia h̄ tolerant.vt in.c.indēnitatib⁹ d̄ elec.li.vj.in fi. debent visitari p epm vt habes in cle.attēdentes d̄ statu.regu. ¶ Sed no.singulariter ex glo.iūcto tex.q̄ supior istoz q̄ nō sunt ex toto religiosi h̄ aliqd religionis ꝓmittūt pt in subditos iurisditionez exercere 7 videt innuere tex.q̄ possit excōicare exq̄ nō dat incapacitas rōne psone vt in muliere. Intelligo tñ q̄ iste modus viuendi nō sit damnatus a iure.nā tunc cū nō possint facere collegiū approbatū vt in.c.fi.de reli.do. nō consequeret supior iurisditionē. Hec tñ materia esset lati⁹ examinanda. ¶ In glo.ij.no.primo ex ista gl.q̄ abbatissa est capax collatōnis beneficiorum.pōt ergo habere ius cōferendi 7 instituēdi. Ista em̄ sunt iurisditiōis spiritualis 7 non ordinis. ¶ Secdo no.q̄ ea que dependent a ptāte claniū nō cadūt in mulierez etiā al's habētem iurisditiōem spūalē.vñ abbatissa nō pōt absoluere moniales a peccatis eaz.vt in.c.noua de pe.7 remiss. nec excōicare vt h̄. Ex q̄ no.q̄ nō hñs ordinez nō pōt excōicare lz sit ps̄ōa religiosa. Ex q̄ infert q̄ si esset alia q̄d collegiū religiosoz n̄ hntiū ordinē n̄ posset superiorq̄ nō hz ordinē excōicare subiectos. Idē dicit glo.i su spēsiōe ab officio 7 in ptāte interdicēdi ab ingressu ecclesie 7 diuinis officijs.7 hāc opi.sequūtur cōiter h̄ docto.dicētes q̄ lz abbatissa possit suspēdere a beneficio subtrahere pbendas 7 lato mō int'dicere 7 suspendere ab ordine.vtputa p̄cipiēdo subiectl̄ ne celebrēt donec satisfecerint tñ stricte 7 ꝛprie interdicere vel suspēdere ab ordine nō pōt ea.s.suspēsione 7 int'dictōne q̄ inducit irregularitatē in ꝓtrariū facientib⁹ h̄ ꝓbat ex eo q̄ excōicatio suspēsio 7 int'dictū cōtinent appellatōe censure eccliastice.vt in.c.querēti de ꝛ.sig.7 in mltis alijs parificant a iure.vñ nullū istoz suspendit p appellationē sequētem 7 q̄libet inducit irregularitatē in ꝓtra facientem.vt in.c.is q̄.7 in.c.is cui de sen.excō.li.vj. Cui g̃ int'dicit rōne incapacitatis vnū videt int'dicta reliqua cū oīa dependēt ab ordine.

(D)Ilecti. Si metropolitanus a suffraganeo iuramētū exigit vltra formaz statutā a canone in eo q̄ ē vltra suffraganeus nō tenet. In pria pte ponit q̄rela. In scda pars ibi cū igit. ¶ No.j.ibi archidyacon⁹ 7 capl'm.q̄ archidyaconus ē caput capitl'i.7 ita colligit h̄ do.an. Sed pfecto cōtrariū colligi pōt.nā si includeret in capitulo nō oportuisset spāle mentōnem facere de archidyacono. Itē plus dico q̄ nedū capl'i caput nō ē h̄ etiā de capitulo nō existit mero iure cōi inspecto q̄ solū bñtes ius canonie sunt de capl'o.vt no.in.c.ij.de instit.7 ibi plene dixi.hinc iura dicūt q̄ canonici 7 epūs faciunt vnuz corpus ita q̄ epūs caput 7 canonici mēbra.vt in.c.nouit.7 in.c.q̄sto.de his q̄ fiūt a plā. Nil aūt dicit de archidyacono vel de alijs habētib⁹ inferiores dignitates in ecclia cathedrali.vñ audacter dico tenendū q̄ isti plati inferiores 7 capellani 7 reliq̄ bñficiati in ecclia cathedrali nisi habeant canonicatuz nō sunt de capitulo nisi aliud hēat ꝓsuetudo.7 archidyacon⁹ h̄ admittit n̄ tanq̄ ps capituli h̄ p int'esse ip⁹ ecclie cathedralis.7 p hoc facit totus titul⁹ de offi.archi.7 de offi.archipsby. 7 similib⁹ ī q̄b⁹ istoz inferioz ponit offm̄ nec dr̄ q̄ habeant se impedire de factis capitularib⁹. ¶ Secdo no. q̄ patriarcha grādensis hz ius ꝓuincie in epm castellanū.7 appellat h̄ eps castellanus eps venetiaz.ille ei est ꝓpri⁹ titulus suus.de isto patriarcha grandensi qui nō ē de q̄tuor principalib⁹ patriarchis vide qd no.glo. lxxxj.di.i.c.ij. ¶ No.t'cio q̄ epi pstāt iuramētū obedi ētie archiepis metropolitanis fm eam formā quam p stant epi immediate subiecti romane ecclesie ip̄i pape. de qua forma habet in.c.ego em̄ de iureiuran. subiectus ergo immediate romane ecclie pstant hoc iuramentum pape.subiectus ꝛo archiepo iurat archiepo. hodie ꝛo oēs q̄ ꝓmonent in curia siue epi siue abbates iurant ip̄i pape.7 de forma iuramēti pstandi ab abbatibus vide tex.in.c.ne dei.j.de symo.de iuramēto canonicoz remittūt doc.ad.c.cū clerici.j.de ꝛ.sig.de iuramēto ꝛo alioz clericoz no.in.c.tua.j.de iureiuran.7 vid tex.in.c.q̄q̄.xxiij.di. ¶ No.q̄ si ex facto epi preiudicari potest ecclie capitulū pōt obuiare 7 ꝓtradicere 7 etiā appellare 7 appellatōem ipsam ꝓsequi.7 p hāc ꝓsecutōem potest eps absolui 7 ecclia cōseruari in sua indemnitate.7 facit iste tex.optime in argu.fm Ioſ. q̄ si dñs alicui⁹ loci vult subijcere illum locum alieno dño pnt hoīes loci ꝓtradicere q̄ eoz interest vt eoz dñs sit liber vt non habeant plures dominos. ar.c. fi. j.eo.7 in.l.nō tantū. C.de ap.7 in regula qd oēs tangit

de re.iur.li.vj.¶ optīe facit tex.in.l.imperialē.in.§.pre terea ducatus de phibi.feu.alie.colla.x.vbi singulariter habet q̄ dñs feudi nō p̄t inuito vasallo dñium i alium transferre ne iste vasallus cogat hīe alienū dñm.¶ si decedit dñs pl̄ib filijs relictis nō tenet iste vasallus oīb p̄stare iuramētū ꝫ sufficit p̄stare vni qō ē mēti tenendū.¶ facit ꝫ dictū Hosti.cū allegatōib p̄dictis vt rex nō possit inuitis hoīb castrū vel ciuitatē sibi subiectam alicui inferiori subijcere.ad idē facit qō no. Inno.in.c.auditis.j.de p̄scrip.vbi dicit q̄ sicut interest domini nō p̄dere vasallos seu subditos ita eque interest subditor nō p̄dere dños.qō bñ notabis.¶ Itē no.q̄ ab actu extraiudiciali gesto int̄ aliquos p̄t tercꝰ appellare si sentit se p̄grauari ad eccl̄iam suā qō tenemē ti. Et q̄q̄ do.an.hic dicat de iure ciuili secus esse in.l.a snīa.in.§.idēq̄ resc̄pt.ff.d ap.vbi a transactōe facta int̄ aliq̄s p̄t tercius appellare si p̄tendit transactōem illā fieri in sui collusionē.puta cū heres transegit in collusionē legatarior.¶ plene hāc materiā p̄sequit̄ bar. in.l.fi.ff.de ap.recipi.nā nitit̄ in hoc cōcordare ius ciuile cū iure canonico.vñ mirandū ē q̄ do.an.hic dixerit oppositū allegādo.l.si expressim.ff.de ap.q̄ nihil facit. ¶ No.in.§.cū igit̄.illā regl̄am que p̄cedit de iure naturali q̄ alij nō facias qō ab alio tibi fieri noles.d quo pleni⁹.j.di.humanū genus.¶ ij.q.vj.qui se scit. ¶ In glo.j.ibi saltē de facto.no.bñ glo.iūcto tex.q̄ nō solus p̄t appellari vt euitet̄ p̄iudiciū iuris.puta ne sententia trāseat in rem iudicatā:sed etiam vt euitet̄ p̄iudicium facti:ne de facto.s.molestet̄.nam ls iuramētū ep̄i vltra formā canonicā nō obligabat eccl̄am.¶ sic illud iuramētum nō p̄iudicabat eccl̄esie i iure.ꝫ q: de facto poterat p̄iudicare.q: potuiss de facto aliquid exigi virtute huius iuramēti qō redūdasset in p̄iudiciū hui⁹ eccl̄esie.et ideo admittit̄ appellatio.sic̄ legit̄ ¶ no.i.c. puenit.de arbitris.¶ Et in fi.glo.no.ꝫ vltimū q̄ etiā p̄lato inuito p̄t capl̄m seu eccl̄ia obuiare p̄iudicio ipsi⁹ eccl̄esie. et p hoc dicit Inno.q̄ si ex facto ep̄i vl̄ ipi⁹ negligētia aliqd p̄iudiciū p̄t generari eccl̄ie p̄t capl̄m seu eccl̄esia p̄tradicere seu appellare.¶ hoc q: iura ¶ dignitates eccl̄esie possident̄ parit̄ p ep̄m ¶ capl̄m.¶ no.bene ꝫ dictū ls ep̄s sit caput p̄m eū.p ꝫ.c.nouit.¶.c.q̄to de his que fi.a pla. Hec tñ rō nō placet hosti.q: inferret̄ cōtrariū q: vn⁹ sine alio nō posset admitti. Sz ego nō video quō resultet ꝫ cōtrariū.nā si duo possidēt eandē rem nō p̄t vn⁹ eandē rē deteriorē facere alio cōtradicēte.nā iure cōi potior ē cōditio p̄hibentis vt in regl̄a in re cōi de re.iur.li.vj. Hosti.reddit aliam rōnē dicēs capl̄m admitti vt eccl̄esia releuet̄ a p̄iudicio.ob quam cām non solū capl̄m ꝫ quilibet canonic⁹ ¶ etiam parochianus admitteret̄ ¶ oīb deficiētib superior p̄uideret eccl̄esie ex officio.vt in.c.cuz venisset in fi.de insti.¶ ꝫ dcm etiā vez ē in se.¶ no.qō dixi de canonico parochiano ¶ de negligētia ep̄i.¶ vide ad materiā qō no.in c.cū olim.j.de testi.¶ in.c. siq̄s p̄lbyteror de re.eccle.ñ alie. ¶ In glo.penul.ibi cōsuetudo locuz nō bz sentit ꝫ glo.¶ clari⁹.j.ibi ls illud diu p̄stiterit ꝛc.q̄ cōsuetudo nō poterat p̄scribi. Bof.sentit p̄trarium vñ intelligit tex.in p̄suetudine nōdū cōpleta ¶ pfecte inducta. Sz hosti.sequit̄ glo.q̄ ꝫ p̄suetudo est irrōnabilis ¶ p̄stat materiā auaricie ¶ superbie superior ¶ ambitōez inferior.nā inferiores ne impediret̄ eor p̄motio de facili iurarēt q̄q̄d superiores vellēt.¶ iō bonū fuit his obuiare. Ego dicerē q̄ cū istud sit p̄tra ius nō p̄t induci p̄scriptio ꝫ eccl̄az sine titulo nisi sit tāti tp̄is de cui⁹ initio nō fit memoria.vt.in.c.j.d p̄scrip.li.vj.vñ puto q̄ si p tātū tp̄s fuisset exactū istd iuramētū q̄ obligasset istaz eccl̄esiā q: ex tāto tp̄is cursu p̄sumenduz est q̄ olim exinsta cā hoc fuit inductuz.vt in.d.c.j.facit qō no. Jo. an.in.c.peruenit de censi.¶ p bar.in.l.cum de in rem ꝙso ff.de vsuris.¶ Sed p̄tra p̄dictā ¶ p̄tra tex.oppo.de.c. significauit.j.de censi.vbi superior exigit iramentum a subdito de soluendo sibi cēsu debito tñ iure nō caue tur vt tale iuramētū debeat p̄stari. Sed dicit Hostiē. istū tex p̄cedere in his in quib⁹ a iure est tradita certa forma tūc em̄ nō licet formā trāsgredi.sed vbi non est forma p̄fixa p̄t superior in his que sibi debent̄ a subdito sibi p̄uidere p̄ iuramētū vel aliā cautionem ¶ no. ꝫ dictū.¶ In glo.fi.in fi.facit ad p̄dicta.c.fi. de iureiuran.li.vj.¶ Sed extra glo.oppo.exquo em̄ iuramentū iam erat p̄stitum ab isto ep̄o vt colligit̄ in fi. tex.videtur q̄ appellatio capti fuerit frustratoria q: appellatio extraiudicialis nō suspendit p̄terita cū sit quedā p̄uocatio ad causam.vt in.c.cū sit romana.j.de app. vnde ꝼm Innoc.hic ¶ in.c.q: p̄ter.s.de elec. Hec est vna ex differentijs inter appellatōnem iudicialem ¶ extraiudicialez.quia appellatio iudicialis suspendit tam de p̄terito ¶ etiā de futuro donec expediat̄ factum appellationis.nam suspendit pronunciatum ¶ iurisditionem iudicis a quo.vt in.c. non solū.¶.c. si a iudice de ap.li.vj.¶ in.l.j.ff.ad tertul̄. Sed appellatio extraiudicialis nō suspendit quod gestuz est sed submittit in futurum protectōni superioris ne indebite molestet̄.vt in d.c.cū sit romana.¶ notat Bar.in.d.l.fi.de appel. reci.¶ no.hanc differentiā.ergo pax aut nihil poterat p̄desse ista appellatio capitli. Jo. Inno.multū instat et intricate loquit̄ p̄sequendo cōtrarium ¶ aliquos effectus appellatōnis extraiudicialis. Et primo sciendum q̄ tex.iste potest dupliciter intelligi. Primo q̄ iuramētum erat exactuz ante appellatōem ¶ tunc ad verbum exigens positū in principio supplendum est cū effectu quia.s.p̄stitit. Secundo potest intelligi q̄ appellatio fuit interposita anteq̄ esset p̄stitum dum exigeretur sed post appellationē fuit p̄stitum. ꝼm primuz intellectum dicunt aliqui vt refert Inno.q̄ ista appellatio operabat̄ vt p̄textu exacti iuramenti nihil exigeret̄ ab episcopo vltra formam canonicam ¶ si de facto fuisset exactum illud ante oīa vigore appellatōnis debuisset retractari.sed hoc dictum nō videt̄ placere Inno.q: ꝼm eum per appellationem aduersarij.non tenetur appellatus comparere si non vult.alis sequeret̄ absurdum q̄ quis posset citare ad libitum aduersariū suum.¶ no.hoc dictum.primo q̄ p̄textu appellationis extraiudicialis ꝫ isti de capitulo non erāt in possessione vt non exigeretur istud iuramentum. ¶ Et no. ex ꝫ mirabilē limitatōnez ad illud.c.bone.nam ex hoc

sentit Inn. q̄ solū attētata ī p̄iudiciū possessiōis debēt retractari ꝛtute appellatōnis qđ non placet dd. an. nihil tñ allegat ī ꝓtrariū. Sed ego induco tex. i. c. cū nobis de elec. vbi tex. notabilis dicit q̄ nō omne qđ fit p̄ appellatōez extraiudicialē est retractandū. ß istud qđ fit ꝓtra ipāz appellatōz itellige ex legitīa 7 ꝓbabili cā int̄posītā. 7 ß suppletio ꝓbat̄ p. c. bone p̄al. 7 ideo dico q̄ quicq̄d fit in p̄iudiciū appellatōnis extraiudicialis ex legitima 7 ꝓbabili cā int̄posite ē retractandū ꝛ officiū iudicis ante oīa licet nō ꝓtingat statū possessionis ß aliud p̄iudiciū. Et hoc etiā voluit Inn. hic si bñ ponderet̄. 7 Bar. in. d. l. fi. 7 ꝑm hec potes distinguere 7 saluare Inno. hic ꝑut ꝓcedat q̄n appellat⁹ vtit̄ in re suo si venit in p̄iudiciū appellatōnis int̄posite ex ꝓbabili 7 legitima cā. nā ß appellatio subijcit appellantē ꝓtectōni superioris vt nihil attentet̄ in p̄iudiciū ipsius exq̄ appellat ex ꝓbabili 7 legitīa cā. 7 hec bñ notabis. Habes em̄ notabilē effectū hui⁹ appellatōnis extraiudicialis. 7 vide qđ dixi in. d. c. bone de appel. 7 ꝓsequitur hic Inno. aliq̄s alios effectus hui⁹ appellatiōis extraiudicialis. nā virtute ipi⁹ pōt petere implorādo officiū iudicis vt reducat̄ ad statū in q̄ erat tpe appellatōnis ꝓtra quēcūq̄ possidētem licet ipe nō spoliauerit nec a dominore receperit qđ est bene notandū nec habebit ꝓbare spoliatōez. ß satis ē q̄ ꝓbet q̄ tpe appellatōnis possidebat 7 nūc possessio reperit penes aliuz Itē habet effectū vt p̄textu excōicatōnis nō repellat̄ a ꝓsecutōne appellatōnis. 7 no. q: sp allegat̄ ß dictuz Inno. q̄ excōicatus nō solū in iudicio ß etiaz extraiudiciū pōt appellare 7 appellatōez ꝓsequi. ꝓtrariū in ß vltimo tenuit Inno. in. c. cuz int̄ de excep. vbi dixit excōicatū nō posse appellare extra iudiciū q: appellatio extraiudicialis ē quedā ꝓuocatio ad cām. vt in. d. c. cū sit. Sed excōicatus nō ꝓt ꝓuocare ad iudicium seu in iudicio. vt in. c. intelleximus de iudi. Jo. an. post abba. cōcordat in. c. pia de excep. li. vj. dicēs q̄ aut appellatō est mere extraiudicialis 7 excōicatus nō audit̄ 7 ꝓcedat dictū hosti. alle. Inno. ß ponit exemplū in appellāte ab executore ꝓuidente extra iudiciū. nā q: possz excōicato p̄iudicare in bñficio vel iure suo poterit appellare. Sed dd. car. tenet ꝓtrariū q̄ indistincte excōicatus nō pōt extra iudiciū appellare q: aut executo: ꝓcessit iudicialit̄ 7 appellatio ē iudicialis. aut ꝓcessit extra iudiciū 7 tūc cū nō possit p̄iudicare excōicato nō debet audiri excōicatus appellans. Adduette nā dico in ß animaduertendū vtz excōicato ex omissione appellatiōis aliqđ p̄iudiciū posset generari 7 tūc dz admitti ad appellandū q: satis stimulat̄ ex facto executoris. vñ ē q̄ reus necessarius. 7 intelligo q̄ de iure sibi inferat̄ p̄iudiciū. secus aūt si de facto tm̄ q: excōicatus spoliat⁹ nō audit̄ petens restitutōez. vt ē glo. notabilis in. c. ex insinuatōe de ꝓcu. 7 in. c. in nōie dñi. xxij. di. 7 in. c. dilectus de rescrip. fortius nō debet audiri p̄textu future spoliatōis executo: aūt extra iudiciū regulariter non pōt inferre p̄iudiciū iuris ß vbi accidit casus q̄ posset inferri posset tūc excōicat⁹ appellare 7 reliq̄s effectus appellatōis ꝓseq̄. vt dico in. d. c. bone.

Cum olim. Vacāte ep̄atu capitl̄m ꝯfirmat infirmat electiones. pr̄io ꝓuidet circa electōez ficudā. scdo circa cōfirmatōez ibi mandātes. ¶ No. pr̄io ex sup̄scriptōe q̄ frater p̄dicato: dūmō sit prio: pōt esse delegatus pape. 7 sic videt̄ q̄ fratres mendicantes p̄nt eē de legati aplici dūmo habeāt requisita. de quib⁹ in. c. statutum de rescrip. li. vj. 7 hodie dicendū vt habet̄ ī cle. ij. eo. ti. ¶ Scdo no. q̄ priuatus ptāte eligendi nō pōt puenire superiorē ad quē est devoluta eligendi ptās 7 si preueniret nō valeret̄ electio. vt in. c. literas de supple. neg. p̄la. opus est g̃ vt prius restituat̄ vt hic. ¶ Item no. q̄ papa restituit ptātem eligendi licet devoluta sit ad primū superiorem. ¶ Ultimo no. 7 tene menti ḡa alibi nō ita bene ꝓbat̄ q̄ sede vacante capitulum succedat in potestate confirmandi electōes prelatorum inferiorum. 7 q̄ cōfirmatio electi in abbatē spectat ad dyocesanū loci. 7 idē dicendū in alijs p̄latis inferioribus ad qđ facit tex. cū glo. xviij. q. ij. c. j. ¶ In glo. ij. in fi. no. glo. in effectu ponit regulaz 7 tres casus exceptos. Regula est q̄ cap̄l̄m sede vacāte succedit in iurisdictōne episcopali. Fallit primo in collatōne beneficiorum ptinentiū ad ep̄m dūtaxat. scdo in dādo licētiā electo se trāsferēdi ad aliquā ecclesiā itellige alteri⁹ dyocesis quia tunc cōtingit alienatio p̄sone. tercio fallit in alienatōne rer. quam non pōt facere cap̄l̄m sede vacante xij. q. ij. siq̄ de rebus. Et adūte vltra glo. nā hec materia est multū dubia in quib⁹. s. cap̄l̄m succedat sede vacante. 7 maior dubitatio inerat olim anteq̄ emanarēt iura sexti li. naz Vin. dicebat q̄ cap̄l̄m nō succedebat in iurisditōne episcopi nisi q̄ten⁹ ex speciali indulgentia reperiret̄ exp̄ssum vel ex cōsuetudine seu p̄scriptōe vt in. c. irrefragabili. ¶. excessus de offi. ordi. 7 in. c. ex p̄te de rescrip. 7 in causa heresis. vt in. c. ad abolendaz de hereti. 7 ad istū tex. dicebat q̄ cap̄l̄m nō instituit ß electum confirmando sed potiꝰ dedit sibi administrationem. nam multi electi administrant ante confirmatōz. vt in. c. nihil de elec. 7 sic sentit q̄ de iure cap̄l̄m non p̄t ꝯfirmare electū. Idem sentit Roff. dicens. q̄ ß. c. continet duplicē gratiā. primo in eo q̄ electio fuit restituta priuatis. scdo q: capitulo fuit data hec ptās confirmandi. 7 ꝑ hac opi. facit q: cū capitulū nō succedat in collatōne beneficior̄. vt in. c. ij. ne se. va. ita nec in ꝯfirmatōne electionū cū cōfirmatio sit quedā collatio. nā p̄ cōfirmatōem transfert̄ ptās administrandi. vt in. c. transmissam de elec. 7 in. c. auaricie eo. ti. li. vj. Sed cōiter tenetur oppositū 7 tex. est ß nō cauillādo literā. nā nō apparet q̄ cap̄l̄o voluerit papa gr̄iam facere. nā respectu capituli nullū ꝛbū gratiam sapiens posituz est in tex. 7 ꝑ hoc facit hodie tex. in. c. j. de insti. li. vj. vbi expresse habet̄ q̄ ptās instituēdi p̄ntatos p̄ patronos devoluit̄ ad cap̄l̄m sede vacāte. vñ sicut institutio devoluit̄ ita 7 cōfirmatio. 7 hoc tenet ibi gl. q̄ ptās cōfirmādi 7 instituendi devoluit̄ ad cap̄l̄m ß nō ptās libere cōferendi. vt in. d. c. ij. 7 in. c. vnico ne sede va. li. vj. Ratio diuersitatis nō assignat̄ p̄ doc. ß Jo. an. ī. c. q̄ḡ de elec. li. vj. dicit q̄ collatio beneficior̄ nō est ꝓprie iuris episcopalis cū multi reperiant̄ non ep̄i bñficia tes collationem. 7 multi sunt ep̄i nō habētes collatōem bñficior̄ ß cōfirmatio 7 institutio sunt ꝓprie iurisditiōis ep̄alis ꝑ ß. c. cōquerēte de offi. ordi. 7 in. c. cū ex mūcto in fi. j. de hereti. Hec rō nunq̄ mihi placuit q: collatio bñficior̄ vbi non est dare patronū de iure cōi spectat ad ep̄m 7 sic est iurisditōnis ep̄alis. vnde inferiores non p̄nt sibi hāc ptātē vendicare nisi de iure speciali. hinc ē q̄ gratiose fuit patronis cōcessum vt possint p̄ntare īstituēdos. reliq̄ ꝛo fuerūt ꝓ ep̄is reseruata. hec ꝓbantur. xvj. q. v. c. j. 7 ea. cā. q. viij. in. c. oēs basilice. 7 c. siq̄s deinceps. 7 in. c. regenda. 7 in. c. nouerint. x. q. j. 7 in. c. j. de capel. mona. cū si. nā 7 olim anteq̄ ius eligendi esset translatum in ecclesias collegiatas ep̄i ꝓuidebāt omnibus ecclesijs de ministris in ecclesijs inferioribus 7 papa ꝓuidebat de ep̄is ecclesijs cathedralib⁹. vt no. glo. in. d. c. q̄ḡ. vñ nō vide q̄ alio iure spectet collatio ad ep̄m q̄ ꝯfirmatio vel̄ institutio q̄re puto diuersitat̄ hāc forte rōnē. q: collatio ē q̄dā donatio. vt in. c. fi. de offi. vica. li. vj. vtit̄ em̄ p̄latus quadā libertate in cui cōferendo. vt in. c. relatū. j. de p̄bē. nā pt ꝯferre cui vult 7 ß respectu appellat̄ donatio. 7 ß modo ꝓcedat rō hui⁹ glo. in eo q̄ dicit q̄ collatio cōputat̄ int̄ fructus. nā videtur quidā fructus habere hāc p̄eminētiā 7 potestatez dōnādi bñficia q̄b⁹ vult. ideo noluerunt iura vt iste libertates transirēt in capitulū quēadmodū nec liberali

tas dispensandi fructus ꝓueniẽtes sede vacante.vt in c.q; sepe de elec.li.vj. Sz in ꝓfirmatõne z institutõne nõ est ꝟ liberalitas q; si electus z pñtatus est dign⁹ tenet supior illũ ꝓfirmare vl instituere.vt in.c.postq̃ d elec.z.j.iurepa.ꝑ totũ.vñ cũ ꝓfirmatio seu istitutõ sit debita nõ exercet ibi aliqua liberalitas ideo transit ꝟ ptãs in capitulũ quẽadmodũ in alijs actib⁹ iurisditionalib⁹ cõtingit.z ꝓ hoc facit quia vicarius epi potest instituere pñtatũ.vt in.c.ex frequentib⁹.j.de insti.q̃ tñ cõferre non põt.vt in.d.c.fi.ꝟ circa istã collationẽ beneficior ĩminet aliud dubiũ nõ paruũ.nũquid aũt sede vacante collatio que deuoluit ad epm ex negligẽtia inferioris vel electio trãseat capl'm. Boati.sen sit ꝟ q̃ nõ.dicit em̃ q̃ potuit ꝟ papa restituere istis ius eligendi sine ꝓiudicio alicui⁹q; ptãs erat deuoluta ad archiepm̃ exonensem z sedes nũc vacabat z sic nõ ꝓiudicabat capl'o.z sic apte sensit q̃ ꝟ ptãs sede vacãte nõ transit in capl'm z sic trãseunt ꝟ doc. z bãc opi. tenuit Jo.mo.in.d.c.q̃q̃. Sed Jo.an.tenuit ibi cõtrarium restringendo multũ iura que dicũt q̃ d bñficijs ptinẽtib⁹ ad epm capl'm nõ se impedit. Intelligit em̃ illa iura in bñficijs ptinẽtib⁹ ad epm iure ꝓprio z nõ iure deuoluto.q; in his q̃ ptinent iure deuoluto ptãs cõpetit rõne iurisditõnis epalis ꝟ ptãs epi transit in capl'm mihi plus placet primũ dictũ.prio ꝑ rõnẽ quã.s.diri.nã cadẽ est rõ in oib⁹. Itẽ multũ me mouit.c.ij.ne sede vacan..vbi in collatõne bñficior regula ponit negatiue dicit em̃ q̃ vbi nõ ẽ expssũ capl'm nõ succedit in collatione.ꝟ hec restrictio Jo.an.nullibi ꝓbat z tene menti hoc. Itẽ dic q̃ hodie habem⁹ iura nova que cõfundunt opi. Vincen.vt habet in.c.vltimo z penulti .de sup.neg.ꝓl.li.vj. ¶ Ex quib⁹ elicit regula q̃ epõ mortuo naturaliter vel ciuilit.puta q; capt⁹ ab hostib⁹ capitulũ succedit in iurisditõe tam spũaliũ q̃ tpaliuz ita q̃ hodie habes firmare illã regulã.sed cõtingit dubitare de quibusdã casib⁹ specialib⁹ quos ꝑ declaratiõe materie q; nimis tradit ꝟ ꝑ doc.succincte ꝓsequor.et primo incipiẽdo ab exceptõib⁹ positis in glo.habuisti s.quid dicendũ in collatõne cõfirmatõne z institutõne. Sed dubitat scdo quid in ptãte vandi licentiam electo in ꝓlatum ecclesie alteri⁹ dyocl.z glo.ꝟ format q̃ capl'm non succedit z multi tenuerunt hanc partez vt no.in.c.si abbatẽ de elec.li.vj. Sz Jo.an.firmat ibi ꝓtrariũ z credo q̃ bñ. Et idẽ repio sensisse dños de rota dcci.cccj.nã prima regula est ẽ q̃ capl'm succedit in iurisditõe spũaliũ z tpaliũ vt.s.dictũ ẽ.g̃ z ĩ potestate vandi licentiã electo vel volenti se trãsferre se ad aliaz dyocl.nã ꝟ est iurisditõnis.vt in.c.si religiosus de ele. li.vj.nec est illa ꝓprie alienatio sicut cõtingit in reb⁹ ecclesie.nã res ecclesie nõ potest alienari sine solennitate de qua.xq.q.ij.sine exceptõne.ꝟ licentia ista dat sine illa solennitate.vt in.d.c.si religiosus. Itẽ si clericus recedit statim repit succesſor ꝟ nõ sic reperiuntur bona succedentia in locũ rep alienandap.nõ ẽ g̃ bonũ ar.arguere de alienatõne rep ad psonaz.z iura que allegat glo.non ꝓbant opi.suã.nã ibi solũ dicit q̃ licentia fuit petita a papa nõ dicit q̃ capl'm nõ potuisset. nã ad maiorẽ cautelã sepi⁹ recurrit ad papã.vt in.c.fi.de ver. sig. Tercio dubitat de potestate alienãdi.z glo.tenet hic q̃ nõ succedit.hoc ego limitarẽ cũ vellet aliena re bona epatus ꝟ si in ecclesia inferior ex legitima causa vellet alienare bona epatus credo q̃ capl'm põt interponere auctoritatẽ q; capl'm ꝓprie ꝟ casu non alienat sed interponit auctoritatẽ ecclesie alienanti.hoc enim est iurisditionis z sepe necesse.z sentit hoc Fede.cõsilio.xxix.z facit.l.ij.C.de bis q̃ vi.ali.indi.gerunt. Itez capl'm põt interponere auctoritatẽ ꝓmutatõi beneficiop.quod intellige vt no.glo.in cle.vnica de rep permut. ¶ Extra glo.seu casus exceptos in ea dubitatur quarto.nunq̃d capitulũ succedat in potestate visitandi totam dyocesim et inquirendi crimina.et de hoc habes bo.glo.in cle.j.de hereti.quam tenebis menti que ponit opi.ꝓtrarias.nã Jo.mona.fuit in opi.vt nõ succedat. Archi.dubitauit tñ poti⁹ inclinauit in opi.ꝓtrariam. Jo.an.in sua glo.que est aliquãtulũ intricata reducit ad ꝓcordiã hoc mõ q̃ ptãs generalr visitãdi nõ transit in capl'm.z ꝓcedat opi. Jo.mona.ꝟ ptãs specialit inq̃rendi ꝓtra aliq̃s diffamatos transit z sic ꝓcedat opi.ꝓtraria.fundamẽtum hmõi distinctõnis est q; capl'm ẽ administrator necessarius z nõ volũtari⁹.vnde succedit in his que necessario z nõ volũtarie sunt expedienda.ꝟ visitatio generalis ẽ volũtaria.spãlis vo necessaria.z multũ antiq̃ doctores amplexi sunt illã theoricã z originalit Jo.mona. Sz indistincte tenerem q̃ etiã visitare possit gnãlit q; visitatio fit ex necessitate iuris.vt pz.j.de censi.in.c.sopite.z.x.q.j.c.relatũ cũ si. ad idẽ.c.fi.de sup.neg.ꝓla.li.vj.vbi dat visitator p archiepm̃ si capl'm ẽ negligẽs in exercenda iurisditõe ꝟ capl'm hẽbat ptãtẽ visitandi.z ꝟ satis deberet admitti vbi nõ sperat q̃ de primo ꝓuideat ecclesie de epo puta q; eps est ab hostib⁹ captus.z ad ꝓdicta q̃ necesse ꝟ sit adduco bonum tex.in.c.int cetera.s.de offi.ordi.

¶ Quito dubitat nũquid capl'm possit visitare monasteria monialiũ exempta q̃ visitat epus auctoritate aplica.vt in cle.ij.de statu.reg.z refert ꝟ Collect.q̃ in cãcellaria fuerũt ꝓgregati multi in hoc doctores z recesserũt varij.z videt ipe velle q̃ ex necessitate possit.sed Lap.ab.ꝓsuluit q̃ nõ succedat capl'm.z ita refert sibi respõdisse Jo.an.dũ eũ in hac qõne cõsuleret. movet q; capl'm nõ succedit in his q̃ cõpetunt epo iure spãli. vñ nõ succedit in ptãte cog̃scendi de feudo.vt no.i.c. vez de fo.cõpe.zbãc opi.setit Jnn.iudicio meo ĩ.c.ad abolendã de hereti.vbi dicit q̃ capl'm succedit in his que exercet eps iure suo.z idẽ sentit Fede.ꝓsilio.xxix. vbi dicit secus esse si eps cog̃scit iure delegati vel alio iure speciali.z facit.c.pastoralis.§.ꝑterea de offi.ordi. vbi mortuo epo delegato expectat successor z non recurrit ad capl'm multi tñ tenuerũt ꝓtrariũ dicentes q̃ si eps habet absoluere vt delegatus q̃ ptãs transit ad capl'm ꝑ.c.vnicũ co.ti.li.vj.qđ loquit indistincte. Sz mihi plus placet pcedens opi.ꝑ ea que.s.diri. Itẽ facio aliã rõnẽ capitulũ succedit epo ꝓpter cõmunionẽ que est inter eos.sunt em̃ vnũ corp⁹.vt in.c.nouit.z.c. q̃to de bis q̃ fi.a pla. Itẽ vt dicit Jnno.s.c.pri.dignitates z iura eccle pariter possident ꝑ epm̃ z capl'm sed ĩ bis q̃ cõpetũt epo iure spãli vt delegato cessat ista cõmunio ergo nõ succedit. Et ex bis limita regulã.s.tradita vt capl'm succedat in iurisditõe iure ꝓprio. ¶ De xto dubitat nunq̃d capl'm possit recipe resignatõnes beneficior sede vacãte. Et dñi de rota in hoc fuerunt varij vt habet dci.pal.sed maior pars ꝓcludit q̃ possit q; regula est eũ posse recipere resignatõem ad quẽ pertinet destitutio.vt no.Jnno.z alij in.c.q̃ in dubijs de renũc.sed capitulũ potest destituere z ꝓuare quez sede vacante ex causa legitima cũ succedat in iurisditione ergo poterit resignatõnez admittere maxime que fit ex causa. Et no.incidenter ex dictis eorum q̃ capitulum põt ꝓuare quem ex causa beneficio suo sedevacante. Sed ꝑsupposito q̃ capl'm nõ possit recipe resignatõem ẽ dubiũ nũquid poterũt ꝟ ꝑscribere: videt q̃ sic ꝑ.c.irrefragabili.§.excessus de offi.ordi. Contrarium notanter concludũt dñi de rota quorum decisio in hoc multum placet.q; sede vacãte inchoari nec currere põt nec finire prescriptio.vt in.c.j.z in.c.de quarta de prescrip. Et no.hoc dictũ singulariter q̃ capl'm nõ potest ꝓtendere ꝑscriptionẽ in his in quib⁹ nõ succedit de iure cõmuni sede vacante.z intellige vt exerceat sede vacante. ¶ Septimo dubitat nunq̃d capitulũ possit sede vacante facere statuta distringẽtia totam dyocesim. Fede cõsilio.xvj.plene ꝓsequit z tãdẽ

concludit q̄ sic. ꝺependet em̄ a iurisditione. vt in.c.fi. ꝺe consti.li.vj. In qua quidē iurisdictōne capl'm succedit. ⁊ talia statuta durant etiā in temp⁹ futuri epi q̄ ꝺ natura statuti ē vt sit ꝑpetuū licz extinguat' ptās statu entis. vt in.c.fi. ꝺe offi.le. Eps ꝛ̄o potent illa statuta reuocare. q̄ nō pōt capl'm statuere in p̄iudiciū futuri epi sicut nec p̄ceſſor in p̄iudiciū ſucceſſoris. q̄ par in parem nō hz imperiū vt in.c. inotuit ꝺe elec. Octauo dubitat' nūquid capitulū possit sede vacāte dispēsare in casib⁹ q̄ ꝑmittūtur epo ⁊ dubiū facit q̄ dispensatio ē fm theoricam q̄ūdā. ꝺe qua. s. capl'm succedit in administratōe necessaria. sed Fed. dicto ꝓsilio. xxix. post multa cōcludit oppositū qꝺ satis mihi placet. nā dispēsatio ꝺependet a iurisdictōe. Itē qñq̄ est ꝺebita vbicūq̄ subest cā legitima dispensandi. vt no. l. di. ꝺomino sancto. ⁊. c. vt ꝓstitueret. Nono dubitat' q̄ꝺ si eps habet collatōez cū alio vel ali⁹ ꝺebz requirere cō siliū episcopi in aliquo actu nunq̄ꝺ capl'm succedat. ⁊ concludit q̄ non ꝑ. c. vnicū ne sc. vac. li. vj. ⁊ dic vt ibi notatur. Decimo querit' nunq̄ꝺ capl'm succedat i iurisdictōne quam habet eps ꝺe ꝓsuetudine. ⁊ q̄ꝺ si episcopus habet in k'esse alicui electōni ex consuetudine. Hosti. in.c. scriptū ꝺe elec. sentit q̄ ptās eligendi non transfert' in capl'm ꝙ in iurisdictōne exercendi. tenet hic Collec. ꝓtra. q̄ eadē rō ꝺebet esse in additamento que in principali qꝺ satis placet exq̄ illa iurisditio cōpetit epo vt epo. Undecimo querit' nunq̄ꝺ capl'm possit facere cōmēdas ecclesiaꝝ. ⁊ cōclude q̄ sic saltē donec fuerit eccie ꝓuisuz ꝑ habētē ptātē. vt no. Jo. an. in.c. vnico ne sede va. li. vj. Duodecimo nūq̄ꝺ succedit in priuilegijs indultis dignitati epali. exemplum in.c.fi. cū cōcordantijs ibi positis in glo. ꝺe priuil. li. vj. ⁊ cōcludit q̄ nō. qꝺ habet Jo. an. ꝑ indubitato. c. vnico. j. eo. li. vj. nā priuilegiū nō ꝺebet excedere psonā p̄uilegiati. vt in.c. sane. ꝺe priuil. li. vj. ⁊ in.c. petisti. vij. q. j. Tredecimo nunq̄ꝺ capl'm possit dare indulgētias ꝺe quib⁹ in.c. cū ex eo. ⁊. c. nostro. ꝺe peni. ⁊ remiss. ⁊ ꝺe hoc ꝑ doc. in.c. accedētib⁹ ꝺe excessi. plat. ⁊ si tenet' opi. q̄ sit ordinis episcopalis quā multi ibi tenuerūt. cōcludendū est q̄ nō succedit sed si tenet' opi. Jo. cal. q̄ sit iurisditōnis. ⁊ dicit hoc tenere beatū Thomaz. tūc ꝺubitari pōt q̄ videt' actus volūtari⁹ ⁊ nō necessari⁹. possit tamē teneri q̄ possit q̄. cum iura dicāt q̄ capl'm succedit in iurisditōne nec distinguant inter contentiosam ⁊ volūtariā ꝺebet intelligi in vtraq̄ q̄. gen⁹ ē in qualibet specie. vt in.l. filiusfamilias. ff. ꝺe dona. ⁊ in.c. auditis iuncta glo. ꝺe ꝓscrip. Quartodecimo queritur nunq̄ꝺ capitulū possit dare ꝓfessorē seu penitētiariū qui absoluat in casib⁹ reseruatis epo. ⁊ ꝙ tetigi. s. eo. bis que. ⁊ concludi q̄ sic. argu. c. vnici. j. eo. li. vj.

Quintodecimo potest ꝺubitari nūquid succedat i potestate ꝺoctorāꝺi vbi epo hec potestas cōpetit nec aliquid in priuilegio cauetur ꝺe capso. ⁊ in ꝙ cōcluderem q̄ aut epus habet hanc potestatem ex priuilegio speciali ⁊ non transit in capl'm per superius dicta. aut habet a iure cōmuni fm opi. quā sentit hic Hosti. vt no. glo. in cle. j. ꝺe magis. ⁊ tunc capitulū succedit ar. hic. Et ex istis potest inferri ad ꝺecisionē aliorum ꝺubiorum que possent occurrere ⁊ vide ꝺ materia ꝑ Jo. an. in. ꝺ. c. vnico. j. eo. li. vj. et predicta bene notabis.

Abbas.

Tatuim⁹ Qui maior ē ordine licet in eccl'ia posteri⁹ recept⁹ in loco ⁊ portione prefertur. ꝙ dicit fm veraz lectu. ⁊ tria sunt dicta. sc̄ꝺm ibi ⁊ qui. tercium ibi sit. No primo q̄ etiam inter clericos est habenda bonoris distinctio vt fm ordines ⁊ dignitates inuicē preferantur ⁊ honorent'. No. sc̄ꝺo ibi qui maior est ordine vnā maioritatē que cōsistit in ordine. multiplex em̄ ē maioritas. nam quedam est ordinis vt hic quedam dignitatis. vt in.c. ꝺudum ꝺe elect. alia senectutis. vt in l. semper. ff. ꝺe iure immu. vbi ter. notabilis dicit semp in ciuitate nostra senectus venerabilis fuit' ⁊ pene eundem honorem senibus ⁊ magistratibus maiores nostri impenderunt ⁊c. vt ibi. quedam est maioritas p̄latōis seu administrationis. vt in.c. transmissam ꝺe elect. quedam consecratōnis vt in.c. aqua ꝺe consecra. eccle. vel alta. His em̄ respectib⁹ quis potest ꝺici maior vel minor ⁊ vide glo. q. ꝺi. in.c. lex. vbi ponit' qui dicant' maiores natu. No. ex predictis ⁊ ex ter. q̄ maior in ordine preferat' antiquiori in tempore ⁊ sic progatiua ordinis preferat' senectuti. facit. c. a subdyacono. xcij. ꝺis. Et intantū ordini ꝺebetur reuerentia vt olim quando monachi non erant clerici clericus quantumcūq̄ minor in ordine preferebatur abbati nō ordinato. vt in ꝺ.c. a subdyacono. Hinc ꝺicit ter. in.c. duo sunt. xcvj ꝺi. q̄ nulla ꝺignitas secularis similis est sacerdotio.

Item no. cōtra ꝓsuetudinē quarundā ecclesiarum. vbi canonici p̄ius recepti preferunt' in sedib⁹ postea receptis licet isti posteriores sint maiores in ordine. nā ad hanc consuetudinem tollendam emanauit iste ter. vnde non puto valere consuetudinē in oppositum q̄a est contra honestatem ecclesie. ad hoc quod no. in. c. j. s. eo. ⁊ in.c. cum ꝺecorem ꝺe vi. ⁊ bone. cle Itez no. q̄ maior in ordine est primo beneficiandus ⁊ potior ꝺebet esse in portione percipienda. Quid aūt inter eos qui sunt eiusdē ordinis? ꝺic q̄ preferendus est primo ordinatus. vt in.c. j. s. eo. ⁊ in l. j. ff. ꝺe albo scriben. ⁊ vide ad materiam quod ꝺixi in ꝺ.c. j. Sed quero q̄ꝺ includat ista litera ⁊ sic ꝺe reliquis ⁊c. Jo. ter. iste solū expressit sacros ordines ⁊ sub illo ꝛ̄bo reliquis voluit includere minores ordines. vt acolythatum exorcistatum ⁊ lectoratum ⁊ ostiariatum. vt in. ꝺ.c. a subdyacono potest etiam addi prima tonsura que fm nos ordo est. vt in.c. cū contingat ꝺe eta. ⁊ qualita. ⁊ vide glo. in prohemio sexti. In glo. ij. in fi. glo. ista in effectu ponit duos intellectus quo ad verbum potiorem positū in ter. Primus vt maiores in ordine sint potiores in portione percipienda. i. pinguiores vt plus ipsi percipiant q̄ minores. Alius intellectus vt verbum potior exponatur. i. prior ⁊ huic intellectui glo. inheret. vnde concludit glo. q̄ canonici eiusdem ecclesie ꝺebent esse pares in porcionib⁹ percipiendis. Inno. in.c. cum omnes ꝺe constitu. ꝺixit q̄ respectu eorum que ꝺantur ꝑ cōmuni victu ꝺebent esse equales sed in his que ꝺant' pro vestibus ⁊ alijs necessarijs ꝺebet haberi distinctio psonaꝝ. vt fiat prouisio fm meritū ps one ⁊ ꝙ p̄cedūt in ecclesijs vbi ꝑbende nō sunt distincte vel si sūt distincte ꝑcedūt in redditibus cōmunibus qui solent diuidi inter canonicos. Et hunc intellectum videtur sentire hic Hosti. qui intelligit istum ter. indistincte sine portio ista consistat in quotidianis distributionibus siue in alijs portionibus siue in prebendis. Sed potest ꝺici q̄ etiam in qualitate ciborum est habenda differentia per ea que habentur in.c. coguntur. xlj. ꝺi. et in.c. cum ad monasterium. in. §. porro ꝺe statu regu. tamen raro hoc vltimum practicatur quia in portionibus fiendis attenditur consuetudo cuiuscunq̄ ecclesie que seruanda est. vt in.c. cū omnes ꝺe constitu. ī gl. fi. in fi. Vel intelligitur iste ter. fm Inno. iuxta cōsuetudinē vrbis que habet q̄ in oīb⁹ fere ecclesijs licet recipiantur minores clerici in canonicos ⁊ habeant ius canonie tamen tenentur facere seruicia in ipsa ecclesia vt purgare ipsas ecclesias pulsare cāpanas accendere lāpades ⁊ similia. nec recipiunt beneficia infra quatuor annos. ⁊ ex hoc sentit Inno. q̄ hec consuetudo in hoc sit localis. sed Hostiē. intelligit generaliter. sed iudicio meo non est in hoc discrepandum quia ter. ꝺicit q̄ minores ꝺebent facere seruitia consueta. vnde pondera verbum consueta. seruabit' ꝙ in ꝙ ꝓsuetudo cuiuscūq̄

ecclesie. 7 ꝑm cōsuetudinē poterūt isti minores cōpelli ad seruitia impendenda. 7 cū hec cōsuetudo nō sit cōtra ius sufficiat tēpus. xx. annoꝝ ad eā inducēdam. vt no. glo. in c. fi. de cōsue. li. vj. ¶ Extra glo. quero quid si minor in ordine primo fuit receptus in canonicū auctoritate apostolica demū fuit receptus eadē auctoritate maior in ordine quis istoꝝ sit ꝓferendus in ꝓbenda vacatura. Inno. tenet q primꝰ licet sit minor in ordine quia sibi primo ius quesitū fuit. Hosti. dicit q ℔ ꝓcedit in prebenda iam assignata secus in assignanda Jo. an. dicit q opi. Inno. ē vrior 7 cōiter obseruat. Nam ꝓrogatiua dignitatis non ꝓferꝫ priozitati tēporis exquo ꝑ alio primo scriptū ē vt ꝓbat in. c. q sepe. de prebē. li. vj. habeat g̃ locū iste tex. in receptꝫ auctoritate capli. Sed circa istos dubitat quid si capl'm ꝓuidet minori 7 cōtulit ꝓbendā extraneo: dicit Inno. q male fecit capl'm qz maiori in ordine debebat illā conferre vt hic. ℔ si cōtulit alteri tenet collatio qz receptꝰ auctoritate capli nō habet ius affectiuū ad ꝓbendā ꝓmo vacaturā. vt in. c. relatum. 7 qđ ibi no. j. de preben. capl'm tñ qz venit ꝓtra istā cōstitutōem tenebit interī ꝓuidere isti maiori in ordine donec sibi ꝓuiderit de ꝓben. ar. in. c. dilectus. el. q. de ꝓben. Et no. bñ hoc vltimū dictū ex qđ ꝑt inferri qz si in eccl'ia sunt canonici supernumerarꝫ 7 capl'm ꝓfert ꝓbendā extraneo 7 ñ maiori in ordine tenet in penā ꝓuideri isti maiori in ordine quē contēpsit de cōibꝫ reddit'bꝫ donec sibi ꝓuidēt de ꝓbenda qđ notabis ꝛc. ¶ Abbas.

(C) Vn inferior. Si eccl'ia sita ī ali archidyaconatu erigit in cathedralē a iurisditōne archidyaconatus eximit. Primo narrat factū. secō ꝓuidet episcopo ibi mandamus. tercio ꝓuidere mādat archidyacono ibi ꝓuiso. ¶ No. primo regulā que q̃tidie allegat q inferior ī iurisditōne nō ꝑt exercere sñiam cēsure vel alīā in maiorē nec ꝑt illuꝫ absoluere. Ex quo infero q inspecto iure cōi nō potest sacerdos simplex absoluere epum etiā in foro pñali. qz ℔ regula loquit indistincte. debet g̃ ep̃s recurrere ad suū maiorez. s. ad suū archiep̃m. vt no. Hosti. in ti. de pe. 7 remiss. in. §. cui penitēdū. hoc vr̃ nisi ep̃s sit exemptus qz tūc exp̃ulegio iuris potest sibi eligere cōfessorē. vt in. c. fi. j. de pen. 7 remis. sic etiā facit papa. nā ꝓpter suppriozis defectū eligit sibi cōfessorē. vt no. in. c. sane de offi. dele. 7 in c. nemo. ix. q. iij. ¶ No. secō q ep̃s censet pater inferiorū clericorum. xxv. di. esto subiectus. Itē no. absonū esse vt filius habeat potestatez in parentem. erubescit em̃ lex filios parentū castigatores existere vt dicit tex. in auc. de nup. in. §. q si sanctū. ¶ Nota q monasteriū potest erigi in ecclesiam cathedralez. simile ī. c. j. ne sede vacan. ¶ Ultimo no q si eccl'ia inferior erigit in cathedralem ꝑ consequens eximit ipō facto a potestate inferiorum qui ibi primo habebant iurisditionez qz non est honestum vt ep̃s sit subiectus inferiori. et ℔ facit ad questionē. pone q archidyaconus habeat iurisditōem coercendi delicta infra certos limites infra quos ep̃s deliquit nunqđ possit puniri ꝑ istū archidyaconū. 7 si loquit de epō ipsius archidyaconi dicendū q nō. quia inferior nō pōt ligare vl iudicare suum superiorē. sed dubiū est in extraneo epō. 7 videt primo q non. qz archidyaconus nō exercet iurisditōem ī monasteriis sitis in suo archidyaconatu. vt in. c. fi. de off. archidy. fortius in ep̃m exercere nō debet. nam ꝓpt reuerentiam pontificalis dignitatis nō debet inferior exercere in eum iurisditōnem. ar. in. c. quia periculosum de sen. excō. li. vj. Inno tenet cōtrarium. nam rōne criminis ꝓdit priuilegiū suū in auc. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi oz. 7 in. c. placuit. xvj. q. iij. 7 hanc opi. sequitur Jo. an. licet Hosti. contra. nam exquo archidyacon' habet territorium distinctū recipit potestatem coercē di delicta omniuꝫ. ꝑ hoc bene facit. l. iij. ff. de offi. ꝑsid. vbi dicitur q in alieno territorio presescenset priuatus debet tñ ꝓcedere nō ad depositōnem seu in maioribꝫ criminibus. qz ad depositōem epi ꝓcedere pōt solus papa. iij. q. vj. q̃uis. 7 in. c. accusatus. 7. c. ij. de trāsl. ꝓla. Cōclude g̃ q nedū ab epō pari sed etiam ab inferiori ꝑlato potest eps iudicari 7 puniri si deliquit in illius territorio. 7 notabis hāc qōnem. Silis qō fit in archiepō delinqnēti infra dyocesim sui suffraganei nunqđ possit puniri ꝑ suum suffraganeū. 7 ℔ questio tāgit hic ꝑ Inno. 7 pleni' expedit ꝑ archi. 7 alios. in. c. ij. de consti. li. vj. 7 cōiter videt opi. vt a suo suffraganeo puniri nō possit ꝓ rōnem istius. nā archiepus est maior 7 iudex suffraganei sui g̃ ab eo iudicari non potest. et ex hac rōne sequit ꝑm Inno. q si suffraganeus ex dispensatōne pape haberet alium epatum extra illam ꝓuinciam q nō possit punire suū metropolitanuꝫ ibi delinquentem. nam vbiꝙ archiepus est maior suo suffraganeo ¶ Dubito de hoc vltimo qz suffraganeus non est in alio episcopatu vt suffraganeus sed vt alius episcopus 7 certū est q alius episcopus potuisset punire istum archiepiscopum exquo non est suffraganeus suus. videmus in delegato pape sic'e qui licet sit minor ꝑt tñ auctoritate delegata excōicare suum maiorem. vt ī c. sane. el. ij. de offi. dele. vnde diuersis respectibꝫ qs ꝑt esse maior. vt in. c. cū capella. de priuil. ¶ In gl. j. ibi cū maior selsubiecit minori. nam tunc se subiciendo fit minor maior. vt in iuribꝫ ꝓall. in glo. 7 hoc intellige si superior cōsentit vt ꝑsona ecclesiastica possit se subiicere minori als aūt nō posset consentire etiam in alium parem. vt in. c. significasti. j. de fo. cōpe. 7 papa qui nō recognoscit superiorē ꝑt se subiicere confessori. vt. §. dixi. ¶ Jo ea. glo. ibi de offi. dele. c. quereti. ad idē de sen. ex com. c. tua. ℔ vt dicit Jo. an. vtrobiꝙ pōt absoluere tē porē q excōicat. vñ melius facit. c. graue. j. de preben. ¶ In ea. glo. ibi sanctū ē. dic Jo. an. q ibi ℔ non facit ex officio qi dicat regulam illā ꝓcedere quando ex officio quis potest absoluere vt tunc possit etiam ligare et econtra. secus autem vbi cōmitteret nuda ptās excōicandi vel absoluendi qz tūc ñ trāsiret aliud vt sentit glo. 7 in ℔ no. eā secus aūt vbi cōmitteret iurisditio qz tūc dat ptās absoluēdi cū isti iudicet a pari. ¶ In gl. ij. ibi ad supplicatōem. dicit Jo. an. q ibi non erat maior ī admīstratōe. nā ñnunciauerat ille archiepatui 7 ñceperat bñficiū ab epō. vñ rōne beneficij erat factus de foro illius vt in. c. cum capella de priuile. de foro competen. c. postulasti. ¶ In. glo. iij. in fine. vult ergo glo. in secūda solutōne q ℔ potuit facere iste archiep̃s auctoritate ꝓpria ex dispositōne. c. qm̃ alle. in glo. ℔ ℔ solutio non congruit isti litere qz ℔ fuit erecta de nouo ecclesia cathedralis 7 sic erat aliud corpus 7 debebat habere aliud caput. Sed ī. c. qm̃. nō sunt ibi duo corpora nec duo capita ℔ cōstituit ibi ep̃s absq; ecclesia cathedrali qui debet esse vicarius cōstituētis. ¶ In glo. penul. in fi. vult g̃ glo. q si eccl'ia subiecta alicui prelato inferiori erigit in cathedralē q nihilominus remanet sub iurisditōne ipi' ꝑlati inferioris nisi eximat a papa vt ℔. ℔ ℔ dictū nō recipit cōiter a doc. 7 ꝓfecto videtur ꝓtra istū tex. nam papa ℔ nō eximit istū ep̃m a iurisditōne archidyaconi ℔ denunciauit eū exemptū. nā is q̃ denūciat de nouo nihil agit. vt in. l. heredes palaz ff. de testa. 7 no. in cle. statutū de elec. q̃nimo dicūt docto. q si iste archidyaconus esset in dyocz. isti' epi. ep̃s nouiter creatus habebit iurisditionē sup archidyaconum. x. q. j. regenda. ℔ optime facit tex. in. c. trāslato de consti. ¶ Sed quero extra glo. quam iurisditionē habebat archidyaconus in ista ecclesia dum esset monasterium: dic q de iure cōmuni nullam iurisditionē habet archidyaconus in monasteriis sed de iure speciali posset habere. vt in capitulo. fi. 7 quod ibi no. ℣ offi.

archidia.7 forte ob hoc tex.hic loquit conditionaliter vt ptz in tex.ibi ꝓuisio vt si ex hoc ꝛc. ¶ Abbas.

b Humilis. Compositionē sup iure pri matie vnus solus cui⁹ interest poterit impedire.vel sic.¶In cōpositōe sup iure ꝓmatie fiēda debent oēs ꝑlati ꝓuincie et capitula ecclesiarū cathedraliū cōsentire.7 duo facit.ꝓmo mandat cōpositionē publicari si ꝑlati consentiant.sc̄o ibi siqui vero dissentiētes.mādat citari 7 publicationē nō fieri.¶ Nota ꝓmo q̄ in factis arduis ꝓuincie dz req̄ri nō solum ꝓsensus platorū ipsius ꝓuincie ꝫ etiā capitulor ecclesiar cathedraliū.facit.c.fi.de his q̄ fi.a ꝑla. ¶ No.sc̄o ibi p̄ntiū.7 tene menti q̄ in actu cōpositōnis etiā sup iure supioritatis nō vocant absentes ꝫ tm̄ p̄ntes.7 nihilominus negari nō p̄t quin hec ꝓpositio sit magni p̄iudicij.7 sic videt q̄ non sufficit quodlibet p̄iudiciū lz magnū vt absens vocent.7 ꝫ optime facit ad materiā.c.p̄ntium de testi.li.vj An 7 q̄n absentes canonici sunt vocandi¶ No.tercio ibi buturicen.capli iūcta lr̄a ibi req̄ratis assensuz.q̄ in reb⁹ magni p̄iudicij dz ꝑlatus habere nedū cōsiliū ꝫ etiā assensum capli sui q̄d tenet hic Inno.7 Jo.an.q̄d tene mēti ꝑ limitatiōe c.quāto.7.c.nouit de his q̄ fi.a ꝑla.nam regulariter sufficit ꝑlatū requirere consiliū capli sui vt in dictis iuribus.facit q̄d dixi in.c.edoceri de rescript.7 q̄d no.in.c. j.ī. de ꝓcu¶ Nota q̄rto q̄ iudex nō p̄t ꝓpellere partes ad cōpositionē faciendā si cā est ciuilis ꝫ dz eam decidere sn̄ia sua nec etiā p̄nceps ex p̄tāte ordinaria ꝫ facere dz.nam vt colligit ex tex.papa affectabat istā cōpositionē 7 tn̄ noluit ad hoc cōpellere ꝑlatos.puto tn̄ q̄ si lis fuit diuturna 7 intricata multū inter p̄tes ita q̄ de facili decidi nō p̄t q̄ iudex p̄t ꝓpellere p̄tes ad cōcordiā tex.videt iudicio meo multū notabilis obliuioni nō tradēdus in.c.placuit.xc.di.¶ No.quinto q̄ is cui⁹ interest p̄t ex trāsuerso cōpositiōz impedire quēadmodū p̄t tercius ꝑ interesse ꝓpio impedire executionem sn̄ie inter alios late. vt in.c.venies.ij.de testi.¶ Item nota q̄ vnus solus de collegio p̄t impedire cōpositionē fiendā noīe collegij q̄d bn̄ notabis.7 ꝫ est ex eo ꝑm Inno.q: actus cōpositionis est volūtarius 7 in istis volūtarijs oportet q̄ oēs de collegio cōsentiant. vt no.in.c.cū oēs de cōsti.7 in.c. q: ꝓpter.7 in.c.scriptū de elec.maxīe cum possint p̄tendere aliq̄d p̄iudiciū singulariter vt hic.ꝫ si cōpositio cōcerneret vtilitatē collegij tunc puto q̄ nō impediret cōtradictio vnius.ar. in.d.c.j.de his q̄ fiunt a ma.par.ca.nam necessitas 7 vtilitas in ꝫ equipant.vt no. Inno.in.d.c.cum oēs.7 sentit Jo.an.hic dum dicit q̄ isti dissentiētes possunt impedire cōpositionē si mouent ex ꝓbabili cā.¶ Itē no. q̄ capla ecclesiarū nō debent citari vt ꝓsonaliter ꝓpareant lz in cā illa alij ꝓsonaliter citent vt hic.q: ecclesie destituerent suffragio ministratorū.¶ Ultimo no.q̄ iudex in citatōe p̄t iuridice cōminari cōdemnationez expensarū in casu succūbentie¶ In glo.j.in fi.vn̄ nō debet supior pati se cōtemni.vt in.l.obseruandū.ff.de offi.p̄si.debet ergo tenere mediū.vt in.c.j.de of.custo. et in.c.disciplina.xl v.di.¶ In glo.ij.ibi 7 ita eorum intererat cōsentire vel contradicere.nota bn̄ glo.iuncto tex.q̄ dn̄s nō p̄t cōponere sup iure supioritatis in p̄ iudiciū subditorū nisi subditi cōsentiant.nam interest subditorū nō habere multos dn̄os vl nō mutare dn̄m vt in.l.impialem.in.§.p̄terea ducatus de ꝓbi.feu.alie. p Fede.coll.x.no. Inn.in.c.auditis de p̄scrip.dixi post Hosti.s.eo.dilecti. Et ex rōne glo. potes generaliter colligere q̄ vbicunq̄ subditi possunt p̄tendere aliq̄d interesse non valet cōpositio facta ꝑ solum dn̄m ipsis subditis nō cōsentientib⁹¶ Sz q̄ro ꝑ declaratōe gl. 7 tex.qui cōprehendant hic appellatiōe ꝑlatorū. Hos. Inno.ponit duas expositōnes. Prima vt cōprehendant solum epi.sc̄a vt veniant oēs ꝑlati habentes iurisditionē ordinariā. de quib⁹.s.in.c.cum ab ecclesiarū de offi.ordi.nam cum ipsorum interest debent vocari. Sed contra hoc opponit.nam eadem rōne debuissent vocari oēs subditi q: oīm interest rōne p̄dicta. Jo.dicit Inno.q̄ si ageret cā singularium ꝓcederet contrarium sed hic cā cōcernebat vniuersitatem ecclesiarum ꝓuincie ideo sufficiebat ꝑlatos 7 maiores vocari.nam facta vniuersitatis expediunt ꝑ rectores7 maiores vniuersitatis.ar.in.l.ij.C. de iura.calum. 7 nota bn̄ hoc dictum ex quo primo habes notare q̄ in factis concernētibus totā ꝓuinciā requirunt ꝑlati ꝓuincie vt faciāt vnū corpus 7 debent actū explicare collegialiter sicut videmus in concilio generali.nam q: istud concilij cōcernit totū orbem ꝑlati totius orbis conueniunt 7 faciunt vnū corpus repn̄tantes ecclesiā vniuersalē.lx v.di. c.j.vides hic idem in facto vnius ꝓuincie vel dyocesis vt in factis cōcernentib⁹ totum clerum vniant clerici et faciunt vnū corpus.sicut in sili no. Bar.in vniuersitate scholariū bononien. vbi sunt vniuersitates distincte iuristarū 7 artistarū vltramontanorū 7 citramontanorū.nam in factis cōcernentib⁹ studium vniuersaliter vniunt etiā doctores 7 faciunt vnū corpus 7 ꝑ hoc facit tex.in ꝓemio vbi scribitur vniuersaliter doctorib⁹ 7 scholarib⁹¶ Sc̄o no.q̄ in factis ꝓuincie vel alicui⁹ dyocesis nō est necesse vt oēs clerici cōsentiant sed satis est q̄ interueniant ꝑlati 7 capla.nam repn̄tant totum clerū vt hic¶ In glo.in ver.p̄ntium ibi videt q̄ sic 7 ꝫ teneas.nam absentes qui nō sunt vocandi habētur ꝑ alienis nec debēt in numero cōputari.x.q.ij.hoc ius porrectū.versi.si aūt.nam ius vniuersitatis p̄t resi dere penes vnū solū tm̄.vt in.l.sicut.ff.q̄d cuiusq̄ vniuer.7 no.in.c.gratum de postu.ꝑla.tn̄ quo ad istū tex. oēs qui sunt in p̄ntia vocandi sunt.absentes vero non vt ꝓbat in text.ibi in ea p̄ntium. 7 sic q̄ō q̄.j.subdit in glo.decidit in tex. sed in alijs negocijs nunq̄ꝫ absentes sunt vocādi.vt in.d.c.hoc ius porrectum.sed fallit in quibusdā casib⁹ de quib⁹ ꝑ glo.no.in.d.c.p̄ntium de testi.li.vj.dixi plene in.c.cum oēs de constitu.dic vt ibi. Qui aūt dicant absentes vel p̄ntes:dic q̄ in factis cōcernentib⁹ totam ꝓunciam existētes in ꝓuincia dicūt p̄ntes. In cōcernentib⁹ vero dyocesim oēs qui sunt in dyocesi.vt in.c.fi. q̄ ma.accu.pos. In cōcernētib⁹ aūt ciuitatē seu castrū illi qui sunt in ciuitate seu castro.vt in.d.aūc.ꝫ ius porrectū.7 facit.c.q: ꝓpter de elec¶ In glo.fi.ibi fundata erat ꝑ cōpositionē.ꝫ nō placet Hosti.q: ꝑm eum cōpositio nō erat hic publicata ꝑlatis ꝫ publicanda si p̄stitissent assensum. Inn.dicit q̄ erq̄ archiep̄i cōposuerant adinuicē p̄sumptio erat ꝓtra dissentiētes. Sed hec 7 alia q̄ hic scribunt mihi nō videtur necessaria q: papa hic cōminatus est ad terrorem. vn̄ nō colligit q̄ si isti haberent iustam cām cōtradicēdi q̄ deberent euitare cōdemnationē expensarū¶ Extra glo.oppo.cōtra tex.videt em̄ q̄ ista compositio nō debebat obesse ꝑlatis exquo ipsi nō consenserāt.vt in. l.tres fratres.ff.de pac.7 in.l.nec ignorans.C.de dona. Ho. Hosti.dicit cōtrarium ꝓcedere q̄n partes nullo modo cōsenserāt cōpositioni. Sed ter.iste debet intelligi q̄n ꝑ prius dat iudici p̄tās ꝓponēdi vt alte 7 basse ꝑm vulgare quoūdam possit arbitrari et inter partes componere.naz tunc ex hac generali potestate potest iste cōpromissarius dare de iure vnius alteri in parte 7 in totum.nec poterit conqueri quis exquo semel cōsensit.ar.in.l.cum mandato.ff.de mino. 7 nota singulariter hoc dictū.naz solet quotidie allegari hec opi. Hosti.q̄ si partes cōpromittentes dederunt potestatē arbitratori arbitrandi alte 7 basse ꝓut ipse voluerit non p̄t p̄textu lesionis peti reductio ad arbitrium boni viri.de quo plenius dico in.c.quintauallis de iureiuran.¶ Sc̄o p̄t intelligi tex.ꝑm eū q̄ papa fecerat compositionem sed non publicauerat partibus. Sed prius

volebat habere cõsensum ꝑlatorũ.7 ex ℔ no.ꝙ partes ꝑñt ꝓsentire laudo iam facto nõdũ publicato. nec ꝑñt postmodũ cõqueri ꝓtextu lesionis qõ intellige dũmõ dolus absit.nam dolus futurus nõ põt remitti.l.creditor.§.Iutius.ff.mandati. Tercio ꝑt intelligi ꝑm Jo. an.ꝙ cõpositio bñ debebat detegi ꝑlatis 7 habito ipsorum cõsensu debebat postmodũ publicari ꝑ totã pronunciam.7 ꝑ ℔ facit tex.ibi solẽniter publicetis.7 queli bet lectura est vera in se ꝛc. Abbas.

De treuga 7 pace. Rica.

Quia iudicũ est discordantes ad pacẽ reducere.ꝛc. di.ꝑ totũ.ideo post tractatũ de offi.iudicũ merito annectitur hec Rica.vl' põt cõtinuari hec Rica scõo ad Ricã.s.primã. Quia maiorũ 7 supiorũ est treugas et paces inire.subditorũ vero obedire iõ ꝛc.7 ex hac continuatõe quero vltra doc.nũquid iudex possit cõpelle re subditos ad pacem fiẽdã:7 dico ꝙ sic tam secularis respectu subditorũ qꝫ ecclesiasticus respectu clericorũ rõne peccati.vt ꝓbat'.ꝛc.di.in.c.siquis cõtristatus.7.c. placuit.7 ibi no.in glo.de iudice seculari. ad idem.c.nouit de iudi. vbi dicit' ꝙ ad papã ꝑtinet reformare pacẽ nam rũpens pacẽ venit contra ꝑceptum charitatis qz par nihil aliud est qꝫ charitas vt ibi.et hanc opi.ꝙ iudex possit tenet Bart.in.l. cõgruit.ff.de offi.ꝑsi. ibi tñ distinguit ꝙ aut discordia est inter ciuitatẽ 7 ciuitatẽ et tũc supior debet interponere ꝑtes suas in auc.de mãda.princi.7 in.§.deinde.aut est inter ꝓuatos 7 tũc aut est cã criminalis aut ciuilis.ꝓmo casu iudex põt cõpellere ad pacẽ rõne publice vtilitatis.nam in ciuilib' dissensionib' sepe respublica ledit'.l.siquis ingenuã.§.fi. ff.de captiꝫ. Si vero cã est ciuilis tunc põt mouere ad concordiã nõ aũt cõpellẽ ꝑm eum.vt no.in.l.j.ff.de no. ope.nunci. Hoc vltimũ puto verũ nisi lis maguo tpe duraverit 7 est ita intricata ꝙ de facili extirpari nõ ꝑt nam tunc iudex põt cõpellẽ ad concordiã lz nõ sit ciuilis.vt est tex.notabilis in.d.c.placuit. Scõo quero nũquid possit iudex eodẽ modo ad treugã fiendã compellere:7 dico ꝙ sic 7 multo fortius qꝫ ad pacẽ.ar.j.in c.j. Item treuga est qsi quedã par ad tps.sed si iudex põt ad pacẽ cõpellere.vt.s.dixi fortius ad treugã. qz qui põt totũ põt 7 ꝑtem. vt in.c.pastoralis.in.§.itẽ cũ totum de offi.dele.et.l.q̃ de tota.ff.de rei ven.ad idem bo.tex.in.l.illicitas.in.§.ne potẽtiores viri cõtumelijs. ff.de of.ꝑsi.vbi dr ad officiũ iudicis ꝑtinet ꝓuidere ne potentiores viri contumelijs afficiant humiliores. dic etiã ꝙ vbi quis verisiliter timet offendi ꝑ aduersariuꝫ põt iudicis offm implorare vt ipm cõpellat ad ꝑstandum cautionẽ de nõ offendẽdo nec se nec suos 7 iudex tenet' in hoc offm suũ imꝑtiri. vt in.d.§.ne potẽtiores. et ibi plene ꝑ Bar.7 bo.tex.in.l.denũciamus.C.de his qui ad ec.cõfug.7 ibi ꝑ Li.bñ facit tex.in.c.lr̃as in fi.de resti.spo.7 in.c.de bñdicto.xxxij.q.j.aliquid ꝑ Inn. in c.graue de sen.excõ. Tercio qro nunquid officiales quib' datũ est liberũ arbitriũ supꝑ bono et pacifico statu ciuitatis possint cõpellere subditos ad pacem:7 dic ꝙ sic vt ꝑtꝫ ex ꝓdictis.nam respublica ledit' ex dissensionib' ciuilib'. vñ ꝑtinet ad pacificũ statum ciuitatis vt subditi reformẽt pacem.7 hoc tenet Bar.in.l.ambitiosa.ff.de decre.ab or.fa.

Treugas. Statuit tpa treugarum 7 penã violantiũ

No.ꝓmo ꝙ iudex ecclesiasticus põt ex cã cõpellere laicos ad treugã de qua hic. qz principaliter fit ob honorẽ dei vt istis diebꝫ 7 tpibus possint homines liberius vacare diuinis nam in quinta feria debent hoies cessare ꝓpter reuerẽtiam assumptõnis 7 qz illo die xps fecit cenam apls. de cõse.di.j.postro.7 di.iij.c.lr̃is. In die veneris fit ꝓpter reuerentiã passionis. In die sabbati qz discipuli latuerunt ꝓpter metum iudeorũ 7 qz corpus xpi latuit in sepulchro. In die dñico qz oẽm insigne deus illo die instituit.lxxv.dis.in.c.ꝙ die. Secõo no.ibi ꝓcipimus. ꝙ qui nõ seruat istas treugas peccat mortaliter.xiij.q. j.qõ ꝓcipit'.7 in.c.ij.de ma.7 obe.ꝑz etiã ex alio qz trãsgrediẽs debꝫ excõicari 7 excõicatio nõ ferꝫ nisi ꝑ mortali.vt in.c.nemo.7 in.c.nullus.xj.q.iij. An autem hodie hec cõstitutio liget cum nõ seruet' in omnib' dicaꝫ cum gl. Tercio no.ꝙ excõicatus in vna dyocesi dꝫ haberi ꝑ excõicato ꝑ vniuersum orbem.cõcor.xj.q.iij. pena. Excõicatio ergo nõ claudit' territorio.qz cũ afficiat aiam 7 corpus sequit' ꝑsonã sicut lepra leprosum j.q.j.cito turpem.7.§.de off.or.ad reprimendã. Nota ꝙ epi ad iusticiã conseruandam tenent' sibi mutuo impendere auxiliũ 7 consilium. Ultimo no.ex fi.lr̃e ꝙ ꝑlatus tepidus in iusticia exequenda põt deponi a dignitate sua.facit.xviij.q.j.siquis abbas.7 negligentia ꝑlati est peccatũ mortale.vt no.glo.s.de off. Arch. c.ea q̃.7 idem dic in dissimulatõe.vt no.in glo.in.c.clericos de immu.eccle.li.vj.facit.lxiij.dist.c.sit rector.nec ꝓpter timorẽ debet differre iusticiaꝫ.qz iram dei supꝑ se inuocat qui magis timet hoiem qꝫ deum.vñ bonus pastor debet aiam suam ponere ꝑ ouib' suis.vt habetur in euangelio 7 transsumptiue in.c.nisi cum pridem de renũci. Ultra doc.quero in tex.mandat' puniri qui hmõi treugas nõ obseruauerit:7 loquit' text.de treuga canonica.i.a canõe inducta. Sed quero quid in cõuentionali vel in pace.pone duo fecerunt treugam vl' pacem 7 apposita fuit pena contrafacienti demũ ambo contrauenerunt nũquid possit vnus contra alium ad penam agere:cõclude post Bart.in.l.cum pater.§.libertus.ff.de le.ij.ꝙ aut nescit' quis primo fregit pacem seu treugã vt qz forte eodẽ momento se inuaserunt et tunc alter nõ ꝑt agere cõtra reliquũ.vt in.d.§.libert⁹. aut cõstat quis ꝓmo cõtrauenerit 7 tunc ꝓmus nõ põt agere cõtra scõm sed secũdus bñ põt agere ꝑ ꝓtra ꝓmũ. qõ bñ notabis.ꝑ hoc facit tex.in.d.§.libertus.7.l.qro §.inter locatorẽ.ff.de loca.7 qõ no.in glo.in.c.dilecti. de arbi.nam scõs nõ tenebat' seruare pacẽ.primo exq̃ primus nõ seruauit eam qz ꝓmittens penã vel quicqd aliud intelligit' ꝓmittere inquantũ alius seruat qõ ꝓmisit.vñ si ille nõ seruat ꝓmissum nõ tenet' iste ad obꝫ uantiam.vt in.c.puenit de iureiur.et in regula frustra de re.iur.li.vj.sed primus incidit in penã violando pacem seu treugam. In glo.j.no.glo.ꝙ ꝑ treugã non est finita discordia par vero est finis discordie ꝑm Hosti.7 debet par esse in voluntate.guerra vero in necessitate.nam dꝫ quis purgare vt pacẽ habeat.xxiij.q.j.noli.vel dic vt dixi supꝑ rubrica ꝙ par est charitatiꝫ vinculum vt dicit text.in.c. nonit de iudi. charitas vero est amor dei 7 primi. In gl.ij.ibi qñ ineuitabilis vrget necessitas.ꝑ hoc tex.ꝙ nõ est licitũ.j.de re.iur.vbi dicit' ꝙ Machabei viri sancti sine culpa in sabbato pugnabant 7 hoc ꝓpter necessitatẽ. Sed põt intelligi cõtrarium in defensione qz omni tpe debet quis se defendere ne pereat tuendo corpus suũ. vt in cle.vnica. de homi.vñ clericus nullã incurrit irregularitatẽ occidendo aggressorem suũ si aliter euitare piculum nõ potuit vt ibi.iste vero tex.põt intelligi in pugnatore.vt no. glo.in.c.si nulla all'.in glo. Et in fi.glo.no.hanc vltimã qõnem gl.singulariter et nõ tradas obliuioni.ex q̃ habes ꝙ lex positiua etiaꝫ ꝑceptiua nõ obligat ad peccatum si nõ fuit moribus vtentium recepta vel per dissuetudinem abijt.7 hãc opi.glo.tenet Host.bic in summa.7 Inno.7 Hosti.in summa huius tituli.sed hic tenuit ipse Hosti.ꝓpter.quẽ.monet' qz ista est lex ꝑceptiua vt ꝑz ibi ꝑcipimus.ergo a principio liganit cõtrauenientes ad peccatũ.ergo ꝑ nõ obseruantiam nõ tollit' eius dispositio qz tps nõ est modus tollendi obligationem

vt in.l.obligationū.§.placet.ff.de ac.7 obl.7 principiū fuit vitiosum cum peccauerint cōtraueniendo. Et ad §.leges alle.in glo.rñdet ipse q illi text.nō loquunt in legib⁹ p̄ceptiuis 7 statutarijs.ponit exēplū in.c.statuimus.§.ti.,pri.7 no. incidenter hoc dictū.nam sentit q dispositio dicti.c.statuimus. tolli p̄t dissuetudine. ℔ vide tu qd ibi dixi.iste vero ter.fm eum loquit in lege p̄ceptiua. Alij vero distinguunt vt refert Jo.an.inter leges q̄ apponunt penas ipso facto. 7 illas q̄ mandant infligi vt in primis nō habeat locū cōsuetudo cōtraria cum statim cōtrafaciendo incidant isti in penā 7 in factum damnatum.xxiij.q.j.in.c.audiuimus.vo. An.hic distinguit q aut lex p̄ceptiua emanauit in fauorē priuatum et p̄t tolli cōsuetudine sicut p̄t tolli pacto et renunciatōe.vt no.in.l.de quib⁹.ff.de legi.aut emanauit in honorē dei.aut in fauorē publicū 7 tunc si subditi nō obseruauerunt sciente superiore et patiente talis lex nō ligat nec requirit aliqua p̄scriptio.q; ex quo superior videt 7 patit nō videt velle q lex sua vinculū injiciat sed si superior ignorat tunc peccant contraueni-entes. Sed contra ℔ vltimū 7 cōtra Hostiē.videt tex.in.c.fi.de consue.vbi ter.aperte ꝓbat q oīs lex humana p̄t tolli cōsuetudine dūmodo sit rōnabilis 7 legitime p̄scripta. Unde ibi solum cōtra cōsuetudinem cōseruat ius diuinū nec priuati dicunt tollere legem superioris sed ipse superior cōsensum p̄stando huic cōsuetudini in eo q statuunt iura vt ꝑ consuetudinē possit tolli ius positiuum dicto.c.fi Jnno.sup rubrica quem sequit Jo.cal.℔ vult in effectu q aut lex p̄ceptiua est talis q eius contrariū est in se mortale peccatū. 7 tunc non p̄t tolli cōsuetudine sicut nec contraria lege.aut eius cōtrariū nō est in se mortale peccatū 7 tunc tollit ꝑ dissuetudinem.dixit etiā Cal.q sufficit in ℔ tp̄us.x. annorū.allegat no.in.c.fi.de cōsue.li.vj. Ego sic distinguerem q aut lex p̄ceptiua nunq̄ fuit recepta in obs̄uantia sciente legislatore 7 valente cōtradicere 7 non cōtradicente 7 talis lex nō ligat 7 puto q non requirit tp̄s ad inducendā p̄scriptionē sed sufficit binus vel trinus actus in contrariū.q; hic nō agimus de p̄scribēdo cōtra legem ℔ de impediendo vinculū.nam ꝑ binū vel trinū actum apparet de cōsensu superioris.arg.in.l.iij.C. de epi.audi.7 in.c.ita nos.xxv.q.ij. Si vero aliqui seruant in eodem loco 7 tunc nō seruantes nō vident excusari.ar.in.c.cum iam dudum in fi.de p̄ben. aut superior ignorat 7 tunc puto q requirit p̄scriptio.xl.annorum dumodo cōsuetudo sit rōnabilis vt q; fundat super aliq̄ rōne.vt vult tex.in.c.fi.si em̄ contrariū legis in se esset malum cōsuetudo nō esset rōnabilis de iureiur. c.intellecto.7 sic salua opi. Jnn.nec ob.q in principio oēs peccauerunt cōtraueniendo.nam dupler est rñsio primo q si moti fuerint ex aliqua cā rōnabili nō peccauerunt q; ipsemet superior indulsisset.ad hoc qd no. Archi.in.c.vtinam.lxxvj.dis.vel scdo successores eorum qui cōtrauenerunt nō peccauerunt q; potuerunt existimare q ex aliqua rōnabili cā illa lex nō sit in obs̄uātia.ar.eorum q̄ no.gl.in.c.de quarta de p̄scrip.7 q lex p̄ceptiua nō illaqueat sciente superiore 7 nō cōtradicente.allego bonū tex.iūcta glo.xx.di.c.j.7 in.c.cum olim. de cler.cōiuga.in cōsuetudine inducenda in sacramentalib⁹ ita voluit glo.notabilis in.c.vir de secūdis nup. Et contra regulā quā hic recitat Jnno.allego bo.ter. cum glo.in.c.cū multi.xv.q.vlti.nam olim erat statutū q filij nati ex cōiugio p̄sbyterorū essent serui ecclesie. et sic pena erat inflicta iure.et tñ dicit ibi glo.q hodie ecclesia ex nō obseruantia ꝓdidit illud ius. Ex quo infero q quantūcunq̄ lex apponit penā ipso facto nihilominus p̄t tolli cōtraria cōsuetudine.q; in nō exigendo penam cōmittit contra legem.nam 7 ꝑ nō vsum tollitur lex.vt no. Jo.an.in.c. Joannes de cle.cōiug.7 Li. in.l.ij.C.q̄ sit lon.cōsue. In glo.in ver.cōfirmet.no. bene istam glo.q vbi cōfirmatio exigit a pari capitur cōfirmatio ꝓ obseruantia. nō em̄ p̄t capi.ꝓprie quia par vel inferior non potest cōfirmare factum superioris vl paris 7 iō verba capiūt improprie.sile in.c.studuisti de offi.le.7 ex hoc infert q siquis p̄misit q titius confirmabit talem contractū debet intelligi q ille obseruabit 7 approbabit quantū in eo erit.qd bene no.sequēs. c.nihil habet nisi q p̄sbyteri 7 alij de quib⁹ in tex.gaudent priuilegio ꝛc.

Innouamus. Persone hic enumerate plena securitate gaudent tpe guerre. Nota p̄mo p̄sonas hic enumeratas q̄ tpe guerre debēt gaudere plena securitate male tñ obs̄uat. Et no.in eo q dicit de mercatorib⁹ q papa p̄t ex cā dare securitatez aliquib⁹ laicis tpe guerre. Nota ibi euntes.7 redeūtes ar.q securitas data in eundo debet intelligi data etiā in redeūdo.naz ista duo cōiter equipant in iure.vt in.c.magne in fi.j.de voto.et bo.text.in.l.sicui.ff.ex qui.ca.ma.no. Bar.in.l.vtimur.ff.de sepul.vio.,pbat rōne. nō enim quis dī secure venire ad certum locum nisi secure possit morari 7 inde recedere. Sed dubitari p̄t de qōne q̄tidiana vltra doct.hic.pone data est securitas alicui ex bānito vt possit secure venire ad hanc ciuitatē 7 redire.nunquid ꝑ primā vicem tollat hec securitas 7 priuilegiū an vero possit venire pluribus vicibus vel in infinitū: Oldra.disputauit hanc qōnē 7 recitat Bar.in. l.j.ff.ad.l.iuli.maie.7 breuiter distīguo post eos q aut securitas fuit petita 7 determinate cōcessa 7 tunc standum est determinationi.vtputa si fuit dictū vt veniret semp vel quid sile.ar.vj.q.iij.scriptū.aut fuit determinate petita sed indeterminate cōcessa.vtputa q; vnus ex bannitis petijt vt possit ꝑ x.dies esse in ciuitate 7 superior cōcessit indeterminate.7 tūc intelligit cōcessa fm petitionē q; rñsio adaptanda est petitōi seu interrogationi.insti.de inuti.stipu.in.§.p̄terea. 7 est bo.tex.in.c. inter dilectos in.§.ceterum de fide instru.ibi ex forma petitōis ꝛc.7 notabis illū tex. aut petitio fuit indeterminata ℔ cōcessio determinata.7 intelligimus securitatem cōcessam fm cōcessionē 7 nō fm petitionē.q; superior videt restrinxisse petitionē qd no.nam priuilegiū et indulgentia sumunt vires a cōcessione 7 nō a petitōne lz in dubio ꝓcessio referat ad petitionē vt in p̄cedenti mēbro.secus q̄n sumus certi vt hic.et ℔ notabis.q; sepe papa signando supplicationē restringit petitionem vt nō excuset impetrans ex eo q dedit supplicationem generalē 7 pridie fuit in facto.aut petitio fuit facta indeterminate 7 concessio etiā indeterminate.vtputa q; data fuit simplr securitas veniendi 7 redeundi 7 intelligit de p̄ma vice. Ad ℔ facit tex.in.l.boues.§.℔ sermōe. ff.de ver.sig.7 in.l.hec conditio.ff.de cōdi.7 demon.vbi dī q si sit alicui relictum cum nupserit intelligit de primis nuptijs.hoc verū nisi fuisset data securitas ad certum actum puta q ꝓ pace fienda posset secure venire et redire tunc duraret hec securitas q̄diu veniret pro contractu pacis.sed pace facta cessat securitas seu saluus conductus.7 ꝓ hoc tex.hic iuncta gl.in verbo existentes.quam notabis. Abbas.

De pactis. Rica.

Uiso de officijs oīm iudicum 7 p̄sidentium de ipsis iudicijs vidēdum est.sed q; vocati ad iudicia q̄nq̄ paciscunt q̄nq̄ transigunt ideo auctor anteq̄ tractaret de cōtractu de iudicijs de his p̄misit.7 primo de pactis tanq̄ de nobiliorib⁹.vel continua ad ꝓximam rubricā hoc modo. Supra visum est de pace.sed quia pactum est quedam conuentio ex pace facta.ideo post rubricā p̄cedentem subijcit istam. Abbas.

Antigonus. Potest ꝑmo generaliꝫ sūmari sic Pacta qꝫtūcunqꝫ nuda seruāda sunt. vl aliter sic. Judex ecclesiasticus ꝓuidet seruanti pactū cōtra nō seruantē. Diuidit. nam ꝑmo ponit dictū Antigoni epi. scdo approbatio cōcilij ibi vniuersi. No. ꝑmo iuncta supascriptōne modū 7 practicā condēdi legē in cōcilio generali vel ꝓuinciali. nam vnus de ꝯcilio facit ꝓpositionē et reliqui si eis placet vniuersaliter statuūt illā ꝯfirmādo vel restringēdo seu ampliādo. Et ita cōiter obꝯuat in alijs actib vniuersitatis. No. scdo q appellatōe ecclesiastice disciplineuenit snīa censure. vt excōicatio interdictum 7 suspēsio. j. de ver. sig. c. q̄renti. No. tercio ibi vniuersi. q ꝯcilū generale est quedā vniuersitas. ibi eī existentes nō vt singuli sed vt vniuersitas disponunt. repūtat em̄ cōcliū vniuersalē ecclesiā. de cōse. dist. j. ecclesia. hinc dico standū esse in dispositōib cōcilij iudicio plurimoꝝ. ad ℔ bo. tex. lxvj. di. c. j. naz regulariter in factis vniuersitatis ꝓualet plurimoꝝ snīa. vt in. c. j. de bis q̄ fi. a pla. 7 in. l. aliud. §. refert. ff. de re. iur. 7 in. l. qd̄ inator. ff. ad munici. Ultimo no. 7 tene menti ex eodē verbo q lex edita in cōcilio fit noīe ipsius cōcilij et nō pape tm̄. hic em̄ nulla fit mētio de papa qui p̄sidebat in cōcilio sed solū de ipso ꝯcilio. Ex q̄ infert q potestas ecclie est in ipso ꝯcilio vniuersali lz papa sit ibi tāqꝫ caput ipsius corꝑis. p ℔. xxiij. q. j. c. qdcunqꝫ. vbi dī q ptās data fuit toti ecclie in ꝑsonam petri petrus aūt fuit caput. ad idē. c. j. de iudi. in eo q ibi dī placuit sancte synodo. 7 dic vt ibi plenius dixi. nā qnqꝫ lex editur noīe pape cum approbatōe ꝯcilij. vt in. c. lz de elec. vñ puto q cum materia legis ordinat a papa lz concilium approbet tn̄ lex edenda est noīe pape a q̄ sumpsit vigorē 7 originē. nam 7 sine cōcilio papa pōt legem cōdere. ix. q. iij. cūcta ꝑ mundū. 7 qd̄ no. glo. in. c. ad aplīce de re iudi. li. vj. aut materia legis originat a cōcilio 7 tunc noīe concilij lex edenda est. nam in ꝯcilio interest papa vt caput. p ℔. c. osius. §. de elec. cum multis silib et. vij. q. j. cōuenientib. quinīmo maioris roboris ꝯstitutio totius ecclesie qꝫ solius pape tm̄. vt no. in. c. cum dilecti de electi. facit qd̄ no. Archi. xvij. di. in summa. In gl. j. ibi. ꝑ pacta inita inter eōs nō apparet rō q̄re glo. restringat istū tex. ad pacta inita inter eōs. sed forte ℔ dicit cā exempli. vñ intelligas melius tex. generaliter q inter quoscūqꝫ pacta inita sint exquo nō sūt a lege improbata ꝓpter aliquā turpitudinē obseruāda sunt. vñ iste tex. dz habere locū nedū inter clericos sed etiā inter laicos exquo generaliter loquit. naz laici peccant. nō seruāda pacta 7 promissiones. vt in. c. iuramēti. xxij. q. v. ergo pōt recurri ad iudicē ecclesiasticū qui habet obuiare peccato. vt in. c. nouit de iudi. vt cōpellat laicos ad obseruantiā pactoꝝ. Sed dubitat circa intellectū huius. c. Utrum ex nudo pacto oriat actio id est ius agendi in iudicio. Glo. ꝓpe finem colligit ex tex. ar. q sic. Jo. an. dicit q melius glo. diceret 7 ita pz hic q̄si sentiat Jo. an. q hic ē casus exꝑssus q dt actio nam tunc dz allegari tex. in ar. qñ id ad qd̄ allegat ap te nō probat ex tex. sed subtiliter tex. inducendo. nam dicit arg. quasi argute 7 subtiliter inuentū. vt in. c. forus de ver. sig. 7 sic aperte sentit Jo. an. q ex nudo pacto de iure canonico oriat actio. 7 idem hic Hosti. dicens q idem dz esse de iure ciuili. nam cum de iure ciuili sint alij casus in quib ex nudo pacto oriat actio. nec videant habere in se magnam rōnem specialitatis idē deberet dici generaliter in omni pacto nudo. in hoc tn̄ nō puto instandū. Et vt intelligas materiā primo videndum est quid sit pactum nudū quid vestitū. 7 an 7 qñ de iure ciuili competat actio et sic videbimus clare in quo differt ius canonicū in hoc a iure ciuili 7 quare. Primo ergo sciendū q pactum est nomen generale cōprehendens in se oēm cōuentionē. est em̄ pactum generaliter sumptū duoꝝ pluriūue in idez placitus et cōsensus. i. placitus ꝯ sensus. vt le. 7 no. in. l. j. de pactis et in. c. pactū. j. de ver. sig. 7 sensus huius diffinitōis est q id qd̄ cōuenit seu cōuentū est inter duos vl plres dī pactum q̄si ad pacē habendā factū. ℍ est em̄ vocabuli ethymologia. i. expō. vt in. d. c. pactū. vñ oīs ꝯctus ꝑt generaliter cōtineri noīe pacti. sed vbi pactū assumit sibi specificū nomē nō denotat a suo genere sed a specie tanqꝫ a dignioꝝ. vñ si vēdidi tibi rem appellat emptio qz est dare bicꝫ specificū nomen 7 relinquit nomen generis sicut si volo appellare boīez nō appellat sub noīe generis vt ālis sed in sua specie. vbi aūt cōuentio nō pōt habere nomen specificum. qz plura sūt negocia qꝫ vocabula. vt in. l. natura. ff. de ꝑscrip. verbis tunc stat in noīe sui generis. Et qnqꝫ est nudum 7 qnqꝫ vestitū sic dictum ad instar bois. nam qnqꝫ est nudus cuz nullum habet vestitum qnqꝫ vestitus. Si em̄ pactum fiat in puris 7 meris finib cōuentionis. qz nō intercessit aliqd extrinsecum puta nec stipulatio nec interuētus alicuius rei nec lrārum solennitas nec chirographū tunc appellat nudum. inest em̄ illa sola obligatio iuris gentium. nam vbi est cōsensus ibi est obligatio iuris gentiū vt in. l. cum amplius in. §. is natura debet. ff. de re iudi. 7 in. l. stichum in. §. naturales. ff. de solu. exemplū huius pacti nudi ponit gl. multipliciter in. l. iuris gentiū in. §. igit. ff. eo. 7 inter cetera dat hic exemplū quotidianū. s. ꝓmisi tibi dare decē sine aliqua interrogatōe ꝓcedenti vel chirographo. glo. tū nō ꝓsistit. nam videt velle q illud nō sit pactum. sed pollicitatio. nam dīa est inter pactum 7 pollicitationez. nam pactū est duoꝝ vel pluriū. pollicitatio est vnius tm̄ ꝓmittentis. vt in. l. pactū. ff. de polli. no. glo. in cle. romani de iureiur. ℔ Bar. saluat istud exemplū intelligendo q pars cui fit ꝓmissio cōsensit. nam tunc pōt dici pactū cum interuenerit cōsensus duoꝝ qd̄ notabis. Qnqꝫ istud pactū est vestitum 7 multa sunt vestimēta pactoꝝ. nā qnqꝫ vestit vestimēto verboꝝ. i. stipulatōe q̄ fit ꝓcedente interrogatione 7 rnsione secuta in. l. j. 7. v. de ver. ob. 7 insti. eo. in prin. Qnqꝫ vestit chirographo vt qñ ꝑ scripturaz meā ꝓmisi tibi dare. x. vel quid sīle. vt insti. de obli. lrārum. qnqꝫ vestit cōsensu. vt in cōtractib iuris gentiuz q̄ solo cōsensu pficiunt vt emptio 7 vēditio 7 silia. l. ex ℔ iure. ff. de iusti. et iure. Qnqꝫ vestit interuētu rei. vt do tibi. x. vt ꝑ me aliquid facias. nam si donani 7 trāstuli in te ista decē pactū nō dī nudū. vñ pōt agi insti. quimo. re cōtrahi. obli. in prin. et ibi ꝑ glo. vñ de iure ciuili fac regulā q ex nudo pacto nō pōt agi ℔ excipi pōt qz orit obligatio naturalis ꝓpter ꝯsensuz. vt in. d. §. igit fallit de iure ciuili in quibusdā casib. ℔ de iure canonico dubitat. cōiter tenet q dt actio ꝑ istū text. nā vbicunqꝫ ius approbat ꝙētionē semp dat actio 7 ius agēdi ex illa ꝙuentōe. vt in. l. legitima. ff. de pac. ℔ ius canonicū approbat ℔ pactū quantūcunqꝫ nudū. ergo ex eo pōt agi maxime cū pactū quantūcunqꝫ nudū habeat approbationē 7 cōcursum iuris diuini iurta illud ꝓphete q̄ ꝓcedunt de labijs meis nō faciā irrita. 7 de iuramēto allegato dī q simplex loqla obligat ita q cōtrauenies peccat mortaliter. ꝓterea vbicunqꝫ ius mandat aliquid fieri vel obseruari semp dat actio 7 exceptio. vt in. l. vnica. ff. de cōdi. ex lege. 7 in. l. statuas. ff. de acquir. re. domi. no. glo. in. c. cum liberum de sepultu. et in. c. si canonici de offi. ordi. li. vj. Sed ius canonicū mandat obseruari ista pacta ergo dat actio 7 exceptio. et hanc opi. tenuerunt glo. Hosti. Jo. an. 7 do. An. 7 glo. 7 Archi. xij. q. ij. in. c. quicunqꝫ suffragio. sed Inno. in. c. nouit de iudi. videt velle q non dt actio sed officij iudicis imploratio. qd̄ dicit ꝓcedere etiā in iuramēto. de iuramēto latius dixi in. c. cū venissent de insti. quidam vt do. Car. amplexi sūt hūc intellectū restrīgēdo istū tex.

vt solum cõpetat officij implozatio intantũ vt nõ possit peti vt quis pcise cogat ad obseruantiã pacti nudi sed solũ vt nõ obseruans excõicet. qz tex. iste solum ꝫ videt innuere in eo q dicit aut pacta obtineant firmitatẽ aut cõtraueniens excõicet. ⁊ sic pcise nõ disponit vt quis cogat pcise ad obseruantiã pacti. mihi nõ placet hec restrictio. primo qz lz ista ꝓposita fuerint facta alternatiue tñ concilio rndet simplr pacta custodiant et sic nõ videt se restrinxisse vt cõditionaliter ⁊ alternatiue fieret coactio. arg. in. c. nonne de psum. et eorum q̃ diti. s̃. c. ꝓpi. Item adduco text. j. eo. qualiter. vbi simpliciter dicit studiose agendũ est vt ea q̃ ꝓmittuntur opere compleant. põdera istud verbũ studiose ⁊ illud verbum ope compleant. nõ ergo debet esse iudex contentus sola excõicatione. Cal. tñ non ita restringendo tex. dicit q cõpetit officij implozatio ⁊ nõ actio qz actiones sunt ꝓdite a iure ciuili. l. q̃. ff. de or. iur. no. Jnno. in. c. q̃. in ecclesiarũ de consti. cum ergo ius ciuile nõ det actionẽ ex nudo pacto. ergo nec de iure canonico. hoc ar. videt psuasiuum ⁊ ꝓcessisset olim sed cũ hodie sint regule quas ꝓmisi dicendũ est q cum ius canonicum approbet illud factũ ⁊ mandet obseruari illud pactum dz cõpetere ius agendi qz ista regula iuris ciuilis tacite approbat a iure canonico erg̃ nõ reperit reprobata vt in. c. j. de no. ope. nun. ꝫ in effectu nõ refert an detur actio seu cõditio ex lege vel officij implozatio dũmodo cõcludamus iudicẽ ecclesiasticũ posse etiã laicũ pcise cõpellere ad obseruãtiã pacti. ⁊ ꝫ teneas ⁊ nõbis ꝓdicta.

Q Votiens. Breue est vel ꝓ alia verba põt sic summari. Conuentio inualida ꝓ cõsensum superioris validat et fuit forte exordiũ cõfirmationis quorũdã pactorũ. ¶ No. primo ibi in cõuentionib. q cõuentio idem est qd̃ pactũ. alꝰ non faceret iste text. ad rubricã. ¶ Scdo nota q assensus q̃cq̃ capit ꝓ aucte seu cõfirmatione. et cape hanc regulã q vbicunq̃ assensus exigit a superiore in actu ptinẽte ad subditos tunc assensus ibi sumit ꝓ aucte q̃ quidẽ auctas põt appellari assẽsus. qz auctas ꝓprie est assensus auctorizabilis cõpetens alicui rõe officij publici. vt no. glo. et Jnn. in. c. j. de re. ec. nõ alie. li. vj. plene no. in. c. cum cõsuetudinis de cõsue. ¶ Nota ibi ratihabitionẽ. q in cõfirmatõe fienda ꝓ superiorẽ nõ est necesse q superior dicat cõfirmamus. ꝫ satis est q dicat ratificamus vl̃ verba silia. nõ em̃ refert quid ex eq̃ pollentib fiat. vt in. c. lz ex quadã de testi. Et ex ꝫ tex. quẽ bene notabis colligo arg. q q̃ superior interponit auctem alicui actui. puta vẽditioni rerũ ecclesiasticar nõ est necesse q dicat auctem nr̃am impartimur ꝫ satis est q appareat de cõsensu suo. nam intelligit cõsensus põstitus ꝑm subiectã materiã. vt hic vbi ratihabitõ ponit ꝓ cõfirmatõe. Audio tñ q Bal. tenet oppositũ q dz dicere ista verba auctem nostrã impartimur ꝛc. et allegat dictũ Jnn. in. c. cum cõsuetudinis p̃al. ꝫ ꝓfecto Jnn. ꝫ nõ dicit si bñ põderet. ⁊ facit q nõ sit necesse. c. in venditõib. xvij. q. iiij. ⁊. c. placuit. xij. q. ij. ¶ No. vltimo ibi ꝓ securitate partiũ. bonũ argumentũ q tũc quis dicit securus in aliquo facto q̃ non timet aliquã iuris exceptionẽ. et facit ꝫ ꝑm do. An. q siquis ꝓmisit facere aliquẽ securum in aliqua re debet ita ipsam rem disponere vt nihil de iure possit sibi obiici ita q possit sentire lesionem. Nicolaus.

Q Valiter. Breue est ꝓ alia verba põt sic summari. Judex debet studiose agere vt ꝓmissa adimpleant. ¶ No. primo verbũ studiose. q iudex in adimplendo ꝓmissa vel pacta nõ debet esse cõtentus simplici ꝓmissione vt quidã direrũt in. c. j. sed studiose ⁊ effectualiter agere vt ꝓmissa adimpleant ope. ⁊ facit iste tex. ad ea q̃ dixi s̃. c. j. ¶ Scdo no. ibi ꝓmittunt. q ois ꝓmissio est necessario executiõi mãdanda. ⁊ põdera qz tex. nõ requirit q interuenerit stipulatio vel scriptura vel alia solẽnitas. ⁊ sic videt q cum verbũ ꝓmissio sit multũ generale nedũ in pacto qd̃ est duorum ꝫ in pollitatõe q̃ est vnius tm̃ debet habere locũ iste tex. nam ex significato huius verbi ꝓmittunt nõ requirit q interuenerit pactũ ꝫ sufficit nuda ꝓmissio vnius tm̃. ⁊ ꝓ ꝫ tex. in. c. iuramẽti. xxij. q. v. vbi dr̃ q inter simplicẽ loquelã ⁊ iuramentũ deus nõ facit dr̃iam. s. quo ad obligandũ ꝓmittentẽ vel iurantẽ aliquid. nam vterq̃ peccat cõtraueniẽdo lz in quãtitate reatus sit dr̃ia. qz grauius peccat veniens contra iuramentũ. vt no. in. c. fi. de iureiur. ⁊ de hac materia dic vt dictum fuit in. c. j. s̃. eo.

C Impridem. Non valet pactũ ꝓ qd̃ ecclesiasticũ bñficiũ dz pecunia resignari. Primo factum sub q̃ cõtinet ꝓcessus cause partiũ trãsactio ipsius reprobatio papalis ordinatio ⁊ intercessio. scdo dat iudices ibi ceterũ. ¶ No. ꝓmo q clericus põt esse ꝓcurator germani sui clerici. de q̃ vide qd̃ dicã. j. de ꝓcur. in nfa. ¶ Scdo no. q nõ est licita pactio vt litigãs renũciet liti sup bñficio ⁊ consequat aliquid tpale etiã si illud recipiat noĩe expẽsarũ. nam posset in se cõtinere symoniã qz si renũcians habet ius in bñficio videt renũciare iuri spũali ꝓ tpali. nec ob. q noĩe expẽsarũ dicat recipe qz ꝫ posset fingi in fraudẽ. Jtẽ qz iuri spũali dz quis libere renũciare vt in. c. ex pte. ⁊ qd̃ ibi no. s̃. de offic. ord. ¶ Tercio nota q renuncians liti videt renũciare omni iuri sibi cõpetenti in illa cã. vñ lz verbum lis stricte sumptũ referat ad instantiã iudicialem dũtaxat. vt no. in. c. ij. de ꝓcu. li. vj. tñ largius sumendo cõprehendit in se ius qd̃ quis habet in cã sup qua lis est mota vt in. c. fotus de ver. sig. ⁊ in. l. litis noĩe. ff. de verb. sig. Et de predictis est text. aptus in. l. postq̃s liti. C. de pac. et ad. c. dudũ. ij. s̃. de elec. in fi. vbi dr̃ q renunciauit liti ⁊ cause. dic q fuit adiectũ verbũ cause ad maiorẽ expressionem. dicunt tñ dñi de rota decis. ccxcvj. q litigãs super bñficio renunciãs liti ⁊ cause nõ ꝓdit ius qd̃ habebat in illo bñficio si renũciauit in manib illius qui nõ poterat renunciationem bñficij recipere qd̃ est valde no. sicut em̃ nõ põt clericus directe renunciare bñficio nisi in manib illius qui eum inuitum destituere põt. vt no. in. c. q in dubijs de renun. ita nec directe pot renũciando liti ⁊ cause. dicunt tñ q hec renunciatio habet vim taciti pacti ne vlterius petat ⁊ sic si de nouo petat bñficium obstaret sibi exceptio. facit qd̃ in silꝭ no. Jnno. in. c. qd̃ in dubijs. ⁊ in. c. sup hoc de renũ. Et ex his infero ad qõnem quotidianã. nunquid ꝓlatus litigans sup iuribꝫ ecclesie possit liti ⁊ cause cedere. Ex ꝓdictis concluderẽ q si cã est talis in qua ꝓlatus nõ habet liberam dispositionẽ vt qz agit de re quesita ecclesie non poterit ꝓlatus liti cedere sicut nec directe posset rem in iudicio deductã alienare. secus aũt si ageret de re in qua ꝓlatus haberet liberã dispositionem. ¶ Quarto nota cautũ esse q post resignatũ ius exigant instra facientia ad illã cãm cum sint inutilia penes resignantez et in futurũ possent esse dãnosa alteri pti. ¶ Ultimo nota q iudex nõ dz cõpellere ptes ad cõpositionẽ etiam si sit papa. nam vt hic vides papa fecit hanc cõpositionẽ ⁊ tñ monachis nolẽtib obseruare papa nõ mãdauit vt seruarent sed vt ꝓcederet sup lite ordine iudiciario. posset tñ papa ex plenitudine ptãtis cõpellere ad cõcordiã ⁊ ad cõpositionẽ dũmodo res sup qua litigat sit in libere dispositione pape. sic limito notabile dictum Jnno. in. c. cum inter. R. de ele. vbi singulariter dixit papã ex plenitudine ptãtis cõpellere partes ad cõpositionẽ. ꝓ ꝫ facit. ix. q. iij. c. ꝓ principalẽ. ꝓ limitatione vero mea facit rõ vt sicut papa directe nõ põt disponere in ꝓiudicium ptiz ita nec indirecte. pone exemplũ. Jn cõcilio cõstantiensi fuit statutũ vt nullus ꝓlatus cõpelleret inuitus ꝓmutare. certe credẽ

q̄ plat⁹ litigans sup̄ platura nō posset cōpelli ad cō ponendū si p̄ p̄positionē cogeret dimittere platuram facit.l.cū hi.ff.de trāsa.7.c.tue de.pcu. Itē limita Inn. in eo q̄ dicit q̄ alius citra papā nō pōt p̄pellere ad cō positionē p̄ tex.notabilē in.c.placuit.xc.di.nisi lis fuisset diuturna adeo intricata q̄ de facili explicari nō posset. ¶ In gl.j.no.gl.istā singulariter.nā relata ad tex. ꝓbat q̄ sic in ꝓphanis ita in bñficialib⁹ 7 alijs spūalib⁹ admittit cōiunctus p̄ p̄iuncto sine mādato dūmō p̄stet cautionē q̄ is p̄ q̄ agit habebit hic ratū ꝫ ipse tenebit ad interesse.7 iō p̄stat cautōz.vt ꝓbat in.l.j.7.ij.et C.qui.res iudi.nō nocet.7 idē q̄d glo.ℬ sensit glo.in.c. cor̄ā de of.dele.7 dc.transeūt hic simplr cum glo.ꝫ dictum glo.nō placet q̄: in spūalib⁹ requirit spāle mandatū ꝓpter grauitatē p̄iudicij.et in his in quib⁹ req̄rit spāle mādatū nō admittit p̄iūctus p̄ cōiuncto sine mādato.vt in.l.p̄ri.ff.de mino.no.in.c.nonnulli. 7 in.c.ex pte decani de rp. Itē in istis spūalib⁹ nō pōt sufficiēter ꝓuideri p̄ cautionē q̄: spūalia nō recipiūt p̄ gruā estimationē.vt no.gl.in.d.c.cor̄ā. Et ꝓtrariā opi.buiꝰ gl. repto tenere dc. de ro.decl.crrrvj.7 spe.in ti.de p̄iūcta p̄sona.§.j.et Colle.in.d.c.nōnulli.facit q̄d no. Archi. in.c.statutū de rp.li.vj.7 ℬ bñ no.tñ tene mēti gl.ꝓpter eius auctem.et vide q̄d dixi in.d.c.cor̄ā. ¶ In glo.iij. ibi cōpositio.q̄si velit dicere glo.q̄ ibi non interuenit transactio vt hic ꝫ amicabilis cōpositio. Itē dicit col ligit ex eo q̄d sequit in glo.q̄ ibi interuenit auctas supiozis.hic aūt ptes inter se cōposuerāt. Et nota bñ ex hac solutōne q̄ iudex ex officio suo posset ꝓuidere vt vna ps cederet liti sup̄ spūalib⁹ 7 ꝓ bono pac̄ recipet expensas q̄s faceret ab alia pte. Itē posset ꝓuideri vt alia ps daret sibi pensionē annuatim.vt est tex.no.in. c.nisi de p̄ben.nam p̄sumendū est q̄ iudex nō mādaret dare pecuniā ꝓ iure spūali.ꝫ q: videt pt̄ē nō fonere instam cām pōt eam ducere ad renūciandū liti 7 ꝓ bono pacis ꝓuidere sibi de aliq̄ tpali ꝫ inter ptes sine iudice nō dz admitti ℬ pactio q: posset in se continere symoniā. q: forte renūcians liti habet ius in cā ꝫ vbi ius nō haberet nō essz aliqua symonia ꝫ ps potius redimeret vexationē suā.vt dī in glo.se.7 ob ℬ arbitror tex.istuz dicere q̄ videbat ptanā ꝛc.q̄si p̄ma fronte sit p̄sumenda symonia ꝫ abstinēdū est nedū a malo ꝫ ab oīni spē mali.vt in.c.cū ab omni de vi.7 ho.cle. ¶ In gl.in ver. illicite pactōes.no.p̄mo ex ista glo.q̄ si certus sum me habere ius in aliq̄ bñficio nō pecco si do pecuniaz ei q̄ mouet mihi litē vt desistat ab illa vexatōe.secus si non sum certus.7 iō intelligo q̄nem glo.q̄n certū esset vel dubitaret q̄ renūcians hz ius vtrū excusat auctas pape si recepit pecuniā ꝓ renūciatōe. Pro cuiꝰ solutōe glo.distinguit 7 tenebis ꝑpetuo menti ipsius distinctionē. 7 videt sentire q̄ in bñficialib⁹ symonia cōmittit ex ordinatōe ecclesie.7 nō ex dispositōe diuina q: hec bñficia nō fuerūt ordinata p̄ deū nec in se essentialiter sunt spūalia ꝫ ex ordinatōe ecclesie accedunt spūalib⁹. facit q̄d no. Inn.in.c.nisi de renū. Sed in contrariū vide pulchrū tex.j.q.iij.ex multis.7.c.nouit.7 maxime nō placeret mihi hec opi.q̄n esset bñficiū habēs annexam ptātem clauiū q: accessorie videt pecunia data ꝓ illa ptāte spūali ꝫ hic me nō extendo. q: plenissime dixi in .petitōe.§.qui vero.j.de p̄ben.c.extirpāde. vbi vide et vide in fili q̄d no.glo.in.c.ex pte de off.dele.7.j.q.iij c.saluator. ¶ In glo.pe.in fi.no.glo.7 dic latius post Phi.q̄ aut instr̄m fuit habitum pecunia creditoris 7 debitor pōt illud petere cōditione sine cā.vt in.l.dissolute alle.in gl. Aut fuit habitū pecunia debitoris et p̄t debitor illud vendicare tanq̄ ꝓpriū vel agere ad exhibendū.vt in.l.vlti.C.ad exhi.7 ibi de ℬ. ¶ In gl.fi. Ex glo.collige tres solutōes prima q̄ isti erāt spoliati tpe renūciatiōis.hec solutio nō est bona q: ex q̄ interuenit auctas pape cessat oīs p̄sumptio violētie.sc̄da solutio q̄ isti gratiose fuerūt auditi post renunciationē.et hāc lect.cōiter sequunt dc.tercia solutio q̄ illa renūciatio habeat in se tacitā cōditionē annexā ꝓtra hanc solutionem.facit q: bñficiū dz libere resignari 7 nō ℬ ꝓditiōe nisi saluet p̄m dc. An.q̄ iste intellectus ꝓditionalis datur a iure.puto q̄ satis possz sustineri hec tercia solutō et satis cōgruit lre q̄ p̄cedens.q: nulla hic fit mētio de grā. nam ex p̄cedenti cōpositione satis apparet q̄ iste nō habebat intentionez libere renunciādi nec ℬ videt symonia.tum q: sperabat aliud bñficiū spūale.nam sicut bñficiū pōt p̄mutari cū bñficio. 7 ille qui p̄mutat ℬ habet in aīo ita 7 is qui renūciat liti vt cōsequat aliud bñficiū spūale.vñ si illud nō pōt ꝓsequi pōt vti suo primo iure.vt vī tex.hic no. Et ex ℬ posset inferri q̄ si renūciās cā p̄mutatōis nō pōt ꝓsequi bñficiū alterius p̄t ad suū bñficiū redire sine noua collatōne.q̄d tñ ꝓ p̄nti nō firmo.ꝫ vide Fede.in tractatu p̄mutatōis.7 ex ℬ vltimo intellectu infert ad decisionem vltime q̄onis q̄ ponit in gl.vt interim instituti remoueant ab illis bñficijs dz Inn.cōtra nisi papa aliud gratiose mandaret ꝛc.

a **Accepimus.** Non valet pactum de succedendo post mortem p̄lati in ipsius ecclesia. Et p[illegible]ū in ecclesia debitis onerata quam senex 7 diues .ericus nolebat acceptare ad exonerandā nisi fieret sibi pactū vt ipsius ꝓsanguineꝰ forte nepos in ea succederet post mortem ipsius. Diuidit p̄ma ps factū narrat q̄d scdo p̄cipit corrigi ibi verū. ¶ Nota p̄mo q̄ eccl̄ia nō vacās nō debet alteri p̄mitti etiā si cōsentiat rector ipsius eccl̄ie. ¶ Scdo nota q̄ pactū canonib⁹ inimicū nō dz p̄ supiorem aliq̄ modo tolerari. ¶ Tercio 7 vltimo no. q̄ nō pōt ep̄s vni eccl̄esiā cōcedere cum pacto vt aliter succedat sibi post mortē.7 facit iste tex.nūquid possit p̄latus eccl̄esie sibi eligere successorē. Et ꝓclude q̄ citra papā nemo ℬ facere pōt sed cum auctē ipsius pape hoc poterit.vt est text.no.in.c.petisti.vij.q.j.vbi papa gratiose cōcessit cuidā epō vt in ipsius transitu possit sibi eligere successorē. De papa vero an possit in vita sibi eligere successorē in papatu.cōis cōclusio est q̄ nō.vt no.gl. in.§.bis oīnib⁹.viij.q.j.quā tenebis menti.7 idē Arch. in.c.transitus.lxxix.di.p̄ Jo. de lig.in cle.ne romani de elec. Et est rō q: hec electio refert ad tp̄s in quo nō est futurus papa.vñ quēadmodum tunc nō posset ita nec nunc.nā paria sunt aliquid gerere tpe inhabili vel tpe habili si effectus cōfert ad tp̄s inhabile.vt in.l.q̄d sp̄o se.C.de dona.an nup.facit.c.de vxore.7 q̄d ibi dixi.j.de sepul. ¶ In glo.j.ibi nisi eius voluntate.restringe hoc ad dictū glo.q̄n.s.aliqui volunt pacisci sup̄ hereditate viuentis.hoc em̄ fieri non pōt nisi cōsentiat ille de cuiꝰ hereditate agit.sed quo ad casuz.c.nostri.nō sufficeret voluntas rectoris.vt ꝓbat hic.7 facit q̄d legit 7 no.in c.ij.de concess.p̄ben. ¶ Nicolaus Abbas.

c **Cum clerici.** Qui p̄ pactum augendo de pensionis cōsecutus est eccl̄esiaz debet ea p̄uari 7 als canonice puniri.7 scda pars ibi nos. ¶ Nota primo q̄ eligēdus seu p̄mouendus in rectorē seu p̄latum alicuius eccl̄ie non pōt pacisci vt solvat pensionem collatori maiorez solito nam cōmittit symonia.quia p̄mittit tpale vt cōsequat spūale.7 intellige text.in istis eccl̄esijs que auctē supiorīs soluūt certā pensionez supiori quā augere nō possunt maxime añ collationē factā.idem 7 fortius dic si p̄mouendus ꝓpria auctē obligaret se ad pensionem. ¶ Scdo nota ibi spolietis.q̄ obtinēs eccl̄esiam symoniace debz ea spoliari 7 aliter puniri. ¶ Sed quero nū quid in casu huius.c.collatio istius facta tenuerit. Jo. an.sentit q̄ sic ex eo q̄ in summario dicit q̄ debz ea p̄uari ꝛc.nam p̄uatio p̄supponit ius.vt in.c.ad dissoluendum de desponsatione impuberū.et in.l.manumissiones de iusti.et iur.l.decem de verborum obligatōne.

Cõtrariũ tz ß Hasp. de cald. nihil allegat sed põderat ꝓbũ spoliet⁹ positũ in tex. nõ. n. mandat istos ꝓuari ß spoliari. qđ dicit ꝓcedere si pactum augẽde pensionis inᵉuenit in ipsa collatõne. secus dic̃ si antea vel postea Ego dicerẽ ꝙ siue interuenerit ante siue in ipa collatione collatio nõ valz: q: collatio bñficij seu renunciatõ ipsi⁹ simoniace facta nõ valet. ar. j. q. j. ordinatiões. 7 c. sicut. 7 c. mathe⁹. de simo. nõ. Inn. in. c. cũ vniuersoꝝ. de re. ꝓmu. Dz si pactũ interuenerit p⁹ collatõem tunc nõ põt dici simonia cũ ius spũale iam iste ꝓsecut⁹ sit: ß peccat 7 dz puniri: q: citra auctem supioꝛis ꝓstituit ecclesiã censualẽ. vt in. c. significauit. 7 c. ꝓhibemus. j. de censi. 7 tene menti q̃ dixi. ¶ In glo. q̃. in fi. Joh. an. dicit ꝙ licet subsit iusta cã augẽde pensionis non tñ põt eligend⁹ seu ꝓmouend⁹ ß pacisci sine vicio simonie. Et dicit Hostiẽ. ꝙ iusta cã augende pensionis est nimia pauptas vel necessitas ei⁹ cui est soluẽda dũmodo fiat palã 7 nõ clam 7 ꝓsentiẽte capło 7 auctẽ supioꝛ. ar. in. l. nõ existimo. ff. de admi. tu. 7 in. c. exposuisti. de p̃bẽ. cũ si. Ego aliter ꝓcluderẽ 7 sic. ꝙ aut pensio fuit ab initio imposita habito respectu ad facultates eccie. vt qa eccl'ia fuit data religiosis vt in ꝓpꝛios vsus redd⁹ conuerterent 7 ipsi reseruata sibi pensione ꝓtulerũt alĩ ecclesiã et tũc auctis facultatibꝫ põt augeri pensio sic eis diminutis dz diminui. Ad hoc qđ leg. 7 nõ. in cle. j. de iurepa. 7 in. c. auaricie. de p̃ben. Aut pensio fuit imposita alio respectu. puta in recognitõez supioꝛitat⁹ vel ĩ signũ ꝓtectõnis vel q: patron⁹ ß obtinuit ab epo tempoꝛe fundatõis vel ex p̃scriptõe 7 tũc nõ dz augeri pẽsio licet sint aucte facultates: q: nõ subest iusta cã augẽdi. ad ß qđ le. 7 nõ. in. c. ꝓter. de loca. 7 in. c. quanto. đ censi. ¶ In glo. fi. in fi. nõ istã glo. iuncto tex. ꝙ appellatione seueritat⁹ eccl'astice venit pena als a iure ꝓ illo delicto imposita 7 si nõ inuenit exp̃ssa venit imponenda arbitrio iudic⁹. vt in. c. de causis. de offi. deleg. 7 sic ẽ dr̃ia int' censurã eccl'iasticã 7 seueritatẽ ecclesiasticam: q: appellatõe censure venit excoicatio interdictũ 7 suspensio. vt in. c. q̃renti. de ver. sig. Dz appellatõe seueritatis eccl'astice venit alia pena extrinseca ꝓm delicti q̃litatez. ¶ Scdo nõ ex gl. ꝙ pena ordinaria simoniaci ẽ depositio. ad ß. c. insinuatũ. 7 c. de ß. j. de simo.

Queriqz. Si eccl'ia rem suã locãdo vel ĩ p feudum ꝓcedẽdo apponit pactũ in p̃iudiciũ iur⁹ parochialis alterius eccl'ie nõ tz et q̃q̃d hac occasione ꝓcepit reddẽ cogit' illi ecclesie. Diuidit'. naz p̃ factũ narrat. scdo corrigi p̃cipit: ibi cũ aũt. ¶ Nõ p̃ ꝙ parochiani nõ p̃nt pacisci cum alia eccl'ia in p̃iudiciũ iur⁹ parochial'. 7 est rõ q: iura parochialia sunt debita ipsi eccl'ie parochiali. vt. j. de paroch. q̃si p totũ. g̃ pactum ꝫ tale debitũ nõ valet. quia nõ põt q̃s pacisci in p̃iudiciũ alterius. vt in. c. si diligẽti. de fo. ꝓpe. 7 in. c. ea te. de iureiurã. ¶ Scdo nõ ꝙ ex pacto nõ põt q̃s sibi eligere sepulturaz in aliena eccl'ia licet sponte ß facere possit. vt in. c. j. de sepult. 7 hodie dicendum est vt habet' in. c. j. eo. ti. li. vj. 7 in cle. cupiẽtes. in fi. de peni. ¶ Tercio nõ eccl'iã parochialẽ posse petere ab alia eccl'ia qđ de iure parochiali a suis parochianis accepit. ¶ Ultimo nõ ꝼm hosti. ꝙ de pensionib⁹ domoꝝ soluẽda ẽ decima. ꝓcꝛdat. c. ꝓmissum. 7 c. tua. de dec. ß dictũ est verũ in se. ß nõ colligit' ex litera ꝼm Jo. an. 7 bñ q: nõ cõductoꝛ seu locatoꝛ bz soluere hanc decimã q: ꝓductoꝛ nullaz fructum ꝓcipit ß dñs domus. Sensus ergo litere ẽ ꝙ isti pacisceban' vt decimas p̃sonales vel reales q̃s debebãt soluere alteri ecclesie debebãt soluẽ istis locatoꝛib⁹ vel ꝓcedentib⁹ feudum qđ nõ est licitũ. vt in lr̃a. ¶ In glo. j. ibi formam iuris fiscalis nõ tollit. idez dicendũ in ꝓposito ꝙ pactũ initũ inter istas p̃iuatas p̃sonas non põt tollere ius ecclesie parochialis. vnde licet valere possit pactũ in prei udicium pacisceñtiũ nõ tñ p̃iudicium eccl'ie. vnd põt ecclesia a qualibet possessione decimas petere: q: possessio est ad hoc obligata. xvj. q. j. siquis laicus. licz fuerit actum inter ꝓtes vt nõ possessoꝛ sed dñs soluat decimas. nam pactum appositum ꝓtra ius nõ valet. 7 hic sumpta occasione ponit hic Jnno. qđ nõ. glo. in. l. pacta q̃ ꝓtra. C. đ pac. dicens ꝙ vbi pactũ est ꝓtra ius nõ valet pactũ vel pena. vt in regula q̃ ꝓtra ius. de re. iur. li. vj. 7 in. l. iur⁹ gentiũ. §. sed 7 si q̃s. ff. de pac. etiã si int'ueniat iuramentũ. vt in. c. si diligenti. de fo. ꝓpe. Si vo pactum est p̃ter ius tũc valet pena apposita: sed nõ pactum. exemplũ in stipulatõne alteri facta in. l. stipulatõ ista. §. alteri. ff. de ver. ob. Si vo est scõm ius valz vtrũ ꝙz dz tñ q̃s esse ꝓtent⁹ altero. naz põt agẽ ad penaz vel ad obseruantiã pacti. 7 dic ꝙ põt agere ad vtrũq; si fuit apposita clausula rato remanẽte pacto. vt in. l. penl'. ff. de transac. 7 nõ. in. c. dilecti. de arbi. Ad p̃dicta vide glo. in regula accessoꝝ. de re. iur. li. vj.

Actiones. Nõ valet pactio ĩ spũa- lib⁹ vel q̃ pactum inducit rei turpis seu de turpi vel impossibilis de iure vel de facto. Et p̃ ponit dictum 7 eius ratõnem. Scdo ampliat illã 7 ꝓbat ibi qđ etiã. ¶ Nõ q̃tuoꝛ regl'as ex tex. Prima ꝙ ꝓ spũalib⁹ obtinendis omis pactio omnis ꝓuentio cessare debet. 7 si de facto apponit' pactuz nullam obligatõez inducit. Ex quo infert' ꝙ si ꝓmouendus ad eccl'iam ꝓmittit ex pacto se daturuz aliq̃d collatoꝛi nõ põt agere ad obseruãtiã pacti. et intellige hãc regulã in cõuentõe inhonesta 7 de re spirituali. secus in ꝓuentõne honesta 7 de re temporali. vt in. c. ad qõnes. de re. ꝓmu. 7 in. c. significasti. de elec. Scda regula ꝙ nullũ pactum obligat saluti aĩaꝝ p̃iudicatiuũ. nõ em̃ põt se quis obligare in p̃iudiciuz aĩe sue. xxij. q. iij. ꝓ totum. vnde sicut dicim⁹ in corpoꝛe ꝙ nemo ẽ dominus membꝛoꝝ suoꝝ. vt in. l. liber homo. ff. ad. l. aq̃l. nec põt sine pena se occidere vel vulnerare vel alteri⁹ occisioni se exponere. vt in. c. nõ licet. xxiij. q. vj. et in. l. nõ tm̃. ff. de appel. ita et fortius nõ est q̃s dñs aĩe sue vt ad peccatũ possit se obligare. nam 7 iuramentũ nõ obligat ad peccandũ: q: nõ dz esse iniquitatis vinculum. vt in. c. quãto. 7 in. c. si vero. de iureiurã. qđ ꝓcedit etiã si obligaret se ad peccatum veniale. vt ꝓbat' in. c. ij. de pact⁹. li. vj. Tercia regula ẽ ꝙ pactũ turpe vel rei turpis nõ est obligatoꝛiũ 7 dr̃ pactũ turpe q̃ ꝓtinet in se turpitudinẽ licz res sup q̃ interponit' nõ sit turpis. vt si ꝓmitto tibi dare. x. vt mihi ꝓferas eccl'iam 7 oĩe pactum ꝓtra ius est turpe. vt in. c. faciat hõ. xxij. q. ij. et in l. filius. ff. de ꝓdi. instl. pactũ ꝫo rei turpis est q̃ interponit' sup re turpi vt si ex pacto capio. x. vt hoiem interficiã. Quarta 7 vltima regula ẽ ꝙ pactũ impossibile de iure vel de facto nõ obligat q: impossibiliũ nulla ẽ obligatio. vt in regula nemo põt. de re. iur⁹. li. vj. Et iõ dicimus ꝙ p̃ceptum supioꝛis nõ obligat ad impossibile. vt in. l. fi. ff. q̃ sẽ. sine ap. resci. n. 7 xix. di. in memoria. Et ex hoc 7 ex ter. nõ ꝙ illud dicimur posse qđ de iure et de facto possumus. qđ aũt nõ est possibile de iure reputat' impossibile. vt in. d. c. faciat homo. Pone exemplum ꝓmitto tibi dare rem sacrã. boc. n. de iure nõ est possibile. vt in. l. inter stipulantẽ. §. sacrã. ff. de ver. obl'. Idem si est impossibile de facto. si ꝓmitto celuz digito tangere vel q̃d simile. Est tñ inter hec dr̃ia. nam si pactio impossibilis est de iure 7 de facto vel de iure tm̃ nõ obligat. si aũt est impossibilis de facto tm̃. aut illa ĩpossibilitas est ꝑpetua 7 nõ obligat. vt in instl. de inu. stipu. §. j. Aut ẽ impossibilis ad tp̃s 7 tũc obligat vt si ꝓmitto tibi dare mille 7 impossibile est mihi tibi nunc ea tradere sum nihilominus tibi obligatus: quia hic non est impossibile ꝼm nãm et potius dr̃ incommoditas q̃s impossibilitas. vt. l. ꝓtinus. ff. de ver. ob. ¶ Ultimo nõ ibi oĩs pactio omnisq; ꝓuentõ. dr̃iaz esse inter pactũ 7 ꝓuentõez. nam pactio est spãlis. ꝓuentio est ge-

neralis.nam gñaliter põt dici ꝓuentio qñ hoĩes in aliquã sñiam ꝓueniũt qualecũq; sit illud sup q̃ ꝓueniunt vt in.l.j.§.q.z in.l.ꝓuentionũ.ff.de pac. ¶ Opp.ꝫ tex.z põdicta de.c.debitores.de iureiurã. vbi valet iuramẽtũ de vsuris soluẽdis z tũ interponit sup re turpi. Solu. pactũ nõ valet sine iuramento ex q̃ turpiter ꝙs recipit sponsionẽ.vt in.d.c.debitores. Sz an valeat iuramentũ distingue q̃ aut ꝓtinet turpitudinẽ ex ꝑsona vtriusq; recipientĩ.l.z iurãtĩ z nõ tz vt ĩ.d.c.si diligẽti.z.xxij.q.ij.p totũ.aut ꝓtinet turpitudinẽ ex ꝑte iurantĩ.et idẽ quia nõ põt ꝙs se vinculare ad peccatum vel etiã contra bonos mores.vt in regula nõ est obligatoriũ. ꝺ reiur.li.vj.aut ꝓtinet turpitudinẽ solũ ex ꝑte recipiẽtis: non aũt ex ꝑte iurantis z iuramentũ obligat. z hĩ casu ꝓcedit.c.debitores.et est rõ q: iuramentũ p̃ncipaliter dirigit in deũ in q̃ nulla reperit turpitudo ꝙ iurans tenetur ad obseruantiã z seruãdo nõ peccat:sed solutũ vigore huiꝰ iuramenti põt repeti ab eo q̃ turpiter recepit.vt in.d.c.debitores.z in.c.ad audientiaz.z in.c.ad aures.qꝺ me.cã. ¶ Ultimo queritꝫ quidã fecit pactuz creditori suo de nõ cedendo bonis vtrũ hoc pactuz sit impossibile de iure:Fe. ꝓsilio.lviij. in effectu distinguit q̃ talis pactio tz nisi notoria pauptas reddat pactũ illicitũ.nã tũc vr se obligare ĩ effectu ad carceres qꝺ nõ põt.vt.§.dixi cũ nõ sit dñs mẽbroꝝ suoꝝ. Et an iuramentũ sup hoc interposituz valeat.vide qꝺ dico in.c. cum ꝓtingat.de iureiuran.

¶ De transactõnibꝫ. Rubrica.

¶ Continua hãc rubricã vt dictũ fuit in p̃cedẽti titlo Et p rubrice intellectu q̃ro q̃d sit trãsactio. So.trãsactio ẽ de re dubia z lite incerta pactio nõ gtuita. z dĩ ꝺ re dubia:q: si manifeste appareret calũnia non teneret transactio.vt ĩ.l.in summa.ff.de ꝓdi.inde.dr̃ de lite incerta q: si fuisset pu ꝰ iudicatũ nec sñia fuisset appellatione suspẽsa nõ teneret trãsactio.vt in.l.pꝰ rẽ iudicatã. ¶.eo.dr̃ nõ gratuita pactio. q: trãsactio fit aliq̃ dato vel retento.vt.j.eo.sup eo. Et dr̃ transactio q̃si actõis transitio:q: is q̃ transigit transit.i.recedit ab actõne sibi ꝓpetente.z ad mãz vide qꝺ no.in.d.c.sup eo.

Sicut. Instrumẽta z alia iura ptiũ ꝓria transactõe tollũt. Diuidit.naz prima ps decernit.scda supplet ibi cui ¶ Nõ ibi salubrem.q̃ transactio dr̃ salubris z sic ꝓmẽdat a iure transactõ sic iurisc̃sultus seu p̃tor ꝓmendat eũ q̃ execrat lites. vt in.l.iiij.ff.de alie.iudi.mu.cau.fac.hinc est q̃ si post transactiõez appareãt instrumẽta p q̃ appareat transigentẽ fuisse deceptũ nõ p hoc instaurat lis licet grauis sit deceptio q: magnũ ꝓmodum ꝓsequit q̃ a lite recedit.z est tex.no.in.l.lutius.§.fi.ad trebell. vide bo.glo. z qꝺ ibi dixi in.c.penl.de emp.z ven. ¶ Scꝺo no.ibi decisionez.q̃ transactio dicit decisio cause.equiparat eã rei iudicate.vñ exceptõ transactionis est exceptõ litis finite.vñ põt opponi ad litẽ ꝓtesta.lz sit pemptoria vt no.in.c.fi.de except.li.vj ¶ Tercio no. q̃ p trãsactionẽ tollunt oĩa iura ꝓpetentia transigentibꝫ siue sint instrumenta siue testes siue p̃scriptio vel quicq̃d aliud de iure cõi vel speciali ꝓpetens.qꝺ intellige altera parte volente transactõez implere alꝫ põt transigens vti iure suo.vt in.l.cum ꝓponas.C.de pac. ¶ Nõ quarto ibi nãc habitoꝝ.q̃ pactũ nouissimũ seruandũ est rumpit eã p̃cedentia.vt in.l.pacta nouissima.C.de pact.hĩ enim vt colligit ex litera multe ꝓpositõnes p̃cesserant tandẽ venerũt ad ꝓpositõnez. de qua in ter. z hec ipsa mandat seruari. ¶ No. quinto q̃ papa põt supplere defectum ꝓmissuz in transactõne siue sit defectus iurĩ siue facti.et hoc voluit litera ibi in curia vel imperitia. z dic incuria.i.mala cura vel negligentia z respicit factum.dic imperitia vt quia partes erraũt in iure non seruando debitas solennitates. An autẽ hec supletio generalis habeat tollere omnẽ defectum:vide in spec. in ti.de legato.in.§.nũc oñendũ.ꝛ.xviij.vbi notabiliter dicit q̃ hec clausula supplentes defectuz ꝛc.refert ꝺ umtaxat ad solennitates iurĩ. nõ aũt supplet defectũ inhabitatis ꝑsonaꝝ vel alium defectum naturalẽ. pone exemplũ ꝑs transegit sup eo qꝺ possidere nõ põt et papa simpliciter ꝓfirmando dicit supplentes defectuz ꝛc.nam nisi papa sit de oĩbus informatꝰ illa clausula solũ refert ad defectus ꝓmissos circa solẽnitates iurĩ.z idem tenet Archi.in.c.cenomanensez.lvj.di.qꝺ bene notabis.vide ad hĩ tex.z qꝺ ibi no.in cle.pastoralis. de re iudi. An aũt alius citra papã possit supplere defectũ ꝓmissum in ꝓtractibus vel in iudicijs:dic q̃ nõ etiaz si sit legatus de latere.vt notãter dicit spe. in ꝑalle. loco z facit glo.no.in.c.fi.de bere.li.vj.qꝺ nõbis. ¶ In glo. ij.in fi.no.glo.que in effectu ꝑsequit tres species petitionis z transactõis.nã q̃ñq; petitio z transactio ẽ specialis q̃ñq; generalis q̃ñq; indefinita. Sz legiste vt dicunt hic Pe.et Abb.z bñ solũ ꝑsequunt ꝓmas duas species de indefinita nõ faciũt mentõnez q: indefinita equipollet vniuersali.vt in.l.fi.de vino triti.z ole.le.et in.c.vt circa.vbi de hoc.de elec.li.vj. Docto.nr̃i aliq̃d tangũt post glo.hic ꝫ nõ pfecte explicãt mãm. Unde dic tu latius z clarius colligenda dicta bar.in.l.sub p̃textu.z in.l.si.de certa re. ¶.eo.ti.q̃ q̃ñq; petitio ẽ specialis q̃ñq; generalis.primo casu aut ꝑsecutio z trãsactio fuerũt etiã speciales z tũc indubitatũ est q̃ transactio nõ extendit ad aliã speciẽ.vt in.l.age. ¶.eo.z ibi p gl. De hac materia pone exemplũ petebã certã domuz a te z hãc domũ dũtaxat fui ꝑsecutus demũ transegimus spãliter sup hac domo.vt.s.dat mihi.x.recederez a lite hec transactõ spãlis nõ obstat mihi volenti petere aliã rem a te sed hãc rem sup qua transegimꝰ petere nõ possum. Aut transactõ fuit generalis.vtputa quia datis mihi.x.renunciaui omni iuri ꝓpetenti mihi ꝓtra te z tũc est dubiũ nunq̃d hec transactio generaliter facta debeat restringi ad petitõez spãlem.an ꝛvo debeat referri ad oĩa q̃ poterã a te petere. Glo.hic tz q̃ ꝺz restringi ad speciem petitaz. Ja.bu.in.d.l.sub p̃textu tenet ꝓuium.dicit eũ q̃ exq̃ transactio fuit generalis ꝺz vigorem generalẽ etiã in speciebꝫ nõ petitis nõ vigore transactõis q: nõ põt dici transactio exq̃ de alijs speciebꝫ nõ erat lis ꝫ habebat vim rõne pacti. Bart.ibi tenet q̃ etiã vigore transactõis habebit vim in alijs speciebꝫ. Movet sup hac rõe.nã trãsactio sepe fit vt p eo qꝺ reꝰ dat actori actor det aliqua reo vñ si actor receptis centũ a reo liberat eũ ab actõne ꝓposita z ab alijs quibuscũq; sibi ꝓpetentibꝫ ꝯ illã vr sibi donare ius sibi ꝓpetens q̃tumcũq; sit clarũ et liquidũ p eo qꝺ recipit a reo.nam remittere ẽ donare.vt in.c.veniẽs.de testi.et in.l.ꝯ iuris.ff.ꝺ pac. Et ideo ꝓclude post eũ q̃ aut trãs actio generalis secuta petitõez spãlem põt salua rõne recti sermonis restringi ad petitõez spãlem.z in hĩ casu salua opi.gl.z facit q: verba seq̃ntia intelligunt ꝑm p̃cedentia.vt in.l.si seruus pluriũ.§.fi.z.l.q̃ filiabꝫ.ff.de le.j.facit.c.intelligentia.z.c.p̃terea.de ver.sig. Aut nõ põt restringi ad speciem petitã salua rõne recti sermonis.vt q: ꝛvba sunt multũ generalia.vtputa q: dixi renuncio oĩbꝫ actõibꝫ mihi ꝓpetentibꝫ q̃litercũq; ꝓtra te vel quid simile.z tũc transactio nõ restringit :hĩ generaliter in oĩbꝫ hꝫ vigorẽ.ad hoc.l.pluribꝫ.ff.de acceptila.z hoc q̃ ad ꝓmũ membꝝ. Quo ad scꝺm q̃ petitõ fuit generalis.puta q: epus petijt oĩa iura epalia. et tũc aut ꝑsecutio z transactio fuerãt etiã generales:q: epus ꝑsecutus fuit in iudicio petitõez suã generalem z postea trãsegit generaliter.z tũc transactio generaliter generaliter ꝺz intelligi.vt in.l.sub p̃textu.C.eo. In hĩ tñ aduerte ex exemplũ ꝓmissuz.q̃ aut q̃dã species seu res

erāt incognite dolo aduersarij ⁊ tūc transactio gnālis non refert ad illas res. vt in.l. tres frēs. ff. de pac. Exēplū duo frēs qui cōiter successerūt patri transegerunt generaliter sup tota hereditate si alter eoꝝ occultauit prius aliquas res illa transactio generalis ad illas res occultas nō refert Aut certe species seu res erāt incognite sine dolo aduersarij ⁊ tūc aut erāt debite ex testamēto ⁊ nō valet trāsactōq; super debitis ex testamento nō valet trāsactio nisi viso testō. vt ē tex. notabilis in. l. de his. ff. eo. Aut erant debite alio iure ⁊ cōiter tenet ꝙ valet trāsactio etiā respectu aliaꝝ spēꝝ incognitaꝝ Quidā tñ tenuerūt oppositū dicētes ꝙ is q̄ remittit donat sed ignorās non donat. vt. l. nec ignorās. C. de dona. ergo trāsactio seu remissio non refert ad incognita trāsigenti. Sed Bar. tz ꝑmū q; satis ē ꝙ gnāliter cogitauerit ⁊ videtur cogitasse generaliter ex q̄ liberauit eū ab oī eo qđ ab eo posset petere. Dicit tñ ꝙ vbi iste nō cogitasset generaliter vel spāliter tūc nō refert ad incognita rōe pdicta ⁊ indubio si petitio fuit generalis p̄ sumit generalit cogitasse. vñ refert ad oīa q ꝑtinent compēdi sub generali actōe sec⁹ vbi petitō fuit spālis qđ no. q̄q; petitio fuit gnālis ⁊ trāsactio generalis ℔ prosecutio fuit spālis. exēplū peti a te administratōem tutele postmodū fui ꝓsecutus certas species tm. puta administratōez lane et salis. ⁊ isto casu sūt opi. ꝓpter. l. iz C. de iudi. nā sēnia gnālis refert ad ꝓsecuta vt ibi ergo idē in trāsactōe. Alij in ꝓriū q; sēnia dz restringi ad ꝓbatōnes sed trāsactio pōt esse generalis. Sed omissis opinionib⁹ distingue ꝙ aut dolose i ꝓsecutōne omisit alias spēs ⁊ tūc sēnia obstat i oīb⁹. ⁊ idem in trāsactōib⁹ ad hoc tex. no. in. l. de rebus. ff. de arbi. Aut sine dolo et tunc refert ad ꝓsecuta sicut in sēnia qđ itelligo si salua rōe recti sermonis pōt trāsactio restringi ad ꝓsecuta als secus vt. s. dixi. Aut trāsactio fuit spālis et restringit solū ad illā speciē. vt in. d. l. si de certa. Sed nōbile dubiū est nūquid trāsactio sī certa re extēdat ad alias actiones cōpetētes ad illā rē. nam certū est ꝙ ad alias res nō extēdit vt. s. dictū est. Sed dubitat nūq̄d extēdat ad alias actiōes. Exēplū petebā a te istaz domū ex cā emptōis demū trāsegim⁹. nā recessi a lite dat mihi. ꝑ. nūquid de nouo possū eādē domū petere ex illa actione. vtputa q; dico domū meā q; fuit mihi legata. Quidam tenuerūt ꝙ refert ad oēs actōnes. sed bar. distiguit ⁊ melius ꝙ aut petitio fuit generalis. puta q; petebā domū iure dominij vel q̄si ⁊ transactio sequēs refert ad oēs actōes. ar. in. c. abbate sanc. de re. iur. li. vj. Aut petitio fuit spālis ⁊ tūc transactō refert ad actiōz ꝓpositā tm ad hoc tex. in. l. si ita q̄s. §. fi. ff. d ꝛ. obli. Et ideo ex ꝑdictis sis cautus vt si vis liberari generaliter facias trāsactōez multū generalē ⁊ nō parcas in verbis vtputa dicat ꝙ ptes venerūt ad transactōez ꝓpositionē ⁊ ꝙuentōz ⁊ ꝙuenert ⁊ transegerūt sup oīb⁹ actionib⁹ ⁊ sup oīb⁹ reb⁹ cognit⁹ ꝙ petentib⁹ ⁊ incognitis tam in hac re q̄z in qualibet alia.

Tatuimus. Tenet ꝓpositō super decimis facta cū assensu sup̄ioris. ⁊ nō diuidit ¶ No. primo ꝙ licet decime sint de iure diuino. vt in. c. tua. j. de dec. tñ sup eis pōt intervenire ꝓpositio vt minus soluat vel vt certo mō fiat solutio. ad hoc. c. vniens. j. co. ⁊. j. de dec. ex multiplici. qđ an ꝓcedat indistincte. j. dicā. ¶ Nō secundo ꝙ ꝓpositio non pōt fieri sup decimis sine auctē epi vel archiepi. ¶ Op. ⁊ videt ꝙ auctoritas archiepi nō sufficiat: q; nō dz se impedire de subditis suffraganeoꝝ suoꝝ. vt in. c. pastoralis. de offic. ord. Sol. pōt tex. dupl̄r intelligi ꝑm doc. Primo ꝙ in subdit⁹ epi requirit ꝓsensus ipsius epi. in subditis ℣o archiepi. puta in dioceſi sua requirit ꝓsensus ipsius archiepi. Secūdo pōt intelligi qñ epūs trāsigit cū subdito vt tūc archiepūs habeat auctorizare q; ipse est superior epi. d. c. pasto, ralis. facit qđ no. glo. in cle. ij. de reb⁹ ec. nō alie. ¶ Secundo ℔ queritꝛ quid requiratꝛ in ista ꝓpositōne seu in alia alienatōne rerū ecclie. Io. dicit Inno. ꝙ requiritꝛ cause cognitio vt sic sup̄ior examinet an talis ꝓpositō vel alienatō expediat ecclesie. Item requiritꝛ decretuz ipsius epi respectu subditoꝝ suoꝝ. xij. q. ij. c. placuit. et c. abbatib⁹. 7. xvij. q. iij. in venditōnib⁹. ¶ No. hec dicta primo ꝙ alienatio vel ꝓpositio facta de re īmobili sine cause cognitōne nō tenet. et idem tenet Inno. ī. c. vnico. vt eccle. bene. in fi. facit. xij. q. ij. sine exceptione. ⁊ glo. ordinaria quā tenebis menti. in. c. j. de re. ecc. non alie. li. vj. ⁊ tenet Fe. in ꝓsilqs suis. ¶ Secdo nō ꝙ requritur decretū. ⁊ sic referendo Inno. transeūt coiter docto. hic. Sz tu tene ꝓrium q; nullo iure canonico ℔ ꝓbatur ⁊ ipsemet Inno. tenet opposituz in. d. c. j. li. vj. ⁊ glo. ordinaria ibidem. vñ sufficit cōsensus seu auctoritas sup̄ioris nō aūt requiritꝛ decretum ⁊ dīa inter hec. vide ꝙ glo. ⁊ Inno. in. d. c. j. An aūt abbates ⁊ inferiores ꝓlati citra epm possint interponere banc auctoritatem in ꝓpositōne seu alienatōne rerum eccliaꝝ eis ℔iectaꝝ. dicit Inn. ꝙ nō q; iura faciūt mentionē de solis epis vt in. d. c. placuit. abbatibus. ⁊. c. in' venditōnibus. ⁊ similib⁹. dicit tñ quosdam tenere quos ipse sequitur. ℔ verum nisi ecclesie sint pleno iure subiecte istis ꝓlatis inferioꝛib⁹: q; tūc cū habeant in eis epalem iurisditionem pōt hāc auctoritatem interponere ⁊ nō tradas oblitioni hoc dictū q; quotidie allegat. et sequit glo. ordinaria in cle. j. de re. eccle. nō alie. Et ex hoc dicto īfertur generaliter ꝙ in ecclesijs subiectis ꝓlato inferiori pleno iure pōt iste ꝓlatus inferior exercere omnē iurisditionē epalem. vñ pōt absoluere excōicatos in casibus in quib⁹ pōt epūs ⁊ alia exercere epalia. vt plene dico in. c. significasti. de foro ꝓpe. Quidam tñ vt Hosti. in. c. cū ⁊ plantare. de primi. voluerūt hoc dictū restringere ad ꝓlatos inferiores exemptos. sed ego non video restrictōms causam respectu ecclesiaꝝ subiectarū. ar. in. c. cum auditis. ⁊. c. cum olim. de ꝓscrip. facit. c. irrefragibili. §. excessus. de offi. ordi. vbi canonici nō exempti possunt ꝓscribere iurisditionē epalem. An aūt in ꝓpositōne seu transactōne semper requiratꝛ auctoritas superioris in iurib⁹ ecclesie. dicam plene in. c. seq̄n. ¶ In glo. j. in fi. ꝓcludit hec glo. in effectu ꝙ in spūalibus nō pōt intervenire transactio vt det spūale ꝓ temporali sed amicabilis cōpositio sic. ⁊ videt sic ꝓbari. j. eo. sup eo. ⁊ hec dīa est inter ꝓpositionē amicabilez ⁊ transactōez: q; transactio est pactio nō gratuita quia aliquid datur vel retinet vt a lite recedat. ꝓpositō ℣o est gratuita pactio. vnde nulla simonia hoc casu committitur sed in primo posset ꝓmitti vt si recipiēs rpale resignat ius spūale. Dic tñ ꝑm Inno. ꝙ in spiritualibus nō ex toto reꝓbatur transactio: sed tūc cum datur tempale ꝓ spūali. ⁊ ita loquit glo. secus si dat aliquod spirituale ꝓ spirituali. nam tūc cessat simonia. sicut em̄ spiritualia possunt ad inuicem ꝓmutari. vt ī. c. ad questiones. de re. ꝓmu. ita in eis transigi pōt. Item ꝑm Host. si auctoritate superioris dat aliquod tpale ī spiritualib⁹ tollitur vicium simonie. vt in. c. nisi. j. de p̄ben. Quid aūt si litigat sup beneficio nunquid possit transigi. Conclude post Inno. ꝙ aut petitur bñficiuz rōne tituli et nō pōt intervenire transactio vt det aliqđ tpale ꝓ recessu a lite. vt in. c. sup eo. j. e. nisi superior ex officio suo hoc ordinet. vt in. d. ca. nisi dum tñ bis q̄ renunciat nullum ius habeat in beneficio. Debet enim beneficiū remanere apud eum qui ius habet. vt in. di. c. nisi. Sed si petit beneficiū iure ꝓprietatis tūc potest intervenire transactio q; nō pōt dici qđ sup re spūali Pone exemplū cū monasteriū dicit eccliam ad se pertinere vt possit ꝙuertere fructus in vsus ꝓprios. facit c. j. 7 qđ ibi nō. j. de eo qui mit. in pos. ¶ In glo. fi. in fi. hec glo. intrat qōnem nunq̄d cū laicis auctoritate epi

possit ꝓponi super decimis vt minus decimis soluat: 7 ponit in effectu duas opi. ꝯtrarias. Prima opi. ꝙ ñ possit sine auctē superioris tenēt Pe. 7 Abb. Et ꝓ hac opinione facit q; etiā i ꝗstitate decime nō curzit ꝓscriptio. ad hoc tex. iuncta glo. xvj. q. vij. c. q̄cūq; . 7 i. c. j. ō deci. li. vj. nā cū decima integra sit de iure diuino. vt. j. de deci. in. c. tua 7 i. c. cū oēs. 7 ꝯtra ius diuinū non curzit prescriptio nec valet aliqua cōsuetudo. vt i. c. fi. de cōsue. g̃ ꝛc. Secūda opi. p̄ria tenuit hosti. dicens ꝙ lz laici non possint possidere vl̄ ꝓscribē ius decime tn̄ super ꝗstitate bene curzit ꝓscriptio. et sic intellige. c. i aliquibus. j. de deci. 7 i hoc pōderat istū tex. i eo ꝙ dicit i ter vos 7 aliquā ꝓsonā ecclīasticā. Alij dixerūt ꝙ in ꝓsonalibꝫ decimis pōt cōponi cū laicis ꝑ in predialibus non q; iste sunt de iure diuino 7 ꝑmo de iure positiuo. de quo tamen dic vt plenius dixi super rubrica ō decimis. Ego concordando opi. sic distinguerem ꝙ in personalibꝫ ꝓpter dubiū de quo s. pōt admitti ꝓpositio. i p̄dialibꝫ vero aut volūt ꝓponere sup decimis preteritis 7 pōt admitti: q; fit potius super fructibꝫ q̄ sup iure spūali. vt ꝓbatur in. ca. fi. de re. ꝓmuta. Aut volunt componere sup futuris 7 si ad temp⁹ pōt fieri auctoritate epi. ar. in. c. ij. 7. iij. j. de his q̄ fi. a prela. aut imꝑpetuum 7 tūc aut ius ecclie est clarum 7 nō pōt fieri citra auctoritatē pape q; nemo citra eū pōt eximere laicum a solutōne decimaꝝ. vt in. c. a nobis. 7 qō ibi no. j. ō deci. Esset em̄ hec ꝓpositio quedā exemptio saltem respectu ꝓtis. 7 hoc casu ꝓcedit prima opi. glo. Aut ius ecclesie est dubiū. vtputa q; laicus allegat nimiā paupertatem. 7 opi. sunt nunq̄d pauper teneat̄ soluere decias vt no. glo. in. c. q; tua. xij. q. j. Vel allegat priuilegium pape qō tn̄ nō est clar vel quid simile 7 tūc pōt admitti compositio. et ꝓcedat hoc casu secunda opinio. Et ꝓ hoc facit quia compositio non debet fieri sine cause cognitōne. vt. s. dixi q; nō debet ius ecclesie remitti sine causa. ar. in l. pactū curatoꝝ. C. de pact. 7. xij. q. ij. in c. sine exceptōne. ꝑ ecclie inter se liberius possunt cōponere: quia oīs ecclesie sunt vna eccl̄ia. vij. q. j. in. c. nouacianus. 7. c. loquit̄. xxiij. q. i. hinc est qō vna eccia ꝑscribit ꝓtra aliam. vt in. c. j. de ꝑscrip. li. vj. ad predicta vide. c. ꝙniens. j. eo. 7. c. ex multiplici. j. de decimis.

Nicolaus abbas.

Contingit. Si capitulum consensit transactōni quā fecit ꝑlatus nomine ecclie vlterius dissentire nō potest. Cōis diuisio. secunda ibi vnde. ¶ Nō ꝑ argu. ex tex. ꝙ prelatus ecclie nō pōt transigere sine ꝓsensu capituli sui. qō an verū sit indistincte. j. latius 7 clare ſbij ciam. ¶ Nota secūdo ꝙ in transactōe pōt ꝓsensus capituli accedere ex postfacto. qō an verum sit. j. dicam. ¶ Tercio nō ꝙ etiā si lis sit coram delegato pōt interuenire transactio. vnde ꝓmittendo causam non tollit libertatez ꝓponendi 7 transigendi sup illa cā q; iudex nō debet ad aliud laborare nisi vt ptes ad ꝓcordiā reducat. vt in. c. fi. j. eo. 7. ꝛc. di. per totū. et in. l. j. ff. de no. ope. nun. ¶ In glo. j. vt clare intelligas hanc glo. cū sequenti dic ꝙ due questiones eliciunt̄ ex glo. p̄ia nunquid ꝑlatus possit agere in iudicio sine ꝓsensu capituli. Secūda nunquid possit transigere. ¶ Quo ad primam glo. hic. 7 vbi tetigit istum passum semꝑ inclinauit in partem negatiuā. Sed cōis opi. est in oppositum vt nisi causa sit grauis possit prelatus ꝓuenire 7 cōueniri sine consensu capituli. vt ꝓbatur in. c. edoceri. s. de rescript. ¶ Quo ad secūam questionem que pertinet ad titulum glo. hic concludit ꝙ licet ꝑlatus posset agere vel habuerit mandatū generale a capitulo nō tamen potest rransigere sine consensu capituli. Ad istuz tex. glo. respondet dupliciter. Primo ꝙ prelatus habuit hoc mandatum transigendi speciale. 7 ita debz intelligi tex. dum facit mentionem de literis de ratihabitione. Vel potest secundo intelligi ſm glo. ꝙ capitulum promisit habere ratuz quicquid abbas gereret in illo negocio. et sic vigore huius clausule potuit abbas transigere. 7 pondera singulariter hunc intellectuz. videtur enim glo. in hoc sentire ꝙ per hanc clausulā appositam in procuratorio promitto habere ratum quic quid feceris datur potestas transigendi et ꝙ cōsequēs faciendi ea que requirunt speciale mandatum. 7 idem voluit Bar. in. l. procurator cui libera. ff. de ꝓcura. dicens ꝙ per ista verba datur libera potestas procuratori. Sed aduerte quia idem Bar. in. l. j. ff. de offi. procura. cesa. refert Ly. 7 alios tenuisse ꝯtrarium quos ipse ibi sequitur concludens ꝙ ꝑ illam clausulam nō ampliantur vires ꝓcuratoris generalis sed ad cautelā illa clausula solet apponi. 7 hoc idem sentit glo. in. c. cum dilectus. de religi. to. vbi concludit ꝙ litere de rato nō differunt a mandato ꝓcuratoris. Docto. hic communiter trāseunt ꝙ sine consensu capituli nō potest ꝓcurator transigere. 7 satis videtur hoc innuere littera. et multa circa hoc dicunt̄ per que minime nunc explicatur intellectus 7 difficultas huius questionis. vnde in hoc passu latius attingendo materiā cum querit̄ nunquid prelatus seu rector ecclesie possit transigere sine consensu capituli sui 7 auctoritate superioris. Concluderem sic ꝙ aut per transactōnem alienatur res immobilis ecclesie vel mobilis preciosa que al's sine solennitate debita alienare non poterat. 7 tunc non potest fieri transactio nisi capitulum consentiat 7 auctoritas superioris interueniat. Nam sicut directe nō potest fieri talis alienatio sine debita solennitate ita nec indirecte transigendo. vnde siue prelatus petat possessionez ab alio detentā siue ab eo petatur nunq̄ poterit fieri trās actio per quam possessio remaneat penes alium sine solennitate debita ad hoc tex. cum glo. notabili in. l. nulli ff. eo. 7 ibi notant̄ firmat Bar. 7 Fede. de senis cōsilio. lxxxix. facit tex. in. l. cum hi. §. sed cum via. ff. de transa. 7 tex. iuncta glo. in. l. non solum. C. de predijs mino. nō alie. vbi habetur ꝙ quemadmodum minor non potest directe rem alienare sine decreto ita nec transigendo: quia non debet concedi vna via ꝙ alia prohibetur; vt in. c. tue. de procurato. et in regula cum quid vna via. li. vj. sed si per transactōnem res religiosa remanet penes ecclesiam aliquo dato vel facto per prelatum tunc potent ipse prelatus transigere sine alterius licentia 7 consensu quia reddit conditōnem ecclesie meliorē. ad hoc glo. notabilis in. d. l. nulli. et hoc firmat ibi Bart. quod dicit perpetuo menti tenendum. et ſm hoc non erit differentia inter presidem seu administratoreż ciuitatis seu inter tutorem 7 curatorem 7 prelatum licet Hostiē. videatur hic facere differentiam. Nam ꝑses et administrator ciuitatis. Item tutor 7 curator possunt transigere. vt in. l. preses. C. de transacti. 7 in. l. interdum. §. qui tutelam. ff. de fur. quod intelligo ſm distinctōnem predictam ita etiam poterit prelatus. nam video ꝙ prelatus pōt modica donare. vt in. c. ceteruz. de donati. fortius poterit transigere retenta seu recuperata re ecclesie dum tamen ius ecclesie non sit clarū quia si essz clarum non admitteretur transactio sua cū damno ecclesie sicut nec transactio presidis vel curatoris. C. de transacti. l. preses. nec obstat predicte conclusioni iste tex. in quo nulla fit mentio de superiore quia hic solum querebatur de capitulo. vnde ius superioris remanet illesum. Simle nota. glo. in cle. j. de re. eccle. non alie. et eo casu quo fieret alienatio rei immobilis nō sufficeret tacitus consensus capituli. 7 sic non haberet locum iste tex. quia in alienatōne perpetua requiritur expressus consensus capituli 7 non sufficit tacitus. xij. q. ij. sine exceptione. 7. c. j. de his que fi. a prela. nota. gl. in. c. j. de re. ecde. non alie. li. vj. sed in alienatōne tēporali sufficit tacitus consensus capituli. vt in. c. ij. 7. iij. ō

bis que fi.a prela.7 ad hunc casum restringe istum tex. vnde sicut i alienatiõe ad tempus req̃rit consensus capituli.7 ita i transactiõe.7 sufficit tacitus vt dixi.7 ad inferendũ tacitũ consensũ capituli tex.iste vt arbitror ponderat q abbas bẽbat mandatũ a capitulo.7 q aliquibus annis capitulũ ꝓuauit transactionẽ.nec ꝓcise req̃runt ad inferendũ tacitũ consensum.sed hic de facto ista contigerunt. Unde idez dicas qualitercũq; q alia indicia possit probari tacitus consens⁹ capituli.vt i.d.c.ij.7.iij ꝺ bis q̃ fiũt a ꝓlatis. Idez qꝺ supra i transactõe dic in cõpromisso q ꝓlat⁹ ñ põt ꝓmittẽ sup re i qua ñ põt sol⁹ disponere.vnde non potest cõpromittere sup re imobili seu ad inferendũ ꝑpetuum ꝓiudicium ecclesie sine auctoritate sup̃iozis 7 ꝓsensu capituli sui.vt no. Jo.an.post Hosti.in.c.puenit. de arbi. 7 plene p Lap.alle.cij.vbi ẽt dicit q prelat⁹ ꝓmittẽ do super re ecclie non potest dare potestatem arbitro vt ꝓcedat de iure 7 de facto quia posset ecclie preiudicare.7 hec singulariter notabis.ex quibus habes q licz solus prelatus possit agere in iudicio etiam de re imobili vt s. dixi nõ tamen põt compromittere quia iudicium est necessarium compromissum voluntarium. ad hoc facit quod notatur in.c.fi.j. de empti.7 venditi.in glo.j.in fi.7.ff. de euic.si victũ. §.si ꝓmisero. Et per hec habes declaratum tex.7 materiam ꝛc.

Nicolaus abbas.

C Onstitutus. Sup ecclĩastico bñficio trãsigi non põt etiã cum iuramẽti interpositõne. Prima pars ponit ꝓtis querelã.scꝺa ꝺat iudicẽ.ibi q: ¶ Nota ꝓmo regulaz q̃ sumit ex summario vt sup ecclĩastico beneficio qualecũq; sit illud.etiã si sit capella non est licitum transigere. ¶ Nota scꝺo q transactõez illicitam nõ validat iuramentũ.nam iuramentũ non ꝺz esse iniquitatis vinculuz.vt in.c.quanto. de iureiur. ¶ Nota tercio ibi speciez simonie. q transactio sup ecclĩastico beneficio nõ est pure simoniaca § speciem simonie cõtinet ꝺm Jnno.7 bene. Et põt esse ratio.quia is q̃ ꝺat aliquid temporale vt in beneficio quiete ꝓsistat põt habere ius in eo.7 sic nõ ꝓsequitur p transactõez aliquid spũale § potius redimit vexationẽ suam quod licet vt in.c.dilectus.j. de simo. Sed q: posset esse contrarium ideo iura ꝓhibent transactionẽ in beneficio 7 videtur inesse quedam species simonie.7 vide in simili tex.j.eo. super eo.7 in.c.cum pridẽ.s. de pac.vbi text. semp vtit istis verbis.s.q continet speciem simonie. vnde nõ sine ministerio tex.facit mentionem de specie simonie 7 nõ de pura simonia. Et ex hoc infert hic nõ. Jnno.solutionem ad ꝓtrarium de quo in glo.ij.quare isti nõ fuerunt deposit̃i vel priuati beneficijs.exquo ꝓmiserunt simoniam vt patet ex predictis. Et si diceret quare ergo hoc ꝓhibet. Rñdet Jnno.7 bene.q nõ solũ a malo § ab omni specie mali abstinendũ est. vt in.c.cum abomni. de vi.7 honesta.cle. Et ex p̃dictis nota q ꝑpter speciem simonie non ꝺebet quis ꝺeponi. Secũdo q ꝑpter transactionem factã in beneficio ecclĩastico non meretur clericus ꝺeponi § transactio ꝺebet irrita iudicari quod notabis licet glo. hic aliter sentiat. § primũ equius verius 7 ꝓmunius. ¶ Ultimo nota q transactione existente inualida ptes redeunt ad iura ꝓstina. Intelligitur ergo facta transactio sb̃ tacita conditõne si 7 inc̃tum habeat effectum. Idem est si transactõ sit valida § partes ꝓmuni ꝓsensu volunt ab ea recedere. de quo tamen dicendũ vt legitur et notat in.l.sine.C. eo. ¶ In glo.j.ibi eque punit.nota bene glo.ꝺm quam pena pari venit puniendus transgressor fidei sicut trãsgressor iuramenti.§ dic vt plenius dicam in.c.ad aures.j.qõ me.cã.7 vide per Archi.in.c.j. de sepul.li.vj. ¶ Item nota q prestatio fidei non est ꝑpue iuramentum.qõ an sit verum dicam in.d.c.ad aures. Et i fine glo.dic vt vbi iuramentuz nõ ꝓtinet turpitudinem ex pte iurant⁹ semp est seruandũ licet nõ valeat ꝓtractus sup q̃ fuit p̃stitũ. vt in.c.significante.j. de pig. 7 ita loquit.c.debitores.alle.in glo. Aut ꝓtinet turpitudinez ex parte iurant⁹ 7 tũc nõ est seruandũ. et ita loquit iste tex. ¶ In glo.ij.ibi de gratia tm̃ audit.nota bene glo. propter ipsius auctoritatẽ.7 ouginaliter fuit opi. ipi⁹ Lan.q clericus transigens sup beneficio ꝺebet ꝺeponi 7 amplius nõ audiri sup illo. Sed tu dic vt.s. dixi.

Abbas.

D Ecetero. Per transactiõez factã sine auctẽ epi põt ꝓlatus sed non ecclia constitui censualis. Uel aliter et sic Transactio facta sine auctoritate epi super ecclia si ñ est iuri ꝓtraria non est p epm̃ reprobanda.§ si per eaz census ecclie imponit non excedit vitam transigentis. Primo ponit questio.secundo solutio.ibi si Compo. 7 ibi duo dicta.scꝺm ibi § census. ¶ Nota ibi extraordinarium iuncta glo.q iudex ꝺelegatus ꝺicitur extraordinarius.non em̃ est iudex ꝺm iurisditõnem § ei⁹ potestas est extraordinario modo inducta. 7 idem no.gl. in.c.q̃m contra. de proba.et pro hoc facit quia cum nõ sit ordinarius ergo est extraordinarius.ar.in.c.intellecto. de iureiur. ¶ Nota scꝺo q sup beneficio põt clericus transigere sine auctoritate epi.quod intellige dũ modo remaneat in beneficio.alꝫ non puto q possit sine epo ꝺimittere beneficium.nam sicut non põt directe.vt in.c.quod in dubijs.7.c.admonet.ꝺ renũcia. ita nec indirecte transigendo quia posset ꝓtingi fraus.ad hoc bo.tex.in simili in.l.cum hi.§.cum lis.ff.eo. ¶ Nõ tercio q per ꝓpositionẽ factã auctoritate iudicis ꝺelegati põt clericus se obligare ad soluenduz aduersario censum toto tempe vite sue licet epꝰ non ꝓsenserit nec ꝓsentire velit.alium tex.in hoc nõbilem habes.j. de p̃ben.nisi.qꝺ est menti tenendũ.naz licet bona ecclie ꝺebeant cõuerti ad vsus pios.vt in.c.pastoralis. de his q̃ fi.a prela.tm̃ pro bono pacis põt ꝓstitui ex redditibus ecclie census soluendus aduersario. ¶ Itẽ nota q auctoritas ꝺelegata nõ sufficit ad ꝓstituendum ecclesiaz ꝑpetuo censualẽ § epꝰ ex causa hoc põt.vt in.c.ibi bemus.7 qꝺ ibi no.j. de censi. ¶ Sed quero qualit̃ ꝺebet iste census ꝓstitui. Do. dicunt docto. q non ꝺebet ꝓputari certa quota reddituum.puta dimidia vel tercia pars ne videatur facta sectio beneficij. vt in.c.maiorib.j. de p̃ben. § poterit ꝓstitui certa quantitas fructuũ vel reddituũ. ¶ In glo.ij.ibi de subiectõne. H secunda solutio nõ est vera q: cum litigat sup ecclia aliqua rõne subiectionis spũalis non põt transigi vt ꝺel aliqꝺ temporale. vt est tex.apertus in.c.ꝑterea.j.eo. Sz posset saluari hec scꝺa solutio intelligendo q agebat sup aliquibus iuribus temporalibus competentibus in ecclia.tunc enim posset interuenire transactio vt dixi.s.eo.statuimus. ¶ Et in fi.glo.glo.facit hanc expositionem pro ꝺeclaratõne litere.quia tex. ꝺicit cui pest. 7 nõ apparet de quo loquat cum loquit impersonalit̃. ideo supplet glo.cui prest.s.impator. Uel ꝺm Jnnocẽ. ꝺic cui preest.s.epꝰ.7 clarior esset littera ꝺm Joh.an.si tex.diceret absq; auctoritate epi qui preest. sed in hoc non est vis.

Nicolaus abbas.

E X literis. Qui fuit transactõnis mediator contra eam non auditur. Uel sic. Si beneficium quod p transactionem habetur impetratur vt vacans ab eo qui fuit transactõnis mediator non valet impetratio. hoc ꝺicit quo ad titulum. Prima pars narrat factum.secunda diffinit ibi cum autem. ¶ Nota primo 7 tene menti quia nescio alibi ita expressum q aduocatus alteri⁹ partis potest esse testis in instrumento compositionis 7 transactõnis in illa causa. Et potest esse ratio q: per transactõnem finit lis. vnde instrumentũ refertur ad

tempus quo iste est futurus aduocatus. ¶ Item nō ꝑ
stitit patrociniū sup transactōe ꝫ sup causa principa
li. Et circa hoc dicit Jnno. aliud notabile verbū secu
re. s. tenendū q; is qui fuit descriptus in instrumēto ali
cui⁹ ꝓtractus. vt testis pōt esse postea aduocat⁹ cū agi
tur ad executionem illius ꝓtractus nec instrm vacillat
ex eo q; aduocatus est ibi descriptus vt testis. dicit tn̄
q; si dubitaret in aliq̄ de viribꝫ instrumēti nō possz iste
aduocatus testificari q; nunc est aduocat⁹. z sic nō mi
rabile q; vox istius aduocati descripta facit fidez etiam
tpe aduocatōis tn̄ vox sua viua nō admittit. z facit
hoc ad qōnez quā ponit Jo. an. in regula cuz q̄d vna
via in mercul. vbi q̄rit nunq̄d notari⁹ ꝓcurator possit
in cā quaz ꝓcurat ꝓducere instrm qđ ipse pu⁹ fecit in
fauorem dñi. z dic vt ibi. z facit materiā qđ no. bar. in
l. deferre. §. idem rescripserūt. ff. de inr. fis. Et ex his ar
guebat do. an. q; licet pr̄ vel ꝓiunct⁹ nō possit esse testz
in cā filij vel ꝓiuncti tn̄ si fuit descriptus in instrumēto
vt testis adminiculat instrumēto. ℔ tn̄ non colligit hic
q; tpe descriptōnis iste erat suspectus. dictū tn̄ pōt eē
verū q; regula tradit q; ibi testis nō debuit examinari
ꝓpter suspitōnez tn̄ si fuerit examinat⁹ facit aliqđ indi
cium. vt no. bar. in l. maritus. ff. de qō. ¶ Secđo nota z
etiā tene menti q; mediator alicui⁹ ꝓtractus pōt descri
bi vt testis in instrumēto illius ꝓtractus. et sic ꝓneta
pōt esse testis in instrumēto licet nō possit testificari vo
ce viua. vt no. in c. j. de testi. li. vj. z ī autē. de testi. §. q;.
z pōt esse diuersitas ratio q; in instrumēto describitur
de ꝓsensu vtriusq; ptis q̄ rōne posset eē testis etiā vo
ce viua. vt in iuribꝫ palle. Jtez tollit suspitio ꝓpt fidē
instrumēti. ¶ Nō tercio ibi auctoritate. q; auctas qñ
q; sonat in factum z nō in ius. nam aduocatus nō pōt
auctorizare in transactōe capiēdo transactōnez ꝓprie
ꝓ ꝓsensu auctorizabili q̄ reqrit a supiore q; aduoca
tus nō est supior. ꝫ hic sonat in factuz q; fuit iste adiu
tor z mediator illi⁹ transactōnis z forte dictauit instrm
ꝑm hosti. ¶ Item no. ibi in clericū tonsuratū. q; cleri
cus prime tonsure ē capax bñficij. z q; pma tonsura est
ordo facit. c. cū ꝓtingat. de eta. z qli. et qđ no. in ꝑmio
sexti. ¶ Jtez no. q; laic⁹ nō est capax bñficij nec pōt im
petrare bñficiū anteq̄ ordinet nisi fieret spālis mentō
in rescripto. vt q; papa mādaret ꝓuideri alicui scho
lari perito cupiēti ascribi militie clericali. et tūc dz pu⁹
ordinari z postea bñficiū sibi ꝓferri. de q̄ vide qđ dixi ī
c. cū adeo. de rescrip. z in c. fi. de ꝓsump. et in c. ij. de in
stitu. ¶ In glo. j. no. glo. iūcto tex. q; in canonibꝫ non
habet alibi. z limita istā gl. qñ q̄s sciēter fuit aduocat⁹
ꝑ actore vt tūc videat renunciare iuri qđ hz in illa cā
secus si fuit aduocatus rei. ita limitat gl. in l. inter. ff. de
rei vend. qđ ego intelligo qñ aduocatus stetit in meris
finibꝫ defensionis dicendo actori ius nō ꝓpetere. secus
si instituit dicēdo q; reo ius ꝓpetit z petēdo ꝑ eo pnūcian. nā tūc cadē rō est in aduocato rei q̄ est in aduoca
to actoris. Et aduerte q; ex eo q; glo. ℔ dicit q; iste pa
trocinādo tacite renūciauit iuri suo videt sentire vnā
lec. ad istū tex. q; iste aduocatus impetrauit sup ista ec
clesia tanq̄ sibi debita ꝑ pu⁹. naz alʒ nō poterat renū
ciare iuri qđ nondū hēbat. z idez sentit gl. pe. j. eo. sed
Hosti. sequit istū intellectū. nō est tn̄ ver⁹ in se. naz vt
dicit Jo. an. z bñ cum iste esset tūc laic⁹ nō poterat hre
ius in eccl̄ia. dictū glo. tn̄ est verū in se ꝫ nō q̄ ad tex. et
ideo tene aliū intellectū quē ponit ℔ Jnno. q; iste impe
trauit hāc eccl̄iaz vt vacantē. z postea cū excipet ꝓtra
eū q; alⁱ⁹ erat possessor iste explicauit q; erat possessor
iniustus z simoniacus q; eam tenebat vigore transacti
onis illicite ꝫ alia pars replicauit q; cū ipse fuisset actor
z mediator illius transactōnis z testis ibidez descript⁹
nō poterat allegare ꝓtra illam transactōez quia sic al
legaret turpitudinem suaz. Jtem litera erat surrepti
cia cum dixisset se clericū cum nondū esset tonsuratus.
z ꝑ hoc papa imposuit isti impetratori silentiū. z ex his
habes declaratum intellectū hui⁹. c. z fuit mirabilis de
cisio q; auctor z mediator alicui⁹ ꝓtractus nō pōt con
tra illum ꝓtractū aliquā inualiditudinē allegare qđ te
ne menti. ¶ In glo. q. in fi. no. hanc glo. ex q̄ habetur
decisio quotidiane qōnis. an testis descriptus in aliquo
instrumēto ꝑiudicat. sibi respectu eoꝝ que ꝓtinent in
ipso instrumēto. z ꝓcludit glo. q; nō nisi qñ scienter au
ctorizatē ꝑstitit qui fuit auctor in illo instrumēto. vt in
ter. ꝫ glo. iuris ciuilis aliter distinguūt. dicūt. n. q; aut
tale describebat qđ poterat testis impedire ꝓdicendo
z sibi ꝑiudicat. aut nō poterat impedire z nullū ꝑiudi
ciū facit. exemplū primi qñ obligat in instro res ipsius
testis. nam nō poterat sine suo ꝓsensu res pignori sup
poni. l. rem alienā. ff. de pig. act. z nō. i. c. nōne. de ꝑsūp.
Exemplū secūdi in venditōe. naz inuito dño pōt res ipi⁹
vendi q; ꝑ ꝓtractū venditōis nullū ꝑiudiciū fit dño q;
solū obligat ꝑsona ad tradēdū. vt in. l. rem alienā. ff. dō
ꝓben. emp. ita no. glo. z seq̄ vī ibi bar. in. l. fideiussor. §.
pater. alle. in glo. z in. l. gai⁹ palle. Host. in. c. cū inter. de
re iudi. alⁱ distinguebat q; aut testis intēdebat se obli
gare z obligat. vt in. l. si nō obligari. C. dō admi. tu. aut
nō aduertit qđ in scriptura ꝓtinet vel ꝛscripsit vt te
stis z nō obligat q; hoc nō credebat. ar. l. nec ignorās.
C. de dona. ℔ vltimuz videt sequi do. an. Vel pōt dici
ꝫm cū z alⁱ q; aut fuit actor z sciens z facit sibi ꝑiudi
ciū secus si solū sciens. z ℔ videt opi. bui⁹ glo. satis credo posse bas opi. reduci ad ꝓcordiaz hoc mō. q; aut in
instrumento ꝓtinebat aliqđ in ꝑiudiciū iuris ipsius te
stis z tūc si fuit ignorans sibi nō ꝑiudicat. vt. d. l. Cai⁹
Idem si fuit sciens z nō poterat impedire actū ꝓdicen
do aut poterat impedire actū ꝓdicendo z tūc facit sibi
ꝑiudiciuz vt. d. l. si fideiussor. aut de ꝑsenti nō ꝛsabat
aliqđ suū interesse ꝫ pōt petere interesse respectu iuris
postea q̄siti. puta q; emit rem que pu⁹ fuerat a tercō pi
gnorata z tūc aut fuit auctor illius ꝓtractus z nō pōt
allegare illi⁹ inualiditatē. vt patz ꝫm lec. Jnno. aut so
lum fuit testis descript⁹ z poterit allegare inualiditatē
q; testis solū testat de his q̄ sunt facti z nō de his q̄ sūt
iuris. vt in. c. testes. iij. q. vj. z cautum est ad euitandas
opi. vt nunq̄ q̄s patiat describi in instro si ex illo pōt
ꝓtendere aliqđ ꝑiudiciū. ¶ In glo. iij. in fi. vel dic q;
ibi interuenit ꝓprie transactio q̄ tn̄ de iure fieri nō po
terat z ob hāc cām ille impetrauerat illud bñficium vt
vacans ꝫ nō fuit auditus: q; ex quo fuit mediator trās
actōnis licz illicite nō pōt eam impugnare q; allegaret
turpitudinē suā. ar. in. c. j. de testi. li. vj. ¶ In glo. fi. i fi.
z dic q; hic recepit ordinē postmodū vt hic inuūt ꝛba
tex. ibi nondū. quasi inuāt q; postmodū fuit ordinat⁹ z
hoc est indubitatū si dixit se clericū cū nō eēt. q; surre
ptio in bñficio reddit grāz nullā ipo facto. vt in. c. j. z. ij.
de fi. ꝑsby. li. vj. Jdez dicerē si tacuit se esse laicum exq̄
subticuit illam qualitatē q̄ exꝑssa lr̄as nō habuisset lite
re sunt surrepticie. vt in. c. postulasti. in fi. de rescri. nec
habilitas supueniēs hz lr̄as ꝓualidare. vt ē text. in. c. si
eo tpe. de rescrip. li. vj.

¶ Super eo. Sup ecclīastico bñficio nō
pōt trāsigi: ꝫ amicabiliter
ꝓponi sic. z quotidie allegat iste tex. cōis divisio. secūda ibi tale. ¶ Nō ꝑ regulaz q; nedū sup bñficio
ecclīastico sed nec sup aliqua re sacra seu spūali pōt in
teruenire transactio. videt. n. in se ꝓtinere speciē simo
nie: q; possz ꝓtingere q; ex datōne seu ꝓmissione rei tē
poralis q̄s ꝓsequeret istud ius spūale. vt dixi lat⁹. s. e.
ti. m. c. ꝓstitutus. ¶ Nō secđo ex ℔ z ex tex. ibi speciem
q; transactō sup re spūali vel bñficio nō est oīno simo
niaca: ꝫ videt hre spēm simonie. z hūc text. allegaui. s. e.
o. ꝓstitut⁹. ¶ Nō tercio dīaz inter transactōez z cō
positionē. naz transactio fit cū recedit a lite aliq̄ dato
seu retento vel ꝓmisso. Cōpositio fit grat̄ z amicabi-

liter vt cū ptendens nō hre ius vult a lite grat recedē. Posset tn dici q ꝓpositio posset fieri etiam aliq̄ dato seu retento. vt in.c.q.iūcta glo.s.e.et talis ꝓpositio nō dz intervenire in bnficio litigioso: ꝫ dz esse amicabilis 7 gratuita vt in tex. vñ pōdera istuz tex. in eo q dic q si grat 7 amicabilr int se ꝓponant ꝛc. g de sba ꝓpositi onis nō est vt sit gratuita et amicabilis. alsilla verba gratis 7 amicabilr supfluerēt. Sed quero de exemplo qlr possint cōponē gratis 7 amicabilr: forte ptes ꝓveniūt bn doct. vt aliq̄ piti videāt iura partiū quoz ꝓsilio ꝓmittāt aq̄escere. vel ad pces alterius reliquus vult discedere a lite tāq̄ ius non habēs. nec ēt imꝓbat si nulla pcedente spāliter ꝓmissione postmodum aliquid alteri largiat. argu. in.c.tua. de simo. 7 tenebis menti istū tex. q in ꝓpositōne fienda gratis sup beneficio nō requirit auctas supioris. qd ego puto pcedere nisi alter p ꝓpositiōez dimittat bnficiū ab eo possessū nam nō pōt possessor quoq̄ mō beneficiū dimittere sine auctoritate supioris. vt in.c.admonet. 7 in.c.quod i dubijs. de renun. 7 vide qd dixi in.c. cū pridez. de pac. In glo.j.nota bn hāc glo. q: quotidie allegat. 7 dic clarius q aut ptendit de bnficio rōne tituli seu plationis 7 nō pōt intervenire transactio vt dr temporale ꝓ spūali vel vt dr aliud spūale nō a supiore: ꝫ vigore transactōnis. qd nō est licitū q: beneficiū eccliasticum non pōt obtineri nisi p canonicā institutōez. vt i regula.j. de re.iur.li.vj. 7 in.c.ex freqntiby. de insti. tenet Inno.in.c.ij.s.eo. ꝫ amicabilis cōpositio pōt intervenire modo p̄dicto. Item index ex officio suo ꝓ bono pacis posset cōponere vt habēs ius in bnficio dr aliqd n̄ habenti iuxta formā.c.nisi.j. de pben. aut ptenditur de bnficio rōne subiectōnis 7 tūc idez dicendū qd de alia re spūali in qua dic q transactio nō pōt intervenire vt dr tpale ꝓpter recessum a lite. vt in.c.pterea.j.eo. Dz bene pōt dari vel retineri aliud spūaliter. ar. in.c.ad q̄stiones. de re.pmu. dixi post Inno.in.c.ij.s.eo. In glo.ij. ibi nō tenet transactio. vult g glo. 7 bene q propter euidentē calūniam impedit transactio. 7 intellige de calumnia ex pte actoris: q: actor sciebat sibi ius non ꝓpetere 7 maliciose movit litē. tūc em̄ si aliqd recepit vigore transactōis potest illud ab eo repeti. vt in.l.summa. alle. in glo. sed si calumnia esset ex pte rei nō viciatur transactio sed actori potest consuli per actionem 7 replicationē doli. vt probatur in.l.pretextu. C. de trās. acti.

Veniens. Transactio facta de rebus ecclesie p prelatū sine superioꝛ ꝓsensu nō obligat successorem. 7 quotidie allegat iste tex. Prima pars ponit querelā. secda dat indices ibi mandam. Nō p iuncta glo. q sacramentoꝛ quedam sunt necessaria quedā voluntaria. Et q omnia sacramenta debēt pcipi ab eccl̄ia parochiali. Secundo nota q sup decimis pōt intervenire transactio inter psonas eccliasticas vt soluant aliq̄ retento. 7 hoc declarat in.c.ij.s.eo. vbi dicit q sup decimis pōt ꝓponi: nam debet intelligi in ꝓpositōne etiaz nō gratuita. nam p istā ꝓpositōez de qua in tex. monachi nō soluebant integrā decimā. Nō tercio ex ꝫ 7 ex tex. q etiā religiosi tenent ad solutōez decimaꝛ q̄ rōne p̄dioꝛ q̄sita sunt infra parochiā alteri ecclie. de q̄ vide qd legitur 7 notat in.c.ex pte. 7.c.nup. 7.c. suggestū. j. de decimis. Item nō 7 tene menti q sup iuribꝫ ecclie īmobilibꝫ 7 spūalibꝫ pōt rector transigere et ꝓponere in p̄iudiciū suipsius ita q ꝓpositio valebit toto tempore q̄ ecclesiam possidebit. Et ex hoc 7 ex tex. nota singulariter q rector ecclie potest ꝓtrahere sup rebus ecclie sine superioris auctoritate vt ꝓtractus duret toto tempore quo ipse est futur rector. 7 nescio alibi ita bonuz tex. Item nō q sine auctoritate supioris nō pōt rector ecclesie transigere q̄ ad inferendū ꝑpetuum preiudicium ecclesie. Et ex hac parte infero q rector ecclesie nō pōt transigere si p transactionez res īmobilis ecclesie remaneat penes aliū ꝫ valebit transactio in vita sua dūtaxat vt hic. de q̄ vide qd plen dixi. s.eo. cōtingit. Item nota q pena inter alios acta nō dz obesse alijs. Nota ibi ex quibuslibet reb 7 ibi ex integro. q decima est integre soluēda de oīb vndecūqꝫ. Ultimo collige formā petitōnis cū decime aliq̄ tempe nō fuerūt solute. naz de ptērit pōt peti estimatio 7 in futurum pōt peti vt reus ꝓdemnet ad solutōez decimarū. Si g fructus mihi debiti nō extant possum petere estimationē. Sed quero nunq̄d iste tex. intelligat etiā in decimis psonalibꝫ: videt ꝑ q sic q: tex. loq̄tur indistincte. Sz tenet hosti. tū q: in pncipio fit solū mentō de p̄dialibꝫ. tū q: in psona cruit p̄scriptio p̄m opinionem hosti. tū q: monachi nō tenent ad psonales decimas. Nō ꝫ vltimū 7 idē tenet hosti. in.c. nouū gen. j. de dec. Rō q: religiosi acq̄rūt monasterio monasterū aūt nō tenet ad psonales decimas. et idez dicit Inno. in oīb alijs q̄ alteri acq̄rūt. Ex q̄ infert q si dñs est exemptus etiā a solutōe decimaꝛ nō tenet dñs vel seru de lucrat p seruū soluere decimā. Quid aūt de clericis secularibꝫ dixi plene in.d.c. nouū genus. In glo.j. īfi. nō hāc glo. q: quotidie allegat. ex qua collige septē esse sacra ecclie quoꝛ q̄nq̄ sunt necessaria duo voluntaria. 7 declara vt in glo. 7 aduerte q: glo. sentit q laic etiā in necessitate non pōt ꝓferre nisi duo sacra vt sacramentū baptismatis et sacrm penitentie. Chrismare xo 7 extremā vnctionē ꝓferre vel corp xpi tradere nō pōt licz in necessitate. ō q̄ vide qd dixi in.c.q̄nto. de cō sue. 7 in.c.pastoralis. in. §. pterea. de offi. ꝓcle. Item nota ex glo. q sacrm ordinis dicit sacrm dignitatis. 7 vltra expositōnes glo. credo q dicit dignitatis: q: p motus ad ordinē psequit dignitatē vt.iij. di. deniq̄z i p̄n. 7 alibi dixit tex. q nulla dignitas sclaris filis est sacerdotio. xcvj. di. in.c. duo sūt. In glo. in xbo confirmatā in fi. nō glo. q q̄tumcūqꝫ rector ecclie transigat noīe ecclie vel aliū ꝓtractū faciat si est talis ꝓtractus q̄ nō possit ꝑpetuo valere sine auctoritate superioris ille ꝓtract censet poti psonalis q̄ realis. vñ obligat psonam ꝓtrahent 7 nō ecclīam. sile in.c.vnico. de despon. impu. li.vj. In gl.pe. nō bn vltimā qōnez q rector obligat ad obseruātiā ꝓct in vita sua nō pōt ꝓvenire nisi ecclia eēt lesa tūc. n. posset petere restitutōez in integrū. nec ob.c.q ꝗs. 7.c. quisq̄s allegata in gl. q: loquūtur qn̄ ꝓctus nō tenuit. nā tūc pōt rector iure cōi ꝓvenire. Sz ptra ꝓclusionē gl. opponit naz cū ꝓpositō ista sit psonalis nō vr q ecclia possit ledi 7 p ꝓns nō debet posse peti restitutio. Hol. dicit hosti. q de facto ecclia poterat ledi. puta q: servitores nō hret vñ viuere 7 iō subueniendū ecclie. ar. in.c.pe. de cle. nō resi. 7 i.l. mīoribus. ff. de mino. dicit tn q si iste rector hret ꝓpriū cōpelleret satisfacere ꝓbenti secū p interesse. ar. in.c. de multa. in xo. 7 si vltra. de pben. 7 in.c. repbensibilis. §. si aūt de appel. Item ꝑm eū posset capi id qd cederet i sustentatōnē suā 7 de se ꝓquerat q: dignum est vt malemeriti egestate laborēt. l. bona fides. ff. de posiri. Nō hoc dictū bene. p hoc em̄ vult hosti. q ad satisfaciēdū creditoribꝫ alicui rectoris pōt tolli ex redditibꝫ ecclesie id qd cederet ad sustentatōez ipsius. et idem sentit i.c. pueniꝛ. de fideius. Sed non credo hoc dictū esse vrū: nisi saltem ipse rector haberet vnde viuere. q: quemmodum miles seculi non ꝓpellitur vitra q̄ facere possit. 7 semp habenda est ratō ne egeat. vt in.l. miles. ff. d re iudi. ita dicendū est in milite dei vt nota. glo. in.d.i.l. miles. 7 vide glo. in.c. studeat. l.di. 7 qd plenius dixi in c. odardus. de solu. 7 in.c.ij. de pigno. 7 plenius in repetitione. §. q: xo. in.c. extirpande. j. de pben. 7 hoc ꝓcedit cū clericus ꝓvenit rōne ꝓtractus. ꝫ si rōne maleficij tūc non hr rō ne egeat: q: dignū est vt male meri-

ti ⁊c. dicta.l.bona fides. ¶ Extra glo. quero quō debz cognosci an pactio sit realis vel ꝑsonalis. Io. ꝓclude post doct. q aut agit de re temporali ⁊ tūc ß ꝓsiderat nō solū ex ꝟbis ß etiaz ex mente ꝟbētiū vtrū. s. qs voluerit se obligare ꝑsonal'r an etiā heredes suos. vt ī. l. iuris gētiū. §. pactoz. ff. de pac. plenius p bar. ī. l. stipulationes nō diuidunt. ff. de ꝟ. ob. aut agit de rebz ecclesiasticis ⁊ tūc ß ꝓpendit nō solū ex mente ⁊ ꝟbis ꝟbentium: ß ex ptāte iuris nam sine superioris auctē nō pōt rector ecclie ꝑpetuo obligare. restat q̄ vt pactio censeatur hoc casu potius ꝑsonalis q̄ realis vt res valeat eo modo quo valere potest.

¶ Preterea. Non valet transactio sup iure pñtandi p quaz non⁹ census imponit ecclie vel antiqu⁹ augef. Vel notabili⁹ summa sic. Sicut sup iure spūali ita sup annexo nō pōt transigi vt recedat a lite interueniente aliqua tpalitate cōis diuisio. sed a ibi cum igit. ¶ Nō p q ꝑsentatio q̄cq̄ poit p iurepatronat⁹. Vel pōt ter. intelligi q de sola pñtatione erat ꝓtentio que est pars iurispatronat⁹ ⁊ non de toto patronatu iuxta nō. in. c. nobis. de iurepa. ⁊ p glo. xvj. q. vij. pie mentz. ¶ Nō secundo q simonia ꝓmittit nō solū in mere spūalib⁹: sed etiā in ꝓnexis ipsis spūalib⁹ qđ tene mēti. naz ius pñtādi nō est mere spūale: ß annexū spūali. vt in. c. q̄nto. de iudi. ⁊ tñ sup hoc iure ꝓmittit simonia. emens q̄ iuspatronat⁹ vel aliter illud acquirēs interueniēte aliq̄ temporali ꝓmittit simoniā. ¶ Tercio nō q nulla est transactio sup spūali vel ꝓnexo interueniēte aliq̄ temporali. Sed opponit ꝓtra ter. videt em̄ q non ꝓmittat simonia in transactōne sup spūali ß species simonie. vt in. c. sup eo. ⁊. c. ꝓstitutus. s. eo. hic aūt tex. innuit oppositum Io. iste tex. dicit q videt simonia. verbū aūt videt est fictum nō aūt denotat p̄cisam veritatē. vt in. l. j. §. decisse. ff. de vi ⁊ vi ar. ¶ Sedo opo. et videt q alio respectu hec transactio nō poterat sustineri: qz laici non poterāt ꝓferre vel augmentare pensionē in eccl'ia. x. q. j. in. c. j. ⁊ seqn. ⁊. c. nouerint. ⁊. c. fi. de re. ec. nō alie. Io. dicit Inno. q laici nō ꝓferebant ß tacebant ⁊ ꝓsentiebant. fatet tn̄ q si isti laici ꝓcepissent ab antiq̄ censum in ecclia potuissent illū remittere ⁊ cōferre religiosis et ꝑcipere iuspatronat⁹. qđ dicit Hosti. verū ex auctoritate superioris ⁊ nō pactōe ptiū. ⁊ bñ loquit qz al's ꝓmitteret simonia vt hic. ß superioris auctas purgat vicioz. vt in. c. nisi de ꝓbē. ¶ In gl. j. ℔ gl. videt corrigi p seqntē in q̄ dr q etiā superioris auctē nō pōt ꝓstitui eccl'ia censualis. tn̄ in delegato dic vt hr̄. s. eo. decetero. In ordinario dicendū vt legit et no. in. c. ꝓbibemus. ⁊ in. c. significauit. de censi.

¶ Preterea. Sup spūali subiectiōe nō licet transigi cōis diuisio. sed a ibi Rñdem⁹. ¶ Nō p q vbi ꝓfessio emanat sub diuerso ꝓstructo seu diuersis oīonib⁹ pōt quis aduerse ptis ꝓfessionē q̄ten⁹ facit ꝓ se recipere. et quaten⁹ facit ꝓtra se reꝯcere. Vel nō al'r ⁊ sic q pōt q̄s aduerse ptis ꝓfessionē recipe ꝓ se ⁊ aliā ptem ꝓtra se impugnare. de hac mā nota. plen⁹ in. c. j. de cōfess. li. vj. et p bar. in. l. aurelius. in. §. item quesit. ff. de li. leg. ¶ Nō sedo q ꝓfessio fratrū nocet ecclie etiā vbi agit de iure ſbiectōnis. ex sola em̄ ꝓfessione istoz fratrū ferēda eāt ꝯ ecclias snia. ꝓcordat. c. dilect⁹. de cap. mo. ⁊. c. ſborta. de iudi. cū si. ¶ Ultimo nō qđ dixi in summario q super ſbiectōe spūali nō pōt interuenire trāsactio intelligē interueniēte aliq̄ tpali. secus si daret vel teneretur aliud spūale. vt no. glo. s. eo. in. c. sup eo. ⁊ ꝓbat ī. c. veniens. s. e. ¶ Itez pōt colligi ex tex. q olim dñs seu superior semp ꝑsumit dñs vel superior nisi ꝓbet liberatō. nā isti frēs ꝓfitebāt de ꝑterito dicētes se olim fuisse ſbiectos ⁊ tñ snia fert de pñti ꝯ eos qz ⁊ hodie ꝑsumunt ſbiecti. asserenti em̄ liberatōnem incumbit onus ꝓban

di. vj. q. vlti. c. actor. ⁊ facit ad primū dcm̄. l. sine. C. de ꝓba. ¶ Sed quero nunq̄d sup subiectōne temporali possit transigi. puta est ꝓtentio vtrū quis sit seru⁹ an liber. Conclude post hosti. q aut est dubiū de ſbiectōne seu seruitute ⁊ pōt transigi. vt in. l. fi. C. e. aut ē certuz ⁊ nō valet transactio vt in. l. interpositas. C. eo. naz inter seruū ⁊ dñm nō cadit obligatio. ⁊ sic nō potuit dominus seruo obligari p transactōez dicta. l. interpositas. ⁊ p illā. l. idez dicendū in transactōne q̄ fieret inter monachū ⁊ abbatē. nō. n. valet talis transactio: q abbas nō pōt obligari monacho. facit qđ no. Io. an. ī regula nō est obligatoziū in mercu. Hinc dic Fede. q si abbas ꝓmisit monacho ꝓmoto ad priorat̄ se non reuocaturū eū in vita nō obstante illa ꝓmissione pōt illū reuocare. vt no. ipse ꝑsilio. cclxj. ⁊ dixi in. c. cū ad monasterium. de sta. regu. qđ no.

¶ Ex parte. Sup mr̄imonio transigi nō pōt. Vel plen⁹ sic. Iudex pt ⁊ dz se interponē p trāsactōne inter ptes fienda ꝑterq̄ in casib⁹ in quib⁹ iura ℔ nō admittūt vt super mr̄imonio. Diuidit. naz p hortat legatū vt ꝓponat etiā in casib⁹ exp̄ssis a iure. in fi. dic qđ de casib⁹ nō exp̄ssis. ibi in his. ¶ Nō p q offm̄ iudic⁹ ꝓsistit nō solū ī decidēdo cās ꝑz iur⁹ reglas ß etiā ī ꝓponēdo int' ptes dz. n. iudex a ꝓncipio conari q̄ntū pōt vt ptes reducat ad ꝓcordiā ⁊ ad bonā ꝓpositōez. ꝓcor. rc. di. p totū. et in. l. j. §. ⁊ p⁹. ff. de no. ope. nū. ¶ Nō sedo q iudex pōt ⁊ dz ī penis imponēdis interdū detrahē seueritati recedēdo a penis in iur̄ statut⁹ si cā ltīma subest. vtputa qz multitudo delinq̄ntiū est in cā ⁊ sic sine scādalo multitudo plecti nō pōt. ꝓcordātie plime sūt in gl. Idez vbi ſbest alia cā ltīma. ad idez. l. q̄d q̄. §. pena grauior. ff. de bis q̄ nō. infa. vbi bar. dic q etiā penā statuti pt iudex moderare ex cā. ¶ Nō tercio q in casib⁹ nō recipiētibus dispensatōez nō dz iudex laborare ad ꝓcordiā: qz frustra laboraret. ⁊ q̄ sint illi casus. ī. ſbiect. ¶ Itē nō q mr̄ioniū ē ex p nō solū apd fideles ß etiā infideles. cō cor. ī. de ꝓsan. ⁊ affi. ī. c. d infidelib⁹. ⁊ ī. c. q̄nto. d diuor. ¶ Itez nō q in casib⁹ iure nō exp̄ssis dz iudex sp inclinare in ptez būaniorē ⁊ br̄e eq̄tatē p oculis ⁊ penā imponere bito respectu ad ꝑsonas cās loca ⁊ tpa q̄ declara. vt in gl. fi. ¶ Ultio nō ⁊ tene mēti istū text. q ex gnāli officio ⁊ ptāte legato de latē ꝓpetit prās dispēsandi in bis q̄ dispensatōez recipiūt. ⁊ vide ad māz plene p spe. in ti. de dispē. §. ꝑnter. vbi in ꝓncipio dic q legat⁹ de latere pōt dispēsare ī casib⁹ in q̄b⁹ dipēsant epi archiepi ꝓmates ⁊ pīarche ⁊ q̄libet ali⁹ iudex ordinari⁹ cuz ipe sit ordinari⁹ ī tota ꝓuincia gerens vices pape ⁊ maior oīb⁹ p⁹ papā de offi. leg. c. ij. li. vj. Itē dispēsat etiā ī casib⁹ in q̄b⁹ epi ⁊ alij dispēsare nō pñt. s. in oīb⁹ q̄ pape ñ sūt reꝯuata. de q̄b⁹ in. c. qđ trāslatōez. s. de offi. le. et vide qđ ibi dixi. Cōtra ꝓcilia ꝟo gnālia dispēsare ñ pōt ⁊ idez tz ibi Io. an. in addi. in ꝟ. legat⁹. ꝓ ℔. c. dilectus el. j. j. de ꝓben. de legato ꝟo nō de latere dic ibi spe. notabile verbū q nō dispēsat nisi ī casib⁹ iure exp̄ssis vel si ꝓuilegiū ℔ ꝓcedit spāliter. facit qđ leg. ⁊ no. in. c. ex cōicatis. de offi. lega. Sz q̄ro qz tex. hic facit mentionē de eq̄tate quid est eq̄tas: Io. Io. an. diffinit ꝑm beatum Cypr̄ianū q est iusticia dulcore misericordie temperata. ⁊ hanc diffinitōez etiā refert Spe. in tit. de dispen. in. §. j. in ꝟ. equitas. Diffinit etiā ⁊ sedo mō q est rōnabilis modus ꝓtinens miscōiam ⁊ rigorē. Et ex bis potes sumere differentiam inter ius ⁊ equitatem. nam ius est decisio que fit ꝑm iuris regulas. equitas ꝟo ē q̄dam ꝓuenientia ⁊ quoddam temperamentū recedens ex cā a cōibus regulis iuris. vt no. bar. in. l. j. C. de leg. Et scias q quandoq̄ rigor iuris ⁊ ipm̄ ius ponunt ꝓ eodem. vt in. c. sup lr̄is. ⁊ qđ ibi dixi de rescrip. q̄cq̄ sūt diuersa. et ponit rigor ꝓ excessu iuris quando ob aliquam causam ad terrorez in aliq̄ casu ius excedit cōes

regłas. vt ī. c. j. ꝙ qđ ibi no. j. de torneament. ꝙ in. c. literas. de resti. spo. ꝙ qđ ibi no. ꝙ vide ꝓ equitate seruāda bo. tex. in. c. disciplina. xlv. di. vbi pulcher tex. ꝙ vnaꝫ absoluit ab alia. ꝙ l. placuit. C. de iudi. et l. ꝙ si epbesi. ff. de eo qđ cer. lo. ¶ In glo. ij. ibi si pōt. Nō glo. ꝙ iudex nō pōt ꝯpellē ptes ad ꝯcordiā ꝫ laborare dz inqꝫtum pōt. ꝙ idem no. glo. iuris ciuilis. in. l. j. §. ꝙ post. ff. đ no. ope. nun. Fallit in papa in bis in quib⁹ bz plenitudi nē ptātis. vt in. c. cū inter. R. ꝙ qđ ibi no. ꝓ Inn. de ele. ꝙ dic in b vt latius dixi. s. de treu. ꝙ pace sup rubro.

¶ Dz q̄ro nunq̄d indistincte possit iudex cū bona cōscientia ptes reducere ad ꝯpositōez: de hoc ꝓ Spe. in ti. đ ꝓpatorijs iudicioꝝ. §. excipit vbi ꝯcludit ꝙ si iura ptium sunt ignota b pōt vt b. si vero iaz sunt clara vt q; ꝯcluſuz est in cā. ꝙ sic iudici liquet ꝓ q̄ pte debeat ferre sniam dubitauit. Spe. relinq̄t b disputatōni. Jo. an. dicit ꝙ nisi aliq̄ circūstantie suadeāt abstinere dz a tali ꝯpositōne q̄si exq̄ sibi liquet de cā non dz reducere ad ꝯpositōez ne videat de iure vni⁹ dare alteri sine cā. qđ nō licet cuz iudex debeat reddē vnicuiq; qđ suū est. vt. §. in ꝓmio. ꝫ ex circūstantijs posset b facere ꝙ cetersꝑanb magl dz suadere actori vincēti q̄s reo absolnēdo. Rō q; snīa ferēda ꝓ actore ē mādanda executōni ꝙ in executōis actu posset fieri longū litigiuz q̄ ratio cessat ex pte rei tñ in eo pōt subesse cā. vtputa q; actor ē pecuniosus ꝙ parat⁹ appellare quantū iura sibi ꝓmittent. dz ḡ bis ꝙ similib⁹ causis ꝯsideratis iudex abstinere vel reducere ad ꝯcordiā. facit ad ꝓdicta. c. nisi j. de ꝓben. ¶ In glo. in verbo ꝯingij. ibi circa gradus. l. diuina ꝓhibitos ꝛc. ꝙ ex hac glo. ꝛbes restringē tex. in eo ꝙ dicit ꝙ in mr̄imonio nō admittit ꝯpositō. naz dz intelligi qñ ꝓ ꝯpositōem aliquid fieret ꝫ vinculum mr̄imoniale. secus si ꝓ mr̄imonio fieret ꝯpositio vt q; ptes ꝯtendūt sup ꝯtractu mr̄imonij. nam tūc iudex potest eas inducē ad ꝯtrahendū de nouo si nullus subest impedimentū. ꝙ idez in silib⁹ qōnib⁹ q̄ dependent a facultate ptiū. Et no. glo. in eo ꝙ dic ꝙ gradus diuia lege ꝓhibiti sr̄ indispensabiles qđ pōt ꝯcedi sine cā. sed si cā maxime subest saltē in scdo gradu in linea etiā eq̄li poterit papa dispēsare. vt sentit Jo. an. in. c. ꝓ venerabilē. q̄ fi. sint le. ꝙ vide qđ ibi dixi ꝙ tene mēti illud dictū. ¶ In glo. in ꝛbo eq̄tate seruata ibi ꝙ ius sp sit ꝓferendū equitati. Nō glo. ꝙ ꝓpter eq̄tatez nō scptam nō dz iudex recedē a iure scripto. q; non dz iudex clemētior lege velle videri. vt dicit tex. in autē. de iudi. in §. oportet. Et an ꝙ qñ sit eq̄tas seruāda coīter doc. hic in. l. j. C. đ legi. faciūt tria mēbra ꝙ aut neutrū ē scptuz nec ius. s. nec eq̄tas. aut alterū ē scriptum aut vtrunq;. Primo casu cum neutrū est scriptuz dz iudex seruare equitatē. vt in. d. l. placuit. ꝙ hic vbi dicit ꝙ vbi ius nō reperit expressum dz iudex seruare equitatē. ad b adde notabile dictū Jnno. in. c. j. de ꝓsti. qđ sequit bar. ī d. l. j. dicit em ꝙ in bis q̄ relinquunt arbitrio iudicis debz semp seruare equitatē. ꝙ b casu dz intelligi text. ī autē. iusiur. qđ ꝓstat ab bis in. §. equus. vbi dicit ꝙ iudex dz iurare seruare equitatē. Scdo casu cū alterū tm̄ est scriptū illd ē seruandū. ar. vj. q. iij. scriptū. ꝙ in. l. ꝓspexit. ff. q̄ ꝙ a quib⁹. Tercio casu aut ius est scriptū in genere ꝙ equitas in spē vel ecōtra ꝙ seruandū est qđ ī spē reperit scriptū: q; spēs derogat generi. vt in. c. j. de rescrip. ꝙ in regula generi. de re. iur. li. vj. Aut ambo sunt scripta spāliter seu gnāliter ꝙ tūc coiter tenet ꝙ equitas est ꝓferenda q; ps fauorabilior ꝓferēda ē. vt ī regula odia restringi. de re. iur. li. vj. ¶ In gl. fi. in fi. Et adde qđ no. in. c. cuz quidā. de iureiur. Et ḡ o. q̄ro ꝓ declaratōe lr̄e in quib⁹ iura nō admittūt ꝯpositōez seu dispensatōez. ꝯclude ꝫm Jnno. hosti. ꝙ Jo. an. ꝙ ī criminib⁹ publicis nō dz fieri ꝯpositio nec dispensatō: q; ea q̄lit̄cūq; ꝯposita iudex punire dz. vt in. c. j. de collusio. de re. nisi subsit aliq̄ ltima cā dispēsandi. de quo dicendū. vt ī. c. at si clerici. in. §. de adulterijs. j. de iudi. ꝙ ī l. quid ḡ. §. pena grauior. ff. de bis q̄ no. infa. idez est in alijs ciuilib⁹ ꝙ criminalib⁹ vbi ex dispēsatōe seu ꝯpositione q̄s ꝓmitteret pctm̄ mortale vel in eo remaneret. Idem est in iure p̄ceptiuo p̄ceptorio q; ipsi⁹ transgressio inducit mortale. vt no. hosti. in. c. j. de treu. ꝙ pace. ꝙ ꝓ b dz b Jnno. legatū etiā de latere nō posse dispensare in gradib⁹ ꝯsanguinitat ꝙ affinitat etiā humana lege ꝓhibitis. de quib⁹ in. c. nō dz. j. de ꝯsan. ꝙ affi. ꝙ tenementi hoc dictum. Idem in bis que deuiant a iure naturali vel diuino.

De postulando. ¶ Rubrica.

¶ Si vocati ad iudicia nō paciscunt neq; transigūt solent sibi querere aduocatos ꝙ ꝓcuratores. ideo post duas rubricas p̄cedentes auctor subijcit istam ꝙ seq̄ntes ꝙ ꝑmittit an tractatū de iudicijs quia hec sunt p̄paratoria iudiciorū. Quid aūt si postulaē habes tex. in. l. j. ff. eo. ꝙ. iij. q. vij. in. §. vtrū. ꝫ ꝛ. sunt aūt. ꝙ ꝓ glo. ī. c. vltimo. ꝙ dic ꝙ postulare est desiderū suum vel amici sui in iure apud eū q̄ iurisditōni p̄est exponere vel alterius desiderio ꝯtradicere. ꝙ b vltimū ꝯprehendit aduocatum ex pte rei q; ꝯtradicit desiderio ꝙ petitōni actoris sed p̄cedentia ꝛba referunt ad aduocatū ex parte actoris. Et ex illis verbis diffinitōis dum dī in iure ꝛc. decido qōnem nunq̄d ꝯsulens in camera dicat aduocatus: ꝙ ꝯclude ꝙ nō quia aduocat⁹ est q̄ in iure ꝓponit. vtz in diffinitōne. ꝓhibit⁹ ḡ aduocare nō censetur ꝓhibitus in camera ꝯsulere etiā ꝓcuratou ptis. quod bene no. ꝙ tenet bar. in. l. j. ff. de va. et extraor. cognitio. ¶ Item quero nunq̄d illiteratus possit esse aduocat⁹ ꝯclude ꝙ nō. q̄nimo oꝑtet ꝙ sit iure peritus. vnđ debet saltē studuisse ꝓ quinquēniū ꝙ iuramento doctorū est approbat⁹. vt in. l. nemini. C. de aduo. di. iudi. notabar. in. d. l. j. ꝙ b bene no. q; multi iniuste se ingerūt buic aduocatōnis officio.

Clerici. Cleric⁹ in sacris vel minoribus beneficiatus in seculari foro postulare non dz nisi ꝓ se vel sua ecclesia vel miserabilibus personis. h. d. Adde vel ꝓ personis sibi ꝯiunctis. ꝙ ꝓbatur hec suppletio. j. c. fi. Diuidit. nam prima ps ponit ꝓhibitōez a qua scda excipit ibi nisi. ¶ Nota ꝓ argumentū a ꝯrio sensu ꝙ clericus in minoribus si non habet beneficiū ecclīastic⁹ patrocinari pōt etiā in foro seculari. secus aūt ē in ꝓstitut⁹ in sacris. de q̄ dic vt. j. latius dicet. ¶ Nō ibi ꝓpriā cām vel ecclie sue. ꝙ cā eccie nō dī cā ꝓpria rectoris. hinc est ꝙ in cā ecclie sue pōt q̄s esse iudex. ij. q. vij. siq̄s erga. dico plene in. c. cum venissent. de iud. ¶ Nō tercio ꝙ ꝓstitut⁹ in sacr⁹ pōt aduocare ꝓ miserabilib⁹ ꝑsonis etiā in foro seculari. ꝙ pōdera tex. q; nō sufficit miserabilitas in habitu: ꝫ etiam debet esse in actu. nam ꝑmittit nō indistincte ꝓ miserabilibus sed ꝓ illis qui ꝓprias causas administrare nō possunt vt quia sunt vidue ꝙ pauperes. vel si sunt diuites ꝙ non reperiunt aduocatos. idem in orphanis et pupillis. nam eccīa debet eas defendere. lxxxvij. di. per totū. ꝙ de his miserabilibus vide qđ dixi in. c. significāt⁹. de offic. dele. ¶ In glo. j. in fi. vt hēas pfecte hanc materiā scias ꝙ in clerici possunt assignari quinq; ordines postulantiū. Primus est epōrum ꝙ superior. de his ꝓ hosti. j. c. fi. ꝙ vide tex. in. c. platū. lxxxviij. di. Secundus est ordo sacerdotum. de hoc in. c. fi. j. co. Tercius est ꝓstitutoruz in sacris non sacerdotum vel existēntium in minorib⁹ beneficiatorū. ꝙ de his tractatur hic. Quartus ordo minorū clericoruz non beneficiatorū. ꝙ de hoc etiam hic. Quintus est ordo regularium. ꝙ de hoc. j. c. proximo. ¶ Prosequem ergo terciuz ꝙ quartum ꝙ reliquos in locis suis p̄calle. in quibus est dicē-

dum q̄ ꝑstitutus in sacris nō sacerdos nō ɔz eē aduocatus in foꝛo seculari in negocijs seculariby ꝑ in iudicō eccl̄iastico pōt. vt est tex. hic a ꝓtrario sensu. ⁊ tenēt cōmuniter ibi. ⁊ facit tex. in. c. cū pridē. s. de pactis. Item in iudicio sēcari pōt esse aduocatus ꝑ negocijs eccl̄iasticis. vt ꝓbat iste tex. a ꝓtrario sensu ibi in negocijs secularib. secus ꝯ in eccl̄iasticis ꝑm Inno. ⁊ dicit eccl̄esiasticū negociū aut rōne pſone. vt q̄ pſona eccl̄iastica seq̄ndo foꝛ rei litigat coꝛaz seculari. Item pōt dici eccl̄esiasticū rōne delicti. vt q̄ ꝑ sacrilegio eccl̄ia voluit ꝓuenire laicū coꝛā iudice seculari qđ pōt. vt in. c. cū sit generale. de fo. ꝯpe. Item pōt dici eccl̄iasticū ratōe rei de qua agit. vt q̄ res est eccl̄ie ꝑm Hosti. et bene.

¶ Nō q̄ iste clericus pōt esse aduocatus in iudicio seculari ꝑ pſona eccl̄iastica ibi litigante vel ꝛ delicto sen rebus eccl̄iasticis. vbi ergo litigantes ⁊ negocia secularia sunt ɔz exñs in sacris oīno abstinere nisi in casibus hic exceptis. hec ꝓcedunt si ꝓstitutus in sacris hz bñficia ex quib pōt sustentari. Si ꝛo non habet licet glo. hic dicat q̄ nō pōt aduocare sed ɔz agere ꝓtra ēpum vt sibi ꝓuideat. dicit Hosti. ⁊ melius q̄ si de facto iste clericus egeret q̄ sibi lz ex tali aduocatōne sibi victum querere. ar. c. clericus victū. xcj. di. ⁊. C. de patrib. q̄ fi. distra. l. j. de obserua. ieiu. ꝓsiliuz. §. vltimo. Et si dicas quō pōt agere cū teneat ēpus sibi ꝓuidere? Rñdetur q̄ forte hoc ab ēpo obtinere nō pōt vel ꝓpter impotētiam vel ꝓpter indigentiā ēpi vel aliā cām vt dixi. satis ꝛ plz. nam si cleric⁹ ꝓpter indigētiā licite exercet op⁹ rurale. vt in. c. j. de cele. miſ. Item licite emit māz aliquam vt illā redigat in formā. ar. coꝛ q̄ no. glo. in. c. canonuz xiij. q. iij. que glo. dicit q̄ pōt emere coꝛiū. ⁊ inde facere sotulares foꝛti⁹ ɔz sibi licere aduocatōis officiū exercere cum magl ꝓueniat dignitati. ⁊ aduocati dicunt defendere rempublicā sicut milites armate militie. vt i. l. aduocati. C. de aduo. diuer. iudi. Si ꝛo est clericus in minoꝛib ꝓstitutus habens bñficia sufficientia idez dicendū in isto sicut in ꝓstituto in sacris: q̄ isti equipantur vt in tex. aut nō bñs stipendia saltem sufficiētia' et pōt in vtroq̄ foꝛo. vt in tex. ⁊ in glo. Hec ꝓcedūt i ciuilib causis ꝑ in criminalib vbi venit imponenda pena sanguinis ɔz cleric⁹ oīno abstinere. vt in. c. sniaz. ne cle. vel mo. ⁊ nō. in. c. j. lj. di. ⁊ ꝑ indubitanter cū vult eē ex pte actoris: q̄ nō posset petere reū puniri sine metu irꝛegularitatis exq̄ agit ad penā sanguis q̄ pstaret auxiliū. vt in. c. siqs viduā. l. di. ɔz dubiū est nunq̄d possit esse aduocatus ꝑ pte rei. ⁊ videt ꝑ q̄ sic: q̄ etiaz ecclesia defendit reos ⁊ ꝑ eis supplicat ne patiant penam moꝛtis vel mēbꝛi abscisionē. vt in. c. nouim⁹. j. de v. sig. ⁊. xxiij. q. v. c. reos. In ꝓtrariū facit q̄ forte ꝓpter imperitiā suā posset aduocat⁹ succūbere vel ꝓpter astutiam seu malicią posset reus iniuste absolui ⁊ sic ꝓdemnaretur actoꝛ ad penā talionis. vñ q̄ lingua ē nimis facilis l. famosi. ff. ad. l. iul'. maie. tuti⁹ est vt clericus abstineat etiā ꝑ pte rei. dicit tñ q̄ si oīno repiret aduocat⁹ incul pabilis nō efficeret irꝛegularis: q̄ pena nō ꝓueniret ex facto suo sed iuꝛis dispositōne. ⁊ multū in ꝑ instant hosti. ⁊ Jo. an. post eum ⁊ tandē ꝯcludit vt abstineat. ⁊ si nō vult abstinere ꝓtestet sepe coꝛā iudice q̄ nō intendit ad vindictā vel ad penā talionis ꝓ solū ad defensionem rei. Item obtineat q̄ntum pōt vt pena ꝯmutetur puta i carcerē vel in exiliū vt sic euitet vltimū supplicium vel mēbꝛi abscio. ⁊ vide plene ꝑ glo. in. d. c. j. lj. di. Quero nunq̄d in casib in quib clericus pōt eē aduocatus licite exigat salaria ꝑ aduocatōne. text. nō. xv. q. ij. c. j. videt dicere q̄ non sed sponte oblata pōt recipe. facit qđ legit ⁊ no. in. c. dilect⁹. j. de simonia. ⁊ in. c. nō licz. xj. q. iij. Sed Inno. dicit q̄ illi. c. videt derogatū ꝑ ꝓtrariam ꝯsuetudinē. Alij dicūt q̄ loquit cum cleric⁹ ē aduocatus in causis spūalibus secus si in tempalib. et ita dicit abbas seruasse magistrū suū. Alij dicūt illud. c. loqui in religiosis. de reliquis vero aduocatis certum est q̄ iuste accipiunt ⁊ exigunt salarium. vt in. c. non sane. xiij. q. v. ⁊ in. l. j. ff. de va. ⁊ extraoꝛ. cogni. illud tamen scias ꝑm Inno. q̄ si aduocatus vel medicus est salariat⁹ de publico non debz aliquid recipere ab aliq̄ litigante vel ꝓstituto in egritudine ꝑ a non litigantib vel a sanis licite recipiūt: q̄ salaria nō sunt ꝑ istis ꝓstituta sed ꝑ litigantib vel infirmis. ⁊ nōbis ꝑ dictū et ꝓbatur vtrūq̄ ꝑ in. l. antepe. C. de ꝓfesso. ⁊ medi. li. x.

¶ Ex parte. Canonici regulares postulare nō pnt sicut monachi nisi ꝓ vtilitate eccl̄ie siue monasterij ⁊ ꝑcepto abbatis. Lōis diuisio. scda ibi vnde. ¶ Nō ꝑ q̄ monachi ⁊ regulares canonici nō pnt aduocatōnis officium exercere neq̄ in foꝛo eccl̄esiastico nec seculari. ⁊ qđ dixi de monacho idem intelligas de oīb religiosis qui largo modo possunt dici monachi. ar. xvj. q. j. c. j. nam canon antiquus qui habet. xvj. q. j. monachi. ꝓhibens monachis hoc officiū habuit respectū ad religionē: nō eūt ad oꝛdinē monachoꝛ tm̄. qđ clare ꝓbatur ꝑ in eo q̄ includit etiā canonicos regulares. Et q̄ etiā ipsi religiosi sunt licz inseruiūt regule latioꝛi. vt dicit tex. in. c. q̄ dei timoꝛem. j. de sta. regu. Et ex hoc ⁊ ex tex. collige notanter q̄ ꝓstitutio fundata sup aliqua qualitate extendit ad oēs existentes sub illa q̄litate licet hēant ex aliquo incidenti noīa diuersa. nam vt vides monachi ⁊ canonici habent noīa diuersa ꝓpter aliqua accidētia: tamen in ſba nō variant: q̄ pariter ꝓfitent tria ſbſtātialia religionis. ideo canon loquens de monachis fundans se sup religione extenditur ad canonicos regulares: q̄ ⁊ ipsi sunt religiosi. ¶ Et ex hoc ⁊ ex tex. no. tercio q̄ iura loquētia de monachis hnt locū in canonicis regularib qđ tenet Fe. ꝓsilio. xxv. nisi ꝓstitutio loqueretur de monachis nigris vel apponeret aliā qualitatē ꝑ quaz necessario oporteret restringere ad monachos tm̄. qđ ego intelligo in his in quib monachi ⁊ canonici regulares ꝓueniunt. vt puta q̄ñ ꝓstitutio emanat respectu religionis. ⁊ idem puto de alijs religiosis cuiuscunq̄ oꝛdinis. vt. s. dixi. q̄ vbi nō pōt assignari diuersitatis ratio inter eos ⁊ monachos veniāt appellatione monachoꝛ et hoc tenebis menti. facit. xij. q. j. in. c. duo sunt genera. ¶ Quarto nō casum in quo monachus pōt esse aduocatus scz cum exposcit vtilitas monasterij ⁊ abbate imꝑante ista ergo duo simul requiruntur. et ita loquit canon' antiquus in. d. c. monachi. Ex solo ꝯ imperio abbatis vel ex sola vtilitate monasterij nō potest monachus exercere officium aduocationis sed requiruntur ista duo ꝓiunctim ⁊ intelligo q̄ illis cōcurrentibus poterit esse aduocatus nedum in foꝛo ecclesiastico sed etiam seculari. facit tex. s. c. proxi. ⁊. j. c. fina. Sed quero ꝓ declaratōne predictoꝛum ⁊ tex. qualiter capiat hic vtilitas monasterij: certe si causa ē monasterij hoc est indubitatum ꝑm omnes ⁊ tunc habeat locum iste tex. Sed dubitatur nunquid ꝓpter lucrū applicandum monasterio extrinsecus possit monach⁹ peritus esse aduocatus abbate imꝑante. et olim fuit disputata hec questio. ⁊ ponebat in terminis in aduocato monacho monasterij multum ere alieno grauati vtrum posset postulare in vtroq̄ foꝛo vt de lucro eius monasterium releuaret ab onere debitoꝛum. Et vide plene hāc questionē ꝑ Jo. an. in regula in ar. in mercu. ⁊ ibi tandē ꝯcludit nō esse licitū. dicitur tamen q̄ lap⁹ abbas ꝓtrarium seruauit. ⁊ ꝓ hoc cōtrario facit notabiliter dictuz Inno. in. c. cum. J. ⁊ A. de re iudi. vbi dicit q̄ monach⁹ pōt esse ꝓcuratoꝛ seu aduocat⁹ ꝑ ai co monasterij abbate imꝑante q̄ in ꝓsequentiam tractatur de vtilitate monasterij: q̄ per amicos monasterij ꝓmouet vtilitas ipsius qđ est verbuz notabile. primum tñ dictū videt honestius ⁊ securius. vñ crederez q̄ ꝓ amicis monasterij posset religiosus esse aduo-

catus supiore imperãte ꝓ illud dictũ Inno. ¶ Vltrio hic queritꝫ q̃d intendat iste tex. dñ dicit ꝙ religiosi nõ debẽt eẽ susceptores vel executores forensis negocij vꝫ ecclesiastici. Ho. Inn. exponit verbũ susceptores. i. aduocati. ⁊ verbũ executores. i. ꝓcuratores ī foro seculari ⁊ ecclesiastico nisi in casu hic excepto. ℔ hosti. ℔ intelligit magis gnãliter. nã cũ ista sint vocabula gnãlia dicit ꝙ oĩa officia iudicialia sũt eis inhibita. ⁊ ꝓ hoc facit xxj. q. j. c. de pñtiũ. ⁊ ex hoc videt ꝙ nõ debẽt esse arbitri nec assumẽ officiũ iudicandi. ⁊ vide de hoc in Spe. ti. de arbi. §. sequit. ℣. ℔ quero diligent. ⁊ ibi Jo. an. ⁊ ī c. pia de excep. li. vj. per Jo. an. tango in. c. q̃ntacunallis ꝺ iureiurãdo. vbi etiã pono nũquid possint esse arbitratores adde glo. nõ. in. d. c. de pñtiũ. q̃ dicit de abbate ꝙ abbas sine alicuius mandato põt esse arbiter ⁊ ꝓcurator. ⁊ facit. c. sopite. j. de censi. adde ẽt notabile dictũ Inn. in. c. vnico. de obli. ad ra. in fine. vbi dicit ꝙ iura que ꝓ bibent clericis seu religiosis officiũ ꝓcuratõis ⁊ similia loquunt q̃ indifferent volũt exercere hec officia. secus si volũt assumẽ talia officia in vna cã tm̃ quia hoc ꝓhibere non fuit de mente canonũ qꝺ ẽ notabile ℣bũ. ⁊ sequit archi. in. c. puenit. lxxxvj. dis. Sz collec. s̃. c. prio ⁊ in. c. dilecti de arbi. tenet ꝓnũ q; hoc. c. loquit indistincte ⁊ forte hoc dictũ verius lz primũ eq̃us. ¶ In glo. q̃ ibi nec audit. nota hãc glo. vsq; ad finẽ. Ex qua ꝓmo nõ ꝙ monachus seu q̃sq; religiosus nõ põt agere pro suo monasterio tanq; ꝓiuncta ꝑsona sine mandato ⁊ satis videt ꝓbari ex isto tex. nã si nõ potest esse aduocat⁹ ꝓ utilitate monasteriꝙ nisi abbate imperãte fort⁹ nec agẽ potest noie monasteriꝙ. Secũdo põt itelligi ℔ glo. ꝙ religiosus nõ põt agẽ tanq; ꝓiuncta ꝑsona sine mandato. vt in. c. nõnulli. in fi. ⁊ in. c. ex pte decani. de rescrip. ⁊ in iuribꝫ ℔ allegat. in gl. tñ religiosus ℔ non poterit qꝺ est nota dignũ. ꝓ ℔ facit q; cognatio eorũ est in celis. et solũ in his q̃ ꝓcernũt vtilitatẽ monasteriꝙ. puta respectu successionis dicunt hĩe cognatõez ī terris. vt. s. monasteriũ succedat loco monachi in sibi ꝓiũctis. vt ꝓbat in. l. deo nobis. C. de epi. ⁊ cle. facit. xvj. q. j. in. c. j. ¶ Tercio põt notari ex ista glo. dñ dicit ꝙ illa iura loquunt in factis priuatoꝝ ꝙ iura loq̃ntia in ꝓiunctis debẽt vt admittant ꝓ iunctis intelligi in ꝓiunctis ꝓiunctõne carnali. ⁊ sic in factis priuatoꝝ nõ aũt in ꝓiũctis ciuiliter ꝓut est clericꝰ ꝓiunctus ecclie vel religiosus monasterio. ℣rum tñ in clericis sentit glo. in. c. seq. et dic vt ibi dicã. ¶ In glo. fi. ibi ad alias alienatões extendit. nota bñ hoc dictũ glo. ꝙ verbũ vẽditio extẽditur ad oĩs alienatões ⁊ sic ꝓhibitus vendere ꝓhibet donare ⁊ ꝑmutare. ⁊ vide ad idẽ tex. in. l. statu liberi a ceteris. ff. de sta. libe. in fi. ⁊ ꝑ legistas in. l. sancimus. C. de re. cc. nõ alie. ꝓcedit nisi in dispẽsatõe fieret mentio seu ꝓmemoratõ p̃cij; q; tũc intelligit stricte ꝺ ꝓtractu vẽditõis. vt ẽ tex. nõbil. in. l. fi. C. de p̃di. decuri. sine decre. nõ alie. li. x. qꝺ tene menti. Abbas.

¶ Vm sacerdotis. Se sũmat ⁊ ꝑ ponit rõ. secũdo dictũ cũ inclusa exceptõe. ibi nõ nisi. ℞. ꝯ pena. ibi clericꝰ ¶ Nõ ꝑ ꝙ officiũ aduocatõis videt nociuũ. videt. n. frangẽ charitatẽ cũ quisq; putet aduocatũ alteriꝰ ꝓtis sibi aduersuz ⁊ nocumentũ offerre. ⁊ ex ℔ hic infert dñs an. ꝙ siq̃s ꝓmisit aliquẽ nõ offendere sub certa pena ꝙ si ꝓtra illũ accepit officiũ aduocatõis incidit in penã. Item dicit in pactione pacis q̃ aliqui ꝓmittũt sibinuicẽ nõ nocere vt ꝓ extraneis nõ possit aduocatõnis officiũ assumere. ⁊ idem dicit si statuto cauet ꝙ sub pena non audeat alicui nocere de tali familia. ego puto illud dictũ nõ esse verũ. q; verba pactõnis pacis ⁊ statuti odiosi debent ꝓprie ⁊ stricte intelligi. vt leg. ℔ no. in. c. in nra. de iniur. ⁊ in. l. iij. §. hec autem verba. ff. de neg. gest. ⁊ in. l. quicqꝺ astringende. ff. de ver. ob. Sed aduocatus ꝓprie nõ nocet imo defendit ius publicum ⁊ priuatum. vnde ex hoc dicunt milites ⁊ priuilegiant in iure in multis vt milites. vt ī. l. ad uocati. C. de aduo. diuer. iudi. ⁊ quicqꝺ lucrant est eis peculiũ quasi castrense. vñ priuilegiant vt nihil ex illo acquirant patri. vt in. l. fi. C. de inoffi. testa. ⁊ vide glo. sing. que dicit hoc ꝓcedere etiã bodie in salario quod aduocati recipiunt a priuatis in. l. fori. C. de aduo. diudi. Sed ꝓ tanto aduocati dicunt nocere q; aduersa ꝑs arbitraꝝ illũ sibi nocere. vnde nõ vere sed quo ad opi. nocent. nõ. n. debent assumere cãm iniustã. vt in. l. rem nõ nouã. C. de iudi. ⁊ sic ꝓmouent iusticiam q̃ vni cuiq; reddit qꝺ suũ est. vt. s. in ꝓemio. nam etiã ⁊ iudices dicunt crudeles illis ꝓtra quos iusticiã exercent tñ in veritate non sunt crudeles sed ministri dei ⁊ iusticie. vt dicit tex. xxiij. q. v. in. c. nõ est crudelis. Et in psalmo dicit. beatus qui facit iusticiã omni tempe. Sed q; sacerdos non ꝺz nocere alteri neq; in veritate neq; q̃ ad opi. q; nõ debet seruire vni ⁊ alteri displicere. vt ℔ ⁊ in. c. denicq; xiij. q. v. ideo ꝓhibet sacerdotibꝫ aduocatõnis officiũ. ¶ Nõ tñ ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ hoc officiũ est odiosum saltem in opi. ¶ Nõ secꝺo q̃tuor casus in quibus sacerdos põt esse aduocatus. primꝰ ꝓ se. secꝺs ꝓ ecclia sua. ⁊ ex ℔ nota ꝙ causa ꝓpria ⁊ cã ecclie ponunt ꝓ diuersis. et sic causa ecclie nõ dicit ꝓpria ipsius rectoris qꝺ dixi in. c. ꝓcedenti. Tercꝰ casus ꝓ ꝑsonis sibi ꝓiũctis ⁊ hoc si necessitas imineat ⁊ nõ aliter. ⁊ dicit immi nere necessitas si ꝓiunctus ꝓpter impotentiam nõ põt habere aduocatũ vel forte nõ ita bonuz sicut est sacerdos. Et ex hoc. ⁊ ex ꝓcedenti casu collige vnũ satis notabile ꝙ appellatõne ꝓiunctoꝝ nõ venit eccl'ia cũ ecclesia ⁊ ꝓiuncti ponant hic vt diuersa. qꝺ facit ꝓtra glo. q̃. hic. Quartus casus ꝓ miserabilibꝫ ꝑsonis. intellige vt dicit tex. s̃. i. c. j. q̃ sunt ita miserabiles ꝙ ꝓprias causas non ꝑnt administrare ꝓ se. vt pupilli vidue impotentes ꝛc. ¶ Nota in. §. clericus. ꝙ exercẽs officiuz aduocatõnis vel ꝓcuratõnis ꝺ aliquẽ a q̃ habuit beneficiũ ĩcurrit bñficiũ ingratitudinis. vñ possz donatõ revocari. ar. hic iuncto. c. fi. de dona. Et ex hoc nota indecens esse vt ꝓtra amicũ quis assumat aduocatõis seu ꝓcuratõis officiũ. Et ex ℔ etiã põt dici ꝙ vasallus non põt aduocare vel ꝓcurare ꝓtra dominũ alꝫ tanq; ingratus posset feudo priuari. Et adduco istum tex. ad questionem nunqꝺ aduocatus possit patrocinari contra rempublicã a qua recipit salariũ. doct. nõ tangũt ℔ sed bar. ponit in. l. q̃. C. de aduo. diuer. iudi. ⁊ ꝑ illũ tex. decidit ꝙ non. vnde dicit ꝙ docto. salariati a ciuitate non possunt aduocare ꝓtra ciuitatem. Sed illud dcm̃ ego puto nõ esse verum ⁊ ꝓtrarium illius sentiũt ℔ docto. ⁊ Spec. in ti. de aduo. §. j. ℣. sed nunqꝺ põt. dicũt enim istum tex. intelligendũ in beneficio gratuito. secꝰ aũt si quis habuisset beneficiũ a ciuitate vel ab ecclesia ꝓ seruitijs impensis. q; illud beneficiũ nõ esset gratuitum. ⁊ ꝓ hoc ego adduco. l. aquilꝰ regulus. ff. ꝺ dona. vbi dicit ꝙ id qꝺ donat magistro rõne disciplineꝝ non est mera donatio ⁊ sic nõ indiget insinuatõne ℔ est quedam remuneratio. vñ nõ põt ꝓprie dici beneficiũ salarium qꝺ recipit doctoz ꝓ lectura. nam recipit ꝓ laboris mercede. ⁊ sic non tenetur reipublice vltra laborem impensuz seu ꝓmissuz. nõ ob. tex. in. d. l. ij. quia loquitur in decurionibꝫ ⁊ in hñtibꝫ honorẽ ⁊ bñficiũ ꝓpe sũptum a ciuitate. ⁊ hec nõ. ¶ In glo. ij. ibi credo intelligendos ꝓfratres suos eiusdẽ ecclie. No. glo. singlr ꝙ appellatõne ꝓiunctoꝝ venũt ꝓiuncti ꝓiunctõne spũali vt sunt ꝓcanonici eiusdez ecclie q̃ ad invicẽ dicunt ꝓfratres ⁊ videt glo. velle ꝙ quemadmoduz sacerdos põt postulare ꝓ ꝓpinquis ita ꝓ canonicis. Item sic põt quis lras impetrare ꝓ ꝓpinquo. vt in. c. nõnulli. de rescri. ita ⁊ ꝓ ꝓcanonico. Idem fm Jo. an. videtur dicẽdũ ꝺ amico intimo fraterna charitate dilecto. Nam iste põt appellari frater. vt ẽ pulcher tex. ī. l. nẽo

dubitat in.§.q̄ frater.ff.de here.inſti. ſac̄.l. late culpe ī §.amicos.ff.de ℞.ſigni.dūmodo ꝑm eum nō pecunie cupiditas ꝫ ipſum charitas dī inducat ad poſtulādū. ad ℔ ēt inducit qđ hēt matthei.xij.ī fi.ſiq̄s fecerit volūtatem patris mei q̄ in celis eſt ipſe frater meus ſoror ⁊ mater eſt.⁊ ex hoc pōt inferri ꝑm do. An.q̄ amicus debeat admitti ꝓ amico ad agendū ſine mandato preſtita cautōe de ratihitōe ſicut admittit propīqu⁹ ꝓ ꝓpinquo .vt in.l.ℨ ⁊ he.ff.de ꝓcura.⁊ in.d.c. nonnulli in fi. ¶ Aduerte q: iſti doct .vident ſibi ℨrij in ℔ articulo. nam do. An.expreſſe tenuit ꝯtrariū i.c.ex ꝑte decani. ⁊ in.c.nonnulli de reſcrip. vbi voluit q̄ nec amic⁹ nec canonic⁹ admittat ad agendū ꝓ amico vl̄ ꝯcanonico q: iura loquētia de ℨiunctis debēt intelligi de ℨiunctione ſāguinis. Item ſentit Jo.an.poſt hoſti.⁊ ſpe.ī.d.c. nonnulli.⁊ clarius in.c.fi.de ꝓcura.⁊ expreſſe ℨrium tenet archi.in.c. ſtatutū in.§.cum aūt de reſcrip.li.vj.⁊ vide de hoc qđ dixi in.d.c.ex ꝑte decani.vbi ꝯcluſi qđ iura loquētia de cōiunctis debēt intelligi ſtricte ī ℨiunctis ℨiunctione carnali non aūt in ℨiūct⁹aicitia vl̄ cōiūctōe ſpūali.⁊ q̄ amic⁹ n̄ admittat adduco bonū tex.ī.l. tutori.C.de nego.geſ.⁊ de clerico eccle.facit tex.in.c. coram de offi.dele. Item iſte tex.ī eo q̄ eccl̄iā ⁊ ℨiūctas perſonas ponit ꝓ diuerſis.ad idē qđ nō.glo.ij.ſ.c. ꝓ primo ℨ glo.fi.in.d.c.vltio de procur⁹.ꝯcordet cū iſta. ℔ primū veri⁹ nam ℨ aicus ītim⁹ poſſit appellari frat⁹. ⁊ idē in ſocio vt in.l.verū in ꝑn.ff.ꝓ ſocio.tn̄.ꝓprie nō eſt cōiunctus.nā int̄ ℨiūctos carnalit̄ eſt duplex vinculum vnum nāle.ſ.ſanguinis ⁊ īdiſſolubile.vt in.l.iura ſanguinis.ff.de re.iur⁹. Est ⁊ aliud vinculū ꝑſumptū.ſ. dilectiōis.vt.c.poſtremo.j.de appel. Jn aico vero nō eſt niſi vnū vinculuℨ ciuile ⁊ accidentale ⁊ marie hodiernis tpib⁹ quib⁹ nō reperit verus amic⁹ q: in ver⁹ amicis ꝺℨ eē idē ℨ velle ⁊ idē ℨ nolle.vt no.in.d.§. aīcos.⁊ ꝙ ciceronem in li. de amicitia .tn̄ q̄ amicus admittat tenuit Ly.in.l.exigendi.C.de ꝓcu.⁊ eū refert bar.⁊ ſimpliciter tranſit ī.l.nō ſolū.in.§.q̄ alienū.ff. de ꝓcura.et tene menti :q: ꝓpter has auctoritates forte ſeruaret ℔ ꝯtrarium ¶ Jn glo.fi. ibi neutrū iuuet. idem in Spe. in ti.de leg.§.quid ſi ℨ beneficiū.ſed Jnno.Bof.⁊ hoſtien.hic dicūt q̄ ſine pena poterit iuuare primū. ar.in c.tua.⁊.c. veniens.⁊ in.c.intellecto.⁊ .c.eam te.de iureiurā.ꝓſulnit tn̄ Hoſti. vt hoc caſu nō aſſumat officiū aduocati ſed potius mediatoris. Bar.bix.in qōe que incipit aduocatus diſtinguit q̄ aut certū eſt primā eccleſiam fouere iniuſtā cāℨ ⁊ iuuabit ſcđam q: ℨ agnoſcere bonā fidē ſicut tutor.l.quotiēs.§.ſicut.ff.ℨ admini.tu. Sed ſi eſt dubiū iuuet primā ⁊ det aduocatuℨ ſe cunde.mihi placet opi. Jnno.et ſequaciū.facit qđ ipſe nō.in.c.cū iam dudū.de ꝓben.fateor tn̄ q̄ primaℨ non debet iuuare ꝯtra ꝓſciam. ¶ Ex glo.hic quero nunq̄d diſpoſitio iſt⁹ tex.bēat locū ſolū in ſacerdotib⁹ an etiā in alīs clericis. Hoſti.dicit q̄ appellatōne ſacerdotuℨ hic veniūt oēs habētes ſacrū ordinē.ſimile in.c.ij.ℨ coba.cle.⁊ mulie. Jteℨ bñtes minores ordines cū bñficio. ℨ.c.j. Idem fort⁹ de epo q̄ nō ℨ eſſe aduocatus in foro ſeculari.v.q.iij.in.c.fi.etiaℨ in cā ꝓpria q: nō eſt decens vt eps exhibeat reuerentiā iudici quā exhibē debent aduocati.nam aduocat⁹ ℨ ꝓponere ſtando ⁊ nō ſedendo.l.quiſq̄s.C.de poſtulā.ꝫ ſi eps ℨ cām coram iudice eccl̄iaſtico eſt in optione ſua vtrū ꝙ ſe vel ꝙ aliū velit cām ꝓmouere.ar.bo.in.c.fi. de iura.calum. Et ex his ſentit hoſti.q̄ inter ſacerdotes ⁊ clericos inferioℨ nō ſit differētia.ſentit etiā q̄ ſacerdos nō poſſit poſtulare coram iudice ſeculari niſi in caſibus hic exp̄ſſis.nec etiā coram iudice eccleſiaſtico cum ꝓceptōne ſalarij iuxta no.ℨ.c.ꝓximo.⁊ ſic ſentit q̄ ſine ſalario pōt indifferenter poſtulare coīā iudice eccleſiaſtico. Jo.an.⁊ coīter moderniores ſequētes tenent oppoſitū hic .nam ꝑm hanc opi. Hoſti.nihil adberet iſtud.c. ad primū ⁊ ideo dicit ipſe q̄ ſacerdos indifferēter rōne ordinis ꝓhibetur poſtulare niſi in caſib⁹ hic exp̄ſſis.Sℨ in clericis inferioℨ tene qđ dictum fuit in.c.j.ℨ.co.⁊ ℔ mihi plℨ.q: tex.℔ indiſtincte ꝓhibet ſacerdotē poſtulare.⁊ ideℨ dicendū in eō vt dixi.lxxx viij.di.platum.⁊.c.eps. vñ ſi cut ſolus ordo p̄sbyterat⁹ ꝓhibet a ſcientijs vtitl̄.vt ī c.nō magno.⁊.c.ſup ſpecula.ne cle.vel mo .ita ab officio poſtulatōnis nc ſacerdos videat alīs nocu⁹ vt in principio litere. ¶ Vltimo hic querit nunq̄d clericus poſſit impune eſſe aduocatus ꝯtra eccleſiaℨ a qua habet beneficiū ꝓ pſonis ſibi ℨiunctis.tex. a ꝯtrario ſenſu videt hic q̄ ſic:q: imponit penā qñ patrocinant⁹ ꝓ extraneis. Vim.tenet hic ꝯtrariū.⁊ ad tex.iſtuℨ ſupplet maxime.ſed egius tenet primum. ⁊ ſentit Hoſtiē. dicens q̄ ꝓ ſtricte ℨiunctis ⁊ miſerabilib⁹ pſonis pōt ad uocare ꝯtra eccleſiā a qua hℨ beneficiū. facit qđ nō.ſ. c.j.⁊.c.petitio.de iureiurā. Et nō bñ hoc dictū ex q̄ habes q̄ magis q̄s tenet⁹ iurare ꝓpinquū q̄ eum a q̄ habuit beneficiū.⁊ ſic ꝓpinquitas pfert hic amicitie quodno. Ex hoc poſſet etiaℨ inferri q̄ vaſallus nō tenet⁹ iuare dñm ꝯtra ꝓpinquū.⁊ ad ℔ vide qđ no.in ſpe. de aduo.§.j.℞.ſed nunq̄d clericus.⁊ ſatis facit iſte text.a ꝯtrario ſenſu ⁊ dictū.c.petitio. Nunq̄d poſſit q̄s aduocare ꝯtra patriam ⁊ genitoꝛem nunq̄d teneat⁹ quis potius patrocinari ꝓ patre vel econtra. vide in ſpe.in ti.de aduocato in.§.j.℞.ſed quid ſi pater. Hoſti.⁊ ſequenti. ⁊ in effectu ꝯcludit q̄ pōt eſſe aduocat⁹ contra patriā.ꝓ hoc facit.l.pe.ff.de inſti.⁊ iure.⁊.l.ij.C.de aduo.diuer.iudi. vbi certe pſone ꝓhibent⁹ ergo alīs permittit⁹. Item ꝯcludit⁹ q̄ potius tenet⁹ iuuare patrē q̄ patriā.ar.in.l.vt vim.ff.de inſti.et iure. vbi pu⁹ noīant parentes q̄ patria.hoc dicit eſſe verū q̄ñ pater p̄tendit inſtā cām al's ſi eſſet rebellis patrie ꝺℨ filius inſurgē ꝯtra patrem.vñ ſi pater eſt bannit⁹ ita vt poſſit impune occidi pōt fili⁹ eū impune occidere. vt in.l. minime. ⁊ ibi bar.ff.de reli.⁊ ſump.fu. Nico.abbas.

De procuratoribꝫ. Rubrica.

¶ Continuata fuit ℔ Rubrica.ſ.in p̄cedēti ti.⁊ dicit ibi.q̄ro q̄s dicat ꝓcurator: dic q̄ ille q̄ mandato dñi aliena iudicia miſtrat.vt in.l.j.ff.eo. Qui em̄ adminiſtrat ſine mādato nō dr̄ ꝓcura. ꝫ negocioꝝ geſtor vt hr̄ ꝙ totū ti.de nego.geſt.C.⁊ dr̄iaℨ inter ꝓcura.⁊ ſindicū ſeu iconomū ⁊ actorē vide ꝙ glo.in.c.ſiq̄s erga.ij. q.vij.⁊ qđ no.in.c.petitio.j.eo. Ni.abb.ꝛc.

Alia quidem. Non audit q̄s tanꝯ alterius ꝓcurator niſi habeat mandatum legitime factum. primo p̄mittit modum. ſcđo ſubmittit mandatum.ibi quia gl̄.

¶ Nota primo q̄ geſta cum falſo ꝓcuratore non tenent in p̄iudiciū dñi. dic tn̄ q̄ valent in p̄iudicium falſi ꝓcuratoris.vt in.l.plautius.ff.eo.facit.l.iij.in.§.falſus.ff.rem ra.ha. ¶ Nō ſcđo q̄ aſſerēti ſe eſſe ꝓcuratorē cū cautōe de rato.ꝫ bar.ꝯtra ī.d.l.j.⁊ī.l. nō ſolū.in.§.q̄ alienū.ff.et videt ꝓbari hic.nam papa nullo modo vult hic iſtū admittere negacio ergo facit rem dubiā in fauorē negant⁽nō in eius p̄iudiciū ⁊ī fauorē aſſerentis ſe eē ꝓcuratorē.al's ſeq̄ret⁹ abſurduℨ q̄ quilibet admitteret⁹ cuℨ cautōne q: nō hr̄et niſi dicere ſe eē ꝓcuratorē.Si enim aduerſarius ſuus hoc fatet⁹ hℨ intentū ſi negat res efficit⁹ dubia ꝑm illam opi.et ſic admitteret⁹ cū cautōne.cui⁹ ℨrium hic innuit⁹.⁊ tene ad hoc tex.būc mēti q: nō ſolet allegari.⁊ vide qđ lati⁹ dixi ī.c.coīā.de offi.dele. ¶ Nō tercio q̄ ī ſindicatu vni-

uersitatis req̃runt testes extrinseci ab illis de vniu̅sitate nec debent illi de vniuersitate describi i instr̃o vt testes. quia cū ipi auctorizant in instrumēto non debent ee ptes7 testes. 7 idē dicēdū in alijs gestis p vniu̅sitatē eadem rōne qđ tene menti. faterer tamē q si in futurū oriret contentio de gestis in vniuersitate q singli pnt testificari si non ptendūt ꝓmodū. ad qđ allego bo. tex. in. c. veniens. el. ij. in fi. de testi. 7. c. tercio loco. de pbat. ß q inscribant in instr̃o vt testes non ē decens ne i eodem momēto videant auctores 7 testes. Itē no. q canonici 7 testes debent se subscribere in instr̃o sindicat⁹ 7 hoc obseruabat olim. ß hodie satis est q inscribātur p notariū in̄ no. in. c. j. de bis q̃ fi. a pla. vel forte papa ad maiorē cautelā. qr ꝓia vice fuerat decept⁹ p falsu3 ꝓcuratorē voluit banc solennitatē hic adhiberi. ¶ In glo. j. no. istā glo. singulariter nā quotidie allegat. 7 similis glo. hr̃ in. l. nō solū. §. q̃ alieno. ff. co. p Spe. i tit. de satisda. in. §. iij. in. j. colū. 7 spāliter primo collige ex hac glo. 7 tene sp menti q ꝓcuratoriū nō solū pōt probari p instr̃m ß etiā p testes. 7 l3 doct. hic simpl'r transeant tn̄ in hoc sunt multe varietates p legistas 7 multorū antiquoꝝ sniam retulit Jo. an. in addi. Spe. eo. ti. §. iij. post prin. Et ordinatius 7 plen⁹ dicēdo scias q quidā vt Doct. tenuerūt ꝓcuratoriū nō posse pbari p testes. vt refert Ly. in. l. j. C. eo. motus principaliter duabus rationib⁹. Prima qr testes non faciūt fidem in p̄ iudiciū dñi absentis cū non fuerit ad hoc citatus. vt i. c. ij. de testi. 7. l. siqñ. C. eo. 7 sic attestationes nō pdesset reo contra dn̄m ß instr̃m facit fidē ꝓtra quēcūq. l. cū precib⁹. C. de pba. 7 in. c. cū Joannes. de fi. instru. 7 iō ꝓcuratoriū d3 pbari p instr̃m 7 nō p testes vt recesit cautum ꝓtra dn̄m absentem. Secūda rō si eē admitteret pbatio p testes deteriorareť conditio rei. quia si postea dn̄s veniens volēs itez agere negādo se dedisse mandatū illi ꝓcuratori h3 reus necessitatē itez pducendi illos testes non aūt sic ē in instr̃o. Bar. in. d. l. j. 7 in. d. §. q̃ alieno. sequit opi. glo. nostre quā etiā sensit Spe. in loco p̄alle. 7 ad rōnes Pe. rn̄det q quēadmodū in dubio iurisditionis iudex cognoscit an sua sit iurisditio 7 valet snīa etiā iniusta exq̃ non appellatur vt no. in. c. sup lr̃is. §. de rescrip. vbi plene dixi. ita dic dicendū cū dubitat de ꝓcuratorio vt testes ꝓducti per ꝓcuratorē faciant fidem p̄ dn̄m absentem. 7 si in veritate nō erat procurator 7 fuit pronūciatū p eo 7 tūc solum superet dño absenti remediū agēdi de falso ꝓtra testes 7 p̄ ꝓcuratorē sicut si vigore instr̃i falsus ꝓcurator fuisset pronūciatus ver⁹. duo ergo in effectu ex p̄dictis sensit Bar. primo q procuratoriuz pōt pbari p testes. scōm q in re dubia pbat facta p eu3 q̃ asserit se procuratorē p̄iudicat dño absenti q̃ ad reū. hoc vltimū dictū mihi nō placz nec bar. vrgenter illō probat. nā simile suū ē valde a remotis 7 ꝓtrarium apte sentit Host. in eo q querit vtꝝ snīa int'locutoria sup legitimatione mādati p̄iudicet dño. 7 ꝓcludit q aut dominus scinit int'locutoriā latā 7 nō p̄dixit nec appellauit 7 facit sibi p̄iudiciū secus si ignorauit. ar. opti. in. c. cū sup. de offi. dele. 7 i. c. ex īsinuatōe. j. e. nā si ꝓcurator se ingessit sine mādato nō d3 hoc nocē dño absenti 7 ignorāti ß ipe ꝓcurator tenet ad int'esse ipi reo. vt i. l. plautius. ff. eo. ti. 7 idē dicendū cū falsum pbat procuratorium p instr̃m. Scōa opi. p̄ncipal' fuit Ja. de butri. distinguentis vtꝝ testes sint parati in iudicio 7 tunc per eos poterit probari ꝓcuratoriū. qr non ē timor q hoc fiat cā dilatādi iudiciū. aut testes nō sunt parati. ß petitur dilatio. 7 tūc secus. facit in ar. c. lr̃as. de rest. spo. Tercia fuit opi. cuiusdā Guil'. anglici dicentis q aut ꝓcuratoriū fuit factū in ciuitate aut in rure. p̄mo casu non admittit probatio p testes cū de facili potuerit hr̃i tabellio. ß scōo casu sic marie cū allegat impotētia ꝓpt̄ celeritatez. ad ß qđ hr̃ in sili in. l. fi. C. de testa. Jo. an. in addi. p̄dicta dic q ꝓsuetudo iudiciorū nō admittit probatōem p testes 7 placet sibi ß ꝓsuetudo saltem ex pte actoris. In fi. tn̄ distiguit q aut offert ista probatio ad lites futuras 7 nō d3 admitti qr difficile est procuratoriū probare p testes ꝓpter multas cl'as q̃ solent apponi in procuratorio. nam multa sūt q̃ melius probātur p instr̃a q̃ p testes. vt no. in. c. tercio loco. d̄ proba. 7 in. c. j. de cēsi. li. vj. vbi glo. enumerat multos casus requirentes scripturā. aut offert probatio q̃ ad lites p̄teritas. vt qr vult ꝗs probare titū fuisse procuratorē 7 ß probatio d3 admitti p̄m eū siue agat inter procuratorem 7 reū seu terciū. ¶ Adūte qr hec dicta Jo. an. nō vrgent. 7 p̄mo nā eadē rō est quo ad difficultatē probandi qñ agit de lite p̄terita sicut de lite futura. Item p̄ bāc opi. Jo. an. videt primo ter. in. c. cū olim. de p̄ui. vbi tenor p̄uilegij amissi pōt probari p testes. Itē facit ter. in. l. ne satisdatio. ff. rem ra. ba. vbi dicit q procuratoriū probat eoipso q dn̄s in libello dixit se fecisse talē procuratorē. standū ē ergo dictis testiū. nā ad substantiā procuratorij sufficit q dn̄s dicat facio te ꝓcuratorē meū. vt i. c. petitio. j. eo. Quinta fuit opi. bal. in l. j. C. eo. vbi dicit q si reus nō vult admittē probationes p testes d3 admitti procurator cū satisdatōe qr ex obligatione probationis pōt probabil'r dubitari an ille sit procurator 7 ē hoc bonū remediū indeficiens. tn̄ ego credere q indistincte procedat glo. nr̃a vt debeat admitti volēdo probare p testes vt releuet ab onere satisdandi. moueor p̄ iuris vtriusq regulā q̃ cauet q parem vim h3 instr̃m 7 testes. vt i. d. c. cū Joānes. 7 in l. in exercēdis. de fi. instru. C. ß hec regula nō repit lesa q̃ ad probandū procuratoriū. g̃ p argumēta 7 opi. magistroꝝ nō debem⁹ recedere a iuris regula. Itē 7 sc̄do procurator pōt ꝓstitui p nūciū. vt in. l. j. ff. de procur. cū g̃ scriptura non sit de substa procuratorij g̃ nec de substa probationis. t'cio facit. c. ex insinuatōe. j. eo. vbi revocatio procuratoris pōt probari p testes. g̃ 7 ꝓstō vt cōtrarioꝝ eadē sit disciplina. de iureiur. intellecto. 7 in. l. j. ff. de bis q̃ sūt sui vel alie. iur. In hac et sīlia ē dinia regl'a q̃ cauet q in ore duoꝝ vel triū d3 stare oē verbū. vt in euāgelio. 7 trāsumptiue i. c. l3 vniuersis. de test. Itē papa pōt cōuinci p duos testes. vt no. ij. q. iij. c. p̄ sul. forti⁹ procuratoriū d3 posse pbari p testes. nec obstō Pe. p̄all'. nā eadē rō est in instr̃o. nā instr̃m productum p procuratorē nō facit fidē cōtra dn̄m absentē quia productio instr̃i ē de actis. vt i. c. qm̄ §. de pba. no. In no. in. c. cū i iure. i fi. de offi. dele. 7 nihilomin⁹ procurator probat se procuratorē p instr̃m. g̃ eodē mō p testes. nec ob. si dicat q nō fuit citatus dn̄s in receptōe testiū qr illi testes nō p̄ducūtur p̄ncipal'r p̄ dn̄m. ß ad legitimandā psonā procuratoris p̄ntis. vñ p̄iudicat ipi procuratoꝛi. nā si in veritate nō ē procurator non tenebit ad interesse. vt. §. dixi. 7 vt reo sit melius cautū si ex aliquo dubitat. puta qr procura. nō esset solvēdo posset exigi cautio. ar. i. l. vulgo. ff. de admi. tuto. 7 in. l. q si d̄ spāli. ff. de mino. 7 p̄dicta bn̄ notab. ¶ Sc̄do p̄ncipal'r no. ex gl. q cl'ici numerant int' p̄nctas psonas. i. sic cōiunctus agit pro coniūcto sine mādato cū cautōe ita 7 cl'icus pro eccl'ia sua. all'. c. ñ liceat. xij. q. ß illud. c. nō probat ß loquitur cum agit de revocatōe rei male aliena-

te.quo casu in fauorē ecclie admittit̄ q̄libet.vt ī.c.sicq̄s p̄sbyterorū de re.ec.nō alie. de ꝑ articulo dic vt plenius dixi in.c.fi.s.ti.pri.7 in.c.nōnulli de reseri. ¶ Vltio scias q̄ hec glo.pcedit in ꝓcuratore actoris. Jn ꝓcuratore ꝛo rei dic vt no.in.c.mādato.j.eo ¶ Jn glo.ī ꝛbo legalit̄.vult ergo glo.q̄ mādatū ꝓcuratorū tūc ē legaliter factū cū in eo apponūtur ea que hic subijciūt in tex. ¶ Huic dicto resistit host.dicēs q̄ ad sūam ꝓcuratorij nō req̄runt ea que hic dicunt ꝑ sufficit q̄ apponant ea que habent̄.j.eo.mandato.in ꝓnc.glo.j. ¶ Vel ꝑm eū istud mādatū de quo hic dicebat eē legaliter factum.i.ad instar decreti. quod interponit ꝑm leges in alienatōe rei ecclie vt inueniat ꝙsensus capli subscriptionib⁹ roborat⁹ 7 papa ꝑ fecit hic ne deciperet.secū do in hoc negocio quasi sentiat host.q̄ regularit̄ non ē necessaria subscriptō testiū 7 canonicoꝝ in ꝙstitutōe sindici. ¶ Lu dic melius vt dicā.j.in.c.vnico.de sindi.7 in fi.glo.hec glo.videt̄ supflua ꝑm hostiē.ꝙ ea que no.in c.edoceri.de reseri. ¶ Et dic plene de hac mā vt ibi dixi. tene tñ mēti glo.p̄suppositō q̄ ꝓlatus nō possit agere sine ꝙsensu capituli.tamen si vult cauere de ratihabitione debet admitti ¶ Extra glo.querit̄ nūquid cōuersi ecclie debeāt ꝙsentire in ꝙstōne sindici.vel in alijs negocijs ecclie. ¶ Egi.tenuit hic q̄ nō.7 ꝙ eo facit iste tex. in eo q̄ facit solū mentionē de p̄sbyteris 7 dyaconib⁹.7 ꝺ hoc vide in ¶ pe.in ti.de sindi.ꝛ.q̄d de ꝙuer.7 ꝙ Fe. de.consi.ccviij.vide tex.iūcta glo.in.c.ex eo.de elect.li. vj.ꝙ Jnno.in.c.ij.de insti.7 in hoc multū attēdēda ē cōsuetudo ecclie. ¶ Ex ꝺ iure puto dicendū q̄ in spūalib⁹ puta in electōe prelati nō debēt vocari ꝙuersi laici ad eligendū cū clericis.tex.ē no.in.ꝺ.c.ex eo. valet tñ consuetudo in ꝙtrariū.vt ibi ē glo.no.ꝑ in tpalib⁹ idē puto.ad hoc adduco.c.7 si rps de iureiur.iūcta suprascripti one cū fi.c.vbi ꝓbat̄ q̄ appellone capti nō compredendunt̄ ꝙuersi.7 sentit Fede.s.nō tñ allegat illū tex. q̄ optime facit ꝑ in locis vbi oēs ꝙuersi sint laici. Exēplū in istis iesuatis p̄suppositō q̄ sint approbati tūc oēs habent vocē in electione ꝓlati 7 in alijs negocijs. ad ꝑ c.cū olim.de arbi.7 sic intellige Jnn.in.ꝺ.c.ij.

Q 9 Verelam. Reuocat̄ sīa q̄ ꝺēnatus fuit in expenꝭ ex insta cā abnīs ltīme excusat⁹ q: in ardua cā ꝓcuratorē ꝙstituere noluit.ita cōiter sumat̄. Vel pōt sūmari ad intellectū meli⁹ 7 sic. Nō valet sīa etiā expē sa ꝙ ꝺēnatoria lata ꝙ abntem ex ꝓbabili cā ltīme pernūciū excusatū.prima ps decise ponit̄ ptis querelā.secūda dat iudicē ibi mandam⁹ ¶ No.ꝓ q̄ infirmitas ē iusta cā nō ꝙparēdi ad citationē iudicis.7 intelligo de infirmitate impediēte accessum.vñ dicit tex.iuris ciuil̄ q̄ leuis febricula 7 vet⁹ quartana nō excusat.vt in.l.q̄situm.ff.de re iudi.vide tex.iūcta glo.in.c.placuit.7.c. puenit.xviij.di. An aūt infirmitas suoꝝ excuset. vide tex.cū glo.in.c.cōis.xxiij.di. ¶ No.scō q̄ in ꝺēnationē expēsaꝝ fieda ꝙ ctumacē nō req̄rit̄ noua citatō ꝑ illico pōt iudex cōtumacem in expensis condemnare. ¶ Quid aūt in mulcta imponēda 7 in missiōe i possessionē ex primo 7 scō decreto: dicvt plene dico in.c.j. de iudi. No.ḳcio argumētū a ꝙrio sensu q̄ in leuib⁹ cauꝑ tenet̄ abnīs ex ꝓbabili 7 necessaria cā constituere ꝓcuratorē.7 nescio alibi istū text. ¶ Itē no.cautelam optimā ex pte citati impeditiꝝ mittat excusatorez ad iudicē.7 sic faciat eū certū de impedimēto suo.q̄d antē oꝑet excusatio ℞. Jnn.7 doct.reliq̄ multū hic instant. Sed tu breuit̄ 7 dare ꝙclude q̄ opat̄ magnū effectū. nā si iudex fuit certificat⁹ de impedimēto nō tz sīa lata ꝙ abntē ex ꝓbabili 7 nccia cā impeditū.ter.ē aptus ī ꝺ.l.quesitū.7 ibi ℞ sequit̄ bart. Ad idē allego tex.in.c. si duob⁹.j.de appella.vbi patet q̄ nō valet sīa si iudex est certificatus de legitima exceptione abntis.ad idem l.nō videt̄ latitare.ff.de iudi.vñ intelligo istū tex.in fi. q̄ iste fuit absolutus a sīa de facto. nā de iure nō erat opus absolutione cū esset nulla.7 ꝓ hoc facit q: ℞ nō fuit appellatū ab ista sīa vt dī in glo.j.in fi.nec fuit petita restō ꝙ sīam. Si aūt ex ꝑte impediti nō mittit excusatoꝝ tūc sīa tenz mero iure.q: iudex ꝓbabil̄ rigno rabat.ꝑ pōt peti restō ex iusta cā ꝙ sīam.ar.ī.c.ex literis.de in inte.resti.7.ff.ex qui.cau.ma.ꝓ totū. An aūt ē iudex tpal̄n tenet̄ mittere ꝓcuratorē ꝙz ꝺz expectari donec fuerit fūctus officio.vt ī.l.ps lr̄arū.ff.de iudi.dixi plene ī. c.legebat̄ ꝺ ma.7 obe. Aut nō ipedit̄ cōparere ꝑuilegio ꝑsone vl̄ alia ībabilitate 7 tūc aut loq̄mur ī actore vel in reo ꝓ casu actor regularit̄ nō cōpellit̄ agē nec ꝓ se nec ꝓ alīū.C.vt nēo initus agē cōpellit̄ ꝓ totuz.īdirecte tñ cōpellit̄ ne sez p̄scriptō currat ꝙ eū.q̄ casu ad iterrūpē dā p̄scriptionē si nō pōt venire ꝓ se ꝺz mittē ꝓcuratorē.vt ī.l.papinian⁹.ff.de mino.7 ita volnit glo.hic 7 sic simpl̄r loq̄t̄ glo.7 Bar.ī.l.j.pall̄.ꝙ Jnnoc.hic videt̄ dare duos alios itellect⁹ ad illū tex.dicit enim q̄ illa.l. papinian⁹.loquit̄ ī causis īeriorib⁹ secus ī grauibus vbi ñ tenet̄ cōstituere ꝓcuratorē.vel loq̄tur q̄n culpa sua erat ipedit⁹ l̄ ꝑpter suū delictū erat i exilio. Et ex his solonibus videt̄ velle Jnno.q̄ si alīqs ē absens et ipedit⁹ sine culpa sua nō tenet̄ mittere ꝓcuratorē ēt ad iterrūpēdaz p̄scriptōez exq̄ cā ē grauis.secus aūt si est leuis.7 hoc dictū placet hic ꝺo. An.7 ē valō equum lz cōiter teneat̄ qō pri⁹ dixi.ij.casu si loq̄mur de reo.aut ē ipeditus culpa sua.puta q: relegat⁹ 7 tenet̄ mittē ꝓcuratorē ne culpa sibi cedat i p̄miuz.vt ī.ꝺ.l. papinianus.7.ꝺ.c.itellexim⁹.aut ē ipeditus sine culpa 7 tunc aut ipedimētū ē volūtariuz 7 nō necessariuz 7 tenet̄ cōparere ꝙ se aut ꝙ ꝓcuratorez.facit.c.iter q̄tuor de ma. 7 obe.7.c.fi.eo.ti.7.c.bone de elect.aut ē impedimentū necessariū 7 si ē ꝑpetuū tenet̄ mittere ꝓcuratorē ne ius alterius ptis ꝑeat q: nō ꝺz vni subueniri cū tāto alterius p̄iudicio.xxiij.q.iij.est iiusta. Aut ipedimētum ē tpale 7 tūc aut est cā electōis seu vacatōis ecclie 7 ꝺz impeditus mittere ꝓcuratorē ne ecclia diu vacet.7 iste ē ꝑius casus.c. cū dilecti de ꝺo.7 contu. ꝑm Jnno.7 ℞ pbatur clarius ī.c. cupientes.§.īsup de ele.li.vj.aut ē alia cā 7 tūc si cā ē g̃uis nō tenet̄ q̄s mittē ꝓcuratorē vt ℞.aut ē cā leuis 7 ꝺz ꝓcuratorē mittē vt ē tex. ℞ a ꝙrio sēsu.7 facit.c.si egrotās. v.q.iij.7 p̄dicta bū nōbis

¶ In gl.ī vbop nulla ī fi. No.bñ istā.gl.q̄ q̄tidie solz allegari. Ex q̄ bēs q̄ citat⁹ nō cōparēs etiā in p̄mo termino dz p̄denari in expensis factis p̄aduersariuz. nec dz expectari vt sit p̄tumax in scōa 7 ēcia citatōe. 7 idē no.iij.q.v.c.quisq̄s. 7 vide ad mām glo.in.c.honoratus.lxxiij.di.p bar.in auc.q̄ semel.C.qūo 7 qñ iudex. 7 p Ly.in.i.sancim⁹.C.de iudi.p gl.in.c.j.de do.7 p̄tu.li.vj.7 optime facit tex.in.c.ij.de testi.cogen.p quez ter. dicūt quidā ħ p̄cedere etiā si tres t̄mini in vna citatōe ponant. vtputa q: dī in citatōne citam⁹ te vt p̄areas infra.x.dies quoz diez tres damus p primo termino tres p secūdo 7 reliquos p tercio 7 pemptorio. Hi.n. iste nō p̄pareat in p̄mo dz p̄denari adūsario ī expēsis factis occasione primi t̄mini. et ħ dictū placet ħ Abb. 7 Spe.in ti.de cita.§.viso. ℵ.q̄d si res. Quidā tñ vt ħ refert Jo.an.in ħ vltimo tenēt p̄riū dicētes q̄ cum ista citatio sit q̄si alternatiua satis ē p̄parere in aliquo istorū terminorū.ar.in regula in alternatiuis.de reg.iu.li.vj. Jo.an.dicit q̄ hec opi.pōt p̄cedere in expēsis citationis.q: cū vnica sit citatio lz p̄tineat tres t̄minos satis ē q̄ p̄pareat in aliq̄ t̄minoz.q: p hoc apparet q̄ citatio nō fuit frustra facta. nō sp vnica citatio debz cē gratuita 7 reseruat p̄denatio in fi.cāe. Idē ē p̄m eū qñ aliq̄d p̄cipit infra tres t̄minos sub certa pena vt satis sit p̄parere in aliq̄ termino ad euitationē pene. q̄a pena p̄cernit oēs tres t̄mios ħ in p̄ceptis factis de p̄parēdo dz locū p̄ria opi. vt si nō p̄paruit in p̄mo t̄mino dz p̄denari in expensis q̄s fecit aduersari⁹ in comparēdo 7 si nō p̄paruit in secūdo ħ in tercio p̄demnabit in expensis factis infra p̄mū 7 secūdū. nā ppt isti⁹ p̄tūaciam aduersari⁹ frustra fecit expēsas. 7 notaß hec dicta. q̄a sunt q̄tidiana 7 marime q̄ dixi de pena ad certos terminos. vñ dicendū q̄ pena nō cōmittit nisi p⁹ lapsum oīm t̄minoz. ¶ In gl.pe.no.bñ hāc gl.q̄ cā sup eccla dicit grauis ita vt nō teneat impeditus mittere procuratorē. qđ intellige nisi eccl̄ia vacet. nā tunc ppt periculum vacationis dz mittere procuratorē. vt supra dixi. ¶ Scdo no.ex gl.qualr capiat cā grauis in mā nra. dz em cā grauis ppter arduitatē cāe 7 ipius magnitudiez seu p̄iudiciū. 7 ħ idē tz ħ Host.ponēs multa alia exempla. vtputa q: ē cā mrimonialis. vt in.c.j.de p̄san. 7 af. vel agit de oibus bonis vel de maiori pte bonoz. vt in c.j.de do.7 p̄tu.li.vj. vel ē cā q̄ infamat q̄ ēm t̄m aīa dū tenda. vt in.l. infamis. C. de mino. lib.x. vel alia similis Jnno. ℵo intellexit cām grauē. i. intricatā 7 involutaz q̄ de facili nō pōt explicari p procuratorē. 7 etiā iste intellect⁹ ē bonus ī se. 7 tz glo.in.c.j.v.q.iij. vtroq; ergo mō cā pōt dici grauis. ¶ In glo.fi.in fi.glo.soluit p̄rium tribz modis. 7 q̄libet solutio pōt verificari in casu suo. 7 reducēda sūt ad id qđ dixi. §. post notabilia. naz si iudex erat certificatus d impedimēto tūc tenet scōaz so.q̄ sniа hic fuit nulla. 7 sic nō potuit trāsire in rē iudicatā. l.j.7.§. C. qñ ap.nō ē necesse. 7 in.c.j.j. de re iudic. Sz si iudex ignorabat impedimētum tūc q: tenet sniа dz audiri p resti.in inte. si nō fuit appellatū. q: etiā maior restituit in integ; ex iusta cā vt. §. dixi. 7 sic p̄cedit p̄ma solutio. Itē certū ē iudicē ex offō suo posse revocare interlocutoriā iniuste latā. vt in.c.cū cessante. d ap. 7 an in revocatōe interlocutorie debeat iudex citare ptē aduersam p q̄ fuit lata dixi plene in.c. cū cessante pal. Sz an ī sniа interlocutoria sit ps citanda. Jnno. videt hic tenere q̄ nō. dicit em q̄ nō ē seruādus ordo iuris ī sniа interlocutoria. 7 solet allegari hoc dictū Jnn. Sz in cōtrariū facit q: in p̄iudiciū abñtis nihil ē innouandū. vt in.c.j.de cā pos. 7 ppu.in.c.int quatuor. d ma. et obe. 7.iij.q.ix.c.caueāt. 7.c.oia. Et iō distingue melius p⁹ bar.in.l.nec q̄cq̄. §. vbi decretū. ff. de offi. pconsul. q̄ aut interlocutoria ledit ius abñtis 7 debet citari pars als non tenet. aut nō leditur ius abñtis. vtputa q̄a iudex vult p̄longare terminū 7 nō est necesse q̄ ps citet. vt in.l.diem p̄ferre. ff. de arbi. 7 hoc casu intellige dcm Jnno. hic. ¶ Ultimo ex glo. scias q̄ Jnnoc. intricate ħ tāgit q̄tuor genera abñtiaz 7 an 7 qñ cōpetat restō. Sz tu dic clarius vt no.bar. post glo.in.l.fi.ff. de in integ. restit. Abbas.

Ex insinuatione. Sñia lata cū procuratore revocato 7 de hoc certificato nō p̄iudicat dño. h.d. p̄m p̄munē intellectū. Et p̄ma ps ponit p̄tis narrationē sup q̄ scōa dat iudici sibi cetez. ¶ No. p̄mo iūcta glo.j. q̄ lz procurator fuerit p̄stitutus p lras seu instrm nihilominus pōt p dñm viua voce revocari. et sic no. q̄ non req̄rit scriptura in revocādo procuratorem etiā si procurator fuisset p̄stitut⁹ p scripturā. 7 ad ħ q̄tidie solet allegari iste tex. 7 facit ad mlta. ¶ Scdo nota 7 tene mēti q: alibi 7 nō ita bñ p̄bat q̄ hñti vnuz testē p se pōt deferre iuramētū decisoriū in supplemētū p̄bationis. 7 sic vnicus testis facit semiplenā p̄batōz. 7 hoc tenuit glo.ī.c.fi.d inreiu. 7 in.l.ī bonefidei. C.e. 7 in.l.admonēdi.ff.eo. ß tex.est hic aptus. Et colligitur q̄dē singulariter ex isto tex. q̄ iuramētū ē deferendū ei q̄ bz semiplenā p̄bationē p se 7 nō aduersario. sed in dicio meo iste tex. hoc non p̄bat. nam altera ps ñ erat informata de ista revocatōne cū fuerit facta solū in p̄sentia duoz clericoz 7 sic non poterat aduersario deferri iuramentū veritatis. Sed dubiū est qñ vtraq; ps ē eque de facto informata cui sit deferendū hoc iuramentum actori. s. an reo: de quo plene dixi in.d.c.fi. et dic vt ibi. ¶ Tercio no. q̄ etiā i cā nō leui pōt deferri iuramentū p̄ti in supplementū p̄bationis. nā hec cā non erat leuis cū veniret retractāda sñia. 7 facit iste text. ad intellectū eoz q̄ no. in.d.c.fi. Itē no. p̄m vnū intellectū q̄ spoliatus vigore sñie nulle pōt intētare possessoriuz petēdo restōnem. Et colligit hoc notabile intelligēdo istū tex. q̄ archidyaconus possidebat p̄bendā q̄ postmodū in executōne sñie fuit spoliatus ħ p̄tendens iste sñiam nullaz petit restōnem. Ego in hoc articulo ita distinguerē q̄ aut iudex sciebat sñiam eē nullā vel errauit in iure. 7 tūc p̄cedat notabile sup collectū. quia auctas indicī hoc casu non excusat. vnd pōt peti p̄tra eū restō sicut p̄ priuatū vt le. 7 no.ī.c.p̄querēte. d resti. spo. 7 in.c.cū cā. de offi. deleg. Aut iudex putabat verisimiliter sñiam aliquā. puta q: ignorat procuratorem revocatū 7 tūc non pōt agi int dicto vñ vi seu possessorio q: iudex nō dz vim inferre. vt ē tex. iūcta glo.no. in fi.vij.q.j.p̄ntiū. ß tūc pōt agi p viā nullitatis 7 peti restitutio officio iudicis vt sentit hic Jnno. Scds intellectus q̄ iste archidyaconus erat actor petēdo a p̄cipio restōnem hui⁹ p̄bende qua fuerat spoliatus ħ p̄curator lz revocatus immiscuit se cāe 7 p̄riam sñiam reportauit q: fuit reus absolutus. Sz archidyaconus p̄tendens sñiam de nouo instabat vt fieret sibi restitutio. 7 p̄m hūc intellectū nō colligit p̄mū notabile. ¶ In gl. j. ibi lras revocabat hec glo. respicit antiquā decretalē in q̄ dicebat q̄ iste p̄stituebat illū procuratorē p litteras suas qđ fieri pōt. vt in cle.j.e.ti. 7 has lras revocauit inhibēdo sibi ne assumeret cāe cognitionē. ¶ Et in fi.glo. vult ergo glo. intelligere tex. q̄ revocatio procuratoris p̄uenit hic ad noticiā aduersarij. 7 hoc dicit vt euitet p̄riū.c.mādato.j.eo. vbi dat regula q̄ nō valet revocatio procura. dati ad iudicia nisi revocatō p̄uenerit ad iudicē vel aduersariū. Jnno. ℵo ponit limitationē ad illā regulā dicēs q̄ aut procurator fuit ingressus iudiciū 7 tūc noticia revocatōnis debet p̄venire ad iudicē vel aduersariū. aut res est integra 7 tūc satis ē q̄ ipse p̄curator certificet. Sed glo.in.c.ij.j.e.li.vj. aliter dicit. Aut em aduersari⁹ erat certificatus de mādato vel certificari poterat. 7 tūc sibi vel iudici ē intimanda revocatio als autem secus. 7 est dictum satis probabile. Barto.in.l.vnica.C. de satisdando. latius

attingit hūc articulū dicēs q aut fuit q̄s ꝑstitutus ꝓ curato: ad litigandū cū certa ꝑsona. ⁊ tūc si reuocatur ꝺz hoc intimari aduersario. ar.in.l.si fideiusso:. §.j.ff. mādati. qđ satis placet ne illudat' adūsario ꝓ ignoran tiam reuocatōis. ⁊ idē puto in ꝓtractib⁹. vt si constitui procuratorē ad aliquid agendū cū titio si eū reuocaue ro ꝺebeo hoc ꝺenunciare ipi titio. vt plene dixi in.c.ex ꝑte ꝺecani. ꝺe rescrip. Aut ꝓcurato: fuit ꝑstitut⁹ ge neraliter. ⁊ aut apud acta ⁊ non tenet reuocatio in piu diciū ibidē litigantiū. vt est bonus tex. ibi. aut fuit ꝑsti tutus ex acta iudicij. ⁊ tūc si ꝓcurato: intrauit iudiciū cū certa ꝑsona ꝺz illa ꝑsona certificari ꝺe reuocatōne. vt in.ꝺ.c.mandato. aut nondū intrauit iudiciū ⁊ sat' ē q̄ certificet' ipe ꝓcurator. q: cū mandatū sit genera le nō ē cui fiat ꝺenunciatio. ⁊ hoc casu pōt saluari opi. Inno. hoc ver̄ nisi fuisset constitut⁹ procur'. respectu certi loci. vt puta q: fuisset p̄posit⁹ alicui mercātie seu stationi. nā tūc ꝺz ibi publice ꝓponi q̄ nemo cōtrahat cū illo q: fuit reuocat⁹ ꝑ ꝺn̄m. vt in.l. ß et si pupill⁹. in §. ꝓscribere. ff. ꝺe instito. ⁊ adde qđ dixi in.ꝺ.c.ex parte ꝺecani. ⁊ ß notabis ad intellectum. c. mādato. ¶ In glo. in ℞bo supstitis. no. bn̄ hanc glo. ꝓcludit em̄ q̄ ꝺe iure habēti vnū testē ꝑ se pōt ꝺeferri iuramentū i sup plementū ꝓbatōis si cā non ē grauis ⁊ ꝑsona ē legalis. ⁊ idē tenuerūt glo. in locis ꝓalle. iure tn̄ hoc apte nō ꝓ bat' sicut hic. vn̄ aliqui vt Host. voluerūt dicere q ß ꝺecre. ꝓtinet spālem ꝓuisionē pape q̄ voluit in vno re leuare archidyaconū ⁊ in alio grauare. nam eū releua uit in ꝓbatione reuocationis. ⁊ eū onerauit in iustifica tione instōnis. hoc tn̄ dictū non ꝓbat' ex text. q: papa vtit' verbis iuris ⁊ non spālis ꝓuisiōis. ⁊ iō tenet qđ ꝑ dictum ē. Et tenebis ad ß mēti istā ꝺecretalē. nō ob. l. j. ⁊ l. maritus. ff. ꝺe questi. vbi ad dictū vnius nō ꝓcedi tur. nam ibi non ē ex eo q̄ dictū vnius non faciat ꝑsū ptionē ß reprobat' ibi qđ seu tortura q: serua nō ꝺebe bat toꝛqueri ꝑ ꝺn̄m. ⁊ q̄ dictū vnius test' etiā mulieris faciat ꝑsumptiōz ñ modicā adduco text. aptū in.c. su per eo. in. §. j. j. ꝺe testi. ḡ non' pōt ꝺeferri iuramentum. q: ꝑsumptione facietē ꝓ alio ꝺeferri pōt iuramentum in.ꝺ.c.fi. ¶ In glo. in ℞bo canonicū. no. singulariter hāc glo. ex qua habes quatuo: exceptōes que bn̄t obstare petēti restōnem spoliationis. Prima ē exceptio excōicationis. ⁊ sic spoliatio nō est intantū priuilegia ta q̄minus restitutio excludat' ꝑ exceptōem excōicati onis ꝺonec. s. fuerit absolutus. ⁊ idē no. gl. in.c.i nomie dn̄i. xxij. ꝺi. ⁊ in.c. ꝺilectus. el. j. ꝺe rescp. no. Inno. i.c. cū nostris. ꝺe ꝓcef. ꝓben. An aūt excōicatio obstet petē ti restōnem vtoris: vide glo. in.c.q̄m multos. xj.q.iij. q̄ tenet q̄ non. ⁊ vide qđ lat ius dixi in.c.q̄m .in. §. i alijs. vt lit. nō ꝓte. ꝑdicta xtra q̄n excōicatus ꝛenit vt' acto:. secus si ꝛenit vt reus. puta q: passus missionē ex primo ꝺecreto ꝓpter ꝓtumaciā petit nūc sibi restitui possessi onē offerēdo cautionē ꝺe stando iuri. iste em̄ ꝺz audi ri. vt in.ꝺ. §. in alijs. ⁊ no. Spe. in ti. ꝺe ꝓtu. §. fi. ℞. se ꝺo pone. Scḋa exceptio ē pactū ꝺe nō agēdo. ⁊ no. q̄ va let pactū ꝺe nō petēdo restōnem. ꝺe quo ꝑ Inn. in .c. sup hoc. ꝺe renū. facit. l. si vnus. in. §. pactus. ff. ꝺe pact. ⁊ tenēt ꝺo. ꝺe ro. ꝺeci. xciij. aks. ccccij. Tercia exceptō ē rei iudicate. intellige sup ꝓprietate illius rei. nā si post spoliatōem fuit snia lata ꝓ me sup ꝓprietate obstabit tibi exceptio sup possessorio. q: notorie ꝓstat ꝑ te ꝺ ꝺe fectu ꝓprietatis. vt no. in.c.fi. ꝺe or. cog. Quarta vlti ma exceptio ē clara. ⁊ dic vt in glo. ¶ In glo. in verbo institutōem canonicā ibi ꝺe iure cōi illā ꝓbendā ⁊c. nō gl. limitat em̄ illā regulā q̄ nemo cōpellit' ꝓbare titu lū possessionis sue. vt ꝓcedat nisi ius cōe sit ꝑ possidē tem. ⁊ ꝓ hac solutione optime facit. c. ordinarij. ꝺe of. or. lib. vj. vbi ꝺn̄ q̄ supior pōt cōpellere possidētē duo bn̄ficia curata vt oñdat titulū. secus si tm̄ possidēt vnū bn̄ficiū. dicit tn̄ hic Inno. q̄ is ad quē spectat collatio illius bn̄ficij pōt cōpellere possessorē vt oñdat titulū ar. ij. q. j. legū. nisi supior sit visus in illū ꝓsentire. tunc em̄ nō pōt eū ꝓpellere ad ꝺocendū ꝺe titulo. ar. in.c.ex ore. ꝺe his q̄ fi. a ma. pte ca. pōt tn̄ ipse supior hoc casu assumere in se onus ꝓbāndi ꝺefectū tituli. ꝺe ꝓben. dilec to. fm Inno. ⁊ idē no. Jo. an. sup regula. j. ꝺe re. iuris li. vj. ⁊ vide ꝙ Host. in.c.ij ꝺeli. ꝺe symo. Ad petitōez tn̄ aduersarij nūq̄ q̄s ꝓpellit' oñdere titulū sui bn̄ficij. vn̄ notant' ꝺicit Cōpostoll'. in.c. cap'lm. §. ꝺ rescrip. q̄ si q̄s impetrat bn̄ficiū ab alio possessum tanq̄ vacās ꝺe bet ipe ꝓbare q̄ vacet nec ꝓpellit' possessor oñdere ti tulū q: ꝑsumit' iuste possidere. l. fi. C. ꝺe rei vin. q̄ ℞ba no. Et ē hoc contra practicā quorūdā executoꝝ q̄ ru diter ⁊ iniuste citāt' possessorē bn̄ficij vt ꝛeniat ad ꝺocē dum quare nō ꝺebeat ꝙuidere impetrāti ꝺe bn̄ficio ꝙ cū possesso. ꝺz ergo possessor hoc casu ꝓparere ⁊ dicē q̄ iuste possidet ⁊ si aduersarius dicit oppositū ß ha bet probare. Et ex p̄dictis ⁊ ex text. collige vnū dictuꝝ multū singulare q̄ petēs restōnem bn̄ficij nō q̄z ꝺocere aliquid ꝺe titulo neq̄ iustificare suaz possessionē ex ali quo titulo. nam vt vides hic in tex. papa mādauit istū archidyaconū restitui eo solo ꝺocto q̄ procuratorem ante snīam reuocauit. ⁊ ē ꝺ opi. cōem ꝺe q̄ p'glo. in cle. vnica. ꝺe cau. pos. ⁊ ꝓpe. ⁊ ꝙ ꝺoc. in.c. in lris. ꝺe restit. spo. Do. an. q̄ tenuit cōem opi. rn̄det ad istū tex. q̄ nō poterat probare possessionē in bn̄ficialib⁹ nisi oñ ꝺeret q̄ supiore patiēte possederit ⁊ sic iustificat possessiōez qđ ego nō credo. ⁊ est hoc ꝺestruere istū tex. Sic ideo tene qđ ꝑdixi. ⁊ dico latius in.ꝺ.c. in lris. ⁊ tene sp mē ti istū ter. ad hoc q: alibi iudicio meo non ita bn̄ ꝓbat' q̄nīmo plus probat iste tex. q̄ etiā si possidet plura bn̄ ficia pōt petere restōnem alterius añ ꝺoceat ꝺe titu lo ꝛel iustificet possessionē. ¶ Sed ꝑ hoc ⁊ ꝑ tex. opp. ꝺe. c. ad ꝺeias. ꝺe resti. spo. li. vj. vbi dicit' q̄ si petenti restōnem obstet ius cōe non audit' nisi iustificet pos sessionem. Solu. glo. ibi ⁊ in.c.j. ꝺe ꝑscri. li. vj. ꝺic hoc ꝓcedere q̄n ius cōe est contra petentē restōnem ⁊ fun ꝺat intentionē aduersarij. ß illas glo. non sequit' Do. an. in.ꝺ.c. in lris. ⁊ dicit q̄ eas reuocat Jo. an. in addi. Spe. sup ℞ica ꝺe resti. spo. ⁊ ꝓcludit q̄ in bn̄ficialib⁹ nō ꝺz q̄s audiri ꝓtra ius cōe lz nō fundet intentōz ad uersarij ꝑ.c. ꝑstitutus. ꝺe fi. ꝑsby. ⁊ qđ ibi no. Inno. et hoc tenēdo ad istū tex. ipe rn̄det q̄ nōdū emanauerat c. ꝺe multa ꝺe ꝓben. vn̄ bn̄ti duo bn̄ficia ꝺabat' optio retinēdi qđ ex illis ꝛellet. vt in.c. ꝓterea. ⁊ c. referente. ꝺe ꝓben. vn̄ vt hāret iste hāc optionē fit restitutō. et sic nihil agebat' ꝑ ius cōe. ꝛel fm eū. c. ꝺe multa. ꝓnat pos sessorē a ꝓmo bn̄ficio. ⁊ sic nō apparebit qđ etiā ꝓmuz. Hec solutio nō ē bona. q: c. ꝺe multa. loquit' in cura tis pluribus ⁊ ꝺignitatib⁹. istū ℞o loquit' in archidyaco natu ⁊ ꝓbēda ⁊ sic sumus extra ꝺispositōnem. c. ꝺ mul ta. vt plene dixi in.c.fi. ꝺ cle. non resi. vnde pōt ꝺici q̄ etiā hodie ꝺaret' optio in casu huius. c. sicut ⁊ olim. et sic ius cōe non resistebat petēti restōnem. Sed si ꝛel les tenere glo. potes nōre q̄ q̄n ius cōmune resistit pe tenti restōnem ⁊ non fundat intētionē aduersari ꝺebz añ oia fieri restō sed postmodū ꝺz iste ꝓbare titulum vt purget ꝑsumptōem que ē ꝑ eū ꝓpt' resistētiaz iu ris cōis. ⁊ sic intelligēdo habet' hic nōbilis intellect⁹ et limitatio. Ez vide qđ dico in.ꝺ.c. in lris. vbi plenissi me examino hāc mām Inno. ad ꝑriū glo. dicebat hic q̄ iō onerat' iste ꝓbare titulū q: petijt pronūciari suā institutionē ee canonicā. vn̄ si fuisset ꝓtentus sola pos sessione tūc nō fuisset onerat⁹ sed ꝺic vt colligit' ex p̄ dictis.

i ¶ Nostra. Reseptū sup cōsecutinis ꝺicij impetrātū a procura toꝛe reuocato ⁊ ꝺe ß certificato nō valet. nec ꝓcessus ꝛel snīa lata ꝓ ipo si reuocatio ꝙuenit ad adū sariū. h. ꝺ. fm gl. ꝓma ꝙs narrat facrū. secunda ꝺiffinit

ibi nos xpo. ¶ No.ꝓmo q clicus subditus epō potest eū deferre apud supiorē impingendo sibi crimia ac offerre se paratū ad inq̄sitionē ꝓmouendā. ꝓcor.c.veniens.7.c.lz.7.c.ex pte.de accu.7.c.veritatis.de do.7 ꝓtu. ¶ Scdo no.q ꝓsbyteri pnt eē procuratores etiā i iudico.7 videt abbas velle indistincte q in cā etiā eccle 7 iudicio ecclīastico potest clericus esse procurator. ꝓ hoc facit qđ habet a ꝓtrario sensu.s.de postu.c.j. 7 in c.sopite.j.de censi. vbi abbas fuit ꝓcurator clerici. ad idē.c. ꝓ venerabilē. iūcta supscriptōne qui fil. sint legi. vbi archiepūs ꝓmouit cām cuiusdā nobilis apđ papaz Jo.an. dicit hic q cū isti ꝓsbyteri essent coniuncti epō suo poterant ꝓ eo esse procuratores sicut ꝓ cōiunctī. ar.c.j.7 fi.s.de postula.7 ita transeūt hic doct. Sed tu vide Jnno.in.c.vnico.de obli.ad ratio.añ fi. vbi ꝓcludit clericū posse eē ꝓcuratorē in iudicio ecclīastico. itē in sclāri in cā ecclīastica sicut respectu postulatōis diximus in.c.j.de postu.7 eiꝰ opi. sequit Fede. ꝓsi. cclxij. Postmodū in fi. dicit Jnno. q iura que prohibēt clericos a ꝓcurando postulando 7 similiꝫ officijs debēt intelligi qñ generalr 7 indifferenter volunt hec officia exercere. Secus si volunt assumere vnū negociū clericoꝝ aut laicoꝝ. 7 hoc est notabile dictum ꝓpr auctem ipius Jnno. 7 idem tacite ꝓfirmat ipe in.c.sed nec.j.ne cle. vel mo. sequit Fede. ꝓsi. palle. 7 archi. in.c. puenit. lxxxvj.di. s vide qđ dixi in.d.c.j.de postu. 7 ad istū tex. satis pōt dici q cū clericus possit postulare 7 procurare pro ecclīa ꝓpria vel ꝓ ea a q̄ habuit bñficiū. vt le. et no.in.c.fi.de postu. ita pōt ꝓ epō proprio a quo habz ordines. Et quia dz epm quasi aie sue parentē diligere vt dicit tex.in.c.esto subiectus.xcv.di.7 hec notab. ¶ No.tercio q rescriptū impetratū ꝓ procuratorem revocatū ē ipso iure nullū nec valet ꝓcessus inde secutus. ¶ No.quarto q delegatus datus sup excessibꝰ ꝛ epm pōt cū exigentiꝫ excessibꝫ ab episcopatu remouē ¶ No.quinto q ꝓ viris lr̄atis psumit 7 solet ad hoc quotidie allegari iste tex. 7 ꝓcor.c.cū in iuuētute. de psump. vbi psumit ꝓ prouidis 7 honestis. ¶ Itē nota ibi ꝓ viros religiosos. q multū attēditur qualitas testium in ꝓbatione fienda 7 q plus credit testiꝫ religioꝫ q̄ laicis. ¶ Itē no. q exceptio falsi procuratoris pōt apponi ꝓ dñm in quacūq̄ pte iudicij 7 etiam pꝰ sniaz. 7 idē est in oi exceptione que reddit iudiciū retro nullum. vt satis hoc innuit iste tex. maxime iuncta glo. pe. Et ex hoc hēs casum in quo exceptio dilatoria pōt opponi post lit. ꝓte. 7 etiā post sniam. ꝓcor. l.lz. C.đ iudi. ¶ Quid aūt cū hec exceptio falsi procuratoris opponit ꝓ reū nūq̄d sp sit admittēda. vide glo.no.in.c.j.de ele.li.vj.7 qđ no.in.d.l.lz. ¶ In glo.ij.in fi.7 in hoc articulo multa scripserūt Jnno.7 host. hic que hodie sūt decisa ꝓ.c.si duo.j.eo.li.vj.7 in.c.pe.de ele.eo.lib.7 dic vt ibi. ¶ In glo.ij.ibi q̄ suspitionē hz ¶ No.glo.ūcto tex.pro significato huiꝰ verbi titubare. aliter sumit in teste cū titubat in testimonio ferēdo. de quo vid Jnno.in.c.ꝓterea.de testi cogen. ¶ In glo.in xpo revocauit in fi.no.duo ex hac glo.iūcto text.primo vt ad ħ vt teneat revocatio ꝓcurato.ad iudicia dz certiorari iudex vel aduersarius etiā si revocatio fiat añ lit. ꝓtes. nā hic isti procuratores añ revocationē nondū fuerūt ingressi iudiciū. 7 nihilominus glo. requirit 7 intelligit q revocatio ꝓuenerit ad aduersariū. ¶ Scdo nota q iudiciū ē nullū agitatū cū falso ꝓcuratore exquo adūsarius sciuit lz iudex ignorauerit. ß glo. iuris ciuilis ī.l. vnica. C. de satisda. quam ꝓ oia sequit ibi Bar. aliter distinguit. dicit em q aut revocatio ꝓuenit ad noticiam iudicis 7 aduersarij. 7 tūc in dubio iudicium cū eo postmodū agitatū est nullū. vt in.c.mandato.j.eo. aut solus iudex sciuit 7 aduersarius ignorauit 7 idē ꝙa iudex tulit sniam in psonam non legitimam. aut econtra aduersarius sciuit 7 iudex ignorauit. 7 tunc dicit q iudicium tenet cum iudex nihil de contingentiꝫ omiserit. sed ipse aduersarius qui sciebat excludit ab omni cōmodo illius iudicij ope replicationis. 7 dictuz illius glo. recitat ħ Jo.an. 7 cum eo transit. Sed in cōtrariū sat̄ facit. c. ex pte decani. de rescrip. 7.c.mandato .j.eo. vbi ad iudicij nullitatem equipantur scia iudicis 7 aduersarij. 7 sic ista iura faciūt ꝓ opi. huius glo. ad idē adduco istū tex. Nam certū ē q papa ignorabat ħ revocationem als non dedisset lras. 7 nihilominus dicit q hec exceptio reddebat iudiciū retro nullū. 7 sic videtur hic tex. ꝓtra illā opi. glo. Bar. 7 Jo.an. 7 lz Jnno. hic variauerit circa primū dictū glo. tñ postea tenz qđ glo. vt etiā revocatio procuratoris ante litē contes. dz puenire ad noticiam aduersarij vel iudicis 7 iudicium postea agitatū ē nullū. ¶ In glo.in xpo falsi ꝓcuratoris.in fi. No.glo.q quotidie ad eā remittimur. Ex q̄ habes q exceptio falsi ꝓcuratoris qui scz nūq̄ fuit ꝓcurator vel fuit ħ est revocatus pōt opponi etiam post sniaz. quia reddit nullū iudicium. non eī potuit ius alterius sine mandato in iudiciuz deducere. sed exceptō tu non potes esse ꝓcurator solus pōt opponi vsq̄ ad ꝓtestatōnem litis et non postea vt patet in milite q̄ nō pōt esse ꝓcurator. vt in.l.que stipendia. C.eo. Sed si non excipit cōtra cū non potest repelli post litē ꝓtest. vt in.§.veterani. et in.l.itē demū. alle. in glo. et ē rō diuersitatis q̄ hoc vltimo casu ipe habuit mandatum. 7 eoipso q nō excipit añ lit. ꝓte. efficit dñs instātie ꝓ cōtestationē litis ab eo factā. vñ sicut in facto ꝓprio pōt esse in iudicio ita et nunc in facto alieno. et idem dicendū in cā appell'onis. vt etiaz tūc non possit opponi. vt ē tex. singularis in.d.l.ita demū. Ex qua colligit notabil' regula q exceptio que nō pōt opponi in ꝓma instātia post lit. ꝓtes. nō pōt opponi etiā in cā appell'onis. et qđ dixi de milite q nō potest eē ꝓcurator dicūt ħ doct. 7 bñ q non hz locū in militiꝫ nīi tpis lz ense cingantur. qđ tenet etiā Spe. eo. ti. §.j. v. itē q est miles. Et vid qđ no. Jo.an. in.c.cū desideres.j.de sen.excō. et est rō. q̄ milites habebāt ꝓuilegia pl'ima olim q̄ inter cetera iurabant se non vitaturos mortē ꝓ republica. ad ħ em̄ principaliter fuit militia inducta vt eēnt reipublice defensores et ꝓtectores et recipiebāt stipēdia a republica. vñ ne impediret vtilitas publica fuit lege statutū vt milites non possent eē alioꝝ ꝓcur̄. nisi darent in rem suā. et vid glo. singularē in.l.pe.ff.ex q̄.cau.ma. que ponit ser que dz quis iurare tpe assumēde militie vide etiā de mā ꝓ Ly.in.l.j.C.de iur̄. et fact. igno. vbi tractat an milites nostri tpis gaudeant hodie priuilegijs militaribꝫ ꝓ legē inductis. Et circa mām huiꝰ glo. dubitat de tribꝫ. ꝑ q̄d de religioso. scdo q̄d de clerico seculari. tercio q̄d de excōicato. An exceptio tu nō potes esse ꝓcurator possit opponi ꝓtra eos q̄ñcūq̄ ꝛ cōis ꝓclusio doct. ē hic q contra religiosuz pōt opponi q̄ñcūq̄ etiā post lit. ꝓte. lz aliud sit in milite. vt. s. dictū ē Diuersitatis rō. q̄ miles in facto ꝓprio pōt eē in iudicio vel dari ꝓcura. in rem suā et ꝓ ꝓtestatōem efficitur dñs instātie vt i.c.ij.j.eo.li.vj. ß religiosus nō pt q̄cq̄ deducere. vt in.c.ij. de postula. et hoc intellige nisi habuerit mādatū a supiore suo et vrsēt vtilitas monasterij sui. nā tūc nō pōt repelli. vt in.d.c.ij. de postul'. et ibi dixi. Itē ꝑdictā ꝓclusionē doctoꝝ intelligo in religioso simplici. secus in habēte administratōem seu dignitatē q̄ iste pōt eē ꝓcurator alterius vt in.d.c.sopite. de censi. facit qđ no. glo. in.c. de pūtiū. xvj.q.j. Vel saltē non posset repelli post litē ꝓtest. sicut in milite dictum ē. In clerico seculari ꝓcludūt doc. idē quod ī milite. nā lz male faciat assumēdo huius officiū ꝓcurationis tñ si nō fuit oppositū valebit iudiciū cū eo agitatū. nā rō que ē in milite concludit in eo. De excōmunicato cōiter tenet q sive fuerit excōicatus tpe mandati sive sit excōicatus nunc semper potest opponi et repel/

li. vt in.c.post cessionē de pbati. ⁊ in.c.exceptōnem. de exceptiōibus.fac.c.pla.co.tti.li.vj ¶ Quid de femina: vide qđ no.in.c.sciscitatus. de rescrip ¶ In glo.fi.ibi ß credo ꝙ altera ps fuerit pñs. idem tenet Host. ꝑtim q: tex.ille dicit ꝙ papa habuit plenā fidē de revocatione. nō em potuisset plene hoc pape ꝓstare nisi data ptium pñtia q: cāx merita ptium assertione pādun tur. vt in.c.tū ex lris. de inte.resti. ⁊ in.l.fi.C.si p vim vl' alio mō. ⁊ lz Jnuo. instet ponēdo multa alia que nō fa ciūt ad ꝓpositū tituli finaliter tenet qđ glo.

¶ Hi agit' de adulterio coram iudice secu- De. lari ad penā legalē non interuenit procurator. secus si coram ecclīastico ad sēpationē thori. In ꝑma decisa ꝓsultatio. in sēda rnsio. ibi consultationi. que distinguit. ⁊ sēm membꝝ ꝓsequit' ibi si vo ¶ No.ꝑ ꝙ marit⁹ volēs hodie accusare vxorē crimialiter debet se inscribere ad penā talionis. i. ad patiēdū illā penam si deficeret in ꝓbando quā deberet pati vt oz ꝓuicta. ¶ No. secdo ibi pñtem principaliter. ꝙ differentia ē vtꝝ hoc verbū pñs ponat' noialiter vel adūbialiter. nam qñ ponit' noialiter non sp necessario infert ꝙ sit pñs ⁊ ꝑ se faciat. secus pñ ponit' aduerbialit' facit qđ no. in.c.j. de collu. ¶ No. tercio ꝙ cū agit' de adulterio criminaliter accusatio ꝓponit' coram iudice seculari. nūqđ aūt possit instituī corā iudice ecclīastico dicet'. j. ¶ No. ꝙ cū agit' de adulterio etiā ciuiliter debent in libello exprimi circūstantie. vt nomē adulteri locus ⁊ tēpus ꝓmissi crimis ⁊ alia de quibꝫ in.l.libellorū. ff. de accusa. canonizata. ij. q. viij. ⁊ in hoc ē iste tex. multū notabilis ꝓbans ꝙ vbi agit' de crimine etiam ciuiliter sunt circūstantie exprimende in libello sic̄ si ageret' criminal'r. Bar. tū in.l.ꝓtor edixit. ff. de iniur. ⁊ in l.j. ff. vti possi. aliter videt' distinguere. ⁊ vide ꝑ do. de rota dec. xliij. iste tū tex. loquit' indistincte. ¶ Ultio no. ꝙ cū agit' de crimine ciuiliter pōt inꝯuenire ꝓcurator si necessitas postulauerit. Host. dicit marie q̄si dicat ꝙ etiā si nō subsit necessitas pōt tamen interuenire ꝓcurator exq̄ agit' ciuilit'. ⁊ vꝝ loquit' vt ꝓbat' i. c. sup bis. in fi. j. de accu. ¶ In glo. ij. in fi. idem no. iiij. q. iiij. §. aliqñ. ⁊ vide ibi bo. glo. que ꝓsequit' in q̄ consistebat olim illud ius mariti ⁊ de pena hodie imponenda marito si nō ꝓbauerit. vtꝝ debeat decapitari sicut olim an debeat detrudi in monasterio sic̄ trudere't ipa vxor. qđ no. vide glo. xxxij. q. j. publico. ¶ In glo. in verbo tps in fi. ⁊ vide formā libellandi in crimīe adulterij vel alio ꝑ glo. in.l. in cauß. C. de accu. ⁊ ibi et' nota qđ debet accusator subscribere. et declara bos versus glo. ꝑ illā glo. ¶ In gl. pe. in fi. solue hoc contrariū vt no. p' glo. in regula cū qđ vna via de re. iu. li. vj. Et solutio ꝓrioꝝ est ß ꝙ qñꝗ aliqđ ꝓhibet' vna via attento effectu. ⁊ tūc intelligit' ꝓhibita alia via ⁊ oīs modꝰ ꝑ quē posset ꝓueniri ad illū effectū. qñꝗ aliqđ ꝓhibetur vna via attēto modo. ⁊ tūc non ꝓhibet' aliꝰ modus seu alia via. pone exemplū fit edictū in ciuitate ob sessa ne q̄s andeat exire portā ciuitatis. nūquid autē ē licitū exire ꝑ murꝝ: dicendū ē ꝙ non q: prohibitio fuit facta attēto effectu. s. ne q̄s exeat ꝓpter hostes. vnđ oīs excūdi modus videt' ꝓhibitus. secus aūt si fieret ꝓhibitio ne q̄s exiret ciuitatē ꝑ murꝝ. nā tūc pōt quis exire ꝑ estū. q: prohibitio fuit facta attēto modo ne scz violaret murꝝ ciuitatis. ⁊ idem dic in sili bꝰ. ¶ Ex glo. q̄ro nam vt pz hic in tex. de adulterio pōt agi criminaliter ⁊ ciuilit'. criminal'r in foro sc'lari ciuil'r in foro ecclesiastico. nūqđ vnū iudicū excludat' ꝑ reliquū. pone ꝓmo fuit actuꝝ in foro seculari nunqđ postea possit agi in foro ciuili ⁊ ecōuerso. Bolu. dicit Host. ꝙ si habetur respectꝰ ad penā. l. antique nō poterat semel puniri criminal'r impeti ciuiliter in foro ecclīastico q: patiebat' penā vltimi supplicij ꝑ quā soluebat' mrimoniuꝝ ⁊ ꝓdebat' dos. xxxij. q. vij. c. j. nō ergo poterat accusari ciuiliter in foro ecclīastico. idem dic in pena hodierna q: cū mulier ꝓuicta detrudat' in carcerē ⁊ de dote certo mō disponit'. vt no. in.c. gaudem⁹. de ꝓuer. ꝓin. ñ posset accusari ciuiliter q: pena includit' sub prima. nā qñ agit' ciuilit' petit' vt fiat sēpatio mrimonij quo ad thorum; vt maritus lucret' dotē. vt in.c. plerūq;. de dote pꝰ diuoz. resti. que quidē pena nō posset hīe effectū: exq̄ mulier fuit ꝓdēnata in ꝑmo iudicio. idē dicit Host. in casu ꝓuerso q: si fuit actū prius in foro ecclīastico nō pōt postea agi in foro ciuili ne de vno⁹ homis delicto fe de querat'. l. lz. §. nau. cau. sta. do. an. aliter distinguit dicens ꝙ aut ꝑmo fuit actū ad pnām ⁊ non tollit' accusatio in foro ciuili. vt le. ⁊ no. in.c. admonē. xxiij. q. ij. ⁊ in.c. de bis. j. de' accu. aut fuit actum in foro ꝓtētioso ⁊ tūc si ciuil'r pōt postea agi criminal'r. q: ciuil' actio non ꝑiudicat criminali. C. qñ ciuil' actio. l. vnica. Aut fuit prius imposita pena crimial'r ⁊ nō pōt agi ad aliā penā. ⁊ hoc casu ꝓcedit opi. Host. ß iudicio meo hec dicta non faciūt ex toto quesito. nec oīno sunt vera in casu nr̄o. nam regula iuris ē ꝙ accusatio ciuil'r instituta non ꝑiudicat accusationi criminaliter q̄minꝰ possit institui etiā si reus fuit absolutus ī ciuili. vt est tex. iuncta glo. in. d. l. vnica. Hoc. fallit quādo ciuilis actio tēdit ad vindictam. Exemplū in actione iniuriaꝝ ciuilit' instituta. vt ꝓbat' in.l. ꝓtor edixit. ff. de iniur. vbi dicit' ꝙ siq̄s instituit actionē iniuriaꝝ etiā ciuiliter non pōt postea agere de illo delicto criminal'r. q: actio iniuriarū sp tendit ad vīdictam. nō em ꝓsequit' q̄s in illa rem familiarem. ita dicerē in ꝓposito. quia cuꝫ accusatio de adulterio etiā ciuil'r instituta tēdit ad vīdictā nec ꝓsequit' q̄s interesse suū seu rem familiarē. agit em vt separet mrimoniū q̄ ad thoꝝ ⁊ vt lucret' dotē. ꝑ nō potest postea criminaliter agi. nec etiā ē vꝝ indistincte quod dicit Host. ꝙ de delicto vnius boīs sepi⁹ queri ñ possit vt no. ī. l. lz. ꝑallega. vñ ī ꝓposito caderet alia qō. nūqđ punitus in foro ecclīastico possit accusari de eodem delicto ī foro ciuili ꝑsupposito ꝙ illud delictuꝫ sit mixti fori. Exemplā ī sacrilegio legiste cōiter dicūt ꝙ aut accusatō tendit ad vīdictā. ⁊ tūc exquo semel egit vno mō nō pōt intētare aliā; viā. secus aūt si accusatio ꝓcernebat interesse ꝓpriū ⁊ rem familiarē. nā tūc si intentauit ꝓditionē vnius legis pōt intētare cōditiōem alteri⁹ ī eo⁹ ꝙ excedit priorē legē. vt leg. ⁊ no. ī. l. j. ff. vi bo. rap. ⁊ ibi per bar. ī. l. senatus. ff. de accu. ß q̄ cōtrariū ē tex. m' tū no. ī. c. felic. ī. §. ꝑ hoc quoqꝫ. d̄ penis. li. vj. vbi papa posuit multas penas capientibꝰ cardinalez. ⁊ tū postea dic ibi tex. ꝙ ꝑ illas penas ñ intēdit adimere ptātem iudici sc'lari q̄minus possit ipe procedere et imponere penā legalē. ⁊ sic videt' ꝓbare ꝙ punit⁹ criminalit' ꝑ iudicē ecclīasticū pōt puniri et' criminal'r per iudicē ciuilē exq̄ crimen ē mixti fori. ⁊ notabis sp illum tex. q: nescio aliū ita eque bonum ī hac mā. Et recitat ibi Jo. an. ī nouella fuisse disputatū bononie' ⁊ cōclusū ꝙ aut ꝑ diuersas leges imponūtur diuerse' pene pro eodem delicto oīno sepate. ⁊ impositio vn⁹ non tollit aliā. ꝑ hoc text. ī. l. q̄ sepulchra. C. de sepul. vio. ⁊ in. l. iij. ff. de libe. hoīe exhi. ⁊ in.l. quotiens. ff. de act. ⁊ obl'. ⁊ optīe fac illd. c. felic. aut pene nō sūt oīno diuise. puta q: vna lex apponit penā cētum florenoꝝ alia mille ⁊ tūc ꝓcedat distinctio quā dixi ē legistaꝝ. aut pene sūt oīno sil'es. puta q: q̄libet lex imponit penā centū florenorum ⁊ tūc non refert que pena imponat' cū sit eadem. ⁊ est eq̄ ⁊ notabilis distictio. ¶ Secdo ꝑncipal'r queritur nūqđ coram iudice ecclīastico possit vxor accusari criminal'r. Jo. ⁊ Vincen. tenēt ꝙ sic. ⁊ sentit ß glo. j. ī eo ꝙ allegat. c. gaudem⁹. j. de ꝓuer. ꝓinga. Jnno. tenet hic ꝓtrariū dicēs ꝙ aut mulier ē de foro tpali ecclesie. ⁊ tūc pōt accusari corā iudice ecclīastico qui potꝰit imponere penā intrusiōis vel aliam ꝑm ꝙ sibi videt' honestius tamē esset ꝑm oēs vt ciuilis index ex cōmissione

ecclīastici sup̄ior⁹ ℔ faciat. aut mulier ē subiecta iudici
sēcari. ⁊ tūc coꝝ eo dūtaxat ē accusanda crimialit̄. ⁊ p
℔ facit iste tex. hic qui ī accusatōe criminaliter instituē
da facit mentionē de iudice seculari. ī accusatōe ꝯo ci-
uiliter facta vel fiēda facit mentionē de iudice ecclīasti
co. vide tu quod plene dixi ī. d. c. gaudem⁹. ⁊ credo ibi
ꝓclusisse. p p̄ma opi. q̄a cū hodie. p adulterio nō impo-
nat̄ pena mortis q̄ etiā iudex ecclīasticus p̄t cogno-
scere de ℔ crimine licet mulier nō lit de tempali foro ec
clesie. q̄a matrimoniū est vnū ex. vij. sacrām̄etis eccl̄ie.
vt ī. c. debitū. de biga. vñ peccans ꝓtra matrimoniū cō-
mittit̄ sacrilegiū. vñ lex ciuilis appellat adulteros sacri-
legos. vt in. l. q̄uis. C. de adult⁹. sacrilegiū ꝯo est mixti
fori. vt in. c. cū sit. ⁊ quod ibi nō. de fo. ꝓpe. ad idez facit
c. j. de offi. or. vbi bonus text. in. c. de bndicto. xxxij. q. j.
ad istū tex. dic q̄ p̄cedebat olim ꝑm antiqua tempora.
nā q̄a imponebat̄ pena vltimi supplicij nō poterat agi
coꝝ iudice ecclīastico. q̄a nō imponit hāc penā. vt ī. c.
sniam sanguis. ne cle. vel mo. ⁊. xxij. q. v. c. rex debet. ℔
q̄a hodie cessat ℔ rō ideo ꝛc ¶ Tercio ⁊ vltimo queri
tur nūquid vxor possit accusare maritū de adulterio si
cut ecōtra maritus accusat vxorē. cōclude post doct. q̄
tripl̄r p̄t agi de adulterio. Primo ad pniaz ⁊ ad hāc
admittit̄ quilibet. ij. q. j. si peccauerit. ⁊. c. nouit d̄ iudi.
cum ibi nō. ⁊ ad pniam imponendā nō currit aliqua p̄
scriptio. vñ si essent lapsi etiā centū anni p̄t agi cōtra
criminosum ad pniam. vide text. cū glo. nōbilē in. d. c.
admonere. sc̄do p̄t agi criminaliter ⁊ ad hāc admittit̄
q̄libet cīneus. vñ masculus punit̄ pena capitali. vt ī. l.
q̄uis. C. de adult̄. Sed respectu vxoris marit⁹ p̄fertur
alijs volētib⁹ eā accusare. l. si maritus. ff. e. Sed dubiū
est respectu vxoris nūquid possit accusare maritū d̄ ad
ulterio criminaliter. ⁊ dixerūt quidā q̄ hodie p̄ vt im
ponat̄ pena detrusionis. cōiter tenet̄ oppositū. vt ī di.
l. publico. canonizata. xxxij. q. j. nā lex indistincte p̄hibi
bet. vt in. d. l. publico. C. d̄ adul. ⁊ diuersitatis rō inter
maritū ⁊ vxorē est. q⁹ maritus ē caput vxoris ⁊ nō ecō-
tra. vt. c. continebat̄. de despon. impu. Itē maius p̄iu-
diciū generat̄ marito ex adulterio vxoris ꝓpter dubiū
plis q̄z vxori ex adulterio mariti. ⁊ vide glo. in. d. l. pu-
blico ¶ Tercio p̄t agi de adulterio ciuiliter vt sepet̄
mr̄imoniū quo ad thor vt accusator lucret̄ dotē vl̄ do
nationē ꝓpter nuptias. ⁊ ad hāc accusationē admittun
tur solū coniuges. ad hoc. c. quemadmodū. de iureiu. ⁊
c. quanto. ⁊. c. gaudemus. de diuor. ⁊ quēadmodū ma-
ritus accusat vxorē vt lucret̄ dotē. ⁊ sepetur matrimo-
niū quo ad thor ita ecōuerso vxor p̄t accusare mari-
tū ciuiliter de adulterio vt sepetur matrimoniū ⁊ lucre
tur donationē ꝓpter nuptias sibi factas a marito. vt ī
c. j. vt lit̄. nō cōte. ⁊ legit̄ ⁊ nō. ī. c. plerūq̄z. de dona. inter
vir ⁊ vxorē. Ni. abbas.

Cōprocā. Qui de mādato dñi cās pcurauit ab eo re
petit expēsas ꝓpter hoc factas. Prima ps po
nit decisa ptis querelā. sc̄da dat iudices ibi discretioni
Et incipe casū lr̄alē q̄ inter istū. g. qui erat pcura. capi
tuli ⁊ archidiaconū erat contentio sup expēsis factis p
istū archidiaconū ī cā quā suscepat pmouendā de mā-
dato capituli ⁊ papa pnūciauit. vt habet̄ in lr̄a. p̄t tn̄
casus figurari ⁊ alijs modis sed nō ē vis ¶ Nō p̄ q̄ ne-
dū extraneus sed etiā q̄libet de eccl̄ia p̄t repetere ex-
pēsas a capitulo quas fecit. p vtilitate ipsius capituli. ⁊
idē est in eccl̄ia. nam si rector vel alius expēdit d̄ ꝓprio
patrimonio aliq̄d ad vtilitatē eccl̄ie p̄t illud repetē ⁊
de eo ī morte testari. xij. q. iij. in. c. quicūq̄z ¶ Nō sc̄do
q̄ suscipiēs sponte mandatū licet nihil fuerit dictū de
expēsis p̄t postmodū repetere expēsas quas fecit pro
negocio sibi iniūcto. ¶ Tercio nō q̄ si pcura. absentat
se de certo loco p̄ncipaliter. p negocijs suis licet ī p̄ntiā
tractet etiā negocia dñi nō p̄t repetere expēsas quas
fecit ī eundo vel etiā in stādo nisi quatenus fuiss⁹ p ne-
gocio dūtaxat sibi iniūcto. Sed querit̄ p declaratione
lr̄e. dicit̄ hic q̄ archidiaconus iste h⁹ pbare mandatu⁹
sibi factū a capl̄o quō pbabit hoc mandatū. Vol̄. Jo.
an. post ℌost. dicit q̄ poterit pbare p vnū testē cū p-
prio iuramēto. ar. j. eo. ex insinuatiōe. Et nō ex ℔ dicto
singl̄r duo. p̄ q̄ saltē contra dñm admittit̄ pbatō mā-
dati p testes. nam hoc casu cessant picula. de quibus di
xi in. c. j. §. eo ¶ Sc̄do nō q̄ pbatio mādati saltē ꝓtra
dñm ipius pcuratoris ita pbat̄ quemadmodū reuoca-
tio mādati. vt ī. d. c. ex insinuatiōe ¶ Sc̄do querit̄ q̄d
si pcurator incidit inter latrones dū iret. p facto dñi ⁊
ab eis fuerit spoliatus vel in via fuit infirmitate opp̄s
sus nūquid possit hmōi damna seu expēsas factas im-
putare dño: doc. hic q̄ nō. ⁊ videt̄ ad hoc text. in. l. int̄
causas. §. nō omnia. ff. mādati. rō quia ℔ sunt extrin seca a mādato. ⁊ potius sunt imputāda casui fortuito. se
cus ē in duob⁹ socijs. q̄a vnus imputat alteri damna q̄
fuit passus occasione societatis. vt in. l. cū duob⁹. ī. §. q̄-
dā. ff. p socio. Qualiter aūt pcura. pbabit expēsas fa-
ctas. dic vt nō. in. c. dilecti. d̄ fo. ꝓpe ¶ In glo. j. ⁊ si nō
interuenisset mandatū tūc tn̄ nō repetit alia occasione
si p̄cessit mandatū agit̄ actōe mādati. Si ꝯo nō p̄ces-
sit mandatū agit̄ actōe negociorū gestor. vt de nego.
ge. p totū. ⁊ nō. in regula ratū. de re. iur⁹. i. vj ¶ ℌz cir
ca ℔ querit̄ quid si gessi negocia tua te p̄nte ⁊ tacente.
quā actionē habeo: dic q̄ actionē mandati. naz tacēdo
dū res sua vtiliter agit̄ videt̄ dari mādatū. vt ī. l. si re-
munerādi. §. qui passus. ff. mādati. ⁊ in. l. si. p te. tunc er-
go cōpetit actio neg. gest. cū dñs ē ignoras ⁊ res sua vti
liter gerit̄ ī absentia. ⁊ ī hac vtilitate ꝓsiderāda respici
tur initiū. nā si vtiliter incepi gerere negociū tuū licz n̄
habuerit bonū exitū sine culpa mea nihilomin⁹ repeto
sūptus. vt in. l. sed an vltro. ff. de neg. gest. Sed ī dubio
ex⁹ q̄s succūbit nō p̄sumit̄ vtiliter gessisse. vt in. l. iā tū.
§. ī hac allegata ī glo. se. ⁊ cū hac limitatōe itellige glo.
sequentē. ⁊ de mā p Bar. in. d. §. ī hac. sed q̄n̄ interue-
nit mandatū semp repetit pcura. expēsas exquo deprie-
bēdit̄ in aliqua culpa ꝛc.

Q Via. Vniūsitas cūm scholariū p̄t ad agē
dū ⁊ defēdēdū. pcuratorē cōstituē.
In p̄ma pte ponit̄ petitō. ī sc̄da ipsi⁹ admissio
ibi licet igit̄ ¶ Nō p̄ iūcta sup̄scriptōe q̄ scholares fa
ciūt vniuersitatē approbatā quod alibi nō ita bñ pbat̄
⁊ de ℔ j. latius. ¶ Nō sc̄do q̄ vniuersitas p̄t ꝓstituere
sindicū seu pcuratorē in causis agendis vel defendēdis
vñ nō tenent̄ ꝓparere oēs de vniuersitate. ¶ Nō tcio
frustratoriū ē id impetrare q̄d iure cōi ꝓcedit̄. ꝓcor. l.
vnica. C. de thesaur⁹. li. x. Vnq̄z tn̄ vt mos gerat̄ postu
lāti ꝓcedit̄ q̄d iure cōi ꝓcessū ē. put ℔ fecit papa. ad idē
c. si aduersus. j. de bere. ¶ In glo. j. nō p̄ er hac glo. q̄
vniuersitas largo mō p̄t procuratorē cōstituere etiaz
de iure ciuili. q⁹ licet pcura. ppie sūptus dicat̄ ille qui
ꝓstituit a vero dño. vt in. l. j. ff. e. tn̄ vniuersitas habe-
tur loco dñi. ppie tn̄ ⁊ stricte vniūsitas ꝑm leges n̄ cō-
stituit pcuratorē ℔ sindicū ⁊ actorē. vt in. l. j. ⁊ i. l. itē eo
rus. ff. q̄d cuiusq̄z vniuersi. ⁊ dicit̄ sindicus q̄n̄ ꝓstituit
ad oēs cās vniuersitatis sic dictus. q⁹ singulas cās vni-
uersitatis dicit. i. promouet. Actor ꝯo dr̄ cū ꝓstituitur
ad vnā cām. p̄t tn̄ actor ꝓstitui ab alio q̄z ab vniuersi-
tate. puta a tutore vel curatore. isti em̄ cū nō sint dñi n̄
p̄nt ꝓstituere procuratorē ante lit̄ ꝓtesta. vñ constitu-
unt actorē cū auct̄e supiorꝭ. vt in. l. neq⁹ tutores. C. e.
℔ de iure canonico nō curam⁹ de diuersitate vocabulo
rū. vt ī. c. petitio. ⁊ ibi nō. j. e. bonū tamē ē vti vocabul̄
ppijs ¶ Nō sc̄do ex glo. q̄ scholares faciūt vniuersi
tatē approbatā ⁊ q̄ p̄nt iuridice sibi eligere rectorem.
l. tn̄ fi. quā glo. allegat nō loquitur de scholaribus ℔ de
exercentibus aliquā professionē licitā. vt sunt lanifices
sutores. cerdones ⁊ similes. nā istis cōceditur a iure cōi

vt possint sic ꝙuenire rõe ꝓfessiõis licite quã exercent 7 ꝓstituere collegiũ seu vniũsitatẽ 7 eligere sibi rectorẽ. q̃ quidẽ rector hz iurisditionẽ i singulos de vniũsitate in his dũtaxat q̃ cõcernũt exercitiũ illius artis seu ꝓfessionis. vt legit 7 nõ. i. d. l. fi. C. de iur. om. iud. 7 p Inno. in c. cũ ab eccliar. de offi. or. vñ glo. hic voluit comphẽdere scholares sub ẋbis illis quasi exerceãt ꝓfesstonẽ licitã. Sed glo. in. d. l. fi. tenet cõtrariũ dicẽs q̃ cũ ipi scholares nõ exerceant ꝓfessionẽ ß sunt sub exercẽtibus non ipsi sed doctores faciunt vniuersitatẽ quẽadmodũ discipuli pilliparioꝝ uel alioꝝ artificũ. nam nõ ipsi ß magistri faciũt vniuersitatẽ seu collegium. 7 dicit illã glo. seruari parisins. Sed contrariũ sentit ipemet accursius in l. j. ff. q̃ cuiusq̃ vni. 7 Bar. in vtroq̃ loco. 7 Inno. i. d. c. cũ ab eccliar. vñ cõis opi. legistarꝝ 7 canõistarũ hodie est q̃ scholares faciũt ꝑ se vniuersitatẽ approbatã. 7 vt dixi in ꝓ notabili nõ cauillãdo lr̃am tex. est ß Nã scribit scholaribus parisiẽsibus. et tñ postea dr̃ q̃ de iure cõi faciunt vniuersitatẽ. 7 q̃q̃ q̃dã dixerunt q̃ forte appellat scholares doctores artiũ q̃ studebant i iure canonico vel theologia. hoc tamẽ mihi nõ placet. q: esto q̃ sunt ibi vt discipuli nõ debuissent facere vniuersitatẽ si ꝓtraria opi. esset vera. 7 dico q̃ alia est ratõ in scholaribꝫ liberaliũ artiũ iuristis q̃s in disciplinis alioꝝ artificũ. nã isti nõ habẽt ꝓ aliquibus negocijs expediẽdis simul connenire. q̃a oĩa expediunt ꝑ eoꝝ mgr̃os. secus i scholaribus. nam 7 in moduꝫ viuẽdi 7 in expẽsis quas habẽt facere occasione studij. 7 in multis alijs bñt necessitatẽ simul cõueniẽdi. ideo debẽt posse facere collegiũ. vt in. l. j. ff. de colle. illi. quinimo plus dixit Bar. i. d. l. j. ꝓ rñso q̃ si tres vel plures scholares ꝙueniũt in eadẽ domo q̃ pñt facere collegiũ. 7 idẽ sẽtit Inno. i. d. c. cũ ab eccliar. 7 facit. l. fi. ff. de coll. illi. nã ꝙueniunt isti simul ꝓ ꝙmodioꝝ exercitio ꝓfessionis q̃ nõ. ¶ Ultrõ collige ex gl. vnã dr̃iam inter sindicũ 7 ꝓcuratorẽ. nã sindicus. i. constitutus ab vniuersitate iurat de calumnia sine mãdato. ß ꝓcurator cõstitutus a ꝑticulari ꝑsona nõ iurat de calumnia sed dñs. dic nisi habuerit spãle mandatũ. vt habet hodie in. c. fi. de iura. calum. li. vj. et est diuersitatis rõ q: ille debet hoc iuramentũ ꝓstare q̃ est melius de negocio informatus. vt i. c. i ꝓtractãdis. de iura. calũ. Sed sindic⁹ vniũsitat⁹ melꝰ ẽ informat⁹ de factis vniuersitatis q̃s ipa vniuersitas q̃ caret sensu vel q̃s singuli de vniuersitate. q: nãlit solent negligi q̃ cõiter possident. vt in. l. j. C. quãdo 7 quibus quarta ꝑs debet li. x. Sedli cã ꝓpria dñs ꝓsumit melius scire veritatẽ q̃s ꝓcurator. vt in. l. fi. C. eo. ti. ¶ Ni. abbas.

Addítis. Si post ꝓclusionẽ cause appa ret ꝓcuratorẽ reuocatũ nihilominus ferẽt snĩa ita cõiter sũmat. ß sũma alit q̃ ad intellectũ. Si citatus ad totã cãm cõstituit ꝓcuratorẽ quẽ postea reuocat põt nihilominus ꝓ eũ ꝓcedi in q̃stum status cause patit sine alia citatõe. Dimidit. nã ꝑ fert snĩam sup ꝓcessibus 7 soluit obstaculũ. secũda ibi cetex. in expẽsis ꝙdemnat. ¶ Nõ ꝑ q̃ reuocatio ꝓcuratoris post cõclusionẽ in cã nõ impedit q̃ minus possit ꝓcedi ad snĩam. nã post cõclusionẽ liquet iudici de meritis cãe. iõ reuocatio ꝓcuratoris postea facta nõ ꝓstat impedimentũ q̃ minus possit ꝓcedi ad snĩam. 7 ad ß q̃ tidie allegat iste tex. ¶ Sedo nõ q̃ valet ꝙdẽnatio facta ꝑ futur expẽsis absq̃ aliena determinatõe 7 ẽ i hoc iste tex. multũ nõbilis. qõ declara vt. j. latⁱ dicet. ¶ Tercio nõ ar. fm Host. q̃ paria sunt aliq̃d nõ fieri vl tarde fieri. põt tñ ß colligi argumentũ i ꝓriũ. ¶ Nõ ibi ex eis vel ob eos dr̃iam int dictõez ex 7 ob. nam vna denotat cãm mediatã alia cãm imediatã. de q̃ plenⁱ ꝑ Bar. i. l. liboꝝ. ff. de ẋ. sig. In glo. iij. ibi nihil posset obijcẽ. vult ß glo. q̃ iõ potuit ferri snĩa ꝓtra abñtẽ reuocatõe ꝓcuratoris nõ obstãte. q: ex q̃ erat in cã conclusũ nihil poterat obijci. nã post conclusionẽ nõ admittũ aliq̃ snie si-

ue cõsistãt in facto siue i iure ß solũ restat ferre snĩam. vt i. c. pastoral. 7 qõ ibi nõt. Inno. j. de cã pos. 7 ꝓpie. ¶ Sed ꝓ hãc solutiõz sic opponit licet post ꝓclusionẽ nõ possit i cã aliq̃d allegari. tñ ꝑs debet citari ad audiẽdũ snĩam vt possit opponere vel appellare 7 req̃rit trina citatio vel vnica ꝑemptoria. vt ꝓbat i cle. sepe iuncta glo. de ẋ. sig. nã spãle ẽ i causis sũmarijs vt sufficiat vnica citatio ad snĩam vt ibi legit 7 nõ. ad idẽ. c. ꝓsuluit. 7 qõ ibi dixi de offi. dele. 7 si snĩa ferꝛ sine citatiõe nõ tenet. iij. q. ix. in. c. caueant. 7. c. oĩa. 7 i. l. j. §. itẽ cũ ex edicto. ff. q̃ sen. sine app. rescin. So. duplex fm Inno. ꝓma q̃ cõtrariũ ꝓcedit i sentẽtijs diffinitiuis. secus i interlocutorijs. q: in illis nõ requirit ordo iuris. Et ex ß nõ q̃ snĩa in interlocutoria ꝑ ferri ꝓtra ꝑtẽ nõ citatã. Idẽ notant ipe Inno. i. c. q̃relã. ß. e. Sed ß solutio nõ placet ex duplici capite. ꝑ q̃a vbicũq̃ interlocutoria affert ꝑiudiciũ saltẽ graue abñti debet semp ꝑmitti citatio. q̃a in ꝑiudiciuꝫ abñtis nihil est fiendũ. vt in. c. inter q̃tuor. de ma. 7 ob. 7 i. c. j. de can. poss. 7 ꝓpie. 7. d. c. oĩa. 7. d. c. caueant tenet Bar. in. l. nec q̃cq̃. §. vbi decretũ. ff. de off. ꝓcõ. sed vbi nõ afferret ꝑiudiciũ abñti tũc põt ferri interlocutoria ꝑte nõ citata. ar. in. l. diẽ ꝑferre. ff. d arbi. Et in ß casu intellige dictũ Inno. 7 ita etiã voluit bar. in. d. §. vbi decretũ. 7 tene mẽti hãc ꝙclusionẽ. ¶ Ex se cũdo capite ꝑ solutio Inno. impugnari q̃a ß snĩa sup nullitate ꝓcessuũ nõ fuit interlocutoria sed diffinitiua quo ad cãz nullitatis vel saltẽ hẽbat vim diffinitiue. facit qõ nõ. ꝑ glo. i cle. vnica. de seque. poss. 7 fruc. 7 i cle. fi. de app. vbi nõ. que snĩa dicat diffinitiua 7 q̃ int locutoria. ¶ Tercio ꝓncipalit soluit Inno. forte de ꝓma solutõe nõ ꝓfisus q̃ ß facta fuit citatio a ꝓncipio ad totã cãm tam. s. respectu nullitatis ꝓcessuũ q̃s respectu negocij ꝓncipal. qõ est ꝑsumendũ ex eo q: papa ß reuocauit ad curiã totã cãm. 7 in reuocatione papa solet citare ꝓtesvt ꝙpareant ad totã cãm expediendã. iste ꝑ eps colubrien. cũ teneret adesse in curia ꝑ se vel ꝑ ꝓcuratorẽ fuit ꝙtumax reuocãdo ꝓcuratorẽ 7 aliũ nõ ꝓstituendo. ideo nõ erat opus q̃ denuo citaret ad snĩam. secus aũt si citatio fuisset facta ad certũ articulũ. q: tũc etiam intercedẽte ibi ꝓtumacia debet citari ad alios articulos postmodũ expediẽdos. q: nõ sequit fuit ꝙtumax i vno articulo ꝑ in alio. vt nõ. glo. in. c. ij. i ẋ. nõ tenet. de do. 7 contu. li. vj. quã nõbis. 7 ex his dictis Inno. nõ plura. Et ꝑ q̃ põt q̃s citari ad totam cãm q̃n citatio saltẽ fit de lõginq̃ qõ plenius examino i. c. fi. d dila. ¶ Sedo nõ q̃ citatio ad totã cãm nõ tollit ꝑ cõparitõez ad certos articulos saltẽ quo ad ß vt nõ debeat ꝑs a loco iudicij recedere seu ꝓcuratorẽ reuocare 7 neminẽ in iudicio ꝑ se dimittere. 7 ß multũ limitat dictũ Fede. qõ plene tã go in. d. c. fi. Do. an. ponit tercium intellectũ ad istum tex. dicẽs q̃ ꝓcurator hic fuit citatus. nam potuit citare nõ obstante reuocatione. q̃a illa reuocatio habet ꝑ nõ facta ex quo erat cõclusum i causa nihil allegat. Sz satis huic lect. applaudet hec lr̃a in ꝓmo aspectu 7 multi solent allegare istum tex. sed contra hanc lec. multuz facit quod dixi in principio. nam nõ apparet ratio quare etiã post conclusionẽ nõ possit ꝓcurator reuocari sicut añ. sed saluãdo hanc lect. nõ tamẽ i ꝓpr̃ijs terminis possumus dicere q̃ post litẽ ꝙtestatã nõ potuit reuocari ꝓcura. sine cã contradicẽte aduersario. interest enĩz aduersarij vt ꝓcura. sine cã nõ reuocet ne variet iudicĩũ mutatõe ꝑsonaꝝ. vt ꝓbatur in. l. post litẽ iuncta. l. q̃ omnia. 7 ibi glo. ff. eo. ti. 7 vide glo. in. c. ij. j. eo. li. vj. hec ergo reuocatio cũ nõ apparet de causa legitima nõ valuit aduersario cõtradicẽte. 7 ideo potuit ferri snĩa ꝓcuratore reuocato. 7 in eo q̃ text. facit mentionẽ q̃ erat in cã cõclusum dicit q̃ in hoc narrat factũ. nã idẽ fuisset q̃ñq̃ post litẽ cõte. qõ sentiunt hic Cine. et Joan. supplẽtes ad tex. maxime. ¶ Quartã lect. posuit bonus Lar. dicẽs q̃ exq̃ epus colubrien. ꝓcurauit totum ne-

gociū deferre ad curiā tenebat comparere p se vel p p curatorē ad totā cām. alʒ hī p ptumace sine alia citatione sicut obseruat ī appellato q facit vt tota cā deferat ad papā iuxta illud qđ hī in. c. cordi. de appel. lib. vj. ℔ hec. nō placet. qr illud. c. loquit qñ terminus fuit pfixus ad appellationē. pſequendā qui hī loco citatōis. vt ibi. ⁊ in. c. sepe de appel. hic aūt nullus terminus fuit pfixus Preterea is q appellat deducit negociū ad supiorē. vt ī. c. si a iudice. de appel. li. vj. ⁊ tū cōtra eū abñtē nō pt p cedi sine citatōe. vt in aut. ei qui. C. de ep̄o. appel. et. q. q. vj. appellatōe. ideo placet mihi p aliqs lec. scđa Inno. vt p̄sumam⁹ citationē gnālē ad totā cām p̄cessisse ¶ Ju glo. ī verbo puenerint ibi et extunc expectare incepit. vult ℊ q ideo papa condēnauit illū ep̄m colubrien. ī ex pēsis. q̄a forte a tpe reuocatōis puente ad ꝓcuratorē ex tūc aduersarius suus incepit expectare p negocio p̄n cipali expediēdo. ⁊ vt intelligas melius lr̄am scias q cā principalis erat ℔ sup limitatione diocesū q cā fuit cō missa delegatis. ⁊ tandē sup validitate ꝓcessuū istoꝝ de legatoꝝ fuit altercatū inter ptes. nā epūs egitaniēsis di cebat illos ꝓcessus nullos forte ex defectu ordinis nō ser uati. ⁊ papa reuocauit ad curiā tam negociū p̄ncipale q̄ illud p̄paratorium. ⁊ cum esset in curia cōclusum ī cā sup nullitate ꝓcessuū lr̄e reuocatorie procuratorꝝ co lubrien. puenerūt ad ptē. papa ꝛ̄o nō obstāte reuoca tiōe cū eēt ī causa conclusū tulit sniam sup nullitate ꝓ cessuū ⁊ cōdemnauit colubrien. ī expēsis factis tpe quo reuocatio venit ad ꝓcuratorē ⁊ ad expēsas fiendas do nec ipe colubrien. p se vel p procuratorē cōparuerit in negocio p̄ncipali. nā sup negocio pricipali nō poterat procedi vigore illius citatōis gnālis. de qua. ℨ. q̄a lis nō erat contestata. vt. j. vt lit. nō cōte. p totū ¶ Hiis p̄miſ sis op. ℨ tex. ⁊ contra intellectū glo. exquo em̄ papa nō obstante reuocatione ⁊ cōtumacia colubrien. processit ad sniam sup nullitate processuū nō debuit ipe colubri en. cōdemnari ī expēsis quas fecit aduersarius illo tpe. qr cōtumacia sua nō fuit impeditiua processus nec vl lū damnū sensit aduersarius p̄ns cū fuerit ꝓcessum ī cā absentia sua nō obstāte. debuit ℊ papa illū condemna re tpe sniē late sup nullitate processuū. qr extūc nō pri⁹ cepit frustra expectare. Jo. cōtrariū ē difficile. ⁊ ꝓpter hoc Jo. an. restringit multū istum tex. intelligit eum q qñ reuocatio puenit ad ꝓcuratorē papa p̄fixerat t̄mi nū ptib⁹ ad sniam audiendā ita q nullū vel modicū fu it interuallū inter p̄ntationem reuocationis ⁊ sniaꝫ sup nullitate. ⁊ sic ī effectu epūs egitaniēsis extunc cepit fru stra expectare. Hec lec. licet vera i se nō tñ ꝛgruit text. nam si ℔ esset vex papa cōdēnasset ī expēsis factis a tpe sniē. Itē ℔ nō dicit q incontinēti fuerit lata snia. Jo. an. ponit aliū intellectū q ideo fuit iste cōdemnatus in expēs. q̄a interfuit aduersarij illū colubrien. ꝓparere qr si comparuisset forte multa potuisset hīe ex confessiōe sua. hec lect. mihi mō placet ex duplici capite. p̄ q: exq̄ erat in cā ꝛclusū nō debet ad petitionē ptis alia ps int̄ rogari. vt in. c. cū Joānes. ⁊ quod ibi nō. de fi. istru. Itē melius vbicūq; nō obstāte cōtumacia ꝓcedit vl̄ procedi pōt in cā nō debet absens cōdemnari ī expēsis. q̄a cō dēnatio abñtis nō affert damnū aduſario p̄nti. vt not. Ly. i. l. sancim⁹. C. de iudi. ⁊ Spe. ī ti. de expēsis. ℨ. iuxta ℣. q si talis ex cā. ⁊ Jo. an. limitādo glo. in. c. j. de elec. li. vj. nā ibi glo. tenebat hoc dictū q absens cōtumax dz cōdemnari in expēsis licet posset ꝓcedi ꝓtra eū ī cā p̄o pter rōem p̄dictā. q̄a potuisset multa hīe ex cōfessione sua. Sed Jo. an. ī nouella ibi dicit q illud ꝓcedit in fi ne cāe. vt victus cōdemnet victori. nō aūt imediate cū est cōtumax. Do. car. ponebat tercū intellectū dicens. q epūs egitaniēsis expectabat ī curia ꝓpter negociū p̄n cipale. vñ eoipo q colubrien. reuocauit ꝓcuratorē ī p̄ paratorio incepit frustra expectare. qr nō ē curādū ỽ p̄ paratorio exq̄ nō poterat procedi sup̄ pricipali. ℔ lec. esset vera si ex toto ꝓiret negociū principale. sed hic nō expectabat. finge em̄ q inter reuocationē ⁊ sniam int̄ fuit mensis ⁊ q colubriēsis comparuit scđa die sniē. nā certe vex est dicere q frustra nō expectabat egitaniē sis p mēsem. nā habuit sniam p se sup nullitate ꝓcessuū Et ideo dico ⁊ quarto q iste colubriēsis nō fuit cōdē natus in expēsis factis vsq; ad sniam ꝓpter cōtumaciā. ℔ qr succubuit in illa snia nullitatis. nam victus dz cō demnari victori in expēsis. vt in. c. calumniā. de penis. ⁊ in. l. ꝓperandū. ℨ. ⁊ siquidē. C. de iudi. vñ ⁊ poterat cō demnari ī omnib⁹ expēsis factis in illa cā nullitatis. ℔ qr forte habuit ꝓbabilē cām litigādi vsq; ad reuocatiōem procura. nō fuit vsq; ad illud tp̄s in expēsis condemna tus. Sed postq̄ reuocatio puenit ad ꝓcuratorē ptz q extūc temere litigauit. nam cōtumax p̄sumit hīe malaz causā. ⁊ si quis in pte tp̄is habet iustā cām litigādi so lū dz cōdēnari ī expēsis a tpe quo temere vel calūnioſe litigauit. vt notanter ꝓbat in. l. si q̄s inficiatus. ff. de de positi. ⁊ ibi p Bar. quod nōbis. dico ī. c. finē de do. ⁊ cō tu. ī expēsis ꝛo fiēdis iste condēnat ꝓpter contumaciā ¶ In glo. fi. ibi ℔ iam cōstabat. Aduerte qr glo. habet bonū intellectū sed clare nō explicat Inno. cuius dictū solet allegari soluit clarius. ⁊ sic q aut obligatio nō est orta de p̄nti. ⁊ tunc ꝓcedit tex. in. l. j. ff. de vsu. vbi dicit q iudex nō debet se impedire p futuro tpe. facit text. in c. romana. ℨ. caueāt de sen. ex. li. vj. vbi dicit q p futu ris culpis nō debet iudex aliquē excōicare etiā sub con ditiōe. aut obligatio est orta de p̄nti. ⁊ tūc potest iudex prospicere ī futuꝝ. ⁊ in hoc casu procedit iste text. nam data cōtumacia obligat cōtumax ad expēsas restituen das. vt in. d. l. sancimus. ideo potest iudex dicere cōdē no talē absentē cōtumacē ad oēs expēsas q̄s faciet do nec legitie cōparuerit. ⁊ in ℔ tene mēti istū tex. Nō ob. si dicat q ℔ snia cōdemnatōis sit incerta vt opponit ī glo. nā extra glo. potest dupl̄r rn̄deri ſm Inno. p̄ q in terlocutoria valet licet sit incerta. qr sic pōt reuocari p officiū iudicis. vt ī. c. cū cessante. de appel. ⁊ in. l. q̄ iussit. de re iudi. ita ⁊ certificari. Et nō ℔ dictū q p interlocu toriā pōt iudex cōdemnare gnāliter in expēsis. ⁊ ī ꝓces su negocij poterit taxare. facit qđ nō. idē Inno. ī. c. sepe j. de appel ¶ Scđo soluit ⁊ nōbilius q vbi petitio pōt esse incerta pt̄ seq̄ snia etiā incerta. ℔ ℔ petitio pot it eē incerta respectu futuri tempis. q̄a pars pōt ꝓbabiliter dubitare quas ⁊ quantas expēsas faciet in futuꝝ. iō de bet admitti petitio generalis. vt in. c. constitutus. de in ite. resti. ⁊ ī. l. j. ff. quoꝝ lega. ergo potuit hic sequi snia gnālis. ⁊ ℔ bñ notabis. ex quo habes cautelā. vt in libel lo ps petat expēsas factas ⁊ fiēdas in futuꝝ. ⁊ admittit ℔ petitio incerta rōne p̄dicta. ⁊ multū valet petere ex pēsas ī libello. q̄a licet possit iudex condemnare ex offi cio suo sine petitōe. vt in. l. ediles. ℨ. itē sciendū. ff. ỽ edi. edic. ⁊ nō. ī. c. fi. de do. ⁊ cōtu. tñ si iudex cōdēnat vbi nō fuerūt expēse petite nō tenet resarcire ỽ suo p. l. inj. i. ℨ. ℔ aūt iudiciū. ff. de dā. infec. ⁊ quod ibi nō. Nō glo. ī. c. fi. de rescrip. ⁊ Ly. ī. d. l. sancimus. ⁊ gnāliter de ista con demnatōe expensaꝝ dic vt nō. ī. d. c. finem. ⁊ in. c. j. ỽ se questra. posse. Abbas.

Petitō. Procura. epi cās epat⁹ agit ⁊ de fēdit licet ñ fuerit dat⁹ sub nomie p sindici vel actoris. diuidit. nā p̄ ponit petitio. scđo rnsio ⁊ puisio ibi nos ¶ Nō p̄ q eps p̄t cōstituere aliqs ex suis canonicis vicarios ⁊ procuratores gnāles ex quo infert q plures p̄nt esse vicarij eiusdē epi ⁊ ico nomi seu ꝓcuratores ¶ Nō scđo q eps ī cōstituēdo ꝓ curatorē seu iconomū gnālē nō tenet hīe capituli ꝓsē sū. ⁊ dicit hic Guil. naso q ī casibus in quib⁹ possz eps agere sine capitulo poterit agere ipsius ꝓcura. in alqs secus. qđ nō. ¶ Tercio nō q ī cōstitutōe admistratoꝝ cōsiderāda ē p̄ncipalit intētio cōstituēt̄. nec debemus aīaduertere ad noīa administratoꝝ. vñ si q̄s cōstituit

sindicū cuz esset priuata ꝑsona nō inficit instrm ꝓcure qz satis ē ꝙ apparet de intētōe constituēt̄ ꝙ voluerit illi dare ꝑkatez agendi vel rndendi. ¶ Sed q̄ro pro declaratōe lr̄e q̄ fuit ratio dubitādi. dic ꝙ fuit illa q̄ pro cura. ꝓprie constituit a vero dño. l.j. ff. de ꝓcura. ep̄s aũ nō est verus dñs rex ep̄at⁹ sed potius admīstrator seu ꝓcurator. vt in. c.ij. de dona. 7 ideo videbat ꝙ isti canonici qui fuerūt constituti ꝓcuratores nō hꝫent legitimū mandatū quasi ep̄s debuisset eos cōstituere sindicos vel actores. q̄ sindicus constituit ab vniuersitate. itē actor dat ab vniuersitate 7 a tutore seu curatore vt in. l.j. ff. ꝙ cuiuscꝫ vniuer. dixi. s̄. e. c. q̄a. sed ratio decidendi ī cōtrariū ponit in ter. q̄ nō est fīēda vis ī nouibus exq̄ constat de intētione cōstituētis. q̄a ꝛba deseruiūt intētōi 7 nō econtra. j. q. j. marchion 7 basilides. 7 i. c. scdo req̄ris. de app. 7 ideo dicit ħ ☞ Hosti. ꝙ nō inficit mādatū procure si dicat ꝑstituo te factorē meū vl̄ cliēū meū seu asinū meuz dummō cōstet ꝓ alia ꝛba ꝙ det sibi ꝑkatē agēdi 7 defendēdi seu ꝙ voluerit eū cōstituē procuratorē suū. 7 dicit idē dicendū ď iure ciuili. q̄ nō debemus stare in ꝛbis exquo ꝛbor nullus sequit effectus. l. fi. C. de dona. l.j. 7 ij. C. de form. 7 ī. l. ij. C. cōia delega. lex em̄ ē impositā rebus 7 nō ꝛbis. vt ibi 7 ī. c. cō missa de elec. li. vj. ¶ Sed oppo. cōtra p̄dicta et ꝯ text. tutor seu curator nō dat procuratorē añ litē cōtest. sed actorē cum decreto iudicis. vt in. l. neq̄ tutores. C. e. et insti. de cura. in fi. neq̄ procurator cōstitut⁹ ad agendū pōt deputare alium ꝓcuratorē añ litẽ cōte. vt ī. c. q̄. j. eo. li. vj. ğ eps siue dicat tutor siue curator nō potuit constituere istos procuratores ad agendū ante litē ꝓ se cōtestatā. nec etiā potuit constituere actores cū nō inuenerit decretū supioris. ☞ Jo. dicit notāter ☞ Jnno. ꝙ ꝓtingit ex eo. q̄a ꝑtas ep̄i est amplior q̄ ꝑtas procuratoris seu tutoris. ¶ Et idē puto dicendū ī quolibet prelato seu administratore ecclesiastico. 7 idē nō. ipe ☞ Jnno. i. c. penul. de iura. calum. vbi bonus tex. 7 vide bo. glo. v. q. iij. in. c. fi. ☞ Pōt ğ quilibet bñficiatus cōstituere ꝓcuratorē ad agendū a principio sine alterius supioris auctē vl̄ licētia qđ nō. ¶ Jn glo. j. ibi mādato gnāli. dic clari⁹ ꝙ procurator bñs gnāle mandatū seu ꝑkatē gnālē nō ꝑt facere ea q̄ requirūt spāle mandatū. vt ī. c. q̄ ad agēdū. j. eo. li. vj. 7 ideo nō ꝑt trāsigere nec alienare. q̄a trāsactio 7 alienatio 7 multa alia req̄runt spāle mandatū. de quib⁹ vide bonā glo. i. d. c. q̄ ad agendū. Sed si datur ꝑkas gnālis cum libera tunc trāseunt ea q̄ req̄rūt spāle mādatū. vñ talis ꝓcurator pōt oia q̄ posset facere dñs in ꝓpria ꝑsona dū tamē vol⁹ absit. vt in. l. ꝓcurator cui libera. ff. eo. 7 ibi ꝙ ☞ Bar. 7 i. l. creditor. §. luci⁹. ff. mādati. nō tamē ꝑt donare quantūcunqꝫ hēat liberā administratōem nisi specifice hoc concedat. vt ī. l. ꝯ iurt regulas. §. filius. ff. de pac. 7 in. l. filiusfamil. ff. d. dona. facit. c. fi. 7 quod ibi nō. de offi. vi. lib. vj. ¶ Quādo autē censeat concessa ħ libera ꝑkas. dicit ☞ Jo. an. hic ꝙ tunc solū cuz hoc spāliter exprimit. vt in. l. quā tuberōis. §. alia. ff. de pecul. nā in ꝛbis gnālibus nō venit hec ꝑkas. secus aũt dicit ipe si dñs ꝓmittit hꝫe ratū 7 gratū q̄cquid ꝓcurator fecerit. nā ꝙ hec nō dat libera ꝑkas. ħ ad maiorē declarationē hec clausula solet apponi. l.j. ff. de offi. ꝓcura. ceſar. 7 ibi ħ sequit ☞ Bar. post alios licet aliud senserit ī. l. ꝓcurator cui libera. p̄all. ħ tene primū. 7 vide q̄ dixi in. c. cōtingit. de trāsac. 7 nō hoc dictū. ☞ Jtē adde ī eo ꝙ ☞ Jo. an. dicit liberā ꝑkatē nō trāsire nisi spāliter exprimat. dic ꝙ requirit spālis expssio saltē ꝑ ꝛba eq̄pollētia. nā si sit dictū do tibi plenā admīstrationē seu potestatē videt data libera ꝑkas. vt nō. ☞ Bar. ī. l. si ꝓcur. C. eo. 7 ibi videt tex. iuncta glo. vt in. d. l. ꝓcura. cui libera. ☞ Jdem dic vt dixi si dat ꝓcuratori potestas vt posset facere ea q̄ dñs posset in ꝓpria ꝑsona. vt nō. bar. in. l. procura. cui libera. 7 in. d. §. lucius. licet quidā contra quod plenius examino ī. c. fi. de dila. 7 hec faciūt ad declarationē. c. qui ad agendū ꝑalle. Et in fi. glo. dic vt hodie habet in. c. si duo. eo. ti. li. vj. 7 in. c. penul. eo. tit. vbi habet quid dicendū quādo dant duo ꝓcuratores simpl'r vel insolidū. ¶ Jn glo. fi. in fi. 7 ꝓ hoc notanter dicit Spec. ī ti. de actore vniuersitatis i ☞. ħ pone ꝙ si aliqs fuit cōstitutus sub noie sindici actoris ꝓcura. 7 negociorꝫ gest. nō tenet ad petitionē aduersarij eligere alterꝫ ex illis. q̄a satis ē ꝙ ex tenore instr̄i appareat ꝙ dñs seu cōstituēs voluit sibi dare ꝑkatē agēdi 7 rndēdi. vñ cēsendus ē sindicus seu ꝓcura. ꝑm materiā subiectā cōtentā in instro. vt hic in tex. 7 ꝓ hoc dixerūt hic doct. ꝙ si qs cōstituit procuratorē ad litē cōtestandā 7 vt ī cōsecutiuis cōstitueret aliū ꝓcuratorē ꝙ poterit iste ꝓ se tota litē agere ꝑsiderata potius intētione q̄ ꝛbis. nā voluit istum ꝑferre alijs. vnde ꝓ illā clausulā voluit eū exonerare vt nō teneret ꝓ se prosequi.

a ¶ Accedēs. Prouidē dz iudex marīe in cā mr̄imoniali ꝙ ꝑstitues ꝓcuratorē gaudeat plena libtate. Et ꝓ quidet libertati mulieris. scdo citat ad cām ibi tu ğ. ¶ Nō ꝓ ꝙ detētus iniurioſe 7 violēter dicit quodammō sub ꝑkate detētoris. vnde si aliq̄d agit cū ipso detentore potest postmodū allegare metū 7 rescindere illū actū ꝓ actiōz qđ metus cā. vt hic probat. 7 in. l. qui in carcerez. ff. qđ me. cā. ¶ Scdo nō ꝙ ad officiū iudicꝫ ptinet, quidē ꝓtib⁹ de loco securo 7 vt gaudeāt plena libertate. nā interest iudicis ne iudiciū sit frustratoriū qđ posset cōtingere si postmodū allegaret met⁹. ¶ Tercio nō 7 tene mēti ꝙ is q̄ tenet aliquē restituere libtati ñ liberat ab obligatōe simpl'r illū relaxādo ī suo t'ritorio ħ debet illū facere secure ꝓduci ex t'ritoriū suum ad locū vbi possit secure morari. nam dū ē ī t'ritorio aduersarij nō dz esse in sua libertate cū possit de facili detineri. ar. optimū in c. fi. de restit. spo. 7 in. l. liberatōis. cum. l. se. de ☞. sig. vbi tex. nō. dicit ꝙ nō dz liberat⁹ q̄ relaxat a vinculi si custodit ī publico. 7 facit hoc cōtra practicā quā solēt plerīqꝫ adhibere. nā si detēt⁹ ī carcere vult aliquē ꝯctū facē. faciunt ipm extrahi a carceribꝫ 7 custodit ibi ꝓ familiā nam certe iste nō ꝑt dici liberat⁹. vt hic 7 ī. d. l. liberationis cū se. nō. Bar. ī. d. l. q̄ ī carcerē. 7 facit etiā nōbilit iste tex. vt nō sufficiat ex territoriuz, ꝓduci nisi ꝓducat ad locum securz. ¶ Jn glo. j. ibi ī q̄ nulla possit eē formido. Sed quero nūquid idē sit ī captiuo vel obside seu detēto ꝯ voluntatē suā vt nō possit procuratorē ꝑstituere seu alios ꝯct⁹ facere. ☞ Host. tenet ħ ꝙ sic quēadmodum nec testm̄ facere pōt. vt in. l. obsides. ff. d. testa. sed postea videt ☞ Host. se restringē ad actū q̄ geritꝫ cū ipo detētore. ħ tu ī hoc articulo dic pleni⁹ 7 clari⁹ ꝙ aut q̄s ē captiuus apud hostes. et tunc iste cū ꝓdiderit libtatez nō ꝑt necꝫ testari necꝫ aliquē actū vt liber bō facere. vt in. l. eius. ff. de testa. 7 in. l. diuus. ff. de iure fi. Aut est detentus iniurioſe in carcere priuato. puta a latronibꝫ vl̄ aliquo tyranno. et tunc si aliquid agit cū ipso tyranno detētore potest postmodū allegare metū 7 facere actū rescindi. vt in. d. l. qui in carcerē. et ar. hic ħ cum alio ab isto detētore potest ꝯbere. itē potest in carcere testm̄ facere. vt. l. metū. §. ħ licet. ff. qđ me. ca. 7 in. l. nā et seruus iūcta glo. ff. de nego. gest. 7 nō. in. d. l. qui in carcerē. aut ē quis detētus ī carcere publico 7 iuste. et tūc si ē dānatus pena capitali nō potest aliquid agere tāqꝫ liber q̄a ē effectus seruus pene et bona sua veniūt ad succedentes ab intestato. vt in aut. bona dānatorꝫ. C. de bo. dā. legit et nō. ī. l. q̄ vltimo supplicio. ff. de penis. vñ tal' etiam ad pias cās nō pōt disponere vt notāter cōcludit ☞ Jo. an. ī. c. ij. de vsur. li. vj. quod nō et tene mēti. aut nō ē sic damnatus ħ in carcere ad tps. et tūc pōt cōtrahere et alios act⁹ agere. vt nō. in. d. l. qui ī carcerē. et tenet ibi ☞ Bar. ꝙ etiā cū illo ad cuius petitionē retinet ī carcere. argu. in. l. si mulier. ff. quod me. cau. aut tenet quis apud alios vt obses. et tunc si loquimur in obside ꝓprie

ſũpto vt ille q̃ vad̃ p aliq̃ ſecuritate ab hoſtib̃. z iſte interi pdit libtatẽ. vñ nõ pt̃ aliq̃d diſponẽ vt liber nec facere reſtm̃. ita loq̃t̃ l. obſides pal. vt ibi no. ſecus aũt ſi vna ciuitas dat alt̃i ciuitati obſides vel vn⁹ nobil̃ alt̃i. nã illi nõ pdũt libtatẽ nec pñt ſic dari vt ſint ꝓpue obſides. vt no. glo. i. l. ij. C. de pribus q̃ filios diſtraxerũt. et Bar. in. d. l. obſides. facit qđ legit̃ z nõ. i. c. ex Rpto. j. de ureiurã. ¶ In glo. fi. ibi vt poſſit etiã defẽdere. ſẽtit iſta glo. q̃ pcura. datus ad agẽdũ. ad ꝟ q̃ dicat̃ idoneus debet etiã hĩe pt̃atẽ ad rñdendũ ſeu defendẽdũ ipm conſtituentẽ ſi recõueniret̃ a reo. hoc etiã videt̃ innuere lĩa iſta in fi. ¶ Sed circa hoc q̃ro de duob⁹. ꝟ qđ ſi ſimpl̃r fuit pcurator datus ad agendũ. glo. nõbilis i. l. mutus in. §. pena. ff. eo. ti. dicit q̃ p conſequẽtiã videt̃ hĩe mandatũ ad defendẽdũ. rõ q̃: pcura. ad agendũ nõ admittit̃ niſi pmittat defendere dñm ſeu p eo rñdere ſi recõueniret̃. vt hic z in. l. vnica. C. de ſatiſdãdo. q̃ indubio videt̃ ad oĩa deputatus ſine q̃bus agere nõ poſſet. ar. i. c. pterea. z in. c. prudẽtiã. de offi. dele. z i. l. ad legatuz. z in. l. ad rẽ mobilẽ. ff. de pcura. Hoc limita niſi daret̃ ex pte rei. q̃: tũc cũ poteſtas defẽdẽdi debeat eẽ principalis ſi dicat̃ ad agendũ eſſe nõ valet pcuratorium. vt pbat̃ ꝟm vnũ intellectũ. j. e. ꝓſtitut⁹. ¶ Scdo dubitat̃ qđ ſi pcura. cõſtituit̃ ab actore ad agendũ tm̃ ita q̃ ꝓſtituit̃ cũ dictõe taratiua. dixerũt qđã i. d. §. pena q̃ hoc pcuratoriũ nõ ẽ ſufficiẽs. ꝟ Bar. ibi cõtra z melius iudicio meo. nã licet pcura. nõ poſſit hoc caſu defendere dñm vi mãdati. põt tm̃ eũ defendere tãq̃ q̃libz defẽſor pſtita cautõe. nã q̃libet ſine mãdato pt̃ defẽdere aliũ dũmodo pſtet cautionẽ de iudicato ſoluẽdo. vt nõ. in. c. j. ſuꝑ. e. z iõ adũtendũ ẽ ad modũ opponẽdi. aut em̃ dr̃ nõ valet pcuratoriũ. q: nõ hẽs mãdatũ ad defendendũ z nõ ẽ ꝓgrua oppoſitio. aut dr̃ nõ debes admitti niſi pmittas defendere z tũc apte excipit̃. vt in. d. l. vnica. z hic. ad euitandas tm̃ opi. ſis cautus vt ſemp pcurator ex pte actoris conſtituat̃ ad agendũ z rñdendũ ſeu defendendũ. vt ꝟ papa cõſuluit iſti nobili. z nõbis pdicta. q: limitãt iſtũ ter. ſuꝑ quo doc. ſimpl̃r tranſiuerũt. ¶ Et in fi. glo. z ꝟ dicit Jo. an. q̃ ſi filia ꝓtraxit mrimoniũ inuito patre dummõ ſibi idoneũ elegerit poteſt agere ꝑ patrẽ ad ipſã dotandã. et de hoc hẽs duas glo. nõbiles ſemp mẽti tenẽdas. vna ẽ. xxxij. q. ij. c. fi. z alia z plenior in. c. vl. xxxvj. q. j. z hoc de iure canonico. vt nõ. in. c. j. de deſpon. impu. z q̃ q̃ doc. noſtri vbiq̃ ſimpl̃r tranſiuerũt cũ opi. illaz glo. tm̃ ego ſemp ſum ſolitus illas limitare ꝟm nõ. ꝟ Bar. in. l. obligamur. ff. de act̃. et ob. z in aut̃. res q̃. C. cõia dele. vbi diſtinguit q̃ aut filia nupſit pmiſſa dote. z habeat locũ hec opi. canoniſtarũ. aut nupſit ſimpl̃r nulla pmiſſa dote. z nõ põt agere poſtea ꝓtra patrẽ ꝓ dote. rõ q: pater nõ obligat̃ ad dotãdũ filiaz ꝟ iudicis officio compellit̃ ad dotandũ vt filia poſſit nubere. vt in. l. q̃ liberos. ff. de ritu nup. z i. l. fi. C. de do. pmiſ. ꝟ q̃ filia iã nupta ẽ ſine dote ceſſat rõ compellẽdi patrẽ. ſi le in alimẽtis pſtãdis. nã iudicis officio ꝓpellit̃ alere filiũ. vt in. l. ſi q̃s a liberis. ff. de libe. agl. tm̃ ſi filius põt cõmode aliũde ſibi q̃rere alimẽta ceſſat cõpulſio pẽna. vt in. l. pr. all̃. Sed q̃ filia nupſit ſine dote tenet̃ maritus eã alere de ſuo honorifice vt aleret filiam in aut̃. q̃. mo. na. effi. legi. §. pe. nõ. Jnno. i. c. p vias. de do. inter vir. z vr. z hec nõbis. nã p hoc nõ excludit̃ filia a bonis pẽnis ꝟ poſt mortẽ patris debet ſuccedere z hĩe ad minus legitimã ſuã quãadmodũ z maſculi. vt i l. maximũ vitiũ. C. de libe. pte. z in aut̃. de heredi. que ab inte. defe. z puto q̃ ſi ſtatuto caueat̃ q̃ filia dotata non ſuccedat cũ maſculis nõ habet locũ in hac muliere q̃ nupſit ſine dote inuito patre. ¶ Abb. ſiculus.

Dilectus. Si procurator gnãlis denegãtur inducie ad ꝓſulẽdũ ex cã pbabili abñtẽ potent̃ pcurator appellare. pma q̃s narrat grauamẽ appellãtis. ſcdo dat iudicẽ ibi q̃ cir-

ca. ¶ Nõ p q̃ rector ecclie pbabilit̃ ſe abſentat ab eccleſia cã ſtudij. ad ꝟ. c. cũ ex eo. de elec. li. vj. z. c. fi. de magi. debet tm̃ petere licẽtiã ab epõ. vt nõ. i. c. relatũ. ꝺ clerõ reſi. z in. d. c. cũ ex eo. ¶ Scdo nõ ibi pcurator gnãlis. q̃ abſentãs ſe a loco ex cã pbabili nõ tenet̃ ꝓſtituere pcuratorẽ cũ ſpãli mandato. ꝟ ſatis ẽ cõſtituere pcuratorẽ gnãlẽ. z de hoc pcuratore gnãli dic vt le. z nõ. i. c. q̃ ad agendũ. de pcu. li. vj. ¶ Tercio nõ q̃ pcura. gnãlis tenet̃ rñdere p dño. vñ confeſſio ſua nocet ipſi dño vt in. c. ſuborta. de re iudi. z in. l. nõ ſolũ. ff. e. ¶ Quarto nõ q̃ procurator interrogatus ſuꝑ his de q̃bus pbabiliter dubitat pt̃ petere dilatõz ad cõſulendũ dñm abſẽtẽ licet dñs multũ diſtet a loco iudicij. vt colligit̃ ꝟ iũcta ſu pſcptõe. z de hoc. j. lati⁹. ¶ In glo. j. ibi p ſuũ pcuratorẽ. põdera glo. ſentit em̃ q̃ pcurator iſti⁹ fuit ꝓncipaliter z prima vice citat⁹. vñ reuoco i dubiũ nũq̃d ſufficiat ꝓma vice citare pcuratorẽ ita vt cõtumacia pcura. poſſit nocere dño abñti. z i hoc dic q̃ aut dñs ẽ abſens ita q̃ cõmode citari nõ pt̃ z tũc pt̃ z dz citari pcura. ſi quẽ dimiſit. vt pbat̃ in. l. iij. §. ꝓtor ait. ff. de dã. infec. nõ glo. in. c. cãm. de do. z ꝓtu. z hoc caſu pt̃ intelligi iſte tex. iũcta glo. aut dñs pt̃ cõmode citari. z ẽ pulcruz dubiũ nũquid citatio poſſit principiari i pſonã pcuratoris. z ꝟ dubiũ tractãt legiſte in. l. iij. C. e. z ſi pcurator velit rñdere nõ ẽ dubiũ q̃ valebit iudiciũ. ꝟ dubiuz eſt nũquid ipſius cõtumacia noceat dño q̃ nõ fuit citat⁹. z i ꝟ fuerũt opi. bar. tm̃ in. l. q̃nis. ff. de dã. infec. z ſentit i d. l. iij. dicit q̃ ꝓtũacia pcura. nocebit dño q̃ ad interponẽdũ ꝓmũ decretũ. ar. i. l. illa q̃nis. ꝟ q̃ ad interponendũ ſcdm decretũ dz citari dñs. Sed glo. nr̃a i. d. c. cãz dat theoricã vt ſp a principio citet̃ dñs ſi cõmode citari pt̃ ꝟ i defectũ dñi ẽ recurrendũ ad pcuratorẽ. z illã theoricã cõmẽdat bar. i. d. l. iij. et mihi plus placet q̃ ꝑcedens cõcluſio p tex. i. d. §. ꝓtor ait. vbi primo mandat̃ vt denũciatio fiat dño. ꝟ in defectũ dz recurri ad pcuratorẽ. Quid aũt ſi dñs citatus cõſtituit pcuratorẽ q̃ cõparuit z nõ aſſũpſit in ſe li tẽ demũ citat̃ dñs ad certũ arti culũ et nõ procura. nũquid teneat̃ dñs cõparere. dic q̃ nõ q: exq̃ ſemel i cã cõſtituit pcuratorẽ iaz declarauit aĩm ſuã q̃ p procuratorẽ volebat eẽ i iudicio. iõ debebat citari pcura. z nõ dñs. nã dñs nõ ꝓpellit̃ p ſe eẽ i iudicio. vt i. l. j. ff. e. z hãc concluſionẽ firmat bar. i. d. l. q̃nis. z i. l. j. C. de ſen. z int̃ locu. om. iud. qđ intellige niſi ex cã citat̃ dñs. puta q̃ iuſtior eſt q̃s procura. z citat̃ vt veniat ad reſpõdendũ poſitõibus. vt in. l. fi. C. eo. ti. et qđ legit̃ z nõ. i. c. j. de iudi. li. vj. z hec notabis. q: q̃tidie accidũt. ¶ In glo. fi. ibi vñ ꝓſulere debebat dñm. Sz ꝓ ꝟ z ꝓtra tex. opponit̃ dñs tenet̃ cõparẽ p ſe aut p pcuratorẽ ſufficientẽ. vt i. l. j. ff. eo. z. §. c. pr. in fi. q̃ imputãdũ ẽ dño ſi nõ inſtruxit pcura. ſuũ ſufficiẽter. Jo. Jnno. z Hoſti. hic inſtãt an z q̃n pcuratori debeãt concedi inducie ad conſulẽdũ dñm. et dicta Jnno. hic refert bar. z ſeq̃t̃ i. l. nõ ſolũ. ff. e. Et cõcludẽdo iſtor dicta diſtingue ſic. q̃ aut a ꝓncipio fuit citat⁹ pcura. z pbabiliter petit inducias ad ꝓſulendũ dñm. q: nõ ẽ q̃d iputet dño q̃re nõ inſtruxit pcura. nõ em̃ poterat diuinare. et ita loquit̃ iſte tex. aut a principio fuit citatus dñs. z tũc aut nõ fuit expſſum in citatione ſuꝑ q̃ eſſet cõuenied⁹. z idẽ coſtituit pcuratorẽ gnãlem. z tũc petit etiã pbabiliter inducias. q: nõ eſt quid imputet dño vt ꝟ. ꝟm aliũ ĩtellectũ aut fuit dñs citat⁹ ſpecifice ad certã cãm. z tũc nõ dz hĩe pcurator inducias ad conſulẽdũ dñm an velit cedere vel ꝓtẽdere nec etiã ad rñdendũ ſuꝑ meritis cãe. q: a ꝓncipio dñs debuit procuratorẽ inſtruere niſi emerſerit aliq̃d nouũ q̃d dñs veriſimr̃ nõ potuit cogitare ꝟm Hoſt. z bene ꝟm quẽ eps litigãs ſi interrogatur ſuꝑ facto capli põt petere inducias ad cõſulẽdũ capl̃z z hec nõbis. ¶ Et in fi. glo. nota fi. glo. ſingulariter. ex qua collige q̃ loci cõſuetudo ẽ ſufficiens conſuetudo abbreuiãdi inducias etiã que dant̃ ꝺdẽnatis i cã pecu-

niaria.qđ etiã tenet Bar.i.d.aut.q̃ semel.C.quõ ꝛ qñ iudex.ꝛi.l.si debitori.ff.de iudi.vñ ꝛ hodie inualuit consuetudo vt ꝓfitẽti debitũ a ꝓncipio nõ dent q̃tuor mẽses ꝫ solũ.x.dies.vt nõ.glo.q̃ sic dꝫ intelligi i.d.l.si debitori.nã de iure cõi tã condẽnatis ꝫ ꝓfessis i cã pecuniaria dꝫ dari terminus q̃tuor mensiũ ad soluendũ.vt nõ.i.c.qđ ad cõsultationes de re iudi.ꝛ ẽ tex.i.l.ij.C.de vsu rei iudi.ꝛ in.l.certum.§.fi.ff.de cõfes.ꝛ vide glo.in c.dudum.el.ij.de elec.i ꝟbo in ius ꝓpositã. Abb.

(C) Constitutis. Si reꝰ recedit a iudicio dimisso ꝓcuratõe solũmõ ad agẽdũ ꝓtumaciã ẽ ꝛ cõdẽnat̃ i expẽs. ꝛ ꝑma ꝑs narrat ꝓtumaciã ꝛ cõdẽnatõs actor̃.scđa ibi nos ad̃.cõdẽnationẽ approbat ꝛ cãm cõmittit. ¶ Nõ ꝓ q̃ prior regular̃ põt obligari i cã pecuniaria.ad ℔.c.ex rescpto.de iureiur.ꝛ in.c.q̃ q̃busdã de fideius. ¶ Scđo nõ q̃ maritus pt̃ agere noie vxoris sine mãdato.habet em̃ locũ cõiuncte ꝑsone vt in.l.maritus.C.e.ꝛ nõ.i.l.ß ꝛ he.ff.e. ¶ Tercio nõ q̃ comparẽs ad citationẽ ꝛ illicẽtiatus recedẽs bñ ꝓ cõtumace.vñ põt condẽnari vti cõtumax.xj.q.iij.c.certũ. ¶ Nõ paria esse nullũ constituẽ ꝓcuratorẽ vel minus sufficientẽ. Ex q̃ infero q̃ si dñs citatꝰ mittat procuratorẽ sine mandato ꝛ ille cõparẽs i t̃mino petit inducias ad faciẽdã fidẽ de ꝓcuratorio dꝫ dñs cõdẽnari tanq̃ ꝓtumax q̃ nõ cõparuit i t̃mino legitimo.ad hoc.l.j.in fi.ff.q̃ cuiusq̃ vniũ.ꝛ ibi ꝑ Bar. ¶ Nõ vltimo q̃ cõtumax pt̃ condẽnari i expẽsis absq̃ alia citatõe.de q̃ vide qđ plene dico in.c.j.ꝛ.ij. de iudi. ¶ In glo.j.ibi mutuãdo ei pecuniã vxor̃ vel forte vt or dedit sibi in dotẽ noĩa debitor̃ suorũ.z.quo casu agit maritꝰ noie suo quẽadmodũ si actio vẽderet̃.vt i.l.noĩbus.C.de act.ꝛ obl̃.ꝛ in.l.noĩs de act.vel here. vẽdita. An aũt i bonis ꝛ iuribꝫ vxoris admittat̃ maritꝰ ad agẽdũ cõclude latius q̃ glo.q̃ vxor põt hẽre bona triplicis generis.ꝑ dotalia ꝛ in illis agit maritus nomine suo.q̃ dominiũ rex dotaliũ transit in ipm maritũ.vt in.l. dote ancillã.C.de rei ven.vnde vxor nõ valet de illis etiã ele mosynã facere.vt nõ.i.c.q̃ deo.xxxiij.q. v. Quedã sũt bona paternalia q̃ sepe habet vxor vltra dotẽ q̃ tradit marito nõ tamẽ in dotẽ.ꝛ in istis censet̃ maritus procurator.vñ potest i eis agere tanq̃ ꝓcurator nec tenet̃ cauere de rato.ꝛ ß tenet Bar.in.l.maritus.C.e.p.l.fi. C. de pac.cõuẽ.sup dote.illa tñ lex exp̃sse nõ loquit̃ i ß casu sed disponit q̃ vxor dedit instrã iuriũ suor̃ marito nã tunc videt̃ dare sibi mandatũ ad agendũ.vt ẽ ibi gl. nõ.iuncto tex.ß potest adduci iste text.in argumẽtũ ad dictũ Bar. vt quẽadmodũ dando instrã videt̃ maritũ ꝓcuratorẽ in ill' iuribꝫ cõstituere ita ꝛ fortius actualiter bona ipa sibi tradẽdo. Quedã sunt bona q̃ vxor retinet penes se vltra dotẽ.ꝛ i illis hꝫ locũ qđ hic dĩ in glo.q̃ maritus nõ censet̃ ꝓcura.ß põt prio illis agere sicut cõiuncta ꝑsona agit.ꝑ cõiuncta nõ q̃ maritꝰ sit consanguineus vel affinis vxoris q̃ nulla ẽ inter eos affinitas vel cõsanguitas sed sunt principiũ ꝛ cã affinitatis. ß admittit̃ maritus ad instar cõiuncte ꝑsone.vt nõ.i.l. ß ꝛ he.ff.e. Et tenet̃ hoc casu maritus cauere de rato sicut cõiuncta ꝑsona.vt i.d.l.maritus.ecõtra ꝟbo vxor ñ põt agere ꝑ marito q̃ nõ pt̃ mulier alienã procurationẽ suscipere:vt in.l.alienã.C.eo.ß si vxor in istis bonis cõstituit maritꝫ ꝓcuratorẽ i certa ꝑte dicit hic gl.q̃ maritus nõ poterit agere sup aliꝭ ꝑ.d.l.maritus. Jo.and̃. dicit ß ꝓcedere ex iuribus mar.ß tanq̃ cõiuncta ꝑsona poterit agere sup aliꝭ bonis.ꝛ dicit ß tenuisse Petrum ꝛ Martinũ de silimanis.ß glo.iuris ciuilis in di.l. maritus.ꝛ Bar.ibi ꝛ alij sequẽtes tenẽt contrariũ.ꝛ ita sentit glo.ista.nã eoipso q̃ vxor ꝓstituit vnũ ꝓcuratorẽ in certis bonis videt̃ tacite ꝓhibuisse ne de aliꝭ bonis se imisceat.ar.in.c.nõne de ꝓsump.ꝓiuncta ꝟbo ꝑsona nõ admittit̃ qñ euidens ẽ eũ expiri ꝑ voluntatẽ abñtis.vt in.l.põponius i fi.ff.e. ¶ In ea.glo.ibi noie vxoris sibi potuit obligare prioꝛ ẽ. Nõ glo. nec putes ß spãle in vroꝛ ẽ ß dic q̃ q̃sq̃ põt noie alterius recipe obligationẽ tanq̃ nego.gestor.vt probat̃ in.l.penul.ff.d̃ nego.gest.nõ.bar.in.l.stipulatio ista.§.alt̃i.ff.de ℟.obl̃. Sed alteri stipulari directe nemo pt̃ de iure ciuili. vt i d.§.alteri.ꝛ videt̃ glo.velle q̃ idẽ sit de iure canonico et in ß nõ. glo.ꝛ idẽ videt̃ velle in.c.si cautio de fidei stru. Sed glo.hẽs in cõtrariũ quã allegant oĩs in.c.q̃tiens cordis oculus.j.q.vij.que dicit q̃ de iure canonico teneor si ꝓmitto tibi dare alteri certuꝫ quid.q̃ glo. in.l.illud.C.de epi.ꝛ cleri.videt̃ Bart.intellexisse q̃ ad pias cãs sed nõ est vex q̃ glo.sic loquat̃.et credo illam glo.vex dicere vt loquat̃ qñ ꝓmitto tibi q̃ alteri dabo ita q̃ ℟ba obligatiua seu ꝓmissiua dirigant̃ i te pñtẽ.vt q̃ ꝓmitto tibi.nã hoc casu etiã de iure ciuili oriť naturalis obligatio.vt in.d.l.stipulatio ista.§.si q̃s insulã.ꝛ in.l.j.C.de pac. Sed d̃ iure canonico potest agi vbi ẽ orta nãlis obligatio ex ꝓsensu saltẽ ꝙ viã denũciationis.vt nõ.i.c.nouit de iudi.ꝛ in.c.j.de pac.ꝛ ꝙ bar. in extrauagan.ad reprimendã in verbo ad denũciationẽ. Dꝫ dubiũ habeo quid si verba ꝓmissiua dirigunt̃ i absentẽ.vt q̃ dico tibi ꝓmitto titio absenti dare.x.ꝛ de ß nõ.in.d.l.illud ꝙ collec.i.c.j.de pac.dico sup ꝓoemio bui ꝰ ꝓpilatõis ꝛ dic vt ibi. Et i fi.glo.de ß vltimo vide glo.plenã ꝛ nõbilẽ i.c.ij.d̃ vsu.li.vj.vbi hĩ an ꝛ qñ dñs possit agere ex obligatõe q̃sita pl̃ ꝓcuratorẽ ꝛ nõbis cã ¶ In gl.i ꝟbo solũmõ ibi ad defendendũ ꝛ nõ ad agendum. Dꝫ cõtra ß facit qđ dixi in.c.accedẽs.ś.e.nã constitutus ad agendũ videt̃ ꝙ ꝓñs habere mandatuꝫ ad defendendũ.vt nõuit etiã glo.in.l.mutus.§.pena.ff.e. Do.duplex.ꝑ q̃ iste fuit cõstitutus ad agendũ solũmõ vt in text.ꝛ sic illa dictio taxatiua excludit id qđ poterat venire i vim cõsequẽtie.vt nõ.in.d.§.pena. Scđa solutio q̃ ꝓ ℟ iũ loquit̃ q̃ defẽsio req̃rit̃ i vim ꝓsequentie.vt q̃ cõstituit̃ ꝓcurator ad agendũ ex ꝑte actor̃.ß autẽ loq̃mur qñ defensio req̃rebat̃ ꝓncipaliter. q̃ fuit ꝓstitutus a reo.vñ nõ possumus dicere q̃ defẽsio veniat i vim cõsequẽtie.ꝛ hãc solutionẽ sentit ß do.An.ꝛ satis potest sustineri. Et i fi.glo.prio hac glo.facit q̃ q̃libet etiã sine mãdato potest alĩ defẽdere ꝑstita cautione de iudicato soluẽdo.vt nõ.j.c.pr. Dꝫ tunc opponit̃.videt̃ em̃ q̃ nõ erat aĩaduertendũ an iste haberet mãdatũ ad defendendum ß solũ debebat cõsiderari an vellet absentẽ defẽdere ꝛ cautionẽ ꝑstare. Jo.dic̃ Jn no.q̃ ẽ dicta ĩ hoc.q̃ si habet mãdatũ sñia põt mãdari executõi i bonis dñi. Sed si nõ habet mãdatũ mãdat̃ executõi i bonis defensoris.vt in.l.plautius.ff.e.ꝛ ob ß putat Jnno.q̃ etiã si iste voluisset defẽdere absentẽ debuisset ꝓdẽnari i expẽsis.q̃ abstulit aduersario istã cõmoditatẽ vt in bonis suis sñia nõ possit mãdari executioni. Dꝫ mihi plus placet dictum glo.q̃ nõ video q̃ ß sit iusta cã recuꝑandi expẽsas.exq̃ in oẽm euentũ ẽ consecutus ius suũ.facit.l.ij.ĩ fi.ff.si q̃s ĩ ius vo. ¶ In glo. penl̃.nõ glo.q̃ sup cõdemnatõem expẽsar̃ dꝫ ꝓcedere taxatio ꝛ iuramentũ ꝑtis. ¶ Quid aũt si iudex ꝓdẽnat nõ facta taxatõe: Do.an.refert ß quosdaꝫ tenuisse q̃ cõdemnatio valeat exquo nõ fuit appellatũ.sed ipe putat ℟iũ exquo ius dat certã formã i cõdemnatõe.ꝛ nõ bis bñ ꝛ singl̃r ß dictũ tene mẽti. Aliqua ẽctãt ß doc. que nõ faciũt ad intellectũ.c.nec sunt multũ i vsu.ideo videas ꝑ te ꝛ tractaui multa vltra doc.que sunt i quotidiano vsu ꝛc.

Mandato.

Breue ẽ ꝛ ꝟm cõez itellectũ ꝛ vex põt sic sũmari. Tenet iudiciũ agitatũ cũ ꝓcuratore revocato si revocationẽ iudex ꝛ aduersarius ignorauerit. et non diuiditur. ¶ Nõ ꝓmo q̃ nõ valet revocatio ꝓcura. post litꝭ ꝓte.si ipe ꝓcurator tm̃ fuit certiorat̃.ꝛ intellige q̃ nõ valet revocatio i ꝑiudiciũ aduersarij q̃ debuit certificari sꝫ valet revocatio i ꝑiudiciũ revocãtis. q̃ ipse nõ

pōt ptēdere defectū reuocatōis ⁊ ignorātie. vt no. in. c. ex pte decani de rescrip. ¶ Secdo nota q̄ procurator pōt reuocari post lit. pte. sed ff intellige. vt no. in glo. penl'. ¶ In glo. j. Nota bene istā glo. ad quā q̄tidie habet' recursus ⁊ diuide hāc glo. in q̄nq; ptes. In pma pte ponit quid debeat ptinere instrm procuratōis. In secda pte querit quid si dubitat' de procuratorio ex pte rei. nā de procuratore actoris plene fuit notatum in. c. j. §. eo. ⁊ dic vt ibi. In tercia pte querit quā cautionē debeat pstare procurator rei vel alius qui offert se defensioni sine mādato. In quarta pte querit quo tpe debeāt exigi cautōes a procuratoribꝫ. In q̄nta pte prosequit' an procurator vniuersitatis. Itē tutor ⁊ curator debeāt pstare cautōes. ⁊ secda pars incipit ibi de mādato procuratoris. tercia ibi et siue quis habeat mādatū. quarta ibi ⁊ huiusmodi cautiones. q̄nta ibi procurator vniuersitatis. Et in eo q̄ glo. in pma pte dicit q̄ lre procuratorie debēt mitti aduersario. dic q̄ ff est cautū q̄n posset dubitari de mādato sed vbi certū est q̄ instrm pcure est clarus tūc nō est necesse vt scribat' aduersario. vt in. c. j. §. eo. ¶ Quo ad terciā partē glo. Nota glo. q̄ procurator rei quātūcūq; cōstat de mādato dz semp cauere de iudicato soluēdo nisi domin⁹ fideiusserit p eo sub eo hypotheca. i. obligatōe bonorū suor ⁊ ita seruat' de facto. vt ī de. j. ⁊ qđ ibi no. eo. ti. ⁊ in. §. si vo insti. de satisda. Et hec cautio sufficit q̄n procurator pōt soluē id sup quo q̄uenit' puta q̄ agit' ad quātitatē pecunie sed vbi nō posset soluē. puta q̄ agit' sup re possessa a dño ⁊ tūc vltra illā cautōnez dz pstare cautionē de ratihabitōe. Dz querit' q̄re procurator actoris nō cauet de rato cū certū est de suo mādato. vt in. c. j. §. eo. secus in procuratore rei. vt hic in glo. Hāc q̄stionem examinat glo. in. l. nō solū. §. qui alieno. ff. eo. pleniꝰ p Ti. in. l. j. in pma q̄stione. C. eo. p Spec. in ti. de satisda. §. iij. vo. sed q̄ est ratio. ⁊ breuiter dic q̄ securi⁹ litigat is q̄ possidet q̄s ille q̄ petit ⁊ nō est in possessione. nā reo satis ē cautuꝫ aduersus dnm erq̄ est in possessione ⁊ habuit sniaz p procuratorē dñi. nā hz exceptōez rei iudicate p dnm ⁊ sic si dns vellet diffiteri procuratorū vel pgere p ābages re⁹ pōt secure litigare cū sit in possessiōe sed q̄n qs agit p alīū petit qđ sibi abest. vñ iura timuerūt ne si actor reportaret sniaz p procuratorē rei dns tepe executōis se opponēt malicioſe forte negādo procuratorū vel quid sile ⁊ actor habebit litigare cū reo possessore. iō vt sufficienter sit cautū ipi actori voluerūt iura vt procura. pstaret cautōez de iudicato soluēdo vt sic snia possit mādari executōi in bonis dñi ⁊ in bonis procuratoris. ¶ Quo ad quartā ptē glo. in eo q̄ dicit q̄ cautōes iste exigunt' a procuratoribꝫ ante litē pt̄. dic q̄ ideo quia iste sunt dilatorie exceptōes q̄ debēt pponi ante litē pte. et nō postea. vt in. c. pastoralis. ⁊ qđ ibi no. de except⁹. Et hoc intellige q̄n procurator interuenit ante litē pt̄. secus si interuenit post q̄ tūc pnt peti cautōes q̄ de nouo superuenerūt ille exceptōes. ad ff. l. ij. C. de pscr. eius. lit⁹. ⁊ no. glo. in. c. cum. m. de cōsti. ⁊ de materia isti⁹ glo. vide in spe. de satisda. §. pen. vbi plene ¶ In glo. in vbo p⁹ lit⁹. ibi si reuocatio ueniat ad iudicē vel aduersariū ꝛc. No. ⁊ tene mēti glo. vult. n. a pte q̄ ad nullitatē iudicij sufficiat reuocatōem peruenisse ad noticiā iudicis vel aduersarij. nō ergo requirit' noticia vtriusq;. Et ad istum ter. qui videt' innuere ptrariū rndet glo. fi. q̄ dictio vel resoluit' ff in copulatiuā. ⁊ idem tenet Hosti. j. eo. c. fi. ⁊ ad hoc allego tex. in. l. sepe de vbo. sig. vbi dicit' q̄ sepe copulatiua ponit' p disiūctiua ⁊ ecōuerso. dixi plen⁹ in c. inter ceteras. §. de rescrip. hoc tamē nō est semp fiēdū sed tunc solū cū ex alijs iuris partibꝫ requirit' vtraq; ps alternatiue. Sed glo. iuris ciuilis quā sequit' ibi Bart. in. l. vnica. C. de satisda. facit dīaz inter ignorantiā iudicis ⁊ aduersarij. dicit. n. q̄ si iudex ignorauit ⁊ aduersarius sciuit tūc tenet iudiciū ppter ignorantiaz iudicis sed aduersarius repellit' a pmodo ope replicatōnis. sed si iudex sciuit reuocationē ⁊ aduersarius ignorauit tunc iudiciū nō valet q⁹ iudex tulit sciēter sniam ptra psonā nō legitimā. p ff mēbro optime facit tex. in. c. si duobus de appella. vbi pbat' q̄ si iudex scit iurisditionē sibi nō cōpetere vel exceptionē cōpetere absenti nō valet quod agit. Sed placet mihi indistincte opi. istiꝰ glo. vt etiā si solus aduersanꝰ sciuit iudiciū sit nullū p. c. ex pte decani §. de rescrip. vbi videt' tex. aptus. Itē est quid imputet' aduersario quare litigauit cū aduersario vz cum procuratore reuocato. vñ cū nō habuit ille reuocatꝰ facultatem deducēdi ius dñi in iudiciuz nō apparet ratio q̄re debet valere si seipm decepit aduersarius. Optimuz sile cape ex his que leguntꝰ ⁊ notantꝰ in. l. is qui se obtulit. ff. de rei ven. ⁊ in. l. q̄ se liti. ff. de pe. here. Si. n. scit aduersanꝰ q̄ reus nō possidet rem ⁊ nihilominꝰ voluit agē ptra eum non obligat' reꝰ ad interesse. ⁊ vide in ff qđ dixi. §. eo. in nra. ¶ Sed circa ff āpecto notabilē q̄stionē. pone q̄ procurator sit reuocatꝰ tacite p mortē dñi nūquid tenebit iudiciū postea agitatū cū procuratore si iudex ⁊ aduersarius nō fuit certificatꝰ de morte dñi qđ est querere nunquid dispositio istius. c. habeat locū in reuocatōe tacita que fit p mortē pstituētis? doct. hic nō tangūt sed bar. formauit hāc q̄stionē in. l. si procuratorē. ff. eo. ⁊ ibi videtur tandē pcludē q̄ iudiciuz sit nullū. ⁊ sic q̄ dispositio huiꝰ. c. nō habebit locū hoc casu. mouet' ꝓncipl'r q⁹ ff casu nō est qđ imputet' dño q̄re nō certiorauit iudicē vel aduersariū cū vita functꝰ sit. sed in reuocatōe expssa est quid imputet' dño. ⁊ lz multa possent allegari in ptrarium snia tn̄ sua mihi placz p. l. penl'. ff. q̄ sen. sine appel. rescin. vbi dicit' q̄ snia lata p eū qui defunctꝰ est nō tenet. ad idē tex. in. l. de q̄ re in. §. ij. ff. de iudi. vbi dī q̄ nō tenet snia lata p defensorē si dns tūc erat mortuꝰ. ⁊ dic q̄ p mortē dñi revocat' mādatū si res ē integra. vt q⁹ lis nō est ptestata. vt in. §. recte cū sequē. insti. mādati. no. glo. in cle. fi. de pcura. ff tn̄ limita p tex. sing. in. l. si defunctꝰ. ff. eo. vbi dī q̄ si dns cauit procuratore suo sciēte q̄ tunc nō revocat' mādatū post mortē dñi. ⁊ ē mēti ꝓmēdāduz q⁹ hodie coīter in procuratorio dns fideiubet p procuratore suo iuxta formā q̄ habet' in. §. si vero insti. de satisda. ⁊ dixi. §. in pcedēti glo. ad ff cle. j. eo. ti ¶ In ea. glo. ibi supple ff marie. Nota bn̄ ꝓclusionē glo. vult. n. q̄ noticia reuocatōis debeat peruenire ad iudicē vel aduersarium etiā si lis tpe reuocatōis nōdū sit ptestata. de quo tn̄ dubitarūt doc. vt no. in. c. in nra. ⁊ in. c. ex insinuatōe. §. eo. ⁊ bart. ī. l. si procuratorē pall. videt' tn̄ ibi inclinare in opi. huiꝰ glo. Do. an. ff distinguit q̄ aut iudex seu adūsariꝰ erat certificatꝰ de procuratorio. ⁊ tunc pariē fienda ē noticia reuocatōis ⁊ ff casu pcedat hec glo. aut nondū facta erat fides de mādato ⁊ tūc pcedat ar. a ꝓrio huiꝰ lre vt añ lit. pte. sufficiat certiorare ipm procuratorē. ⁊ lz nō allegat glo. ff tenuit ī. c. ij. j. eo. li. vj. Sed ego indifferenter dicerē q̄ vbicūq; mādatū fuit spāle ad litigādū cū certa psona semp dz de revocatōe certiorari illa psona. Nā ratio tex. nō est alia nisi vt aduersariꝰ nō decipiat' p legitimā ignorātiā sed aduersariꝰ decipet' si nō fieret sibi fides de revocatōe. p ff tex. ī. l. si fideiussor. §. j. ff. mā. ⁊ idē dico ī procuratore ad negocia. vt dixi post Jo. an. in. c. ex pte decani de rescrip. facit. l. sed ⁊ si pupillus. §. pscribere. ff. de insti. Sed vbi procuratorū fuit generale tūc bene deberemꝰ distinguere q̄ aut adhuc nō pueneratꝰ aliquā psonā ⁊ satis est certiorare ipm procuratorē. ⁊ idem dico si ad negocia fuerat pstitutꝰ. sic intelligo. l. si mādassem. ff. man. lz glo. hic aliter intelligat ⁊ nō bn̄ iudicio meo. Dz si vigore mādati generalis discēdissz ad certā psonā dz illa psona certiorari q⁹ est eadez ratio q̄ in procuratore spāli. ⁊ sic ī hac materia nō facerē dīaz inter procuratorē ad iudicia ⁊ procuratorē ad negocia. nā in iudicio q̄si ptrahimꝰ. vt ī. l. iij. ff. de peculio. ⁊ no. ī. c. pia de excep. li. vj. ⁊ pdicta credo fore de mēte bar. in. l. vnica. C. de satisda. ⁊ vide ad materiā qđ dixi. §. eo. ī nra. ⁊

in.d.c.ex pte decani. Ultimo extra glo.querit nūqd sufficiat iudicē vel aduersariū aliūde sciuisse reuocatio nes doc.coīter ꝓcludūt hic q̄ nō sed dz reuocās certiorare iudicē vel aduersarium ne det aduersario materia malignādi ꝛ ptelandi iudiciū. Ni.abbas.

Non iniuste. Habet multa dicta et alia ꝝba pōt sic sūmari. Filiusfamilias pōt eē ꝓcurator in iudicio etiā ad futuras lites ꝛ ꝓcurator dat⁹ cū pluribꝫ simul insolidū pferē si ꝓoccupauit negociuꝫ sec⁹ si diuerso tpe fuit dat⁹ ℔ primo ꝓcurator appellare debet a snīa nisi ex cā excusef quo casu dz dño nūciare de snīa appellatōez tū ꝓsequi nō tenef. ꝛ sex sunt dicta pncipalia ist⁹ tex. scdm ibi q̄uis. tertiū ibi q̄ licet. quartum ibi q̄ fieri. quintū ibi potuit. sextū ibi licet. Nota primo regulā q̄ etiā filiusfamilias pōt esse ꝓcurator alterius etiā in iudicio nec req̄rit pris ꝓsensus. ℔ intellige si est maior. xxv. an. q̄ ꝓcurator ad iudicia nō dz admitti ante istā etatē. vt in.c.q̄ generalit. j.eo.li.vj. ꝛ an ℔ in distincte sit verū dicā cū glo. Nota scdo q̄ ꝓcurator pōt ꝓstitui nedū ad lites pntes sed etiā ad futuras. concor.l.ij.ff.eo. Et ex ℔ notant dicit spe.eo.ti.§.iij. ꝝ. qd si ꝓcuratorio q̄ ꝓcurator simplr ꝓstituꝰ videt ꝓstitui ad pntes ꝛ ad futuras lites q̄ nō apparet rō q̄re magis videat ꝓstitui ad pntes lites q̄ ad futuras. ꝓ ℔. c. q̄ circa. j. de pūl. nō. n. ē hec materia odiosa ℔ fauorabilis. vt no. Inno. i. c. sedes de rescrip. Tercio nota q̄ si plures simul dant ꝓcura. pōt vn⁹ sine alio ꝓcuratōis officiū exercē. sed intellige q̄n fuerūt dati insolidū q̄ ℔ importat illa clausula insolidū. i. q̄sq̄ habeat solidā ptātē et q̄ q̄sq̄ possit facē id qđ posset dūs facē ꝓ se intellige quaten⁹ se extēdit mādatū. ꝛ vide hodie tex. in.c. si duo de ꝓcur. li.vj. ꝛ in.c.pe. de elec. sec⁹ si sunt dati simplr q̄ tūc vn⁹ nihil pōt sine alio vt in dictis iuribꝫ. Nota in verbo qđ fieri. q̄ ꝓ datōez scdi ꝓcuratoris reuocat tacite prim⁹ alio tpe datus. ꝓcor. tex. in.l. siq̄s cū. §. fi. ff. e. ꝛ ꝓ hūc tex. dicit glo. i.c. iij. xxv. q. ij. q̄ dādo papa scdm legatū videt reuocare pmū. vel dic ꝛ melius q̄ hec fuit opi. Cal. in.c. sua de offi. vica. sed glo. pall. tenet ꝓtrarium ꝓ.c. volentes de offi. leg. ꝛ de ℔ dic vt ibi plen⁹ dixi. vbi etiā tetigi an dādo scdm vicariū videat ep̄s reuocasse pmū. ꝛ intellige istū tex. q̄n fuit datus scds ante litem ꝓte. secus si post. tūc. n. nō videt reuocat⁹ prim⁹ cuꝫ nō possit reuocari sine cause cognitōe. vt in.c.ij.j.eo.li.vj. ꝛ idē sentiūt glo. ꝛ Bar. in.d.l. siq̄s cū. Nota in ꝝbo potuit. q̄ mādatū factū ꝓcuratori sup certa lite nō extinguit ex toto ꝓ snīaꝫ sed durat in cā appellatōnis si ꝓcurator vult q̄ eadē est cā appellatōis cū pncipali sed nō ꝓpellit ꝓcur. ꝓseq̄ appellatōez licet teneat appellare ꝛ forte rō fuit q̄ coīter cā appellatōnis vētilat in alio loco ꝛ in alio iudicio. ideo ꝓcura. nō videt se obligasse vt ꝓsequat in alio loco. ꝛ tene mēti istū tex. in fi. Nā legiste multū dubitarūt vtrū ꝓcura. teneret ꝓseq̄ q̄ tex. iuris ciuilis in ℔ nō clare loquūt. Sed tex. iste apte decidit hūc casuꝫ. In glo. j. ibi nisi eēt minor. vult ḡ glo. in distincte q̄ mior nō admittat vt sit ꝓcura. ꝓ extraneo. Hosti. ℔ instat. Dz tene tu dictū glo. ꝓ. c. q̄ generalit pall. dicit tū Jo. an. ℔ pcedē si opponat ℔ si nō opponatur q̄ ē mior tūc pōt pcedē opi. ꝓria. ꝛ ℔ limitatio esset notāda ad illud. c. q̄ generalit si eēt vera. Dz do. an. tenet indistincte q̄ ꝓcura. eē nō pōt etiā si nō opponat cū nō habeat ꝓsonā stādi i iudicio ꝓ se. ꝛ hec opi. videt verior. ad qđ adduco theoricā Bar. in.l. filiusfa. i. §. veterani. ff. eo. vbi no. dicit q̄ qn̄ q̄s nō pōt esse i iudicō nec ꝓ se nec ꝓ alio q̄ tūc lz nō opponat nihilomin⁹ nō valet iudiciū. ar. in.l.ij. ff. q̄ satisda. cog. minor aūt nō pōt esse etiā ꝓ se in iudicio sine curatore. vt in.l. clarū. C. de anē. pstā. ꝛ no. in.c. si annū de iudi. li.vj. Et ex his potes sumere bonā regulā ad nōta in.c. in nr̄a. §. eo. an teneat iudiciū agitatū cū eo q̄ nō poterat esse ꝓcura. si nō fuerit oppositū. Nā si poterat esse ꝓ se i iudicio valet si n̄ fuit oppositū. sic ꝓcedat glo. in. l. ita demū. C. eo. ꝛ qđ ibi no. glo. de femia. aut nō poterat esse in iudicio etiā ꝓ se ꝛ nō tenet iudiciū. Exemplū in puo furioso ꝛ pupillo. ꝛ ex ℔ infero q̄ si religiosus acceptauit ꝓcuratōez sine licētia sui supiorꝰ q̄ nō tenebit iudiciū cū eo agitatū licet alit senserat boati. in.d.c. in nr̄a. ꝛ sic limita ea q̄ ibi dixi ꝛ tene mēti theoricā pall. In glo. ij. ibi ꝛ dz exp̄sse ꝓsentire. rō est q̄ i oneroꝰ ꝛ maxīe in obligātibꝫ psonā regulariter tacēs habet ꝓ ꝓdicēte. vt no. i. §. inuit⁹ all. i glo. sec⁹ in re ꝓcupiscibili ꝛ bonorabili seu ꝓmodosa q̄ tunc tacēs habet ꝓ ꝓsentiēte. vt i.l. q̄ platit. ff. māda. ꝛ ē hec theorica Inno. i. c. in genesi de ecc. ꝛ trāsumptiue ꝓ gl. in regula q̄ tacet de reg. iur. li.vj. plene dico in. c. nōne ꝺ ꝓsumpt. ꝛ limita ℔ dictā glo. ꝓ cle. j. j. eo. nā si scient q̄s recipit instrm quo ꝓstituit ꝓcurator videt tacite se obligare ad illud officiū vt est ibi tex. no. et ℔ ideo q̄ vltra simplicitatē interuenit act⁹ positiuus. ad idez facit. c. ex ore de his q̄ fiūt a ma. ꝓ. ca. ꝛ ex hoc cape vnam bonam theoricaz q̄ vbi tractat de ꝓiudicio alicui⁹ si vltra taciturnitatē facit aliquē actū qui videt venire ad ꝓbationem actus illi⁹ videt tūc ꝓsentire. ꝛ ita no. bar. in.l. q̄. n. ff. rem ra. ha. Et ex hoc infert q̄ si sciēter recepi lr̄as alicui⁹ in quib⁹ dicebat q̄ erā debitor suus neq̄ illico reclamauit videor ꝓsentire. ad hoc bon⁹ tex. in.l. si filiusfa. ff. ad mace. ꝛ ibi ꝓ bar. qđ notabis. In glo. iij. ibi sed idē videt dicēdū hec glo. recedit a ꝓclusione quā prius fecerat. vñ tene qđ ꝓmittit in glo. ꝛ distingue vt pleni⁹ hodie habet in.c. si duo. ꝛ. c. pe. eo. ti. li.vj. Dz extra gl. quero de notabili q̄stione. pone q̄ dati sunt duo ꝓcuratores insolidū ad negocia nūquid vn⁹ possit exigē debitū ab alio siue debitū sit ꝓtractū ante mandatū eis factum siue postea. Fe. ꝓsilio. cxix. ꝛ ꝓsilio. clxxv. ꝛ ibi cum quibusdā legist ꝓcludit q̄ sic q̄ exq̄ sunt dati insolidū quisq̄ hz ptātem sicut dūs ꝛ cū possit vnus ꝓoccupare negociū. vt in.d.c. si duo. videt ergo q̄ exigēdo a ꝓprio curatore ꝓoccupauerit negociū ꝛ sic nō poterit ille allegare se ꝓcuratorē. Et ex ℔ etiā ꝓcludit q̄ nō poterit ille exactus postmodū reexigē q̄ iam fuit puētus a cōsocio. ꝛ ꝓpter hoc videt sentire Fe. q̄ possit vn⁹ exigē ab alio etiā id qđ exegit ab alio tāq̄ ꝓcurator. Dz hāc materiā repio plen⁹ tactā ꝓ Barto. in.l. que ꝓprio. §. fi. ff. eo. Nā in ℔ duo tex. vident ꝛ. Jnn. ille etiā. §. fi. videt velle q̄ vnus possit ab alio exigē sed tex. in.l. sequē. que incipit q̄ duos. dicit totū oppositū. ꝛ ꝓ ꝓcordantia multe dant ibi solutōes sed tādē ꝓcludit bar. q̄ aut plures ꝓ curatores sunt dati simplr ꝛ tūc certū est q̄ vn⁹ nō pōt ab alio exigē q̄ nec etiā ab extraneo. nā regl'arit vn⁹ nō pōt aliquid agere sine alio. vt in.d.c. si duo. ℔ verū nisi essent dati ad diuersa. vt q̄ vnus hz ꝓcurare ea q̄ sunt in ciuitate alius ea q̄ sunt in rure tūc in spectātibꝫ ad ciuitatez iste q̄ est ꝓstitut⁹ in reb⁹ ciuitatis pōt exigere ab alio si est debitor dūi respectu eoꝝ q̄ sunt in ciuitate et ecōtra. Aut sunt dati insolidū ꝛ tūc aut ad exigēdum et vnus pōt ab alio exigere. ad hoc. l. si plures. ff. de admitt. ꝛ no. ꝓ glo. in. l. ij. C. eo. aut sunt dati generalit ad negocia ꝛ nō pōt vnus ab alio exigere. ita intelligit. d. l. q̄ duos. hoc verū q̄n est dūs qui pōt exigere als autez secus. vnde si sunt duo tutores exquo vn⁹ soluit debitum pōt alter ab eo exigere q̄ nō est ibi dūs qui possit sibi ꝓuidere. vt in. d. l. si plures. Et ex hoc notabilit infertur q̄ si sunt duo executores vltime volūtatis pōt vnus exigere ab alio qđ debet exquo ꝓ se nō soluit nec ibi ē dūs qui possit sibi ꝓuidē. ꝛ hoc bn̄ notabis ad intellectuz. c. fi. in. §. j. de testa. li.vj. In glo. i verbo diuersis ibi ad vnā aūt litē. Nota hic glo. vsq̄ ad finē cū queritur nūq̄d plures litigātes sup eodē si sunt actores vel rei teneant ꝓstituere vnū ꝓcuratorē vel quilibet possit dare suuz ꝛ glo. bn̄ loquit ℔ nō tradit generalē doctrinā. ℔ si q̄s consideret mentē legum ℔ allegataꝝ pōt elici hec theorica

q̄ vbicūq; obligatio habuit a p̄ncipio originē in p̄sona vni⁹ licet descēderit postmodū ad plures tūc tenētur isti agere vel defendē se p vnū p̄curatorē. Exemplū in pluribꝫ heredibꝫ vni⁹ q; nō debet alterari obligatio ex p̄sona heredū. l. q̄. ff. de ✠. obli. aut obligatio seu factū ē originatū in p̄sonis plurūm. ¶ tūc quilibet pōt p iure suo dare p̄curatorē. vt in. §. fi. allegato in glo. ¶ hāc theoricaz voluit ibi bar. post glo. al's incipit ille. §. vni⁹ aūt. ¶ In glo. fi. ibi q; ℔ nō distinguit. ¶ hec opi. cōiter hic tenet a docto. vt nō releuet p̄curator a denūciatōe fienda domino l; dn̄s sciat sn̄iam latā p̄ p̄curatorē. ratio q; poterat dn̄s cogitare q̄ p̄curator appellaret cū teneat p̄curator appellare vel denūciare dño si iusta cā eu; excusat vt hic. ¶ In ea. glo. ibi vel inopia. Nota glo. q̄ ꝓpter inopiā excusat p̄curator si nō appellat. multi mordent hāc glo. q; in appellatōne a diffinitiua sufficit dicē viua voce appello ¶ sic nō requirit aliq̄s sumpt⁹. Sed dic gl. p̄cedere q̄n p̄curator nō appellauit viua voce incōtinenti. nā siquis appellat ex interuallo dz appellare ī scriptis. l. j. in fi. cū. l. sequē. ff. de appel. ¶ no. in. c. cū in ecclesia j. de appel. ¶. c. cordi. eo. ti. li. vj. ¶ Extra glo. quero nunquid indistincte teneat p̄curator appellare? So. ꝓclude colligēdo dicta doc. q̄ aut fuit dat⁹ ad certū actū puta ad recipiēdū libellū vel sn̄iam audiēdā ¶ tūc nō tenet appellare q; mādatū se nō extēdit ad hūc casu;. nā vno ꝓcesso vident alia ꝓhibita. l. maritus. C. eo. ¶. xxv. di. c. qualis. aut fuit datus ad certā litē ¶ tunc habet locū qđ ℔ dicit. videt. n. tacite mādatū vt appellet ne lis pereat per trāsitū in rē iudicatā sed nō tenet appellatōez finire q; illud ē aliud iudiciū. sed si fuisset dat⁹ p̄curator generalis puta ad oēs cās ¶ lites tūc tenet appellare ¶ appellationē p̄sequi q; ¶ hec cā appellatōis lis est. ¶ sic pōt intelligi tex. in. l. j. in fi. ff. an p aliū cā appella. facit. c. dilectus. §. eo. ¶ nota hāc limitatōez ad istū tex. Idē dicūt doc. in negocioꝝ gestore q̄ vniuersalit̄ p̄curat negocia nam cū talis teneat de nō gestis. vt in. l. si pupilli. ff. ℔ negot. gest. fortius tenet appellare ¶ appellatōez p̄sequi ne appellatōis negociū maneat desertū. Itē intellige tex. in appellatōe a diffinitiua. In int'locutoria ✠o tenet Inno. q̄ p̄curator tenet eā p̄sequi nisi ꝓtingeret eū se absentare vel aliter negocia sua vltra solitū impediri quasi sit idē negociū cū p̄ncipali. Et refert ℔ host. q̄ ī curia romana aliter seruat de stilo curie. nā si p̄curator appellat ibi ab int'locutoria tenet illā p̄sequi. si appellat a diffinitiua ¶ dn̄s est ꝓpinqu⁹ curie tūc dat sibi breuis termin⁹ ad denūciādū dño. sed si dn̄s multū distat tūc dat p̄curatori termin⁹ pemptorius ad p̄sequēdū appellatōnem qđ si nō fecerit sn̄ia transibit in rem iudicatā. ¶ hoc factū fuit vt lites abbreuiarētur ꝛc.

Consulti. Procurator vniuersitat̄ cuius maiores ¶ iurati sunt excōmunicati nō repellit ab impetrādo nisi illi in p̄curatorio sint exp̄ssi vel coꝝ auctē factum sit vel ad id scienter sint admissi. ℔ dicit ¶ est decisio notabilis ¶ subtilis. cois diuisio. sc̄da ibi taliter. ¶ Nota p̄mo ibi a cōmunitate aliqua. q̄ q̄libet vniuersitas pōt dici coītas. facit qđ legit. ¶ no. xv. di. in. c. j. ¶ Nota sc̄do ibi maiores ¶ iurati. q̄ vniuersitas ℔ q̄nq; suos p̄sidētes qui diuersis noīb⁹ nūcupant ꝑm locoꝝ ꝓsuetudinē. ¶ expone maiores. i. rectores seu potestates. Iurati ✠o. i. ꝓsiliarij vel anciani vel priores qui regūt vniuersitatē. ¶ dicūtur iurati a iuramēto qđ p̄stant. vt eoꝝ officiū fideliter exequant. tñ de esse vniuersitatis ¶ substātia non est vt ibi sit rector. vnde pōt esse vniuersitas absq; alio capite. vt notāter dicit Inno. in. c. cū nō ignores. j. de p̄ben. qđ tene mēti facit. l. j. ff. q̄ cuiusq; vniuersi. ¶ Tercio nota q̄ excoīcatus nō pōt p̄curatorē ꝓstituere ad eū actū quez ipe p se facē nō pōt. vñ sicut p se impetrare nō pōt aut in iudicio agē ita nec p̄curatorē ꝓstituere ad ℔ vt ℔. excoīcatus ergo neq; p̄curatorē dare pōt neq; p̄curator deputari. primū p̄bat hic sc̄dm in. c. post cessionē de p̄ba. ¶ Nota ibi tpe quo iniūctū. q̄ ad p̄sideradū actus validitatē debet pōderari habilitas agētū tpe actus gesti. Si ergo tpe ꝓstitutōis est excoīcatus nō valet ꝓstitutio l; postea desinat esse excoīcat⁹. qđ tenet hic Host. ¶ satis p̄bat hic in. d. c. post cessionē. ¶ Nota ibi eadē cōmunitas regebat. q̄ vniūsitas seu coītas dz regi ¶ gubnari p officiales p̄sidētes illi vniūsitati. ad ℔. l. q̄. C. de iuramen. calū. l. municipes. ff. ad municipa. ¶. c. nouit. ¶. c. graue de sen. exc. ¶ Itē nota q̄ p̄sidētes excoīcati non p̄nt officiū eoꝝ exercere durāte excoīcatōe. facit. c. adūsus. ¶ qđ ibi no. de imu. ecc. ¶ Et nota q̄ act⁹ in quo officialis excoīcat⁹ p̄stitit auctez ē ipo iure null⁹. ¶ Nota vltimo regulā que p̄ncipalit̄ colligit ex tex. ¶ tres casus a regula exceptos. Regula notāda est q̄ act⁹ gestus ab vniuersitate in q̄ fuerūt aliq̄ inhabiles etiā si sint p̄sidētes nō inficit ꝓpter int'essentiā illoꝝ inhabiliū. valet ergo act⁹ gestus collegialit̄ ab habilibꝫ ¶ inhabilibꝫ ¶ sustinet actus ꝓpter habiles qđ alibi iudicio meo nō ita bene p̄bat. Fallit vt diri in tribꝫ casibus. Primus casus q̄n isti inhabiles maxie p̄sidētes sunt exp̄ssi in ipa dispositione actus. Sc̄dus casus q̄n actus fuit gest⁹ ab vniuersitate inhabilibꝫ interponētibꝫ auctez tanq̄m maioribꝫ ¶ p̄ncipalioribꝫ. Tercius casus q̄n vniuersitas sciēter admisit inhabiles ad agēdū actū simul cū eis. ¶ intelligе de ea inhabilitate quā habiles remittere ¶ purgare nō poterant vt est vitiū excoīcatōis. secus aūt si defectus potuisset purgari ¶ remitti p̄ habiles q; tūc admittēdo vident eos habilitare. ¶ iste est casus p̄ximus. c. cū vitoniensis. §. de elec. ¶ Pro declaratōe tex. ¶ totius materie que obscure tractat hic a doc. ¶ variarūt multū intellectum. c. p̄sequor p̄ncipalit̄ quatuor ꝓut quatuor sunt in effectu ea que hic decidunt. Nā primo vt diri in vltimo notabili hic ponit regl'a affirmatiua. ¶ sc̄do tres casus excepti. ¶ Primo igit̄ quero de rōne dubitādi ¶ decidēdi respectu sc̄de regule. Pro. ratō dubitādi colligit ex p̄ncipio p̄me glo. nā videbat exquo p̄sidētes vniuersitati erāt excoīcati q̄ ꝓstitutio p̄curatoris facta ab vniuersitate nō valēt q; isti p̄sidētes habēt curā ¶ gubernationem totius vniuersitatis. ideo data coꝝ inhabilitate videbat q̄ totus act⁹ deberet corruere. nam mēbra ordinant a capite. vt in. c. cū nō liceat de p̄scrip. Sed rō decidendi in ꝯriū potuit esse q; actus geritur noie vniuersitatis. ius ✠o vniuersitatis residet penes habiles etiaz si esset vnus solus. vt no. in. c. gratū de postu. p̄la. ¶ in. l. sicut. ff. q̄ cuiusq; vniuersitatis. Inhabiles vero nō sunt de vniuersitate. ideo act⁹ gestus sub noie vniuersitatis nō debet corruere ꝓpter int'essentiā aliquoꝝ inhabiliū. Nā habiles vident actum gessisse meliori mō quo p̄nt. ar. optimū in. l. iij. ff. de testa. mil. nec obstat qđ. §. dictū est in rōne dubitādi q; q̄n actus exercet ab vniuersitate illi p̄sidētes intersunt vt singuli de vniuersitate ¶ act⁹ spectat ad vniuersitatē p̄nciplr. ℔ intellige q̄n ius vniūsitatis nō est trāslatū ꝓpetuo in p̄sidētē nec ē p̄ncipalit̄ penes p̄sidentē iure ꝓprio ℔ iure vniūsitatis. nā si ptās esset penes p̄sidētē iure ꝓprio tūc nō valēt actus exq̄ p̄sidēs eēt excoīcatus. ad hoc facit qđ no. Inno. in. c. cuz accessissent de ꝓsti. ¶ Bar. in. l. j. ff. q̄n appella. sit. sec⁹ dicendū est q̄n actus explicat a singulis nō nomie collegij q; tūc si aliq̄s est inhabilis nō valet act⁹ exq̄ habilis ¶ inhabilis exercēt actū indiuiduū ¶ inseparabilē. ¶ iste ē proprius casus. c. cū sup̄ de offi. de. ¶. l. pedius. ff. de arbi. pt; q̄ si duo sunt iudices vel arbitri quoꝝ vnus est habilis alter inhabilis ex toto corruit q̄cq̄d agūt. cessat. n. in eis illa rō quā supra diri militare in vniuersitate ¶ ℔ sufficiant ad regulā. ¶ Venio nūc ad sc̄dm vz quo ad p̄mū casum exceptū. dicit. n. tex. q̄ si isti p̄sidētes excōmunicati sunt exp̄ssi in p̄curatorio nō tenet ꝓstitutio p̄curatoris. quero q̄lit̄ debeat intelligi iste tex. varia ℔ scribunt. Inno. intellexit q̄n ipsi soli sunt exp̄ssi. puta q; dī maiores

7 iurati ꝓstituerũt talẽ sindicũ tunc eꝫ nõ valet ꝓstitutio q; assumit vim 7 robur ab excoicatꝯ.sec⁹ dicit si sunt exp̃ssi vna cum alijs.vt si dicit talis coitas seu vniuersitas in qua interfuerũt.a.b.7.c.oib⁹ exp̃ssis ꝓstituit talez sindicũ q; tũc act⁹ ꝑm eũ attribuit vniuersitati.vniuersitas aũt mortuis capitib⁹ vel inhabilib⁹ põt p se ꝓcuratorẽ ꝓstituere 7 alia vniuersitatꝯ negocia exercẽ.7 nota bis singulariter ꝫ dictũ q; mortuo rectore vel inhabili potest vniuersitas p se exercẽ sua iura.7 p ꝫ facit p̃all'.dictum Inno.i.c.cuz nõ ignorãtes.j.de p̃bẽ.vbi dicit q; nõ est de substãtia vniuersitatis vt ibi sit rector.ꝫ vt dixi limita ꝫ ꝑm q; ipe Inno.no.i.d.c.cũ accessissent. Nã nõ ꝓcedit in rectore ꝓpetuo. nã tũc dz expectari successor in his in q̃b ipe supior debebat interesse.ar.in.c.j.7 fi.j. ne sede vacã. Et lz Hosti.in ꝫ fuerit ꝫ vari⁹ tñ finaliter videt inclinare in hãc sniaz vt vn⁹ solus possit exercere iura vniuersitatis si oẽs etiã p̃sidẽtes sint mortui vel inhabiles. Sed q̃ ad intellectũ istius ꝑmi casus host. videtur intelligẽ qñ inhabiles sunt exp̃ssi.ꝫ dicit q; ad inficiendũ actũ regrit q; sciẽter fuerit inhabiles admissi.dicit.n.q; q̃litas scie i vltimo casu posita q̃lificat etiã istos duos casus ꝓcedẽtes. Do.an.colligẽdo id qđ sentit in tota lectu.hui⁹.c.dicit q; q̃ ad ꝑmũ casuz nõ est faciẽda vis vtrũ sint exp̃ssi soli an vna cũ alijs. Itẽ an sciẽter admissi an ignorãter ꝫ q̃ inhabiles sunt exp̃ssi etiã si vn⁹ sit inhabilis nõ valet gestũ ab vniuersitate.rõ ꝑm eũ est q; data exp̃ssione inhabiliũ act⁹ peccat in cã efficiẽte et formali 7 ideo nõ dz valere eo mõ quo valẽ possit ꝫ hz locũ illa regla qđ noluit potuit ꝛc.d.c.cũ sup abbatia.7 in.l.an inutilis.ff.de acceptilatꝯ. Nã eoipo q; exp̃mũtur inhabiles vident habiles fateri se nõ posse p se actũ gerere sed q; oẽs substãtifice ꝓcurrũt ad dispositõez act⁹. nam data exp̃ssione actus videt indiuidu⁹ 7 omnib⁹ attributus. Et ꝓ hoc infert q; si in electõe interfuit aliq̃s inhabilis etiã ignorãter admissus nõ valet electio.ꝓsiderat.n.q; in scrutinio noia oim describũtur ita q; simul 7 indiuidue ꝓcedũt ad actũ electõis. Et q̃q̃ hec dicta videant subtilia tñ in ꝓtrariuz est theorica Inno.quã sequũtur oẽs doc.in.c.illa de elec.de qua ipe nullã mentionem agit h.abi eꝫ dicit Inno.q; si inhabilis admittitur ad elec.ignorãter valet electio 7 si vn⁹ solus sit habilis7 loquit̃ ꝓprie de excoicato.secus si aliq̃s inhabilis fuisz admissus sciẽt. 7 ꝫ casu loquit̃ tex.in.c.messana de elec. vbi dicit q; si aliqui layci interfuerũt ad eligẽdũ simul cum clericis nõ valet electio 7 ponit hãc diuersitatis rationẽ.nam qñ ignorãter inhabilis admittit̃ habiles vident velle eligere meliori mõ q̃ possunt 7 ideo nõ inficit eoz ptãs ꝓpter ꝓnexionẽ inhabiliũ.sed qñ admittũtur inhabiles sciẽter vident nõ velle sine eis ꝓcedere sed q; actus assumat vim ab oib⁹.7 ꝓfecto in electõne dictum Inno.ꝑualet q; licet in scrutinio interueniãt singlares ꝓsensus.electio tñ fit postmodũ p vnũ noie vniuersitatis nec exp̃mũt inhabiles.vt in.c.in genesi supra de elec. 7 in.c.sicut de elec.li.vj. Itẽ ꝫ hũc intellectũ.Do.an.ẽ notabile dictũ Jo.an.in regla q; alicui suo in merc.vbi dicit se credẽ q; si nõ existẽs in sacris seu alꝫ inhabilꝫ admittit̃ ad eligẽdũ seu ad alios actus capitulares q; act⁹ nõ inficit̃.vox tñ sua nõ ꝓputat̃ in numero. nec distinguit ibi Jo.an.an inhabilis sic exp̃ssus ignorãter sit admissus.sed ꝓfecto iste tex.aut resistit aut limitat illa dicta.nec patit̃ iste tex.in ꝑmo casu lec. Inno.ꝫ.nã in ꝑncipio format̃ q̃stio qñ ꝓcurator fuit constitut⁹ a coitate vñ totus tex.adaptat̃ ad ꝓsultatõez.debem⁹ ergo intelligere qñ illi p̃sidẽtes fuerũt exp̃ssi 7 vna cũ alijs.nec etiam videt̃ ꝓcedẽ limitatio Hosti.in eo q; dicit q; q̃litas scie posita in vltimo casu limitat casus ꝓcedẽtes q; penitus ꝓrũ ꝓbat̃ ꝫ. nã cũ in ꝑmo 7 secõdo casu nõ distinguat̃ inter sciam 7 ignorãtiã sed dũtarat in tercio casu videt̃ ꝫ q; in ꝓcedẽtib⁹ nõ est fiẽda illa distinctio q; dictũ i vno videt̃ negatũ i rehq̃s.vt i.c. nõne de p̃sump.7 in.c.q̃lis.xxv.di.7 in.l.cuz p̃tor.ff.de iudi.7 in.l.publico C.de adul. Nec obstat si dicat̃ q; clausula in fine posita referat̃ ad oia ꝓcedẽtia.vt i.c.ij.req̃ris 7 i.c.inq̃sitõi. j.de appel.q; hic nõ ponit̃ q̃litas scie in fine vt sic qualificet ꝓcedẽtia ꝫ in fine vltimi casus ita q; ẽ ꝑs vltimi casus 7 nõ q̃litas oim ꝓcedẽtiũ iuxta ea q̃ plene dixi in.d. c.ij.req̃ris. 7 plene de materia p bart.in.l.p̃tor.ff.vi bo. rap.7 in.l.talis scriptura.ff.de le.j.vñ generaliter puto eẽ distinguẽdũ quo ad istũ ꝑmũ casuz exceptũ q; aut inhabiles sunt exp̃ssi vna cum habilib⁹ vel ipi soli inhabiles. vtputa q; dicit̃ talis 7 talis noib⁹ exp̃ssis faciẽtes vniuersitatẽ seu maiorẽ partẽ vniuersitatis fecerũt tale quid 7 tũc nõ valet actus q; attribuit̃ indiuidue oib⁹ tam habilib⁹ q̃ inhabilib⁹.7 sic ꝓpter indiuiduitatẽ non tenet actus.vt in.d.c.cũ sup abbatia. Itẽ habiles vident hoc casu ignorare q; ptãs eis ꝓpetit insoliduz 7 vbicũq; q̃s ignorat fundamẽtũ ptãtis sue nõ valet qđ agit cum nõ intẽdat vti illa ptãte.vt in.c. ex pte astenſ.de ꝓcess.p̃bẽ. 7 qđ ibi no.7 in.l.si is ad quẽ.7 in.l.q̃ in aliena.ff.de acq̃. here.no. Bar.in.l.multũ.ff.de ꝓdi.7 demõ.sed si inhabiles nõ sunt exp̃ssi lz oẽs fuerũt scrutinati tũc quisq; videt vti iure suo meliori modo quo põt. nec põt dici q; actus attribuat̃ oib⁹ indiuidue q; ipi agũt vt vniuersitas. nec fuit dictũ q; oẽs simul ꝓstituerũt vniuersitatẽ. nam sepe admittũt̃ aliqui q̃ nõ sunt de vniuersitate.vt in.c.obeũtib⁹.lxij.di.7 ꝫ maxie ꝓcedit qñ in instrõ simpliciter dicit̃ vniuersitas talis loci facit tale q̃d.nã vniuersitas ẽ nomẽ iuris 7 solũ refert̃ ad eos apud q̃s ẽ ius vniuersitatis.7 ꝫ mõ iudicio meo põt intelligi tercꝰ casus hic excepꝰ.7 in ꝫ differt a ꝑmo casu vt ꝑmus casus intelligat̃ qñ ꝑsone singulares fuerũt exp̃sse. Ultimꝰ casus qñ nemo fuit exp̃ssus ꝫ fuit ꝓcurator ꝓstitutꝰ nomine vniuersitatis ꝫ si sciẽter admiserũt inhabiles tunc actus inficit̃ in odiũ excoicatoꝝ ꝑm Inno.7 ex ꝫ videt sentire aliud eẽ si sunt inhabiles. In ꝑriuz tñ facit q; admittẽdo sciẽter inhabiles vident fateri sine illis ñ velle nec posse ꝓcedẽ.ar.in.d.c.cũ sup. vñ idẽ Inno.in p̃all'.c.illa.nõ fundauit se sup odio excoicatoꝝ ꝫ generaliter dixit q; si inhabilis sciẽter admittit̃ ad vniuersitatem nõ valeat act⁹.ad hoc.c.messana.ſ. de elec.vbi bonus tex.7 loquit̃ Inno.i oñi ꝓhibito int'esse fauore iur̃ publici.sec⁹ si fauore alioꝝ habiliũ q; illi possunt tũc alios habilitare.vt in.d.c.cũ vintonien ſ.7 hec sufficiãt quo ad ꝑmũ 7 vltimũ casuz. Nũc descẽdo ad scꝺm.7 quero ꝑus de rõne decidẽdi.Sol.vbicũq; inꝺuenit auctoritas si illa nõ ẽ legitime p̃stita corruit act⁹ q; auctas dat robur actui.vt insti.de aucto.tuto.in.ſ.tutor 7 in.l. obligari in.ſ.tutor.ff.eo.facit.xij.q.ij.siqua de reb.sed auctas p̃stita ab excoicatis nõ valet.vt in.c.ad ꝓbandũ de re indi.ideo ꝛc. Sed ꝫ hoc 7 ꝫ ter.opponit̃ vniuersitas cũ sit dña iuriũ suoꝝ.vt in.l.intm̃.ff.de re.di. ꝓstituit sindicuz sine auctẽ superioris.vt in.l.j.ff.q; cuiusq; vniuer.7 in.c.q; in causis.ſ.eo.vbi dicit q; vniuersitas scholariũ potest ꝓstituere ꝓcuratorẽ.nec ibi requirit̃ auctoritas alicui⁹ supioris.ergo nõ erat necessaria hec auctoritas supioris 7 iuratoꝝ.Sol. Inno.in hoc multum intricate ꝓcedit 7 finaliter videt ꝓcludẽ.q; siue auctas sit necessaria siue nõ exquo isti de vniuersitate voluerũt constituere sindicũ auctẽ illoꝝ nõ valet actus exquo illi erant excoicati quasi isti nõ intẽderẽt actũ explicare sine illoꝝ auctẽ 7 hoc ẽ valde notãduz. Ex quo habet̃ q; si in actu vbi de iure non requirit̃ auctas fuit postulata auctas a nõ habẽte ptãtez illã int'ponẽdi nõ valet act⁹. Circa hoc tñ posset instari maxie p tex.notabilẽ.i.c.bone el.j.de elec.vbi pz q; si in notoꝝs adhibet̃ ad cautelam ordo iudiciarius si peccat̃ in illo ordine non inficit̃ ꝓcessus exquo ordo nõ erat de substantia nisi dicas saluando vt ꝑdixi q; hic deficit volũtas ꝓstituentiũ sine illa auctẽ. Secõdo nota 7 tene mẽti ex dicto Inno.q; in ꝓstitutõne sindici seu ꝓcuratoꝝ alicuius vniuersitatis

de iure nō requirit auctas vel decretū supioris. qđ etiā tenet glo. in l. actor. ff. rem ra. ha. Iz aliud senserit glo. in l. nulli. ff. q̄ cuiusq̄ vniuer. sed tene p̄mū. rector tn ipsi⁹ vniuersitatis dz int'esse z ꝓsentire cū sit de ipa vniuersitate z caput ipsi⁹. z sic sentit hic Innoc. z facit. l. ij. C. de decu. li. x. z p spe. in ti. de sindico. §. j. ¶ In glo. j. ibi sed quid dices. hec glo. ab ista ꝑticula vsq̄ ad finez tractat an lr̄e impetrate ab excoicato valeant. z in effectu ꝯcludit q̄ siue noīe alieno siue noīe ꝓꝓio impetrauerit valent Iz debuerit repelli ab impetrādo si fuisset scitū illuz esse excoicatū. z in ℔ multa scribūt hic. z in. c. j. de rescp. li. vj. Dz Jo. mo. ibi z Jo. an. ℔ z ibi quoz opi. placz tenent q̄ lr̄e sunt ipo iure nulle siue excoicatio cēt publica siue occulta. ex quo ꝓbari pōt siue impetrauerit nomine ꝓꝓio vel alieno. z hoc videt ꝓbari in. d. c. j. de rescrip. li. vj. vbi sine distinctōe dicit q̄ rescriptū ab excōmunicato impetratū est ipo iure nullū. nec ē fienda dīa hoc casu inter publicū z occultuz q: illa dīa fit in his q̄ gerunt ratōe publici officij. ita loquit. c. ad ꝓbandū p̄ all'. Sed in his que gerunt iure ꝓnato nō est dīa inter occultū z publicū quo ad actus validitatē. vt singulariter no. Inno. in. c. cū dilect⁹ d̄. ꝯsue. qđ no. z sequit Jo. an. in. d. c. j. Itē vt dicit hic Jo. an. aut ꝯstituēs sciebat ꝓcuratorē esse excoicatū z sibi imputādū est qui talē elegit. vt in. c. post cessionez de probatio. Aut ignorabat z agat cōtra ꝓcuratorē qui ingessit se officio sibi interdicto. Et nota bn̄ ℔ dictū. z ꝑ hoc ego allego tex. notabilem in. l. ij. C. si seru⁹ vel liber ad decurionatuz aspirauerit li. x. vbi patet q̄ punit is qui ꝓmotus ad officiū non pādit suū defectū. z ibi videas p bar. z ad materiaz vide qđ dixi in. c. scisscitat⁹ de rescrip. ¶ In glo. fi. ibi arg. ℨ. glo. allegat in ℨ prīū quinq̄ iura. z nō inducit neq̄ solvit sed dic ad. c. illa. q̄ loquit de excoicatis mioꝛi excoicatōne qui nō ꝓhibent eligere cū alijs. vt in. c. si celebrat de cle. exco. minist. ¶ Itez ꝑsupposito q̄ illi nō potuissent eligere tn̄ papa ibi supplet defectū de plenitudine potestatis z sic facit potius ꝓut inhabilitas aliquoz inficiat alios. Ad. c. si celebrat dic vt. s̄. dixi q̄ loquit de excōicatis mioꝛi excoicatōe. Ad. c. cū vintoñ. dic vt p̄dixi q̄ loquit de ꝓuatis iure eligēdi in fauorē aliorum. ideo illi potuerūt alios admittē. Sed tex. iste loquit de inhabilitate nō remissibili p alios de vniuersitate. ad. l. si ex falsis. dic q̄ loquit qn̄ transactio fuit facta sup pluribꝰ capitulis z fuerunt ꝓducta falsa instr̄a z nō in alijs. z hoc ideo q̄ capitula erāt insepabilia. z eodē modo respondetur ad. c. cū. i. z. a. vt ibi no. ¶ Et in fi. glo. collige tria ex fi. bui⁹ glo. p̄mo q̄ vniuersitas nō potest agere p̄ literas impetratas a ꝓcuratore in cui⁹ ꝯstitutōe interuenerunt excoicati. sed dic melius post Inno. q̄ aut agit nomine vniuersitatis z tunc nō obstat exceptio excoicationis aliquoz de vniuersitate. aut agit noīe illoz q̄ sunt excoicati z tunc obstat exceptio. ¶ Sc̄o collige z tene semp mēti q̄ in sindicatu vniuersitatis debēt exp̄mi nomina singuloz de vniuersitate vt appareat an int'fuerīt due ꝑtes vniuersitatis q: al's nō valeret ꝯstituti o. vt. l. nulli z. l. plane. ff. q̄ cuiusq̄ vniuersitatis. Sed in ℔ dic plenius z melius vt dicā. j. ti. ꝓ. vbi generalit tangam an in gerēdis ꝑ vniuersitatē sint in instr̄o exp̄mēda nomina singuloz. z est dubiū quotidianuz z subtile vt ibi videbit' ꝛc. ¶ Ultimo collige ex glo. q̄ vn⁹ sol⁹ de vniuersitate pōt impetrare lr̄as ꝓ vniuersitate tāq̄ ꝯiuncta ꝑsona. z sic sentit q̄ iura loquētia de ꝑsonis ꝯiunctis verificent' etiā in ꝯiunctōe ciuili. ß ℨ prīū tenuit archi. in. c. statutū. §. cū aūt de rescrip. li. vj. z idem sentit Jo. an. z dic vt plen⁹ dixi in. c. nōnulli de rescrip. z. s̄. de postu. c. ij. z ℔ sufficiāt ꝑ intellectu. c.

¶ De sindico. Rubrica.

¶ Viso de ꝓcuratore qui gerit negocia dn̄i merito ꝯcitur de sindico q̄ ꝓmouet negocia vniuersitat'. z no. ex diuersitate titulox q̄ etiā de iure canonico dīa ē inter ꝓcuratorē z sindicū. nā si nō cēt dīa nō ponerēt ℔ diuersi ti. ar. in. l. si ijdē codicilli. C. de codicill'. z in ℔ multi errāt. nec ob. c. petitio. s̄. ti. ꝓ. q: fatēdū est q̄ vbi cōstat de volūtate ꝯstituētis nō est fienda vis in noīe. tn̄ in se sindic⁹ z ꝓcurator differunt. nā sindic⁹ ꝓpue ꝯstituit' ab vniuersitate ꝓcurator vo a dño. vt in. l. j. ff. de ꝓcura. iūcta. l. j. ff. q̄ cuiusq̄ vniuer. z vide glo. ij. q. vij. c. si quis erga. z quid sit sindic⁹ dic vt hic in glo. j.

Sicut. Religiosi debent habere sindicuz qui causas monasterij agat z defendat etiā si oporteant cōstituto illi salario. diuidit'. naz p̄mo p̄mittit exordium ponēs duas causas mādati. secūdo in medio ponit mādatū ibi ꝑ qua. ¶ Nota p̄mo q̄ superior tenet' ex officio suo ꝓuidere ecclesijs z monasterijs de ꝓcuratore aduocato z alijs administratorib⁹. nam ius publicū ꝯsistit in sacris. iudex aūt debet supplere ex officio in ꝯcernētib⁹ publicā vtilitatē. vt in. c. cor⁹di de appel. li. vj. no. in. l. iij. §. hoc aūt iudiciuz. ff. de da. infec. ¶ Secūdo nota q̄ nō tenet' quis acceptare sindicatū ecclie ꝑsertim sine salario. z sic no. q̄ licite quis recipit salariū ꝓ administratōe rerū ecclesiax imo ꝑlatus debet remunerare illos quoz opa z industria vtilitas ecclesie aucta est. vt est bon⁹ tex. in. c. quicūq̄ suffragio. xij. q. ij. ¶ Ultimo no. ibi seruos dei. q̄ monachi dicūt' serui dei. z facit. c. multos. liij. di. z Iz oēs sint serui dei tamē per excellētiā isti spāliter appellant' serui dei q: fideli⁹ sibi seruire debēt quēadmodū z papa appellat se ex humilitate z ꝑ excellentiā nedū seruū dei sed seruū seruorum dei. ¶ In glo. j. ibi z ad certā causaz agendā. vult ergo ℔ glo. q̄ ꝯstitut⁹ ab vniuersitate etiā ad certā causaz appellat' sindicus p. §. defensores allegatū in glo. z cū glo. transeunt ℔ coiter doct. Sed glo. iuris ciuilis in. l. j. ff. q̄ cuiusq̄ vniuer. ponēs dīam inter sindicū z actorē dicit q̄ ꝯstitut⁹ ab vniuersitate ad vnam causam dicit' actor ad hoc tex. in. l. item eox. §. actor eo. ti. Sed ꝯstitut⁹ ad omnes causas seu plures appellat' sindicus. z hoc idem sentit hosti. in summa eo. ti. in. §. q̄s sit sindicus in prin. Et ibi rñdet ad dictū. §. defensores. q̄ relatiuū q̄ ibi positum nō facit relatōez ad sindicos sed ad alios defensores q̄ ibi subaudiūt'. Et ꝑ hoc facit ethymologia vocabuli. nā dicit' sindic⁹ ꝑm vnū modū q̄si singuloz causas dicens. In hoc tn̄ nō est vis vt notāter dicit Inno. i. c. pe. de iura. ca. Si ꝯstituit' ꝓcurator ab vniuersitate sindicus est. z si ꝯstituit' sindicus a ꝑticulari ꝑsona ꝓcurator est. vñ error noīs nō vitiat dispositōez ex quo ꝯstat de intētione. z ꝓcedit hoc etiā de iure ciuili. vt no. Bar. in. l. j. ff. q̄ cuiusq̄ vni. ita q̄ dico in hoc nullā esse dīaz inter ius canonicū z ciuile licet a plerisq̄ z male dicatur oppositū. z facit qđ. s̄. dixi sup rubrica. ¶ In eadez glo. ibi item pōt esse layc⁹. No. glo. q̄ layc⁹ pōt esse sindicus vniuersitatis eccliastice. z ex hoc z ex tex. infert' q̄ forinsecus seu extrane⁹ pōt esse sindicus collegij seu vniuersitatis. nō ergo req̄rit' vt sindic⁹ sit de vniuersitate. ¶ Dz contra hoc opo. de. c. indicatū. lxxxix. di. z de c. in noua actione. xvj. q. vij. vbi dicit' q̄ debet esse clericus et non laycus. Sol. dicit ℔ Inno. q̄ illa iura loquūtur in iconomo administratore rerū ecclesiasticax vel ꝑsonaruz. Item de vicario epi. isti. n. debent esse clerici z nō layci. ¶ Sed aduerte. nam vt saluet' ℔ dictū Hosti. intelligo illum dici hoc casu iconomū cui ꝓmittit' cura rerum ecclesiasticarū tam temporaliū q̄ ꝑ spiritualiuz z ita ꝓpue videtur velle tex. in. d. c. in noua. nā ꝓpter mixturas spiritualiū illud officiū nō cadit in laycū sic intellige. Inn. in. c. ij. de iudi. z in. c. edoceri de rescrip. vbi dicit q̄ generalis administrator ecclesie nō pōt esse laycus. secus dic vbi cura temporaliū dūtaxat ꝓmittit' layco. tunc cēsetur commissio z pōt appellari castaldus. qđ voluit glo. in

De sindico.

d.c.indicatū.z idē ibi archi.z ī.d.c.ī noua. ꝑcur. ℵo ad ꝓmouēdas causas in iudicio seu sindic⁹ pōt esse layc⁹ in spūalib⁹ q: ibi nō exercet aliquā spūalitatē. vt est tex. in d.c.j. de ꝑcurato.li.vj. ¶ In ea.glo.ibi solūmodo ꝺ honestate.nota glo. ꝙ de necessitate nō pūt religiosi ꝛpelli ad ꝓstituēdū sindicū extraneū. pūt eñ si volunt ꝓstituere vnū vel plures ex seipis. vt ꝓbat in.c.insup de test.z in.c. cū deputati de iudi.z in.c. monachi.xvj.q.j.et c.ij.s. de pos.z sequūtur ꝺ coiter doc. ¶ Hoc ergo.c.loq̄tur de honestate a qua etiā excusant ꝓpter defectuz facultatū in exhibēdo salarium. vt no.glo.v.q.iij.in.c.fi.z vide ibi bonū tex.in epō z sacerdotib⁹ an debeāt ꝑ se litigare. Et in fi.glo.aduerte q: iste finis glo.nō pōt applicari ꝓmode ad tex. vñ nō fuit bene hic posita. nam tex. hic loquit⁹ de sindico monasterij.z glo. dicit ꝙ debet cōstitui qñq; ab epō qñq; a capło.z sic nō bene loquit⁹ relata ad tex. Sed glo. ꝺz saluari cū ꝓstituit⁹ sindic⁹ in bonis ecclie cathedralis. nam tūc qñq; ꝓstituit⁹ ab epō qñq; a capło ꝑm ꝙ bona sunt inter eos diuisa vt plene dictum fuit in.d.c.edoceri. an aūt ꝓsensus epi seu alterius superioris exigat⁹ in ꝓstitutōe sindici seu actoris seu iconomi: doct. hic nō examināt sed in aliis locis multū variārūt.z sepe dubitaui cū ciuitas seu villa vel castrum vult ꝓstituere sindicū nūquid mgr̄atus loci puta potestas debeat ibi ꝓsentire seu simul ꝓstituere vel decretū interponere sicut interponit decretuz quādo tutor vel curator ꝓstituit actorē ante litem ꝓtes. vt in.l.neq; tutores.z qꝺ ibi no. C. de ꝑcur. Spe.in ti.eo.§.j.ℵ.q̄d si vniuersitas. cum duob⁹ se.z in ℵ.fi. allegat ꝑ.z ꝯ et videt⁹ inclinare vt mgr̄atus debeat interuenire. ¶ In ꝓtrariū facit glo. notabilis in.l.actor.ff.rem ra.ha. quē dicit ꝙ lz in actore dato ꝑ tutorē debeat intꝛuenire decretuz superioris. in actore ℵo ꝑ ciuitatē sufficit ꝓsensus ipsi⁹ vniuersitatis z vidi opponi ꝯ instrumētū sindicat⁹ ꝙ nō valebat quia non interfuerat mgr̄atus illius castri. z ꝑ hac opi. facit tex.in.l.ij. C. de decurio.li.x. vbi dicit⁹ ꝙ mgr̄atus debet ꝓgregare vniuersitatē seu ꝓciliū in quo debēt expediri facta ipsi⁹ vniuersitatis z est ꝑticeps iurū ipsi⁹ vniuersitatis. tu dic ꝙ aut ipa iura ꝑtinēt simul ad rectorē z ad collegiū seu vniuersitatē. z tunc nō pōt vniuersitas sine suo rectore sindicū ꝓstituere. exemplū in abbate. Itē in epō respectu sui capituli cū bona sint coīa. vt in.c.cām de iudi.z in.c.j. de ꝑcura.z no.in.d.c. edoceri de rescri. aut ꝓstituit⁹ sindic⁹ in iuribꝫ spectātib⁹ ad ipam vniuersitatem tm̄ ꝙ superior nō habet ꝑticipū in illis iuribꝫ. exemplū in bonis ciuitatis respectu ptātis seu rectoris ipsius ciuitatis. z tūc dico ꝙ ipa vniuersitas debet ꝓgregari ꝑ mgr̄atū suū sed act⁹ debet disponi ꝑ ipam vniuersitatem z nō ꝑ mgr̄atuz. vt videt⁹ tex.in.d.l.ij.z sentit ibi bar. z sic pōt intelligi qđ ipe bar.no.in.d.l.actor. vbi tenet ꝙ ipa vniuersitas in iuribꝫ suis ꝓstituit sindicuz seu actorē sine decreto mgr̄atus. z ideo si vniuersitas eēt alis ꝓgregata citra dispositōem mgr̄atus teneret gesta per vniuersitatē dūtarat q: mgr̄at⁹ requirit⁹ in cōgregādo vt possit cohercē singlos. sed ex q̄ ꝓgregata est nō ē curandū q̄liter fuit ꝓgregata. ad ꝺ notabile dictū Inno.ī c.ij. de no.op.nū. An aūt in ꝓstitutōe sindici quē faciūt inferiora collegia debeat intꝛuenire ꝓsensus superioris loci. vt puta monasteriū in reb⁹ suis vult ꝓstituere sindicū. vtrū debeat eps ꝓsentire. vel vniuersitas scholariū vult ꝓstituere actorē seu sindicū nūquid debeat ꝓsentire superior loci. puta eps vel prās: dic ꝙ nō q: de iure habet vniuersitas cū suo rectore ptātez ꝓstituendi sindicū. vt in.d.l.j.ff.qđ cuiusq; vniuersi. z ꝓbat⁹ clari⁹ in.c.in causis.s.ti.pri.no. Inno.in.c.impatorū de iura.calū. lz cōsensus talis superioris possit intꝛuenire nō tamē est de necessitate. sic intelligit Inno.l.oēs.§.ℵ.nihilomin⁹. C. de epi.z cle. An aūt sindicū ꝓstitutū ꝑ abbatē z capitulum possit abbas reuocare: dic ꝙ sic q: cū ipe sol⁹ possit agere. vt in.c.edoceri de rescrip. ita pōt sindicuz reuocare z in se assumere exercitiū. vt no.doc.in.c.ij. de testi.li.vj.z Bar.in.l.actor.ff.rem ra.ha. Et notabis bene hūc articulū q: nūq; examinaui ita plene. ¶ Vltimo quero ꝺ de notabili q̄stione quā nō repio plene in vno eodēq; loco tradita ꝑ doc. nūquid in ꝓstitutōe sindici vel alis gerendis ꝑ vniuersitatē seu collegiū tam seculare q; ecclesiasticū debeāt de necessitate in instro ꝓficiēdo singulorum noīa de vniuersitate exp̄mi an vero sufficiat dicere vniuersitas talis loci vel capl'm talis ecclie fecit sic. Et ī hac q̄stione repio doct. varia sensisse in varijs locis. Et multor⁹ dicta colligēdo scias ꝙ ꝑmo glo.s. ti. pri.c.fi. in fi. dixit noīa esse exp̄menda vt appareat an due ptes interfuerūt cū aliter act⁹ nō valeat nisi due ptes vocan⁹ dor⁹ fuerint pūtes. vt in.l.nulli.z in.l.plane.ff.qđ cuiusq; vniuer. De hoc tū vltimo dic vt dixi in.c.cuz oēs de ꝓsti. ¶ Hosti. in summa eo.ti.in.§.z q̄liter. idē tenuit nisi excuset⁹ exp̄ssio ꝓpter difficultatē. vt q: numer⁹ est nimis grandis. vt puta vniuersitas ciuitatis vel alicui⁹ castri. nā vix sufficeret ꝑgamenū ad scribēdū oīm nomia. Idē videt⁹ sentire Bar.in.l.j.ff. de alb.scri. vbi dicit ꝙ aut agit⁹ de vēditōe rerū ipsi⁹ vniuersitatis z debēt exp̄mi noīa singlor⁹ q̄ interfuerūt in vniuersitate. allegat. l. iij. C. de alie. re. ad ciui. pti. li.xj. z aūc. ꝺ in s. porro. C. de sa. san. ec. aut agit⁹ de aliis actib⁹ z distinguit int⁹ vniuersitatē paruā z populosaz. vt ꝑmo casu debeāt exp̄mi noīa ar. iurū palle. sc̄do casu necessario nō sunt exp̄menda. z ad ꝺ allegat. d.c.fi. de ꝑcur. Spec. tetigit in ti. de sin. in. §.j. in ℵ. porro. z se. et verb⁹. qđ si omisisti. et ver. seq. z ibi videt⁹ poti⁹ inclinare vt nō sit necesse nomina exp̄mere. Oldra. in quodā ꝓsilio distinxit ꝙ aut ī vniuersitate fuit dispositū de obligatōe singlor⁹ z tunc debēt exp̄mi noīa vt appareat q̄ sint obligati. Aut fuit dispositū de obligatōe ipius vniuersitatis. z nō est necesse exp̄mere noīa cū ipa vniuersitas sit ꝑ se certa. Alq; vt refert z sequit⁹ Bal.in.l.j.ff. de magi. ꝓuinc. dixerūt semp esse necessariū vt noīa exp̄mant⁹. q: cuz notari⁹ sit quidā test⁹. l. domici⁹. ff. de testa. debet solū deponere de his q̄ ꝑcipit sensu corporeo z nō iudicio intellect⁹ q: iudicare ꝑ intellectū spectat ad iudicē z nō ad notariū vel ad testē. vt no. Inno.in.c.cū causam de testi. facit. iij. q. ix.in.c.testes. Sed verbū vniuersitas vel capl'm seu collegiū ē nomē iuris z ꝑcipit⁹ poti⁹ intellectu q̄ sensu corporeo q: oportet ꝓsiderare vtrū oēs existētes ibi habeant vocē. Itē an sit legitime ꝓgregata. Itē an faciāt ad min⁹ duas ptes z de aliis actib⁹ ergo notari⁹ nō pōt attestari ꝙ vniuersitas aliq̄d fecerit. debz ꝙ exp̄mere noīa eor⁹ q̄ interfuerūt vt ꝑ ꝺ iudex possit ꝓpbendere an ibi fuerit vniuersitas. vñ ꝓsuluit Bal. ꝙ semp in actib⁹ saltim ponderoꝺ exp̄mant⁹ noīa singulor⁹. Jo.an.in addi. Spe.in ti. de sin. ℵ.q̄d si in aliq̄ al's ℵ.porro. multū bene examiat hunc passuz z licet ꝓsulat vt exp̄mant⁹ noīa tamē finaliter ꝓcludit ꝙ de iure ꝺ nō est necessariū q: vniuersitas seu collegiū est nomē certū z determiatū. vñ in actib⁹ in quib⁹ req̄rit⁹ certitudo ꝓsonarū sufficit dicere collegiū talis loci. vt in.c.capl'm. s. de rescrip. z in.l.pat. §. tusculan⁹ de le.iij. vñ cū fides notarij approbata sit et pro ipius pitia ꝑsumat⁹ sufficit ꝙ notari⁹ dicat vniuersitas talis loci vel capl'm talis ecclie fecit sic. pro ꝺ.c.ad audientiā de ꝑscrip. al's sequeret⁹ ꝑm eū ꝙ notari⁹ nūq; posset dicē ꝙ talis fuit soleniter stipulat⁹ cū ista sint verba iuris. dicit etiā ꝙ si tale instrumētū hz sigillū collegij indubitāter facit fidē. vt in.c.tercio loco de ꝓba. Et nota bñ hoc dictū vt sis caut⁹ vt saltē in pōderoꝺ inferat⁹ sigillū vniuersitatis ī instro q: ꝑsumptio ē ꝙ vniūsitas legitime actū explicauerit nisi ꝓbet⁹ ꝯriū. vt in.d.c.tercio loco. z ꝺ dictū placet z etiā teneo ꝙ ñ sit necesse circūscripto sigillo exp̄mere singulor⁹ noīa. q: ꝑ solēnitate intrīseca ꝑsumit⁹ ad ℵba nōrij. tex. allego aptū ī. §. si scriptū insti. de inuti. stip. vbi dī ꝙ si in instro repit⁹ scriptū titi⁹ ꝓmisit sempronio. x. debeat intelligi ꝙ ꝑ solē-

nem stipulatōez.ad idē tex.insti.de fideius.in fi.z.l.sciē-
dū.z qō ibi no.bar.ff.de ẋ.ob.z bo.gl.ī.l.j.C.d vsu.vi-
de Jnn.i.c.inotuit.d eo q̄ fur.or.rece. Jtē si bñ vlim⁹
ꝓsiderare nō est possibile q̄ notari⁹ possit deponere q̄
vniuersitas fecit:nisi interponat aliq̄ ẋba iurī.nā si ex-
p̄mit noīa z dic̄ q̄ faciūt totā vniūsitatē tā in ꝑ vltimo
exp̄mit ẋba iuris. Et vide ad hāc māz qō no. Fe.ꝓsi-
lio.cxliij.z.ccvij.et.cclxxvj.vbi tractat si in instrumēto
dī q̄ ibi fuerūt due ptes z aduersari⁹ negat cui incūbit
onus,pbādi.z vide per spe.vbi.s.z ꝓclude q̄ opponēti
q: p̄sumit̄ p instrumēto publico.vt in.c.cū Joānes.de
fi.in stru.l.cū p̄cav.C.de,pba.z ꝑ singl'r notabis.

¶ De bis'que vi metusue causa fiūt. Rica.

¶ Supra in p̄cedētibꝫ titulis visuz ē de bis q̄ spōte egi
mus in iudicio vel ex̄.merito nūc sb̄icit̄ de bis q̄ agim⁹
coacti z initi.nā iura dāt remediuz recissoriū aduersus
ea q̄ sunt gesta p metū:z appellat̄ actio qō met⁹ causa.
Et scias q̄ regularit̄ gesta p metū tenēt:ꝑ veniūt rescin
dēda p actiōez qō me.cā. Fallit in q̄busdā casibꝫ in q̄bꝫ
met⁹ viciat ipō facto.vt plene no.j.e.c. abbas.z ꝓpetit
hec actio ad interesse p̄m De.ꝑ et bñ.vt colligit̄ in.l.si
cū exceptōe.in p̄n.ff.e.z ideo si excipit̄ ꝯ agentē q̄ sua
nō interest excludit̄ ab hac actōe.potest tñ adūsus me-
tum sibi illatū agere alijs remedijs ꝓquerēdo de vi sibi
illata.vt.ff.ad.l.iul'.de vi pub.p totū. Jtē potest intēta
re alia remedia iuris.vt in.l.extat.quod me.cau.cū si.et
plenius hic p Jnno.

Perlatū. Siquis timore mortis po
stea ratū nō habēs religio
nem,pfitet̄ exire z mr̄imoniuz ꝯbere pōt.
ec⁹ si a p̄ncipio vel expostfacto libē ꝓsen-
sisset. Prima ps narrat factū.secūda dat
iudices:ibi ideoq̄ ¶ No.p vnū modū,pbādi metū iu-
stum:vt si in loco solitario euaginato gladio q̄s mina-
tur mortē ¶ Secūdo nota q̄ met⁹ mortis dī iminere nō
solū durāte vibratōe gladij:ꝑ etiā postmodū si tāta est
minātis potētia vt verisil'r timeat̄ mors ex ꝯdictōne.ꝑ
eī videt̄ duasse toto tpe dū vixit marit⁹ ppt̄ ei⁹ potē
tiam. ¶ Nō.ibi nobilis z potēs.q̄ nō oīs nobilis dr po-
tens.nec ad incutiendū metū sufficit nobilitas:ꝑ req̄rit̄
potētia.vñ magis timebat ꝑ mulier potentiā q̄ nobili
tatē ¶ Jtē nota q̄ ꝯ ꝓiugatā volentē intrare religionē
oriť p̄sumptio q̄ nō spōte faciat si est iuuenis z bz filiū
puerū. Et sic sunt due cause ex q̄bꝫ mutatio vite ꝓiu-
gata p̄sumit̄ suspecta ¶ No.ibi ad instantiā sororꝫ:q̄
religiosi p̄nt agere ꝯ eorꝫ ,pfessuz q̄ dimisso habitu exi-
ut mōasteriū.z p̄nt eū repetere. ad ꝑ.l.j.z qō ibi no.ff.
de rei ven.z pōt facere sol⁹ p̄lat⁹.ar.in.c.edoceri.s.de re
scrip. Et exp̄ssi⁹.xviij.q.ij.abbates. ꝑ mōachi seu mōia
les nō p̄nt p se sine abbate seu abbatissa.q: nō p̄nt age-
re sine ꝓsensu supioris.vt in.c.cām.de iudi ¶ No.ī tex.
ibi ad instantiā sororꝫ.intellige.s.prioresse z monialiū.vt
colligit̄ in ẋ.ideo ¶ Jtē nota q̄ si,pfessus exiuit mona-
sterū z allegat iustā cāz timoris seu nullitatis egressus
nō ꝓpellit̄ intrare:nisi pr⁹ discutiat̄ iusticia cause alle-
gate.vñ papa mādat hic istos absolui recepto iuramē-
to de stādo mādatis ecclie z cām pr⁹ discuti ¶ No.q̄
metus mortis ipso facto impedit ingressuz religiōis seu
p̄fessionē.z sic iste est vn⁹ ex casibꝫ no.qō met⁹ cā ānul-
lat actū ipso facto.z de hoc z alijs casibꝫ no.j.eo.abbas.
¶ Ultimo nota q̄ pfessio nulla pōt ratificari ex post-
facto p tacitū ꝓsensuz. Idē in mr̄imōio carnali.vt ī.c.
ad id qō.j.de spō ¶ Jn glo.j.ibi cū em̄ vbi tollit̄ ptesta-
tio p ꝯriū factū postea secutū.z ꝑ no.Jo.q̄ñq̄ ptesta-
tio est iusta causa velitata:z tūc nō tollit̄ p ꝯriū factū:vt
hic.q̄ñq̄ nō subest iusta causa veniēdi ꝯ ptestatōem:et
tūc tollit̄ p ꝯriū factū.ad idē vide glo.in.c.tua.j.d spō.
¶ Jn ca.glo.ibi nō obest.nota glo. q̄ si q̄s nō audet p-
testari pōt nihilomin⁹ venire ꝯ actū ,pbando iustū me-
tum.dicit tñ Hosti. q̄ dz fieri ptestatio coram aliꝫs pro-
bis viris.ar.in.c.pastoralis.in.§.j.de offi.dele. Dic meli
us vt.s.sentit glo.q̄ si nō audet ptestari nō tenet̄ aliq̄d
dicere.forte em̄ timet a ꝑbis viris revelari.vñ satis est
postmodū,pbare metū.vt in.c.se.z in.c.ad aures.j.e.et
facit qō no.in.c.fi.de ap ¶ Jn glo.ij.in fi.z de multiplici
vlo vide bo.glo.rr.q.j.in.§.vlamē ¶ Jn glo.iij.ibi nū-
q̄ ꝑmittunt̄. Hosti.soluit formal⁹ q̄ simulatio dolosa
vel deceptoria,phibet̄:cauta z,puida admittit̄.z ita de
bent reduci ad ꝯcordiā iura allegata in gl. Et tene hāc
solutōem mēti.dicit tñ q̄ q̄s nō dz dicere mendaciū:vt
no.in.c.ne q̄s.xxij.q.ij.vñ alibi dicit glo.in.c.cupiētes.
de elec.li.vj.q̄ aduocat⁹ habēs iustaz cām nō dz niti ad
ad obtinēdū p mēdaciū. Ad idē qō no. Jnn.in.c.olim.
de resti.spo.vbi notāter dicit q̄ in defectū iusticie seu,p
bationū pōt q̄s ī occulto sibi satisfacē d rebꝫ sibi subtra
ctis dūmō abstineat a mēdacio ¶ Jn glo.in ẋbo q̄ ve-
stro in fi.no.glo.ad duo. Primo q̄ nō refert ā absolue
dus inret stare mādatis iudicis vel ecclie.vtroq̄ em̄ ca
su intelligit̄ de iusto mandato. Secūdo nota q̄ iurans
simpl'r parere mādatis alicui⁹ nō obligat̄ vigore iura-
menti nisi ad mandatū iustū et ꝑm ius.p hoc facit.j.de
iureiur'.q̄ntaallis.z.c.veniēs ¶ Extra gl.dic̄ hic Hof.
quo ad primū dictū q̄ in hoc pōt esse differētia.q: iura
mentū p̄stitū certe p̄sone nō extēdit̄ ad successorē.vt in
l.cū apud.ff.iudi.solu.secus si est p̄stitū exp̄sso noīe di-
gnitatis.vel si iurauit stare mādatis ecclie.nā tūc iura-
mentū est reale.vt in.c.q̄m abbas.de offi.dele.z cū hoc
dicto Hoff.trāseūt cōiter doc.hic. ꝑ certe hoc dictū nō
est ver in materia nr̄a.q: absolutēdus p̄stādo iuramētū
videt̄ semp hāc respectū ad dignitatē z nō ad p̄sonā iu
dicis.q: materia sb̄iecta nō pōt ꝓcernere p̄sonā tm̄.ido
nō est curādū an sit exp̄ssuz nomē,ppriuz vel nomē ap-
pellatiuū.p hoc.c.dilecti.j.de fo.ꝓpe.z.l.cū p⁹ mortē.
§.j.ff.de admi.tu.hinc notāter dicit bar.in.l. termīato.
C.de fruc.z li.expē.q̄ si iudex reseruat sibi taratōez ex-
pensaꝝ exp̄sso noīe ,ppio nihilominus facultas taxādi
trāsit in successorē.q: materia nō pōt ꝓcernere p̄sonam
sed dignitatē tm̄.ad idē qō dixi in.c.q̄m abbas.p̄all'.et
facit.c.aduersus.z qō ibi no.j.de īmu.ec. Nam si excō-
co vicariū seu potestatē excōicatio nō trāsit in successo
rem.q: materia subiecta cōcernit p̄sonam z nō dignita
tem:vt ibi no.ꝑ in alia materia q̄ p̄it̄ pōt ꝓcernere p̄so-
nam z dignitatē pōt,pcedere,illud dictū Hof ¶ Jn gl.
pe.in fi.in hac vltima solutōe nimis generalr loquit̄:sz
potest sic intelligi q̄ vtraq̄ ps debz docere de iure suo.
s.q̄ moniales bñt ,pbare' ,pfessionē qua ,pbata fundata
est earꝫ intētio.naz,pbato facto p̄sumit̄ q̄ interuenerūt
oīa requisita ad factū.p hoc tex.notabilis in.c.in p̄sen-
tia.de,pba.vbi,pbata ,pfessiōe p̄sumit̄ q̄ ,pfitens habe-
bat legitimā etatē z negāti incūbit ,pbatio. Mulier ẋo
q̄ allegabat metū habebat ,pbare metū.z sic vtraq̄ ps
,pbabit.vel tene secūdā.so.glo ¶ Et ex ea nota q̄ qs di
citur aliquid,pbare eoipo q̄ hz intentōem suā fundatā
a iure cōmuni.z q̄ nō ,pbat̄ ꝯriū p aduersariū.si tñ mu
lier,pbaret,ptestatōez ex legitima causa interpositā tūc
onus,pbandi q̄ spōte fecit incūbit monialibꝫ:vt in pri-
ma so.glo. Quid aūt si ꝓcurrūt,pbatōes ꝯrie:vt q: mu
lier,pbaret q̄ p metū fecit: moniales ẋo q̄ sponte.q̄ ,p-
batio sit p̄feredа:dic q̄ illa que fit de metu:imo pl⁹ cre
deretur duobus testibus affirmantibus metum q̄ mil-
le dicentibus q̄ sponte fecerit.vt notāter dicit Jnno.
in.c.super hoc.de renūcia. Et est ratio.quia ponentes
super metu deponunt super actu perceptibili sensu
corporeo.vt quia tyrannus minatus fuit mortez nisi le
ta facie profiteretur: sed deponentes q̄ sponte depo-
nunt de actu imperceptibili.quia de intrinsecis cordis.
¶ Jn glo.fi.ibi.i.post mortem viri. hec solut̄.bona est.
nā post mortē mariti poterat mulier se irrevocabiliter

obligare. ß viuēte viro nō poterat exquo erat iuuenis: ⁊ remāebat i ſeculo. vñ ſaltē epūs er ſuo officio pōt reuocare mulierē de mōaſterio q̄ntumcūq; marit⁹ ſibi dediſſet licentiā. vt in. c. j. j̄. de q̄uerſio. ꝓiug. ideo ſequēs ſolutio glo. nō eſt tuta. ⁊ de hac materia dic vt plene diri tu. d. c. p̄. ⁊. c. ex pte. e. ti. ¶ Vltimo no. ex glo. ibi q; vinēte viro met⁹ mortis durare intelligit ꝛc. q; mulier aliq̄d gerēs metu mariti excuſat toto tpe vite mariti ſi nō p̄uocauit ad iudiciū. q; videt ſp timuiſſe maritū. ß intelligo q̄n marit⁹ erat ita potēs q; veriſil'r mulier timuit. ß ſi mulier potuiſſz fugere ad locū tutū nō eſſet excuſata toto tpe mariti vite. ad ß q̄d no. Inn. in. c. ij. de regula. ¶ Sz q̄ro p declaratōe glo. ⁊ tex. nūquid ſtatim mortuo marito videat ratificare ingreſſuz niſi illico exiuerit de mōaſterio? Quidā dicūt q; expectat p mēſez. ar. ſ. q. j. ꝓſtat. aliq̄ q; p annū. Hoſti. ⁊ cōiter doc. dicunt ß eſſe arbitrariū. ar. in. d. c. de cauſis. de of. deleg. babebit em̄ iudex arbitrari ex q̄litate perſone ⁊ ex diuturnitate tpis an tacite approbauerit ingreſſuz ſtādo aliq̄ tpe p⁹ mortē mariti. ⁊ vide tu Inno. in. d. c. ij. de regula. vbi dicit q; niſi q̄s ſtatim exeat mōaſteriū ceſſante metu videt approbare ingreſſuz. nō em̄ req̄rit q; incōtinenti habēt currere. ar. in. l. q; dicim⁹. ff. de ſo. ⁊ ideo bon⁹ vir habebit hoc arbitrari. ¶ Extra. gl. opp. ꝯ tex. videt em̄ q; hec mulier nō fuit obligata cū nō emiſerit aliqd votuz: nec fecit ꝓfeſſionē. vt in. c. clerici. j. de reg. Sed. dicit Inno. q; ex q̄ ſolēniter re cepit velū videt fuiſſe ꝓfeſſa: ſicut dicimus in recipiēte habitū ꝓfeſſor. vt i. c. j. de regu. li. vj. Et ponit Inno. hic notabile dictū faciēdo diam inter votū exp̄ſſuz ⁊ ſuſceptōem habit⁹: dicēs q; votū ſeu ꝓfeſſio obligat vouentē niſi ꝓbet met⁹ q̄ habuerit cadere i ꝓſtantē vir. nec alit relenat ꝓteſtatio. q; ꝓteſtatio debz eſſe veſtita iuſto timore. Secus dicit in ſuſceptōe habit⁹. q; ad tollendū p̄ſumptōem tacite ꝓfeſſiōis ſufficit q̄liſcūq; met⁹. vñ etiā mine parentuz excuſant. xx. q. iij. pſens. Et eſt rō diuerſitatis ꝑm eū. q; votum ſeu ꝓfeſſio fit p verba exp̄reſſa q̄b ſtādū eſt donec legitime ꝓbet oppoſitū. ß ex ſuſceptiōe habit⁹ oit ſola p̄ſumptio ꝓfeſſiōis q̄ de facili tollit p ꝯriā p̄ſumptōez. Nam vna p̄ſumptio ꝓfeſſiōis elidit aliā. ⁊ q̄nq; adinuicē collidūtur. vt i. c. lras. de p̄ſumpt. ⁊ no. i. c. trāſmiſſe. j. q. fil. ſint le. ⁊ notabis bñ hoc dictū. ¶ Sz ꝯ p̄dicta videt iſte tex. militare. nā hic interuenit ſola velī ſuſceptio: ⁊ tñ papa mādat ß inq̄ri ſi timore mortis mulier iducta fuit. et ſic videt q; nō ſufficiat oīs met⁹ ad excludēdā p̄ſumptiōz ſurgentē ex ſuſceptōe habit⁹. Sed. p̄ credo poſſe dici q; ſi ſolēniter mulier recepit velū pinde eſt ac ſi verbo ꝓfeſſi onē feciſſet. ſec⁹ aūt q̄n ſine ſolēnitate ſuſcepiſſet q̄s habitū. vel dic q; tex. hic narrat factū. q; ita mlier dicebat ꝓtigiſſe. ß forte prima ſolutio verior ꝛc.

a Abbas. Qui p metū amiſſiōis p̄timonij ſuo bñficio renūciat illud repetere pōt. Prima ps narrat factū. ſecūda dat iudicem: ibiq̄ q;. ¶ No. p̄ q; pditio oīm bonoz infert iuſtū metū. ⁊ idē dicit Goff. de maiore pte bonoz. p quo facit. c. frequēs. de reſti. ſpo. li. vj. nā ibi i actu odioſo equi parant oīa bona ⁊ maior ps bonoz. Idē videt dicēdū in caſu nō fauorabili vt p̄tendēs iuſtū metū poſſit recuperare q̄ p metū pdit. ⁊ in ß tene mēti iſtū tex. nā ſepe tyrāni inferūt metū circa p̄timoniū. ¶ Tercio nota ibi debet eret in irritū reuocari. ar. optimū q; renūciatio bñficij p metū facta tenet: lz poſſit peti illi⁹ reſtitutio p actōem q̄d met⁹ cauſa. Et nota ꝑm iſtū intellectū q; lz p renūciatōem pdat titulus: tñ reſtitutio q̄ fit p actōem q̄d metus cā reſtituit in p̄riſtinū ius ſine noua collatōe ⁊ abſq; p̄riuatōe fiēda de illo cui iterea fuit collatū: q̄d tene mēti. ⁊ de boc. j. lat⁹ poſt glo. ¶ Vltimo no. ibi cū integrita te reſtituas vniuerſa. q; p actōez q̄d met⁹ cā dz fieri integerrima reſtitutio eoz q̄ q̄s pdidit p metū. debz ḡ haberi reſpect⁹ nedū ad bona exiſtētia: ß ad dānū illatū ⁊ ad intereſſe q̄d q̄s ſuſtinuit ꝓpter metū. nam hec actio q̄d metus cā p̄incipal'r dat ad intereſſe. vt in. l. ſi cū exceptōe. in. §. q̄druplicat. ff. eo. ti. ¶ Sz q̄ro hic q̄d ſi abbas iſte nō miſiſſet iſtos mulites: ß rogaſſet iſtū ſacerdotem vt renūciaret: nūquid rogamia iſth⁹ habuiſſent iducere iuſtum metum: Sol. dico q; rogamia regulariter vel etiā verba ꝓminatoria nō inferūt iuſtū metū. q; metus ꝓſiſtit in atrocitate facti. vt i. l. metū. ⁊ i. l. ad iudiā. C. e. ti. vbi pz q; etiā dignitas alteri⁹ ptis nō eſt iuſta cā p̄ſumēdi metū. Iſtud fallit i tyrāno q̄ ſolit⁹ eſt ſeuire in eos q̄ ſuis p̄cib⁹ nō parēt. tūc em̄ rogamia tyrāni habētur p p̄cepto ⁊ inferūt iuſtū metū in parēte. ad ß bona glo. i. l. j. ff. q; iuſſu. tenet bar. i tractatu de tyrāno. ⁊ idez dic in epō vel alio plato potēte q̄ ſolet ſeuire i clericos ſuis votis nō obtēperātes. ſic intelligēda eſt glo. i. l. j. §. q̄ onerāde. ff quar. rer. actio nō dat. Hinc vulgariter dī q; rogamia ſupiorus ſunt p̄cepta: ß intelligo mō p̄dicto. ⁊ hec notabis. ¶ In glo. no. bñ hāc gl. q; eſt mgra in materia ſua ⁊ quotidie ad eā remittit cū q̄rit an ea q̄ fiunt p metū teneant. ⁊ vt clare habeas glo. p̄ gl. colligit ex tex. vnū notabile q; ea q̄ fiūt p metū amiſſiōis rerum debēt reſcindi. ¶ Secūdo glo. q̄rit an hic habeāt locum in illis reb⁹ ſine q̄b⁹ vita corpalis amittit. vult q; exquo nō pōt q̄s ſuſtētari ſine illis bonis q̄b⁹ timet ſpoliari excuſat ſi q̄d fecit p illū metū. nā vita nra corpalis nō poteſt ſuſtētari ſine adiumēto tempaliū. vñ alibi dicit tex. q; etiā ſpūalia ſine tpalib⁹ diu eſſe non p̄nt. vt. j. q. iij. ſi q̄s obiecerit. Hinc dixit gl. in. l. aduocati. C. de aduo. diuer. iudi. q; bona tpalia ſunt alia vita: q̄ſi dicat vt corpora ſunt ſernāda. vñ ſicut mortis met⁹ excuſat: vt i. c. cū dilect⁹. j. e. ita ⁊ met⁹ pdēdi bōa tempalia. ¶ Idem dicit glo. ſi timet pati grauē iacturā in reb⁹ ſuis. Et no. in ß glo. q̄ ſi inuat q; nedū excuſat met⁹ pdēdi oīa bōa: ß etiā ſi timet pati grauē iacturā. vtputa ſi timet pdere maiorē ptē bonoz. vt. ſ. dixi. An aūt excuſet met⁹ excōmunicatōis dicā poſt gl. i. d. c. cā dilect⁹. ¶ Tercio glo. ꝯ p̄dicta opponit de. c. oēs cauſatōes. vbi met⁹ pauptatis nō excuſat. glo. directe nō ſoluit: ß dicit q; c. iſtud loquit q̄n q̄s ꝓmittit malū in ſe ꝓpt timorē libertatis vel corpis cruciatū. nō em̄ q̄s dz ꝓmittere peccatū: imo potius oīa mala pati. vt in. c. ſacris. j. e. Hinc dicit tex. iurt ciuilis in. l. palā. ff. de ritu nup. q; nō eſt ignoſcendū mulieri q̄ p̄textu pauptatis turpē vitā elegit. Et eſt rō. q; p peccatū mortale moritur aīa. nā oīe mortale ē dignū pena eterna. ß aīa eſt dignior corpe cū corp⁹ ſit mortale ⁊ caducū. ideo iminēte metu mortis dz q̄s potius eligere mortē tpalē. ſ. corpis q̄z mortē ppetuā. ſ. aīe. ¶ Quarto in verbo no. glo. intrat p̄incipalē māz an ea q̄ fiūt p metū teneāt. ⁊ p̄ tradit regulā affirmatiue cū limitatōe: tñ dicens i effectu q; ea q̄ fiūt p metū regulariter tenēt dūmō ſine culpa ſua q̄s incidat i metū. nā tūc ſi ſine culpa incidat pōt peti reciſſio eoz q̄ acta ſunt p actōez q̄d met⁹ cā. ß ſi culpa ſua icidit i metū tenēt geſta ⁊ nō ꝓpter hoc petit alicq̄d remediū metū paſſo tex. de ß vltimo eſt ſingula. qui q̄tidie allegat in. l. ſi mulier. ff. eo. vbi dī q; ſi liberta cōmiſit ingratitudinē ꝯ dñm: ⁊ p̄textu ne reuocaret i ſeruitutē aliq̄d promiſit dño ſuo nō ſuccurritur ſibi ꝯ illā promiſſionē ꝛ metu ſeruitutis fecerit. ⁊ ß ido q; ipa ſibi intulit metū ꝓmittēdo ingratitudinē. et dñs iuſte miabat ſibi de reuocāda ea ad p̄priutatē. Ab hac regula glo. excipit hic ſex caſus. Primus in mrimōio: ⁊ eſt duplex ſpālitas ꝑm glo. in mrimōio. Primo q; nō tenet ſi metu fuit cōctū. Secūdo q; etiā ſi culpa ſua q̄s icidit in metū: nibilomin⁹ mrimoniū eſt nullū p. c. veniēs. de ſpō. q; matrimoniū ꝯbit libero ꝓſenſu. ⁊ vbi interuenit met⁹ tollit q̄litas libertatis. vt i. c. cū locū. d. ſpō. Cōtra ß glo. opp. de. c. int cetera. xxij. q. iij. vbi tex. videt inuere q; matrimoniū tenet. ⁊ eſt ille tex. multū ſingularis in hac materia. Glo. ß ⁊ ibi multipl'r ſoluit. Et p q; ibi nō interuenit iuſt⁹ metus qui poſſit cadere in cōſtantē virum. bec

solutio non est bona.quia tex.ibi loquit de metu necis. ¶ Secūda solutio q in eo q tex. ibi dicit sit stabile et firmū illud verbū sit ponit ꝓsultiue ⁊ nō ꝓceptiue.hec est impropriatio lre ¶ Tercia so.q loquit de ꝓsilio.ß non apparet ibi in tex ¶ Quarta so.q met⁹ ibi nō fuit,pbat⁹ ꝙ hāc facit q: ibi ꝑsu ponit met⁹:als nō fuisset dubiū. vñ,ppter verba illi⁹ tex.multū vigētia tenuit hic dñs meus do.Lar.q mrimoniū metu ꝺctū tenet. ⁊ sic q iste casus nō recte excipit a regula. fatet tn q pōt rescindi ꝓ actōꝫ qđ met⁹ causa.ß cōiter gl.⁊ doc.vtriusqꝫ iurĩ tenent.oppositū.⁊ hec ꝓria opi.verior ẽ. Et adduco tex. cui rñderi nō pōt in.c.significauit.j.de eo q̄ dux.in matrimo.vbi tenuit secūdū mrimoniū ꝺctū p⁹ primū meticulosuꝫ nulla pr⁹ petita rescissiōe ꝓ actōem qđ met⁹ cā. Si em valuisset primū mrimoniū nō tenuisset secundū primo nō ānullato.q: mrimoniū nō pōt ꝓsistere nisi inter duos.vt in.c.gaudem⁹.de diuor. Itē,pbat in.c.veniens:supi⁹ allegato.⁊ in.c.cū locū.ꝺ despō.nā certū est q in mrimonio ꝺhendo req̄rit liber ꝓsensus vt ibi.sed vbi met⁹ interuenit lꝫ nō faciat cessare ꝓsensuꝫ:tn tollit q̄litatē libertatis req̄sitā.⁊ vbi req̄rit certū qđ cū q̄litate libertatis nō est iuri satisfactū si interueniat illud sine q̄litate libertatis.vt ī.c.pisanis.de resti.spo.vide bo. glo.quā tenebis mēti in.c.notificasti.xxxiij.q.v.et vide in ß qđ pleni⁹ dixi in.ꝺ.c.cū locū.⁊ ad.c.pall. int cetera pōt rñderi vt in glo.nā lꝫ impropāre tex. verba ,ppt alia iura ꝺria.vt in.c.cū dilect⁹. de ꝓsue.ar.ī.c. cū expediat. de elec.li.vj.vel dic q ibi inuenit iuramētū.nō tn itelligas q iuramentū hꝫ firmare ꝺctū mrimoniū.q: nō restituit libertatē req̄sitā:ß obligat vt saltē ꝺhat mrimoniū seu nō veniat ꝺ nisi absolutōe petita.vt ī.c.si vo.et ī.c. vex. de iureiur. ¶ Secūdus casus est in dote.nā ,pmissa vel soluta ꝓ metū nō tenet.vt ī.l.si mulier.ī.§.si dos.ff. qđ met⁹ cā.ß simplr pmissa sustētabit ex sola approbatione legis.ideo met⁹ inueniēs viciat ex toto actum. Et ex rōne sua pōt colligi vna regla gnālis q vbicūqꝫ simplex,pmissio valet ex approbatōe legis si met⁹ inuenit nō tenet.ß tn dictū nullibi,pbat.nā lꝫ tex.ibi loquat de dote,pmissa:tn verbū ,pmitto pōt adaptari ad nudā promissionē ⁊ ad solennē.vt ī.l.sciendū.§.dictuꝫ.ff.de ediļ. edic.⁊ ī.§. si scriptū.insti.ꝺ iuti.sti.ideo tene q spāle est in dote.q̄litercūqꝫ ꝓ metū,pmissa vel soluta. Et quēadmodū mrimoniū ꝺꝫ cē liber ita ⁊ dos accessoria ad mrimoniū vt no.gl.ī.ꝺ.§.si dos ¶ Tercꝰ casus ī reb⁹ ecclie ꝓ metū traditis.nō em trāsfert dñiū inter cedēte metu. ꝺriū tn sensit gl.xv.q.vj.c.j. ⁊ aliq̄ secuti sī. Sꝫ cōis opi. sequit istā gl.⁊ spāliꝫ Jo.an.⁊ facit qđ no.archi.ī.c.q.ꝺ re.eccl.nō alie.li.vj. Do.an. dicit q aut nō interuenerunt debite solēnitates q̄ debēt ꝑuari in alienatōe:⁊ tūc dñiuꝫ nō trāsfert.xij.q.ij.sine exceptōe. Aut fuerūt seruate solēnitates:⁊ tūc trāsfert dñiū ¶ Et ex ß vī inferri q nō sit spāle ī traditōe rei ecclīastice.⁊ idē videt tenere hic do.Lar. ß certe nō sufficit q solēnitas seruet nisi sit facta ī casu licito et a iure approbato. Duo em sunt necessaria vt valeat alienatio facta de re ecclīastica.primo q fiat ī casu licito. secundo q ꝑuet forma a iure statuta siue tradita.vt est tex.in cle.j.de re.ec.nō ali.no.ī.c. j.j.de in inte.resti.dixi.ī.c.ecclia.de ꝓsti. His vo obseruatis tenebit alienatio lꝫ met⁹ interessent.ar.c.merito. xv.q.j. Quartꝰ casus ī voto.q: votū ꝓ metū factū nō tenet fm glo.qđ bñ notabis. Et idē no.gl.xv.q.vj.ī.c. auctez.qđ itellige ī metu hūano:nō aūt in metu diuīo. Nā si q̄s timore dei vel timore peccatoꝝ suoꝝ vl timēs interitū corpis,ppter naufragiū vel q̄d sīle emisit votū tenet.q: talis met⁹ est bon⁹ ⁊ appetēdus.vt in.c.sic nobis.j.de regu.iuncta glo.j.quā notabis. Et q̄q̄ do. Lar. hoc dicat iure nō,pbari vt met⁹ impediat votū:tn puto ꝺriū ⁊ allego casuꝫ aptū in.c. ꝑsens.xxij.q.iij. facit.c. notificasti.xxxiij.q.v.⁊ ī.c.fi.s̄.c.lꝫ. Ad illū tex.possit respōderi q ibi sīle assumpsit verū.⁊ sic defuit ibi volūtas.ß in fine illi⁹.c.bñ facit tex. vbi papa nō se refert ad sīlatōem vel,ptestatōem:ß solū ad timorē mortis. Itē ,pbo ß rōne ꝓ votū q̄s obligat deo. ß deo nihil est acceptū qđ nō,pcedat ex sincera volūtate.q: nullū est bonū nisi volūtariū.vt dicit tex.xxiij.q.v.ad fidē.⁊ eadē cā.q. vij.in.§.ex his ¶ Quintus casus in iurisditōe ꝓ metum ortorta.nā intercedēte metu nō trāsfert iurisditio.allegat gl.l.q̄.in.§.j.ff.de indi. Et nota bñ hūc casuꝫ.ille tn tex.loquit spāliter in eo q̄ metu,proganit iurisditiōem alteri⁹ iudicis.vñ voluerūt aliq̄ casuꝫ illi⁹.l.extēdē.Sꝫ glo.hic notāter intellexit illū tex.generalr:qđ satis mibi placꝫ ꝑsiderata rōne tex.nam si met⁹ impedit,progationē iurisditōnis fortius debꝫ impedire trāslatiōem.⁊ hunc intellectū videt approbare bal.in.l. decernimus. C.de sa.san.ec.⁊ bar.in tractatu de tyrāno. Et ꝓ ß infero ad q̄stionē:cuitas habēs electōem officialis vel potestatꝫ eligendi sibi dñm obsessa ꝓ exercituꝫ eligit sibi officialē ꝓ metū vel trāstulit iurisditōem in tyrannuꝫ q̄ habebat ciuitatē obsessam.queritꝰ nūquid iurisditio sit trāslata:⁊ ꝓ ꝑsequēs nūquid teneāt gesta ꝓ tyrānū istū seu officialē:⁊ dicendū nō.q: vbi agit de iurisditōe cōferenda met⁹ viciat factū ipso facto. vt in.ꝺ.l.ij.intellecta mō ꝑdicto.⁊ ß tenet bar.in.ꝺ.tractatu.⁊ sentit bal. in.ꝺ.l.decernimus.qđ bñ notabis. Et ex hoc infero ad aliā q̄stionē.canōici elegerūt aliquē in ꝑlatū ꝓ metū puta ꝓ ꝑceptū tyrāni:nūquid talis electio teneat:⁊ multa ꝑsilia sup hoc emanarūt tpe vrbani sexti qñ incepit vltimū scisma in eccl̄ia dei. Nā dicebāt cardinales aliqui q ꝓ metū ⁊ ꝓ impssionē romanoꝝ elegerūt pri⁹ papam. vñ postea q̄dā ex eis ,uenerūt ⁊ aliū elegerūt ¶ Ex dicto bar.⁊ bal.ꝓ rōnē bui⁹ glo.⁊ ꝓ tex.illi⁹.l.ij.posset dici q electio est nulla.⁊ vide tex.iuncta glo.in.c.quisq̄s.de elec.⁊ sīlr facit tex.in.c.vbi piculū.in.§. certū. de elec.li. vj.vbi dicit tex. q cessat electio vbi adimit libertas eligendi. In ꝓtrariū facit qđ no. Inn.in.c.q sicut.ꝺ elec. vbi dicit se credere q si met⁹ intercessit tenet electio licet veniat irritāda.vñ anteqꝫ irriteꝰ tenent gesta ꝓ electum. Et ad hoc alleganit istū tex.in ar.⁊ tene mēti singulariter illud dictū Inno.,ppter ei⁹ auctem.nā fac ad ꝑcedentē q̄stionē de tyrāno.et tn aliter distinguo ⁊ reduco ad cōcordiā.in.c.lꝫ de elec.videlꝫ q aut ꝙpellunt electores eligere certū ⁊ tūc electio est ipso iure nulla.q: est ꝺ subam electōis.nā electio est vnū de plib⁹ eligere.⁊ ita intelligat tex.ī.ꝺ.§.cetex. Aut ꝙpellunt eligere vnū de certo genē ꝑsonaꝝ:⁊ tūc met⁹ ñ viciat ipso facto.q: nō ex toto adimit libertas eligēdi.vt ī.c.cū terra.de elec.⁊ tn valet ꝓsuetudo vt electores teneant sibi eligere ꝑlatū de certo genere ꝑsonaꝝ.vt est tex.in.c.abbate.de ver.sig.⁊ in.c.cū dilect⁹.de ꝓsue. Hinc dixit Jo. an.in.ꝺ.c.cū terra.q ꝓsuetudo nō pōt tollere libertatē eligēdi:ß restringere sic:qđ notabis.⁊ pleni⁹ dico in.ꝺ. c.licꝫ ¶ Sextꝰ casus ⁊ vltim⁹ fm gl.in aucte tutoris per metū ortorta.vt in.l.j.in fi.ff.de aucto.tut.⁊ posset adduci ille tex.ad terciū casuꝫ ꝑallegatū:vt si ep̄s auctorizet ī ꝺctu ꝓ metū inito ꝓ eccl̄iaꝫ inferiorē q talis auctas nō teneat.q: ep̄s eq̄pat tutori.vj.q.j.ī.c.oīb⁹.⁊ no.j.de in īte.resti.⁊ ī.c.auditis.ī gl.iij. Ex glo. Host.excipit aliquos alios casus:⁊ sit in ordine septimus casus.c.vnici.j.eo.li.vj.vbi dicitur q absolutio ab excōmunicatōe ꝓ metū facta nō tenet ¶ Octauus casus in testamēto cū testes inuiti fuerūt dictī.vt in.l. que testamēto.in fi.ff. de testa.no.glo.j.eo.sacris ¶ Nonus casus in sententiam tenet hic Host.q sentētia ꝓ metuꝫ lata nō tenet allegat.xj.q.iij.inuīctā.⁊ Jo.an.hic simplr transit referendo Host.Sꝫ ꝺriū notauit glo.in.ꝺ.c.inuīctū.⁊ sequitur ibi archi.⁊ glo.in.c. q̄tuor. ea.cau.⁊.q.que dicit q sentētia lata ꝓ metū tenet lꝫ possit elidi ꝓ actōem vel exceptōem. Do.an. distinguit q aut metus impediuit solēnit atē requisitā ⁊ sn̄ia nō tenet:als sec⁹.ß hoc nihil est dicē.q: si debita solēnitas non inuenit sn̄ia est nul-

la non ꝓpter metū: ß ꝓpter defectū solēnitatis. ꝙa si nō seruat solēnitas substātifica nō tenet snīa q̄ntumcūq; spōte lata. vt in l. platā. C. de. sen. & i. q. vij. diffinitiua. ¶ Repio bal. in hac. q. in. d. l. de cernim⁹ distinguentes ꝙ aut metus fuit illat⁹ circa ptātes clauiū & viciat ipō facto. q; ptās clauiū dz esse libera. allegat. d. c. vnicū. co. ti. li. vj. Aut met⁹ fuit illat⁹ in alijs sentētijs et tenet snīa lz posset rescindi ꝓpter metū. allegat gl. in. d. c. iniustū. & dicit canōista s ita tenere. Dz ꝓfecto ꝑ ꝓmū mēbr̄ suū allego. gl. singularē in. d. c. vnico: q̄ ꝛcludit snīaz excōicatōis latā p metū tenē q̄si in absolutōe sit spāle vt metus viciet. & allegat no. in. d. c. iniustū. & tene mēti illam glo. q; nemo allegat. facit ꝑ q; cū illa sit gl. Jo. an. videtur reprobare dictū ¶ Hosti. hic. naz si excōicatio lata p metū tenet fort⁹ alia snīa ¶ Jtē adduco illū tex. p locū a spāli. nā cū spāl⁹ papa ibi, puiderit circa absolutōem: ḡ sec⁹ i excōicatōe & i alijs sentētijs ꝑ dictū bal. & pōt esse rō spālitatis. q; ꝓncipes seculares erāt faciles in ꝓpellendo ꝓlatos ad absoluēdū aliq̄s a snīa excōicatiōis. et sic nō poterat obseruari rigor ecc̄iastic⁹: merito fuit statutū vt als absolutio esset ipō iure nulla. Cōclude ḡ ꝙ regularit⁹ met⁹ nō viciat ipō facto cū incueniat i iurisditōe exercēda. sec⁹ si in iurisditōe ꝓferēda vl̄ proganda. vt i. d. l. ij. & i. v. casu. s. excepto ¶ Decim⁹ casus i ꝓstitutōe ꝓcura. fm ¶ Hos. allegat. c. accedens. s. de ꝓcu. & ita trāseūt hic doc. Et bñ notab. ꝓpt⁹ auctez doc. vt si p metuz q̄s ꝓstituit ꝓcuratorē nō tenet ꝓstitutio. ß certe ille tex. ß nō ꝓbat. nā papa ibi nō intēdebat ius de nouo inducere: ß voluit ꝓuidere locū secuꝝ ptib⁹ qđ fiendū est in oī actu. tū nō sequit ꝙ si de facto metus interceſſerit act⁹ viciet ¶ Undecim⁹ casus & vltim⁹ fm ¶ Hos. i actu q̄ nō pōt seruari sine peccato: ß dic ꝙ obligatio hic impedit nō ꝓpter metū: ß rōne peccati. q; nō pōt obligari ad peccandū: nec etiā iuramētū valet. vt in. c. q̄nto. de iureiur. & c. si ꝓo. & xxij. q. iij. q̄si p totū. Excipio duodecimū casuz q̄ ꝓbendit i se multos casus i bis. s. que gerunt⁹ p iniuste carceratū cū ipō detētore: vt ē tex. notabilis. in. l. q̄ i carcere. ff. e. Aliū casuz voluit excipe do. an. j. c. ꝓxi. in renūciatōe bñficij. Dicit em̄ ibi ꝙ renūciatio bñficij p metū facta non tenet. & infert ibi postmodum gnāl⁹ ad oēs act⁹ spūales vt in eis viciet met⁹ ipso facto. q; in istis dz esse volūtas libera & libeꝝ arbitriū. ß certe nō credo eū bñ dicere. & ꝑ in renūciatōe bñficij habes glo. notabilē. in. c. sup̄ ß. de renū. q̄ apte tenet ꝙ renūciatio p metū facta tenet lz posset rescindi apte ß tenet Jnn. i. c. ad audiētiā. j. e. vbi dicit ꝙ rescidit p actionē qđ met⁹ causa. sentit idē Jnn. j. c. ꝓxi. loquit⁹ tū ibi alternatiue. ß ¶ De. & Abb. apte hoc ibi tenēt. idē do. de ro. deci. cccl xij. ꝓbat⁹ p locū a spāli in cle. ij. in. §. sane. de pe. vbi dī ꝙ renūciatio bñficij q̄ fit p captōez & detētionem ptātuz secularium nō tenet: vt sic in odiū istoꝝ principū q̄ q̄nq; incarcerāt clericos vt renūciēt. fuit illd ius spāle inductuz vt nō teneat renūciatio. vñ dicit ibi bal. ꝙ illud est ius nouū. & facit qđ ibi no. gl. ī ℟. ꝑdicto mō. Ad ß etiā adduco istū tex. nā papa nō fundat se spālit⁹ hic sup̄ bñficio. ß sup̄ regula gnāli dicēs ꝙ q̄ metu & vi fiūt debēt revocari ⁊c. & sic apte sentit ꝙ dz trāsire cum cōmuni regula. Jtem q̄tenus dicit ꝙ in spūalib⁹ viciat met⁹ ꝓriū voluit glo. in. d. c. vnico. li. vj. Jtē baptism⁹ assumpt⁹ p metū tenet. q; ibi est volūtas lz coacta. vt in c. maiores. in. §. item q̄rit⁹. de bap. & xxxv. dis. de indeis. & facit ratio. c. merito. xv. q. j. Cōclude ḡ ꝙ in actu meritorio met⁹ viciat ipō facto. vt in. d. c. ad fidē. Dz speciale est vbi imprimit⁹ character. d. c. maiores. ß vbi nō tractat⁹ de merito q̄ ad deū: sed de merito vel alio vinculo met⁹ non viciat regulariter.

a Dares. Qui terrore laicoꝝ electōi de se facte renūciat si renūciatio iuramēto vel fide firmata non sit regimini ad qđ electus erat ꝓfici poterit. hoc dicit cōprehēden-

do quēlibet itellectū. Cōmunis diuisio. secūda ibi tue. ¶ Reta ꝑ ꝙ factū a maiori ꝑte collegij aliquib⁹ ꝓtradicentib⁹ potest dici vnanimit⁹ factū. ita colligit hic do. An. sed iudicio meo totū oppositum est colligendū. hic em̄ dicit⁹ ꝙ vno excepto electio fuit vnanimiter celebrata. nam si verbū vnanimiter verificaret⁹ in maiori parte collegij frustra fuisset dictū vno excepto. & ꝙ hoc ℟bū vnanimit⁹ importet ꝙ nemine discrepāte ꝓbat tex. ī. c. iij. de postu. plat⁹. & in. c. si vnanimiter. eo. ti. & ibi no. hec etiā ethymologia vocabuli. nā vnanimit⁹ dicit⁹ q̄si vnius animi. Non ergo possunt dici electores fuisse vnanimes si eoꝝ aliquis fuit discors a sentētia cōi. & idē dic de ℟bo cōcorditer. requirit⁹ em̄ vt nemo discrepauerit vt no. glo. in cle. ne romani. de elec. & in. c. cupientes. de elec. li. vj. dixi in. c. nō potest. j. de re iudi ¶ Secūdo notabat hic do. An. ꝙ renūciatio bñficij p metū facta non tenet. & certe iste tex. hoc non ꝓbat. hic em̄ non dī ꝙ renūciatio electōis non tenuerit: sed simpliciter dicit ꝙ talis renūciatio nō obstat quomin⁹ is q̄ renūciauit ꝓficere possit ecclie ad cui⁹ regimen fuit elect⁹. vnde vt dicit Jnno. pōt intelligi ex nouo iure. s. p electiōem de nouo fiendā. vel pōt intelligi ꝙ ex antiq̄ iure. ß vt dicūt ¶ De. & Abb. pri⁹ petita restitutōe aduersus illā renūciatōem metu factā. & p hoc tex. in cle. ij. in. §. sane. de penis. vbi tunc solū renūciatio bñficij est nulla q̄n fuit facta ad captionē & detentiōem alicui⁹ ptātis secularis. secus ḡ q̄n metus aliūde interuenit. de quo dic vt pleni⁹ dixi. s. c. ꝓxi. ¶ Tercio nota ꝙ iuramentū & fidei interpositio diuersa sunt. sed quero de differētia inter hec. Sol⁹ dicit Jnn. ꝙ iuramentū est cuz fit sup̄ libris reliquijs vel alia re sacra. Fidei ꝓstatio est cum q̄s promittit aliq̄d p deū vel fidem. & nil aliud dicit hic Jnnoc. Dz in ꝓriū facit. c. etsi xp̄us. de iureiur. vbi patz ꝙ potest interuenire iuramētum absq; tactura alicui⁹ rei sacre vel alicui⁹ scripture. nam ad esse iuramenti non requirit⁹ necessario tactura alicui⁹ rei. vt ꝓbat⁹ ibi. et no. glo. ij. q. j. in summa. & vide glo. in hoc notabilē in cle. j. de here. Et ob hoc do. Lar. hic voluit dare aliā differentiā: dicens ꝙ tunc est iuramentū cum exprimit⁹ verbū iuro. Si autē non exprimitur & promittit⁹ aliquid p deū seu p fidē tunc dī fidei prestatio. Si autē non interponit⁹ deus vel fides tunc dicitur simplex promissio. Hec differētia mihi ex toto nō placet. & tex. videt⁹ in oppositū in. c. ego em̄. & ī. d. c. etsi christus. de iureiur. vbi patz ꝙ dicendo sic. de⁹ me adiuuet & hec sancta euāgelia est iuramentū: & tū non exprimit⁹ verbuz iuro. Jtem habes multa exempla. ī. d. c. etsi christus. in quib⁹ sine expressiōe hui⁹ verbi iuro inducit⁹ iuramentuz. & ideo dicerē ꝙ iuramentū et fidei prestatio habent se vt genus & species. q; omnis fidei ꝓstatio est iuramentū: sed non ecōuerso. vbicūq; em̄ adijcit⁹ vinculum religiōis simplici assertōi potest dici iuramentum. Ad hoc qđ no. in. d. c. etsi christus. Et hec faciūt ad q̄stiones: nūquid violans ꝓstatōez fidei possit priuari beneficio sicut veniēs ꝓtra iuramentū: Secundo nūquid sit infamis sicut periurus eo casu quo peririū irrogat infamiam: quod quādo sit plene dict⁹ in. c. testimoniuz. de testi ¶ Ad primū archi. in. c. iuramēti. xxij. q. v. recitauit quēdam dicere ꝙ debeat priuari beneficio sicut veniens ꝓtra iuramentū. Et hoc tenuit glo. notabilis in. c. querelam. ne ꝓlati vices suas. & idem ibi ¶ Hosti. & idē tenet glo. in. c. cōstitutus. de transact⁹. Sed aliud videtur tenere ipse archi. ibi. & in. c. j. de sepul. li. vj. vbi vide. videtur enim in hoc variasse. sed do. Lar. tenet hic ꝙ non sit priuandus beneficio. & refert hoc idem tenere quandam decisi. rote. Ego sequerer opi. glosarū. primo per fundamentuz quod supra feci. q; omnis fidei prestatio est iuramentū. Jtem ꝙ accidere posset ꝙ plus peccaret veniens ꝓtra fidem q̄z ꝓtra iuramentū. naz peririū tanto est graui⁹: quāto id sup̄ quo fuit iuramentū ꝓstituz erat sanctius. Nam magis peccat veniens contra iu-

ramentū interpositū sup corpe christi q̄ si essz interpositus sup alia creatura. vt ꝓbat tex. no. in. c. monet. xxij. q. j. no. Inn. in. c. 7 sixtus: pall'. vñ si q̄s iuraret sup beato petro 7 alius ꝓmitteret aliq̄d p deū fidē suā: non est dubitandū q̄n magis peccaret ꝓtraueniēdo ille q̄ iurat p deū vel fidē suā. vñ absonū esset dicere q̄ iste nō deberet ꝓuari. q: venit ꝯ iuramētū. ad idez adduco tex. in. c. tua. de iureiur. vbi cleric⁹ priuat' bñficio ꝓ piurio putatiuo. i. ꝓ eo q̄d vitare nō pōt quo ad vulgi opimonē lz in veritate non sit piurū. forti⁹ g̃ dz priuari q̄n venit ꝯ pstatōez fidei. ad idē etiā adduco. c. puenit. de fideiuss. vbi copulatiue dr̄ si ꝯ religionē; fidei 7 iuramēti sui ꝛc. vñ pstatōem fidei appellat ibi iuramētū. naz vnicū inuenit ibi iuramentuz seu fidei pstatio. Et ex hoc infero ad secundū q̄ iudicio meo nō bñ dixit collec. in. d. c. cōstitutus. vbi dixit q̄ venies ꝯ fidē pstitā nō sit infamis. q: iura loquūtur de iuramēto. nā vt supra dixi fidei pstatio est iuramentū. 7 facit iste tex. vbi equipant'. 7 p̄dicta notabis. 7 vide. glo. notabilē ad māz in. c. vt circa. d. elec. li. vj. 7 in. d. cle. j. de here. In glo. j. in fi. Jo. an. dicit hāc glo. ꝓcedere in ꝓfirmato: nō in electo tm̄. q̄si dicat q̄ electus tm̄ pōt renūciare electiōi de se facte absq̄ ꝓsensu superioris. secus q̄n electio est cōfirmata vel quādo q̄s bñit bñficiū p institutōem seu collationez. vt no. glo. in. c. si electio. de elec. li. vj. 7 no. in. c. ij. de trāsla. prela. Itē plus dico q̄ si electio fuisset hic cōfirmata nō tenuisset renūciatio facta in manib⁹ nō superioris etiā in p̄iudiciū renūciantis. hoc ꝓbat' in. c. q̄ in dubijs de renū. vbi dr̄ q̄ talis renūciatio nullā obtinet firmitatem. ergo nō valet etiā in p̄iudiciū renūciantis. cū em̄ iste sit obligatus bñficio: vt in. c. nisi. de renūcia. nō potest p se eximere sei p̄m ab hac obligatōe. ad hoc. l. legat⁹. ff. de offi. p̄si. vñ pōt sic renūciās administrare bñficio suo anteq̄ superior habeat ratā illaz renūciatōem. q̄d sentit Jo. an. post Host. in. c. q̄nto. de trāsla. p̄la. plene dico in. d. c. q̄d in dubijs. lz aliud senserit glo. in. c. q̄d dei. de statu reg. Et ideo hic iura q̄ vident' innuere q̄ valet renūciatio bñficij p metū facta intelligo interueniēte superioꝛz cōsensa. 7 ita loquit' 7 ponderat tex. in. d. cle. ij. 7 in. §. sane. 7 j. c. pru. In glo. fi. in fi. ß glo. bz bo. intellectuz: ß nō soluit clare 7 formaliter q̄ria. ß in effectu vult dicere q̄ aut iuramentū est taliter pstitū q̄ repugt postmodum iuri repetēdi: 7 tūc iuramētū obstat. Et ita loquit' iste tex. vñ dz intelligi q̄ iste iurauit ampli⁹ nō repetere vel q̄ ampli⁹ nō p̄ficeret' illi ecclesie. secus aūt q̄n iuramentū est taliter pstituz q̄ nō repugnat iuri repetendi vt puta si q̄s iurauit resignare bñficiū suū p metū si postmodū resignauit pōt bñficiū repetere intētando actionem q̄d met⁹ causa. naz iuramētū suū sibi nō obstat. q: nō iurauit nō repetere bñficiū. vt ꝓbat' j. c. pru. nō obstat. c. cū inter. p. de renūci. q: ibi ꝓmouet' ex nouo iure. si em̄ quis iurauit nō repetere bñficiū intelligit' ex antiq̄ iure: ß ex nouo iure bñ posset vt ibi. ad. c. ij. de resti. spo. dic q̄ ibi renūciauit spoliatus. nā ibi renūciatio non refert' ad possessionē quā nō habebat. dicendū vt ibi latius no. Nūquid aūt aduersus illud iuramētū de q̄ i tex. ꝓpetat aliq̄d remediū: dicit Inno. q̄ sic. q: exquo iurauit p metū pōt petere absolutōem a iuramento: 7 ep̄us poterit istū absoluere. et no. bñ hoc dictū q̄ ep̄s potest absoluere illū q̄ iurauit p metū. 7 sic intellige. c. si p̄o. et c. si vex. de iureiur. Et idē est vbicūq̄ iuramētum ꝓtinet turpitudinē ex pte recipientis vt in oduz isti⁹ q̄ turpiter recipit iuramentū possit ep̄us absoluere iurantē. vt no. idem Inno. in. c. debitores. de iureiur. 7 dicit hic Inn. q̄ lz ep̄us possit absoluere: bñ tū faciet nō absoluere si aliud remediū ꝓpetit iurāti. vñ si q̄s iurat soluere vsuras bz remediū vt pu⁹ soluat 7 postea repetat. vt i. d. c. debitores. dicit tñ q̄ si obmissa hac via ep̄s directe absolueret nō putat hoc ꝯ ius esse. Et nota singulariter hoc dictū. ex hoc em̄ vult q̄ q̄n iuramētū turpitudinē cōtinet ex pte recipientis non est necesse vt iurās adimpleat pri⁹ iuramētū: vel vt faciat ꝓpelli recipiētē ad relaxationez: ß p̄t directe petē absolutōem ab ep̄o. 7 plenius hāc māz attingo. in. c. j. de iureiurā. Abbas.

a Audientiam. Qui per metū q̄ debuit cadere i cōstantē vir bñficio suo renūciare iurauit 7 renūciauit illō repetē poterit. In ꝑma q̄stio partis. In secūda dat iudices: ibi mādam⁹. No. p̄ q̄ iuramentū de resignādo non extendit' ad ius postea querēdum: nec p̄cludit facultatē repetendi p actōem q̄d mecau. si interuenit met⁹ satisfacit. ergo iuramento ex solo renūciatōis actu: q̄d facit ad multa. Secūdo ex hoc 7 ex tex. no. q̄ aliud est iurare de resignādo: aliud de nō repetēdo. Item q̄ iurās nō repetē bñficiū p eum resignatum nō pōt petere lz p metū iurauerit. itellige nisi pri⁹ petita absolutōe aduersus iuramentū. vt in. c. si p̄o. de iureiur. Et est glo. fi. hic. 7 dixi. s. c. pri. Tercio no. in ver. quia p̄o. ar. optimū q̄ circa renūciationē beneficij metu factā nō est aliq̄ specialitas. ß quēadmodū alia q̄ metu fiunt debent renocari ita renūciatio. Dz q̄ro q̄ iure audit' iste qui renūciauit bñficio p metuz: Jo. dicit Inno. q̄ p actōem q̄d met⁹ causa: q̄d plenius dixi. s. e. c. ij. Dz aduerte tu ad tex. qui loquit' per verba pstentis temp⁹: dicens que metus causa fiunt carere debent robore fraternitatis. 7 sic videt' q̄ hec que fiūt p metū nō habent robur firmitatis. 7 sic cōcordat iste tex. cuz edicto p̄toris in eo q̄ dicit' q̄d met⁹ cā factū est nō ratū habebo. vt. in. l. metū. in. §. sed q̄d prętor. ff. eo. Et ideo potest dici vt notāter dicit bar. in. d. l. metū. in. §. volenti. q̄ duo sunt remedia principalia contra ea que fiunt p metum de iure prętorio. nam de iure ciuili regulariter tenet exquo interuenit ꝓsensus licz coactus. Dz p̄tor introduxit duo remedia. Primū dando vtilē actōem q̄ pri⁹ erat directa. vñ absq̄ eo q̄ intētaz actionē q̄d metus causa possum petere rem quā tradidi p metū intentando actōem vtilem que prius mihi cōpetebat et ß ex bñficio p̄toris mortui. q: exquo prętor nō vult habere ratum q̄d fit p metum ipso facto dat' metū passo vtilis actio. Dz quia nō erat ex toto sufficiēter ꝓuisum metū passo induxit aliud remediū. s. actionem q̄d metus causa. 7 p eam restituit' actio directa que pri⁹ cōpetebat beneficio p̄toris legitimi cui⁹ quo intentat' actio q̄d metus causa. 7 hoc satis ꝓbat tex. ī. d. §. volēti. Et ex his infert' ad intellectū hui⁹ capituli q̄ ille qui renuncianit bñficio p metū habz duplex remediū. Primū vt attēdet actōem q̄d metus causa. 7 p hoc remediuz restituitur sibi omnia que tradidit p metū cum integritate. vt in. c. abbas. ī fi. s. e. 7 potest indirecte petere bñficiū intentādo vtilem actōem. Nam si cecidisset a possessione sine metu 7 sine renūciatione habuisset actōem directaz puta confessoriā vel officiū iudicis vel latā rei vendicationem: iuxta no. p Inno. in. c. cum venerabilis. de reli. do. Nūc p̄o exquo renūciauit p metū habz illā actōem vtilē que pri⁹ erat directa. directa p̄o sibi nō competit q: non potuit prętor directe disponere ꝯ ius ciuile. vt insti. de bo. pos. post prin. Et ſm hoc intellige et limita ea q̄ no. glo. in fi. in. c. abbas. s. co. In glo. ij. ibi 7 dicit' vis impetus maioris reiz ꝛc. Aduerte: hic em̄ ponit' diffinitio cuz querit' quid si vis p̄cisa. Nam duplex est vis. quedā est p̄cisa: quedā est ꝓprius cōtraria voluntati: vt cū quis ligatis manib⁹ 7 pedib⁹ rebaptizat' vel cōpellit' cōmunicare excōicato in ecclia. 7 de ista vi non fit mentio in isto titulo. Alia est vis cōditionalis. vt quādo infertur alicui vis vt nisi certū q̄d faciat minatur alit' sibi mortē. 7 de hac vi fit mētio ī isto titulo. et ß vis ī cludit' sub metu. ideo dicit glo. q̄ hodie detracta est vis mētio q̄ olim fiebat in edicto p̄toris. 7 dic q̄ detracta est mentio in libris iuris ciuilis. quia solum fit mentio de metu. 7 dz intelligi iste titulus ſm glo. 7 bene in vi cōpulsiua

vt qñ quis ꝑ vim ꝯditionalē ꝓpellitur rem suā tradere vel debitorē liberare. ꝑ alia ꝛo vi puta expulsiua vt cū violēter expellit de possessiōe sua vel vi ablatiua: vt cū alicui auferet violēter res mobilis: vl' vi turbatiua vl' inquietatiua dant' alia remedia. de q̄bꝫ in glo. ¶ Et ī fi. gl. vel dic q̄ dī met⁹ q; mentē terret. ¶ Jn gl. in ꝛ. ad resignatōez: ibi si postmodū in resignatōe nō intercessit metus. Aduerte q; glo. hic sentit nō sufficere vt met⁹ adsit tpe iuramēti de resignādo: ꝫ requirit vt etiā duret ī resignatōis actu. alꝫ si sponte resignaret nō haberet actionem qđ met⁹ causa ꝑ l. ij. C. eo. vbi dī q̄ si ꝑ metū ꝓmisi aliq̄d tradere ⁊ ex interuallo cessante metu tradidi nō possum repetere. q; spōte, videt purgatū vicīū met⁹ p̄cedens. Jo. an. dicit q̄ hic durabat metus ꝑiurij. q̄si dicat q̄ exquo fuit cōpulsus iurare si postea in executione nō durat metus nihilomin⁹ excusor. q; videor exequi timore iuramēti. moderniores doc. sequūtur gl. dicentes q̄ cū aduersus iuramentū hꝫet iste remediuꝫ. q; poterat petere absolutōem nō excusat si postea sponte soluit. ꝫ mihi plus placet opi. Jo. an. ꝑ. c. j. ūcto. c. debitores. de iureiur. Nam iurās soluere vsuras hꝫ remedium petēdi absolutōem. vt in. d. c. j. tū si volēs satisfacere iuramēto soluit potest postea repetere. Jtem potuit ille timere ꝑiurū quo ad vulgi opi. vñ oīis modica ꝓsumptio sufficit ad tollendā illā ꝓsumptōem q̄ spōte soluit: sicut in sili no. Jnno. in susceptōe habit⁹. in. c. j. s. c. Ad idē qđ no. idē Jnno. in. c. p̄cedēti vbi dī q̄ erq̄ quis hꝫ remediū repetendi nō debet petē absolutiōem a iuramēto. ad idē. c. cōmissuꝫ. de spō. ⁊ hoc indicio meo apte ꝓbat iste tex. in quo nihil dī q̄ tpe renūciatōis metus durabat. imo tex. in fi. dicit q̄ virtute iuramēti tenebat' resignare. ¶ Jn glo. fi. in fi. no. ex hac gl. tria remedia cū iuramentū ꝓtinet turpitudinē recipiētis. ⁊ int' cetera no. q̄ potest petere absolutōem a iuramēto: qđ latius dixi. s. c. pri. Et nota singulariť ex tex. iūcto gl. q̄ dī q̄s adimpleuisse iuramentū: hꝫ nō duret effect⁹ iuram t. Et facit ad illā q̄stionē nūquid ad euitandā penā sufficiat fecisse actū sibi iniūctuꝫ hꝫ actus postmodū nō duret. de quo plen⁹ ꝑ bar. in l. inter castellanuꝫ. ff. de arbi. ⁊ in l. sicut. ī. §. supuacuū. ff. qui. mo. pig. vel hypo. sol. ⁊ facit bñ. c. cōmissuꝫ. pall'. ¶ Abbas.

¶ Acris. Excōmunicat⁹ nō est q̄ absolute coactus excōicato cōmunicat. sec⁹ si coactio fuit cōditionalis. Jn ꝓma ꝑte decisa ꝓsultatio. Jn secūda distinguēs rūsionibi distinguim⁹. Et primū mēbꝫ ꝓsequit' ibi in principio. secundū ibi ī secūdo. ¶ No. ꝑ q̄ habenti rñdere de iure q̄ꝫ īminet necessitas distinguēdi. Sunt em̄ quedā dubia que sine distinctōe decidi nō valēt. cōcordat. c. lras de despō. impu. cū multis si. ⁊ ideo alibi distinctio appellat' discretio. vt in. c. sup lris. de rescrip. ¶ Secūdo no. duplicē esse vim p̄cisam. s. ⁊ ꝯditionalē. ¶ Qđ aūt fit ex vi p̄cise nō imputat'. q; potius dī quis pati q̄ꝫ agere. q; nulla voluntas repit' in agente. exemplū in eo qui ligatis manibꝫ et pedibꝫ ꝓpellit' cōicare excōicato in lecto vel in ecclesia. Vis ꝛo ꝯditionalis est q̄n metu mortis vel corpis cruciatus quis cōicat excōicato. ⁊ hoc casu dī facere. q̄a hꝫ repit' voluntas cū pot⁹ eligat cōicare excōicato q̄ꝫ mori. ¶ Et ex hoc ⁊ ex tex. no. q̄ potius quis debet pati mortem violentā q̄ꝫ cōicare excōicato vel aliq̄d aliud peccatum cōmittere. Hinc alibi dicit canon pot⁹ debet quis omnia mala pati q̄ꝫ malo cōsentire. vt. xxxij. q. v. ita ne. ¶ No. q̄ met⁹ attenuat culpā: non tū p̄sus eaꝫ excludit. min⁹ em̄ peccat is qui ꝑ metū peccat q̄ꝫ qui sponte. ⁊ ideo minor debet imponi pena. vt. ij. q. j. in ꝓmis. ⁊ l. e. fi. xj. q. iij. ¶ Nota ibi labe. q̄ excōicatō dī labes. ⁊ forte ideo ꝑm Jo. an. q; multi in eā labunt'. vel dic q̄ ideo q; ꝑ eam alā labefactat'. Jtem nota q̄ miti⁹ agit' cū ignorante q̄ꝫ cū metū patientie. nam ille qui ignoranter ꝯmunicat excōicato nullā culpam cōtrahit. vt in. c. nup. de sen. ex. secus in eo qui cōmunicat ꝑ metū vt hic. ¶ Vltimo facit iste tex. ad q̄stionē: cauet' statuto q̄ q̄cūq; tale q̄d fecerit incidat ipso facto in talē penaꝫ. quidā fecit ꝑ metū actū ꝓhibitū nūquid incurrat illā penā: ⁊ videtur ꝑ sic ꝑ istū tex. nam excōicatōis pena ita inuoluit' q̄ cōicat excōicato ꝑ metū sicut q̄ sponte in ōnū facit: q; metus attenuat culpā ⁊ etiam penā. vt. s. dixi. Exquo ergo rōne metus debꝫ mitig⁹ puniri. ergo non debꝫ incurrere penā statuti. ad qđ. bñ fac. c. ij. de deli. puerorꝫ. Sodici potest q̄ penā incurrit: ꝫ iudex in impositōe ⁊ executōe debet hāc respectū ad metū. vnde debet mitigare ipam penā. Et idem videt' dicendū in alio casu vbi in delinquēte repit' aliq̄ qualitas ꝑ quā debet mitig⁹ puniri. Ad hoc qđ no. bar. in l. ij. de recepta. ad istuꝫ tex. dic q̄ lꝫ cōicans ꝑ metū incurrat excōicatiōem: nihilomin⁹ tpe absolutōnis minor pena sibi imponit' q̄ꝫ si cōicasset sponte. vt est tex. no. in. c. fi. xj. q. iij. ¶ Jn glo. ij. in fi. vel ꝑm Host. cōicans excōicato ꝑ metū si nō ꝓsenserit iniquitati illius apud deū nullum detrimentum incurrit. ⁊ sic possit intelligi. c. qđ p̄decessor. et. c. antecessor alle. in glo. ꝫ quo ad eccl'iam militantē ꝓbit excōicatōis vinculum vt hic. No. ꝫ d' ctū Host. q̄ agens aliquid ꝑ metum si non ꝓsentit iniq̄tati nō peccat quo ad deū. Sed ꝯ hoc facit iste tex. in eo q̄ dicit istā culpā ꝓtrahere licꝫ met⁹ ipam detenuet. ⁊ q̄ dixi q̄ cōicans excōicato incurrit excōicatōem intellige minorē: nō autem maiorē: nisi cōicasset excōicato in crimīe ꝑquo fuit excōicat⁹ vel fuisset excōicat⁹ cū participātibus sibi. hec ꝓbant' in. c. nuper. ⁊ c. si cōcubine. de sen. ex. ⁊ xj. q. iij. c. q̄m. ⁊ in. c. fi. de cle. ex. mi. An autez cōicans excōicato minori excōicationē incurrat excōicatōem: dic q̄ non. q; excōicatio nō trāsit in terciā psonā. vt in. d. c. q̄m. qđ no. ¶ Jn glo. fi. ibi eos. ibi parificat tex. rebaptizatos sponte vel ꝑ metum. ⁊ in. c. quisq̄s. qđ sequit' parificat in teste tacere veritatem spōte vel metu. vñ testis incurrit ꝑiurū tacendo veritatē si sponte fecit sicut si ꝑ metū. So. dicit Jo. an. ⁊ bñ q̄ metus nō excusat ab excōicatōe vt hic. neq; ab irregularitate rebaptizatōis. vt ī. d. c. eos. neq; a ꝑiurio. vt ī. d. c. quisq̄s. tñ min⁹ peccat q̄ hꝫ et similia agit ꝑ metum. ⁊ dic q̄ minor pena vel penitētia debet imponi. vt est tex. in. d. c. fi. xj. q. iij. ⁊. ij. q. j. in primis. ¶ Sꝫ ex glo. oꝑ. videt' em̄ q̄ met⁹ debeat excusare participantem cum excōmunicato a pena excōmunicatōis. videmus em̄ q̄ viator seu pegrinus transiēs ꝑ terram excōmunicatoꝝ licite eis cōmunicat propter necessitatez famis. vt in. c. q̄m multos. xj. q. iij. et. c. inter. de sen. ex. Jtē creditor excōicati licite sibi cōicat ꝑ recuperatōe rer suarum vl' sibi debitaꝝ. vt in. c. si ꝛo. de sen. ex. no. in. c. itel lexim⁹. de iudic. Si ergo necessitas vite seruande cōtra necessitatem victus excusat a sentētia excōmunicationis: fortius necessitas seruandi contra timorē gladij deberet excusare participantē cum excōmunicato. Sol'. contrariū est difficile ⁊ potest solui tribus modis. Primo q̄ loquitur iste tex. in cōmunione in crimīe. et sic q̄n quis per cōmunionē incurrit peccatum mortale seu maiorem excōmunicationē. tunc enim cessant cōtraria. naꝫ non est licitum cōmunicare excōmunicato in crimīe ꝑpter necessitatem famis: nec ꝓpter necessitatez bona sua recuperādi. Sed quia hec solutio nimis stringit literam: datur ⁊ secūda solutio vt intelligat' tex. in metu vano qui regulariter non excusat. secus autem si metus fuisset talis qui potuisset cadere in ꝓstantē virū. hec etiam solutio nimis restringit tex. imo lra videtur innuere contrariū duꝫ dicit q̄ ꝑ nullo metu ꝛc. ⁊ sic includit metum etiā sufficientē. ⁊ facit hec lra ꝓtra opi. Cy. in l. j. C. vii vi. in pe. q. vbi formauit q̄stionē notabilē. q̄daꝫ habēs vxorē suspectā de adulterio p̄cepit suo seu familiari suo vt eā īterficiat alꝫ mīabat' sibi mortē ꝑ timore mortis ꝓbe occidit vxorē: q̄rit' nūq̄d ꝑ sit excusat⁹ ab homicidio. et tandem concludit post pe. q̄ sic. q̄a

hoc fecit seruus ad tutelam sui corpis. nã sicut excusatur qs occidendo aliũ cã defensionis. vt in cle. si furiosus de homi. ita dz excusari iste q̃ vt nõ piret vxorẽ dñi interfecit. Idẽ sentit gl. in l. pe. ff. si fami. fur. fecis. dica. et bar. i. l. ij. ff. de nox. et satis bñ facit ibi tex. dicit iure canonico seu diuino nõ crederez ꝑ dcm̃ legistã ꝓcedere. qr vt notãter dicit iste tex. quẽ ad ꝑ nõbis ꝓ nullo metu dz qs pctm̃ mortale incurrere. et ẽ rõ qr vt. s. dixi potius dz qs ꝓseruare vitã aie q̃ corpis. nã cõmittẽdo peccatuz mortale morit aia sustinẽdo ꝯo gladiũ morit corpus q̃nimo vir pfectus potius deberet pati mortẽ corpalem q̃ cõmittere pctm̃ veniale qr pctm̃ veniale opponitur feruori charitatis. vt no. gl. in ꝓemio serti. vir q̃ pfectus potius dz eligere interitũ corpis caduci et mortalis q̃ ꝑdere feruorẽ charitatis quã hz in deũ. facit dicit le. et no. in. c. queritur. et in. c. neq̃s. xxj. q. ij. Itẽ nõ põt negari q occidẽdo aliuz ꝓter metũ qs cõmittat homicidiũ exq̃ ille q̃ nũc ẽ interfectus nõ erat aggressor. xv. q. j. c. meito. ꝑ qr dz potius oĩa mala pati q̃ malo ꝓfẽtire. xxij q. v. c. ita ne. nec ob. si dicat iste fecit ad tutelã sui corporis. et q licite qs aliũ occidit cã defensionis qr ista ꝓcedũt qñ qs occidit suũ aggressorẽ qr tũc potius aggressor dicit seipm occidere. et iste dz pati vt no. in. d. cle. si furiosus. ꝑ in casu nõ iste q̃ metu alteri facit directe agit et explet iniq̃tatẽ alteri. Et redeũdo ad ꝓtrarium dat tercio solutio fm Jo. an. q̃ nõ valẽs aliter soluere ꝓtrariũ dicit q casus exceptus ꝓtra iuris regulã nõ extẽdẽdus ad aliũ casũ eiusdẽ vel paris ratõnis nisi ꝓ ꝓncipẽ. allegat. l. si ꝯo. §. de viro. ff. so. ma. et qđ no. i. c. ꝓstitutõez. de regu. li. vj. et ĩ regla q̃ a iure cõi d re. iur. li. vj. Et notab singlr ꝑ dcm̃ ad materiã extẽsiõis. Jn ꝓtrariũ tñ facit. l. ij. ff. ad tertu. et in. c. cũ dilecta d ꝓhib. vti. et glo. in. l. j. C. de cõdi. inde. et in cle. j. de electõne cũ multis si. et marie ẽ gl. singlaris. i. c. j. de tẽp. or. li. vj. vbi dicit q vbi ẽ oĩno cadẽ rõ dz eẽ cadẽ iuris dispositio etã in pena ꝑ potius ex mẽte videt cautũ. in. l. ꝑ ꝓpt necessitatẽ vite ꝓseruãde licitũ ẽ cõicare tpe famis excõicato et cadẽ rõ vite cõseruãde ẽ iminẽte tiore gladij. ꝑ et tũc dz excusari met. Forte ob ista q̃ pñt opponi do. an. ponit aliã solutõz dicẽs q necessitas famis excusat et nõ necessitas gladij. qr prio casu ꝓncipiũ mouẽs mortẽ venit ab intra. nã paciẽdo mortẽ ꝓpt famẽ qr disponit in seipsum ita q ipe videt seipm occidere exq̃ põt sibi subuenire. vñ cũ iste sit cõstitut inter duo mala debet eligere min malũ vt potius cõicz excõicato q̃ fame pire. Sed in scdo casu principiũ mouẽs mortẽ venit ab extra qr alius minat mortẽ. q casu iste nõ dicit agere sed pati. sed melius est pati mortẽ ab alio inferendã q̃ committere peccatũ. qr cõmittẽdo iniq̃tatẽ agit sustinẽdo mortẽ patit passio ꝯo nõ imputat ꝑ actio sic. ꝑ rõ scdi dicti mihi placet. sed rõ prĩa põt mouderi. nã nego q qs dicat seipsuz interficere si ꝓpter bonestũ cõseruãdũ fame perit. Nam ex hoc sequeret q mulier ꝓpter necessitatẽ famis posset eligere vitã turpẽ cũ sit min pccatũ fornicatio q̃ homicidiũ. qđ tñ nõ est licitũ etiam fm legem ciuilẽ. vt in. l. palam. ff. de ritu nup. et alibi dicit tex. q non minus dz quis timere stuprũ q̃ mortem vt in. l. isti quidẽ. ff. qđ metus cã. Itẽ in iure nõ est possibile qđ dicit do. an. vt vere qs possit cõstitui int duo mala qr lex non est imposita sup impossibili. iij. di. erit q̃t lex. vñ aliter nõ eet peccatũ si euitari nõ posset. quia nõ est peccatũ nisi sit volũtariũ. xv. q. j. in prin. vnde in iure nõ esset dare ꝓplexitatẽ in delictis. vt no. xij. di. ĩ sũma. nec ob. c. duo mala eadẽ di. qđ alle. do. an. qr illd ꝓcedit fm falsam opi. estimãtis se esse inter duo mala. sed vere nõ est possibile. vñ oportet dicere q ꝓpter necessitatẽ famis nõ esset peccatũ cõicare excõicato. nam si in se esset malũ deberet quis fame pire. Posset solui et ãnto iudicio meo q iõ nõ excusat in metu ꝑ in necessitate famis sic. qr maleficia distinguũtur volũtate et ꝓ posito. c. cum voluntate de sen. ex. et in. l. qui iniuriaꝝ. ff. de fur. is q̃t qui cõicat excõicato ꝓpter necessitatez famis nõ agit cõicare excõicato neq̃ cõmittere iniquitatẽ sed principaliter subuenire iniquitati sue. is autẽ q cõicat ꝓpter metũ agit cõmittere iniq̃tatẽ. qa ad hanc ipsam cõmittẽdã compellit quã nõ debet cõmittere ꝓpter malũ corporis. Nec ob. qđ dixi q ꝓpter bona recuperãda licite cõicamus excõicato. qr illud permittit in odiũ excõicati ne reportet cõmodum de malicia sua. vt in. c. intelleximus de iudi. Ultimo hic q̃ritur nunq̃d cõicans excõicato peccet mortalit. videtur primo q sic p istũ tex. vbi dicit q ꝑ nullo metu debet quis incurrere peccatũ mortale. et loquit de ꝑticipante cũ excõicato p metũ. scdo facit. c. fi. de cle. ex. mi. vbi dicit q excõicatus minor ꝑticipiũ cum excõicato gratit peccat celebrando. si em̃ illud participiũ nõ induceret peccatũ mortale ꝑ veniale nõ diceret tex. q ꝑ uiter peccet celebrando marie q̃ venialia peccata dimittunt p oĩonem dñicã et cõfessionẽ generalẽ quam facit sacerdos ĩ introitu misse. et p aspersionẽ aque benedicte. vt no. in ꝓbe. vj. et pe. dis. iij. in. c. de q̃tidianis. ad idẽ. c. pia. de excep. li. vj. cũ si. Jn cõtrariũ facit qr si talis cõio induceret mortale nõ ꝑmitteret ꝓpt necessitatẽ famis nec ꝑmitteret familia cõicare dño excõmunicato cui ꝓtrariũ habet in. d. c. q̃m multos. et. d. c. inter. Do. in hac qõne varia sensẽrũt doc. Bof. in summa. eo. ti. tenuit q ꝓtrahit mortale. Idẽ Bof. in summa sua dicẽs q aliter tenentes blãdiũtur peccatoribꝫ. Hosti. q̃t hic in sũma de sen. ex. §. fi. ꝯo. sed nunquid participans. tenuit q participans ꝓtra ꝓhibitõnem canonis incurrit veniale. ꝑ ꝑticipans ꝓtra ꝑceptũ superioris peccat mortaliter et iõ põt excõicari. Ad illd c. rñdet q loquit quando qs fuit excõicatus cum sibi participantibꝫ. quo casu cõicans peccat mortaliter et incurrit excõicatõem maiorẽ qr venit ꝓtra ꝑceptũ superioris factũ sub pena excõicatõnis. hoc ipse ꝓbat qr Bc. est pars. c. sacris. j. de sen. ex. vbi loquit tex. de tali excõicato. Jo. an. post multa cõcludit q cõicans excõicato regulariter peccat venialr. Fallit in sex casibꝫ fm eũ. Primus qñ quis cõicat in cõtemptũ clauiũ. nã cõtemnere ptãtẽ ecclesie ẽ mortale. scdus qñ fit cõtemptũ superioris seu ꝓtra ꝑceptũ suũ. ar. in. c. ij. de ma. et obe. tertius qñ quis cõicat excõicato in diuinis. ar. c. significauit. j. de sen. ex. quart qñ cõio fit in crimine ꝓ quo fuit excõicatus. nã tũc cõicans incurrit maiorẽ excõicationẽ. vt in. c. si cõcubine. de sen. ex. quitus si erat excõicatus cũ sibi participantibꝫ. et de hac excõicatõe vide hodie bo. tex. in. c. statuim us de sen. ex. li. vj. sextus et vltimus casus est si cõio sit nimis frequens et assidua. quia nullũ pctm̃ ẽ adeo venale q̃n ex ꝓsuetudine seu assiduitate fiat mortale. xxv. di. criminis. nã duz eẽt fm eũ dicere q regl qs incurreret mortale salutãdo excõicatũ vl eũ nõ euitãdo in mẽsa marie si amicus cõis te et illũ inuitauit. vñ ꝑ cõio exq̃ cõicans nõ ꝓsensit facinori ꝓ q̃ fuit excõicatus potius opponit feruori charitatis q̃ charitati. et refert archi. xj. q. iij. loco ꝓalle. banc opi. tenere beatũ Tho. iiij. sniaz. vñ videt q ꝑ sit cõis opinio et vtinã vera cũ expediat aiabꝫ. Dz ego mltũ dubito. nã ꝓ prĩa opinione Bof. et Rof. mltũ faciũt iura. s. ĩ pn. alle. et marie. xj. q. iij. et in. c. sicut apli cũ tribꝫ sequẽ. nã xps videt hoc prio ꝓhibuisse cum dixit si nõ audierit ecclia sit sicut ethnicus et publicanus sicut habetur in euãgelio. et ij. q. j. si peccauerit. et. c. nouit. de indic. Itẽ apli hoc postmodũ ꝓhibuerũt. vt in. d. c. sicut apli. Jt canones diuersoꝝ põtificũ. vt in. c. excõicatos. et in. c. cũ excõicato. xj. q. iij. ad idẽ. c. fi. e. cã et qõne. vbi dicitur q cõicans excõicato si p metũ fecit dz puniri ꝑ nõ tãtũ sicut si sponte. si ꝯo spõte dz acrius puniri vt ceteri metũ hãant. si em̃ cõio solũ ꝓduceret veniale peccatũ nõ ita loquerent illi tex. cum venialia peccata faciliter re

mittant'.vt.s.dixi. Itē istud.c.positū sub ℔ titulo simplicit' loquit'.z si dicerem⁹ oppositū euacuaret' effect⁹ excōicatōnis.no.tn cōez opinionē. Abbas.

C Vm dilect⁹ Metū passo nō subuenit' si nō fuit talis q̄ vebuerit cadere ī cōstātē viz.p̄ p̄mittit diffinitōis cāz.scdo soluit obstaculū ibi nō obstante.tcio diffinit ibi sup. No.p̄ q̄ clici alicui⁹ eccie p̄nt p iuramētū z votū se astrigere ad artiorē vitā z austeriorē ducēdā. Scdo no.q̄ pōt q̄s ex voto se astringere ad seruādā certā regulā religiosoz lz se nō trāsferat ad illos religiosos. Tercio no.q̄ met⁹ ptinēs mortis piculū vel corpis cruciatū dī cadere in cōstātē viz. ex cusat' g̃ q̄s si q̄d fecit ppt' metū mortis vel corpis cruciatū.z intelligo qn̄ fecit id qd̄ in se nō erat peccatum. alʒ aūt prsus nō excusaret'.vt.s.c.pri.z qd̄ ibi dixi. Quarto no.ibi ī ꝓstātē.q̄ met⁹ excusat si est tal' q̄ poterat cadere ī ꝓstātē viz. Si g̃ ꝓstās vir fuisset motus ppt' metū illd̄ sufficit.vn̄ nō requirit' vir cōstās ad idē.c.veniēs.z.c.ꝓsultatōi.j.de spō.ter.tn̄ in.l.metū.ff. eo.dic̄ q̄ dz cadere ī ꝓstātissimū ℔ p̄mū cōi⁹. Itē no.z tene mēti q̄ quēadmodū nō excusat met⁹ nisi sit tal' q̄ potuerit cadere ī ꝓstātē viz ita nec vol⁹.nō g̃ ℔ueniat' volū passo nisi fuerit tal' q̄ viz ꝓstātē z ꝓtū vecepisset. Et no.ibi ad fatuitatē.q̄ nimia simplicitas appellatur fatuitas.fac̄ qd̄ no.gl.xxij.q.iij.inocēs.forte eī isti cisterciēn.ꝓmittebāt aliq̄ ꝓtra ius vt si observarēt eorū regl'az nō paterent' aculeos carnis.vel ꝓmittebāt aliq̄ ꝓtra ius positinū vl' regl'am is em̄ q̄ ista credit' simplicit' z fatue credit.iō nō pt postea allegare volum. Vltio no.ibi sup restitutōe petita.ar.op.q̄ etiā in spūalib⁹ qd̄ fit p metū tz lz veiat rescidēdū restitutōe petita ꝓbādo iustū metū.qd̄ ē ꝯ opi.do.an.quā tetigi in.c.q.s.eo. Et no.practicā in mō intētādi actōnez qd̄ me.ca.nā dz q̄s petere se restitui ad statū in q̄ erat anteq̄ pateret' metū. In gl.j.ibi ℔ seipos psonal'r obligauerūt.no.bn̄ gl.q̄ clici certe eccie p̄nt se psonalit' obligare ad observādā regl'az alicui⁹ religiōis.℔ etiā videt' sētire ℔ Inn.dicēs q̄ isti poterāt ꝓfiteri rgl'az artiorē.vt ī.c.lz.j.de reg. Dz bosti.al'r sētit.dic̄ em̄ q̄ aut singli volūt trāsire ad altā religionē artiorē z p̄nt vt in.d.c.lz.aut remanētes in eccl'ia volūt ꝓfiteri religionē austeriorē z nō p̄nt sine aucte epi.ar.in.c.ad audiētiā.j.de ec.edi. Idē sentit gof.dicēs se putare q̄ ℔ int'ueit cōsēsus epi.℔ ℔ dcm̄ gof.diuinat ad istū tex. Itē si int'ueniss et auctas epi ñ fuisset ℔ allegat⁹ metus q: in p̄ntia epi cessat verisil'r oīs met⁹.vt in.l.nō ē verisile.ff.e.z in.l.trāsactōe.C.de trāsac. Itē papa ℔ se fūdat dūtaxat sup voto z iuramēto istoz. Si aī int'ueiss et auctas epi fūdasset se sup ordiatōe epi.vt ℔ vī tex. recte intellect⁹ ꝯ opi.bost.z ꝑ op.quā sētit gl.℔ saluā do vtrāq̄ opi.distiguo sic q̄ aut clici eccie volūt ꝓfiteri religionē artiorē mutādo p̄riaz rgl'az seu antiquū statutū eccie z dādo in futuz nouā formā vinēdi etiā successoūb⁹ z ñ p̄nt. Et ℔ casu ꝓcedat op.bost.aut servata ātiq̄ rgl'a volūt se psonal'r obligare ad artiorē vitā.z ℔ p̄nt q: p̄nt pl⁹ mereri nec ex ℔ alterat' stat⁹ eccie erq̄ ñ mutāt bitū nec vesērūt p̄riaz regl'am z ℔ casu ꝑ cedit iste tex.z ī ℔ fiēdo req̄rit' ꝓsēsus oīm vt no.ī rgl'a qd̄ oēs.de re.iur.li.vj.z ī.c.sup eo.de reg.z ī.c.q: ꝓpt'. z in.c.scptū.s.de ele. Ad p̄dicta bn̄ facit.j.de ap.ad nr̄az.vbi religiosi tenent' ad observātiā religiōis z ordinis.z ℣bū ordinis cōpbēdit statuta facta p ordinez vltra regl'az vt ibi dixi.z ℔ idem ē videre in ist' frib⁹ p̄dicatorib⁹ q̄ bn̄t regl'am augustini z p statuta edita p ordinē restrinxerūt se m'ltū vltra regl'am. Dz an successorē possint obligare dubito vbi ñ int'uenit auctas superioris.vn̄ pōdera hāc gl.q̄ dicit q̄ isti psonal'r se obligauerūt. In glo.in ℣bo violētia.no.fi.glo.singl'ariter.ex q̄ bēs q̄ timor excōicatōnis nō causat iustum metū,ita vt factū ipi⁹ timore veniat restringēdū p̄sertī p actōnez qd̄ met⁹ cā.z facit ℔ glo. Io.quā ad l'raz posuerūt Ian.Ain.z Phil. Idē tenuit Gof.dicens q̄ aut excōicatio ē iusta.z imputādū ē isti q̄ talē se reddidit vt possit excōicari.ar.optimū in.l.si m'lier.ff.qd̄ metus cā.vbi ptz q̄ nō excusat metus qn̄ quis fuit cā illius metus.aut excōicatio ē iniusta z nō timēda q: nō ligat.s.apud vū.vt in.c.cū eterni.de re iudi.li.vj.℔ glo. ordinaria tz ꝓtrariū in.c.cū olim.el.ij.de resti.spo.z illā glo.sequit' bosti.q: excōicatio infert vetrimētū non solū corpi ℔ anime.vt in.c.audi venicp.xj.q.iij.nec obst em̄ eū si dicat' q̄ est medicina q: illud ꝓcedit vbi subest iusta cā vel ꝓpter bonū obedientie.al's aūt plus afferet' q̄ ℔ afferat. Quid em̄ si eps minet' excōicatōem prebytero de cui⁹ promotōne spes erat nōne p̄sbyter iustū habet metū siue timorē ne impediret' sua promotio? Et ex his videt' sentire bosti.vt dictū suū ꝓcedat in excōmunicatōe iniusta. Io.an.z cōiter moderni distiguūt q̄ aut excōicatio ē iusta z non excusat rōne p̄dicta.aut iniusta z excusat.q: maxima pena ē vt dicit tex.in.c.sacro.j.de sen.ex.z alibi dī q̄ in eccl'ia vei nō reperit' pena maior.xxiij.q.iij.corripiant'.z alibi dicit tex.q̄ nō ē modica pena int' hoies esse z hoim carere cōmercio vt in.l.bi q̄ sanctā.C.de apostat'. Ego acq̄escerē primo mēbro ℔ in scdo dicerez q̄ iudex dz cā cognita discutere an ille metus debuisset cadere in cōstantez vir. qd̄ em̄ si nulla erat spes promotōnis nec timebat de p̄nti aliqd̄ dānū z habebat superiorē excōicatoris in promptu apud quē poterat iusticiā suā ꝓsequi.certe ℔ casu cōstans vir nō debuisset timere.z ℔ puto ꝓcedere q̄ ad intētādū actiōez qd̄ metus cā.vt no.in glo.se.℔ q̄ ad implorandū iudicis officiū ꝓcedat indistincte opi. Io.an. q: minor metus sufficit.vt no.in glo.se.z in.l.int' posi tas.C.de transact. Et ē glo.sin.in.l.j.§.que honorāde ff.quar rei actio nō dat'.vbi dicit' q̄ reuerētia epi excusat.vn̄ si ꝓpter reuerētiā epi renūciauit q̄s p̄bende sue potest postmodū illā repetere q: nō spōte fecit.qd̄ intelligit ibi bar.z bn̄ qn̄ int'uenerunt alique mine vel ℣bera.q: sola dignitas nō excusat.vt ī.l.ad inuidiā.z ibi ꝑ bar.C.eo.z ℔ voluit tex.in.d.l.j.§.q̄ honorāde. In eo q̄ dicit q̄ si libertus ꝓmisit aliqd̄ dño nō pōt petere restitutionem allegando metū sed debet iudex procedere causa cognita.vt.s.videat an iuste habuit timere.z idē dic in vroze cum dicit se aliquid feciss e obreuerentiā mariti.vt sola reuerētia non excuset nisi p̄cesserint mine vel ℣bera vt no.Bar.in.d.l.ad inuidiam.z in.l.j.§.que honorāde.z sentit Inno.in.c.causā matrimonij.de of.dele.z hec bn̄ no. In gl.pe.ibi videt' relinquēdū arbitrio iudicis.no.sing.particulā gl. ex qua habes q̄ qn̄q̄ sola verba minatoria vel sola potencia hoīs inducit iustum timorē.vtputa si erat tyrānus qui solebat uale tractare hoīes nō acquiescentes p̄cibus suis.vn̄ tunc sole p̄ces indu cūt iustum timorē. et idē dic de minis.habebit em̄ iudex cōsiderare psonā minantis.nam sunt quid ā hoīes ita pessimi q̄ non minant' nisi habeant voluntatez exequendi.aliqui vero multa minant' z nihil facinnt. Hoīs em̄ z alīs circūstātijs cōsideratis habebit iudex arbitrari an z qn̄ metus habebit excusare.z idē no. Bart.in.l.metū.C.eo.z in tractatu de tyrāno.z Inno.z Hosti.hic. Et no.q̄ gl.poīt ista tria vt diuersa verba mine z potētia hoīs q̄si qn̄q̄ sufficiūt ℣ba sola sine minis.exemplū vt dixi in tyranno seuero.dic q̄ etiā habebit iudex cōsiderare sexū q: minor metus excusat mulierē q̄z virū. vt est gl. singularis in.c.cum locū de spon. In eadē gl.ibi minorem metū passus est.no.bene'glo. q̄ lz actio qd̄ metus causa nō det' nisi ꝑ metu qui habuit cadere in constantē virū tn̄ ex iudicis officio subuenit' aduersus minorē metū.exēplū vt.s.dixi in reuerētia epi cū ℣bis minatorijs.vt in marito vl' in alio magistratu q: nō debz

iudex pati vt iste violẽtus reportet cõmodũ de violentia sua.7 idẽ in dolo. Idẽ no.glo.in.l.inᵗ positas.C.de transac.7 idẽ ibi Bar.7 in.l.metũ.ff.qũ metus causa.
¶ Sed ꝓtra ß oppo.de isto tex.vbi papa noluit ſbuenire q; metus nõ ꝓtinebat corpis cruciatũ. So.doc.ꝛ rũ nõ tãgũt ß põt solui mᵏtiplr.prio intelligẽdo q; ß fuit intẽtata actio qũ metus cã q̃ nõ datᵗ ꝑ minoꝛ metu.vt.ß.dictũ ẽ.si aũt vis intelligere q; ß implorabatᵗ iudicis officiũ potes dicere q; hic inᵗuenit iuramẽtum 7 ad ß adduco istũ tex.dũ dicit nolẽtes viã ꝑiurijs aperre.7 ex ß intellectu põt colligi singulare dictũ q; ñ auditᵗ q̃s ꝓtra iuramẽtũ metu prestitũ nisi fuerit metus qui debuisset cadere in ꝓstãtẽ viꝝ.7 ꝑ hoc optime facc.si.ꝛo de iureiur.vbi ponderatᵗ grauissimus metus in relaxatõne iuramẽti.sc̃do põt solui q; dic actᵒ gestus ꝑ minorẽ metũ nõ tendebat ad cõmodũ violẽti seu metũ inferẽtis ß redũdabat ad maiorẽ salutẽ istoꝝ iurantiũ 7 vonẽtiũ.vñ nõ reperiebatᵗ cõmodũ ex ꝑte violenti.nec vera decꝑtio ex ꝑte metuꝫ passi q; nõ recipitᵗ q̃ mutatᵗ ad meliorẽ statũ.vñ ꝓpter tria isti canonici succubuerũt.s.ꝓpter iuramẽtũ 7 q; violẽtia nõ fuit sufficiens ad inferẽdũ iustũ metũ 7 q; dolus fuit bonus.
¶ In eadẽ glo.ibi iudex ꝛo.ñ dicitᵗ alicui inferre metũ.intellige gl.qñ iudex iste cõminatᵗ.vt in .c.tũ ex lris de in inte.resti.7 sic intellige glo.no.vij.q.j.pñtiũ.q̃ dicit q; iudex nõ dicitᵗ alicui metũ inferre.7 iõ ꝓtra eũ nõ ꝑt agi inᵗ dictovñ vi.secus dicvbi iudex iniuste metũ vlᵗ vim intulit.q; tũc põt agi ꝓtra eũ tancꝫ ꝓtra ꝑuatũ vt in.c.cõquerẽte de resti.spo.7 in.l.si ꝑ impressionẽ cũ se.C.qũ metᵉ cã. ¶ In ea.glo.ibi 7 no.q; ꝑm cano.no. singlᵃrit caudã glo.ex q̃ prio collige intellectũ ad.c.reintegranda.7 dico plenᵉ in.c.cũ ad sedẽ de resti. spo.
¶ Scdo no.7 sꝑ tene mẽti q; clicᵘ intẽtando ꝓditõꝛ.c. reintegrãda põt laicũ trahere ad iudiciũ ecclasticũ et nescio alibi hãc gl.de q̃ plenᵉ dico in.c.cũ sit generale. de fo.cõpe ¶ In glo.fi.ibi lꝛ dolus det cãm ꝓtractui. No.glo.singlᵃrit q; q̃tidie allegatᵗ iuncto tex. 7 vide bo.tex.in.c.cõstituit.allᵗ.vbi ꝓbatᵗ q; si dolo q̃s fuit inductus ad intrãdũ religionẽ tꝛ ingressus.ß si religiosi q̃ dolo illũ induxerũt fecerũt ß ꝓpter bona tꝑalia illiᵉ nõ debẽt illa bona hꝛe ẽ ille casus singlᵃris.7 intellige hãc glo.ꝓut loquitᵗ qñ q̃s fuit inductus ꝑ dolũ ad meliorẽ vitã.nã ille ẽ bonus dolus.iura ꝛo nõ subueniũt nisi ꝓtra maluꝫ dolũ.7 dolus malus ẽ calliditas seu machinatio ad decipiẽdũ circũueniẽdũ 7 fallendũ aliquẽ adhibita.vt dicit tex.in.l.j.ff.de dolo.vide glo.ĩ regla sciẽti.li.vj. Et dicit ß Inno.q; dolus q̃ nõ caderet i cõstantẽ viꝝ nõ habet excusare.7 ꝺ tali dolo intelligitur iste tex.vñ forte isti cistercienses ꝓmiserũt aliq̃ ꝓtra cõmunẽ cursũ inferioꝝ cãꝝ puta q; nõ ꝑaterent stimulos carnis si ꝓfiterentᵉ cor regla vel aliq̃ ꝺ ꝓmiserũt cõtra ius nãle vlᵗ positiuũ vel ꝓtra reglam.nã ista 7 silia debẽt retorqri ad simplicitatẽ 7 fatuitatẽ credẽtiuꝫ. et iõ nõ subueniᵗ istis aduersus talẽ dolũ.secus vbi interueniret dolus q̃ ꝓtissimos hꝛet fallere. Itẽ ꝑm Innoc. facilᵘ subueniᵗ vbi nõ inᵗuenit iuramẽtũ.qũ no. vult eñ q; aduersus iuramẽtũ nõ subueniatᵗ dolũ passo nisi dolus habuisset fallere prudẽtissimũ. Et no.glo.singularᵢᵗ in alio in eo.s.q; dicit tenere mr̃imoniũ lꝛ dolᵒ dederit cãm ꝓtractui.7 idẽ no.glo .in.l.a diuo.ff.de ritu nup.7 in.c.cõstituit.xx.q.iij. Qũ ego limitarẽ nisi talᵉ 7 tãtus eẽt dolus q; habuisset tollere cõsensum.ad ß qũ no.in silᵢ. Jo.an.in.c.vnico ꝺ cõmoda.7 facit tex.in.c. cũ locũ ꝺ spõ ¶ Tercio no.ex gl.iũcto tex.casũ ĩ q̃ dolᵒ nõ ꝑponderat culpe.7 colligitᵗ ex tex.q; isti canonici fuerũt in culpa credẽdo pſuasionibꝫ illoꝝ cisterciẽsiũ.ß illi cisterciẽ.fuerũt in dolo ꝓmittẽdo ea q̃ nõ ꝑoterant obseruare.7 tñ nõ ſbuenitᵗ istis culposis ꝓtra dolosos ꝓtra l.item mella.ff.ad.l.aquil.So.duplex vt colligitᵗ tacite de mẽte doc.prio q; iste tex.,ꝓcedit in dolo bono ꝓtranũ in dolo malo.7 est bona solutio.sc̃do q; dolus ꝑ ponderat culpe leui seu leuissime ß ñ culpe late.nã magna culpa eq̃paratᵗ dolo.vt in.l.qũ nerua.ff.de ꝛo.7 in.l. magñ negligẽtia.ff.de ꝛ.sig.vñ sicut dolus cõpensatur cũ dolo in.c.intellexim⁹ de adul.7 in.l.si duo.ff.ꝺ dolo.ita 7 lata culpa ꝺz cõpẽsari cũ dolo.7 no hãc solutionẽ. Et in fi.gl.dic q; ĩ.c.ex lris.nõ fuit data restitutõ ꝓtra mr̃imoniũ ß supabũdãtia in cã mr̃imonij. Et idez ꝑt dici in alijs spũalib⁹.vtˢiq̃s intrauit religionẽ ante xxv.ãnũ nõ ꝑt petere restitutõez in integꝝ pᵒ ingressũ q; fuit lesus ß si minoꝛ litigãs sup spũalib⁹ lederetᵗ i iudicio posset petere restitutõꝛ in inte.de q̃ tñ dic vt plenᵒ no.in.c.ex ꝑte de rest. spo.ꝛc.

¶ Uper eo. Probata violẽtia ꝑ testes res amisse,ꝓbant ꝑ iuramẽtũ 7 sup valoꝛe rꝝ amissaꝝ taratõne iudicis ꝓmissa 7 secuto petẽtis iuramẽto fit cõdẽnatio.7 ẽ casᵘ nõbilis.ĩ prĩa poitᵗ ꝑtis q̃stio.i sc̃da pape rũsio.ibi verũ. ¶ No.ibi prio de violẽtia ꝑ testes.q; allegãs violẽtiã ꝺz eã ltime ꝑ testes ꝓbare.vñ sup violẽtia seu delicto ñ stat̃ iuramẽto q̃rẽtl.ꝑ ß facit q; dlicta debẽt dilucide ꝓbari.vt in.l.sciãtᵗ cũcti.C.de ꝓba.canonizata. q̃.q.vj.sciãt. Dicit tñ q; vbi indicia essent violẽta tũc ꝑ indicia posset ꝓbari violẽtia.7 sic ꝺz intelligi.l.indicia.C.de rei ven.7 vide qũ plene dico in.c.tercio loco. de ꝓba. Itẽ puto q; vbi agerentᵗ de modico preiudicio sufficit ꝓbare violẽtiã ꝑ vnũ testẽ cũ iuramẽto ꝑtᵉ iurãea q̃ habentᵗ in.c.fi.de iureiur. ¶ No.sc̃do casũ valde notabilẽ in q̃ quis ꝓbat ꝑ ꝓpriũ iuramẽtũ res amissas eaꝝ valorẽ. An aũt ß hẽat locũ ꝓtra quẽlibet delinquẽtẽ dicã.j. ¶ Tercio no.ibi taratõe.q; iudex ante cõdẽnatõem ad estimatõem rerꝝ amissaꝝ ꝺz puᵒ tarare ꝑm iudiciũ suũ valorẽ illaꝝ rerꝝ 7 postmodũ deferre iuramẽtũ ꝑti vt iuret an valẽt 7 postmodũ tarare q; cũ illꝺ sit iuramẽtũ tãtũ q̃ntũ ipe tarauerit.nec ꝺz puᵒ recipe iuramẽtũ de ueritate si tararet postmodũ in minori q̃ntitate redargueret iurãtẽ de piurio qũ eẽ nõ ꝺz. vt in anc.Sz hodie nouo iure.C.de iudi.7 in corpe vñ sumitᵗ co.ti.in.§.oportet.secᵒ aũt ẽ in iuramẽto affectõis q; tũc iudicᵗ taratio põt ꝓcedere 7 seq̃.vt in.l.videamᵒ in.§.iurare.ff.de in litẽ iurã.nã ß casu nõ redarguitᵗ iurãs de ꝑiurio ß de inordiata affectõne quã bẽbat ĩ rez suã.vt no.gl.7 bar.in.d.auc.ß hodie nouo iure .7 ĩ.d. l.videamᵒ.7 q̃ñ sit deferendũ ß iuramẽtũ affectõnis.dicẽ dũ vt plene le.7 no in.l.in actõnib⁹.ff.de in litẽ iuran.
¶ Ultio collige q; põt q̃s rex amissaꝝ petere estiatõꝛ 7 sic nõ tenetᵗ q̃s ꝓcise petere rẽ quã ꝓdidit. Jn ß tñ distingue q; aut res amissa extat ita q; ꝑt restitui.7 tũc nõ ꝺz petiᵗ estiatio ß ipa res q̃ ẽ in estiatõe.vt in.l.in re furtiua.ff.de cõdi.fur.7 si nõ posset restitui tpe sñie iudex cõdẽnabit in estimatõnẽ lꝛ fuerit res ipsa petita qui ĩ defectũ rei succedit estimatio in oligatõe.vt in.l.iulianᵒ. ff.de cõfes.aut certũ ẽ a prĩcipio rẽ nõ extare seu restitui nõ posse 7 tũc ꝺz peti estiatio 7 etiã in estimatõe ꝺz fieri cõdẽnatio.sic ꝑt intelligi iste tex.7 in.l.si qñ.C.vñ vi.7 ꝓbatᵗ in.d.l.in re furtiua. Si aũt dubitatᵗ an res extet tũc ꝑt fieri petitio alternatiua.vt peto talẽ rẽ 7 si nõ extat peto estiatõez vt no.ꝑ bar.ĩ.d.l. si qñ 7 ĩ.d.l. in re furtiua.7 plenᵒ in.l.stipulatões nõ diuidũᵗ.ff.de ꝛ.ob.7 ß notabis ¶ Jn gl.j.ibi ꝑpter difficultatẽ ꝓbandi ꝛc.põdera bñ gl.vult eñ q; duo debẽt ꝓcurrere ad ß vt stetᵉ iuramẽto ꝓquerẽtᵉ.ꝑ difficultas ꝓbandi res amissas.sc̃do odiũ violẽti.nõ ꝙ sufficeret difficultas ꝓbandi absq; delicto ꝓuẽti.7 ß faciũt ad qõnẽ ponе statuto can etᵉ q; siqs fuerit disrobatus in villa q; teneatᵗ ipa villa ad estiatõem viatoꝛ nũc cõqueritᵗ ꝺ spoliatõe 7 petit vt villa cogatᵗ ad emẽdãdũ.queritᵗ nunquid debeat stari iuramẽto istius viatoris.7 dicendꝫ q; violẽtia ꝺz ꝓbari ꝑ testes.vt ß est tex.vel ꝑ indicia violẽta mõ ꝓdicto.Sz dubiũ ẽ nũq̃ sup quantitate

rez amissaz debeat stari iuramẽto cũ ꝫ cõcurrat difficultas ꝓbandi qz solus erat qñ erat disrobatus z nẽo vidit qd portabat in valisio vel in marsupio. Item ꝫ ꝓcurrit odiũ spoliatoris. ꝫ ꝓtrariũ cõiter cõcludit qa licz hic cõcurrat maleficiũ tñ nulla qne cõuenit nõ cõmisit maleficiũ ꝫ tenet de maleficio alteri⁹ vigore statuti. z iõ nõ debet stari iuramẽto illi⁹ cũ nõ agat ꝓtra de linquente. secus si ageret ꝓtra illũ q spoliauit. ita cõit cõcludũt legiste in. d. l. si qñ. z in. l. neq; d. ff. de incẽ. rui. nau. z qd duo requirũtur ad ꝫ vt stet iuramẽto videlicet difficultas z maleficiũ ꝓuenti. no. glo. in. d. auc. ꝫ hodie nono iure. z in. d. l. videamus. z bar. in. d. l. siqñ

¶ Secdo infert ad aliã qõnẽ nũq; d dispositio hui⁹. c. habeat locũ in vi cõpulsiua tm̃: Glo. ista in ꝓcedẽti particulariter sentire qz sic in eo qz dicit qz ꝫ decretalis pertinet ad primã ptẽ rubrice. vbi ponit de vi z nõ ad secũdã vbi tractat de metu. ꝑ si p metũ aliq; ꝓdidi non stabit iuramẽto meo. ¶ Ctrariũ notabiliter voluit ꝫ Inno. dicẽs cũ iste tex. loq̃tur de vi habet locũ in q̃libz vi siue sit cõpulsiua siue ablatiua siue expulsiua. Item in turbatiua z inq̃etatiua. nã i oibz istis pt vis verificari. vt habes glo. ꝑ. c. ad audiẽtiã. Itẽ ꝑm eũ ista decretal ponit sub isto titulo vbi gnãlr tractat de vi z metu. ꝑ vt cõueniat rubro dz gnãlr intelligi. Et ex ꝫ infert qz si ꝓpter gẽtes armatas veniẽtes versus me ꝓbabilr fugi qz de oibz dãnis mihi illatis dz stari iuramẽto meo. Idẽ dic si dñs alicui⁹ loci iniuste bãniuerit aliquẽ subditũ. nã si bona sua sunt postmodũ occupata dz stari iuramẽto suo sup rebz amissis. Idẽ etiã ꝓcludit i furto lz eũ iste testis loquat in furto ꝑ in vi tñ eadẽ ẽ rõ cum cõueniat fur de suo delicto. z sic difficile ẽ ꝓbare res amissas qz ꝓbato facto stabit iuramẽto meo sup rebz amissis. z lz q̃dã tenuerũt ꝓtrariũ. vt ꝫ refert inn. Hos. tñ sequit primã opi. Inn. vt subueniat ꝓbatoribz z puniat maleficiũ qd ẽ no. dignũ. Idẽ dicit Inno. si cõuentus redargueret de dolo vt in odiũ dolosi z ꝓpter difficultatẽ ꝓbandi stet iuramẽto ptis. Et ꝫ infert qz si ego deposui penes te saccũ sigillatũ z tu mihi restituisti sine sigillo qz si ꝙquero de pditõe aliq̃z rez dz stari iuramẽto meo qz in actõe depositi venit dolus. vt no. in. c. j. de deposito. z in. l. j. ff. eo. vñ dolose fuisti versat⁹ tolledo sigillũ. z bãc opi. Inno. repio tenuisse bar. i. d. l. in actõibz. Bo. an. ꝙsiderat duplex iuramẽtũ. qdda ꝑstat sup quãtitate rez amissaz. qdda ꝑstat sup estimatõne rez. in prio casu dicit qz solũ in int̃dicto vnde vi vel vi. bo. rap. dz verificari iste tex. z sic sentit qz solũ in vi expulsiua vel ablatiua debet stari iuramento ptis sup quãtitate rez amissaz ꝫ vbi constaret de re amissa tũc sup estimatõne stat iuramẽto ptis etiã in alijs casibus exq̃ cõcurrit delictũ ꝙẽti. ꝫ ꝫ restrictio mihi non placet. nec vt arbitror seruaret in iudicio cũ cõis opinio sit i oppositũ. z videt ꝓbari ꝓpria opi. i. d. l. si qñ. vbi rex. loquit gnãlr de vi. facit tex. ibi dñ dicit sup rebus tpe impetus arreptis ꝛc. Itẽ in furto videt tex. iuncta glo. in. d. l. videamus. z in. l. cũ furto eo. ti. Hinc est qz glo. iuris ciuilis nõ restrinxerũt se ad violẽtiaz ꝫ dicũt qz vbi cõcurrit difficultas ꝓbandi maleficiũ conuenti debet stari iuramento ptis. ita notauit glo. in. d. auct. sed hodie nouo iure z in. d. l. videamus. z idem sentit Bar. in. d. l. in actõibz. Itẽ si iura deficerẽt ꝫ esset asserendũ rõne naturali. nam ex quo delictuz tuum fuit causa difficultandi ꝓbationẽ dz stari iuramento meo nã rõne naturali deficiẽte lege arguendum ẽ. vt. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excu. tu. facit. c. secdo requiris i fi. de appel. no. glo. quã tenebis mẽti. j. di. cõsuetudo. z ꝓdicta bñ notabis qz sũt q̃tidiana. Sed qz supra dixi qz dz ꝓbari furtũ seu maleficiũ quõ ꝓbabit? dic qz ꝓpter difficultatẽ ꝓbandi admittunt testes q̃ alis nõ admitterent. vñ ꝑ socios z familiares ꝓbabo qz fur itra uit domũ. Itẽ ostiũ videt fractũ vel quid simile nam cũ de nocte vel regulariter in die nõ sint in domo nisi socij z domestici seu familiares oportet necessario q illi admittant in testes. ꝓ hoc bo. tex. in simili in. l. consensu. C. de repu. z in. c. veniens. ij. in fi. de testi. dic etiã qz vbi opus esset ꝓbare res amissas põt fieri ꝓbatio ꝑ domesticos z familiares modo ꝓdicto qui viderunt illas res ꝑcedenti die z de nocte senserũt furẽ z surgentes non repetie rũt illas res. z hoc notanter dicit Bar to. in. d. l. si qñ. z bẽtis mãz satis clare collectã z videbitis qz doctores intricate loquũt sparsiz ꝫ z sparsim ibi.

¶ In glo. pe. in fi. nota glo. z idẽ tz Innoc. dicẽs non valere sniam si iudex cõdẽnaret in minori quãtitate q̃ fuerit ꝑ eum taxatum z partem iuratum. z ꝫ ꝑ text. in §. oportz. z in. d. l. si qñ. vbi dicit qz exq̃ iudex taxauit z detulit iuramẽtũ parti nõ debet in minori quãtitate cõdemnare. z hoc dicit verum nisi iudex deprehendat se erraſſe in taxatione qz tunc poterit reuocare taratiõnẽ z ꝓdẽnare in minori quãtitate. z ẽ singlaris limitatio ad iura ꝓallegata. Sed ego dubito an ꝫ sit verum qz illa iura necessitãt iudicẽ ad cõdemnandũ ꝑm taxationẽ z iuramentũ. nam ibi ponit ꝛbum oportet qd ẽ necessitatiuũ. vt no. in. l. in bonefidei. C. de re. credi. z i l. admonẽdi. ff. de iureiur. Itẽ boc ẽ notabile qz vt. ꝑ. dixi qñ fuit iuramentũ de veritate non põt iudex postmodũ tarare minorẽ quãtitatẽ qz notaret iurantez de piurio. vt no. glo. in. d. auc. ꝫ hodie nouo iure. z ibi ꝑ Bar. in fi. ¶ In glo. fi. ibi si paup vel diues. vn de ꝑm doc. si mulierecula diceret se habuisse cyphos aureos aut gẽteos vl vilis mercator margaritas ꝑciosas nõ est eis credẽdũ. Sed aduerte qz tex. hic simplicit dixit vt supra per quantitate rez amissaz stet iuramento ꝫ in estimatõne rez debet ꝓcedere iudicis taratio. z sic in taratione seu in estimatõne loquitur tex. in. d. l. siquãdo. dicit etiã Hosti. qz debet considerari persona conuenti an sit verisimile qz talia furripuerit. z ꝓ hoc tex. ibi ꝑ sonarum ꝛc.

¶ De restitutõne in integrum Rubrica.

¶ Hec Rica ꝓtinuat ad ꝓcedẽtia ꝫ ordine. Supra visũ ẽ de q̃dã restitutõe spãli q̃. s. dat occasione metus ꝫ qz q̃dã ẽ restitutio gnãlis ꝑ quã subuenit ecclesijs z minoribz iure speciali. maioribz ꝛbo ex cla gnãli iusta. s. cã suggerente merito p⁹ rubricã ꝓcedẽtẽ subijcit ista i q̃ tractat gnãlr de restitutõne in integz. z dic qz restituere in integz ẽ idẽ qd in pristinũ statuz reponere. ij. q. iij. in fi. z in. l. j. C. de sen. pas. ¶ Nicola⁹.

Requisiuit. Hoc dicit in sũma. Cõtra cõtractũ als legitime celebratũ restituit eccia si manifeste apparet ipius detrimentũ. vl sũmat clari⁹ sic. Si in contractu venditõnis vel locatõis ecclia fuit enormit lesa põt aduersus talẽ cõtractum petere restitutõnem in integz. emptor tñ seu cõductor nõ debet fraudari in ꝓcio suo vel in sũptibz ꝑ eũ factis. ꝫ dic. cõis diuisio. scda ibi noueis. ¶ No. prio ex tex. iuncta glo. j. qz eccia restituit nõ solũ aduersus cõtractũ locatõnis si ꝑ talẽ cõtractũ passa est lesionẽ. ꝫ dic generaliter qz aduersus oẽm cõtractũ põt eccia petere restitutionẽ si potest ꝓbare lesionem vt i c. j. eo. ti. li. vj. ¶ No. scdo duo requisita in text. ad ꝫ vt eccia cõsequat restitutõez aduersus contractum. nã prio requirit qz fuerit lesa occasione illius ꝙtractus. scdo qz maifeste appareat de lesiõe. nõ tñ intelligas qz lesio dz esse notoria ꝫ requirit qz sit manifesta ꝫ ẽ qz ꝑ testes vl alia legitima documẽta ꝓbet de lesione, qz interesse ꝓueniẽs ex cõtractu dz ꝓbari per testes. vt no. glo. in. c. dilecti. de fo. compe. quaz vide. facit tex. z qd ibi no. insti. de ꝛbo. oblig. in fi. nõ eñ dz stari iuramento ꝓlati sup lesione. ar. b⁹ tex. z ꝑ id qd statim dixi.

secus vbi int̄esse ꝓueniret ex maleficio adūsarij, quia tūc stat iuramēto dānū passi. dē q̄ dicēdū vt le. ⁊ no. j. c. ꝓxi. ⁊ in. l. si q̄n. C. vñ vi. Adde ⁊ terciū requisitū. nā debet cē lesio enormis. nā ꝑ modico dāno, nō dat ecclesie seu minori restitutio. vt in. c. pe. de re. eccle. ñ alie. ⁊ in. l. scio. ff. de in inte. resti. ⁊ no. ℔ glo. q̄. Adde ⁊ quartū. nā optet q̄ eccia sit infra tp̄s restitutōis petēde scz infra quadriēniū a tpe lesiōis. vt in. c. j. eo. ti. li. vj. nisi subsit aliq̄ legitima cā ꝑ quā debeat audiri etiaz vltra quadriēniū puta q: lesio fuit enormissima vt ē glo. sin. quā tenebis sp̄ mēti in. d. c. j. in fi. vel si virit ꝓlatus q̄ male alienauit. nā tūc nō curzit istud quadrienniuz vt ibidē no. ¶ Tercio no. q̄ ꝑ restitutōez in inte. eccie cōcessā dz etiā laic⁹ q̄ secū ꝓtraxit ꝓiter ꝓsequi restitutōz, vñ sicut ⁊ eccia reducit in statū pristinū i eo q̄ sibi ſſti tuit res distracta vel locata, ita dz restitui secū contra hēs, q: dz sibi reddi p̄ciū. Itē debēt sibi reddi sumpt⁹ q̄s fecit, circa istā rē. Itē dz hēri respectus ad laborem. quē psonal'r sustinuit in reddēdo istā rē meliorē vtputa erat rusticus q̄ psonal'r colēdo aḡz reddidit illū p̄cioriorē. puta in. x. debēt eīm ista. x. sibi restitui. ⁊ in hoc no. bñ tex. ⁊ dicit ℔ notāter Inn. q̄ nō tenet' iste q̄ cōtrarit cū eccia reddere rē nisi ꝓiō satisfiat sibi de p̄cio sūptib⁹ ⁊ laboze, q̄i sētiat ⁊ bñ q̄ p̄t vti retētōe rei. etiā post ꝓcessam restitutōez ꝑ p̄cio sūptib⁹ ⁊ labore. Et ꝑ ℔ facit q̄d le. ⁊ no. in sili in. l. in fundo. ⁊ in. l. sumpt⁹. ff. de rei ven. sicut in simili dicimus in scriptore, vt possit retinere q̄nternos, donec fuerit sibi satisfactū de mercede. vt no. in. l. si nō sortē. §. si aūt. ff. de cōdi. inde. Sed circa istos sūptus q̄ro. pone q̄ emptor seu locator expēdit cētū, ℔ facē rē meliorē in ducētis, vtz teneat' eccia restituere cētū an ducēta? dic q̄ centū tm̄ ꝑ istū tex. in eo q̄ dicit q̄ dz restituere sūptus, nō aūt valorē melioratōnis. ⁊ optīe facit. l. in fūdo ꝑall. ⁊ q̄d ibi no. vbi idē disponit in possessorē bonefidei q̄ fecit sūptus bona fide in re aliena. ℔ dubiū maius ē quid si expēdit cētū, ℔ nō fecit rē meliorē nisi in quinq̄ginta nūq̄d eccl'ia tenet' restituere centū an q̄nquaginta? puto q̄ quinq̄ginta tm̄. q: iste tex. mādat sūpt⁹ restitui ꝓpter meliorationē. si q̄ melioratio nō ex facta nisi in quinq̄gita tm̄. ista q̄nquaginta dūtaxat debēt restitui. ⁊ imputandū ē illi q̄ imprudēter fecit sūptus, als eccl'ia posset pati dānuz. ⁊ nōnunq̄ resistere a petitōe restitutōis. ⁊ ꝑ ℔ bñ facit q̄d le. ⁊ no. in. d. l. in fūdo. Itē vo aliā limitatiōez circa istos sumpt⁹ ⁊ laborē. nam dico q̄ si iste tātū est lucratus in fructib⁹ ꝓceptis q̄ satisfactū ē sibi, de sūptib⁹ et labore ñ debet ꝓsequi aliq̄d aliud ab eccl'ia. ad ℔ vide optimū tex. in. d. c. pe. j. de re. eccle. nō alie. ⁊ in. d. l. sumptus. ff. de rei ven. ⁊ ℔ notabis ¶ In glo. j. in fi. ꝑ intellectu glo. oppo. ꝓtra tex. de ꝓtrarietate. nā in ꝑn. ibi sub modico cēsu ꝛc. innuit q̄ loquat' de ꝓtractu locatōis ꝛc. ⁊ nō venditōis q: si loqueret' de cōtractu emptōnis dixisset sub modico p̄cio. Sed cōtrariū innuit tex. ī ℣bo q̄ in dānū in eo q̄ dicit q̄ ista bona debēt p restitutōez redire ad ius ⁊ ad ꝓprietatē eccl'ie. et sic sentit q̄ ista bona fuerūt vendita q: als non possent redire ad ꝓprietatē eccl'ie, nisi exiuissent de dñio eccl. ar. in. c. ad dissoluendū de despon. impu. in fi. ℣bo tex. videtur sentire primū dū loquit' de colonis ⁊ nō de emptoribus. Sed glo. ista metu ꝓtrarij ponit duos intellectus vt ptz in ea. nā pōt intelligi in vtroq̄ ꝓtractu. ⁊ quatenus tex. loquit' de cōtractu locatōis intelligit glo. de cōtractu ad longū tp̄s quasi sentiat q̄ si eccl'ia locauit ad modicū tempus non possit prętextu lesionis petere restitutōnem. sed si vis saluare glo. intellige q̄n eccl'ia non fuit enormiter lesa q: verisimile est q̄ enormit' nō ledat' eccl'ia ex cōtractu ad modicū tempus. ℔ dic q̄ vbi ex tali ꝓtractu ad modicū tempus eccl'ia enormiter lederet' posset nihilominus petere restitutōnem q: restitutio ē fundata super enormi lesiōe. qualitercūq; ergo contingat illa lesio ex contractu semp potest peti restitutio. ꝑ hoc bo. tex. in. c. j. c. ti. li. vj. vbi tex. generaliter dicit q̄ aduersus quēlibet cōtractū potest p̄te re eccl'esia restitutōem si p̄tētēdit enormē lesionem. et tenendo intellectū q̄ iste tex. loquat' de contractu locatōnis ¶ No. istū tex. ad notabilē q̄onem quā ponit Inn. in. c. episcopi. de re. ec. nō alie. li. vj. vbi querit nūq̄d iudex datus vt reducat ad ius et ꝓprietatez bona ecclesiastica que fuerūt alienata iniuste possit iste cogi scere de possessionib⁹ quar dominiū non fuit alienatū sed sola possessio. ⁊ post multa ꝛcludit q̄ sic. ꝑ quo facit optime tex. iste. nam hic mandat' vt ista bona debeant redire ad ius ⁊ ꝓprietatē eccl'esie. ⁊ tū intelligit' respectu possessionis ⁊ nō respectu dominij. Adde etiaz terciū intellectū ad istū tex. vt intelligat' in cōtractu ꝑ ꝓpie cēsuali de cui⁹ natura est vt trāseat dominiū vtile ⁊ directū. ℔ dño antiq̄ solū reseruat' solutio cēsus nec redit ad dñm antiquū lz cesset' magno tpe a solutōe census. sec⁹ est in cōtractu emphiteotico. q: ibi solū trāsit vtile dominiū ⁊ rdit ad dominiū ꝓprietatis si cessat' ꝑ biēniū in solutōne canonis seu pensionis. vt in. c. potuit de loca. ⁊ ꝑ hoc vide glo. no. quā tenebis mēti ꝑ differētia inter istos cōtractus in. c. constitut⁹. de reli. do. ⁊ idē ibi Inno. ⁊ vide ꝑ spe. in ti. de loca. in. §. nūc aliq̄ Et sm istū intellectū no. q̄ res eccl'esie p̄nt cōcedi seu dari nō solū in emphiteosim ℔ etiā ad cēsum ⁊ sic transeat vtrūq; dominiū. ⁊ vide q̄d legit' ⁊ notat' in. c. ij. de re. eccle. nō alie. li. vj ¶ In glo. ij. in fi. no. glo. ⁊ vt dixi ꝓbat' in. c. pe. de re. eccle. nō alie. ¶ Sed quero que dicat' magna lesio vel' parua: credo q̄ i materia. c. nri dz inspici ꝓditio eccl'ie ⁊ q̄litas cōtractus. nam si eccia eet tenuis in redditib⁹ modicā lesionē sibi reputabo enormē cui⁹ contrariū esset dicendū in eccia multū habundanti. Itē finge q̄ ꝓtractus fuit initus sup mille florenos deceptio fuit in. x. seu in. xx. certe nō reputabo magnā lesionē. secus si cōtractus fuit factus sup. xx. ⁊ eccl'esia fuisset decepta in. x. vel. viij. ꝑ hoc vide q̄d in simili no. gl. ī. c. fi. de re. iudi. li. vj. ⁊ bar. in auc. nisi breuiores lites. C. de sen. ex ꝑiculo recita. ¶ In glo. in ℣bo deteriorē. ibi fraternitatē. Jo. an. restringit istū tex. dicit eīm. q̄ prelatus nō potest facere ꝓditionē eccl'ie deteriorē in faciēdo secus in omittēdo. nam videmus q̄ ꝑ negligentiā prelati p̄scribit' res eccl'ie vt ꝑ totū titulū de p̄scripti. Et habes hoc dictū Jo. an. in glo. in regula delictū de regu. iur. li. vj. Sed tu adde singularē limitationē q̄ cōtra prelatum qui passus est p̄scriptionē seu ꝯ eius heredes pōt agere ad emēdationē damni. vt ē glo. sing. i. c. placuit el. ij. xvj. q. iij. facit tex. in. l. quicq̄d. C. arbi. tute. Itē dicit q̄ pōt facere ꝑlat⁹ conditōnem eccl'esie deteriorē in nō acquirendo vbi poterat acq̄rere. de quo vide bo. glo. xvj. q. vj. c. vlti. ⁊ sic p̄lat⁹ ñ aḡscēdo legatū vel' hēditatē delatā eccie p̄indicat eccie. q̄d tenuit Fed. ī q̄dā ꝓsilio suo. ⁊ vid q̄d dixi ī. c. tua nos. de bis q̄ fiūt a p̄la. ⁊ lati⁹ tetigi hāc materiā in c. j. de do. ⁊ cōtu. Unū tū tene menti q̄ contra p̄latum qui neglexit eccl'esie acquirere vbi potuit poterit agi ad interesse lucri cessantis. vt ē glo. notabilis. xij. q. iij. in. c. fi. facit tex. in. l. quicq̄d prealle. vbi idē disponitur cōtra tutorē ¶ In glo. in ℣bo iure mīoris. ibi etiā fingitur iure reipublice. No. bene istā particulam glo. ex qua habes q̄ eccl'esia in fauorabilibus equiparat' non solū minori sed etiā reipublice. vt sicut subuenit' reipublice ita subueniēdū ē eccl'esie. Inn. tū hic non facit differentiā inter minorē rempublicam ciuitatem ⁊ eccl'esiam. dicens q̄ contra minorem etiam non pupillum bodie non curzūt p̄scriptōnes temporales. vnde non habet locum vsucapio que curzit triennio in rebo mobilibus contra minorē nec alia prescriptio temporalis. puta. x. vel. xx. an. nam ista est regula q̄ contra pupillum nulla curzat prescriptio. vt in. l. sicut. C. de p̄scrip. xxx.

vel.xl.an.§ ꝓtra adultū mīorē.xxv.an nō curzit hodie ꝓscriptio tpalis.7 dicit tpalis ista que nō attigit.xxx. an.7 vlē.vt habet in.l.fi.C.in q̄b causis in inte. resti. nī ē necess.§ ꝓtra eccīaz rēpublicā 7 ciuitatē curzit ꝓscriptōes tpales.vt ꝓscriptio triēnij in reb mobilib 7 alie ꝓscriptōes tempozales. Et idē contra rēpublicā seu ciuitatē sed dat restitutio in integrū.dicit tamen q ciuitati non datur restitut.in integrum qz licet respublica fungat iure minozis.secus tñ est in ciuitate ar.in.l.nihil interest.ff.ad mace. Ex dictis Inno. hēs notare perpetuo duo. Primo q cōtra eccīam curzit vsucapio quēadmodū ꝓtra priuatū. Secdo q ciuitas non fungit iure minozis.7 sic si est lesa in iudicio vl ex tra nō pōt petere restitutōnem in integz.7 sic sentit q leges facientes mentionē de republica debent intelligi de republica romanoz nō aūt de republica inferioris ciuitatis vel alterius municipij. Tercio pt notari q cōtra ꝓscriptōez dat ecclie seu reipublice restitutio in integz. Circa primū aduerte qz sunt opi.nā Gof.i sūma in ti.de resti.in inte.tenuit ibidem qđ Innoc.hic et glo.in auct.de ec.ti.in.§.p tpalibus.7 gl.in auc.de nō alie.in.§.si minis.sed hosti.licet in sūma tenuerit opi. Inno.in ti.de in inte.resti.§ tñ tenuit cōtrariū firmās q vsucapio triēnalis nō habet locū ꝓtra eccīaz. Moueat qz illa fuit inducta a lege ciuili que nō potuit trāsferre dominū ecclie in aliū.vt in.c.j.iij.di.vnđ illa lex tanq̄ dānosa ecclesijs nō est recipiēda.facit.c.fi.de rec. eccle.nō alie. Glo.tñ.xvj.q.iij.quas actiones.dubitauit 7 posuit opi.cōtrarias. Dy.tñ in regula possessor de re.iur.li.vj.tenuit cū Inno.7 aperte hanc opi. sētit glo.xj.q.ij.in.c.de reddit.ibi. Do.anto.simpliciter trāsiuit aliquas opi.recitādo.§ do. Lar.firmauit opi. Inno.motus.qz exquo ius canonicū nō disponit ꝓtrariū standū est iuri ciuili. Cū ḡ ius ciuile generalr 7 specialiter in facto eccie induxit vt bona mobilia ꝓscribantur spacio triēnali.vt in.l.fi.C.de vsucap.transfor.7 no.in auc.quas actōnes.C.de sac.san.ec.ergo standū est iuri ciuili.ar.in.c.j.de no.ope.nūc.Mihi iste casus ē satis dubius.7 p Hosti.ꝓtra Inno.adduco.c.illud.j. de ꝓscrip.vbi tex.nō restringens se ad īmobilia dicit gnāliter q aduersus ecclias canones nō approbant nisi ꝓscriptōez quadragenariā.vñ cū loqtur indistincte nec faciat diam inter mobilia 7 īmobilia 7 facit mentionē expressam de canonib.ḡ voluit excludere respectu tē poris omnē ꝓscriptionē legalem inductā cū minozi tēpore.7 p hoc facit qđ no. Inno.in.c.fi.de re. eccle.nō alie.vbi dicit q vbicūq̄ canon in aliqua materia ponit aliquā regulā specialem non debemus illam distinguere ꝙius ciuile.ideo in alienatōe rei ecclesiastice dicit q non debet seruari solēnitas.auc.§ ius porrectuz. C.de sa.san.eccle.qz canon induxit solēnitatē suā in tali alienatōne.vnde non debet suppleri ꝙ legem qđ verbū est menti tenendum. Itē adduco aliud bo.ar.a simili.nam ꝓtra fiscū non ꝓcedit vsucapio.insti.de vsuca. in.§.res fisci.ergo nec cōtra eccīam que nō debet gaudere minozi priuilegio.ar.eoz que no.doct.in.c.pe.de iudi. In cōtrariū tñ facit qz vbicunq̄ lex ciuilis potest se habere versus ecclesiā ad dānū 7 ad lucz.ista lex est seruanda etiam cōtra eccīam maxime cū eam capit ꝓ se. Et ad hoc quod no.in.c.ecclesia sancte marie.vt lite pēdente. Exemplū in legibus inducentib vitium litigiosi.nam habet locum etiam contra ecclesiaz vt ibi 7 idem dicendū in actōne redibitoria 7 quanto minoris 7 similib. Et hanc conclusionē in istis legibus pariter se habentib ad lucrum 7 ad dāuū firmaui in repetitōne.c.ecclesia sancte marie de cōsti.7 ibi vide.sed lex loquens de vsucapionibus potest se habere ad lucrum 7 ad damnum ecclesie. Nam si lex non esset non posset ecclesia prescribere rem priuatam spacio triennali.ergo si vult accipere legem ꝓ se debet accipere contra se.exquo in hoc non reperitur priuilegiata mo tu ꝓprio principis facit quod in simili no.glo.in auc. quas actiones. C.de sacr.san.eccle.7 Jo.an.in regula possessor in mercu.7 glo.in.c.ij.de mu.petit.7 tenendo istam opi.que videtur cōmunior 7 verior de subtilitate iuris posset responderi ad.c.illud.q loquatur in ꝓscribendis rebus īmobilibus.nam ista decret.non dat ecclesie facultatē ꝓscribendi cōtra alium spacio triēnij opi.tñ ꝓtraria ē equior.7 qz in fauorem ecclesie tendit pōt optime teneri 7 marie qz nō reperit aliqs canon q̄ in rebus ecclesie approbet illā vsucapionē. Quo ad scdm in eo q Inno.nō voluit ciuitatē nī fungi iure rei publice vel minozis.7 sic non potest petere restitutōz in inte.aduersus lesionē.vide tu gl.in.l.respublica.C. ex qui.ca.ma.que tz aperte ꝓtrariū. Bar.xo ibi post Ja.bu.cōcludit q ciuitas posset petere restitutionem saltē ex cla generali.quia exq̄ regit p administratores habet iustam cām petēdi restitutōem in integz.7 hāc opi.tenet etiā ibi Bal.7 videt verior.7 p Bt facit.l.legatis.ff.de iudi.nā si legati ciuitatis pñt ꝓtemplatōne ciuitatis petere restitutōem in integz aduersus lesionē quā fuerūt passi occasione legatōnis.ḡ forti Bt pōt ciuitas.ar.in auc.multomagis.C.de epi.7 cle. Ad idez tex.in.l.§ bi.ff.de publi. Sed dubitat qđ in castris et in villis vtz possint petere in integz resti.iure minoz siue reipublice. Glo.in.d.l.respublica q nō. Bar.ibi post butri.distinguit inter vniuersitatē castri siue ville populosam 7 modicā.vt si in castro sine in villa sint multi habitatores tūc cōpetat eis beneficiū restitutionis qz est eadē rō q̄ in ciuitate.secus si sint pauci boies puta decē.qz tūc isti regūt vniuersitatē tanq̄ bona propria.7 nō pnt petere restitutōez q̄i tūc nō possit ꝓtēdi negligētia ex facto administratoz. Sz bal.ibi pō Ja. de are.simplr dicit idē in castris 7 villis qđ in ciuitate qz castrū siue villa ē ps reipublice 7 regit ꝑ alios.vñ cū ibi sint minores 7 mulieres q̄b pt ꝓiudicari ex factō ad ministratorum equū ē vt ꝓcedat restitutio.7 Bt opi.mi bi placz.ar.in.d.l.§ 7 hi.vbi qlibet municipiū appellat respublica.7 facit qđ le.7 no.in.l.in rempublicam. C.de iure reipublice.li.xj.vbi citas appellat respublica Et adduco ad ꝓdicta plenā additiōem quā facit Jo. an.in addi.spe.in ti.de in inte.re.in scda pte in.§.j.xxsi. idē q̄z vbi recitat mltas opiniones.7 tandē vī residere cū opi.odofre.q̄ tenuit q nō solū ciuitas § etiā castz 7 villa pñt petē restitutōem in integz cū ibi sint mlte p sone miserabiles.puta vidue pupilli 7 siles ido q̄nimo ibi recitat Guido.de zuzaria ext̄ dīsse Bt dcm in.l.rēspublica.pālle.ad oē corp.i.ad oē collegiū in petenda restitutōe q vtat iure minoris.7 sic recitādo trāsit Jo. an.ibi qđ est valde notādū. Nam legiste moderni non faciūt mētōez de his dictis in locis pālle. Ego in Bt vltimo dicerē q si collegiū est piū tūc pt petere restituti onē.vñ hospitalia 7 alia loca pia vtētur in Bt iure minoris. De hospitalib 7 locis pijs firmauit Jo.an.in.c.ij. e.ti.li.vj.ar.c.requisisti de testa. Sz ego allego.tex.singularē 7 notabilē in.l.oīa C.de epi.7 cleri.vbi ꝓbat q omnia priuilegia tributa ecclesijs extenduntur hodie ad hospitalia 7 ad alia loca pia.7 de illo tex.facit ibi festum Bar.7 per hoc infero q capitulū alicuius ecclesie potest petere in bonis suis restitutōnem in integrū quod firmauit Inno.in.c.nisi de preben.in fi.quod intellige quādo capitulum leditur in iuribus suis. secus si lederentur persone singulares ipsius capituli vl epi scopus in iuribus competentibus persone suc.vt puta quia capitulum non eligit infra tempus sibi prefixum vel episcopus nō cōtulit.nō em audiunt restitutionē petentes quia cessat fauor ecclesiarum. Ad hoc allego glo.notabilem in cle.vnica in Bt fi.lapsum.eo.ti. Et ex hoc infero q si collegium non est pium non pōt restitutionē petere in integrū.7 sic limitarē dictū Guido.p

all'.q: spāle est in eccl'ia vel in collegijs pijs.sec⁹ in alijs Ex his infert ad qōnē nūqd collegiū scholariū possit petere restitutionē in integrū? 7 credo ꝙ sic q: i eo sūt multi minores.xxv.an.vñ respectu minoris dz audiri Quid aūt si ꝑlatus in rat in facto eccl'ie nō petere restitutionē. Dic ꝙ iuramentū nō valet. 7 eo nō obstante pōt petere restitutionē.sec⁹ in minore iurāte.ad ℔ vi de gl.singularē i.c.j.e.ti.li.vj.7 tene mēti illā. ¶ Quo ad vltimū tene mēti dictū Jnn.ꝙ aduersus ꝓscriptionē ꝙpetit eccl'ie minoris 7 reipublice restitutio.ꝑ hūc casum plene examinaui in.c.j.de ꝓscrip.7 dic vt ibi ¶ In eadē glo.ibi 7 dic de iure minoris.℔ glo.vsq; ad finem est hodie determinata p.c.j.e.ti.li.vj.vbi decidit q'infra q̄driennīū a tpe lesionis dz eccl'ia petere restitutōz in integ. ¶ In glo.pe.in fi.no.singulariter istā glo.ex q̄ collige ꝙ ad ℔ vt teneat alienatio rei eccl'ie opus ē ꝙ fiat in casu licito. Et q̄tuor sunt generaliter casus liciti.q̄s vide p glo.no.xij.q.ij.in sūma. Jtē optet ꝙ fuer forma tradita in alienatōe.puta ꝙ p̄cedat tractatus 7 interueniat auctas epi ⁊c.put tradit'.xij.q.ij.sine exceptione.in eo tñ ꝙ gl.allegat.x.q.ij.℔ ius porrectū. dic ꝙ forma tradita in illa auc'.nō est necessario seruāda.ꝑ satis est seruare formā a canone traditā. de q̄ vide bo. glo.in cle.j.de re.eccl'.nō alie.7 ibi per Jnno. Deceptio aūt in p̄cio nō inducit nullitatē ꝯctus.vt ℔ hēs tex.aptum. satis ēm est ꝙ eccl'ia nō est decepta in cā p̄maria suadente alienationē ꝑ aduersus istā deceptionē q̄ venit extrinsece 7 accidētalit' subuenit eccl'ie p restitutōz in integrū vt hic. Gl.tñ.xij.q.ij.in sūma.7 in.c.sine exceptiōe ea.cā.7.q.tenet ꝙ valet alienatio seruata forma lz nō fiat in casu licito ꝑ cōpetit eccl'ie remediū restitutiōis q: forma est ista q̄ dat esse rei 7 ꝓseruat eā in esse. ergo ad validitatē ꝯctus sufficit obseruare formam.7 hanc opi. secut⁹ est hic. Jo.de lig.ꝑ alij doct.cōiter sequunt istā gl.tam antiq̄ ꝑ moderni.7 adducit Jo.cal. tex.exꝑssum in cle.j.de re.ec.nō alie.vbi apte decidit ꝙ nō valet alienatio nisi fiat in casu licito 7 seruet' forma et tene mēti illū text.q: bñ ℔ ꝓbat. Ad idē facit.c.sine exceptōe pal.vbi dī ꝙ ꝑlatus dz eligere id qđ est ꝓfuturū ipsi eccl'ie.ad idē.c.q̄ in eccl'iarū de consti.7.c.fi.de re.ec.nō alie.vbi dī ꝙ in alienatōe dz interuenire legitimus ꝓsensus ꝓsonarū eccl'iasticarū. nō ei dī legitim⁹ nisi interponat' in casu licito.7 hāc opi.tene 7 vide per Archi.7 Jo.an.in.c.ij.de re.ec.nō alie.li.vj.corā q̄ iudice eccl'ia possit petere restitutiōz in inte.vide no.dictū Jnno.in.c.cū sit gnāle de fo.ꝓpe.vbi dicit ꝙ pōt petere corā iudice eccl'iastico 7 tene mēti illud dictū. ꝑ q̄ facit glo.no.in.c.pe.ℭ.tit.pri.in verbo nec metū ad fi. et ℔ est fauore eccl'ie.q: est in ℔ iure p̄uilegiata.al's aūt dz q̄s regulariter petere restitutionē in integrū coram iudice rei.vt in.l.j.7 qđ ibi no.℄.vbi 7 apđ quē ¶ Ultimo ℔ q̄ro pone ꝙ in alienatōe nō fuit seruata forma debita tñ fuit facta in casu licito 7 interuenit ꝓsensus illorū q̄ hñt ꝓsentire nūqd in foro aīe sit tutus iste q̄ hz rem sine debita solēnitate? De hac qōne vide p Jnn. in.c.q: plerīq; de īmu.ec.vbi ꝓcludit ꝙ nō q: exq̄ ꝯct⁹ est nullus ꝓpter defectū forme nō pōt iste tenere rē cuz bona ꝓscia sine titl'o iusto. Sed do. An.tenet ibi ꝯriū dicit ēm sufficere q̄ ad forū ꝓscīe vt ꝯctus teneat fm limites iuris naturalis seu gentiū. Nam de iure naturali seu gentiū sufficit solus ꝓsensus.7 hec opi.mihi placet 7 adduco singulare dictū Jnn.in.c.q: ꝓpter de ele. vbi dicit ꝙ electus est tutus in foro aīe si electio sua tenuit de iure gentiū lz nō fuerit seruata forma tradita a iure positiuo q: illa forma est introducta ꝓpter scāda-la 7 deceptōes euitādas.vñ exq̄ oīa ista cessarunt 7 interuenit verus ꝓsensus satis est is tutus q̄ ad dēū.7 tenebis semp menti illud dictū q: valz in omni actu in q̄ est p̄termissa solēnitas iuris positiui vt in foro aīe non teneat' quis sibi de ℔ facere ꝓsciam. exq̄ nō interuenit ibi aliq̄ deceptio.7 affuit ꝓsensus habētiū actū explicare de iure naturali. Ex q̄ infert ꝙ in foro cōscīe eq̄tas iuris ꝑferī rigori iuris positiui naturalis qđ no.7 vide qđ plene dixi in.d.c.q: plerīq;.

C Cum venissent. Restituit' ecclesia lesa ꝑ negligentiā ꝓcuratoris qui iura eccl'ie nō produrit.℔ Prima ps ponit ꝓpartitionē ptium 7 datiōem auditor.ꝛ.scda ibi corā.allegationē epi.tercia ibi ad ℔. allegationē monasterij.q̄rta ibi nos igit'.interloquit'. ¶ Nota ꝓmo ex ꝓncipio tex.ꝙ electus in ꝑlatū etiā religiosus pōt ꝓsequi electionē suā etiā in iudicio litigando.nec ex ℔ pōt aliq̄ ambitōe notari cū spōte se nō ingerat ꝑ vocatus p canonicā electionē.ꝓcorda.c.cū dilectus.ℭ.de ꝓsue.7.c.cupiētes.§.fi.de ele.lib.vj. nō ēm peccat ꝓsentiēdo electioni.īmo meret' si intentionē hz circa dēū.vt in.c.q̄ epatū.viij.q.j.q̄nīmo dubitat' vtr peccet elect⁹ ad ꝑlatura renuēdo electioue de se factā acceptare:7 ꝓcludit' ꝙ sic si nō repit' alius idoneus q: renuit ꝓdesse eccl'ie et ꝓmis de q̄ vide p Jo.an.in.c. si electio de ele.li.vj.7 facit illud euangelicū. Maiorez charitatē nemo hz q̄ꝑ vt aīam suā ponat q̄s ꝓ amicis suis.i.ꝓmis. ¶ No.scdo ꝙ epūs pōt de iure spāli puta ex cōsuetudine hīe ius eligēdi in eccl'ia collegiata ēt regulari.7 pōt intelligi iste tex.fm Jo.an.ꝙ epūs dicebat se hīe ex ꝓsuetudine vt ipse eligeret abbates in oībus mōasterijs sibi subiectis iō ℔ disputabat' in cā electionis sup iure subiectōis. Et no.bñ hunc tex.fm hūc intellectū ꝙ pōt induci generalis ꝓsuetudo vt in oībus eccl'ijs collegiatis epūs loci habeat ꝓuisionē ꝑlatorū.et sic pōt.c.j.de ele.tolli ꝑ ꝯriā ꝓsuetudinē.qđ mihi satis placz.7 allego gl.no.in.c.q̄ꝑq̄ de ele.li.vj.q̄ dicit ꝙ olī epūs hēbat ꝓuidere de oīb⁹ bñficijs sue dyocesis ita ꝙ non expectabat' electio nec p̄ntatio aliquor ꝑ postea fuit inductum vt in eccl'ijs collegiatis electio ptineret ad collegiū 7 cōfirmatio ad epm. Jtē in eccl'ijs p̄onatis fuit institutū. vt p̄ntatio ptineret ad patronū 7 institutio ad epm. vñ ꝓsuetudo cōtraria dz valere q: ꝑ eam reducit' res ad p̄stinū ius.facit.c.ab exordio.xxxv. di.7.l.si vnus.ff.de pactis.7 vide qđ no. Jo.an.in regula qđ alicui gratiose in mercu ¶ Tercio no.ibi intrusus ꝙ pōt appellari intrusus is q̄ obtinuit dignitatē a ñ hñte ptātem illā ꝓferēdi.cōcordat.c.ex frequentib⁹.7 qđ ibi no.j.de insti.7 scias ꝙ gesta ꝑ intrusū nō valent q̄ctūcunq; dicat' toleratus q: in intruso nō hz locū tolerātia exq̄ nō būit ingressū ab hñte ptātē. vt no. Jnno. in.c.q̄liter 7 qñ.el.ij.de accu. 7 p Archi.xij.q.ij.alienationes. vide p Jnn.ī.c.nihil de ele. ¶ Quarto no.ibi di strictius inhibētes.iūcto.c.fi.ꝙ inhibitio iudicū ꝯ ius facta nō inducit nullitatē actus gesti ꝯ ipsor inhibitionē q̄ctūcunq; a tali inhibitōe nō fuerit appellatū. qđ bñ nōbis.7 de ℔.j.lati⁹. ¶ Jtē no.ibi nimis aīose.ꝙ iudex nō dz ꝓcedere nimis aīose in ꝓiudiciū alterius ptis al's posset recusari fm doc.ℭ q̄ dicūt ꝙ isti ꝓcedebāt aīose forte facientes se ptem in fauorē epi 7 denegātes audientiā d'curatori monasterij. Ex q̄ bēs nōre ꝙ vbicūq; iudex aliq̄d agit exq̄ ꝓcludit' nimis fauere alteri ꝑti pōt ex ℔ legitīe recusari.facit.c.accedēs.el.ij.vt lite nō ꝓte ¶ Nota in ver.nos igit'.ꝙ negligētia ꝓcuratoris nocet etiā eccl'ie.nō solū ꝑ nocz ꝑuate ꝓsone ꝑ etiā publice. Est tñ dīa inter remediū ꝓcedēdū q: ꝑuate ꝓsone nō dat' restitutio ꝓpter negligentiā ꝓcuratoris sui ꝑ iputādū ē sibi q̄ talē elegit etiā si ꝓcurator ſit minor. vt in.l.cū mādato.ff.de mino.ꝑ eccl'ia restituit' ꝓpter negligētiā ꝓcuratoris vt ℔.7 idē dic in mīore leso. vt in. d.l.cū mādato. Jtē no.ꝙ no solū pōt eccl'ia petere restitutionē directe ꝯ sniaz ꝑ quā lesa extitit.vt in.c.vnico de in integ.resti.li.vj.ꝑ etiā pōt petere restitutionē adūsus ꝓbationē notorie omissā.vt ℔ 7.j.c.pr. Et dicunt hic Jnno.Pe.7 Abb.ꝙ necessaria hic erat restitutio

q; nō fuerat ꝓ ꝑte mōasterij appellatū a ſnīa nec erat infra tp̄s appellādi. ⁊ ſic ꝺerat remediū ꝯdinariū et ꝙ hanc reſtitutionē ꝺicit Inn. ꝙ licebat mōaſterio ꝓduce re oēs ꝓbatiōes q̄s ſnia ꝓhibebat induci. vñ ſnia in effectu reuocat᷑ ħ. nam poſt ſnīam nō ly regulariter citra appellationē excipe vel ꝓbationē inducere. vt in. c. cū inter ꝺe re iudi. C. ſen. reſcin. nō poſ. in. l. j. ⁊. ij. § bñficio reſtitutōis vt p̄ dixi eccīa ħ audit᷑. Ꝺicit etiā Inn. ꝙ iſta nō eſt vera reſtitutio q; principal᷑r nō retractat᷑ ſnīa § ſolū audit᷑ aduerſus ꝓbationē omiſſam. Ob ħ cōcludit ꝙ nō eſt neceſſe in caſu iſto ꝺare libellū vl᷑ litē cōteſtari. § ſatis eſt ſūmarie cognoſcere ꝺe leſione ſed ego nō bñ ꝓcipio ħ ꝺictū Inn. na ſatis retractat᷑ ſnīa cū ea nō obſtante q̄ trāſiuerat in rem iudicatā audiat᷑ monaſteriū ꝓtra ipſam. ⁊ regulariter q̄lis cognitio exigat᷑ in reſtitutōe in inte. ꝺicā in. c. ex lr̄is. j. e. ⁊ vide bo. tex. cū glo. in. c. ij. ꝺe of. iud. ¶ Tertio no. ħ ex fi. lr̄e ⁊ tene mēti ꝙ electio facta ab his q̄ etiā ꝺe iure bñt ptātez eligēdi nō ꝺz ꝓfirmari ꝑ ſuꝑiorē ſi fuit facta lite pendēte ſuꝑ iure eligēdi. § ꝺz ꝺifferri cōfirmatio in euentuz litis p̄ncipalis. ⁊ rōnez. j. ſubijciā. electio tñ facta lite pēdente nō ꝺz retractari ꝓpter ſolā litis pendentiā text. no. eſt hic in fi. ⁊ neſcio alibi. ¶ In glo. j. in fi. Idē no. in. c. cōqueſtus. j. ꝺe fo. cōpe. Et no. ex iſta gl. iūcto tex. libellū nō vitiari ly cōtineat verba impꝛopꝛia. ſatis em̄ eſt ꝙ ꝑ ſm latū verboꝝ ſignificatū ꝓcludit intēt̄ionē libellātis. ⁊ ꝓſilis tex. eſt in. c. olim. el. ij. ꝺe reſti. ſpo. Nā libellus eſt latiſſimi iuris ⁊ ſemꝑ ꝺz interp̄tari q̄ſtū fieri pōt vt ꝓueniat intēt̄ioni libellātis. vt le. ⁊ no. in. l. ſi q̄s intentōe ambigua. ff. ꝺe iudi. ⁊ in. c. cū eccl̄ia ſutrina ꝺe cā poſ. ⁊ ꝓpꝛi. vide opti. tex. cū gl. in. c. ꝓſtitutus ꝺe reli. ꝺo. ¶ In glo. ij. in fi. ꝑ intellectu glo. oꝑo. ꝫ text. vī em̄ ꝙ fruſtra eꝑs ħ allegabat ſubiectionē monaſterij ad inferendū nullitatē electōis q; p̄ ſuppoſita ſubiectione electio tñ p̄lat᷑ ꝑtinet ad cap̄lm ⁊ ſola ꝓfirmatō ꝑtinet ad eꝑm. vt in. c. j. ⁊. c. nihil ꝺe elec. ⁊ in. c. ꝙgregato. xvj. q. vlt. ⁊ vide glo. iuncto tex. xviij. q. ij. in. c. j. vbi ꝺi ꝙ eꝑs habet cōfirmare electū in abbatē ſed electio ptinet ad monachos. vt in. ꝺ. c. cōgregato. et ꝑ ꝑñs ex ſuꝑuacuo monaſteriū allegabat p̄uilegia exemptōis Ho. metu ꝓtarij vt arbitroꝝ glo. iſta ſenſit vnam lec. ad iſtū tex. ꝙ eꝑs ħ agebat ſuꝑ ꝺuob᷑. ſ. ſuꝑ ſubiectōe mōaſterij ⁊ ſuꝑ iure eligēdi abbatē q; ꝺicebat ſe eſſe in poſſeſſiōe iuris eligēdi abbatē. Intellige ħ ꝺe iure ſpāli. vñ diſcutit᷑ hic ꝺe ſubiectōe monaſterij ad effectum ꝓnunciādi ſuꝑ ſubiectōe vel exēptione. diſcutit᷑ etiā ſuꝑ poſſeſſiōe iuris eligēdi q̄ ad effectū ꝓnūciandi ſuꝑ validitate vl᷑ innaliditate illius facte electōis ꝑ cap̄lm Hec lec. ſatis eſt vera in ſe § nō ꝙgruit p̄ncipio. c. vbi innuit᷑ ꝙ ꝺe ſubiectiōe ꝓtēdebat᷑ ħ acceſſorie reſpectu facultatis eligēdi. ⁊ iō ꝺat᷑ hic ſcōs intellectus ꝑ Ho. et Ab. ꝙ illa electio attētabat᷑ a monachis q; ꝺicebat᷑ nulla q; facta ab excōicatis ⁊ interdictis. nam ꝺicebat eꝑs ꝙ ex cā interdixerat ⁊ excōicauerat monachos añ electionē. § monachi ꝺicebāt ſe eſſe exemptos ab eꝑo. et ꝑ ꝙſequens ꝺicebant electionē tenere. vñ validitas electionis ꝺependebat a iure ſubiectōis. ideo ꝺe ea diſputat᷑. Hec lect. eſt ſatis vera in ſe § nō ꝙgruit textui in verbo diſtrictius inhibētes. nam ibi ꝺi ꝙ iudices inhibuerunt monachis eligere ꝺonec cogноſceret᷑ ꝺe iure qꝺ eꝑs ſe habere ꝺicebat in electione abbatis. ergo. eꝑs nō ſolū allegabat nullitatē electōis § ꝺicebat ſe habere ius in electōe abbatis ideo ꝺat᷑ tercius intellectus ꝙ eꝑs ꝺicebat ex cōſuetudine ſe habere ius eligēdi in oīb᷑ mōaſterijs ſibi ſubiectis. monaſteriū vero nō negabat cōſuetudinē ſed ꝺicebat ꝙ iſtud monaſterium erat exemptū. ideo diſputat᷑ ħ ſuꝑ iure ſubiectionis q; ꝓptez ꝙſuetudinē ꝺependebat ab ea validitas electionis. ⁊ iſte intellectus placet Jo. an. ⁊ mihi ſatis placet. nam multū cōuenit lr̄e tam in p̄ncipio q̄ in fi. vñ ac/ ceſſorie diſputabat᷑ hic ꝺe ſubiectōe ¶ In glo. in ver. ꝺuo eoꝝ ibi vel ſe excuſante. ħ ꝓcedit cum cā erat cōmiſſa cum clauſula ꝙ ſi non oēs ꝺuo vīm ꝛc. nam tunc tercio ſe excuſante ꝺuo p̄ñt ꝓcedere. c. p̄udētiā ꝺe of. ꝺeleg. ſecus ſi cā fuiſſet trib᷑ ſimpl᷑r cōmiſſa. nam tunc nō poſſūt ꝺuo ꝓcedere quātūcunq; tercius ſe excuſet vt in. c. vno ꝺelegatoꝝ ꝺe off. ꝺele. ¶ In glo. in ver. renunciauit in fi. no. iſtā glo. ꝙ electus añ ꝓfirmationem pōt renūciari iuri ſuo in manib᷑ eligentiū. vñ nō tenet᷑ adire ſuꝑiorem. ſecus poſt confirmationē. vt in. c. ij. ꝺe tranſla. epi. Pro hoc facit ſm Hoſti. regula oīs reſ. j. ꝺe re. iur. Sed tu vide circa hanc materiā glo. no. in. c. ſi electio. ꝺe elec. li. vj. vbi plene examinat᷑ in cuius manibus ꝺz fieri renūciatio electionis. vide etiā qꝺ no. in. c. ij. p̄al. ¶ In glo. in ver. ininnrerūt in fi. no. ex iſta gl. ꝙ regulariter cauſe eccleſie nō ꝺebent tractari ſede vacante. fallit qñ eſt talis cā q̄ ꝓmode tractari nō poteſt niſi ſede vacante; vt ꝓtingit in caſu nr̄o. nam exq̄ ſede vacante ꝺubitat᷑ ꝺe iure eligendi oꝑtet neceſſario illā tractare cum nō poſſit ꝓuideri eccleſie ꝺe p̄lato niſi p̄us diffiniat᷑ iſta queſtio. ⁊ idē le. ⁊ no. in. c. cū ꝺilectus. ꝺe cōſue. Inn. vero ꝺat hic aliā ſolutionē ꝺicēs ꝙ cāe ꝑtinentes ad p̄latū ꝺūtaxat nō p̄ñt tractari ſede vacāte. ⁊ ſic loquunt᷑ iura allegata in gl. ſed cauſe ꝑtinētes ad cap̄lm ſolum bñ poſſunt tractari ſede vacante. ⁊ ſic pōt intelligi iſte tex. nam ius eligēdi p̄latum ꝓpetit tm̄ cap̄lo nō añt p̄lato. ⁊ no. hanc tꝺeoꝛicā Inn. ⁊ idē ſentit reſpectu monaſterij in. c. cū ꝺilect᷑ p̄al. vbi ꝺixit ꝙ mortuo abbato cap̄lm ſuccedit in adminiſtratōe. ⁊ pt agere in iudicio in cauſis ſpectantib᷑ ad monaſterium § tꝺeoꝛica gl. plus placet ꝺo. An. Ego vero puto hāc qōnem ꝺecidendā ex notatis in. c. edoceri ꝺe reſcript. vt in illis caſib᷑ in quib᷑ cap̄lm nō pōt eſſe in iudicio ſine auct̄e ⁊ ꝓſenſu p̄lati non poterit eſſe in iudicio ſede vacante q; auct̄as p̄lati ſeu ꝓſenſus requirit᷑ vt eccl̄ia nō ꝺecipiat᷑ vel vt nullū p̄iudiciū irroget᷑ iuri p̄lati. q̄ rōnes ꝺebent ſibi locū ꝺendicare etiā ſede vacāte cum eccl̄ia tūc careat idoneo ꝺefēſoꝛe. ⁊ vide ad materiā qꝺ no. in cle. fi. ꝺe ꝓcur. ⁊ qꝺ le. ⁊ no. in. c. fi. ne ſe. va. ¶ In glo. in ver. inhibētes in fi. ꝺic ꝙ ꝓtrariū iſtud formaliter nō ſoluit᷑ § bñ glo. ibi plenius examinat iſtū paſſuz § ꝺic ꝙ illa. l. ꝺiuus. nō ob. ibi em̄ ꝓhibet᷑ alienatio rei ꝺe qua litigat᷑. iō obtēp̄rādū eſt p̄cepto iudicis. vt in. c. eccleſia. j. vt lit. pen. § in caſu nr̄o monachi eligendo nō alienauerunt rem litigioſam neq; ius ꝺubitatū. nā vt ꝺicit Inn. ⁊ bñ ħ nō erat ꝓtentio ꝺe abbatia q; eꝑs nō p̄tendebat ſe abbatē § ſolū erat ꝓtentio ꝺe iure eligendi. vñ eligendo abbatē nō ꝑ ħ alienarunt ius eligēdi ſiue ius ꝺe q̄ ꝓtendit᷑ § qꝺammō colligēdo fructus rei ꝺe cuius ꝓpꝛietate agit᷑ qꝺ fieri pōt lite pen. xvj. q. iij. in. c. volum⁹. ⁊ qꝺ ibi no. ⁊ in. l. fi. C. ꝺe reinē. ¶ Sz ꝓtra hoc ⁊ ꝫ tex. oꝑpono erq̄ em̄ monachi nō appellarunt ab illa inhibitione iudicū tranſiuit illa interlocutoria in rem iudi. vt in. c. cum ꝺilectus ꝺe elec. ergo fuit ꝓrogata iuriſditio iudicū p̄ſuppoſito etiā ꝙ p̄us nō habuiſſent ad ħ iuriſditionē. vt in. c. cum olim ꝺe of. ꝺe le. ergo electio ꝺebuit caſſari facta ꝓtra inhibitionem. Soln. ſoluit Inno. multipliciter. ⁊ p̄mo ꝺicit ꝙ in ꝓrogatōne iuriſditionis requirit᷑ exp̄ſſus ꝓſenſus. vñ tacendo nō ꝓrogauerūt iuriſditionē iudicū. non tñ in ħ p̄ſiſtit Inn. quinīmo ipſe tz ꝫrium in. c. ad petitionem ꝺe accu. vbi firmat tacitū ꝓſenſū ſufficere ad ꝓrogatōnem iuriſditōis ⁊ iſtud verius. ⁊ tz Bar. in. l. j. ff. ꝺe iudi. ⁊ vide qꝺ plene ꝺixi in. c. ſignificaſti ꝺe fo. ꝓpe. ſcꝺo ſolnit Inn. ꝙ p̄cepta q̄ fiunt ſine cauſe cognitōe non trāſeūt in rē iudi. vt in. l. iij. in fi. C. cōia. vel ep̄las. Sz hoc nō placet Inno. q; in bis q̄ ſpectant ad officiū ſuperioris pōt fieri p̄ceptum ſine cauſe cognitiōe vt no. in. c. ad aures ꝺe temp. oꝛ. § ſaluādo iſtā ſolutionē ꝺic ꝙ ly nō exigat᷑ cauſe cognitio tñ nō tranſit in rem iudi

catã p̃ceptũ factũ extraindicialiter vel iudicialiter sine cãe cognitõe vt est tex. iuncta glo. in c. ex pte. el. j. j. de ver. sig. 7 p Bar. in l. nõ fatet. ff. de pfes. fa. c. concertationi de app. lib. vj. vñ cũ istud p̃ceptũ iudicũ fuerit iniquũ nõ tenebant illi obtẽperare. tercio soluit Inno. q̃ istud nõ spectabat ad offm̃ istorũ iudicũ. Itẽ p̃ceptus erat notorie iniustũ iõ superior nõ debebat illud bene ratũ. vt in. c. sollicitudinẽ de app. Et no. bñ hec dicta Inno. iũcto tex. ex quibꝫ bẽs q̃ qñ iudex iniuste excedẽdo metas sue ptãtis aliq̃d p̃cipit pti sine cãe cognitõe tale p̃ceptũ nõ astringit ptẽ q̃tũcũq; taceat 7 ñ appellet. q7 tale p̃ceptum est nullũ. vt in regula ea q̃ fiunt a iudice de re. iur. li. vj. q̃re aũt istud p̃ceptũ iudicũ erat iniustũ apparebit ex bis q̃ dicã sup glo. fi. In glo. in ver. p̃sumpserũt. ibi ex bꝫ videt q̃ nõ debuerit eligere. Aduerte. nam bꝫ gl. videt p̃ria p̃cedenti vbi dr̃ q̃ monachi potuerũt eligere ꝫ hec glo. fuit decepta ꝓpter verbũ p̃sumpserunt qđ sonat in malã ptẽ. Vñ dicit hic Hosti. q̃ istud verbũ fuit ꝓlatũ a pte. vñ nõ facit ius. nõ em̃ fuit p̃sumptio eligere ꝫ tuitio iuris ꝓpriꝫ. pter ex fine lr̃e vbi papa nõ dãnat electionẽ ꝫ dimittit eã i suspẽso donec cõstiterit ad quẽ ptinebat ius eligẽdi. In gl. in ver. in dãnũ ibi vocari debuerimus. no. istã gl. simplr̃ ex q̃ colligit q̃ in cã subiectõis mota ꝑtra subiectũ dr̃ vocari dns. ꝫ certe bꝫ dictũ nõ ꝓbat in. c. cũ dilecta allegato in glo. q̃ papa ibi obtulit se defensioni. nunq̃d aũt valeat iudiciũ p̃ subiectũ nõ vocato dño q̃ possidet subiectionẽ? dic vt plene dixi in. c. cũ sup̃ de re iudi. 7 in. c. auditis de p̃scrip. iste tñ tex. ꝓpe finẽ multũ facit q7 iudiciũ agitatũ p̃ exẽptũ sup̃ iure subiectõis p̃iudicat pape. qđ an sit verum indistincte vide qđ dixi in. c. pe. de re iudi. In gl. in ver. restituimus. Pro intellectu illius glo. oppo. p̃ tex. videt em̃ q̃ ecclia debuit agere p̃ procuratorẽ ex cuius facto sensit damnũ 7 nõ petere restitutionẽ in integr̃ q7 regula iuris bꝫ q̃ qñ dñs ledit ex dolo procuratoris dꝫ primo dñs agere p̃ procuratorẽ. et si nõ ẽ soluẽdo pt̃ in subsidiũ petere restitutõꝫ in integ. vt in. l. elegãter. §. si dolo. ff. de dolo. Jo. gl. ista in effectu soluit p̃riũ duobꝫ modis. p̃ fatẽdo p̃riũ vt procedat etiã in eccliã. ad tex. rñdet q̃ procurator nõ erat hic soluendo cũ status monasterij nõ possit estimari. iõ potuit petere restitutionẽ in integrũ. Et tenẽdo hunc intellectũ nõ est aliq̃d spãle in eccliã nec in minore. q7 quilibet etiã maior ex hac cã petens restitutionẽ audiret. 7 tunc oportet intelligere tex. de restitutõne q̃ cõpetit cuilibet ex clausula generali. 7 videt glo. facere dr̃iam inter restitutionẽ q̃ fit iure minoris 7 illã q̃ dat maiori ex cã iusta. q7 ꝓma explicat cessante omni actõe q7 fit solum ex iudicis officio vt ꝓbat in. l. q̃ si minor. §. vlt. ff. de mino. 7 in. c. fi. de off. iudi. ꝫ maior audit intentãdo suã ꝓpriã actionẽ vtilez q̃ efficit efficax p iudicis offm̃ restringens obstaculũ. Sed dic melius q̃ q̃ ad terminos lr̃e nõ est dr̃ia an minor seu maior petat restitutionem q7 nulla actio ꝓpetit maiori vt audiat aduersus ꝓbationẽ omissã ꝫ solũ iudicis officio audit si ex iusta cã fuit impeditus. vt in. c. ex lr̃is. j. eo. sed dr̃ia posita p glo. bꝫ locũ in alijs terminis. puta qñ aduersus abñtez cã reipublice fuit cõpleta p̃scriptio. nam tunc potest rediẽs implorare offm̃ iudicis rescindens vt tollat obstaculũ p̃scriptionis 7 poterit intẽtare sil̃ ꝑmã actionẽ q̃ appellat rescissoria q̃ primo erat inefficax ꝓpter ꝓpletam p̃scriptionẽ. 7 idẽ esset in ecclesia vel in minore. et de istis dic vt plene dicã in. c. tum ex lr̃is. j. eo. vbi post Inno. tractabo de actõe rescissoria 7 officio rescindente. 7 p Bart. in l. ab hostibꝫ. ff. ex qui. ca. ma. 7 p ibi no. põt declarari ista ꝑticula glo. Secdo ꝑncipaliter soluit glo. q̃ hic nõ bꝫ locũ p̃riuꝫ. q7 procurator ecclesie nõ fuit in dolo ꝫ in negligentia. q̃ casu quantũcunq; procurator nõ fit soluendo nõ põt dñs petere restitutionez in integ. ꝫ imputet sibi q̃ talem elegit. vt in. l. cũ mãdato. ff. de mino. 7 tunc oportet dicere q̃ iste tex. intelligat de restitutiõe q̃ dat iure minoris. vñ audit ecclesia forore spãli. 7 hec solutio verior 7 melius cõuenit lr̃e. dicit tñ glo. vnum dictũ valde notandũ q̃ vbi procurator ecclesie cõtrahendo vel litigando culpose dãnificauit ecclesiã q̃ est in optione ecclesie an velit agere contra procuratorẽ ad interesse an velit petere restitutionẽ in integ. ꝑtra tercium. 7 hoc fauore ecclesie. nam maior non audit volẽs petere restitutionẽ si põt agere p̃ procuratorẽ ad interesse. vt in. d. §. si dolo. Sed aduerte q7 glo. ad bꝫ dictũ solũ allegat. l. etiã. C. si tutor vel curator interuene. illa ꝓ lex restringit p glo. 7 Bar. in. d. l. cum mãdato. §. fi. vt loquat in administratore necessario ꝓut est tutor vel curator. nam ista lex loquit in tutore 7 curatore. secus autẽ dicunt in administratore volũtario vt est procurator q7 nõ meret istud bñficiũ 7 bonorẽ immo dꝫ habere locũ regula q̃ q̃diu cõpetit remediũ ordinariũ nõ dꝫ implorari extraordinariũ vt in. l. cause. ff. de mino. remediũ em̃ cõtra procuratorẽ ad interesse est ordinariũ. restitutio ꝓ in integ. ẽ extraordinariũ 7 in minore videt bꝫ ꝓbari in. d. l. cum mandato in fi. 7 sic illa glo. nõ videt procedẽ in terminis suis cum loquat in procuratore nisi aliud dicamus fauore ecclie ꝓm do. An. ꝫ certe si teneremus ꝓmũ dictũ non dꝫ iste fauor obseruari. exq̃ ista equitas non repit scripta sed potius debemus obseruare rigorẽ scriptũ. vt no. in. c. fi. de transac. vide tñ Inn. in. c. suscitata. j. e. vbi sentit q̃ ista glo. mouet tñ alia rõne. videlicet q7 interest ecclesie nõ vexari in sumptibꝫ q̃s haberet subire litigando p̃ procuratorẽ. restitutio aũt dat minori vbicunq; pt istud interesse expensarũ ptendere. vt in. l. minoribꝫ ff. de mino. Dꝫ aduerte q7 ille text. nõ loquit in casu nro q̃ subest remediũ ordinariũ p̃ tercium. imo videt p̃riũ ꝓbari in. d. l. cũ mãdato. 7 Jo. an. in. c. fi. ꝓpe fi. j. e. sentit p̃riũ eius qđ bꝫ no. glo. 7 tꝫ etiã do. Lar. 7 mihi plus placet. vñ restringamus dictũ gl. in administratore necessario. Ex q̃ infero q̃ si platus dãnificauit eccliã cõtrahendo in iudicio est in optõe ecclesie an velit agere ꝑtra platũ seu ipsius heredes ad emẽdationẽ dãni an vero velit petere restitutionẽ in integrũ p̃ tercium seu rẽ vẽdicare a tercio. 7 ꝓ bꝫ vide bo. gl. iũcto tex. in. c. ex pñtiũ de pigno In gl. fi. in fi. hec gl. intricate procedit ꝫ in effectu ponit duas opi. cũ q̃rit an in mota lite super iure eligẽdi possit reus eligere lite pẽdente? Prima fuit opi. Jo. q̃ distinxit q̃ aut reus est in pacifica possessione eligẽdi ꝫ mouet sibi ꝑtroversia sup̃ iure ꝓprietatis dũtaxat. puta q7 actor nõ negat reũ eẽ in possessiõe eligẽdi ꝫ dicit q̃ ius eligẽdi ptinet ad se. 7 tũc pt possessor eligere ꝫ differt confirmatio in euentũ litis. rõ hmõi dicti põt esse q7 pendẽte lite nõ dꝫ qs ꝓhiberi vti possessione sua sicut ꝓus. vt in. d. c. j. vt li. pẽ. confirmatio aũt differt q7 cũ electio sit q̃si quidã fructus iuris eligẽdi. vt no. Inn. in. c. cõsultationibꝫ de iurepa. 7. in. c. cũ ecclia sutrina de cã pos. 7 ꝓprie. subiacet restitutiõi a tpe lit. cõtestate. vñ sicut possessor q̃ succubuit in dñio fundi dꝫ restituere oẽs fructus ꝓceptos a tpe lit. cõte. vt in. l. certũ. C. de reiuẽ. 7 no. in. c. grauis de res. spo. ita electõ subiacet qđãmodo restitutioni si fuit facta p̃ litẽ cõtestatã iõ nõ dꝫ cõfirmari q7 si confirmaret 7 possessor succũberet in ꝓprietate nõ posset amplius restitui q7 non dꝫ amplius cassari exq̃ fuit cõfirmata. vt in. d. c. cõsultationibꝫ. 7. c. querelã de elec. Differt ergo confirmatio vt possessore succũbẽte saluũ sit ius ipi actoris vt possit eligere 7 sic hr̃e istũ fructũ q̃ ꝓcipit post li. cõte. Redeo ad ꝓba Joannis. Si aũt mouet alicui qõ sup̃ possessione iuris eligẽdi. vt q7 negat illũ esse in possessione 7 forte agit interdicto vti possidetis tũc dicebat Jo. q̃ reus nõ dꝫ eligere lite pen. exq̃ nõ constat de sua possessione. ꝫ si elegerit electio ẽ impẽdenti. nõ em̃ dꝫ superior illã electionẽ cassare q7 forte est in possessione. et de

hic est cõtentio an sit in possessione. Et ex ℞ infero notãter q si tu negas me esse in possessione alicui⁹ fundi et moues mihi qõnem sup possessione ego aũt lite pendente pcepi aliqs fructus q nõ dz iudex lit. pen. mihi pcipere vt restituã illos fructus q ℞ pẽdet a qõne pncipali. nã si sum in possessione possuz colligere fructus. et facit ad ℞ qđ dixi in. c. significãte de app. scđa opi. fuit ber. glo. nr̃i q indistincte tenuit q qlitercũq; pẽdeat lis sup electõe seu iure eligendi nõ dz reus eligere pendente lite ne ptingat illã postmodũ cassari ꝙ si de facto elegerit talis electio stabit impẽdẽti vt hic Inn. aũt vf indistincte tenere q siue vnus sit in possessione pacifica siue duo ptendãt se esse in possessione pt qlibet eligere pẽdente lite nec reuocabit electio ꝓpter litis pendentiã vt ℞. ꝙ illius electio confirmabit q obtinebit in cã ar. ℞ in. l. j. ff. vti possidetis. dd. An. vr̃ tenere illã distinctionẽ Jo. ꝙ mihi plus placet dictũ Inn. q: exq̃ qs pt̃ẽdit se esse in possessione nõ dz phiberi vti sua possessione exq̃ nõ subest aliqđ scandalũ. nulli ei fit ꝓiudiciũ si ambe ptes p ꝓseruatõe iuris earũ eligũt. satis eñ est q differt confirmatio. ꝙ si subesset scandalũ fateor q iudex posset phibere vtriq; pti ne eligãt. vt in. l. eqssim⁹ ff. de vsufruc. et qđ no. Jo. de lig. in cle. j. de re iudi. Ad c. ex lr̃is de iurepa. ꝓpter qđ gl. fuit mota dicit qđ illud c. nõ phat electionẽ nõ debere fieri lite pẽdente ꝙ solũ phat a cõrio sensu q nõ dz fieri confirmatio ꝓpter rõnem quã. s. dixi post Jo. Ad. c. fi. de mr̃imonio cõcto cõ inct dictũ ecclesie. r̃ndet Inno. q est spãle in mr̃imonio vt nõ ptrahat lite pẽdente sup alio mr̃imonio. Et puto q spãlitatis rõ sit ista q: cõbendo mr̃imoniũ qs qdãmõ alienat psonã suã q: nõ dr̃ amplius habere ptãtem sui corpis vt in. c. nõ dz de ꝓsang. et affi. et sic alienaret rem qdãmodo litigiosam. Itẽ ibi versat piculũ. nam committeret adulteriũ cũ scđa si postea pnũciaret p pmo mr̃imonio. Ad. c. q. de no. ope. nun. r̃ndet Inn. q etiaz est spãle in denũciatõe noui opis vt nihil debeat edificari post nouũ opus nunciatũ. Itẽ dicit q ibi non põt edificari sine piudicio alterius si denunciatio est iusta. Aduerte tñ ad vnã opi. Hosti. cõ pdicta. sibi eñ placz illa opi. Jo. de qua. s. in glo. q: dat locũ figmẽtis. Naz de facili aduersarius volẽs impedire electionẽ diceret q reus cõuentus nõ est in possessione eligendi. Sed in materia distinguit ipse sic. q aut est ꝓtẽtio sup iure psentãdi. aut sup iure eligẽdi p casu nõ põt lite pendente fieri pfitatõ. sic põt intelligi. c. ex lr̃is de iurepa. rõ q: nõ multũ piudicat patrono si nõ pfitat infra tpa q: si nõ decidit lis infra tpa pfixa põt epus eccl̃ie puidere. vt in. c. qm̃ et. c. eam te. de iurepa. scđo casu si est ꝓtentõ de iure eligẽdi cũ non sint determinata tpa ad litẽ decidendã. ar. c. dudũ et. c. ꝙgregato de ele. poterit fieri electio li. pendẽte vt hic. Et p illa diuersitate facit q: patronus innitit gr̃e. vt in. d. c. qm̃. cap'm ꝙ iuri cõi. vt in. c. j. de elec. Sed dd. An. nõ placz ista diuersitas quã ponit Host. nec etiã mihi q: de iure non phat. et ad. c. ex lr̃is. dic vt. s. dixi vt ar. a cõrio sensu pcedat ibi q ad confirmationẽ et nõ q ad pfitationẽ. vñ illud. c. declarat p istud. Petit tñ dd. An. ℞ vnũ dictũ qđ mihi satis placet. dicit eñ q si pfitatio fuit facta a bonefidei possessore añ litẽ motã dz fieri confirmatio lz añ confirmationẽ sit mota lis sup iure seu ꝓprietate iuris eligendi. Rõ põt esse iudicio meo q: exq̃ pfitatio fuit facta añ litẽ motaz nõ subiacet amplius restitutõi p ꝓtestationẽ postea factam. nã sicut fructus pceptiꝰ nõ subiacẽt restitutiõi nisi a tpe litis cõte. vt. s. dixi. ita nec virtus istius electõis iam pfitate supioui añ lit. cõte. dz impediri p cõtestationem supneniente. et sic ℞ limitat multũ istũ tex. et p hoc habes expeditã materiã intrinsecã huius. c. nam extrinsecam Inno. plene tractauit hic qliter pdat possessio iuris eligẽdi. Sed tu adde quoddã pulchrũ dictũ ipsius in. c. querelã de ele. p qđ limitant dicta sua ℞. Item tractat qliter acq̃rat possessio iuris eligẽdi. et vide per eũ plene ℞. et int̃ cet̃a poit vnũ dictũ valde notãdũ qđ qtidie allegat. dicit ei q possessio iuris eligẽdi nõ acq̃rit nisi interueniẽtib⁹ trib⁹. ꝓmo q qs eligat. scđo req̃rit patiẽtia eoz q erãt in possessione eligẽdi. tercio cõfirmatio electõis p supioreñ facta. vñ dicit q electio dz istas tres psonas. Et rõ esse pt. nã p solã electionẽ qs possidet labia sua tm̃. Itẽ cũ possessio ista sit qđ incorpale nõ põt acq̃ri sine scia et patiẽtia illi⁹ q est in possessione. vt in. l. ij. C. de serui. no. Inn. in. c. bone el. ij. ℞ postu. pla. et in. c. pq̃rente de of. ordi. et Bar. in. l. j. ff. de iti. actuq; pua. Itẽ nisi sequat confirmatõ p supioreñ electõ nõ dz effectũ suũ. et hoc tene menti. Itẽ ad ℞ vt valeat electio facta a possessore oportet fm Inno. q sit in bona fide. Et rõ pt esse q: sicut possessor malefidei nõ facit fructus suos ita ille q eligit si est in mala fide nõ dz cõsequi effectũ illius electõis cũ isti fructus subiaceãt restitutiõi ꝓpter malã fidẽ. qđ no. Et an psumat quis in bona fide vide p Inno. ꝛc. Abbas.

¶ Auditis. Etiã cõtra eccl̃esiã restituit eccl̃esia q̃ grauiter fuit lesa. p pter phationẽ omissam. vel summa clarius sic Eccl̃esia lesa in phatione necessaria omissa põt petere restitutionẽ in integrũ nõ obstãte termino iuris phationis excluse et restitutionẽ petere põt nõ solũ cõ pnatũ ꝙ etiã cõ eccl̃esiã. h. d. p recitat factũ. scđo interloquit. ibi lz aũt. ¶ No. ꝓmo ibi dyocesana. l. q. l. dyocesana large sũpta cõprehẽdit in se oẽm iurisditionẽ epi. nam vt pz ex seq̃ntib⁹ ℞ cõtendebat de totali iurisditõe epi et idẽ no. in. c. auditis. j. de pscrip. qđ est ps illius. c. Et ex ℞ infero q libellus est largissime interptãdus. ad ℞ l. siquis intentõe ambigua. ff. de iudi. et. c. cõstitutus de reli. dd. iũcta glo. nã in materia restringibili lex dyocesana accipit stricte vt nõ cõpbendat ea q̃ sũt iurisditionis. vt in. c. dilectus de of. or. et declara ista vt ibi plene dixi. Item no. q lz priuilegiũ pape nõ possit phari nisi p scripturã iurta no. p Archi. et Jo. an. in pemio sexti. et p Bal. in. l. bumanũ. C. de le. tñ si gra pape phat principaliter p scripturã ipsius pñt adduci alie phatões extrinsece ad declarandũ scripturã pape vt hic multũ notanter phat. nam priuilegiũ pape hic erat incertũ q: referebat se ad loca donata p illos reges. et admittit ℞ phatio ad certificandũ et declarandũ illud priuilegium pape et ℞ tenebis menti. ¶ No. tercio q si phatio non cõcludit necessario nõ releuat phantẽ etiaz si sit eccl̃ia et in ℞ vide qđ dixi post Jo. an. ĩ. d. c. audit. ¶ Quarto no. q platus citra epm̃ põt pscribere oẽs eccl̃ias existẽtes in certa pte dyocesis q̃ ad totale ius epale vt sic ipse platus inferior et nõ epus ibi iurisdirionẽ exerceat epalem. qđ clare innuit hic textus ibi pleno iure ꝛc. nã tunc eccl̃ia est subiecta alicui pleno iure qñ eps nullus ius epale ibi exercet. vt no. in. c. qm̃ de pui. et põt intelligi tex. q abbas possedit pleno iure. i. in spũalib⁹ et tpalibus. p quo vide bo. glo. et qđ ibi dixi in. c. cõquestus. de fo. cõpe. Et ex ℞ ꝓmo infert q institutio auctorizabilis quo ad curã ꝓpli põt pscribi ꝓtra epm̃. de quo vide qđ dixi in. c. venerabilis de censi. Item infert q nedum platus secularis ꝙ etiã religiosus põt aliqua loca noĩe sui monasterij pleno iure pscribere. et vide qđ dixi in. c. auditis. et. c. cum olim de pscrip. ¶ Quinto no. q tps vacationis eccl̃ie subducit ipso iure. de pscriptõe. vñ isto tpe nõ currit pscriptio siue cõtingat vacatio in pncipio siue in medio siue in fine pscriptõis. d q̃ in. c. j. et in. c. de q̃rta de pscrip. ¶ Sexto no. q pscriptões iudiciales currũt ꝓtra eccl̃esiã. naz termini exclusiui phationũ seu allegationũ pñt dici q̃dã phatões iudiciales et piter currũt ꝓtra eccl̃esiã sicut cõ priuatuz vt hic et in. c. cor̃ã. j. e. et in. c. pastoralis. j. de excep. cuz si. nam vides hic q terminus cõclusionis ita cõcludit eccl̃esiã sicut priuatũ. ¶ Septimo no. q eccl̃ia restituit

aduersus ꝑscriptiones iudiciales. i. aduersus terminos exclusiuos, ꝓbatois fiende seu exceptionis ꝓponende. ad idē cle. vnica eo. tit. ¶ Sz dubiū est nunqd restituat ecclia aduersus ꝑscriptionē extraiudicialē: de q̄ dicaz cū gl. ¶ Octauo no. ibi vt asserit. q̄ in petēda restitutione aduersus ꝓbationē omissā nō est necesse ꝓbare aliter lesionē. nā eoipso apparet de lesione q̄ ecclia omisit ꝓbationē necessariā in termino. ¶ Uñ satis est ꝫ allegare qđ tene mēti. vñ nō est necesse ꝓducere prius testes sup hac lesione. secus dic qñ allegaret lesio ꝓpter ꝓuilegia omissa. nā dz ꝑus ista exhiberi iudici anq̄s concedat restitutio ne allegatio fiat in fraudē vt ꝓbat in. c. p̄cedēti in ver. nos igit. ¶ Itē sec⁹ est qñ allegat lesio in ꝯctu vel aliter extra iudiciū. nā tūc dz ꝑus ꝓbari lesio q̄s det restitutio. vt le. 7 no. j. e. tum ex lris. 7 in. l. in cāe. §. cā cognita. ff. de mino. ¶ Nono no. q̄ eccia restituit nedū ꝯ ꝑuatū ꝫ etiaz ꝯ eccliā. vt. §. c. j. Ex q̄ vī inferri q̄ ꝓuilegiatus pōt vti ꝓuilegio suo ꝯ ꝓiter ꝓuilegiatū qđ est ꝯ tex. in auc. de san. epi. §. ꝫ ꝫ ꝑnti. 7 ꝯ glo. fi. in. c. in ꝑntia. de ꝓba. ꝫ tu intellige istū articulum. vt no. Bar. in auc. quas actiones. C. de sa. san. ec. 7 dixi in. d. c. in ꝑntia. nam istud. c. ꝓcedit qñ ꝛcurrit solū ꝓuilegiuz vni⁹. Restitutio eñ dat ecclie lese. vñ alia ecclia q nō est lesa in illo articulo nō bz in eo ꝓuilegiū. secus autē qñ ꝓuilegiū vtriusq̄ ꝛcurrit sup eodē. tunc eñ ꝛqſſant ꝓuilegia. 7 vtunt iure cōi 7 sic ꝓcedit ꝯriū Ex ꝫ et ex tex. infero q̄ si eccia ꝯrit cū ecclia 7 fuit lesa in ꝯctu pōt petere restitutionē aduersus ecclesiā. nā in iudicio q̄li ꝯbimus. l. iij. §. idē scribit. ff. de pecu. ad idē. l. verū in fi. ff. de mino. vbi minor restituit ꝯ minorem in ꝯctu locatōis. ¶ Decimo no. ibi eq̄tate pensata. q̄ restitutio in integrū est fundata sup q̄dā eq̄tate. ¶ Undecimo 7 vltimo no. ibi grani iactura. q̄ restitutio nō cōcedit nisi ob grauē iacturā seu lesionez. qđ dixi in. c. j. §. e. Et no. ibi negligentiā. q̄ negligentia ꝓlatoz litigantiū nō excludit ecclesiā a restitutōne illa ꝛsequnda. ¶ In gl. j. in fi. intellige istā glo. 7 tex. de libertate q̄ ad tpalia. vt dī in glo. se. in fi. Nam isti reges ista loca exemerunt a iurisditōe dñoz tpaliū. 7 voluerūt ea esse libera ab omni onere secular. In spūalib⁹ aūt, nō pñt ꝓncipes secl'ares ꝛcedere ꝓuilegia seu exēptōes q̄ nō ptiet ad eoz iurisditōnē. vt i. c. dudū ꝺ dec. 7 in. c. bñ quidē. xcvj. di. 7 c. ecclia sancte marie de ꝛsti. cū si. et ꝫ etiā voluerūt doc. ꝫ ¶ In gl. in ver. iure minoris. no. ex ꝓma pte huius glo. q̄ ecclia nō solū vtit iure minoris ꝫ etiā qñq̄z vtit iure reipublice. 7 sic ꝓuilegia cōcessa reipublice vident ꝛcessa etiā ecclesijs. 7 idē no. gl. in c. j. §. c. ꝓ ꝫ facit q̄ ius publicū ꝛsistit in sacris sacerdotib⁹. vt. j. dis. iuspublicū ¶ Sc̄ō no. q̄ ecclia pōt vti etiā iure imperij. 7 sic ꝓuilegia attributa impio debēt extendi ad ecclesiā qđ bñ nōbis. ꝓ ꝫ facit q̄ ecclia bz impium in spūalib⁹ q̄ sunt digniora tpalib⁹. ergo ista ꝓuilegia debēt a maioritate rōnis extēdi ad ecclesiā. nā ecclesia habet principatū. vt in. c. nō nimis, de immu. ec. et vide bo. tex. xxij. dist. in. c. j. 7. ij. Preterea sicut dicimus q̄ ꝑsbyter vtit ꝓuilegio militis. q̄ est miles dei. vt no. glo. in. l. miles. ff. de re iudi. et dixi in. c. j. de cleri. egro. ita ecclesia q̄ habet impium in spūalib⁹ 7 etiaz in tpalib⁹ saltē habitu. vt in. c. nouit de iudi. debet vti iure imperij ¶ Tercio no. q̄ ꝓlati equipant tutoribus. ꝫ dic q̄ nō ad oīa. q̄ pinguius ius 7 honorabilius habet ꝓlatus q̄s tutor. 7 vide ad ꝫ bo. glo. v. q. iij. in. c. fi. ¶ In eadē glo. ibi sed in quib⁹ ecclesia. glo. hic vsq̄ ad ver. 7 pōt. ꝓsequit an ecclesia restituat in integrū contra ꝑscriptionē extraiudicialē 7 nō ꝓbene firmat pedes sed potius videt inclinare in ptem negatiuā. Doctores hic recitant aliquas opiniones 7 nō bñ firmant pedes. Sed ego plenius ceteris examinaui in. c. j. de ꝓscrip. 7 dic vt ibi dixi. Et opi. magis cōis est vt restituatur. nam si restituit aduersus cōtractū qui est de iure gen. 7 vbi interuenit verus cōsensus vtriusq̄ ptis fortius debet restitui aduersus ꝑscriptionem q̄ est de iure ciuili 7 odiosa 7 fundat sup negligentia. Itē satis alienat qui patit ꝑscriptionē. vt in. l. alienatōis. ff. de ver. sig. sed ecclesia restituit aduersus verā alienationē. vt in. c. j. §. eo. ergo fortius aduersus fictā vel ꝓsumptam Item cle. vnica eo. ti. loquit indistincte. nec ob. rō 7 fundamentū huius glo. q̄ si daret restitutio frustra ꝑscriptionis iura essent condita. nam hoc arg. nō concludit tolle instantiā in minore. Item in ꝑscriptionib⁹ iudicialibus q̄ nō currunt contra ecclesiā 7 tñ dat restitutio vt hic. Itē post quadriennium nullū remediū cōpetit. 7 sic restitutio nō excludit oīno effectū ꝑscriptiōis. 7 de isto quadriennio vide tex. cum glo. in. c. j. ī. e. li. vj. ꝓ qđ decidunt hodie qōnes q̄ ponunt hic in fi. gl. ¶ In gl. pe. aduerte glo. hic, ꝓsequit qōnem tacite q̄ forma, ui in glo. p̄cedenti. nūquid in omnib⁹ ecclesia equipareť minori: 7 iunge glo. fi. cum ista. 7 enumerādo casus singulares videt glo. sentire q̄ in materia restitutiōis ecclesia in oīb⁹ equiparat minori. Ex qua no. q̄ oīa iura loquētia de minoribus in materia restitutiōis debēt trahi ad ecclesias. qđ tene menti. Et p̄cipue no. ex glo. q̄ si ecclesia fuit cōdemnata vt cōtumax q̄ possit petere restitutionē. 7 alle. glo. l. minor etiaz. ff. de mino. vbi text. loquit simpl'r sicut hic allegat ꝓ glo. sed habet in se multos intellectus vt ibi no. nā fortiter obstat q: minor nō restituit aduersus dolū seu delictū. vt in. l. j. C. si aduersus deli. 7 l. auriliū. ff. de mino. sed non cōparens ad citationē iudicis videt in dolo. vt in. l. nō pōt. ff. de re. iur. Itē cōtumacia est delictum graue. vt in. c. ij. de ma. 7 obe. ergo nō debet restitui minor vel ecclesia aduersus cōtumaciā. Sc̄o. si constaret de vera cōtumacia et ecclesia vel minor fuisset cōdemnatus ꝓ cōtumacia nō audiret petens restitutionē vt in cōtrarijs. sed illa. l. debet intelligi in cōtumacia nō notoria siue in contumacia sine dolo. nam minor non cōparendo pōt esse in culpa 7 nō in dolo. vñ minor bñ restituit aduersus delictum p̄sumptū de ꝑterito. vt in. l. si ex cā in fi. ff. de mino. 7 ita rñdet Bart. in. d. l. minor. Intellige ergo glo. istam q̄ restituit ecclesia si fuit cōdemnata vt ꝛtumax qñ nō constat q̄ ista contumacia fuit dolosa. Sc̄dō pōt intelligi qñ ecclesia reportauit sniam contrariā ex contumacia sua. nam tunc potest petere restitutionē contra sniam. q: nō petit contra delictū sed contra sniam etiam si fuit lata ea absente cōtumaciter. sic limita. c. ꝓmum. j. eo. li. vj ¶ Sc̄dō no. ex gl. q̄ ecclesia restituit etiā in lucro sicut minor. vt si ex cōtractu vel q̄si cōtractu ꝓdidit lucrū. Ex hoc dicit hic Jo. an. post doc. antiquos q̄ si ecclesia nō fuit vsa rescripto negligēter infra annū pōt petere restitutionem in integrū. secus si vti postposuit dolose q: ꝑm doctores etiā ecclesia non restituit cōtra dolū vel delictū sicut dicimus in minore vt in iuribus ꝑalle. qđ intelligit Host. qñ tota ecclesia fuit in dolo. ar. in. l. inbemus nullā. C. de sa. san. ecc. secus si solus ꝓlatus fuit in dolo ꝓ regulam j delictū de re. iur. li. vj. 7. xvj. q. vj. si epm. Et nota bñ hoc dictum nā ī iudicijs delictū ꝓlati nocet ecclesie. vt no. gl. in. d. regula delictū tñ debet restitui vt notanter voluit hic Host. qđ no ¶ Extra glo. querit ꝓ declaratiōe tex. et materie. nunquid ecclesia indifferenter debeat audiri ꝓ restitutionē in integrū aduersus ꝓbationem omissam. Inn. hic in effectu videt distinguere q̄ aut vult ꝓbare id sup quo nullas ꝓbationes induxerat 7 debz audiri vt hic. nam eps iste nullā ꝓbationē fecerat sup vacatōe ecclesie. 7 idem dic qñ induxerat ꝓbationem. sed nō timet aliqua subornatio in testibus seu ꝓbatōnibus ꝓducendis. ar. §. c. primo. 7. j. c. cōtā. aut ecclia petit restitutionē vt possit ꝓbare sup articulis antiqs in quib⁹ facta fuit publicatio attestationū. 7 tūc nō dz audiri q: tenet de subornatōe testiū. ar. ī. c. fraternitatis

de testib. ⁊ c. cōstitutus. eo. ti. ⁊ in cle. ij. eo. ti. nō em̄ dz hoc casu restitui q: est cōtra ecclesiā ꝓsumptio doli nisi diligēti inquisitōe p iudicē p̄missa appareat q ecclesia omisit ꝓbationē sui facilitate ita q excludat ꝓsumptio subornatōis. Et no. singulariter ß vltimū vt p restitutionē in integrū possit fieri ꝓductio testiū publicatis attestatonib⁹ qñ p causę cognitionē excludit ꝓsumptio subornatōis. Et idē dicendum in minore p hunc tex. ꝓm vnū intellectum in. l. minor. xxv. an. ff. de mino.

¶ Sed ꝫ hāc gōnem Inn. oppo. restitutio in integrū nō dat ꝫ dolū ꝓsumptū de futuro. vt in. l. auxiliū p̄mo rūso. ff. de mino. ß timor subornationis nil aliud est q ß ꝓsumptio doli futuri ergo nō dz ecclesia vel minor cōtra istā ꝓsumptionē restitui. Ho. dic q cōtrarium ꝓcedit qñ minor vel ecclesia ex tali ꝓsumptiōe nō sentiret dānū de p̄nti. vt si vult restitui aduersus accusationez adulterij. sec⁹ aūt vbi sentiret dānū de p̄nti restōne nō ꝓcessa tūc em̄ ne ꝑpter ꝓsumptionē doli futuri ecclesia sentiat dānū de p̄nti fit restitutio. Et ß plenius ꝓsequit Bar. in. l. j. §. nūciatio. ff. de no. ope. nū. vbi recitat ⁊ sequit istā opi. Inn. ⁊ ibi etiā ꝓsequit nunq̄d ꝓcessa restitutōe minoꝝ vel ecclie sit licitū alteri pti infra dilatōz ꝓcessam ecclesie ꝓducere testes. ⁊ dic vt ibi no. p eum. Et vide etiā in spe. de dila. §. videndū. ℵ. in sūma. Itē limita p̄dicta ꝑm aliud dictū spe. in ti. de in inte. rest. §. ij. in scda pte. ℵ. ß pone. vbi dicit q ecclia nō restituit aduersus p̄ceptoꝝ p̄fixū ad opponendū crimina ꝫ litigantē sup bñficio. q: ex omissione illius ꝓbatōis ecclesia nō cōsequit aliqđ dānū pecuniariū. Itē q: in executionib⁹ penarū nō dz locū restitutio. vt in. d. l. auxiliuz ß litigans puniret si ꝓbarent crimina ꝫ eū q: excluderet a iure suo. vt in. c. accedens. j. de accu. Nota ergo vnā regulā ex p̄dictis. q vbi ecclesia vel minor nō cōsequit dānū pecuniariū seu nō pdit lucrū non dz restitui aduersus istas p̄scriptōes iudiciales. ¶ Vltimo ß querit q: text. loquit hic qñ vtraq; ecclia fungit iure minoris. ß pone q ecclia litiget cū ꝓuato nūq̄d si restituat ecclia aduersus lesionē dz restitui etiaz ꝓuatus? Inn. ß dicit q nō. et ponit exēplū qñq; vtraq; ps fuit cōfessa aliq̄d in iudicio lz em̄ ecclia restituit aduersus ꝓfessionē suā tñ nō restituet ꝓuatus q: ecclia audit iure singulari. ad ß. l. cū minor. ff. de mino. vbi bo. tex. qđ limitat Inno. nisi quatenus peteret ꝓuatus restitutionem circa coherētia ꝓfessioni ecclie. ꝑ ß pōt allegari. l. etiā. ff. de mino. vbi ꝓbat q si minor petit restituti onē aduersus vnū articulū restituit ꝑ ꝓntiam ꝓuata ꝑsona q̄ secū litigabat. secus dicit Inn. in bis q̄ fiunt extra iudiciū q: tunc si ecclia restituit dz restitui etiā ꝓuatus q̄ secū ꝓtit. vt in. c. j. ⁊ in. c. fi. §. e. ⁊ in. l. q si mior §. fi. ff. de mino. ß ego nō facerē dīam inter iudicialia et extraiudicialia ß solū puto attēdendū vtrū eccl'ia petat restitutionē sup facto ꝓnexo ⁊ ꝓiūcto cū facto ꝓuati an sup facto diuerso. vt ꝑ casū restituat ꝑ quādam ꝓntiam etiā ꝓuatus. sic loquit. c. j. §. eo. ⁊ l. q si minor. scdo casū nō restituit ꝓuatus. vt. d. l. cū minor. vbi ptz q si minor petit restitutionē ꝫ vnū articulū sñie nō audit ꝓuatus petēs sñiam rescindi in totū. ⁊ idē dic eadē rōne in extraiudicialib⁹. pone exēplū q ecclia vēdidit ꝓuato fundū ꝓuatus aūt separatim vendidit ecclie castrū lz ecclia petat restitutionē aducrsus vēditionē fundi nō ꝑ ß audiret ꝓuatus petēs restitutionē aduersus venditionē castri nisi castrū fuisset vendituz occasione vēditōis facte de fundo. ar. in. d. l. etiā. nā in iudicio q̄ ꝫhimus. vt in. l. iij. §. idē scribit. ff. de peculio. vnum tñ nōbis bñ ex dictis Inn. hic. dicit em̄ q ecclia audit ꝑ restitutionē ꝫ ꝓfessionē suā qñ fuit ꝓfessa tpe q̄ nō tenebat ad rñdendū q: tūc nō fuit ꝓfessa iure cōi nisi vellet restitui vt ꝓbaret falsū esse qđ fuit ꝓfessa. als aūt ex q̄ fuit ꝓfessa tpe debit onō dz restitui q: nō apparet de lesione. ad ß. l. nā ⁊ postea. §. si mior. ff. de iureiur. Ex hoc em̄ dicto habes q eccl'a nō audit petēs restitutō nem ꝫ ꝓfessionē nisi doceat de errore. ⁊ si diceres idē ē in ꝓuato sine restitutōe. vt in. c. fi. de ꝓfes. Rñdet q ꝓ natus nō audit nisi durāte negocio vt ibi. ecclia ℵo audit etiā post sñiam. ⁊ ß dictū vī ꝫ glo. in. c. j. de in inte. resti. li. vj. q̄ sētit q ecclia petit restitutionē ꝫ ꝓfessionē suā lz nō doceat de errore. ⁊ in ß ecclia differt a ꝓuato ß spe. e. ti. §. ij. ℵ. si. ß nūq̄d sentit ꝑmū. Et ß dictū vī verius lz dictū illius gl. videat ꝓuenire illi lr̄e q̄ loq̄t indistincte. Dz cū nō possit apparere de lesione nisi doceat istud eē falsū nō appet ex q̄ capite eccia nō sit audiēda.

Ex literis. Contra sñiam latā in cā matrimoniali restituit ex iusta cā etiā maior bñficio supplicatōis. vel sūma latius sic. Restitutio ex iusta cā etiā maiori est ꝓcedenda dūmodo iusta cā petendi ꝓbet. si aūt nō ꝓbat plene: ß semiplene ꝓcedit restitutio in cā fauorabili dūtarat ß dicit. diuidit. nam ꝑma ps ponit mulieris supplicationē ⁊ iudicis relationē. scda dat iudicē ibi lz aūt ¶ Nota ꝑmo ibi archipb'yteri. q cā matrimonialis pōt delegari etiā nō epō. dicūt tñ doc. in. c. cām matrimonij de of. dele. q de ꝓsuetudine curie hec cā delegat epis dūtarat. ⁊ ꝑ ß facit q: de iure cōi nullus ꝑlatus citra eꝑm pōt cognoscere de cā matrimoniali. ß em̄ cognitio est dignitatis epalis vt est tex. in. c. accedentib⁹ de excess. ꝑla. ⁊ in. c. j. de ꝓsan. ⁊ affi. cū ibi no ¶ Scdo no. ibi cui alter cōiudex ꝛc. q delegatus p̄ncipis etiā sup cā matrimoniali pōt alteri vices suas subdelegare. ⁊ tene menti ad ß istū tex. Ex q̄ infero q ista cā matrimonialis est delegabilis p epm. nam si delegatus ß pōt fortius eps q̄ cognoscit iure ordinario. ar. in. l. vnica. C. qui p sua iurisdi ¶ No. tercio q cā appellatōis pōt de iure canonico delegari p inferiorē a p̄ncipe de iure ciuili dubitatur. de q̄ dic vt le. ⁊ no. in. c. sup q̄onum iūcta gl. in ver. alij delegare. §. de offi. dele. ¶ Quarto no. q dubitās de remedio sibi ꝓpetēti pōt intentare ad cautelā bñficium remediū. vñ ista mulier appellauit ⁊ supplicauit q: dubitabat vtrū posset appellare ꝑpter ꝓtumaciā suā. vbi em̄ pōt appellari nō dz supplicari q: vbi cōpetit remedium ordinariū cessat extraordinariū. vt in. l. in cāe. ff. de mino. Et ꝑ ꝑmo dicto vide bo. tex. in. c. cōstitutus. j. e. ⁊ in. l. j. ff. quoꝝ lega. no. ⁊ tene menti q ꝑ ꝫ sñiam inferiorꝝ pōt supplicari qñ ex aliq̄ cā excludit appellatio. ¶ Nota ibi p hmōi iuramētū. ⁊ tene menti q iuramētum nō est semp sufficiēs ꝓbatio ad excusandū contumaciā seu ad ꝓbandū impedimentū ad cōtumaciā excusandā ⁊ nescio alibi ita bonū tex. qđ limita vt. j. dicā ¶ Itē no. q nō solū minor vel ecclia audit iure spāli p bñficium restitutōis ß etiā maior dūmodo habeat iustam cām petendi restitutionē illam. ⁊ iusta cā subest si fuit ꝑ alium circūuentus. ecclesia vero audit etiā si nō habeat iustā cām petendi illā restitutionē. puta q: fuit in negligētia. vt in. c. auditis. ⁊ c. cū venissent. §. e. et in ß differūt iste restitutiōes q̄ indulgent maiori ⁊ miori q: respectu minoris vel ecclie sufficit enormis lesio. ß respectu maioris requirit q subsit iusta cā. ⁊ q illa ē ꝓbet hic. ⁊ ff. ex qui. can. ma. q̄si ꝑ totū. ¶ No. ibi ordine iudiciario. q in cā matrimoniali dz seruari ordo iudiciarius. ⁊ hodie dic vt habet in cle. dispēdiosam de iudi. ¶ Vltimo no. ⁊ tene mēti q in cā supplicatōis p cedit ad cōfirmandū vel infirmandū sñiam. sicut in cā appellatiōis. vt apte colligit hic ex fine lr̄e. nā restituit ꝑ supplicationē ac si appellasset. equipollet em̄ in ß supplicatio appellationi. Et instat hic Inno. in diffinitēdo seu describendo supplicationē. dicit em̄ q supplicatio late sumpta idē est qđ p̄cum porrectō. vñ in curia in q̄ libet supplicatione dī supplicat. §. vr̄e ꝛc. nā capit ibi supplicatio latissime ꝑ qualibet p̄cum porrectōne. sed stricte sumpta put sumit in ꝓposito nr̄o dicit q supplicatio est quedā benignitas superioris ꝑ quam retractat

dia q̄ credit male acta ⁊ eq̄pollet appellationi. ß non ē ꝓpue diffinitio ß poti⁹ quedā descriptio. q: non euacuat ꝓ:sus nām diffiniti .nec ē conuertibil' cū suo diffinito sicut dz eē quelibet diffinitio bona. vt in. l. j. ff. de dolo ⁊ no. glo. sup Rica de sum. tri. ⁊ glo. iuris ciuil. insti. d' obli. i pn. ido sumēdo stricte supplicationē ꝓut sumit' hic ⁊ in auc. q̄ supplicatio. C. de pēi. impe. offe. diffinirē sic q̄ supplicatio ē q̄dā pēū correctio facta principi p quā ex quadā benignitate sup:ior restituit supplicantē aduersus sniam q̄ quā non ꝓpetit remediū ordinarium. ß diffinitio ꝓbat' hic ⁊ melius in. l. vnica. C. d' sen. pfec. pto. ¶ In glo. ij. ibi iure cōi audiret'. non intelligas glo. q̄ fuisset audita q: snia eēt nulla. qm̄ p̄supposito q̄ vere interuenisset ista fraus snia tm̄ mero iure teneret exq̄ iudex ignorabat istā fraudē ß debuiss3 sbueniri mulieri iure cōi p beneficiuz. s. restitutionis in integr̄. vt in. c. cū bertoldus. d' re iudi. vbi ꝓbat' le. ⁊ no. i. c. querelā. de ꝓcu. vbi dixi. no. bar. i. l. quesitū. ff. de re iudi. ß q: mulier non ꝓbauit plene fraudē allegatā de iure cōi non debebat audiri ß fauore mr̄imonij papa indulsit bñficiū restōnis. In aūt idē sit dicendū i qualibet cā fauorabili. doc. instāt sed satis pōt teneri q̄ sic dūmodo iusta cā aliqualiter ꝓbet' vt ß. ⁊ in ß reputo istū tex. valde notabilē. ⁊ adducerē i ar. q̄ i cā fauorabili ꝓcedēda ē restitutio i integrū maiori allegata iusta cā lz plene non ꝓbet' ß semiplene. puta p̄ iuramtū vel vnū testē. Et ß no. singulariter q: non credo q̄ alibi ita bñ ꝓbet'. iste tm̄ tex. loquit' i p̄ncipe sed idem credo i inferiore i casu i quo potest restituere. ar. i. c. i cau sis. de re iudi. et ß puto ꝓcedere de iure canonico non aūt de iure ciuili p tex. ibi de benignitate canonica. nā mitius ꝓcedit' d' iure canonico q̄ ciuili. vt in. c. j. d' do. ⁊ ꝓtuma. ¶ In glo. in verbo supplicauit. ß glo. p̄ncipaliter facit duo. primo q̄rit an remota appellatione possit ꝑ snīam supplicari. ⁊ rndet q̄ q̄ntūcūq̄ sit appellatō remota nihilominus supplicari potest. ⁊ no. hoc p̄ncipiū glo. singularis. nam infero ex eo q̄ sive in instro sive in rescripto sive in aliqua iuris pte sit remota appellatio pōt nihilominus aduersus snīam supplicari. nam ista sunt duo remedia sepata. quor̄ vnū ē ordinariuz aliud extraordinariū. iō ad remotionez vnius non seq̄tur remotio alterius. q: ex sepatis non fit illatio. vt in. c. ij. de trāsla. p̄la. Dicit tm̄ ß Inn. q̄ solius p̄ncipis ē admittere supplicatōnem ꝑ sentētiā cū p supplicatōez retractet' snia ⁊ p̄iudicet' iuri alterius qd̄ inferior a p̄ncipe facere nō pōt. vt in. l. ij. ⁊ iij. C. sen. rescin. nō poss. ⁊ in. l. moris. ff. de penis. ⁊ in. c. in lr̄is. ⁊ qd̄ ibi no. d' offi. dele. ⁊ no. ß dictū. q: q̄tidie allegat' ⁊ ꝓfirmat Jo. an. i c. romana. de appel. li. vj. ¶ Dz ꝑ hoc dictū Inno. ego op. de. c. cū bertoldus. de re iudi. ⁊ in. l. in cāe. in fi. iuncta. l. p̄fecti etiā ptorio. ff. de mino. vbi ꝓbat' q̄ nō solū princeps imo magistratꝰ inferior pōt rescīdere snīam etiā ꝓpriam p bñficiū restōnis in integrū. Jo. dico q̄ supplicatio ⁊ restō stricte sumpte differūt. lz enī largo mō restō possit dici supplicatio. q̄a p supplicationē indulget' cū nulla actio competat ad istam obtinendaz vt in. c. ij. de offi. iudi. ⁊ in. l. q̄ si minor in fi. ff. de mino. tm̄ supplicatio ꝓpie sumpta ē cū ad p̄ces alteri⁹ retractatur snia ꝑ quā non cōpetebat aliq̄d remediū rescissoriū sed princeps ex benignitate sua dumtaxat mandat causam iter̄ tractari. exemplū q̄n supplicat' cōtra snīam principis. vt in auc. que supplicatio p̄allegata. restō ꝓo in integrū ꝓcedit' q̄nq̄ minori seu eccl'ie q̄nq̄ maiori ⁊ si ꝓcedit' minori seu eccl'ie tūc p̄ cā sufficit sola lesio. vnd' dependet magis ab officio iudicis q̄ ab instantia petentis. illa ꝓo que concedit' maiori dependet' magis a iure cōi ⁊ ab instātia partis q̄ ab officio iudicis. vnde requirit' vltra lesionē q̄ subsit iusta cā petendi restōnem. vt. ff. ex qui. cau. ma. l. j. vñ iste textus potius pōt adaptari ad restitutionem stricte sumptaz q̄ ꝓcedit' maiori ex cā q̄ ad supplicationē. q: lz supplicatio possit fieri quādo subest cā petēdi retractionem snie vt ꝓbat' hic. tm̄ sumendo supplicationē stricte p̄ut sumit Inno. illa ꝓcedit' etiā cā nō extrinseca subsistente. vt q: supplicat' vt rescindat' snia p̄incipis vel cā bis iudicet'. Istā aūt supplicatōnem admittit solus princeps. q: solius p̄incipis est tollere ius alterius vel dispositionē legis sine cā extrinseca apparente. ß quia restō in spē sua sumpta semp fit cū cā sive concedatur maiori sive minori. q: in minore saltem subest cā miserationis etatis. ideo illa p̄mittit' iudici inferiori a p̄rincipe. secus in supplicatione rōne p̄dicta. Et ita intellige dictū Inn. s. in supplicatione stricte sumpta q̄ concedit' ex sola benignitate p̄incipis. ⁊ ex his potes videre qōnem quotidianā. nūquid a snia vicarij episcopi possit supplicari ad ip̄m ep̄m: Inno. ⁊ Pe. de scō. dicūt q̄ sic in. d. c. romana. archi. ⁊ Host. ibi ꝑ Jo. an. ibi dicit ⁊ bn̄. q̄ si sumit' supplicatio stricte frustra q̄rimus an possit supplicari ad ep̄m cum solus princeps possit ip̄am admittere. aut queritur d' supplicatōe large sumpta. p̄ut comp̄hendit bñficiū restōnis in integr̄ q̄d concedit' minori vel maiori ex causa. ⁊ tunc p̄rocedat opi. Inno. vt possit etiam ep̄s adiri ⁊ nimir. Naz quēadmodū ip̄e vicarius ep̄i posset restituere in integrū ita ⁊ fortius pōt ep̄s adiri vt restituat contra snīaz sui vicarij. ¶ Et ex hoc dicto no. q̄ etiaz vicarius ep̄i pōt ex cā ꝓcedere restōnem in integrū etiā cōtra snīaz. qd̄ intellige ex cā modo p̄dicto. ⁊ hoc notab. ¶ Et in fi. glo. hec glo. videt' velle facere dām vtr̄ supplicatio porrigat' sup:iori vl' iudici inferiori. ⁊ hoc forte sentit q: l. vnica. C. de sen. p̄fect. p̄to. admittit indistincte supplicatōnem infra biennū. ß auct. que supplicatio. videt' admittere infra. x. dies tm̄. Et iō ꝓ cōcordia gl. hic distinxit vt p3 in ea. legiste dāt ibi alias solutiōes. ß mihi plus placet opi. Host. ß quā cōiter sequūt' doc. vt dicam⁹ q̄ q̄ ad facultatē admittēdi supplicatōnem seu supplicandi non est vis an fiat infra biennū an fiat infra decē dies. q: sp infra biennū pōt supplicari. et ita loquit' d. l. vnica. Sed quo ad facultatez exigēdi cautionē ab eo q̄ vicit ⁊ ꝓsequit' executionē snie fit distinctio an supplicet' infra. x. dies. ⁊ tunc p̄stat' illa cautio. aut post. x. dies ⁊ mādatur snia executioni sine onere satisdandi. et hoc casu ꝓprie loquitur illa auct. que supplicatio. ¶ In glo. in ver. ad plenū ibi ⁊ hoc iō. hec glo. vsq̄ ad fi. ꝓcedit intricate. Et vt clare habeas intentionē glo. oppo. ꝓtra tex. exquo em̄ mulier ista appellauit ⁊ etiā supplicauit dz papa potius admittere appellationē que ē remediū ordinariū q̄ supplicatiōz cū sit extraordinariū. So. glo. ista sentit maxime in fi. vnū intellectū satis bonū ad istū tex. q̄ cū mulier fuisset citata ⁊ non comparuisset erat vere contumax ß contumax appellare nō pōt. vt. ij. q. vj. sunt quorū. ⁊ l. ij. C. quor̄ ap. non recipiant'. qd̄ intellige vt plene no. gl. in cle. vnica. de do. ⁊ ꝓtu. nec ob. fraus allegata p mr̄imoniū q̄a illā plene nō ꝓbauit. ideo fuit opus in fauorē matrimonij admittere p viā supplicationis. et hunc intellectū tenet ß Inno. Alij ponūt aliā lecturā. s. q̄ ista mulier nō erat infra decēdiū a tpe snie. Alij q̄ ß erat remota appellatio i Rypto. ß tu tene p̄mū intellectū q̄ ē satis bonus ⁊ nōbil'. Dz ꝓtra hūc intellectū op. sic. snia lata in cā mr̄imoniali non trāsit in rē iudicatā. vt in. c. latoz ⁊. c. cōsanguinei. de re iudi. ergo nō erat opus ß supplicare cū de iure cōi mulier potuisset audiri. So. glo. sequēs intrat hūc articulū. ⁊ nihil boni dicit. ß Host. solui nōbiliter ⁊ tenebis semp menti solutionē suā. dicit em̄ q̄ snia nō trāsit in rē iudicatam in cā mr̄imoniali q̄ ad veritatē. ⁊ ita loquūt' cōtraria. Sed quo ad instantiā sic vt hic. vñ mulier ista petebat restitui quo ad instantiā ⁊ nō quo ad cognitionē cause tm̄. Et vt intelligas debes scire q̄ p snīam extinguūtur omnia acta lit̄

vt litis ꝓtestatio citatio libelli oblatio ⁊ similia vñ siqs nō appellat ī cā mīm oniali. et vult de nouo audiri ad ꝓbandū q ecclia fuit decepta dicūt oīa acta iudicij re cēseri. i. de nouo formari ſz p restitutionē istā q' repo nit in statū in quo erat tpe late ſnie nō erat opus acta de nouo ꝓficere sed audiet sup ꝑma istātia. ¶ Et ex his colligo vnū bonū dictū q vbi pinguius succurritur p remediū extraordinariū pōt qs ītētare remediū illud ſz cōpetat ordinariū. vt ꝓbatur ff iuncto. c. teno⁹ pal. ⁊ no. in. c. ex ptes. s. de ſp. Itez p hunc tex. ⁊ pdicta bēs notabilem ꝓuisionē vltra id qđ le. ⁊ no. i. d. c. teno⁹. ut in istis sentētijs q nō trāseūt i rē iudicatā hēat pars du plex remediū videlicet ꝑma d iure cōi ichoando suam cāz de nouo ꝓbādo iniustitiā ſnie. vt in. d. c. teno⁹. ſcda remedium vt petat restitutionem ꝑ ſniaz latā ⁊ sic re stituat ad ꝑmā istātiā ſz tūc oz q aut sit minor. aut q petat restitutionē ex iusta cā. ⁊ istā iustā cāz dz saltez p remediū iuramēti ꝓbare vt ff. ⁊ ff no. ¶ Sz ꝑ tex. opponi tur. nā iuramētū debet sufficere ad excusandū ꝓtuma ciā. vt no. glo. iij. q. v. in. c. vnico. fa. c. extraordinaria alle. in glo. ⁊ sic debeat mulier audiri p viam appellationis. Ho. glo. ista vī vlle q regulariter sufficiat iuramētū ꝙ ff non sufficit ꝙ non allegat cām quare ff non fecit ꝓ bationē cū potius debuisset sufficere ī cā fauorabili q̄ in alijs causis. Goff. dicit q istud iuramentū fuit spōte oblatū p ptē iō non fecit fidē. secus si iudex detulisſz si bi iuramentū. ⁊ sic posset solui ꝑriū fm Ioſt. de. c. ex ordinaria. Ad pdictam solutionē facit dictū Fede. cō silio. cix. vbi noluit q p iuramētum ꝓbet impedimētū. ꝙ certe iste tex. vr̄get in contrariū in eo q dicit q p iu ramentū non ꝓsistit ad plenuz ꝛc. vñ non fundat se ꝗa iuramentū nō fuerat oblatū ꝙ q̄ iuramentū plene nō ꝓbat. ⁊ iō dico q iuramentū nō ſp sufficit ad excusan dum ꝓtumaciā seu ad ꝓbandū impedimētuz ꝙ dz iudex arbitrari qual' ꝓbatio sufficiat ꝓsiderata q̄litate pso ne impedimēti ⁊ cāe. vñ qñq erit ꝓtētus iuramēto qñ q exiget semiplenā ꝓbatōez qñq plenā. Nā si tracta ret de graui ꝑiudicio vel allegaret impedimētū ma nifestū nō debet credi soli iuramēto. ⁊ hāc theoricā vlti mam posuerūt notāter Archi. Io. mo. ⁊ Io. an. in. c. j. de dolo ⁊ ꝓtu. li. vj. vñ q ff veniebat retractāda ſnia p quā fuerat ius acq̄situ pti non debeat sufficere solū iu ramentū. ⁊ hoc casu intellige istū tex. si aūt retractaret de modico ꝑiudicio puta vt det aliq̄ dilatio breuis. et tūc poterit ꝓcedere id qđ dicit de iuramēto. ⁊ per hoc hēs mām b⁹. c. satis declaratā. ¶ In glo. fi. ibi ꝑ parte pōt ꝓfirmari ꝛc. No. bñ glo. ⁊ dicit Goff. q iudex ap pellatiōis q̄ pōt etiā ad iudicationes facē allat. l. cū apud. ff. iudica. solu. vbi bo. tex. ꝙ ego allego tex. ap tū in. c. cū cā. de re iudi. in fi. ⁊ ibi plene dixi qual' se debe at hīe iudex ad quē.

c Cum ex literis. Quo ad titulū iste tex. solū dic duo. ꝑ q et ꝑ ſniam pape restituit eccla. ¶ Se cūdo q cū restōnis ī integr̄ dz ptib⁹ pītib⁹ tractari. ⁊ diuidit in tres ptes. ꝑ ponit petitionē ecclie bilerden. ¶ Secdo examinationē deliberationē ⁊ interlocutōez pape. ibi nos igit. ¶ Tercio citationē pt̄is aduerse cū cōminatione ꝓcessus. ibi quocirca. ¶ No. ibi se lesam enormiter. q petens restōnem debet se fundare super enormi lesione. q̄ ꝑ modica lesione non dat restō. vt dixi in. c. j. s. eo. vñ non sufficit libellāti allegare simpl'r se cē lesum q̄ posset verificari libellus sup lesione mo dica. vñ talis libellus non ē admittēdus q̄ non sufficit aliq̄d allegare in genere qñ q̄libet spēs ꝓtēta sb genere nō ꝓcludit intētionē allegātis seu libellātis. ad qđ vid bo. tex. iūcta gl. in. c. pia. de excep. li. vj. dī q nō sufficit ꝑ actorē allegare exc̄icationē ī gen̄. q̄ illd ꝛbū pos set verificari i exc̄icatōe minor̄ q̄ nō repellit ab agen do. vt i. c. a nob. de excep. dic tñ q si tal' libellus gnālis admitteret vt postea ꝓbaret lesio enormis deberet cō cedi restō. ad ff. l. fi. ⁊ qđ ibi no. C. de an. except. ⁊ qđ di xi in. c. fi. de li. ob. ¶ No. secdo q lz a ſnia pape nō pos sit appellari. vt in. c. cūcta p mūdū. ix. q. iij. tñ pōt ꝑ illaz p tex. peti in integrū restitutōe rōne lesiōis vel ex causa iusta. an aūt debeat supplicari an peti restō dicā infra. ¶ Tercio no. q legatus etiā cardinalis non ꝓt ꝓcedē restōnē in integr̄ etiā ecclie ꝑ ſniam pape. solus ꝑ pa pa dz adiri. vñ legatus hic cognouit ex delegatōe pa pe lz cā eēt infra limites sue legationis. rō q restō in in tegrū ꝑ ſniam dz tractari coraz superiore ipius ſniantis vt in. l. j. C. vbi ⁊ apud quē. Itē inferior non pōt r̄scin dere ſniam superioris. vt in cle. ne romani. de elec. Ex q̄ infero q vicarius epi non pōt etiā ex cā restituere ī in tegrū ꝑ ſniam epi. secus in epo respectu ſnie sui vica ry. vt dixi. s. c. pri. ¶ Quarto no. practicā libellandi cū petit restō in integr̄ ꝑ ſniam vt colligit hic in ꝛbo magister. a. ⁊ videbat iste petijsse duo. s. ſniaz in meli⁹ reformari. i. ſnia retractata aliā cū forma meliori ferri id ē magis iusticie ꝓsonā. Itē petijt ecclam hilerden. restitui. supple ad audientiā cāe. ⁊ sic vī innuere ista lra solū ꝓbat q tal' ſnia ꝑsumit iniusta ⁊ adminiculat ad restōnem ꝓcedendā. ꝙ saluādo dictū bar. possemus dicere q vbi index tulit ſniam ꝑius ignarus de meri tis cāe q de sero recepit multa acta intricata et d̄ ma ne tulit ſniam. ⁊ tūc pōt dici nulla. q̄ lata sine cause co gnitione. vt in. c. ecclesia. de consti. aut non tulit ſniam ita ꝑpere ꝙ infra tp̄s breue. ⁊ tunc sententia tenet. sed oriť ꝑsumptio quedam iniusticie. ⁊ ita intelligatur iste tex. nā respectu pape vnus mēsis erat tp̄s breue ad de cidendā qōnem difficilem. nō tñ est impossibile instrui infra mensem de meritis cāe. ⁊ hoc no. ¶ Nono no. et

tene menti q etiã in ℔ iste tex. ẽ valde notabil' q si iu-
dex iu snia exp̃mit vnã cãm falsam cũ ꝓditõne pcipue
seu p̃sertim ita q videat motus ex pluribꝫ cauꝫ ℔ ma-
xime per cãm exp̃ssam q ꝛ tractu tp̃is ista cã appareat
falsa nõ ꝓpter ℔ snia ẽ nulla maxime qñ cã est allegata
ꝑ ius litigãt' tm̃ vt ℔ erat. ꝛ ꝛ soleat allegari iste tex. q
snia ex hoc capite sit nulla. qõ vñ innuere vo. ant. in. c.
in p̃tia. de renũc. tm̃ iste tex. apte ꝓbat ꝑriũ. q: hec cã
solũ allegabat' ad ꝓcedendã restitutiõez in integꝝ. sed
butri. in. l. ij. ff. ex qui. cau. irro. infa. tenuit primũ dictũ
generali⁹. q ꝑ dictionẽ p̃sertim seu p̃cipue tolleretur
snia ꝛ cã exp̃ssa sit falsa. q: illa dictio includit indicem
fuisse motũ ex alia cã. de q vide qõ plene dixi in. c. sicut
de re iudi. vbi examino istũ articulũ. Jtẽ no. q cuz du-
bitat' de falsitate ꝓuilegij dz recurri ad registrũ pape.
ꝛ ẽ registꝝ locus vbi reponunt' scripture sup̃ rebus ge
stis sicut in simili recurrimus ad protocollũ notarij qñ
dubitat' de falsitate instr̃i. vt in. c. qm̃ contra. de ꝓba.

¶ Ultimo no. ꝛ pondera lr̃am in ℣. quo circa q ꝓus
examinatur cã restitutionis ꝛ postea illa concessa nego
cium principale. Ex hoc innuit lr̃a q negocium prin-
cipale ꝛ restitutio in integꝝ nõ debent insimul examia-
ri. qõ an sit vꝝ. j. dicam. ¶ Jn glo. ij. in prin. aduerte
q: glo. ista in prin. videt' velle q celestin⁹ indulserit re-
stitutionẽ. ꝛ idẽ sentit in fi. glo. ꝛz dicat ibi q hoc fece-
rit ex gr̃a. glo. tm̃ in verbo restitui. ꝛ in verbo ꝓmittẽdũ
sentit oppositũ. ꝛ ad tex. rñdet q celestinus nõ ĩcludit
restõnem ℔ ꝓmisit cãm an restitutio esset dãda. Jnno.
etiam sentit hũc intellectum. dicit em̃ q cũ in integruz
restitutione sit iuris ordo seruãdus. ꝛ cã cognita expe-
dienda p̃suppositio q constaret de mandato celestini.
tm̃ illud mãdatum cũ fuerat factũ extra iudiciũ et sine
cãe cognitione nõ habuit vim snie. ar. l. ij. ꝛ. iij. C. comi.
vel epi. ꝛ in. l. ex stipulatione. C. de sen. Et ex hoc dicto
Jnn. no. singularit' q mãdatũ pape factũ sine cãe co-
gnitione in cã que reqrit sniam ꝛ cãe cognitionem nõ
habet vim snie. ꝛ sic nõ valet nisi aliter appareat ꝺ cer
ta snia pape. ꝛ ℔ facit ad multa. Sed circa questionez
principalem non ẽ vtile instare. q: papa hic voluit di-
cere an celestinus ꝑ illa ℣ba dederit restõnem vel ne. ℔
distulit decisionẽ donec partes essent p̃tes. nec mutat'
intellectus huius. c. qualẽcũq; ptem teneamus. nam si
tenemus q celestinus indulserit restõnem debemus p̃-
supponere q ex aliqua insta causa audinit eccliam hi-
lerdẽsem post quadrienniũ. vt stati. j. dicã. ¶ Et in fi.
glo. hec glo. in effectu soluit cõtrariũ q hic nõ fuit da-
ta restitutio post quadriennũ. ℔ papa cõmisit causam
vtꝝ esset danda. ℔ tu aduerte ad duo principaliť. pri-
mo qũo fuit admissa eccl'ia hilerden̄. tpe anastasij cum
tpe eugenij qui vixit octo annis nũq; fuit petita ista re
stitutio. sc̃do qualiter audit' nũc tpe Jnno. cũ a tempe
eugenij qui tulit sniam essent lapsi. xlv. anni. ¶ Ad ꝓ-
mum dicũt quidã vltra glo. q eccl'ia hiler. petijt resti-
tutionẽ etiã tpe eugenij ℔ non fuit audita. hec so. diui-
nat. q: in lr̃a de hoc nihil dz. Jnno. dat aliã so. dicens
q tp̃s eugenij q tulit sniam nõ currit in quadriẽnio. si
cut em̃ tps ꝑlati male alienantis nõ currit in isto q̃dri-
ennio. vt in. c. si sacerdotes. xvj. q. iij. ꝛ est etiã tex. ñcta
glo. in fi. in. c. j. eo. ti. li. vj. ita nec tp̃s male sentẽtiantis
currit in quadriennio indulto ad petendũ restõnem. ꝛ
ẽ dictũ satis notandũ ℔ intelligo q non fuit eccl'ia au-
sa ꝓpter verisil'em timorẽ petere tũc restõnem. vtpu-
ta q: restitutio fũdabat' sup̃ iniusticia snie. ꝛ ꝑlat⁹ nõ
erat ausus dicere pape q iniuste ꝓnũciasset. Et idem
puto dicẽdũ in alio iudice de q verisil'r timeret'. ar. ĩ. c.
fi. de ap. secus dicerẽ vbi cessaret ꝓbabilis timor. vtpu
ta q: petitio restõnis fundat' nõ sup̃ iniusticia snie sed
sup̃ alio extrinseco. nã tũc etiã ab eodez papa qui tulit
sniam põt ꝓbabil'r peti restõ in inte. ad ℔ allego tex. in
c. pri. ꝛ. ℨ. c. audit'. ¶ Jos. so. ꝑriũ p̃ncipale alijs duob⁹
modis. ꝛ p̃ q q hic agebat' de falsitate instr̃oꝝ. ꝛ qõ falsi
põt intẽtari etiã p⁹ quadriennũ. vt in. c. cũ venerabil'.
de excep. ꝛ in. l. querelã. C. de fal. cũ si. hec so. ẽ vera i se
℔ nõ q̃ ad tex. nr̃m q: ex quacũq; cã petat' restõ dz pe-
ti infra quadriennũ cũ sit illud bñficiũ extraordinariũ. vt
in. l. fi. C. de tẽp. in inte. resti. ꝛ. c. j. e. ti. li. vj. dictum ℣o
Jos. ꝓcederet qñ q̃s directe ageret ꝑ snias respectu
falsitatis. ¶ Secda so. sua ẽ q ℔ petebat restõ iure ma
ioris. s. ex iusta cã ad quã petẽdã ꝛ obtinẽdã nõ ẽ p̃fix-
um tp̃s. tp̃s em̃ q̃driennũ ẽ p̃fixũ ꝑm eũ restõni q̃ pe-
tit' iure mioris. restõ diuersitat' ꝑm eũ ẽ. q: restõ q̃ cõ-
petit iure maioris pẽdet ex mero iudicis officio magis
q̃ ab instãtia petẽtis. Hz restõ q̃ ꝓcedit' iure minoruz
pendet magis a iure cõi ꝛ ab instãtia petẽtis q̃ officio
iudicis. Jd aũt qõ expedit' ex puro ꝛ mero iudic' offi-
cio nõ claudit' tpe. q: iudex põt mex officiũ suũ impẽ-
dere ꝛ exercere qñcũq; ꝛ cũ hac solutione transeũt re-
citãdo. Jo. an. ꝛ vo. an. Sed p̃fecto hec so. non ẽ vera
nec aliquo iure ꝓbat'. imo tex. vñ in oppositũ in. d. l. fi.
C. de tẽp. in inte. resti. vbi dz q ois restõ claudit' q̃dri-
ennio siue cõpetat maiori siue minori ꝛ apte cõperi q
hãc opi. tz bar. in. l. fi. C. ex q̃. cau. ma. vbi dicit q offiñ
iudicis rescindens claudit' quadriennio. ꝛ allegat. d. l.
fi. ¶ Jdẽ in qõne facti tenebat bal. vt ℔ recitat vo. car.
ꝛz quidã vo. Bal. q̃ legebat tũc padue ius canonicũ te-
neret ꝑriũ allegãdo istud dictũ bost. ℔ vo. Lar. tz pri-
mũ. qõ puto verius p. d. l. fi. nec vt dixi dictũ Hostiẽ.
ꝓbat' iure nec rõ sua mihi placet. nã puto totũ oppositũ
tum q magis dependeat a iure restõ q̃ cõpetit iure ma-
ioris q̃ illa q̃ cõpetit iure minoris. nam in ꝑma ꝓceden
da dz ꝓcurrere enormis lesio ꝛ iusta cã. ℔ in sc̃do suffi-
cit lesio enormis. vt dixi. ℨ. c. pri. vñ ꝑtor mot⁹ ex edi-
cto suo dedit vtilẽ actionẽ maioribꝫ ex iusta cã. vt ĩ. l.
j. ff. ex qui. cau. ma. ꝛ ꝑ hoc facit qõ no. glo. ℨ. eo. c. ij. in
℣. restituim⁹. ꝛ ℔ q̃ ad ꝑmũ respectũ. Respectu ℣o se
cũde opi. q̃liter. s. audiat' nũc eccl'ia hilerden̄. tpe Jnn.
cũ effluxerat. xlv. an. gl. dat bo. so. quã no. dicit enim q
exq̃ non deficit ꝑ eccl'iam. vt pz ex variꝫ cõmissionibꝫ
ꝑ eũ impetratis lapsus q̃driennij sibi nõ obstat. Et ex
℔ no. q istud q̃driennium indultũ ad petendã restõnez
nõ currit impeditis ex facto iudicis vel aduſarij. vñ ꝛz
q̃driennium det' a iure ad petendã ꝛ finiendã cãm resti-
tutionis. vt ẽ tex. aptus in cle. vnica. c. ti. tm̃ exq̃ nõ defi
cit ꝑ pte q̃ cũ petit restõnem q̃ntum põt non debet si-
bi ꝑiudicari si non finiat' infra q̃driennium. qõ apte te-
nuit gl. in. d. cle. vnica. ꝛ Jo. an. hic facit optime in ar.
l. fi. ĩ fi. C. de adul. ꝛ. l. si cũ ipse cõiũcta. l. ꝓcedẽti. ff. de
excu. tuto. ꝛ qõ ibi no. quicq̃d ergo sit in alijs tpibꝫ cũ
isto q̃driennium hz a iure hãc nãm ꝛz aliq̃ voluerint ꝑri
um. ℔ ꝑ primo vltra p̃dicta ego allego tex. in. c. j. e. ti.
li. vj. vbi dz q eccl'ia non audit' post q̃driennium si ne
gligenter omisit infra q̃driennium petere ꝛc. vñ ponde
ra ℣bum si negligent'. ergo illo tp̃s q̃driennium currit so-
lum negligẽti nõ aũt nõ volẽti. ꝛ ꝑ hoc text. ℔. ꝛ ex his
habes plene declaratã istã glo. ¶ Jn glo. in ℣. a parte
vĩa in fi. ex ista glo. colligunt' tres intellectus ad ℣. sz
illa nitẽs ꝛc. ꝛ ꝛz intellectus isti sint veri in se tm̃ nõ con-
gruũt multũ lr̃e que innuit q papa credidit ꝓuilegiũ
esse falsum cũ tm̃ ꝓtrariũ postea apparuit in regiſtro. iõ
vo. an. dat aliũ intellectũ ad illuz ℣. q eccl'ia hilerden̄.
ꝓduxerat priuilegiũ ꝑ se qõ eccl'ia osenen̄. dixit falsũ.
ꝛ ad hoc ꝓducit aliq̃s ꝓbationes q̃ mouerũt papã eu-
geniũ ad sniandum ꝑ ecclesiam hilerden̄. ℔ Jnn. coraz
quo erat nunc questio repperit in regiſtro q illud pri
uilegium non erat falsum. quia in regiſtro erat tenor
quemadmodũ in illo priuilegio. ꝛ iste intellectus magis
conuenit littere et mihi placet et tunc oportet tenere
aliam literam vt dicatur a parte altera productuz ꝛc.
q: papa loquit' ℔ ecclesie osenen̄. iõ verbũ a pte vestra
nõ bene staret ꝑm istum intellectum. ¶ Jn glo. in ver.

ostensuri in fi.7 dic ꝑm Hoſt.q ecclia hilerden. habebat ꝓsumptionē ꝑ se rōne illius ꝓuilegij qđ fuit reptū incōuectū. iō onus ꝓbandi q non erat dāda restō incūbebat alteri pti. In glo.pe.ibi multa eiꝰ ꝓpter distantiam ꝛc.vult ꝑ glo.q pemptoriū potuit ħ mitti ꝓma vice ꝓpter difficultatē geminādi citationes ꝓtigētes ex viaꝝ longa distātia. debēt eiꝰ tūc ꝑm Hoſtiē.7 Jo.an.apponi tres termini ī pemptorio.ꝑ tu vide practicā ꝑ glo.in.c.ꝓstōnem de sen.excō.li.vj.7 tene illam mēti.7 ex hoc sentiūt glo.7 doct.q cessante cā non pōt mitti pemptoriū ꝓma vice.ꝑ ꝯrium ē vꝝ dūmō pemptoriū habeat terminū ꝓpetentē maxime cū interuall' terminoꝝ iuꝛ no.in.d.glo. 7 hoc vltimū sentiūt doc.in c.j.de dila.vbi vide.nam pemptoriū 7 tres citationes regulariť equipanť.vt in.c.de illicita.xxiij.q.iij.7 in.l. ꝓtumacia.ff.de re iudi.vide tū limitatōem quā posui ī c.ex tue.de cleri.non resi.7 vide bo.glo.in cle.j.de vi.et ho.cle. In glo.fi.in fi.no.glo.que vī inclinare ī ꝓtez affirmatiuā vt lis sit ꝓtestāda in cā restōnis 7 reliquus iuris ordo seruādus. de quo vide plenus ꝑ glo. et qđ ibi dixi in.c.ij.de offi.iudi.dixit q si petiť restō ꝯ ꝓtractum ē ordo iuris seruandus vt dicť libellus 7 fiat ꝓtestatio ꝛc. Dz si petiť ꝯ sniam 7 sic cōtra actū iudicialē expediēda ē cā summarie q: ħ casu non ꝓsequtur restitutus aliqđ lucꝝ ꝑ solum paratť sibi via ad negocium principale.dicit tū tutius tenendū q etiaz in hoc casu fiat litis ꝓtestatio.7 sic transeūt hic doc.ꝑ tu vide bar. in.l.fi.ff.ex qui.cau.ma.vbi recitat hoc dictū Jnno. et respectu ꝓmi mēbri illđ approbat.ꝑ quo ad scđm dicť se putare q si petiť restō ꝯ sniam diffinitiuā debet lis ꝓtestari si ptes sunt pñtes.q: ħ restō hz vim appellationis seu illi eq̄pollet.vñ sicut ī cā appellonis dz lis ꝓtest. pñtibꝫ ptibꝫ.vt in.l.vnica.C.ne lice.ī vna eadēqꝝ cā.et in.c.p tuas.vbi diri de appel.ita in hac cā restōnis.sz si ps elīt abñs ꝓtumaciter tūc putat q pōt ꝓcedi lite nō ꝓte.p text.in auc.si nō oīs allegata in glo. mihi placet primū dictū bar.q: data pñtia ptiū dz lis ꝓtestari erq̄ petiť restō ꝯ sniam principalr vī ꝓbari in.c.ij. de offi. iudi.7 ꝑ in fi.nā ħ petebať restō ꝯ sniam 7 papa cōminať pti q si non ꝓparuerit ꝓcedet q̄ntū de iure porit q̄si ad sniam non poterat ꝓcedi erq̄ lis nō erat ꝓtest. Et ex hoc dico q ꝑm dictū bar.non ꝓcedit in eo qvoluit q data abñtia posset ꝓcedi lite nō ꝓtes.nā regula iuris ē ꝯ eū q: oīs cā ē plenaria erq̄ affert graue ꝓiudiciū. vt no.glo.in.l.indices.C.de iudi.7 ipemet Bar. in eruag.ad reprimendaz in x.ſumarie.ꝑ q retractareť snia non pōt dici q nō inferať graue ꝓiudiciū. nō obauc.si oēs p eū allť.q: illa ꝓcedit qñ petiť rstō ñ ꝯ certā psonā ꝑ in genere ꝯ oēs q̄ pñt ptendere interesse sic petit minor cū vult restitui aduersus adutā hēditatez. vñ si nemo ꝓparet non ē dare ptem adūsam . q: nemo vī velle ptendē interesse.secus qñ restō implorať ꝯ certam psonā. vt ħ 7 in.d.c.ij.de offi.iudi. Dz dubiū ē circa probationē fiendā vtꝝ requrať plena ꝓbatio in hac causa restōnis. Jnno.refert ħ duas opi.ꝯrias.nā qđā dixerit q vbi q̄s petit solū restitui ꝯ aliqđ obstaculū satis ē q ꝓbet semiplene seu colorate lesionē.ꝑ vbi vltra restōnem intēdit aliq̄d ꝓsequi puta vt retractet snia 7 alia meliori forma ferať tūc oz plene ꝓbare. Alij dicūt q ſp requrit plena ꝓbatio.7 vī ħ opi.placere Jnno. 7 eā sequor. Et ꝑ adduco.c.j.ſ.eo. vbi dī q de lesione dz manifeste ꝓstare.ad idem adduco.c.ex lr̄is.ſ.eo.vbi ꝓbatur q fundans se sup impedimēti cā dz illam plene ꝓbare nisi cā sit fauorabil' vt ibi dixi.7 solū ibi petebať restō snie.vñ ꝑ illa duo capla ꝓcludo q siue petatur restō iure minoꝝ siue petať iure maioꝝ dz cā sup qua fundať restō plene ꝓbari.7 adde ad p̄cedentē qōnem glo.no.quā puto singularē.j.c.se.in x.monasteriuz.q̄ dicit q qñ petiť restō ꝯ sniam incōtinēti.i.añ lapsū.r. diez dz peti incidenter 7 nō principalr.7 si illa gl. esset vera pōt inferri q qñ petiť restō ꝯ sniam incontinenti non ē opꝰ litē ꝓtestari qr tūc fit ꝓtestatio qñ petiť principaliter 7 non incidenť. vt ē tex.in.d.c.ij. de offi.iudi. 7 sic scđo mō posset limitari dictū Jnno.7 bar. de quo vide in p̄cedenti qōne. Ex glo.oppo.ꝯ tex.7 vī q ñ debuit peti restō in integꝝ.ꝑ debuit appellari qr remediū extraordinariū cessat qñ ꝓpetit ordinariū. vt ī.l.i cāe ff.de mino. Do.dicť Hoſ.q hic non potať appellari cū sniа fuisset lata a principe.vt.ix.q.iij.in.c.cūcta p mundū.7 in.l.vnica.ff.a q̄.ap.nō li.nec ob.ꝑm eū si dicatur q poterat supplicari qr adūsus sniam principis admittť supplicatio.vt ī auc.q̄ supplicatio.C.đ pci.impe.of. 7 in corpe vñ sumitť.qr supplicatio ē remediū extraordinarium. Et ex hoc dicto Hoſ.no.duo. ꝓ q vbi cōpetūt duo remedia extraordinaria vnuz ñ tollať p reliquū ꝑ pt q̄s intētare qđ placet.ad hoc qđ le.7 no.in.l.si cū excepcione.ff.qđ me.cā. Scđo no.7 tene mēti q aduersus sniam ꝓncipis ꝓpetūt ista duo remedia extraordiaria. pt q̄ ꝓdemnatꝰ p principē petē restōnem.vel supplicare ꝯ illā sniam. Sed adūte qr Jnno.ħ in x.supplicatōem. sentit oppositū.dicit em q nō audiť q̄s ꝯ sniam ꝓncipis nisi p supplicatōem.7 sic non hz locū petitio restōnis in integꝝ.qđ clarꝰ voluit.ī.c.pri.doct.nihil dicūt qr non pōderarūt banc ꝯrietatē. Dz p ꝓcordia dicerem sic q aut ꝯ sniam ꝓncipis non allegať aliq̄ cā puta minor etas vel fauor ecclie vel aliq̄ alia ꝓbabilis cā extrinseca accedēs ꝑ solū qr nō pōt appellari a snia ꝓncipis.7 tūc non dz peti restō ꝑ dz intētari remediū supplicationis.qr supplicatio innitiť pure grē 7 benignitati ꝓncipis.iō erq̄ nulla iusta cā ptendiť dz fieri supplicato.ꝑ vbi allegaretť ꝯ sniam aliq̄ ꝓbabiľ cā.vt puta minor etas vel fauor eccle vel qr cōdemnatus erat apđ hostes 7 nō potať ꝓparere tpe snie vel qđ sileˢ pt peti tūc restō in integꝝ.rō qr restō ī integꝝ innitiť instricie hz tñ annerā grām.vt dicā in c.se. 7 istđ remediū ē datū a iure ꝓpter cām ꝓbabilē.vñ ipemet ꝓnceps ex cā indulsit bñficiū restōnis.vt.ſ.c.pri.ergo apđ eūdē pōt peti ista restō cū princeps de honestate debeat observare leges suas.vt in.l.princeps.ff.de legib. et in.l. digna vox.C.eo.facit.c.cū omēs.de ꝓsti.7 in hoc ꝓprie loquiť iste tex.cū.c.se.7 in hoc casu pōt etiam supplicari. Dz in q casu vbi nō ptendiť iusta cā extrinseca nō incurrit remediū restōnis.qr illud vt dixi ē fundatum sup iniusticia cāe.vt ī.l.j.ff.ex q̄.cau.ma.7 ī.l.j.ff.đ mino.7 hāc puto ipam veritatē 7 reducunť ad ꝓcordiam ista iura.ꝑ instat Hoſ.circa snias inferioꝝ q̄litez possit adūsus eas peti restō cū possit appellari.7 rñdet notāter q tūc nō datť remediū minoꝝ extraordinariū qñ ē tutus ipo iure.7 ita loq̄tur.l.in cāe cognitōne.vtputa qr snia vel ꝯctus ē nullꝰ ꝑ qñ actꝰ tz tenet appellare.vnđ cū nō sit tutꝰ ipo iure poterit petere restōnem lz possit appellare.7 tene menti hoc dictū q minor vel eccla pōt iure spāli petere restōnez aduersus sniam lz possit appellare ab illa snia.7 sic simplr ē limitāduꝫ tex.ī.c.j. 7 q̄.e.ti.li.vj. Itē no.optimā limitatōem ad illā regulam q nō ꝓpetit remediū extraordinariū qñ datť ordiarium vt ꝓcedat qñ ipo iure q̄s ē tutꝰ p remediū ordinariū.secꝰāt si hz̄et intētare aliđ rmediū. Itē dic q pigui⁹ ꝓuidet.vt dixi.ſ.c.ex lr̄is. Quero attigēdo difficilē 7 vtilē gl. Jnn.nūq̄d petēs restōnez ꝯ sniaz vl ꝯctū seu pscriptōz possit intētare sil' actōnē ꝓmā ita vt possint ꝓcurrē ista duo remedia sil.pōe exē plū petebā domū a te fuit lata snia ꝯ me.ego minor vl' eccla peto restōnē ꝯ istā sniaz nūq̄d possū sil' itētare et ꝓseq̄ ꝓmā actōz petēdo eť istā domū ñ adiudicari: et solet ista qō formari p alia ꝛba ma gl obscura vicz nūq̄d offiñ rescindēs 7 actio rescissoria pñt simul intētari

q̄ vocabula sunt multū obscura p̄sertim iuenib⁹. Ex colligēdo dicta doc. maxie bar. i. l. fi. C. ex qui. can. ma. 7 i. l. ab hostib⁹. ff. e. dic q̄ offm̄ rescindēs ꝓprie ē officiū iudicis p qđ petit restō in integr̄. 7 dr̄ rescindēs ab effectu. q: rescindit obstaculū ꝑ qđ petit restō. vñ cōclude q̄ sine restō petat iure minor̄ sine maior̄ sēp restō implorat p offm̄ iudicⁱ 7 nō iure actōis sic q̄dā voluerūt. ad ℔ tex. in. l. siq̄s stipulat⁹. ff. ex q̄. cau. ma. 7 firmat bar. i. d. l. ab hostib⁹. lz aliud 7 min⁹ bñ senserit glo. ē. c. c. ij. 7 facit. l. j. ff. ex q̄. cau. ma. Actio ꝛ̄o rescissoria est ꝓma actio q̄ cōpetebat añ obstaculuz puta añ sniam ꝑ me latā vel añ pscriptōem ꝓpletā vl q̄d sic. 7 dr̄ rescissoria nō q̄ sit nomē actōis ℔ ē quedā adiectiuatio ad primā actōem. vñ actio illa pria hz illō nomē qđ prius bēbat. 7 dr̄ rescissoria q: sup ea facta ē rescissio p restōnem i integr̄. vel q: cōpetit nūc p rescissionē obstaculi sicut impator dictus ē cesar. q: cessus i vētre mr̄is. Itē dr̄ augustus ab augēdo iura imp̄ij ita ista actio antiq̄ dr̄ rescissoria. q: vbi prio erat inutil' ꝓpter p̄scriptōem vel ꝓpter sniam vel erat ſblata nūc efficit' efficax 7 vtil' p rescissionē obstaculi factā bñficō restōnis. nā rescissa snia lata ꝑ me intēto primā actōez q̄ mibi ꝓpetebat sine illa cēt psonal' sive real'. ¶ His ꝫ visis venio ad pr̄i cipalē qōnem. nunq̄d possint simul intētari: Inno. obscure ꝓsequit' p̄sertim in prima pte gl. ℔ in scda pte loquitur magis clare. 7 ꝓcludēdo clarius mentē suā non insꝫādo in ꝛ̄bis ℔ in mēte dic q̄ qñq̄ petēs restōnem ñ intēdit aliud ꝓsequi vltra restitutionē petitā. 7 tūc nō oz aliq̄d inuestigare vtr̄ possit accumulari actio rescissoria q: nō ꝓpetit. exēplū ego erā reus ita q̄ nihil petebā ℔ a me petebat' fuit lata snia ꝑ me peto restōnem i integrū. nō ēm oz aliud petē. q: solū mihi obstabat snia q̄ rescissa habeo intentōem meā. pone exēplū i ꝯctu vendendi rem 7 añq̄ traderē peto restōnem ꝑ ꝯctū. nō. n. intēdo aliq̄d petē vltra rescissionē ꝓtract⁹. q: res vēdita ē penes me. vñ i his et silib⁹ casib⁹ solū hz locū offm̄ rescindēs. q̄ñq̄ petēs restōnem intēdit aliō ꝓsequi vltra obstaculū ſblatū. vt puta petebā a te domū fecim⁹ postea trāsactōem nūc iure singulari peto restōnez ego intendo ꝓsequi illā rem quā pius petebā. vñ ꝓ illa ꝓsequēda ꝓpetit mihi pria actio q̄ dr̄ rescissoria. q: p bñficiū restōnis nō possum illā rem ꝓsequi. rō q: restō nō concedit vltra q̄ abstulerit lesio cū sit in pristinū statū repositio. vt i. l. qđ si minor. §. restō. ff. de mino. ℔ lesio solnz cōtingit respectu trāsactionis. vñ satis ē q̄ rescidatur trāsactio. si ꝫ volo petere fundū quē prius petebā a te oz q̄ intentē primā actionē. 7 idē dic in iudicio q̄ snia cēt lata ꝑ actorē. nā vltra restōnē aduersus sniam intēdit ꝓsequi rē quā pr⁹ petebat. 7 his 7 silib⁹ casib⁹ dicēdū q̄ aut res quā intēdo cōsequi venit accessorie ad dispositionē ꝓtra quā peto restitutionē 7 tūc nō ē necesse petere nisi restōnē ꝓtra illā dispositōem. q: restō rei venit accessorie. pone exemplū vendidi fundū 7 tradidi vigore ꝓtractus 7 peto restōnē ꝓtra cōtractū ℔ nō ē necē petē rem q: venit accessorie ad ꝓtractū. vnd̄ rescisso ꝓtractu oz fieri restō rei. q: tu nō tenebas rē nisi rōne ꝓtract⁹. Idē dic i iudicio. nā si fuit facta executō snie ꝓtra quā nūc peto restōnē ñ ē necē petē q̄ revocetur executio. q: venit accessorie ad sniam 7 accessoriuz sequit̄ p̄ncipale. vt regula accessoriū. de re. iur. lib. vj. Dicit tñ Inn. q̄ si vult ad cautelā petē ipaz rē p̄t. vñ poterit dicere peto me restitui ꝑ talē ꝓtractū ac et' me reduci ad illū statū i q̄ erā tpe ꝓtract⁹. q̄ñq̄ res quam volo ꝓsequi nō venit accessorie ad dispōnem ꝓtra quaz peto r̄stitui. exēplū p̄miſi q̄ñ peto restitui ꝑ trāsactōz. nā tu nō possidebas rē vigore trāsactōis ℔ possidebas p prius er aliq̄ cā. q: trāsactio fuit facta p⁹. Itē exemplū i actore q̄ vēdicabat rē ab alio possessam 7 reportauit sniam ꝓtrariā. possessio. n. rei nō venit accessorie ad sniam. q: iā illā rē possidebat añ sniam. iō p restōnē nō ꝓsequit' illā rē ℔ oz q̄ intētet primā actiōem nūq̄d añt possint cōcurrere. Inn. ℔ sensit q̄ sic. vñ dicit q̄ ē in optione petētis an prius velit petē restōnez ꝑ obstaculū 7 ea obtēta intētare primā actionez. pōt etiam si vult sil' vtrūq̄ r̄medium intētare ſm eū. pone sic exēplū libellādi ſm opi. suā. ponit em̄ libellās dicē cū aks petierim talē fundū 7 fuerit snia lata cōtra me p quam suz enormit' lesus peto p bñficiū restōnis illā sniam rescindi 7 mihi tāq̄ dño illū fundū adiudicari. vl' pone exēplum in p̄scptione possidebas rē meā ex alīq̄ iusta cā p̄scripsisti eā cōtra me abñtē cā reipublice por'o vtrūq̄ remediū intētādo libellare sic cū tal' p̄scripserit rē meā me abñte cā reipublice peto p offm̄ vim illā p̄scptōez rescindi 7 me restitui ꝓtra p̄scriptōz ac mihi tāq̄ dño illā rē adiudicari. 7 doc. cōiter trāseūt cū hac opi. Inn. vt ℔ duo remedia possint sil' accumulari. ℔ Inn. nō adducit nisi. l. in cāe. §. interduz. ff. de mino. ℔ certe dicta sua approbo ꝓter ℔ vltimū. nā firmit' teneo q̄ actio rescissoria ñ cōpetit neq̄ p ꝑñs possit intētari nisi prius obtēta restōne contra obstaculū. nā cū añ obtētā r̄stitutionē tua actio sit ſblata vel reddita inefficax ꝓpter p̄scriptōem vel ꝓpt̄ sniam vel ꝓpt̄ trāsactionē qūo p̄t illa actio intētari añq̄ rescindat' obstaculū p bñficiuz restōnis cū paria sūt nō hr̄e actionē vel inutilem hr̄e. 7 ꝓ ℔ p allego istū tex. in ꝛ̄. q̄ circa. vbi lz adūsari⁹ peteret duo tñ papa citauit disiūctim. p̄ sup cā restōnis et ea expedita citauit sup p̄ncipali. et sic voluit ista duo remedia simł accumulari in ꝓcessu. Hēdo ꝓbo p. l. fi. C. ex q̄. cau. ma. vbi tex. ad l̄ram dicit q̄ actio rescissoria cōpetit restitutis. añ ꝫ indultā restōnē non competit. 7 ibi exp̄sse ℔ tz bar. vbi dic̄ q̄ prima actio vl' citatō q̄ dr̄ rescissoria ñ competit seu non ē nata nisi ꝓhibita restōne. 7 idē sentit gl. in. d. l. ab hostib⁹. Tercio allego tibi gl. ordinariā 7 bart. in. d. l. necnō in. §. exēplo. ff. ex q̄. cau. ma. vbi plus dicit gl. q̄ nec actio nec exceptō cōpetit añ indultā restōnē obstāte obstaculo ꝑ qđ petit restō. Quarto ꝓbo tibi p rōnem gnālem. nūq̄ debent simul accumulari duo iudicia q̄ñ vnū ē p̄iudiciale ad reliquū. vt le. 7 no. in. c. tuā. de or. cog. 7 l. funduz. ff. de excep. ℔ iudiciū sup restōne petita ē p̄iudiciale ad alīd iudiciū sup rescissoria actione. q: si denegabit' restitutio cessat iudiciū sup prima actione vt ℔ in. ꝛ̄. q̄ circa. ꝫ non p̄nt simul accumulari. Quāto añt tempe durēt ista iudicia: dic q̄ offm̄ rescindens p qđ postulatur restitutio claudit' q̄driēnio tā respectu minoris q̄ maioris. vt. §. plene dixi. ℔ actio rescissoria non durat nisi p annū a tpe indulte restōnis. q: illa actio ē r̄stituta a p̄tore contra ius ciuile. ter. ēno. in. l. in honorarijs. in fi. ff. de ac. 7 obli. 7 in. d. l. fi. C. ex qui. cau. ma. 7 vtrūq̄ dictum firmauit ibi bar. i. d. l. i honorarijs. Ex dubito d̄ vno qđ ñ memini me legisse vtr̄ in eccl̄ia bēat locuz ℔ dcm̄ vltimū vt indulta restōne sit necē intētar̄ primā actionē infra annū ita q̄ p⁹ annū ñ competat: 7 pnūc potius inclinarē q̄ non bēat locū i eccl̄ia. adduco hāc rōnem eccl̄ia restituit' non bñficio p̄toris ℔ bñficio iuris canonici vt p totū istū ti. ꝓbat' ꝫ cū ista actio nō restituatur a p̄tore sed a principe 7 a iure canonico cessat ratio sup qua fundatur dicta. l. in honorarijs. Et hoc nota.

¶ Pscitata. Si restituat' i integr̄ ꝑ sniaz is ꝑ quē ē p̄sūptio mandat' snia executioni p̄stita cautione de restituēda re si pr⁹ condēnat⁹ in hoc iudicio p̄naleat. vl' sūma alit' fm mētē iūcta glo. pe. Petitio restitutionis i integrū ꝑ sniaz suspēdit regl'arit' executōz snie i euētu isti⁹ cāe r̄stōnis. fallit si ꝑ petentem restōnē est p̄sumptio malicie q̄ cā differēdi executionē ℔ petat. ꝫ casu executio sit p̄stita cautione d̄ restituēdo si petēs restitutionē obtinebit i cā. 7 in hoc vltimo ē iste ter. valde singularis respectu vtriusq̄ iuris. Diuidit' in q̄tuor ptes. nam pr̄o ponit

ꝛcisã facti narratoꝫ.sc̃da ibi nos intellectis.ipi⁹ diffinitionẽ.ꝛcia restõnis petitõem ibi sniam.q̃rta ipi⁹ concessionẽ cũ certa ꝓuisione ibi qđ eidẽ. ℣No.ꝑ q adũ sus sniam a papa põt peti in integꝝ restõ ꝛ ab eo q̃ tulit sniam. Ex quo infero duo.primo q nõ excusat ꝗs dicẽdo q nõ fuit ausus petere restõnem tpe quo vixit papa q̃ sniauit.nã vides q iste ꝓcurator obtinuit restitutionẽ ab eodẽ papa q̃ sniam tulit.volẽs ergo se excusare ꝑtextu timoris ꝺꝫ allegare ꝛ ꝓbare cãm verisimilem timoris inꝛ ea q̃ dixi i.c.s.pri.ꝛ dic vt ibi. ℣Sc̃do infero q ꝫ̃ sniam pape põt nedũ supplicari sed etiã peti restõ in integꝝ.ꝛ istũ texꝛ.allegaui.s.c.pri.nã hic nulla fuit facta mẽtio ꝺe supplicatõne.vñ dic vt dixi.s.c.proximo.ꝛ aliq̃d diceꝛ.j. ℣Sc̃do no.q petẽs restõnẽ aduersus necessariã ꝓbatõem omissam quã intẽdit nunc facere ꝑ testes nõ est op⁹ aliter ꝓbare lesionẽ.nam exq̃ ꝓstat q ꝓbatio illa allegata erat necessaria ꝺꝫ fieri restitutio absq; alia ꝓbatione. hic esn papa indulsit rsti tutionẽ nec prius examinauit testes vtꝝ aliq̃d scirẽt ꝺ ꝓscriptõne.ꝛ cõcoꝛ.c.auditis.s.eo.ꝛ vide qđ ibi dixi. ℣Tercio no.q ꝓpter suspitionẽ ortã ꝫ̃ excipiẽtez seu petentẽ aggrauaꝛ ꝯditio ipsi⁹ nõ tñ ꝓꝓ quãlibet suspitionẽ ꝺꝫ iudex repellere exceptõem ꝑemptoriaꝫ vt hic ẽ texꝛ.optimus.nã ꝟ allegabaꝛ exceptio ꝓscriptõis ꝛ erat ꝓsumptio malicie ꝫ̃ ipm allegantẽ tñ papa noluit ꝓꝓ illã ꝓsumptõꝫ excludẽ exceptõꝫ ꝓscriptiõis.vñ allego istũ texꝛ.ꝑ casu ad ꝓbandũ dictũ Jnno.in.c.p⁹ electionẽ i fi.ꝺ ꝯceſ.ꝑbẽ.vbi dic̃ q lꝫ iudex possit ex facili ꝓsumptõe nõ admittere exceptõem dilatoriã ꝑemptoriã tñ nõ ꝺꝫ excludẽ nisi ex ꝓsumptõe multũ vigenti q̃ tractaꝛ ꝺe magno ꝑiudicio.iõ req̃riꝛ fortioꝛ presumptio.vt i.c.lr̃as.ꝺe ꝓsum. ℣Ultio no.ibi effectuꝫ snie.q executio ẽ effectus snie.reliq̃ veniũt expediẽda cũ glo. ℣In glo.j.ibi ñ curat ꝺe ista solẽnitate.no.bn̄ istã glo.q̃ solet multũ allegari iũcta texꝛ.ex q̃ bẽs q lꝫ ꝺ iure ciuili nõ teneat snia lata ꝫ̃ ꝺ ñm si ꝓcuratoꝛ ꝛ nõ ꝺñs eraꝛ i iudicio.vt i.l.j.C. ꝺe sen.ꝛ interlo.om.iudi. Sec⁹ tñ ẽ ꝺe iure canonico.qꝛ ꝺe hac subtilitate nõ curaꝛ.nã hic fuit snia lata ꝫ̃ monasteriũ lꝫ ꝓcuratoꝛ essꝫ i iudicio.ꝛ doc.simplr transeũt cũ glo.tñ bar.i.l.stipulatio ista.i.§.si stipuler.aꝛ.in.§.siq̃s insulã.ff.ꝺ ℣.obl.ꝛ in.l.j.ꝑalle.mordet istã glo.dicẽdo q in ꝟ nõ ẽ diuersitas inꝛ ius canonicũ ꝛ ius ciuile.qꝛ eꝛ ꝺe iure ciuili valet snia ꝫ̃ ꝺñm si i iudicio inꝛuenit nõ vt simplex procurator ꝧ administratoꝛ ltimus puta tutoꝛ curatoꝛ ꝑlatus vel sindic⁹.rõ ẽ qꝛ isti tã q̃ꝫ hñtes ltimam ꝛ generalẽ administratõnem pñt ℣ba ꝫctus ꝯcipe i ꝑsonã ꝺñi.vt i l.cũ q̃.§.si actoꝛ.ff.ꝺ ꝯsti.pecu.codẽ mõ i iudicio pñt ℣ba ꝯcipi i ꝑsonã ꝺñi si tales administratões inꝛueniũt nã in iudicio q̃si ꝫbm⁹.i.l.iij.§.idẽ scribit.ff.ꝺe pecu.ꝧ procuratoꝛ simplex qñ ꝫbit nõ ꝺꝫ cõcipe ℣ba i ꝑsonã ꝺñi ꝧ ꝓpriã qꝛ regulariꝛ nõ acq̃rit ꝺño. ꝧ ꝺꝫ ꝺño cedere actõem.ꝺe q̃ vide plene ꝑ gl.i.c.q̃ꝫ.ꝺe vsuris.li. vj.merito i iudicio ꝺebẽt ℣ba snie ꝛ alioꝝ actoꝝ ĩferri ad ꝑsonã ꝓcuratoꝛis ꝛ nõ ꝺñi.ꝛ ꝟ ẽ rõ.ꝺ.l.j Et no. bn̄ ꝟ dicta q̃ i se satiꝫ ꝛa sũt.ꝧ q̃ ad texꝛ.nr̄m ꝓcedũt intelligẽdo q iste fuisset sindic⁹ gn̄alis monasteriꝝ.ꝧ texꝛ. hoc nõ apit imo appellat eũ ꝓcuratoꝛẽ. vñ si intelligeꝛet q erat simplex ꝓcuratoꝛ dictũ bar.nõ ꝓcederet ꝟ ꝧ dictũ gl.q̃d aũt iuris sit hito respectu ad ius canonicũ:dic vt plene no.i.c.q̃relam.s.ꝺe elec. ℣In gl.in ℣. monasteriũ.no.singulariꝛ istaꝫ gl.vsq; ad ℣.ar.ꝫ.ex q̃ colliguntꝛ ꝺue limitatões ad iura dicẽtia procuratoꝛẽ nõ posse sine spãli mãdato petere restõnem i integruꝫ. Illa esn iura ꝺebẽt intelligi qñ restõ petiꝛ ꝑncipalr vt qꝛ agat cãm ꝑ se principalr inchoare. vtputa qꝛ petiꝛ vt ꝫ ꝫctũ vel ꝫ̃ sniam q̃ trãsiuit i rẽ iudicatã ꝑ lapsum ꝺecẽdij.secꝝ aũt qñ incidit i cãm.nã tũc põt peti ꝑ procuratoꝛẽ q̃ fuit litẽ ꝯtestatꝝ i illa cã ar.ꝟ.ꝛ ꝟ voluit Jnn. ꝛ oẽs ꝺoc.ꝛ cõiuꝛ eꝛ sequũꝛ legiste.i.l.illꝺ allꝛ i gl.ꝛ alleg̃at no.i isto.c.ꝛ põt ad ꝟ dictũ optime adduci.c.pe.j. eo.nã sicut i mãdato iurisditõnali fit illa districtõ an restitutio petaꝛ principaliꝛ vel incidenꝛ eodẽ mõ ꝺꝫ distingui i mãdato ꝓcuratorio.nã i multis ista duo eq̃paraꝛ iuꝛ no.in.l.qꝛ.ff.ꝺe iurisꝺ.om.iu.ꝛ intelligo q requiraꝛ spãle mãdatũ ex ꝑte.s.petẽtis restõnez.ꝟ ex ꝑte ꝺefendẽtis nõ req̃riꝛ spãle mãdatũ ꝓm Jnn.ꝟ bn̄ facit.ꝺ.l.illꝺ.qđ no. ℣Sc̃do ꝑncipaliꝛ no.ex gl.q restõ petita p⁹ sniam añ lapsum.x.dieꝝ ꝺꝫ ꝛnire incidẽter qꝛ exq̃ snia adhuc nõ trãsiuit i rẽ indicatã nõ vꝫ priꝰsus cessasse mãdatũ ꝓcuratoꝛiũ.vñ quẽadmodũ põt ꝓcuratoꝛ j.ꝛcendũ appellare sine nouo mãdato.vt in c.nõ iniuste ꝺe ꝓcu.ita põt petere restõnem in integꝝ q̃si hoc sit cõiũctũ mãdato cũ restõ eq̃polleat appellationi vt dixi.s.eo.ex lr̃is.ꝛ ꝟ dictũ nõ attingũt legiste.in ꝺ.l.illꝺ.ꝺoc.eꝛ nr̃i ꝺubitasse videnꝛ vtꝝ hoc ꝓcedat ꝺ iure.nã exq̃ snia ẽ lata nõ vꝫ ampliꝰ ista cã subsistere.ꝧ ẽ op⁹ restõnem petere principalr. ℣ꝺ ꝫ̃ dictũ gl.host. opponebat fortiꝛ ꝺe.c.innotuit ꝺe elec.vbi ꝺꝫ q habẽs mãdatũ ad petendã ꝓfirmatõem electionis nõ admittiꝛ ad petẽdã ꝺispensatõnem in ꝑsonã electi nisi hẽat spãle mãdatũ.ꝛ ob hoc dixit hic hoſ.q forte iste ꝓcurator hẽbat spãle mãdatũ.vt qꝛ dicebaꝛ in mãdato q posset petẽ restõnem in integꝝ tã añ sniam q̃ꝫ p⁹ sicut moꝛis ẽ.ꝛ no.bn̄ incidenꝛ hoc dictũ.nã sentit ꝑ ꝟ host. q sufficiat mãdatum spãle lꝫ nõ sit restrictũ ad certuꝫ articulũ.ꝺe q̃ vide oꝺ latius dicã i.c.se.vl forte ꝑm eũ ꝟ nõ fuit oppositũ. Jnno.eꝛ ꝺubitanit. nã ꝓmo videꝛ velle q ꝓcuratoꝛ q̃ fuit litẽ ꝓtestatus possit petẽ istaꝫ restõnem cũ non possit remoueri sine cãe cognitõe.vt in.c.ij.ꝺe ꝓcu.in.vj.postea ℣o dicit q ꝓcuratoꝛ ñ admittiꝛ sine spãli mãdato. ℣ꝺ ℣host.rediẽs ad dictum gl.ñꝺet ad.c.innotuit.q ꝺispẽsatio nõ ẽ ita coniũcta mãdato supꝑ ꝓfirmatõe petẽda sicut restõ i integꝝ ẽ cõiuncta cãe.nã ꝓfirmatio innitiꝛ iuri.ꝺispensatio ꝺepẽꝺet a gr̃a.nã nõ multũ ꝓꝺicaꝛ si ꝺifferꝛ ꝺispẽsatio ſꝫ restõꝝ integꝝ nõ ex toto ꝺepẽꝺet a gr̃a.vt.j.ꝺicã. ℣Itẽ posset inferri magnũ ꝑiudiciũ si ꝓcuratoꝛ q̃ ẽ pñs non posset petẽ istã restõnem.ꝛ tãdẽ videnꝛ ꝺoc.magꝫ inclinare i ptẽ bn⁹ glo.q̃ multũ mihi placet ꝑ eq̃patõꝫ quã s.feci ad appellonez.ꝛ qꝛ incõtinẽti fiũt videꝛ ineſſe.vt i.c.officij.ꝺe elec.ꝛ i.l.lecta.ff.si cer.pe.vñ satiꝫ vꝫ ꝟ petitio incideꝛ i cãm exq̃ imediate p⁹ sniam petiꝛ añq̃ mereaꝛ executõem.ꝛ i fauoꝛabilibꝰ ꝺebem⁹ facẽ benigniozem inꝛ ptatõꝫ.vt i regula odia.ꝺe re.in.li.vj. ℣Tercio ꝑncipalr gl.oppoit ꝺe.l.si actoꝝ.C.ꝺe app.ꝛ ñ induc̃ nec solnit.ꝛ facit iste texꝛ.in ꝫriũ ꝟ mõ.ibi esn ꝺꝫ q si actoꝝ ꝺ atꝰ a curatore fuit ꝯdẽnatꝰ appellat ipe actoꝝ. ꝧ curatoꝝ ꝓsequitur cãm q̃si innuat q ipe actoꝝ q̃ iaꝫ fuit ꝯdẽnatꝰ nõ ꝓsequaꝛ cãm appellonis.itaꝛ vꝫ dicẽdũ i ꝓcuratore ꝯdẽnato vt ñ possit ꝓseq̃ cãm restõnis.ſꝫ solutio ponitꝛ ibi i gl.nã actoꝝ ñ ꝓsequitꝛ cãm appellationis ex necitate si tñ vellet bn̄ posſꝫ.vt in.ꝺ.c.nõ iniuste.ꝛ i.l.inuitꝰ.C.ꝺe ꝓcura.ꝛ circa illꝺ qđ dictũ fuit ꝺe spãli mãdato req̃sito dic̃ ꝟ Jnn.ar.illiꝰ.l.actoꝝ.q hñtes ltimaꝫ administratõꝫ vt sũt tutoꝛes curatoꝛes iconomi ꝛ ꝑlati ꝛ siles pñt petẽ restõnem sine spãli mãdato. ꝛ vꝛ dic̃ qꝛ isti hñt a iure administratõꝫ quẽadmoduꝫ inrãt ꝺe calũnia sine spãli mãdato.vt i.l.ij.C.ꝺ iur.caqđ no.ꝛ vide ꝑ spe.e.ti.§.ij.i ℣.ꝑlatꝰ ℣Itẽ adde ad ꝑdicta ꝺcm̃ Jo.an.p⁹ host.j.c.ꝓxi.vbi dic̃ q p⁹ lapsũ x.dieꝝ eꝛ a tpe intꝛlocutorie ñ ꝺꝫ ꝓcuratoꝛ restõnẽ petere incidenꝛ.qꝛ exq̃ intꝛlocutoria trãsiuit i rẽ iudicatã req̃riꝛ spãlis petitio qꝛ ñ ꝑt ꝺici q incidat cũ iã ille articulꝰ trãsiuit i rẽ iudicatã qđ no. ℣Itẽ pr̃ ꝑt petẽ ꝑ filio restõnez i integꝝ sine spãli mãdato.secꝝ aũt ẽ i alijs ꝓsãguineis nisi minoꝛ sit talꝛ vite cui merito eẽt bonis intꝛdicendũ.vt i.l.pũi.ff.ꝺe mio. Et ex ꝑdictꝫ posses formare ꝺistinctõꝫ an ꝛ qñ ꝗs admittaꝛ sine spãli mãdato ad petẽdã restõnem.nam si ꝺꝫ ltimaꝫ administratiõꝫ

admittit.si vo simplex ē procurator dz distīgui an petat principaliter an iudicet.vt.s. In gl.i v.effectū ibi nisi cōtinēti,phet exceptio.istā pticulā glo.soleo multū addu cē i psilijs ad statuta q̄ excludūt oēs exceptōes p̄ sniam vt si incōtinēti q̄s vellet phare exceptionē lītimā cōtra sniam dz audiri nō obstāte statuto.q̄a statutū vī exclu sisse lītimas exceptōes,ppt p̄sūptā fraudē opponentiū.q̄ p̄sūptio cessat in phatione q̄ offert incōtinēti.z p ꝑ vi de bo.tex.i.c.lras.i v.ppterea.de resti.spo.z qđ nō.gl. i.l.j.ff.de ta.exbi.z vide qđ pleni⁹ dixi i.c.ex pte el.q.de off.del. In glo.i v.eq̄tate pēsata i fi.nō ex ista gl.q licet regulariter petitio restōis i integr impediat executio nē snie p.l.vnicā.C.d i inte.re.postu.tñ qñ p̄sūptio est ꝓtra petentē restōz q ꝑ petat maliciose cā differēdi ex ecutionē tūc mādat snīa executōi recepta cautione d q ꝑ.z sic vī sētire gl.q istud qđ ꝑ dz pcedat de iure ita q ad pñtiā ab aliq̄s iudicib ē trahēdū.z i ꝑ ē iste text.sin gu.vt.s.dixi.vñ Joh.dicit q ista nō fuit simplex,pui sio pape ꝑ continet ius.qđ vī placē Jo.an.z optie pon derauit istū tex.ibi iure dixim⁹,puidēdū ꝛc.ita g aliq̄ iu dices debēt eodē modo iudicare.vt i.c.i cāis.de re iud. z Bar.simplr boc dictū vī seq̄ in.d.l.vnica. Inno.tñ ꝑ vī dubitasse.nā p̄ dixit q ppt p̄sūptionē facti ꝑ exe cutio n impedit.postea inq̄t q tex.iste pt itelligi cū pe tit restō ꝓtra snīaz pncipis ꝓtra quā n admittit q̄s nisi p viā supplicatiōis.ꝑ supplicatio n ipedit executōz snie sed p̄stat cautio vt dixi p⁹ glo.sup.c.ex lris.z ꝑm istā so lutionē nihil noui iducēt iste tex.z sic i alijs iudicib pe titio restōis idrñt impediret executionē.sed hoc m nō placet.naz si loq̄ret tex.i supplicatione nō optuisset q papa ꝑ se fūdasset sup p̄sūptione orta ꝓtra petētē.nec erat op⁹ dicere q voluit,puidere eq̄tate pēsata ꝛc. Nā ꝑ erat de iure auctēticoz.vt i aut.q supplicatio.C.d p̄ci.ipe.offe.g iste tex.loq̄t ppie i petitione restōis z nō i supplicatione.z ꝑm hoc vī hic tex.ꝓtra Inno.vt aduer sus snīam pncipis possit peti ek restō qđ intellige vt di xi sup.c.pr. Demū dat Inn.aliā solutionē q iste text. pt ponere istud spāle i restōe q petit ꝓtra snīam pnci pis.ꝑ m n placet.q̄s papa se nō fūdat hic sup p̄sūptiōe q erat orta ꝓtra petētē restōz.g vbicūq ꝓtigerit ista p̄ sūptio dz ꝑuari ista iur⁹ dispō.vt i.c.cū dilecta.de ꝓbr. vti.cū si.ideo tene pmū dictū qđ coīter tenet.Adde tñ vnū dictū Bal.i.l.vnica pal. vbi dicit q vbi executio snie n eēt reuocabil n dz fieri postulata restōe qđ m sa tis placet.q tūc cessaret remediū isti⁹.c.q̄a n possz resti tui z sic frustratoria eēt ista cautio. Ad hoc adduco nōbile dictū Pau. de lea.i cle.j.de re iudi. vbi dic istū tex.n bīe locū in eo q mādat executionē añ oīa fieri qñ executio non ē reuocabil.z tene mēti istud dictū. Sed adūte q bal.vī ponere exēplū sup ista executione irre uocabili qñ q̄s,eēt ducēd⁹ ad carceres q̄i inuat q licet i facto possit reuocari respectu futuri tpis n tñ possz re uocari respectu ꝓteriti z respectu ignominie.nā impossi bile ē facere q q̄s n fuerit i carcere z q nō fuerit passus illā igno miniā. tex.em hic se fūdat sup cautione qñ pt conseruari ius illi⁹ ꝓtra quē fit executio.g ex hoc facio regulā notādā z multū apit istū tex.q vbicūq ꝑ cauti onē n pt oīno,puideri iuri illi⁹ ꝓtra quē fit executio ex hoc facto nō dz snia mādari executioni.p hoc facit q̄a cū ista,puisio veniat ꝓtra legē vnicā pal.dz stricte itel ligi ar.i regula q̄ a iure cōi exorbitāt.d re.iu.li.vj.z i.l. pcipim⁹ i fi.C.d app.ponit etiā ibi bal.q̄dā alia dicta q m nō placēt.vī em velle q impedit executio z offertur ista cautio qñ phatio offert incōtinēti.iste em tex.n fū dat se sup oblata phatione regulariter.g debet impedi ri executio siue offerat phatio siue non.vt in.d.l. vni ca. Si autē ē p̄sumptio ꝓtra petentē debet,puideri p ut hic dī.puto tñ q vbi lesio esset patēs tūc non habēt locū quod hic dī.rō q̄a cessaret p̄sūptio malicie.z ide z posset dici vbi forte infra breuissimū tps q̄s vellet,pha re lesionē.ar.cor q̄ dixi sup i pcedēti glo. Dz q̄ro q̄d si postulata restōe fit executio nulla exīte p̄sūptiōe cō tra petentē nūq̄d indulta restōe debeat reuocari execu tio p viā attētati.hāc qōem hic ponit do. An.z dicit q do.de ro.tenēt q non exq̄ lītime facta fuit.z vī ipse cuz eis trāsire. Sed tu adūte q: aut ipse fuit deceptus.aut lra sua ē corrupta.q: do.de ro.de directo cōcludūt con trariū i conclusione.cccl xvj.z de iure hoc dictū ꝑ riuz p̄ ꝑ bari.nā tex.i.d.l.vnica vult q postulata restōe ni hil dz inouari.g executio facta p⁹ postulationē fuit iiu sta g dz reuocari.ar.i.c.nō solū.de app.li.vj.z dicūt do. de ro.idē eē si petat restō ad appellādū.q: si qñ petitur restō simplr adūsus snīaz differt executio.vt i.d.l.vni ca.fort⁹ dz differri qñ petit restō ad appellādū qđ nō. Hec⁹ dic vbi executio fuisset facta añ postulatā restōz q̄a tūc licet postea postulet z obtineat restō ꝓtra snīaz nō p hoc retractat executio ꝑ debet expectari finis cāe pncipalis.q̄a qđ lītime factū ē nō dz retractari.vt in re gula factū lītime.de re.iu.li.vj. Itē adūte ad aliā limita tionē quā ad istū tex.ponit hic do. An.z attribuit eā do. de rota.dec.ccccxxxiij.als.xxiiij.f.q ista cautio exigit a suspecto de dilapidatione.z qñ ē ita pauꝑ q p⁹ dilapi datione n posset de suo satisfacere.qđ mihi nō placz.q: iste tex.loq̄t indistincte.vñ cū recedamus ab illa.l.vnica debem⁹ stricte intelligere istū tex.exq̄ eñ iste petēs resti tutionē quat i vno n mix si releuat i alio.s.i cautōe.et vtile ē sibi bīe pla remedia z contra fideiussorē et ꝓtra pncipalē ar.i.l.j.ff.si q̄s i ius voca.z in.l.q̄tiēs.ff.de ac.z obl.z facit qđ nō.bar.i.l.j.ff.ad trebel. Sed q̄ro q: sup dixi q regl restō i integr impedit executionē.z idē fa cit appellatio.vt in.c.veniētes.de iureiur.secus i supplicatione vt p̄dixi.z notatū fuit in.d.c.ex lris q̄ ē ratio di uersitat.i hoc vide p Jo.an.in addi.spe.i ti.de suppli. §.differt.z concludit q appellatio ē remediū ordiariū z innitit iusticie. Ideo dz impedire executiōz i integr restō innitit iuri licet hēat gratiā annexā.tñ illā gratiā pot⁹ dz a iure q̄z a iudice.nā iura indulgēt restōz i inte gr miorib ecclīs z maiorib ex iusta cā.vt i iuribz vul garibz merito postulatio restōis impedit executionē si cut appellatio.supplicatio at innitit pure gre q ēfīēda ab hoīe.nā ppter p̄sumptionē q ē orta ex psona pferē tis snīam.puta pncipis vel p̄fecti p̄torio nō debet d iu re admitti aliquod remediū refectatiū.ꝑ supplicatō ad mittit ex mera gra pncipis.ideo cū fundet sup mera g tia non dz impedire executionē snie.satis em ē q detur cautio de restituēdo si supplicās obtinebit in cā iuz nō. i.d.c.ex lris.z in aut.q supplicatio supi⁹ allata. Et dic q ratio rōnis ē.q: remediū supplicationis non fundat sup aliq̄ iusta cā ꝑ soluz sup ea eq̄tate.q: a snia pncipis non pt appellari.sed restō in integr ē fūdata sup cā ex trinseca puta sup imbecillitate etatis vel fauore eccle. vel sup aliq̄ alia lītima cā.puta q: erat abns cā reipubli ce vel q̄d sil.ideo istud remediū restōnis i integr pin guius opat q̄ remediū supplicationis.z vide qđ dixi sit pra.c.pr. Ex hoc em sis cautus vt aduersus snīam pn cipis potius incedas p viā restōis q̄ supplicatiōis.qđ in tellige qñ vtrūq remediū ꝓcurrit q: subest cā petendi restōem iuxta ea q̄ dixi in.c.pcedēti. In glo.fi.ibi ar. no.bn istā pticulā glo.q̄a ē optima.

c Drā. Post pemptoriū n audit eccl̄ia de iure cōi.audit tñ p bnficiū restōis i integr.h.d. Prima ps narrat factū.scda inter loquit ibi nos aūt. Nō p ex tex.q ad phationē in cā faciendā vnica dat dilatio z nō plres.ꝓcor.l.fi.ff.de fe. z vide quod plene nō.glo.i.c.ij.de dila.z q̄ꝑ tex.ꝑ dicat terminū fuisse pemptoriū.tñ oīs dilatio,phatoria ē pemptoria.vt in.d.l.fi.z in.c.licet.de pba.vñ in cā ciui li nūq̄ dat scda dilatio nisi ex cā.vñ sup exīntia cāe dz p̄mitti cāe cognitio.d.l.fi.z in.l.orōne.eo.ti.vñ nō pt iudex sine cā dare secūdā dilatiōz.vt in.d.l.fi.z ibi nō.

Bar. nec vī valere ꝓbatio q̄ fit īfra dilatiōz datā sine cāe cognitōe. de q̄ tñ dicēdū vt ibi plen⁹ nō. ¶ Dcōo nō q̄ iste ꝓscriptōes iudiciales currūt etiā ꝓtra eccliaz nā vides ꝟ q̄ q: eccl'a ñ ꝓbauit īpma dilatōe statuta ñ fuit admissa ꝺ iure cōi ad ꝓbādū p⁹ dilatione ꝟ fuit op⁹ recurrē ad ius singl'are. s. ad būficiū restōnis. Et ex ꝟ ex tex. inferē q̄ adūsus ꝓscriptōes iudiciales ꝓpetit ecclesie būficiū restōis. de q̄ vide q̄ dixi ī. c. audutis. §. eo. ¶ Tercio nō q̄ vbi ꝓ dilationē ꝓfixā q̄s tenet cōpare re istruct⁹ nō audit' petēs t'minū vlt'iorē ad instruēdū. Et fac iste tex. ī ar. ad q̄em q̄tidianā iudex citauit aliquē vt cōpareat certo t'mino ꝓ q̄ cōparuit ī t'mio ꝓcurator 7 petijt dilatiōz ad faciēdā fidē de mādato nūq̄d sit sibi dād⁹ t'min⁹ an dñs possit ꝓdēnari tāq̄ cōtumax q̄a nō ꝓparuit l'time ī t'mino. 7 dicēdū q̄ ñ ꝺz dari dilatio ꝟ poti⁹ pē vt cōtumax cōdēnari. q: cū būerit dilationē ad comparēdū dēbat cōparere l'time. ad ℔. l. si q̄ñ C. de dila. 7 hoc firmat ibi Bar. et tene mēti hāc q̄em q̄a q̄tidie accidit. ¶ Nō q̄ etiā ꝺ int'locutoriā pape pē eccl'a petere restitutionē in integz. ¶ Vltio nō casū q̄ excl'usus vna via admittit' ad idē alia via. nā eccl'a hic excl'usa fuit de iure cōi tñ fuit admissa ꝓ būficiū restitutōis. 7 ꝓ hoc limita regulā cū q̄d vna via. de re. iu. li. vj. 7 q̄ le. 7 nō. ī. c. tue. de ꝓcu. ¶ In glo. ī ℣. spāle mandatū ibi nō vī sufficere gnāle mandatū. Nō tu canonista tex. iūcta glo. q̄a nō he⁹ alibi in corpe iuris canonici q̄ ad petendū restōem in integz requirit' spāle mandatū. legiste hūt in. l. illud allegata ī glo. 7 intellige q̄ñ restō ī integz venit ꝓncipalit'. secus si venit incidēt' in cā gnālit' cōmissa. vt dixi post glo. ℊ. c. ꝓx. 7 iō i casu hui⁹ c. nō erat necesse hīe spāle mandatū. q: veniebat incidēter. vñ dicit Host. q̄ spōte ꝓcurator exhibuit spāle mādatū. vel pē dici ꝟm eū 7 Jo. an. q̄ ℔ erāt elapsi. x. dies a tpe int'locutorie. et nō sing'r hoc dictū. q̄a nescio alibi q̄ vbi cōtingit lesio ꝓ int'locutoriā ñ pē ꝓcurator petē restōem sine spāli mādato post lapsū decēdij. Nō pē eē q: post lapsū decēdij trāsiuit int'locutoria in rē iudicatā. vt in. c. cū dilecti. de elec. vñ nō pōt ampli⁹ dici q̄ restō incidit ī cām. Sed satis pē de ℔ dicto dubitari q̄ licet trāsiuerit ī rē iudicatā exq̄ tñ ꝓtigit negociū principale q̄ nōdū ē diffinitū vī q̄ debeat admitti rōe icidē tie 7 cōnexionis. ar. optimū ex eo q̄ le. 7 nō. ī. c. fi. ꝺ app. li. vj. et ī cle. cū a repulsione. e. t. Posset tñ ꝙ ibi nō. eq̄ distīgui q̄ aut ē tal' int'locutoria q̄ nō cōtingit negociū ꝓncipale vtputa sup dilatoria exceptōe. 7 tūc requritur spāle mandatū post lapsū decēdij. Aut cōtingit negocium ꝓncipale puta q: fuit lata sup aliq̄ pemptoria 7 tūc sufficit gnāle mādatū ꝓ nō. ī iuribꝫ pāl. Sed ꝺ ꝓdicta 7 cōtra tex. opponit'. vī eīm q̄ ñ debeat iste ꝓcurator audiri. nā vī eccl'a fuisse ī dolo dādo ꝓcuratori mandatū spāle ad petendā restōez cū potuisset assignare oia mu nimēta cāe sicut dedit mandatū. vī ℊ peccasse ex certa scīa. ꝟ adūsus delictū nō dat' restō. vt ī. l. auxiliū. ff. ꝺ mi no. Sꝺ. dicit Host. q̄ forte dedit eccl'a mādatū gnāle ad petendā restōem ī integz iure minoris. vtputa ꝓstituo te ꝓcuratorē 7 ꝺo tibi mandatū ad petēdā restōem ī integz vbicūq̄ opus fuerit. vñ iste casus nō fuit ꝓcogitatus ꝓ eccl'esiā 7 forte ꝓcurator credidit attulisse se cū oia munimēta cause. 7 ꝺū esset ī curia vidit q̄ illa nō erāt sufficiētia. vñ ꝓduxit mandatū suū sup restōe petēda. vl' forte melius ꝟm eū post int'locutoriā eccl'a dedit mādatū spāle. Nō sing'r 7 tene mēti ex ꝓcedēti solutōne q̄ ad petēdā restōem sufficit spāle mādatū ꝓbensū sub gnālitate ☧borū qꝺ ē cōtra Cy. 7 alios legistas ī. l. vnica. C. de ꝓcu. vbi dicit q̄ mādatū ꝺz esse spāle q̄ ad illā cām in q̄ ē petēda restō. ar. l. si q̄s mihi bona ī. §. iussus. ff. de acq̄. here. vbi ad adeundā hereditatē ꝓ seruū requirit' spālis iussus dñi. nec sufficit dare spāle mādatum sub generalitate verbo⁹. Sꝺo. an. simpl'r sequit' ℔ dictū Host. nō obstante dicto legistaꝝ. Sed tu vide plene ꝓ Bart. in. l. filiusfamilias. ff. de donā. vbi reprobat dictū Cy. 7 tenet idē quod doc. nr̄i ℔ licet nō alleget mouet' p istū tex. q̄ optime facit. nā ad donationē faciēdam req̄rit' spāle mandatū. vt in. l. cōtra iuris regulas. ff. de pac. 7 ī. c. fi. de offi. vica. li. vj. 7 tñ sufficit dare mādatū spāle sub gnālitate ☧borū. vtputa q̄ possit donare licet nō dicat' cui 7 q̄d. vt in. ꝺ. l. filius. nec ob. dic. §. iussus. q̄a illud ꝓcedit ꝓpter graue ꝓiudiciū q̄ posset incurrere dñs si hereditas nō eēt sufficiēs. 7 idē dicit vbi timet' de q̄ui ꝓiudicio dñi. tūc eīm requirit' spāle mādatū spāliter factū. vt in. ꝺ. §. iussus. 7 vide tex. optimū cū glo. ī cle. nō pē. de ꝓcu. 7 in. c. ꝓcurator. ꝺ elec. li. vj. Et ob istā cām ad cōtrahēdū mrimoniū req̄rit' mandatuz spāliss̄imū vt exprimat' ꝓsona cū q̄ ꝺz cōtrahi mrimonium. vt in. l. gnāli. ff. de ritu nup. vide tex. cōiūcta glo. in c. fi. de ꝓcu. li. vj. Ego aī ℔ dictū doc. ꝓbo ꝓ tex. in. c. q̄ ad agendū. de ꝓcu. li. vj. 7 ex hoc nō. in. l. ℔ 7 si q̄s. §. q̄si tū. ff. si q̄s cautio. vbi patet q̄ ī req̄rētibꝫ spāle mādatū sufficit exprimere vnū casū requirentē spāle mandatū subiecta cl'a gnāli. vñ plus puto q̄ ad petendā restōez sufficit istud mādatū cōstituo te ꝓcuratorē meū 7 ꝺo tibi mandatū trāsigēdi 7 gnāliter faciēdi oia q̄ req̄runt spāle mandatū. q̄a satis compbēdit' casus restōis vt ibi nō. cū nō sit istud ꝓiudiciale nec cōtinet aliquā penā respectu dñi. Illud tñ scias q̄ vbi ꝓbabiliter dubitat' de spāli mādato admittit' ꝓcurator cū cautōe de rato tex. ē nōbilis ī. l. qꝺ si spāli. ff. de mino. 7 vide ad māz huius glo. meliorē. gl. ī. ꝺ. c. q̄ ad agēdū. q̄ enumerat oēs casus req̄rētes spāle mādatū 7 tene illā mēti. ¶ Ex gl. q̄ro q̄ñ incipit currē q̄drienniū ꝓfixū ad petēdā restōez si eccl'a fuit lesa. q: nō ꝓbauit ī termio. Sꝺo. dicit ℔ Inn. q̄ currit a die lapsi t'mini. q̄a tūc eccl'a fuit lesa 7 nō a tpe sñie interlocutorie. refert tñ q̄sdā dicere q̄drienniū currere a die sñie. q: ꝓ sñiam eccl'a fuit realit' lesa. ℔ mihi placz plus ꝓmū dictū. et hāc opi. Inn. sequit' glo. ī cle. vnica. e. ti. et Pau. de lea. ibi. 7 Archi. in. c. q̄. e. ti. li. vj. sed ꝺo. de rota dec. clvj. formant hanc q̄em in eccl'a q̄ omisit ꝓbationē necessariā 7 reportauit tres sñias contrarias 7 dicunt q̄ quadrienniū currit a tpe sñie vltime 7 non a die lapsi termini ad ꝓbādū. mouent' q̄a grauamē nō fuit completū nisi q̄ñ ecclesia appellare nō potuit. nā in cā appellationis potest ꝓbare id qꝺ omisit ī instātia ꝓncipali. vt in. c. cum Joānes. de fi. instru. et in. l. ꝓ hāc. C. de tem. appel. 7 ad dictū doc. ꝓ alle. respondet q̄ ꝓcedit in sñia interlocutoria. nā ab illa nō computat' q̄drienniuz. Ego distinguerē cōcordādo sic. q̄ aut ecclesia vult admitti ad ꝓbandū in eadē instātia. q̄a sñia diffinitiua adhuc nō ē lata 7 tūc currit quadrienniū a tpe lapsi t'mini. vt voluit Inno. ℔. hoc ꝓbat' ī isto tex. vbi fuit data restō aduersus lapsū terminū. ergo tūc fuit cōpleta lesio. aut sñia diffinitiua fuit lata añ quadrienniū. 7 tūc aut omissa fuit tal' ꝓbatio q̄ nō poterat fieri in cā appellatōis puta dat⁹ fuit termin⁹ ad dilatorias ꝓponēdas. nā dilatorie nō pōt ꝓponi in cā appellatōnis. vt ex tex. nō. in. l. ita demū. C. de ꝓcu. 7 tūc indubitāter q̄drienniū incipit currere a die lapsi termini. aut erat' ꝓbatio q̄ poterat fieri in cā appellationis. 7 tūc si eccl'a petit restitui aduersus appellationē omissā incipit q̄drienniuz a die quo sñia trāsiuit in rē iudicatā. q̄a tunc eccl'a fuit lesa. nā nō obstāte lapsu termini poterit ꝓbare ī causa appellationis. 7 ℔ casu intelligo dictū ꝺo. de ro. aut eccl'esia petit restōem aduersus sñiam. 7 nō puto q̄ sibi ꝓsit. q̄a ista restō reducit eā in statū in q̄ erat tpe sñie. sed tpe sñie nō poterat ꝓbare ꝓpter lapsū t'mini vt ℔. ergo opus ē petere restōem aduersus sñiam 7 aduersus ꝓbationē omissā. 7 in eo q̄ petit restitui aduersus ꝓbatōez omissam puto dictū Inno. ꝓcedere. sed respectu sñie ꝓcedit dictū ꝺo. de rota.

Constitut' Restituit' minor ī eo q̄ ꝓtraxit vl' omisit si ꝓbat

exinde se lesū ꝛ sit ifra tpa restōnis petēde. In ꝑma ponit ꝓ petitio sup q̄. scdo dat iudices ibi q̄ circa ¶ Nō ꝑ ibi ꝑ se ac fr̄e suo canonico ꝛc. q̄ clic⁹ ꝑ petē restōez integꝝ cor̄ā iudice ecc̄lastico adūsus ꝓctū cū q̄cūq; in itū. Itē adūsus ꝑscp̄tionē inductā ex statuto vl̄ ꝙsuetudine laicoꝝ. Ex q̄ iferť ꝑma frōte q̄ petēs restōez ñ tenet̄ seq̄ foꝝ illi⁹ i cui⁹ ꝑiudiciū petit restō. ꝛ dicebat do. an. ß foꝛe mirabile ex q̄ colligebat q̄ vbi nil dari vl̄ fieri petit̄ a ꝑte ß solū iplorať iudex officiū licet redūdet i ꝑiudiciū tercij ñ tenet̄ q̄s adire iudicē illi⁹ de cui⁹ ꝑiudicio agit̄. Et ex ß sētit q̄ petēs restōz ꝑ regl̄r ipsā petē cor̄ā iudice suo. ß hoc dictū apte ē ꝓtra tex. i. l. ij. C. vbi ꝛ apud quē. vbi tex. aptissime dicit q̄ petēs restōz tenetur adire iudicē illi⁹ i cui⁹ ꝑiudiciū petit̄. ꝛ ß nō. ibi bar. ꝛ alij. Sed tex. vt dixi ē ibi clarissim⁹. dicit ḡ ad istū tex. intelligēdo q̄ vēditio fuerat facta i laicū. qđ spāle ē i ecc̄lia ꝛ i psonis ecc̄lasticis. ad hoc vide Inno. i. c. cum sit gnāle. de fo. ꝙpe. vbi dicit q̄ ecc̄la ꝑ petere restōz cor̄ā iudice ecc̄lastico etiā adūsus ꝓtractū initū cū laico. ꝛ ß ideo. q; ecc̄la i hac petitione ē ꝑulegiata q̄i velit singl̄r innuere q̄ vbicūq; ecc̄la gaudet aliq̄ ꝑulegio spāli ꝑ illud ītētare cor̄ā iudice ecc̄lastico. ad qđ vide i sili qđ nō. gl. fi. i. c. pe. s. ti. pr. Ego allego tex. i. c. pe. de re. ec. ñ ali. vbi hoc ꝓbat̄ i ecc̄la. Respectu ꝛo clicoꝝ i pūmonialib⁹ ꝓbat̄ hoc. nā clici gaudēt eodē ꝑulegio i rebus suis q̄ gaudēt i reb⁹ ecc̄le. vt i. c. fi. de vi. ꝛ ho. cle. ꝛ ꝓ glo. in. c. ex lr̄is. de pigno. et facit iste tex. i eo q̄ dicit iste text. q̄ possessiones fuerūt vēdite q̄busdā. ñ refert ḡ an vēditio fuerat facta laic⁹ vl̄ clic⁹. Et ex ꝑdict⁹ hēs casū i q̄ clic⁹ gaudet q̄ ad ꝑulegiū fori i reb⁹ suis eo fauoꝛe ecc̄le gaudet i reb⁹ ecc̄le. ꝛ hoc tene mēti ¶ Nō q̄ clic⁹ etiā bñficiat⁹ ꝑ licite tenere pūmonialia. ꝛ qđ plus ēbz i ill' bñficiū etatis ꝛ etiā ꝑ multis ꝓiulegiū cōcessū reb⁹ ecc̄lie. ꝙcoꝛ. xvj. q. j. i. c. silr. ¶ Nō ꝛcio q̄ minoꝛ etiā clic⁹ ꝑ rōe lesionis petere restōz i integꝝ bñficio etatis. q̄litas ḡ clericat⁹ ꝛ etiā canonicatus nō excludit ab ista petitione restōis etiā i reb⁹ tpalib⁹. ꝛ i hoc tene mēti istum tex. Quid aūt si clic⁹ minoꝛ ledat̄ i spūalib⁹ i iudicio vl̄ ex an possit petere restōem: vide p glo. i. c. ex pte. de resti. spo. et ibi plene dixi. ¶ Quarto nō q̄ q̄litas clicat⁹ ꝛ etiā canonicat⁹ nō lībat a pūia ptāte. nā iste erat clic⁹ ꝛ canonicus. ꝛ tū erat sub pūia ptāte. vñ fuit emācipatus a ꝑe. Et ꝙclude q̄ i clicis secularib⁹ sola dignitas epālis lībat a pūia ptāte. vt ꝓbat̄ in. c. p venerabilē. j. q̄ fi. sint le. ꝛ tene mēti ad hoc illū tex. p locum a spāli. Ad idē i aut̄. ꝙstō q̄ dignitas lībat a pūia ptāte. §. palā. que trāsumptiue hz in aut̄. sed dignitas. C. de epi. ꝛ cle. Et hāc ꝙclusionē tenet Inn. ꝛ coit̄ doc. moderni. i. c. indecoꝝ. de eta. ꝛ q̄li. q̄cq̄d ibi senserit glo. Et intellige p̄dicta q̄ ad tpalia. nā i spūalib⁹ no ē clicus sub ptāte pūna. vt i. c. si annū. de iudi. li. vj. Religio ꝛo approbata dissoluit vīculū pūie ptātis. vt nō. i. c. ij. xx. q. ij. ꝛ i. l. si ex cā §. pe. ꝛ ibi Bar. ff. de mio ¶ Nō q̄nto q̄ statutū laicoꝝ ligat clericos q̄ ad eoꝝ pūmoniū. ita colligebat hic do. an. ꝛ credo q̄ fuit deceptus ex allegatōne Bart. q̄a Bar. i. l. cūctos ꝑ los. C. de sū. tri. allegat ad hāc sniaz istū tex. Sed certe hoc dictū est apte contra. c. fi. de vi. ꝛ ho. cle. nec iste tex. hoc ꝓbat. nā nō loquit̄ tex. de statuto p̄iudiciali sed fauoꝛē poꝛrigēte. nā dictabat statutū seu ꝙsuetudo q̄ liceret ꝓximoꝝ recup̄are rē vēditā exneo vel cōiūcto remotioꝛi oblato p̄cio infra annū ꝛ die. hoc em̄ erat fauoꝛabile clericis i eo q̄ voluerit offerre p̄ciū ꝛ recup̄are rē vēditā exneo. vñ ipse Bar. i. l. emilius. ff. de mino. ꝛ i. l. fi. C. i q̄. cau. i inte. restit. ñ ē necesse intellexit istū tex. ꝛ bñ i statuto poꝛrigēte fauoꝛē. q̄a exctabat̄ q̄ lucro captādo. vt. j. dicā. vñ colligo ꝑm vez intellectū vnū dictū nōbile qđ meli⁹ ꝓbat ß lr̄a q̄ aliq̄ alia. vicz q̄ clerici possint vti statuto seu ꝙsuetudie laicoꝝ poꝛrigēte mez fauoꝛē erq̄ statutū seu ꝙsuetudo disponit gnāl̄r q; tūc vī q̄ddā statutū ꝑulegiatinū. certūq; ē laicos posse i reb⁹ eoꝝ ꝑiuilegiare ecc̄las ꝛ clericos. vt in. c. nouit. de iudi. Nec⁹ q̄n statutū nō ē ꝑulegiatiuū. q̄a tūc nō extēdit̄ ad clericos ex defectu iurisditōnis q̄ntūcūq; gnāliť loq̄t̄. vt ē tex. i. c. ecc̄lia sce marie. de ꝙsti. ꝛ ibi plene dixi. ꝛ p hūc tex. pōt decidi nōbil' ꝛ q̄tidiana q̄ō. Statuto laicoꝝ cauet̄ q̄ extātib⁹ masc⁹ filia feia nō succedat moꝛtuo ꝑe extat masc⁹ cleric⁹ nū quid hēat excludere femiā secularē a succesſiōe: ꝛ certe tex. valde nōbilis ē ß q̄ sic. q; illud statutū ē mere ꝑiuilegiatiuū respectu masculoꝝ. ad idē vide bo. text. i. c. dilecti. de fo. cōpe. vbi ꝑiuilegiū simpl̄r ꝙcessū hominib⁹ alicui⁹ loci ꝙbēdit etiā clericos illi⁹ loci. ꝛ hāc sniaz firmauit Bal. in. l. cūctos ꝑ los ꝑal. ꝛ Jo. de lig. i. c. qđ clericis. de fo. ꝙpe. ꝛ ibi plene dixi ¶ Nō sexto q̄ minoꝛibus subuenit̄ p restōis bñficiū etiā in lucro captando. nā respectu poꝛtionis ptis contingētis patrē quā volebāt isti recup̄are oblato p̄cio tractabāt isti de lucro captādo. vbicūq; ḡ minoꝛ vel ecc̄lia potuit aliq̄d lucꝝ cōsequi ex sua facilitate vel incuria neglexit ꝑ petere restō nē in integꝝ ꝓtra obstaculū lucri obseq̄ndi. ꝛ de iure ciuili ē etiā tex. in. l. ait ꝓtoꝛ. i fi. ff. de mino ¶ Septio nō valere statutū seu ꝙsuetudinē vt liceat ꝓximioꝛi rēvēditā exneo ifra certū tps recup̄are oblato p̄cio de iure cōisec⁹ ē. vt i. l. dudū. C. de ꝙhē. emp. ¶ Octauo nō ꝛ tenemēti q̄a nō ꝓbat̄ in coꝛpe vtriusq; iuris ita bñ sic hic q̄ ꝑscriptio statutaria seu ꝙsuetudinaria licz sit tpal' currit ꝓtra minoꝛē vbi agit̄ ꝺ lucro captādo. q̄d aūt si ageret̄ de dāno ipoꝝ minoꝝ: dicā. j. ꝛ nō q̄ cōtra ꝑscp̄tionē exiudicialē dat̄ minoꝛi restō etiā si ꝑscriptio sit inducta statuto vel consuetudine ¶ Nono ꝛ vltimo nō ibi debita iurꝫ solēnitas ꝛc. q̄ in reb⁹ pūmonialib⁹ clericoꝝ minoꝝ distrahēdis ꝺz inꝛuenire iuris ciuilis solēnitas. nā cū ius canonicū ñ dicat ꝓtrariū ꝛ ius ciuile in fauoꝛē minoꝝ loquat̄ indistincte ꝺz intelligi etiā i clericis minoꝛib⁹. ar. in. d. c. dilecti. ꝛ in. c. j. de no. op. nū. ¶ Cōtra p̄dicta ꝛ ꝓtra tex. op. de. l. fi. C. i q̄. cau. i inte. resti. nō ē necesse. vbi dī q̄ nulla ꝑscp̄tio tpalis currit ꝓtra miꝛores. ß aūt erat ꝑscriptio vni⁹ anni ꝛ diei. tū fecit cursū suū cōtra minoꝛes. Do. Inno. voluit p istū tex. singl̄r limitare. d. l. fi. dicēs q̄ illa. l. ꝺz itelligi i ꝑscriptōe legali. sec⁹ i ꝑscriptōe statutaria vel ꝙsuetudinaria. q; illa currit cōtra oēs vt ß mouet̄. q; lex final' ñ cogitauit ꝺ statuto vl̄ ꝙsuetudine cū ista cōsistāt i facto. Dic ē q̄ nō tollūt̄ p legē ꝙtriā nisi fiat spālis mētio vt i. c. j. de ꝙsti. li. vj. Ꝺz Bar. i. l. emili⁹ ꝑal. ꝛ i p̄dicta. l. fi. tenet cōtrariū dicens q̄ imo. l. potuit cogitare i genē. nā illa. l. fūdauit se sup indēnitate minoꝝ vt nō incurrerēt detrimētū vigoꝛe p̄scriptōis tpalis. ḡ ꝺz intelligi i q̄cūq; ꝑscriptōe tpali. ꝛ ad istū tex. rñdet q̄ ß agebat̄ de lucro captādo. sec⁹ vbi ageret̄ de dāno incurrēdo q̄i velit dicere q̄ vbi ꝑscriptio statutaria tpalis excludit a lucro cōsequendo currat cōtra oēs. q; nō debemus stricte interp̄tari statutū gnāliť loquēs vt ali⁹ lucret̄. ar. i. l. ꝑspexit. ff. q̄ ꝛ a qui. Sed vbi agit̄ de diminutōe p̄timonij debem⁹ tūc stricte int̄p̄tari statutū ne aliq̄s immiste incurrat dānuz. vt plene nō. i. l. omēs ꝑ li. ff. de iusti. ꝛ iu. ꝛ vī tex. c. cū dilectus. de cōsue. ꝛ i. l. ij. C. de noxa. Ideo statutū in ß casu gnāliť loquēs non ꝺz intelligi vt ĩcludat miꝛores cū eoꝝ dāno cōtra dispositionē dicte. l. fi. ꝺz ḡ ꝑm Bar. restringi dictū Inn. ad casū in q̄ agit̄ de lucro captando. ꝛ hāc opi. bar. seq̄t̄ do. an. ß. ꝛ Bal. in. d. l. fi. ꝛ fuit subtil' cōsideratio q̄ m̄ satis placet. ꝛ p ea adduco hāc considerationē. l. fi. ꝑall'. fuit inducta principaliť ad cōservationē p̄timonij minoꝝ. q; melius erat iura eoꝝ intacta seruare' q̄ꝫ post vulneratā cām remediū q̄rere. vt in. l. fi. C. i q̄. cau. i inte. resti. nō est necess. q̄ ratio vēdicat sibi locū etiā in statuto. nā statutū i dubio recipit limitationē ꝛ intp̄tatione a iure cōi. vt i. d. c. cū dilect⁹. ꝛ i. d. l. q̄. ꝛ nō. Inn. i. c. cām. de rescrip. ꝛ Bar. i. d. l. oēs. Sed vbi statutū afferret lucꝝ cū tpis limitatōne cessat ratio

d.l.nō cū diminuit hic pīmoniū minoꝝ neqꝫ deterioratꝫ eoꝝ ꝯditio.qꝛ lucꝝ nō porrigit ex statuto simplr ꝫ cū ꝓfnitōe tpis.nō ꝙ possum⁹ dicere ꝙ nō currat ꝯ maiorē.qa cessaret statutū cessante ꝙlitate.vt in.c.fi. de resti. spo.ꝛ in.l.ī delict.ī.§.si detracta.ff.de nox.nō ob.c.j. de consti.li.vj.qꝛ illud.c.loquit qñ lex ex toto tollēt statutū vel consuetudinē.sed i casu nr̄o potius limitat seu restringit statutū ꝑ legē qđ fieri dz.vt i.d.l.ij.C. de nox.ꝛ i.d.c.cū dilectus. Quid aūt i pscriptōe tpali inducta ex testō:dic ꝙ etiā currit ꝯ minorē.vt i.l.ij.ff.đ mino.ꝛ nō. Bar.i.d.l.emilius. Idē dic ī pscriptōe ꝙētionali.nā si ex conuētōe inita cū defūcto incepit aliq̄ pscriptio illa currit ꝯ minorē successorē si nihil agit cū maiore.vt ē casus nōbil i.d.l.emil⁹.ꝛ dic vt ibi.idē dicendū in pscriptōne legali q̄ incepit currere ꝯ maiorē. nā postea currit ꝓtra minorē etiā pupillū i illo iure succedentem.vt ē tex.i.d.l.ij.ff.de mino.ꝛ ibi ꝫ firmat Bar.nisi eēt pscriptio.xxx.vel.xl.annoꝝ.qa tūc illa nō currit cōtra pupillū licet fuerit inchoata ꝓtra maiorē.et ad hūc casū restringit Bar.l.sic.C.de pscp.xxx.vel.xl.an.et in d.l.etiā.qđ ē bñ notādū. In glo.j.ibi cā restōis ñ admittit ꝛc.fallit i pce.qa pr pt petere restōem i integ̃ꝝ.p filio.ꝛ hoc ꝓpter pīdiciū suū.qa tenet ō peculio ex facto filij.de q̄ i.l.pūi all.in glo. Et ad istū ter.rñdēt doct. ꝙ exceptio nō fuit opposita.vel forte frat hēbat ꝫ mādatū spāle licet hic nō dicat.ꝛ ad.c.nonnulli.de ꝛ̄p.vbi admittit coniūcta psona i casu req̄rēte spāle mādatū. dicit Jo.an.ꝙ ideo ibi contingit.qa agit de modico p̄iudicio.tene mēti hāc rōem iūcto illo ter.naꝫ pt elici ꝫ regula ꝙ vbicūqꝫ casus req̄rēs spāle mandatū ē modici pīudicij admittit coniūcta psona sine spāli mādato i casibꝫ req̄rētibꝫ spāle mandatū.vt in.l.pūi pal.cū silibꝫ. In glo.ij.ibi pī ꝛ̄o hēt vsufructū. hoc intellige i laicis.nā clericus nō acq̄rit pūi vsufructū i bonis vndecūqꝫ sibi,pueniētibꝫ. Et ꝫ hñt clerici ex priuilegio impatonis i aut. pīncipes.C.de epi.ꝛ cle.nō. Host.in.c.qꝛ nos j.de testa.ꝛ hoc indubitāter qñ clericatus aderat tpe dēlatōis bonoꝝ.qđ aūt si supuenit postqꝫ pūi erat acq̄situs vsufruct⁹.dicā alibi vbi meli⁹ cadet. In glo.pe. i fi.nō bñ istā glo.iūcto ter.ex q̄ vltra p̄dicta collige ꝙ q̄ntumcūqꝫ in alienatōe rei eccl'iastice vel minoris inuenerit decretū supioris ꝛ oīs iuris solēnitas tñ si mior vel eccl'ia pt ꝓbare se lesū ex illo ꝓtractu pōt petere restitutionē i integ̃ꝝ.vt in.l.si qđē.C.de p̄di.mino.decretū em̄ supioꝛ inducit p̄sumptionē ꝙ oia sunt legitime acta.vt in.l.j.et qđ ibi nō. Bar.C.de p̄di.decu.sine decre.nō alie.li.x.tñ nō inducit p̄sumptio iuris ꝛ de iure. vñ pōt ꝓbari ꝓtrariū.vt hic ꝛ in.d.l.si qđē. Et glo. oppo.contra tex.in eo ꝙ admissus fuit hic libellus alternatiuus ꝛ intētatū remediū ordinariū cū extraordiariona pete bant isti vēditionē,pnūciari nullā vel se restitui inqꝫtū venditio teneret.hoc aūtē fieri nō debebat.qꝛ libellus debet eē clarus ꝛ certus.vt in.c.fi.de libel.obla.ꝛ in.l.pūor edirit.ff.đ iniurijs. Jo.dicit Host.ꝙ iste ter. pōt,p cedere de iure canonico quod nō curat de istꝫ subtilitatibꝫ legalibꝫ.ar.in.c.dilecti.de iudi. Hec sol.nō ē bona p nō.in.c.ij.de libel.obla. Jnno.dat aliā solutōeꝫ nōbilē ad quā quotidie allegat iste ter.dicēs ꝙ vbicunqꝫ q̄s,pbabiliter dubitat de actione sibi competēte pōt accumulare multa remedia alternatiue qđ dicit p̄cedere sine quis dubitet ex facto aliēo sine ex facto ꝓpꝛio.nā isti erāt minores tpe ꝓtractus.vñ poterāt,pbabilit dubitare nūquid interuenisset omnis solēnitas. Et p hac cōclusione Jnno.ē bonus tex.in.l.j.ff.quoꝝ lega.vbi si quis ē certus de remedio competēti tenet eligere alterꝝ ex quo se ambo nō compatiunt.vt in.l.qđ ī heredeꝫ.§. eligere.ff.de tribut.ꝛ in.c.vt q̄s duas.de elec.li.vj.et ꝑ hoc dicit Jnno.ꝙ admittit iste libellus dico rē ptinere ad me iure dominij vel q̄i.ꝛ nō bñ hoc vltimū ꝙ libell⁹ ꝓcedet de iure ꝓpter incertitudinē.nā aliqui voluerūt dicere ꝙ solū,pcedit ex consuetudine.de q̄ vide qđ plene dixi i.c.ij.de libel.obla.et ꝑ glo.in.c.abbate sane. de re iudi.li.vj. Et ex his habes limitationē bonā ad istaꝫ regulā ꝙ vbi competit ordinariū nō dat extraordinariū.vt in.l.in cāe.ff.de mino.,pcedit em̄ vbi certū est de remedio ordinario.sed vbi,pbabiliter dubitat potest intentari vtrūqꝫ disiūctiue seu sub cōditione.vt ꝫ notanter,pbat.ꝛ est hoc valde vtile. Vltimo ꝫ querit an ad restitutionē in integ̃ꝝ aduersus lesionē cōtingentē ex cōtractu debeat ipe cōtractus i totū rescidi. Jo. tex.vī hic ꝙ sic.ad idē.c.j.ē.e.ꝛ.c.pennl.j.de re.ecc. nō alie.ꝛ.l.pūi in.§.ex diuerso.ff.de mino. In ꝓtrarium tñ facit tex.valde nōbilis in.l.si res estimata.ff.de iur.do. q̄ vī velle distinguere ꝙ aut lesio cōtingit respectu ꝯctus.qa eccl'ia vl minor nō erat als vēditurus.vt qꝛ nō expediebat rē eccl'esie vēdere.aut lesio ꝓtingit i precio. vt qa eccl'ia vel minor erat als vēditurus illā rē sed deceptus fuit in p̄cio dūtaxat.p̄ casu debet fieri restō aduersus contractū ꝑ quā rescindet ipse contract⁹.ꝛ dic ꝙ hoc casu etiā si cōtigit lesio in p̄cio nō audit emptor volens supplere iustū p̄ciū sed debet in totū rescidi cōtractus sicut qñ lesio cōtingit solū respectu ꝓtract⁹.ad hoc bonus tex.iuncta glo.in.d.§.ex diuerso. In scdo casu nō debet peti restō ꝓtra cōtractū ꝫ respectu deceptōis p̄cij.dat tñ optio emptori an ꝫ casu velit supplere iustū p̄reciū an velit in totū rescindere cōtractū quia forte nō emiss ꝫ maiori p̄cio.ideo dat sibi optio.ꝛ hāc distinctionē in minoribus firmat glo.ꝛ post eā Bar.i l.si quidē.C.de p̄di.mino.ꝛ,pfecto videt satis equa distinctio.qa restitutio nō debet plus afferre q̄ abstulerit lesio.vt in.l.qđ si minor.i.§.restō.ff.de mio.nō. bar. in.d.l.ab hostibꝫ.ff.ex'qui.can.ma.ergo si lesio fuit solū respectu p̄cij nō debet fieri restō nisi ad iustū p̄cium. Ad.c.j.ē.e.qđ fortit vī obstare vbi lesio ponderat solū respectu p̄cij.ꝛ rescindit ꝯctus in totū pt rñderi dupliciter.p̄ ꝙ loquit qñ emptor vel conductor nolebat supplere iustū p̄reciū quo casu debet rescindi ꝓtractus vt.s.dixi.vel scdo potest itelligi qñ eccl'a fuit decepta etiā respectu contractus vt qa credebat illā alienationē seu locationē cedere in vtilitatē eccl'ie sed postea apparuit cōtrariū. Ad.l.pūi in.§.ex diuerso pall.pt rñderi vt prime dixi.ꝛ ita sentit glo.ibi.

Causa restitutōis.

Restō i integ̃ꝝ postulādi ē ab ordinario admīstratiōnē hñte vl a delegato ab eo siue hec cā sit spāliter delegata siue icidat in cā generaliter sibi cōmissa.ab ordinario ꝛ̄o administrationē nō habēte vel a delegato ab eo peti nō debꝫ nisi veniat incidēter in cā.hoc ꝑ. Arbiter de cā restitutionis nō cognoscit nec pōt assumi i maioribꝫ causis.et tria sunt dicta p̄cipalia.scdm ibi delegati. terciū ibi i mr̄imoniali. Nō ꝑ ꝙ ordinarioꝝ iudicū quidā hñt administrationē iurū seu bonoꝝ vna cum iurisditiōe. quidā ꝛ̄o hñt tm̄ iurisditiōꝫ seu facultatē indicādi.administrationē ꝛ̄o nullā hñt.ꝛ qui sunt isti instāt in hoc glo.j.ꝛ.ij.sed dic clarius ꝙ ordinaria iurisditio cōpetit cū cōmittit alicui certum territoriū vel iurisditio in territorio. Et hoc contingere pōt dupl'r.naꝫ si dat iurisditio cū limitatione seu districtione territorij seu cū administratōe bonoꝝ vel iurium aliquoꝝ talis dicit habere ordinariā cū admīstratōne bonoꝝ. exemplū i ep̄o in p̄tate ꝛ silibus p̄latis vel secularibus. Si ꝛ̄o dat iurisditio inter certas psonas dumtaxat isti dicunt ordinarij sine admīstratōe.pone exemplū i doctoribus legētibus qui hñt iurisditionē ordinariam i scholares sine aliqua admīstratōe territorij vel iurium seu bonoꝝ territorij.vt in aut.habita.C.ne fi.ꝑ pa. Jtē pone exēplū in deputatis sup appellationibꝫ.nā isti nō hñt aliquaꝫ administrationē sed solū hñt facultatē cognoscendi de causis appellationū.qñqꝫ iurisditio nō dat i territorio

§ solū fuit cōmissio certar cāar. & tales dicunt delegati etiā si ꝓmittāt cāe alicui⁹ municipij vt ē videre ī officiali suffraganeo epi. vt nō. gl. ī cle. & si ꝑncipal. de resc̄p. Et ad p̄dicta vide bar. ī. l. fi. C. vbi & apud quē & aliqd ī. l. j. §. si plēs. ff. ꝺ exercito. & ī. l. & qr. ff. de iu. om. in. & p Inno. ī. c. cū ab eccl'ar. de of. or. vbi ꝓcludit int' ceta q ordinariā iurisditionē sol⁹ ꝑnceps seu lex ꝓfert. et vide qꝺ ibi dixi. Cōsidera tū circa p̄dicta vnū q inq̄sitores hereticē p̄uitatis deputati p papā ī aliq̄ puincia vel di oceſi dicunt' hīe delegatā & nō ordinariā. vt nō. Jo. an. ī. c. p hoc. de here. li. vj. videt' ꝑbari p locū a fiſi in. c. ne aliq. e. ti. li. vj. ¶ Secꝺo nō q cā restōis ī integr p̄ delegari p ordinariū hñtē admīstrationē. & de iure canōico non est hesitandū. qr oēs cāe ℔ iure delegari p̄nt. vt pene dixi ī. c. qꝺ sedes. de of. ord. Sed de iure ciuili fit disputatio. q̄a cā meri vel mixti impij nō p̄ regl'r delegari. vt in. l. j. ff. de offi. ei⁹ cui mā. ē iurisꝺ. ℔ cā restōnis est mixti impij. qr expedit' iudicis officio nobili licet ad instantiā ptis. nulla tū actio ꝓpetit ad petendū restōz. vt l. qꝺ si minor. i fi. ff. de mino. Hinc ē q minor mgr̄atus nō p̄ de hac cā cognoscere. vt ī. l. ea q. ff. ad mūi. Ideo vi q de iure ciuili nō possit delegari. Quū tū ē decisū in l. fi. C. vbi & apud quē. & sup hac cōcertatione gl. & doc. vtriusq; iuris laborarūt. sed ut placet opi. Hoſ. ℔ & bar. ī. ꝺ. l. fi. q mero iure inspecto ℔ cā nō p̄ delegari de iure ciuili. ℔ fauore minoris fuit introductū vt posset delegari. & p ℔ hēs expeditā glo. ij. ¶ Nō dcio q mādatū iurisditionale ampliat' rōe incidētie. p̄ g delegat⁹ agnoscere nō solū de cā sibi spāliť cōmissa ℔ etiaz de alia cā q̄ incident' venit ī cā sibi ꝓmissa. vtputa delegat⁹ sup aliq̄ ꝓtractu vēditōis ī iudicio ꝓtulit aliquā int'locutoriaz p quā minor vel eccl'a ē lesus. p̄ eī petere ab eo restōz ī integr. q̄a ñ petiť p̄ncipal'r ℔ incidēť. nā incidit ī cā sibi ꝓmissa. & eadē rōe idē dicim⁹ i mādato ꝓcuratorio vt rōe incidētie extēdat' ad spāl'r nō cōmissa. vt habuistis bo. gl. ī. c. suscitata. s. e. rō g incidētie ampliat iurisditō nē ñ solū ordinarij. vt ī. l. q̄tiēs. C. de iudi. et nō. ī. c. tuā. de ordi. cog. sed etiā ampliat iurisditionē delegati vt ℔ ¶ Quarto nō q delegati ab ordinarijs nō hñtib⁹ admīstrationē ñ p̄nt cognoscere de cā restōis p̄ncipaliter intētāda. ℔ g cā restōnis non ē delegabilis p ordinariuz admīstrationē non hñtē. rō est qr nemo dat qꝺ non hz j. q. vij. daibertū. & ī. c. q aūt. de iurepa. Sed iste ordinarius nō hz p̄fatē restituēdi p̄ncipal'r. vt inuit illa lra in p̄ncipio a quo sensu. & tenēt coit' doc. ℔ & ī. ꝺ. l. fi. g non p̄ hoc alijs demādare. ¶ Nō vltimo q̄tuor cās sup q̄bus arbit' assumi nō p̄. p̄ ī cā restōnis ī integr. ratio qr restō ē mixti impij. & impēdit' ex iudic officio nobili. vt s. dixi. Arbit' aūt nō hz ea q̄ sūt impij nec etiā simplicem iurisditionē ℔ quādā notionē. vt ī. l. j. C. de arb. & ī. l. ait p̄tor. ff. de re iuꝺ. & ī. l. a diuo pio. e. ti. facit. c. p tuas. j. ꝺ arbi. ¶ Secꝺo nō p̄ assumi ī cā mr̄imoniali intellige de mr̄imonio carnali. illa em̄ p sacr̄m mr̄imonij exigit maiorē iudicē. vñ de iure cōi solus epūs cognoscit vt ī. c. ac cedētib⁹. de excess. pla. & ī. c. j. de consāg. & affi. sec⁹ ī mr̄imonio spūali vñ in cā electōis seu alia bñficiali p̄ arbit' assumi. vt ī. c. ex pte. j. de arbi. & ī. c. cū inter. de elec. & ī. c. nisi. de p̄bē. cū si. ¶ Tercio nō assumit' ī cā liberali intelligе in cā liberali stricte sūpta cū. s. disputat' an q̄s sit seruus vel liber. vt ī. l. nō distīguem⁹ in. §. de liberali. ff. de arbi. sec⁹ cū agit' de subiectōe alicui⁹ eccl'e. qr illa vt dicūt ℔ doc. & bñ. & non est ꝓprie cā liberal'. q̄a oz nccio q eccl'ia sit alicui subiecta. qr ñ p̄ esse azephala. i. sine capite. xciij. dis. nulla. & xx. q. iij. cūcta p mūdū. ℔ solū agit' cui sit subiecta. ideo ℔ cā nō ē g̃uissimi ꝑtudicij. sic ē cā mere liberal'. ideo sup subiectione eccl'e p̄ fieri cōpromissū. c. cū oli. de ꝑscrip. & c. cū tpe. de arbi. cū similibus ¶ Quarto ñ p̄ fieri cōpromissū ī cā crimiali vt ℔ & in l. ñ distīguem⁹. & ī. §. iulian⁹ pal. Et licet gl. fi. sup ℔ disputet dic post Hoſ. & doc. q oz tex. intelligi de cā criminali crimialiť intētata. nā illa exigit maiores iudices sec⁹ ī cā crimiali ciuiliter intētata. nā sup illa p̄ arbiter assumi sic p̄ intelligi. l. qd g. §. ex compromisso. ff. ꝺ bis q̄ no. infa. ad idē adduco. c. veniēs. & c. q̄ntauall'. ꝺ iure iur̄. vbi vī tex. & licet ista lra nō numeret nisi q̄tuor cās. tū pōdera rationē lre ī eo q dicit q iste cāe exigūt maiores iudices. g p̄ fieri regula q ī omnib⁹ causis exigētib⁹ maiores iudices arbiter assumi nō p̄. Et ex his inferť q in causis reseruatis pape arbiter ñ p̄ assumi q̄n tūcūq; ptes consentiāt. de q̄b⁹ cāis vide gl. in. c. qꝺ trāslationē. de of. lega. & ē tex. cū glo. ī. c. maiores. in prin. de bap. & ī. c. q̄uis. de elec. li. vj. ¶ In glo. iij. ibi p̄nt agnoscere de restōe. sentit g glo. q isti ordinarij non habētes admīstrationē p̄nt cognoscere ꝺ restōe si ptes spōte se subdyciūt eoz iurisditōi. ℔ intellige tu incidēter. nā p̄ncipal'r nō p̄nt cognoscere. qr nō p̄nt ea q̄ sūt mer̄i vel mixti impij. & ℔ sentit glo. ī. l. fi. C. vbi & apud quē. & Inn. ℔ nec ꝑdest cōsensus ptiū. q̄a ptes ñ p̄nt dare hāc p̄latē nō hñti. vt ꝑz hic ī arbitro nec p̄ fieri ꝓrogatio iurisditōis. q̄a ꝓrogatio ñ p̄ fieri ad speciē sequentē. vt dixi ī. c. j. j. de mutu. peti. & nō. in. l. inter litigātes. ff. ad mūi. facit qꝺ nō. Inno. ī. c. de cāis. de off. del'. nā ꝓrogare idē ē quod extēdere iurisditionē alteri⁹ ī se. ℔ isti nō hñt ea q̄ sunt mer̄i vel mixti impij. g in eis nō hz locū ista ꝓrogatio. ¶ In glo. penul. ibi nec dī arbit'. nō bñ istā pticulā glo. vsq; ad fi. ex q hēs nōie duo. p q arbit' potest agnoscere nō solū de expssis ī cōpromisso ℔ eī de eo qꝺ oriť ex cōpromisso seu incidit ī cā cōpromissa. & idē nō. p glo. & Inn. ī. c. cū dilect⁹. j. de arbi. Et ex ℔ p̄ singul'r iferri q si dubitatio oriť ex compromisso ad q̄ bona ex tēdat' ptas arbitri q arbiter potit de hoc incidēter cognoscere. ¶ Secꝺo nō ex gl. q arbit' p̄ cognoscere de restōe cū icidit ī cā sibi ꝓmissa. vtputa mior omisit ꝓbationē ncc̄iam ī t̄mino sibi dato vel ī dilatione sibi ꝓmissa vel ñ ꝓbauit añ conclusionē ī cā potit petē restōem ab arbitro aduersus istā lesionē. & ꝑfecto hoc vī ꝓbare iste tex. ī x. delegati. nā facta mētione de delegat⁹ & arbitris subiecit in fi. clausulā gn̄alem vt incidēter possit agnoscere. g ꝺz intelligi etiā ī arbitris. q̄a cl'a ī fine posita ꝺz referri ad oīa. vt in. c. inq̄sitioni. & ī. c. secꝺo req̄ris. de app. ℔ ter. iuris ciuil' vñ sūpta fuit ista decretal'. s. in. l. fi. p̄alle. simpl'r vī denegare istā p̄fatē arbitris. nec facit aliquā mentionē de incidētia ℔ solū de ea loquit' respectu delegatorū. vñ Hoff. dixit hic q de eq̄tate ꝓcedit dict⁹ hui⁹ glo. ℔ ſm veritatē vī q arbit' nullo mō possit cognoscere p illā. l. fi. Inn. etiā ℔ nullo mō vult pati q arbit' possit cognoscere de ista cā cū sit mixti impij vñ dicit q si cōtingat lesio coram arbitro. puta q̄a ps ñ ꝓbauit ī t̄mino nō fit restō. sed p̄ arbiter ꝓuidere adū suslesionē statuēdo aliū terminū qꝺ pōt ſm Hoſti. p iura allegata ℔ ī glo. Contra dictū Inno. facit iste tex. nā ordinari⁹ ñ hñs admīstrationē vel delegat⁹ ab eo nō hz ea q̄ sūt mixti impij. & tū rōe incidētie p̄ restituē. vt hic. & in dicta. l. fi. ergo idē dicendū in arbitro. nā & delegatus nō potest cognoscere vltra cām sibi cōmissam. & delegatio ē stricti iuris. vt in. c. p. & g. de offi. deleg. & nihilominus cognoscit rōe incidētie. g idē ī arbitro cū arbitria sint redacta ad instar iudicior. vt in. l. j. ff. ꝺ arbi. Itē tex. ē ℔ expssus cui nō potest rūderi sine maxima improprietate x̄boz. limitet' ergo tex. iuris ciuil' p istū vt intelligat' q arbiter nō potest agnoscere de restōne sez p̄ncipaliter. idē potest dici q ista restitutio q̄ fit incidēter p arbitr̄ sapit potius factū q̄m iuris mysteriū. & gn̄aliter cū queriť q̄s possit ꝺ cā restōis agnoscere: colligēdo dicta doctor̄ vtriusq; iuris distinguo sic. aut q̄ riť de ordinarijs aut delegatis aut de arbitris. ordinarius hñs admīstrationē potest de hac cā cognoscere nō tū p̄t rīstituē ꝓtra sniaz sup̄ioris. ℔ adūsus ꝓpriā sniam vel iudicis minoris potest restituere tam minorē q̄m ecclesiā maiorē ex iusta cā. vt ī. Li cāe. ī fi. iūctis. l. p̄fecti. et

l.minor aĩ.ff.de mino.z ĩ.c.cũ bertold⁹.de re iud. Ex q̃ infert q̃ nõ pt ordinari⁹ restituẽ ꝛ sniam delegati pncipis.q̃a ille ẽ maior ordinario ĩ cã sibi ꝓmissa.vt ĩ.c.pastoral'in.§.pterea.de of.del.z ĩ.l.adũsus. C.si aduer.rẽ iudi.z ĩ.d.l.minor aũt. Q̃n sol⁹ pnceps restituit ꝛ sniaz sui delegati v t in iuribꝫ pal. Ordinarius aĩ admistrationẽ nõ bñs nõ pt de hac cã cognoscere nisi incidẽter.et licet ℔ clare iure nõ sit.cautũ tn̄ satis ꝓbat ℔ lr̃a.et.d.l. fi.a cõtrario sensu. Delegat⁹ ꝛo a principe vel ab hñte admistratione pt cognoscere dupl'r. Primo si cõmittat' sibi cã restõnis pncipal'r. Scdo si venit incidẽt' ĩ cã sibi cõmissa.al'r nõ pt.vt ℔ z ĩ.d.l.fi.vñ delegat⁹ et pncipis nõ pt restituere cõtra sniam suã diffinitiuã. vt in d.l.aduersus.z ibi ℔ firmat bar. Põt addi z tertio casus.s.si ẽ delegatus ad vniuersitatẽ cãr.nã tũc pt restituere principal'r licet cã restõnis nõ sit sibi spāliter ꝓmissa.ad ℔ facit tex.ĩ.d.l.fi.ĩ fi.z hoc firmat ibi bar. qđ tene mẽti. Ex hoc infert q̃ vicari⁹ epi forane⁹ pt restituere cũ sit delegat⁹ ad vniũsitatẽ cãr.vt nõ.glo.ĩ.d.cle.z si principal'.de rescrip.facit ad ꝑdicta qđ nõ.glo.ĩ.c.cũ cãm.de app.z qđ nõ.bar.ĩ.l.si vni.al's incipit põponius ff.de re iudi. Delegatus ꝛo a nõ hñte administratiõz nõ potest nisi incidat in cã sibi cõmissa vt ℔. In arbitr⁹ ꝛo dic vt.§.dixi.dixit tn̄ glo.nõbil'r ĩ.l.fi.pal.q̃ licet arbiter nõ posset principalit restituere pt tn̄ cõpromitti vt ꝓnũciet an sit dãda restõ. ℔ bar.hoc oĩno ibi nõ approbat.℔ dicit se putare q̃ ĩ arbitrore pt cõpromitti cã restõnis.q̃ arbitrator ẽ amicabil' cõpositor.z ẽ q̃dã ꝛct⁹. vt nõ.ĩ.c.q̃ntauall'.de iureiur.z in aut'.vt diffe.iud.vñ sic ptes pñt cõponere z cõtrahere sup cã restõnis ita de bẽt p se compromittere tãq̃z ĩ arbitratorẽ.℔ bal.indistẽcte tenet ibi cõtrariũ.q̃ restõ req̃rit officiũ iudicis nobile qđ nõ cadit i arbitro vel ĩ arbitratore.z ℔ dictum plus ih placet. ꝓbo p istũ tex.ĩ fi.ĩ eo q̃ fũdat se.q̃ iste cãe exigũt maiores iudices.g̃ etiã arbitrator nõ pt restituere.ad ar.bar.rñdeo q̃ ptes pñt pacisci ĩ cã restõnis. q̃a nõ restituũt ℔ sup eor iuribꝫ cõpromittũt. ℔ q̃n volũt compromittere dãt pfatẽ restituẽdi. ℔ dare nõ pñt istud officiũ nobile.ar.in.l.priuator.C.de in.om. iudi. Saluãdo tn̄ in aliq̃ dictũ Bar. posset dici q̃ ptes pñt cõpromittere ĩ arbitratorẽ nõ vt restituat ℔ vt ꝓponat int' ptes sup cã restõnis.nõ em̃ exercebit arbitrator officiũ nobile ℔ officiũ cõpositoris.et ita puto intellexisse Bart.z p hoc hẽs mãm istã expeditã. In glo.fi.ibi nõ intelligit' de famoso delicto.hec so. nõ ẽ bona ad illũ tex.q̃a ibi ponit' spālitas rõne arbitri.vñ illud delictũ al's erat famosũ.℔ q̃a snia arbitri nõ est vera snia vt ibi dr̃.q̃a nõ habet iurisditionẽ.vñ nõ parit actionẽ rei iudicate.vt in.l.j.C.de arbi.ideo snia lata ab arbitro sup crimine etiã famoso nõ infamat. Rñde g̃ ad cõtrariũ.put supr̃ dixi. Sed Hosti.quẽ cõiter sequunt' doc.℔ dic q̃ de crimine pt cõpromitti ĩ arbitr̃ si agit' ciuilit' et sic etiã pt intelligi.c.lras de ꝑsup. Si aũt agit' crimialiter nõ pt cõpromitti vt ℔ z in.§.inlianus alle.in glo. Et ex ꝑdictis nõ puto Host.bn̄ dixisse q̃ p rõem hui⁹ glo.dixit q̃ sup actõe iniuriar̃ nõ potest ꝓpromitti.q̃a illa infamat siue agat' ciuilit' siue crimialiter.nã ℔ dictũ nõ procedit.q̃a vt dixi snia arbitri nullo mõ infamat q̃ntũcũq̃z delictũ sit famosuz.vt ĩ.d.§.ex cõpromisso. Dicit tn̄ Bar.ibi nõbile ꝛbũ q̃ si ex forma statuti hẽt snia arbitri execution̄ paratz q̃ tũc snia arbitri infamaret si delictũ esset al's famosũ qđ mihi placet.q̃ tũc pt dicit vera snia.facit quod ipe nõ.ĩ.l.ij.C.vbi z apud quẽ. z fort℔ casu posset ꝓcedi dictũ Host.nã cã videt tũc g̃uis exq̃ resultat infamia.nõ tn̄ dictũ Host.ĩ alio q̃ actio iniuriar̃ infamat siue agat' ciuilit' siue criminalit'.de q̃ vide qđ latius dixi in.c.cũ de te.de re iudi.

Beneficio. Breue ẽ z satis ĩ effectu sum-mat' ĩ glo.j.℔ p alia ꝛba pt declarⁱ⁹ sumari sic. Restõ denegata eccle vlterius sibi nõ concedit' nisi ex noua cã restituit' tn̄ ad appellandũ a snia denegatõis. Nõ p q̃ restõ ĩ integr̃ appellatur bñficiũ vt patet ℔ in prin.z i fi. Est em̃ bñficiũ quia ad illud obtinẽdũ nulla.cõpetit actio sed expedit' officio iudicis nobili.vt ĩ.l.qđ si minori.ĩ.§.fi.ff.de mior.z capit' hic bñficiũ largo mõ ꝑut ẽ benivola actio gaudium tribuẽs capiẽti. hec ẽ em̃ diffinitio isti⁹ ꝛbi bñficiũ late sũpti.vt in.c.j.q̃.mo.feu.amit.r.colla. Scdo nõ q̃ snia lata sup restõne ĩ integr̃ trãsit ĩ rẽ iudicatã. vñ si semel fuit denegata nõ audit' q̃s amplius.z oportet infra decẽdiũ appellare nisi ex noua cã petat'.z tũc ẽ rõ.nã ex noua cã põt vna res iterꝫ peti nõ obstãte exceptõe rei iudicate.vt in.l.cũ querit' cũ.l.se.ff.de excep.rei iudi.z nõ.in.c.penul.de excep.eadẽ rõne põt iterꝫ peti restõ in integrũ ex noua cã nõ allegata i priori iudicio. Nõ q̃ tps decẽdi pfixũ ad appellandũ currit etiã eccle. vñ post decendiũ nõ audit' ecclesia volẽs appellare ℔ oportet q̃ p restitutionẽ ĩ integr̃ admittant' ad appellãdũ. z idẽ ẽ in minore.vt ꝓbat' in.l.j.C.si sepius ĩ inte.restit. fue.postu. Cõtra ℔ opp.de.l.fi.C.in q̃.cau.resti.i inte.nõ est neces.vbi dr̃ q̃ cõtra minorẽ nõ currit prescriptio tpalis z eodẽ mõ videret' dicẽdũ i eccl'ia.sed istud decendiũ vr̃ q̃dã pscriptio tpalis ꝛc. Sol'.dixerũt q̃dã q̃ ista.l.j.sit bodie correcta p illã.l.fi.sed hosti.℔ z bar. in.d.l.j.tenẽt cõtrariũ z bn̄.dicũt em̃ q̃ l.fi. nõ habet locum in pscriptõibus iudicialibꝫ.iste em̃ iudiciales pscriptiones currũt ꝛ oẽs.vt ℔ z in.c.cor̃a z in.c. auditis.§. e.z in.c.cũ inter.de re iudi.z in.l.pperandũ.C.de iudicꝫ. restituunt' tn̄ minores z eccl'ie iure singulari vt ℔ z i.d. c.auditis.z.c.cor̃a.z in.d.l.j. In glo.ij.ibi.℔ q̃dã intelligũt de omissis.aduerte glo.℔ ponit duas opiniões sup illo dubio q̃ dicant' defensiões noue ad ℔ vt eccl'ia iterꝫ audiat'. quidã dixerũt q̃ noue dicunt' nouiter allegate ĩ isto iudicio siue prius competerent siue postea emerserint. Scda opi.quã vr̃ seq̃ glo.ẽ vt intelligat' de his q̃ p competebãt sed nõ fuerũt allegate.sec⁹ si noui' emerserũt.doc.℔ z in.l.ij.C.si sepi⁹ resti.ĩ inte. petacõiter tenẽt prima opinionẽ z ponũt exemplũ. pone q̃ snia restitutõis fuit denegata eccl'ie.q̃a debebat agẽ pus ꝓtra procuratorẽ ad emẽdandũ damnũ.eccl'ia ꝛo sic exclusa volẽs agere ꝓcuratorẽ repit eũ nõ soluẽdo vl' factus fuit nõ soluẽdo post snĩam denegationis. debet em̃ eccl'esia audiri petẽs restitutionẽ de nouo.z q̃tenus allegat q̃ procurator est reptus nõ soluendo allegat causam antiquã quatenus allegat q̃ postea ẽ effect⁹ nõ soluẽdo allegat cãm nouiter ortã. z nõ ℔ dictũ q̃ eccl'esia nõ habet optionẽ petẽdi restitutionẽ vel agẽdi ꝓtra procuratorẽ.z ℔ dictũ allegaui ĩ.c.ij.§.e.vbi vide.pone aliud exemplũ eccl'ia petijt restitutionẽ ꝓtra snĩam.q̃a nõ ꝓduxit ꝓnilegia fuit sibi denegata restitutionũc iterũz petit allegãdo q̃ omisit ꝓbare pscriptionẽ debz audiri.q̃ se fundat sup noua cã.et concordãdo istas duas opiniones ꝛrias de quibꝫ in glo.arbitror posse dici q̃ aut cã nouiter orta inducit grauamẽ quod nõ erat prius z nõ debet audiri ex tali cã.z ℔ casu,pcedat scda opinio.pone exemplũ minor vel ecclesia adiuit hereditatẽ locupletẽ quã adiuisset q̃libet diligẽtissimus hõ.petijt restitutionẽ fuit sibi denegata.q̃ nõ ꝓbauit lesionẽ demũ bona hereditaria,p maiori pte casimate periert. petit ecclesia se restitui ex hac causa nouiter orta. dico q̃ nõ debet dari restitutio. q̃ tpe adite hereditatis nõ fuit lesa nec debz considerari id quod supuenit.q̃ ista accidẽtia fecerũt esse grauamẽ nõ autẽ declarãt grauamẽ fuisse p prius.z de ℔ vltimo est casus in.l.vez ĩ.§.si locupleti.ff.de mino. Aut cã nouiter orta nõ inducit g̃ uamen de nouo sed grauamen erat p prius z tunc procedit opinio prima vt audiat' etiam ex tali causa.exemplũ quoniã ecclesia fuit damnificata ex dolo procuratoris.nã licet procurator efficitur postea non soluẽdo. nihilominus nõ orit' nũc grauamẽ.sed p prius ecclesia

fuerat grauata. Ultra glo.scias q̄ Jo.an.cōmētauit istū tex.7 multa dicit moze ꝓmentantiū. Dz assumēdo vtiliora quero q̄ fuit ratio decidēdi in isto tex. nā ꝓsidera duo ad istū tex.p̄ in eo q̄ dicit q̄ restitutio semel denegata nō dz cōcedi nisi ex nona causa. Secūdo q̄ ecclēa q̄ succubuit in causa restitutiōis nō dz audiri petens restitutōem p̄terq̄s ad appellatōem obmissam.7 sic innuit excipiēdo vnū casuz tm̄ q̄ ecclia nō potest petere restitutōem p̄ sententiā denegatōis.7 p̄ ꝓsequēs cōiungendo ista duo simul innuit tex. q̄ denegata semel restitutōe ecclia nō audit: siue petat restitutōem p̄ lesionem: siue petat p̄ sniam denegationis: Hosti. dicit q̄ ratio decidēdi fuit vt esset litiū finis. nā si audiret secūdo eodē modo debz audiri tercio: 7 in infinitū. Jo.an. spālius rñdet. dicit em̄ q̄ nō debet dari restitutio contra primā lesionē. q: sentētia denegatōis esset delusoria nec debet dari p̄ sniam denegatiōis. q: indirecte iudex innueret 7 daret facultatē petendi restitutōem q̄ iā fuerat denegata p̄ primā sniam. vñ sicut p̄ quadriennium p̄fixū ad petendā restitutōem nō audit ecclia volēs petere restitutōem. vt in c.j.e.ti.li.vj. Eodez modo nō debet dari restitutio ꝓtra sniam denegatōis. nam alis esset ꝓcessus infinitus. nam si iterꝝ denegaret: iterꝝ posset peti restitutio: qđ non est dicendū. ß si ad appellandū restituit p̄ hanc restitutōem nō tollit snia denegatiōis. ß p̄ appellatōem stat prima snia in suspenso. vt in. c. venientes. de iureiurā. Si aūt restitueret ꝓtra sententiā tolleretur in totū prima sentētia. Item q̄n restituit ad appellandū oportz q̄ ecclia appellet infra decendiū: et q̄ ꝓsequat appellatōem infra terminū iuris. Itē ista appellatio reputabit sibi p̄ prima. vt etiā no. in. d.l.fi. C. si sepi⁹ in integ.resti. post q̄ oīa cessarent si restitueretur cōtra sniam denegatōis. vñ pinguis⁹ succurrit hoc secūdo casu q̄s in prioze. Ut lz be rōnes decidendi sunt bone in se: mihi tn̄ multū placz ratio quā posui. s. in prin. Quis autē indulgebit hanc restitutōem ad appellandum: 7 hec questio est generalis vbicunq̄ ecclia vel minor petit se restitui ad appellandū: Jo.an. ꝓcludit q̄ iudex a quo: nō aūt iudex ad quē. q: exquo nō fuit appellatū cā nō ē ad eū devoluta. 7 ideo nō p̄t dare hanc restitutōem. sed iudex a quo hoc faciet vel alius ꝓpetens. secus si appellasset 7 nō potuisset p̄sequi. q: tunc iudex ad quē restituet. q: lesio cōtingit in suo auditorio. et h̄ casu potest intelligi ſm̄ euz. l. p̄ses. C. de ap. Aduerte q: fuit hec opi. Ja. d̄ are. lz Jo.an. nō alleget vt recitat bar. in. d. l. p̄ses. sed ipse bar. tenet ibi cōiū: dicens q̄ etiam iudex superior potest hanc restitutōem cōcedere per p̄al. l.j. Dz tu ꝓcordādo dic q̄ aut ē talis superior q̄ p̄t adiri sine remedio appellatōis 7 p̄cedit opi. bar. aut ē talis superior q̄ n̄ p̄t adiri sine appellatōe: vt archiep̄s respectu sūditoꝝ ep̄i. 7 p̄cedit opi. p̄. q: exq̄ nō fuit appellatum non habet iurisditōem in restituendo ad appellādum. ad hoc. c. venerabilibus in prin. de sen. excō. li. vj. 7 hec est veritas.

De alie. mutandi iudicij causa facta. Rica.

Continuat hec rubrica ad precedentez hoc ordine. Sup̄ visuz est de bñficio seu remedio restitutiōis p̄ qđ̄ puidet lesis tam minoribus q̄s ecclesijs 7 maioribus ex causa. nūc ꝓpetenti ordine ānectit aliud remediū p̄ qđ̄ puidetur illis in quoꝝ p̄iudicio est facta rei alienatio causa iudicij futuri mutandi.

Equorūdam. Is in quez facta est alienatio rei causa mutandi iudicij cōuenit p̄ rescriptū impetratū ꝓtra alienantē. Et est casus singulis vt. j. dicet. Prima pars narrat factum cōtra qđ̄. secundo puidet: ibi nos igitur.

Nota p̄ duos modos p̄ quos fit alienatio causa mutandi iudicij. Primus est quādo directe cōueniendus transtulit rem de qua erat cōtentio in aliū. Secūd⁹ modus quādo fraudulēter recessit de possessione rei vt alius puta amicus ingrederet. q̄q̄s em̄ iste apte 7 directe non trāstulerit rem in aliū: tamē in effectu exquo fraudulenter hoc fecit videt trāstulisse. vnde habebit locuz edictū de alienatōe mutandi iudicij. ar. ħ. Ex quo puto q̄ sicut ꝓtra directe alienantē causa mutādi iudicij potest agi ad interesse 7 ad omnē incōmoditatem, pueniētem causa illius translatōis. vt in. l.j. 7 in. l. ij. ff. e. ita poterit agi cōtra istū qui nō directe alienauit: sed indirecte recedendo a possessiōe vt amicus illā intraret 7 possideret nomīe, ꝓprio. Nam iste hanc fraudē fecit vt circūueniret legem puniētē alienantē. debet em̄ considerari mens legis et fraus istius. satis em̄ dicitur alienasse hanc fraudez exhibēdo ad hoc. l. non dubiū. C. de legi. 7 regula fi. de reg.iu.li.vj. facit qđ̄ le. 7 no. in. c. quanto. j. de p̄uil. Secūdo nota ibi de qua cōtroversia ꝛc. q̄ ꝓtentio extra iudiciū sup̄ aliqua re potest appellari cōtroversia. nam hic nō erat mota cōtroversia in iudicio. q: tūc p̄ alienationem habuisset locum vicium litigiosi: exquo imponit grauis pena. vt legit 7 no. in. c. ecclesia. vt lit. pen. 7 no. in. l. fi. C. de litig. potest tamē tex. exponi aliter. put ibi no. in glo. iij. 7 vterq̄ intellect⁹ est bonus in se. Tercio 7 vltimo nota casuz notabilē in quo extendit rescriptū ad singularem successorem. nam regulariter rescriptū non extendit ad p̄sonam in eo non expressaz. vt in. c.p. 7. g. de offi. dele. sed hic fit extēsio p̄pter fraudem seu in odiuz volentiū elidere vires rescripti p̄ alienatōem rei in aliū factam. Sed opponit cōtra tex. videtur em̄ q̄ de nihilo puideat iste tex. nam de iure ciuili claruz est q̄ is in quem facta est alienatio causa mutandi iudicij possit cōueniri rei vendicatiōe sicut primus alienās. vt in. l.j. in fi. C. eo. ti. 7 no. hic glo. iiij. ß iste tex. solum prouidet vt possit cōueniri iste successor ergo hec puisio fuit inutilis et potius iuris antiqui declaratoria q̄s noui iuris editoria. cui⁹ cōtrarium innuit iste tex. in ꝟ. nosigit. vbi videtur inuere q̄ ista fuit noua puisio. So. dc. formaliter non tangūt contrarium: sed tacite Jnno. videtur soluere. dicit em̄ q̄ p̄ remediū istius. c. potest p̄cedi cōtra istos alienātes absentes sine noua citatōe. 7 in hoc requirit fraus istius alienantis. h̄ dictum non placet Hosti. 7 credo q̄ bene. quia hic nihil dicit de p̄cedendo cōtra absentem sine citatōe. Aliꝝ ꝟo vt refert Jnno. dixerūt q̄ istud. c. non tangit edictū de alienatione mutandi iudicij. quia ibi requirit dolus vt no. in glo. iij. sed solum disponit vt iste successor singularis possit cōueniri. 7 in hoc non requirit fraus. vn̄ de licz is in quez facta est alienatio sit sine fraude: tamē poterit cōueniri. Sed Hosti. hoc impugnat. quia tex. hic fundat se super fraude. vt patz ibi p̄o euacuando mandato: 7 ibi maliciose ꝛc. Sed dc. Lar. qui sequitur p̄cedens dictum dicebat q̄ ista verba tex. referūtur ad alienantē. nam ex parte sua requiritur fraus. sed ex parte singularis successoris nihil dicit de fraude. Nec obstat verbum se ingesserint: de quo in litera. quia ſm̄ eum dicuntur isti successores se ingerere: exquo alienans fecit in fraudem. vnde in odiuz alienātis fraudulēter potest cōueniri successor singularis licz sit sine fraude. Sed, p̄ cōcordia harum opi. ego dicerē sic. q̄ ad hoc vt successor singularis cōueniat rei vendicatōe coraz suo iudice non requirit in eo aliq̄ fraus. quia sola possessio ex parte cōueniendi, p̄ducit actōem rei vendicatiōis. nam dominus potest agere cōtra quemcūq̄ possessorez quantumcūq̄ bone fidei vendicando rem suam. ad hoc. l. in rem. ff. de rei vendi. 7. l. officiū. e. ti. 7 hoc voluit tex. si bene ponderet in prin. cum fi. in. d. l. vna. facit. l. in cimlez. C. de furt. Sed quo ad hoc vt singularis successor conueniatur p̄ rescriptuz impetratū cōtra alienantē requiro fraudem etiaz in singulari successore. q: odiū alienā

tis non debet nocere successori qui in nulla reperit culpa.z hec extensio rescripti fit p regulas iuris:vt.ff.dixi. ideo nō dz extēdi:ꝫ restringi.z hoc iudicio meo voluit ista lra dū dicit se ingesserint ꝛc.nam hec verba exp̄sso significato sonāt in viciuz.nam si ego bona fide emi nō dicor me ingerere.z ℔ no. Ad p̄trariū ꝙ formaliter respōdendo dic ꝙ ista est noua,puisio nō cogitata a iure ciuili ꝙ quā extendit rescriptū in singularē successorē qñ alienatio fuit facta fraudulēter causa mutandi iudicij. l.aūt vnica p̄alle.loquit qñ ꝓuenit singularis successor corā iudice suo. hic aūt ꝓuenit corā delegato impetrato nō p̄tra eum:sed cōtra suū actorem. In glo.penul. ibi datur actio in factū.p̄o intellectu clariori totius tituli debes scire ꝙ edictuz de alienatiōe mutandi iudicij de quo. ff.e.ti. fuit inductū ad p̄uidendū damnificatis ex dolo alienātis rem causa iudicij futuri mutandi.nam ex quo iudiciū nō erat inchoatū libere quis poterat rez suam in aliū trāsferre.sed p̄tor sequēdo equitatē z volendo obuiare fraudi indurit ꝙ siquis maliciose in iacturam illius qui volebat euz cōuenire illam rez de qua erat cōtentio seu sperabat cōtentio trāstulit in aliuz ꝙ posset agi cōtra istum alienantē ad oīe interesse ꝙ alia pars potest pati ex ista alienatōe. vt in.l.j.z in.li.iij.c.ti. vnde si nō p̄tendo interesse respectu illius rei:quia illā rem possum cōsequi ab eo in quē facta fuit trāslatio nō cōsequar ꝙ actōem in factum estimatōem rei:sed solum damna extrinseca. puta alienasti libū in florentia sup quo volebā te cōuenire oportebit me nunc ire florentiam ad vendicandū: z sic faciaz maiores expensas qꝫ hic fecissem p̄tra te oportebit me dimittere artez meā.z sic sum dānificatus.ad hec z similia damna dat ista actio in factū.sed si nō possem illā rem recuperare ab eo in quē trāstulisti tūc cōsequar ꝙ istam actōem estimatōez rei. qz sum dānificatus etiā respectu rei.ad hoc tex. in.l.itē si res.ff.e.ti.vbi plus dicit tex.no.ꝙ etiam si ille singularis successor vsucepit illam rem ꝓpter negligentiā meā in nō agendo ꝙ nihilomin9 possum a te petere estimationem rei.qz tūc teneris mihi ad interesse rōe delicti tui. vnde negligentia mea p̄tra illū nō fecit cessare delictuz tuū.z vide qđ no.bar.in.d.l.iij. z ꝙ hoc infert ꝙ ꝙ istā actōem in factū p̄tra te nō tollit actio directa.s.rei vendicatio p̄tra possessorē.qz ista ꝓpetit ad diuersa.nā rei vendicatio ꝓpetit p̄tra possessorez respectu rei cōsequē de.actio in factū ꝓpetit cōtra alienantē,ꝓpter damnuz extrinsecū.z sic intellige glo.que hoc in effectū voluit ī d.l.vnica. Sed opponit aliter contra p̄dicta z p̄ glo. nam actio in factū est subsidiaria. nunqꝫ eīm ꝓpetit qñ datur alia actio.vt in.l.j.ff.de p̄scrip.xxx bis.sed hic ꝓpetit rei vendicatio cōtra possessorez. ergo nō debet ꝓpetere actio in factū. Do. dic glo.multū notabilis ī.d.l. vnica.ꝙ p̄trariū,p̄cedit respectu eiusdem p̄sone:sed respectu diuersoꝝ bene potest actio in factum cōcurrere cum alia actōe.vt ꝓbat tex.ī.d.l.vnica.z voluit hic glo. Et ex hoc bñ no.limitatōem ad illam regulaz ꝙ vbi cōpetit remediū ordinariuz nō datur extraordinariuz de quo in.l.in cause.ff.de mino.illa enim p̄cedit respectu eiusdem p̄sone.nam respectu diuersoꝝ possunt cōcurrere:vt in casu nostro. Secundo opponit aliter.nam qui dolo desijt possidere habet ꝓ possessore z potest cōueniri rei vendicatōe vtili.vt in.l.sinaūt. §.j.ff.de rei vēdi.z in regula,ꝙ possessore.de regu.iur.li.vj.cū ergo habeat locum ista rei vendicatio vtilis cōtra dolose alienātem nō debet cōpetere cōtra eundē actio in factuz que est subsidiaria:vt p̄dixi. Do.dicit bar.in.d.l.j.ꝙ p illaz rei vendi.vtilem nō est integre satisfactuz aduerse parti cui forte magis expedit habere rez suā qꝫ habere estimationem.nam ab isto qui nō possidet non potest consequi nisi estimatōem.vnde ꝓpter interesse qđ pōt p̄tendere in eo ꝙ non potest ab isto cōsequi rem suaz datur actio in factum ad interesse:z optime loquit.ℓ possit dari iudicio meo alia solutio.una z rei vendicatio vtilis datur contra dolose desinentem possidere post litez contestatam.ita loquitur tex.in.d.l.sinautez.nam ꝙ cōtestationem litis est quasi quidam cōtractus initus inter actorem z reum.vnde si dolo desijt possidere:remanet nihilominus obligatus vt teneatur respondere ac si possideret.sed ante litem cōtesta. cessat istud remedium.ideo fuit opus dare remediū ex isto titulo.videtur tamen hic Hostiē.velle ꝙ de iure canonico sufficiat ꝙ p̄cesserit citatio ad hoc vt iste qui dolo desijt possidere remaneat obligatus:vt sic id quod operat lit.cōtesta. de iure ciuili:operet citatio de iure canonico.arg.c.,p̄posuisti.de fo.cōpeten.fatetur tamen ꝙ hoc non est expressum in iure canonico.quia illud.c.,ppposuisti.loquitur de p̄uentione tm̄.sed facit iste tex.in p̄in.dum ponderat ꝙ ante citationem fiebat ista alienatio. Et nota singulariter hoc dictum Hostī.quia obscure loquitur z non solet ad hoc allegari.z videtur mihi dictuz equū sed iure non probatur. Ad istuz tex.potest responderi ſm Innocen.ꝙ ponderat hic ꝙ non emanauerat citatio.quia post citationez de iure antiquo admittebatur omnis appellatio que non erat manifeste frustratoria. vt no.in.c. vt debitus.de appell. In eadem glo.ibi si paratus est subire iudiciū. vult ergo glo.ista ꝙ alienās dolose euitat actionem in factuz si vult subire iudiciuz ac si possideret.z cōmuniter transeūt hic dct.cum glo. Nam glo.loquitur ,put tex.disponit in.l.quia etiaz.in fi.ff.e. Sed Bar.ibi post glo. notabiliter hoc limitat: dicens hoc,p̄cedere quādo alienans obligat se sub certa pena ad restituendaz illam rem si actor p̄ualuerit in iudicio.nam alꝫ non esset competenter satisfactū actori.quia vt supᵖ dixi forte non cōtentatur de estimatione rei.ideo pōt agere ad interesse nisi iste obliget se modo p̄dicto. Ultimo hic posset queri:nūquid p̄uisio isthus edicti habeat locum contra actorem sicut contra reum:de quo multi dixerūt in.d.l.j.sed casus videt expressus in.l.penult.ff.e.ti.z hoc firmat ibi bar.z p̄obat ille tex.ſm vnum intellectum qui cōmuniter approbat. Et,ꝙ hoc ego adduco tex. j.c.,p̄ri. in eo ꝙ loquitur de actore.z est situatum sub rabrica de alienatōe mutandi iudicij. Iamē aduerte quia tex.ī.d.l.penul.solū disponit vt actor in quē facta est cessio actōis maliciose causa mutandi iudicij excludit ꝙ exceptōem ab actōe sibi cōcessa.vnde potest dicere reus.nolo tibi respōdere:qz tibi fuit facta cessio maliciose.nihil autē dicit tex.ibi vtz reus possit agere ad interesse cōtra istum qui maliciose cessit actionem. Sed ego puto ꝙ est in optiōe rei an velit excludere istum cessionarium per exceptionez:an velit sibi respōdere et agere ad interesse contra cedentem in eo ꝙ fecit conditionē suam deteriorez:cedendo actionem suam alteri causa mutandi iudicij.nam sicut potest actor agere ad interesse contra reum qui maliciose rem in alium transtulit:idem debet posse reus agere cōtra actorem qui maliciose iura sua cessit alteri. Unde ex quo istud edictum habet locuz in actore:sic et in reo debet pariter competere actio in factum ad interesse contra vtrunqꝫ.

Exparte. Clericus causa mutādi iudicium non debet recipere cessionem a laico. Et due sunt partes. Prima ponit querelā.secunda,puidet:ibi cum igitur. Nota primo de ℔ verbo scabinorum:z sile verbū habet.in.c.j.de immuni.eccle.li.vj.z est nomen officij. vnde alibi appellātur ancianivel priores seu p̄sules.et est vulgare quorūdam locorum. Secundo nota ar.ꝙ actio alteri competens potest acquiri duobus modis.scilicz dono z precio. Possunt ergo cessante fraude actiones cedi titulo donationis vel emptionis.facit.l.per diuersas.C.mandati. Contrariū tamē innuit litera in verbo cuz igitur. Sed,p̄ cōcordātia distingue vt.j.dicam in distinctōe.

¶ No.tercio ibi legitime sanctões. q̄ in materia cessionis actionū licite recurrim⁹ ad ius ciuile cū papa specifice videat hic in hac mā leges ciuiles approbare. z generaliť facit.c.j.de no.ope.nū. ¶ No.q̄rto ibi potētior ꝓ patrocinium. q̄ tā iure canōico q̄z ciuili aduocās in causa ꝓpriā potētiorē ꝓ̄z pdere ipam cāz. ¶ Et no.x̄bū ꝓprium.non em̄ loquiť de cessiōe actiōis. vñ debes scire q̄ ius ciuile edidit notabile remediū ꝑ aduocātes potētiores in aduocatos seu ꝓcuratores: vel vt alꝫ ꝑstent sibi fauorē vel auxiliū ī causa. debēt em̄ isti affici iactura cause. z potētiores q̄ ꝑstiterūt auxiliū debēt acerbe puniri. z intellige in potētioribꝫ rōe magni officij seu dignitatis: ita q̄ ꝓtextu officij ꝑnt esse terribiles aduerse pti: et offendere ei vultū minātē z terribilē. de b̄ tex. fm cōez ītellectū in.l.j.C. ne li. potē. z istā.l. seu istō remediū tex. hic voluit ꝓhendere ī x̄bo ita q̄ iactura ꝛc. ¶ Et ex his infert q̄ si ps inducit aliquē ex dñis vel aliꝫ officialē habentē mer vel mixtū imp̄iū ad intercedēdū ꝓ eo apud iudicē cause ꝺz puniri in amissiōe cause: vt hic. z ī.d.l.j. z firmat ibi bar. z in.l.pelt.ff. ꝺ alie.iu.mu. z bal.ī.d.l.ij. C. ne li.potē. ¶ Et nota bñ hoc dictuꝫ. q̄ pōt q̄tidie practicari etiā de iure canōico. z vides hic. z hꝫ b̄ edictū locum tā ꝑ reū q̄z ꝑ actorē: vt colligiť ex rubro pall'. z firmat bar.in.d.l. ¶ Itē no.ibi ex fonte cupiditatis q̄ emptio actoris ꝓcedit ex fonte cupiditatis. querit em̄ emptor p̄dā ex alior iurgio. ¶ Ultimo no.maxime iuncta glo.fi. q̄ clerici nullo mō debēt emere actões. nūq̄d aūt possint illas recipe si dono fiāt eis cessiões: dicā cū glo. fi. ¶ In glo.j.ibi diuersor titulor. z dic q̄ x̄sat hic materia q̄tuor titulor. ¶ Primo mā isti⁹ tituli inq̄ntū mutatur forus. ¶ Secūdo mā tituli ne licē. potē. z icidēter papa fecit hic mentōez de illo titulo vt offenderet z cōicaret nobis illi⁹ māz. ¶ Tercio māz tituli mādati inq̄ntū tractatur de cessiōe actionuꝫ: q̄ iura tractant'. C. mādati. in.l. penul. z vlti. ¶ Quarto tractať mā tituli de litigiosis q̄n cediť actio in litigiū deducta. z sic pōt intelligi x̄. cū igitur. z habeť mā in titulo. C. de litigio. z q̄si ꝑ totū. et de hoc vide spe. in ti. de cessio. acti. in. §.j. z q̄si ꝑ totū. ¶ In ea. glo. ibi clerici maiores reputant'. vult ꝯ glo. q̄ clerici dicant' potētiores laicis. et b̄ tenuit Host. rōne officij clericalis: dicēs q̄ cedens actiões suas clerico incidit in edictū ne liceat potētioribꝫ. z sic ꝺz pdere oīe ius: put ibi dī. ¶ Sz hoc dictū nō placz Inno. nec Host. nec cōmuniter doc. sequūtur. dicūt em̄ q̄ nisi clericus habeat potestatē ꝑ laicū nō reputat' potētior quo ad materiaz nostrā. z req̄rit Host. q̄ habeat potestatē de iure et de facto: alꝫ secus. ponit exemplū in magno comite q̄ habet feudū a ꝓlato paupe. nam lz de iure iste ꝓlat⁹ sit maior: tn̄ in facto pot⁹ potest oppr̄imi a comite q̄z oppr̄imere. vñ nō diceret iste potētior quo ad māz nr̄am. z hāc vltimā opi. sequiť spec. in ti. de cessio. acti. §.j. in.j. colū. putarē tn̄ glo. posse ꝓcedere in epīs seu alīs ꝓlatis habentibꝫ iurisditiōem spūalem sup laicuꝫ ꝑ quē facta est cessio. nam iste ꝓlat⁹ ꝓpter iurisditiōem quā hꝫ satis potest oīdere vultū terribilē simplici laico. z facit ad b̄ q̄ dō no.bar.in.l.vnica. C. de bis qui potē. noīe. vbi ponit exemplū in ꝓlatis. ¶ In glo.q̄. no.bn̄ istā glo. q̄ est satis bona z plena in materia sua. z videť ꝓ similis glo. in.l.p di uersas. C. man. z in.l.ij. C. ne lice. potē. Sz plen⁹ melꝰ z formaliꝰ attingēdo materiā istā q̄ est quotidiana z difficilis distinguo: ānectendo opi. doc. vtriusq̄ iuris. Cū q̄ queriť an teneat cessio actionuꝫ distinguo sic. q̄ aut fit in vltima volūtate z tenet. vt in.l. nomē. ff. de leg.iij. In hoc tn̄ casu distinguiť q̄ aut actio erat in iudiciuꝫ deducta ꝑ defunctū et nō ꝺz agere legatariꝰ: sed heres. tn̄ omnē vtilitatē quā heres ꝓsequiť ꝺz legatario restituere. z si nihil ꝓsequiť nihil dabit. q: videť testator legando actōem legasse euentū illi⁹ iudicij. z ob hoc ne fiat collusio ꝑ heredē potest legatariꝰ si vult assistē heredi in iudicio. vt habeť bodie in aut'. nūc si heres. C. ꝺ li-

tigio. Si aūt actio nō erat in iudiciuꝫ deducta poterit legatariꝰ post cessionē sibi factā agere: vt ibi. z ī.d.l. nomen. Si x̄o cessio fit inter viuos: z tūc aut fit potētiori rōne officij seu dignitatis ꝑcipue: z nō valet cessio. z cedens ꝺz pdere oīe ius q̄ habebat. z iste est ꝓprius casus.l.ij. C. ne lice. potē. Aduerte tn̄ ad vnū notabile dictū spe. q̄ doc. nō solēt allegare in ti. de cessi. acti. §.j. x̄. q̄ aūt dixi. vbi post Ioan. dicit illud ꝓcedere q̄ fit potentiori maliciose causa opp̄imēdi aduersariū. secꝰ aūt si fieret sibi bona fide. ar. in.l. qui stipendia. C. ꝺ ꝓcura. vbi militi pōt actio bona fide cedi. ¶ Et mihi placet b̄ dictū. nam iura hoc ꝓhibētia fundarūt se sup fraude. z ex ꝓiecturis poterit apparere bona fides. pone em̄ q̄ actio mihi ꝓpetens erat oīno indubitata. vt q: aduersariꝰ de plano ꝓfitebať debitū. nec erat aliq̄ ꝓtentio. z ego erā amicus illius potētioris z diuitis. nihil em̄ hoc casu videtur ꝓhibē cessionē istius actōis. z hoc bn̄ notabis. q̄a egregie limitat istā.l.ij. z glo. istā. Si x̄o fit cessio potētiori nō rōne officij seu dignitatis: sed est iste potētior alio respectu. q: forte nobilior vel ditior. z tunc si cessio fuit facta causa mutādi iudiciū potest excludi cessionarius ꝑ exceptōem. vt in.l. pe. z q̄ ibi no. ff. de alie. iudi. mu. Isto tn̄ casu nō ꝓdiť actio: sed debz agere iste q̄ cessit. puniť tn̄ in b̄ fm vnā opi. q̄ nō pōt ampliꝰ illā actionē alteri cedē. nec pōt in ea ꝓstituere ꝓcuratorē: ꝑ tenet ꝓsequi. z b̄ videť innuere tex. ī.d.l. pe. z p̄dicta firmat ibi bar. q̄ bene notabis in ꝑactica. puniť etiā pena de qua in.l. fi.e.ti. Si x̄o cessio fit nō potētiori: z tūc aut ē cessio dubitata. z diciť dubitata eoipō q̄ est in litigiuꝫ deducta. q: dubius est euētus z nō pōt regulariť alteri ꝓcedi. z cedens incidit in viciū litigiosi. vnde ꝺz puniri ꝓut habeť in.l.fi. C. de litigi. z ꝑ glo. iūcto. tex. in.c. ecclesia. vt liť. pen. fallit in casibꝫ ibi enumeratis vt causa donatōis ꝓpter nuptias ꝛc. q̄s causas enumerat glo. in d.c. ecclia. ¶ Sed aduerte ad vnū. nam tex. ibi non apit nec do. An. an illis casibꝫ ibi enumeratis possit agere cessionariꝰ: an debeat cedens ꝓsequi vsq̄ ad finē. Sꝫ Inno. hoc in q̄dā glosella notāter sentit q̄ ex quo actio est semel in iudiciū deducta nunq̄z pōt aliꝰ ꝓsequi etiaꝫ in casibꝫ in q̄bꝫ pōt fieri cessio. adducit.l. q̄z q̄z. ff. ꝺ aq̄ plu. ar. z aut'. nūc si heres: ꝑall'. z placz mihi hoc dictuꝫ. iura tn̄ ꝑ eū allegata faciūt in argumentū. nam sicut videmꝰ q̄ actio litigiosa pōt legari in testamento z tn̄ ꝓsecutio ꝺz fieri ꝑ heredē. ita dicamꝰ in alīs casibꝫ p̄missis q̄ ꝓsecutio debeat fieri ꝑ ipm̄ cedentē. nō em̄ ꝺz alterari iudiciū cū p̄iudicio aduersarij. nam videmꝰ q̄ ꝓcurator q̄ semel fuit litē ꝓtestatus nō pōt sine causa remoueri per dñm resistentē aduersario. de quo vide tex. iūcta glo. in c.ij. de ꝓcura. li.vj. ꝯ fortius nō pōt iste actor alia ꝓ: sus ꝓsonā substituere in iudicio. agat ꝯ ipse z cōmoditas in illis casibꝫ ꝑtinebit ad cessionariū. ar. in dicta aut'. nūc si heres. z no. bn̄ hoc dictū. Si x̄o actio nō est dubitata q: nondū est in iudicio deducta: tūc regulariter pōt cedi titulo donatōis venditōis vel alio titulo legitimo: vt ꝓbat'. C. de heredi. vel acti. vendi. in.l. nomis venditio. z in.l. noia. ff. e. cū si. z in. d.l. pe. C. māda. si tn̄ ꝑtendere tur aliq̄ causa z esset simulata nō valeret cessio. z ꝓsumitur simulata ex certis causis. ¶ Primo ex modicitate p̄cij vt hic in glo. z no. in. d.l. penul. Sꝫ est dubiuꝫ difficile q̄n p̄cū dicat' modicū vt ꝓsumat' fraus. nam Inno. hic sentit q̄ ad hoc vt dicat' vera venditio ꝺz esse tantum in p̄cio q̄ntū est in actiōe. vñ dicit q̄ actio pōt inter laicos licite vendi z emptor pōt agere vsq̄ ad quātitatem quā exbursauit. q̄si dicat q̄ si in actōe sunt mille et iste emit ꝑ q̄ngentis nō pōt agere nisi vsq̄ ad q̄ngenta ar. in. d.l. pe. ꝑ bar. in. d.l. penul. magis late hoc assumit. dicit em̄ q̄ ꝓpetens p̄cū est q̄ remanet deductis expēsis z labore q̄ fiūt ꝑ recuperanda re. q̄si velit dicere q̄ debet ꝓ̄ respectꝰ ad laborē quē sustinebit iste emptor ī recuperanda re z ad expensas q̄s est facturꝰ. z idem sequiť

bal.in.l.ij.C.ne lice.potē. Et sic vident cōiter isti doct. sentire q nō pōt actio emi,p minori pcio qđ sit in ca nisi habito respectu ad pdicta.sed ego hoc dictū ex toto nō approbo.nā min⁹ valet actio qđ res ad quā dat.tum ppter dubiū euentū lit; cū posset pdere cām etiā iustaz ppter iudicis defectū.tū q: debitor posſit interim effici inops.7 ideo dixit,tex.notabilis.i.l.min⁹. ff.d re.iur;.q min⁹ est hīe actōez qđ rez.7 ideo cū qs emat qsi spem et euentū iudicij futuri ridiculū est dicere q pciū de necessitate dz esse tantū qntū ē in actōe.7,p ff allego tibi Jno.in.c. i ciuitate.de vsur. vbi cōcludit q cū bona pscia pōt qs emere actōez iā ortā tpe cōctus etiā,p minori pcio.q: expōit se piculo. Jtē vide aliud sile in trāsactōe. nā qnqđ valet trāsactio lz trāsigens videat lesus vltra dimidiā iusti pcij.q: nō dz psiderari qntū petit:ß qntū verisil'r talis lis habito respectu ad dubitatōem cause 7 ad dubiū euentū litis.vt est tex.no.in.l.luti⁹. ff. ad trebel.no.doc.in.l.ij.C.de rescin.vendi.7 in.c.penul.de empti.7 vendi.vñ cōcludē q modicitas pcij dī habito respectu ad valorē actōis qđ valor dz psiderari habito respectu ad dubiū euentū litis ſm q causa est claraꝝl' dubia. Secūdo pſumit simulatio qñ in cessiōe nō exprimit titulus cōctus: vtputa q: dī in instrumēto q cessit actionem tali 7 nō dī ex q causa.7 videt ff.pbari in.d.l.p diuersas.7 tenēt cōiter doc.ibi.7 Jnn. hic. Tercio pſumitur simulatio ſm Jnno.hic si titul⁹ cessiōis nō ponit in principio instrumēti:ß in medio vel in fine.vtputa q: dī talis cessit actōem suā titio titulo donatōnis.dz em ſm Jnno.pcedere titul⁹ in cessionē.7 ita recitādo trāseunt cōiter hic doc.Dz tu vide glo.in.l.ij.C.ne li.potē.q posuit originaliter istā opi.ß bar.i.d.l.pe. recitat mlt̄os doc. tenuisse cōtrū quos ipse sequit. 7 dicit q pluries fuit iudicatū q ista pposteratio nō bēat viciare. satis ē em q titulus cessiōis ponat in instrumēto. 7 ita nouissime firmauit bal.i.d.l.ij.7 hec opi.mihi placet.q: regulariter in alijs dispositōib⁹ nō viciat pposteratio.vt in.l.pposteri.C.de testa.7 in.§.añ heredis.instit.de lega.7 i.c.pe.d pfir.vti.vel iuti.cū si.vñ Jmo.debuit posuisse ß dictū simpl'r seqndo glo.iuris ciuilis. Quarto simulatio pſumit qñ actio fuit,p pte vendita 7,p pte donata.vt i.d. l.pe. Et no.ß p cla q solet apponi in cōctu.nam pstituto certo pcio solet adijci q illud qđ pl⁹ valet donauit ꝛc. nā ex ß insurgit pſumptio sil'atōis:nō intelligas in oīi cōctu:ß in cessiōe actōis q est odiosa cū soleat fieri in pudiciuz aduerse ptis. 7 isto casu admittit cessionarius vsqz ad quātitatē quā exbursauit.in reliq̄ xo pte q dicitur donata neut admittit:ß pdit actio in ea pte.vt in d.l.pe.C.māda. Quinto pſumit simulatio qñ actio fuit pure vendita 7 venditor fatet se recepisse pciū de numeratōe tñ pcij nō pstat.hāc ptē firmauit qđā glo.i.d. l.pe.7 sequit ibi bar.7 multi alij.7 ita ipse pſuluit 7 i iudicio fuit obtentū. Dz bal.in.l.ij.C.ne lice.poten.dicit hāc opi.,pcedere qñ actio fuit,p pte donata 7,p pte vendita.nā si nō pstat de numeratiōe ptis vendite pſumit simulatio etiā in illa pte. 7 sic intelligit illā.l.pe. Si aūt actio fuit ex toto vendita pfessio receptōis pcij nō probat simulatōem:imo,pbat numeratōez.7 dicit q aduocati florētini tenebāt istā ptē.fatet tñ q ſm opi.bar.fuit pluries iudicatū.et placet mihi ista opi.bar.q: in istis odiosis defacili pſumim⁹ simulatōem.vt pt; ex pdictis. Jtē q: ter. in.d.l.pe.simpl'r videt requrere numeratōez Sexto dubitat in donatōe actiōis qñ donator dicit se cedere ,ppter merita et fuitia donatarij.nūquid sit op⁹ vt,pbent illa fuitia ad hoc vt valeat cessio.dubitatōis ratio est:q: nō valet cessio actiōis sine titulo cōct⁹.vt.s. dixi.g nō est standū xbis donatoz sup meritis 7 seruitijs.ar.in.l.si forte.ff.de castrē.pecu. Bar.in ß casu videt dubitasse.7 pſuluit vt in donatiōe dicat q ex mera liberalitate donauit. tunc em indubie valet cessio.q: sola liberalitas babet,p causa cōctus.vt in.d.l.p diuersas.facit.c.j.de dona. Bal.tñ i.d.l.indubitāter.tenet in pozi casu valē cessionē.q: ius requrit solā expssionē cause cōct⁹.nō aūt ē op⁹ vt,pbet causa cause. naz dicēdo q donat,ppter fuitia satis explicat cā cōct⁹.s.ipa dōatio. fuitia xo sunt cā donatōis.7 hāc opi.sequr.ar.optimuz in.l.j.C. de fal.cā adiec.lega.vbi patz q pſuppposito q fuitia nō emanauerint:tñ videt qs velle donare p illa xba.7 facit.l.cū qs.§.codicillis.de le.ij. 7 facit qđ no.in c.fi.de succes.ab intes.pdicta.s.vt pſumat simulatio ex causis pdictis fallūt i casib⁹ cōtrīs. in.d.l. pe.in qb⁹ nō pſumit simulatio.vt puta si iter coheredes est facta cessio vel qñ fuit facta creditori i solutū:vl' cū possessor recipit possessionē ,p munimine rei sue. puta q: dom⁹ tua minat ruinā domui mee.ego timēs emo oīe ius qđ tu habes i ista domo. Jtē qñ fit inter legatarios 7 fideicōmissarios:vl' qñ heres cedit actōem legatario.isti st̄ casus quos exprimit tex.in.d.l.penl'. quos declara vt pleni us ibi no. 7 sentit ibi bar.idē ē in oī alio casu i q̄ euitat pſumptio receptiōis litiū.7 ideo dicit q si socij cōbēdo seu dissoluēdo societatē cedūt sibi adinuicē aliqs actiones nō dz pſumi simulatio ex causis pdictis.ar.i.l.j.ij.7 iij.ff.,p socio.nā causa societatis excludit pſumptiōem simulatōis.7 idē dicendū in cōsimilib⁹ casib⁹ qđ no.vnum tñ nō est obmittendū.nā Jnno.ß format tacite qōnez: nūquid snīa lata cōcedentē seu alienātē rē in aliū dz mādari executōi sup illa re cōtrā tertiū possidentē:7 ,p vī sentire q sic.q: imputādū est illi q̄ accipit rē in cōtrouersiā deductā.7 dicit ß,pcedere etiā in casib⁹ in qb⁹ licite alienat res litigiosa d qb⁹ p glo.i.d.c.ecclia.ß postea Jnno.firmat cōtrā opi.dicēs q snīa dz mādari executōi cōtra istū litigantē in estimatōe sic obtinuat cōtrā istū q̄ se obtulit liti.l.is q̄ se obtulit.ff.de rei ven.7 cū ß dicto trāseunt cōiter doc.ß. Dz bar.tenuit cōtrū in.l.fi. C.de litigi. 7 plen⁹ i.l.creditores.C. de pig.vbi distinguit int cetera 7 bñ iudicio meo. q aut res in alū translata nō poterat alienari obstāte litigio:7 tūc pōt fieri executio i ista re etiā cōtrā cū.q: illa alienatio nō valuit. vt i.d.l.fi. Aut poterat fieri alienatio: puta qa nō agebat de dñio rei. vl' fuit facta i casib⁹ a iure cessis: 7 tūc oportz q istituatur nouū iudiciū cōtrā cū ad ß vt snīa habeat executionē in illa re.7 d ß dicēdū:vt plen⁹ ibi no. Jn gl.i verbo iactura i fi.no.glo.7 idē no.i.l.j.C.ne lice.potē. Jtez dicit q nō sufficit qlibet officiū ad ß vt qs incidat i illud edictū.C.ne lice.potē.vt,pbat in.l.ij.C.de aduo.diuer.iu.vbi ptz q decurio pōt esse aduocat⁹.7 sic pōt patrociniū impedere litigatorib⁹.intelligit em in hūtib⁹ magnū officiū puta mex vl' mixtū impiū.vt no.i.l.pe.ff.de ali.mu.iudi.7 i.l.j.C.ne lice.potē. Et debes scire q etiam isti potētiores debēt puniri q litigatorib⁹ impedūt aliquē fauorē seu patrocinij.vt i.d.l.j. Jn glo.fi.no.singulariter istā glo.q apte vī concludē q cleric⁹ nunqđ dz recipe cessionē a laico:siue titulo lucratiuo: siue oneroso. 7 q sp dz pſumi cessio sibi facta i fraudē 7 cā auaricie.7 nō tradas obliuiōi hāc gl.7 vī Jo.an.eā seq̄ in qdā glo. quā ponit sup tex.dū remittit se ad istā gl.an valeat cessio facta clerico. Ego puto hāc gl.,pcedere in ti.onero so.nā est quoddā genus mercimōij emere actōem.clerico aūt,phibet negociatio rerū. vt in.c.fornicari:alle.in gl. fort⁹ dz,phiberi illa negociatio litigioz. ar.bonū in.c. vnico.d findi.7 ß in fi.dū vocat vicū cupiditatis.7 ob hoc forte dixit ß Jnno.q inter laicos pōt fieri emptio actōis:q̄si sec⁹ in clerico. puto tñ q cessante alia fraude teneret venditio.ß posset cōcludi clericū excipi ac etiā de iurē cōtrauentōe puniri. Si aūt cessio fieret clerico vl' ecclie titulo donatōis:tūc credo q si fiat bona fide tenet.nam nō repio ,phibitū qn iura sua qs possit donare clerico vel ecclie. nec repio cautū q i clerico vel ecclīs debeat hoc casu pſumi fraus.7 videt hāc ptē tenē spe.post aliquos in ti.de cessi.7 acti.§.j.in xv.qrto pſumit. Ad istū tex.facilit pōt rnderi,nā ß fiebat i fraudē cā mutādi in-

dicium ⁊ sic clericus traheret reū ad suū fox. vñ ponde ra lr̃am in fine q̄ non mādat oēs clericos ob ℔ ꝓpesci: ſz memoratos. Jtē pōdera lr̃am ibi a ꝑſumptōe bmōi. refert cm̃ se ad casum narratū in p̄n. ex ꝓiecturis tñ potent ꝑſumi an cessio fiat clerico vel eccie causa iudicij mutandi. ⁊ ꝑsertim in vltima volūtate est admittendus vt cessio possit fieri clerico vel ecclie. q: nō dz ꝑſumi fraus in vltima volūtate. q: nemo p̄ſumit̄ immemor sue salutꝫ. j. q. vj. sancim⁹. facit. l. nomē. de le. iij. vbi idistincte valet cessio facta ī vltima volūtate. q: ꝑſumit̄ fraus.

¶ De arbitris. Rica.

¶ Rubrica ista ꝓtinuat̄ ad p̄cedentes Ricas ℔ ordine Supra visus ē de p̄paratoris iudicioꝝ: merito de ipis iudicijs erat videndū. ℔ q: arbitria sunt redacta ad instar iudicioꝝ. vt. l. j. ff. de arbi. p̄misit ꝓpilator istā rubri cā. ita cōiter ꝓtinuat̄: q̄ ꝓtinuatio mihi nō mlt̄ plz. q: ꝑm ℔ debuisset ista Rica seq̄ titulū de iudicijs cū iudicia sint digniora. ⁊ id qđ est redactū adinstar dz seq̄. ar. in regula accessoriū. de re. iur. li. vj. tñ in. C. ⁊ ff. ꝑuat̄ iste ordo. nā p̄mittit̄ ibi titul⁹ de arbitris ⁊ postea sequit̄ de iudicijs. vnde ego ꝓpetēti⁹ ꝓtinuare sic. Sup̄ visus ē de officijs diuſoꝝ iudicū tā ordinarioꝝ q̄ delegatoꝝ ⁊ de q̄bus dā aliis ī q̄bus ꝑ officiū iudicis ꝛsat̄. ℔ q: arbitri sunt q̄dāmō indices cū assumant̄ ad ꝓtentōes sedādas: merito post tractatū de officijs iudicū posuit ī fi. libri tractatum de officio ipoꝝ arbitroꝝ ⁊ ī q̄bꝫ ptās eoꝝ ꝛsat̄: et q̄d sit arbitrū: dic vt no. p Jnno. et alios in. c. q̄ntauallis. de iureiuran. ꝛc.

¶ Sine ⁊ infra.

Breue ē ⁊ p alia ꝛba pōt generalius sic sūmari. Arbitri sunt ī dispari numero assumēdi ⁊ eis discordātibꝫ stat̄ sniē maioris ptis. h. d. ¶ No. p̄ ibi ex cōi placito q̄ ꝓmissum dz p̄cedē ex libera volūtate ꝓmittentiū. nō em̃ debēt ptes ꝓpelli ad ꝓmittēdū. nec etiam pōt arbit̄ ꝓpelli ad acceptādū. ℔ postq̄ acceptauit ꝓpellit̄ pnūciare. vt ī. l. iij. ff. de arbi. Est ℊ a principio cō promissum libere tā ex pte ptiū q̄ arbitri assumēdi. An aūt aliq̄ casu q̄s possit cogi ad ꝓmissū: dic q̄ sic. nā in arbitros iuris q̄s ꝓpellit̄ cōpromittē. idē est vbicūq̄ ius decernit vel dispōit vt fiat cōpromissum. pōe exēplū ī. c. suſpitōis. d. of. dele. ⁊ ī. c. ab arbitris. et qđ ibi no. c. ti. li. vj ad idē. l. cū spāli. C. de iudi. cū si. Ex q̄bꝫ infert̄ valere statutum vt int̄ certas ꝑsonas seu ī certis causis fiat ꝓmissum. nā si ius ℔ pōit in q̄busdā causis ita statutum pōt disponē cui statutū sit ps iuris ciuil̄. vt ī. l. oēs ꝓpli. ⁊ qđ ibi no. ff. de iuſtic. ⁊ iur̄. ⁊ j. di. ius ciuile. Tenet tñ mēti vnū dictū notabile Jo. an. ī. c. pia. d. excep. li. vj. vbi dixit q̄ arbitri iurꝫ. nunq̄ assumunt̄ nſi ī casibus a iure exp̄ſſis. Dz tu vide gl. notabilē ī. c. statutū. p⁹ p̄n. de p̄scrip. li. vj. q̄ vult idē esse ī casibꝫ ꝓsilibꝫ. ¶ No. secūdo q̄ ꝓlati pūt ꝓmittē in negocijs ecclie. q. qđ itellige vt no. ī. c. puenit. ⁊ ī. c. cū tpe. j. e. ¶ Tercio no. ꝓsiliū bui⁹. c. vt arbitri ſp assumant̄ ī dispari numero. naz de vno vel de trib⁹ dixit ℔ cā exēpli exēplificādo numerū disparē. ⁊ ℔ iō q: boies sunt faciles ad dissentiēdū. vt ī. l. itē si vn⁹. §. ꝓncipal̄. ff. e. ⁊ p̄ptim arbitri q̄ cōiter sunt ꝓpatres ⁊ amici ptiū. vñ si eligerent̄ in pari numero de facili nō esset dare maiorē ptē in sniā. Si tñ istud ꝓsilium legis nō obꝛuat̄: ℔ eligunt̄ in pari numero tenet cō promissum. vt ī. c. se. ⁊ ī. c. ī notuit. j. e. ⁊ ī. d. l. itē si vn⁹. ⁊ si nō ꝓueniūt cōpellunt̄ eligē tertiū. vt ibi ⁊ ī. c. cū spāli. d. ap. ¶ Ultimo no. q̄ sic ī iudicibꝫ: ita ī arbitris stādū est sniē maioris ptis. ꝓcor. l. si ī tres. ⁊. l. itē si vn⁹: ī fi. ff. e. ⁊ pōdera tex. ī eo q̄ appellat laudū arbitroꝝ sniaz. et dic q̄ dz sniа largo mō. nā ꝓprie nō est sniа. q: arbitri non bñt iurisd. tōez. vt dicit tex. ī. l. q̄d ego. ī. §. ex cōpromisso. ff. ex q̄. cau. irro. infa. facit qđ le. ⁊ no. in. l. j. C. de arbi. Ex q̄ dicerē q̄ ī mā restringibili appellatōe sniе non veniret sniа arbitroꝝ. vñ si cauet̄ statuto q̄ de q̄libet sniа dz solui certū q̄d nō habebit locū in sniа arbitroꝝ ⁊ vide qđ no. bar. i. d. §. ex cōpromisso. ī gl. fi. ibi duoꝝ sniа p̄ñte. Tercio pōdera bn̄ gl. ad ℔ cm̃ vt valeat sniа duoꝝ ex trib⁹ req̄rit̄ p̄ntia tercij tpe sniе. ⁊ sic facit ista glo. p⁹ opi. bar. in. l. duo ex tribus. ff. d. re iudic. ℌ. opi. Jnno. ī. c. rainald⁹. de testa. vbi singulariter dixit q̄ si tercius arbit̄ fuit p̄ns in disputatōe sup meritꝫ cāe: ⁊ dixit q̄cq̄d voluit nunq̄ tñ potuit reliq̄s duos ī suā opi. adducere q̄ tenebit sniа duoꝝ tercio absente. q: ℔ casu p̄sentia tercij nihil vtilitatis poterat adducē cum iaz oia acta cāe fuerāt exāminata p oēs. p̄ntia. n. tercij req̄rit̄ ꝑm cū. q: forte possz adducē alios ī suā sniam: vt inuit tex. in. d. l. si vn⁹: q̄ rō cessat in casu nr̄o. Dz bar. vt dixit tenuit p̄nū. q: nō est illa sola rō nullitatis: ℔ etiā defectus ptātis. q: cū ꝓmittit̄ ī tres oēs recipiūt ptātē iudicā di. ⁊ bñt exercitiū. p pte. ad qđ facit qđ no. in. gl. ī. c. prudentiā. de of. dele. Jdeo data absentia vn⁹ tpe sniе nō ꝓcurrit tota ptās in sniа duoꝝ. ℔ q̄n sē oēs p̄ntes ibi est tota ptās. ⁊ id qđ fit a maiori pte fingit̄ factū ab oībus. vt in. l. qđ maior. ff. ad munic. ⁊ ī. c. j. de his q̄ fi. a maio. par. ca. Jtē tex. in. d. l. duo. dicit q̄ nō valet sniа duoꝝ. q: oēs iussi sunt iudicare. ⁊ hāc opi. sequor. Et q: tercio⁹ volēs ꝓcordare de facili potent inficē ptātē alioꝝ nō cōueniēdo cū eis ī codē loco tpe sniе fuit statutū p̄ius canonicū. vt si terc⁹ monit⁹ a duob⁹ nō vult adesse. nec al legat legitimā cāz absentie q̄ p̄ñt duo p̄cedē sine t̄cio. de q̄ dic vt habes hodie tex. in. c. ij. eo. ti. li. vj. ⁊ dic satis esse q̄ duo cōueniāt in candē sniam sine effectualit̄ sive re ⁊ verbo. qđ declara vt habes hodie pulchrum tex. in. c. j. eo. ti. li. vj.

¶ In sine.

Non valet arbitriū simoniacū vel dolosum. Vel sūma latius sic ꝑm q̄ itelligo. Nullū est arbitriū seu arbitramentū ꝓtinēs pactū p ptes nō remissibile. Jn prima pte ponit̄ facti narratio. Jn secūda cāe cōmissio: ibi q̄m igit̄. ¶ No. p̄ q̄ ī eccl̄ia p̄ñt institui capellanie ꝑpetue. ita q̄ capellani ibidē instituti nequeāt ad solā volūtatē ꝓlati remoueri. ⁊ ℔ est ꝓpriū cuiuscūq̄ bñficij eccle siastici. debēt em̃ esse ꝑpetua nō exñte cā legitima ꝓuationis. vt in. c. ad ℔ de of. vica. ⁊. l vj. di. satis puersuz. sec⁹ aūt vbi ad tps instituerēt̄ q̄s capellan⁹. nā talis appellatiō dz vicar⁹ tpalis. nec dī hic titulū in eccl̄ia. de q̄ vide qđ legit̄ ⁊ no. in cle. vnica. de offi. vica. ¶ No. secūdo q̄ nepos pōt hic bñficiū patrui vel auūculi. ꝓcor. c. ex pte. de of. dele. ⁊. c. accedēs. de accu. ⁊ de tali nepote pōt itelligi iste tex. ꝑm doc. nā nepos ex filio nō pōt succedē ī beneficio aui ne notet̄ successio in eccl̄ia dei. vide tex. iuncta gl. in. c. ad extirpādas. de fil. p̄sbyt̄. ⁊ dic vt. j. no. Et ex isto tex. ⁊ iuribꝫ p̄ allegatꝫ nota q̄ appellatiōe nepotꝫ venit fili⁹ fratris vel sororis. ⁊ ℔ est ex cōi vsu loq̄ndi. et sic capit̄ in. c. j. q̄bꝫ mo. feu. amitti. coll̄. x. vbi exponit nepotes. i. fratris filios. ꝓprie tñ dī nepos ex filio vel filia ꝓcreatus. vt in. l. iurisp̄itis. in. §. nepos. ff. de ḡdib⁹. ⁊ de hac mā vide p Jo. an. in. c. fundamēta. de elec. li. vj. vbi no. voluit q̄ lz in materia odiosa appellatōe nepotis nō veniat fili⁹ fratris mero iure: inspecto tñ p cōem vsuz loq̄ndi ꝓbendit̄ talis nepos q̄ntūcūq̄ materia sit odiosa. ⁊ ℔ dictū sp̄ secut⁹ fuit: q̄q̄ senserit Fede. in ꝓriuz ī ꝓsilijs suis cōsilio. xxxviij. nā in oī dispositōe q̄ntūcūq̄ odiosa ⁊ restringibili debem⁹ facere interp̄tatiōem ꝑm cōez vsuz loq̄ndi. vt no. gl. ī. c. nōnulli. d. rescrip. ⁊ docto. ī. c. olim. de ℛ sig. ⁊ bar. ī. l. oēs ꝓpli. ff. d. iusti. ⁊ iu. facit. tex. cuz gl. ī. c. ex lr̃is. el. j. de spō. ⁊ tex. ī. l. labeo. ff. de sup. lega. cuz si. ¶ No. tercio ibidē ordinauit. q̄ pōt quis ad cautelam ꝓcurare sibi plures collatōes seu institutōes eiusdē bñficij. nec p secundā videt̄ renūciare ꝓme concor. tex. in. c. post electōem. de cōcess. ꝓben. ⁊ est hoc tutū q̄n q̄s dubitat de validitate ꝓme collatōis. ⁊ tene mēti

istū tex.⁊ illū ¶ No. ibi extra ꝓuinciā exulās. argumentum optimū ꝙ exulās extra locū bñficij: ⁊ sic nō valens facere in bñficio residentiā nō ꝺz ꝓuari bñficio nec reddiby ipius bñficij.⁊ hoc satis sentit Jnno. hic.⁊ itelligo qñ sine culpa sua exulat. ad qđ vide bo. tex. in. c. qñto. lxij. di.⁊ qđ le.⁊ no. in. c. bone. el. ij. de postu. plat. ꝙ Jmo. in. c. ij. de no. ope. nūci. facit. c. vnicū. de cle. nō resi. li. vj. ꝓpe finē. Ad idē qđ no. bar. ꝺ ciuiby exulātibus in. l. oēs ꝓli. ff. de iusti.⁊ iurī ¶ No. qrto ꝙ ꝓmittentes pñt se iuramēto astringere ad obseruantiaz arbitrij cōꝛ. in. c. cū tpe. j. e. an hoc ꝓcedat indistincte p̄sertim de iure ciuili: dicā. j. cū glo. ¶ Quinto nota⁊ tene menti ꝙ ꝓmissuz factū ab exulāte⁊ inopiā suā sustinere nō tenet valēte mero iure dūmō arbitriū nō possit notari aliq extrinseca miqtate.⁊ plus videt ꝓbare iste tex. ꝙ etiā valeat ꝓmissuz de reby q̄ sunt in loco vbi tute morari nō pōt ¶ Sexto no. fm vnū intellectū ꝙ clerici bñficio spoliat⁹ pōt sup illo bñficio cōꝓmittere. Hosti. tñ hic videt velle ꝙ ꝺ rigoꝛe iuris tale ꝓmissum nō valet. ar. in. c. sollicite. de resti. spo. ß de eqtate tale arbitriū sustinet vt hic. ß mihi dictū suū nō placz. vñ indistincte tenerē ꝙ de tali re subtracta pōt fieri cōꝓmissuz tam i arbitros q̄ in arbitratoꝛes. et respectu arbitroꝝ ꝓbo hac rōne quēadmoduz de re subtracta pōt spoliat⁹ in iudicio litigare. vt in. c. sup hoc. de renūci. cū si. ita⁊ in arbitros ꝓmittere cū arbitria sint redacta adinstar iudicioꝝ. vt in. l. j. ff. de arbi. respectu ꝟo arbitratoꝝ ꝓbat sic: sup re ſbtracta nō ꝓbibet qs ꝓpositionem facere: iuxta no. ꝙ Jnn. ī. c. sup b: pāll. ergo pōt cōꝓmittere in aliq tanq in arbitratoꝛes: cū arbitramē tum sit q̄dā ꝓpositio. vt in aut. si ꝟo. C. de iudi.⁊ ī coꝛpoze vñ sumit. s. in aut. vt diffe. iudi. no. Jnn. in. c. q̄ntauallis. de iureiur. ñ ob. c. sollicite. qꝛ loquit i spoliato renūciante.⁊ dic vt ibi ¶ Septimo no. ex hoc⁊ ex tex. ꝙ sup bñficio spūali pōt fieri ꝓmissum. concoꝛ. c. ex pte. j. e.⁊. c. nisi. de ꝓben. ꝺbz tñ fieri ꝓmissuz in clericos⁊ nō in laicos. vt in. c. ꝓtingit. j. eo ¶ Jo. gl. j. ibi ꝓfirmauit melⁱ⁹ diceret fm doc. approbauit.⁊ forte hoc dicunt ex eo. qꝛ ille qui cōfirmat ꝺz esse supioꝛ.⁊ possz intelligi iste tex. ꝓpꝛie vt loquat ꝙ iste succesſoꝛ ordinauit itez illū. i. de nouo ad cautelā instituit eū in capellanum.⁊ intellige ꝙ iste rectoꝛ habebat ad hoc ptātē ꝺ iure spāli. de quo tñ vide qđ generalr dicā in. c. cū eccliā vulterana. de elec. vbi tractabo ad quē spectet generaliter bñficioꝝ collatio ¶ Jn gl. ij. ibi nō tenuit.⁊ ex hoc dixerūt quidā ꝙ dolus fuit hic cā infringēdi arbitrium sed lz hoc dictū sit vez in se. qꝛ ꝓbato ꝙ dolus dedit cāz ꝓmisso ꝺz cōꝓmissuz⁊ q̄cq̄d ex eo secutū est infrīgi tñ nō ꝓbat hic. nec iste dol⁹ fuit hic cā infringendi arbitriū. nā papa in decisiōe cāe nō fundat se sup illo dolo ß solū sup neq̄cia arbitroꝝ in ꝓnūciādo. Aduerte tñ ꝙ lz dol⁹ det cām cōꝓmisso: nō tñ ꝙ hoc ꝓmissuz est nullū ipo iure. qꝛ fm oēs dolus dans cāz ꝟctui stricti iuris nō inducit nullitatē ipso iure: ß ꝓpetit exceptio doli vt in. l. dolo. C. de inuti. stipu.⁊ no. glo. in. in. c. cum dilecti. de emp.⁊ ven. ß ꝓmissuz est ꝟct⁹ stricti iurⁱ. vt insti. de act. §. actionū.⁊ colligit ex no. in. c. cū venerabilis de excep. vbi enumerat ꝙ gl. q̄ sunt actiōes bonefidei et q̄ sunt stricti iuris ¶ Jn glo. in ꝟbo sacramētū: ibi in arbitrio ꝓhibet. no. glo. ꝓ itellectu aut. decernim⁹: ß all. vult em ꝙ illa aut. debeat intelligi etiā in iuramēto ptium.⁊ ob hoc dixerūt q̄dā ꝙ istud ꝓmissuz hic non tenuit. qꝛ interuenit iuramētū ꝛ legis ꝓhibitiōem. Alij intelligūt illā aut. de iuramēto arbitroꝝ⁊ nō ptiuz.⁊ ß sentit Jnno. hic. ß cōiter glo.⁊ doc. iuris ciuilis itelligūt illā aut. generalr tam in iuramēto arbitroꝝ q̄ ptiū: vt neq̄ arbitri neq̄ ptes debeāt iurare sup ꝓmisso. dicit tñ ista glo. ꝙ si fuit iuratū: nihilomin⁹ seruandū ē iuramentū dūmodo arbitriū sit licitū.⁊ no. bñ hoc dictū ꝓ limitatōe illⁱ⁹ aut. ¶ Ꝺz bar. ibi dicit ꝙ etiaz de iure canonico nisi aliud foꝛet exꝓressuz tale iuramētū nō ligat qꝛ cū lex inhibeat iuramētū in ꝓmisso iurās in ꝛiuz ꝓccat mortalr. qꝛ venit ꝛ ꝓceptū legis. vt in. c. ij. ꝺ ma.⁊ obe. ĝ iuramentū nō est obꝛuandū. qꝛ nō ligat ad peccatū. vt in. c. q̄nto. de iureiur. ¶ Ꝺz ꝓfecto bar. dixit ꝓtra istū tex.⁊ ꝛ. c. cū tpe. j. e. vbi papa mādat ptes cōpelli ad obseruantiā hui⁹ iuramēti si arbitriū suū alⁱs est licituz. nec argumētū suū militat. ¶ Primo qꝛ lex ciuilis nō pōt impedire obligatōem iuramēti cū iuramentū diriga⁹ ī deū. vt in. c. debitoꝛes. de iureiurā. ¶ Secūdo⁊ foꝛt⁹ firmo tibi istā regulā ꝙ verissima q̄ntūcūq̄ iuramentū ꝙ hibeat a q̄cūq̄ lege etiā canōica vel diuia. tū si illꝺ qđ iurat nō ꝓtinet in se peccatū tenet⁹ iurās obseruare iuramentū lz peccauerit in iurando.⁊ hoc ꝓbo tibi ꝙ tex. aptū. in. c.⁊ si xp̄us. de iureiurā.⁊ in. c. mouet. xxij. q. j. ꝺ xi plene ī q̄dā disputatiōe q̄ icipit state statuto. vñ bal. recte fuit locut⁹ in. ꝺ. aut. ꝺcernim⁹. dicēs ꝙ q̄ ad priuilegiū actōis vt non nascat actio standū est hodie iuri ciuili. ß quo ad hoc vt iurās cōpellat⁹ ad obseruantiā ꝙ censurā eccliasticā standū est iuri canōico. Rō diuersitatis fm eū est. qꝛ cēsura eccliastica est ꝺ iure canōico. ß actio ꝓducit⁹ a iure ciuili. q̄si velit dicē ꝙ cū ꝺ iure ciuili pri⁹ daret⁹ actio ex ꝓmisso iurato. vt in. l. ne in arbitris. C. e. potuit idē ius ciuile ipedire natiuitatē actionis quā ꝓduxit: qđ videt⁹ fecisse in aut. ꝺcernim⁹. ß nō potuit lex impedire censurā eccliasticā nec validitatem iuramēti. Mihi placet ꝙ habito respectu ad ius ciuile hodie nō ꝓducat⁹ actio ex cōꝓmisso iuramēto vallato vt voluit bal. ß hito respectu ad ius canōicū⁊ ad diuinū dicerem ꝙ ꝓducit⁹ actio. qꝛ exq̄ ius canonicū⁊ diuinū mādat indifferēter iuramēta ꝺbere seruari cōpetit actio. vt in. l. vnica. ff. de ꝓdi. ex le. de quo tñ vide qđ plene dixi in. c. cū venissent. de instit. vbi plene tractaui an ex iuramēto oꝛiat⁹ actio. Cōclude ĝ ꝙ ius ciuile ꝟādum est inq̄ntū aliquid ꝓducit seu aufert sine peccato.⁊ sic crederē ꝙ si arbiter inique fuit arbitratus nō facit litē suā exquo interuenit iuramentuz. nam ß voluit ille tex. singularit⁹ in. ꝺ. aut. ꝺcernim⁹.⁊ sequūtur cōmuniter doc. lz al⁹ arbiter facit litē suā iniuste iudicādo. vt in l. fi. ff. si mes. fal. mo. dixe. ꝙ bar. ī. l. fi. ff. de va.⁊ extraoꝛ. cog. sed q̄ten⁹ ex nō obseruātia iuramēti īminet peccatum succedit ius canonicū. ꝙ ꝺz ꝓpellere ad obseruātiam iuramēti: vt hic.⁊ in. c. cū tpe. j. e. Jtem dic ꝙ etiā de iure ciuili cōꝓmissuz iuratū tenet. qꝛ aut. illa nō infrīgit cōꝓmissuz: ß disponit vt nō det⁹ actio ꝓius sic et ꝙ arbiter non subiaceat alicui pene. vnde nō possum⁹ dicere ex multiplici capite ꝙ hic arbitriū infringat⁹ ꝓpter iuramentū: īmo cōualidat⁹ si alⁱs est equū: vt hic in fi ¶ Jn glo. in ꝟ. fauentes in fi. nota glo. ꝙ ꝛ sententiā arbitri iudicantis ꝙ grāz seu soꝛdes cōpetit exceptio doli. glo. nō allegat tex. sed tu vide aptū in. l. arbitroꝝ: que est. l. iij. C. e. Et occurrit notabilis questio: nūquid sufficiat solus dolus arbitri: an requirat⁹ ꝙ cōcurrat etiam dolus aduerse ptis. nam videt⁹ ꝙ solus dolus arbitri nō sufficit vt possit excipi de dolo ꝓtra ptem petentē executōem. qꝛ dolus vnius nō ꝺbet nocere alteri. facit regula nemo. de reg. iu. li. vj.⁊ hāc opi. tenuerūt quidā vt refert glo. in. ꝺ. l. ij. Sed glosatoꝛ tenet in contrarium. quia pars petendo executōem arbitrij doloſi saltez tūc dolo facit. ideo potest excipi cōtra eā. hec opi. mihi placet.⁊ adduco tex. iudicio meo apertū in. l. non distīguemus. in. §. cum quidam. ff. co. vbi ex solo facto arbitroꝝ rum. quia voluerunt iudicare licet fuerint allegati suspecti cōmpetit exceptio doli contra partem petentem exceptōez talis arbitrij.⁊ est ille tex. singularis in alio ꝙ sententia lata ab arbitro recusato tenet: licz cōpetat exceptio doli contra illam.⁊ hoc ex eo qꝛ agit⁹ nō ex sentētia: sed ex stipulatu. secus autem est in sententia iudicis qꝛ exquo est legitime recusatus est suspensa sua iurisdictio. ideo nō valet qđ postea facit. naz ibi agit⁹ ex sniā et nō ex ꝓmissiōe. de ß vltimo vide qđ dixi ī. c. cū spāli. de

app.⁊ ß cã te q̃ glo.potuit eẽ cã infrin gẽdi arbitriũ te quo ī tex.nã iste tex.ī.x.qm̃. fundat se sup neq̃tia arbitroꝝ nõ exp̃mẽs spẽm neq̃tie. vñ Inno. sup x̃bo neq̃ter arbitratos.ponit istũ intellectuꝫ.puta dicit ipe q̃ p gr̃am volẽtes fauẽ alteri p̄ti arbitrati sunt.naꝫ ⁊ ista cã sunt exp̃ssa ī narratõe facti.põt tex.⁊ alit intelligi vt dicetur cũ glo.se. In glo.ī x.gnq̃ marchas. ibi ⁊ ideo arbitriũ nõ valuit.põdera gl.ex q̃ colligit alꝰ intellectꝰ ad tex.s.q̃ ꝓpt vitiũ symonie istud arbitriũ nõ valuit. ⁊ ex ß no. iũcta lr̃a q̃ arbitri ñ p̃nt ꝓnũciare vt vna ps renũciet q̃stioni sup spũalitate ⁊ recipiat aliquã tẽpoꝛa litatẽ ab alia pte sicut eñ ipe ptes nõ p̃nt ꝓmittẽ symoniã vt renũcietur iuri spũali p tpali ꝙsequendo.vt in.c.ex pte de offi.le.iũcta glo.ita nec ex ꝓnũciatõe arbitroꝝ ß põt induci. Hꝫ ꝑ hãc lec.op.te.c.nisi te p̃ben.vbi vꝝ apte ꝓbari ꝑriũ:ad idẽ tex.ß in fi.vbi innit q̃ istud arbitriũ põt eẽ eq̃tati subnixũ ⁊ papa met mãdat illud obseruari. So. ꝑriũ est difficile. Inno.in q̃dã gl.sua ß nõ tñ formãdo ꝑriũ p̃dictũ dicit q̃ nõ ẽ symoniacũ q̃ renũcietur ius spũale ad dictũ arbitroꝝ ⁊ q̃ tet aliq̃d tpale cũ ß possit fieri nõ in ꝙpẽsatõe iuris spũal ß ꝓ bono pacis.ad ß dictũ.c.nisi.sed q̃ ß hꝫ spẽm symonie ꝓhibet a iure ⁊ licet ptib⁹ ꝯuenire iurameto nõ obstãte vt ß. sed ß nõ tollit formaliꝫ ꝑriũ credo tñ q̃ Inno.habuit bonũ sensuꝫ vt.ī.dicã. Hosti.dicit q̃ ex ptiũ ꝙpositõe nõ licet recipe tpale ꝓ renũciatõe iuris spũalis.vt ī.c.cũ pridem de pac.vbi tex.ß qñ ß ordinatio habuit originẽ ab arbitris ß põt admitti ⁊ ita intelligit tex.istũ ī fi. Aduerte.nã ß solutio ñ tollit ꝑriũ qđ elicit ex x̃bo qm̃ ī p̃n.nã ß nõ inᵛenit factũ ptiũ ĩmo ps resistebat ß sola dispõ arbitroꝝ ⁊ tñ tex. dicit q̃ si ita neq̃ter arbitrati sunt nõ debet istud incorrectũ relinq̃.ergo ß ñ põt induci etiam ex ordinatõe arbitroꝝ.⁊ ß ꝓtietas facit me multũ dubitare.sed ꝓ ꝙcordãtia istiꝰ tex.⁊ aliq̃ꝫ iuriũ distingueꝛ sic q̃ aut certũ ẽ q̃ tpale dat ī ꝙpẽsatõe iuris spũalis qđ remittit vt q̃ certũ ẽ de iure alteri p̄ti ꝙpetẽti ⁊ tũc dico indubie istã ordinatõeꝫ nõ tenẽ etiã si fit facta ab arbitris ⁊ etiã si arbitri alꝰ essent iudices.ad ß allego tex.aꝑtuꝫ in.c.fi.de re.pmu.aut põt dubitari vtꝝ tpale det in ꝙpẽsatõne iuris spũalis an ꝓ bono pacis tñ. vtputa q̃ nõ est certũ de iure ꝙpetẽti alteri p̄ti ⁊ ẽ possibile q̃ alteri p̄ti nullũ ius ꝙpetat.ß arbitri ꝓ bono pacis ordinant vt illa ps renũciet iuri siqđ hꝫ seu q̃ cedat liti ⁊ recipiat aliq̃d tpale a pte ⁊ tũc ß nõ ẽ symoniacũ ß hꝫ spẽꝫ symonie.q̃ si ius ꝙpetit p̄ti dat tpale ꝓ spũali.⁊ ß casu p̃sũptio ẽ maxia ꝑ arbitriũ.⁊ p̀ma frõte tale arbitriũ nõ dꝫ obseruari ita intelligo istũ tex.ī x.qm̃ in p̀n.⁊ glo.istam tñ ista p̃sumptio symonie põt purgari ⁊ si purgabit dꝫ istud arbitriũ obseruari.⁊ ita intelligo istũ tex.ī fi.purgabitur aũt si isti arbitri allegãt aliquã iustã excusatõeꝫ eorum arbitriꝝ.puta q̃ dicũt q̃ ß nõ fecerũt ꝓpter ius spirituale.q̃ nullũ ius ꝙpetebat p̄ti vel erat valde dubiuꝫ sed ꝓ bono pacis fecerũt illã ordinatõeꝫ nõ tñ oĩno dꝫ credi dicto arbitroꝝ sed ex circũstãtijs ⁊ ex actis ⁊ ex q̃litate ipoꝝ arbitroꝝ supior admittet istã excusatõem vel nõ.ad hoc vide bo.tex.cũ gl.in.c.cuꝫ dilecti de accu.⁊ ß videt tacite sensisse Inno.ß dñ dicit q̃ isti arbitri admittunt ad excusandũ istud arbitriũ de iniq̃tate. dico etiã q̃ tãta põt esse idoneitas arbitroꝝ ⁊ partiũ q̃ nõ p̃sumet symonia ß q̃ ꝓ bono pacis ß fecerũt ⁊ faciem⁹ p̃sumptionẽ q̃ ille q̃ iubet cedẽ q̃stioni nõ habebit aliqđ ins ī veritate.⁊ in ß casu intelligo tex.no.in.d.c.nisi d̃ p̃ ben.vt pꝫ ex p̀n.lr̃e. In glo.pe.ibi ꝓpt inopiã ꝓbationũ.nota bñ istã glo.iũcto tex.ex q̃ habes q̃ arbit seu iudex põt eẽ testis sup gestis a se deficiẽte alia ꝓbatõne ⁊ generaliꝫ ex glo.potes notare q̃ in defectũ ꝓbationũ admittũtur testes nõ oĩno idonei.ad qđ facit.c.fi.j.d̃ testi.cog.⁊.c.veniẽs el.ij.ī fi.de testi.⁊ habes ꝙsilem gl.ī.c. cũ dilecti de elec. Idẽ tꝫ Jo.an.in.c. romana de testi.li. vj.sup glo.ij.⁊ ꝓ hoc posset solui ꝑriũ de.c.sciendũ.ij.q. vj.vbi dr̃ q̃ in cã in q̃ q̃s fuit iudex vel assessor nõ põt eẽ testis vt illud fallat data inopia ꝓbationũ.qđ cẽt notã dũ si eẽt verũ. Doc.ß multũ variarũt.⁊ hosti.ß distinguit q̃ aut iudex vel arbit assumit ad deponẽdũ sup intentõe iniq̃tatis.i. an iudex vel arbit habuit bonã animũ in iudicãdo ⁊ dꝫ admitti. q̃ intẽtio ipsiꝰ aliꝫ ꝓbari nõ põt.⁊ ī ß casu possꝫ intelligi iste tex.facit ī sili.c.si x̃o de sen.ex. Aut sumit ad corruptõeꝫ ꝓbandã ⁊ nõ debet admitti.q̃ corruptio põt ꝓ alios ꝓbari.ad ß.c.fi.de testi.⁊ sic vꝝ ꝙcludẽ q̃ in bis q̃ ꝑm naturã nõ p̃nt ꝓbari ꝓ alios admittũt iudices ⁊ arbitri ad deponẽdũ sup gestis a se.alꝰ secꝰ. Inno.x̃o ß multũ variat ⁊ loq̃t multũ intricate.ß ī effectu vꝝ velle q̃ isti arbitri nõ assumũt omnino vt testes sed ad excusandũ arbitriũ mõ p̃dicto.vñ dicit q̃ si ipi ꝓiterẽt turpitudinẽ ꝓpriã ad eoꝛ dictuꝫ nõ retractaret sñia.ar.ī.c.j.de ꝙfes.⁊.xv.q.iij.nemini.secus si ꝙiterẽt alꝰ iniq̃tatẽ nõ allegãdo turpitudinẽ.vt puta si allegaret errorẽ ꝓbabilẽ ⁊ finaliꝫ ꝙcludit relinquẽdũ esse arbitrio iudicis q̃ntũ ipis debeat credi. Do. an.ß multa tãgit q̃ fuerũt expedita ī.c.cũ a nobis de testi.vbi plene dixi an ⁊ qñ iudex possit eẽ testis.ꝓpa aũt materia buiꝰ.c.est qñ finito officio iudex seu arbit assumitur vt deponat nõ de gestis coram se ß de gestis p se.vñ ad ꝓpositũ Do.an.ꝙcludit q̃ iudex seu arbit non põt deponẽ sup iustitia sñie sue seu sup alio.qđ vꝝ ꝙpetẽ et fouẽ factũ a se.⁊ ita loq̃t illud.c.sciẽdũ. secꝰ aũt si deponat ꝑ sñiam seu impugnãdo aliud gestũ a se.nã tunc dꝫ sibi credi q̃ ß casu cessat suspitio. ⁊ ī hoc casu intelligit istũ tex.ex q̃ infert q̃ si aduocatꝰ deponit ꝑ ⁊ in p̃iudicium clientuli sui q̃ sibi ẽ credẽdũ.q̃ ß casu cessat suspitio ⁊ idẽ dicit in ꝓrenetis ⁊ alijs ps̃onis q̃ deponũt ꝑ id qđ verisiliꝫ debẽt fauẽ.nã tũc cũ cessat oĩs suspitio debꝫ eis credi.⁊ bñ facit ī ar,c.attestatõnes de ꝑsõ.impu.⁊ qđ ibi no.vbi valet ꝙfessio ꝓingis ꝑ mr̃imoniũ qñ ꝙfitẽs de ponit ꝑ ptẽ suã.⁊ fuit ß bona cõsideratio.ß tu vide Jo. cal.q̃ hũc intellectũ sensit ad istũ tex.in.d.c.cũ a nobis in fi.vbi firmat q̃ regl̃r iudex nõ põt deponẽ etiã finito officio sup iustitia sñie sue seu super alijs gestis a se nisi deponeret ꝑ se vel reciperẽt ad p̃sumptõeꝫ faciẽdã.ad ß allegauit istũ tex.⁊ ꝑm ß põt iudicio meo limitari bar.in.l. ne in arbitris.C.e.vbi simpl̃r tenuit q̃ sup iustitia sñie is q̃ fuit iudex nõ põt eẽ testis ⁊ vide ibi tex. de mã iuncta glo.ß dictũ do.an.⁊ cal.puto ꝓcedẽ qñ dictũ iudicꝫ deponẽtis ꝑ sñiaꝫ ꝙcurrit cũ iuris p̃sumptõe vt ꝙcurrebat ß. si aũt nõ est p̃sumptio ꝑ sñiam tũc dicerẽ q̃ si iudex deponẽdo ꝑ sñiaꝫ suã allegaret ꝓpriã turpitudinẽ q̃ nõ debẽt sñia retractari ad solã suã depositõeꝫ etiã si essent plures:q̃ exq̃ ꝙfitent turpitudinẽ ꝓpriã ñ debet eis credi in p̃iudiciũ ꝓtis stãtis ꝓ sñia.vt in.c.j.⁊ qđ ibi no.de ꝙfes.⁊ bonꝰ tex.ī.c.sicut de test.⁊ hoc ẽ qđ voluit Inno.ß si bñ pderet sed vbi iudex nõ allegaret turpitudinẽ ꝓpriã sed aliter deponẽt ꝑ sñiaꝫ puta allegãdo ꝓbabilẽ errorẽ ⁊ tũc posset ꝓcedẽ dictũ istoꝝ vt etiã sentit Inno.ß sup iustitia x̃o sñie in fauorẽ ipsiꝰ non dꝫ is qui fuit iudex vel arbit admitti nisi forte ad p̃sumptõeꝫ faciẽdã vt voluit cal. In gl.fi.ibi absolutũ restituas. s.ad bñficiũ q̃ fuerat de facto spoliatꝰ vt dr̃ in p̀ma glo. q̃si ĩuat q̃ ex quo arbitriũ ãnullat debet sibi restitui beneficiũ.⁊ ß placuit hosti.sed Inno.ꝑdicit qꝫ restõ mõ ñ dat hic.⁊ ß mihi plꝰ placet.agat ergo postea ad restitutionẽ.ex quo arbitriũ nõ fuit ĩmediata cã sue spoliatõis. Et in fi.gl.no.bñ fi.glo.ex q̃ potes colligẽ duos intellectꝰ ad tex.p̀mꝰ vt tex.loquat ī arbitrameto qđ ptextu iniq̃tatis põt reduci ad arbitriũ boni viri. vt ī.l.si societatẽ.§.arbitroꝝ.ff.ꝓ socio.de quo vide bo.glo.ī.c.cãꝫ s.de elec.⁊.vj.q.vj.a iudicib⁹.⁊ ꝓ ß tollit ꝓtrariũ qđ põt formari d̃.§.sfari alle.in glo.vbi dicit stãdũ eẽ dicto arbitri siue sit equũ siue iniquuꝫ.illud eñ ꝓcedit ī arbitro ⁊ nõ ī arbitratoꝛe.⁊ rõeꝫ diuersitatis dico ī.c.q̃ntauis de iureiu.sedꝫ itellectꝰ vt loq̃t tex.ī arbitratoꝛe.⁊ tũc ad

ꝓriñ ꝺ. §. ſtari. rñdet gl. no. ꝙ ꝓpter ſymoniã nõ valuit arbitriũ. Ex q̃ ſingl'r no. ꝙ arbitriũ inducẽs ſymoniã eſt ipſo iure nullũ. Idẽ dic ſi inducit vſurariã prauitatẽ ea dẽ rõne. idez ſenſit goff. hic dicẽs ꝙ vol⁹ in ꝓpromiſſo z ſymonia i laudo ſoluũt ꝓriñ ꝺ. §. ſtari. Idẽ ſeq̃t hoſti. tradẽs in ℔ notabilẽ regulã que q̃tidie allegat dicẽs ꝙ vbi arbitriũ ꝓtinet euidentẽ iniq̃tatẽ debz p ſuꝑiorẽ retractari. z eoipſo ꝙ enormit' ledit partẽ ꝓtinet peccatuz ſm eũ. dicit tñ ꝙ ẽ ꝺeclarãdũ infra. x. dies. ar. l. cũ antea C. e. z dicit hoc debẽ practicari etiã in foro ciuili. tũ q: i materia peccati ſtãduz ẽ canoni. vt no. i regl'a poſſeſſor ꝺe re. iur. li. vj. tũ q: hoc vꝝ ꝺe mẽte legis q̃ mãdat pecca ta puniri. Aduerte q: ℔ opi. q̃ attribuit hoſt. vꝝ oꝛtgia liter fuiſſe gloſatoꝛ in. ꝺ. c. a iudicib. vbi ꝑ ℔ dicto alle gat iſtũ tex. z tene mẽti illã gl. tñ in ℔ paſſu lati⁹ ſic diſtĩ guerẽ ꝙ ſi laudũ ꝓtinet pactuz p ptes irremiſſibile tũc ẽ ipſo iure nullũ ſiue ꝓnũciãs ſuũ arbitriũ fuit arbiter ſiue arbitrator. z ꝑ ℔ facit iſte tex. ſm expoſitõem gl. in eo ꝙ exponit abſoluas. i. abſolutũ oſtẽdas. ad idẽ. c. fi. ꝺe re. ꝓmu. z ℔ caſu nõ eſt op⁹ vt fiat reductio ad arbitriũ bo ni viri. q: qñ arbitriũ eſt nullũ ꝑõt iudex ſimpl'r ꝓnũcia re ipm foꝛe nullũ. vt eſt tex. in. ꝺ. c. fi. z in. c. examinata ꝺe ꝓfir. vti. vel in uti. nulla em̃ lex nec aliq̃s ſuꝑioꝛ põt ſuſti nere actũ cũ peccato. vt i. c. fi. ꝺe p̃ſcrip. z. xj. q. iij. in. c. q reſiſtit. z in. c. iulian⁹. z. xl. di. c. j. z ℔ caſu indubie ñ bz lo cũ. §. ſtari. nec ℔ caſu ꝓcedit reſtrictio hoſtiẽ. vt infra. x. dies reclamet'. q: põt reclamari qñcũq; ſicut ſnĩa indict nõ trãſit in rẽ iudicatã rõe peccati iminẽtis. vt i. c. latoꝛ z qꝺ ibi no. ꝺ re iu. z bo. gl. i. c. inter monaſteriũ. e. ti. aut laudũ ꝓtinet peccatũ remiſſibile p ptes. puta q: ſolũ tã git pĩudiciũ partiũ burſale ſeu pecuniarũ. z tũc ſi iniq̃ tas laudi ẽ notoꝛia indubitãter tene ꝙ nõ ſolũ ex officõ iudicis põt retractari. ſed etiã ꝑ executõez cõpetit par ti exceptio doli. q: oĩs iniq̃tas notoꝛia habet dolũ p̃ſum ptũ. vt i. c. j. z qꝺ ibi no. ꝺe p̃ſump. z i. l. creditoꝛ. §. luti⁹. ff. mãda. ſed vbi laudũ ẽ doloſuz ꝓpetit exceptio doli al teri pti. vt i. l. ij. C. e. z i. l. nõ diſtinguem⁹ i. §. cũ q̃ꝺã. ff. e. z dixi. §. poſt gl. ꝑ ℔ facit. q: ſnĩa lata ℔ caſu a iudice eſt ipſo iure nulla. vt plene dixi i. c. int' ceteras ꝺe re iudi. nec etiã curo ℔ caſu ꝺe lapſu. x. diez reſpectu exceptõis q: exceptio doli ſemꝑ põt opponi. aut nõ ꝓtinet euiden tẽ iniq̃tatẽ z tũc ꝺz diſtingui int' arbitriũ z arbitramẽtũ nam arbitramẽtũ nõ põt reduci ad arbitriũ boni viri ex quo ꝑs ẽ parata ꝓbare leſionẽ. vt i. c. veniẽs ꝺe iureiur. z i. ꝺ. §. arbitroꝛ. ſec⁹ in arbitro vt i. ꝺ. §. ſtari. q: exq̃ nõ ꝓſtat ꝺe euidẽti iniq̃tate nõ p̃ſumit' dol⁹ z ſic nullũ reme diũ cõpetit. imputet. n. ſibi q̃ omiſſo iudice voluit adire arbitrum. Abbas.

Peruenit. Arbit' ſua auc̃te ſpũalia lay co adiudicare nõ põt. ita ſum mat Io. an. ℔ nimis reſtringit lr̃am z ꝓcedit ſm vnũ intellectũ ℔ ſm aliũ multũ nõbilioꝛẽ ſũmo ſic. Arbi ter aſſumpt⁹ in p̃monali cã clerici ñ põt adiudicare rẽ eccl'ie poſſidẽdã etiã ad vitã clerici z ẽ caſus no. ꝑmo po nit factũ ſcꝺo corrigẽdũ ꝓmittit ibi vñ. Nota primo ibi ꝙuenit ad nos q̃ten⁹ nõ dicit p quẽ. ꝙ papa ex offi cio ſuo ꝺz ꝓſulẽ indẽnitati eccl'ie. vt i. c. cũ venissent i fi. ꝺe inſti. q̃ꝺ aũt i alio iudice inferioꝛi vide Innoc. i. c. ad nr̃am el. ij. ꝺe iureiur. z melio⁹ in. c. qm̃ vt lit. nõ ꝓte. z vtro biq; dixi. Nota ſcꝺo argumẽtũ ſm io. an. ꝙ frat' eti am clericꝰ tenet' votare ſoꝛoꝛẽ ſuã ſi nõ bz vñ ſe votet. ℔ tñ dictũ nõ ꝓbat' ℔. tũ q: ℔ nõ ꝺz ꝙ ꝓmiſit ꝓ vote. tuz q: iſte clericꝰ nõ fuit ℔ ꝓpulſus ß ſpõte fecit. dictũ tñ in ſe puto vꝝ. vñ in layco coĩter tenẽt gl. z doc. iuris ciuil' ꝙ frat' tenet' votare ſoꝛoꝛẽ natã ex codẽ p̃re. vt no. in. l. cũ in plures. §. pe. ff. ꝺe admi. tu. z in. l. nõ oĩmi. C. e. ti. et dixit Ci. ꝙ cã votis ẽ fauoꝛabilioꝛ q̃ cã alimẽtoꝛ. vñ ſi tenet' i caſu neceſſitatis alẽ ſoꝛoꝛẽ ita z votare. Idẽ z foꝛ ti⁹ i clerico q: clericꝰ tenet' magis exrecẽ actũ bũanitat' z charitatis q̃ layc⁹. vt i. c. j. z qꝺ ibi no. ꝺe emp. z vẽ. z cre do ꝙ cũ bona ꝓſcia ſi nõ bz bona p̃monialia põt votа re ſoꝛoꝛẽ vel aliã ꝓſanguineã inopẽ ꝺe redditib⁹ eccleſie qꝺ probo p. c. j. ꝺe cohabi. cle. et p. c. oĩa. iũcta glo. xxxj. di. in quib⁹ iuribꝰ pbat' ꝙ clericꝰ põt alere ꝓſanguine os paupes ꝺe redditib⁹ eccl'ie ergo z votare cũ cauſa vo tis nõ ſit min⁹ fauoꝛabilis vt p̃ꝺixi. ad idem vide bo. tex. in. c. nõ ſatis. lxxxvj. di. vbi ꝓcludit' ꝙ pus tenet' q̃s ſub uenire ſuis ꝓſanguincis q̃ extraneis. Nota tercio ꝙ valet ꝓpromiſſum factũ in numero pari. ad qꝺ facit qꝺ no. ſ. c. j. Vltimo nota ꝙ ꝑ ꝺebito p̃moniali ipius clerici nõ eſt tradẽda aliqua poſſeſſio eccl'ie etiã poſſidẽ da ꝺũtaxat in vita clerici. ratio ponit' in glo. q̃ q̃ aũt in momẽtanea ſatiſfactione multi tenuerũt ꝙ clericus cõ pellat' ſatiſfacere ſuis creditoꝛib⁹ ꝺe bonis eccl'ie. vt no. in. c. ꝙuenit ꝺe fideiuſ. z in. c. olim el. ij. ꝺe reſti. ſpo. tñ nõ ꝺebet fieri ſatiſfactio ꝓut ℔ dicit' ꝓpter p̃iudiciũ quo in futurũ poſſet eccl'ia grauari z ℔ nemo negat. vñ tene mẽti in ℔ iſtũ tex. Dz circa p̃mũ dictũ multi tenuerũt ꝓriñ. vt plene dixi i. ꝺ. c. ꝙuenit z ꝑ Io. ꝺe lig. in cle. gr̃e ꝺe reſcrip. z archi. i. c. ſtatutũ e. ti. li. vj. In gl. j. intelligit ergo gl. ꝙ iſti arbitri adiudicarũt fruct⁹ ꝺecimaꝝ nõ au tem ipm ius ꝺecimãꝺi. z ℔ ideo ſicut exponit glo. q: ipm ius ꝺecimãꝺi ẽ qꝺ ſpũale nec põt cadẽ in laycuz. vt in. c. cauſaz ꝺe p̃ſcrip. z in. c. meſſana. §. ꝺe elec. Dz tũc op. ꝓ glo. z tex. nã fruct⁹ ꝺecimaꝝ p̃nt vẽꝺi z locari. vt ẽ tex. in. c. vr̃a. j. ꝺe loca. ergo poterãt huic layco ꝓcedi. Sol. dicit Innо. ꝙ ℔ arbitriũ nõ tenuit nẽ ex ꝺefectu capa citatis ſed q: potuit ẽẽ in futurũ dãnoſum eccl'ie ꝓpter ratoẽz q̃ ſubq̃cit in gl. ſe. vel ſm eũ lz poſſint fruct⁹ ꝺeci marũ vẽꝺi z locari nõ tñ p̃nt in totẽ ꝓcedi vt ℔. Io. an. dicit ꝙ vt ceſſet omne ꝓriñ põt tex. intelligi ꝺe ipo iure ꝺecimãꝺi z ſm hũc intellectũ ipe ſũmauit. ſed certe intel lectus ſu⁹ nõ ꝓgruit huic lr̃e. q: tex. nõ fundat ſe ſup nul litate arbitrij ſed ſup incapacitate layci. ſ. q: in futurum arbitriũ põt eſſe ꝓnicioſuz eccl'ie ſaltẽ ꝺ facto ſi nõ ꝺe iu re vt dicit' in gl. Et ex hoc z ex gl. ij. nota bñ ꝙ eccl'ie ꝺebet ſuccurri nõ ſolũ qñ timet' p̃iudiciũ ꝺe iure ß etiaz ꝺe facto. Itẽ nõ ſolũ qñ ꝺãnũ eſt ꝺe p̃nti ß etiã qñ time tur in futurũ. Et ex ℔ põt ꝺeci q̃ſtio eccl'ia locauit ad tẽs modicũ fundũ ſuũ alicui potẽti iuſto tñ p̃cio dubi tatur ne in futurũ dãnificet' eccl'ia ꝓpter potẽtiã ipius puta q: nõ eſt facilis in ꝙueniẽdo z ſic timet' ꝙ nõ poſſit in futurũ recuꝑare vel exigere penſionẽ nũq̃ poſſit ec cleſia petere nũc reſtitutõez in integrũ aduerſus illũ ꝓ ctum: credo p̃ ꝑdicta ꝙ ſic In gl. fi. ibi nec alienare potuit. nota ex hac gl. iũcto tex. ꝙ ſol⁹ ſacerdos nõ põt ꝓcedere rẽ eccl'ie etiã iuſto titulo alicui ad vitã ſuã. naz largo mõ vꝝ alienatio. z ſic ꝺebuit int' uenire auctoꝛitas ſuꝑioris. ꝺe quo vide bo. gl. iũcto tex. r. q. ij. in. §. ꝓpetua z qꝺ le. z no. in. c. nulli. j. ꝺe re. eccl'. nõ alie. z in auc̃. ꝺe nõ alienãꝺis in. §. alienatõis verbũ. Et ex hac glo iũcto tex. colligit' ꝙ rectoꝛ eccl'ie nõ põt ſine conſenſu dioceſani cõ promittere ſi ꝑ ꝓpromiſſuz obligaret' eccl'ia in futuruz. ar. r. q. j. regenda. z in. c. ꝺecetero ꝺe tranſac. vide p ſpe. eo. ti. §. reſtat. ℣. ſed nũquid cleric⁹ i. §. ſimplicit' ibi ſed nũquid p̃latus. Ego hãc materiã pleniſſime dicaz in. c. cum tempoꝛe. j. e. z dic vt ibi. Vltimo extra glo. at tingunt doc. ℔ vnã queſtionẽ imptinenter ſi ꝓmiſi tibi aliquid ãnuatim ſoluere an tenear ſoluere i p̃ncipio an ni an infra annũ: z ſolue ſm conſuetũ opi. gloſarũ iuris ci uilis. nã ꝺixerũt glo. ꝙ ſi ꝓmitto ſoluere aliq̃ꝺ ãnuatim teneoꝛ in p̃ncipio anni ſoluere. ſecus ſi ꝓmiſi ſoluere in quolibet ãno q: tunc in fine anni fiet ſolutio. vnde dan tur verſus. Annua ſi ꝺebes tũc incipes caput anni. i. fiet ſolutio. Anno ſi ꝺebes in fine teneberis anni. ꝺe ℔ inſti. ꝺe inuti. ſtipu. §. pe. z in. l. ij. C. quando dies le. ced. ß ple niſſime bar. examinauit materiam in. l. qui ℔ anno. ff. ꝺe ver. ob. z aliquid in. l. j. ff. ꝺe va. z extraoꝛ. cog. z dicendũ vt ibi. z aliquid vide per Innо. in. c. quia propter ꝺe lo ca. ꝛc. Abbas.

Dilecti filii. Clerici de tẽporalib⁹ cõpromittẽ pñt in mulierẽ als de ꝓsuetudine iudicantẽ. vel sũma lati⁹ & clarius sic. Jn mulierẽ singularẽ tãq̃ in arbitratricẽ ꝓpromitti põt. sec⁹ si mulier habet als iurisditõez de iure cõmuni vel ꝓsuetudine. nã tũc etiã sup reb⁹ tpalib⁹ põt in eã valide ꝓpromitti. h.d. ꝑma ꝑs narrat factũ. sc̃da dat iudicẽ ibi q̃uis. Nota ꝑmo q femia hñs iurisditõez de iure cõi vel ꝓsuetudie põt p se in iurisditõne sua iudicare. Jtez p se de meritis cause cognoscẽ. põt eñ q̃s esse iudex lz nõ hẽat sciaz iuris dũmodo als hẽat pitã causarũ forte ex ꝓsuetudie. vt ẽ tex. in l. certi. C. de iudi. Et ex hoc & ex tex. inferẽ q mulier hñs regnũ vel comitatuz põt si vult p se cognoscẽ de aliq̃ cã & ferre sniaz. Nota sc̃do q regulariẽ femia ẽ remota ab oñi officõ publico. & intellige de officijs virilib⁹. nã ad officia ñ virilia q̃ ꝓsistũt i republica tenẽ mlr subire sicut masculus. de q̃ tñ dicẽdũ vt plẽ no. bar. i. l. j. C. de mulie. & q̃ mu. ſbe. li. x. Nota tercio q̃ suscipe in se arbitriũ ẽ officiũ virile. nã arbitria sunt redacta ad instar iudicioz. vt i. l. j. ff. de arbitris. sed mlr nõ valet iudicare ita nec arbitrari. vt ß & in. l. fi. C. e. sec⁹ dic si fieret ꝓpromissuz in mulierẽ tãq̃ in ꝓmunẽ amicã & amicabilẽ ꝓpositricẽ. nam tale ꝓpromissuz põt mulier acceptare. q̃ coã arbitratore nõ ẽ iudiciũ sed ꝓcedit extrudicialiẽ. ad ß adduco tex. aptuz in mulierẽ i. c. q̃ntuall. de iureiurã. j. & facit iste tex. a ꝓrio sensu ibi ab oñi iudiciali exaine ꝛc. sec⁹ aũt si ꝓgnoscũt extra iudiciũ. vide in spe. e. ti. §. ij. circa ꝑn. vbi etiã q̃riẽ nũquid cũ iuramẽto possit ꝓpromitti in mulierẽ: Et cõclude q nõ. q̃ cũ tribuere ß officiũ mulieri nõ dep̃edet a ꝓsensu ptiũ vt ß ergo ipa iuramẽtũ nihil operatur. vt in. c. si diligẽti de fo. ꝓpe. Nota vlterius q ꝓsuetudo põt dare iurisditõez mulieri. ex q̃ inferẽ q mulier ꝓhibẽ iudicare nõ rõe incapacitat⁹ q̃ tũc ꝓsuetudo ñ posset eas habilitare. ar. i. c. quãto de fo. ꝓpe. & i. c. cãm de ꝑscrip. ß ꝓhibẽ ꝓpt honestatẽ. q̃ nõ ẽ honestũ vt mulier officijs virilib⁹ se implicet. de q̃ vide qđ no. i. c. saisci tatus. §. de rescp. Et ex ß & ex tex. collige vnuz mirabile q̃ valeat ꝓsuetudo ꝓ honestatẽ. qđ videt ꝓ. c. cũ decorem & c. cũ ab oñi de vi. & ho. cle. cle. sed põt dici q istud admittit ß rõe dignitat⁹ quã iste mulieres ꝑcellẽtes habẽt sicut admittit i abbatissa q̃ rõe dignitat⁹ hz iurisditionẽ. vt i. c. dilecta. & qđ ibi no. de excess. pla. Jtẽ nota q mulieres ꝑcellẽtes ñ habẽt de iure iurisditõez i ſbiectos pñt tñ habẽ ex ꝓsuetudine. & intelligo tex. in istis mulieribus ꝑcellentib⁹. s. q̃ sunt nupte aliq̃b⁹ ꝓncipib⁹ ita q ꝓncipat⁹ ptinet ad virũ & nõ ad mulierẽ. vñ mulier ꝑcellere dr. q̃ hz dignitatẽ nõ iure ꝓprio ß ex radijs mariti. ad ß qđ le. & no. in. l. si auguste. ff. de le. ij. vñ largo modo oẽs subiecti mariti dicunt subiecti vroris nõ tñ potest vror iurisditõez exercẽ in istos subiectos sed cõsuetudo põt sibi tribuere iurisditõez. & in ß casu ego intelligo istũ tex. nã als si mulier habẽt iurisditõez vel comitatũ vel aliũ ꝓncipatũ posset de iure ꝓmũi oñi ꝓsuetudine cessante exercẽ iurisditõez in subiectos vt voluit ß Jnno. & bñ. & facit tex. in. c. cũ dilectus. xij. q. ij. & c. ex pte el. iij. j. de ꝓbile. & p hoc tollit ꝓtrariũ qđ potuisz formari ꝓtra istã sc̃daz lrã que ꝑsupponit q iste mulieres ꝑcellẽtes habebãt subiectos & q ex sola ꝓsuetudine poterãt exercẽ iurisditõez. nam intelligo vt ꝑdixi in subiectis largo mõ sumptis. Jtẽ nota ar. ex tex. q dñus hz ius in libertos. nã cũ mulieres solũ excludant vt ß. ergo sec⁹ in masculo. & circa ß instat ß Jnno. sed ꝓriũ credo de iure veri⁹. q̃ iure nõ repit inter iura q̃ sunt reseruata patrono circa libertatẽ inter q̃ nõ ꝓputat iurisditio. & de his iuribꝫ vide p gl. Jnsti. de succes. liber. §. ß nra. Nota q̃ data potẽtia iudiciali etiã ex sola ꝓsuetudine accessorie videt ꝓpetẽ ptãs arbitriũ suscipiendi vt ß no. ꝓbat ꝛc. Et ex hoc collige aliud notabile dictũ q̃ ꝓsuetudo circa vnũ actũ ꝓ ius extẽdit ad aliũ actum qui quodãmodo p similitudinẽ videt includi sub ꝑori seu includit tãq̃ ps sub suo toto. ad ß facit qđ no. C. i. l. ij. C. q̃ sit lõ. ꝓsue. Jtẽ nota i fi. lre q̃ pena põt apponi in ꝓpromisso etiaz inter religiosas ꝓsonas. q̃ licite pñt clerici etiã religiosi exigere penã. de quo lati⁹ vide cũ gl. Ultimo no. q̃ etiã de iure canonico nõ ꝓpellit ꝓpromittẽs obseruare simplr laudũ sed cõpellit p exactionẽ pene apposite i ꝓpromisso. Quid aũt si non int̃ueniret pena: voluerũt qdã dicẽ vt ß refert Jnno. q̃ i spũalib⁹ tenẽt pars obseruare simplr laudũ. q̃ nõ põt agi ad interesse cũ spũalia nõ recipiãt estimatõez. Jdẽ dixerunt q̃ñ interuenit iuramẽtuz. ar. in. c. se. & in. c. ij. §. e. Alij vo dixerũt q̃ nũq̃ põt agi ad obseruantiã laudi nisi fuerit approbatũ expsse vel taciturnitate. x. diez iurta. l. pe. C. eo. sed de ß dicã plene. j. e. p tuas. vbi iura ꝑncipaliẽ tractant. gl. & doc. formãt ibi q̃stionẽ vtrũ nunq̃d possit induci ꝓsuetudo vt vn⁹ nobil⁹ vel hoies alicui⁹ castri possint incidẽ ligna seu aialia pascẽ infra limites alteri⁹ castri vel i fundo alteri⁹. & ꝓcludũt q̃ sic dũmodo ꝓsuetudo nõ sit inducta p violẽtiã. ad ß facit. c. sup q̃busdã de ver. signi. l. siq̃s diuturno. ff. si pars. vẽdi. sec⁹ si pars⁹ vendi solet. qđ mihi satis placet. nã quẽadmodũ posset ꝑscribi seu acq̃ri tota res ita & vsus rei. ad idẽ bo. tex. i. l. venditor. ff. coĩa ꝑdi. vbi ꝓbat q̃ valet ꝓsuetudo vt quis oblato ꝑcio possit incidẽ ligna vel qđ simile i fundo alteri⁹. dicũt tñ no. hic doc. q̃ vbi ligna seu pascua nõ possent sufficẽ dño & ꝓsuetudie ꝓcedẽte q̃ tũc dñs ꝑferendus ẽ. ar. i. c. suggestũ de decci. & i. c. qđ p nouale. j. de ver. sig. & no. ß vltimũ. Jn gl. ij. gof. intelligebat istũ tex. q̃ inẽuenerat auctas epi. q̃ sine ipsi⁹ auctoritate ñ põt clericus adire fox seculare. sed host. & Jo. an. dictũ suũ reprobãt. dicũt eñ q̃ si cleric⁹ vult ꝓgare iurisditionez layci nõ sufficit auctoritas epi. & bñ dicũt p ea q̃ le. & no. in. c. si diligẽti. & i. c. significasti de fo. ꝓpe. Jdẽ q̃ñ clericus vult ꝓpromittẽ in laycũ sup reb⁹ spũalib⁹ vt in. c. p tuas. j. e. sed i casu nr̃o clerici ꝓpromiserũt de reb⁹ tẽporalib⁹. vñ tex. ß nõ loquit de iudiciaria sed de ꝓpromissaria ptãte. sup reb⁹ eñ tẽporalib⁹ pñt clerici ꝓpromittere in laycũ etiã sine auctoritate superioris. vt in. c. ꝓtingit a ꝓrio sensu. j. e. & clarius ꝓbat in. c. exposita. j. e. ti. & est rõ diuersitatis. q̃ arbit⁹ nõ hz iurisditõez sed quãdam notionẽ. vt i. l. ait ꝓtor. ff. de re iudi. ꝓmittẽtes ergo nõ subijciũt se iurisditõi laycor. Nz aduerte q̃ ex alio capite videbat necessaria auctoritas epi. nã cũ fuisset ꝓpromissuz sup re ĩmobili seu sup iuribꝫ quẽadmodũ cleric⁹ nõ põt ita directe alienare sine auctẽ superioꝛ ita nec dz posse ꝓpromittẽ cũ als ꝓpromissuz põt fieri i fraudẽ. vt dixi. s. c. pri. & dicã plenius. j. c. se. Sol. doc. nõ tãgũt sed ponũt a ꝓncipio. q̃ a ꝓncipio int̃uenit ß ꝓsensus epi hz i lra nõ dicat. vel melius i laudo int̃uenit pñtia & ꝓsiliũ epor. vt dr in fi. lre. epõs g̃ dando ꝓsiliũ vr inter ponẽ ad actũ auctoritatẽ suã. & i ß nota bñ istũ tex. & facit qđ no. Jo. an. i regula q̃ tacet i mercu. & bar. i. l. cũ pr̃ in. §. libert⁹. de le. ij. & bal. i. l. si filius. C. de pe. he. & ibi bo. tex. fm vnũ intellectũ. & p eũdẽ in. l. fi. C. ad mace. Nũq̃d aũt sufficiat sola pñtia illi⁹ q̃ hz auctoritatẽ vel ꝓsensum interponẽ. facit tex. iste i ar. q̃ sic dũ põderat pñtia epor. facit etiã. l. j. ff. de auc. tu. a ꝓrio sensu. Hz ꝓriũ firmat gl. & bar. i. l. ij. c. ti. & dat notabile theoricã bar. in. l. que dotis. ff. so. ma. dicẽs q̃ vbi exigit⁹ ꝓsensus alicui⁹ in facto alteri⁹ non sufficit sola pñtia isti⁹ qđ no. & facit qđ no. Di. i. d. regla q̃ tacet. nã vr ꝓsensus isti⁹ requirit exigi vt solẽnitas vel vt auctoritas iuxta ea q̃ dixi i. c. cũ ꝓsuetudinis de ꝓsue. sed p solã pñtiã nõ seruat⁹ iuris solẽnitas nec auctas impedit. q̃ ꝑstans auctoritatẽ dz eẽ auctor in illo facto. vt insti. d auc. tu. §. tutor. & ß dicta tene mẽti. In gl. ij. ibi nisi ꝓnceps sciẽter delegauerit. no. gl. & dic q̃ papa põt delegare femie etiã cãz spũalẽ & qđ pr̃ est etiã int̃ clericos. tex. ẽ no. i. c. mẽnã. alle. i gl. & dicit ß Jnno. q̃ etiã de iure ꝓmũi põt mulier exercẽ iurisditõez

si hz regnū seu comitatū vt .s. dixi. Idē dicit hosti. si femina succedit in aliq̄ t'ra seu castro. Et ex his no. q̄ mulier p̄t succedē ex testō in dignitatibz habētibz iurisdictionē. Itē in t'ris z castris q̄ nō sonāt i aliquā dignitatē intelligo tm̄ cū limitatōe. nā si res ē feudalis femia ñ succedit etiā masculis nō extātibz nisi i p̄cessione feudi fuerit dictū q̄ etiā femia possit succedē tm̄ si fuerit facta cō cessio simpl'r vt masculi z femie admittant' dz intelligi ꝓpter naturā feudi ordie successiuo vt femia admittat' masculis. s. nō extātibz. ter. ē de p̄dictis no. in. c. vnico de successi. feu. col. x. si tm̄ feudū ē femineū succedit femina licet i p̄cessione nō fuerit dictū q̄ femia succedēt z hoc masculis nō extātibz vt in. c. j. de bñficio femie ea. col. si aūt res nō ē feudal'. z tūc si ē dignitas puta regnū comitatus ducat' vel q̄d sile z tūc ex cōi p̄suetudie iure approbata succedit sol' p̄mogenit' mascul' z eo decedēte sine filijs venit ad scd̄o genitū. de q̄ vide ter. no. i. c. hz de vo. z ibi p glo. z doc. masculis aūt nō extātibz succedit femina. z h̄ casu intelligo Inno. h̄ z i. c. significauit. s. de rescrip. vbi fortior succedit si frat' nō extat in comitatu. Si ꝛo nō ē dignitas z tūc credo cessante p̄suetudie q̄ masculus z femia pariter succedūt vt i altijs bonis cū de iure nō sit dīa inter masculū z feminā i successione. vt i. l. ma primū vitiū de li. pre. z h̄ casu intelligo dictū Inno. h̄ i. c. significauit.

Ju glo. fi. hec glo. dividit' p̄ncipaliter i tres ptes. in prima p̄sequit' an z qñ int' clericos seu religiosos habēt locū pene apposite. z hāc partē glo. plene nō explicat. Hz tu distingue latiꝰ colligēdo dicta doc. q̄ aut loq̄mur i foro pñiali aut i foro ptētioso. p̄mo casu tenet' coiter q̄ ñ hz locū impositio pene. vñ si is q̄ tenet' ad certā penā p̄fitetur sacerdoti delictū suū nō dz sacerdos iniūgē penaz q̄ sibi venit imponēda i foro ptētioso sed satis ē q̄ imponat penitentiā de peccato z q̄ de illo satisfaciat. ad h̄ vī tex. singl'aris fm vnū intellectū quē sequit' ibi glo. in. c. fraternitas. xij. q. ij. z sequit' h̄ gof. z coiter doc. se. addetu Inno. in. c. sicut dignū. j. de homici. vbi plus no. volut q̄ i foro pñiali nō tenet' q̄s ad emēdatōez delicti seu dāni dati nisi fuerit i dolo seu lata culpa. secus si fuit in culpa leuissima vel leui. vñ p̄uisio legis aq̄lie sup̄ resartione dānoꝝ nō hz locū in foro aīe nisi mō p̄dicto qđ ē singl'r notādū. Et vide rōez p̄ Inno. i. d. c. sicut dignū p̄dicta ego limito vbi pena venit imponēda p̄ iudicē. secus puto vbi pena eēt imposita ipso facto. pone exēplū in p̄mittēte crimē lese maiestatis vel hereſ. nā incōtinēti bona p̄fiscant'. vt i. c. ꝛgētis. j. de here. z i. c. cū fm leges eo. ti. li. vj. z. l. quisq̄s. C. ad. l. iul'. maiesta. cū eīm h̄ bona sint iā applicata fisco z iste crimiosus sit puat' dñio nō vī q̄ cū bona p̄scia possit ampli⁹ illa bona retinere. facit qđ in fili le. z no. i. l. p̄missa. ff. de publi. vbi pena ipso facto p̄missa exigit' ab hēde lz al's hēs nō teneat' ex delicto defuncti. C. ne ex delic. defunctoꝝ p̄ totuz. z vide i h̄ qđ dixi i. c. j. de p̄sti. scd̄o casu p̄ncipali p̄siderādū ē penā eē multiplicē. nā q̄nq̄z pena imponit' a lege canonica seu ciuili q̄nq̄z ex p̄suetudie q̄nq̄z pena ē cōtumacie punitiua q̄nq̄z ē iudicialis q̄nq̄z ē pena p̄missaria vt q: fuit apposita i p̄promisso q̄nq̄z ē pena p̄uētional' extra iudiciū Dria a lege. s. apposita p̄t exigi a laycis z clericis. xvij. q. iij. i. c. siq̄s deinceps. cū. c. se. z in. c. sacrilegū nā qđ fit lege p̄mittēte ñ ē peccatū. xxiij. q. iij. q̄ peccat z i. l. gracchus. C. de adul. scd̄a pena. s. p̄suetudinaria p̄t etiā exigi a q̄buscūq̄z etiā religiosis. vt i. c. dilect' de of. ord. z i. c. ij. de delic. pue. intelligo tm̄ q̄ cōsuetudo sit al's rōnabil' p. c. fi. de p̄sue. Tercia pena. s. ꝛtumacie punitiua p̄t licite imponi dūmodo habeat in h̄ ptātē. ordinari'. n. regulariter p̄t mulctare. vt i. l. ij. i fi. ff. de iudi. z i. l. vnica. ff. siq̄s ius di. ñ obtēp. no. i. c. j. de homici. li. vj. z i. c. lz. j. de penis. de delegato dic vt le. z no. i. c. de causis de of. dele. in arbitro no. j. e. cū dilect'. Caueat tm̄ iudex ne cā auaricie penā hanc exigat. vnde p̄sulit' iudicibz ecclīasticis penā exactā in pias causas p̄uertē si volūt euitare suspitionē auaricie. vt no. in. d. c. j. de homi. z in. d. c. lz de penis. pars tm̄ nō dz fm hosti. exigē h̄ casu vltra q̄z sua interfit. p h̄. l. sancim⁹. C. de iudi. z. c. qm̄ i. §. i alijs vt lite nō p̄te. Quarta. s. iudicial'. p̄t ei impune exigi. ad h̄. c. fi. de do. z cōtu. z. c. olim. j. de iureiur. z. c. grauis de resti. spo. vñ licite etiā cleric⁹ agit ad estimatōez iniurie sibi illate. z cui debeat applicari si iniuriat⁹ ē cleric⁹ vel religiosus vide bo. glo. i. c. parochianos. j. de sen. ex. Quīta pena. s. ꝛpromissaria licite p̄t exigi a quocūq̄z vt p̄z hic z in. c. p tuas. j. eo. nā ista imponit' vt puniat' ex ꝛtumacia nolētis obseruare p̄missa z vt alteri p̄t satisfiat de laboribus z expēsis. Itē hec pena cedit loco rei p̄misse si tm̄ pars non posset ex toto adimplere laudū puta q: inops tūc lz de rigore iuris p̄mittat' in totū tm̄ de eq̄tate canonica nō dz exigi nisi quaten⁹ interest p̄tis fm hosti. z h̄ casu loquit' . c. suā de penis. Sexta z vltima pena. s. p̄uētionalis extra iudiciū p̄t exigi q̄ten⁹ ps p̄tendit interesse z ñ vltra. z hoc tenuit hosti. hic z sequit' do. an. sed tu vide Inno. in. c. suā de penis. vbi dicit q̄ pena p̄uētionalis dūmodo nō sit apposita in fraudez vsurarū p̄t exigi in totū etiā si pena excedat interesse. z h̄ dictū mihi plus placet. z iudicio meo satis p̄bat' h̄. nā pena apposita in p̄promisso p̄cedit ad req̄sitōez partiū z nihilomin⁹ i totum p̄t exigi z h̄ habet' rō ad int'esse. nā hec pena p̄t apponi ad puniēdū eū qui parē seu pactis obtēperare recusat. nā nihil tā naturale q̄ꝫ q̄ fiat id qđ semel int' ptes p̄uentū est. vt i. l. j. ff. d̄ pactis. vñ z lex p̄siderās difficultatē q̄ versat' in p̄bādo int'esse cōsuluit vt loco interesse apponat' vt sic reueleť pars ab onere p̄bandi interesse. vt insti. de ꝛb. ob. in fi. hec p̄cedūt nisi pena fuit apposita in fraudē vsurarū z de hoc p̄stet. q: tunc nō p̄t exigi ar. in. c. illo vos de pigno. z. c. ad nr̄am de emp. z vend. z in. l. cū allegas. C. de vsu. Si aūt dubitat' an sit apposita in fraudē distingue. aut pena ē apposita sup̄ solutione quantitatis. aut sup̄ p̄missione facti seu sup̄ p̄missione dandi certā speciē nulla p̄us p̄cedēte obligatōe quātitatis z hoc vltimo casu nō p̄sumit' fraus fm oēs. ar. hic et in. c. p tuas. j. eo. cū si. tenēt doc. in. d. l. cū allegas. nisi ex alijs p̄iecturis p̄uincat' fraus. pone exemplū. p̄misi fabricare tibi domū vel dare tibi equū z in casu quo ñ adimplerē p̄misi certā penā. hoc eīm casu nō p̄t p̄sumi fraus. sed in p̄dicto casu qñ pena fuit apposita sup̄ solutō ne quātitatis aut pena fuit apposita simpl'r si quantitas in termio nō fuerit soluta z p̄sumit' apposita in fraudē vsurarū p. l. cū allegas pal. z tenēt ibi doc. z p. l. iulian⁹ in §. idē papinian⁹. ff. de acti. ep̄. z bar. in. l. rogasti in. §. j. ff. si cer. pe. z doc. nr̄i hic. z dixit Jo. an. in addi. spe. in ti. de solu. z obli. §. j. in p̄ma colū. q̄ hoc p̄cedit p̄sertim si cō trabens ē vsurari⁹ quasi innuat idē esse etiā si nō sit vsurarius. sed Inno. in. d. c. suā. videt' exigere q̄ sit vsurarius. al's non p̄sumit' fraus. sed p̄t intelligi Inno. z restringi qñ pena fuit apposita in p̄missione facti. secus si in solutōe quātitatis. nā tex. in. d. §. idē papinian⁹. z i. l. cū allegas pal. loquit' indistincte. q̄nq̄z p̄cedēte obligatione quātitatis submittit' factū z pena apponit' sup̄ facto z nō imediate sup̄ quātitate. exemplū p̄mitto credi tori meo soluere pecuniā in tali termio. Itē p̄mitto venire ad iudicē z recipe p̄ceptū de soluēdo vl' dare pignora z si nō fecero p̄mitto soluere penā. z hoc casu dubitatur an pena sit apposita in fraudē vsurarū. Jo. an. in addi. p̄dicta tenet q̄ sic ex quo p̄cessit obligatio quātitatis z dixit q̄ Bal. tenuit istā opi. in. l. cū seru⁹. ff. de p̄di. z de mō. p illā. l. sed do. an. sentit hic ꝛtrariū. z dicit hoc tenuisse butri. in. d. l. cū allegas. nisi ꝛtrahēs esset vsurari⁹ sed allego tibi bar. qui expresse h̄ tenuit in. d. l. rogasti. i §. j. Ratio ē. q: p istud pactū de dādis pignoribz vel de veniēdo ad iudicē nihil mihi deest. sed feci vt essem magis caut⁹. pena aūt ē apposita ñ p̄pt' solutōz retardatā sed q: tu ñ obseruasti pactuz de dādis pignoribz. Et ex p̄dictis dic q̄ si mutuo tibi cētū cū hoc pacto p q̄d aliq̄d

mihi adest rõe quãtitatis mutuate qđ ẽ vsura. vt no. gl. in. d. l. rogasti. ꝛ facit. xiij. q. iij. q̃si ꝑ totũ. ꝛ ꝑ ß bẽs hũc articulũ declaratũ. ꝛ hec ꝓcedũt quo ad ꝑmã ꝑtem glo.

¶ In scđa ꝑte glo. intrat q̃stionẽ nũqđ possit indistincte agi ad penam siue pars fuerit stipulata siue arbiter in fauorẽ ptis: ꝛ tenet q̃ sic. ꝛ bẽs ex ß singl'r nõre q̃ arbiter põt stipulari penã vt stet' arbitrio i fauorẽ ptis. ꝛ hãc opi. videt' ꝑmo tenẽ spe. eo. ti. §. fi. ℣. ß q̃rit' q̃re. sed postea refert placẽtinũ tenuisse ꝯriũ ꝛ nihil exꝑsse eligit. Hoc etiã hic simpl'r remittũt ad dictũ spe. sed vide eundẽ spe. in. d. §. fi. ℣. q̃d si stipulat⁹. vbi firmat q̃ arbiter ñ põt stipulari vt stet' laudo. q: regl'a est vt alteri nemo stipulari possit. vt i. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de ℣b. ob. ꝛ insti. de inuti. stip. §. alteri. vñ ꝓsidera q̃ si nõ valet stipulatio ß casu i q̃ arbitriũ posset eẽ sine effectu fort⁹ nõ debẽt valẽ in p̃cedẽti casu vbi solũ stipulat' penam. ꝛ ß ver⁹ de iure ciuili sed de iure canonico poterit agi ex stipulatõe alteri facta saltẽ q̃n verba stipulatõnis dirigunt' in psonã stipulatoris. vt puta ꝑmittis mihi q̃ seruabis arbitriũ vel q̃ solues talẽ penã alteri ꝑti obseruanti. nã de iure ciuili ß casu nascit' obligatio naturalis vt no. in. l. j. ff. de pac. ꝛ in. l. stipulatio in. §. sigs insula. ff. de ℣b. ob. ergo rõe naturali obligatõis põt agi de iure canonico. vt in. c. j. de pac. ꝛ dic vt ibi dixi. ꝛ vide glo. iij. q. vij. quotiẽs.

¶ In tercia ꝑte glo. format q̃stionẽ nũqđ soluta pena apposita in ꝓmisso possit agi vt stetur sniẽ ꝛ ꝓcludit q̃ nõ ꝑ multa iura. ꝛ in ß glo. dicit veritatẽ. ꝛ videt' tex. vltra iura alleg. in glo. in. l. duo. in. §. semel. ff. eo. vbi dicit' q̃ semel pena soluta soluit' cõpromissum nec ampli⁹ põt pena exigi. ß dictũ gl. limitat nisi fuerit cl'a apposita in ꝓmisso vt pena soluta stet' arbitrio. ꝛ in ß no. glo. singl'r q̃ ñ reperit' tex. specifice sup hac materia. nã iura q̃ glo. allegat loquũt' in trãsactõe. ꝛ vide tu gl. in. c. potuit. j. de locato in ℣. biennũ. ꝛ vult idẽ esse in alio ꝓtractu vbi fuit apposita pena ꝛ cl'a vt soluta pena firm⁹ maneat ꝯctus. nã tũc pena põt exigi vt obseruet' ꝯctus ꝑ. l. pe. alle. in glo. et dicit no. ista glo. q̃ ista cl'a solũ opat' respectu obseruatõis ꝯctus. vñ iste q̃ ꝓtrauenit ñ põt soluta pena dicẽ vt obseruet' ꝓtractus ꝛ idẽ no. in. l. ij. C. de iure emphi. Et no. extra glo. q̃ arbitriũ penale põt emologari vbi est apposita ista cl'a q̃ stet' arbitrio ꝛc. ꝛ hãc ptẽ tenuerũt Ci. azo ꝛ odofre. i. l. cum antea. C. e. mouent'. q: ista cl'a dz aliq̃d opari. Itẽ iudex dz iudicare ꝓut ptes ꝙueniũt vt in. l. si ꝙuenerit. ff. de re iudi. sed Ja. bal. ꝛ martinus de fano ꝛ Ja. de ra. huic dicto resistũt. q: cũ laudũ emologet' solũ in duobꝰ casibꝰ ꝓtẽtis in. d. l. cũ antea. extra illos duos casus ñ dz actio dari ex laudo. adducũt istas rõnes. Jo. an. simpl'r recitat ß ß dicta legistaꝝ ꝛ nõ eligit videt' tñ transire ß respectu cũ hac opi. Do. an. remittit ad no. j. e. ꝑ tuas. ß tu tene glo. ꝛ videt' tenẽ bal. in. l. ait ꝓtor. ff. de re iudi. ꝛ in. d. l. cũ antea. ꝛ idẽ ibi bal. ꝛ in. d. l. si duo. j. Rynso. Et ꝙclude hũc articulũ clari⁹ sic q̃ vbi ꝓmissus ẽ penale nõ emologat' taciturnitate. x. diez. vñ non hz locũ. l. cũ antea. vt ibi coiter no. ß solũ agit' ad penã. Si aũt i ꝓmisso penali fuit apposita ista cl'a vt pena soluta stetur arbitrio vident' in effectu duo ꝓmissa. vnũ penale aliud sine pena. vñ soluta pena remanet ꝓmissum purũ vñ poterit agi ac si nulla pena fuisset apposita ꝛ ꝑ ꝓñs si pars tacuit ꝑ decẽ dies arbitriũ est emologatũ. si aũt ꝯdixit infra. x. dies tũc põt exigi pena ꝛ postea põt agi ex arbitrio puta ad int'esse ꝟm distinctõez. c. ꝑ tuas. j. e. ꝛ ibi pleni⁹ dicã de ista emologatõe.

¶ Ultimo aduerte. nã tex. ß in fi. videt' velle q̃ lz laudũ sit a ptibꝰ receptũ solũ nihilomin⁹ agit' ad penã q̃n nõ fuit apposita ista cl'a. sed ꝯ ß facit nã ex̃q̃ ptes semel approbauerĩt laudum exꝑsse dz dari actio ad iudicatũ. vt in. c. ꝑ tuas. j. eo. ꝛ. d. l. cũ ãtea. sed doc. vt arbitror metu ꝯriũ dicũt q̃ ß laudũ fuit receptũ a ptibꝰ tpe ꝓmissi q: ꝓmiserũt seruare laudũ nõ aũt approbauerũt laudũ latũ. sed certe ß solutio ipropat ℣ba tex'. cũ dicat q̃ ipm arbitriũ fuit spõte receptũ ab vtraq; pte. vñ ꝓsidero q̃ de iure ciuili possit optie ꝓcedẽ iste tex. q: arbitriũ penale ñ põt emologari etiã exꝑsse ad ß vt ex eo det' actio. q: nõ ꝓnt ptes facẽ q̃ arbitriũ bẽat vim snie. vt i. l. j. ꝛ qđ ibi no. C. e. et satis voluit bar. i. locz ꝓall'. qđ intellige nisi fuissz ꝛceptũ laudũ ꝑ stipulatẽez ꝛ tũc agẽt' nõ ex snia ß ex stipulatu quẽadmodũ ꝓnt ptes ꝑ stipulatõz approbare snias nullam vt valeat tãq̃ pactũ ꝛ ñ tãq̃ snia. vt ẽ tex. no. i. l. ij. C. coĩa vtriusq; iudi. ꝛ ibi no. ꝛ pleni⁹ ꝑ bar. i. l. vnica. C. qui ꝑ sua iurisd. facit qđ no. gl. i. c. significasti de fo. ꝛpe. ß de iure canonico ñ vr̃ ꝓdicta ꝓsideratio ꝓcedẽ. q: cum valeat nudũ pactũ vt i. c. j. de pac. bñ potuerĩt ptes ꝑ pactũ nudũ approbare arbitriũ penale vt sic agat' ad ipsi⁹ obꝟuãtiã nõ vigore laudi ß vigore pacti. ꝛ ideo de iure canonico ꝓmissuz ꝯriũ ẽ difficile. ñ ipropriãdo lr̃az ego putarẽ q̃ tex. possz itelligi q̃n laudũ etiã fuit penale. vt puta q: arbit' dixit p̃cipio tibi ß tali pena vt talẽ rẽ restituas adũse pti. nã tũc quãtũcũq; ptes approbauerint laudũ ñ põt agi nisi ad penã. q: fuit p̃ceptũ factũ ß pena. vñ ptes videt' approbare laudũ cũ distinctõe pene. ß q̃n lex aliq̃ ꝓhibet ß pena tũc ad obꝟuãtiã legz sufficit soluẽ penã ꝛ no. in. l. nõ dubiũ. C. de legi. ꝛ dico i. c. fi. de postu. ꝓla. ꝛ ß casu intelligo istũ tex.

C Um tempore.

Minor eccl'ia i ꝓiudiciuz pape de libertate ꝓmittẽ ñ põt. vel ꝑ alia ℣ba põt sic sũmari clari⁹. Eccl'ia exẽpta nõ põt in ꝓiudiciũ exemptionis ꝓmittẽ. diuidit'. nã in ꝑma recitat factũ cõpromissi. in scđa laudũ latũ qđ ꝑ pte approbat ꝛ ꝑ pte reprobat. scđa ibi q: legitime. tercia ibi rõez reprobatõnis ß mittit ibi cũ ꝛ si.

¶ Nota ꝑmo q̃ sup q̃stiõe ℣ten te inter abbatẽ ꝛ aliq̃s ex monachis suis põt fieri cõpromissuz ꝛ istud ꝓbat' ꝟm vnũ intellectũ itelligẽdo q̃ aut erat q̃stio inter abbatẽ ꝛ monachos suos aut int' abbatem ꝛ eꝑm ꝛ de oĩbꝰ fuit ꝓmissuz in archieꝑm. ꝛ hũc intellectũ approbat Innoc. ß dicẽs q̃ forte isti monachi erãt ꝓlati istaꝝ capellaꝝ ꝛ dicebãt se eẽ subiectos eꝑo ꝛ nõ abbati. Hosti. tñ tenuit q̃ vnica erat hic q̃stio. s. inter abbatẽ ꝛ monachos ex vna ꝑte ꝛ eꝑm ex alia. ꝛ ℣ba tex. ibi quosdã tuos monachos. ꝓtinuat p⁹ istud verbũ te. ꝛ ꝑ ß intellectu facit supascripta decretalis vbi scribitur abbati ꝛ ꝙuẽtui. ß intellect⁹. Inno. mihi pl⁹ placet tñ q: lr̃a ipropriat' ꝑ aliũ intellectũ. q: lr̃a dicit ꝛ quosdã tuos monachos. vñ ꝛ põdera ℣bũ ꝛ quosdã. nõ em̃ dicit ꝛ monachos simpl'r nec ẽ vis sup quo erat inter eos ꝓtẽtio cũ in multis possit accidere. hoc tñ scias q̃ abbas monacho suo in aliq̃ obligari nõ põt nec dñs seruo. vt in. l. interpositas. C. de trãsac. no. Jo. an. in regl'a nõ est obligatoriũ in mercu.

¶ Nota scđo ibi fide data. q̃ cõpromissuz põt iurari ab vtraq; ꝑte. ꝛ vr̃ iuramẽtũ adeo vestire ꝓmissuz q̃ põt p̃cise agi ad obꝟuãtiam laudi nec ẽ op⁹ agẽ ad int'esse. vñ põdera in ß bñ istã lr̃az in q̃ papa decreuit arbitriũ fore obseruãdũ ꝓpt' pstatõez fidei bincinde factã. ad idẽ facit. c. q̃. s. e. ꝛ apte sentit glo. iij. ß. ꝛ voluerũt q̃dã vt refert Inno. s. c. pri. vñ quẽad modũ antiq̃t⁹ de iure ciuili dabat' actio ex laudo p̃cedẽte iuramẽto vt i. l. ne i arbitris. C. e. ita vr̃ hodie dicẽdũ de iure canonico qđ ẽ bñ no. ꝛ ß intelligo vbi pena fuit apposita i ꝓmisso. nã tũc si fuisset apposita i ꝓmisso iuramẽto simpl'r pstitũ de ꝟuãdo laudũ intelligẽt' ß ꝯditõe. s. ꝟuare laudũ ꝛ soluẽ penã. ꝛ ß casu põt intelligi no. dictũ Inno. j. e. ꝑ tuas. vbi ß firmauit. si ℣o iuramentũ nõ fuit interpositũ nec adiecta pena tũc agit' ad int'esse vt i. d. c. ꝑ tuas. ꝛ dic vt ibi dicã.

¶ Tercio no. q̃ ꝓmissuz factũ sup pluribꝰ q̃ꝝ aliq̃ nõ dependebãt a ptãte ꝓmittẽtiũ nõ inficit' ꝑ exꝑssionẽ inutiliũ ß remanet ꝓmissuz validũ sup aliis q̃ dependet a ptãte cõ promittẽtiũ. ꝛ rõ põt eẽ. q: tot videt' ꝓmissa q̃t sunt res sup quibꝰ factũ fuit ꝓmissuz. ar. i. l. scire debemus

ff. de ẏbo.ob. ⁊ i. l. etiã. ff. de mino. vbi dī q tot videnť ſnie q̃t ſunt articuli in ea ꝓtēti ⁊ tot videnť ſtipulatões q̃t ſunt res in ſtipulatõe deducte. ¶ Quarto nota q ecclesia exẽpta ⁊ imediate pape ſubiecta vī gaudẽ q̃dã libertate nõ eſt tñ oĩmoda libertas cũ recognoſcat ius ſb iectionis reſpectu pape. nã nulla eccl'ia põt eſſe acephala. i. ſine capite. vt dicit tex. in. c. nulla. xciij. di. ¶ Nota quinto ⁊ ĩ ℔ tene mẽti iſtũ tex. q; q̃tidie allegať q ecclesia exẽpta nõ põt renũciare p̃uilegio libertatis. vñ lz generaliť dicať quẽ poſſe licite renũciare iuri ⁊ fauori p; ſe introducto. vt ĩ. c. ad aplicã de regu. ⁊ ĩ. l. ſigs ĩ ꝓſcribendo. C. de epiſ. ⁊ cle. tñ in p̃uilegio exemptõis tangiť nedũ fauor exẽpti ſed etiã fauor ipſi⁹ ſup;oris q̃ exemit eũ ⁊ eximẽdo ab alīs imediate illũ ſue iuriſditõi ſubiecit vñ intereſt ſua nõ pdẽ iſtã imediatã ſubiectõez. ſec⁹ autem ĩ alīs p̃uilegijs ĩ quib ẏſať dũtaxat fauor p̃uilegiati. ⁊ p iſtũ tex. decidiť q̃ſtio nũq̃d poſſit exẽpt⁹ litigare coꝛã alio iudice ſubiciẽdo ſe iuriſditõi illi⁹. Itẽ ⁊ alia queſtio nũq̃d exẽpt⁹ incidẽs in excoĩcatõem iuris poſſit abſolui ab eẽo loci exq̃ vult ſe quo ad illũ actuz ſubiciẽ iuriſditõi epi. Et p iſtũ textũ põt rñderi ad vtrãq; que ſtionẽ q nõ cũ nõ poſſit exẽpt⁹ renũciare ſine licẽtia romani põtificis p̃uilegio libertatis. Itẽ intereſt romani põtificis q̃ eſt ſup;or imediat⁹ vt ſubdit⁹ ſu⁹ nõ iudicet ab alio nec etiã abſoluať vt ipe poſſit cognoſcẽ q̃litatẽ ſubditi ſui. ar. ĩ. c. oĩs vtriuſq; ſexus de peni. ⁊ remiſ. ⁊ ĩ. c. nimis de iureiuran. vī tex. iũcta glo. fi. q̃ ẽ in ℔ ſingl'aris in cle. pe. de ſen. ex. ⁊ hãc partẽ vī firmare Jo. an. i regula ſciẽti ĩ mercu. lz Fe. ĩ quodã ſuo ꝓſilio tenuerit oppoſitũ. ℔ p̃mũ dictũ ſecut⁹ ſuz ⁊ plene examiaui mãz in q̃dã diſputatõe q̃ incipit duo clericali ordine. ¶ Ultimo põt colligi argu. optimũ ex iſto tex. q is q̃ nõ põt rẽ alienare ſeu libere de illa diſponẽ nõ põt ſup ea ꝓmittẽ cũ p ꝓmiſſuz poſſet ſeq̃ alienatio. hinc dixit hoſti. q vaſallus nõ põt ꝓmittẽ ſine licẽtia dñi ſup feudo de quo p eundẽ in ſũma e. ti. in. §. ſed ſequiť. ẏ. ſed nũq̃d vaſallus. ¶ Et ex ℔ ⁊ lr̃a p̃nt colligi plures rões decidẽdi ad tex. hic q̃re nõ valuit ꝓmiſſum ſup exẽptõe. nã p̃ma ⁊ p̃ncipalis rõ colligiť ex tex. q; exempt⁹ nõ põt renũciare directe p̃uilegio exẽptõis. q̃ nec ſup ea ꝓmittẽ cũ poſſet inde ſeq̃ laudũ ꝑ exemptõz. ſeda rõ põt colligi ex dictis hoſti. nã p̃lat⁹ q̃ recipit dignitatẽ a papa vt ẽ exempt⁹ nõ põt alienare iura eccl'ie romano põtifice incõſulto. vt in. c. q̃ ds ꝓmiſit. xxxv. q. ix. no. de re. ec. nõ alie. c. nulli ⁊. xij. q. vj. ℔ ius. q̃ ñ poterit iſte abbas ſup iſto iure exẽptõis ꝓmittẽ. cũ p ꝓmiſſuz poſſet ſeq̃ alienatio. Ex ℔ collige notabile dictũ q p̃lat⁹ nõ põt ꝓmittẽ ſup reb q̃s alienare nõ põt. qđ voluit lap. alle. iij. dixi p⁹ hoſti. ſ. c. puenit. ⁊ q̃z̃ rõ ℔ ſit vera in ſe tñ non multũ ꝓgruit lr̃e. q; eadẽ rõne nõ debuiſſet valẽ cõpromiſſuz ſup alīs reb. Tercia rõ colligiť ex dictis hoſti. q; nemo citra papã põt cognoſcẽ de p̃uilegijs ipi⁹ pape vt ĩ. c. cũ veniſſent de iudi. hãc rõez ñ puto ꝓcedẽ generaliť ĩ arbitro. qm̃ ĩ p̃uilegijs tãgentib tm̃ fauorẽ p̃uilegiati bñ p̃nt ꝓtes ſpõte ſe ſubiicẽ arbitrio alicui⁹ ſic poſſent illis renũciare. vt. ſ. dixi ⁊ ad. c. cũ veniſſent rñde q ibi tex. dz intelligi ĩ iudice cui⁹ iudiciũ reddiť ĩ inuitũ vt in. l. inť ſtipulãtẽ. §. ſi ſtichũ. ff. de ẏ. ob. Quarta rõ põt colligi ex gl. fi. q cũ ℔ ageť ꝺ libertate ñ poterat arbiter aſſumi. vt i. c. pe. de reſti. ĩ inte. ℔ illa rõ nõ ẽ ẏa ĩ cã libtatis. Et ex p̃dictis põt decidi qõ nũq̃d cleric⁹ poſſit ꝓmittẽ ſup eccl'ia ſua. ¶ Hoſti. dicit q ñ cũ ñ poſſit illi libẽ renũciare. vt ĩ. c. q ĩ dubijs de renũ. hãc ptẽ ſeq̃ť do. an. dicẽs ℔ ꝓcedẽ ſiue ſit ꝓtẽtio ſup eccl'ia vt de ꝓprietate ſiue ꝓtendebať de bñficio rõne tituli. ſiue de fructib futuris. ſed ſup ꝑteritis fructib poſſet ꝓmittẽ ſm eũ ⁊ verũ logť. nã circa p̃dicta ⁊ ꝑſil'ia põt dari regl'a quã. ſ. tetigi q ſup oĩb q̃ ds põt alienare põt ꝓmiſſuz facere. in alīs aũt que alienare nõ põt ſaltẽ ſine certa ſolẽnitate nõ põt ꝓmittẽ ſine iſta ſolẽnitate. ꝑ ℔ facit primo iſte tex. ad idez glo. ⁊ bar. in. l. nulli. ff. de trãſac. facit optime. l. nõ ſolũ iũcta glo. C. de p̃di. mi. nõ alie. in p̃dictis em̃ locis legiť ⁊ no. q tutor nõ põt trãſigere ſine auctoritate iudicis ſup illis reb quas ipſe ſolus alienare ñ poteſt ſed ſup fructib ⁊ alīs que ſolus põt alienare poteſt ſolus tranſigere. Et intellige q nõ poteſt trãſigere quãdo p tranſactõez ſequeret alienatio. ſecus aũt ſi res remaneret penes minorẽ ⁊ tutor daret aliquã pecuniaz aduerſario. vnde idẽ dic in p̃lato. q; nõ põt ſolus trãſigere qñ p tranſactõez res remaneret penes alīũ. ſecus ſi penes eccl'iam. vt in. l. nullus p̃al. Sed dubitať nũquid a p̃ncipio valeat ꝓmiſſuz ſup iſtis iuribq; que nõ p̃nt alienari p ꝓmittẽtẽ. Do. an. ſentit ℔ q ſic. q; ñ poſſet ſequi alienatio. vñ valebit laudũ quaten⁹ p id nõ fit alienatio rei. ⁊ ſatis mihi placet. p̃mo p iſtũ tex. nã iſte abbas nõ poterat alienare iura eccl'ie ſine licẽtia pape ⁊ tamen ꝓmiſit ſine ipius licẽtia. ſed laudũ nõ valuit q̃tenus erat ꝫ libertatẽ. ⁊ ſic quaten⁹ inducebat alienationem hui⁹ iuris. intelligebať g̃ ꝓmiſſuz habẽ vires ſm ptãtez ꝓmittẽtiũ. ſicut dicim⁹ in lege ſeu ſtatuto generali vt ſumãt vires ſm ptãtẽ ſtatuẽtis lz ẏba ſint generalia vt ĩ. c. a nob el. ij. de ſen. ex. ⁊ ĩ. c. ij. de ꝓſti. li. vj. et nota hãc rõez. An aũt poſſit p̃lat⁹ ꝓmittẽ vt ꝓcedatur de iure ⁊ de facto ⁊ ſnĩeť de iure tm̃: Lap⁹ in p̃al. alle. ꝓdubit q nõ. q; nõ põt p̃lat⁹ remittẽ iura eccl'ie. nã p ꝓceſſuz de facto fiẽdũ poſſet arbiť ledẽ eccl'iaz admittẽdo ꝓbatõez nõ legitimã vel repellẽdo idoneã. ⁊ nota ℔ dictũ. ſec⁹ dicit ſi ꝓmittit vt ꝓcedať ſimpl'r ⁊ de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura ẽẽ. q; ins approbat iſtũ moduz ꝓcedẽdi. vt ĩ cle. diſpẽdioſaz de iudi. ¶ In gl. j. ĩ fi. nota bñ hãc glo. ad quã q̃tidie iuncto tex. fit remiſſio cũ q̃riť an ĩ ordinariũ poſſit ꝓmitti. ⁊ ꝓcludit ℔ gl. q ſic tam de iure canonico q̃ ciuili nõ tñ põt ordinari⁹ iubẽ vt in ſe ꝓmittať. ⁊ ĩ ℔ caſu gl. intelligit gl. p̃nã ⁊ idẽ tenet glo. i decretis. iij. q. vij. i. §. tria. ⁊ iſta ẽ plenior illa ponẽs rõez q̃liter ꝓmiſſuz ꝓbibeť ĩ ꝑſonã ordiarij. ⁊ ꝓcludendo opi. canoniſtar ⁊ legiſtar ſcias q tres ſunt opi. p̃ncipales in ℔ articulo. p̃mo vt nõ ſit dria ĩ ℔ int iura canonicũ ⁊ ciuile ſ vtroq; iure põt ordinari⁹ ſi ſe recipe cõ p̃miſſuz dũmodo ptes ſpõte ĩ eũ ꝓmittãt. hãc opi. tenet ℔ glo. ⁊ glo. i. d. §. tria. ſequũť tñ Bof. Jo. Pbi. ⁊ Jo. an. ⁊ ẽ q̃ſi cois opi. canoniſtar. Secda opi. p̃ncipal eſt vt aliud ſit de iure canonico q̃ ciuili. hãc opi. tenuit bar. ĩ. l. ſ ⁊ ſi ĩ ſeruũ alle. ĩ glo. Tercia opi. tãq; ĩ arbitrũ nõ põt ꝓmitti in ordinariũ nec de iure canonico nec ciuili ſ tãq; ĩ arbitratorẽ. hãc opi. etiã fuit ſecut⁹ hoſt. tenuit gl. i. d. l. ſ ⁊ ſi ĩ ſeruũ. ⁊ iura canonica q̃ videť p̃ria dicũť q loquũť ĩ arbitratore. hãc opi. fuit ſecut⁹ hoſti. ℔ põderãdo tex. illi⁹. l. ĩ eo q dicit q ĩ ordinariũ nõ põt ꝓmitti ⁊ ſi ſnĩam dixerit nõ dať pene p̃ſecutio. ⁊ ſic loquiť illa. l. ĩ arbitro cũ faciat mẽtionẽ de ſnĩa nõ in arbitratore qui ꝓcedit extra iudiciũ ſine qualibz ſcriptura. hec opi. vt poſſit ꝓmitti in ordinariũ tanq; in arbitratorez eſt verissima ⁊ coĩter tenet ⁊ videť ꝓbari in auc. ſi vero ꝓtigerit. C. de iudi. ⁊ de iure canonico nõ eſt dubiũ. vt in. c. cauſaz de elec. ⁊ idẽ in delegato vt probatur in. c. niſi eſſent de p̃ben. Sed an poſſit tanq; in arbitrum teneo de iure canonico q ſic. primo p iſtũ tex. intelligendo q ep̃us erat ℔ reus. q; tunc arbiep̃s erat ordinarius ſecus ſi fuiſſet actor. vt in. c. ſi clericus. xj. q j. ſed clarius ꝓbatur. j. eo. ex pte. ⁊ in. c. lr̃as de p̃ſump. de iure ciuili eſt dubitãdus ⁊ pendet deciſio ab intellectu dictõnis et. de quo ꝓbať in. d. l. ⁊ ſi. vtrũ ſtet copulari vel diſiũctiue. ſed exquo habem⁹ iura canonica ſup ℔ clara deberem⁹ intelligere legem dubiã ſm determiatõem iuris canonici. nam ſi in dubijs recurrim⁹ ad ꝓſuetudinẽ vt i c. cũ dilect⁹ de ꝓſue. ⁊ in. l. ſi de interp̃tatõe. ff. de legi. forti⁹ g̃ recurrẽdũ ẽ ad ius canonicũ qđ ẽ maioris auctis q̃z ꝓſuetudo. ⁊ facit. c. p venerabilẽ qui fi. ſint. le. ¶ In glo. fi. ibi de p̃ſcrip. cũ olim. nã ibi valuit ꝓmiſſuz ſup ca-

pell' que dicebãtur exempte. Sz.põt dici q̃ iste tex. p̃cedit qñ capelle erãt exẽpte ⁊ imediate pape ſbiecte ſic ipſuz monaſterũ. iõ nõ valuit laudũ ꝓ exẽptiõez monaſterij vel capellar. ß in. c. cũ olim. capelle erant exẽpte a iuriſditiõe epi ß ſbiecte abbati. vñ abbas potuit ꝓmittẽ q̃ ñ agebat' ibi ꝺ iure rõani põtific'. ⁊ ß ſolo fuit de mẽte doc. ß ꝛ clare ñ exprimãt. dicũt etiã doc. q̃ ſup iuribꝫ depẽdẽtibꝫ a libertate põt ꝓmitti. puta ſi agitur de electõe cui⁹ validitas depẽdet a priuilegio libertatis. exẽplũ in. c. ij. de in inte. reſti. nam ſup electõe poterit ꝓmitti. q̃ ꝑ ß nõ ꝓiudicat' exẽptioni. Idez dicũt ſi int' duas eccl'ias ẽ ꝓtẽtio ſup alia eccl'ia cui ipſa ſit ſbiecta. nã tũc põt fieri ꝓmiſſuz vt i. d. c. cũ olim.

¶ Vltimo põdera glo. iſtã in fi. in eo q̃ dic̃ q̃ priuilegio libertat' põt exẽpt⁹ renũciare q̃ntũ ad ſe ß nõ q̃ntũ ad ſupiorẽ. ß ego nõ video aliquẽ effectũ hui⁹ renũciationis q̃ntũ ad ſe. q̃ ims libertat' eſt ita ꝓuũctũ int' cũ et ſupiorẽ vt cõmode ſepatio fieri nõ poſſit. ⁊ facit qꝺ. ſ. dixi de exẽpto volẽte litigare coꝝ ordinario loci. ⁊ q̃ten⁹ glo. dic̃ q̃ alĩs priuilegĩs põt q̃s renũciare nõ intelligas ß indiſtincte in eccl'ia ß reſtringe ſm no. ꝑ Inn. in. c. accedẽtibꝫ. de priuil. ⁊ vide qꝺ dixi in. c. veniẽs. de ꝓſcrip. vbi aliquid per eundem Inno ¶ Abbas.

Cum dilect⁹ Coram arbitro non bz locũ reconuentio vel alio mõ ⁊ ſic. Arbit' nõ bz ptãtem iudicãdi vltra ꝓpẽſa in ꝓmiſſo ideo coꝝ eo nõ fit reconuẽtio cois diuiſio. ſcꝺa ibi nos igit' ¶ Nõ ꝑ vnũ caſum in q̃ iudicia ⁊ arbitria differt. nã coꝝ eodẽ iudice bz locũ recõuẽtio ſiue ſit ordinari⁹ ſiue delegat⁹. vt in. c. j. et ij. j. de mu. pc. ⁊. iij. q. vij. cui⁹ in agẽdo. ⁊ in. l. papinianus. cũ auc̃. ⁊ ꝓſeq̃nter. C. de ſen. ⁊ in. c. diſpẽdia. §. re⁹ q̃z. de reſcrip. li. vj. ß coꝝ arbitro recõuẽtio ceſſat. vt ß q̃ ꝗ̃ ꝺ̃ q̃ arbitria ſũt redacta ad inſtar iudiciorũ. vt in l. j. ff. ꝺ̃ arbi. nõ ꝓcedit q̃ ad oĩa. ß in pũcipio medio ⁊ fine cãe in mlt' differt ⁊ in mlt' ꝓueniũt q̃ pñt bñ ꝓſcrutari ex nõ. ß in glo. ⁊ ſup ea. ⁊ plene ꝑ ſpe. e. ti. in. §. differt ꝑ totũ. aliq̃d ꝑ bal. l. j. in fi. C. e. ¶ Nõ ſcꝺo ibi cũ arbit' iudicare. q̃ arbit' ꝺ̃ iudicare ⁊ ꝑ ꝓñs ſnĩaz ferre. vt in. c. dilect⁹. ſ. e. dic tñ q̃ coꝝ arbitro nõ ẽ ꝓpue iudiciũ. q̃ iudiciũ ꝺ̃ q̃ſi iuriſditio. i. ditio iur'. ß arbit' ñ bz iuriſditõez ß q̃ndã notionẽ. vt in. l. ꝑtor. ff. de re iudi. nec ꝓpie fert ſnĩaz. vt in. l. q̃d g̃. §. ex cõpromiſſo. ff. de his q̃ no. infa. dixi ĩ. c. j. ſ. e. ß ip̃o ꝑe. vñ ꝓpie ꝺ̃ iudex ferre ſnĩaz. arbit' ãt ꝺ̃ ferre arbitriũ ſiue laudũ. ad ß. ſ. c. pr. ⁊ ĩ. c. ij. ſ. e. cũ ſi. tria. n. req̃rũt' ad ß vt ꝓpe dicat' ſnĩa vt ſẽtit ß hoſti. ꝑ q̃ infamet ſi cã talis eſt. ſcꝺo q̃ ex ea det' actio. ꝟcio⁹ q̃ poſſit agẽ de euictiõe is q̃ ſuccubuit ꝑ ſnĩaz q̃ oĩa ceſſãt in ſnĩa arbitri. ¶ Dño iſta nõ infamat. vt in. ꝺ. §. ex ꝓmiſſo. Itẽ nõ ꝓpetit regreſſus de euictõe. vt i. l. ſi ꝺcñ. §. ſi ꝓmiſero. ff. de enic. ⁊ no. in. c. fi. de emp. ⁊ vẽ. nec ex ſnĩa ſua dat' actio. vt in l. j. C. e. merito ꝓcludit' q̃ arbit' nõ fert ꝓpie ſnĩaz nec coꝝ eo ẽ verũ iudiciũ ß q̃ſi. Ex ꝓdict' tñ ⁊ ex ter. ꝺuz dicit iudicare ⁊c. collige q̃ arbit' ꝺz ꝓcedẽ in forma iudicij ſic iudex. vñ coꝝ eo ꝺz dari libell⁹. vt no. ß doc. ⁊ ſpe. e. ti. in. §. reſtat. fac̃. l. pe. C. e. Itẽ coꝝ eo fit lit' ꝓt'. vt in. ꝺ. l. pe. ⁊ p iſtã ꝓteſtatiõez int' rũpit' ꝓſcriptio ac ſi fuiſſz fcã coꝝ iudice. vt in. ꝺ. l. pe. iurat' de calũ. vt no. glo. ß in fi. Itẽ ꝺz ferre ſnĩaz in ſcriptis. ad ß. l. j. ⁊ qꝺ ibi no. C. de ſen. ex pi. reci. ⁊ tenẽt etiã ß doc. Itẽ ñ põt ꝓcedẽ diebꝫ feriat' in bonorẽ dei ⁊ ſi ꝓcederet nõ valeret ꝓceſſus. vt in. l. oẽs. C. de feꝝ. q̃ lz coꝝ arbitro nõ ſit verũ iudiciũ eſt tñ q̃ſi iudiciũ vt põdixi ⁊ iudiciat' ſtrepitus ꝺz ꝓq̃eſcẽ diebꝫ feriat'. vt in. c. fi. de feꝝ. vñ cũ ille tex. emanauerit in bonorẽ dei ꝺz late intelligi vt extendat' ad q̃ſi iudiciũ maxie q̃ lex ciuil' exp̃ſſe ꝓhibet arbitrorũ ꝓceſſuz his diebꝫ feriat'. vt in. ꝺ. l. oẽs. ⁊ ß intelige in ferijs introduct' ad bonorẽ dei. vt dixi. naz in ferijs introduct' ꝓtẽplatõe boim lz regulariť nõ ꝺeat ꝓcedere nec ꝺebeat cogi ad ꝓcedenduz tñ ex cauſa puta q̃ finit' ꝓmiſſuz põt iudex eũ ꝓpellẽ ad ꝓnũciãduz in iſtis ferijs. vt in. l. ſi feriat'. ⁊ in. l. ſi de meis. §. fi. ff. e. ⁊ ſic limita dcã doc. ß. Arbitrator aũt põt ꝓcedẽ in oĩbꝫ ferijs ẽt introduct' in honorẽ dei. q̃ coꝝ eo nõ eſt iudiciũ nec q̃q̃ ß potius eſt q̃ꝺã trãſactio ſeu ꝓpoſitio. vt auc̃. ſi ꝓpo. C. de iudi. no. Inn. in. c. q̃ntaual'. de iureiur. vñ dixit bar. in. ꝺ. §. fi. q̃ etiã die dñico põt arbitrator ferre arbitramẽtũ ſuũ. Et idẽ ſpe. e. ti. §. fi. ꝟ. ß nunq̃d ꝓpoſitor. fac̃ glo. nõ. in cle. vnica. de of. dele. ⁊. c. j. de feriꝫ. vbi dic̃ q̃ par põt fieri die feriata. ⁊ ſic licite boies intẽdũt bis diebꝫ ad ꝓceſſuz pac'. Sz arbitrator ꝓcedit ad pacẽ ponẽdaz int' ptes q̃ eſt q̃ꝺã cõpoſitio. vt. ſ. dixi. Itẽ ꝺcã teſtiũ recepta ꝑ arbitrũ faciũt fidẽ coꝝ iudice ſic ſi eſſent recepta ab alio iudice. qꝺ tñ intellige vt le. ⁊ nõ. in. c. pñtata. de teſti. In bis g̃ ꝓueniunt arbitria ⁊ iudicia. ⁊ in mult' vt dixi differt q̃ longũ eſſet ꝑ ſingula enarrare. ß ex variꝫ iur' ptibꝫ pñt ꝓueniẽtie ⁊ dñie colligi. ¶ Opp. ꝛ tex. nam vñ q̃ rõ lĩe nccrio nõ cõcludat. naz delegat⁹ nõ põt q̃ſcere niſi de rebꝫ exp̃ſſis in reſcripto. vt in. c. cũ olim.. ⁊ in. c. p. ⁊. g. ⁊ in. c. de cauß de of. dele. ⁊ nihilomin⁹ coꝝ eo bz locũ recõuẽtio. vt. ſ. dixi. g̃ idẽ eſſz dicẽdũ in arbitro q̃ lz nõ poſſit q̃ſcere ſeu iudicare niſi de exp̃ſſis in ꝓmiſſo tñ recõuentio ꝺz bẽe locũ. q̃ recõuẽtio ꝓcedit ex iuris diſpoſitõe. vñ ampliat' ⁊ extẽdit' ptãs in actu recõuentõis nõ ex fcõ ꝑ tiuz ß ex diſpõne iuris fundati ſup rõne nãli. q̃ exq̃ q̃s eligit ꝑ ſe iudicẽ in cã ſua ⁊ dic̃illũ idoneũ: nõ ꝺz dedignari bñe eũ ꝓ ſe in cã aduerſarij. vt ĩ. ꝺ. l. papinian⁹. ⁊ in. ꝺ. c. cui⁹ in agẽdo. alĩs eſt. §. Solu. ꝓnũ eſt difficile ⁊ nõ tactũ ß ꝑ doc. ß põt rñderi ſaluãdo p̃ iſtam lr̃am q̃ rõ finalis q̃re nõ bz locũ recõuẽtio coꝝ arbitro eſt iſta q̃ exprimit' in tex. ſ. q̃ nõ bz locũ reconuẽtio coꝝ arbitro ſic in delegato. q̃ iuriſditio delegata ẽ de iure merito ſuccedit iur' diſpoſitio edita in mã recõuentõis. vñ dat' ibi ptãs in cã recõuẽtiõis bñficio iur'. ß arbitrũ ꝑcedit ex mero fcõ ⁊ ſola volũtate ꝓmittẽtiũ ideo ius ibi nõ ſupplet nec ãpliat ptãtez arbitrorũ q̃ cũ ꝓcedãt ex ſola volũtate ptiũ ideo nõ ꝺz extẽdi vlt' ea q̃ ptes exp̃ſſerũt ſeu exp̃ſſe voluerũt. Exq̃. n. ptes receſſerũt a diſpoſitõe iur' relinq̃ndo iudicẽ adeũdo arbitrũ receſſerũt ab alia iuris diſpõne ideo ius in ꝓmiſſũ nõ ſupplet. ar. in. l. fi. C. de pac. ꝓuẽ. tam ſup dote. ¶ Itẽ põt reddi alia rõ nõbilior ⁊ magis ꝓcludẽs q̃ rõ lĩe. iudex cõiter adit' ab actore. vñ actor eligit iudicẽ ordinariuz vel delegatũ. reus aũt neceſſitat' ad ꝓparẽdũ. q̃ iudiciũ reddit' in inuitũ. l. int' ſtipulantẽ. §. ſi ſticbũ. ff. de ꝟ. ob. vñ fuit merito ſbueniẽdũ ipi reo ꝓctu inito. vñ exq̃ ab eo aliq̃d petit' audiat' volẽs petẽ ab ip̃o actore. ¶ Hinc dixit nõbil' bar. in auc̃. ⁊ ꝓſeq̃nt'. C. de ſen. q̃ coꝝ delegato impẽcto cõi ꝓſenſu ptiũ ñ bz locũ recõuẽtio. q̃ ẽ q̃d iputet' reo q̃re cãz recõuentõis ñ fec̃ exp̃mi in rp̃to ꝓmiſſuz aũt fit cõi ꝓſenſu ptiũ. iõ nõ ꝺz bñe locũ recõuẽtio. q̃ ẽ q̃d iputet' reo q̃re cãz ſuã nõ fec̃ exp̃mi in ꝓmiſſo. nã ß caſu ceſſat rõ ſup q̃ fundat' recõuẽtio. nõ. n. ß actor eligit iudicẽ ſeu arbitrũ ß actor ⁊ reus ſit. ⁊ nõ bñ bas rõnes. Sz q̃ro nunq̃d iſte tex. bẽat locũ in oĩbꝫ arbitr'. So. aut ſunt arbitri iur' aut arbitri volũtar'. in volũtarijs bz locũ iſte tex. ꝑ rõnes ꝑall'. in arbitris ꝟo iur' ꝺic̃ ſpe. in ti. de recuſa. ĩ. §. fi. ꝟ. ß nũq̃d eoꝝ arbitrio. q̃ etiã nõ ꝓcedit recõuẽtio ⁊ ſequũt' doc. ß. rõ eſt q̃ iſti arbitri iur' aſſumũt' ſup certo articlo. ſ. an iudex ſit ſuſpect⁹ iõ ei⁹ iuriſditio ñ ꝺz extẽdi. Itẽ q̃ iura volũt vt celerit' iſte articul⁹ recuſatõis expediat'. vt in c. ltima. de ap. li. vj. ſi aũt admitteret' recõuẽtio iſte articul⁹ plus debito ꝓrogaret'. Adũte ß dictũ ſpe. intelligo in termis ſuis. ſ. in arbitro iur' electo ſup certo articulo. ſec⁹ in artibitr' iuris electis ſup certo caſu. q̃ iſte bñs iuriſditõez ñ eſt reputat⁹ ſup articlo cãe ß ſup tota cã ſic delegat⁹. Itẽ neceſſitat' re⁹ ad ꝓmittẽdũ ex

diſpõne iuris merito dz hꝫ locũ recõuẽtio p.s. dicta põe exẽplũ ꝑ de iure canonico qñ eps vult mouẽ litẽ ꝯ ſubditũ ſuũ.nã tũc eligũt arbitri iuris q̃ hñt iuriſditõz vt i.c.ſi clerici. xj.q.j. Clerici. n.coꝝ illis ꝙuẽt ꝑ epm poterit epm ꝙuenire.aliud exẽplũ de iure ciuili poſſet põi p.l.cũ ſpãli.C.d iudi.nã ſi delegat ꝓncipis recuſat ꝓpellunt ꝓtes eligẽ arbitros q̃ cogſcãt d iſta cã vt ibi. vñ puto q ſic coꝝ delegato hẽbit locũ recõuentio ita coꝝ iſtis q̃ ſuccedũt i locũ delegati.p hꝫ et puto q ſi ex forma ſtatuti ꝓpellũt ꝓſãguinei ad cõpromittendũ q coꝝ illis arbitris hz locũ recõuẽtio.qz illi ſũt arbitri iuris z hñt iuriſditionẽ delegatã vel ordinariã iuxt ea q̃ dixi i.c.ſuſpitiõis de offi.dele.z qd no.in.c.ab arbitris.e. ti.li.vj. Ultio ſcias q lra in fine facit ad.q.n põbilẽ et q̃tidianã.ꝓmiſſum fuit i arbitrũ ſup vna re arbit ꝑ ſniam adiudicauit rẽ actori ⁊ ꝯdẽnauit actorẽ ad dãdũ aliã rẽ ipi reo q̃ qdẽ res nõ erat exp̃ſſa in ipo ꝓpromiſſo nũq̃d valeat illud arbitriũ q̃ ad iſtã rez: Jo.iſte tex.optie fac q nõ.i eo q dic q arbit nõ põt iudicare niſi de his tm̃ ſup q̃bꝫ fiat ꝓpromiſſũ. Et põdera iſtaz dictionẽ taratiuã tm̃.ad idẽ.l.nõ diſtinguem⁹.§. d officio.ff.e.ti.z i hãc ptẽ inclinat bar.in.l.aquiliana.ff. de trãſac.dicit tm̃ ſecus eẽ ſi mãdauerit pecuniã dari alteri parti ꝑ illũ cui adiudicauit rẽ.nã tũc hꝫ ſnia tz.qz pecunia nõ ẽ ꝓ.ſus alia res.ꝑ eã cm̃ fit eſtimatio oĩm rez vt in.l.j.ff.de ꝓtraben.empt.z in.c.ejciens.lxxxvij.di. vñ in recõpẽſatõe rei adiudicate potuit condẽnare in pecunia ſic fac iudex adit⁹ i iudicio cõdiuidũdo q̃ nõ põt apponẽ manũ ad rẽ nõ cõem.vt i.l.arbor.ff. cõdi. z põt vni adiudicare rẽ nõ cõem z mãdare vt alteri refundat certa ps pecunie.vt inſti.de offi.iu.in.§.eadez z i.l.ad offm̃.C.cõi diui.z hꝫ tene mẽti. In gl.j.ibi itẽ i crib.hꝫ intellige vt plene dixi in.c.j.d mu.peti.z i.c.at ſi clerici d iudi.ꝑ Bar.in.l.is q̃ reus.ff.de publi.iud.vi de ter.iij.q.xj.neganda.z ibi p archi. In ea.glo.ibi i momẽtanea poſſeſſiõe.aduerte iſtã.l.fi. quã gl.allegat vario mõ intelligit vt ibi no. Joſt. hꝫ intelligit iſtã.l. qñ pupillus agit ſup momẽtanea poſſeſſiõe ꝓponẽdo interdictũ vñ vi vel qd vi aut clã vel vti poſſidetis tm̃ cũ nõ põt recõuenire re⁹.z idẽ i effectu voluit ibi bar. q̃ dixit illã.l.ꝓcedẽ qñ pupill⁹ agit int dicto adipiſcen de recuperãde vel retinẽde.z rõ põt eẽ qz cũ pupill⁹ ſit ibi ſine tutore z admittat i iſta cã.qz nõ hz ltimã pſonã ſtãdi i iudicio.vñ putarẽ q iſta.l.nõ ꝓcedẽt qñ pupillus eẽt i iudicio cũ auct̃e tutoris.qz tũc ceſſat rõ pal.et hꝫ intellige dũmõ nature cauſe patiat recõuẽtionẽ.qd plene dixi i.d.c.j.d mu.pe. In ea.gl.ibi ſpoliatõe facta eccl̃ys.aduerte qz nõ vr̃ ſpecialitas i eccl̃ys cũ s.gl. dixit q i cã ſpoliatõis ñ valz recõuẽtio. Hz põt itelligi hꝫ dcm̃ duob⁹ modis.p i eccl̃ia z clericis nõ hz locũ r̃cõuẽtio et ſ̃r alia ſpoliatõe ⁊ ꝓcedit hꝫ qñ laic⁹ malicioſe ſpoliauit clericũ vt ꝙuẽtus coꝝ iudice ſuo recõueniat ibi clericũ. Scdo põt intelligi q etiã i alio facto q̃ꝫ ſpoliationis exq̃ laic⁹ malicioſe dat materiã clerico vt ꝙueniat eũ coꝝ laico vt ipm poſtmodũ ibi recõueniat hz locũ recõuẽtio.z ſic vi velle tex.no.iũcta gl.c.relatũ hꝫ alle.in glo. Hz idẽ credẽ inter laicos qz malicijs nõ eſt indulgẽdũ.ar.c.q̃to d diuor.z i.§.⁊ ſi agant all.in gl. Ex glo.ponũt hꝫ doc.aliq̃s caſus i q̃bꝫ nõ ꝓcedit reconuẽtio q̃s ñ curo ꝓſeq̃ qz non ẽ mã nr̃a ⁊ plene examinãt i.d.c.j.de mu.peti. In glo.fi.ibi vl eis cohẽtibꝫ ſine q̃bꝫ ꝛc.no.hñ iſtã ꝑticulã gl.q arbit põt extẽdere manũ ad ñ deducta in ꝓpromiſſo dũmõ iſta adhereãt exp̃ſſis i cõpromiſſo p̃ſertim ſi cã ꝓncipalis diffiniri ꝙmode nõ põt.z idẽ tz Jnno.hꝫ z.j.e.ex ꝑte.z gl.i.l.nõ diſtinguem⁹.i.§.d offõ.ff.e.z ꝑ hꝫ puto q ſi ꝓtat i dubiũ ſup qualitatẽ rei exp̃ſſarũ in ꝓpromiſſo q poterit arbit de iſta qualitate cognoſcere z ꝓnũciare an veniat i ꝓpromiſſo qz alit cã ꝓncipal ꝙmode decidi nõ poſſet p̃ſertĩ qz ẽ hꝫ ꝓparatoriũ ad diffinitiõez cauſe;ꝓpromiſſe.ſile videm⁹ i ꝓcuratore q̃ nõ hz ptãtẽ circa ptẽta in ꝓcuratiõe.vt in.c.cũ olim de of.dele.z tm̃ pt ageꝛ ſup his q̃ ſunt ꝓparatoria ad mãdatũ ſibi factũ. vt i.l. ad rẽ mobilẽ.z in.l.ad legatũ.ff.de ꝓcu.z fac optie qd ſubjcit i glo.i eo q arbit incidẽter cogſcit de cã reſtitutiõis hz non fuerit exp̃ſſa i ꝓpromiſſo.de q̃ diximus in.c.penul.s.d in inte.reſti. In ea.gl.ibi ſup petitõe duplici.p itellectu glo.ſcias q actio legis aquilie ꝯ negãtẽ dat i duplũ i ꝓfitẽtẽ dat i ſimplũ vt i.l.inde neratius.ff.ad.l.aq. vñ dubitat nũq̃d facto ſeꝛ ꝓpromiſſo ſup dãno dato poſſit arbit ꝯdẽnare ptẽ i duplũ ſi negauerit dãnũ dediſſe cũ fuerit ꝙuicta ꝑ aduerſariũ.z ꝑ vi q ſic.qz arbit cognoſcit d coherẽtibꝫ ꝙneris.vt.s. dĩ in ꝓn.gl.§ ꝯdẽnatio ad duplũ vi coherere negatine.qz ꝓuenit ex nã actiõis i ꝓpromiſſum deducte. In ꝙũ gl.arguit d.l.q tm̃ i fi.ff.e.vbi dic q arbit nõ põt ꝓnũciare ſup pena i ꝓpromiſſo apoſita vt nõ exigat. z reddit ibi rõ.qz ſup iſta pena nõ fuit ꝓpromiſſũ g nõ dz arbit poſſe ꝓnũciare ſup duplo.qz pena legi ꝓcedit z ſup ea non fuit ꝓpromiſſũ.z vi glo.trãſire cũ iſto ꝓtio.exp̃ſſe tm̃ nõ eligit.z idẽ vi velle Jnno.§ hꝫ Joſt. tz ꝓtiũ ꝑ rõnẽ ꝑ factã.z facit qd no.azo. z Jnno.j.e.ex ꝑte.q̃ dixerũt arbitrũ poſſe ꝓnunciare ſup fructibꝫ et omnibꝫ acceſſorijs deductis z ſup expenſis hz de his exp̃ſſe non fuerit ꝓpromiſſũ.qz hꝫ omia venũt acceſſorie ad cãm principalr ꝓpromiſſã.z hãc opi.ſequor. ꝑ q̃ facit tex.in.l.nõ diſtinguem⁹.in.§.itẽ non ẽ cogẽdus.ff.eo. vbi hz q etiã pempta re ꝓncipali ſup q̃ fuerat ꝓpromiſſum põt arbit cogſcẽ ſup intereſſe. Itẽ nõ poteſt dici q pena ſit q̃d extrinſecũ cũ veniat ex nã actionis.ar.in regula acceſſoriũ d re.iur.li.vj. Itẽ in eadẽ gl.ibi non põt punire.ſupple mulctãdo ꝓtumacẽ.no.glo. ex q̃ habes duas ꝯcluſiones in hꝫ articulo.ꝓmo q arbit nõ põt mulctare ſptez rõne ꝓtumacie.ſcdo q ꝑt ſibi dari ptãs a ptibꝫ mulctãdi z ita reducũt ad ꝯcordiã due leges q̃ videtur ꝓtie.vna ẽ.l.non ex oĩbꝫ alr.in glo. nã vi velle q arbit poſſit mulctare. Contrariũ innuit tex.in.l.ij.in fi.ff.de iudi.vbi tradit no.regula q non hñs iuriſditõnem defic in ptãte mulctãdi.intelligat g iſta.l.mero iure inſpecto.l.añt non ex oĩbꝫ.itelligat qñ fuit data poteſtas arbitro a partibꝫ.z ita cõiter vident velle legiſte in.d.l.non ex oĩbꝫ.z intelligo gl.in mulcta.ꝓprie ſũpta. vt eſt pena extraordinaria quã iudex infligit ꝓtumaci qz ꝓtẽpſit iuriſditionẽ ſuam.ſecus dic ſi iudex vult punire ꝓtumacẽ in expẽſis quas fecit ps pñs.nã hz hꝫ ſit pena reſpectu ꝓtumacis tm̃ reſpectu partis pñtis eſt intereſſe z iõ arbit põt in illis ꝯdemnare.vt in.d.§.itẽ nõ eſt cogẽdũ.z no. Jnno.j.e.ex ꝑte.z de hac pena poſſet intelligi.d.l.nõ ex oĩbꝫ.§m aliũ intellectũ. In ea.gl.ibi niſi vtraq; ꝑte pñte.pondera glo.nõ.n.dicit arbitruz nõ poſſe ꝓcedere ꝑte abñte.⁊ q nõ põt ꝓnũciare niſi vtraq; ꝑte pñte niſi data ſit ſibi ptãte i ꝓpromiſſo z ita loq̃t tex.i.d.l.die ꝓferre.i.§.ſiqs litigator.ff.e. vnde potes i hꝫ firmare iſtã regulã q i caſibꝫ in q̃bꝫ põt iudex ꝓcedere ꝑte abñte ꝑ ꝓtumaciã vel ſine poterit eodem mõ arbit ꝓcedere qr arbitria ſunt redacta ad iſtar iudicior.vt in.l.j.ff.e. Fallit in caſibꝫ iuris exp̃ſſis.z iõ vt dixit Jnno.j.e.ex ꝑte.põt arbit lit.ꝑte.ꝓcedere ad receptionẽ teſtiũ ꝓtumacia ptis non obſtãte. z idẽ dicit in alijs actibꝫ iudicialibꝫ.ſed in ſnia ferenda reperit hꝫ diuerſitas inter iudicẽ z arbitrũ.qz iudex fert ſniam parte ꝓtumace vt i.l.ab eo. C.quõ z qñ iuder.z i.c.j.z.c.veritatis de ꝙ.z ꝓtu.cũ ſi.ſed arbiter nõ põt.nec ob.ſi dicatur q ſm hꝫ erit in optione partis impedire ſniam arbitri.qz non habebit niſi non comparere nec põt mulctari.vt.s.dictũ eſt.ſed dicit q in ꝓtumaciã ſuã committitur pena apoſita in compromiſſo.vñ perinde eſt ac ſi arbit ꝓnũciaſſet z ps nõ vellet ſtare arbitrio.lex em̃ eq̃parat iſta duo.ſ.nõ acquieſcere laudo vel impedire ꝓnunciationẽ arbitri nõ cõparẽdo.vt eſt tex.i.d.§.q̃s lij

tigatoꝝ ꝛ i.l.ij.C.eo.videtñ Jnno.q̃ optīe ī ℔ loq̃t.j.eo.ex pte ī ꝑn.dixit.n.ꝛ bñ ꝙ tūc ꝑ ꝓtumaciā ꝓmittit pena ꝓpromissa qñ ipedit ꝓnūciatio snie.secꝰ aūt si citatio fuit fcā ad aliū actū ad quē iudex ꝑt ꝓcedere nō obstāte ꝓtumacia. ℔ dictū puto limitādū ꝑ id qđ no. bal.pꝰ Ci.in.d.l.ij.ſ.nisi fuerit ī ꝓpromisso actū vt pena ꝓmittat si nō paritū fuerit snie. nā tūc nō ꝓparēdo ad p̄ceptū arbitri ꝓmittet pena.qđ itelligit dūmō ꝑt̄ ꝑ̄tis int̄fuit ꝙ aduersariꝰ nō cōparuerit.secꝰ si nullū pōt p̄tendē int̄esse.ꝛ ibi vide ꝑ eū latiꝰ. ℨz circa bunc articulū dd.an.allegat ℔ bu.ꝛ nō dicit vbi q̃ tenuit ℔m eū ꝙ arbiter nō ꝑt ꝓnūciare ꝓte absente qñ ꝓpromissū fuit simplicit penale.secꝰ si fuit apposita cla ꝙ toticnspena cōmittat quotiēs fuerit ℨuētū. nā tūc ꝑt ꝓnūciare ad effectū vt pena itez cōmittat.allegat etaz spe.eo.ti.in.§.fi.ꝓpe fi. Et incipit ℵ. q̃d si arbit.plus dic dd.an.ex se ꝙ vbi cōpromissū nō esset penale ꝙ tūc potent arbit ꝓnūciare ꝓtumacia ptis nō obstāte. mouet rōne gnāli dūtaxat.q; arbitria sunt redacta ad instar iudicioꝝ. ℨz aduerte tu q; legiste moderni bas limitatiōes ñ videnꝫ fecisse nec mētionē faciūt ī ℔ de ℨrio ℔ simplr trāseūt cū bis q̄.s.dixim² pꝰ gl.vt videre poterꝫ i.d.l.ij.ꝛ i.d.§.siq̃s litigatoꝝ ꝑter Ci.q̃ posuit vnā limitationē Ja.dicetꝫ.ꝙ si ps abest pꝰ ꝛclusiōez ī cā potit arbit ꝓnūciare.ar.i.l.q̃uis.C.de adul.vbi ꝑt iudex ferre snīaz ℨ accusatū si accusatoꝛ se absentauit pꝰ ꝛclusionē ī cā.ꝛ potuisset allegare bo.tex.ī sili in.c. auditis de ꝓcu.vbi reuocatio ꝓcu.pꝰ ꝛclusionē nō impedit snīaz ferri.℔ ℔ dicta mihi nō placēt nec credo ꝙ fuerit d̄ mēte butrigarij nec spe.cū idistincte tex.in.d.§. siq̃s litigatoꝝ.dicat snīaz eē nullā latā ab arbitro sine p̄ntia ptiū. vñ itelligo dicta istoꝝ ꝙ vbi fuit apposita aliq̃ istaꝝ cla potit arbit de nouo citare ꝑtē vt veniat ad snīaz audiēdā ꝛ si nō venerit itez ꝓmittet pena.qꝛ ℵtute cle ꝑma pena soluta remāsit ꝓpromissū ī suaualiditate. vñ lz sine cla ꝓpromissū dissoluat eoipo ꝙ cōmittit pena. vt l.si duo.§.sel.ff.e.ꝛ cāu nr̄o ℵtute cle nō soluit ꝓpromissū ℔ arbit nō bz maiorē ptātē q̃ ꝑ. vñ si ꝑs nō potat ꝓcedē sine p̄ntia ptiū ita nec nunc cū ℵtute cle cēseat aliꝫ ꝓpromissū iuꝝ ea q̃ dixi ī.c.dilecti.ſ.eo.ꝛ idē dico vbi pena nō fuit apposita ī ꝓpromisso tūc aūt ꝓpetit actio ad int̄esse.ppt ꝓtumaciā quē admodū ꝓpetēt si ps nō vellet stare arbitrio iā lato.vt j.eo.ꝑ tuas.ꝛ.l.diē ꝓferre.ff.eo. nec ps p̄ns ex ℔ ꝑt p̄tēdere aliqđ p̄iudiciū.qꝛ eūdē effectū bz ac si snīa fuisset lata ꝛ ps nō vellet acq̃escē arbitro.dictū etiā Ja.ꝑma frōte vī equū ℔ nll'o iure ꝓbat. imo exp̄sse resistit tex.in.d.§.siq̃s litigatoꝝ.nā p̄ntia ptiū necessario req̃rit ī platiōe snie ꝛ nō ī alio ꝓcessu vt.ſ.dixi.vñ ꝙ ps fuerit p̄ns vsq; ad ꝛclusionē ñ releuat.ꝛ forte Bar. ꝛ bal.nō recitauerūt istud dictū.qꝛ dubitarūt de ipi² veritate. Ad.l.q̃uis.facilis ē rn̄sio. nā ibi ꝓcedit fauore iuris publici.qꝛ cā erat crimiał.vt ibi no. Jtē qꝛ cessabat ibi rō q̃re req̃rebat p̄ntia accusatorꝫ.nā ibi cōstabat reū fuisse ꝙictū nec potat fieri alia ꝓbatio.vñ ꝑsentia accusatorꝫ parū opabat cū cessaret pena taliōis

¶ Jn eadē gl.ibi renūciat appellatiōi.n. gl.in ℔ ꝙ ponit dūiaz int̄ iudicia ꝛ arbitria.nā ī iudicijs valet pactū de nō appellādo seu reclamādo ℨ snīaz lz añ platiōez snie sit int̄positū.vt ē tex.no.in.l.fi.ī fi.C.de tē.ap.secꝰ aūt ē in pacto int̄posito de nō appellādo vl reclamādo ℨ arbitrū.ꝛ allegat gl.ad ℔ dictū.l.pe.C.eo.q̃.l.nō loquit ī renūciatiōe appellatiōis.℔ glo.induxit illā.l.satꝫ caute ꝛ subtilit ī eo ꝙ.l.illa tacite inuit laudū nō posse emologari añ ℔ sit lat ¶ lz glo.ibi dubitauerit Bar. tñ ℔ ibi sequit.refert ita ꝓsuluisse Di.ꝛ ipm post eū.ꝛ idē ibi bal.qđ ē bñ no.nā quotidie in ꝓpromissis apponit cla ꝙ ptes exnūc approbēt laudū ferēdū.ꝛ ꝓmittūt non impugnare aliqua ratiōe ꝛc. .cale eñ pactum non valet.quia.l.illa pe.ad hoc vt ex laudo oriat actio requirit ꝙ approbet expresse vel tacite postq̃ fuerit latū.ꝛ pōt esse rō ne ꝑ illud pactū antea factū de arbitris mā delinquēdi.ꝛ hec ꝓcedūt respectu arbitroꝝ.

¶ Quid aūt ī arbitratore an valeat pactū de nō petendo reductionē ad arbitriū boni viri. dic vt plenissime diri ī.c.q̃ntauis de iureiur.ꝛ q̃tenus.gl.℔ dicit valē pactū d̄ nō appellādo ī iudicio facit ī cōtrariū.c. venientes de iureiur.vbi dī nō valē statutū vt a snīa ñ possit appellari. qꝛ violat ius superioris. ℨo.dic illud ꝓcedē in statuto secꝰ aūt in pacto.ex quo habes vnū casū mirabilē in quo magis opat pactū q̃ statutū.ꝛ ꝙ quedā p̄nt fieri ꝑ pactū q̃ explicari nō p̄nt ꝑ statutū.qđ est ℨ no.ꝑ gl.C.d decre.decu.sup rubrica li.x.ꝛ qđ no.bar. in.l.oēs.ff.de iusti.ꝛ iure. ℔ pōt dici ꝙ regl'arit ꝓcedit ꝓtrariū.℔ i casu ꝓdicto aliud ē.qꝛ pactū directe nō tāgit ius superioris ℔ paciscētes abdicāt a se qđ ē in eoꝝ facultate.℔ statutū disponit directe ℨ ius superioris.posset tñ ꝓbabilit dubitari.nūquid saltē valeat statutuz q̃ ad statuentē tm̄: de quo vide ꝑ bal.in.d.l.fi.vbi sentit ꝙ nō.ꝛ optime facit illd.c.venientes. Jtē ℨ hāc particulā gl.fac.l.j.C.de arbi.ꝛ.ij.q.vj.a iudicib. cū.§.se. vbi dī ꝙ a snīa arbitri nō possit appellari.g̃ frustra q̃rim² vtrū valeat renūciatio appellatiōis cū renūciatio debeat referri ad ius cōpetēs.vt in.c.ad dissoluēdū de despō.īpu.ꝛ in.l. decē.ff. de ℵ.ob. ℨz ꝑ intellectu gl. ꝛ totius materie q̃ quotidiana ē ꝛ ī variis locis sparsa sunt videnda tria.ꝑmo an de iure possit appellari a sentētia arbitri.ℨcdo ꝑsupposito ꝙ ñ possit appellari an valeat pactū de appellādo. Tercio an in casibꝫ ī quibꝫ ꝑt appellari valeat renūciatio appellatōnis saltem per actū ante ꝓlatiōz snie int̄posite. Quo ad ꝑmū sciēdū ē ꝙ multe sunt spēs arbitroꝝ quidā nō dant ī iudicio sup aliquo articulo cāe.puta ad discernendū an fideiussor sit idoneus vel ad mensurandū agrū seu ad videndū si vulnus sit letale vl q̃d simile.ꝛ de istis arbitrꝫ est tex.valde nōbilis in.l.ab arbitro.ff.q̃ satisda.cog.q̃ ℔m intellectū gl.quā seq̃t Bar. īnuit ꝙ ab istꝫ arbitrꝫ ꝑt appellari q̃si exq̃ deputant ī iudicio sortiant nāz iudicioꝝ seu iudicū. Aliꝰ intellectꝰ gl.ꝛ Bar.ē ꝙ ab illis ꝓpe nō appellet ℔ iploret iudicꝫ officiū ꝑ viā cuiusdā reclamatiōis. ꝛ ℔ lec.plus placere vī bar. Et aduerte qꝛ tex. ille nō apit vtrū illi arbitri fuerūt dati a iudice de ꝙsēsu ptiū seu ex officio suo.an ℵo fuert dati a ptibus iudice disponēte.credo tñ ꝙ vtroq; casu p̄nt ꝓcedere ille lec.vt exquo deputāt in iudicio saltem iudice inbēte debeant eoꝝ arbitria sapere nāz cuiusdā int̄locutoꝛie iudicis. Tercia lec.ad illū tex.ꝙ loquit in iudice delegato qui largo modo pōt dici arbit. ꝛ tūc ꝑmū dictum nō probaret iure est tm̄ valde equum ꝛ cōiter tenetur ratione p̄dicta.nā ratione annexionis debent sape naturā iurisditionis.ar.in.c. recolentes de sta.re. Quidā sūt arbtri q̃ deputant extra iudiciū sup tota cā vl articulo cāe iure tm̄ disponēte. ꝛ isti dicunt arbitri iuris.qꝛ nō assumūtur p̄cipaliter ex volūtate partiū ℔ ex dispositiōe iuris.et ab istis ꝑt appellari. vt ē ex tex.no.hodie ī.c.ab arbitris de offi.dele.li.vj.et ꝑ rōe vide ibi glo.fi.ꝛ an isti habeant delegatā vl ordinariā tetigi in.c.suspitiōis de offi.dele.ꝛ ꝑ ℔ ꝑt decidi qō q̃d in arbitris q̃ assumūtur quotidie ex dispōe statutoꝝ int̄ ꝑiūctas personas vl cōsimiles Bar.in.l.j.C.e. dic ꝙ si statutū dicat ꝙ habeat executionē patā ꝙ pōt appellari sicut a sentētia nō tm̄ specifice loquit in arbitrꝫ assumptis vigore statuti.℔ in oīb arbitris.℔ ipemet in.l.j.C.de no.cōdi.cōpo.sentit. ꝙ si statutū simplicit disponit vt ptes certo cāu ꝓpellant cōpromittere nec vltra disponit ꝙ nō pōt ab istis appellari q̃si forte voluerit ꝙ vigore talis statuti nō ꝓpetit actio ex laudo ℔ solū ꝓuidit statutū vt fiat cōpromissū.ꝛ sic ī alijs dicēdum tanq̃ in arbitris voluntarijs. ℨz ego nō puto ℔ dictū verū.nā tex.vī in ℨriū ī.d.c.ab arbitris.iūcta gl.

fi. erquo eiꝫ arbitri eligũtur ex necessitate ꝺꝫ cõpetere ptãs appellãdi. ⁊ credo ꝙ etiã ꝺcꝫ actio a ſnĩa ꝑsertim cũ teneam⁹ tales arbitros hĩe iurisditionẽ ordinariaꝫ vel ꝺelegatã. vt no. in. ꝺ. c. ab arbitris. ⁊. ꝺ. c. ſuſpitõnis hinc gl. no. in. ꝺ. c. ab arbitris. dicit ꝙ i arbitrꝯ electis i cauſa quã hꝫ eps ꝯ ſubditũ hꝫ locũ appellatio. ⁊ tñ. c. ſi clericus. xj. q. j. ſolũ diſponit vt arbitri eligant' ꝺũ eps vult mouere litẽ ꝯ ſubditũ. Quidã ſunt arbitri oĩno volũtarꝝ ⁊ exiudiciales ꝙ aſſumũt' ex mera voluntate ptiũ. ⁊ in iſtis põt diſtingui ꝙ aut ſunt veri arbitri aut arbitratores. ꝑ caſu aut loq̃mur ꝺe iure canonico aut ciuili. ſi ꝺe iure canonico dixit Bal. in l. j. C. eo. ꝙ põt appellari ⁊ vĩ hoc habuiſſe ꝑ indubitato. allegat. ij. q. vj. ſtatuendũ. ß certe ille ter. nihil fac̃. qꝛ nõ loquit' i arbitro ß i iudice vt colligit' ibi ex ter. ⁊ apti⁹ inuit ibi gl. ⁊ ꝯ ꝺcm Bal. vĩ ter. ij. q. vj. a iudiciby. iũcto. §. ſequẽti. ⁊ apte voluit glo. in. ꝺ. c. ab arbitrꝯ. ß glo. in. ꝺ. c. a iudiciby poſuit notabile dictũ dicẽs ꝙ ꝺe iure canonico poterit arbitriũ iniquũ ꝑ viã cuiuſdã reclamatiõis retractari ⁊ ſic ꝑ iploratiõꝫ officij iudicꝯ mouet' dũtaxat p. c. ij. §. eo. ⁊ cũ opi. illi⁹ gl. vĩ ß ſimpl'r trãſire ꝺo. an. ß ego limitarẽ put plene dixi i ꝺ. c. ij. ſ. ꝙ arbitriũ ꝓtinet euidentẽ iniq̃tatẽ etiã in leſione ſoli⁹ ptis. ⁊ hoc ſentit Hoſt. in. ꝺ. c. ij. ⁊ archi. in. ꝺ. c. a iudiciby. qꝛ ius canonicum obuiat notorio peccato. vt in. c. nouit ꝺe iudi. ⁊ puto etiã ꝙ int' laicos ꝺꝫ ß admitti. vt voluit Hoſti. in. ꝺ. c. ij. ⁊ ibi dixi. ß vbi nõ ꝓſtat ꝺe iniq̃tate euidẽti ß ps offert ſe ad ꝓbandũ puto ꝙ nõ ꝺꝫ admitti etiã ꝺe iure canonico. qꝛ remedia rigoroſa inducta vt finis imponat' litiby habẽt locũ etiã ꝺe iure canonico. hinc videm⁹ ꝙ ſnĩa q̃ ſemel trãſiuit in rẽ iudicatã nõ põt ampli⁹ retractari ꝑtextu iniq̃tatꝯ ꝑtenſe ß facit ius inter ptes exq̃ ſemel nõ ꝯdixerũt. vt i. c. cũ int' ꝺ re iudi. Idẽ ꝯ dicẽdũ in arbitro ne lites ꝺe nouo inſtaurent'. imputandũ ẽ eiꝫ pti q̃ ſe obligauit ſub pena ad ſeruãdũ arbitriũ ⁊ i. c. ij. ꝑal. ꝓcedit cũ ꝺe iniq̃tate ꝓſtaret euidenter ꝑma frõte. Idẽ eſt ꝯ dicẽdũ ꝺe iure canonico qꝺ ꝺ iure ciuili. De iure ãt ciuili aduerte aut ſtatutũ diſponit vt ſnĩa arbitri mãdet' executiõi ⁊ tũc põt appellari. vt voluit bar. in. ꝺ. l. j. qꝛ tũc hꝫ vim ſnĩe ⁊ agit' ex ſnĩa ponderãda eiꝫ ſunt ꝛba ſtatuti. nã ſi ſtatutũ ꝺicꝫ ꝙ arbitriũ mãdet' executiõi ſicꝫ ſnĩa q̃ trãſiuit in rẽ iudicatã ⁊ appellari nõ põt. aut ſtatutũ ſimpl'r diſponit vt ſnĩa arbitri mãdet' executiõi ⁊ tũc ꝓcedit dictũ Bar. ſatis eiꝫ opat' ſtatutũ i eo ꝙ diſponit vt hẽat executiõꝫ parata ſicꝫ ſnĩa ñ aũt ꝺꝫ intelligi vt ceſſet' ĩmota appellatio. nã cũ ſtatutũ illud ſit ꝓtra ius ꝺꝫ ſtricte intelligi. et ſatis ẽ ꝙ põt aliq̃ꝺ opari. ad hoc. c. in nr̃a ꝺe iniur. ⁊ qꝺ ibi no. ⁊ i. ꝺ. l. ſiqñ. C. ꝺe inoffi. teſta. ⁊ in. l. ij. §. hec aũt ꝛba. ff. ꝺ nego. ge. ⁊ hãc limitationẽ ſentit bal. in. ꝺ. l. j. aut ſtatutũ nihil diſpõit ⁊ tũc ñ põt appellari. vt i. ꝺ. l. j. ⁊ rõ ẽ qꝛ ex ſnĩa arbitri nõ oritꝫ actõ neq̃ agit' ad penã ꝓmiſſi ex ſnĩa ß agit' ex ꝓmiſſo ⁊ ſic ex ꝯctu inito int' ptes. a ꝓrio ꝛo ꝯctu nõ põt appellari. vt no. i. ꝺ. l. j. ff. ꝺe pactꝯ. ⁊. c. j. j. e. ti. hec ꝓcedũt in vera appellatione. nã ꝯ arbitriũ ꝓpetit qñq̃ quedã ſpecies appellatiõis. vbicũq̃ eiꝫ ex aliqua cã legitima ꝓpetit exceptõ ꝓtra laudũ. puta qꝛ fuit latũ ꝑ ꝺolũ ſeu ꝑ arbitrũ ſuſpectũ ꝓcedente ꝑns recuſatiõe illa talis exceptio ꝑ quam retractat' arbitriũ hꝫ vim appellatiõis cuiuſdã. vt ꝺicꝫ tex. in. l. nõ diſtinguem⁹. §. itẽ cuꝫ quidã. ff. e. Sc̃ꝺo caſu ꝓncipali. ſ. cũ q̃rit' ꝺe arbitratore bar. in. ꝺ. l. j. voluit ꝙ nõ poſſit appellari ſi ꝑtextu iniq̃tatꝯ põt peti reductio ad arbitriũ boni viri. vt in. l. ſi ſocietatẽ. §. arbitroꝝ. ff. ꝑ ſocio. ⁊ idẽ ſentit bal. i. ꝺ. l. j. ß bar. i. l. fi. ff. ꝺe appel. recipi. fuit i ſingulari opi. ſ. ꝙ ꝯ laudũ arbitroꝝ iniquũ ꝓpetit ꝺuplex remediũ. ſ. appellatiõis ⁊ petitionis reductiõis ad arbitriũ boni viri. ⁊ ſi ꝑs intẽtat ꝓmũ remediũ tenet' ſm eũ ſeruare tpa ꝑfixa i appellatione. mouet' qꝛ a trãſactione põt appellare is q̃ ex ea ſentit ꝑgrauari. vt i. l. a ſnĩa in. §. idẽ reſcꝛ̃ſit. ff. ꝺe ap. ſed dictũ arbitroꝝ ẽ quedã trãſactio. vt no. in. c. q̃ntauis ꝺe iureiurã. ⁊ in auc̃. ſi ꝛo ꝓtigerit. C. ꝺe iudi. §. a tali arbitramẽto põt appellari. nã ab actu exiudiciali põt appellari ⁊ tenet' qꝫ ꝺuare tpa i appellatiõe ꝑfixa. vt i cle. ſic ꝺe appel. Ꝺꝫ q̃q̃ ß ꝓſideratio bar. ſit exq̃ſita tñ mihi nõ placꝫ ⁊ audio ꝙ a modernis legiſꝯ cõiter nõ recipit' ⁊ ꝯ hãc opi. ſuã facit rõ quã ipe põit in. l. j. C. ꝺe arbi. vbi dicit ꝙ a ſnĩa arbitri ĩuo nõ appellat' qꝛ nõ agit' ex ſnĩa. ß ex ꝓmiſſo ⁊ a ꝯctu ꝓrio qꝫ nõ põt appellare. eſt ergo idẽ ꝺicendũ in caſu nr̃o. ⁊ vide Inno. in. c. ſtatutũ ꝺe reſcrip. li. vj. vbi dicit ꝙ vbi qꝫ ꝓcedit tanq̃ bon⁹ vir nunq̃ põt ab ei⁹ ſnĩa appellari. ⁊ idẽ ſentit bar. in. l. j. ff. ꝺe le. j. nõ ob. l. a ſnĩa. quã ipe allegat qꝛ loquit' in r'cio q̃ nõ trãſigit ß appellat a trãſactiõe facta int' alios ex qua põt põtendẽ aliqꝺ intereſſe ꝓpetit q̃ ſolũ remediũ petitiõis reductiõis ad arbitriũ boni viri. ⁊ ita ſimpl'r voluit ter. in. ꝺ. §. arbitroꝝ. ꝑꝺicta ꝓcedũt habito reſpetu ad ꝛa. ffoꝝ. ß hodie ꝓpt'. l. pe. pal. vbi diſponit ꝙ ex ſnĩa arbitri oritꝫ actio ſi emologat' exꝑſſe ꝑ ptes vl' taciturnitate. x. diex põt ꝺubitari nũq̃ꝺ admittat' appellatio. ⁊ bar. fuit i ſingl'ari opi. ꝙ ſicꝫ. ꝺ. l. j. C. e. mouet' qꝛ appellãꝺo vĩ emologare arbitriũ tanq̃ latũ ß non tanq̃ inſte latũ. vnde coiꝑo ꝙ appellat oritꝫ actio. allegat in ſimili. l. uj. §. falſus. ff. re ra. ba. vbi ꝺñs appellãꝺo a ſnĩa lata ꝯ falſũ ꝓcuratorẽ videt' approbare geſta ꝑ falſũ ꝓcuratorẽ. ß bal. in ꝺ. l. j. ⁊ ꝺo. an. ß ⁊ cõiter legiſte ſequẽtes reprobãt hoc dictum bar. ⁊ credo ꝙ bñ qꝛ ant appellãꝺo emologat arbitriũ ⁊ nõ põt ꝓſequi appellationẽ. qꝛ eſſet ſibi ꝯꝛ⁹ aut ĩpugnat ⁊ ĩpedit natiuitatẽ actiõis ⁊ ꝑ ꝯñs nõ põt appellari. nã nõ põt ß caſu fieri nec reſpectu iuſticie ſẽtẽtie q̃ eſſet ſibi ꝯꝛ⁹ ꝓſequẽꝺo poſtea appellationẽ. ß i. §. falſ⁹. ꝑ quẽ monet' bar. approbatio põt referri ad ꝑſonã falſi ꝓcuratoris nõ aũt ad iuſticiã ſnĩe. et tõ ẽ ibi ah⁹ caſus. ⁊ ß quo ad ꝓmã q̃ſtionẽ. Ad ſecũꝺã qõnẽ an valeat pactũ ꝙ poſſit appellari a ſnĩa arbitri. intellige i caſib⁹ in q̃bꝫ ꝺe iure nõ põt appellari. hec qõ ꝓtingit ꝺe facto tpe hoſt. ⁊ recitat ß i. c. rainald⁹. j. ꝺ teſta. Et ꝺoc. antiq̃ fuerũt varij. nã multi tenuerũt valẽ pactũ. qꝛ ſꝫ ius ꝺicat ꝙ nõ poſſit appellari tñ non ꝺãnat pactũ factũ int' ptes. nã iudex ꝺꝫ iudicare ſm ꝙ ptes ꝓueniũt vt i. l. ſi ꝓuenerit. ff. ꝺe re iudi. Et hãc opi. tenuerũt Guil. Ꝺi. ⁊ q̃ꝺã alij. ꝯtrã opi. tenẽt Ja. bal. accur. in. ꝺ. l. j. Spe. i ti. ꝺ ap. §. i q̃b⁹. ꝛ. xvj. ⁊ q̃ꝺã alij. ß moderniores legiſte ⁊ canoniſte cõiter tenẽt ꝙ ñ valet pactũ vt int'ponat' vera appellatio. qꝛ vt ꝑꝺixi cuꝫ ex ſnĩa nõ oriat' actio nõ valet appellatio q̃ ſuſpẽdit illũ a q̃ ꝺꝫ int'poni cũ agat' ex ꝓmiſſo vt ꝑꝺixi ß valet pactũ i appellatiõe ipropꝛie ſũpta. nã vt ꝺicꝫ bar. in. ꝺ. l. vnica. nil ĩpedit q̃ mn⁹ poſſum⁹ ꝓuenire vt arbitriũ ꝺ nos⁹ reuideat' ꝑ iudicẽ. ⁊ ꝛo. dixit bal. in. ꝺ. l. j. ꝙ ß ca ſu appellatõ ꝺefẽdit a pena ꝓmiſſi. nec ẽ neceſſe ſeruare tpa ꝑfixa i appel. qꝛ ñ ẽ ꝛa appellatõ vt ꝑꝺixi qꝺ bñ no. In r'cia ⁊ vltia qõne nũq̃ꝺ valeat renũciatio appellatiõis ab arbitrio int'ponẽꝺo. in q̃ ꝓſidera ꝙ i caſib⁹ i q̃b⁹ ꝺe iure appellari põt. vt qꝛ ſi' arbitri iurꝯ. vl' qꝛ actio ꝓpetit ex ſnĩa puto ꝙ valeat renũciatio. nã quẽ admodũ põt ꝑ pactũ rẽmitti appellatõ a ſnĩa iudicꝯ ⁊ forti⁹ ꝺꝫ poſſe remitti i ſnĩa arbitri. nã q̃ñ appellari põt arbitriũ hꝫ vĩ ſnĩe q̃ põt q̃s ꝑ pactũ renũciare appellatiõi vt i. ꝺ. l. fi. C. ꝺe tẽp. ap. ß in caſib⁹ i q̃b⁹ nõ põt appellari tũc nõ cadit ꝛprie renũciatio appellatiõis. Ꝺꝫ poſſet ꝺubitari nũq̃ꝺ poſſet emologari laudũ anteq̃ ſit latũ ⁊ ꝺicendũ ꝙ nõ vt. ſ. ꝺixi. vñ renũciatio facultatis impugnãꝺi arbitriũ nõ remittit'. vt i. ꝺ. l. pe. ⁊ vt ꝑꝺixi ß facultas impugnãꝺi ẽ quedã ſpes appellatõis. ⁊ ꝺ hac appellatiõe ipropꝛie ſumpta põt intelligi iſta gl. ꝺũ ꝺicꝫ ꝙ nõ valet renũciatio. Ꝺꝫ q̃ro i caſib⁹ i q̃b⁹ põt appellari ab arbitro ad quez ꝺebeat appellari. Ꝺo. ꝺicit hic

Cal.q ad ordinariū loci.q: ipe ē q̄ mādat ſnīaz arbitri executiōi.allat no.in.c.p tuas.j.e.ti. Adūte q: neutrū dcm̄ vī ꝓcedē.7 reſpectu executiōis vide tex. no. in.l.cū antea. C.eo. q̄ innuit q̄ executio ſnīe arbitri dz peti apud iudicē rei ꝑ quē petit̄ ꝫecutō.7 ſic nō dz cō ſiderari fo:ꝰ arbitrꝝ nec loci vbi factū ē ꝓpromiſſū.et i ꝟ dixit ibi bal.illū tex.valde no. Jtē reſpectu p̄mi me- li:ꝰ ꝓſidera.nā vbicūq; p̄t appellari a ſnīa appellādo q̄s cōquerit̄ p̄ncipaliť a ſnīa q̄ dz interponi ad ſup̄iorem illi:ꝰ q̄ iudicauit.vt i.l.j.C.vbi 7 apud quē.7 hāc opi.in caſu nr̄o firmauit bar.i.l.ij.C.eo. Et ſō ꝓclude q̄ i caſi bꝰ i q̄bꝫ p̄t appellari dz ſp appellatio int̄ponī ad ſup̄iorē illi:ꝰ q̄ tulit arbitrū. Ultrio q: glo.ꝟ ponit multa ꝓcenietia int̄ iudiciū 7 arbitria q̄rit̄ nūq̄d ꝑeat inſtantia p lapſū triēnij cōtā arbitro ſic̄ perit cōtā iudice 7 ꝟ qō eſt multū difficil' 7 nō p̄t bñ p iura decidi.cōiter tñ tenet̄ q̄ p̄t. q: arbitria ſūt redacta ad inſtar iudiciorꝫ vt i.l.j.ff.e.iō exq̄ nō differūt i hac diſpōe iurꝫ debēt a pari iudicari 7 hāc opi.cōiter ſenſerūt nr̄i doc.ꝟ.7 bar. p:ꝰ glo.in.l.itē ſi vn:ꝰ.7 i.l.ſi de meis.§.fi.ff.e.vide p ſpe. in.§.differt.e.ti.7 ꝟ intellige de iure ciuili nō de iure canonico cū nō ꝑeat inſtātia cōtā iudice.vt dixi i.c.pe.ō iudi.fo:ti:ꝰ nō dz ꝓire cōtā arbitro.7 p ꝟ ſatis bēs materiā huiuſmodi declaratā. Ni.ab.

Primo olim. Qui p arbitrium tenet̄ c eligē cuz aliquorꝫ ꝓſilio tenet̄ illorꝫ ꝓſiliū i tractatu electōis req̄rē ꝟ ſe- q̄ nō aſtrigit̄.b.d.p̄ ponit̄ ꝓſultatō.ſcdo rn̄ſio ibi nos igit̄. No.p̄ q̄ ſup̄ electōne rectoris ſeu iure eligēdi rectorē p̄t fieri ꝓpromiſſū No.ſcdo q̄ in delegatos cāe p̄t fieri ꝓpromiſſū tanq̄ i arbitros.de iure q̄ canonico clarꝫ ē q̄ tā in ordiarios q̄ i delegatos p̄t fieri cō- promiſſū.de q̄ dic vt lati:ꝰ dixi.§.eo.cū tpe No.r'cio ar.op.q̄ arbitri n̄ p̄t eorꝫ ſnīaz declarare nullā eoipo q̄ pnūciarūt ſe' functi eorꝫ officio.vī nō p̄t ampli:ꝰ adi ri vt declarēt dubia orta ex ſnīa ꝟ dz adiri papa,put ꝟ factū extitit.ꝟ ego credo q̄ etiā ordinari:ꝰ inferior p̄t adiri.vī firmarē hāc ꝓclusionē q̄ ille iudex q̄ bz exeq̄ ſnīaz arbitri poterit dubia ſnīe declarare.ar.eorꝫ q̄ le. 7 no.in.l.ab executore.ff.de appel.vbi bar. ꝓſequit̄ an q̄libet iudex poſſit declarare ſuā ſnīaz ſiue ſit ordina- ri:ꝰ ſiue delegat:ꝰ.7 vide p cano.j.ō ꝟ.ſig.in.c.ex parte. el.iq̄.7 facit q̄ in ſili no.bar.in.l.termiato.C.de fruc. 7 li.expen. Quis aūt iudex debeat mādare executioni ſnīaz arbitri.dic vt dixi.§.c.pr.7 ar.hui:ꝰ tex.7 p̄dicto rū iurū dicendū ē q̄ ſi dat̄ aliq̄b homib⁹ ptās ꝓdēdi ſtatuta 7 demū ſup̄ ſtatutꝫ orit̄ ꝓtētio nō p̄nt ſtatuta- riꝰ p:ꝰ finitū eorꝫ officiū iſta ſtatuta interp̄tari ꝟ dz re- curri ad ſup̄iorē q̄ dedit eis ptātē ſtatuta ꝓdēdi vt no. in.d.c.ex pte.bar.in.l.oēs pp̄li.ff.de iuſti.7 iu Nota q̄rto q̄ ex diſpoſitōne arbitri p̄t electio rectoris ptinē ad aliū q̄ ad collegiū eccl̄ie. Jdē fieri p̄t vigore ꝓſue- tudinis vel p̄uilegij.vt in.c.cū dilect:ꝰ de ꝓſue.7 i.c.ab- bate de ꝛer.ſig.7 in.c.ij.de i inte.reſti No.vlteri:ꝰ q̄ hñs ptātē eligēdi ſeu aliū actū explicādi cū conſilio tñ alicui:ꝰ nō valet quod gerit niſi p̄us req̄ſierit cōſilium illius nō tamē tenet̄ ſequi ꝓſiliū.7 ad hoc quotidie alī. iſta decre.7 cōcor.c.cū in veteri d elec. Et ex his inferť q̄ lz epūs teneat fere in omib⁹ gerēdis p eū req̄rere cō ſilium capituli.vt in.c.nouit.7 in.c.quāto de bis q̄ fi.a p̄la.nō tñ tenet̄ ſequi cōſiliū canonicorꝫ.ſatis.n.eſt re- quirere cōſiliū ,put.§.7 debito tpe expectare rn̄ſum.7 p̄bat̄ ꝟ vltimū in.d.c.cuz in veteri Ultio no.ex fi. lre 7 tene mēti q̄ hñs liberā ptātem eligendi nō p̄t eli- gere indignū ꝟ tenet̄ eligere idoneū.ad idez.c.cū cām de ele.7.c.abbate de ꝟ.ſig.fac̄.l.vt gradati.ff.ō mune. 7 bo In glo.ij.p intellectu hui:ꝰ glo. 7 tex.p̄ quero nūq̄d interp̄tatio hui:ꝰ.c.habeat locū i aliis diſpoſitio- nib⁹ diſponētib⁹ cōſiliū aliquorꝫ requiri i aliq̄ actu.nā iſte tex.loquit̄ q̄n cōſiliū erat req̄rendū ex forma arbi- tri.vn̄ p̄t dubitari q̄d i aliis diſpōnib⁹.Jo.glo.iſta in p̄ma p̄te vī tacite ſentire q̄ idē ſit i aliis diſpōnib⁹.7 fa cit.d.c.cū i veteri de elec. Jdē ſentit hoſti.ꝟ dicēs.q̄ ꝟ interp̄tatio ꝓceſſit ex ꝓpria ſignificatiōe vocabuli.nā ꝓſenſus ē ſilis ſenſus.dz.n.a co q̄d ē ſilis.7 ſenſ:ꝰ q̄ſi q̄d ē ſil'.q: ſi hēo aliq̄d agē cū ꝓſenſu tuo ego debeo ſētire tecū 7 tu mecū.als nō ē ꝓſenſus ꝟ diſſēlus.xxix. di.i.§. j.7.c.tua.j. deſpō. vn̄ nō valet act:ꝰ ſi nō hēo ꝓſēſū tuū ꝑ ꝟ facit tex.ibi cta gl.in.c.vnico ne ſe.va.li.vj.ita dicē dū i cōſilio.nā ꝓſiliū ſm ſuā ethymologiā idē ē q̄d cō- ſultorꝫ rn̄ſiones legē.q: is q̄ req̄rit ꝓſiliū dz legē ſeu eli- gere id q̄d ſibi magꝫ vī ex rn̄ſionib⁹ ꝓſultorꝫ ,vn ex ꝓpria ſignificatiōe vocabuli n̄ tenet̄ ſeq̄ ꝓſiliū. ꝟ ſatꝫ ē req̄rē 7 infra ſe poſtea eligē id q̄d magꝫ vī ex rn̄ſionib⁹ ꝓſulto rū.7 ꝟ ꝓcedūt regulariť ſm eū.nā q̄nq̄ ꝓſiliū ponit̄ ꝑ ꝓſenſu.vt ē tex.ibi cta gl.in.c.venerabili de offi. dele.7 i c.j.de fo.ꝓpe.q̄nq̄ ꝓſenſus ponit̄ ꝑ ꝓſilio.lxiij. di.in c.j.7.ij.7 fit ꝟ interp̄tatio ſm q̄litatē negocioꝝ 7 ꝓſo- narꝫ q̄ſi velit dicē q̄ ſm ꝓpriā ſignificatiōz vocabulo- rū ꝓcedit q̄d p̄ dictū ē.ſec:ꝰ q̄n fit ip̄opatio vigēte mā ſubiecta nō tn declarat hoſt.q̄n debeat fieri iſta ip̄o- patio. Jz ꝑ clariori intellectu māe diſtingue p:ꝰ bar.in l.j.§.ſi plures.ff.de exer.cū q̄rit̄ an ꝓſiliū ſapiat ꝓſēſū. aut.n. ꝓſiliū ē impēdēdū ei q̄ nō bz integrū iudiciū rōis 7 tūc ſapit ꝓſenſū.vt i.l.ipuberib⁹.ff.de ſuſpe.tu.7 hoc mō p̄t intelligi tex.ſm vnū intellectū i.c.venerabili pal'. Aut ꝓſiliū ē impēdēdū hñti integrꝫ iudiciū.7 tūc aut is q̄ bz impēdē ē ꝑticeps illi:ꝰ officij 7 tūc ꝓſiliū ſapit ꝓſē- ſum.7 iſte ē ꝓpri:ꝰ caſus illi:ꝰ.c.venerabili.ſm vnū intel lectū. nā coadiutor dat:ꝰ ꝑlato ē ꝑticeps illi:ꝰ officij. iō lz ius dicat q̄ dz req̄rī cōſiliuz coadiutoriū tñ dz capi cōſiliū ,p cōſenſu.qr al's officiū ſuū cēt ſupuacuū. aut nō eſt ꝑticeps officij 7 tūc ꝓſiliū ſtat ,ppue.vī ſatꝫ ē re- q̄rere.vt ꝟ 7 i.d.c.cū in veteri.pone exēplū ſtatuto ca- uet̄ vt mlier nō poſſit teſtari ſine ꝓſilio duorꝫ ꝓſangui neorꝫ.certe ꝟ cāu ſatꝫ ē req̄rere ꝓſiliū cū facultas teſtā di'ſoli mulieri ꝓpetat. 7 ꝟ teneas lz Li.voluerit facere dñiaz int̄ dictōz de 7 int̄ dictiōez cū.dixit.n.q̄ ſi aliq̄s bz aliq̄d facē cū ꝓſilio alicui:ꝰ nō tenet̄ ꝓſiliū ſeq̄.ſec:ꝰ ſi bz facē de ꝓſilio alicui:ꝰ.vt no.ꝑ eū in.l.id q̄d pauplb⁹ C.de epi.7 cle.§ Jo.an.in rīa null:ꝰ i mer.hāc dñiaz nō ap:obat nec etiā bar.in loco pal'.iure.n.nō ꝓbat̄ imo poti:ꝰ oppoſitū.vt no.in p̄al'.locis.ꝟ ꝓcedūt cū q̄rit̄ an 7 q̄n ꝓſiliū ſapiat ꝓſenſū 7 ecōtra.q̄n ꝓſēſus ſapiat cō ſiliū dic aut is cui:ꝰ ꝓſenſus req̄rit̄ nō p̄t eſſe ꝑticeps illi:ꝰ officij.7 tūc ꝓſenſus ſapit ꝓſiliū.vt i.l.titi:ꝰ.7 q̄d ibi no.ff.de admi.tu.7 ob ꝟ dixit bar. q̄ ſi teſtator diſpo- ſuit q̄ executor teſtamēti n̄ poſſit aliq̄d facere ſine cō- ſilio 7 cōſenſu ſeu volūtate guardiani fratrū minorꝫ n̄ tenet̄ executor hīe cōſenſū ꝟ ſatꝫ ē hīe cōſiliū. qr frat̄ minor nō p̄t eſſe executor teſtamētari:ꝰ.vt i cle.exiui d ꝟ.ſig.vn̄ nō dz ſibi licē indirecte q̄d directe ſibi ꝓhi- bet̄.vt i regula cū q̄d vna via de re.iur.li.vj.7 in.c.tue de ꝓcu. Aut is cui:ꝰ ꝓſenſus requirit̄ p̄t ee ꝑticeps of- ficij. 7 tūc ſi ē impēdend:ꝰ cōſenſus ex diſpōe homis ei q̄ bz ptātē plenā a lege tūc ponit̄ cōſenſus ,p cōſilio. vt no.in.d.l.titiū. ſi aūt ē impēdend:ꝰ cōſenſus ei q̄ bz ptātē ab homie 7 tenet̄ hīe cōſenſū ex diſpōe hois vel legis.7 tūc tenet̄ cōſenſus ꝓpue.vī nīſi hēat cōſenſuz nō valet act:ꝰ.vt i auē.ꝟ ius porrectū.x.q.ij. nā epūs dz i alienatiōe hīe ꝓſenſū capli.ſi alienat ſine cōſenſu nō valet alienatio.vt ibi.7.xij.q.ij.ſine exceptione. Quid aūt ſi ille q̄ bz impēdē cōſiliū nō vult impēdē ꝓſiliū vl ē abſens ſeu mortu:ꝰ.vide q̄d dixi i.c.ex pte de cōſti.et bo.tex.in.c.vnico i fi.ne ſe.va.li.vj.ꝑ bar.i.d.§.ſi plu- res.7 i.l.ſi cū dotē i.§.eo aūt tpe.ff.ſo.ma. 7 i.l.fi.C.de bo.q̄ liber Ulteri:ꝰ q̄ro ꝟ electio facta forma nō ꝓua- ta ē nulla nūq̄d illud ꝓcedit gnāl'r vt act:ꝰ geſt:ꝰ forma nō ꝓnata ſit null:ꝰ. Jo.hoſti. vī velle q̄ iſtud ſit ſpāle i forma tradita ꝑ arbitrꝫ.vt ꝟ. Jdē dic in forma tradi

ta ab homīe. vt ē tex. in. c. cū i veteri pāt. sec⁹ dicit i forma iuris. q; illi⁹ trāsgressio nō inducit act⁹ nullitatē nisi ius ꝓcedat vlteri⁹ retractādo actū sicut facit in. c. q; ꝓpter. in. c. ne ꝓ defectu de elec. Et ꝓ differētia adducq; miti⁹ agit' cū lege q̄z cū mīstro legis. vt dic̄ tex. in. l. celsus. ff. de arbi. ⁊ ꝑ ꝫ sentit host. q; si ex dispōe iur' q̄s hꝫet aliq̄d facē cū ꝙsilio alteri⁹ teneret act⁹ ꝙsilio non req̄sito nisi ius specifice actū retractaret. et cū ꝫ dicto host. trāseūt ꝫ cōiter doct. nil tñ boni allegāt nec allegare pñt. q; dictū suū idubitāter nō ē verū. ⁊ ꝑ in ꝫ̄ium allego tibi tex. iūcta glo. fi. in. c. nouit de his q̄ fi. a ꝑla. vbi glo. no. vult q; si epūs nō requirit ꝙsiliū canonicū nō valet qđ agit. q; fecit ꝫ iur' dispōem. ad idē pñt allegari mlta iura q̄ dicūt q; act⁹ gest⁹ ꝫ legē nō valet lz nō retractet' ꝑ legē. vt i. l. nō dubiū. C. de legi. ⁊ i rla q̄ ꝫ ins fiūt ꝺ re. iur. li. vj. ⁊. x. di. in. c. vides. Itē forma dat eē rei ex dispositiōe iuris. xj. q. ij. i ſūma. ⁊ in. c. sine exceptiōe. ꝓbat' etiā in. l. si vn⁹. C. de testa. nō ob. motiuū hosti. q; q̄ ad act⁹ nullitatē durⁱ agit' cū lege q̄z cū mīstro legis. vt no. voluit bar. in. l. amplius. ff. rē rabā. all'. bo. tex. in. l. libert⁹. ff. de iu. pa. vbi elienatio fcā in fraudē legⁱ ē ipo iure nulla ꝫ si in fraudē homīs venit reuocāda. ⁊ idē vī sentire Inno. in. c. rainaldus de testa. vbi tz indistricte q; alienatio facta ꝫ legē ē nlla. ꝫ nō sp cōruit q̄n ē facta ꝫ dispositōez hois. ⁊ clar⁹ adhuc idē sentit i. c. fi. de accu. vbi dic̄ q; q̄ ad act⁹ nullitatē paria sūt aliq̄d facē ꝫ legē viuā. ¶ Vltio op. ꝫ tex. vī em̄ q; ista electio rectoris debeat ptinere ad fratres hospitalis ⁊ nō ad ꝓxīe sācti bartholomei. q; collegiū ꝺz sibi eligē plātū. vt in. c. j. de elec. ⁊ in. l. fi. C. de iurisd. om. iudi. Sed. dicūt cōiter doc. q; ꝫ̄ium ꝓcedit inspecto iure cōi. ꝫ hic ꝓtingit ex forma arbitrij. forte arbitri aliquo iure fuerūt moti adiudicādo ꝓxīi. ⁊ videnť doc. ꝫ sentire. q; iste ꝓcedat i familia hospitaľ ꝑpetua ⁊ religiosa. q̄si velint q; isti famuli ⁊ ꝫuitates hospitalis qui morant' i hospitali ad tp̄us ⁊ sunt oīno laici nō habēt electionē rectoris ꝫ oportz q; sint frēs religiosi ⁊ ꝑpetuo ibi dedicati. no. bñ ꝫ dictū. Ex quo collige q; non solū clerici faciētes collegiū bñt sibi eligē plātū ꝫ etiaz laici religiosi puta ꝙsi q̄ nullū ordinē eccliasticū habēt. ⁊ ad hūc effectū allegauit Inno. istū tex. in. c. ij. de insti. ⁊ gl. i. c. ex eo. de elec. li. vj. ¶ Sz adūte tu lati⁹ vlē doc. nā q̄n̄z in eccl'ia sunt clerici ⁊ laici ꝙsi. q̄n̄z sť laici ꝙsi. q̄n̄z sunt laici nō ꝙsi ꝫ puri laici. ꝑ cāu si eccl'ia collegiata ē secularis cōclude q; laici ꝙsi ñ bñt vocē nec i electiōe plati nec i alijs actib⁹ capl'aribꝰ nō q; nō nisi soli canonici bñt vocē in capl'o vt i. c. nouit pāt. ⁊ ius canonie nō cadit i laicū. vt i. c. ij. de insti. ꝫ oportz cōcludē q; ꝙsi eccl'ie seclaris nulla vocē habēt in capl'o. ⁊ hāc opi. in effectu sensit Inno. in. d. c. ij. Si aūt isti ꝙsi sť i monasterio monachoꝝ in q̄ aliq̄ sunt clerici ⁊ tūc ē magis dubiū. q; ius monachat⁹ cadit i laicū. nā olim monachi nō erāt clerici. xvj. q. j. generaliť. ꝫ vī q; debēt hīe vocē vna cū clericⁱ. ⁊ ꝺ ꝫ dubitauit Inno. in. d. c. ij. Sz tu ꝙclude q; i electiōe plati laici ꝙsi ñ bñt vocē cū clericⁱ. q; istud ius spūale eligēdi plātū ad diuina officia nō cadit i laicū lz ꝙsium. ter. ē hodie singularis in. c. ex eo. pāt. vbi dic̄ q; ex ꝙsuetudine pōt laicus ꝙsius ꝫ acq̄rere. ⁊ orginaliť fuit dictū Inn. in. d. c. ij. ꝫ ille tex. nō explicat q̄d i alqs actib⁹ vñ Legi. vt refert Jo. an. in. c. j. de ꝓcu. sensit q; hēant vocē vna cū clericⁱ. ꝫ spe. dubitauit i ti. ꝺ sindi. in. §. q; sicut ꝺ ꝙsuerꝫ. ⁊ tādē relinq̄t ꝫ ꝙsuetudini. sed fede. de se. cōsi. ccvij. sentit q; non hēant vocē. ⁊ ꝑ hac opi. ego adduco tex. in. c. ⁊ si xp̄s de iureiurā. iūcto fine cū suprascriptiōe. vbi ꝓbat' no. iudicio meo q; ꝙsi laici nō dicūť de capl'o monachoꝝ clericoꝝ ⁊ hodie in multis locis ꝫ approbat cōsuetudo. ¶ Tcio casu ꝓncipali q̄n in loco sunt tñ cōuersi laici. exemplū in istis fratrib⁹ hospitalis sancte marie de laschala. ⁊ i istis dicendū q; de iure cōi bñt electionē rectoris ⁊ vna cū rectore debet eligē alios frēs. ar. eoꝝ q̄ no. ꝫ ⁊ ꝑ Inno. in. d. c. ij. nā cū rector eoꝝ nō eligat' ad diuina exercēda ꝫ ꝓncipaliť ad tp̄alia ministrāda ius eligēdi rectorē nō ē q̄d spūale. vnde pari laici faciētes collegiū approbatū pñt sibi eligē rectorē. vt in. d. l. fi. ita ⁊ isti laici ꝙsi pñt sibi eligē rectorē ⁊ exercere oīa iura collegij. ⁊ hoc indubitatū q̄n oīno sunt religiosi. nā ꝓprie ⁊ stricte illi dicunť religiosi qui ꝓfitent' tria substātialia religiōis approbate. Alij vo qui ꝓfitent' aliq̄d ex tribꝰ sed non omnia nō dicūtur hīe regulā ꝫ potius quēdā modum viuēdi. ⁊ de hoc vide glo. in cle. j. de reli. domi. et glo. in cle. pe. de sen. excō. dixi plenius sup rubrica de reg. vñ de istis q non sunt stricte religiosi posset dubitari vtz si sint in aliquo hospitali possint eligere rectorē hospitalis. ⁊ credo q; si sint ibi instituti ꝑ superiorez ⁊ ꝑpetuo ad hoc dedicati q; habebūt electionē. si aūt sint exercētes aliquod opus tūc indubitanter isti eligunt sibi rectorē. q; iste ē ꝑsonaꝝ q̄z loci. secus autez vbi nō erānt instituti ꝑ superiorē i hospitali ita vt faciāt collegiū q; hospitale de iure ē in dispōne epi. vt in. c. ꝺ senodochijs de reli. domi. ⁊ ideo nō debēt hīe electionē rectoris nisi sint ibi instituti collegialiter ꝑ superiorem. ¶ Vltio casu q̄n sunt puri laici dic q; isti si exercēt ꝓfessionē approbatā pñt eligē rectorē ꝑsonaꝝ. vt in. d. l. fi. ꝫ si sunt i loco religioso nō bñt electionē rectoris. ex quo ipi sunt puri laici ⁊ nō religiosi.

Contingit. De reb⁹ spūalib⁹ i laicū ꝙmitti nō ꝑt. ¶ Nota ꝓ q; laic⁹ nedū sup iure spūali ꝓhibet' iudicare. vt in. c. ij. j. de iudi. ꝫ etiā arbitrari non pōt vt ꝺ. vñ laic⁹ nō ꝑt eē delegat⁹ i cā spūali nisi delegatio sibi fieret ꝑ papā. vt no. in. d. c. ij. nec ꝑ viā recōuētōis de spiritualib⁹ cogī ꝑt. vt no. in. c. j. ꝺ mu. pe. nec. vt arbiter iudicare ꝑt vt ꝺ. An aūt possit ꝙmitti i laicū tā q̄z iarbitratorē et amicabilē ꝙpositorē sup iure spūali credo q; nō. q; iste tex. loquit' gnāl'r. ⁊ facit. c. ij. ꝺ iudi. vbi ꝺī q; laici nō debēt tractare negocia eccl'ie. ¶ Ultimo nō ibi nō decet. q; id qđ nō decet nō licet vt ꝺ. q̄n̄z tñ qđ nō decet licet. vt le. ⁊ no. in. c. magne ꝺ voto. ⁊ i c. j. ꝺ despō. ipu. Sz q̄ro nūq̄d sup qōne vsuraria posſit ꝙmitti ꝑsonaliť i laicū. Jo. canoniste nō tangūt qđ nemini ꝫ bal. formauit qōnē i. c. j. §. sil'r de ꝓtrouer. iuesti. col'. x. et ibi ꝙcludit q; sup vsuris futuris nō pōt ꝙmitti ꝫ sup ꝑteritⁱ. sic intelligo ꝓmū dictū q̄n ex laudo daret' mod⁹ fenerādi. nā sicut nō valet arbitriū simoniacū. vt i. c. ij. ꝺ. eo. ita nec valē ꝺz arbitriū feneraticiū. nā vtroq̄ casu inducit' peccatū. sec⁹ vbi laudū nō inducēt vsurā. Quo ad secūdū. s. ꝺ vsurⁱ ꝑteritⁱ limito q; valet ꝙmissū qđ spōte fuit fcm. sec⁹ aūt si ꝑ fraudē vsurarij ꝑs fuit inducta ad ꝙmittēdū vt sic i directe ꝙseq̄ret' remissionē vsuraꝝ. nā tūc laudo ñ obstāte pot'it iudicio meo repetē vsuras. sic ñ valet trāsactio vl' remissio vsuraꝝ spōte ñ fcā. vt no. Jo. an. i addi. spe. in ti. ꝺ vsu. i. ij. colū. 7 facē qđ no. in rla peccatū de re. iu. li. vj. ⁊ ꝑ fede. ꝙsi. xviij. ita valē nō ꝺz ꝙmissū spōte nō factū. ⁊ puto q; i casu i q̄ valet ꝙmissuz ꝑt ꝙmitti i laicū. q; exq̄ solū agit' ꝺ repetitiōe vsuraꝝ. ꝫ qō nō ꝑt dici spūalis. ꝑ ꝫ vide gl. in. c. ex lris de iureiur. ⁊ qđ ibi dixi. facit qđ no. glo. in cle. dispēdiosā de iudi. ¶ In gl. j. ibi ꝫ i laicū tñ. no. hāc ꝓticulā. gl. simplr ex q̄ collige q; null⁹ citra papā ꝑt ꝙmittē cām spiritualē laico. vt plene no. in. d. c. ij. ꝺ iudi. ita null⁹ citra papā ꝑt auctorizare vt i solū laicū possit ꝙmitti ꝺ iure spūali. quidā tñ vt Ioā. ⁊ Jo. tenuerūt ꝫ̄ium hic vltio cāu. ⁊ sēsit Inn. restrigēs se tñ q̄n lis erat ĩcepta i solū laicū aūcte superiorⁱ. ꝫ host. approbat dcm̄ gl. ⁊ ꝺ vī ver⁹. ꝑ q̄ inducō istū tex. vbi papa gnāl'r. ꝓbz ne fiat i laicū ꝙmissuz de iure spūali. ergo nullus citra papā ꝑt hāc qōnez i aliq̄ trabē qōni superioris. vt i cle.

ne romani ꝺ elec. Itē regl'arit' null⁹ ꝺispēsat ꝯ qōnez pape nisi i casibꝫ ꝓcessis. vt i.c. ꝺilect⁹. 7 ibi ꝑ Inno. de tē. ordi. cū g̃ solū sit iure exp̄ssuz aut aūcte supioꝛ posit cōꝑomitti i clericū 7 laicū vt ꝯ.c. se. g̃ nō solū i laicū nō ꝑt ꝓmitti aūcte supioꝛ. ꝓterea adduco bo. tex. in.c.ij. de iudi. vbi dī q ꝑlati nō ꝺebēt negocia eccliastica laicꝛ ꝓmittē ꝑ eos tractāda. An aūt possit epꝰ cāz spūalez ꝓmittē clerico 7 laico: vī q sic. ar. eoꝛq̄ no. in gl. in.c. pri. ꝯuū puto ver⁹. lz. n. valeat ꝓmissū i clericū et laicū nō tn̄ ꝑt cā spūalis ꝺelegari clerico 7 laico Rō diuſitatꝛ ē. qꝛ vt ꝺicit Jo. an. j.c. pri. ꝓpriū arbitrium ꝺe re spūali nō ē act⁹ spūal' merito i clericū 7 laicū ꝑt ꝓmitti aūcte supioꝛis. ß iudicare ꝺe cā spūali ē q̄ꝺ spūale vt in.c. q̄sto ꝺe iudi. ß laic⁹ nō ē capax iuris spūalis etiā associato sibi clerico. vt ꝓbat' i.c. messana ꝺe elec. 7 tenuit Jo. an. in.c. nobis. j. ꝺe iurepa. sic limitano. in.c. eccl'ia ꝺe ꝓsti. 7 ß ꝺictū tene mēti ꝑ limitatiōe hui⁹ glo. 7.c. se. an laic⁹ possit eē assessoꝛ iudicis eccliastici: hosti. tenet ß q̄ sic. 7 cōiter idē tenēt doct. in.ꝺ.c. ij. 7 ꝺeclara hoc vt ibi. Abbas.

Certuas. Aūcte iudicis cāe etiā ꝺelegati ꝑt ꝺe cā spūali in clericuz 7 laicū ꝓmitti 7 si arbitrū est a ꝑtib⁹ receptū ꝺz executiōi mādari lz ꝑ gnālē ꝓcuratoꝛē factū fuerit ꝓmissuz. si aūt nō fuit arbitriū approbatum 7 pena fuit apposita agit ad int'esse. h.ꝺ. gnāliť inherēdo lr̄e. ß summariū recipit mltas limitatiōes. vt. j. patebit. Jn ꝑma ꝑte ponit' cōsultatio. Jn sc̄ꝺa diffinitio al's ꝺisti gues rn̄sio ibi sup q̄. ◁ No. ꝑmo ibi sup executiōe. q arbitri nō mādāt suā sniaz executiōi ß ꝑ ea recurrēdū ē ad supioꝛē. vnde sup executiōe fieꝺa fuit impetratū ß rescriptū aplicū. ꝺic tn̄ q nō solū papa ß etiā ordinarius rei ꝯ quē est fieꝺa executio ꝑt sniaz arbitri exequi ꝺe ß ē ter. no. in.l. cū antea. C. e. 7 ß ibi firmat bal. ꝺixi s. eo. cū ꝺilect⁹. 7 ad ꝑmū ꝺictū q arbtri nō ꝑt exequi facit. l. a ꝺiuo pio in ꝑn. 7.l. ait ꝓtoꝛ. ff. ꝺe re iudi. ◁ Nō scꝺo 7 tene menti q ꝓcuratoꝛ nō ꝑt ꝓmittere. vn̄ sicut trāsigē nō ꝑt sine spūli mādato ita nec ꝓmittere vt ꝓbat' ß. facit tex. cū glo. in.c. q ad agendū ꝺ. ꝑcura. li. vj. ◁ No. ꝛ'cio q sol⁹ ꝑlatus nō ꝑt ꝓcuratorē ꝓstituere ad litigandū sine capl'o. hoc intellige q̄n cā ē ardua. 7 sic ꝺz intelligi. c. j. ꝺe ꝓcu. al's sec⁹. ꝺe q̄ ꝺic vt plene ꝺixi in.c. edoceri ꝺe rescriptꝛ. No. q̄rto casū singularē in quo clericꝰ associatꝰ laico facit laicū capacē illiꝰ actus quē solus exercere nō posset. nō ob. q plures sint laici q̄z clerici. nā ß erāt ꝺuo laici. 7 vnꝰ clericꝰ nō tn̄ extēꝺas casum huiꝰ. c. ac actū spūalē. q: laicus nō ꝑt effici capax ꝑ mixturā clericoꝝ. vt in.c. messana. 7.c. sacrosancta. ꝺe elec. 7 voluit no. Jo. an. ß 7 in.c. nobis. j. ꝺe iurepa. nec ob. iste tex. q: arbitriū ꝺe re spūali nō est actus spūalis. vt ꝺixi. s. c. pr. ß ꝓhibet' solus laicus. q: nō ꝺecet ipm ꝺe talib⁹ arbitrari. vt ꝺicit tex. in.c. precedēti. nō ergo ꝓhibet' rōne incapacitatꝛ. ß rōne honestatis. honestas aūt satis ꝓseruat' ex mixtura clerici. et ꝑ hoc tollit' ꝓtrariū qꝺ formari ꝑōt ꝺe. l. pedi⁹. ff. ꝺ. arbi. vbi ꝺicit' q in seruū 7 liberū nō ꝑōt fieri ꝓmissū vn̄ ibi vtile vitiat' ꝑ inutile. hoc autē inutile habilitat' ꝑ vtile. sed ꝺic q seruus est incapax ꝓmissi merito mixtura habilis nō fecit ipm capacē ß laic⁹ nō est ꝛcapax ꝓmissi ꝺe re spūali ß solū ꝓhibet' ꝓpt' honestatē vt ꝑꝺixi. secus aūt si esset incapax. vt in. ꝺ. l. pedius. ◁ No. ibi arbitriū receptū. q quēadmoꝺū ꝺe iure ciuili arbitriū emologatū bz executionē ita ꝺe iure canonico vt ß. Itē no. exꝛeoꝺē ꝛbo q arbitriū nullū ex ꝺefectu mādati seu solēnitatꝛ mādati ꝑt emologari. i. approbari. ◁ Nō q arbitriū nō emologatū nō bz executionē paratā etiā ꝺe iure canonico sed ꝓcediť quēadmoꝺū ß ꝓcessum fuit ꝯ ꝓcuratoꝛē. nā si pena fuit apposita i ꝓmisso agit' ad penā. si ꝛbo pena ñ fuit apposita agit' ad int'esse. 7 intellige i ꝓmisso facto tā- q̄z in arbitrū. sec⁹ si i arbitratoꝛē 7 amicabilē ꝓposito rē tūc agit' ꝑcise ad obseruātiā arbitramēti. ß ps sciēs lesionē ꝑt petere vt arbitramētū reducat' arbitrio iudicis ad bonā eq̄tatē. vt i.l. si societatē i. §. arbitroꝝ. ff. ꝑ soc. 7 ꝑ Inn. in.c. q̄ntauallis ꝺ iureiur. 7 vide bo. gl. in.c. cām q̄ ꝺe elec. ◁ No. ibi q: iuramēto suo ꝛc. q iuramētū obligat iurātē ꝺe iure canonico. ◁ Itez no. q ꝓcuratoꝛ q̄ ꝓmisit sine mādato tenet' satisfacē ꝺe suo. vn̄ quēadmoꝺū ageret' ꝯ ꝺn̄m si ꝺedisset mādatū ita ꝺz agi ꝯ ꝓcuratoꝛē si ꝓmisit sine mādato. vt in l. plauti⁹. ff. ꝺe ꝑcu. ◁ Vltio no. vnū casum in q̄ ꝺelegat⁹ ꝑt auctoꝛizare lz ß nō sit exp̄ssū in rescꝑto. nā vt ß ꝑz nō solū ordinari⁹ sed etiā ꝺelegat⁹ cāe ꝑt auctoꝛizare vt ꝓmissū fiat ꝺe re spūali in clericū et laicum. ◁ In gl. j. ibi cū ꝺilect⁹. 7 ibi gl. tz ꝯuū 7 illud ver⁹. q: cla ꝺe rato nō opat' spāle mādatū nisi fuisz ꝺata libera ptās. ꝺe quo ꝺic vt i.c. q̄ ad agēdū ꝺe ꝑcu. li. vj. vel nisi ꝺedisset sibi ptātē faciēdi oīa q̄ in ꝑpria ꝑsona cōstituēs facē posset. et ꝺe ß vltio vide qꝺ plene ꝺixi i.c. fi. ꝺe ꝺila. ◁ In gl. pe. ibi etiā silētio. x. ꝺiez. nō ex hac gl. modū ꝓcedēꝺi ex sn̄ia arbitri. ß lati⁹ attigēꝺo māz ꝓcludēꝺo ꝺicta doct. aiaꝺuertēꝺū q̄nꝙ fit ꝓmissū simplici 7 nudo pacto nll'a int'eniēte stipulatiōe neq̄ pena neq̄ iuramēto. 7 tūc cōiter tenet' q ꝺe iure ciuili nō oriť ex arbitrio actio vel exceptio. vt no. in.l. ꝺiē ꝑ ferre i fi. ff. eo. q̄nꝙ tn̄ ꝓducit' exceptio si ꝑtes exp̄sse ß egerūt. vt i.l. litigatoꝛes. ff. eo. ß ꝺe iure canonico est ꝺubiū. host. tz q ex tali cōꝓmisso ꝑt agi int'esse secuto arbitrio. 7 placz ß opi. ꝺo. an. 7 sat⁊ vī mihi vera q: ꝺe iure canonico ꝑt agi ex nudo pacto vt i.c. j. ꝺe pac. 7 qꝺ ibi no. g̃ ꝑt agi ad int'esse. quēadmoꝺū si int'eniss̄et stipl'o. sentit host. q etiā ꝺ iure ciuili ꝑt agi ß casu ad int'esse. q: ius ciuile rspectu int'esse nō exegit exp̄sse stipulationē lz gl. aliud ß ꝺixerit. nā tex. in. ꝺ. l. ꝺiē ꝑferre i fi. nullā mētionē facit ꝺ stipulatōe imo ꝑz host. ꝺe mēte vulpiani fuit i. ꝺ. l. j. ff. ꝺe pac. q pacta etiā nuda ꝺebēt obꝑuari. nā tex. ibi fūdat se sup nāli eq̄tate et sic sup obligatione nāli q̄ surgit ex nudo pacto. 7 tene mēti hāc opi. host. Lñ legiste cōiter itelligūt tex. i illa l. ꝺiē ꝓferre i fi. q loq̄t' qñ int'enit stipulatio. vn̄ satꝛ credo q ꝺ iure ciuili n agit' ad int'esse si ꝓmissū fuit fcm̄ ex nudo pacto. ar. i. ꝺ. l. litigatoꝛes. ß ꝺe iure canonico ꝓcedit qꝺ ꝑꝺixi ar. i. ꝺ. c. j. 7 ß i eo q ter. ꝺiči ꝓpromisso facto ex nudo pacto. 7 ß tene nisi arbitriū fuerit emologatū exp̄sse vel tacite. nā si arbitriū ß casu emologat' tacite vl' exp̄sse tūc ex sn̄ia arbitri oriť actio 7 exceptio. vn̄ ꝑt agi ꝑ ipi⁹ executiōe sic si cēt sn̄ia iudicis 7 fuit ß iductū ꝑ legē nouā. vt in.l. pe. C. eo. Adūte tn̄ nā exp̄ssa emologatio fit ꝑm ius ciuile q̄n ꝑtes subscribūt se sn̄ie arbitri ꝺicēꝺo q istā sn̄iaz approbāt l' ipobāt vt i.l. ne i arbitrꝛ. 7.l. cū ātea. C. eo. refert tn̄ ß ꝯ Inn. q̄sdā ꝺixisse q etiā sine hac ſbscriptiōe ꝑt exp̄sse emologari sn̄ia arbitri. 7 hāc ꝑtē ꝺe iure cononico tz host. vī etiā approbare ꝺo. an. 7 satꝛ placet mihi ꝑ istum tex. vbi papa solū req̄rit q arbitriū fuerit receptū ad hoc vt bēat executionē nullā aūt mētionē fec̄ ꝺ ſbscriptōe 7 facit ad ß qꝺ le. 7 no. in.c. ij. ꝺe pac. ◁ Inspicim⁹ em̄ in ß ꝓsensū nō aūt istā solēnitatē extrīsecam q̄ solū adhibeť ad ꝓsensū manifestāꝺuz. emologatio ꝛbo tacita fit ꝑ lapsū. x. ꝺiez a tpe sn̄ie ꝺata ptiū taciturnitate. et ß q̄ ad ꝑmū casū. Qñq̄ 7 sc̄ꝺo fit cōꝓmissū int'cedēte stipulatiōe. vt q: ptes ꝑ stipulationē ꝓmittūt stare sē tētie arbitri nulla pena vl' iuramēto apposito. 7 ß casu si ps nō vult acq̄escere sn̄ie tenet' vtroq̄ iure ad interesse. vt i. ꝺ. l. ꝺiē ꝓferre i fi. 7 ß maxie iūcta glo. qꝺ itelligo nisi sn̄ia ꝓtineat mānifestā iniq̄tatē. ꝺe quo ꝺicēꝺū vt plene ꝺixi i.c. ij. s. eo. 7 hoc casu ē ꝺubiū an ß sentētia possit emologari tacite vl' exp̄sse. ꝺoc. nr̄i hic tacite sentiūt q sic. 7 apte sequit' ꝺo. an. ß nō allegat bar. qui apte tenet ꝯuū in. ꝺ. l. cū antea. vbi ꝺicit q sn̄ia arbitri

tūc solū emologat' qñ ꝓmissum fuit factū nudo cō sensu ita ꝙ ex tali snīa nullus ꝓpetebat remediū. ℔ vbi intercessit stipulatio p̄t peti interesse. g̃ cessat remediū emologatiōis. ⁊ ita. l. cū antea. induxit ꝓuisionē emologatiōis qñ erat snīa inutilis. vñ cōcludit ꝙ hodie raro p̄t emologari snīa arbitri cuz hodie in ꝓmisso semp̄ intercedat stipulatio. Ego dicerē ꝙ de iure canonico ī dubio ꝓcedit ꝑma opi. ꝑ istū tex.. ⁊ ꝑ ea q̃. s. dixi. naz vides ℔ ꝙ eo casu quo poterat agi ad interesse ꝙ nudū pactū obligat. g̃ sequeret ꝑm opi. bar. ꝙ de iure canonico nūq̄ snīa arbitri posset emologari. cui⁹ contrariū manifeste ꝓbat' hic. ℔ de iure ciuili posset dubitari. ⁊ multuz facit tex. illius. l. cum antea in ꝑn. ꝑ opi. bar. ℔ credo posse sustētari ꝛnūn. q; illa. l. videt' se fundare qñ pena nō fuit apposita ī cōpromisso. vñ exq̄ nō p̄t agi ad penā nec litigātes ꝓuiderūt sibi ī aliq̄ remedio extrinseco dz succedē ꝓuisio illi⁹. l. cū antea. Quare cōcludo ꝙ lz arbitriū sit factū cū stipulatiōe nihilomin⁹ p̄t emologari tacite vel exp̄sse exquo pena fuit adiecta ī ꝓmisso. Unq̄ ⁊ c̄cio ꝓmissum fuit factum cū appositiōe iuramēti circa aliā penā. ⁊ hoc casu vī velle do. an. ꝙ ex tali iuramēto nō p̄t peti executio snīe nisi aliter arbitriū emologet' ℔ poterat agi ad interesse. monet' ꝑ opi. Inno. dicēt' ꝙ oīa q̃ apponūt' ī cōpromisso vident' apposita ℔ hac ꝓditiōe. l. ꝓmitto seruare snīaz vl' soluere penā. ⁊ ℔ interp̄tatio dz locū ꝑm Inno. etiā si int'uenit iuramētū. vñ sat' ē soluē penaz. nec incidit ī ꝓiuriū nō parēdo snīe arbitri. ⁊ dicit Inn. ꝙ hūc alternatiuū intellectū dederūt iura ꝓmisso. q; cū arbit' possit ferre snīam siue metu retractationis necessariū fuit ita ꝓuidē p̄tibꝰ ne ꝑ iustā snīaz res ꝓprias pdāt. vñ liberant' a snīa soluēdo penā vl' int'esse Et ex his infert do. an. ad nōbile dictū ꝙ ī obligatiōibus facti succedit obligatio ad int'esse etiā de iure canonico q̄tūcūq̄ iuramētū int'uenerit. q; ꝑm opi. Inn. pactū ⁊ iuramētū intelligūt' apposita ꝑm nām ꝛctus. ℔ de nā obligatiōis ē vt q̄s p̄cise nō cogat' ad factū ℔ sufficit soluere int'esse. ¶ Dz tu ꝓsidera lati⁹. nā quo ad ꝑmū do. an. nullā mētionē facit d' host. q̃ exp̄sse tenet ℔ ꝛnūn ⁊ Jo. an. eū refert nec reprobat. dicit. n. host. ꝙ vbi iuramētū int'cessit ī ꝓmisso tūc p̄t p̄cise peti executio snīe nec requirit' alia emologatio. allegat. c. ij. s. e. Idē dicit si int'uenit fidei p̄statio ꝑ. c. ꝓuenit. s. eo. vñ non sufficit ꝑm eū ℔ casu soluē interesse. ⁊ si diceres q̃re sufficit soluē interesse int'uenīēte nudo pacto ⁊ nō sic qñ int'uenit iuramētū cū iter simplicē loquelā ⁊ iuramētū de⁹ nō facit dīaz. vt ī. c. iuramēti. xxij. q. v. Jo. rñdet ipe ꝙ vbi interuenit nudū pactū seu stipulatio possūt ptes hīe hāc cām ꝛdicēdi ꝙ si scuissent arbitriū debē ita ꝓnūciari nūq̄ ꝓmisissent. vñ cū in illa snīa non cōcurrat purus cōsensus ptiuz ius admittit vt soluat' interesse ℔ qñ interuenit iuramētū ius voluit hāc cām seu occasionē approbare ꝓpter reuerētiā iuramēti sic'no. in. c. ad audientiā q̄d me. cā. ⁊ nō bñ hāc rōnez ego de iure canonico approbo opi. host. ⁊ puto eā indubitāter verā. ⁊ vltra eā allego tex. aptū in. c. cū tpe. s. eo. ⁊ vide q̄d ibi dixi. Itē cū de iure ciuili antiq̄tus dare' actio si in ꝓmisso interuenerat iuramētū. vt ꝑbat' in. l. ne in arbitris. C. e. ergo fort⁹ dicēdū est' ꝙ de iure canonico ⁊ hodie ⁊ olim dz dari actio si cōpromissum fuit iuratū. ⁊ hāc p̄tē tenuerūt Ci. et multi alij antiq̄ in l. ne in arbitr' al's. in auc. decernim⁹. ⁊ q̃si oēs sequūtur ꝑter bar. q̃ voluit ibi ꝙ etiā de iure canonico nō dz interuenire iuramētū ī ꝓmisso. ℔ male loquit' q; in. c. ij. ⁊ c. ꝓuenit ⁊ c. cū tpe. s. eo. ⁊ hic inuen'it iuramētū ī cōpromisso nec papa reprobat imo mādat iuramentū obseruari. vnde bal. in. d. auc. decernim⁹. dicit ꝙ virtute iuramēti p̄t pars ꝓpelli ad obseruationē sententie q; cū istud iuramētū nō ꝛgat in dispēdiū salut' eterne est oīno ꝑuādū vt ī. c. si ꝛo de iureiur. dixit tū ꝙ nō dat' actio q; actio ē de iure ciuili ⁊ illa auc. decernim⁹. reprobauit hodie iuramentū ī cōpromisso. ℔ ℔ dictum bal. credo verū quo ad ℔ vt agat' ex remedio. l. ne in arbitris. q; imperator potuit reuocare legē suaz. ℔ dico ꝙ poterit agi ꝛtute iuramēti. q; exquo deus ⁊ canō mādant iuramēta ꝑuari. ergo dat' actio. ar. in. l. vnica. ff. de cōdi. ex lege. dixi plene in. c. cū venissent d' insti. facit qd' no. bar. in. l. siqs ꝑ eo. ff. de fideius. vides ergo ex p̄dictis ꝙ legiste ꝑ maiorī parte sentiūt in effectu hanc opi. host. ⁊ vide qd' dixi in. d. c. cū tpe. ⁊ in. c. fi. Ad dictum Inno. p̄t ꝑmo respōderi ꝙ Inno. nō loquit' qñ iuramētū interuenit sine pena ℔ loquit' qñ vltra penā fuit appositū iuramentū. nā cōpromissū est cōditionale ꝓpter penā appositā ita ⁊ iuramentū vī cōditionale ꝓpter penā appositā q̃si vt ℔ uet snīaz vl' soluat penaz. posset etiā de nouo attentari ꝙ dictū Inno. nō sit verū q; nullo iure probat' ⁊ iura indistincte mādāt iuramēta ꝑuari vt ꝑ to. ti. de iureiur. ⁊ dz iuramētū ꝑuari ī sua forma specifica adeo ꝙ nō sufficit factū iuris obseruātia. vt ē tex. no. in. c. ad nraz el ꝑmo de iureiur. exq̄ p̄t ꝑuari ī forma specifica. ⁊ adduco tibi vnū tex. sin. d' iure ciuili in. l. siqs maior. C. de trās. ac. vbi ꝓbat' ꝙ qñ in ꝛctu int'uenit iuramētū lz pena sit apposita in ꝛctu nō sufficit soluere penā sed si ps cōtrauenit tenet' soluere penā ⁊ seruare cōtractū. Et ꝑ illū tex. sin. no. bal. ꝙ iuramētū bz vim illi⁹ cl'e rato manēte pacto. ℔ est ꝙ soluat' pena rato manēte pacto. qd' tene semp̄ menti. g̃ si iuramētū interuenit ī cōpromisso penali dz hīe vim illi⁹ cl'e rato manēte pacto. ⁊ sic ꝛueniēs tenet' soluere penā ⁊ nihilomin⁹ ꝓpellit' ꝑuare snīaz. ⁊ lz bal. dixerit in. l. ne in arbitris. ꝙ illa lex siqs maior.. nō bz locū ī cō promisso. dic ꝙ ℔ dixit hito respectu ad ius ciuile. q̃a de iure ciuili iuramētū fuit reprobatū ī ꝓmisso. sed cū de iure canonico iuramētū nō sit reprobatū ī ꝓmisso vt. s. dixi g̃ dz hīe vim illi⁹ cl'e et lz. l. siqs maior. videat' loq̄ ī trāsactiōe tm̄ ꝑ verba sua ꝓcedit ī oī ꝛctu ⁊ ℔ exp̄sse firmat bal. ibi ī fi. ⁊ tenebis ℔ mēti. Quo ad secūdū an ī obligatiōibꝰ facti sufficiat d' iure canonico solue int'esse ꝑsertī ipemet tenuit ꝛnūn in. c. veniēs d' iureiurā. facit glo. in cle. pastoral'. de re iudi. in verbo. ꝑ violētiā. ⁊ respectu simplicis ꝓmissiōis vide bo. tex. in. c. lz de voto. ⁊ hūc articulū plene examinaui ī. d. c. veniēs d' iureiur. ⁊ ibi vide ⁊ ibi ꝓclusi ꝙ de iure canonico debz q̄s p̄cise ꝑuare pactū qd' ꝓmisit exquo adimplē p̄t siue interuenerit iuramētū siue nō int' illud psal. q̃ ꝓcedūt de labijs meis nō facia irrita. ⁊ facit. c. j. ⁊. ij. de pac. cū si. ¶ Unq̄ ⁊ q̃rto ī ꝓmisso int'cessit pena sine iuramēto. ⁊ hoc casu ꝑs ꝛueniēs tenet' soluē penā nec p̄t ꝓpelli ad obꝑuātiam snīe. vt in. c. dilecti in fi. s. eo. ⁊ in auc. decernim⁹ p̄al'. ⁊ ī. l. ij. ff. eo. qd' itellige nisi snīa arbitri cōtineat euidentē iniq̄tatē. de q̃ dic vt dixi ī. d. c. ij. Dz dubiū ē hoc casu nūquid snīa arbitri possit emologari exp̄sse vel tacite. doc. n. antiq̄ iuris ciuilis fuerūt vary. q̃dā tenuerūt ꝙ vbi ꝓmissū ē penale snīa arbitri nō p̄t emologari vt ex ea det' actio. q; l. cū autea p̄al'. ꝓuidit de hac emologatōe qñ pena erat apposita ī ꝓmisso. vñ ptes apponēdo penā vident' recessisse a ꝓuisiōe legis. ar. in. l. fi. C. de pac. ꝓuen. ⁊ az sup̄ dote. ⁊ hāc opi. tenuerūt bul. Joh. ⁊ bal. Sed Mar. tenuit ꝛnūn. ⁊ host. ℔ vī seq̄ istā opi. Mar. ⁊ dicit ea approbari ꝑ istū tex. nā papa mandat ℔ arbitriū mandari exequtōni si fuit receptū a partibꝰ sed si nō fuit receptum mādat penā exigi. g̃ arbitriū penale p̄t emologari. et adducebat host. istū tex. in verbo indistincte. q̃si dicat ꝑm' eaz ꝙ siue pena sit cōpromissa siue nō exquo arbitriū fuit receptū dz mandari executiōi. vī etiā approbare Inn. req̄rit tm̄ vt fiat emologatio ꝑ ꝛscriptionē

partiũ.ad ß vt penale arbitriũ possit emologari.ß mo derni legiste cõiter tenẽt ꝯriũ.vt no.ꝑ glo.7 bar.in.l.j. ff.co.7 i.d.l.cũ antea.7 cũ hac opi.cõiter vĩ trãsire hic do.an.7 tenẽtes hãc opi.q arbitriũ penale nõ possit e mologari rñdẽt ad istũ tex. q istud ꝟbũ indistincte dz exponi siue ꝓcurator hũerit mãdatũ ad cõpromittendũ siue nõ.q̃si dicat q exquo arbitriũ fuit receptum a ptib dz indistincte mãdari executioni nõ habito respe ctu an ꝓcurator hũerit mãdatũ vl ne.q: ps recipiẽdo arbitriũ vĩ approbasse factũ ꝓcuratoris.7 certe d iure ciuili ista opi.vĩ verissima. 7 vĩ ꝓbari in.d.l. cũ antea. Dz ego limitarẽ ß dictũ q̃ ad hoc vt non det actio ex sñia.7 ita loquit.l.cuz antea.ß si ptes pure approbant arbitriũ latũ simplr sine apositõe pene lz i ꝓpromisso fuerit pena apposita credo q pt agi ex tacito pacto ita q partes vident de nouo ꝯhere vt fiat qd cõtinet in sententia arbitri.hoc ꝓbo ꝑ optimũ sile. nam sñia lata a iudice quãtũcũq; sit nulla põt ratificari a ptib non vt habeat vim sñie ß vt habeat vim pacti ex nouo cõ tractu.vt ꝓbat in.l.j.C.cõia vtriusq; iu.no. bar.in.l. vnica.C.q̃ ꝑ sua iu.7 canoniste p gl.in.c.significasti. de fo.cõpe.7 ibi dixi.ergo eodez mõ põt ratificari illa sñia arbitri nõ vt agat tanq̃ ex sñia ß ex tacito pacto 7 quod ãmõ ex nouo ꝯctu.7 sic posset intelligi iste tex. 7 saluant opi.supradicte. Et aduerte q: ꝯid qd.s.di xi i pcedẽti mẽbro vbi ꝓclusi q si iuramẽtũ int̃uenerit agit pcise ad obseruãtiã sñie nec sufficit soluẽ int̃esse. facit multũ iste tex.i eo q ꝓcurator iurauit 7 tñ si fuit apposita pena cogit illã soluẽ. sin aũt nõ cõpellit solũ soluere interesse. Do.ꝯriũ est difficile 7 ꝑt ß aliq̃ vo luerũt tenẽ ptẽ ꝯriã. Dz certe tenẽdo qd pdixi qd vĩ magis cõe 7 iuri cõsentaneuz põt rñderi ad istũ tex. q loq̃t qñ ꝓcurator iurauit sine mãdato dñi.nã ß dicit q ꝓcurator potuit iuramẽto suo seipm obligare 7 nõ ecclĩaz.q̃ si habuisset mãdatũ ab ecclĩa ad ꝓpromittẽ dũ 7 iurãdũ habuisset arbitriũ executionẽ ꝯ ecclĩaz.vt in.c.ij.s.eo.sed ß ꝯ ꝓcuratorẽ nõ poterat sententia mã dari executioni. q: fuerat lata sñia sup subiectione et sic erat qõ de re spũali. vñ ꝓcurator nõ erat soluẽdo. nec põt estimari res spũalis. ideo sufficit q ꝓcurator soluat interesse.7 vide ad hoc glosã singula. q̃ ad hoc inducit istũ tex.in.c. coz̃ã de officio delega. vñ estima bit istud interesse habito respectu ad lesionẽ quã pa tit alia pars totiens litigãdo sup eadẽ rõne.vt ibi no. glo.7 ꝑ hoc soluitur alia q̃stio quã formant hic docto. quomõ sumit bic illud interesse. nã Jnno. dixit q ca pit ꝑ expensis quas fecit in litigãdo nõ aũt ꝑ estima tione rei que petebat.q: in hoc sua nõ interest.quoniã aut res nõ erat sua 7 nõ põt ptendere interesse.aut res erat sua 7 põt illã de nouo petere.vt in.l. siqs rẽ.ff.eo. sed hosti. intellexit istũ tex. indistincte ꝓut loquit de omni interesse.vñ dicit q veniat interesse 7 etiã ex pese nõ solũ q̃ ad litẽ pteritã ß etiã futurã.ar.in.l.minoribz ff.de mino. Dz ego distinguerẽ q eo casu q̃ nõ pt peti executio sententie.vt puta q: nõ interuenit iuramẽtum nec arbitriũ fuit emologatũ tũc interesse nõ ꝓpẽdit estimationẽ rei petite ß aliud interesse ptingẽs rõne li tis mote vl mouẽde.ß eo casu q̃ sñia posset bñe executionẽ ꝯ dñm ß ex defectu mãdati nõ pt peti executio. dico q interesse capit large vt etiã veniat ꝯ ꝓcurato rẽ interesse respectu estimatiõis rei petite si estimari pt q: ꝓcurator tenet ad oñe dãnũ.vt in dicta.l. plauti ff.de pcu Qñq; 7 q̃nto ꝓpromissũ fuit penale si fuit apositũ clausula q pena soluta ratũ maneat pactũ.7 ß casu si ps ꝯdicit tenet soluere penã. nũq̃d aũt solu ta pena possit ꝓpelli ad obꝑuãtiã laudi ꝟtute illi clau sule rato manẽte pacto Jnn.sentit ß q sic 7 idẽ.g.in.c. dilecti supra eo.ß tu expedias hũc articu. vt plene ibi dixi Qñq; 7 sexto partes ꝓmiserũt stare sñie arbi tri ꝑ stipulationẽ ß imediate fecerunt pactũ de obser uãdo id qd arbitri iudicauerãt 7 tũc voluit no.ß Jn no.q põt ꝑcise agi ad obseruãtiã laudi nõ ex sñia sed ex vigore pacti imediate apositi. nã pcedẽs stipula tio informat hoc pactũ ꝼm eũ.vt in.l.lecta.ff.si cer.pe. idem est qñ actor fuit stipulatus certã rem dari vel fa ctũ fieri si arbiter ita iudicauerit.vnde nõ sufficit hoc casu soluere interesse q: istud habet locũ qñ partes ꝓ miserũt stare dicto arbitri. secus qñ pars fuit expresse stipulata rem dari vel factũ fieri si arbiter ß iudicaue rit.7 fuit dictũ satis subtile 7 mẽti tenendũ.7 ꝼm ß de bes limitare istum tex.in eo q disponit de interesse. et ꝑ hec habes pfecte declaratã materiã bui.c.7 totius ti.7 caueas ne in pdictis erres.q: vt.s. dixi in quoda notabili hec ꝓcedũt in arbitro 7 nõ in arbitratore.ex de laudo arbitratorꝝ q̃liter habeat executionẽ 7 de re medio ꝯ iniq̃tatẽ illius arbitramẽti plenissime scribo i c.q̃ntauallis.j.de iureiurã. In glo.fi.in fi.no.istã glo. iũcto tex.q lz delegatus principis possit suã sñiaz mã dare executioi.vt in.c.in lris.7 in.c.q̃renti de offi.dele. tñ si d illa cã delegata factũ ẽ ꝓpromissũ circa sententiã in terciũ nõ põt iste delegatus sñiam arbitri mandare executioni etiam si auctoritate sua fuerit factũ cõpro missũ ß dz recurri ad ordinariũ.vt hic no.ꝓbat.7 ad de qd no.in.c.nisi de ꝓben.

Exparte Morte alteri cõpromitten tiũ finitur ꝓpromissũ.vel la tius sũma sic. Si ꝑ duos electos ad candẽ pte laturã in discordia cõpromittit i ordinariũ morte alte rius cõpromittentiũ expirat ꝓpromissũ ordinari tñ ex ptãte ordinaria ꝓcedit sup iure supstitis anteq̃ fiat trãsit ad aliã electionẽ.ß dicit.ꝑ ponit cõsultatio.se cũdo rñsio ibi sup quo No.ꝑ q sup electione 7 sic sup matrimonio spũali pt fieri ꝓpromissũ.ꝓcor.c.cum int canonicos.s.de elec.fac.c.nisi infra de ꝓbẽ.7 ꝑ hec iura limitat tex.in.c.pe.s.de i inte. resti. vbi dicit q in cã matrimoniali non possunt arbitri assumi.dz em re stringi ad matrimoniuz carnale qd deliberat maiores iudices nec admittit aliquã ꝓpositionem. vt in.c.fi.de trãsac.7 i.c.j.de ꝓsan.7 affi.7 i.c.accedẽtibz de excess.pla.secus aũt ẽ in mrimonio spũali vt hic 7 in iuribz pal. 7 hãc cõnez formauit Jo.an.in.d.c.pe.licz gl.vacillauerit 7 poti senserit ꝯriũ ß tu tene qd pus dictũ ẽ. puto tñ hoc dictũ verũ vt valeat cõpromissũ in piudiciũ ipsoꝝ cõpromittentiũ sed non quatenus fieret preiudiciũ superiori vel ecclie.sicut i simili no.in.c.de multa d ꝑben.vñ eo casu quo electi possunt libẽ renũciare po terũt ꝑ cõsequẽtiã cõpromittere.ß eo casu quo nõ po terũt renũciare sine licẽtia superioris nõ valebit cõpro missuz i piudiciũ superioris sed qno ad piudiciũ ꝓpium sic.ar.op.in.l.j.§.ß cũ lis.ff.d trãsac.7 in.l. sic dictũ.ff. de euic.facit regula cũ qd vna via de re.iur.li.vj.7 qd dixi in.c.cũ tẽpore.s.eo. An autẽ 7 qñ possit elect renũciare electioni sine licentia superioris. vide bo.gio. i.c.si electio de elec.li.vj.7 qd no. doc.in.c.ij.d transla. ꝑla Secũdo nota incta supascriptiõe q i ordina riũ pt ꝓpromitti tanq̃ i arbitrũ.7 optie ꝓbat iste tex. ꝓclusionẽ quã feci i.c.cũ tpe pal.nã archiepus colonien sis erat hic ordinari istoꝝ 7 tñ fuit in eũ ꝓpromis sum tanq̃ in arbitrũ. qd colligit ex eo q: tanq̃ arbit ꝑfixit die ad sñiaz audiẽdã.arbitratoꝝ.n nõ fert sñiaz q: coz̃ã eo nõ est iudiciũ nec q̃si.vt no. Jnno.in.c.q̃n tauallis de iureiur.ß arbiter dz ferre sñiaz q: arbitria sunt redacta ad instar iudicioꝝ.vt in.l.j.ff.de arbi.fa cit.c.cũ dilectus.s.eo.vbi arbiter largo modo dr iudi care.in ß istũ tex.tene mẽti.q: hec ꝓsideratio nõ ꝓbat alibi ita bñ sic hic.nã illi q̃ tenuerunt ꝯriũ dicebant q iura canonica loquũtur i arbitratore 7 nõ in arbitro. vt dixi in.d.c.cuz tpe.cui ꝯriũ manifeste ꝓbat ß.nisi diceres q archiepus reseruauit ß sibi ptãtez ordinariã ita q ꝓcedebat ß vtraq; ptãte.ß ß nõ colligit ß imo

potiꝰ ꝯriũ cũ allegaret ipm nõ debere vlterius ꝓcedẽ cũ ꝓmissũ esset extinctũ. ¶ Tercio no. ibi fide prestita. q̃ de iure canonico põt cõꝓmissũ fidei interpositione firmari. cõcor. c. puenit. s. eo. & c. cum tpe. qñq; firmatur iuramento. vt. s. c. ꝓri. & in. c. ij. s. eo. & q̃ dña sit int iuramẽtũ & fidei pstationẽ diri in. c. ad aures qd me. can. ¶ Quarto no. q̃ arbiter põt citare partes ad sententiã audiendã. & dic qꝛ põt citare ꝑ lras. vt in. l. ß interpellauit. §. arbiter. ff. e. Et no. q̃ largo mõ dr ferre sententiã. ꝓcor. c. j. s. eo. stricte tñ nõ est snia vt ibi diri ß potiꝰ appellat arbitriũ vallãdũ. vt in. c. ꝑ tuas. & in c. cũ tpe. s. eo. hz. n. arbiter quãdã notionẽ seu quãdã facultatẽ aut arbitriũ cognoscẽdi nõ aũt hz iurisditionẽ. vt in. l. ait ꝓtor. et qd ibi no. ff. de re iudi. ¶ No. ß & tene mẽti q̃ ꝑ mortẽ alterius cõꝓmittẽtiũ expirat cõꝓmissuz etiã si ante mortẽ fuerat ꝯclusuz in cã ita q̃ nõ restabat ibi ferre sniaz. & optime ꝓbat hic & alibi nõ ita bñ ꝓbatur. nã alia iura simplicit dicũt q̃ morte alterius compromittentiũ expirat cõꝓmissum. vt in l. diẽ ꝓferre. §. j. & in. l. sed interpellat. ff. e. et. j. c. fi. sed nõ faciũt mẽtionẽ qñ ante mortẽ oĩa expedita erãt ita q̃ nõ restabat nisi ferre sniam. & ß ꝓbat ß singularit. qñmo plus ꝓbat illa lra si bñ ponderet q̃ etiã si arbiter ꝓferierit diẽ ptib⁹ ad sniaz audiendã nihilominus expirat ꝓmissũ ꝑ mortẽ alterius cõꝓmittẽtiũ. & ẽ ß no. ꝑ ea q̃ le. & no. in simili in. c. auditis de ꝓcu. & hãc cõclusionẽ. s. factã firmauit bal. in. d. l. diẽ ꝓferre. allegat Jnno. hic ß nõ oportuit allegare Jnno. qꝛ tex. est ß apertus. & ꝑ hoc facit q̃ terminꝰ ꝓfixus ad sententiã audiendã etiã ꝑ iudicẽ extinguit ꝑ mortẽ citati ita q̃ nõ valet snia postea lata ꝓtextu illiꝰ citatiõis. vt in l. in sũma. §. fi. ff. de re iudi. cũ ergo opus sit noua citatõne expirat cõꝓmissuz. qꝛ nõ põt citari psona ĩ ꝓmisso nõ ꝓhensa. vt in. c. fi. j. eo. secus dic in instantia inchoata cor̃ã iudice. nã ista morte litigãtis trãsit ĩ heredẽ. vñ snia arbitri nõ expirat lz nõ sit executõi mãdata ante mortẽ cõꝓmittẽtis sicut ipm cõꝓmissuz dũtarat. vt in. d. l. diẽ ꝓferre. §. j. & iõ glo. pe. ß in ỻ. arbitriũ exponit. i. ꝓmissũ. q̃si ĩnuat q̃ arbitriũ. i. snia arbitri nõ expirat ꝑ mortẽ illiꝰ q̃ cõꝓmisit exq̃ ꝯcessit pꝰ snias latã ß ꝓmissuz sic. ¶ Quito no. q̃ mortuo vno ex electis in discordia ad eãdẽ ꝓlaturã nõ dz attentari alia electio nisi prius discutiat ꝑ iudicẽ d̃ viribꝫ seu de validitate illiꝰ electiõis facte de supueniẽte & est rõ qꝛ data validitate illiꝰ electiõis nõ valet scda. vt in. c. ꝓsideraui. de elec. & ß in fi. Debet g̃ ꝓmo cõstare an electio supstitꝫ valeat & hodie dcisũ ẽ q̃ electio attẽtata pꝰ mortẽ coelecti est ipo iure nulla. qꝛ dz ꝑius discuti validitas alteriꝰ electiõis. vt ꝓbat in. c. j. & ij. vt li. pen. li. vj. & ibi firmauit Jo. an. & ꝑ illa iura pñt decidi multa hic tacta ꝑ Jnno. q̃ ꝑ te videas. ¶ Ultimo no. q̃ lz expirat ꝓmissuz factũ in ordinariũ nõ tñ cessat iurisditõ sua ordinaria & põt postea ꝓcedere tanq̃ ordinariꝰ & ita intelligit iste tex. Hz dubiũ ẽ nũq̃d poterit cãm decidẽ ꝑ acta gesta cor̃ã eo tanq̃ arbitro. Abbas tenuit ß q̃ sic allegat. c. pñtata de testi. & l. j. C. de arbi. Do. an. vr̃ innuere ꝯriũ nisi ꝓcessit ptãte ordiaria & ꝓmissaria ꝑsupposito q̃ iste due ptãtes sint ꝓpassibiles. ß certe ꝓmũ dictũ de iure ꝓcedit seruata tñ distictõe illiꝰ. c. pñtata. & vide qd ibi diri. In glo. ij. ibi ꝑm leges. q̃si dicat secꝰ ꝑm canones. & fac̃ iste tex. apte ꝯ bar. in auc̃. decernim⁹. C. eo. vbi dicit de iure canonico nõ ꝓbari vt iuramẽtũ valeat qñ ꝓmittit ĩ aliquẽ tanq̃ in arbitrũ. & vide circa hoc qd plene diri ĩ. c. ij. s. eo. ¶ In glo. ĩ ỻ. allegauit ibi necessaria ẽ snia q̃stũ ad canonicos. Aduerte qꝛ gl. intricate ß loquit ĩ ꝓma rõne. ido tene istã rõnez q̃ incipit ibi si ista videbat & scias q̃ istud. c. habet duos intellectꝰ. q̃daz intelligũt vt Jnno. q̃ cõꝓmissum fuit hic factũ per electos & nõ ꝑ electores. qꝛ electi cõꝓmiserunt tm̃ de iure eoꝝ merito per mortem alterius expirauit cõꝓmissum. ideo non debuit durare potestas cõꝓmissaria quo ad canonicos. qꝛ vt diri canonici nõ cõꝓmiserũt. ¶ Alij intelligũt q̃ hic ꝓmissum fuit ꝑ canonicos. & ideo debuit iste archiepus ꝓcedere nõ obstãte morte alterius electi. qꝛ exquo nõ erãt mortui ꝓmittẽtes nec arbitri durabat cõꝓmissum. et hãc lec. tenuit hic hosti. exponens lram ibi ptes. i. eligẽtes. ß ß lec. nõ est bona cum papa hic exꝑsse dicat q̃ ꝓmissum fuit finitũ ꝑ mortẽ alteriꝰ. ideo tene ꝑcedentẽ lec. & in fi. glo. dic melius vt. s. diri in ꝑmo nõbili. Ex̃ glo. querit hic Jnno. vtrũ cõmittat pena apposita in compromisso si ps citata ꝑ arbitrũ rẽnuerit cõparere & ponit aliqua bona dicta que ego latius expedini post gl. in. c. cũ dilectus supra eo.

Apposita. Arbit post rẽ iudicatã sup discordijs nouis assumptus nõ ꝓt ꝑ suũ arbitriũ snias imutare etiã si d̃ cõponẽdo int ptes a papa mãdatũ recepit. ß dicit. ps secũda ibi lz aũt. ¶ No. ꝑ q̃ sup discordijs ortis ex snia ꝓt ꝓmitti vt sic de nouo cognoscat de meritis cause de quo dicet. j. cũ gl. ¶ No. scdo q̃ sup iuribꝫ eccle sie ꝓt fieri cõꝓmissũ etiã ĩ laicũ. qd̃ intellige vt diri ĩ c. cũ tpe. s. eo. ¶ No. tcio q̃ ꝓmissũ ꝓt firmari datiõe obsidũ. vt sic dent obsides in ptãte arbitri vel alterius detinẽdi donec arbitriũ ferendũ vigore ꝓmissi habuerit effectũ. & solet ß sepe attẽtari int nobiles & potẽtes q̃ de facili nõ possunt cõuenire sup executionẽ laudi vt indirecte cõpellant ad executionẽ ꝑ retẽtionem obsidũ sic firmat q̃ñq; ꝓmissuz datiõe pignorũ. vt no. glo. in. c. cũ dilectꝰ. s. eo. q̃ñq; pene appositiõe vt in. c. ꝑ tuas & c. dilecti. s. eo. Item de iure canonico valet ꝓmissum nudo pacto factũ ꝑm hosti. de quo vide qd̃ latius diri. s. eo. ꝑ tuas. ¶ Op. ꝯtra tex. in eo q̃ iste electꝰ habuit recursũ ad papã ꝯ ducẽ venetoꝝ nã cũ iste esset laicꝰ nõ debuit papa se intromittẽ. vt in c. cãm qui fi. sint le. actor eñ dz sequi forũz rei. vt in. c. cũ sit gnãle de fo. ꝓpe. So. Jnno. nõ rñdet directe ad ꝯriũ ß dicit nõ eẽ dubitãtũ q̃n papa hãet ß casu iurisditionẽ ꝯ istũ ducẽ. allat. c. aplicos. xij. q. ij. et. c. siqs de potẽtib⁹. xxiij. q. iij. & aliter nõ dixit. videt tñ velle ꝑm iura q̃ allegat ex eo q̃ iste dux oppimebat ecclĩam & iura ipius retinẽdo iniuste obsides ecclie. & retractando istã snias q̃ iuste potuit papa adiri rõe q̃si cuiusdã sacrilegij seu oppressiõis. Et no. singularit hoc dictũ iũcto tex. q̃ licet laicus ꝓtextu ꝓmissi oppimat ecclesiã seu eius iura nihilominꝰ põt adiri iudex eccliasticꝰ ꝯ eũ. qd̃ intellige qñ notorie cõstat de iniusticia seu oppressione vt hic cõstabat. nã ista snia nõ habebat colorare factũ iudicis. cũ notorie esset nulla ex defectu potestatis. secus puto vbi laicus ex ptãte sibi inherẽte ꝑcessit ad aliquã snias. nã cũ ista sit nulla vl̃ iniq̃ dz recurri ad supiorẽ suũ & nõ ad supiorẽ eccliasticũ iux̃ ea q̃ diri ĩ. c. fi. de iudi. & in. c. si duob⁹ de ap. & in. c. significantib⁹ de offi. dele. ¶ Secũdo vltra doc. põt dici ad tex. q̃ iste dux venetoꝝ nõ recognoscit saltẽ de facto supiorẽ in tpalib⁹ merito potuit in hac re ardua adiri papa in defectũ supiozis. vñ puto q̃ etiã ꝑ laicum potuisset adiri papa in hoc casu ꝯ istũ ducẽ per ea q̃ diri post Jnno. in. c. licet ex suscepto de fo. cõpe. & in. c. cuz te d̃ re iudi. facit qd̃ no. host. in. c. cũ ioãnes de fi. istru. ¶ Tercio põt nõbilius dici q̃ de iure cõi & ordinario fuit hic papa aditus ꝑ istũ electũ. nã cũ ptẽdit electus arbitriũ ducis esse iniquũ & debebat executiõi mãdari ꝯ eũ. & sic erat reus in hoc casu poterat adire papã tãq̃ iudicẽ ꝓpriũ. cũ ipse esset iudex ꝑncipalis cãe ꝯ ipm electũ. vt ĩ simili no. bar. in. l. si societatẽ. §. arbitroꝝ. ff. ꝓ so. vbi dicit q̃ reus petẽs arbitramẽtũ reduci ad bo

nã equitatẽ põt adire iudicẽ ꝓpriũ. qr cum prius iudex habebat iurisdictionẽ in ista cã. cũ iste sit reꝰ pt adire iudicẽ sup articulo illius cãe qõ pleniꝰ erãno i. c. ꝗnta uallis de iureiurã. merito papa ꝶ mandauit reduci in statũ pristinũ q̃q̃ fuit attentatũ ꝛ sꝑiam ¶ In glo. ij. ibi trãsigi siue cõpromitti nõ potuit. no. bn istã glo. iucto ter. p in eo q equiparat transactionẽ ꝛ ꝓmissũ sc̃o qr vbi nõ põt transigi nõ valet ꝓmissũ. nã cõpromissũ ẽ quedã trãsctio. vt in auc̃. si qñ. C. de iudi. et facit ꝶ ꝓ statutis locoꝝ i quib caneꝰ vt inꝛ ꝓsanguineos fiat cõpromissuz. dz em statutũ intelligi qñ petitꝛ ꝓmissũ sup re dubia. nã si res eẽt certa ꝛ clara quẽ admodũ nõ hz locũ transactio ita nec ꝓmissũ. et iõ si petitur executio sñie vel instrumẽti habẽtis executionẽ paratã nõ dz fieri cõpromissũ nisi opponereꝰ aliqd rõnabile. ꝛ hãc ꝛclusionẽ firmauit Bar. in ꝑmio. C. ꝛ in. l. post rẽ iudicatã. ff. de transac. ꝛ i. l. elegãter i ꝑn. ff. de cõdi. inde. faĉ qõ no. glo. pe. C. de pac. l. siqs in cõscribẽdo. ꝛ tenuit hosti. apte hic dicẽs q ꝶ ꝓmissũ nõ valuit qr factũ fuit sup reb decisis ꝑ sñiaz vt dicit etiã Inno. Dz aduerte nã ꝑdicta pñt optime ꝓcedẽ vbi ꝓmissũ fieret tanq̃ in arbitratorẽ. nã tũc ꝓprie ꝓmissum dz trãsactio. vt no. in. c. ꝗntauallis de iureiurã. ꝛ in. d. auc̃. siqñ. sed qñ cõpromittitꝛ i aliquẽ vt arbitrũ: tũc eẽt iudicio meo dubitandũ nunq̃d valeat cõpromissum sup decisis ꝑ sñiam qr arbitria sunt redacta ad instar iudicioꝝ. vt in. l. j. ff. eo. vñ quẽadmodũ valet iudiciũ sup decisis ꝑ sñiam ꝑsertim si nõ opponitꝛ de trãsitu in rẽ iudicatã vt in. c. inꝛ monasteriũ ꝓpe fi. de re iudi. ita deberet valere ꝓmissũ factũ ꝛ iudiciũ inde secutũ Inno. tñ hic videtꝛ sentire q etiã tanq̃ in arbitrũ nõ pt ꝓmitti sup decisis ꝑ sñiam i eo q alleget arbitrium hic nõ valuisse. qr non tenet sñia contra res ꝑ us iudicatas. vt. ij. q. v. ¶. diffinitiua. ¶. itẽ si sñia Itẽ qr plat⁹ non põt etiã si vellet renũciare iuri ecclie q̃sito ꝑ sñiaz. allegat. l. interpositas. C. de transac. hec vltima rõ est bona ꝶ cõcludit tm̃ in re ecclie nõ aũt i facto ꝑuati. ꝑma ¶o rõ vniuersalis sed illa dependet ab alia qõne nũquid teneat sñia ꝛ sñiam quã plene exami naui in. d. c. inꝛ monasteriũ. ꝛ si tenemus opi. q indistĩcte nõ valeat ꝓcederet dictũ Inno. hic sed si tenemus aliã opi. q i diuersis instãtijs valet tercia sñia quã tenuit bar. in. l. j. C. qñ ꝓuo. nõ est ne. nõ ꝓcederet ꝶ dictũ Inno. vnde ego putarẽ q cõpromissũ bn fieri põt tanq̃ in arbitrũ. ꝛ ad istũ tex. põt rñderi q hic ãnullatꝛ sñia ex eo qr nõ fuit ꝓmissũ sup rebus decisis ꝑ sententiã ꝶ sup discordijs nouitꝛ ortis. vñ non debuit iste arbiter extẽdere manũ ad nõ cõprehẽsa in ꝓmisso. ꝛ hanc so. sentit gl. iiij. in fi ¶ In glo. iiij. ibi dicas. per ꝶ nõ soluitꝛ ꝛuũ formatũ de. l. diẽ ꝓferre. §. stari. So. dic dictũ glo. ꝓcedere qñ arbitriũ in se cõtinet euidẽtem iniquitatẽ. nã tũc saltẽ de iure canonico nõ ẽ standũ tali arbitrio. ꝛ ita loquitꝛ. c. ij. alꝛ. in glo. vt ibi plene dixi ¶ Et i fi. glo. q̃ro q̃d si fuisset in cõpromisso dictũ vt intelligereꝰ lis ꝛ qõ sup omi ꝛ toto eo qõ fuerit laudatũ nũq̃d tũc valet arbitriũ ꝛ prioꝛẽ sñiaz. Do. an. tenet q sic. qr sup sñia poterat esse cõtẽtio. vt in. l. j. ff. q̃ sen. sine ap. rescĩ. vñ vigoꝛe illiꝰ clẽ vẽ ꝓmissũ factũ sup re dubia. dicit tñ ꝶ ꝓcedere in reb priuatoꝝ. secꝰ in reb ecclĩaꝝ qr ꝑlatus non põt sic surgere qõnem in ꝑiudiciũ iuris ecclie. ꝶ ꝺo. Bar. tenet ꝓtrariũ etiã quo ad primũ dictũ. qr ꝑ ista verba generalia nõ videtꝛ data ptãs retractandi sñiam qõ plus placet ꝛ ꝑ ꝶ adduco istũ ter. nam papa hic scripsit duci vt ptes niteretꝛ ducere ad cõcordiã. ꝛ tñ dicitꝛ i tex. q ꝑ verba gnãlia pape nõ fuit intẽtionis vt q̃rimonia iã sopita deberet suscitari quasi i gnãli ꝑmone nõ venit id qõ i spẽ q̃sno fuisset verisilr cõcessurus. vt in rla i gnãli de regu. iur. li. vj. ꝛ i. c. fi. de offi. vica. eo. li. ergo idẽ dicẽdũ est i partibus generaliter cõpromittẽtibus vt ꝑ generalem et effusum sermonẽ nõ videant cogitasse debẽt tamẽ apponere semp i cõpromisso illã clam ne postea apponatur ꝛ arbitriũ qõ excedit limites ꝓmissi ¶ In gl. fi. ibi ꝶ tenent vt fiat q inꝛ ptes cõuenit. no. bn gl. qr sepe ob istã cãm dant obsides inꝛ ꝓncipes. qõ an possit oĩno de iure fieri vide qõ dixi in. c. ex rescripto de iureiuran.

Notuit. Hoc intẽdit. Nõ valet cõpromissũ de incerta ꝑsona i arbitrũ assumẽda. h. d. q̃ ad titulũ vlꝛ lati⁹ sic. Nõ valet ꝓmissũ factũ in duos seu plures ꝶ adiecto vt i casu discordie eligaĺ terci⁹ ꝑ eosdẽ vlꝛ alios. ꝑ ponit factũ. sc̃o dat iudices ibi idoq̃ ¶ Nõ ꝑ q sup cã delegata ꝑ papã pñt ptes ꝓmittere i alios tãq̃ i arbitros. ꝛ sic cãm eripe a manib delegatoꝝ. qõ intelligeꝰ qñ cã fuit delegata in fauoꝛẽ ꝓpriũ. possũt em̃ ptes renũciare fauoꝛi suo. vt in. c. ad aplicaz de regu. ꝛ in. l. siqs in cõscribẽdo. C. de pac. secus si cã esset delegata i fauoꝛẽ publicũ. ad hoc qõ le. ꝛ no. in. c. ad petitionẽ de accu. ꝛ i. c. ex ꝙstiõe de resti. spo ¶ No. sc̃o q q̃ admodũ ñ pt ꝓmitti i duos ꝶ adiecto vt data inꝛ eos discordia ipi eligãt sibi terciũ. vt ꝓbaĺ in. l. item si vn⁹. §. si in duos. ff. e. ita ñ põt fieri cõpromissũ. vt data discordia inꝛ arbitros iudices delegati deputẽt terciũ. vt ꝓbaĺ ꝶ. et in ꝶ ista decre. puidet vlꝛ illũ. §. si in duos. hoc tñ puto fuisse de mẽte illius tex. vnde pt cõcludi q q̃buscũq̃ delꝛ ista ptãs eligẽdi terciũ in cã discordie nõ valet cõpromissũ. dz em̃ fieri cõpromissum pure ꝛ in certos arbitros. ꝛ si postea ꝛtingit discordia dz iudex ordinan⁹ cõpellere arbitros ad eligendũ tercĩũ. vt in. c. suspitiõis de offi. delꝛ. ꝛ in. c. cũ spãli de ap. ꝛ in pal. l. itez si vnus. §. ꝓncipaliter. rõnem diuersitatis dicã. j. super glo. fi ¶ No. ꝛcio iũcta glo. j. ꝛ tene mẽti qr alibi nõ ita bn ꝓbaĺ q delegati pnt de cõsensu partiũ retinere sibi ptãtẽ exequẽdi sñiam arbitroꝝ ferẽdã sup ista cã q̃ eis fuerat delegata a ꝛuio. g̃ ptãte nõ reseruata non pñt delegati exequi istã sñiaz arbitroꝝ ꝶ dz recurri ad ordinariũ. vt dixi post glo. fi. in. c. ꝑ tuas. §. eo ¶ Ultimo no. q nõ valet ꝓmissũ factũ sup eligenda icerta ꝑsona arbitri. ꝛ nõ qr tex. dicit ꝶ esse statutũ ex legati ꝓuisione ꝛ habuit respectũ ad. d. §. si in duos. ꝛ ille tex. fũdat se sup alia rõe videlicet q arbitri possunt discordare in electione tercĩ. sed põt dici q rõ buiꝰ lr̃e elicit ex illa vt dicam⁹ q ista icertitudo reprobatꝛ ꝑ discordiã que posset cõtingere ex facto arbitroꝝ vel alioꝝ qui debẽt eligere tertiũ. de q̃ dicendũ vt infra latiꝰ dicam. ¶ Ingl. j. in fi. ex hac gl. colligũtur tria. ꝑ⁰ q põt cõpromitti i iudicẽ delegatũ ꝛtẽta ptãte delegata. Secũdo q iudex delegatꝰ ꝶ modo in arbitrũ assũptus põt vti si vult in vtraq̃ ptãte ꝛ in ꝶ. no. glo. Tercio q ptes cõpromittẽtes pñt prorogare iurisditionẽ delegatorũ ad executionez arbitrij ferendi ꝑ arbitros assumptos ¶ Circa ꝑmũ dic ꝑ⁹ doc. q si ꝓmittitꝛ i delegatũ vel in aliũ ꝑ ꝶ non expirat ptãs delegata quãtũcũq̃ specifice nõ fuerit reseruata ptãs delegatoꝝ. vñ ꝛ ptes cõpromittãt de cã alijs delegata nõ ꝑ ꝶ extinguitꝛ ptãs elegata qr iurisditio ꝛ rescripta sunt ꝑpetua. vt in. l. falso. C. de diuer. rescrip. ꝛ no. gl. in. c. si aũt de rescrip. secus aũt si de cã i aliquẽ ꝓmissa partes faciant ꝓmissum i aliũ. nã tunc videntur recedere a prioꝛi cõpromisso. vt in. l. ꝶ si in seruũ. §. fi. ff. eo. ꝛ ẽ rõ diuersitatis qr cõpromissũ ẽ volũtariũ et arbiter recepit ptãtẽ a partib. ideo pñt ptes nuda volũtate ab illo cõpromisso recedẽ. ar. i rla. j. j. de re. iur. ꝶ iurisditio datur a publico ꝛ nõ a partib ꝛ ꝛ innitũ. vt in. c. intellerim⁹ de iudi. ꝛ in. l. inꝛ stipulantẽ. §. sacram ff. de ꝟ. ob. merito nõ extinguitꝛ ꝛ partes vadãt ad arbitros. vñ possent denuo redire ad delegatos sine alia delegatione. ad hoc facit cle. q̃dm de appel. ꝛ in auc̃. si tamẽ. C. de tẽ. ap. An autẽ adcũdo ordinariũ videatꝛ

extincta ptās delegata. dic vt le. ⁊ no. in. c. ad petitōez de accu. ⁊ hoc quo ad ꝑmā ptē glo. ¶ Quo ad secūdū dic do. an. se putare q̄ sup diuersis articulis pōt delegatus vti vtraq; ptāte. ⁊ hoc casu ꝓcedat dictū glo. ß sup eodē articulo nō pōt iudex vti vtraq; ptāte quia resultaret quedā ꝯrietas. ß in ꝯriū multū facit. c. nisi. j. de pbē. vbi circa articulum sñie delegati fuerūt vsi ibi vtraq; ptāte ß pōt ꝓcedere dictū suū qñ esset vnic⁹ articul⁹ diuisibilis ⁊ essz casus in q̄ ptās arbitraria nō cōueniret cū delegata als secus. ¶ Circa vltimā ptē glo. doc. cōiter sequūtur ꝓclusionē gl. lz q̄dā vt refert Jnno. tenuerint ꝯriuz dicētes q̄ ista reseruatio nō valuit q: sñia arbitri nō mandat executiōi ß metu pene ꝓpellunt ptes ad obseruātiā. vt in. d. c. dilecti. s. co. ⁊ i. l. ij. ff. e. tī q: sñia arbitri mandat executiōi p ordinarium aut p delegatū ad hoc specifice deputatū vt dixi in. c. p tuas. s. co. ß tu tene dictū gl. nō ob. ꝑmū ꝯriuz q: ista reseruatio ptātis sup executione dz intelligi ꝑm nām arbitrij vt fiat executio eo mō quo fieri pōt. ¶ Ad secūdū ꝯriū rñde q̄ ordinarius dz adiri regulariter tī nō tollit q̄n partes possint in hoc prorogare iurisditionē alter⁹. nā ⁊ ī his q̄ sunt meri imperij bz locū ꝓrogatio qñ fit in ꝑsona iudicis habentis idez imperiū. vt plene dixi in. c. j. de mu. peti. ⁊ p Jnno. in. c. de cauſ. s. d offi. dele. ß delegatus pape vt erat iste bz imperiū in executiōe sñie. q: pōt suā sententiā mādare executioni vt in. c. q̄renti de offi. dele. g̃ ptes possunt ꝓrogare iurisditionē istius delegati ad executionē arbitri vl alterius sñie cū de re ad rē possint ptes ꝓrogare iurisditionē delegati. vt in. c. cū olim ⁊ ī. c. p. ⁊. g. d offi. dele. ¶ Jn gl. fi. ibi ⁊ iō cū a ꝑncipio nō tenuerit ꝓpromissū ⁊c. nō hāc pticulā gl. q̄ ꝓpromissum factū in duos ß adiecto vt in casu discordie reputet tercī⁹ p arbitros vl alios nō valeat ꝓpromissū quātūcūq; cōcorditer postea eligat tercius q: ab initio cōpromissū fuit nullū. ß videt obstare. c. cū spāli. j. d appel. vbi valet ꝓpromissū factū in duos. ⁊ ī casu discordie dz iudex cōpellere arbitros ad eligendū tercīū. ⁊ idē pbatur in. l. itē si vnus. §. ꝑncipaliter. ff. eo. nec glo. reddit sufficientē ratōnē diuersitatis inter primū ⁊ secūdū casum. ß colligendo dicta Jnno. ꝑt reddi duplex rō q̄re in casu hui⁹. c. ⁊ in pall. §. si in duos. nō tenet cōpromissū. ⁊ ꝑma ratio est hec. nā qñ ptes dant ptātez iudicibz delegatis vel arbitris seu alqs eligēdi tercīū in casu discordie tūc res pñt eē sine exitu. q: si arbitri nō cōcordarēt non posset iudex ꝓpellere istos quibz ē data ptās eligendi tercīū. q: cuz illi fungant iure partiū sicut ptes nō possent ab initio cōpelli ad cōpromittēdū vt in. l. ij. ff. eo. ita nec isti qui fungunt iure partiū cōpelli pñt. vñ ne partes vigore huiusmodi cōpromissi cōtingeret litigare voluit lex a ꝑncipio ꝓuidere statuēdo vt tale cōpromissū nō valeat. nā meli⁹ ē ante tēpus occurrere q̄ post cām vulneratā remediū querē. vt in. l. fi. C. in qui. cau. in ite. resti. nō est ne. ⁊ qđ infirmari vel vitupari ꝑt ꝓcauēduz est. vt in. c. j. de ser. nō ordi. facit. c. quāto. de diuor. sed qñ ꝓpromissū est factū simplr in duos nō pōt res esse sine exitu. q: si duo discordarēt in ferēda sñia iudex teneat cōpellere arbitros ad eligendū tercīū. vt in. d. §. ꝑncipaliter. ⁊ in. d. c. cū spāli. ¶ Preterea in ꝑ casu cū illi q̄ bus ē data ptās eligēdi tercīū habeāt hāc ptātez a partibz ꝑsumendū ē q̄ inducerent ad eligendū gratū partibz ⁊ cum volūtates partiū sint discordes. q: quelibet ps vellet habere tercīū sibi gratū de facili isti nō cōcordarēt ī electiōe tercij. ß ī secūdo casu iudex habet ptātez cōpellendi arbitros a iure. vñ ꝑsumit q̄ tam ipe q̄ arbiter exequet officiū suū laudabiliter in electiōe tercij ¶ Et vt habeas hanc mām clarissimā enumerabo aliquos casus qui pñt occurrere in hac mā ¶ Prim⁹ casus qñ datur ptās duobz ß adiecto vt ī casu discordie ipi eligant tercīū ⁊ data discordia nō pñt cōuenire in tercīū ⁊tūc ꝑm oēs illud ꝓpromissū nō valet nec iudex supplet in ꝓpellendo circa electionē tercij. ⁊ iste ē ꝓpr⁹ casus. d. §. si ī duos. et idē dicendū qñ ß ptās eligendi tercīū fuit data iudicibz delegat. vt ꝓbatur hic. Jdē eadez rōne qñ fuit data hec ptās alijs ꝑsonis. fallit tī qñ ptās eligendi tercīū fuit data iudici ordinario tūc em tenet ꝓpromissū ⁊ data discordia iudex ordinar⁹ dz dare tercīū. hanc opi. tenuit Hosti. j. c. pri. p illaz tex. Rō diuersitatis ꝑm eū q: ordinar⁹ bz hāc ptātez a iure. vñ id exprimit qđ ineſt sed delegati vel alij habent hāc ptātez a partibz. Jtē iurisditō delegata ē stricti iuris vt in. c. p. ⁊. g. de offi. dele. sicut ⁊ ptās arbitraria. vt in. c. cū dilectus. s. co. ß ptās ordinaria est fauorabilis ⁊ est ß dictū satis equū. ⁊ cōiter cum eo trāseūt doc. in. c. se. Sz sat̄ pōt dubitari q: ordinari⁹ nō habz ptātez a iure eligendi tercīū ß cōpellendi arbitros ad electionē tercij. vt in. d. c. cū spāli. ⁊ ī. d. §. ꝑncipaliter. ß iudex recipit hanc ptātem a ptibz ⁊ p ꝯns militat ratō Jnno. quā supius allegaui. tene tamē mēti dcm hosti. q: credo q̄ in iudicio seruaret cū doc. transeant cōiter cum eo ¶ Secūd⁹ casus ē qñ retētis eisdez termis illi quibz data fuit ptās eligendi tercīū cōuenerūt in electione tercij. ⁊ sic cessat rō discordie. ⁊ hoc casu tenuit glo. in. d. §. si in duos q̄ valet cōpromissū ⁊ idē tenuit Frā. accur. et recitat Jo. an. in addi. spe. eo. ti. §. fi. ꝑm eū q: cessante rōne legis dz cessare ipa lex. nā qđ plus est rō preferēt ꝓbis. vt in. c. ij. requiris de ap. ⁊ in. l. adigere. §. q̄uis. ff. de iurepa. ß rō legis fuit fundata sup discordia in electiōe tercij. vt ī. d. §. si in duos. ergo ex quo tercius fuit electus cōcorditer debet valere compromissū ⁊ laudū inde secutū. ß ß dictū indubitāter nō est verū. nā ꝯriū aptissime ꝓbatur ī isto tex. ibi delegati cōcorditer elegerūt tercium. ⁊ tī ꝓpter malum fundamētum a principio non valuit hic cōpromissum nec laudū. ⁊ ß tenuit apte ista glo. fi. ⁊ spe. eo. ti. §. fi. ꝯ. sed pone q̄ in eligēdo. ⁊ Bar. in. d. §. si in duos. ⁊ Jo. an. in. d. addi. nā vt ipe dicit ⁊ bñ. si tale ꝓpromissū tenēt a ꝑncipio posset seq̄ incōueniēs. de q̄. s. dixi. q: possent ptes litigare coram arbitris p magnū tps ⁊ data discordia int eos illi quibz fuit data ptās eligēdi tercīū possent nō cōcordare. ⁊ sic ptes essent frustrate laboribz ⁊ expensis. vñ lz posset cōtingere q̄ isti concordarēt ī electiōe tercij tī satis ē q̄ posset ꝓtingere ꝯriū. ⁊ iō bona fuit ꝓuisio legis volētis a ꝑncipio ꝓuidere vt tale cō promissū nō valeat. ⁊ hec opi. oīno ē sequēda tam per istū tex. vt ꝑdixi. tñ q: tex. in. d. §. si in duos. dicit tale cōpromissū esse nullū. ergo nō posset cōualescē ex post facto. vt in rla nō firmat de re. iur. li. vj. ¶ Tercī⁹ casus est qñ retētis eisdē terminis arbitri cōcordauerūt ī sñia ita q̄ non fuit opus venire ad electionē tercij ex q̄ dubitat nunquid valeat cōpromissū ⁊ p ꝯns laudum ipoz. Do. an. videt sentire q̄ sic q: vitiū ē in electōne tercij qđ cessat ex quo nō fuit deuētū ad electionē ß arbitri cōcordauerūt in vnā sñiaz. q: cla q̄ nūq; locū habuit vt sepabilis nō vitiat sed vitiat. C. de lega. l. si legata ⁊ l. post aditā. C. de ipu. ⁊ al. substi. ⁊ dicit do. an. de ß hic esse casū. in alia tī ꝑte hui⁹. c. nō vi Do. an. ita clare decidē. ß tu vide Jo. an. in addi. pall. vbi aperte sentit ꝯriū ⁊ meli⁹ nā incōueniēs qđ seq̄ ꝑt ex ꝑcedēti casu ꝑtsequi ex isto. nā si ab initio valeret ß ꝓpromissum cū pōt seq̄ discordia seq̄ret illud incōueniēs. Jtē q: tex. in. d. §. ꝑncipaliter. dic ꝓpromissū tale nō valere vñ nō pōt ꝓualescere ꝓpr discordiā subsequētē. satis est ergo quo ad nullitatē ꝓpromissi q̄ res poterat esse sine exitu. ⁊ hāc opi. tene ⁊ optime facit iste tex. in fi. duz fundat se super rōne incertitudinis. Quart⁹ casus qñ fuit cōpromissum in duos vt eligerēt ptibz arbitros q̄ habeant per se dūtaxat determiare qōnem. ⁊ hoc casu tenet hic Jnno. valere cōpromissū q: nō bz malū fundamentum. et placet mihi hec opi. ⁊ iudicio meo sensit

glo.in.c.seq.vbi dicã.nã hoc casu cessat ratio incõueniẽtie de qua supra cũ ab initio sint isti arbitri eligendi nã partes cõfidẽres de aliquib amicis pñt quo ad istũ actũ electõis dũtaxat facé ipos arbitros.7 iste põt esse casus.c.se.7 tene b dictũ menti.q; est singulare.7 optime facit in ar.tex.in.l.nõ distinguem⁹ in.§.quesituz in fi.ff.e. vbi dr q arbitri non possunt delegare vices suas alijs sed habent p se qõnem diffinire nisi aliud sit dictũ in ꝓmisso. ergo pt arbitris dari ptãs vt ipsi deputent alios arbitros nõ dico in casu discordie sed ab initio ¶ Quintus casus qñ datur potestas arbitris vl alijs vt in casu discordie eligant terciũ arbitrũ.puto sempromiũ 7 tale cõpromissũ valet.vt no.glo.hic in fi.7 ẽ tex.in.d.§.si in duos.q; ex b cessat rõ discordie 7 incertitudinis. ¶ Sext⁹ casus qñ cõpromittit i duos ita q i casu discordie nõ plures sed vnus in quez partes cõuenũt debeat deputare terciũ.7 hoc casu tenuerunt quidã cõpromissum valere.q; cessat rõ discordie in electione tercij cũ hec potestas sit data vni nõ pbt i seipo cõcordare.7 hanc opi.sensit glo.j.c.fi.7 ita intelligit illũ tex.qui videt huic ꝓximus.7 b etiaz seqt Host. ibi.sed hosti.nõ placuit ꝓpter rõnem incertitudinis.et q; pars posset causare iniquitatẽ 7 suspitionẽ i isto arbitro incerto. arg.in.d.§.quesitũ.sed Jo.an.in addi. pdicta post Ja.dicit q istud cõpromissũ nõ vtit viribus ꝓpꝛijs q; cõpromissum est incertũ. vt hic 7 in.d.§. si in duos.viribꝫ ptoris nõ q; ptor nõ põt ꝓpellere arbitros ad eligẽdum terciũ cũ hec ptãs fuerit p partes alteri tributa.ar.in.l.cõsulta.C.d testa.nec ille cui fuit data ptãs pt ꝓpelli ad eligendũ terciũ. q; ad b se non cõstrinxit.ar.in.l. si merces in pn.ff.loca.7 p hãc rõnez tenuit hic do. ¶ Car.q si iste terci⁹ acceptauit a pncipio banc ptãtem pt cõpelli ad eligendum terciũ.7 per ꝓns debet tenere cõpromissuz.sed ꝑ eũ facit hic Inno.vbi videt velle q non valet quãtucũqꝫ ptãs detur vni q; nõ potest cõpelli cũ fungat iure partiũ.sed nec partes possunt cõpelli vt.s.dixi.sed si iste obligasset se de cõsensu partiũ ad eligendũ terciũ posset ꝓcedere dictũ suũ ¶ Septim⁹ casus qñ eligũtur aliqui arbitri 7 datur eis potestas eligẽdi terciũ si volũt ita q habeãt eligere ab initio 7 terci⁹ habeat cũ eis inchoare ꝓcessuz 7 valet hoc cõpromissum vt sensit i dicta addi.q d mihi satis placet. q; cessat b casu incõueniẽs de q.s. dixi cũ iste nõ sit eligendus in casu discordie sed ab initio. Et no.sing.hoc dictũ q; vi sentire Jo.an.id qd.s.dixi post Inno. vt possit dare ptãs arbitro eligendi ab initio aliũ arbitrũ qui ꝓcedit secuz vel sine eo 7 p hoc potest decidi ¶ Octau⁹ casus quãdo eligit vnus arbiter vt possit sibi eligere aliũ arbitrũ si sibi placuerit 7 dicendũ est q valet cõpromissum p pdicta ¶ Nonus 7 vltimus casus est qñ fit cõpromissum in aliquem tanqꝫ in arbitratorẽ seu aliquos 7 datur potestas eligendi tercium in hoc casu discordie.7 hoc casu tenuit gl.in.c.se.p illũ tex.q valet cõpromissũ vt aliud sit i arbitratore qꝫ in arbitro ꝫ de b dic vt lati⁹ ibi dicã.

C Vmanobis. Non solet cõiter sumari ꝓpt varietatẽ lectu.ꝫ fm vnũ intellectũ quẽ sensit glo.b 7 Inno in.c.pcedẽti q placet mihi pt sic sumari. Valet ꝓmissũ factũ in vnũ vl in plures vt ipi p se cãm diffiniãt vel p alios quos ipi elegerit.p ponit factũ.se cũdo ꝓfirmatio ibi nos ¶ No.p q sup ꝓcuratiõe debita rõne visitatõis pt ꝓmitti.nã quẽadmodũ sup modo ꝓcurãdi põt fieri aliqua ꝓpositio. vt no.in cle. ij.de cẽsi.dixi in.c.cũ ex officij de ꝑscrip.ita eodẽ modo põt fieri ꝓpromissũ. An aũt possit in totũ tolli ꝓcuratio p cõpositionẽ seu cõpromissum. dic vt dixi in.d.c. cũ ex officij ¶ Nota secũdo q etiã i legatũ pape cardinalẽ pt fieri ꝓpromissũ.nã legatus pape hz ordinariã iurisdictionẽ.vt in.c.ij.de offi.lega.li.vj. ¶ Tercio nota q licz arbitri nõ possint alijs delegare vices suas sine sint arbitri sine arbitratores.vt in.l.nõ distinguemus.§.quesitũ.ff.eo.7 i.l.siquis arbitratu.ff. de ꝓ.ob. tñ potest a partiby eis dari ptãs vt ipi eligãt alios arbitros seu arbitratores.7 in hoc tene menti istũ tex.dixi lacius supra.c.pri.7 est illud bonũ remediũ qñ ptes nõ possunt cõuenire in arbitros vt eligãt certos amicos quiby detur ptãs eligẽdi eis arbitros. 7 facit.d.§. in fi ¶ Nõ vltio ex fi.lre fm vnã intellectũ q arbitrium pt ꝓfirmari p papã.sed dicit Host.se putare q p hanc ꝓfirmationẽ nõ alterabit natura arbitrij.agit eñ ad executionẽ seu ad penã vel interesse.vt plene dixi in.c. p tuas supra eo ¶ In glo.fi.hec glo.opponit de.c.precedenti.vbi nõ tenuit ꝓmissum factũ de incerta ꝑsona.7 hic tenuit ꝓ solutiõe glo.ponit tres lec ¶ Prima q iste legatus erat arbitrator 7 deputãdi p eũ debãt esse arbitratores 7 nõ arbitri.sed in.c.pcedẽti illi erãt veri arbitri. Et ex hac solutõne bẽs notare vnũ dictũ singulare q põt cõpromitti i duos tanqꝫ i amicabiles cõpositores vt in casu discordie eligant terciũ 7 hanc lect.tenuit hic Host.reddens rõnem diuersitatis quare hoc ꝓpromissum valet tanqꝫ in arbitratores q; si est iniquũ reducit ad arbitriũ iudicis 7 bonaz equitatẽ.vt i.l.si societatẽ.§. arbitroz.ff.p so. ꝫ dcm arbitri tenet siue sit equũ siue iniquũ vt ibi.7 dixi in.c. ij.s.e.vñ valet cõpromissũ tanqꝫ in arbitratores factũ quia p illud decidunt lites nõ aũt sic p arbitros ꝫ sepe lites ex litibus oriũtur.hec ratio hosti. bona est considerato fine sed cõsiderato principio nõ cõcludit.nam nõ valet cõpromissum ꝑdicto mõ factũ in arbitros.q; res possz esse sine exitu in casu discordie 7 sequeret inconueniẽs de quo dixi in.c.precedenti.que quidẽ ratio militat etiã in arbitratoribꝫ.cũ possint discordare i diffinitione 7 in electiõe tercij. Item.c.pcedens 7.l.si vnus. §.si in duos.ff.eo loquũtur indistincte.s.faciẽdo mentionẽ de arbitro 7 arbitratore pt dici arbiter.nam vltra omnes indifferẽter cũ gl.7 hosti.potes tu reddere aliã rõnem diuersitatis q in arbitris nõ valet cõpromissũ q; coram eis est iudiciũ seu quasi.vt in.c.cũ dilecti.s.eo. 7 in.l.j.ff.e. vbi instãtia iudicialis posset euanescere in casu discordie sine aliquo effectu.et ideo nõ valet cõpromissũ sed coram arbitratore nõ ẽ iudiciũ. vt dic ista glo.sed est quedã amicabilis cõpositio. 7 ido cessat rõne euanescat iudicialis instãtia. sed inspecta subtilitate iur posset teneri ꝑ istã glo ¶ Secõdo soluit b gl.q b nõ fuit factũ ꝓpromissum de incerta ꝑsona sed partes dederũt potestatẽ legato vt ipe eligeret arbitros 7 ipe elegit certos. Jo.an.vi impugnare banc lectu.q; in.c. ꝓcedenti illi iudices elegerũt certũ 7 tamẽ non valuit ibi laudum. Ego puto q glo.habuit alium intellectũ q ibi debebat eligi tercius in casu discordie et non ab initio.hic antẽ fuit data potestas legato vt ipe diffiniret per se vel daret alios arbitros.s.q deberent cognoscere 7 diffinire questionẽ.7 banc lectu.sentit etiã Inno.s.c.pri.in fi.7 banc puto veram lectu.hui⁹.c.nam in hoc casu nõ potest sequi inconueniens de quo in.c.precedenti.vnde hoc.c.in effectu prouidet circa b q arbitro potest dari potestas diffiniendi negociuz p se aut p alios. 7 in hoc tene menti istũ tex.7 cõcordare videt in.d.l.nõ distinguem⁹.§.quesitũ i fi.ff.eo.7 in.d.l.pe. 7 ibi b firmat bal.7 facit qd dixi in.d.c.cãm q. An aũt confessio facta coram arbitro habeat vim confessionis iudicialis vt efficiatur confessus infamis eo casu quo cõfessio infamaret coram iudice.dic q nõ sine cõpromissũ expiret siue duret.ratio q; confessio ifamat eo casu quo cõfessus haberet pro damnato 7 sic talis causa in qua damnatus efficit infamis.vt dixi i.c.at si clerici de iudi.7 no.Bar.in.l.ictus fustiũ.ff.de bis qui no.infa.vñ sicut vera sentẽtia arbitri non infamaret. vt in.l.quid ergo in.§. ex cõpromisso.ff. de bis qui no.infa. ita nec

confessio facta coꝝ arbitro. qđ etiã firmauit Bal. in d.l.pe. Tercia lec.glo.est q̃ fuit data ptãs vni qui nõ poterat in seipõ discordare.ß in.c.p̃cedẽti fuit data potestas pluribus.hanc lec. secutus est gof.ß hosti. nõ placuit q; posset pars p̃tendere lesionẽ seu iniquitatẽ ratione arbitramẽti.ß tu dic plenius circa hãc lec. vt dixi in.c.p̃cedenti. Quartã lec.ex gl.posuit Jnno.s.c.pri.vbi dicit q̃ isti mediatores nõ erãt arbitri ß iudices delegati dati a legato.pro hoc ꝑm euꝫ q; papa cõfirmauit ꝟ hoc factũ istoꝝ mediatoꝝ.naꝫ si fuissent arbitri papa nõ ꝓfirmasset ipoꝝ sententiã.q; snia arbitroꝝ nõ confirmat q; nõ habet executionẽꝫ patã ß ei statur metu pene.vt in.l.j.C.de edẽ. 7 in.l.q̃.C.eo. Nec ob.ꝑm eũ si dicat q̃ hic interuenit pena.q; declarat istos fuisse arbitros 7 non iudices.dicit enim ipe q̃ hec cõsideratio nõ procedit qñ fuit cõpromissũ in iudicẽ ordinariũ vel delegatũ. q; ꝓt cõpromissũ nõ desinit esse iudex delegatus vel ordinarius.vt in.c.nisi ꝺ p̃ben.et in.c. ex parte.s.e.vñ lꝫ legat⁹ fuisset arbiter ꝟ nihilominus remãsit ordinarius.7 tanq̃ ordinari⁹ potuit dare istos delegatos.hec lec.nõ placet ꝟ host.primo q; ꝑm ipam hec decreta.nõ faceret ad titulũ. Jtem q; tex.hic in secũda pte nõ appellat ipos iudices ß appellat ipos mediatores. Jtẽ dꝫ q̃ tulerũt sniaꝫ 7 q̃ fecerũ ordinationẽ quãdã.q̃ verba innuũt q̃ isti erãt arbitri vel arbitratores. Quita lectu. q̃ laudũ istorũ nõ tenebat de iure p.c.s.pri.ido fuit opus q̃ papa cõ firmaret.valuit ergo arbitriũ virtute cõfirmatiõis papalis 7 nõ ex validitate cõpromissi.ß iste intellect⁹ non est bonus q; nõ apparet ꝟ q̃ papa ex plenitudine potestatis voluerit dare robur huic laudo. Sextã lec. ponit hosti.q̃ ordinario põt dari ptãs eligendi terciũ arbitrũ.nam legat⁹ habet ordinariã vt.s.dixi.sed arbitris vel delegatis non põt hec ptãs dari.7 ita loquit c.p̃cedẽs. Diuersitatis rõ est ꝑm eũ. q; ordinarius hꝫ a iure hãc ptãtẽ sed delegat⁹ nõ. Jtem ptãs ordinaria est fauorabilis non sic ptãs delegata vl̃ cõpromissaria tu vide circa hãc lec.qđ dixi ĩ.c. p̃cedẽti mihi p̃ ceteꝛ placet secũda lec. 7 expedias materiã hui⁹.c.,put plenius dixi in.c.p̃cedenti.

Compromissũ.

Breue est et p alia ꝛba p̃t sic ſumari. Cõpromissũ ante sniaꝫ latũ finit mortẽ alteri⁹ cõpromittẽtiũ. vnde nõ transit in heredes cõpromittentiũ nisi de eis sit cautũ in ꝓmisso.h.d.cõphendẽdo mentẽ.c. No.ꝓmo vnũ casũ in q̃ obligatio p̃cta cũ defuncto nõ trãsit ĩ heredẽ. regulariter autẽ cõtra.nã oĩs obligatio transit in heredem lꝫ de herede nõ fuerit facta mentio in cõtractu. vt in.l.veteriby.C. de ꝓtra.7 cõmit.sti. Fallit tñ in quibusdã casiby de quibus dicendũ le.7 no.in.l.qui futurũ.§.j.7 in.l.iurisgẽtiũ.§.pactoꝝ.ff.de pac.7 inter ceteros casus excipitur vn⁹ casus satis generalis.s.q̃ pactum factũ cũ defuncto coberet psone defuncti ita q̃ ex natura ipius act⁹ non potest obligatio cõcernere heredem. de quo plene per Bar.in.l.eo.ff.de ✠.ob.et in.l.si decesserit.ff.q̃ satisda.co.7 in.l.postulãte.ff.ad trebel.7 per hec decidit questio.pone q̃ aliquis obliganit se in cõtractu vt posset capi psonaliter ꝑ obseruantia cõtractus posito q̃ tale pactũ valet q̃rit nũquid ꝟ trãseat ĩ heredeꝫ vt heres possit capi.determiat Bar.p̃ dicta in.d.l.si decesserit.q̃ nõ.sec⁹ tñ ipe sensit in statuto vt si caueat statuto q̃ debitoꝛ possit capi psonalit.tũc em̃ tenet q̃ eius heres poterit capi.q; p̃t cõpelli ad obseruãtiã cõtract⁹ sic defunct⁹.7 ꝟ posuit ĩ.d.l.postulãte. 7 de mã dicẽdũ pleni⁹ vt no.ĩ locis pal. Secdo no.q̃ cõpromissũ trãsit ĩ heredẽ si ꝟ dictũ fuerit ĩ ꝓmisso.7 dic Host.q̃ nã ꝓmissi tenet mediũ int nãm societatis 7 iudicẽ.nã societas nũq̃ trãsit ĩ heredẽ etiã si fuit dictũ q̃ trãsiret lꝫ heres teneat ad reddendã rõneꝫ 7 ad alia accessoria ad societatẽ.vt ĩ.l.nemo p̃t 7 ĩ.l.cũ duobus in.§.idẽ rndit.ff.ꝑ socio.7 ibi no.vera rõ hui⁹ dicti.7 vide qđ dixi post glo.in.c.inter dilectos ĩ fi.de fi. instru. Judiciũ aũt trãsit ĩ heredẽ lꝫ nõ sit dictũ q̃ trãsierit vt patꝫ in.c.p̃sentata.j.de testi.7 in.l.oꝛone.ff.de feriis.7 in.l.vnica.C.ne ex delic.defun. cõpromissum ✠o nõ transit in heredẽ nisi sit dictũ.7 ꝑ hoc q; ꝓpromissum est stricti iuris.vt dꝫ in glo. Et credo q̃ põt assignari alia rõ magis specialis.q; iura nõ assignãt in hoc rationẽ.nã iste tex.7 in.l.diẽ ꝓferre.§.j.7 in.l. ß interpellat.ff.eo.ti.simpliciter dicũt q̃ ꝓpromissũ nõ trãsit in heredeꝫ.ß nõ assignat aliquã rõneꝫ. vñ puto q̃ ista potuit esse ratio.nã arbitri cõiter eligũtur amici. vnꝺ cõpromittẽtes recesserũt a iudice ordinario ꝓt cõfidentiã specialẽ quã habebãt in arbitris in quos ꝓpromiserãt.que ratio nõ vendicat sibi locũ ĩ herede.nã heres qñq̃ nõ est ita amicus vel notus arbitro sicut erat defunctus.vñ cum arbitri fuerant assumpti sub specie amicitie 7 cõfidentie psonalis non debet cõpromissum transire ad heredem.quia ista confidentia est qđ personale inherens psone defuncti merito nõ debet trãsire in heredẽ per p̃dicta ar.optimũ in.l.non distinguemus.§.quesituꝫ.ff.eo.vbi dꝫ q̃ arbitri nõ p̃nt alios vices suas delegare nisi ptes cõsenserũt quia ptes habuerũt cõfidentiã de eis 7 non de alijs.7 si diceremus contrariũ sequeret q̃ quis posset habere qñq̃ arbitꝝ sibi suspectũ cui⁹ suspitionẽ forte probare nõ posset. vt in d.§.quesitũ. Jtẽ sꝛa psona arbitri nõ recedit ita q̃ compromissum est oĩno psonale quo ad arbitros.vt in.l.si q̃s arbitratu.ff.de ✠.obli. 7 in.d.§.quesitũ.7 in.c.vno delegatoꝝ.s.de offi.dele.ita debet esse cõpromissuꝫ psonale quo ad ipsos cõpromittẽtes.vide aliud bonuꝫ simile in executoribus testamẽtoꝝ.nam illud officium vni iniunctũ non transit in suũ heredeꝫ.q; hoc officiũ solet iniungi p̃textu amicitie et confidẽtie. maxime id qđ ita nõ defacili cõtingit in persoñ heredis vt dixit glo.7 bene in.c.fi.de testa.li.vj.sed iudiciũ transit ĩ heredem quia iudex ordinarius aditur ex necessitate et p̃sumitur q̃ incedat per semitaꝫ iusticie quo ad oẽs vnde non aditur p̃tẽtu amicitie merito cõpromissum differt ꝟ casu a iudicio. vnde licꝫ arbitria sint redacta ad instar iudiciorum.vt in.l.j.ff. ꝺ arbi.istud est verum regulariter sed fallit 7 potest inter ea notari diuersitas.7 multas differentias inter arbitriũ et iudiciũ dixi post glo.in.c.cum delectus.s.eo. In glo.ibi per mortẽ alterius cõpromittentiũ.intellige ꝟ 7 tex.de cõpromisso anteq̃ sit lata snia vel laudũ. nã si sentẽtia vl̃ laudũ esset latũ ante mortẽ licꝫ nõ sit mandatũ executioni nihilominus trãsit in heredẽ.vt in.l. diem ꝓferre.§.j.ff.eo.dixi in.c.ex parte.s.eo.nam ex quo fuit lata sentẽtia ante mortẽ cessat ratio qnã p̃misi quare cõpromissum nõ transit in heredẽ.sed si sentẽtia nõdum est lata vel laudũ vel arbitriuꝫ tũc expirat per mortẽꝫ alterius cõpromittentiũ etiã si ante mortẽ fuisset in cã cõclusum 7 dies esset p̃fixus ad sententiã ferendã.vt sing.probat.s.eo.c. ex parte vbi dixi. Sed circa ꝟ quero nũquid expirent acta gesta coꝝ arbitro ꝑ mortem partis sicut expirat cõpromissum. Pe.et Ab.dicunt ꝟ q̃ non per.c.p̃sentata.j.de testi.7.l.pe.C.de arbi.vnde expirat cõpromissum.s.vt in eo non ꝓcedat contra heredes per arbitros sed acta gesta coꝝ arbitris nõ expirant sed faciunt fidem coram iudice.7 idꝫ tenet spe.e.ti.§.differt post p̃in.7 ꝟ teneas nõ solũ qñ expirat cõpromissuꝫ per mortẽ sed etiam qualitercũq̃ cõpromissum finiatur.semper em̃ acta cause non dicolites pseuerant in sua validitate ita q̃ faciẽt fidẽ coꝝ iudice.vt probat in.d.l.pe.7 ibi ꝟ firmãt doc.maxime bal.7 acta cause dicũtur attestatiões testiũ confessiõis ꝓtiũ 7 silia q̃ habẽt instruere cãꝫ.7 respectu attestatõnũ distigue.,put hꝫ in.d.c.p̃sentata.7 ĩ.l.fi.C.de testi.

acta litꝫ dicũt q̃ nõ ꝓcernũt instructõꝝ cãe ꝑ ordinãt iu
diciũ vt citatõ litꝫ ꝓtestatio satisdatio ꝛ silia. ista. n. pe
reũt expirãte ꝓmisso sic q̃ perit instãtia iudicij. ꝛ
q̃ vide qđ plene dixi pᵒ Jnno. i. c. cãꝝ q̃ ꝛ testi. Jtẽ di
cas q ꝫ pereat ꝓmissũ tñ effectus iã ꝓducᵗ đ ꝑte
rito ñ extinguit vñ si fuerit coꝛã arbitꝛ intᶜrupta ꝑscri
ptio ꝑ ꝓtestatõꝝ litꝫ vl alio mõ ltimo ñ expirat ille effe
ctᵘ ꝫ extinguat ꝓmissũ ¶ Ultiᵒ q̃ro an dispõ hᵇ. c.
hẽat locũ i arbitratorie ꝛ amicabili ꝓpositore vt sic ex
piret tale cõpromissũ ꝑ mortẽ alterᵘ cõpromittẽtium
Spe. formauit hãc q̃nẽ. e. ti. i. §. finit. ỻ. qđ si arbitᵉ
ꝛ ibi ꝓcludit q ñ q; si ꝓmittit vt i arbitratorẽ ist đ
nõ est ꝛẽ cõpromissũ ꝑ ẽ q̃dã trãsactio siue cõpositõ.
vt no. i. c. q̃ntauall đ iureiu. ꝛ in auẽ. si ỻo ꝓtigerit. C.
đ iudi. ¶ Cõpositõ ãt siue pactũ trãsit i hẽdẽ. vt i. l. si pa
ctũ. ff. đ pba. ꝛ cũ ꝫ dicto spe. ad qđ ẽt se ꝛmisit Jo. an.
trãsit ꝫ tᵒ. An. Dꝝ adiute q; nõ puto ꝫ dcm̃ ꝛẽ ꝑ rõ
nẽ quã. ꝫ. dixi. vñ puto q fortᵉ dꝝ ꝫ casu expirare cõ
promissũ q̃ q̃ñ fuit cõpromissũ tãq̃ i arbitros q; arbi
tratores eligũt magꝫ ꝑtextu amicitie ꝛ cõfidẽtie q̃ ar
bitri ꝛ hñt maiorẽ ptãtẽ arbitratores q̃ arbitri q; arbi
tratores ꝓñt dare đ iure vniᵒ ptis alt̃i moderate tñ ꝑ
bono ꝓcordie. vt no. i. c. nisi đ ꝑbẽ. ꝛ no. i. l. si đ meis. §.
recepisse. ff. đ arbi. g̃ dꝝ expirare illud cõpromissũ sic in
alio casu. Preterea mirãdũ ẽ đ dicto spe. nã. ist đ. c. so-
lum feᶜ mẽtionẽ đ ꝓmisso nec iure ꝓbat q nõ ap-
pellet ꝓmissũ ist đ qđ fit tãq̃ i arbitratores ¶ Pre
tereaꝛ t̃cio arbitratores dicunt arbitri. vñ nõ differũt
nisi i casibꝫ iure exꝓssis. vt. l. si societatẽ. i. §. arbitroꝝ ꝛ
qđ ibi no. ff. ꝑ socio. Nec ob. motiuũ spe. q istud sit q̃
dã trãsactio q; fateoꝛ si effectᵘ fuiſſꝫ secutᵘ añ mortez
alterᵘ. ꝛ exq̃ añ ꝛecisionẽ seu ꝓnũciationẽ alt̃a ꝑs cõ-
promittẽtiũ ꝛecessit nõ põt dici q trãsactio sit ꝑfecta
Jtẽ q̃ro pone q i cõpromisso fuit facta mentio đ here
de nũq̃d trãseat i vnũ hẽdẽ tiñ vl in heredis heredẽ et
sic i ifinitũ. Spe. i. đ. §. pᵒ ꝑn. ꝓcludit q trãsit i oẽs hẽ-
des i ifinitũ q; appellatõe hẽdis ꝛeniũt oẽs. nã heredis
heres testatoꝛis ẽ heres. iõ regul̃r appellatiõe heredis
ꝛeniũt oẽs in infinitũ. vt. l. i annalibꝫ. C. ꝛe lega. ꝛi. l. fi.
C. đ heᶜ. instit. nõ ob. l. antiq̃tas. C. đ vsufr. vbi solũ ꝛe
nit vnᵘ heres q; illđ ẽ spãle q̃ñ vni et suo hẽdi relinq̃t
vsufructᵘ alicuiᵘ rei alt̃i ỻo relinq̃t ꝓpetas. nã tũc ne
frustra ꝓpietas sit sine vsufructu restrigit ibi nom̃ hẽ
dis ¶ Ultio q̃ro đ q̃tidiana qõne nũq̃d pᵒ mortẽ ꝑ-
lati cõpromittẽtꝫ sup iurib̃ ecclie expiret cõpromissuꝝ
Spe. i. đ. §. si finit. ỻ. qđ si ꝑlatᵘ format qõnẽ ꝛ vi alt̃i
quãtulũ vacillare. nã q expiret facẽ q; sic expirat ꝑ alia
ꝑte ita đꝝ expiraꝛ ꝑ ꝑte ꝑlati. vt eq̃litas ꝫuet int̃ vtrã
q̃ ꝑtẽ. ar. l. ꝑ intᶜpellat. ꝫ all̃. i glo. Jtẽ ꝑlatᵘ nõ potuit
ꝓmittẽ i ꝓpetuũ ꝓiudiciũ ecclie sue. vt i. c. pueit. ꝛ.
c. cũ tꝑe. ꝫ. e. tãdẽ vi sẽtire spe. q si ẽ ꝓmissũ factũ ꝑ
vtilitate ecclie successoꝛ hẽbit illđ ratũ. alꝫ nõ. ar. in. c.
ij. đ ꝓca. ꝛ collec. sẽtit ꝫ singl̃r ptẽ affirmatiuã q expi-
rat ꝓmissũ ꝑ mortẽ ꝑlati. ꝑ ꝫ dictũ nõ tenerẽ sic in-
disticte. q; ꝓmissũ fit noie ecclie ꝛ ecclia nõ moriᵗ.
vt in. c. libertati. xij. q. ij. ꝛ i. c. si gratiose ꝛe rescꝓ. li. vj.
Vñ distiguerẽ sic q aut ꝓmissũ fuit fcm̃ int̃uenie
te solẽnitate đbita vl fuit factũ simpl̃r sup his sup q̃b
ꝑlatᵘ solus hẽbat ptãtẽ cõpromittẽdi. ꝛ tũc nõ expirat
ꝑ mortẽ ꝑlati q; ꝑlatus est nudus minister ꝛ ecclia đ
cõpromisisse ministerio ꝑlati. fatendũ tñ est q si ecclia
fuit lesa põt petere restitutõꝝ in integꝝ. vt i. c. j. đ inte.
resti. sed si ꝑlatᵘ ꝓmisit sup iurib̃ q̃ nõ poterat in
ꝓpetuũ obligare nec obligant ecclias citra solẽnitatẽ
ꝛebitã tũc fateoꝛ q sicut trãsactio nõ haberet effectuꝝ
post mortẽ ꝑlati. vt i. c. ꝛeniẽs. ꝛ qđ ibi no. ꝛe transact.
ita ꝛ ꝓmissũ đꝝ expirare ꝑ mortẽ ꝑlati. Ultio si vis
videre multos alios casus i q̃bus expirat cõpromissuꝝ
vide in specu. in. đ. §. si finit. Et an int̃ cõpromittẽtes
possit esse aliqua diuersitas in obligatiõe vt magis ob
ligetur vna ꝑs ad obseruãtiam ꝓmissi q̃ altera. vi
ꝛe spe. e. ti. §. fi. ỻ. hoc quoq̃ ꝑtermittendũ non est. cũ
tribꝫ sequentibus.

¶ Extractũ opus hoc videlicet secũda ꝑs ꝛecretaliũ đ̃
mini Nicolai siculi inclytis instrumentis famosisq̃ lit-
terarũ characteribꝫ. Castigatũ ỻo hẽs adeo (quãtum
humãe fragilitati possibile est) vt nihil sit ex omni pte
addẽdũ. Idq̃ impssoria arte in Nurembergk ciuitate
impiali (multũ famosa) impressũ. Impẽsis Antonij ko
berger inibi ciuẽ. Anno a natali xpiano. M. cccclxxxv.
die Decembꝛis secundo. ¶ Laus ꝛeo.

Registri quaternoꝛum oꝛdo huius partis.

Primũ vacat
Gregoꝛius eps
hoiem esse
tatem rei

Cõtrariũ ego
quod dicitis
hec ꝓsuetudo.
vniuersitatẽ di.

Lex ciuilis
fuit imposita
et tunc si

De ꝓcess. ꝑben.
causaꝝ ꝛidem
petratiõe lr̃aruꝝ

no. Sed Goff.
dilectus ꝛ
velit accipere

Cõtra iniuriãtẽ
me videas
bellũ vel

Ue aduersarius
bus dictis
ff. mandati

In. q. facti
clericum sponte
ꝑscripsisset

vt in. đ. l.
ad hoc
ne vocabuli

Sine ꝓiudicio
vt habeᵗ
ctum ꝓsonarum

Natalium non
et quali.
ligendo q

Papa autez
nis cassatio
vt no. glo.

cit. l. j.
vt in. c.
magnum festum

culari vel
No. sexto
eo. ti. et li.
mine oim

Si nõ fecerint
citis ꝛ honestis
vocari si

Cõsensum autẽ
supꝛa eo. vbi
in alijs negocijs

Cadẽ a credito.
camus primo
ꝓbare q
partiũ satis.

sio vt in
tellectus plus
et bo. cle.

De officio ꝛ
silium videatur
sionis vt

gate hanc
scribi ꝑ iferioꝛẽ
tem. §. si.

In glo. ꝛ
let fieri
et dic vt

Scđs etiam
ter. debet
tabat de re

Trahere ad
j. ꝛe appel.
cui ꝓdemnatio

Sic ar. eiᵒ
subueniẽtibꝫ ad
quitur tex.

Poterat ire
iurisditio que
eps bene

Hic dicebat
iurisditionis ꝛ
uina debet

Capitulũ vt in
sentit Jnno.
concludit q

Cõtrariuꝝ tenet
erãt incognite
bis que

uersitatꝫ req̃rũt
in glo. in verbo
ibi nos ỻo

Potest ꝓtendẽ
q vbicũq̃
de iure non

Hoc fecit seruᵒ
inder pati
secus vbi

Dia que credit
tene menti
que vocabula

Fuerat grauata
No. tercio
diciũ et sic

pellis que
tigatoꝛum et
Cal. q ad
ne romani

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

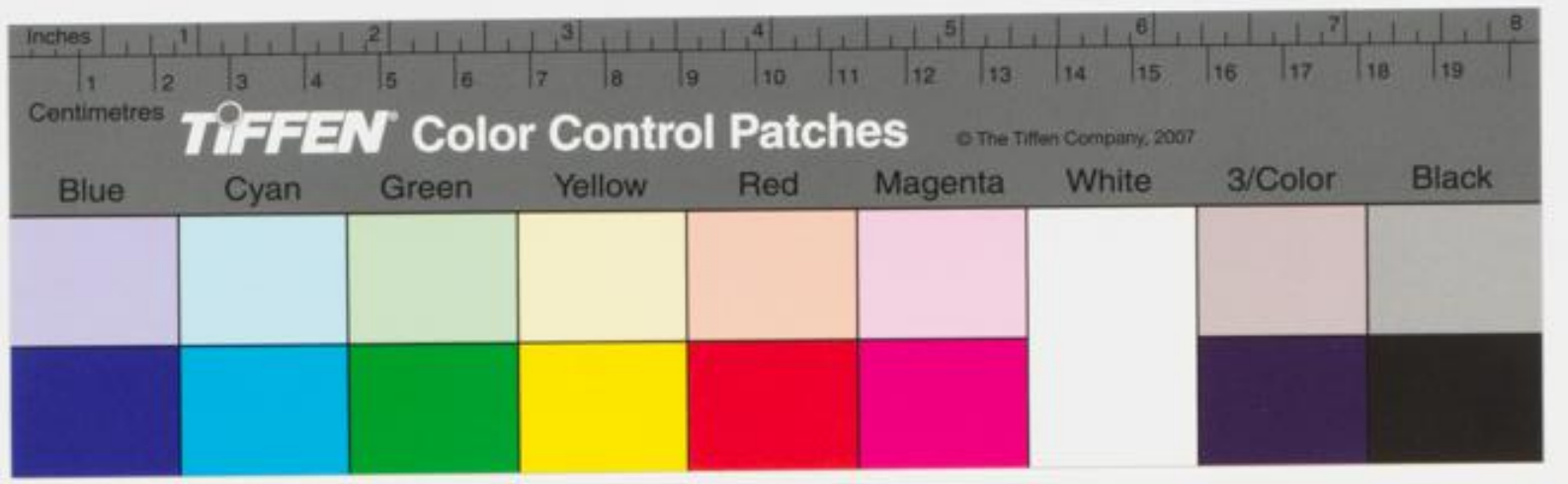
Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R
G
B
W
G
K
C
Y
M
A
1
2
3
4
5
6
M
8
9
10
11
12
13
14
15
B
17
18
19

KR 205